

ДѢЛО

Выходить у Львовъ що дня (крѣмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ой годикъ по полудни. Литературный додатокъ. **Библиотека найзнаменитѣйшихъ повѣстей** выходить въ второкъ, и въ второкъ и пятницю на перемѣну разомъ въ Дѣло.

Предплату и нисераты принимаютъ: у Львовѣ Администратія „Дѣла“ ул. Баторія 24, Центральное бюро оглошени, ул. Коперника ч. 11. и Бюро газетъ ул. Кароля Людвига 9. Въ Перемышлѣ Бюро газетъ ул. Довга 77 (стара почта) у Вѣдми M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8. M. Stern I. Wollzeile 24. H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelt I. Stubenbastei 2. Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ M. Haasenstein & Vogler. G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Дѣло“ и нисераты за нисераты платитъ у Львовѣ.

Предплата на „Дѣло“ съ литер. додаткомъ въ Австрій:

на цѣлый рокъ	18 зр.	на цѣлый рокъ	24 зр.
на полъ року	9 зр.	на полъ року	12 зр.
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр.

у Львовѣ:

на цѣлый рокъ	16 зр.	на полъ року	8 зр.
на полъ року	8 зр.	на чверть року	4 зр.

Администрація и Экспедиція по ч. 24 (копировать) закупаются книжки на почерке. Рекламация неопечатанной въ нѣмъ бѣдъ порта (до контиу 8 зр. а. в.).

принимается по цѣнѣ 6 зр. бѣдъ охоню, въ рубр. „Надбавка“ по 20 зр. а. в. ислается по 10 зр. бѣдъ стипенди.

Запросины до передплаты.

Десять лѣтъ прошло, якъ середъ крайню неводрадному стану руской справы въ Галичинѣ, середъ блуканья и апатии руского загалу, поднесли мы нашъ широко народный праторъ, основуючи „Дѣло“. Будити сонныхъ, задрѣвати байлужныхъ, скупити все живы силы до спѣльного дѣлания на поли народнои работы, власною силою выборы для руской народности принадлежне тѣ становиче и пѣвагу середъ культурныхъ народѣвъ — такъ програму выписали мы на нашѣмъ народномъ праторѣ, зъ повною и крѣпкою вѣрою въ жизнѣность нашої народнои идеи. Показали нашъ широко загомонѣвъ, скрѣзь по руской земли и загалъ руской станувъ подъ праторомъ „Дѣла“ и зъ одушевленьемъ признавъ его програму — своею.

Тому жъ то „Дѣло“ одъ самого початку знайшло певну опору въ Русинахъ и не только що удержалося, але и быстро подносило ся та розширило ся обомомъ, доки передъ двема роками не стало часописею щоденною, и яко часописъ щоденна перетривало вже два роки, скѣчивши десять лѣтъ своего истновѣния.

На сколько „Дѣло“, яко часописъ политична, и его „Библиотека найзнаменитѣйшихъ повѣстей“ сповнили свою задачу пося зазначеной програмы „Дѣла“ въ 1880 а „Библиотеки“ въ 1881 роцѣ, — се нехай по справедливости судятъ нашъ Впов. Читатель. Самъ хвалитесь не станемо, але мы и зовсѣмъ спокойны о якѣмъ суду — якъ нашихъ Впов. Читатель, такъ и загалъ руского. Русъ галицка за остатный десяти-лѣтний перѣодъ — взывши на увагу обстановы, середъ якихъ проживала и проживае — на многихъ поляхъ значно поступила на передъ и мы певны, что поступитъ той и на будуще не спити си, а зъ каждымъ рокомъ ити буде быстрѣйше. Ручитъ намъ за те много проявѣвъ, а мѣжъ инчимъ сегорѣшны выборы до сойму краевого и дѣяльностъ руского клубу соймовыхъ послѣвъ, дѣяльностъ зовсѣмъ въ душѣ нашої програмы.

Тожъ зъ повною надѣєю и вѣрою въ успѣхъ нашої святой справы руской вступаемъ въ новый 1890-тый рокъ — одинацѣтый издавництва „Дѣла“ и просимо нашихъ Впов. Земляковъ поддѣлать наше издавництво, якъ материально такъ и морально, зъ тою самою, а по зможѣ зъ еще болѣею ширѣстю, якъ доси.

„Дѣло“ зъ „Библиотекою найзнаменитѣйшихъ повѣстей“ выходить буде въ роцѣ

1890-омъ въ такомъ самѣмъ видѣ, якъ 1889 року, и при тыхъ самыхъ условіяхъ передплаты.

Передплата на „Дѣло“ зъ додаткомъ „Библиотека найзнаменитѣйшихъ повѣстей“ выносить:

Въ Австрій:

На цѣлый рокъ 18 зр.
на полъ року 9 зр.
на чверть року 4 зр. 50 кр.
на мѣсяць 1 зр. 50 кр.

У Львовѣ:

На цѣлый рокъ 16 зр.
на полъ року 8 зр.
на чверть року 4 зр.
на мѣсяць 1 зр. 35 кр.

За границею:

На цѣлый рокъ 24 зр.
на полъ року 12 зр.
на чверть року 6 зр.

Мы зъ своей стороны доложимо всякого старания и труда, чтобы часописъ нашъ зъ новымъ рокомъ не только удержати на досегочасной высотѣ, але въ-дѣломъ и улучшить (и пр. до фелетону мы постарались о працѣ многихъ знаменитыхъ писателей нашихъ, приеднали новыхъ дописувателей зъ краю и заграничѣ, въ „Библиотеку найзнаменитѣйшихъ повѣстей“ переписать будемъ повѣсти перекладныи повѣстями оригинальными, и т. п.), а одъ Впов. Читатель, нашихъ домагаемосъ только ласкавого точного доповновѣния тыхъ условій зъ ихъ стороны, одъ доповновѣния которыхъ залежитъ бытъ и развитокъ вповнѣ независимого дневника.

Просимо уклонио о якъ найскорше надсыланье передплаты на рокъ 1890-ый и залегностей за рокъ 1889-ый.

Издавництво „Дѣла“.

У Львовѣ, дня 2 (14) сѣчня 1890.

Вступаячи зъ Богомъ въ одинацѣтый рокъ издавництва, чуемо себе въ обовязку, кинути окомъ на тѣ замѣтныи факты, якъ довершились на Руси нашѣй въ 1889. роцѣ, а для розвою ея не осталосъ безъ дѣйствыхъ, болѣе або менше видныхъ наслѣдковъ. Ослабъ фактовъ тыхъ есть мовѣвъ замѣненъмъ рахункѣвъ, салдомъ и провѣренъмъ, о сколько въ минувшѣмъ роцѣ народъ нашъ вывѣзавъ ся зъ тыхъ задачъ, якъ наеунулись ему чи то на основѣ случайныхъ обстоянѣвъ, чи то выйши зъ програмы органической та чорну ваву, майстеръ церемоний покрѣпивъ хустку каждого ольжѣмъ рожевымъ — и авдѣция скѣвичалась.

Султанъ провѣвъ насъ до дверей своей комнаты, сторожа запрѣсентуала оружье, музика заграала имѣть — и мы, окруженъ дружиною арабскою, выйшли на передъ веранду султановои палаты.

Тутъ на площади передъ палатою бѣдѣла ся велика парада в ѣснова. Музыка вѣдѣла маршъ. Прапорники обѣдѣли червонный султанскій прапоръ, головный генералъ зазибарского войска Англичанъ Mattjews давъ знакъ палашомъ и почалъ дефѣляда.

Попереду пошла гвардія султанска. То Персы въ червонныхъ кафтанѣхъ, бѣлыхъ панталонахъ та въ смуглыхъ шапкахъ. Потѣмъ рушила пѣхота зъ негрѣвъ. Обѣдѣла пошла нерегулярный войска зъ Арабѣвъ. Княвѣвъ не було, бо — якъ казали — султанови та его кавалерія выгнали все конѣ на носатизну.

Регулярне войска дефѣлювало на взорецъ англичанъ. Арабы, прѣйшовши на площадь, розставили ся до танцю военнаго. Одинъ на одного наекадали ся зъ палашомъ та бороныли ся шпитомъ. При томъ выгравала музика дѣкѣ мелѣдин военный. Тутъ то тамъ розлягъ ся выстрѣлы зъ пистолета. Все те вражало оригѣнально-дикѣ.

Султанъ приглядавъ ся парадѣ зъ горѣшного веранды.

Его Высѣкѣсть Калифа Саидовачъ — такъ звучало-бы по руски его арабске имя — мужчѣна въ повнѣмъ розцѣтѣ въку. Буде ему 35—40 лѣтъ. Засѣвъ на престолѣ — послѣ санзибарского зычаю — по свѣтѣмъ брату Барташу-бѣвъ-Саидѣ.

Калифа-бѣвъ-Саидъ — человекъ проворный, а хочъ не освѣщенный на ладъ европейскій, то перекрѣтѣвъ Европѣйцѣвъ. Европѣйцѣвъ онъ не слышалъ — та хочъ прѣймѣе ихъ въ своей палатѣ, то робитъ се по неволѣ. Ев-

ропейскій трудъ и буля обнѣтъ прѣдѣлѣмъ намъ бюджету на 1889. роцѣ.

До замѣтныи фактовъ, довершѣныхъ нами въ роцѣ минувшѣмъ, зачисляемо головню выборы соймовы. Русъ галицка прѣготовилась до нихъ належито и зъ повною свѣдомѣстѣю ихъ вага. До краевого тѣла законодавчаго треба було доконче ввести значѣйше чѣсло прѣдставитѣльвъ и заступникѣвъ интересѣвъ народа руского, — чѣсло, котре подало бы можнѣсть свободнѣйшого, независимого и болѣе рѣзкого дѣлания послѣвъ рускихъ. Акцію выборовъ перенявъ бувъ въ свои руки окремый комитетъ выборчій, зложеный зъ мужѣвъ повного довѣрія у народу, и перевѣвъ ея чѣславѣйше, якъ въ 1883. роцѣ. Коли-жъ бо въ загадавъ роцѣ зъ вѣльного выбору вступало до сойму краевого лѣдѣн 9 послѣвъ рускихъ, неспособныхъ числомъ до самостоятельного ставленя внесенъ и интерпѣляцій, то въ роцѣ минувшѣмъ, мимо сильной и завзятой агітація изъ стороны комитету польского, удалось Русинамъ высѣлати 16 своихъ заступникѣвъ, людей свѣтлыхъ, энергичныхъ и смѣлыхъ. Коли въ 1883. р. на кандидатѣвъ руского комитету выборчѣго у всехъ округахъ выборовъ упало всего 2.509 голосѣвъ, то въ 1889. р. число голосѣвъ поднесѣлось до 3.160. Успѣхъ дужѣ наглядный и сполученый зъ доказомъ, что именно мѣша послѣдѣтъ руска зрозумѣла ясѣйше власный интересъ, посвѣдомѣлась ширѣе зъ правами истнующей конституцій, и что мимо такихъ несправѣвъ она стояла бодро и крѣпко при тыхъ-же правахъ.

Якъ великого значѣня була та акція выборча и о сколько користоно успѣхъ ея вплинувъ на часткову поправу политичного положѣня Русинѣвъ галицкихъ, се дѣло всѣмъ звѣстѣе. Новѣ послы соймовыи змогли доперва теперъ розвинути ширѣе та хосенне для народностнои справы дѣлѣние, яке такъ часливо почали въ давній каденціи соймовой и котре тогдѣ увѣчалось выборомъ рускихъ паралельныхъ клѣсъ при імѣзаніи перемышлѣй та пересѣрсованъмъ одного заступника до выдѣлу краевого. Дѣлѣние то розширило новѣ послы головню на поле экономичныхъ интересѣвъ сѣмѣйства взагалѣ, подѣготовили грунту до дальшого розвою руского шѣбѣльництва, поднесѣли смѣло голосъ въ зацѣтѣ правъ нашихъ взагалѣ, выявили широкому свѣтову бодай въ загалныхъ чертахъ вѣдѣвъ нашъ посредствомъ звѣстной интерпѣляцій и застереглись рѣзко противъ системы, що наносѣтъ намъ тяжѣй кривды.

Въ минувшѣмъ роцѣ пережѣла Русъ галицка вѣзанѣня поодинокихъ людей своихъ

и земляковъ зъ Украины подѣ замѣтомъ тайныхъ товариствъ и заколоту публичного спѣкою. Вѣзанѣня тѣ не обмежалися на саму столицю и на саму интелігенцію, а дѣткнули та-жѣ и провинцію и поодинокихъ сѣлянъ. Не тутъ мѣсте разбирати, хто выкликѣтъ тѣ вѣзанѣня, хто называвъ ся до насъ зъ политичными процесами и хто мѣвъ при томъ свой добре обчисленый рахунокъ. Для насъ мѣвъ вагу та обстановка, що загадавъ увѣзанѣня в сполучѣніи зъ ними донѣсь выказали цѣлковиту безосновѣность кинѣныхъ на Русъ подѣрѣвъ и що обжалованныхъ всесторонно выправдано. Показалось наглядно, что на Руси галицкой нема тыхъ анархичныхъ та революційныхъ элементѣвъ, котрыхъ добачѣти конче хотѣлось краковскимъ станѣйкамъ, чтобы дѣтѣкъ по-зѣбно прѣвѣренѣмъ фактѣ прѣдставити себе звѣстѣнымъ сѣмерѣмъ огневѣю сторожею до гашѣня мѣмѣныхъ нѣвольныхъ змаганъ Русинѣвъ и чтобы тымъ покрити змаганя свои по-любовѣйшѣй и реформаторскій на Русѣ. Показало ся, что Русъ галицка легальною доро-гою стремѣтъ до своихъ цѣлей и знае, чѣго хоче.

Важнымъ фактомъ въ минувшѣмъ роцѣ було и то, что конституційный прѣдставитѣль народа руского стали въ болѣшой и выразѣйшѣй оппозиціи до нѣмѣшного правительства, якъ коли-небудь давнѣйше. Оппозиція та выйшла, разумѣвъ ся, зъ потребы и ея не можна назвати факційною, а оппозиціею для оппозицій. Само правительство выкликѣло ея своею беззглядностью супротивъ потребъ народа руского, и програмою, въ котору, якъ показалося, не входѣтъ движенѣе и скрѣпленѣе элементу руского, а лѣшь форитованѣе элементу польского на Русѣ и дѣякъ намъ непрѣхливый реформы. Оппозиція та выявлялась передѣвъмъ въ соймѣ, а въ найновѣйшѣмъ часѣ зволада-ризувавъ ся зъ нею и о. Озаркевичъ яко-посолъ рады державной. Не заострилась вѣправдѣ оппозиція та до той степени, якъ прѣмѣромъ въ Чехіи у послѣвъ нѣмѣцкихъ, але заостренѣе таке есть можливѣе, коли гр. Таффе схоче уперто стояти при системѣ майоритаризація одныхъ народѣвъ другими, а зъ колѣзіи, въ яку вѣнула его абстиненція нѣмѣцкихъ послѣвъ въ Чехіи, мѣвъ бы выйти здорово и цѣло.

Замѣтнѣйшою и бѣдратною проявою була въ роцѣ минувшѣмъ та-жѣ и консолидація силъ рускихъ, хотя лѣшь хвѣлева, але конечно подѣ важну хвѣлю выборовъ соймовыхъ. Оглядѣна политика дѣяныхъ мужѣвъ нашихъ политичныхъ умѣла бодай въ части за-терти тѣ прикрѣ слѣды роздору у внутрѣ Русѣ, что выявѣвъ ся въ-перве въ нещастнѣмъ жаднѣбѣ та жестокѣбѣ та вѣроломствѣ, то вѣнна въ тѣмъ тепѣрѣшнихъ обстоянѣяхъ, тои борбы о истновѣние, тои екстерминаційной борбы, котра скорѣе чи познѣйше мѣушѣ скѣвичѣти ся цѣлковитымъ вынѣщенъмъ Арабѣвъ.

Але поки-що Арабы тутъ панамъ, якъ на островѣ Санзибарѣ такъ и на континентѣ африканскомъ. Хто мѣвъ Арабѣвъ за прѣнѣдѣль, той, якъ пакетъ почтовый, може прѣйти Африку вздовжъ та впоперѣкъ; а хто ихъ мѣвъ за вѣрога, то най оглядае! Дѣлѣвалъ ся сего Пѣйцѣвъ въ своихъ послѣдѣтахъ, коли Арабы Бушѣръ-бѣвъ-Салемъ зворушивъ проти нихъ цѣлу провинцію.

А все таки Арабы чуютъ, что ихъ панѣванѣе конѣчитъ ся. Прѣйшла раса проворнѣйша, цѣкѣвѣйша, беззгляднѣйша. Она высѣдѣтъ ихъ безпечно изъ ихного становища та усадѣвать ся сама ще ширѣе на чорныхъ потѣлѣвахъ негрѣвъ. Пѣни-що Арабы борѣются — борѣются ся завѣзѣто.

— Погодѣтъ ще, — казавъ одинъ Арабъ до барона Гравенрейта, намѣстника та командѣнта въ Багамои, — потѣчѣтъ ще крови та проляйѣтъ, такъ якъ мы ея проляли, поки станѣтъ панамъ сен землѣ...

И дѣйствѣно, — розказувѣвъ менѣ Гравенрейтъ, — на континентѣ подѣбуютъ ся побѣдѣща повнѣ костей та черѣлѣвъ арабскихъ та мурѣвскихъ, зъ котрыхъ бы можна устроити „Тамерѣянову могалу“.

Щѣ въ десятѣмъ вѣцѣ по Христѣ почалася колонизація арабска въ сѣхъ околѣяхъ. Було часу та нагоды досѣтъ, чтобы натѣзѣти та пролити кровь.

Д-рѣ Я. О-скій.

Изъ мого побуту въ Африцѣ.

Санзибаръ въ листопадѣ 1889.

Султанъ Саидъ-Калифа-бѣвъ-Саидъ та его правѣльнѣе.

На 1 листопада назначено намъ авдѣяцію.

Сонце стояло высоко на небѣ та жарѣло, а мы шли тѣмчасомъ головою улицею Занзибару въ европейскомъ одѣну урядѣмъ, то-мѣлись и прѣли та проклинали сонце и европейскій зычаю. Щасливъ тутъ негрѣ та Арабы, що ходѣтъ въ одѣви лише сорѣцѣвъ або въ бѣзѣ невѣ.

При входѣ до салѣ авдѣяційной ждавѣ султанъ Саидъ-Калифа-бѣвъ-Саидъ зъ своею дружиною.

По прѣдставленю султанъ поздоровѣвъ ся зъ нами, потрясъ здорово каждому зъ-особѣна руку та вѣвѣвъ насъ въ свои комнаты.

Авдѣяційна сала довга-довжезна. Стѣны бѣвшѣй зеркаламы а на помѣстѣ ковры перскѣй.

Султанъ засѣвъ на престолѣ. Въ своѣмъ зѣвѣмъ, золото-шѣтѣмъ кафтанѣ, въ шѣвѣмъ бѣлымъ золото-тѣвѣмъ турбанѣ, зъ пѣломъ высѣдѣжѣмъ дорогими камѣнями прѣвъ а сѣбно-кованѣмъ атаганѣ за поясомъ, онъ выглядавъ импѣрующе. Одао, що ра-ко-Европейцѣ, то були боѣй ноги его султанскаго величества.

Лѣворучъ одъ султана вѣла его родѣна арабъ фаміліяной, дѣтѣкъ двѣрака-Арабѣ. Оручѣ помѣстѣлись Европѣйцѣ. Почавъ ся сѣгѣсѣ. За помѣщѣю перекладѣвъ султанъ — якъ се звѣчаѣвъ а на европейскѣхъ двѣрахъ — у-ко-жѣвъ насъ: якъ довго пробуѣваете въ Занзи-барѣ? якъ подобѣе вамъ мѣсто? — и т. п. Тѣмчасомъ подавъ першѣй двѣрака-ев-

1886. р. и продовжає ся до нині. Консолідація та об'єднання на щастя і клябуть рускій соймовый и не осталась безъ користиныхъ для справ русков результатѣвъ.

Вибірці мусимо зъ позволено признати, що и трудъ органічний поступавъ и розвивавъ ся въ минувшихъ роцѣ досить успішно. Рускій товариства якъ и поодинокі патріоти наші на провінціяхъ не жалували силъ, щобъ просвітити дивину селянство наше, щобъ завітати его до роботи надъ поправою быту свого матеріального и щобъ притягнути его ближе до акцій національної та політичної. На тій тематі писано у насъ не разъ широко, а и нині, сподіємося, кожде товариство здатъ собі докладну справу зъ питання, чи довершило оно ту задачу свою и въ одновідомѣ обемѣ, яку владѣ на него статутъ, и чи дѣланье его змагало до скріплення силъ національнихъ и позитивного труду въ користь виключно руску. Бути може, що найоб'єктивнѣйша критика виявила бы чимало уменнихъ сторѣвъ, котрі усувати чимъ скорше лежало бы въ інтересѣ загалу, — але не тутъ місце обвинувати себе и тымъ викликати якій небудь рекримінацій, котрыхъ, дай Боже, въ новѣмъ роцѣ най бы було якъ найменше.

Мы вѣримо вярочѣмъ вѣримо, що зъ розвиткомъ любови до сво о рѣдного, зъ скріпленнямъ правдивого нѣвѣрима посторонними вилыками и утопіями незатемненого патріотизму и зъ зрозумѣннямъ теперѣшню хвалѣ хлѣбъ тї цезнутъ зъ часомъ, а интелігенція руска, сполучена въ одинъ табіръ підъ прапоромъ идеи національної, вразѣ ще жавѣйшу и загальнѣйшу участь въ трудѣ коло д бра дорогонь бчаны. Обставини теперѣшній не подають намъ шарокъ надѣй, що безъ власної запобѣгчавости и неусыпного труду положеня наше змѣниться на лучше. Зъ положеня сего можуть насъ вывести лише власні сили, котрі зъ кождимъ рокомъ, на щастя наше, ростуть и не бракъ имъ интєзавности та пожертвованья.

Мы зъ своєї сторони, стоячи зъ обов'язку на сторожі патріотичныхъ змагань и органічного труду руск, доложимо и въ слѣдуючѣмъ роцѣ всѣхъ силъ, щобъ дѣло бродженя успѣвало и дальше въ тѣмъ напрямѣ, який заступали мы одъ десяти лѣтъ и котрого плоды надто явн и обмѣнн, якъ щобъ можна усомнитися о остаточномъ добромъ ихъ результатѣ.

Выборъ посла до рады державной въ Бережанахъ-Рогатинѣ-Подгайцахъ.

Якъ мы вже вгадали, дня 12 н. ст. лютого, т. е. одъ завтра за чотири тижднѣ, одбуде ся выборъ посла до рады державной зъ громадъ въ окрузѣ выбѣрѣмъ: Бережаны (Козова), Рогатинъ (Бурштинъ), Подгайцѣ (Вашевичнѣ).

Ординація выбѣрта рады державной не вимагає, щобъ розписанье поодинокихъ допоянячѣхъ выбѣртѣвъ зъ курій сѣльскихъ громадъ оголошувалося газетами, а приписує лишє оголошенье плякатами въ тѣхъ громадахъ, котрі становлять округъ выбѣртѣвъ. Такъ и теперъ було: урядова (анѣ вѣлка инша) газета не донесла и досѣ нічого о тѣмъ выбѣртѣ, хотя въ округѣ выбѣртѣмъ оголошено во ще на руске Рѣдзѣ. Тымъ способомъ сталося, що Русины у Львовѣ довідалися о нѣмъ ажъ въ кілька днѣвъ по его розписанью.

Інакше Поляки. Маючи стичнѣсть зъ урядовими сѣрами, знали о выбѣртѣ ще передъ его розписаньемъ, и для того польскій комитѣтъ центральный мѣгъ вже напередъ збѣрати ся и заридити організацію комитѣтѣвъ повѣтовыхъ. О тѣй чинности польского комитѣту й довѣся польскія газети. Замѣтно при тѣмъ, що урядова Gazeta Lwowska, доносячи о тѣмъ, не выразила: polski komitet centralny, только komitet centralny, якъ коли-бъ она польскій комитѣтъ уважала за єдино управлений, за єдиний комитѣтъ краєвий, а рускій лише за який партикулярный або сепаратистичный, отже якъ коли-бъ нашъ край уважала за край польскій.

Замѣтно такожъ, що выбѣртъ сей одбуде ся такъ одно. Гр. Романъ Потоцій зложавъ свой мандатъ ще около 20 падолиста м. р. въ радѣ державной оголошено о тѣмъ урядово вже 2 грудня, а новый выбѣртъ має одбутися ажъ въ 73 днѣвъ пізнійше! Звычайно такъ не дѣє ся. Н. пр. посолъ Томашукъ умеръ дня 19 грудня, а выбѣртъ на его мѣсце має одбутися вже 31 сѣчня.

Теперѣшній выбѣртъ буде мати бѣльше вѣжъ звычайну вагу для Русинѣвъ. Въ отахъ краю, правительствѣ и другихъ народѣвъ Австрій бѣвъ буде вѣримою нашою силою, нашою постоу, нашою добротою о свою справу; при теперѣшній ситуаціи въ краю и въ державѣ, при угодовій акціи въ Чехахъ, при можливихъ змѣнахъ въ сѣрахъ правительственныхъ кождѣ сальнѣйше выступленье Русинѣвъ, а именна збѣльшенье ихъ заступництва въ репрезентаціи державной може мати велике значѣнье; наконецъ при теперѣшнихъ розстроєно середѣ посѣлѣвъ-Русинѣвъ въ радѣ державной прибутѣкъ одного чоловіка може мати важкій наслідокъ.

Русины бережаньского, рогатиньского и подгайцѣкого повѣту мають нинѣ въ своихъ рукахъ въ значѣній части найблишу долю галиц-

кон Руск. Задача ихъ важна и почетна, и тому вся галицка Русь глядѣть на нихъ зъ особливимъ увагою и зъ надѣєю.

На щастя важна задача достала ся въ добрій руцѣ. Въ всѣхъ трѣхъ повѣтахъ знаходять ся люди, знающі зъ свого патріотизму и зъ своихъ заслугъ не тільки въ своихъ сторонахъ, але и въ цѣлой галицкой Руск, а ихъ політичний и организаторскій дѣяльности свѣдѣчать результаты послѣднихъ выбѣртѣвъ до рады державной и до сойму краєвого. И такъ при закладныхъ выбѣртахъ до рады державной въ р. 1885 одержавъ рускій кандидатъ д-ръ Дам. Савчакъ въ Бережанахъ 65 голосѣвъ, въ Подгайцахъ 101, въ Рогатинѣ 100, разомъ 266 голосѣвъ; польскій кандидатъ гр. Романъ Потоцій одержавъ въ Бережанахъ 104, въ Подгайцахъ 62, въ Рогатинѣ 121, разомъ 291 голосѣвъ, т. е. о 25 голосѣвъ бѣльше одъ руского кандидата. Однакжъ якій то голосъ були, якимъ способомъ узаконані, о тѣмъ свѣдѣчать найлучше та обставина, що выбѣртъ сей досѣ еще въ радѣ державной не провѣреный! При торбныхъ выбѣртахъ до сойму краєвого достали рускій кандидатъ, въ Бережанахъ 70 голосѣвъ, въ Подгайцахъ 77, въ Рогатинѣ 66, разомъ 213 голосѣвъ; польскій кандидатъ достала: въ Бережанахъ 70, въ Подгайцахъ 55, въ Рогатинѣ 102, разомъ 227 голосѣвъ. Однакжъ при выбѣртахъ соймовыхъ пало на польского кандидата зъ мѣста Бережанъ 22 голосѣвъ, котрі теперъ бѣднудуть, бо до рады державной мѣсто Бережаны голосує въ мѣскій куріи, — отже коли-бъ теперъ голосъ навѣтъ лише зовсѣмъ такъ само пали, якъ при выбѣртахъ до сойму, то на руского кандидата вийшло бы 213 а на польского лише 205 голосѣвъ.

Але мы маємо ще одну надѣю. По недавномъ досвѣдѣ при выбѣртахъ соймовыхъ Русины потраплять ще лучше зорганізувати ся, ще енергичнѣйше, зручнѣйше и користѣйше повести акцію выбѣрту, а подѣвъ остатного пѣвору: выбѣртѣ до сойму, выступованье рускихъ послѣвъ въ соймѣ и теперѣшня ситуація доддауть имъ нового запалу и новыхъ силъ. Подгайщина, зъ такимъ проводирѣмъ якъ о. Степанъ, и самъ разомъ стане певне на передѣ, а Бережанщина, особливо-жъ Рогатинщина схотить послѣдній свои неудачѣ вглядѣти и за нихъ зреванжуватися. На се маємо тымъ бѣльше надѣю, що власне нинѣ зъ Рогатинщины пришло письмо зъ признаньемъ для рускихъ послѣвъ соймовыхъ.

Завтра, т. е. 15 с. м., починають ся вже правыборы. Звѣстно, що аменна правыборы рѣшають о самихъ выбѣртахъ. Здає ся намъ, що не потребуємо заохочувати нашихъ патріотѣвъ до якъ найревѣйшого дѣланя; здає ся намъ, що по недавнихъ выбѣртахъ до сойму не потребуємо анѣ пригадувати постанови ординаціи выбѣртѣвъ, анѣ указувати, чого и якъ пильнувати, чого и якъ хорувати ся треба; але все-жъ позволамо собі звернути ихъ увагу на те, щобъ передовѣмъ добре познакомили ся зъ ординацією выбѣртѣвъ до рады державной, тымъ бѣльше, що она дѣє-вѣ-чѣмъ рѣбавъ ся одъ ординаціи соймовой.

Взагалѣ сего не можемо передъ собою скривати, що противна сторона збере всѣ свои сили, щобъ выбѣртъ свого кандидата переверти. И для неѣ такожъ той выбѣртъ має велике значѣнье, а мы мусимо приготувати ся на далеко тяжшу борбу, якъ при выбѣртахъ соймовыхъ. Отже на здовану енергію противникѣвъ мусимо потроїти свою енергію и запонадливѣсть. Се однакъ певно, що побѣда мусить бути наша, коли тільки зробимо те, що зробити можемо и що зробити повиннаємо.

Справы рускій.

[Признание для рускихъ послѣвъ соймовыхъ.]

Зъ Рогатиньского повѣта наспѣло также письмо:

До Высокодостойного Клубу рускихъ послѣвъ галицкого сойму на руки Высокодостойного председателя его, посла пана Юліяна Романчука у Львовѣ.

Слѣдѣя за дѣяльностью нашихъ высокодостойныхъ рускихъ послѣвъ въ послѣдній сессіи соймовой, побанались, что они достойно и патриотично выполняли свою задачу.

Передъ всѣмъ на всяке признание и вѣдѣвѣтъ заслугѣ справы, что она, веденій царымъ рускимъ патріотизмомъ и въ справедливѣмъ зрозумѣннѣ, что въ справѣхъ, де ходитъ о добро руского народа, о належній ему правѣ, и де ходитъ о борбѣ зъ вражбы Русинамъ факторами, всѣ Русины повинні ити разомъ якъ одинъ мужъ, — они, належача до рѣзныхъ сторонницѣвъ рускихъ, звязались въ одинъ клубъ, котрый у всѣхъ, Русинахъ сидѣвшихъ справѣхъ выступавъ солидарно и повсеквентно въ оборонѣ цѣлого руского народа;

потѣмъ, что сполученъ въ одну фалангу, могли не только успѣшнѣйше дѣлать, чого доказомъ чиненій внесеня руского клубу, бѣдасячъ ся до поправки нашихъ бѣдоснѣвъ національных, политичныхъ, просвѣтнѣхъ и економичныхъ, але такъ-жъ мужественно выступати противъ пѣбдѣвон въвѣржон Русинамъ політици въ рѣководного сторонницѣвъ польского, станѣчекъ вѣ-го;

а вже-жъ вѣдѣячи цѣлкомъ по нашої радцѣ поступивъ клубъ рускихъ послѣвъ соймовыхъ, воли, заявляючи, что народъ рускій усе бувъ и вѣтъ супротивъ династіи и державы дѣяльний и вѣрний, занявъ рѣшучо опозиційне становище противъ пануючої теперъ системы правительства въ одношеню до Русинѣвъ.

Мы, Русины повѣта рогатиньского, въ пересвѣдченю, что словизамо нашъ патріотичный обов'язокъ, признаючи отенитъ заслуги клубу рускихъ послѣвъ соймовыхъ та ихъ становище супротивъ теперѣшней системы правительства въ одношеню до Русинѣвъ, бажаемо, абы клубъ рускихъ послѣвъ соймо-

выхъ и на дальше бодро и успѣшно заступавъ справы руского народа.

Письмо наше просимо Васъ, Высокодостойный Пана Председателю подати до вѣдомости Высокодостойному Клубу рускихъ послѣвъ галицкого сойму.

(Слѣдѣя кількадесяти подписѣвъ священниковъ, свѣтского интелігенціи, мѣщанъ и селянъ, а также подписѣвъ поодинокихъ Поляковъ зъ интелігенціи)

Одъ посла рады державной п. Ковальского наспѣло ще при кѣбѣ и ст. грудня письмо до Народной Рады у Львовѣ въ бѣдѣ на забѣзанье тожъ Рады до всѣхъ послѣвъ Русинѣвъ въ радѣ державной, щобъ утворили одинъ клубъ и щобъ ставили въ оппозиціи противъ теперѣшней системы правительства, агѣдно зъ становнѣмъ, занятимъ рускими послѣвами въ соймѣ. П. Ковальскій заявляє, что зовсѣмъ годить ся зъ поглядомъ Нар. Рады, что лежало бы въ интересѣ галицкой Руск, абы послѣ-Русины у Вѣднѣ злучили ся въ одинъ клубъ; только-жъ на те не выстане и найцѣрша воля одиницѣ а требарѣвною готовости у всѣхъ, сен-жъ досѣ еще не видко, скоро навѣтъ не зѣтрили ся одинъ передъ другимъ, что всѣ одержали такъ саме письмо одъ Нар. Рады. П. Ковальскій уважує дальше, якъ не було доброй організації и крѣпкой солидарности вже и въ Литвиничахъ та Кузавского, бѣтакъ въ рр. 1873—1879 и такъ само въ рр. 1879—1885, зъ чого очевидно выходило тільки шкода для Руск, а утѣха для ихъ противникѣвъ. Навѣтъ въ остатній сессіи соймовой показавъ ся недостатокъ солидарности при ставленю найважнѣйшого интєрпеліаціи руского клубу. Вѣдѣячи п. Ковальскій, указуячи на конечну потребу солид.ности межъ Русинами, радѣ бы видѣти также дома сполученье всѣхъ рускихъ силъ и рускихъ сторонницѣвъ.

Радо видѣти, что бѣдѣва Нар. Рады выкликала такой бѣдѣмѣтъ, что потреба солидарности межъ Русинами узная ся щоразъ загальнѣйше. Прокро намъ только зазначати, что зъ всѣхъ послѣвъ-Русинѣвъ въ радѣ державной п. Ковальскій одѣтъ почуѣть ся до обов'язку свои поступованье передъ Нар. Радою пояснити, оказуячи тымъ способомъ, что числѣть ся зъ голосомъ публичной оініи, а зъ иншихъ послѣвъ ще только о. Озаркевичъ выступленѣмъ зъ правѣцѣ одновѣвъ одѣній части забѣзаня Нар. Рады.

Справа о. Озаркевича передъ трибуналомъ державнымъ. Gazeta Narodowa подала о тѣй справѣ цѣкавый яствъ зъ Вѣднѣ одъ надѣвисомъ: „Справа посольскон неварушамости“. Въ тѣмъ письмѣ также межъ иншимъ: „Посла мѣвъ гадѣкъ польска праса за мало авернула уваги на справу о. Озаркевича, бѣ-паняна, неко порушѣвъ, мають перворядне значѣнье для системы конституційной управы, для пошавованя горожанскихъ правъ“. Дальше розказує, что по причинѣ бѣдѣ-бы незначѣния приписѣвъ мелѣдунковыхъ о. Озаркевичемъ старство дольнѣе въ остатнихъ днѣхъ падолиста м. р. надѣблало черезъ бѣлехѣвскій магістратъ два письма: одѣ до самого о. Озаркевича, въ котрѣмъ поучає его на подѣставѣ, бѣдѣ-бы міністеръ рескрипту, что неварушамость посольска обязує только въ часѣ сессіи парламентарной, и что она бѣ-носѣть ся только до поступованя судового а не админістраційного, отже накладає ся на о. Озаркевича кара 10 зр. и вызыває ся его до Доланы на день 2 грудня; друге письмо до п-ѣ Озаркевичевѣ, чтобы ставила ся въ Долѣвъ 6 грудня въ тѣй самой справѣ. Оба письма были незапечатані и малѣ сейчасъ доучити ся примусово. Старство — также Gaz. Nar. — не пересвѣдѣвало о. Озаркевича своимъ писемъ, чтобы поступованье противъ него не было политичною секатурою. Отже бѣвъ не приймаѣвъ тѣхъ писемъ, и зложѣвъ ихъ примусово на столѣ въ его домѣ. Розказуєтѣ дальше, что п. староста Цѣшка на амтегату дужѣ соблазняѣвъ ся и закладѣвъ бѣлехѣвскому вицебурмастрою, что примусѣвъ дѣручѣе бѣ-було ся въ способѣ не зѣртаючи инѣчѣи уваги, и что писемъ ц. к. старостѣ не прибито на двѣрѣхъ проходѣвъ. Докучливѣсть админістраціи видѣто вже въ тѣмъ, что о. Озаркевича потѣгано за неахованье приписѣвъ мелѣдунковыхъ, котрыхъ загально не заховує ся, особливо-жъ, что належѣно на него кару и забѣзанѣ его до старостѣ на 2 грудня, хотя на 3 грудня вже була сѣдѣлка рада державной, также и въ тѣмъ, что его жену 3 грудня вже въ тѣй самой справѣ забѣзвано о кѣлька мѣхъ на инѣій день. Отже дописуєтѣ Gaz. Nar. такъ заключачъ: „Якъ-небудъ выпадѣтъ рѣченя трибунала державного, думаю, что не вѣтъ бѣдѣ-жѣ для загалу краю, чтобы органы админістраціи научили ся шанувати систему конституційную и особы легальныхъ репрезентантѣвъ народу, для котрого она установлѣна. Се не бѣдѣ-жѣ, бѣзъ взгляду на те, яке становище займає о. Озаркевичъ супротивъ бѣ-бѣ-ности краю, дѣя стоять на грунтѣ конституційности и того грату власне хѣне бронины. Бѣзъ порѣваня бѣльше не беззачѣвѣство грозить для нашихъ правъ и для будущности краю, коли органы админістраціи будутъ ставити ся по-надъ засады конституційной и въ певній мѣрѣ вѣрожѣ заховувати еѣ супротивъ конституційныхъ репрезентантѣвъ тѣхъ засадъ, нѣжъ что якийсѣ децѣтованный ухѣбѣти може въ поодинокѣмъ разѣ принасамъ админістраційнымъ.“

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ

Конференція угодовій все ще нема кѣбѣна и годѣ предвѣдѣти, якъ она закѣбѣтитъ ся. Офіційный бюлетень зъ засѣданя дня 10 с. м. звучить: „Нинѣшнє засѣданье конфе-

ренціи розпочало ся о 2 годинѣ. Вѣла дальше нарада надѣ справѣми судовницѣвъ. Засѣданье скѣбѣчѣло ся о 4 1/2 год. Слѣдѣующѣ засѣданье завтра (въ субѣту) о 1 год.“ До тѣхъ бюлетеню додає Nene fr. Presse такой мѣментаръ: „Чимъ довше тягне ся конференція, тымъ скѣбѣйшѣ выходятъ о нѣй офіційныя вѣдомости. Нинѣшнє семе засѣданье конференціи було одъ всѣхъ найкоротѣе. Нема сумнѣву, что теперъ, коли на порядокъ дневной конференціи поставлено зъ справѣмоу судницѣвъ, нѣдѣва такожъ и справу языкову, конференція дойшла до точки кумѣнаціи. При сѣдѣній рѣзѣнцѣ въ поглядахъ, яка вѣтъ межъ чѣ-нами конференціи что-до цѣлого ряду пытанъ, якій ставили на порядку дневномъ, и при одѣ-вадѣій трудности погодѣти всѣ тѣ рѣзѣнцѣ, стали дѣбаты вѣстѣея поволѣйше и длѣтѣю, оцѣнає ся залагодженье справѣвъ языковыхъ и справѣвъ судницѣвъ. Мимо того, панує вѣ-глядѣ, что конецъ конференціи наступѣтъ въ початкомъ слѣдѣующѣго тѣждня. Тѣмъчасѣмъ збѣльшѣа ся зъ кождимъ дѣемъ работа дѣ-гѣтѣвъ, котрі крѣмъ окремыхъ нарадѣвъ пере-кѣждимъ засѣданѣмъ мають ще и засѣданья, на котрыхъ информують ся у фѣховыхъ дѣ-лей о елябарѣтъ правительства что-до роздѣ-лады культуры краєвой, котра то справа мѣ-бути ажъ на самѣмъ кѣбѣнѣ залагоджена.“

Офіційный бюлетень зъ субѣты каже: „Нинѣшнє засѣданье конференціи, въ котрѣмъ взяли участь также и гр. Клямъ Мартініцъ, розпочалося о 1 год. Нарада надѣ справѣми судницѣвъ вѣла ся дальше. Засѣданье скѣ-бѣчѣлося о 4 1/2 год. Слѣдѣующѣ засѣданье въ пѣ-недѣлю о 1 год. зъ полудня.“

Politik доносѣтъ, что передъ субѣтѣйнымъ засѣданѣмъ конференціи бѣдѣло ся на окреме засѣданье чѣскихъ делегатѣвъ, на котрѣмъ бувъ также и кн. Кароль Шарценбергъ. Нарада вѣла ся надѣ справѣмоу роздѣ-лады культуры краєвой, а бѣтакъ обговѣрѣно и вѣ дальшій точка угодовѣ.

N. fr. Presse доказує, что участники конференціи все что не мають яснѣи свѣдомости о тѣмъ, чи до скѣбѣченю конференціи прийдѣ-дѣйство до якогоє згоди что-до найважнѣй-шихъ точокъ. Та-жѣ сама газета доносѣтъ, что пѣмѣдѣй члены конференціи порозумѣвають ся засѣдно зъ чѣсѣнами видѣлу нѣмѣцѣкой дѣвѣнѣ, котрі теперъ перебувають у Вѣднѣ.

Пѣсла новѣйшихъ вѣстей скѣбѣчѣть ся угодова конференція доперва зъ кѣбѣнѣмъ сего тѣждня. Одъ результату ви, котрый — якъ каже Montags Revue — буде вѣмѣрно успѣшный, буде зависѣти рѣчѣнцѣ скѣлкавѣя додатковѣи сѣсїи чѣского сойму, а дальше и рѣчѣнцѣ скѣлкавѣя рады державной.

Одъ довшого часу ходѣтъ вѣсѣлякѣ пого-лоски о явѣхъ важныхъ змѣнахъ на авѣ-стрійскѣмъ престолѣ. Якъ вже вѣдѣсно, адементувавъ гр. Гойошъ рѣшучо вѣстѣ-будѣто-бы цѣсарѣ Францѣ Іосифѣ задумавъ абѣкѣувати въ користь своего брата-наха архѣка. Франца Фердинанда д'Естѣ. Мимо того удѣ-ржуєтѣлася поплоска, что на авѣстрійскѣмъ престолѣ занѣсѣть ся все таки на якийсѣ важній змѣнѣ. Говорѣно, что архѣка. Кароль Люд-викъ має вже сѣми дѣвами зрѣнѣти права до наслѣдѣства на авѣстрійскѣмъ престолѣ въ користь своего сына и что заразъ по тѣмъ на-ступѣтъ прокламация архѣка. Франца Ферди-нанда авѣстрійскѣмъ наслѣдѣникомъ престѣла. Въ звѣзѣ зъ сѣми вѣстями бранѣ такожѣ при-зѣдъ угѣрскѣи міністерѣвъ Тисѣи и Сїладіи до Вѣднѣ. Пѣвѣурѣдова Budap. Corr. дементує отже сѣю послѣдну вѣстѣ и каже: На подѣ-ставѣ найкомпетентнѣйшихъ зъ Бу-дапѣшту и Вѣднѣ походячихъ ин-формаций мѣжѣмо заявити, что всѣ тѣ вѣсти суть зовсѣмъ безосновною выдум-кою. Одъ такого крѣку або рѣшеня нема нѣ-якой причинѣ. При зѣвѣтнѣмъ почугѣю обов'яз-ку членѣвъ пануючої родѣны не могла на-вѣтъ шѣвъ такого о архѣка. Кароль Людѣвѣи и правѣскати. Та-жѣ сама газета доносѣтъ, что угѣрскій міністеръ справедливѣости конфѣ-рувавъ підѣчасъ своего побѣгу зъ гр. Шѣнбор-номъ а обѣдѣа ходѣвъ до архѣка. Кароль Людѣвѣа зъ новѣрѣзными желаньями.

Зъ всѣхъ тѣхъ вѣстей и ихъ пѣвѣурѣдо-выхъ заперечѣнь выходятъ хѣба лишь то одѣно, что дѣйстно теперъ не настане нѣяка змѣна; але годѣ не догадуватѣсь, что въ справѣ управ-лѣнѣния наслѣдѣства не робѣлись якиѣсѣ крокѣ. Адже недавно же тому ходѣли вѣстѣи, что авѣ-стрійске и угѣрске правительство мають вже въ найближѣмъ часѣ заняти ся сѣєю справѣмоу.

Въ субѣту розпочало ся засѣданье угѣ-рской палаты послѣвъ. Оппозиція не роз-почала чѣе борѣи, але загально спѣдѣвають ся, что она при найближѣмъ нагодѣ выступѣтъ зъ цѣлою силою противъ Тисѣи.

Якъ звѣстно старѣа ся угѣрска оппозиція, чтобы Кошутѣи кончѣ було вѣдѣльно вернути до край и она домагаѣла ся навѣтъ ухвалѣния въ тѣй цѣли одѣного закона а бѣтакъ старѣа ся, чтобы будапѣштѣнска рада громадѣка пѣмѣнувала Кошутѣа почетнымъ горожанѣномъ. Въ сѣй справѣ доносѣтъ отже зъ Будапѣшту до Deutsch. Zig. такъ: Цѣсаръ давѣ знати старшѣму бурмастрою Рѣтоны черезъ со-вѣтника двѣру Папѣа, что коли столицѣа угѣ-рскака займѣнує Кошутѣа почетнымъ горожанѣномъ, то цѣсаръ буде бѣтакъ Пѣштѣ омѣнѣати; длѣтѣю-жѣ най Рѣтъ поспѣрає ся о то въ радѣ громадѣскѣй, чтобы сѣй членъ не перейшовъ. Рѣтъ такъ и зрѣбѣвъ и планъ той упавъ.

Прѣлімінаръ рѣсїйского буд-жѣту на 1890 р. выказує въ доходахъ 889 а въ выдаткахъ 887 мѣлѣновѣвъ. Въ порѣвнѣваню зъ бюджетѣмъ минушого року бѣтъ зѣвнѣацій доходы о 27 мѣлѣн, выѣшѣ а выдатки о 28 мѣлѣ. Прѣлімінаръ сѣй уложѣно на выразнѣе жаданье царѣ бѣзъ збѣльшѣваня подѣтѣвъ и тѣтарѣвъ, якій цѣла держава понѣсѣтъ. Въ по-

Пану Н. Лукашевичу

з 25-го 1890 року

"МНОГАЯ ЛЬТА!"

Юань Гонко з Вилон.

Ціна збіжних і других продуктів.

11. н. ст. 1890.

Львів: Пшениця 8-65 до 9-30, жито 7-50 до 8-10, ячмінь 6-25 до 8-50, овес 7-50 до 8-—, горох 6-75 до 12-—, вика 5-50 до 6-—, рпак 15-50 до 16-50, льнянка — до —, конюшина червона 45-— до 65-—, конюшина біла — до —, конюшина шведка — до —, хміль 6-25 до 45-— зр. за 56 кильо в Львові, оковита за 10.000 літрів 11.50 до 11.75 зр.

Тернопіль: Пшениця 8-30 до 9-10, жито 7-25 до 7-85, ячмінь 6-— до 8-—, овес — до 7-50, горох 6-50 до 11-—, вика 4-80 до 5-25, рпак 15-— до 16-—, льнянка — до —, конюшина червона 43-— до 63-—, конюшина біла — до —, конюшина шведка — до —.

Подолячка: Пшениця 8-20 до 9-—, жито 7-10 до 7-70, ячмінь 6-— до 8-—, овес 7-50 до —, горох 6-— до 12-—, вика — до —, рпак 15-— до 16-—, льнянка — до —, конюшина червона 42-— до 65-—, конюшина біла — до —, конюшина шведка — до —.

Ярослав: Пшениця 8-85 до 9-50, жито 7-65 до 8-30, ячмінь 6-75 до 8-70, овес 7-25 до 8-—, горох 7-— до 12-—, вика — до —, рпак 15-65 до 16-75, льнянка — до —, конюшина червона 42-— до 65-—, конюшина біла — до —, конюшина швед. — до —, тимотка — до —.

Курс Львівський

з дня 11. л. с. 1890.

Акции за штуку без купона	Плат.	Жад.
Зел. гал. Кар. Людв. по 200 ар. м. к.	183 50	186 50
Зел. гал. Чернов. по 200 ар. а. в.	234 50	238 —
Банку гинот. гал. по 200 ар. а. в.	230 —	235 —
Банку кред. гал. по 200 ар. а. в.	—	216 —
Листи заставні за 100 ар.		
Банку гинот. гал. 5% а. в.	101 —	102 —
Банку гинот. гал. 5% а. в. в. лос.	—	—
з 10% прем.	101 25	105 25
Банку кред. 4 1/2% а. в. лос. 51 л.	98 —	99 —
Товариства кред. гал. 5% а. в.	101 25	102 25
Товариства кред. гал. 4% а. в.	96 —	97 —
Товар. кред. гал. 5% а. в. лос. 37 л.	101 25	102 25
Товар. кред. гал. 4% а. в. лос. 41 1/2 л.	94 20	95 20
Товар. кред. гал. 4 1/2% а. в. лос. 52 л.	99 30	100 30
Товар. кред. гал. 4% а. в. лос. 56 л.	93 —	94 —
Листи довжні за 100 зр.		
Гал. Зав. кред. сел. 3% а. в. (давн. 6%)	55 —	58 —
Гал. Зав. кред. сел. 2 1/2% а. в. (давн. 5%)	46 —	49 —
Общ. рол. кред. Завед. 6% лос. в 15 л.	—	—
Облиги за 100 зр.		
Индemnизац. галицький 5% м. к.	103 85	104 85
Галиц. фонду промислов. 4% в. а.	91 50	92 50
Комунальн. Банку кред. 5% I емис.	100 50	101 50
Позички краев. з 1883 по 4 1/2 а. в.	104 —	106 —
Позички краев. з 1883 по 4 1/2 а. в.	96 90	97 90
Льосы:		
Мьста Кракова	23 —	25 —
Мьста Станиславова	—	38 —
Монети:		
Дукат цесарский	5 58	5 63
Наполеондор	9 29	9 39
Польмпериял	9 65	9 75
Рубель срібний	1 32	1 42
Рубель паперовий	1 28 1/2	1 30 1/2
100 марок німецьких	57 36	58 36

Запросины до предплат

на

"ЗЕРКАЛО"

иллюстровану політично-гумористичну газету на рік 1890.

Условия предплати ті самі, що до тепер, т. е. 4 зр. на цілий рік, 2 зр. на 1/2 року, 1 зр. на 1/4 року.

Од числа предплатників залежить збільшення об'єму.

Редакція доложить всего старания, чтобы удовлетворить П. Т. читателей, а зь свои стороны просить подпирати еи так численно предплатою, як и перомъ.

Цьлорічний предплатники, то є ті, що найдалше до 1-го 1890 р. зложать цьлорічну предплату, дотануть даромъ гумористичний иллюстрований календарь "Зеркала" на 1891 р.

Новий предплатники дотануть початокъ додатку "Костяки Гольбайна".

Въ обобщеніи интересъ не будутъ уважаться замовленя на р. 1890, а выслаются буде "Зеркало" только за зложеною зь горы предплатою и только такъ довго, доки предплата буде уплачена.

Просимо о якъ найскорше надбавлене заложностей за 1889 рікъ.

5-6

Редакція "Зеркала"

у Львові, уліця Баторія число 24.

Тягнене 15 Сьчня 1890!!!

4% льосы Тисаньскі (Theisslose)

Головна wygrana зр. 100.000.

ПРОМЕСЫ на ті льосы по зр. 2-50.

4% льосы Банку угор. ипот.

Головна wygrana зр. 50.000.

ПРОМЕСЫ на ті льосы по зр. 2.

Продає по курсу депозитъ

АВГУСТЪ ШЕДЛЕНБЕРГЪ

у Львові

домъ банковый и контора вытны.

Выдаваніе газети льосованъ "НАДЪЯ";

передплата річна на провинцію зр. 180.

Розкладъ їзды на зельзницяхъ державныхъ.

важнѣйшій довѣ 1 надолѣста 1889

Посля львѣвскаго зодичника.

Одходять зъ Львова:

Въ напрямъ до Стрыя: 1) До Стрыя, Хирова, Стружа, Лавочного, Мункача, Буда-Пешту, Станиславова и Гусятина поѣздъ особый о 5 год. 50 мин. зъ рана. — 2) До Стрыя, Хирова и Стружа о 10 год. 20 м. передъ полудн. — 3) До Стрыя, Хирова, Стружа, Лавочного, Мункача, Буда-Пешту, Станиславова и Гусятина о 8 год. 45 мин. вечеромъ.

Въ напрямъ до Станиславова: 1) Поѣздъ особый до Станиславова, Черновца, Сучавы, Яссы, Бука, рещи и Гусятина о 9 год. 16 мин. передъ полуднемъ. — 2) Поѣздъ особый до Станиславова, Черновца, Яссы и Букарешту о 4 год. 25 мин. по полудни. — 3) До Станиславова, Гусятина, Черновца и Сучавы о 10 год. 13 мин. вечеромъ.

Въ напрямъ до Равы руской: 1) Поѣздъ мѣшанный до Белзѣ и Сокала о 7 год. 43 мин. рано.

Приходятъ до Львова:

Въ напрямъ зъ Стрыя: 1) Поѣздъ особый зъ Буда-Пешту, Мункача, Лавочного, Стружа, Стрыя, Хирова, Станиславова, Гусятина и Станиславова о 3 год. 36 мин. рано. — 2) Поѣздъ особый зъ Стружа, Хирова, Стрыя, Гусятина и Станиславова о 12 год. 8 мин. въ полн. — 3) Поѣздъ особый зъ Сучавы, Черновца и Станиславова о 6 год. 55 мин. рано. — 4) Поѣздъ особый зъ Букарешту, Яссы, Черновца, Гусятина и Станиславова о 3 год. по полудни. — 5) Поѣздъ особый зъ Букарешту, Яссы, Черновца, Гусятина и Станиславова о 8 год. 5 мин. вечеромъ.

Въ напрямъ зъ Равы руской: 1) Поѣздъ мѣшанный зъ Сокала и Белзѣ о 5 год. 21 мин. по полудни. Плякаты розкладу їзды на шляхахъ зельзницъ державныхъ въ Галичій одержати можна на кож-дой стациі по цѣнѣ 6 кр.

Часонисъ посвячена справамъ руского

народу

"Батьківщина"

буде и въ роцѣ 1890) выхидити що тыждни въ пятницю вечеромъ такъ, чтобы въ недѣлю була вже въ рукахъ читателей. Якъ число предплат-никовъ буде одповѣдне, буде "Батьківщина" выхидити що тыждни въ цѣлѣтъ аркуши и по мож-ности такожъ зъ иллюстраціями.

Передплата выносить: річно 4 зр., піврочно 2 зр. а четверрічно 1 зр. Передплату треба высылати подъ адресою: "Администрація Батьків-щины у Львові улі. Херушины ч. 5

Ц. к. упр. гал. акційный

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

купое и продае

всякій вартостный наперы и монеты

по курсѣ дневнымъ.

Поручены зъ провинціи выповнене од-воротного почтою безъ провизіи. 2222 126-0

III тій Выпускъ "Иллюстрованыхъ Житій Святыхъ"

уже появився, а IV-тый и послѣдний уже въ половинѣ друку.

Предплата та сама, що передше була ого-лошена.

Головнй складъ: у Львові въ книгарни Старицкой; въ Тернополі у о. Игн. Левицкого; въ Чернівцяхъ у о. Волод. Каратницкого; въ Станиславові у о. Стахевича; въ Коломиѣ у о. А. Ленского; въ Золочеві у о. Ив. Гургаля; въ Стрыѣ въ Руской Бесѣдѣ; въ Подгайцяхъ у о. Кор. Дудкевича; въ Токахъ у о. Ив. Хавалка; въ Бережанахъ у о. Войтовича.

ЗОРА

письмо литературно наукове для русскихъ родинъ,

выдаваніе тов. им Шевченка

выходить два раза на мѣсяцъ каждого Лого п 15 ого въ объѣмѣ 2-2 1/2 аркуша. Предплата выносить на рікъ 5 зр., на півъ року 2 зр. 50 кр., на четверъ року 1 зр. 25 кр. — Редакція ч. 8. администрація ул. Академична ч. адм.

Запросины до предплат

Зъ днемъ 1 сьчня 1890 буде выхидити подъ редакцію проф. Ол. Барвѣвского у Львові два раза въ мѣсяцъ

"ДЗВОНОКЪ"

письмо иллюстроване для науки и забавы русскихъ дѣтей и молодежи.

"ДЗВОНОКЪ" помѣщувати буде повѣсти, оцѣвданія, переказы, кзки, описы подержей, монографіи историчнй, житиисл славныхъ людей, довідъ зъ физики и хеміи, загадки, шарады и словомъ все, що розвивало-бы духа та паекало и любовь до руского народу и краю у молодежи нашои.

"ДЗВОНОКЪ" буде богато иллюстрованный добрыми оригинальными иллюстраціями одновѣд-ными своему змѣстови.

Передплата выносить 4 зр. річно, а 2 зр. піврочно.

Письма и передплату просимо адресувати до Администраціи "Дзвонка" у Львові ул. Чарнецкого 26.

ТОВАРИСТВО ПОВОРОЗНИЧЕ

въ Радимнѣ

зарегістроване зъ коруюю ограниченою и субвенціоноване краснѣмъ выдѣломъ у Львові

поруcae свои

выробы поворозничий и сѣтннстй

такоежъ

поясы до машинъ, гурты до выбиваня възкозъ, ходники на коридоры и т. п. наизышнѣи якости, по цѣнахъ умѣренныхъ.

За-для повороту нашего стипендиста, высланого коштомъ красного выдѣлу, зъ фабрикъ поворозничихъ въ Пехларъ и у Вѣдн, зможемо прегарий а доси въ краю не выроблюванй пред-меты поворозничй, а то: сѣты до ловбы, на конѣ и санки, тор-бинны ловецкй, накрыты салыновы на столѣ, гамаки безъ їзды и т. д. доставляти по цѣнахъ умѣренныхъ.

ОСТОРОГА!

Тому що до нашої вѣдомости дошло одъ вѣдми поважаныхъ особъ, мовѣ то гандлярѣ выробѣтъ поворозничихъ сумнѣвои вартости зъ Радими, подшиваючись подъ нашу фирму, основали по цѣломъ краю торговлѣ зъ поворозничими выробами, подакучъ П. Т. Публичности лихй товары зъ примѣшкою джуты и коча — то остерѣгаемо кожного, що мы пѣкому не давали въ розпродажъ на шихъ выробѣтъ, и заразомъ просимо удавати ся зъ повнѣмъ до-вѣремъ просто до нашего Товариства, де выготовлюють ся всѣ выробы поворозничй лихъ зъ чистыхъ сыльныхъ конопльѣтъ и подѣ контролюе заиряслыхъ людей а цѣпкикы выслае ся на жаданье одворотно даромъ и оплатно. 3322 1-2

ДИРЕКЦІЯ:

О. ЛЕВЪ ПАСТОРЪ.

МАРКИЛЬ СВЕХОВСКИЙ.

ГАЛИЦ. БАНКЪ КРЕДИТОВЫЙ

Почавши одъ дня 12 лотого 1889 выдае

АСИГНАТЫ КАСОВИ

4% зъ 30-дневнымъ выповѣдженемъ

4 1/2% зъ 90-дневнымъ выповѣдженемъ

а всѣ находящй ся въ обѣгу 5% асигнаты касові зъ 90-дневнымъ выповѣдженемъ быть опроцентованй по 4 1/2% одъ 15 мая 1889. 2218

Передрукъ не буде плаченый

Дирекція.

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ

поруcae

наипереднѣйшй перфумы, тоалъетовй воды, бдзначенй медалями заслуги и двома дипломами узнаня,

и менно:

Перфумы: изминова, фялковъ, рожана, резедова, жонна-лѣва, Yang-Yang, Оропенъ, Jockey-Club, гелотропова, Ess Bouquet, пажмова, Millefleurs, и т. п. Фляконны по 25, 40, 75 кр., 1 зр. 1-50 и т. д.

Перфумы королевы Марисенки, 2 зр. флак. 2529

Вода варшавска, бдзначався дуже приємнымъ, цѣ-новымъ запахомъ. Фляконикъ мен-шій 95 кр., большій 1 зр. 80 кр.

Вода левандова, подобна и вода левандово-амори-ва, суть загално уживанй до роз-прискуваня въ салонахъ за-для свого приємного, милого и загодного запаху. Фляконъ 50, 70, 90 кр., 1 зр. 20 кр.

Воды КОЛЬОНСКІЙ, въ колокѣхъ бдзначае и ро-дахъ, переднй и наипереднѣйшй. Фляконны по кр. 15, 20, 25, 40, 50, 80, 1 зр. 1-50.

Достати можна у Львові у власныхъ скленяхъ: уліця Коперника ч. 3 и уліця Галицка, рогъ Валоова Въ Краковѣ Суконницъ ч. 20. Въ Чернівцяхъ рынокъ ч. 2; заразомъ у вѣхъ перворядныхъ скленяхъ и антикахъ.

ФАБРИКА МЕДЛИНСКА

Найбольшій

выбѣръ на зиму.

Засада:

добрий

и

дешевй!

Черевики для панѣвъ:

36 шкѣры Groue . . . зр. 3-25

" " телочон гладкй . . . зр. 3-25

" " и окладный зр. 4-51, 4-75 и 5-—

" " кидовон тел. окл. зр. 5 и 5-50

" " гамбургон, подвойный

подшвыи зр. 4-25 и 5-25

Суконный окладный на фля-дн зъ подвойными по-дошвами . . . зр. 4-80

Суконный окладный росей-скимъ лякеромъ зъ по-двойными подшвами на флядн . . . зр. 5-60

Высокий чоботы зъ холя-вами . . . зр. 7, 8 и 9

Высокий чоботы зъ холява-ми до подорожи зр. 6-50 и 8

Черевики для панъ:

36 шкѣры Groue . . . зр. 3 и 3-10

" " лемзовон . . . зр. 3-60 и 4

" " кидовон . . . зр. 4-75 и 5

" " гамбург. зр. 3-20, 3-60 и 5-50

Суконный на флядн, окла-данный росейскимъ ляке-ромъ . . . зр. 4-25, 4-50 и 5

Футранй . . . зр. 7-50

Найбольшій выборъ обуви

для дѣтей, дѣвчатъ и хлоп-цѣвъ.

ЧОБОТЫ съ холявами для хлопцѣвъ одъ зр. 2-20 до 5-80

ВЕЛИКИЙ СКЛАДЪ

мештѣвъ и черевикѣвъ фильцовыхъ по цѣнахъ наизышнѣхъ, одъ 95 кр. выше.

Доборовый матеріалъ, наизышнѣшья работа, наидешевѣй цѣны, стало вытисненй на подшвыи. Замовленя зъ провинціи выготовлюеся одворотною почтою. Фили: Краковъ ул. Гродска 31; Чернів-цѣ Hauptstrasse 9; Бережана. Броды, Дрогобыч, Ярославъ, Коло-мыя, Перемышль, Рашѣвъ, Сучава, Самборъ, Станиславѣвъ, Стрый, Тарнѣвъ, Тернопѣлъ. (8-40)

Черезъ Редакцію "Дѣла"

можно замовити за знижену цѣну

отей книжки:

Фаветъ, трагедія І. В. Лотого, въ перекладѣ Івана Франка, зъ по-реднѣмъ словомъ и поясненіемъ. Цѣна знижена зъ 1 зр. 50 кр. на 1 зр. (зъ рекомандованую пересылкою 1 зр. 15 кр.)

М. Распскій и росейскій на-славизмъ, Корниль Н. Устиновъ, цѣна знижена зъ 80 кр. на 50 кр. (зъ рекомандован. пересылкою 65 кр.)

Taras Szweczenko, żyje i pis-ма jego, napisal Gvido br. Battaglia. Цѣна 20 кр. (зъ пересылкою пере-командованую 25 кр.)

Хто замовитъ всѣ три книжки наразѣ, одержитъ ихъ за цѣну 1 зр. 80 кр. разомъ уже зъ рекомандо-

Виходить у Львові кожен день (крім неділі і урочистих свят) о 5-й годині по полудні. Літературний додаток „Вибіркові найцінніші новітні“ виходить вівторком, а в вівторок і п'ятницю на першому разі в „Діло“.

Предплати і інсерати приймають: у Львові Адміністрація „Діла“ у Баторія 24, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, Бюро газет ул. Кароля Людовика 9, в Перемишлі Бюро газет ул. Довга 77 (стара пошта), у Відні М. Duker, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungenstrasse 4; L. Gans, III. Kolonnigasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 3, Oppelk I. Stubenbastei 2, в Франкфурті і Гамбурзі M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Діло“ і належність на інсерати платити у Львові.

ДІЛО

Предплата на „Діло“ з літер. додатком у Львові: на цілий рік . . . 18 зр. на цілий рік . . . 24 зр. на пів року . . . 9 зр. на пів року . . . 12 зр. на чверть року . . . 4 зр. 50 кр. на чверть року . . . 6 зр. на місяць . . . 1 зр. 50 кр.

у Львові: на цілий рік . . . 16 зр. на пів року . . . 8 зр. на чверть року . . . 4 зр. на місяць . . . 1 зр. 35 кр. Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вставляються лише на попереднє застереження. — Рекламні неопечатані вільні б'ють постоїнно чинно коштують 8 зр. а в. Оголошення приймаються по ціні 6 зр. б'ють одним стрічкою печатною, в рубр. „Надбавка“ по 20 зр. а в. Подати чиняться по 10 зр. б'ють стрічкою.

Запросини до передплати.

„Діло“ з „Вибірками найцінніших новітніх“ виходить буде в 1890 році, що дня і в незмінному об'ємі.

Передплата:

На провінції:

На цілий рік 18 зр.
на пів року 9 зр.
на чверть року 4 зр. 50 кр.
на місяць 1 зр. 50 кр.

У Львові:

На цілий рік 16 зр.
на пів року 8 зр.
на чверть року 4 зр.
на місяць 1 зр. 35 кр.

За границями Австро-Угорщини:

На цілий рік 24 зр.
на пів року 12 зр.
на чверть року 6 зр.

Запрошуючи П. Т. Земляков до передплати „Діла“ на рік 1890., рівночасно просимо тих наших Ви. Читателів, у котрих ще залигає ся яка належність, щоб старалися по можливості скоро вирівняти її, бо з початком року видавництво має дуже великі видатки.

У Львові, дня 3 (15) січня 1890.

Розпочинаючи новий рік, годять ся, хоча поверховно, кинути оком на те, що діяло ся в минулому році в нашій державі, щоб з того боді в прибутку можна оцінити, якою дорогою пойдуть далі діла нашої монархії.

Рік 1889 розпочинав ся для австро-угорської монархії досить невесело, під враженням грозливої війни і внутрішнього розладу. Треба було насамперед залагодити справу закона войскового, котрий мав негати державі повну силу супротив грозливої війни з заграниччя безпечності. Вага сен справу перенеслась була з початком минулого року до угорського парламенту і тут викликала несподівано немалі заколоти. Опозиція угорська, котрий конче хотіло ся позалити набіст Тисси, почала робити нечувані труднощі ухваленню свого закона і ще нам добре в пам'яті ті сцени як діялись в угорському парламенті. Майже рівночасно відбували ся засідання сеймів в Далматинії, Галицькій сейм був зайнятий справою закона проіваційного, а в чеському сеймі найважливішими справами були заможне банку і

музея народного. Сварку з Німцями трактували Чехи лише як річ підриду, а чеський виділяв кравей предлагав в перших днях січня пров'їт закона о школах меншости, котрий на теперішній конференції угорської грає не послідню роль. Гр. Тассе стояв спокійно вдалека і приглядав ся лише всему та роздумував, як би то в дальше „sich durchzufretten“.

З тяжким трудом закінчила ся була в угорському парламенті при кінці січня генеральна дебата над законом войсковим і народи Австрії ще не охололи були з під того враження, яке викликали були розрухи в Пешті, коли дня 30 січня рознеслась була вість о наглої смерті архика. Рудольфа. Не треба пригадувати, яке враження зробила ся вість не лише в нашій монархії, але і в цілої Європі; все ще маємо то добре в пам'яті. Здавалось на хвилину, що ціла австро-угорська держава станула над берегом бездонної пропасти і що вже для неї нема виходу. Не будемо тут також гадувати про те становище, яке заняв цесарь Франц Йосиф в свій так тяжкий для його бічівського серця хвили і великий важкий і небезпечний порі для цілої держави. Зв'язано прець, що інтереси держави велись йому загавувати над своїм горем, казав забути на велике нещасте родини і прийняти сильною рукою за дальшу управу держави. В першій половині лютого виїхав цесарь до Пешти, щоб там своєю присутністю успокоити зворушені уми. Мідари правили вразді цесаря з великим сочувством в угорській столиці, але давна брба в парламенті не то що не цезла, але ще вперезелась на улаць м'єста а демонстранти як кола б і цесареві хотіли зробити добрі, устроили були похід аж перед цесарську палату.

Тимчасом в австрійському парламенті розпочалась була дебата бюджетова. Дебата вела ся досить довго, але і спокійніше як нимі часами, ба Німці в Чехії говорили собі взаємно компліменти і заставляли охоту до згоди. При дебаті над бюджетом міністерства просвіти виринула була знов срава в'їронсповідної школи і внесення кн. Ліхтенштайна, а мін. д-р Гавч заповів свою новелу шкільну, котра тепер буде розвирати ся в палаті павбів. При дебаті над бюджетом міністерства справедливости заповів мін. гр. Шенборн пров'їт нового закона карного, котрий сего року стане вже на порядку денних палати послів. Треба ще в то піднести, що послы Первертерфер і Кренаветтер выступили були против нару-

шуваних властями свобода горожанської а то дало причину до розпорядження для комісарів правительственных і до окружника мін. Шенборна розсланого всім прокураторам в справі конфіскації газет.

Коли так в австрійському парламенті велі ся наради досить спокійно, то на Угорщині павувалась завзята брба, котрон предметом були §. 14. і §. 25. закона войскового; першій, як зв'язано, мав постановляти, що парламент має ухвалювати контингенс рекрутів на 10 днів, а другий м'єстат в собі постанови о однорічних охотниках. За дла свих параграфів настала отже була така люта брба, що Тассе не позбавало нічого иншого як лише постарати ся о нх зм'їну. Ціла ся брба закінчила ся аферою пос. Рогончого з студентом Шамонилем в парламенті, а наслідком єм було то, що обидва і австрійський парламент згодив ся на зм'їну стилізації згаданих параграфів. При том показало ся лише то, що австрійський парламент а властиво правительственная більшість в нм робила слівно то, що правительство хотіло.

Треба тут ще зазначити два важні факти, котрі прозвали ся були в першій половині минулого року: сильний зрбст антисемітів в Відні і в чех католіцке у Відні, котре ухвалило було адресу до папи такого змісту, що бив дав лібералам причину аж ставити інтерпретацию до правительства в палаті послів. Гр. Тассе одповів тогди, що правительство нема ніякого діла з ним в'їмч.

Дня 17 мая бдрочено раду державну, а позаяк угорський парламент радив ще цілий м'єсяць, то спільний делегація збрани ся були доперва дня 22. червня. Зь засідання делегація треба хаба лише то нагадати, що промова цесарска зазначила забезпечення мира і похвалила поступованье Болгарії, що гр. Кальнокі дав деякі пояснення о заграничній політиці і що на посльдок делегація без великих короводів ухвалили потрібні кредити.

Отже підчас засідання спільних делегацій розпочався був сильний рух виборчий в Далматинії, а коли бдакь дня 2 червня розпочали ся вибори, показалося, що не все так иде, як того хоче правительство і ті партії, що єго підпирють а в краях верховодять. Торбчий вибори випали в Галичині для Русинів досить користо, змоглася тут тежко і польська партія демократична, але вже найважливішою була побда молодого Чехів в Чехії. Правительство того немало на-

лякало ся а Німці побачили, що иде до горшого. Німцям послы не хотіли в'їяз вступити до чеського сейму, а молоді Чехи стали чим раз енергичніше домагатися чеського права державного і коронації чеського короля. Коли обидва скликані сейми кравей, показало ся, що не то що о помиренню і рівноуправленню народів, о якбм говорить правительство, нема і бесіди, але що нав'їт антагонізми народній прибирають чим раз більший розміри. Брба Чехів з Німцями застроє ся чим раз більше; в Галичині нема також і бесіди о помиренню; в Тироли показує ся змаганье до розділу краю на німецьку і італійську часть — словом розстрій иде чим раз більший. Брба національна і спори партійній проявили ся ще сильніше, коли дня 3 грудня збралася рада державна. Послы зв'їзджали ся до Відня під тим враженням, що або наступити розвязанье ради державної, або зм'їна в кабинеті. Ані одно ані друге вправді не наступило, але позбавив давний розлад, котрий бодай в часті а нмєнно в Чехах має залагодити конференція, котру скликало правительство.

Вже з коротенького сего огляду можна видіти, що давний розлад в державі не ослаб, що хоч сей рік під виглядом політики затравничної розпочинаєся мирно, то у внутрішній політиці лише ся багато справ до залагодження і що правительство мусить само брати ініціативу, коли хоче бодай хвилиний лад удержати. Партії, на котрі правительство досі опирало ся, слабнуть чим раз більше і вже недалекі часи коли до діланя виступлять нові чинники.

О поправі кон'їтру духовенства католицкого.

В чеській Politik появились на днях статі, котрих автором єсть ймовірно священик, а котрих основою єсть справедливе домаганье, щоб правительство вже раз в серію р'їшилось не позорно а дійсно подбати о поправу матеріального положення духовенства католицкого в Австрії. Наведені в статіх факти, які докази упосльдження духовенства, б'ють самі в очі так, що позовимо собі їх повторити, тим більше, що положенье гр.-кат. духовенства в Галичині і на Буковині по причині окремих обставин єсть по думці нашій ще більше невб'їрдне, а поправа матеріального быту руского духовенства всеосторонно оправдана.

Розв'язавшись в'їст, — пише автор статі — будьто правительство хоче небавом рад державній предложити пров'їт зміни закона кон'їтурального, ухваленого в 1886 р. Наколи нам'їренье то має дійство на цілу поправу

Из мого побуту в Африці.

Сингапур в листопад 18-9.

Deutsch ostafrikanische Gesellschaft та Imperial British East Africa Company.

Німцям фірми в Гамбурзі торгували вже бд давна в Саанбарі та в континенті. Німці мали велике значення на дворі султанів. Консул німецький був порядником султана, м'їща капітанів та машиністів султанської флоты були обсажені Німцями.

Рік 1884 уложили ся ті фірми в товариство Deutsch ostafrikanische Gesellschaft по части з намовою, по части за порадою Бісмарка, котрий завадав німецькому народови, пропадаючому для держави в Америці та в англійських колоніях, сотворити м'їсце своє як за дла колонізацій хліборобекон, так в дла бдбуту німецького промыслу.

Пока-що, товариство обданимало бд султана м'їста бд усьх товарів ввонезних та вивонезних з континенту африканського. Згодом бдстало бд него права суверенности на все єго посльости (всходно африканській). Товариство мало право назначати урядників, судів, накладати податки і т. д., а в знак своєї суверенности мало право — в'їзв'їти на всех своїх будицках сзій флот бдлий з полудневим хрестом в джеку.

Лучало ся в той час так, що німецький подорож к д-р Рейхард бдступав свою землю Уйамвезі, де єго вибрати були королем, та й усь права на ню за себе та за своїх бддих і чорних потомків німецькому товариству. Зь другими королями та ватажками порублено угди та умови, дешевий або дорожшій, як було можнз, так що вкбнці власт товариства розширила ся на ціле

всходно-африканське побережье бд Мозамбік аж до землі Сомалекон на півночі — до озера Ньяса, Таганіка та Ньяза на заході. Край величезний, в'ї всім раз більший як європейська Нмєччина. Правда, в том царстві, що на німецьких картах було зачкрпене червоною краскою як Deutsch Ost-Africa, було багато племен, що не признавали ся до німецького панованья, та й границі того царства були означені більше на папері як в дійствості — але Німці заняли головний м'їста на побережжю, та й в глибині почали під охороною султанського войска закладати при головних караванних шляхах та вздовж рік свої торговельні осаді. А що войско, котре товариству правдв до охорони султана, було за мало, то Німці утворили собі армію из Зулусів та Суданців і розставили єя залогом в важливіших стаціях. Капітан Віссман, офіцир прусков гвардії, став командантом армії і так званым Regierungs-Commissar-ом в землі німецько-африканського товариства.

Сей поступ Німців став солю в очі Англичанам. Англичане мали також великі зносини торговельні з всходною Африкою, та мусіли бачити неродо той розвиток німецького впливу в окупі їх торговельної діяльности. Англіській міліонери Maskapai, Maskapeu, Buchanan заложили собі товариство British East Africa Company. Англіській консул в Саанбарі Dr. John Kirk підбив султана на ферман, в силу котрого султан бдступив Англичанам права суверенности в землі Ломбазі.

Німці в протест! Однак чия сила, того правда. Англичане заняли землю. Вже то англійська флотя, плаваюча на побережжю африканськом, рнула за те, а Німці мусіли притати на конференції лондонську з 1888 року, котра признала ріку Умбо границею між посльостями обох компаній.

Так узали ся одні і другі за діло цивілізоване та культуризоване признаном собі околиці.

Англичане практичні, як усею, м'їшали ся у внутрішній діла Арабів та Негрів. Султанський в'ї (вм'їстний) ливив ся в м'їща і в єго руках лишило ся судівництво тубольців; султанський флот повязав в вою духах. На єко усе, як бувало. Англичане єсплютали фунгати та зб'їгнуті собі сампанию та довірне населення. Оан, як кажуть, practice in colonising, — оня знають, що кожний фунг привнесе в'їм з часом єго фунгів і ждуть суохіймо. Усе, як бувало. І Араби вдволені і Негри, усе мирно та гарно. А мимо того де що не д'їє, де що не єтанєсь, усею ввадо руку пана Buchanan а. Оз собі чоловік такий, м'їний, єстуний на слово, — але єго оданко добре слово важне у валі а у всякого Негра. Пан Buchanan, Administrator of Company, н'їчо и все в Момбазі.

За півтора року свого встановлєня товариство авліїське викорчувало єлечезний шмат землі та почало там ставити своє м'їсто, обсадало єлечий обшар кокосовими пальмами та кукурудзою, заложило стації в глибині по дорозі до г'їр Кіліанджаро, вигравувало шлях бдз залізницю та пустило в об'їг свої монети. І усе мирно та гарно.

Німці-ж, ледя усадили ся, зараз бдтрутили бд себе Арабів, обходячи ся з ними шоретко — schneidig — по пруски. За дла спору, чи султанський червоний флот має право в'їсти побдв німецького, и через те, що в декотрих своїх осаді Німці не позволили в'їзв'їти султанського флоту, оні розг'їввали на себе султана. Товариство, взявши в свої руки управу, зараз ввадало законы, щоб, прим'їром, усь посльдат землі та домбз з'їзв'їли ся в уряд та вказали права на посльданье, а коли тим не в силі вказатись, то земля пропадає в ко-

ристь товариства. Тим в иначим, а особливо отвертим ворогованьем против Арабів оні підбурвали против себе населенье. Се правда, що аби самому занувати над чорними, треба було вперед вигнати Арабів, — але Німці помислили, коли думали, що самі єго олошенем свобода усьх невольників оні перетянули на свою сторону чорних. Невольництво взагалі не тяжило так сильно на чорних. Тут в Африці не павували н'їколи ті жостокі відносини, які завели європейські плянатори в Америці. Тут були більше відносини слуги до пана.

Негри бдкликувались на поклик Арабів. Бушір-бен-Салем, один из головних торговельників невольниками, став пров'їт дярєм повстанья. Німців вигнано из осад в глибині Африки, их урядників в'їзвано, так що оні тепер ледя держат ся в декотрих стаціях прибережних, и то під охороною пушок німецької флоты. М'їсто Багамо, головна стація Німців, то більше табор військовий, як торговельне ємпоріум. Усею войня, чорні та бдлі; наколо м'їста висипані кр'їпостні окопи. — Wenn wir mal den Buschiri hätten! — кажуть Німці. Було вже кілька битв, табор Бушіра розб'їгано — але Бушір не дав ся зловити — Buschiri ist noch nicht da! (*)

Про остаточний вихід війни нічого сумнівати ся. Нмєцке войско узброєне в магазинів стрільби, має добру артилерію і європейських провідників. А Бушір узброєний в луки, списы та лише по части в крем'їяниці.

Брба екстермінаційна почалась и она скінчить ся безпечно, в користь Європейців. Оні сильніші, то и их право на панованье!

Д-р Я. О-скі.

*) Бушіра вже зловлено і пов'їшено (Примітка Редакції.)

матеріального быту низшого духовенства, то мусимо то намірніше лаше похвалити. Крайній час направити старе зло, неусуєне законом конфуальним з 1886 р. Як лихо платне єсть више духовенство в Австрії, покажеє з порівняня дотація єго з дотацією духовенства католицкого в протестантській Віртембергії. Там до 1 червня с. р. одержувач найліхше дотований капелян католицкий (наше сотрудничество) річних 1.200 марок (= 680 ар. а. в.), на вищих степенях 1.300, 1.400 до 2.000 марок. Парох найнижшого ранга мав річний плати 1.400 марок (= 798 ар. а. в.), вищих рангів 1.600, 1.800, а навіть 4.000 м. (= 2.230 ар.). В 1889 році ухвалено в тамтобій сойм (5 червня) всім голосами (в більшій часті протестантскими) протав одного, щоб дотацію духовенства католицкого поправити и то на час бдї 1 червня 1889 р. по 31 мая 1896 р., поки обставинам знов не змінять ся и не покажеє нова потреба занятися долею духовенства.

На основі нового закону конфуального побрав тепер капелян (все одно, чи наше сотрудничество = ein Aushilfspriester) найнижшого ранга 1.296 марок (= 738 ар.), капелян ранга найвищої річно 2.400 мар. (= 1.368 ар.). А порівняний тепер ту плату з платою капеляна в католицкій Австрії, то сей послідній побрав на основі закону конфуального з 1886 р. в меншій мѣстї 350 ар., в більшій як Прага — 450 ар. Чи не сороміть то!

Парох католицкий найнижшого ранга побрав тепер в протестантській Віртембергії 1.590 марок (= 884 ар. а. в.), парох найвищої ранга 4.080 марок (= 2.325 ар. а. в.). А в нашій Австрії? У нас дотація єго выноєть 700, 800, найвище 1000 ар. а. в.

Тому буде зовсім справедливим, на коли духовенство католицке в Австрії на ново удимне ся о піднесенє дотації для себе, а то так, щоб по крайній шірї капелян побрав річно 600, парох 800 ар. Того домагавсь справедливості, трудний уряд священника и 16 лѣтъ науки. Таж лѣтвар повітій, суплент та учитель побірають таку дотацію. То була б их перша плата.

Крім того належало-б плати ту або по кожждь пати лѣтахь одиовдво пдвєшати, як єе дѣєє в іншихь бранжтах, або завести такий ранг, як виступить бдї давна в Віртембергії. Пяти-лѣтїй додаток оправдує ся двома важними обставинами: 1. способом в якій обсаджують ся у нас дѣтї капеляни (сотрудництва), 2. правом патронату, котрим священник одержує парохію.

Опорожнені капеляни (сотрудництва) надають ся молодим священникам з горы, без розпасаува конурусу. О них не можна старатєсь так, як учитель старавсь о свою першу, хотя бы лиш провізоричну посаду. Удѣлє не уважидиєсь у нас платанє, чи хто довше або коротше єсть священником. И з того виходить дуже часто, що хтось мамо вѣдѣвати дѣтню рваню службї остаєсь заєдно на своїмь першомь становищі з платою 350 ар., а часомь страпати здоровя з голоду, холоду и невгоды, умирає.

А яке значѣнє має для капеляна (нашого сотрудника) право патронату? Як не має щастя або протекція (у нас єе добра геритуа), то и 10, 16 до 20 лѣтъ лишавсь на своїмь первѣтвомь становищі и нѣтъ нимь навѣть и не журить ся.

На се єсть лиш одва рада, а то додатки пяти-лѣтїй и то в пропорції одворотній до доброты мѣсця, на котромь капелян такий находить ся.

До сего вводу додамо лиш одно. Именно звернемо увагу правительства на ту обставину, що духовенство руске яко жовате переживав при нинѣшній мізерій дотація ше привѣрши хвалѣ, як нежовате духовенство латинське. Част протї дѣйстви занятєсь долею тих, на котрыхь спочиває трудний и важний обовязокь морального и релігійного веденя мась народу. Чи вѣсть, подана Politiko-ю о загалномь наміреню правительства австрійского оправдавсь, годѣ предсказати. Але певна рѣчь, що духовенство саме зь більшою енергією повинно вже тепер удимнутися о полужшенє доль своєї и стремѣти до зміны конфуального закону з 1886 р., котрымь матеріальний быт клеру ледва на поправивсь ся, накола дѣйстви не погбравсь ся.

Дописи „Дѣла“.

Зъ-підъ Львова.

[Нужда господарить зъ кнѣми!]

Сезонь мордована коней вже мабуть кнѣчить ся, бо нещастий тої сотворѣня, поставлен на статѣ вымерти, по більшій часті вже минулись. Колько ихь поубивано в цѣлѣмь нашомь краю, годѣ докладно знати; деякї часовиєни подають число на 45.000. А якихь поганыхь способѣхь катованя уживали при тѣмь кожодері, звичайно жады, було такожь достаточное описано в газеттах. Я лишє загадоу, про сцену, якої я самъ бувъ очевидцемь.

Ото фѣру, наладовану пейсачами, тягнула пара коней призначеных на шкуру. А що бдѣняги певно вже бдѣть кількохь днѣвъ не мали в устѣхь пащ, то й не мали сили тягнути. Тожь вѣдникъ крочить бичемь зъ усєи силы, щобь ихь підогнати; жалѣ було дивитись на ту збиту та скатовану худобину зъ пооббиваными боками та клубами, покрити рами бдѣ бича и костура, що ажь кровъ зъ-за шѣрыхь выступала. Коли-жъ бичъ нѣчого не помагав, пейсачий вѣдникъ ухопивъ грубий костуръ та підѣвши на воєт став нимъ гатити бдѣний коня, що ажь ховєть ишовъ, а другї жиды помагали, чимъ хто мавъ.

Обурений до живого такимь циничнымь зѣвствомь, подѣсь я грѣзно палицу на жидѣв та кликнувъ громко: „Гей вы, євреї, поганї єзыци, не соромъ вамъ такъ безбарно абытєвѣтєсь надѣ бдѣною кнѣмою? То ганьба, то грѣхъ; я належу до товариства охорони зѣврь, то мущу васъ запобѣвати, де треба — якъ вы называєтєсь? Но безсѣвѣстїи жиды бдѣповѣли менѣ зъ зѣвѣтїною своєю арганцією та такими не парламентарными словами, що годѣ ихъ тутъ повторити. Зъ подобными сценами можна стрѣтить ся що дня въ близкостї рѣзничь конячихъ.“

Одва така рѣзничя находить ся в Семеновцѣхъ коло Шарця, де до сегоднє убито зѣвжѣ 800 коней. Стервину мѣшає дѣдѣца села (маршалокъ лѣвѣсков рады цѣвѣтѣвон) зъ обривкомь, а коли добре переєвнє, розвозить по хмелюци. Такимь способомь, якъ чувати зѣвжѣть уже кнѣмѣнѣть морѣвѣ хмелюци. Друга рѣзничя уладжена в Пустомытахъ, самѣ-жъ, такъ на двѣрѣкомь обшарѣ; тамъ до теперъ убито 500 коней, а стервину спожатковують в самый такий способъ, якъ в Семеновцѣхъ. Вѣ ншѣмь селѣ наймѣть Нѣмецъ бдѣ громады право полѣвання, а що на поля мало зѣврьны даков, то шудерный нѣмчикъ накупиє коньского мяса та порозкидавъ по поляхъ, щобь принадити лисѣвъ зъ лѣса. Лисѣв прихидили, але збѣглись вѣ ноцѣ такожь псы посцускай зъ лѣвѣвъ, а Нѣмецъ-Нѣмродъ вѣвѣхъ до ногъ пострѣлявъ. Коли люде пбѣшли зъ Нѣмцемъ правдѣтєсь, на що нимъ только собакъ змарнувавъ, бѣтъ на то одиовѣвъ: „Я стервину купувѣ для паньскихъ лѣсѣвъ, а не для хлопскихъ сѣвъ!“

Людєвкѣ добрий — якъ бачимо — вже й самѣ не знаютъ, яку бы то орактиву прѣдумати зъ то нещастною кониною. Де-хто радѣть годувати нею безрогѣ, але-жъ бо зновѣ бѣда, що бдѣ того прокидають ся вѣ вѣровѣмь мѣвъ трихиян. Ажъ найшовъ ся якийсь премудрый дописуватєль зъ Вѣдїя, котрый вѣ одній польскѣй пѣвѣсѣициозній газетѣ радѣть робити зъ конины маринаты, консервы и вуджєвину, щобь було чимъ харчувати голодныхъ хлѣбѣ робѣвъ вѣ часѣ тяжкого передновку. Але мусѣть дѣрбѣвъ за пѣвно вѣвѣрѣвъ зъ своєю радою сердечный сей гуманістъ (зѣвѣсно: „мудрый Полѣвъ по шѣдѣ“), бо чого собакъ та гайвороны не розѣвѣ, то призначєне на погноєнє паньской землѣ, а консервы та маринаты либѣнь уже не будѣ зъ чого робити.

А якихъ то цѣкавыхъ хитрошѣвъ имають ся нашї люде, щобь позбѣтись якої шкапы! Лашитъ стайню на ноцѣ не замкнєу — та нѣхто не хоче красти! Вывєдє на торгъ, то єе стару кандибѣ ухнє жидѣвъ вѣ рука за пѣвѣтора або два лѣвъ, але лошаѣ не хоче жидѣ брати хотѣ бы за дурно, бо каже, що не оплатитъ ся шкуру зѣвжидѣмъ зъ такої малюты. Тодѣ хитрый мужикъ берє ся на спосѣбъ: вѣдучи до Львова на торгъ, берє такожь лошѣ, а повертаючи домѣвъ такъ манєврує, щобь лошѣ „загѣ билосѣ“ и лишѣє єго на опѣку Божу та свѣтлого маїєстрату. Але-жъ бо и мѣсѣй люде не вѣ тѣмъ битї! Назѣвѣрѣвѣ тѣхъ конячихъ зѣвжидѣвъ спорѣ кавалькату, а не знаючи, що зъ ними робити, полицїя йдє до головы по розумъ та выдѣє розпорѣдокъ, щобь акцияники на вѣвѣхъ рогацѣхъ лѣвѣвскихъ мали бачє око на тѣхъ коньскихъ недоростѣвъ; якъ жє запримѣтитъ, що який хитрый мужикъ хоче зъ „подѣрѣвнымъ“ лошѣтемъ всунутись до Львова, най не пускѣють, а затримують на рогацѣхъ. Таке оно дѣєсь на свѣтѣ: „до пѣкла не примѣють, а до неба не впускають“ — сѣдай хѣба сєрєдѣ до-роги — таї плачѣ!...

Адріанъ.

Зъ Тернопольщины.

[Комітетъ читальняный при тернопольской филіи „Прѣсѣтъ“. — Потреба заложєня в Тернополѣ филіи руского Товариства педагогичного. — Инѣлюнда.]

Вычитавши в ч. 288 „Дѣла“ оголошенє тернопольского филіи „Прѣсѣтъ“, що при нѣй зѣвѣзѣвъ ся комітетъ читальняный, то ажъ сердце чоловіка розвесєлило ся тою малою вѣстѣю, бо се якъ бы одѣтъ тутешній ц. к. окрѣжній радѣ шѣлѣбѣ а властиво єа инѣсѣторѣви п. Михалѣвскому, котрый (якъ сѣ честный дописуватєль доувѣє в ч. 284 „Дѣла“) своимь тематомъ вѣ одній годѣнѣ бдѣ-часѣ конференціи учительской дня 21 н. ст. грудня 1889 р. вѣвѣ школы зъ языкомъ выкладомъ рускимъ перемѣняє на польскї. Хотяи то може не вѣвѣ читателѣмъ „Дѣла“ прѣйшло на гадку, що то таѣ однимъ замѣномъ стати ся не може, бо на те не позволяють законы, — але вѣ тутешномь окрѣжѣ стало ся то такъ вѣ цѣлѣй повнѣ, бо ту єсть зѣдѣнна практикований язычѣ, що все, що ухвалитъ ся на конференціи учительской, ставѣ бдѣ разѣ при поворотѣ до дому правосѣлнымъ, не дожидѣючи навѣть, що на то скаже ц. к. краєва рада шѣлѣва. Обовязкомъ честныхъ патріѣтѣвъ обѣ парій пованно теперѣ бути: авертѣти пыльно око на школы вѣ повѣтъ и старатѣ ся всѣми силами не допустѣти того замаху на язычѣ выкладѣный, а достережѣвъ надужѣтѣ вразѣ подавати до прилюдной вѣдомѣста, бѣ-жѣ прѣцѣвъ не може бути, абы учительскѣ конференціи могла ломати законы!... Честный выдѣлъ тутешной филіи „Прѣсѣтъ“ пѣзнаєтъ то нечєстє дѣло полѣвѣизации шѣлѣвъ нашихъ и цѣлѣкомъ на часѣ зѣвѣзѣвъ комітетѣ читальняный, якъ бы ратуновѣый, и вѣвѣзѣвъ вѣвѣхъ шѣрыхъ патріѣтѣвъ, абы помагали розбуджувати сильнѣйше житє на по-дѣлѣской Русї. Только вѣ таѣй спосѣбѣ ставємо прѣтивъ шѣвѣнизму, коли, — хочѣ-бы навѣть и при жандармахъ, якъ ту жє практиковало ся, — вѣ кожѣй мѣсєцовѣста заложѣмо читальню. Тожь до дѣта, братѣ, станѣте рама обѣ рама, а успѣхъ будѣ, бо сильнѣй праці Богъ помѣжє!

Поверну ся ще до конференціи учительской. Якъ показує ся зъ опису учительской

конференціи, она цѣлѣкомъ не дає нашому учителѣству нагоды дѣльшє образовати ся вѣ язычѣ рускомь, бо що-жѣ то значѣть, коли при вѣвѣжѣмь урадованѣ вѣ язычѣ польскѣмъ, завѣдѣть ся на шѣсть темѣтѣвъ одиѣ-сѣнѣй темѣтѣ руской до обрѣвѣня, и то тѣмъ-жѣ кому ся скѣчѣ? Разумѣю, що и дискусїя мусѣла бути мѣлава и безъ житѣ. Намъ треба старатѣ ся всѣми силами, щобь вѣ кожѣмъ окрѣжѣ де єсть школы рускї, давѣно темѣты по полѣвнѣ, т. є. по рѣвѣдѣмъ числѣ рускихъ и польскихъ, бо намъ такожь мусѣть залєжѣти на тѣмъ, щобь наше учителѣство рускимъ языкомъ водѣло и таковымъ sobie przyswoїło. Зѣвѣнѣмъ дѣтого добровѣно єа, будѣ бы ше одна рада, а то, щобь Хѣ. выдѣлъ тернопольского филіи „Прѣсѣтъ“ зѣвѣзѣвъ ся зѣвѣзѣвъ бдѣдѣлу руского Товариства педагогичного вѣ Тернополи и ше вѣ малѣ вѣ-каціи склѣвавъ зѣвѣрѣ учителѣвъ — не лишє того повѣту, але и сусѣднѣхъ, а по-при нихъ вѣвѣхъ священникѣвъ и интєлїгенцію свѣтєку а навѣтъ выдѣлѣвшихъ зѣ-мѣжа мѣщѣвъ и сѣлѣвъ, а тогдѣ будѣ бы хотѣ трохи дѣлѣша на годѣ вѣвѣрѣвати ся учителямъ вѣ рускомъ язычѣ, а ншѣмъ становѣмъ подѣсь єа повѣдѣ вѣдѣтѣ вѣ нашѣ сумѣ одиѣсѣны шѣлѣбѣй.

Вѣ нашѣй Тернопольщинѣ появѣє ся такожѣ та новомѣдна слабѣсть инѣлюєнца, але люде перехорѣвають ся. Хѣрѣвѣтѣ и сла-бого здоровѣя терпѣть бдѣ неї болѣше.

Зъ Вѣдїя на новый рокъ 1890.

[Народный велико-русский концертъ Дмитра Славянского-Агрєнєва у Вѣдїи.]

Якъ я вже коротко повѣдѣ мѣвъ Васѣ, устроивѣ Дмитро Славянский Агрєнєвъ вѣ послѣдній дѣнь Рѣздѣвнѣхъ свѣтъ рускихъ першїй свой концертъ вокальный у Вѣдїи. Про Славянского и єго труппу говорєно вже давно передѣ тѣмъ у Вѣдїи, особливо посєрєдѣ ту-тєшнѣхъ Славѣвъ, и высказуєво наѣку, що у Вѣдѣвѣцѣхъ національна велико-руска труппа збудѣтъ нечуванный подѣвъ. То можна було справѣдѣ прѣдѣвѣжувати зѣ-огляду на те, що для Вѣдѣвѣцѣхъ усе, що велико-руске та зъ Русїи, єсть невыяснєною досѣ якоюсь тайною, оно все богѣе, могучѣе та дуже цѣкавѣе. Дѣя того зъ напружєною цѣкавѣстію сѣлѣшли масѣ житѣлѣвъ столѣчныхъ до великой салѣ мѣщѣной, де ихъ мѣла стрѣтити неспѣдѣванка. А жє найболѣше прѣмѣстѣла салѣ того вєчєра гостей славяньскихъ. Партерѣвъ и галерїй нѣ мѣсѣца нумерованї рѣвно якъ ложь и вѣсѣ партерѣ переповненїи були добройю публикою.

Точно вѣ заповѣдѣнный часѣ (7½ год. вечерѣмъ) почали зъ по-за сѣны выхидѣти поодиновѣмъ радѣкомъ хорѣсты на амфїтеатрально вѣ кругѣ уряджєнє подїумъ; наперѣдѣ просунулись 10—19 лѣтѣй хлопѣвъ вѣ черѣво-бѣлыхъ, коротнѣхъ вѣстѣмѣхъ и зѣвѣли сєрєднїй сѣхѣдѣстрадѣльного круга. Вышєе нихъ уставѣлись мужѣны вѣ той самѣ спѣсѣбѣ, а одиѣвъ кругѣ низѣе заняли на вѣрѣ-лахъ самѣ струнѣй красавицѣ. Однѣхъ и дру-гихъ було по 15, а дѣтѣй трохи болѣше. Мужѣны и жєвѣнѣны малы на собѣ костюмъ боярскїй зъ XVI. вѣку. Особѣно имѣющую вражѣнѣе зробѣли жєвѣнѣны. Треба було вѣ дѣтѣ, зѣ якою повагою и маєстѣтичною при-надою, повѣлѣнымъ але певнымъ крокомъ йшѣ-ли одна за другою на свѣи мѣсѣца вѣ одѣлѣ-ной довжєзній боярскѣй загорѣтѣ и вѣ высо-кѣмъ золѣто-тѣканѣмъ уборѣ на головѣ. Нако-пѣць, коли жє все заняло свѣи мѣсѣца, поя-вився и прѣвѣдѣникъ труппы, та не самъ, а вѣ своєю жєною Ольгою. Розѣзѣвѣнѣючы на вѣсѣ боки и дякуючи невымѣшнымъ умѣхомъ за невыможѣный одѣскѣ, заявѣ прѣвѣдѣникъ, солѣтъ и дѣрїєвѣтъ Дмитро Славянский-Агрєнєвъ подѣвѣсѣнє на естрадѣ мѣсѣца, а подру-га єго сѣла на вѣрѣло побѣчѣ хорѣстѣкѣ. Одѣска публѣка довго ше не умѣвала и сєрєдѣ того вручєно бдѣ рѣзѣвѣхъ славяньскихъ товариствѣ панѣ Ольгѣ и другимъ красавицѣмъ пышнїй букєты зъ довѣгами національными лѣ-тами. Срѣй обоѣхъ Славяньскихъ, хочѣ подоб-ный до прочѣхъ, бдѣзначѣвъ ся богѣтѣстію а по-часть и кроємъ. Славяньскїй, мужѣнна поваж-ною поєтазѣмъ, зѣ довѣгамъ володѣємъ на головѣ, зѣ повною, ясною бородою вѣ боярскѣмъ ко-стѣмъ, выдѣлаєвъ на лицѣрѣ, а панѣ Ольга красѣю и симѣпатичноію лицѣмъ, струнѣкою по-ставѣю, вѣ богѣтѣмъ золѣто-мєрежанѣмъ ко-стѣмъ такъ заимѣвовѣла, що одиѣвъ зъ вѣ-дѣньскихъ справѣзѣвѣвѣтъ того концерту прѣ-рѣвѣняє єа до Божїи Матєри Казаньской.

Ужє видѣ того чудного образу, зложєно-го изъ зѣвжѣ 50 осѣбѣ, прѣдѣставѣющѣхъ сво-имъ богѣтѣмъ костюмомъ живѣ картину зъ мѣнувшѣмъ, мѣгѣ вдовѣлѣти чужѣ публѣку. Але єа ожидаєла далѣе важнѣйша часть — концертъ. Скажємо лишє загалѣмъ, що по першѣмъ выступѣ давѣ п. Славяньскїй доказѣ усѣхѣвъ своего труда. Мѣєнскїй и тужѣливый но звучный голосъ самого Славянского вѣ-чѣсто-народныхъ пѣсѣнахъ бдѣвѣвѣдѣвъ якъ-разѣ ихъ мѣлѣдѣиѣстѣя. Хѣрѣ выконує вєякѣ най-дѣлѣкатѣйшїй нѣюєвъ зѣ неарѣвѣною точно-стію и вѣзрѣною прѣцизією. Загалнїй подѣвъ выдѣлѣує одѣнѣвъ бѣсъ, котрый зѣ легкѣстію а гармонїчною поєсѣуєсь вѣ найнѣвѣхъ тонахъ.

Програма першого концер у обѣймала 14 тоѣокъ, зъ котрыхъ майжѣ полѣовѣна на за-галѣе домагѣнє публѣка мусѣла бути повѣ-рѣна. Мѣжѣ нами були двѣ пѣсѣны релїгїйнѣ, зъ котрыхъ „Иже Хѣруємъ“ и „Яко да царѣ“ Борѣнѣнєкого вѣ Галичѣнѣй загалѣю вѣдѣмѣй. Прѣчї була майжѣ выключѣно чѣсто народнѣй-або обрѣвѣнѣй на народнѣй основѣ. Дѣвъ укра-ньскѣй пѣсѣна (зѣ вѣхъ одна знаѣкома „Ой хо-дѣла дѣвѣчѣнонька бѣрѣжѣкомъ“) бдѣспѣвано, на великѣ наше вдовѣлѣнє, зѣвѣвѣтъ удаѣно и зѣ украиньскимъ выговѣромъ. Пѣдуларна пѣсѣна „Вѣзѣвъ по матушѣвъ по Волѣ“ мало-що не подѣнесла вѣвѣхъ Русїєвъ вѣ салѣ и мало-що и зѣвѣвѣнула она тон пѣсѣвъ вразѣ вѣзѣ хорѣмъ. Яко перша тоѣка програмы була балѣда зъ XI. вѣку про славного лицѣрѣя Добрѣню Нѣвѣ-

тѣва и прѣщѣнє зѣ матѣрїю при бдѣходѣ вѣ-дѣиу прѣтивъ Татарѣ. Рєзѣтѣвѣтъ п. Славѣн-ского и вѣадѣнє хорѣ выдѣлѣло ужє при першѣй тоѣчѣ ознаѣвъ заслужєного прѣвѣнѣа. Найболѣше подобѣлѣсь пѣсѣна бурѣлѣвѣвъ „Дѣ-ухѣмъ“. Бурѣлѣвъ, зарѣвѣлѣючїй собѣ чѣршїй хлѣбѣвъ на силѣвахъ по Волѣ, даѣтъ собѣ єго-вомъ „ухѣмъ!“ ааѣкъ, щобь вѣсѣ разомъ бдѣ-лѣ єа крѣпѣко за вєстѣо. Одѣповѣдно до вѣдѣ-кой зѣвѣу матури бурѣлѣвѣвъ и пѣсѣна заѣвѣ-лѣсь дѣссѣнаѣомъ, прѣхѣдѣтъ бдѣтакъ найрѣ-нѣроднѣйшїй бдѣтѣнѣ и кѣбѣчѣть ся зѣ невыжѣ-ною вырѣвѣнѣстію выѣбѣченнѣмъ пѣвѣнѣсію, и-тѣрого зѣ бдѣдѣлѣнѣмъ силѣву лѣдѣвѣ-лѣдѣвѣ чѣ-тѣ. Выѣковѣнѣе тон пѣсѣвъ налѣжѣтъ до спѣрѣ-дѣнѣшого вѣ сѣвѣвъ артѣзму. Мѣжѣ поодиновѣ-ми мѣсѣниками була вѣдовѣтъ лишє пѣзѣвъ, а зѣ-рѣсѣты вѣсѣ опустѣли естраду только разѣ и-дѣнѣвъ, коли по выѣвѣнѣноу першѣхъ шѣвѣтѣо-точѣй програмы наступѣла двѣ пѣсѣны рѣалѣ-гїйнѣ, бдѣспѣванѣй самѣмъ мужѣскимъ хорѣмъ. Дѣрїєвѣтъ бувѣвъ за вѣсѣ часѣ управы хорѣмъ зѣвѣрѣнѣный до публѣки и прѣвѣдѣвъ бѣзѣ дѣрї-євѣнѣсковъ лѣвѣоѣкѣи.

Вѣсѣ вѣдѣньскѣй газєты не знаѣхѣдѣтъ слѣвѣа похвалѣ для хорѣ п. Славѣнѣского. Одна на-пѣсѣла кратѣву п. заѣ. Sensationconcert и на-жє, що вѣдѣньска мѣщѣнна салѣа дѣжє рѣдѣно-мѣа тѣхѣхъ гостей.

Вєртѣючы зѣ першого концерту п. Сла-вѣньского-Агрєнєва, не мѣгѣ я не подѣмѣтѣти собѣ о красѣ нашѣй русѣо-украиньской пѣсѣнѣ-та о тѣмъ, що мы, на жалѣ, досѣ чи не вѣмѣ-ємо чи не хочємо выѣбѣвѣувѣтѣ вѣ бдѣповѣдѣнїй спѣсѣбѣ своихъ скарѣбѣвъ, а то бы насѣ передѣ свѣтѣмъ значѣно подѣсѣло и вєлѣвало. Для чужѣ-нѣнѣцѣвъ дѣжє богѣто значѣть вєякѣ новѣстѣ, хотѣ-бы она була и примѣтивѣною натурѣ. Ли-ше трудѣ намъ и охѣты, а не одѣно бы зробѣ-ло єа и удаѣлось бы!

—о—аб.

Процєсъ вѣ Вѣдовѣцѣхъ.

Перєрѣвану зѣ причини лѣт. Рѣздѣа розпѣраву розпочѣто на ново дня 30. н. ст. грудня 1889. и вѣдѣно до 4. н. ст. сѣнѣя с. р. вѣ котрѣмъ то дѣни перєрѣвано єа на ново. Цѣлѣй той часѣ выѣновѣли прѣрєслухѣния свѣдѣковъ, дѣжє одѣнѣстѣйшїй, бѣ-выкрѣвѣючїй при кожѣмъ свѣдѣку майжѣ зѣвѣвѣмъ идѣнѣтичнїй практикѣи агентѣи Герѣца. И такѣ дѣ-знаѣомѣсь бдѣ свѣдѣка Бѣторѣского, що агентѣи вѣзѣла бдѣ него 74 ар., загрозиши, що инаѣше не дой-дѣ до Гѣмбурѣга; такъ само оплачуєвалѣсь агентѣи зѣ той причини свѣдѣки Фѣйцѣвъ, Шѣвѣнѣкѣ, Вѣ-люшѣ, Кулѣвичѣй и Гѣльѣтѣрѣвъ, а значѣна часть за-пѣченѣныхъ нимѣ грошѣй бдѣтакъ прѣпадалѣ, бѣ вѣ Гѣмбурѣзѣ вѣлѣно имъ платѣти на ново. Сѣ. Кнѣ-цѣвъ хотѣвъ выкрѣтитѣсь, подаѣючи, що бдѣ лишє до Нѣмѣнѣчины до свѣлѣковъ, але не помогло нѣчо-го; вѣ агентѣи бувѣвъ тогдѣ жѣйшѣ панѣ старѣста, котрый вѣлѣвъ єму заплатѣти 74 ар., а бдѣтакъ мѣувѣвъ бѣтъ вѣ Гѣмбурѣзѣ доплатѣти чѣ 9 ар.; то само лучѣшо єа свѣдѣкамъ: Фѣхѣсовѣ, Фѣлѣповѣ, Гѣз-довѣ, Лѣоѣковѣи и Вѣйтѣовѣчѣвѣи. Свѣдѣка Мѣзѣярѣка заѣстрашєно погрозѣю, що брѣмѣнѣскїй корабѣль дѣ-равѣи, топѣлѣтъ людеѣ, и тѣмъ прѣнѣвѣдѣно купѣти карту вѣ агентѣи Герѣца. Сѣ. Цѣтѣлѣра прѣнѣвѣо-лѣвъ до того вѣ агентѣи жѣйшѣ жандѣрмъ; свѣдѣ-ковѣи Кукулѣцѣ прѣзѣвѣвъ Иванѣцѣй арѣштѣовѣнѣемъ, коли-бѣ не купѣвъ карту у Герѣца. Иванѣцѣй наѣновѣвъ до купѣна карты у Герѣца такожѣ свѣдѣка Цѣсѣла. Сѣ. Корѣдулѣского зѣ товаришѣми зѣвѣлѣли до агентѣи жидѣи и тамъ мѣувѣли онѣи заплатѣти за карты по 75 ар. а вѣ Гѣмбурѣзѣ крѣмъ того выдѣрто бдѣ свѣдѣка 18 ар. Сѣ. Хлѣбѣнѣцкого арѣ-штѣувѣли жандѣрѣма и бдѣставѣли домѣвъ ужє по за-купѣнѣю карты у Герѣца. Свѣдѣковѣ Цѣзѣлѣка и Нѣча замѣкнули такожѣ жандѣрѣма, але вышѣуєли бдѣтакъ, коли онѣи обѣцѣли купѣти карты у Герѣца. Пѣтъ слѣдѣующѣхъ свѣдѣковъ подѣло, що хотѣй вѣ агентѣи заплатѣли за карты до самого Америкѣ, то мѣувѣли же вѣ Гѣмбурѣзѣ доплатѣувѣти болѣшїй або мѣнѣшїй сумѣ. Сѣ. Шѣнѣчукъ мѣвъ ужє купѣ-ну карту на Врѣму, одѣнакѣ вѣ Осѣвѣцѣмъ зѣвѣлѣли єго жидѣи, зѣвѣлѣнули до агентѣи и тутѣ прѣнѣвѣо-лили купѣти другу карту на Гѣмбурѣгѣ. Свѣдѣка Фѣдорѣчука, котрый опѣравѣть ся агентѣамъ, замѣкнули онѣи и держѣли такѣ довго подѣ ключѣмъ, доки не купѣвѣвъ вѣ агентѣи карты.

На засѣданѣю зѣ дня 4. н. ст. сѣнѣя с. р. су-дѣбѣ прѣсѣжѣи по прѣрєслухѣнѣю многѣхъ свѣдѣковъ вѣнесѣли до трибуналу прѣшенѣе, щобь далѣшнѣхъ свѣдѣковъ не прѣрєслухѣувѣти, бѣ прѣсѣжѣй потѣм-лѣнѣи, а той матерїалѣ, жѣйшѣ досѣ подѣла розпѣрѣва, ажъ наѣдѣ єсть достѣтѣочнѣй, щобь собѣ вырѣбитѣи доклаѣде понѣтѣє о сѣрѣвъ. Вѣ насѣдѣнокъ того бдѣ

а Іваничій конфіскували емігрантські карти, куплені деінде, а не в агентів Герца.

Зв'язок бачився в історії свідків Лях-тона і Кляйблота. Кляйблот, агент фірми Мендельсона в Кракові, подав деякі цінні дані. Після його з'ясування фірма Мендельсон, маючи агентів по всій Європі, Льюйда в Грем, давала Льюйда в Кракові емігрантів так, що Льюйда, хоча приїждив іх, більше, поспішався о конвенції на емігрантуру в Освіці і повернувся в Цвілінг. Агенція гамбургська Герца якраз була тою конвенцією і старалася всіма силами позбутися бременської субагентури. Она обчислювала собі ризик, що коли упаде агенція фірми Мендельсона, то мусять устати в субагентура Цвілінга. Для того удався Лях-тон до Кляйблота з проханням, щоб склав Вакхля, шефа фірми Мендельсона, до злочинної конвенції на емігрантуру в жертву, навізав за то Вакхлеви 300 зр. а Кляйблоту факторного 300 зр. Вакхль підписав подане, котрим зложив конвенцію і доставив 3000 зр., а Кляйблоту дав факторне в висоті 235 зр.

Свідок Томицький, кухар на дворі в Освіці бачив, не раз, як наганяли били емігрантів і замикали їх в зими в пивниці коло кухні, а в літні в бараках. Св. Ма-зур, кондуктор залізниць, бачив часто, як Іваничій вказували емігрантам дорогу до Герца і разом з скарбовими стражниками ловили тих, котрі хотіли утік.

Свідок Курдзів, заробничий почав зовсім інакше зрозуміти розправу, як зрозумів в свідстві. В свідстві говорив, що наганяли змушували над емігрантами, а тепер з'являється що все то неправда, що вправді агенція умишляла емігрантів в бараки, однак було їм там дуже добре. Супротив такої суперечності в зрозумінні вказав прокуратор, щоб його ув'язнили, йому дуже рідко супротивлявся оборонець Лях-тон, закладаючи прокураторові, що нарочно до того хотів би ув'язнити того свідка, позаяк свідчить він на користь обжалованих — коли противно — починав мовити очевидно неправду зрозумів свідок підпираних обжалованих трибунал не прихилився до внесення прокуратора.

Свідок Пітуль, майстер жандармерії, зрозумів, що жандармерія мала з початку інструкцію арештувати всіх емігрантів без винятку, опісля однак змінило ту інструкцію і велено арештувати лише тих, котрі були помилковані о злочинстві, були пописовими до війська, або не мали ще найменше 200 зр. готівки. Арештованих відставляли до арештів громадських в Березині, а як відтам увільнювали таких, котрі мали гроші і купували карти у Герца. Старосту виходив Пітулю призначення, щоб зачувати лише пописових і помилкованих о злочинстві, а о прохачів не журився, а в лютий 1888 одержав свідок інструкцію, щоб згадати не мався до того, що дівся на дворі в Освіці. Про Іваничійого знає свідок, але то, що після загальної перекладки всіх свідків він зв'язав з агенцією Герца.

По перелуханню тої свідка оголосив трибунал рішення, котрим прихилився до внесення на перелуханні як свідок: бувшого старости Федриха і начальника урядового в Освіці, Ороковського.

ПЕРЕГЛЯД ПОЛІТИЧНИЙ

Конференція родово потягне ся ще до кінця сего тижня, а відтак буде означений речивець скликання чеського союму. В наслідок того, що чеський союму об'єдналися, то в засіданні ради державної розбіжності ся об'єднали, кажуть, що перша около 29 н. ст. с'їня. Кажуть, що нїмецькі члени конференції разом з Пленом суть дуже мирно виступили і бажають дійсно угоди, хочь бодай в декотрих справах. Меж ними чиняє — як вже сказано — переважати погляд, що мимно не присутності на конференції молоді Чехові мають ті члени, що беруть участь в конференції, досить повага до заключення в переведення компромісу. Нїмецька преса централістична лунить вправді терять в чеською справою і спеціальні загальні державні справи, але нїмецькі члени конференції не будуть тепер об'єднати при тих жадах. Як би там конференція і не з'явилася, то она не хотять, щоб той коєць був драстичний, а вже нїяк не хотять они, щоб не удача конференція стала причиною їх виступлення з ради держави. До чеського союму вступлять они лише тоді, коли будуть уважливий всі їх жади.

В подібний спосіб висказуєся також і Pester Lloyd, котрий доносить, що виста о есентуальній згінні кабінету суть зовсім безосновні. Коли-б цесар думав, що кабінет Тафого не єсть адійний до переведення угоди, то був-б вже перед конференцією покликав бишх мужів до управи держави. Старо-Чехи прагали до конференції аз деякими об'явами, але вже успокоилися. Они не арештують ся анї одного з своїх прав, але впробувати зрозуміти все, щоб дійшло до порозуміння. Нагла згіння фронтів аз сторони нїмецьких лібералів, котрі ще чотири не дїлїли тому назад так сильно нападали на теперішнє правління, викликала аз разу недовіру, але оно устало, коли показалося, що корона займаєся дуже серйозно справою угодою і що як раз бодай не вийшла ініціатива. Зв'язок та певність, що бодай старо-Чехів не буде жадати ся нічого такого, щоб підполювати їх значення в ювагу; їх умовляють об'єднати бодай старо-Чехів. Бо і яка-ж би то була угода, коли б позисковано собі нїмцїв та загнано Чехів в опозицію. Знаючи бодай до вертати до члїв Лассера, а о тїм нїхто не думає, анї не хоче, щоб зва-

галї яка партія верховодила. На всякій случай конференція дасть лиш матеріял до чесько-нїмецького порозуміння, на котрій то підставі правителство уложити відповідний проєкт.

В міністерстві торговлі збираєся нинішнього торгового конференція на котру одержали запрошення секретарі всіх палат торговельних Долгавишні. Задачею конференції буде уложити одностайний схемат для уложення промислової статистики, котру палати торговельні об'єднані видавати що п'ять літ. Другим предметом наради будуть виконавчі приписи до закону о охороні марок торговельних.

На понеділковім засіданні угорської палати послов виступив був міністер торговлі Барос в обороні сільного округу митового, а відтак заявив, що угорські залізничні державні викладали в послїднім річчї о три мільйони більше доходу, як в роцї попереднім, а кошти руху на сїх залізничних не збільшили ся. Далше доказував міністер, що суми 100.000 зр. визначено на зведення флотилї на Дунаю не треба нїяк обнижжати. Правителство єсть свідоме своїх обов'язків і постарався о то, щоб в змилї потреби флотилї на Дунаю була готова. Рух на Дунаю не буде заведувати ся на користь залізничних державних. В послїдній часі замовлено значне число кораблів і зроблено все, щоб по регуляції горішнього і долїшнього Дунаю Угорщина мала готову пароходну флоту і могла власними силами боронити своїх інтересів на Дунаю. Висті в сїльських газет, подавані часто тенденційно, будуть-б російській або нїмцїв предрижества старали ся залучувати устемь Дунаю, треба обережно приймати, а коли-б так дійсно мало бут, то Австро-Угорщина готова ставити в обороні інтересів монархії.

Угорський міністер справедливости Сіладїй перебував все ще у Відні в конференції далше аз гр. Шеаборнме, але чи в справі нового закону військового, чи в справі абдикації архви. Кароля Людвіга в користь свого сина — не знає.

О поясненню міністра Вишнеградського до російського бюджету на 1890 р. подають, що прелімінарь бюджетовий на 1890 р. знайшов загальне признание. Міністер фінансів вказує в своїм поясненню на то, що єсть сильним постановленем царя удержати мир. Постановлене се не єсть принципове, але становить програму царя. На поступенне збройне військо російського визначено тимчасом лиш 10% міль. руб. а то єсть також ознакою мира. До того прилучає ся ще і та важна обставина, що цар приказав подати в справозданню бюджетовім до загальної відомості, що позабюджетовий видатки суть бодай тепер строго заборонені, а тим самим не вольно і міністерству війни признавати нових кредитів, хіба лиш на случай війни. Вагаєть наміренє царя, щоб благодати мира уживати на скріпленє продуктивних сил російського народу, зробило дуже добре вражєнє, тим більше, що і в російськом народі настав зовсім мирний настрій. Не мало вплинуло на успіхове і то, що тепер аж приступлено до збройної армії російської новими магазинними карабінами. В своїм поясненню висказує Вишнеградський щире признание Франції в заслугі около полїпшення російських фінансів. Лиш через поміч Франції зробили фінанси ті елементи, що змалі були вороже становили супротив полїпшення російських фінансів.

Французькі газети особливо буляжистів розпустили були висті, що президент Карно має при нагоді явиле белгійського короля приймати до Брукселя в таємнї стрітї ся з цесарем Вільгельмом. Буляжистівка Coscard помістала була розмову з міністром дїл заграничних Спілвером, в котрій той сказав вправді, що Карно не поїде до Брукселя але і додав, що коли-б і поїхав, то не було б нічого надзвичайного. При сїй нагоді мав Спілве сказати, що він не єсть прихильником Росії. Інші газети стали знов доказувати, що президент вийде якогось достоянства на повитанє нїмецького цесаря, коли той буде перебувати в Алзаві і стали з того висновувати догади, що Франція старає ся об'єднати до Нїмеччини. Огогда отже мала відбути ся нарада міністрів над інтерпелляцією, яку в сїй справі поставив пос. Жерваль в Тирар єсть мабуть тїм гадка, щоб не давати нїякої відповіді на інтерпелляцію в справі, котру лиш злобно вдумує опозиція.

В справі англійсько-португальського конфлікту доносить бюр Райтера, що вїдїти, будь-б лорд Салсбері в своїй послїдній нотї зажадав уступлення аз пов'язаних сторін над рікою Руо в Арацї, єсть зовсім безосновна. Англія ждала лиш, щоб Португалія об'єднала ся повитанє не виконувати нїякої юрисдикції в сторах, котрі хотять стояти під автїтїтським протекторатом. Португалія в своїй відповіді прастала аз то, але під умовляєм, що так само буде поступати в Англія; крім того заявила Португалія, що готова пристати на мировий суд, або на конференцію. Рівночасно вислала Португалія прошенє до всіх держав, щоб она станула їй в поміч в сїй справі.

Зв'язок доносить, що дипломатичний агент болгарскїй в Константинополі, д-р Вулкович, котрий сім днями прїїхав за відпусткою до Софії, заявив сему правителству, що Царта, мим напав на російської сторони не думає робити Болгарія нїя-

ких перешкод в справі заключення угоди торговельної з Англією. Також доказують аз болгарської сторони, що заставленє болгарских залізниць не порушує зовсім забезпечення довгу окупаційного, бо правителство болгарске складало точно умовленї рати в національнїм банку в Софії, але Росія бодай тріх літ була на горді взяти аз рух Стамбула коїм мала б. Болгарія об'єднала точно свої обов'язки і готова хоч-б і зараз весь довг сплатити.

Для відміни надходять аз Румунії нові висті о розрухах селянських. Зв'язок доносить, що селяне аз Гарцини збунтували ся против властей. Причиною бунту була та обставина, що примар (вїдїти) того села забрав був гроші бід селян, котрим мав платити їх довг в банку і ужив тїх грошей на свої цілі. Банк забрав селян і став їх грунту лічувати. Селяне звернули ся тепер о поміч до властей, а коли то нїчого не помагало підняли бунт против правителства.

НОВИНКИ

Товариство „Академічне Братство“ устроєє дня 6 н. ст. лютого в великій сали Народного Дому вечорек з танцями. Запросини висилають ся рівночасно. Хто би не одержав запрошеня, зволить ласкаво зголосити ся у підписаного в тов. „Академічне Братство“ ул. Калїча ч. 1., позавши бодай 20 сїчня щоденно аз 3 — 4 год. по полудні. Іван Пеленський голова комітету вечорек.

Вечер з танцями устроєє дня 23. сїчня (4. лютого) товариство „Академічний Кружок“ в великій сали Народного Дому. Стрїб для жєнщин визитовий, а для мужчин балетний. Також і товариство „Русских Дам“ устроєє вечер з танцями дня 6. (13.) лютого.

В Бережанях відбує ся дня 23 сїчня (4. лютого) с. р. вечорек з танцями в сали мїщанського касина на дохід бережанської бурсы рускої.

Іспити квалїфікацій для учителїв шкіль народних перед комісією в Станиславові зачнуть ся дня 13. н. ст. лютого с. р. Подаєть ся потрібними залучниками вносити можна до 1. лютого с. р. до комісії испытуючої в Станиславові.

Пітомць рукою семінарії духовної у Львові виставлять в неділю 19 н. ст. сїчня комедію Григорієвича „Соколик“.

До відомості дирекції пошти і телеграфів. Зв'язок доносить нам: Громади сусїдуючі з Лавровом на 20 кілометрів аз Старого мїста не мають пошти, бо після гадки управління дирекції, для хлопів не потреба пошти. За то Спась, віддалений аз Старого мїста о 3 кілометри, потребує конче уряду поштового, бо то добра гр. Водзїцького і в літї зїїде ся троха жидів на жєнцію. Чи ж се не добре рішенє, щоб хлоп з-під Лаврова що тижня по два рази шов 20 кіло на пошту до Старого мїста, а за то щоб в Спась була пошта. Коли вже в Спась конче має стати пошта, то най і в Лаврові буде, бо се загальна пекута потреба. Перед кількома тижнями подали інтересовані уряди парохїальні поданє в той справі до львівської дирекції пошти, але досі навїть нема нїякої відповіді.

За спронеєнє громадських грошей зібраних на податки засудив трибунал карний в Самборі начальника громади в Тулиголовах Сїлвака і тамошнього сїсаря Кикута на кару по 2 мїсяцї в'язниці. Засуджені почали зараз одсїдувати кару.

В Жунові повїта золотісвого заложено заходом о. Малиновського, мїсцевого приходника, хорь, і спроваджено до науки сїбву сїлвака з Денисова аз школи о. Вігшинського. Також в короткїм часі отворено таєм громадску крамницю.

В Хальбичині полїмї, пов. стянїського, отворено дня 4 н. ст. сїчня с. р. читальню, до котрої вписалося 30 членів. Також гадають отворити громадску крамницю і в той справі однесенє до товариства „Карпатска крамниця“ в Коломиї.

В товариств львівських ремісників руских „Зоря“ зійшлися минувшої неділі члєни товариства, щоб при лїмані просторою пожелати собі минулих свят Родзїнних і Нового Року. Також зібрани єсть численні гості: члєни польських товариств рукодїльничих і представителі деяких руских товариств. Всїх приймаючи гостинно а при тостах посылали щирї желаня розвою сего першого руского товариства. Торжєству проводив голова товариства н. Василь Нагорний.

Деморалїзація. До Kurjera Lw. пишуть: В громадах повнїчної частї повїту самборського лучаються щораз частїше убїйства, а вже і загадувати нема що про крадеж, численний пожеж з підпалення, про пїянство і кроваві бїйки. В околиці Садкович, Райтаревич і т. п. постерують жандармерія з тріх людей не вистає. В серпні убито колами в сїй під копіцею конюшні недалеко села честного і спокійного паробка, одиноку підпору родини. Неостатній мав голову розбиту на 32 куснї. Убїйників засуджено в Самборі: одного на 3 а другого на 2 роки в'язниці. Але зараз по оголошенню засуду одгужував ся один з помісто на свідок, як лиш вийде аз в'язниці. На самі новий рок на дорож мостиско-самборської через три днї лежав гадко споганений труп убитого чоловіка. Перебїдаючи мерко ставало дивити ся, але поясняли всїм, що так мусять бути, доки не зїїде комісія судово. Справдї вже крайній час зарадити той деморалїзації. (Як звїстно, в той частї пов. самборського єсть дуже мало народних шкіль. Прим. Ред.)

На будову руского театру прїслали на наші руки: П. Іван Стронський аз Зарайска коло Самбора 1 зр. 20 кр., зібраний на хрестинах у госпо-

дари ч. Реуцького в Купновичах аз ініціативою ч. В. Кобляньського; — д-р Антон Горбачевскїй 5 зр. аз складки в Рашеві аз пп. Гемерлінга, Климишина, Серединого, Шелестак і аз себе.

Аванс на залїзничих державних. Розпорядженєм міністерства торговлі аз 29 грудня м. р. побільшено єсть урядників державних залїзниць в кожій класї службовій і тому аз Новим Роком наступили численні іменованя. В обсягу львівської дирекції державних залїзниць єсть 45 іменовань а в обсягу краківської дирекції 62, при чїм треба примїтити, що се не дотичить залїзниць Чернівецької і Лупківської, котріхї одностайно персональні не суть ще упорядкувані.

Галицькі гусити строго придержують ся своїх релїгїйних обрядів. В Радимнї померла жєна тамошнього інженера залїзничого Лятїйнера а коли прийшло ся поховати, то жиди не хотїли пустити на окопisko, бо тїло покійної було в домівнї і тому мусяли везти тїло аж до Черемшля.

Проби гашєня нафти відбувалися вчера рано на головній стражницї мїської у Львові. П. Вільгельм Кїсс аз Будапешту виваїшув т. зв. „порошок безпеченєства нафтового“, котрий доданий навїть в малїй окількості до посуду аз нафтою або спиртусом робить се, що на случай якої нещастної пригоди, н. пр. стовчєння запаленої лампи, нафта не лиш не експлїдує, але найзвичайнїшими средствами аз хоч-б аздуємь єї пригасити можна. Проби робленї на мїській стражницї відбули ся в присутності багатьох осіб. Як звїстно, нафта, хоч-б і як бдїтична (т. зв. неексплїдуєча), розбїгта до певної стєнї температури і запалєна, відбуває за дїя того, що витворюють ся газы о значній експлїзивностї. Після давнїших приписів „неексплїдуєча“ нафта повинна бути так бдїтична, щоб огрїта до + 35° R. і запалєна спалила ся без вибуху; новїйшї приписи вимагають ще докладнїшого бдїтичєня, так щоб при вищій температурї нафта цілком спалила ся. Така нафта рїдко лучає ся в торговлях, а бдїтнїйшї люди не купують такої опичєної нафти і тому лучають ся часто нещастїй пригоди. Порошок п. Кїсса, доданий до нафти, робить се, що нафта вправді запалєна є, але бодак гасне бодай звичайного подуву воздуха. На пробї запалювано нафту в скляних резервуарах ламп і не було нїякої експлїзїї. При тїм показало ся ще одо світлоє сего порошку: ото накладано змоченї цїліндры на запалєну лампу, в котрій палила ся нафта аз порошком, і они не пукали, також тратити нафта свою неприємну волю П. Кїсс полєняє, що коли вистїплєє 3 грамы сего порошку до звичайного резервуару лампи, то вистає се на цїлій тиждєнь, хоч за той час наливаєся коїм разів нафта. Хемїчний склад порошку єсть тайною застереженою патентом п. Кїсєви, але аналіза хемїчна виказала, що нема в нїм нїяких частїй шкідлих для здоров'я і тому можна єго уживати без найменнїх средств остоорожностї. Порошок п. Кїсса виваїдний перед кількома лїтами і уживають вже єго у Відні і Будапештї. В виду безпечностї, яку подає сей порошок, і цїна єго не велика: 5 кїлогр. коштує 25 зр., а звичайна мала коробка 40 кр.

Весна. Зв'язок доносить, що там зачала ся вже весна. Днї погодні, горы без сїнгу а на полі показують ся цїїти. Температура до 15 степенїв в тїні а до 22 на сонці. Такого теплого сїчня не пригадують собі і найстаршї люди.

Жандармерія в Галичині. Цесар. кор. корпус галицької жандармерії, маючий головну команду у Львові, числить в своїм складї 1 полковника, 1 підполковника, 2 майорів, 32 офіцїрів, 74 командантів постерункових і 1627 жандармів патрулюючих. Сей корпус робить службу на просторі 784.967 міріаметрів квадратних аз 5.951.954 людностї, тому припадає на одного жандарма 2945 мешканців.

Дрїбні вїсти. Громада Долина, пов. товмацького, одержала аз цесаря 50 зр. підпомог на будову школи. — У Львові помер Люд. Пірожницький, виступлений начальник рахунковий краєвого видїлу, на запалєнє легких в наслідок пнїфлюєнці. Покійний основав і щиро займав ся львівським товариством огородничо-садівничим.

Посмертний — — оповїстки.

О. Емїлій Ганкевич, приходник в Стянїнї, свїтїльник мїтр. Конєсторїї, члєн повїтєвої ради і окружної ради шкільної, упокоївся дня 2 (14) сїчня с. р. в 60 роцї жїтя а 30 р. свїщенства. — Вїчна єму пам'ять!

Телеграми „Дїла“.

Відень 15 сїчня. Угодова конференція буде, як зачувати, закрыта вже в п'ятницю. Нїмцї мабуть пристали на утворенє чеської палати торговельної в Садові.

Пешт 15 сїчня. На вчерашнїм засіданні палати послов залягджено єсть міністерства комунацій і торговлі.

Париж 15 сїчня. Президентом палати послов вибрано Фьокета. Жервїль-Рашь звязь назад свою інтерпелляцію в справі поїздки президента Карнота до Брукселя.

Мадрид 15 сїчня. Стань здоровья молодого короля полїпшає ся чим раз більше.

Берлін 15 сїчня. Парлямент ухвалив в другій читанні 45 міль. на потреби армії і 61 міль. кредит. Говорять, що сєсїн буде ухвалений.

Наїр 15 сїчня. Прїїхав тут Стєнї і був в довшїй авїєнції у кєдіва.

турного становця. Релісія, віра — то вже
пійде півзайше...

То правдиві піоніри культури та цви-
лізаціі. Они будять та підносять въ
нототу людску, або, коли хто хоче, по
Боже.

Виходить у Львові щодня (крім неділі і релігійних свят) з 5-го години по полудні. Літературний додаток „Бібліотека найзнаменитіших повістей“ виходить вівторком, а вівторком і п'ятницею на черговий разок в „Діло“.

Предплату і нисерати приймають: у Львові Адміністрація „Діла“ у. Баторія 24, Центральне бюро оголошень, у. Коперника ч. 11, і Бюро газет у. Кароля Людвіка 9. В Перемишлі Бюро газет у. Довга 77 (стара пошта). У Відні M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8, Oppelik I. Stubenbastei 2. В Франкфурті і Гамбурзі M. Naassenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Діло“ і належність за нисерати платні у Львові.

ДІЛО

Предплата на „Діло“ з літер. додатком в Австрії:

в Галичині: на цілий рік . . . 18 зр. на пів року . . . 9 зр. на чверть року . . . 4 зр. 50 кр. на місяць . . . 1 зр. 50 кр.

у Львові: на цілий рік . . . 16 зр. на пів року . . . 8 зр. на чверть року . . . 4 зр. на місяць . . . 1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 у. Баторія. — Рукописи звертаються лише на попереднє застереження. — Редакція неопечатані слова б'ють попереміж. — Подорожні членські квитки 8 кр. а. в.

Оголошення приймаються по ціні 6 кр. б'ють одним строком печатком, в руб. „Надбавка“ по 20 кр. а. в. Подарки числяться по 10 кр. б'ють щільно.

Запроси до передплати.

„Діло“ з „Бібліотекою найзнаменитіших повістей“ виходить буде в 1890 році, що дня і в незмінному об'ємі.

Передплата:

На провінції:

На цілий рік 18 зр.
на пів року 9 зр.
на чверть року 4 зр. 50 кр.
на місяць 1 зр. 50 кр.

У Львові:

На цілий рік 16 зр.
на пів року 8 зр.
на чверть року 4 зр.
на місяць 1 зр. 35 кр.

За границями Австро-Угорщини:

На цілий рік 24 зр.
на пів року 12 зр.
на чверть року 6 зр.

Запрошуючи П. Т. Земляков до передплати „Діла“ на рік 1890, рівночасно просимо тих наших Віл. Читателів, у котрих ще залигає ся яка належність, щоб старались по можливості скоро вибрати її, бо з початком року видавництво має дуже великі видатки.

У Львові, дня 5 (17) січня 1890.

З Праги приходять відомості, що Чехи з припущенням своїх мужів довіря, вже тепер роблять широкі приготування до будучих виборів до ради державної, котрі, як відомо, мають наступити в першій половині року 1891. В той цілі закладають політичні товариства в усіх сторонах краю. Одно таке товариство вже уконституовало ся, і в м. Колин одбули ся два 12 н. ст. січня загальні збори. На ті збори мав приїхати сам провідник Чехів Рітер, але надіслав лише листом, в котрому доносило, що не може побути з причини угодних конференцій у Відні. Політичну бесіду мав зать Рітера, проф. Браф о потребі скорих і енергічних приготувань.

Так поступають Чехи, народ найлучше зорганізований з усіх народів Долішньої. Уже півтора року наперед приготувають ся до політичної акції, хоча-б могло здаватись, що при високої просвіти і національній свідомості, яка у них проникає цілу масу народу, при твердому патріотизмі цілого їх загалу, при досвідченості у них безсторонності поступованню правительственных властей і органів, побіда їх вже з гори єсть запевнена.

А як поступаємо ми, Русини в Галичині і Буковині? — Наше положення єсть що-найменше десять раз гірше. Ми мусимо борити ся з нашою власною недозрілостію політичною, з темнотою і невідомістю значної частини нашого народу, з байдужістю, сервілізмом і розв'язанієм середі нашої інтелігенції, з недостатком матеріальних засобів, з противниками розмірно далеко сильнішими од противників Чехів, з польською так могоучою шляхтою, з польською інтелігенцією, з польським м'шанством і в декотрих пов'ях з немалочисельним польським селянством, з такими дуже важними факторами як жиди, з німецькими колоністами, з інституціями фінансовими (товариствами і касами позичковими і задатковими), котрі при виборах мають і значний вплив політичний, з властями і органами автономічними, а наконці з могоучим і так часто р'шальним у нас впливом правительства.

При такіх багатьох і так великих перепонах і противностях нам треба як найскоршого і найенергічнішого приготування, а коли маємо взагалі мати яку надію на успіх. А однак же чи у нас що робити ся, ба навіть чи гадає ся що о настоящих виборах? Нигде нічого такого не видно, нігде о нічому такій не чути, ані у Львові ані на провінції! Ба, що говорять о виборах, котрі за півтора року мають одбутися, коли навіть при виборах носла з бережансько-рогатинсько-подгаєцького округу, котрі вже тепер переводять ся, не видно такої акції, якої можна було надіятись і якої ми дійсно наділялись.

Звертаємо отже увагу наших політиків, наших товариств політичних у Львові і в краю, всіх наших патріотів на примір Чехів, і просимо їх і закликаємо, щоб покинули традиційну нашу повільність, щоб ми перестали вже раз грати на нашу шкоду а на глум противників і цілого світа роллю „позного Русина“.

Єсть с'їмнаті округів виборчих, в котрих ми повинні перенести своїх кандидатів до ради державної. Не пора б була

вже тепер засновувати в них комітети виборчі; але в кожнім з тих округів повинно-б завязатись політичне товариство, окружна Рада народна, котра б в статуті своєї поставила собі за задачу, межі наших також, займатись справою всяких виборів в своїх округах. Ті Ради могли-б уже тепер скликувати своїх членів, а такі збори заступили-б до певної міри згромадження виборців в часі властивої акції виборчої. Треба тільки, щоб постарались о достаточне число членів, по можливості з кожного села свого округу.

Досі тільки в трьох округах єсть такі політичні товариства: у Львові Народна Рада і Русская Рада для цілого краю, в Турці і Долині Народні Ради для своїх повітів. Однак ані турчанська, ані долиньська Рада не виявляє достаточного життя. Отже перед всім тім дві Ради повинні зорганізуватись в круг свого діла розширити з пов'ї до цілого округу. Далше повинні заснувати ся політичні товариства: в Сяноці на пов'ї Сяноць-Бжозів-Льско, в Ярославі на пов'ї Ярослав-Цьшанов, в Стрию на пов'ї Стрий-Жидачів-Дрогобич, в Жовкві (або Сокалі) на Жовку-Сокаль-Раку, в Бродях на Броди-Каміньку, в Золочеві на Золочів-Перемишляни, в Бережанах на Бережани-Рогатин-Подгайці, в Станіславові на Станіславов-Богородчан-Товмач-Надворну, в Коломиї на Коломию-Косів-Снятин, далше на пов'ї Залішчак-Борщів-Городенку, Бучач-Чортків-Теребовлю-Гусятин і (в Тернополі) на Тернопіль-Збараж-Скалат.

Приготування повинні так вести ся, щоб, скоро нові вибори будуть розписані, ціла організація виборча була вже приготулена, щоб пов'їтві і м'сцеві комітети могли сейчас функціонувати, щоб виборці вже були призначені, а також і кандидати п'сольскій усмотрені. При такій акції і такої організації можемо числити на добрий успіх. Але брати ся до діла треба безпроважно, бо саме заснованье і уконституованье окружних товариств політичних забрати мусить немало часу.

Перед всім же звертаємо ся ще раз до патріотів і до всіх Русинів бережанського, рогатинського і подгаєцького повітів, щоб пильнували тепершнього вибору, щоб не потребували соромити ся перед Русію, перед краєм.

Европа 1889 р.

Головні черти європейської ситуації політичної в минулому році дадуть ся коротко зобразити в сл'дуючій точці: енергічне змаганье держав середі Європи удержати мир в Європі, загальне зброєньє, колонізаційні змаганья держав європейських в Африці і в борбі економічній за сполучення з численними страйками робітників на велику скалу.

Интерес удержати мир в Європі лежав не лише тым державам на серці, що спеціально для его удержання звязали ся в лігу мира, але до того стремили також і ті держави, котрі або ще не зовсім були так приготувані, щоб могли выступити сміло до отвертого війни або котрих внутрішній обставини були того рода, що наказували їм уладитись насамперед дома, аки зв'язати ся з оружієм в руці. До тих держав належали передовсім Росія і Франція. Військ зброєньє об'являли не лише більші держави, котрі вже в попередніх роках стали були горячково лагодити ся до війни в переконанні, що до неї вже недалеко пора, але також і всі помірні держави як Данія, Греція, Бельгія, Болгарія і навіть і швейцарську республіку швейцарську. Колоніальні змаганья зазначили ся найбільше в Німеччині Італії і Англії а б'дають в Португалії і Бельгії та в загальном змаганні всіх приморських держав знести торговельне в'їздно в Африці а виразом того змаганья була конференція в Брюсселі, на котрій ухвалювали ся м'ри против торговельних в'їздин. Борба економічна проявляла ся була головно заводженієм мита охоронного в подинних державах, в депресії вальдорів російських в Німеччині і нап'сольдок загальними страйками робітників всякого рода в різних сторонах Європи, при чом показало ся, що акція страйкова веде ся в спільнім порозумінні робітників без в'язку на їх національність.

Найхарактернішою чертою європейської політики в минулому році була з'їзди монархів. Царь Вальтерський в'їздив до Англії, Італії, Греції і до Константинополя а б'дацьк об'їздив ще німецький двір в Дрездні, Монахію і Штутгарт а в Берліні гостив у себе короля Гумберта, ц'саря Франца Іосифа і на посл'док царя Александра III. Од з'їзду царя з ц'сарем німецьким настало доверва загальне успокоєньє, бо рознеслась в'ість, що спільним змаганієм німецького ц'саря і его канцлера кн. Бісмарка удало ся переконати царя о мироб'ї настрою Німеччини супротив Росії. Під кінець 1889 р. б'дотнула Європа свобіднішє, бо по з'їздах монархів рознеслась в'ість, що мир єсть для Європи на довгий час забезпечений, хоч деякі справи ще не зовсім залагоджені. Справу болгарську н. пр. хоч

Изъ мого побуту въ Африцѣ.

Санзиръ въ листопадѣ 1889.

Негры.

Негры на побережью восточно-африканскомъ принадлежатъ до племени Кафровъ — въ пайдалыбимъ значіно того слова — и зовуть ся Суагелі. Только те имя „Суагелі“ не означує одного етнографічно та антропологічно суцільного племені, ані одного народности. Тутешні Араби, прим'ромъ, не знаютъ нічого языка, якъ Суагелі, а все-таки кождий Арабъ обидивъ бы ся до смерти, коли-бъ его хто называвъ „Суагелі“. Понятіє о народности, о племені тутъ же в розв'язку — такъ якъ і цілий народности та племена вироблюють ся та перетворюють ся.

Бесіда суагеліська милозвучна і визначуєть тымъ, що посідає багато самогласнихъ. Она будувєть граматикально черезъ граєй і; прим'ромъ: „суагелі“ значить: земля суагеліська, „суагелі“ — люди суагеліські, „суагелі“ — бесіда суагеліська. Позаякъ племя суагеліське бесіди теперъ творять ся і перетворюють ся черезъ той в'їзний рух племен і горді та черезъ новоблицистиво, і в'їзв'їдкомъ того одиниць або родини середно-африканскій кінний обставинами на побережью вичують ся суагеліське бесіди, — то можна найти м'їж Суагеліями усякі муриньскі типи. Неграбъ изъ в'їзв'їзнимъ лицемъ зъ низькимъ чоломъ, короткимъ в'їзв'їзнимъ волосемъ, зъ вистаючими зубами та грубыми м'ясистими губами, зъ оксамітено-чорною шкірою, а зновъ зъ другого боку тинь правляючий ся до європейської раси, жовтаві майже б'їлі, можна побачити на перем'їну, переглядаючи черезъ чверть години уличнихъ п'їшходівъ. А всі она говорять суагеліською бесідою, тою — можна-бъ сказати — дипломатичною бесідою на побережью восточно-африканськомъ.

Усі негры прасидуваті, кистеті та мускулисті. М'їж молодими дівчатами можна побачити — коли вже Європейець привикне

до муриньського тинь — гарні лиця, а головні елегантні фігури та форми безъ докору.

Загально утерга фраза, що негры л'їзв'їзні. Се неправда. Неграбъ працює і працює жваво, коли того треба. Коли неграбъ надієть заробити досить грошей — прим'ромъ в'їзв'їзні у м'їж Арабамъ, провідникомъ каравану, — то б'їз витривалій і єсть в'їзв'їзні працювати якъ в'їзв'їзні Європейець. Безъ уяну, безъ одпочиву може неграбъ — безъ води — проб'їзати кілька днівъ трабомъ зъ 60 фунтами тягару на голові. Але зъ другого боку, коли того не в'їзв'їзні потреба, — коли неграбъ має доволі їсти, — б'їз єсть в'їзв'їзні просидіти д'їзв'їзні цілий, прикупувши на п'їзв'їзні та прис'їзв'їзні своя монотонній п'їзв'їзні або гуторача зъ товариствомъ. Неграбъ може д'їзв'їзні поспіти, але коли д'їзв'їзні до поживи, то їсть і їсть, що ажъ страшно дивитись „б'їзв'їзні“, котрий д'їзв'їзні, де те все пропадає — м'їзв'їзні за м'їзв'їзні, гора за горою. Чого неграбъ не достает, то систематичності в'їзв'їзні. Неграбъ не може зрозуміти, чому той „м'їзв'їзні“ (Європейець) п'їзв'їзні в'їзв'їзні край, та мучить ся та працює безъ устанку, а в'їзв'їзні находить лише в'їзв'їзні т'їзв'їзні пересвідченню, що б'їзв'їзні „м'їзв'їзні“ така б'їзв'їзні, що не годна їхъ проживати і черезъ те они сунуть ся в'їзв'їзні гарну землю чорного чоловіка.

Але остаточно, коли признається, психологічний моментъ до праці — до систематичної праці Європейцівъ і до прихв'їзв'їзні неграбъ — одинъ і той самий, а нимъ єсть „уживанье св'їзв'їзні“. Що уживанье св'їзв'їзні поб'їзв'їзні європейського погляду лежить вище і тяжіє до осущення, д'їзв'їзні Європейець працює систематично та безупинно, розуміє ся ажъ до того т. з. „слухного часу“. Неграбъ не має великихъ потребъ, его в'їзв'їзні супокійного та веселого життя не лежить високо — м'їзв'їзні р'їзв'їзні, гарна кумпанія весела та музика однострунна на „в'їзв'їзні“ — єму більше не треба! То й д'їзв'їзні єму мучитись безъ уяну?... Що ми Європейці працюємо зъ любов'ї до праці — се стоить в'їзв'їзні шиб'їзв'їзні, але в'їзв'їзні п'їзв'їзні ніхто не в'їзв'їзні такий доміти.

По своій в'їзв'їзні негры — народъ веселій. При найтяжкій роботі б'їзв'їзні сп'їзв'їзні, одпочиваючи — сп'їзв'їзні, в'їзв'їзні — сп'їзв'їзні, в'їзв'їзні — сп'їзв'їзні. І се єсть одна зъ тинь „в'їзв'їзні“, що в'їзв'їзні пересвідчують Європейці. В'їзв'їзні і всьоду той монотонній св'їзв'їзні, котрий — разомъ изъ тинь спеціальнимъ запахомъ, що виходить изъ шк'їзв'їзні кожного негра, і ч'їзв'їзні усього, чого лише неграбъ доторкнеть ся, — робить зъ початку побуту в'їзв'їзні Африці такъ незаносимий і такъ дразливий нерви.

Європейець не разъ стане та дивувєть, б'їзв'їзні беретъ ся та витривалій в'їзв'їзні в'їзв'їзні та радості? По кількадевнихъ маршахъ безъ одпочиву, безъ поживи, приїде караванъ до села. Європейець змучений радъ б'їзв'їзні одпочити. Куди там! Ув'їзв'їзні его негры зб'їзв'їзні „на х'їзв'їзні“ та тацюють, та бавлять ся б'їзв'їзні вечера ажъ до утерного зор'ї.

Музичні інструменти не особливий. Величезний бубенъ т. з. „в'їзв'їзні“ та „в'їзв'їзні“ — родъ гітари зъ одною струною та гарбузомъ нам'їзв'їзні резонансу — отъ і все. Добір акордівъ та мелодій не високий, але м'їзв'їзні того негры радъ. Мужичини та жінки в'їзв'їзні тропакъ — безъ уяну, безъ умучення, б'їзв'їзні заходу ажъ до сходу сонця. На другій день неграбъ зновъ готовий до маршу.

По своєму норову негры всі дуже товариські. Збереть ся громадка — заразъ пойдуть толпа про се та про те, про якого недоброго „м'їзв'їзні“, та жарту, та см'їху. Що, якъ у ц'їзв'їзні св'їзв'їзні та в'їзв'їзні, у бес'їзв'їзні жінки ведуть передъ — про се в'їзв'їзні і казати.

Взагалі тутъ ж'їзв'їзні дуже моторне та — якъ і у кождої м'їзв'їзні раси — дуже гарне.

Се і головний „кам'їзв'їзні преткновєв'їзні“ в'їзв'їзні в'їзв'їзні губернатора капітана Вісманна. Якъ уже сказано, залого німецька складає ся по часті зъ Суданцівъ а по часті зъ Зулюсцівъ. Зъ ж'їзв'їзні та д'їзв'їзні поїшли они до Вісманного табору та наймались на службу. Хоч і якъ хоробрі они воляки, але ж'їзв'їзні чарамъ не можуть ставити опору, особливо коли предметъ їхъ об'їзв'їзні красній та молодшій, аніжъ домашня ж'їзв'їзні. І отъ

виходять сцени зависти та ненависти і опирають ся ажъ о губернаторскій престолъ. Звичайно кінчать ся справи тинь, що такіхъ Суданцівъ або Зулюсцівъ виславъ свою давню ж'їзв'їзні доми, а в'їзв'їзні таборъ остаєть его бранка. Урядъ німецькій, — казавъ мені одинъ офіцеръ африканського войска, — справедливий: б'їзв'їзні частъ жолду і виславъ давній ж'їзв'їзні. Тільки якъ довго се д'їзв'їзні, не знаю; адже ся не довго уже изъ-за політичнихъ в'їзв'їзні, т. з. з огляду на „добрий духъ“ в'їзв'їзні армії.

Та і чи справді не до обожанья така панна изъ роду Суагелі? Молода, кругла, весела, зъ б'їзв'їзні зубами, а чорна-чорна та гладка якъ оксаміт. При т'їзв'їзні єсть покazuje елегантну та т'їзв'їзні, а ходять она, воліаючий ся у своїхъ широкій та великихъ бедрахъ якъ та пана многобарвна. Що єн убранье складаюче ся зъ одинъ лише великий хустки, котра зав'язувєть підъ грудьми, б'їзв'їзні плястично ц'їзв'їзні єн фігуру — се в'їзв'їзні моды європейської — та лише коротко до п'їзв'їзні. При т'їзв'їзні великій с'їзв'їзні або м'їзв'їзні бранзолети на ногахъ, перстені на пальцяхъ б'їзв'їзні рукъ і н'їзв'їзні, нашійникъ зъ б'їзв'їзні та чорний м'їзв'їзні, в'їзв'їзні носъ ковточокъ, в'їзв'їзні ухахъ якіхъ д'їзв'їзні ц'їзв'їзні с'їзв'їзні та ковточокъ, а в'їзв'їзні части уха, де нашій європейскій панъ носить усякі bouton-и т. п., — р'їзв'їзні гарно вироблені короби, котра служать до переховку усякихъ амулетівъ та чарівъ любовнихъ. І якъ же тутъ може устоятись в'їзв'їзні серце Зулюса або Суданця?

І знаю Європейцівъ, що не могли устояти ся тому впливові, та поб'їзв'їзні соб'їзв'їзні товаришки чи то жити чи свого побуту в'їзв'їзні Африці изъ д'їзв'їзні роду суагеліського. Одинъ м'їзв'їзні німецькій рабъ Kreuter оженивъ ся церковно і цивільно изъ чорною та ходять поголосо, що се одинока особа, котру б'їзв'їзні частъ свого в'їзв'їзні побуту в'їзв'їзні на христ'їзв'їзні в'їзв'їзні.

Як-жъ в'їзв'їзні Суагелі? На се пытанье б'їзв'їзні т'їзв'їзні Мусезинъ магомеданскій, негры — магомедане. І справді, що негры живучі в'їзв'їзні

наибольше небезпечно для европейского мира, уважно так, как бы в нем совсем не было.

Ситуация в пограничных государствах европейского представала в винушом роде так:

В России зверяло правительство головную уразу на поднесение военной силы державы. Реорганизация армии, ставление крепостей и касарен для войска в одтак и безустанове размещуване російского войска та переносение полков в глубины России на заходный границ, особливо же на границу австрийскую, непокойли вельми суебды; а дава лоса, Россия хоче киче войны. Були то одна кожь лишь мѣры конче потрібны для державы, котра не мае же одповідныхъ средствъ для скорой мобілізації. Справы болгарской офіціальной Россия не тыкала, зато неофіціальной Россия в праса російска не одступали одъ не и все одъ часу до часу в пригадували. Для поправки своихъ фінансовъ войшла була Россия въ звязъ съ Франціей, що въ Нѣмечинѣ выклидало було велике недоволеніе и ще болшую борбу противъ російскихъ вальсировъ. Борба фінансова закінчала ся на послѣдокъ тымъ, що Россия при помощи Франціи поправила свои фінансы а Нѣмечина страдала въ той борбѣ акихъ 200 тысячъ марокъ. Одношеня Россия до Австрій, хочъ офіціально добры, були все таки напруженны, бо въ России видѣли добре, что Австрія станула на перешкоду російскимъ амаганямъ на Балканѣ. Въ мѣру того якъ рѣшъ вливалъ Австрія въ Болгарію, шаривъ ся вливалъ Россия въ Сербію, особливо же по абдикаціи короля Милана. На балканскѣмъ полостровѣ мала Россия нацѣвнѣйшомъ прихильницѣ въ Черногоріи и длатого то царь одзначивъ бувъ кн. Черногорского, назвавши его одновимъ ширимъ прятелемъ России. Ту дружбу Россия съ Чорн горою укрѣпило же болше одруженіе кн. Петра Николаевича съ кн. Малицею а кн. Юрія Лейхтенбергъ съ кн. Станюю Черногорскою. На востокъ була ситуація для Россия трохи не користна. Хавъ аотаністаській завязъ вороже становиче супротивъ Россия и змусивъ ен тамъ бути готовою до одиору якогось нападу. Въ Персію удалось було англійскому влизови ослабити вливалъ Россия. Була же надѣя, що Россия одыскае той вливалъ, коли шахъ перскій прѣде до Россия. Тымчасомъ старала ся Россия укрѣпити свою позицію въ Бохаріи и той зовѣмъ удало ся, коли прѣйшла деуцация одъ бохарского хана до Петербурга съ подякою за выгудоване закаспійской залѣзницѣ.

У внутрѣ было правительство заняте важными реформами реакційными и асиміляціей прибалтійскихъ провинцій. Проектъ гр. Толстого, а зметавъ важивъ ся довго въ госуд. совѣтѣ, не зметавъ не судило ся було его перевести. Для 8 мая померъ Толстой, а доперва его наслідникъ Дурново завязъ ся на приказъ царя еверіюю переведеніемъ сего проекту. Въ прибалтійскихъ краяхъ заведено мнущомъ року важны реформы въ судонидѣвѣ и школахъ, котры мали арѣвнати сѣ нѣмецкѣй краѣ съ другими сторонами въ Россия. Съ внутрѣшнихъ справъ Россия треба зазначати такожъ и той рухъ революційный, який вже одъ многихъ лѣтъ проявляе ся въ сѣй державѣ. Выкрытые російского товариства революційного въ Швейцаріи, дало причину до численныхъ арештовъ Россия, а треба и то запримѣтити, що черезъ цѣлый мнущій рікъ доходили въ Россия побѣды вѣстей о руху военномъ, найбільше и вѣсти о якомъ руху революційномъ о неудалыхъ атенатахъ на царя, о выкрытыхъ заговорѣхъ и тайныхъ товариствъ и т. д.

прибережныхъ мѣстахъ ходять до мотей та взывають Аллаха и Магомета. Только ихъ магомедаство — своего рода, суагельске.

Англійскій місіонары твердятъ, что вѣхъ выхонацѣ, вписанъ въ метрику христіянскую, суть православныи сынами High Church (православная церковь). Только зовѣ и се правда, что коли брати на увагу духа вѣры, то нѣякимъ робомъ не можна назвати тыхъ місіонарскихъ учениковъ, лепезучихъ безъ розумѣня псалмы, православными христіанами. Въ осередку Африки, т. почавши двѣ до три милѣ одъ побережья, мають негры свою вѣру, коли до сего сѣного толкованя зывають природныхъ та надприродныхъ можна приложати имя вѣры. Усе, что негръ видѣти, а чо го собѣ вытолковать не може, естѣ для него гауа. Грѣмъ, дощъ, хороба — усе для него гауа. Той гауа принаесть бѣжъ жертвы въ родѣ кокосовыхъ горѣхъ, банановъ и т. н. Противъ злон гауа (слово гауа одновѣда менче-болше русскому чары) творятъ собѣ негръ новы „добры чары“, а тѣ фэбрикуе ему домо родный жрецъ. И такъ вѣзавъ видѣти на улицѣ негрѣвъ обѣщавшихъ всякого рода амулетамъ та противъ-чарамъ. Ускія шрамы, что вырѣзуютъ собѣ негры на тѣлѣ, мають такожъ значѣны чарѣвныи.

Въ односинахъ до „меуну“ — до бѣлого человека — негръ почувае свою низшость. Онъ уважае „меуну“ и вѣхъ его дѣла та вынаходы за чары гауа. Чимъ довше негръ пробувае въ безпосередномъ товариствѣ бѣлого, тымъ болше зувѣ, яка пропасть дѣлати его одъ „меуну“. Онъ естѣ ся боязливъ та недовѣрчивъ. Въ осередку-жъ Африки дѣлать ся негры на Европейца, якъ прѣмрѣмъ въ Европѣ споглядае на бѣлого, або якого дикого звѣра. Онъ позиралъ на него, кривають его, та смѣють ся зъ него.

— То — казавъ менѣ бывшій командантъ одной стачіи въ осередку Африки, — было, что мене съ початку мого побуту тамъ найбільше лютило. Де я не побѣду, что не роблю, — усю за мною громада дѣтей, та жѣнокъ, та чинъ. „А дивя, дивъ мѣсь! а дивя, дивъ мѣ дивя, дивъ бѣлый на цѣлѣмъ тѣлѣ! нѣ, усюды, и въ день и въ нощи...“

взгл. чув. — **Дрѣ Н. О.-скій.**

послѣ и дивна и дѣла — **БРА**

Царь ѣздивъ мнущомъ року, якъ звычайно по року, до Копенгаги, а вертаючи зъ одси поступавъ и до Берлина. Гостина царя въ Берлинѣ вывала майже несподѣвано, бо вже загално думали вѣ, что царь туды не поѣде. Одъ гостины царя въ Берлинѣ, змѣнили ся одношеня Россия до Нѣмечины значно и настало загалне успокоеніе.

Нѣмечина звертала въ мнущомъ роцѣ свою увагу найбільше на удержаніе мира и добрыхъ одношенъ зъ вѣсьма державами, але мимо того не обійшло ся безъ деякихъ конфлиговъ якъ н. пр. зъ Америкю въ справѣхъ самоанскихъ островѣвъ и зъ Швейцарію въ справѣхъ провокаціонно-Виллемута. Розвѣзками по дворахъ пануючихъ князѣвъ нѣмецкихъ, старавъ ся цѣсаръ Вильгельмъ укрѣпити свою гегемонію въ Европѣ и зрѣбити Нѣмечину сильною на случай конфлікту зъ заграницею. У внутрѣ вела ся завязъта борба партійна, а середѣ робѣтничѣвъ росло чимъ разъ болше недоволеніе, котре на послѣдокъ выбухло величезнымъ страйкомъ въ Вестфаліи, на Шлеску прускомъ и въ болышихъ мѣстахъ Нѣмечины. Одною зъ найважнѣйшихъ справъ, залародженыхъ мнущомъ року въ Нѣмечинѣ, було ухваленіе закона о забезпеченіи робѣтничѣвъ на случай старости и неадѣности до працѣ. Въ заграничній політицѣ нѣмецкѣй занала мнущомъ року найважнѣйше мѣсце, гостина цѣсара въ Англію, зѣвѣдъ царя зъ цѣсаремъ нѣмецкимъ въ Берлинѣ и подорожѣ цѣсара до Греціи и Константинополя. Нѣмечина позваскала собѣ Англію не лишь для своихъ справъ колонізаціонныхъ, але такожъ и на случай войны и укрѣпила свѣй вливалъ на Востокѣ. Справа колоніальна була для Нѣмечины мнущомъ року досыть некористна въ кѣлькихъ колоніяхъ въ Африцѣ выбухла була ворохобня, а вже найсильнѣйше на санзбарскѣмъ побережьи и Нѣмечина мусѣла ажъ высылати туды свои войско. Доперва одъ самъ конецъ мнущомъ року удало ся Нѣмцямъ зловати проводира санзбарскихъ ворохобничѣвъ Бушира и его повѣсити, але ворохобнѣ все таки ще не усмирено, хочъ она терѣхъ трохи ослабла.

Франція мала зъ початкомъ 1889 р. найбільше хлопоту зъ Булянжеромъ, котрый зъ початкомъ того року дѣйшовъ бувъ до найвышней точки своего значѣня и въ сѣчню бувъ выбранъ до парламенту. Умѣрый республиканецъ налякали ся того дуже и старали ся теперь выступати енергійнѣйше противъ булянжистѣвъ. Въ виду недалекыхъ выборовъ до парламенту змѣнено регулятивъ выборчій а коли одтакъ на мѣсце кабинету Флювета наставъ кабинетъ Тираарда розпочалась енергійна и смѣла борба противъ Булянжизму. Противъ лиги патріотичной а одтакъ и противъ самого Булянжера выточено процесъ. Булянжѣ, Ромшортъ и Дильонъ утекли вправѣдъ до Бельгіи а одтакъ до Англіи, але ихъ засуджено заочно. Свѣтле поводженіе выставки париской зѣднало Францію загалне поважаніе и славу въ цѣлой Европѣ, а загалны выборы въ вересню, котры выпали въ користъ умѣренныхъ республиканцѣвъ, укрѣпили вѣру въ спокойный розвѣй Франціи и въ ен мирне становиче середѣ державъ европейскихъ.

Справа голодова.

Для 15 н. ст. сѣчня с. р. рѣшили выдѣлѣ краевый и намѣстничѣво асигуовати дальше зъ признанныхъ позичокъ и запомогъ для повѣтовъ терпячихъ недостатокъ.

Позички выасигуовано повѣтамъ: Бережаны 11.000 ар., Бжеско 3.500, Березѣвъ 8.000, Бучачъ 12.000, Хшанѣвъ 5.000, Чешанѣвъ 5.000, Чортковѣвъ 16.000, Домбровка 4.000, Горлицѣвъ 10.000, Городокъ 4.500, Городенка 8.000, Гусятинъ 25.000, Ярославъ 9.000, Кольбушова 12.000, Коломыя 10.000, Ланццутъ 16.500, Львовѣвъ 7.000, Мѣлецъ 18.000, Надвѣрна 5.500, Перемышляны 7.500, Рудка 7.000, Сянокъ 12.000, Скалатъ 20.000, Старе-мѣсто 3.500, Теревольа 10.000, Турка 4.000, Вадовецъ 10.000, Залѣчка 9.000, Збаражъ 12.000, Золочѣвъ 15.000, Жовковѣвъ 6.000, Жидачѣвъ 5.000 ар. — разомъ 330.000 ар.

Запомогѣ выасигуовано повѣтамъ: Бѣбрка 4.000 ар., Бережаны 4.000, Березѣвъ 3.000, Бучачъ 4.000, Хшанѣвъ 3.000, Чортковѣвъ 4.000, Добромилъ 3.000, Горлицѣвъ 1.000, Городокъ 1.000, Гусятинъ 4.000, Ярославъ 6.000, Яворѣвъ 3.000, Коломыя 2.000, Краковѣвъ 1.500, Надвѣрна 5.500, Перемышляны 3.500, Рабшѣвъ 2.000, Рудка 3.000, Сянтанъ 4.000, Станиславѣвъ 5.000, Вадовецъ 2.000, Жовковѣвъ 2.000 ар. — разомъ 70.500 ар.

Одъ самого початку акціи ратунковой выасигуовано досѣ згагалъ: позичка 478.500 ар., запомогъ грѣшны 221.000 ар. а вѣ еали 65.000 ар. разомъ запомогъ 286.000 ар. а разомъ запомогъ зъ позичками 764.500 ар. Остае ще до диспозиціи 321.500 ар. въ позичкахъ а 114.000 въ замогахъ.

Вчера (въ ч. 3 „Дѣла“ подали мы амѣстѣ окруженка выдѣлу кравого до выдѣловъ повѣтовыхъ въ справѣхъ недостатку пащѣ для худобы. Окруженкъ сей бувъ насѣдкомъ ухвалѣ анкеты, зѣбраной для 4 н. ст. сѣчня с. р.

Уже самъ выдѣлу краевый узавъ зъ кѣлькимъ грудны мнущомъ року, что бѣдладане помочи до весны и обмеженіе ен на зарѣбокъ при публичныхъ роботахъ спровадило бы шибше обильнѣе ратунку, отже склалъ анкету фахову, а тая потвердила потребу ешнѣйшомъ помочи, дальше: потребу доставы пащѣ in natura, а законѣе потребу роздобути новы средства грошевы (побѣжъ тыхъ 1.200.000 ар. ухваленыхъ соймамъ и радю державною) и розтягнути акцію ратункову такожъ на малыхъ посередѣхъ и вѣзателѣхъ дѣльныхъ обшарѣвъ двѣрскихъ (коты дѣстали грошѣ за выкупно пропаціи!).

Приступаючи до выношеня ухвалѣ анкеты, выдѣлу краевый выдѣлавъ значнѣйшій польгѣ тарифовъ на вѣсьхъ лінійхъ залѣзницѣ для перевозу зѣбжа и сѣна до Галицкыи а потѣмъ выдалъ зѣбстныи окруженкъ въ справѣхъ пащѣ in natura. Помѣжъ въ паши мусѣтъ бути якъ вайсморша, коли мае ся заповѣсти дальшому марнованю инвентаря, вбиваю копей а по части и рогатон худобы на шкуру и кости. Паща (пѣсля окруженка выдѣлу кравого) мае даватѣсь господарямъ титуломъ безпроцентовой позички, сплатуваной самими господарями (безъ гарантіи повѣту) черезъ пять лѣтъ по-чавши одъ 1892 року. А что паща не закупа-валася бы зъ сумы того 1.200.000 ар., что досѣ вже призначена на запомогѣ и безпроцентовой позички, — то выдѣлу краевый уже тымъ же окруженкомъ своимъ признае, что кромѣ того 1.200.000 ар. потрібно дальшихъ средствъ грошевыхъ на ратование хлѣбобѣвъ въ краю.

Завѣстѣ окруженка выдѣлу кравого и цѣ-лый хѣдъ досегочасной акціи ратунковой на-сувае передѣлѣти увагу, что дѣйствій размѣры нужды въ краю досѣ урядѣво докладно не розвѣдженъ и ащъ выдѣлу краевый ащъ на мѣстничѣво не посѣдають точныхъ информаций. А не значащѣ фактичного стану одношенъ, не уложалъ доброй программы акціи и не по становили пѣсля программы средствъ фінансовыхъ.

Пѣдчасъ сѣсін соймамъ, ба навѣтъ до-вѣйшій часъ по сѣсін, въ намѣстничѣвъ були тои гадки, что властива акція ратункова мае розпо-чатѣсь доперва зъ абнѣмъ зими та зъ почат-комъ весны, а головною цѣлюю акціи буде до-става населеню зарѣбокъ при публичныхъ будо-вахъ. Коли независимый дѣвнякъ краевый — мѣжъ ними и „Дѣла“ — представляли рѣчь ина-ше, то ц. к. прокураторія конфискувала до-тѣйшій статѣй (н. пр. о выбываню копей) одъ предлогѣмъ, что они шарать невѣрній а зане-покоющій вѣсти. Не довго прѣйшло ся ждати, а въ намѣстничѣвъ изъ справозданъ старостѣвъ побѣзали, что станѣ въ многихъ повѣтахъ краю естѣ справѣдъ грѣбный и что богато ин-вентаря выбѣто, а рѣшту годѣ выживати, бо нема нѣ сѣна нѣ соломы.

Роумѣе ся, на заучилъ пащѣ не може склѣнчати ся акція ратункова. Треба буде на-весну прѣйти хлѣбробѣмъ зъ помочию на за-сѣвъ, дальше на вырѣваніе инвентаря и навозу.

Завтра намѣстничѣвъ Галицкыи буде въ справѣхъ акціи ратунковой у Вѣднѣи тамъ мае старатѣсь, чтобы и держава въ деякихъ на-правахъ прѣйшла зъ дальшомъ помочию кра-евы. Такъ повинна держава зятѣ на себе тя-гаръ якогѣ части позичокъ, бо и держава мае интересъ въ томъ, чтобы сила податкова хлѣбробѣвъ не зруйнувалася, а въ ещѣи-нѣмъ случаю могла-бъ тяжко одпокутовати бракъ худобы на зарѣвъ и на подводы. Даль-ше буде намѣстничѣвъ певно старати ся у Вѣд-нѣи, чтобы, по мысли ухвалѣ анкеты, знесено на часъ мыто одъ овса и кукурудзы на гра-ницахъ російскѣй и румынскѣй, и заковано вывозити всякій родъ пащѣ и ен сурогаты за границѣ краю.

Очевидно, успѣхъ всен акціи ратунковой зависѣтъ буде дуже богато одъ офіціальныхъ комитѣтовъ повѣтовыхъ, — одъ того, до якои степени совѣстно они переведутъ розвѣдѣи стану нужды въ повѣтахъ и на скѣлько спра-ведливо розвѣдѣи запомогѣи и позички мѣжъ дѣйствію потребуючихъ.

Дописи „Дѣла“.

Зъ Старомѣского повѣта.

[Справа „мѣшого“ лат. парохіи въ Самборѣ.]

Старомѣске ц. к. старостѣво розвѣдало не-давно до многихъ вѣрхностей громадскихъ тутешного повѣта розпорядженіе такого змѣ-сту: „Пѣсля инвентаря лат. парохіи въ Самбо-рѣ суть обѣзженъ на основѣ привилегіи дав-ныхъ корольхъ польскихъ посѣлости войтѣв-скѣй, войный и солтскѣй дѣтчаный громады, что одъ тою назвою давнѣйше иступали, сплат-но „мѣшого“ въ грошахъ въ хосенѣ тои-жъ парохіи. Зѣрхности громадскѣй мають якъ найдокладнѣйше владити выказъ, хто теперь тѣ грунты и кѣлько морѣвъ, прутѣвъ, чѣи за-гонѣвъ посѣдае и яке естѣ число дому властѣ-теля. Выказъ мае предложити ся ц. к. старо-ству въ протѣгу 8 днѣвъ одъ загрозоу вы-слава карного пѣсланца на кошѣ начальника громады.“

До того розпорядженя залучено выказы зъ инвентаря лат. парохіи въ Самборѣ, де за порядкомъ поданѣ: число порядковѣ старого инвентаря парохіи, павѣство камеральне прив. Лѣмна, громада Н. Н., имя и назва управлѣ-нагого посѣдателя грунту: 1) войтѣвство, 2) войный (wojny) и 3) солтскѣй и рѣчна на-дежѣтость въ вѣдѣнскѣй вѣзати и въ конвен-ціонной монетѣ. Послѣдняя переведена такожъ на австрійскую валюту. На денѣкъ громады при-падае по кѣлькѣ ар. рѣчно зложити для лат. парохіи въ Самооре.

Латинскій парохъ въ Самборѣ домагають ся одъ часу до часу „мѣшого“ одъ нашихъ громада, а тѣи зновѣ спаруютъ ся и не платятъ, або и платятъ прамушенъ ц. к. старостѣмъ. Про се писано и по нашихъ часописѣхъ. Дѣ-того чѣи не зашкѣдѣти розбѣрати основно тую претенсію лат. парохіи въ Самборѣ, а може бы ехотали дѣтчаный власти залагодити ен о-статочно пѣсля истнующихъ правно-держав-ныхъ одношенъ.

За часѣвъ польскихъ корольхъ сидѣвъ въ Самборѣ корольскѣй староста. Управляючи самборскимъ старостѣмъ, старавъ ся той-же для помноженя корольскихъ доходѣвъ засно-увати по горахъ новы села. Наибольше сель аасновано въ горахъ подчасъ панованя двѣхъ послѣднихъ Ягйлодовѣвъ. До основаня сель по-влинувано наибольше Волохѣвъ и они при за-снованю села держали ся своего права. Одъ

старосты дѣставали грамоту, котру одтакъ стверджувае король своимъ подписомъ. Де-куды заховалася ще грамоты фундаціи сель вѣи одъ нихъ маею якъ разъ подъ рукою. Въ грамотѣ той нѣше староста самборскій Старжеховскій, что маючи одъ короля Ягй-монга Августа надану власть закладати села въ Самборчанѣ, доглядѣвъ на тую цѣль при-гѣдне мѣсце и въ нѣмъ заложивъ осады Кон-дратѣвъ и Ясеняно зъ Верхоннами. Въ оса-дахъ тыхъ установляе солтсами и поручавъ имъ прѣимати, кѣлько схочутъ, осадничѣвъ; солтсамъ тымъ давъ староста ланы и позво-ливъ имъ погастати мѣшны, коршму и побѣ-рѣти зъ нихъ доходы, такожъ давъ имъ право побирати одъ осадничѣвъ третину корольс-скихъ доходѣвъ и другы привилегіи.

Въ подѣльнѣй спѣ собѣ основанъ майже вѣхъ села въ горахъ самборского старостѣва. Въ некоторыхъ грамотахъ застерѣжено для коро-льскихъ стола знати и певне число людей до войны, котрыхъ мали солтсы доставити. Та-кій села звалися корольскими або корольщи-ною. Солтсы мали прѣзвѣнныи многы користи и були людьми вѣльными, маючи одъ собою подданыхъ. Грамоты таѣй давали познѣйшымъ королькамъ до потверженя. Коли въ Польщѣ змогла ся нетерпимѣсть до руского обряду, появилася въ громадахъ ямочка: przy prawach iednakże krolewskich, Rzeczypospolitej i S. k. sciola katolickiego niepalaszonych. Можѣа теперь напевно сказати, что по-при другы условия въ многихъ грамотахъ засте-регли старосты такожъ и „мѣшне“ для латин-ской парохіи въ Самборѣ. Оплату тую мали складати солтсы (войты) такъ, якъ нѣны ма-ють патроны обязованъ давати якусѣ часть до церкви въ своихъ добрахъ. Коли Галичину прилучено до Австрій, прѣдѣлено добра корольскѣй до камеры и утворено въ Самборскѣмъ слѣдуючъ заряды камеральны: Борыня, Дро-гобѣжъ, Лѣмна, Лука, Меданчѣвъ, Подбужѣ, Самборъ и Спасѣ. Головный зарѣдъ въ Сам-борѣ (префектура) забравъ въ свою уразу дѣсы, мѣшны, коршмы, а солтсѣвъ и войтѣвъ змущувавъ рубати латры, одбывати шарварки и давати зсыпы зѣбжа. Коли-жъ знесено пан-цину, арѣвноно передѣ правомъ вѣсьхъ обыва-телѣвъ державы, таи по солтсѣхъ и слѣдѣ не лишнѣвъ ся, хѣба остади давнѣй, по трохи вже затемненъ елиминѣи. Декуды солтскѣй ланы черезъ помѣженіе роднѣй роздобились и становляе нѣны сельскыи власности, а деку-ды суть въ посѣданю двѣрѣвъ. Солтсы утра-тили свои права, ихъ арѣвноно зъ прочими се-лянами, дѣлного отжо мають поносити тягарѣ, наложенъ польскими королями на ихъ пред-кѣвъ, котрыхъ положеніе было далеко выгѣд-нѣйше, якъ потомѣвъ арѣвнанныхъ зъ прочи-ми сельянами. Латинскѣй парохіи въ Самборѣ мае претенсію до солтсѣвъ и войтѣвъ, але тыхъ вже нема. Де ихъ глядѣти? Сказавъ бы-хто, что тѣ „мѣшне“ привязано до землѣ, что була колись власностью солтсѣвъ. Однакъ мы думаемо, что тои обязованъ бувъ привязанный до управлѣнагого положеня, до вѣсьхъ правъ, якѣ солтсы мали, а теперь ихъ цѣл-комъ не мають, ба и нема нѣякихъ солтсѣвъ. Nec locus, ubi Troja fuit.

Треба такожъ замѣтити, что въ констити-ційной державѣ не ухѣдѣти привилегію о-бывателѣвъ до складѣвѣ датѣвъ на цѣлы чужо-го вѣроисповѣданя, въ нашѣмъ случаю на удержаніе лат. парохѣ въ Самборѣ, коли сель-скѣй мѣшканцѣ старомѣского и турчанского повѣта суть майже выключно греко-русского обряду.

Ц. к. старостѣво домагае ся одъ начальни-кѣвъ закладѣня выказу войтѣвъ и солтсѣвъ. Однакъ пытаемо ся, зѣ-бѣи мае войтѣ арати, на котрыхъ грунтахъ сидѣли ще за польскихъ часѣвъ солтсы, коли сего и ц. к. старостѣва и латинскѣй парохѣ въ Самборѣ не знаютъ? А и право державне не знае нѣны нѣякихъ солтсѣвъ! Коли-бъ войтѣ взывъ податкову табѣлю и записъ до старостѣва, чи найшовъ бы тамъ хто въ вѣй солтсѣвъ? А пѣсля табѣлѣ податковой розкладають ся при захованю правныхъ формальностей взыгалъ всякій датки на оподаткованныхъ. Нашимъ громадамъ не лише са нѣчого, якъ лишь, коли вѣторѣ буде величій, подавати прѣтѣсты до вышѣхъ вѣ-стей, а коли-бъ Хв. Редація „Дѣла“ подала и свою гадку и порадѣ въ той справѣ, то мо-же-бъ скорше можна було ен вже разъ оста-точно залагодити.

[Замѣтка редакціи. Позаякъ мѣшне пѣсля представленого нашимъ Вп. Дописова-телемъ стану рѣчи тяжѣти лишь на грунтахъ давнѣйшихъ солтсѣвъ, котрыхъ нѣны вже не можна одѣнати и означити, тожъ найпростѣй-ша рѣшѣ, чтобы тѣ громады, въ котрыхъ фак-тично затратились слѣды давнѣхъ солтсѣв-скихъ грунтовъ, поднесли тую обставину въ выказахъ, котрыхъ предложѣне наказали ста-ростѣва, а тогдѣ фактично не буде обязованныхъ до плаченя мѣшого, а одъ необовязанныхъ а-чѣйже не буде мѣгѣ аѣхто его ждати. Въ случаѣхъ, де бы той обязованъ якамъ будѣ способомъ давъ ся выказати, повинна була о-плата мѣшого по мысли обязовуючихъ зак. неде-мизаціонныхъ вже давно бути выкупленою, а именню лат. парохіи въ Самборѣ повинна була яко управлена сама зголосити мѣшне до вы-купна. Коли-жъ управлена сторона тѣи не зро-била, то мае право сторона обязана тои аро-онти и зголосити „мѣшне“ до выкупна. въ львѣвскѣмъ намѣстничѣвъ. Въ кождѣмъ слу-чаю, де старостѣво стѣгасъ нѣны мѣшне безпѣд-стванно, належитъ одякнѣтѣсь до вышѣхъ ин-станцій т. е. до намѣстничѣва, а одтакъ міні-стерства справъ внутрѣшнихъ, а коли оборѣтъ справы того вымѣгата буде, вывѣсти ен оста-точно передѣ трибуналъ адмѣнистраційный].

Зъ Рогатинщины.

[Рухъ выборчій. — Учитель агитаторъ. — Въ справѣ крѣпачицѣ по селахъ.]

По розписаню выбору посла до ра-ды державной зъ округа Бережаны-Пѣд-

гайц-Рогатинь на місце гр. Романа Потоцького польскій комітетъ центральній поставив уже кандидата, п. Боровского, нотаря зъ Подгва, и польскій уже видаєся аітуе. На день 16 н. ст. сѣдня скандала Поляки рогатиньскій до Рогатина до видѣлу повѣтового на зєбгаііе pzezdwyboscя сєдзяі, вѣйтовъ и дєнєхъ сурдуюхъ агітаторѣвъ польскіхъ изъ сєлє. Тымчасомъ мѣсь Русинами не ма ладу. Въ Бережанщинѣ выплыла кандидатура д-ра Андрия Чайковского, тутъ зновъ въ Рогатинщинѣ говорить такожъ про кандидатуру посла Романчука, — и дося нѣхто ще не знає, хто властиво буде кандидатомъ...

Межи учителями-Русинами въ Рогатинщинѣ пауча велике недоволенє по той причинѣ, що п. Кароль Фучекъ, учитель зъ Путятинець зъ-подо Рогатина, а заразомъ писарь громадскій, бавить ся въ політику на высову скалю и при кождыхъ выборахъ не только убѣгає ся о то, чтобы ставъ выборцемъ, але и яко выборецъ ставъ заявлять агітаторомъ за кандидатомъ комітету польского, якъ се показало ся при остаточнѣмъ выборѣ посла до сѣму, коли черезъ чотыри тыжднѣ передъ выборомъ вѣдавъ по сєлахъ агітувати, а въ дєнѣ выбору выбѣгавъ зъ салѣ и все баламутивъ выборцѣвъ, кричиучъ: «Вже пропало! Торосєвчє уже посломъ!» Староста рогатиньскій п. Райхельтъ всего того мѣнь не видѣтъ... коли тымчасомъ задрить кождый найменшій крокъ и зачує кожде словце учителя Русина, що обѣзавъ бы ся за кандидатомъ рускимъ. На тую справу зъ п. Фучекомъ звертаемо увагу...

Въ Рогатинщинѣ проявляє ся малый рухъ закладаня склепкѣвъ громадскіхъ. И такъ вєсь уже склепникъ въ Липиці, піддержаний заходомъ о. декана Маковоского, въ Подгва мені заходомъ о. Филиповского, а теперъ отиврає ся въ Жовчовѣ заходомъ о. Роздужского.

Що такий склепникъ по сєлахъ мають рачію быти и можуть добре розвивати ся, може послужити отъ хочъ-бы то: Сєль продають въ Рогатинщинѣ жида по коршмакѣхъ и закуткахъ по 11 а часто по 12 кр. за тонку. Сєль тую привозять жида або зъ Калуса або зъ Долины и платять на мѣсца 9 зр. за тонку, т. е. за 800 топовъ 72 зр. Зъ Рогатина платять ся за фѣру до Калуса або Долины 4—5 зр., то значить: 800 топовъ привезєдъ до Рогатина коштують 72 зр. + 5 зр. Жида продають тонку по 11 кр. т. е. 800 × 11 = 88 зр., отже мають уже 11 зр. заробку. Підкрѣбкѣвъ не число, а я не бачивъ ще одна цѣлон топки. Возимъ н. пр., що сєло числяє 100 о-садъ потребує на тыждєнь по топцѣ, отже 800 топовъ на два мѣсця; то несє чистого доходу за два мѣсця 11 зр., а за цѣлый рокъ 66 зр. Отже, якъ бачимо, раціалъ въ квѣтѣ 72 зр. майже подвоює ся въ роцѣ, бо зростає менше бѣльше о 66 зр. Карту на сєль можна легко роздобути въ видѣлѣ повѣтовѣмъ.

Продажа соли, нафты, мыла и другихъ дробныхъ рѣчей могла бы заспокоювати потреби домашній селянина, а при солідарности може склепникъ устояти ся супротивъ всѣхъ напастей жидѣвскихъ. Передовсімъ потреба солідарности въ громадѣ, бо часто можна почувати жалѣ и навіня, що нашъ християне тягнуть ся охотѣйше до жидѣвскихъ склепкѣвъ. Злоє волѣ не можна бы тутъ у насъ знайти, але причини того треба дєнєдє глядѣти. Найперше, що нашъ убогій и безгрѣшный селянинъ глядѣть за дешєвѣмъ товаромъ и нимъ довольюєся, а знаходить его скорше у жидѣвъ, нѣжъ у християнскихъ склепникѣвъ, бо жида тую слабу сторону селянина добре зрозумѣла, то и заосматрюють ся въ дешєвѣ хочъ лѣхшій товар. Тую рѣчь дуже справедливо подаєть онєднѣ въ „Дѣлѣ“ дописуватель зъ Калуского и що тую увагу повинна бы „Народна Торговля“ розбратѣ, особливо коли хочє завладати крамницѣ по сєлахъ.

Чисто показує ся бракъ людей, котрі бы умѣли вєсти такий склепникъ, хотѣи и підъ надзоромъ когось старшого. Менѣ видѣть ся, що було бы добре, чтобы тѣ дачєкѣ, що выхувує ся въ лѣвѣмъ и перемѣномъ нести-туть дѣлѣвскѣмъ, скѣпивши свою науку, вєступали ще на якийсь часъ до Народной Торговлѣ на правтѣку, або хочъ-бы и просто зъ институту було имъ вѣльно доходити на практикѣ кобѣлєгоднєву до Торговлѣ, а такий дѣячъ зъ практикою склепною могъ бы дуже скоро знайти для себе мѣсце и поправити свой бытъ матеріальный. Народна Торговля чєй же не обѣзала бы тымъ дачкамъ удѣлена своей наукой.

[Колѣи я згадавъ о поправѣ быту матеріального дѣлѣвъ, можѣ и то ще запримѣтити, що зъ огляду на майочій виправдѣти ся законъ о писарѣхъ громадскіхъ могли бы спосѣбѣншій дѣка нашъ взяти ся до неспѣту и обяты писарку громадску. Колѣи дѣка булѣ давно въ посѣданію права учить въ школахъ, котрє имъ обѣдано, то нехай въ писарѣхъ знайдуть приютъ.]

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ

Нинѣ мабуть закѣнчиться у годова конференція а який буде ви результатъ годѣ ще обгадѣти. N. fr. Presse доносить, що хочъ бы конференція не довела нинѣ до нѣякого порочування, то все таки буде закрыта. Послѣднимъ предметомъ нарядѣ буде справа утворєня національныхъ курій въ чєскомъ соймѣ. О онєдгашнѣмъ засѣданію конференціи доносить офіціальныи бюлетень лишь дуже коротко, що засѣданє трєвало 4 годины а справа нарядѣ було судѣннѣмъ въ Чєхахъ. До Сзас-у доносить зъ Вѣдєн, що вѣсь чинни-ки здають ся отагати въ высказаньмъ послѣд-ного слова въ найважѣйшій справѣ и въ остаточнѣмъ порѣшенію. Зъ другой стороны можна бы думать, що конференція все таки

принесє якийсь успѣхъ, коли Нѣмцѣ бѣдѣла-ли заповѣдженє въ Теплицѣхъ на дєнь 26 с. м. велике вѣче.

Декотрі нѣмцєй газєты доказують, що наколѣ-бъ конференція угодова закѣнчилась ся успѣшно, то наслѣдкомъ того будє рекон-струкция теперѣшного кабинету въ дусѣ нѣмцєйскіхъ либералѣвъ; министры Дунаевскій и Фалькенгайнъ пойдуть въ бѣставку а на ихъ мѣсца будуть повѣзан-ный вишій люде. Politik важє отже, що ся вѣстєсть вєсьмѣмъ безосновна. Варавдѣ рѣчь можєла, що мін. Фалькенгайнъ схотѣвъ бы можє за-дѣя своего слабого адорвала трохи обѣ-чати и усунути ся зовсѣмъ бѣдѣ урядованя, але становяще мін. Дунаевского єсть такъ сильнє, що противъ его волѣ не настане нѣяка змѣна въ ведєню министерства, хибѣ що бѣвъ бы самѣ схотѣвъ подати ся до дамєіи.

За примѣромъ чєско-нѣмцєйскіхъ перего-ворѣвъ пойдѣли такожъ и Словєнцѣ въ Каринтіи а праса словєнска ставѣть теперѣ такъ тожна, на подѣставѣ котрыхъ можна бы въ Каринтіи уопорядувати бѣдєсны на-ціональнѣ: 1) Национальнє бѣдєжнє судѣ-ныи и политичныи повѣтовѣ; 2) подѣлѣ ра-ды школьон краєвон; 3) подѣлѣ товариства господарского; 4) національнѣ куріи въ соймѣ; 5) окремій судъ окружный для словєн-скихъ части Каринтіи; 6) новій регулямієвъ выборчій до сойму и рады державной на подѣ-ставѣ новыхъ повѣтовѣ; 7) окремій инспек-торъ для словєнскихъ школѣ народныхъ.

Побуть угорского министра сирєвєдѣлѣ-ости у Вѣдєн не стонѣвъ — якъ теперъ пока-зує ся — въ звязи съ справою яковєхъ змѣнѣ наслѣдства австрійского престола, але въ спра-вѣ, котра має немалє значѣнє политичнє. Розходило ся имєнно о управлѣнєнє справы посѣданя острова Ада-Калєхъ (або Ада-Калєсєі) на Дунаю понижє Оржавы. Ще 26 мая 1878 року, отже ще передъ закључєнємъ берлинской угоды, заняла була Австро-Угор-щина сей островъ на подѣставѣ окремой угоды, котру Порѣ заключила того року съ австро-угорскимъ посломъ въ Константинополѣ гр. Зичимъ. Дня 25 мая 1878 передавъ турецкіи командантъ сего острова цѣлый инвентаръ войсковыхъ рѣчей, якъ пушкѣ и другой зброи, що знаходилася въ вѣрности, командантовъ австрійского 78 полку пѣхоты, бар. Соковєчєви, а въ слѣдѣ за тымъ забрала ся съ остро-ва и турецка залюга, котра тогды вынєсала около 850 людей. На другой дєнь т. е. 26 мая заняла сей островъ австрійска залюга — часть 78 полку пѣхоты. Туреччина бѣдєступила сю важку подѣ взглядомъ стратегичнымъ тєчу Австро-Угорщанѣ для того, що не могла вѣ-жє держати а бѣдєступити островъ Сєрбіи було небезпєчно. Въ надѣлѣстѣ 1878 р. подѣдано бѣ-такъ сей островъ подѣ угорєку юрисдикцію и подѣ управу угорскихъ властей административ-ныхъ. Теперъ отже розходѣть ся остаточнє управлѣнєнє сєи справы.

„Правит. Вѣстникъ“ оглосивъ письмо царя до ген. губернатора Москвы, въ котромъ сказано: Розочинаючи новий рокъ, молю Все-вышного, чтобы такъ само и дальше мѣгъ переводити ся безъ перерыва и сєредѣ для всѣхъ пожаданого и всѣхъ участвлєваючого мѣра, розвѣи внутрѣшныхъ силъ нашей дорогой бѣ-чаны.

Зъ Россіи надходѣть якъ бы въ браку важѣйшихъ вѣстєвъ, якѣсь глухѣ поголоски о новѣмъ атєнтатѣ чи заговорѣ на житѣ царя, а позаякъ тѣ поголоски дѣ-стѣются звѣчайнѣ до насъ черєзъ Нѣмєчан-ну або ажъ черєзъ Англію, то годѣ знати о-сѣлько на нихъ правды и чи взагалѣ стало ся въ Россіи щєс такого, чому можна дѣти вѣру. Кажуть, що сѣмѣ дѣями выкрѣто въ Петербургѣ новѣй заговоръ на житѣ царя. Полковникъ Воейковъ зъ цар-ской гвардіи и кобѣлєхъ другихъ офицєрѣвъ зъ петербургского гарнизону, на котрыхъ уга-ло побѣдѣвъ, що она налєжѣтъ такожъ до заговору, одобрали собѣ жѣтьє. Що дѣя обѣ-ваєтѣ ся теперъ численнѣ арештованя сєредѣ офицєрѣвъ въ арміи и маринарѣхъ, сєредѣ уряд-никовъ цивѣльныхъ а навѣтъ — якъ кажуть — и въ кругахъ двѣрскихъ.

Зъ Лісбонѣ доносить, що король при-нявъ дѣмєсію кабинету и поручивъ проводи-рєи т. зв. партіи брѣдѣжєвѣ, Сєрпа-Піємє-тѣ сєвѣи аложѣти новий кабинетъ. Зъ Мозам-бікѣ доносить, що тамошній губернаторъ пор-тугальскій обѣмѣвъ послухъ португальскому правѣтельству а не хочє бѣдѣлѣвати португаль-ского войска и урядникѣвъ зъ спорныхъ краєвъ.

Пѣсля приватныхъ вѣстєй зъ Крєты за-носьєтѣ ся тамъ мабуть зновъ на ворохобню. Ворохобня, що поховалѣ ся булѣ въ горахъ, лагодѣть ся теперъ зновъ до борѣвъ. Въ Ати-нахъ настало такожъ занєпокоєнє, бо и сєрєдѣ Грековъ готовѣ настѣти неспокѣй, скоро Крєтєнцѣ зажадають помочи а правѣтельство не схочє имъ вѣ дѣти, позаякъ оно того пере-конаня, що теперъ не пора вызовѣкѣти зновъ на верхъ крєтєнську справу.

НОВИНКИ.

— На XII засѣданію видѣлу тов. „Прогвѣта“ зъ дня 30 н. ст. грудня 1889 полагѣно: 1. Рукопи-ся „Якъ намъ понимѣти природу“ и „Шануй свою батьківщину“ взѣвъ бѣдѣ о. Куницкій п. Колєсєса до другой рєцензіи. — 2. Проф. Ол. Бар-вѣйскій поручивъ друкувати за першу книжочку за р. 1890 „Складанку“, уложєну п. Кирчовимъ и передавъ ей головѣ товариства до послѣднего перегляду. — 3. На вѣсєнєе проф. Ол. Барвѣй-ского видѣлѣ признавѣи д-ра Ом. Огоновского и д-ра К. Левницкого до комітету, що має заявѣти ся будѣвою руского театру и Дому Прогвѣтѣ.

4. Видѣлѣ принявъ зъ подякою до вѣдомости, що даровали до бібліотеки товариства: проф. Ол. Бар-вѣйскій „V т. Богана Хмельницкого“, д-ръ Ом. Огоновскій „II т. Исторіи руской литературы“, а Видѣлѣ бібліотеки музыкальной „Три пѣсни“. — 5. Видѣлѣ принявъ до вѣдомости проектъ розви-сєваня конкурєвъ на выдѣна товариства, пред-ложеннѣ о. Ив. Нєгребєцкѣмъ зъ Зѣлєвѣ и рѣ-шѣнѣ користуватѣся по можѣности тымъ проектомъ. — 6. На колѣду для учениковъ школы им. Мар-кѣяна Шашкевича рѣшєно дѣти 10 зр. и 15 мо-литвенникѣвъ. — 7. Рукописи о. Ив. Нєгребєц-кого „Про фабрикацію пєглы“ взѣвъ до першої рєцензіи о. Куницкій а дѣлѣ другѣ рукописѣ сє-го-жѣ автора „Про управу деревини хворосто-вой“ и „Про рѣдѣ людскѣй“ взѣвъ п. Паньков-скій. — 8. Принято въ члєны товариства: Андр. Остаповича зъ Угорникѣвъ, Федора Корпѣка зъ Го-зѣвѣ, Гната Борисюка зъ Войнилѣво, о. Ант. Я-новича зъ Сєрутина, о. Яросл. Стєтєкєвичѣ зъ Бужѣ, Мѣтѣ Медвєдєвѣ зъ Роздѣлѣво, Кѣндр. Морозѣ зъ Роздѣлѣво, Сєлєну Гаринѣ зъ Рѣран-ча, Теод. Наливайкѣ зъ Тростѣданѣ, Читальню въ Почапахъ, Ив. Петришина учителя зъ Почапѣ, Гр. Ковалєва зъ Золочєва, Дм. Наливайкѣ зъ Трѣ-стѣянѣ мах, Дм. Прокошєва зъ Лѣвѣвѣ, Як. Ка-сюка зъ Свидѣва, Ник. Черєватого зъ Путѣти-нєцѣ, Ник. Рачинского учителя въ Рѣнци и Вєс. Рутѣка зъ Лучинєцѣ — разомъ 18 члєновѣ. — 9. Принято до вѣдомости, що сєкрєтарієтъ товариства обявѣ на ново бѣдѣ 1 н. сѣчня 1890 р. п. В. Бѣлєцкій, котрого заступѣвъ директоръ канцєларіи п. К. Паньковскій. — На XIII засѣданію видѣлу тов. „Прогвѣта“ зъ 2 н. ст. сѣчня 1890 по-лагѣно: 1. Рѣшєно закупити въ комисію роз-продажѣ 527 примѣрникѣвъ Читанки проф. Юл. Романчука ч. II за цѣну 318 зр. 36 кр. — 2. Принято до вѣдомости писмо п. Вол. Левницкого зъ Станиславѣва въ сирѣвъ выдѣна етнографично-мѣны Русѣ. — 3. Принято зъ подякою до вѣдо-мости, що проф. К. Лучакѣвскій подарувѣвъ до бібліотеки товариства три книжки.

— Нєпошанєнє рускихъ оєвъ. Доносѣть зъ Куп-чинєцѣ, пов. тернопѣльского, що судѣ въ Терно-поли вѣзавъ въ дєнь Навєчєрѣя Рождєства сєлѣ-нина Тимка Качуна зъ Купчинєцѣ на термінѣ, а на рускій Новѣй рокъ вызначѣвъ сей судѣ тер-мінѣи для Юрка Бѣлки и высше згаданого Тим-ка Качуна.

— Продажа Борислава упала, а що найменше бѣ-ложена на довшій часъ. Заграничѣи капиталистѣ-миліонєры выслѣли до Борислава двѣхъ бѣдѣруч-никѣвъ, чтобы перевѣдѣчили ся особисто, що ку-пують а що имѣ обѣдають. Тѣ бѣдѣручники поба-чили, що бориславскѣ жида продають имѣ чужѣи власности, котрі справдѣ по бориславски, с. е. бѣдѣступомъ або насилєствомъ посѣли и уживають — але котрі все таки до кого инакѣго налєжѣтъ а тымъ самымъ стали бы причиною численныхъ процєсѣвъ. И такъ не удаѣтѣ ся гєшєтѣ борислав-скимъ жидамъ.

— Самоубійство ученика гимназіального. Вчєра о 3-бѣ год. зъ полудня побѣчивъ Гиповскій, помѣчникъ огородинчій, на Высѣкомѣ Замку на онѣмѣтѣ дере-вѣ висѣчє тѣло молодого чѣлѣвѣка а хочѣ бѣдѣтѣ его заразѣ, то вѣжє не можна було привєрнути его до житѣи и комисіи судовѣ-лѣкарска сконстѣ-тувала самоубійство. При нещѣстѣмъ найдѣно дробнѣй рѣчи, по котрыхъ пѣзнано, що назывѣє ся Николай Камѣньскій и єсть ученикомъ VI клєсы руской гимназіи. Самоубійникъ числяѣвъ 19 лѣтѣ. Зъ-рана донєсєно до полиціи, що Камѣньскій вый-шовъ зъ помещѣния при ул. Тєатиньскѣй ч. 11, чтобы обѣратѣ собѣ житѣ. Почали глядѣти за нимъ, але, на жалѣ, не можна було перешкодѣти намѣрѣмъ самоубійника.

— Чєска читальня академічна внесла була бѣдѣликѣ до державного трибуналу противъ рѣшєня на мѣстѣнѣцтва, котрымъ єи розвязано. Онєдгѣ бѣдѣу-ласѣ въ тѣй справѣ розсѣрава и трибуналъ держав-ный бѣдѣкнувъ жалѣбу чєской читальнѣ, мѣти-вучи свое рѣшєнєе тымъ, що манифєстація пра-гєскихъ академіковъ для францускихъ студєнтѣвъ при нагодѣ отворєня новѣи Сорбонны мала полі-тичну познѣку а тымъ самымъ було єи провинно противъ статутѣвъ читальнѣ.

— Жєртѣ. На выгѣтовлєнє иконостасу въ цєрк-вѣ Василіонѣкѣ у Лѣвѣвѣ жертвувѣвъ п. Іоанъ Литиньскій, выслужєннѣи совѣтникъ надѣворный 50 зр. а. в.

— Рада мѣста Лѣвова на вчєрашнѣмъ засѣданію полагѣла отѣи справы: Именємъ сєкціи фінан-совой предложѣвъ проф. Рошковскій вєсєнєе, чтобы вызначѣти 2000 зр. для голодуючихъ сєлянѣ и рада мѣска приняла сєе онєдгѣлєсно; въ наслѣ-докъ интєрєлліи заивѣвъ президентѣ, що въ ма-гістрѣтѣ зъ концємъ мѣн. року залагає 45.763 ну-мєрѣвъ нєполагѣжєныхъ, бо въ сєе числѣють ся и справы, що ведуть ся, а такожъ и за мало у-рядникѣвъ въ магістрѣтѣ; вызначєно ученицѣ на бѣсплатнѣй мѣсци науки сѣбѣу въ музичномъ то-вариствѣ.

— Инаѣ шабасѣ, такъ говорєно — пѣсля Кир-жєга Dr. — въ Дрогобичѣ дѣя 4 н. ст. сѣчня с. р., въ субѣту передъ рускимъ Рѣздѣвомъ, бо про-пѣнанѣ була замкнєна. Одѣ 1 сѣчня с. р. вынѣи-мыла пропѣнанію мѣску въ Дрогобичѣ сѣлѣка, злѣ-жєна зъ христѣянѣи жидѣвъ, але въ зарѣдѣ про-пѣнаніи мають участвѣ выключєно лишь жида. А-що на чѣлѣ сєи сѣлѣкѣи стѣитѣ банкѣ галицкій, званнѣи загальнои банкомъ князя А. С. — тому въ Дрогобичѣ загальнє зачудѣванєе и окликѣ, що князь шабасѣ.

— Зъ Микунинєцѣ пишуть камѣ: — Дрѣ Л. Бру-дѣйскій, бурмістрѣ мѣстечка Микунинєцѣ, зѣ-бравъ бѣдѣ тушеннои интєллієнціи замѣсть розсѣ-ланѣи новѣрѣчныхъ желанѣи до 30 зр. и за тую квѣту справѣвъ для убогонъ молодежи школьонъ 22 пары цѣботѣвъ. Подѣлачи той чинѣ до загал-нои вѣдомости складаю имєнємъ убогихъ родѣтѣвъ и ихъ дѣтєй, якъ Ви. дру Брудѣйскому такъ и всѣмъ причинившимъ ся дѣтками для бѣдѣныхъ школярѣковъ ширє рускоє спасѣ Бѣгъ! Ант. Ры-бачикѣ, управѣлѣтель школы.

— Жєнищина въ монашій рѣбѣ. Зъ Гранѣу доносѣть, що тамошня полиціа придержѣла жєнщину одѣ-жену мѣвъ монахѣ, котра уживала того одѣгу на-то, чтобы прохѣти милостѣи у духовныхъ особѣ.

— Пѣлєсє бѣдѣачєнєе Змартѣвѣвѣстѣнєцѣвъ. Воиус Ра-сторъ въ доионѣ зъ Рѣму доносѣтъ, що Змартѣвѣ-вѣстѣнєцѣ Карѣль Грабовскій выбраннѣи дѣя 30 н.

ст. грудня м. р. консулѣтаторомъ римской конгре-гѣции de propaganda fide и що сєй выборѣ наступѣвъ на личнє желанє папы Льва XIII, котрый хотѣвъ въ сєй способѣ нагородѣти чинѣ Змартѣ-вѣвѣстѣнєцѣвъ и ко. Грабовского за великѣ тру-дѣи положєннѣи около выхѣваня польско-католичкого духовєнства.

— Дѣбєє вычѣтѣ а дѣти въ школѣ народнѣи въ Качицѣ на Букѣвинѣ, для котрой букѣвиньска краєва рада школьна унѣормовала языки выкладѣ-вѣ: нѣмєцкѣй, румѣнськѣй, руской и польскѣй.

— Видѣлѣ читальнѣ въ Журавѣи складає приладѣну подѣку товариству „Прогвѣта“ за 60 подарѣ-ныхъ книжѣкѣ а общєству им. Качковского за 41 книжѣкѣ своего выдѣна до бібліотеки читальнѣ.

— Дробнѣй вѣсти. Громада Лѣтитѣнѣ пов. бере-жаньского, одєржала бѣдѣ цѣсѣри 50 зр. подѣпомѣ-ги на будѣву школы. — Намѣстницѣи надаѣло презенту на лѣтиньску парѣхию въ Болєховѣ ко. Адамѣви Видаєвичєви, сотрудинѣкови при лѣвѣв-скѣмѣ костѣлѣ архієатєдрѣлѣвѣмъ. — Онєдгѣ у-пѣавъ стражнѣикѣи огнєвой Францѣ Червинскій при вѣрѣвахъ гимнастичныхъ на подѣбѣру рѣтуша зъ дручка такѣ нещѣслѣиво, що зломѣвъ хрєбєтнѣи стѣвѣи и погибѣи на мѣсци. — Въ Зєлєвѣвѣ на Букѣвинѣ зѣрвала вода деревяннѣи мѣстѣ на Кру-тѣ. — Въ Чернѣвѣихъ має завєстѣсьи трамѣвай. — Въ повѣтѣ кимпѣлѣонѣскѣмъ появились въ знач-номѣ числѣи вѣвки, лѣсы и медвѣдѣи и робѣлѣтъ ве-ликіи шкоды въ инвєнтѣри господарскѣмъ. — На двѣрци въ Дрогобичѣ перебѣкала 2 н. ст. сѣчня машина гальмѣвника Яковѣ Жука такѣ нещѣслѣ-иво, що по кобѣлєхъ хѣвѣлѣхъ померѣ.

— Зъ вчєрашнѣмъ числѣмъ „Дѣла“ розѣслѣли мы прѣспєктѣи выдѣннѣцтва „Ekonomista Polski“.

Вѣсти зъ Аєп. Львѣвской.

Прєзєнты одєржали оо.: Илар. Пачѣвскій на Нѣлѣтѣи, Пєтєро Гарѣянокѣ на Волю велѣ. Емѣл. Рудѣяцкій на Стратѣнѣ, Сѣвєронѣ Ошишє-вичѣ на Мужилѣвѣи Юл. Тѣвѣрѣвичѣ на Дми-тровѣчѣ.

Въ пропѣзицію на Подѣлєсьє принѣтѣи оо.: 1. Викторѣ Подѣсѣнєцѣи, 2. Лука Войтовичѣ.

Обѣзначєннѣи о. Василѣ Копытѣчѣкѣ, кѣтихѣтъ тернопѣльской гимназіи, архієрєйскою грамотѣю похѣлѣвно зъ правѣмъ уживѣния експѣзитѣриі крилопаньскѣихъ.

Завѣдѣлѣтельство Гѣлѣвъ, дєк. львѣвского заго-родского, одєржавѣ о. Ник. Подѣжарѣко, сотрудинѣи въ Борѣнѣичѣхъ.

Сотрудинѣцтво въ Борѣнѣичѣхъ одєржавѣ о. Стєф. Донѣровичѣ, новѣопоставлєннѣи прєсѣвѣ-тєрѣ.

Мѣтр. Консѣистѣриѣи бѣдєслѣсь до прєзидіи дамѣстѣнѣцтва о згоду на кан. инстѣтутію оо.: Тєод. Цєгєльского на Струсѣвѣ, Юл. Яримѣвичѣ на Олѣховѣцѣи Тєоф. Задѣрєцѣко на Гринѣвѣ.

Вѣвєдєннѣи оо.: Тєод. Кинѣсєвичѣ за сотр. въ Подѣгородіи, Фѣл. Тѣрѣновскій за сотр. въ Ясєнє-вѣи Никѣлѣорѣ Клубѣкѣ за сотр. въ Борѣ-тинѣ.

Завѣдѣваннѣи о. Фѣлимъ Авѣковскій до кан. инстѣтутіи на Рѣганѣнѣ.

Прєзидіи намѣстѣнѣцтва годѣти ся на кан. инстѣтутію о. Лєон. Шѣфєра на Войнилѣвѣ.

Наука, штука и литература.

— „Зєркалѣ“ ч. I мѣстѣтъ: Новѣму роковѣи у привѣтѣ (стихѣ). — Зъ послѣднихъ дѣнѣвъ. — Кобѣлка менѣшихъ стѣишѣкѣи и характеристикѣе „Мы“. Инастѣрѣиѣи прѣдѣставѣє желанѣи „Зєркалѣ“ для Руси зъ Новѣмъ Рокомъ.

— „Зѣрѣ“ ч. I мѣстѣтъ: На лѣнѣи природы, И-вана Фрака. — Зѣрѣ, Зѣ Гєйнє (стихѣ). — При-года на водѣ, образѣкѣи А. Торѣнського. — Жѣтє людѣске, Три сѣни (стихѣ). — Исторіа литерѣ-туры руской. — Зѣмѣтки критичнѣи и бібліѣгра-фичѣи.

Тєлєграммы „Дѣла“.

Вѣдєнѣ 17 сѣчня. Конференція угодова закѣнчить ся допєрѣва завѣтра. Розѣишлѣсь тутѣ поголоска, що сѣлѣнѣе правѣтельство носѣтъ ся зъ гѣдкою дѣти окупѣваннѣи краѣмъ пов-ну автономію и що намѣстникѣмъ тѣхъ кра-ѣвъ має стати котрийсь зъ архієписѣпѣвъ. По-голоска ся не знаходитѣ вѣрѣи.

Рѣмѣ 17 сѣчня. Вчєра появилѣся єнци-клѣка папска, въ котрой сказано, що мѣио борѣи противъ цєркѣи майжє у всѣхъ краѣхъ, цєркѣи будє завѣсѣдѣи стрѣмѣти до спѣлѣченя всѣхъ католикѣвъ. Людє сѣвѣтскѣи повиннѣи та-кожѣ слухѣти папу.

Лѣсбѣна 17 сѣчня. Въ цѣлѣи Португѣ-ліи настѣло велѣкѣе розѣярєнєе противъ Англіи. Въ Коїмѣбрѣ спѣлєно англѣйску хорѣговѣ а навѣтъ приишѣи було до дѣжє грѣзньхъ дє-мѣнстѣраціи.

Мѣдриѣ 17 сѣчня. Корѣль має ся знач-но лѣпшєи єсть надѣя, що зовсѣмъ подѣужѣ.

Окулістѣ

Д-ръ В. ГЕЗАНГЪ

б. елєвѣ-асистєнтѣи и опєратѣрѣи на клѣнѣици оку-лієстичнѣи проф. Фухєа у Вѣдєнѣ, мѣшкає при улѣ-ци Трєтєго Мѣя (Маєровскѣй) числѣ 7 (д

НАДОСЛАНИЕ

Сущий поступъ въ новѣйшій техникъ красокъ творить пыльный золотой и сѣрый фарбы, вынайденъ фирмою J. & S. Kessler въ Берли, и они наиправднее признали у всѣхъ кругахъ фаховыхъ. Тѣ фарбы годятся до работъ шпунтъ и декоративныхъ, до позолочения и посребления всѣхъ предметовъ изъ дерева, стекла, фарфору, камню, металлу, паперу, шпору и воску, до рамъ до образовъ и зеркала, кошачьихъ, рыбъ изъ дерева и кости, гипсовыхъ фигуръ, газетныхъ свѣчинокъ, божьихъ деревьевъ и т. п. ихъ можно цѣлкомъ легко накладывать поодиначи пензлемъ на каждый доволный предметъ, суть незрѣвшій въ блеску и чистости, не чукаютъ и тому можно одержать дѣтскій, деликатный нарядъ модный и тревалый.

Особливо треба поднести, что тѣ фарбы можно выставити на змѣну воздуха и мыти ихъ водою та щотко, безъ ихъ змѣны. Также можно ихъ потирати каменемъ до полированна, черезъ что они одержути величайшій блескъ, а противно иныя фабрики конкурентныя же по короткомъ чае дадутъ стерти мовъ порохъ.

А что тѣ фарбы продаются по вѣдмъ дешовыхъ цѣнахъ а при томъ суть дуже выдатны, такъ что можно ихъ уживати вѣдмъ оцѣно и користо, то вже за-для самои дешовости мають они першество передъ иными фабрикатами. Противъ дотепрѣшного позолочуваня и посреблюваня подати тѣ пыльный золотой и сѣрый фарбы неощену користи. Поодиначи способъ ужити робити можливимъ наоному власноручно позолотити або посреблоти ушкодженныя рамы образовъ и зеркала та вѣс предметы, до пошовалося позолоченя.

Фирма J. & S. Kessler, Brünn (Mähren) розсылає згаданъ фарбы золотой и сѣрый по 1 зр. за флашкы; — 6 флашокъ коштую 5 зр.; — 12 флашокъ 9 зр.; — цѣна за 1 кильо зр. 8 (въ 1/2 кильонныхъ флашкахъ).

Въ роцѣ 1834 основана а за знаменитостъ и дешовостъ власныхъ виробовъ одначена на свѣтовыхъ выставкахъ въ Парижѣ 1855, Лондонѣ 1862, Вѣднѣ 1873, Барцельонѣ 1888, Парижѣ 1889

ц. к. прив. фабрика

Anton Himmelbauer & Cie

in Stockerau bei Wien

и въ моравскій Остравъ, контора и мѣсце замовленъ Wien, 1 Wollzeile 11 поручає Ви. купуючимъ, а именито Виру. Духовенству и комитетамъ парохіальнымъ свои виробы

свѣтло церковне и столове,

звычайне мыло до домашнегоъ ужитку, предметы туалетовъ и перфумерій, всѣхъ виробы восковой, якъ свѣчки и поставники восковой глады и прикрашенъ, фактъ и т. п. (7—?)

Рѣкъ основана 1828

Одначена на выставкахъ свѣтовыхъ: 1867 въ Парижѣ, 1873 у Вѣднѣ, на II-ой выставѣ въ Лондонѣ и на всѣхъ выставкахъ промысловыхъ.

ц. к. прив.

фабрика мыла и перфумеріи F. Fischer-a

Контора и мѣсце замов. Wien, III Hauptstrasse 88

Фабрики: у Вѣднѣ, Симмерингу и Унтерлякеѣ.

Поручає свои виробы: мыла туалетовъ и до прана а такожъ парфумеріи.

Цѣники высылаєсь на желанье оплатно, а такожъ суть по складахъ Народной Торговлѣ.

Рѣкъ основана 1857.

МНОГОКРАТНІЙ ОДЗНАЧЕНІЯ

A. Macek

Eisenmöbel-Fabrik

Wien VI. Gumpendorferstrasse 114.

поручає свои меблѣ, выготовленъ солидно, 3251 по приступныхъ цѣнахъ. (9—10)

Цѣники можна переглянути въ головныхъ складахъ Народной Торговлѣ.

ДРОГЕРІЯ

Виробъ и складъ матеріаловъ аптечныхъ

Николая Карчевского

у Львовѣ, при улицѣ Городецькой число 75

удержує такожъ на складѣ

звѣстныя виробы лѣкарныя

Петра Крокевича въ Краковѣ.

Звѣстныя они вже въ нашомъ краю загаломъ що-до своєї успѣшности, тому робити они загаломъ и лемити конкуренцію чужимъ заграницнымъ виробамъ лѣкарнымъ, спеціальнымъ, котры пераъ обманути недужого. Численныя же признали и подати за лѣкарныя виробы навѣтъ одъ особъ высоко поставленныхъ, а дуже легко розсѣдати, бо суть въ нашомъ краю. 3101 (10—?)

Цѣники и проспекты пересылає на желанье даромъ. Замовленя на провинцію выготовляются одворотною почтою.

Рѣкъ основана 1810.

Одначена на выставкахъ свѣтовыхъ 1861, 1866, 1873 и 1880.

ц. к. прив.

фабрика коцовъ, покрывалъ на кофт и товаровъ вовняныхъ

ЮСИФА КОСН-А

ливеранта

цѣсарского двору, войска и маринарки.

Фабрики: у Вѣднѣ и Симмерингу.

Выготовляє всѣхъ рода коцы на лѣжка Галыма коцы робитныи, покрывала фланелевы на лѣжка покрывала до подорожи и купель та правдыи войный гуны; одтакъ господарскій дерги на кофт, до стайнъ, для возовъ въ найбольшомъ родѣ пося найразличнѣйшихъ взоровъ и красокъ. Найдешевшій цѣны.

Цѣники розсылаєсь платно на желанье а кромѣ того можна ихъ переглянути въ головныхъ складахъ Народной Торговлѣ 3291

Основана 1783 р.

Фабрика постели

наследниковъ Томы Штунцера

M. Jungbauer

Wien, Stadt, Goldschmiedgasse Nr. 11 3272 u. Graben Nr. 28. (4—?)

(въ пересходномъ домѣ)

поручає богато заосмотренный складъ яворичный всѣхъ рода приладовъ до лѣжковъ, всѣхъ рода кадры шпунтъ и фанелевы, эластичный подкладъ, эластичный лѣжка, дротный матрацы, дѣтскыя колыски, сѣнники, матрацы, подушки, поодиначи и подвойныя ношы, лѣтній, пѣкочъ и трикотажъ покрывала, бѣлье до постели одъ найбольшаго шого до найбольшаго величаго.

АНТ. ЩЕРБА

МУЖЕСКІЙ КРАВЕЦЪ

во Львовѣ, ул. Коперника ч. 10 або ул. Шайгохъ ч. 1.

має честь поручити Ви. П. П. Публикѣ и Ви. Духовенству свою одъ року 1873 испущую

РОБОТНЮ МУЖЕСКОЮ ОДЕЖИ

послѣ найновѣйшій моды, зъ найлучшихъ товаровъ и по цѣнахъ якъ найдешевшихъ, упрощаючи яко Русинъ о ласавій вѣдмѣ Ви. П. П. Публикѣ и Ви. Духовенству, поручає ласавому покровительству.

Всѣ ласавыя замовленя выконуються въ найкоротѣйшій часъ. 2808 11—11

Ще 1 д. січня 1890 р. вийшло 1 ч. бедотристично-политично-науковъ до дружиныи

„НАРОДЪ“

під редакцією М. Цавлика и Ивана Франка, і розсилає ся на показ. „НАРОДЪ“ коштую за рікъ в Австро-Угорщинѣ 4 зр. а для заграниці 5 рублів. Адресъ редакціі: Львів, ул. Зближенича, ч. 10.

„НАРОДЪ“ буде займатися найважнѣйшими справами для руского простонародя і думає на тѣмъ позидовести до зединеня чеховъ і цеховъ Русинівъ усѣхъ партійнихъ відтинків.

2 ч. „НАРОДА“, з причинъ від редакціі незалежнихъ, вийде разомъ ізъ 3-тмъ числомъ 1 л. лютого. Від того часу „НАРОДЪ“ виходитиме точно що 1. і 15. л. кожного мѣсяця.

Закладаюся

за вѣрку пѣну, що нѣхто зъ моихъ конкурентовъ не въ силѣ продавати готову або робити одѣжъ для мужчинъ и хлопцѣвъ зъ матерій красныхъ и заграницныхъ такъ дешово, якъ я. Поручаю мой богатый складъ такожъ Ви. 3109 Духовенству. (28—?)

Замовленя въ мѣсци и въ провинціи выконуються точно и ретельно. На жадає высылкає взоры даромъ и франко

Давидъ Шварцвальдъ, магазинъ мужеской одѣжы гуртомъ и подрѣбно.

Львѣвъ, ул. Галицка ч. 8. З. ложный 1848.

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ

поручає

выпробованъ и певный средства косметичныя,

одначены 9-ма медалями заслуги и 2-ма дипломами признаия.

Олѣйокъ таниновый, замѣщає и подмочає волосы и запобѣгає выпадати волосъ. — Флакшъ 50 кр.

Помада хинова, замѣщає волосы и запобѣгає выпадати волосъ. — Флакшъ 80 кр.

Вода атенеска, до змыванья волосъ, запобѣгає творити парилмы, одсѣжує, робить тревалыми барву и полость. — Флакшъ 80 кр.

Олѣйокъ хино-таниновый, дѣлає знаменито на корѣнь волосъ и на порѣтъ волосъ. Въ случакъ де въ насѣдкѣ нехудо выпало волосъ, выказавъ вѣдмѣ цѣлюще дѣланье. Уже по ужитю одной флашки можна добачити порѣтъ. — Цѣна 1 зр. 20 кр.

Есенція мятова до полоканья устѣ, кромѣ приемного, скрѣпляющаго смаку и запаха, дуже користо дѣлає на нѣла и зубы. Флакшъ 50 кр.

Порошокъ ростино-алькаличный, до чищеня зубовъ. Надає первому бѣлѣ, оддала каменъ и квасы, котры наводатъ болѣ и порошавѣе зубѣтъ. Пудело 30 и 60 кр.

Виолитъ, средство противъ прѣты рукъ и пахъ. Флакшъ 50 кр.

Вода львѣвска. Приемный, иваный и довотривалый запахъ той воды здѣлає се, что въ Австрій на выставѣ всемирной збѣла публично промована и одначена. Цѣна флашкѣ меншого 80 кр., большого 150 кр.

Нигретина, Выборное средство до фарбованья въ сейчасъ волосы на тревалу и красну барву корну и темпу; есть цѣломъ нешкодливъ а въ ужитю цѣломъ поодиначе. Цѣна 1 зр.

Бѣлы и гарны руки. Найбольше червоны и по паданъ руки выбѣлѣе и выпѣлѣе по кольчаровѣмъ нѣтертю Кремль ростинонѣ. Флакшъ 80 кр. 259 48—?

Смаровило литовскѣ до обуви и шнѣвъ, мычить ликру, робить ихъ непромываючою и тревалою. Пудело по 50 кр. и 1 зр.

Набути можна у ЛЬВѢВѢ въ власныхъ торговляхъ: ул. Коперника ч. 3. и ул. Галицка рѣвъ Валовою. Въ филиалъ: въ КРАКОВѢ Сукоцкичъ ч. 20, и въ ЧЕРНОВЦЯХЪ Ринѣвъ ч. 2.

EMERICH TRNKA

Instrumentenfabrik

Wien, X. Himbergerstrasse 8.

выготовляє знаменитыя цитры а абсолютно чистымъ гравѣ томъ (уконой пороги), смычковыя инструменты, ручий гармоникъ, одъ звычайныхъ скрипокъ для науки до концертныхъ инструментовъ найбольшаго виробу, резонаторы (столяки для цитры зъ воздушнымъ резонансомъ), дутыя инструменты зъ металю и дерева, и всагалъ всѣхъ рода приборы, якъ: корбкы, смычки и ин. (5—6)

C. Folzer & Comp.

ливеранты ц. к. скарбу

Wien V. Luftgasse 3.

ц. к. выкл. прив. фабрика зелѣзныхъ

огнетривалыхъ каств, панцирныхъ

каств, касетъ, приборѣвъ до

копированья, замковъ безпеченства.

Найдешевшій цѣны, солидный виробъ. 3234 (9—10)

На желанье цѣники даромъ.

!!!Рѣшуче напомяненье!!!

всѣхъ тыхъ, що не мають полицесъ,

чи то щобы затягнути позичку, чи то щобы записати для своия родины (бо полицеса то само, що готовый грѣшъ), именито придатна для задовженыхъ властителейъ домовъ и реальностей, бо при случайной, наглой смерти черезъ выплату забезпеченого капиталу оставши одержать свою реальность безъ довѣвъ; для новоженивъ важна, щобы безусловно забезпечити жену и дѣтей, кибди можна ихъ ужити за кавією або депозитъ. 29.0 33—45

Полицеса на обезпеченье жита есть у всѣхъ случаяхъ найбѣнѣйшимъ, найощадѣнѣйшимъ и найбѣнѣйшимъ капиталомъ, тому лѣшня понадъ всѣ щадницѣ. Истъ и куда такую полицесу можна одержати найбѣнѣе и найбѣнѣйше, въ томъ подає найбѣнѣйшу раду устно або писемно подъ дискрецією: Assecuranz-Oberinspector KLEIN, Wien, I., Franz Jozefs Quai 29, II Stock, дома одъ 2 до 5 години. Принимаєсь обезпеченя ажъ до вѣку 65 лѣтъ.

Рѣкъ основана 1850

Пять одзначень

Фабричный складъ виробовъ плетеныхъ

J. N. SEIDL

Wien, I., Wipplingerstrasse 2.

Богато заосмотренный складъ паньхохъ дѣточахъ и жѣночихъ, скарпетокъ для мужчинъ и дѣтей, каштанковъ и нагивѣвъ, рукавичокъ у всѣхъ краскахъ. Такожъ великій выборъ въ товарахъ зъ овецонъ войны: якъ шль мужескы и жѣночы, лѣтнѣи, одяги дѣточы, каштанки дѣточы и жѣночы, кашанки для мужчинъ, женщинъ и дѣтей, кофты, жилеты и всагалъ всѣ предметы, що принадлежать до виробовъ плетеныхъ. 3270

Цѣники высылаєсь на жадає. (6—?)

ИСИДОРЪ ВОЛЬ

ул. Сикетуска ч. 6 у Львовѣ.

Одинокій и выключный для Галичины

СКЛАДЪ РОССИЙСКОГО ЧАЮ

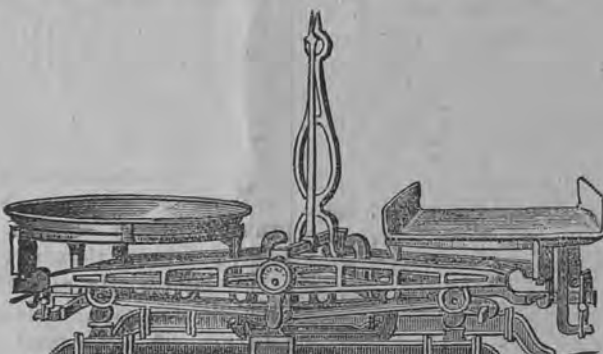
основанъ въ 1870 р.

Поручає правильно каждого тыждня свѣжыя транспорты найбѣнѣшого чаю зъ Москвы и поручає его пося приложенного ему цѣнника

Замовленя выповняються свѣстно и скоро такожъ за послѣдлатою опакованье франко.

Особливу увагу звертаєсь на 3 знаменитыя сорта К. и С. Попова.

ЦѢНИКЪ		зр. кр.
Кайсовъ	знам. черныи	1 60
	melange	1 84
	одличный	2 —
Souchong	наилучший	3 —
	melange P.	3 —
Melange	караванныи	4 —
Fu-czu-Fu	н-рѣ I.	3 00
	II.	4 60
	III.	6 —
К. и С. Поповъ	1 рѣ 601 ф.	2 40
	2 " 50 "	3 75
Высѣвки	одличный	1 60
	prima	1 80
	non plus ultra	2 50

Ц. к. прив.

фабрика вагъ децимальныхъ, центимальныхъ и мостовыхъ

Paul Hoffmann

Wien II, Taborstrasse Nr. 39.

поручає

децимальный ваги въ 3 и 4-гранной формѣ, ваги центимальный зъ дерева и желѣза постоиный и до транспорту ваги мостовы и апараты регистрирующы (8—11)

ДОСИ НЕПЕРЕВЫШЕНЫЙ!

В. МААГЕРА

правдиво чищенный

ТРАНЪ ЗЪ ПЕЧѢНКИ

Вильгельмомъ Маагеромъ зъ Вѣднѣ.

Першими знаменитостями медицинскими розсѣдзуваныи и яко легкій до стравленя, такожъ дѣтямъ именито поручаеныи и ординованыи, яко найбѣнѣйше, найбѣнѣе и за найприроднѣйше средство признає на недуги грудей и легкыхъ, золотуху, остуды, чираки, выкиды нашкобры, недуги золотой, ослабленя и т. д.

Флакшъ по 1 зр. въ моѣмъ складѣ фабричнымъ: Wien Neumarkt Nr. 3, такожъ у всѣхъ антикахъ и торговляхъ корѣнныхъ монархій австро-угорской. Тамже складъ приборѣвъ до порезыванья зъ горшкѣи межнародной фабрика въ Шафгаузенъ.

У Львовѣ у п. П. Петра Миколая, Жигмонта Рукора, Якова Байзера, К. Крижановского антикарѣвъ, Ст. Маркенича, К. Балабана купцѣвъ.

При закупкѣ товаровъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Виходить у Львові щодня (крім неділі і руських свят) о 5-й годині по полудні. Літературний додаток „Вибіркові найзнаменитіших повістей“ виходить вівторком, а в вівторок і п'ятницю на переміну разом з „Ділом“.

Предплату і нисерати приймають: у Львові Адміністрація „Діла“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, і Бюро газет ул. Карла Ладенка 9. В Перемислі Бюро газет ул. Дюна 77 (стара пошта). У Відні: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelk I. Stubenbastei 2. В Франкфурті і Гамбурзі: M. Naassenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Діло“ і нисерати за нисерати платні у Львові.

ДІЛО

Предплата на „Діло“ з літер. додатком в Австрії: а цілий рік . . . 18 зр. на цілий рік . . . 24 зр. на пів року . . . 9 зр. на пів року . . . 12 зр. на чверть року . . . 4 зр. 50 кр. на чверть року . . . 6 зр. на місяць . . . 1 зр. 50 кр.

у Львові: на цілий рік . . . 18 зр. на пів року . . . 8 зр. на чверть року . . . 4 зр. на місяць . . . 1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи зберігаються лише на попереднє застереження. — Рекламні неопечатані польські бюллетені поодинокі чи по дві копії 8 кр. а. в.

Оголошення приймаються по ціні 6 кр. бдт одним стрічкою печатною, в рубр. „Надбавка“ по 20 кр. а. в. Подати числяться по 10 кр. бдт стрічка.

Запроси до передплати.

„Діло“ з „Вибірковими найзнаменитіших повістей“ виходить буде в 1890 році, що дня і в незмінному об'ємі.

Передплата:

На провінції:

На цілий рік 18 зр.
на пів року 9 зр.
на чверть року 4 зр. 50 кр.
на місяць 1 зр. 50 кр.

У Львові:

На цілий рік 16 зр.
на пів року 8 зр.
на чверть року 4 зр.
на місяць 1 зр. 35 кр.

За границями Австро-Угорщини:

На цілий рік 24 зр.
на пів року 12 зр.
на чверть року 6 зр.

Запрошуючи П. Т. Земляков до передплати „Діла“ на рік 1890., рівночасно просимо тих наших Вп. Читателів, у котрих ще залигає яка належність, щоб старалися по можливості скоро виробити її, бо з початком року видавництво має дуже великі видатки.

Подасмо до відомості тих наших Вп. Читателів, котрі залигають з передплатою з минулого року, що в найближшій час перестанемо вислати їм „Діло“, а якщо чим скорше не виробляють залежностей або бодай не заявлять, в якій спосіб, для нашого видавництва можливий до прийняття, гадають залежності свої виробити. За п'ятиріччя видання наше не мало так багато залежностей, як за рік минулий, а просимо звати, що Адміністрація мусить всі великі видатки, сполучені з щоденним видавництвом, покривати готівкою. Дневник вповні незалежний, який єсть наше „Діло“, може стояти єдино точною передплатою. Кладемо се на серце всім Вп. Читателям „Діла“, і надіємося, що вони схотять виробити прикре поло-

ження видавництва при надмірних залежностях — і поспішати з управлінням своїх рахунків.

Просимо учинити се по зможі як найкорше, щоб з одної сторони наше видавництво могло управити наклад днями, а з другої сторони щоб і самі Вп. Читателі опісля не нарікали на перерву в виласі „Діла“.

У Львові, дня 8 (20) січня 1890.

Що недавно ще здавалось майже неможливим, в що майже ніхто не хотів вірити, о тім доноситься як о факті довершення: між Чехами і Німцями в Чехах ставала угода. Найважливіша борба, котра веде ся в прасі і в репрезентаціях народних, доходила аж до біоки уличних, а скінчилася виступленням німців з послів з чеського союму, вині устала, між обома сторонами знайшовся modus vivendi, в німців менше вступав знову до союму краєвого.

Враз з сею вестію розійшла ся інша, для нас далеко важливіша. Ческо-німецька угода має не тільки локальну вагу, але впливає на і наслідки її мають об'явити ся і в центр держави і сягати також на інші краї Даліаві. Польські газети зачинають з тої причини трубити вже на тревогу, укакуючи, що через тото угоду піднесе ся вплив і значення німецького языка також в Галичині, на некористь, очевидно, польської.

Однакж як-би лише на тім мало скінчили ся, то для нас єще малий був би хосев. Ослаблення противника приносить вправді також посередню користь, але дійсна користь, котра нас може задовольнити, єсть тільки з нашого власного скривлення. Отже нам може ходити не так о ослабленні польщини, як більше о зміцненні русьчини, нам іде о то, щоб за примірком в Чехах наступила також угода в Галичині.

Австрія в односторонній об'єкт краєв єсть богата. І там і тут спорять з собою дві майже рівні собі народності, і там і тут єсть той виходити не лише на шкоду краю але і на шкоду цілої держави, і там і тут пробовано той спрб залагодити без-

посередню умовою між обома спорячими сторонами, але переговори не удавали ся, аж доки правительсто само не вдало ся в тото справу.

Руськи галицькі можуть о собі сказати, що они, помімо того, що єсть стороною покривленою, завжди готові були подавати руку до згоди. Они навіть самі перші витягнули руку, єще перед двадцятьма роками за б. в. Лавровського. Дізнавши однакж заводу, вже хотіли з тої одної причини не можуть другий раз брати ініціативу до яких небудь переговорів угодових.

Ініціатива така могла би вийти від Поляків. Однакж при зв'язності їх застпленню — они аж по шкідливу мудрію годі того від них надіялись, тим більше, що верховодяча тепер у них партія єсть власне найнеприятельніша Русинам, а досвід з угодовими змаганнями поодиноких польських угодовців, іменно бундівського посла д-ра Кам'яського, не можуть нікого з виразнімих Поляків заохотити до того, щоб даремними пробами угоди наражати тільки свої впливи і свою повагу. Тепершні уособлення Поляків згоди з Русинами найлучше ілюструє — вже не кажемо о останніх подіях в соймі, але — сама тота обставина, що польська шляхта ки. Льва Сап'їгу, ки. Любомирського не вибрала до сойму тільки dlatego, що уважала їх за прихильників Русинів.

Тай Русини по тільки досвідах мусіли би недовіряти захоувати ся, навіть коли-б дійсно Поляки хотіли підняти яку акцію угодову. Не лише се отже інша дорога, як тільки, щоб саме правительсто, так само як в Чехах, взяло ініціативу в свої руки.

Правительсто могло би се тим легше зробити, що оно вже раз зачало було брати ся до того. Було се іменно в році 1883, в осени в часі сойму. Зачав ся що нині новий період соймовий, а ново вибрані послы руські, невеличка горсточка, заявили в соймі, що власне тепер була б для Поляків пора вимирити вже раз справедливість Русинам, Русини ж з своєї сторони бажають мирного поладження національного спору в краю. Небажком по тім заявленню (при пров'їренню посольського вояки пок. гр. Ал. Фреда Потоцького) сей же гр. Потоцький запросив до себе виділих Русинів, щоб йому предложили національний жадан Русинів. Запрошений була іменно: пок. о. Качала, о. Павляков, пп. Романчук, д-р До-

брянський, д-р Александер Огоновський — д-р Антонович; крім того був там і пок. о. Виницький з Бурштину, котрий мав приватні двосонні з мн. Земляковським а в сій справі був в певній мірі посередником. Гр. Потоцький заявив, що правительсто хотіло би щось для Русинів зробити, тільки треба, в бдт се радить з своєю стороною, щоб Русини були ум'їренні в своїх жаданях: що до єго ролі, то бдт єсть тут зичливим посередником. Руський муж дов'їр бдпов'їли, що они выскажуть свої жадання так, щоб правительсто мало раз повяте о потребах в жаданях Русинів, але они не домагають ся безумовно, щоб всі ті жадання нараз і сейчас були сповнені. Отже на другий сходовані они передали свої жадання, опираючі ся на тім, що ухвалала була т. зв. угодова анкета, котра в своїм часі розбирала внесені Лавровського, і що прийняла оба в'їча всенародні в рр. 1880 і 1883. Гр. Потоцький сказав, що жадання ті предлажати в своїм місяці і євентуально запросити Русинів до дальшого переговорів. Однакж ані не запросив більше ані взагалі не дав ніякої бдпов'їди. Чи длатого що жадання Русинів здавали ся за великими? чи може хто перешкодив? не знає.

На всякий спосіб правительсто потребувало тільки зачати а перервану акцію знов наважати. Скоро могло єму улати ся довести до угоди між Німцями а Чехами, то тим оно тепер в своє становище скривило і легше єму в случаю потреби натиск зроби на Поляків. Справа отже угоди між Русинами а Поляками в Галичині представляє в сій хвилі менше трудно як угоди німецько-чеської, вагаж і значення єв ледве чи були би менші. Правительсто має красну задачу в дячне поле. Чи схоче з нагоди скористати?...

Справозданє дирекції фонду провінаційного.

Покликана в першій половині р. 1889 до життя, в цілі практичного переведення нового закону провінаційного, дирекція фонду провінаційного сголосила в урядовій газеті справозданє за дотепершній час свого урядованя. З справозданя того виймаємо найважливіші і найбільше інтересні дані.

Першою задачею дирекції фонду провінаційного було сфінансувати, о скільки можна, найкористніші ту часть облігацій провінаційних, котра не мала бути управленям

Из мого побуту в Африці.

Санибери в листопад 1889.

На селі.

З містечка Момбаза вибрало ся наше товариство в „глубину“ Африки.

„Глубина“ — цілє нашої подорожі — оселя Момбу — не так дуже далеко, ледви два дні ходу від берега, але наші африканські знакоми из Англичан заставили нас, що єв мешканці — то типи з середної Африки.

І так вибрало ся нас чоловік 6 Европійців, а крім того 8 негрів по часті за проводників, а по часті, щоб несли наші пакунки.

В сій часті Африки нема ніякої худоби до транспорту. Верблюди, коні та осли гонуть из браку води, які наступая підчас посухи. А посуха триває тут три четверти року. Усякий транспорт відбуває тут через негрів. Каравани из 100 до 200 чорних тягнуть від проводом Араба в глубину Африки та на одвороті і кождий з них несе крім ручниці ще 30 до 40 кіло на голову. Негр — то в Африці матеріал найдешевший та найбільше витревалый.

І так отерхавши наших чорних усяким добром та пакнувши через плече „манліхера“ за-для усякого припаду, рушили ми равним рівном в дорогу.

Стежка веде гарним лісом. Ми йшли гусачком. Галузисті м'які, подібні до наших каштанів, гукачі та високі кокосові пальми, повні овочів, виносили свої горді голови по-над гукавину лісу і пліють та уснають коровиц, що робили л'їт непроходимим, дівичим.

Сонце показало ся крбз гукавину.

Птахи пробудили ся, усякий пречудний: ясно-голубий як небо полудне, жовтий як сонце, червоний як полудні. Тут і там озав ся крик малий, що єв пробудив из сну шелест надходячих кровів, ту то там проскочила сподожана антилопа.

Се Африка? — Се чистий рай!

Та не довго тривала наша радість.

За чотири години ходу, л'їт почав рідіти. Дерева стояли лише тут то там, але все ще було зелено. Р'їчки не було видко, але треба було прокопати на пів метра глибоко — на місяць звислих та поклавших оку кожного негра — а воду можна було добути. Вода безвечна, не гірська, не жерельна та й не холодна, а все-таки можна нею жажду закрити.

Сонце піднеслось. Ми хотіли як легко одягнені, ледви в одній одній бавовняній веретві, що складала ся з нагальовань, білоз та з корового казюла на голові, а все-таки почали почувати жарь сонячний. Ноги стали вянуги, а з чола поті аж лив ся.

Годиночку ще, а там знов л'їсок, там припечено під пальмою!

При жарі сонячній видавалася нам та годиночка довгою довжезною...

О 11-й годині прибули ми до л'їса. Се вже не попередня зелен, — тут лише одна пальма збохла відликує до своєї далекою сусідки. Ми висукали найбільше тінсту. Тут розложили табор, покривились та переждали спеку.

О 4-й з полудня рушили ми дальше. Околиця сумна, одностайна. Трава вислана, дерева в'їд. Оку в'їде сочнит.

Вечером дійшли ми до села Джімба, замешканого Ваніками. Тут переночували у о. Вандерлайна, баварського місіонаря, та забравши єго на другий день з собою, рушили до Момбу.

До селі оселі прибули ми по заході сонця.

Село складало ся з яких єго хат, розложено над ярми, де в'їд глибин, кажуть, плаве р'їчка. Р'їчки ми не бачили, уся висхла. Ціле село окружене валом чи там частоколон из терня та всякого коровиц.

Вже здалека почули ми крик та гамір, звук бубна та голоси людські.

Що се таке? Важатесь нам, чи ні?

От р'їшли ми вислати негра на розв'ї-

ди, а самі ждали подальше з сторожким оком та з напруженим курком.

Се Африка — думали ми. — Хто знає? Хоч місіонарь безвечна нас, що в'їд околлицях усе м'яро, та все така неграми певно не залежить на душі одного або другого „м'яру“... і ми р'їшили собі в'їд духу, що такі не будемо жалувати чорної шкіри, наколи-б прийшло єв проф'їрати.

За якою п'їв години вертає нас п'їселець та розказує урадуваний, що се „храм“ на селі. Мешканці оселі з племена Вакамга мали давній спрб з племенем Масаї. Ішло им о воду та о худобу. Вакамга винули в поле з луками та списами і побіли в'їд Масаї. Сьогодні святкує день побди.

Ми поїшли в село, давши наперед знати про се німцям місіонарям, що пробували в той оселі, патрам Гофманови та Заверліхови. Сі отці вийшли нам на стрічу. Ова були нам раді — бо ми були перші „м'яру“, що в'їд в'їд в'їд оселі, а ми були раді им ще більше. То два любі та ширі люди. Нехай мені буде вольно на с'їм місяці зложити им широ руске спасє Б'їг за їх любезність, гостинність та щиро-сердечність, з якою они нас гостили підчас нашого побуту.

Перед хатою засіли ми до вечеру. Усякі пак та дошки служили нам наміст кр'їсел та столів, а пальці за вилки. Але ніколи в'їд житю не смакувала нам вечеря так як тоді. Нам провіант злучув ся з провіантом місіонарів, при ч'їм показало ся, що в'їд п'їд-отці африканський розуміють ся на добрім трюку, бо з своєю п'ївницю видобули они не одну фляшку Охатеа-Лаїте та Реньського. Слово по слову, про значення місії, про се та про те, і ми стали приятелями. Не дивно, в Африці в'їд „м'яру“ які би не були в'їд політичні та національні пересвідчення, чують спільність своїх інтересів і лучать ся разом посеред чорного моря негрів. І вийшла з наміст товариств така навіть кумедія, що одна Авлічанка та німецький місіонарь не могли

ніякж м'їж собою порозумітись, як на суагелській мові. — Бесідували м'їж собою тим муринським діалектом, хоч уже давно були знакоми і приятелі.

А на селі тимчасом крик та гамір. Наші негри, хоч як помучені дорогою та терхами, прилучились до святкованя. Бубень зарев'їв. Чарка „тембо“ — пальмової горілки — почала кружляти. Поїшли воєнні думи та п'ївні хриплими голосами, а потім танець воєнний. Ж'їнки та д'їти прикучувши на п'їти зробили круг на майдані. Бубень та труби та роги озвались справенно дикими голосами. Два воєнки прикрашені воєнними принадами, струсовими перами та шкурами з'їд мали, виступили протів себе з короткими шаблями, радше ножми, та з'їд цитами. Их скочи, их крики, их дикі замах та це дикша оборона — все те робило при бл'їдм св'їтлі місяця та розложеном ватрі вражінні демонічне. Потім поїшли по черз борба списами, та думами, та стр'їлами. Чорні поєти почали при звуці „ізе-ізе“ висп'їувати думи на похвалу вождів та на посп'їх Масаї. Опісля поїшли дальші п'ївні та крики. Ж'їноцтво в'їшалося... Огов прастрастей розп'їхот'їв... Чарка кружляла все скорше та скорше... Закінчало ся все загальною ор'їєю.

На другий день поїшли ми по селу.

— „Амбу!“ — „Амбу сана!“ — „Амбу камалю!“ (на здоров'я! — на велике здоров'я! — на здоров'я як перла!) озвали ся прив'їти з'їд в'їд сторін на аустрий місіонарови, що нам служили за проводника та товмача.

По за терновим частоколом, що служив Вакамбам за вал та оборону протів ворогів-Масаї, стояла недалеко одна бдт одиої стіжковаті хатини. Хаті не більший як конця с'їна у нас в'їд горах, або як круглі курники на долах, та й таку саму мають форму. В'їд салаш будували з листя пальмового та з шувару. По середині хаті камінь, на котрім горить полум'я, два три горшки, один або два кошачі, постель т. в. жменя соломи у куті — от і усьє

выплачена in natura, отже вже з дням 1 січня 1890 мала прийти в об'їг. В той цілі розписано на 25 мая 1889 розправу офертову, до участі в котрій завбавано найлучшій фінансовій фірмі в краю. При розправі удержався с. п. к. австрійський банк для країв коронних в субіди з віднесенням Bank-Verein-ом в найвищою офертою 88 ар. 32½ кр. за 106 ар. номінальної вартості. Дирекція фонду проп. уважав тую оферту корисною помімо того, що виявляв облігація пропінанційний значно піднісся в курсі, бо стояли на 91½ до 92½ ар., супротив чого оференти відьмути до себе грубій зиски.

Рівночасно з розписанем розправи офертові завбавано управнених, щоб до 30 днів заявити, чи приймуть виплату капіталові винагороди в винкулованих облігаціях пропінанційних. В наслідок того зголошено 23,882,000 ар. до виплати в винкулованих облігаціях, решту 38,317,900 ар. приймали згадані банки до сфінансування и виплати за нею після умовленого курсу готівку 33,844,285 ар.

В цілі переведення виплати готовила дирекція фонду проп. и переслала всім допущеним судам табулярним виказ тіль табулярних, до котрих право проп. єсть привязане з віднесенем, зановувати при кожній тіль табул, що право пропінанції погасло и що властитель має право до признаи новим законом винагороди а також виказати дирекції фонду пропінанційного в окремих на то уложених табелях тепершній стан табулярний поспільств, з котрих досі було право пропінанції сполучене. На підставі тих виказів приступила дирекція фонду проп. до виштуру капіталові винагороди а біляк до поршених рекламцій, котрих внесено загальне число 3248. Всі ті пропінанції почалися до початку місяця жовтня 1889. На підставі рішень давньої комісії пропінанційної з р. 1875 вимірила дирекція капіталові відшкодування в загальній сумі 53,879,450 ар., а в дорожній рекламцій вимірено додатково ще 8,320,550 ар. тиль спосібом вищерахований цілий в пропінанційном законі означений капітал в 62,200,000 ар.

В серпні 1889 розпочала дирекція фонду пропінанційного при помочи установлених по повтвх делегатів акцію за-для вищерахованого переходячого з дням 1 січня 1890 на край право винкулу и продажі напиктові пропінанційних. Делегатам тиль поручено рівночасно в случаях, де досі право пропінанції арендоване було разом з іншими правами ужитковими, вислідити, кільки винкулу чинить за само право пропінанції. Остаточне рішення в справах аренд пропінанції застерега собі сама дирекція фонду проп. и в той цілі утворила окрему секцію для справ аренд. зложено з кількох функцінарів покликанних в виділу правового, на котрому чолі станув член виділу правового д-р І. Верещанський. Результатом того було, що дирекція фонду проп. на 63 засіданнях ухвалила 2996 ліценцій пропінанційних за загальну ціну 2,813,105 ар. и затвердила 1159 результатів ліценцій аренд в висоті о-коло 500,000 ар.

Доход за виконання права пропінанції в цілому краю прелімінарно дирекція фонду пропінанційного на 3,313,105 ар. Не єсть то цифра дуже корисна, бо факт на рік 1888 вийшло 3,671,487 ар., супротив чого представляє тепершній доход о 358,382 ар. меншим, помімо того однак надбав дирекція фонду проп. не лиш вийти на своє, але и ушкодити ще якусь надвижку. Она обчислює так, коли до прелімінованой суми доходу 3,313,105 додамо дохід в оплаті шнякових, оплат за устроєвє горель, карз грошових и т. п. обчислених

прилад в хаті. Кожда хатина належить до живих. Мужчини, жінки в багатостовіт, не потребують турбувати ся, де вмі приложити голову.

Мужчини и жінки ходять наго, — тільки на ведені свято або виходати у місто, задігають они роді платки на околу бедер. Але без лука та затрених стріль не вийде мужина ніколи по-за межі свого села. Місіонар Рофанв показував нам шкуру з лова, котрого убив з лука стрілою один из Вакамбів, коли одини ночи напав лев на село, щоб поживити худобною из бідної та худони череди Вакамбів. Нетривчив лев в саме око, лев побіг як 100 до 200 кроків и упав неживий. Таку сильну отрую мають Вакамби в своих стрілах.

Хоч Вакамби ходять звичайно наго, то нагота их не робить жарких наго. Они носят свою наготу так сміло та sans gêne, як бы була одягнен в шовки та адамашки и сама вже их окимітна чорна шкура робить на Европейців жарящие одєж.

Проживши у місіонарстві ще цілий день та винчавши на добре их курянік та пивницю, удали ми з вечера на сучинок, бо перед нами стояла велика дорога и мы остановили були ранним холодом вирушати з поворотом.

По півночі пробудив нас з сну дикій звук рідів та скотів півів. Що се? Хтось крикує:

— Се Массаві напали на село!

Ує збрался ся з постелі та з просоня хватили за манліхера.

Тільки ж алярмі показав ся непогрібним. Се була передня сторожа из каравана Американца Chandler'a, котрий не знаючи, де подіти свою хандру та величезній гроші, поїшов у глб Африки стріляти левы, тигры та слонів.

Незадовго прибув сам М. Ченілер. Мы прилучили до него и рушили в поворотом до Момбазы.

Д-р Н. О.-скій.

ня підставі цифр з минулих літ на 200.000 ар., а дальше додаток з скарбу державного 850.000 ар. и виказ доходу з фруктацій фонду резервного 225.000 ар., то сподіваний загальний річний дохід фонду проп. буде виносити 4,588,105 ар. Выходили обчислені дирекція фонду проп. так: 1) амортизація и процентоване позички 3,870,000 ар. 2) податки и оплати 560,000 ар., 3) кошти заряду 70,000 — разом 4,500,000 ар., з чого виходило-б, що річно має це лашатися надвижка в сумі о-коло 88,105 ар.

Такий результат безперечно був бы корисний, але жаль, що однак бд правдоподібності цифр прийнятих в рубриці доходів, котрі розяснить и оправдає недалека практика.

Европа в 1889 р.

II.

Для Англії минав 1889 р. досить спокійно. Англія не интересована безпосередно в спорних справах европейських стояла на боці и звертала лиш на того свою увагу, щоб при всяких можливих змінах и комбинаціях забезпечити повожене для своєї торгівлі. Споры европейскі интересовали ен лиш о стілько, о скільки они могли шкодити ен торгівлі. В самій Англії вела ся як и давніше борба партіи, борба консервативів з лібералами, але не довела до ніяких важливих змін. Сирена арляндка не поступила в минаючій році також наперед, хоч кабінет Сальсберга заявляв по трохи охоту до ен заагодженя. Строго поступоване Бальфурта в Ирляндії викликало було там досить сильну опозицію; провадили ся були нові убитства аграрній, але Англія ослабила той рух, арештуючи О'Бріана, проводира Ирляндії в сьмі руху. Більше шаста мав другій проводир Ирляндії, Парнелл. В головній процесі Times'a против Парнелла, признав ся агент той газети Пітоті зовсім отверго до вини, а в наслідок того заадава газета прогнала процес и мусіла заплатити кошти процесу в сумі 100,000 фунтів стерлінгів. Здаєть, що властитель той газети, щоб домогтися ся за прогнаний процес, довела до того, що против Парнелла лагодити ся тепер новий процес о прелюбійстві. Чам більше Парнелл и Гладстон зискували собі прихильників, тиль більше виділось консервативне правительство спонуканым робота деякі уступств в кораст Ирляндії и оно заповило новий проект закона о выкупі земель в Ирляндії в кораст чиншників, але повно свободу не хоче дати Ирляндцям, бо — як то виразно заявляв лорд Сальсбері, оно побоюєть, що Ирляндія відскажи нову свободу, готова подучити ся з ворогами против Англії. За то постановило правительство розширити автономію Шкоції. Одною з найважливіших справ внутрішніх в Англії було ухваленне величезного кредиту на збільшене флоту и на укрупнене англійского побережя, а ухвала та викликала була величезну сензацію, позаяк ен брано в звяз з подями в Европі и уважано за коначність випливаючу з можливости недалекой війни.

З другими державами була Англія в минаючій році в згоді, але та ен не перешагало витрувати против Росії и пр. в Персії и Туреччині. Она сполучалась була по гостині гр. Герберта Бісмарка в Лондоні до спільної акції з Німеччиною на сходно-африканськом побережю. Підчас гостини гр. Герберта Бісмарка обговорено мабуть також и приїзд німеческого цесаря, а по сьмі приїзд наступила не лиш повна згода межі обома державами, але Англія зробила те мабуть якусь надбав на приступлене до спільної акції на случай якогось війни в Европі, хоч — як то заявляло правительство на інтерв'ю Лябушера в парламенті — не обовязалась формально до ніякого и задержала собі зовсім свободу руку.

В колоніальній політиці поступала Англія по давньому; укріпила свои давній позиції, особливо звернула увагу на повоину грізную Індій бд стороны Росії и загоріла в Африці дальше, що лиш м гла. В Бенгії удало ся Англії укріпити свою позицію а нове выступлене магдистів на полудневій границі Бенгату дало Англії добру нагоду доказати, що она не може ще віддяти свого войска з сего краю, б спокій в нм не досить ще забезпечений. Похід Стенлі до Еміна-паші бкрыв для Англії нові цілі ен колоніальних змагань, а спілька з Німеччиною и Італією лиш укріпила ен позицію в Африці. Під к нець минаючого року прийшло між Англією и Португалією до ясравго коніліету, котрий на разі акційав ся тиль, що Португаліі протестую уступити Англії.

Ще на одній важній епізод в внутрішній житю Англії за минаючого року треба звернути увагу а именно на величезній срайній робітників в Лондоні и другах фабричних містах Англії. Страшна ті прибрали були таке величезній розмір як шеніколі, и дали гадку установлене мирових судів, коті мал-бы заагоджувати спільнє межі робітниками а властителями підприємств фабричних. Також и ліберали англійскі підхопили деякі точки згадані робітників и прийняли их в свою програму.

Зі всіх держав в Европі скористала в минаючій році може найбільше Італія. Їя значенне и повага зросли через тридиржавний союз дуже значно и зробила з нею первостепенну державу. При помочи того союзу вывела Італія досить значно вплив в Франції на Середземном моря и веде щасливо борбу з папою. Найбільшим здобутком ен за минаючого року єсть розширенне и укрупнене своих колоній в Африці в

співдстві Абессинії. По смерті короля абессиньского Оганнеса в батві з левішими під Метахевх порозуміла ся Італія з претендентом до абессиньского престоло, к-ролем Менеліком в Шон и розширила свои колонії бд Массавы аж до границі Абессинії и стала в безпосередній зошнені з самі ковам, б для него гроші и веде з ним торгівлю. Вже тепер можна сказати, що Італія занула з часом в сьмі богатім краю и загоріє его колись під свою безпосередну власть. Заключивши угоду з Абессинією, злучила Італія все свои колонії на східній побережю Африки в одну цілість и установила там цивільного губернатора, котрому придала раду прибути зложено з трох членів. Против себе колоніальну політику лиш одна Росія робила в Европі малу опозицію.

Не так щастливо була Італія в своих внутрішніх справах. В краю назувала нужа економічна и фінансова а недоволене в краю з економічною політикою правительства було так велике, що Крісіі мусів аж в своїх бесід в Пальермі давати успокоючі поясненя и обіцявати поправу крайнім господарям. В північній Італії настала була з початком минаючого року грізній розрух аграрній, а в Римі настав був також великій стріх робітників. Все то як и вороговане опозиції складо ся разом на криу в кабінет, котру в марті заагоджено тиль, що до кабінету Крісііого увійшли Седесміт-Д да яко міністер фінансів и Джозіті обявляв уграу скарбу. Тиль доповнений кабінет успокоюв трохи край, але все таки ще не зовсім. Правительство мусіло вести досить сильну борбу з республіканською партією, котра стремилась до союзу з Францією и з президентом, котрий змагав вытврєній против Австрії. Правительство порадило собі скоро з неприємливими елементами, знесло комітет для Триденту и Триесту та розвизало кільки рад громадських, в котрих проявила ся була антимоноархічний стремленя.

На послідок треба ще згадати и про борбу Італії з Ватиканом, в котрій побіда була завжди по стороні Італії. Парламент ухвалюючи новий закон карний ухвалє в нм також и стрігй парграфы против духовенства, котрі мають обмежати его вплив, а законом о добродійних фондівх обмежено те більше вплив духовенства. В сьмі борбі против Ватикану находило правительство сильну поміч и в народі, а киялейне торжество Джордана Бруна було найбільшою манифестацією народу в кораст правительства а против світских власти папы. Против того всего не мбг папа нічого більше відати як лиш протестувати, але всі ті притести не анішли нігде бдгмону, позаяк найбільше впливові держави в Европі мусіли вже збгляду на свій власний интерес стояти по стороні італійского правительства. Гостина короля Гумберта в Берліні а біляк двократній приїзд німеческого цесаря до Монцы були найліпшим доказом, що за-для претенсії Ватикану не хоче нікого арывати добрих одношн з Квіріналом.

В Бельгії зазначив ся минаючий рік слідуючими подіями: величезна страйками робітників в ковальській угля; проціом політичним в Мінс против 23 соціалістів, к-рого епілоєм був опісля процес агента транснакційного Курбего; борбою лібералів з клерикальним правительством, котрою головною ознакою був вибір ліберала Язона и на послідок брусельскою конференцією в справі знесеня торгівлі вільними. Яко держава неутраляна не брала Бельгії ніякого участи в міжнародних справах, але з другой стороны и не позабула на укрупнене краю и на збільшене его в военном слях, хоч есатно нічого важливого в сьмі напрямі те не перевела.

Подбно як Бельгія держала ся и Испанія зовсім неутраляно в справі більшого значення европейского и була занята не переважно своими домашніми справами. Важніші події з минаючого року в Испанії були: коніліет з Мароком, котрий довів був аж до збройного выступленя Іспанії; правд англійского королевю до Сант Себастьяно; гостина архієп. Альбрехта в Мадрид, котра дала була причину до погроз, що гостина та має на цілі президати Іспанію для тридиржавного союзу, а під самі коначі минаючго року дамсіа кабінету Сієтис и недуга молодого короля. Також мав збільшити ся в минаючій році рух республіканський, хоч республікане не показали були більшою явною акції.

Подбно стояла справа и Португалія. И тут не було слідно більшою акції політичної. По смерті короля Людєнка І. вступив на престол Дом Карлос и ледє, що обявля правительство, як в Бразилії насильно встє о переміні царства на республіку и о прогнанні цесари Домі Педрі. Встє та піднесла и в Португалії республіканську идею. Найновішій коніліет Португалії з Испанією за для поспільств в полуднево-східній африці звернув на Португалію увагу цілоу Европи.

На балканськом півострові було минаючого року значно спокійніше як давніми роками; одна лиш абдикація короля Милана в Сербії и ворогованя в Греції занепокоїли Европу нахвалю, впрочім все ашло досить на рух мирным змаганям держав середом Европи. Туреччина ані нахвалю не покинула свои пасивной роль навіть в такій справі як ворогованя на Креті. При том було и те характеристичним, що Порта старала ся всім догодити, але як значаю, на свій лад, так, щоб здавало ся, що о а щось робить и щоби нічого не зробила. Побіч всяких війнишх клопотів при-

був і ще и новий з Орменами. Порта прилялась залагодити сю справу. Проводарени Курдів, що страшно звучать ся над Орменами зроблено варад процес, але его увільнено, бо нібы то не було достаточні доказів на его злочинство. Порта постановила також заняті ся реформою судівництва в Орменії, але и знов заговіла, що та реформа мусить бдбувати ся лиш поступенно, щоби не зразити магоматан в Орменії. Порта готова була навіть приступити до акції против торговлі вільними, але зажадала, щоби Туркам вблєно було купувати вільників, особливо же молоді вільників, Черкесів! Сих вільників приміров характеризує достаточну поступоване Туреччини. Она, як той розбиток на моря, що вратувать ся на маленьке човенце и щ хвля вжити ся на нм в нішу сторону з перестрахо, щоби не власти в воду, балансувала минаючого року серед рібородних впливів держав Европейских. Доверши гостина німеческого цесаря в Константинополі падала Туреччині трохи більше бднати, бо дфєтєно піднесла ен значенне на Восток. Ворогованя на Креті заагодила Туреччині за порождо держав европейских тиль, що змінила на острові ген-губернатора, обіцяла розширити автономію острова и дати амністію вороговникам. Але и сих обіцянок не додержала Туреччина знов, бо тепер надхдять знов встє з Крети о нових ознаках вороговів.

Ситуація в Сербії змінилась була минаючого року основно. Змїна конституції, абдикація короля Милана, его спіль з жєною, усуненє партії Гарашанина, напредняків, зрванє угоди зєлїаноч з француским товариством, выступленє против вилку Австрії, правд митроп. Миканла и королев Наталіи до Бєлград, навязанє дружнїшнх відносин з Росією и Черногорію и велико-єреськї аспірації характеризують достаточну змаганя Сербії до сполученя цілого сербского народу, котрі в минаючій році найбільше були приймали ся.

В Болгарії укріпив ся був в минаючій році став річей дуже значно а до того причинились були немало похвали, яких дбзнало болгарске правительство бд Австрії и Англії. Болгарія несправна самостійною державою поступала в минаючій році зовсім як держава незалежна. Она затулила позичку в Австрії, закупила нові карабіны Манліхера и заключала з Англією угоду торговельну. Ка. Фердинанд віддав навіть за границю, щоби дати доказ, як значно скріпилося внутрішнє положенє в Болгарії. З внутрішніх справ болгарских треба зазначити: ухваленє проектів будови нових зєлїанчї реорганізацію арміи и нове узброєнє войска, закон зносній право вибору духовенства, заагодженє спору з синодом и ширєнє просвітнь через закладанє нових шкіл. Про відносини Болгарії до держав европейских годі бы говорити, бо она займає все те вымисове становище.

В Румунії зазначив ся минаючий рік борбами партійними и аж трикратною зміною кабінету. Румунський престол дбстав в минаючій році наслідника престоло в особі ка. Фердинанда Гогенцоллерн-ского, що не киче вдовольно Росією. Політика Румунії важилась все межі впливом Росії а держав західноу Европи, але по при то дбала Румунія и о укрупнене краю.

Для Черногорії записав ся минаючий рік досить сумно, бо в краю настали були страшній голод и нужда така що много Черногорців мусіли переселити ся до Сербії. За то князь Черногорскій зробив добрий интерес, бдавав аж дє донки и посовачив ся з могутчою родиною пануючою в Росії царского двору.

Ото суть коротко зібрані дані з ситуації політичної держав европейских в минаючій році, на підставі котрих розвивавсь тепер дальша політика.

Дописи „Дїла“.

З Вїднї, 18 н. ст. сїчня.

[Справа посла о. Озаркевича. — Ще про хорь Славянского-Агренева.]

Жалоба посла о. Озаркевича о нарушенє его посылкою ненарушимости, ввасела до п. к. трибуналу державного (Reichsgericht), ще не порішена. Розправа була, як звєстно, вызначена на 1 (13) сїчня с. р., однак за-для недостатч часу справа о. Озаркевича не прийшла на порядок денний.

Суд державний бдбував свои засідання лиш в чотирох сєсїях в році, а справи вызначені вже до розправи бдкладає до сенату другого кварталу, коли розправа не могла бдбути ся. Так стало ся и тепер. Сєсать мав рішати дє давнїшї важкї справи: справу розвязаня німеческого національного (з закраскою антисемітскою) товариства Deutscher Schutverein и справу розвязаня праского товариства Akademicky steparsky Spolek — длатого справа о. Озаркевича, дальше на порядку, не прийшла під нарады а рішенє.

Слідуючі розправи перед судом державним почнуть ся — після засягненю нами інформації — дня 21 н. ст. цілїтня. Отже до того часу буде мусєть п. о. о. Озаркевич ждати на рішенє своих справы остачи в опозиції до нинїшного правительства гр. Тафого.

Мы вже писали недавно прогостиний виступи у Вїднї сїлївацкоу труппи Дмитра Славянского-Агренєва. До попереднїх доносів годиться додати де-що цікавішого з исторії заснованя той труппи, як се мы розвідали ся прямо з її жерела.

Спершу служив Д. Славянский в російскій армії за офіцера. На жаданє и збдмогою графині Ростоцинової бдавав об-

сля музичні та співочі виступати зразу як молдвий консерват рости через чотири роки в Італія а через рік в Парижі на публічній сцені. Виступати на власну руку почав Славянський брід Праги, оперу сам, а потім як директор хору мужського зложеного з 8 осіб самих Чехів. З хором тым вдав Славянський через два роки по містах в Росії, а коли побачив великий успіх свого підприємства, оснував хор більший, що тепер числить над 50 осіб. Сивоча діяльність Славянского датусь уже бд 27 літ, а перед 19 літами був з своїм хором в Америці.

Тепершній склад хору Славянского вже відомий читателям „Діла“. Члени хору закінчують з Славянським контракт на 3—4 роки. На основі контракту зобов'язують ся в змислових місяцях виступати в концертах, а через чотири місяці що року всі члени хору живуть разом на хуторі Славянского коло Москви на зв'язі з воздухом, без заняття. Через той час, як в підчас нашої переїздки в Голост (н. пр. зміни голосу) достає члену хору свою платню, хоч не виступає. Семітний діти — найкрасивіші діти того рожнобарного хору — вислав Славянський на час зміни голосу у них в своє село і там вони проживають, доки голос не переміняє ся. Між хористами єсть немало в Ураїні, особливо між хлопцями. Мужичи з хору ходять все в народних костюмах; малі хлопці, в довгих білих сукманях, вгадують наших хлопчат з деяких сторін Галичини. N. Wien. Tagblatt подає ввєтку, мовля, Славянський здає російському правительству справу ввєстої діяльності в мові-то члени его хору — то самі сироти, які збирає Славянський. Одно и друге не правда.

Віденське руско-українське товариство „Свѣт“ висказало Славянському свої признає за виведення також українських пісень перед публікою віденською. Славянський надіслав „Свѣт“ у відповідь довше писмо, де між иншим каже: „Я жатє своє посвятив народним славянським пісням и кожда з них дорожа и близька мому серцю, чи она з далекого сѣвера чи з горячого юга...“ На четвертій з черги концерт дня 5 (17) сѣчня подає Славянському на сцені великий лавровий вѣнеч з велико-руськими народними лентами з написом: „Од студентів славянських у Відні 1890 р.“ а пави Славянський вручає гарний букет також з лентами ввє краєвих народних.

Дня 19 н. ст. сѣчня їде хор Славянского до Граду на один концерт, по повертї з Граду виступити ще раз у Відні дня 22 н. ст. сѣчня, а бдтак переїде до Пешту. Дося же Славянський не рѣшився, чи в далішій дорозї має поступити до Галичини.

ПЕРЕГЛЯД ПОЛІТИЧНИЙ

Вчера т. е. в недѣлю дня 19 н. ст. сѣчня закінчили ся засѣдання угодової конференції. Справи, ввє котрих настало порозумѣнє сформульовано протоколярно, а протокол підписала ввє члени конференції. Гр. Таффе як президент конференції підписав ввє члени за участь в конференції оголоблює же кн. Шенбургова и заверш конференцію о 12½ год.

Так отже закінчило ся оданок ввє своїм роді діло помірених народів чеського и німецького, а закінчило ся, як загально доносить в Відні, як успішн для обох сторінь ввє правительств. „N. fr. Presse“ найпершій орган німецької централізації пише о чесько-німецькій угоді так: „Нема вже ніякого сумніву, що конференція угодів осягнула результати перевишшачіи всякі сподівання, т. єсть, дала основу до порозумѣнє між німцями а чеською партією ввє Чехах. Конференція застерегла собі, як вже вѣдомо, сформулювати засѣдання протоколярно и оголошати той протокол по скінченню ввє рад. Всякі подробицї угодї стануть отже аж по оголошенню сего протоколу ввєстий, але вже тепер дїшло дещо до публічного ввєдомості.“

Пдобно бдмвас ся и головний орган другог партії, чеської, „Politik“ ввєвѣменно так: „Як освободженє зб-під тяжкого гнету ділає несподівана пѣсть, що угодова конференція найшла вихід ввє той національній запутаній и що залагодженє ввє справі языковон має ся стати дійсною. Старо-чеський орган ввєдїть ся однакж зараз змушеним, очевидно ввєгляда на молоді-Чехів додати до сен вѣсти и маленький коментар та каже:

Але з ввєх твх вѣстей виходить та безсумнісна пѣвѣсть: засада котрої придержує чеські делегати, т. є. засада рівноправності обох краєвих языків и неподільності області чеського королѣвства прийшла до певного и фактичного значін. Коли наш вѣсти потвердять ся, то кождому чеському горожанянові буде вольно ввє кождий суд и до кождої власті чеського королѣвства вносити жалоби и подання ввє чеськім языці и ждати залагодженя их також ввє чеськім языці. То єсть великій а, маймо надїю, також и тривалий успіх ввє вѣсти делегатів обох народностей.“

N. fr. Presse з недѣлі пише знов так: Невмѣрне стало ся в Австрії знов раз фактом. Позапарламентарна конференція парламентарних проводирів не розходить ся на найшвиш підстави до порозумѣнє обох національних партій ввє Чехах. То саме міністерство, що десять літ тому голосило, що ще не прийшла пора до залагодженя націо-

нальних спорів, и ддятого так довго отагло ся з управлінням языкового спору, було призначене вести провід ввє сій конференції и задачею того міністерства буде перевести ввє практичї ухваля той конференції. Там же до недавня Нмцї були найбільше ушкорені, ввє Чехах, свѣтає для них краса будучицї.

Що конференція увѣчала ся успішнм результатом, доказує и той факт, що бдочений чеській сойм скликано на додаткову сесію на день 24 н. ст. сѣчня. Чи Нмцї вступать вже тепер до чеського сойму, того ще не вѣсти. Декотрі газети доказують, що німецькі послы вступать до сойму доперва ввє осінній сесії; як мандат до той пори не згасне, позаяк додаткова сесія сойму буде лиш дуже коротка и не потягне ся довше як оден тиждень, бо вже дня 29 н. ст. сѣчня має збрат ся рада державна а мандат их потаєсь же доперва по 14 днях бдї дня звѣзання их маршалком краєвм до вступленя до сойму.

Настає тепер питання, чи чесько-німецька угода буде мати який вплив и на другі краєкоронні о мѣшанім населені? N. W. Tagblatt, жерело, правда, що не конче певне, доносить, що підчас ввє вѣсти угодової конференції розбирала ся не лиш предложєна що бдносить ся виключно до Чехів але також и такий, котрі мають управлїннї справи языковї у ввєх краях. Орган клубу чеських послів моравського сойму, Moravska Orlice, висказує надїю, що за угодою ввє Чехах послѣдує також угода на Моравї. „Правительство — каже загада газета — котре піднялось охотно перевести угоду ввє Чехах не бдмовить своєї услуги такої и для угоди на Моравї. Як вже вѣдомо домагають ся такої залагодженя національних бдносін ввє Словенцї ввє Каринтії. А що чєкає Русинів ввє Галичині? На то може Свѣт бдповідь, до котрого так доносить з Відні:

„Угода чесько-німецька, хоч обмежена на Чехи, значнм, наслѣдками обїме цілу державу. Внутрїшня ситуація дбнає без всякого перервоту або потрясеня важною змѣн. Дехто говорить, що тепер настає пора здорового консерватизму під оклямом збдного діланя ввєх позитивних елементів для сили держави, що настане свободний розвій країв и народів, але без колїзї з інтересами держави и без колїзї між собою; удержанє status quo під ввєглядом автономї, забезпеченє здобутків означєних ввє конституції звє другої же сторони запора и здушенє анархї и радикалізму всякої барви. Так змѣненя ситуація дбосє на угрупованє послів ввє радї державній ввє наслѣдок чого також и кабинет може дбзати реконструкції, а вступленє одного або може и двох президентів лівнї до кабінету єсть ввємѣрне. Реконструкція та наступить також добровольно, компромісово. Позиція гр. Таффе яко президента кабінету буде ввє наслѣдок змѣни рѣчей скріплена. Вибори до ради державної будуть бдбувати ся під условіями ввє многи ввєглядів змѣненнм.“

Декотрі газети подають ввє, що фельдмаршал-поручник кн. Леопольд Крса (Crosa) командуват корує ввє Іосєфштадт ввє Чехах, перебував ввє послѣднїх днях у Відні и був на аудїєнції у цѣсря и має тепер стати наслѣдником графа Франца Туна ввє пражскім на мѣстництвѣ. Кн. Кроа єсть брагачиєм кн. Рудольфа Максиміліана Кроа, котрого донька єсть жєною архикн. Фрїдриха, наслѣдника архикн. Альбрехта. Кн. Кроа належить отже до аристократї, котра найближше єсть коронѣ. О скілько тї вѣсти єсть правдиві, годї знати.

Царь затвердив знов вел. кн. Махавла Николаевича председателем государственного совѣта на 1890 р. Именованє директора канцеляріи св. синода дійсного совѣтника державного Саблера тайнмт совѣтником викликало загально сензацію ввє Росії. Ввє добре поинформованих кругах говорять, що дмїсія оберпрокуратора Побѣдоносцева єсть дуже ввѣрна и що на ввє мѣсце приїде Саблер.

На приказ царя установлено двѣ члєвї комісії, котрі мають зайняти ся заведєнм потрібних мѣр для нового узброєня російської армії. Одна з твх комісій має дѣлати під проводом міністра війни Ванновского а друга під проводом генерала бдї артилерії Софїянова, ген. адъютанта вел. кн. Махавла Николаевича.

До англїйських газет доносить, що цѣсарь німецькій по причині смерті цѣсаревн Ангуєти бдложив свою подорож до Росії на лови коло Витебска на час пбзвѣшій. Здаєсь однакж що цѣсарь поїде на певно ввє серпню на великі маневри російскї. Говорять, що ввє Росії вже тепер думають о приготуєннх до приїта цѣсря. Маневри мають бдбувати ся на велику скалю и будуть тягнут ся бдї Красного села аж до побережя балтїйского моря. Підчас сен гоствн будуть також оголошенї заручини кн. Марїаритї, звє наслѣдником російского престолу агода обох дворів ввє сій справі мала вже давно наступити. Ввє Німеччині єсть мабуть прилюдно тайно, що княгиня учить ся тепер православної вѣри и російського языка и що трудності якї сему одруженю ставали давнїше на перешкодї вже тепер зовсѣм усунєні.

Ввє Туринї померь дня 18 с. м. кн. Амадей з Австрїї брать теершнього ко-

роля италїйського Гумберта а снїт короля Виктора Еммануїла ввє 45 роцї житя. Покійний кн. Амадей бдиграв ввє 1870 р. важну роль полїтичну. Того року, дня 16 падїдїста, як раз середь німецько-французької війни, вибрала его Испанцї своїм королем. Ввєборї сей був головн дѣломт ген. Прїма и не дає, що вже ввє чотирї днї по ввєборї ввєспавшї гондї оголошлї сей ввєборї неважнм. Того самого дня, коли князь Амадей приїхав до Испанїї, погнб Прїм з рука убийниа, котрий аж тепер показавсь, померь недавно тому ввє Бразилїї. Кн. Амадей оперь ся був на міністрів Серрана, Мартоса и Зорілії та хотѣв завести ліберальне правительство, але вже 22 мая 1871 р. оголошлї часть кортезів публічно республіку а часть заявила ся за Доня Карлосом. Кн. Амадей робив ввє колька проб змѣнїю кабінету, але коли ввє 1872 р. ввєбухлї карлістська ворохобня а кн Амадей побачив, що не може удержатися на испаньскім престолі, зложив за порадою свого бтця корону и ввѣхав до Італїї, де осѣв ввє Туринї. Од того часу живє бдї спокійно, бддаючись лиш справам військовим и мало лиш було чути про него.

НОВИНКИ

— Торжество Іорданське бдбуло ся ввє суботу передь полуднем величаво, при сприяючїй погоді. Ввєпрєс. митрополит Сильвестер, окружений крилошанами и численнм священством освѣтив воду а бдтак проводив поновному походу з численнми процесїями львівських церковей довкола ринку и благословив вѣрних. Рїнок був бдтком повний народу. Ввє торжестві и поході взяли участь численї представителї властей правительственных, сенатї университету звє дромї Сарничким на чолі, гр. Вадеї, д-р Дамїан Савача и многи инші виднї личности. Музика и компанїї войска 30 полку пѣхоты були призначені до участї ввє торжестві. Одно лиш ввѣдало ввє очі, що не можна було доглянути зеленперих капелюхів львівської генералїції.

— Звє Ісоломь пишуть нам; Одбушому ся у насє сегодня торжеству Іорданьского водосвѣтя сприяв навѣст непостоянний воздух лиш не сприяло тутешнє ц. к. староство, бо зовсѣм не було при тѣм торжестві репрезентованє. Се зачудовало ввєх, а межє народам чути було голоси, мовбї ц. к. Намѣстництво заборонило староству участь брати ввє тѣм торжестві.

— Иновити навізали ініціативу для учателів шкѣл народних передь комісією ввє Тернополї зачнїть ся 17 н. ст. лютого с. р. Подана вносити треба через окружну раду шкѣльну до 6 н. ст. лютого.

— Замѣты на шляхах зѣлѣниць. Дирекція руху державних зѣлѣниць доносить, що за дїя снѣгових замѣтов ввєдержано дня 16 н. ст. сѣчня рух поїздів на шляху Чортків-Гусятин. — Нинї повідомлїа дирекція зѣлѣниць, що отворєно вже рух на шляху Чортків-Гусятин звє днєм 10 н. ст. сѣчня поїздом особовим ч. 111 як для особових так и товарових поїздів.

— Звє Стрийчини, звє гѣрках сторѣв доносить, що и там лютить ся индїюєнц, котра по селах, далеких бдї войскої помочи лѣкарської и при загальної неспѣвѣности гігієнічних припѣв острїше виступає як по містах. Значний процент сѣлян, котрі западають на индїюєнц, достают простудниши запалєнє легкїх и т. п., та ввє наслѣдок того смертнѣсть ввє твх сторонах значно зблѣшила ся.

— Нарушенє руских свѣт за дїя календарз-піємієск-ого. Судь повѣстовий ввє Горлицях не раз завывав Русинів сѣлян на терміни ввє справх карных и цивільних ввє рускїх свѣт торжественн. Таке дїлось и сего року на свѣта: св. о. Николая и Зачатїя прихожанам, а на ввє провізорам церковним села Рихвальда. Мѣсцевий священник заказав церковній прислуд злїшати ввє такі свѣта церкви, а бдтак поговорив ввє той справі з начальником пов. суду ввє Горлицях п. Ласким. Розумѣсь, що п. Ласкій залив охоту и ширю волю запобїгати на будучє таким несправнлїностям, але при тѣм додає ще такі двѣ замѣтки: що ввє справах цивільних єсть слухають по сторѣм священника, але не ввє справах карных; а при кінцї же розмови заявив: Перегнїємо судовї календарз; се календарз піємієскї и ввє нмтї ошибки; але на сей рѣк маємо календарз польскї и певно вже не будуть лунатись такі нарушеня руских свѣт. — Так само зложив вину на календарз піємієскї и повѣстовий ветеринарь звє Горлиць, коли приїхав до Рихвальду ввє свѣто Входу ввє храм перегнїти конї, чи нема заразы. Підчас богослужєня мав бдбутись перегнїд коней на пляц коло церкви, але на бдповѣдну замѣтку священника бдступив п. ветеринарь бдї свого наміру.

— Пропація хреста. Магістрат ввє Перемышлї, завѣв замѣст давнїх округлих марок бдї оплати для пѣвбї нмїючїх хреста. Двом псам, бдї котрих Прєсв. єпископ Ступницкї зложив оплату, завѣснї магістрат також тї новї марки. Єп. Іоань обидив ся сєю пропацією хреста и бдослав тї марки назад до магістрату а оборону сен справи поручив радному д-рови Землянському.

— Краєва рада шкѣльна на засѣдані з 7 н. ст. сѣчня полагодила між иншмтїмї справи: Признано додатки пнїлїтнї: четвертїй Александров ввє Борковскому, директору гімназїи ввє Дрогобичі, а третїй Карлави Горєцкому, профєсорови шкѣлы реальної ввє Станиславові; перемѣнено єтатову шкѣлу ввє Бєлзї, пов. золочѣвского, на двукласову; перенесено сулєнта Станислава Даньца звє гімназїи ввє Сяноцї до Ясла.

— Прєво публічних шкѣл и уживати назыви класї гімназїйних для I и II класї на рѣк шкѣльній 1889/90 признав міністер просвѣты приватному заведеню науковому Бзутиб ввє Хирові.

— Ввє Смиловцях коло Тернополя обдкрали церкву на 70 зр. ввє гѣтовцї и єфектах. Вахмайстер жандармерї Зах. Вѣщ выкрї ввє злодѣ ввє особі мѣсцевого дяка и его увязнїв.

— Ввє Ісоломь скѣнчили ся днї 16 н. ст. сѣчня выборы до ради громадскої звє третього кола. Ввєбранї хрѣ Трахтенберг, Функенштайн и Ввєзельберг проводили давню раду громадскої. Дня 20 сѣчня бдбувають ся выборы звє другого а дня 22 сѣчня звє першого кола. Ввє другім колѣ не мають христїанє нїяких ввєглядів на побѣду, але ввє цершм колѣ можуть ввєбрати 12 раднїх христїан.

— До повѣстової ради ввє Добромилі прислано спїсї днїми звє Величкї запомогти бдї для сѣлянської худоби ввє такіх скѣловості, що вистанєє, щоби по разови полїзала кожда штука худоби!

— Адвокатѣ у Львові, бдїля выказу адвокатської компати, було звє кінцєм 1889 року 94, а коли дочислїмо же 89 адвокатів ввє 24 мѣстах и мѣсточках ввє окрузі львівскої компати адвокатскої, то одержимо за загальнє число адвокатів, ввєписаних на лїсту львівскої компати адвокатскої 183. По Львові має найбільше адвокатів Тернопіль, бо аж 19, бдтак наступає Станиславів 16, Коломия 13, Золочѣв 5; Сокаль, Броди, Бережаны, Бучач и Сянтин мають по трєх адвокатів, а пнші мѣсточки вже лиш по одному або по двох.

— Дирекція театру польского у Львові перенїв пбзлї угоди з п. Володиславом Барончм, дотепершнм директором театру, п. Мєчислав Шмїдт, урядник видѣлу краєвого, редактор и сѣвѣвластїтель Dziennik-a Pol. Як вѣдомо, другїй сѣвѣвластїтель Dziennik-a п. Остапєвскїй-Баранскїй одержав мѣсце управлїннє мѣского бюра статистичного у Львові и твмт способом редактори Dziennik-a захопили товстї снєкурї.

— Напад на ошцїра ввє Кракові, ввє котрм розбухнула фантазія деяких польських репортерів хотѣла добачати Бог знє яких тайних цѣлєй, — рєдує ся на просту напасть пняного чоловіка. Пблїтний зарбїник причепив ся до капітана Б, а сей мусѣв ужити шаблї, щоби позбутись напастника.

— Анкета, скликана міністерством, просвѣты ввє справі реформы испѣтѣв зрѣлости, бдложила свої наряди до 2 н. ст. лютого с. р. за дїя пнфлюєнцї у Відні.

— Грѣш св. Петра приїсь минушого року чотирї мїліони лїрѣв, а то: з Австро-Угорщани 400.000, з Франції 320.000, з Испанїї 200.000, з Німеччини 180.000, а рѣшта звє инших частєй свѣта.

— Ордер золотого руна. Цѣсарским писмом бдручнм креовано десять нових рїцарів золотого руна. Між креованими єсть один архикнязь, два чужинцї: кн. Альберт Таконс и герцог Ратборг, чотирї Мадары и три Австрїйцї. Ордер золотого руна le toison d'or основан Філіпп III, князь бургундскїй 10 сѣчня 1429 р. Після мира ввє Раштадт надають сей ордер Австрїї и Испанїї. По ордері „подвѣзкї“ єсть се найстаршї ордер ввє Европї. Золоте руно не єсть також ордером за заслуги, лиш бдзнакою дворєскою. Після статутів рїцарь золотого руна мусит бути католиком и висказатись 16 предкам шляхтичам (при баварскім ордері Георгїя вимагають 32 предків). Ввє Австрїї єсть тепер 85 влѣстїтєлїв золотого руна, а як кажуть, то може бути лиш 100 рїцарів креованих. Звє мужів державних мають золоте руно: гр. Таффе, гр. Калноки, угор. министр рѣльництва гр. Сапари, гр. Бєльєредї, гр. Трайтмангдорф и кн. Шенбург Девїза ордеру єсть „Je l'ai empris“ (я предпрїняв). Така при наданю ордеру, бдї котрої нїколи не увѣлюють, ввєносить 1000 дукатів, звє чого третина припадає для канцлєра Бєлі бдзначений ордером не заплатить такої, то ввє рѣк по бдзначеню на 1 сѣчня его упоминають звє канцлєріи ордеру, бдтак ждуть другїй рѣк и знов упоминають а вкѣнци дають о вѣм знати „шефови и суверєнові“ ордеру, с. є. цѣсарєви.

— Дрбїл вѣсти. Цѣсарь роздав запомогти по 100 зр. на будув шкѣл громадам: Гранк-Куты, пов. бѣбрецкого, та Колодѣвка и Панасѣвка, пов. скалатского. — Намѣстник ввѣхав ввє суботу до Відні. — Звє Добромилі прїєзав до львівского шпїталю Івана Васильца, зѣлѣничого гамбїника, котрий при зрѣвчаню возѣв зломив ногу. — Ввє львівскім костелі дмїніанськїм бдкрыли ввє суботу памятник д-ра Тадея Жулинського, лѣкар, помершого ввє р. 1885.

— Романъ Крїскаєнє, секретарь львівского суду карного, померь у Львові ввє 64 роцї житя. — Гр. Іосїф Дунїн Борковскїй, 22-лїтнїй, збожеволѣв у Відні и бддано его до заведеня бѣжевнїчнх.

Господарство, торговля и промысл.

— Дирекція зѣлѣниць державных у Львові оновїще: Од 15-го сѣчня с. р. змѣняє рух поїздів особових на шляху Звардов-Живец ц. к. зѣлѣниць державных, а змѣнює звє днєм твмт устануть дотепершнї поїзды ч. 25 и 26, нато мѣсть зачнуть курсовати поїзды мѣшанї ч. 53 и 54. Суть то тї самї поїзды, котрі минушого року через цѣлє лїто курсовали.

— Тягнєня львівсь сєрбских: годовна выграпа 100.000 фряков припала на сєрію 3299 ч. 9, 10.000 фр. на сєр. 3299 ч. 11, 4000 фр. на сєр. 4108 ч. 45.

Юліан Маларевич, совѣтник суду краєвого у Львові, померь 18 н. ст. сѣчня 1890 по недѣлї недуж ввє слїз вѣку мужьского ввє 50 роцї житя. Був се муж великих здѣбностей, характеру чистого, судїя гуманний Яко адъюнкту судовий стояв бдї ввє 1870-тих роках ввє рядї Русинів-патріотів ввє Перемышлї; як совѣтник суду ввє Станиславові а потому у Львові не мѣг покійний ввє послѣднїх лїтах, головнє через нещастя родиннї, брати голосної участї ввє справах народних, однакж де потреба вимагала, щоби заявити ся Русином, тогды покійний ввєступав публічно и рїшучо. Ввє Станиславові, де покійний дав ся пбзнати звє свого неохитного характеру, подїнав був ркуг Русинів его кандїдатуру ввє р. 1889 до сойму. Ввєна єму памяті!

— О. Стефанъ Хоминский, парохъ въ Винникахъ, похороненъ 17 н. ст. сѣчня с. р. въ 74 роцѣ жита а 45 роцѣ священства. Похороны покойного одбудуться для 21 н. ст. сѣчня въ Винникахъ. Вѣчна ему память!

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— На памятникъ Вол. Баретинского сложили на похоронахъ бл. п. Магдалины Кобринской въ Тишковцахъ: о. Денисъ Нестайко съ Чернотинцъ 2 зр., о. Орестъ Кисилевскій съ Пезвицъ 1 зр., п-ѣ Е. милья Окуневска съ Яворова 1 зр., п-ѣ Ольга Окуневска съ Яворова 26 кр., о. Вол. Карачевскій съ Чернотинца 1 зр., о. Северинъ Левинскій съ Городенки 60 кр., о. Левъ Калинскій съ Ольшаницъ 50 кр., о. Савианъ Грегоровичъ съ Кончанецъ 50 кр., о. Мих. Навроцкий съ Корнева 20 кр., о. Іоанъ Жуковскій съ Глушкова 20 кр., о. Іоанъ Козловскій съ Стрѣльча 40 кр., о. Вячеславъ Хойнацкий съ Гарасимова 60 кр., о. Климентій Карачевскій съ Окна 50 кр., п-ѣ Константина Карачевска съ Окна 40 кр., о. Сильвестеръ Дрогомирскій съ Вербова 40 кр., п. Стефанъ Дрогомирскій правникъ 30 кр., о. Айталь Кобринскій съ Раковца 40 кр., п. Ярославъ Бурачинскій медикъ 80 кр., п. Харукъ учитель съ Раковца 14 кр., п. Рыбакъ учитель съ Сорбъ 20 кр., п-ѣ Емилия Билинскій съ Михальца 50 кр., п-ѣ Елианова 60 кр., п-ѣ Наталія Кобринска съ Болехова 50 кр., панна Ольга Шухевичъна съ Тишкова 1 зр. — разомъ 14 зр.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣденъ 20 сѣчня. Рада державна буде скликана аж на самъ конецъ сего мѣсяца. Протоколъ угодовой конференціи буде оголошений для 27 сѣчня. Сесія чеського союму має тревати лишъ три або чотири днѣ.

Брукселя 20 сѣчня. Страйкъ въ Шарль-роа и Турней прибравъ такъ великій розмѣры що ажъ выслано войско туды.

Римъ 20 сѣчня. Кн. Амадей розпорядивъ въ завѣщаню, щоби похоронъ его одбудувъ ся безъ церемоніи и щоби тѣло его не балсамовано. Папа приславъ вдовицѣ князя кондольційну телеграму.

Атины 20 сѣчня. Заносить ся тутъ на кризу въ кабинетъ въ наслѣдокъ якогось непорозумѣня межи королемъ а Трикуписомъ.

Ріо-Янейро 20 сѣчня. Провизоричне правительство дало тромъ банкамъ право выдавати банкноты и одповѣдно до того подѣлило край на три провинціи, для котрыхъ будуть выдавати ся окремі банкноты.

ПОДЯКА.

За участь въ похоронахъ упокоившого ся дня 22 а похороненого дня 25 н. ст. грудня, м. р. о. Михаила Шараневича, пароха въ Камени, дек. калуского, совѣтника конс. и ювилата — складае родина покойного Влов. оо: Игн. Губачкови, деканови съ Калуса; Тад. Варекому съ Лужиного, Петрови Сенкиови съ Новицъ, Мих. Габовицкому съ Ровни, Сав. Мацѣлинскому съ Берлогівъ и Дан. Шкурганови съ Красного (за участія въ похоронахъ та чувствениу прощю) — та оо. Гарасевичеви съ Козари, Гринг. Третьякови съ Угринова сер., Порф. Руденскому съ Петранки, Ем. Целевичеви съ Заюво, Конст. Чеплевичи съ Кропавицкы, Сѣчинскому съ Вѣстови и Порф. Ступницкому съ Товмача — свою подяку етарорускимъ словомъ „Вѣтъ заплатъ!“ — Окремо же складае подяку родина Вл. оо: Сав. Мацѣлинскому, Порф. Ступницкому и Евг. Громницкому

въ Тейсарова, за ласкаве виручуванье покойного въ частъ его недуги въ завѣщаню парохіи и за труды и заходы коло похоронѣвъ въ першій хвилі.

Розкладъ їзды на зельзаницяхъ державныхъ.

важний бѣгъ 1 надолісна 1889

Після львівського видання.

Одходять до Львова:

Въ напрямъ до Стрыя: 1) До Стрыя, Хирова, Стружа Лавочного, Мункача, Буда-Пешту, Станиславова и Гусятина поїздъ особовый о 5 год. 50 мин. зъ рана. — 2) До Стрыя, Хирова и Сухи о 10 год. 20 мин. передъ полудн. — 3) До Стрыя, Хирова, Сухи-Лавочного, Мункача, Буда-Пешту, Станиславова и Гусятина о 8 год. 45 мин. вечеромъ.

Въ напрямъ до Станиславова: 1) Поїздъ поспѣшний до Станиславова, Черновецъ, Сушавы, Яссы, Бука, рещу и Гусятина о 9 год. 16 мин. передъ полуднемъ. — 2) Поїздъ особовый до Станиславова-Черновецъ, Яссы и Букарешту о 4 год. 25 мин. по полудни. — 3) До Станиславова, Гусятина-Черновецъ и Сушавы о 10 год. 13 мин. вечеромъ.

Въ напрямъ до Рава-Рускои: 1) Поїздъ мѣшаний до Везца и Сокала о 7 год. 43 мин. рано.

Приходять до Львова:

Въ напрямъ до Стрыя: 1) Поїздъ особовый зъ Буда-Пешту, Мункача, Лавочного, Сухи, Хирова и Стрыя. о 8 год. 26 мин. рано. — 2) Поїздъ особовый зъ Сухи, Хирова, Стрыя, Гусятина и Станиславова о 3 год. 36 мин. рано. — 3) Зъ Буда-Пешту Мункача, Лавочного, Стружа, Хирова, Стрыя, Гусятина и Станиславова о 12 год. 8 мин. въ ночи.

Въ напрямъ до Станиславова: 1) Поїздъ особовый зъ Сушавы, Черновецъ и Станиславова о 6 год. 55 мин. рано. — 2) Поїздъ особовый зъ Букарешту, Яссы, Черновецъ, Гусятина и Станиславова о 3 год. по полудни. — 3) Поїздъ поспѣшний зъ Букарешту, Яссы, Черновецъ, Гусятина и Станиславова о 8 год. 5 мин. вечеромъ.

Въ напрямъ зъ Рава-Рускои: 1) Поїздъ мѣшаний зъ Сокала и Везца о 5 год. 21 мин. по полудни. Плякаты розкладу їзды на шляхахъ зельзаницъ державныхъ въ Галичинѣ одержати можна на кожодѣй станціи по цѣнѣ 6 кр.

ВЪ СКЛАДАХЪ

Народной Торговлѣ

у Львовѣ, Станиславова, Перемышлѣ, Тернополѣ, Дрогобичѣ, Коломиѣ, Стрыѣ, Снятинѣ, Самборѣ и Рогатинѣ

продѣла:

Косы по 40 и 50 кр. (найвышій).

Зъ фабрики братѣвъ Шулякевичѣвъ:

Паути Нр. I. зр. 760, Нр. II. зр. 11; Кольснница зр. 6.

Паузки-оборотачѣ до бузѣвъ въ двохъ частяхъ 18 зр.

Сѣчкари въ 24 зр. 2948

Тягнень 15 Сѣчня 1890!!!

4% лѣсы Тисанскій (Theisslose)

Головна wygrana зр. 100.000.

ПРОМЕСЫ на тѣ лѣсы по зр. 250.

4% лѣсы Банку угор. ипот.

Головна wygrana зр. 50.000.

ПРОМЕСЫ на тѣ лѣсы по зр. 2.

Продѣла по курсъ денноу

АВГУСТЬ ШЕЛЛЕНБЕРГЪ

у Львовѣ

дѣмъ банковый и контора вымѣны.

Выдавицисто газеты лѣсованъ „НАДЪЯ“ ;

переплѣта рѣчна на провинцію зр. 180.

Ще 1 д. сѣчня 1890 р. вийшло 1 ч. белетристично-политично-наукowego дзятжизника

„НАРОД“

під редакцію М. Павлика й Івана Франка, і розсилає ся на пошл. „НАРОД“ коштує за рікъ в Австро-Угорщинѣ 4 зр. а для заграниці 5 рублів. Адрес редакції: Львів, ул. Зближенця, ч. 10.

„НАРОД“ буде займатися найважнѣйшими справами для руского простонароду і думає на тѣмъ позидовести до зединеня чеськихъ і ширшихъ Русинівъ усеі партійнихъ відтѣнківъ. 2 ч. „НАРОДА“, зъ причинъ від редакції незалежнихъ, вийде разомъ ізъ 3-тѣмъ числомъ 1 д. лютого. Від того часу „НАРОД“ виходитиме тощю що 1 і 15 д. кожного мѣсяця.

Закладаюся

за нѣмку цѣну, що нѣхто зъ моихъ конкурентѣвъ не въ силѣ продавати готову або робити одѣвъ для мужчинъ и хлопцѣвъ зъ матерій кравчихъ и заграничныхъ такъ дешево, якъ я. Поручаю мой богатый складъ такожъ Вещ. 3109 Духовенству. (29—?)

Замовленя въ мѣщи и въ провинціи выконуются тощю и ретельно. На жаданье высылаю взоры даромъ и франко

Давидъ Шварцвальдъ,

магазинъ мужеской одѣжи гутѣмъ и подрѣбно.

Львовѣ, ул. Галицка ч. 8.

Заложенный 1848.

рочки, маншеты, ковыбрики, казесоны, скарпички, хустки, краватки, шийники, ру-

качки и т. п.

поручае найдешевше

ТОРГОВЛЯ

Братѣвъ Лянгерѣвъ

Львовѣ, Галицка ч. 16

Цѣнники на жаданье даромъ.

НОВЕ ЗАВЕДЕНЬЕ

ОГОРОДНИЧЕ

въ Станиславова

высылає на жаданье пошла найновѣйшого взору париского уложени китицѣй блѣвыхъ и слобныхъ, вѣнчикѣй, гарлянды, обтѣатѣй цвѣты живы, якъ: камели, розѣ, гвоздики, конваліи, гінцянты зъ ваз-ками, фінки въ мѣсяци лютомъ, незабудки, по цѣнахъ великихъ приступныхъ и якъ найдѣше олакованый. Олакованье даромъ.

Такожь поручає найдѣшій на-сѣня цвѣтѣвъ и ярицъ, ровножь флянцы цвѣтѣвъ и ярицъ на весну.

Е. Качоровскій и Спѣлка

ул. Серодна 53 въ Станиславова.

Правдний лише зъ „котицею“!

Зъ причинъ безвартостныхъ наслѣдуванъ треба все жадати

Pain-Expeller

зъ „котицею“ а пуделка безъ сѣи жарки звертати яко неправдний

Осторожно при закупѣ!

Основанный въ роцѣ 1847.

Торговля и Складъ Винъ

ЛЮДВИКА ШТАДТМИЛЕРА

у Львовѣ, улица Краковска число 9.

поручає:

Старій вина угорскій лѣвичий и натуральний вина столовой одѣ 42 кр. бут.

Знаменитый Старки, Житицки, Румъ и Аракъ de Goa.

Старій Мѣды бут. по 1.00 1.50 2.50

зъ лѣт. 8 лѣт. 15 лѣт.

Оригинальный вина шампанскій и правдний Конякъ французскій першорядныхъ домѣвъ.

МАЛЯГА бут. по 1-50, 2-00, 2-50, 3-20, 6-00 и 7-50 зр.

МАЛЯГА ВЪЛА бут. по 2-00 зр.

Цѣнники на жаданье даромъ и оплатно.

Одзначеный на выставѣ гигиеничній сребнымъ медалемъ за старій вина.

ГАЛИЦ. БАНКЪ КРЕДИТОВЫЙ

Почавши бѣгъ для 12 лютого 1889 выдає

АСИГНАТЫ КАСОВЫ

4% зъ 30-дневнымъ выповѣдженьемъ

4 1/2% зъ 90-дневнымъ выповѣдженьемъ

а въѣ находящій ся въ обѣгу 5% асигнаты касовы зъ 90-дневнымъ выповѣдженьемъ быть опроцентовой по 4 1/2% бѣгъ 15 мая 1889.

Передрукъ не буде платеный

Дирекція.

ВЪДЕНСКІЙ МАГАЗИНЪ

„au Louvre“ у Львовѣ

Е. М. Берифельдъ

пiazza Капитульный

ч. 3.

Чудово дешевъ

цѣны стѣл. Найбольшій

выборъ стѣл. триконовыхъ

каждого рода по зр. 250, 320,

4, 5, 6, 8 до 12. Новости въ дамскихъ капелюхахъ

коронахъ, лѣнтахъ, цѣпкахъ, запяскахъ, хусточкахъ

и паче. Великій выборъ ручныхъ робѣтъ и бѣла для дамъ и дѣтей.

Великій складъ пятиныхъ коронокъ, мерзанныхъ вкладокъ для дамъ и дѣтского бѣла.

Новости въ дѣтскихъ суконкахъ и запясахъ по 70 кр., 120, 180, 3.

до 4 зр. Великій выборъ одѣвальныхъ дарункѣвъ на Рождѣ и Новый рокъ,

дока лишь выстаете припасу.

50 штукъ стѣбованыхъ шовково-атласовыхъ колѣръ въ рѣзныхъ крас-

кахъ штука 850, зъ атласового кашмиру 620, кофичи бѣлѣ 195, 240 до 8 зр.

Вострой шемия-кофичи обосторонній першорядныхъ зр. 125, другой вели-

чины 260, наибольшій сорты 390 зр. Кофичи фланелевы по зр. 220, 290, 350,

5, 6, 9 до 12 зр., дерки зр. 145, 180, 250, 4 до 6. Кофичи до подорожи и са-

ней, имитация шкѣры тигра зр. 690, 850 до 12.

Правдний вострой Туинъ фланки и портіеры (все по парѣ) зр. 375.

Марокко-фланки зр. 420, Трѣбизонда-фланки зр. 475, Багдад-фланки зр.

450. Джутѣй портіеры (2 половини), 1 драперія, 1 амбрасъ, все разомъ зр.

175, въ лѣшномъ родѣ зр. 220 до 290, до того одѣвальныхъ гарнитуръ скла-

даючійся зъ 2 калъ на дожка и скатерти зр. 440 до 650. Комплетный припа-

сованый бѣлѣ серпанковѣй фланки (Brüssel) на цѣлѣ ожно зр. 190, 250, въ на-

лѣшномъ родѣ зр. 350 до 6. Великій саломовѣй кофичи и дѣтской кофичи зр.

410, 480, 650, 750, англійскій стрижений одѣ зр. 860 и выше. Останки ход-

ника 8—12 метр. цѣлый ослѣзокъ 2 зр. до 450.

Одѣвъ кофичѣвъ, кофичѣвъ, колѣръ, кофичѣвъ и показовыхъ предметѣвъ

мѣститься на повѣ-верѣ. Експедицій филиална у Вѣднѣ при ул. Rothenburg-

strasse Nr. 37. Замовленя зъ провинціи за послѣднѣмъ або попереднѣмъ при-

сильемъ грошей. Илюстрованный цѣнникъ товарѣвъ высылаєся на провинцію

даромъ и оплатно.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Магазинъ „au Louvre“, piazza Капитульный у Львовѣ.

ФАБРИКА МЕДЛИНСКА

Наибольшій выборъ на зиму.

Засада:

добрый

и

дешевый!

Черевики для панѣвъ:

36 шкѣры Croule . . . зр. 3-25

„ „ телачий гладкій . . . зр. 3-25

„ „ окладный зр. 4-50, 4-75 и 5-

„ „ кидовой . . . 4-75 и 5-

„ „ гамбург. окладный . . . зр. 3-20, 3-60 и 5-50

„ „ гамбург. окладный . . . зр. 4-25 и 5-25

Суконный окладный на фланки зр. 4-25 и 5-25

незѣи зъ подѣвными под-

дошвами . . . зр. 4-80

Суконный окладный русскій

скимъ лѣкеромъ зъ по-

дѣвными подѣшвами на

фланки . . . зр. 5-60

Высокій чоботы зъ холя-

вами . . . зр. 7, 8 и 9

Высокій чоботы зъ холя-

ми до подорожи зр. 6-50 и 8

Черевики для панъ:

36 шкѣры Croule . . . зр. 3 и 3-10

„ „ гемзовою . . . 3-60 и 4-

„ „ кидовой . . . 4-75 и 5-

„ „ гамбург. зр. 3-20, 3-60 и 5-50

Суконный на фланки, окла-

данный русскій лѣке-

ромъ . . . зр. 4-25, 4-50 и 5-

Футряный . . . зр. 7-60

Наибольшій выборъ обуви

для дѣтей, дѣвчатъ и хлоп-

цѣвъ.

ЧОБОТЫ зъ холявами для

хлопцѣвъ одѣ зр. 2-20 до 5-80

ВЕЛИКИЙ СКЛАДЪ

мешѣвъ и черевиковѣвъ фильцовыхъ по цѣнахъ найнижшихъ, одѣ 95 кр. выше.

Доборный матеріалъ, найлѣша робѣта, найдѣшевѣй цѣны, стало выписеный на подѣшвъ — Замовленя зъ провинціи выговѣлюєся одѣвотной поштою. Филиалъ: Краковъ ул. Гродска 31; Черновѣцъ Hauptstrasse

Выходить у Львовѣ що дня (крѣмъ недѣль и рождѣствъ) о 5-ой годины по полудни. Литературный додатокъ „Библиотека найзнаменитѣйшихъ повѣстей“ выходитъ въ второкъ, а въ второкъ и пятницю на перемѣну разокъ въ Дѣло.

Предплату и нисераты принимаютъ: у Львовѣ Администратія „Дѣла“ ул. Баторія 24, Центральное бюро ogłoszeń, ул. Кооперника ч. II, и Бюро газетъ ул. Кароля Ладенка 9. Въ Перемышлѣ Бюро газетъ ул. Довга 77 (старая почта). У Відня М. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8, Oppelk I. Stabenbastei 2. Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ М. Haasensteins & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Дѣло“ и нисераты платитъ у Львовѣ.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ въ литер. додатокѣ

въ Австрій: на Границю: а цѣлый рокъ . . . 13 ар. на цѣлый рокъ . . . 24 ар. на полъ року . . . 9 ар. на полъ року . . . 12 ар. на четверть року . . . 4 ар. 50 ар. на четверть року . . . 6 ар. на мѣсяцъ . . . 1 ар. 50 ар.

у Львовѣ: а цѣлый рокъ . . . 16 ар. на полъ року . . . 8 ар. на четверть року . . . 4 ар. на мѣсяцъ . . . 1 ар. 35 ар.

Редакция, Администратія и Експедиція подъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вѣрствуютъ лишь на поштомъ застереженіи. — Редакция неоплачиваетъ подлѣвъ одъ порта Поштинное чинило кошту 8 кр. а. н.

Огосженія принимаютъ по платѣ 6 кр. одъ однимъ стрѣнъ печатной, въ рубр. „Надбелане“ по 20 ар. а. н. Подати чинятся по 10 ар. одъ стрѣнъ.

Одъ Выдавництва „Дѣла“.

Подаємо до вѣдомости тѣхъ нашихъ Вп. Читателѣвъ, котрі залігають зъ передплатою зъ минувшого року, що въ найближшій часъ перестанемо высылати имъ „Дѣло“, если чимъ скорѣе не выровняютъ задолженностей або бо-дай не заявляютъ, въ якій способъ, для нашего издавництва можливый до при-нятія, гадають задолженности свои по-выровнувати. За пѣкій рокъ вы-давництво наше не мало такъ много задолженностей, якъ за рокъ минувшій, а просимо звязити, що Ад-министратія мусить всѣ великі выдат-ки, сполучені зъ щоденнымъ изда-вництвомъ, покрывати готовкою. Днев-никъ вповнѣ независимый, я-кимъ есть наше „Дѣло“, може стои-ти єдино точною передплатою. Кладемо се на сердце всѣмъ Вп. Чи-тателямъ „Дѣла“, и надѣємо ся, що они схотятъ выровнати прикре по-ложенье издавництва при надѣмъ-ныхъ задолженностяхъ — и послѣдять зъ управлѣньемъ своихъ ра-хункѣвъ.

Просимо учинити се по зможѣ якъ найскорѣе, чтобы зъ одной сто-роны наше издавництво могло управ-ливити накладъ дневника, а зъ дру-гой стороны чтобы и самъ Впов. Чи-тателѣ опосля не наркали на перер-ву въ высылкѣ „Дѣла“.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Рада державна має бути скликана на день 31 я. ст. сѣчня, а додаткова сесія чеського союму розпочне ся дня 24 сѣчня и потриває всего лишь 3 днѣ. Союмъ ухвалитъ запомогу для юбилейной выставки чешской и заложитъ може, что кѣлька подробныхъ справъ и на томъ закончить свою дѣяльність. Ся коротка сесія чеського союму буде ще и зъ того цѣлава, что на нѣй придуть въ клубѣхъ подъ парадъ ухвалы вѣдѣнской конференціи угодо-вой. Въ справѣ сѣй доносятъ зъ Вѣдны до Politik такъ:

Дня 24 с. м. збере ся чеській союмъ на додаткову сесію, а ухвалы конференціи буду-ть предложенъ чешскому вѣлобви до розмо-трянъ, вглядно до затверженія. Такъ само абидуть ся и новѣ-выбраны нѣмѣцкы послы въ недѣлю дня 26 с. м., чтобы принять до вѣдо-мости рефератъ о результатѣ конференціи одъ своихъ делегатѣвъ. Одатъ буде, что скликане вѣче нѣмѣцкихъ выборѣвъ и имъ буде пред-ложенъ результатъ ухвалъ конференціи. Ажъ тогда буде можна сказати, что у Вѣдны до-вершено дѣйстви дѣло мира. Коли надѣя, что болѣесть обохъ народѣвъ затвердитъ ухвалы своихъ делегатѣвъ, стане ся фактомъ, то смѣ-ло буде можна сказати, что настане пора бла-годатной працѣ и экономическому процвѣту, не лишь для Чехъ, але и для цѣлой монархіи. Дальше приукае Politik, що въ виду чесько-нѣмѣцкой угоды, удасть ся и выставка юбилей-на, бо нѣмѣцкы промисловѣцъ возьмутъ въ нѣй участъ. Сами дѣлаи вже — догадуєсь Politik — має архива. Кароль Людвикъ обняти про-тектаратъ надъ юбилейною выставою.

Нас Народа и Народ. Listy доказують, что конференція угодова мала лишь на цѣли заспокоити Нѣмѣцѣвъ на коштъ Чехѣвъ. Ухвала конференціи — каже органъ молодѣ-Чехѣвъ — не есть обязательною для чеського народу. Народъ чеській заявить самъ, чи ре-зультировать конференція есть для него такъ по-жаданный якъ для Нѣмѣцѣвъ. Впрочемъ конфе-ренція мала на оцѣ не такъ помиренье Нѣмѣцѣвъ зъ Чехами якъ зъ правя-тельствомъ. Нѣмѣцъ зробили Чехамъ лишь одну уступку: пристали на то, чтобы языкъ чеській бувъ въ нѣмѣцкихъ сторонахъ краю „терминнымъ“ въ видѣ одного урядника и пе-рекладачика. И на то згодили ся послы Ригеръ, Цайтгаммеръ и Маттусъ! Народ. Listy кончать свои замѣтки словами: „Операція удала ся свѣтло, неудній померъ“. Вѣсть, будто бы на мѣсцѣ гр. Туна маѣ стати намѣстникомъ Чехъ якийсь генералъ, посягаютъ Народ. Listy тѣмъ, что розкоздатъ ся въ сѣй справѣ о то, чтобы можна здрушати элементъ молодѣ-чеській и нѣмѣцкихъ радикалѣвъ.

N. W. Tagblatt обговорюючи конференцію угодову, доказує, что такъ важна змѣна въ внутрѣшній політиці, якъ доверенье угоды на конференціи, не може позбавити безъ змѣ-ны на складѣ кабинету. Угода зъ Чехами му-

ситъ принести зъ часомъ и змѣну для цѣлой державы, бо иначе позбавне она безплод-нымъ оземъ. Нѣмѣцъ мусятъ и дальше стои-ти бачно на своихъ становищахъ, бо не заклю-чено прецѣ вѣчного мира, лишь розѣмъ на якийсь часъ.

Deutsche Zig. называє результатъ конфе-ренціи угодовой основнымъ успѣхомъ Нѣм-цѣвъ.

О результатѣ конференціи доносятъ до Сзас-у зъ Вѣдны: Участники угодовой конфе-ренціи выѣхали до Праги, чтобы дѣлать тамъ въ душѣ и напрамѣ принятого ими компро-мису; хочъ доси дѣлали они безъ мандатѣвъ, то прецѣ зъ достаточною повагою, чтобы спра-ва войшла въ житѣ и згода зачалувала надъ скрайнимъ и розкладовымъ эле-ментами. Миністеръ справедливости гр. Шеворнъ положивъ великі заслуги и давъ доказы незвычайной збѣжности въ конферен-ційномъ дѣлѣ. Не треба числти на вѣсто о змѣнахъ особѣ, особливо же на вѣсто о якихъ змѣнахъ въ кабинетѣ, бо они что наименше пе-редчасны; суть то лишь комбинаціи коррес-пондѣвъ. Може — каже корреспондентъ згада-ной газеты — зазвѣрити, что такъ зъ стороны тѣхъ, что могутъ предлагати мѣсця въ ка-бинетѣ, якъ и зъ стороны тѣхъ, котрымъ при-шлося бы ихъ правити, не постановлено ничо-го, анѣ вѣчто не розбавно. Анѣ правитель-ство, анѣ участники конференціи, анѣ згадѣтъ вѣхто не може вже выѣй предвидѣти, якъ утрупууть ся партіи и якъ настануть односе-ны въ радѣ державной въ настѣдокъ важ-ныхъ подѣй зъ послѣднихъ днѣвъ и приня-тыхъ до компромису въ Чехахъ основъ. Мож-на лишь то приуштити, что дотерѣвшина за-взята борба и натура оппозиціи ослабне и что може змѣнитъ ся складъ оппозиціи взагалѣ. Кажу ще разъ, что заки зазначати ся тѣ одно-сины, есть передчасною рѣчею говорити о змѣнахъ особѣ и новѣйшѣмъ складѣ правитель-ства. Впрочемъ практичне переведенье дѣла конференціи потягне ся ажъ до осени.

Presse дѣментує рѣшучо вѣсть, будто бы миністеры Фалькенгауиъ и Дунаевскій мали уступити. Такъ само заперечує Presse и вѣсть о дамисіи намѣстника Чехъ гр. Туна и вѣсть, будто-бы на его мѣсцѣ маѣзъ прийти кн. Кроа. Обставина, что гр. Туна не бравъ участіи въ конференціи, — каже Presse — не значить вѣчтого, противно, гр. Туна маѣ бути тѣмъ, что буде переводити ухвалы конференціи въ прак-тицѣ.

N. fr. Presse реасумує результаты конфе-ренціи и каже: Подѣль чеськой рады школь-ной краевон и справу школь національных меншостей залагождене майже зовсѣмъ въ душѣ нѣмѣцкихъ предложѣнь. Такожъ и по-дѣль рады культуры краевон одповѣдає всѣмъ жадамъ нѣмѣцкимъ. Щѣ до языкового рѣшо-управленія, то можна преняти яко рѣшъ певну, что конференція высказала ся за розмеженье повѣтъвъ администраційныхъ и есть рѣшъ дуже вмовѣрна, что Нѣмѣцъ и Чехи згодили ся на то, чтобы розпорядженье языкове зъ 1880 р. перевести въ повнѣй его силѣ. Настѣдокъ того всего показує ся потреба утворенія нѣм-ецкого сенату при высшѣмъ судѣ краевонъ въ Празѣ. Щѣ до языка автономичныхъ вла-стей краевонъ, то змѣнено въ де-чѣмъ законъ ухвалены чешскимъ союмомъ. Дальше вказує згадана газета на уступчивѣсть Нѣмѣцѣвъ въ справѣ заснованія чешской палаты торговельной въ вѣхѣднихъ Чехахъ и обговорює проектъ голосованія куріями. Не зная же, чи розпо-дѣлять ся о куріи зъ мериториальною компетен-цією, чи лишь о куріи выборѣвъ для выдѣлу краевонъ и комисіи союмовыхъ. N. fr. Presse каже, что хочъ бы въ сѣй справѣ и не при-шло до згоды, то не пошкодило бы то резуль-татовъ конференціи. Найближшій настѣд-комъ доброго успѣху конференціи есть то, что вступлене Нѣмѣцѣвъ до чеського союму есть майже певне и наступитъ пмовѣрно въ осени. До сего часу мусить ше настати якась згода що-до репрезентации Нѣмѣцѣвъ въ генерѣль-номъ выдѣлѣ краевонъ и болѣшой зосѣлости въ союмѣ. Взагалѣ можна сказати, что поро-зумѣне настало. Черезъ то змѣнить ся полі-тична ситуація не лишь въ Чехахъ але и въ цѣлой Австрій. Зъ конечности высылує, что утрупованье партій въ парламентѣ и ихъ ста-новище до правительства мусятъ дѣзнати важ-ныхъ змѣнъ. Правительство маѣ наиболѣйшій впливъ и одъ него зависятъ зрѣбни національ-не порозумѣне въ Чехахъ користнымъ и для цѣлой Австрій. Що-до ревизіи союмовон орда-націи выборѣвъ, то робить N. fr. Presse ту за-мѣтку, чи болѣе посябѣсть чешка маѣ и даль-ше выбирати пбѣла лѣтъ чи пбѣла округѣвъ выборѣчихъ.

Хто причинивъ ся наиболѣе до чесько-нѣмѣцкой угоды? Пѣвурядова Presse держитъ ся системы тѣхъ, зъ ласки котрыхъ жѣе, и ко-чѣ вѣдоу признавати рѣвноправность та каже, что вѣдъ въ рѣвній мѣрѣ причинили ся — и пра-вительство, и чеські и нѣмѣцкі делегаты. Frem-denblatt каже, что наиболѣе заслуга принаде-въ сѣй справѣ Нѣмѣцямъ а особливо Пленеро-ви, котрый вказавъ конференціи цѣли и на-прамѣ та означивъ силѣный точны, на котрыхъ обѣ стороны могли збѣти ся.

Пленеръ принимавъ вчера депутацію ду-найского вѣлобу, котра складала ему тратуляцію за шаслѣе переведенье угоды, а бѣзъ одповѣдаючи депутаціи сказати, что угода причинитъ ся на певно до змѣны політичныхъ односеи въ державѣ и вѣлине навѣтъ на дѣ-носны до заграницѣ.

N. fr. Presse доносить, что гр. Таффе сва-завъ на послѣднѣмъ засѣданіи конференціи, что ухвалы сѣй конференціи причинятъ ся до ося-гненія той цѣли, до акомъ стремитъ Австрія въ имѣни своихъ засадѣ, и можна мати надѣю, что ухвалены точны угодовы вѣйдуть незадо-во въ житѣ. На подставѣ ухвалъ конференціи уложитъ миністерство одповѣдній проектъ зако-новъ а тѣ, что лежать въ компетенціи союму, будутъ предложѣны въ осені чешскому союмови. По узаконѣнѣ тѣхъ законѣвъ буде союмъ роз-вѣзанный и обдѣлутъ ся выборы на подставѣ новой ординаціи выборѣчихъ.

Праса російска розписала ся при наго-дѣ змѣны року широко о мирныхъ стрем-леніяхъ Россіи а той марный настроѣ въ Россіи маѣе свое жерело очевидно въ томъ, что зъ одной стороны самъ царъ бажѣе удержати мѣра а зъ другой обвинѣе зурбавленіи російс-кой арміи вымагає ще кѣлька лѣтъ марного часу. Въ виду того стану рѣчи набирає и протестъ Россіи противъ бѣлгарс-кой позиціи вышого зачѣния. Россія не думала очевидно выступити зъ своего дотеп-рѣшного становища выжидаячого а хотѣ-ла лишь дати доказъ, что она не годитъ ся на поступованье Болгаріи и не хоче, чтобы въ Европѣ думано, что она, дѣлatory, что мо-чать, признає вже тѣмъ теперѣшній станъ въ Болгаріи законнымъ. Таке значѣнье припису-ють російскому протесту такожъ и въ Кон-стантинополѣ.

Въ новой позичѣ російскѣй 500 миліонѣвъ франкѣвъ берутъ участъ крѣмъ па-риского банку и банку въ Лионѣ, такожъ и кѣлька банѣвъ английскихъ.

Зъ Испаніи надходять вже позитивны вѣсти о руху республиканскѣмъ, пови-що ще досѣй малѣмъ. Огонды обдѣла ся въ Барде-льонѣ велика манифестація республиканска; 300 республиканѣвъ зложило вѣнѣцъ на моги-лахъ погибшихъ республиканѣвъ въ оборонѣ своихъ идей. Въ Мадридѣ хотѣли республикане демонструвати въ корнѣхъ Португаліи а про-тивъ Англіи, а коли мадрискій намѣстникъ заборонивъ демонстрацію, удало ся 9000 ре-публиканѣвъ до португальского посольства и тамъ зложили свои карты визитовъ. Зъ Па-рижа доносятъ, что пѣанскій комитетъ репу-бликанскій розпочавъ акцію за утвореньемъ нѣберійской республики.

Зъ житя Русинѣвъ по-за Галичиною.

I. На Буковинѣ — якъ бачимо зъ часо-писи „Буковина“ — интелігенція руска почала завчасу думати о сепарѣчныхъ выборахъ до буковинского союму. Мы вже не-давно подали сирывованье изъ загалныхъ зборѣвъ политического товариства въ Черновцахъ „Рускои Радѣ“, де ухвалено потребу ор-ганизации Русинѣвъ для переведѣния выборѣвъ до союму. Тѣперь — якъ доведѣмося зъ I-ого числа „Буковины“ — „Руска Рада“ маѣе спро-сити мужѣвъ довѣри на парадѣ въ справѣ тѣхъ выборѣвъ. „Буковина“ надѣеся, что запро-шеніи не будутъ маловажати тои справы а являть ся на парадѣ членовою. „Важно для насъ буковинскихъ Русинѣвъ а тѣмъ и для всѣхъ Русинѣвъ — наше „Буковина“ въ кра-сивѣй статьи вступитъ — есть отѣей новый рокъ. Засѣймо мы его, промѣне бѣзъ доброго для насъ слѣду, такъ и жди зновъ довго, по-ки наступитъ нова добѣдна хвѣля до работы. Сего року мають обдѣла ся на Буковинѣ новы выборы до союму — отѣе тотъ нагода, что складає въ нашѣй рускѣ: постаратись о на-ше власне добро. Тѣперь наша доля въ нашихъ рукахъ, а выбравши посѣловъ, обдѣмо ен на довгихъ шѣствѣ лѣтъ зовсѣмъ въ ихъ руки. Що може добрый и ширый посѣлъ-заступникъ народу, на се вказували мы неразъ и не два на примѣрныхъ рускахъ послахъ въ Галичинѣ, вказували мы и на то, якъ недбаю односила ся нашѣй буковинскѣй послѣ до интересѣвъ своихъ выборѣвъ. Тому жѣ до дѣла, наповне Громада!“

Буковинскій нашѣ братѣ не дѣрмуютъ а трудять ся по зможѣ и въ началѣ напярмѣхъ. Товариство литературне „Руска Бѣсѣ-да“ въ Черновцахъ ухвалила святкувати по сего року память рускои трѣдѣцѣ — Шевченка Федьковича и Пашкевича, зпрошуючи до у-части други черновецкіи товариства рускы. (За-галный зборъ членѣвъ „Рускои Бѣсѣды“ обдѣ-лутъ ся дня 3 я. ст. лютого с. р. о 4 год. въ полудни въ комнатахъ „Народного Дома“.) Товариство „Руска Школа“ (педаго-гичне) ухвалила на останнѣмъ своемъ засѣда-нѣ: а) обнести ся до миністерства просвѣты зъ представленьемъ въ справѣ именованія окре-

мого руского катихѣта для рускои молодежи православной въ гимназіи черновецкой; б) вы-готовити пропамятне пѣсьмо въ справѣ безна-ставного и чѣмъ-разъ то болѣшого покрив-дженя науки рускои мовы въ черновецкихъ школахъ народныхъ; в) починати одповѣдній кроки для основанія рускои школы народной въ Черновцахъ; г) выдати часописъ педаго-гичны „Руска Школа“ покѣи-що яко цѣлый рѣчникъ въ одной книжцѣ и то найдалѣе до головного збору членѣвъ товариства въ серпни с. р.

Мы, галицкіи Русины, мусимо щиро ра-дувати ся, что нашѣй буковинскѣй братѣ-патріо-ты, середѣ дуже неприяныхъ для насъ нѣвъ односеи, не тратятъ енергіи а трудятъ ся на нѣвъ народѣвъ: просвѣтлюють парѣвъ издавниц-твами (особливо двотыжневникомъ „Букови-ною“ и „Библиотекою для молодѣжи“) и закла-дають читальне (новѣйшимъ часомъ зновъ основана одна читальня въ Сѣрѣлѣцѣмъ-кутѣ заходомъ о. Брѣта Федоровича), поддер-жуютъ и будятъ духа національного и патриотич-ского середѣ интелігентной верствы рускои (органі-зацію товариствъ) и ставятъ въ оборонѣ не-товарныхъ и нарушуванныхъ правъ народныхъ. А тои негатици и кривдѣния буковинскихъ Русинѣвъ — ажъ надто богато! Каждѣе чѣсло „Буковины“ привосятъ яркіи примѣры того. По школахъ, по урядѣхъ на Буковинскѣй Руси займають посады люди чужѣй рускому на-роду, а то и „запечены“ Волохи — якъ каже „Буковина“. Отъ и тѣперь поклонили право-славна консисторія до Черновѣцъ на катихѣ-товъ въ школахъ народныхъ зновъ двоухъ „за-печенныхъ“ Волохѣвъ, Каланчу и Пашкана, что и слова не знаютъ по рускѣ. Дѣйшло нѣвъ до того, что въ Буковинѣ на Полякѣвъ (ко-трѣхъ всего есть около 20.000) болѣе ува-жаютъ, якъ на Русинѣвъ (наиболѣйшій процентъ населенія краю), бо отъ въ конкурѣхъ на поса-ду учителя въ Кидцѣнахъ, де всего 13 дѣтей польскихъ въ школѣ, зажадали уже квалифі-каціи зъ языка польского.

Якъ то политика нѣвшного правительства въ тѣмъ повсюдѣмъ неговноу Русинѣвъ — справѣ, годѣ зрозумѣти. Державѣ она на до-бре певно выйти не може.

Дописи „Дѣла“.

Зъ Жидачѣвского.

[Порядки на поронахъ.]

Бдучи дня 15 сѣчня с. р. до стаціи чер-новецкой зѣлзницѣ въ Борнѣнахъ, мусѣвъ я переѣзжати Дѣстеръ въ Буковинѣ (овѣвъ бобрѣцкой), де одъ стороны села есть надава-чійно вузкій, прѣкрый и небезпачный зѣздѣзъ до порона. Положений бѣвъ рѣвнобѣжно зъ бѣгомъ Дѣстера и маѣе поручѣ одъ стороны рѣки — ажъ не много вартѣ, бо старѣе и то-чѣе, а что о тую дорогу вѣхтъ не дѣба а рѣка все ен подмываетъ — то зѣздѣзъ той есть дуже вузкій и поручѣ бѣдало бѣдѣ него на докоть — словомъ: стоять лишь бѣдѣ парадѣ.

Каждый признає, что на такѣмъ вузкомъ и до того стрѣмѣмъ зѣздѣзѣ не тяжко о выпад-докъ, не кажу вже въ нѣчи але и середѣ бѣ-лого дня. Коли вѣхавъ я тамтудѣ, була въ до-датку ще слѣзѣва дорога. Выѣзжаючи до го-ры, поховѣвъ ся одинъ кобы и мимо поручѣ асузнувъ ся до рѣки — повѣсивши ся на у-пяржи — и бувъ бы потянутъ за собою и другого зъ санками, если-бѣ не добрый люде, котрыхъ Богъ надѣвѣвъ, и тѣи мене порату-вали.

Будучи примушеннымъ конечно доѣхати до стаціи — потреба було дальше вѣхати, а и на гадку не приходило менѣ, что минувши Сциалю, вваду въ Харибду. Уѣхавши пару кро-ковъ до горы, зновъ така сама исторія, якъ то кажутъ „зъ кобѣца“ — зъ тѣмъ лише до-даткомъ, что зѣздѣзъ въ тѣмъ мѣсцѣ о 1½ сѣж-ныи высшій. Если-бѣ не то, что ставъ ся той выпадокъ въ день и что случайно надѣхали люде, — не знаю, якъ бы ся було скѣячило.

Знаю зъ певностію, что ради повѣтова въ Жидачѣвѣ уже пару разѣвъ удавала ся до рады повѣтовѣвъ въ Бѣбрѣцѣ, чтобы то такъ небезпачне мѣсцѣ направила, — однакъ на дармо. Подаю свѣй выпадокъ до публичной вѣдомости, въ пересѣченіи, что рада повѣ-това въ Бѣбрѣцѣ сѣчѣе вже разъ заявити ся на-правою того мѣсця, котре каждый бдучий до зѣлзницѣ, хотѣи не радъ — мусить переѣ-жати.

К. С. зъ Б.

Рухъ въ рускихъ товариствахъ.

[Обкрыты читальнѣ въ Бутинахъ коло Мостѣвъ великихъ.]

Вечеромъ, въ день первоученіа Сте-фана обдѣло ся зъ болѣйшимъ торжествомъ од-крытыя народнои читальнѣ въ Бутинахъ осно-ванной заходами чч. Данила Меселиты и Ивана Кудрика, видѣвшихъ въ сѣлѣ патриотѣвъ, мѣ-сцевыхъ господарѣвъ. Село Бутины причисля-етъ до заможѣйшихъ, тверезыхъ, понимающихъ просвѣту и о просвѣту дѣлалыхъ мѣсцевостей въ жовковѣской окрестности, тому не дѣвно, что по затверженіи статутѣвъ винсало ся въ чле-

ны читальні вже на-разі 95 господарств. Бєть чина пдбд, що читальня бутиньска не лише красно буде на будуще розвиватись, але она станеся взорцем для других поближньих читальнь.

Збори членовъ обдбулись в прикрашенім заленемъ домѣ ч. господаря Ядса Швеца, де вь комнатахъ, сьняхъ и на дворѣ пбдб бинами повно було людей. На зборахъ явилися о. П. Новакъ зь Дворець, о. Е. Омелянський зь Престави, о. В. Мосейвичъ зь Теглово, вблнхъ студентв и учителей народныхъ, що гостили на святахъ вь окрестности, та ббльше красавиць-панночкв. По ветушній промовѣ о. Чернецкого и поясненяхъ про користь зь читальнь приступлено до выбору видьлу и выбрано: о. М. Шелеметка мѣсцего парох и головою читальни, Ивана Кудрика заступникомъ, Данила Межелту секретаремъ, Анто на Музику касиромъ, Ядса Швеца библіотекаремъ, а заступниками: Граца Грабара и Ивана Пташковского (Поллака, але идучого все вь народныхъ справахъ рука вь руку зь Русянами). По выборѣ видьлу деклямувавъ красно Данило Межелта „Думку про читальню“, яку самъ уложивъ. По томъ такожъ панночка Ирина Омелянська зь Престави выголосила дуже удачно двѣ деклямації, про рбдний край и рбдну мову. Вѣсь пбзнали великій у панночки Омелянської декляматорскій талант и нагородили еи грбдкими оплесками. Межа деклямаціями одспѣвавъ мѣсцевий хоръ на самовилу кблѣка народныхъ пѣсень а потбмъ мавъ о. В. Чернецкій довшу науку о силахъ природы. Помовляли такожъ оо. Новакъ и Омелянський, а по одспѣваню многогбства цѣсаревъ, розбйшлися вѣсь вь веселбмъ настрою пбзнамъ уже часомъ домв.

Гостей приймавъ о. Шелеметко вь приходскбмъ домѣ зь шаро-рускою гостинностію. Тутъ явилися члєны читальни, дякуючи приспѣвшимъ гостямъ за труды пбдбднї за-длїхъ просвѣты. Вь высказаныхъ промовзахъ звертавъ на себе ббльше увагу ч. Данило Межелта, збѣтний и вь дальшихъ кружкахъ за-для свого патріотизму, чого давъ явний доказъ при послѣднихъ соймовыхъ выборахъ. Одно дивувало вѣсь, що до читальни не вивисалися вь члєны: Микола Мушка вбйтъ и Махавъ Саливъ писарь громадскій, а се не красно рѣчь. Они оба, письменни люди, скоманувавши ся зь неяснѣмъ Петромъ Порожникомъ, дивлять ся зь-пбдъ ока на читальню, яка має ширити просвѣту вь селѣ, повабувши на то, що якъ бы не просвѣта, то п. Микола Мушка не бувъ бы дбйшовъ при вбску до фїрера, а п. Миканъ Саливъ не побаравъ бы за цѣсарку бдъ громады грбшъ. Честь и слава основателямъ читальни!

НОВИНКИ

— На засѣданю „Кружка славянського“ вь среду 23 н. ст. сѣчня вь XV сали університету о год. 7-бй вечеромъ, бдчитае академикъ Олек. Колесса свою працю: „Впливъ Мицкевича на Шевченка“. Авторъ буде говорити про значенє поевіи Мпцкєвича вь поодинокихъ фазахъ розвою поетичного творчества та вь генезѣ дейнихъ поемъ Шевченка. На попереднбмъ (гребтбмъ) засѣданю „Кружка славянського“ читавъ академикъ Маркєвичъ свою працю: „Одноини Польщѣ до Руси за часвбвъ Богдана Хмельницкого“. — По короткбмъ поглядѣ на сучасний порядкѣ вь Польщѣ, на безсильнбсть короля супротивъ магнатовъ, розказавъ авторъ подрбдно біографію Хмельницкого до р. 1648. Вь живбй дискусіи надъ бдчитомъ закінчавъ авторъ, що не подавъ жерель, якими користувавъ ся, не подавъ образу самыхъ бдносинъ Русинбвъ до Полякбвъ, и то пбдъ вбглядомъ народныхъ, релігійныхъ и суспббно-політичнихъ, що не змалювавъ на пбдставѣ сихъ бдносинъ причини Хмельниччини, а на концѣ, що не досыть ясно розрбзювавъ українськихъ панбвъ, козацтво та простий народъ. На похвалу авторъ, признано ему безсторонне становище, яке заявивъ що-до обохъ ворогуючихъ пбдъ той частъ народбвъ. Сими увагами повиннѣтъ покориствується авторъ у своихъ дальшихъ працяхъ вь „Кружку“.

— Видьлъ Русного Касина вь Стрию запрошує нпншньмъ Вп. Землякбвъ зь ихъ Родинами на вечєрнїцѣ, котрѣ обдбудуться 28 н. ст. сѣчня о. р. Веседа и невимушена забава, бракъ котерійности маломѣскою, щирбсть и сердечнбсть вь поведєню гостей помбжъ собою, надають вечерницямъ нашого Касина приємну зббранъ родинныхъ, Тому сподѣваєся видьлѣ, що и вь повисше означєнбмъ дни вь просторыхъ комнатахъ нашого товариства дасть собъ rendez-vous все, що красно, молоде, забавы охоче. Окремьмъ запросинѣ не розсылаєся. Вєтупъ бдъ особы 1 зр., бдъ родини зь 4 члєновъ 3 зр. — зь 20% оуцету для члєновъ Касина. Управшаєся Вп. панѣ о скромни тоалеты. Початокъ точно о годнї 8 вечєромъ.

— Комитетъ церковный вь Мбстахъ-великихъ закінчивъ контрактъ зь п. П. Левицкимъ, ббдвннчимъ зь Доброчина, вь цблї вымурованя новои обширнои церкви, бо стара дєєрвна хилїться до упадку. До будовы згаданой церкви припоспбляють уже ваино и цєгу.

— Розправя судовя противъ Адольфа Александровича и Виктора Жабки закончилась вь пятницю вь полудне. Предсѣдатель трибуналу, собѣтничъ Дунєвичъ оповѣтивъ засудъ: Александровичъ, ако прєвєсь бубного товариства торговлѣ шкбръ, и Жабка, яко ведучій книги и управитель сего товариства, провинились, що товариство пошло вь конкурсъ и що не можуть выказати, мовѣ-бы безъ ихъ вини товариство не могло цблкомъ заспокоити своихъ вѣрителѣвъ; провинились такожъ, що принєсєныхъ книгъ торговельныхъ не вєли вь сей спбббѣ, пробъ зь тыхъ книгъ можна перевѣдчитись о интересахъ та станѣ маєтковбмъ товариства. Кромѣ того про-

винивъ ся Жабка, що вь ведєню книгъ допу-скавъ ся зь розмысломъ нерєтєлности та вь бї-лясахъ зь р. 1885 и 1886 подавъ фальшивий да-ти. За се засуджений Александровичъ на 14 днѣвъ строгого арешту зь одноразовымъ постомъ вь тижднї, а Жабка на одинъ мѣсьць строгого арешту и оба на заплату коштбвъ карного посту-пованя. Стороны признатї одбспєє ся на дорогу цивильного права. Увблнєний оба обжалованї бдъ закладу, мовѣ-бы зь товарбвъ и маєтку товариства присвоили собъ рѣчи вартостї понадъ 300 зр. и мовѣ-бы знищили книги товариства зь рр 1886 и 1888. Загоситникъ Александровича д-р Лєвєн-штайнъ закінчивъ бдъ сего засуду жалобу не-важнбсти, а Жабка приймѣвъ засудъ.

— Олѣ Сокала пишуть намъ: Вь нашбй Сокаль-ській плодороднбй надбужаньскбй землї, перей-шли на власнбсть вь руки жидбвскї обшары двбр-скї: вь Житинѣ, Тушковѣ, Старогородѣ, Бобатинѣ и вь Павочинѣ. Вь посеєи жидбвскїхъ зна-ходить ся обшары двбрскї: Кристинбплѣ, Жу-жель, Жабчє, Ролїтѣ, Вѣткбвъ, Варѣжѣ, Вала-ка, Конотопцѣ, Позднїмъ, Лєшатбвъ, Лучнїчѣ, Опасбвъ и Вєзуѣвъ. Видно, якъ наша шляхта со-кальска любєе господарку и красно на будучнбсть перспективѣ!

— Самоубїство. Зь Пбдволочискѣ доносѣть 18 н. ст. сѣчня до Курґє-а Лw. : Нпнѣ о 4 год. зь полудня одбравъ собъ житѣя вѣстрблбмъ зь ре-вольверу тугешный асигентъ почтовый и резер-вовый акцєистъ войсковый, Іосифъ Фрайндліхъ. Причина самоубїства невѣдома.

— До характеристикъ нашихъ судовъ. Ещє вь р. 1864 зачавъ ся процесъ о два морґи прильско-мѣжъ 7 селянина зь Рихвальда, пов гордицкого, а п. П. Плоцкимъ, тамошньмъ бдичемъ, та ще не скбнчавъ ся до сей поры. Зь давнѣ-давня ма-ли сєлєанє при своѣмъ поли прильскбмъ, а п. Пло-цкїй вь ихъ сусѣдствѣ лѣсь. Вь р. 1864 при ру-баню паньского лѣсу, зайшли двбрскї слуги до сєлєаньского прильско и зачали его рубати. Сєлє-анє зббглись, одбобрали слугамъ сокори и пилы, та зь того и процесъ. Коли-бъ були сєлєанє взя-ли собъ адвоката, то були-бъ вже мали яєсь остаточнє рѣшенє свого спору; але що сєлєанѣ вызначєно зь уряду адвоката д-ра Стан. Зелнѣ-ского, то и процесъ вєдєсь вже 25 лѣтъ, а за прильскбмъ, що вартѣ 400 зр., выдѣли онѣ вже вь процесѣ до 1000 зр Розумѣєся, що за той частъ зайшли змѣны вь спорючихъ сторонахъ: зь сємѣ сєлєанъ лишились лишѣ два Лєпакъ и Кобасиръ, а замѣсть давного п. Плоцкого ставъ его наслѣд-никъ, братанокъ Плоцкїй, бубишї маршалокъ по-вбтбвый. А що бдкрыли окружний судъ вь Яєлѣ, то и цблѣ справа тамъ перенєсѣлась, а д-ръ Зе-линський бддавъ своихъ клїєнтбвъ д-ру Адамскому зь Яєла.

— Будова палаты оправедливости у Львовѣ. Выгото-влєнїй планы сєи будовы вже затвєрдило мїністер-ство оправедливости и выслало до Львова нпжн-пирѣ, котрый умовѣть ся зь пбдпрїємцями и будє наглядати перевєдєнє будовы. Роббтъ не бдда-дуть одному пбдпрїємцєви, але роздѣлять ся мѣжъ фаховыхъ ремѣсникбвъ. Тому вывєдєнє мурбвъ зь каменя и цєглы та роботы тєслєаркї оббїємє одинъ будбвннчїй, а пощєрѣ него дєставѣть львбв-скїй ремѣсникъ роботы столїрєкї, плѣсарєкї, ма-лярєкї, лїкарєнїчї и нпшї, але пбдъ условїємъ, що не жаждать вышнєй цбны бдъ той, яку по-ставѣть рукодѣльнїчї фїрмы вѣдєньскї. Мїністер-ство побббюєщихъ, щббы львбвскї ремѣсники не змовились, жаждало, щббы до розпрѣвъ конку-рєнцїйныхъ завбзвано такожъ вѣдєньскихъ ремѣ-сникбвъ. Тѣ розпрѣвы перевєдуть ся вь замкн-бнмъ числѣ, се значить, до подавѣ цбны завб-зуть ся лишѣ тѣ фїрмы, котрї комитетъ нагляд-нбый будову будє уважати бдновѣднми зь оглѣ-ду на ихъ стбйностѣ и добру славу. Розпрѣвы перевєдуть ся незадолго, бо будова має зачатїсь вже зь вєсною. Пбдъ будову палаты вызначєно фронтбвый плѣцъ бдъ гїмназїи Францъ Іосифа ажъ до рогу бдъ Галицкого плѣцу, де теперъ стоїтъ судъ карный. Будє се фронтъ довготы 80 сжнѣвъ и на нѣмъ стане двоповєрхїй будынокъ. Розказѣть вь сѣмъ будынку будє такїй: по се-рєднѣй примѣстїть ся судъ карный зь величєсно-ю на два повєрхи выскою сєлєю публїчныхъ роз-правъ; на право вь крылѣ бдъ Галицкого плѣцу будє вышїй судъ а вь лѣвбмъ крылѣ бдъ гїмна-зїи державна прокураторїя. На початокъ зачнутъ будувати сєрєдину будынку и ажъ коли до него перєнєсєсь карный судъ, зачнутъ будувати оба крыла. Пбслѣ плѣцу має сєй будынокъ бутѣ дуже величавымъ и однимъ зь найббльшихъ буды-нкбвъ публїчныхъ у Львовѣ.

— И зь нещастя покориствуєся жидъ. До торговлѣ Пінкаса Крєшєра вь Добромїли зайшовъ лат-ксьондзъ Яронъ зь Новосѣлєцѣ, щббы купити нафты. Жидъ вєвнѣвъ, що его нафта не выбу-хає и на доказъ прєдкладавъ пробу. Ксьондзъ за-пѣливъ єврикѣ, приложивъ до нафты и вь тѣхъ хвилї наєтунївъ выбухъ, вь котрбмъ ксьондзъ та дейкї особы бднесли поранєня а товары по-ушкоджувались. Жидъ обжаловавъ ксьондза не-рєдъ судомъ и тамъ засудили ксьондза на запла-ту 10 зр. кары, 14 зр. двомъ дѣвчаткамъ попарє-нымъ при выбуху и 170 зр. Пінкасови за ушкод-жєнїй товары.

— Конституція злодѣямъ. Зь Золочѣвского пишуть намъ: Одинъ поважний дѣдчїй зь С. оповѣдавъ вь домѣ о. В. такїй цѣкавий фактъ: Недавно то-му очутївъ ся господаръ зь С., що ему якїсь „подорожнїй“ укравъ кожу. Господаръ сѣвъ на коця и дбгивъ злодѣя пбдъ Руськомъ, а за-вєрнувши его до сєла, пбйшовъ порадити ся до дѣдчїа, що зь злодѣємъ збробити. Дѣдчїй порадивъ бдставити злодѣя до поближнєй отаціи жандармє-рїи вь Кр. Газда послухавъ, заврїгъ кофѣ и прѣвѣзъ „комунїста“ до жандармбвъ. Але тамъ ему сказали, що жандармы мають лишѣ „лѣдѣ-ти“ за злодѣями, а готовї, злѣпави до нихъ не належать. Що-жъ ту чинити? Вєртає бдднїй чо-ловѣкъ назадъ домв и йдє зновъ на пораду до пана. Панъ казавъ бддати злодѣя до вбїта, щббы его черезъ нбчь де замкнутъ, а на другїй день бдставити до суду. Ба, але вбйтъ не дурный вѣд-

вати ся вь такїй интересъ. — „Що? — каже, — я ще буду вартувати твоего злодѣя та зь нпмъ по судахъ вблочити ся? Иди до жандармбвъ!“ Газда пошкєрбавъ ся на такє твердо слово вь голову тай каже до злодѣя: — „Иди зь Богомъ до дому!“ Але злодѣй, видѣчи, що вже змеркло ся, одповѣвъ: — „Та якъ я теперъ пбйду бдъ нбчь? ще щббы мене вбкї зѣблї? переночуйте мене!“ И газда радѣ-не-радѣ взявъ злодѣя до ха-ты, давъ повєчерити и казавъ ему постелити, а самъ цблѣ нбчь ока не зажмуривъ, бо бояєся, щббы ему той якого збѣтка не збробивъ. Ажъ на другїй день бдотхнувъ лєкше, видѣчи, що злодѣй снѣвъ чєстно, не шукаючи пбмѣсты за дарємну „мєнтрбгу“, отже давъ ему ще поспѣдати, пхнувъ „шбєтку“ вь руку и пустивъ его на „лѣпшїй ру-ки“ — Л. С.

— Удержанє римско-католического духовєнства вь россїйскбмъ царствѣ выносѣтъ вь бѣжучбмъ роцѣ 565.954 рублѣвъ.

— Партія шахбвъ замѣсть поєдинку. Бар. Ернєстъ Ст. зь Курляндїи и п. Дамїанъ Ем., слухатель ветеринарїи у Львовѣ посварились и порѣшили закбнчить справу поєдинкомъ. Выбрали сєкунда-товъ, щббы уложили условїя того поєдинку. Сєкунданты хотѣли зь разу помирити оббхъ про-тивнїкбвъ, а коли не удалбсь се, прєдложивъ Ф. Л., щббы замѣсть бити ся шаблями загрѣли кар-тїи шахбвъ, а хто програвъ заплатитъ 200 фран-кбвъ для бѣднѣхъ мѣста Львова. Молодї людє згодились, а коли бар. Ст. програвъ партїю ша-хбвъ, заплативъ 200 фр. и погодивъ ся зь сво-имъ противнїкомъ.

— Загадаи учени зь львбвскихъ Бригїдѣвъ вчєра вечєромъ о 6-тбй годнїи три найбєзбєпнѣйшїй злодѣй, Вайнґавєтъ, Едєльманъ и Цайгєрѣ. Якимєсь невѣстнмъ доси спбббамъ дбстались онѣ при-помощи пбдробленого ключа на пбдѣ, а бдтакъ на-дачь, зь бдкї хотѣли спустити ся по ривнѣ ажъ на дблѣ. Але не удавъ ся имъ плѣтъ, бо догла-нули ихъ на даху и дали знати вартѣ войсковой и дєзорцїямъ визннчнмъ. Зь досыть значнмъ трудбмъ удалбсь якось постлгати на силу злодѣ-ѣвъ назадъ черезъ бкбнє на пбдѣ, а бдтакъ на-задъ до визннчнхъ кєлїй. Вь томъ часѣ одна-кожъ нпшїй вѣзнїй, що приглядѣльсь зь бкбнѣ тымъ ловамъ на даху, збунтували ся и почали бдбуватись до двєрей, але за вчасу ихъ втїхо-миреню.

— Обманство. Петро Мушїй, сєлєанїнъ зь Кри-вєнького, пов. гусєтинского, пбзнавъ ся зь я-кимсь незнакомымъ собъ чбловѣкомъ вь трєто-ряднбмъ готєлї Цїммерманна при ул. Казимїрбв-скбй. Обманщикъ затягнувъ сєлєанїна до шинку и тамъ при чарѣ намовивъ его внєсти поданьє вь якбсь справѣ до прєзидїи краєвого суду и вымѣтивъ бдъ него 20 зр. мовѣ-то на перєкуплє-нє одного уряднїка. Грбшѣ тѣ вложивъ до ку-вєрты а запечатѣвши еи бддавъ Мушїєви, щббы разомъ зь поданьємъ бдївъ до суду. Мушїй пбй-шовъ до суду а коли не подббавъ тамъ сего у-ряднїка, вернувъ до шинку, але вже не заставъ обманщика а отворивши куверту не нашбвъ вь нѣй своихъ грбшєй.

— Дополненє подѣлки. Вь ч. 289 „Дѣла“ вь ру-брїцѣ „Подѣлка“ зайшла ошїбка, котру отїємъ справляю. Именнє пропущєно зь числа ВП. от-цѣвъ — визннчїхъ участѣ вь похорбнахъ бл. п. Магдалины Кобриньскои — мого доброго и лю-ббго сусѣда Вєч. о. Володимира Карачєвского зь Чернїatina, котрый якъ засѣбды до вырєчєня вь чиннбстахъ парохїальныхъ готовъ, такъ и вь частѣ сего похорону живу визѣвъ участѣ — а че-рєзъ свою участѣ при службѣ Вбжбй за дїа-кона до звєличєня обрїду сумного чинно причї-навъ ся, за що, хотѣи спбзнєно, але щирѣмъ сєрдєцѣмъ складаю прилюдно подѣлку. — Зєнонъ Шувєвичъ.

— Иродеи на сєлѣ. Зь повѣту брбдского пи-шуть: Вь сєлахъ: Поникѣвъ великой и малбй, Вы-сбцку, Яєнєвѣ, Кадовбискахъ дучались бдъ р. 1886 до р. 1889 частї крадежи у господарѣвъ че-рєзъ вломанє до комбръ, и такъ основнїй, що го-сподарѣ не могли пбзнати на другїй день своего добра за-длї докладного зруйнованя злодѣями. По-стерунжї жандармерїи глѣдали злодѣѣвъ але без-успѣшно. Ажъ вь надолїстѣ мн. р. доконано ве-ликой крадежи вь Вєлєцї, пов. золочѣвского а до-выкрыта злодѣѣвъ призначєно жандарма Романа

Левицкого. По довбгбмъ глѣданю удалбсь ему на-дыбѣти на господаря Ивана Кулѣбду зь Розважѣ, пов. золочѣвского, котрый розказавъ, що служивъ за фѣрманѣ цїганамъ, коли онѣ выбирѣлись за до-бычю. Цїганы платили ему добре а ще и давали рѣчи зь краденого добра. Вбѣ тѣ предметы Кулѣ-бда бддавъ жандармови, коли онѣ выбирѣлись зь злодѣйской шайкї. Головою шайкї бувъ цїганъ Иванъ Чайковскїй и его братъ Станиславъ. Жан-дармерїя прихопила лишѣ 5 спббнїкбвъ сєй шай-кї а проводарѣ Чайковскїй утєкли мабуть до Рос-єи. Такожъ увязнєно пбїта зь нѣмєцкого сєла Соболѣвки, пов. золочѣвского, Ивана Рєха, бо най-дєно у него краденїй рѣчи. Вартбсть шкбды зь тыхъ вѣсьхъ крадежей обчислюють на 10.000 зр.

— Дрббїй вѣсти. Вь навєчєрїѣ Рождєства Хри-стового сплѣвєся домъ приходскїй вь Куличковѣ пбдъ Вєлєзомъ. Огонь почавъ вь нбчї зь комїна. — Вь Стронїятинѣ пбдъ Куликовбмъ померъ го-сподаръ Пєтро Гладкїй, котрый купивъ до мѣсє-вой церкви чашу за 150 зр. и великїй звбнтъ за 450 зр. Вѣчна ему памѣть! — Добра Вратковн-цѣ пбдъ Городокбмъ, власнбсть Гєчєлєсбвъ, заку-пивъ за 100.500 зр. гр. Витбвѣ Волянскїй для своего пущїа Алекс. Завадского-Охоцкого. — Гро-мада Шумляннѣ, пов. пбдгаєцкого, одєржала бдъ цѣсаря 50 зр. пбдпомогї на докбнчєнє будовы школы.

Наука, штука и литература.

— „Библіотєки для молодѣжи“, книжочка 12, мѣстїты: Заповѣтъ, Тараса Шевченка. — Вєсѣды про на-шї землѣ. — Нєвольничка. — Славнїй Русинъ: Михайло Вєрбїцкїй, Михайло Качковскїй. — Свѣ-тлїй вєчєръ зь иностранцєю. — На свѣтлїй вє-чєрѣ, стїхъ Масляка. — Будбвлѣ вь старода-нбй Украинѣ-Руси. — Дєщо для дѣтокъ: Порѣ-докъ опѣадовъ. Воробѣ. — „Библіотєка для мо-лодѣжи“, выдѣлана „Рускою Вєсѣдою“ вь Чер-нбвцїхъ (ул. Петровича ч. 4.) зачинає 6-тїй рбч-никъ своего именованя. Прєдплатѣ на 12 кни-жочкъ рѣчно сего выдѣвнїцтва выносѣтъ лишѣ 1 зр.

Посмертїй — ☞ — оповѣстки.

— Упокоились: Неонїя зь Борковскихъ Вальницѣ-на, вдова по свѣщенїку, днѣ 8 н. ст. сѣчня вь Марковцахъ; — Маргарєта Зубрицѣ, мати совѣт-ника Зубрицкого, упокоилась вь Сосницѣ; — у Львовѣ Ієсїдоръ Штєгнїн, снѣвъ свѣщенїка зь Стрѣлокъ коло Львова, учєникъ II клѣсы бєрнар-дїньской гїмназїи; — вь Золочєвѣ д-ръ Тома Го-мє, лѣкаръ.

Тєлєграмы „Дѣла“.

Вѣдєнь 21 сѣчня. Зачувати, що вѣдєнь-скимъ архїєпископомъ має бутѣ именованымъ войсковый епископъ Група. — Центральнє товариство демократичнє высказало свое вѣдо-волєнє зь чєско-нѣмєцкой угоды.

Бєрлїнѣ 21 сѣчня. Kreuzztg. потвєр-джує вѣсть, що цѣсаръ Вильгєльмъ вѣдѣ до-пєрва лѣтомъ до Россїи. Парламєнтъ ухвалѣвъ запомогу для африканьского товариства парохбднои плавбы.

Бруксєля 21 сѣчня. Коло Нїлї прий-шло до кровавого конфлїкту мєжѣ войскомъ а роббтнїкамъ.

Римѣ 21 сѣчня. Парламєнтъ почтївъ памѣть помершого кн. Амадєя зь Аосты, — выславъ кондолєнцїйнїй адресы до короля, вѣдо-внцѣ помершого князя и его найстаршого сына а бдтакъ бдрочєно засѣдѣна на 14 днѣвъ. Крбмъ того постановили сєнатъ и палата по-слбвы прибрѣти мѣсця прєзидєнтбвъ вь оббхъ палатахъ чорно вь сєнатѣ на мѣсѣць а вь палатѣ послбвъ на 45 днѣвъ.

Лїсбона 21 сѣчня. Розбїйшлєся тутъ поголоска, що король одбславъ англїйскбй королевой оба ордєры, якї мавъ и вь письмѣ пояснївъ тѣй причинѣ того.

Иллюстрированный Календарь Просвѣты на рбкт 1890.

Цѣна 50 кр., зь перєсылкою 55 кр. Дбстати можна вь канцєларїи „Просвѣты“, и вб вѣсьхъ ббль-шихъ складахъ.

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ

поруѣає

найперєднѣйшїй перфумъ, тоалѣтовїй воды, бдзначєнїй мєдальми заслуги и двома дипломѣми узнаня,

имєнно:

Перфумы: язычкова, фїалкова, рбжана, рєзєдовѣ, конвал-лєва, Yang-Yang, Оропєпахъ, Jockey-Club, гєлїотропова, Ess Bouquet, пїжмова, Millefleurs, и т. п. Флакбнми по 25, 40, 75 кр., 1 зр. 150 и т. д.

Перфумы королевой Марисєнки, 2 зр. Флак. бдзначѣнаєсь дуже прїємнмъ, днѣ-новѣмъ, тонавѣ запахомъ. Флакбнѣмъ мєн-шїй 95 кр., ббльшїй 1 зр. 80 кр.

Вода варшавска, бдзначѣнаєсь дуже прїємнмъ, днѣ-новѣмъ, тонавѣ запахомъ. Флакбнѣмъ мєн-шїй 95 кр., ббльшїй 1 зр. 80 кр.

Вода лєвандова бдзначѣнаєсь и вода лєвандово-амбровѣ, суть загално уживани до роз-прїєскуванїя вь салбнахъ за-длїя своего прїємного, милого и лагбдного запаху. Флакбнѣмъ 50, 70, 90 кр., 1 зр. 20 кр.

Воды кольбнскїй вь кольбнѣхъ бдзначѣнаєсь и ро-дачь, прєдлїй и найперєднѣйшїй. Флакбнми по кр. 15, 20, 25, 40, 50, 80, 1 зр. 150.

Дбстати можна у Львовѣ у власнѣхъ склєнахъ: улїцї Копєрнїка ч. 3 и улїцѣ Галицка, рбгъ Вѣловои Вь Краковѣ Суконнїцѣ ч. 20. Вь Чернбвцїхъ рынокъ ч. 2; заравомъ у вѣсьхъ перворяднѣхъ склєнахъ и антикахъ.

Складъ кавы

АРТУРА КОСЦИЦКОГО

пбдъ знаменбмъ

„СИРІОСЪ“

у Львовѣ, Хорущина ч. 22

поруѣає добру и выдатну каву спрб-вѣдєнєну бєзпосєредно бдъ проду-цєнтбвъ зь Америкѣ полуднєвою.

Коштѣу у Львовѣ;

1 кильо зр. 1-80 и 1-90 зр.

кава палєна 1/2 кильо 1-20 зр.

на провинцїи:

4 3/4 кильо 9-15 и 9-60 зр. франко.

бдбиратєлѣмъ надъ 50 кильо оупутъ.

Не маю зовсѣмъ тыхъ родбвъ кавы, котрї отбго-дують яншї пбдѣ казєвою мого именя. Спрбвѣдую каву просто бдъ продукцїонѣвъ, що мо-жѣ доказати и продаю еи пѣймєн-цємъ о 20% дєшєвѣє яєтъ хто не-будѣ. Вь Гамбурѣвѣ и Трїєствѣ мож-на дбстати каву вже лѣше зь че-тєрвѣтѣ рука, а то дѣлѣ того, що прбдцєнтъ спрбдѣає гуртовнїковѣ на мѣсцѣ, той знбчу гуртовнїковѣ вь Еврбпѣ, бдъ тыхъ жупѣвъ ком-єнєрѣвъ, а бдъ него ажъ купєць и то звичайно не просто, але чєрєзъ агєнта мѣсєцового або подорожнб-чого. Впрїомъ можно кождѣй самѣ прєвєрѣнатїся, якъ дбстѣе де индѣ по тѣй цѣнѣ тѣку каву яєтъ моя цѣ-до яєкости и смаку.

222 (61—2)

При закуплїї товарбвъ просїмо покликуватись на нашу часопїсь.

ДѢЛО

Виходить у Львові щодня (крім неділі і руських свят) о 5-й годині по полудні. Літературний додаток „Библиотека найзнаменитіших повістей“ виходить в вівторок, і в вівторок і п'ятницю на перемінну разом з Ділом.

Предплату і нисерати приймають: у Львові Адміністрація „Діла“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, і Бюро газети ул. Кароля Людовика 9. В Перемислі Бюро газети ул. Довга 77 (стара пошта). У Відні M. Dukas, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonnigasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelk I. Stubenbastei 2. В Франкфурті і Гамбурзі M. Naassenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Діло“ і на нисерати платити Львові.

Предплата на „Діло“ з літер. додатком в Австрії: за Границем: а цілий рік . . . 18 гр. на цілий рік . . . 24 гр. на пів рік . . . 9 гр. на пів рік . . . 12 гр. на чверть року . . . 4 гр. 50 к. на чверть року . . . 6 гр. на місяць . . . 1 гр. 50 к.

у Львові: на цілий рік . . . 16 гр. на пів рік . . . 8 гр. на чверть року . . . 4 гр. на місяць . . . 1 гр. 35 к.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертаються лише на попереднє застереження. — Редакція неопечатані військ. офі портр. Поштом чило коштує 8 кр. а. в.

Оголошення приймаються по ціні 6 кр. однією строкою лінійкою, в рубр. „Надбавка“ по 20 кр. а. в. Подяки числяться по 10 кр. однією строкою.

Одъ Издавництва „Дѣла“.

Подаємо до вѣдомости тихъ нашихъ Вп. Читателівъ, котрі залягають зъ передплатою зъ минушого року, що в найближньому часі перестанемо высылати имъ „Дѣло“, если чимъ скорше не выровняютъ залежностей або бодай не заявлять, в якій способъ, для нашого издавництва можливий до принятия, гадають залежності свої повирівнувати. За нѣякій рікъ издавництво наше не мало такъ много залежностей, якъ за рікъ минувшій, а просимо звачити, що Адміністрація мусить всь великий выдатки, сполучені зъ щоденнимъ издавництвомъ, покривати готівкою. Дневникъ повнові незалежний, а чимъ єсть наше „Дѣло“, може стати єдино точною передплатою. Кладемо се на серце всьмъ Вп. Читателямъ „Дѣла“, і надѣємо ся, що они схотять вырозумѣти прикре положеніе издавництва при надѣвнихъ залежностяхъ — і поспѣшать зъ управлїненіемъ своихъ рахунківъ.

Просимо учинити се по змозѣ якъ найкорше, щоби зъ одною стороною наше издавництво могло управлїнити накладъ дневника, а зъ другої стороною, щоби і самі Вп. Читателі опісля не нарікали на перерву вь высылцѣ „Дѣла“.

У Львові, дня 10 (22) січня 1890.

Чи то тяжкій голодний рікъ, чи притягаче політичне положеніе, чи питома руському народови апатія винна, але середъ Русинівъ вь Галичині не видно теперъ тон живого діяльності, того бодрого движєня, якого винїшна пара вимагає. По рѣшучій і енергїчній акціі руськихъ пословъ вь сеймѣ повинна була слѣдувати такожъ рѣшуча і енергїчна акція цѣлого руського народу вь краю; однакж сеи досі надармо выжидаетъ. Правда, зъ кількохъ повѣтвѣв понасылає, за ініціативою Народноі а бітакъ і Руськоі Ради у Львові, письма зъ признаніемъ для руськихъ пословъ сеймовихъ, вь чотирохъ повѣтвѣхъ бдбули ся справоздана посольскі, але на тѣмъ

цѣла акція і скінчилась. Хіба що єще Народна Рада завозвала пословъ Русинівъ вь радѣ державній, щоби злучили ся вь оденъ клубъ і вели політику згѣдну зъ політикою сеймовихъ пословъ, і що часть львівськихъ Русинівъ рѣшила завязати руській комітетъ голодний і удала ся до намісництва та міністерства о позволеніе збирати складки (ко-тре позволеніе ще до нині не надійшло).

Але то все мало, то за мало на нинішню пору. Цѣлий руській народъ повиненъ передъ всьмъ рѣшучо обявити своє велике незадоволеніе зъ теперішнього ладу вь єго краю — то одна потреба нинішньої доби. Такама обявляма і були письма зъ признаніемъ для руськихъ пословъ сеймовихъ, вь котрихъ всьди высказувалась межи яншимъ солідарність зъ становищемъ, яке посли наші завзяли супротивъ теперішньої системи. Але такихъ обявлявѣ було за мало. Збъ всьхъ п'ятдесятихъ повѣтвѣв, вь котрихъ Русини живуть вь більшій числѣ, повинні були такі письма надходити, а на кождѣмъ повинні бути не десятки, але сотні підписівъ. Се указало бы, яка єсть воля, яке усюсоболеніе цѣлого народу руського вь краю.

До такихъ манифестацій служити можуть і справоздана посольскі. Але по тихъ чотирохъ, котрі ще вь минувшій місяці бдбули ся, о дальшихъ якось не чувати. А нашихъ пословъ єсть шістьнацять!

Обявѣвъ противъ тихъ пословъ, котрихъ выбрало противъ волѣ руського народу і котрі не заступали правдивихъ інтересівъ народу, нїгде не було, анѣ нїгде на такі обяви не заносить ся. Она моглибъ оказати ся або вь формѣ адресъ недовѣри, або вь формѣ агромадження выборцівъ і ухваленія тамъ вѣтумъ недовѣри, або найлучше і найкраще вь формѣ вѣхъ повѣтвѣхъ, на котрихъ межи иншими справами обговорювала би ся такожъ діяльність заступника повѣту вь сеймѣ і вь радѣ державній.

Дальше повинні бы ті округи выборчі, зъ котрихъ вийшли до ради державної послы: Сьнгалевичъ, Мандичевскій, Охримовичъ, выслати до нихъ подобні письма, якъ Народна Рада. Тая повинна-бъ ихъ завозвати, щоби здали справу зъ своєю посольскою діяльністю. Такихъ писемъ не могли бы такъ мовчки збути, якъ письма Народноі Ради.

Се все і не одно инше треба вже було або треба ще і теперъ зробити, а не робити ся, хотя на одно указувало ся вь публікаціяхъ, друге само собою повинно-бъ розумѣти ся. А

навѣть вь такій і важній і наглядній справѣ, якъ выбѣръ посла до ради державної вь березнявско-рогачинсько-подгаєцькомъ округѣ ще й досі, по тѣмъ, що мы вже згадали, не видно того руху, тон акціі, яка конче потрібна і якомъ належало-бъ сподѣватись. Хотя вже за три тиждѣ буде выбѣръ, досі єще не знаємо, чи єсть комітети позавязувались, чи розвиває ся яка агітація, якъ идуть правдыбори і т. п.

Якъ не видно достаточнихъ манифестацій противъ нинішньої системи по причинѣ нашого нинішнього положєня, манифестацій такъ сильнихъ і голоснихъ, що мусѣли бы на насъ увагу звернути, такъ же менше видно яку акцію до сконсолїдованя нашихъ силъ, до нашого народноі організації. Такою акцією було бы закладанє політичнихъ товариствъ округнихъ вь цѣломъ краю, о чѣмъ мы передъ кількома днями згадали. Але єю акцією повинно попередити ще инше дѣло. Довѣдуємо ся, що руській клубъ сеймовый на одній зъ послѣднихъ засѣданъ порѣшивъ зааранжувати зъ тѣмъ найзнатнѣйшихъ руськихъ діятелівъ зъ цѣлого краю.

Дѣло се мало бы урядити ся такъ: зъ кождого політичного повѣту мали бъ бути запрошені, безъ рѣшнцѣ партій, що найзнатнѣйшій нашій діятель, такий мужъ, що мають повагу і впливъ не тільки вь своїй мѣсцевості але і ширше, що надають тонъ вь своїй сторонѣ, котрихъ можна уважати правдивими репрезентантами повѣту, за котрими иде весь руській народъ повѣту. Зъ тѣмъ той мавъ-бъ двоюку цѣль: заманифестувати на верхъ теперішнє становище Русинівъ, а на вѣй сконсолїдувати всьхъ Русинівъ і перевести організацію до згѣдноі і енергїчної працѣ.

Такий зъѣзди нотаблївѣвъ бдбувають ся не разъ у иншихъ народѣвъ, особливо у Чехівъ і у чеськихъ Нѣмцївъ. Мы, якъ вь многімъ нѣмцївъ, такъ і вь тѣмъ остали ся по-заду. Теперъ такий зъѣздъ єсть именно зъ двохъ причинъ дуже потрібнихъ: намъ потреба забрати свій голосъ при нагодѣ чесько-нѣмецкоі угоди і намъ треба приготувати ся до будучихъ выборівъ до ради державної. Дятого гадаємо, що цѣла галицька Русь нетерпеливо буде ожидати завозваня бдъ своєї репрезентації і найлучшій сыны єи на то завозванє радо поспѣшать.

Переглядъ часописей.

[Czas і N. Reforma о конференціі угодовій.]

Дивна рѣчь! Черезъ одну нѣчь, але вже вь вѣду довершеної угоди чесько-нѣмецкоі, змѣняєть краківскій Сзас фронтъ і удає, мовъ бы і бѣзъ єго звѣстєне сторонництво причинились вь явій небудѣ способѣ до всего того, що сталося. Фракція краківска, котра всьми силами, черезъ повнихъ 10 лѣтъ, консеквентно, піддержувала систему правлїня гр. Таєфого, систему гегемонїі однихъ народѣвъ надъ другими, а тымъ самимъ і гегемонїю Чехівъ надъ чеськими Нѣмцями, та фракція і єго органъ не можуть теперъ найти досыть слівъ похвальнихъ для гр. Таєфого, котрий якъ-разъ находить ся на дорогѣ бдступленя бдъ давньої системи, такъ званої автономїі краківъ короннихъ і вперше вступивъ на дорогу автономїі народѣвъ, на разѣ автономїі чеськихъ Нѣмцївъ. Вь Сзас-ѣ зъ 21 н. ст. січня с. р. читаємо, примѣромъ, таке:

Стоячи сильно (!) при засадѣ права всьхъ а численнихъ народѣвъ Австрїи до життя національного і автономного і т. д.

Витавмо результатъ конференціі угодовихъ чеськихъ не лишъ якъ вступѣ до полагодження найтрудоушїей і найбільше запутаної справы національности вь монархїі, але і т. д.

Система, що довела до такихъ результатівъ, має вській підставы жизнєвности і тривкості і т. д.

Покінчений иншо-що конференціі суть — по гадцѣ Сзас-у — початкомъ кнѣця борбъ національнихъ, а початкомъ змаганя лишъ о засады політичній і суспільній.

Сзасъ забувъ собі бдъ разъ, що бѣзъ нѣколи не стоявъ нѣ при засадѣ рівноуправленя всьхъ народѣвъ австрїйськихъ, нѣ зъ окрема що до Русинівъ галицькихъ за ихъ рівноуправленє, і то єму якъ-разъ не ядо єя радувати тымъ, що добрий результатъ конференціі чесько-нѣмецкоі може бути вступомъ до полагодження справы національної вь Австрїі вь загаль, а справы руськоі вь Галичині вь подробности.

Але Сзасъ, солідаризуючись а la minute зъ змѣною теперішньої системи кабінету гр. Таєфого, має при тѣмъ добрий свій рахунокъ. Підлєстившись, бѣзъ важе заразъ:

Поляки приймали вѣсть о успѣхахъ конференціі чесько-нѣмецкоі зъ вдоволеніемъ, бо суть пересвідчені, що гр. Таєфе поправивъ лишъ то, що було злымъ, а не поспує того, що було добрымъ.

Сзасъ отже надѣєсь вже теперъ, що гр. Таєфе вдовольєть ся полагодою спорівъ чесько-нѣмецкихъ, але не зруйнує того, що „було добрымъ“, именно не зруйнує порядкѣвъ польско-руськихъ. Сзасъ вѣрить навѣть вь то, що гр. Таєфе на теперъ не буде мати другого пильнѣйшого дѣла, якъ винагородити тихъ (станчїківъ), котрі черезъ 10 лѣтъ додѣли і недѣли (!) циро піддержували кабінетъ гр. Таєфого зъ єго системою, котра теперъ показала ся хибною

Изъ мого побуту вь Африцѣ.

Самсбургъ вь листопадѣ 1889.

Невольництво та будучність Африки.

Хто не читавъ „Хаты дядька Тома“, того пречудного твору панѣ Бічеръ-Стуу (Becher-Stowe), вь котрѣмъ такъ живо представлено незавидна доля та житє-бутє невольниківъ вь плантажкахъ американськихъ? Чия дума не обурилась на той негідний способъ якымъ тратовано истоту людську?

Кому зновъ зъ новїйшихъ часѣвъ не звѣстна агітація кардинала Лавієрї (Lavigerie) противъ невольництва? Єго горяче слово зворушило умы та серця вь Европѣ та Амерїцѣ. Пана выдавъ євнїкаку противъ невольництва. Цивїлізованї держави, а на ихъ чолѣ Англичане та Нѣмцѣ, виконують вь практицѣ той принципъ, єспїяючи торговлю невольниками на побережю африканськомъ. Що єи бѣ держави не роблять сего зъ частю гуманности, якъ то голосить ся вь газетахъ нѣмецкихъ та англїйськихъ, але вь добре понятїи своїхъ інтересівъ, именно, щоби знищити силу Арабівъ та обернути вь дальшій будучности робучу силу негрѣвъ вь свою користь, — се рѣчь друга.

Вь Африцѣ подѣ панованіемъ арабськимъ не доходило невольництво нїколи до той жостокості, якою оно проявило ся вь Амерїцѣ вь рукахъ Европѣйцївъ. Вь тѣмъ взглядѣ перевѣсивши європейско-американскій ученики своихъ арабськихъ учателівъ. Вь Африцѣ не має навѣть то слово „невольникъ“ вь собі щось погрудливого. При стрїчѣ зъ своїмъ зверхникомъ або навѣть приятелемъ называє себе Арабъ вь двїтїстїй орієнтальної бесѣдѣ — „невольникомъ“.

Невольництво — се одинокий вь Африцѣ односини мѣжъ хлѣбодавцемъ а робѣтникомъ. Оно найлучше дасть ся порівняти зъ нашою панщиною.

Правда, що при транспортѣ невольниківъ дѣють ся жостокості. Але-жъ невольни-

ки — то звичайно полоненники воєной. Чорні королїки мають мѣжъ собою вѣчній крэмоль та междусобицѣ. Що зъ полоненниками не обходять ся ласкаво, на се найшло бы ся багато примѣрѣвъ зъ воєной та окупацій європейськихъ, навѣть изъ послѣднихъ лѣтъ.

Воєннихъ полоненниківъ продають агентамъ, а агенты арабськимъ хлѣбодавцямъ. Арабѣ стережуть своихъ невольниківъ — се-жъ ихъ инвентарь, ихъ добро — і карають строго вській утѣчѣ та перебѣги. Але хто не пригадає собі тутъ тихъ панськихъ сувїлїй до уряду передъ 1848-имъ рокомъ вь Астрїі а передъ 1860-ими роками вь Россїі та на У-країнѣ про побѣгъ такого-то мужика Івана та про покаранє єго? Негрѣ — нїча раса бдъ Арабівъ і безперечно низша раса, — а мы-жъ всьхъ Европѣйцївъ признаємо до одной і тѣй самої кавказькоі раси! А помимо того вѣлїко то слѣзъ пролилось вь салюнахъ європейськихъ Арабівъ, коли магонаднѣйшї сыны та идеальні паночки читали устуну изъ „Хаты дядька Тома“?

У тугешихъ Арабівъ уважає ся за нечесть, коли бдъ кого утѣкають невольники. Се безперечно, що у панівъ арабськихъ живуть невольники лѣпше, та головнѣе безпечнѣйше, якъ у своїй землї рѣдкій, при пануючѣмъ вь єсередку Африки кочовницѣвъ, при вѣчній війнахъ та елементарнихъ невогладинахъ і се безпечно, що небогато — може і нѣ оданъ изъ негрѣвъ, що живуть теперъ невольниками вь Санзїбарѣ та головнѣйшихъ мѣстахъ континенту, не захотѣли бы вертати вь свою отчину. Нѣ разу не бачивъ я нелюдского обходу зъ неграми — і о тѣмъ запевнювавъ мене всьхъ Европѣйцївъ живучїй довшїй часъ вь Африцѣ, що Арабѣ вь обходѣ зъ неграми справедливѣ і навѣть гуманнѣ.

Разъ одинокий лучилось менѣ видѣти, якъ надзорець-мандаторъ зупинивъ ся надъ невольницею, що несла вугля изъ майзину до прибережної лодки. А се була невольниця англїйскої фірмы Smith, Mackenzy et Co. Якъ то? Англичане держать невольниківъ? Сохра-

ни Боже! — бдповѣсть Mr. Smith. Се тільки те Арабѣ держать невольниківъ... Shocking! Але що сей Арабъ тільки поднаймлений за дешевїй грошѣ, щоби давъ своє имя, — того не треба усмѣхъ знати. Такимъ робомъ і гуманнѣсть сыны, і честь Альбіону цѣла...

Чого-жъ хотѣть Европѣйцѣ, заповѣвши войну противъ невольництва? Хотя того, чого хотѣть усѣ сильнѣйшї, та прѣворѣтнѣйшї, та беззгляднѣйшї расы, — панованя! Замѣсть тѣлесныхъ крєпакѣвъ она заводять поки-що невольниківъ капіталістичного устрою, хочъ і се ще не виключено, що выпанавши Арабівъ, они оставлять status quo ante. Се залежить бдъ того, якъ буде треба, та якъ користнѣйше. Безпечно, що тутъ дѣє ся несправедливѣсть і Арабамъ і неграмъ — але-жъ де вь свѣтѣ та справедливѣсть?

Вь борбѣ о истнованє панувъ лишъ оданъ законъ — жостокїй — законъ силы. Молоть та наковало — се девиза вь борбѣ одиницѣ та вь борбѣ расъ і народѣвъ. Пустьѣть сегодне на верхъ утисненого — бѣзъ нѣмцѣмъ не буде лѣпшїй бдъ свого попередного пана. Нещастє того, хто слабшїй. Нехай умѣє статись „молотомъ“! Нарѣканє на несправедливѣсть пустьѣ та смѣшнє.

Безпечно, що пѣсля гуманности стала ся несправедливѣсть червоно-шкѣримъ вь Амерїцѣ. Безпечно і те, що велика несправедливѣсть дѣялась Пазуасамъ вь Австраліі, коли зайшовшї тудѣ колько-істї стрѣляли ихъ, якъ дикихъ автрѣвъ, та по ихъ трупахъ закладали цѣлѣтучї фермы та мѣста. Безпечно і те, що дѣсь велика несправедливѣсть Чукчамъ, Черемисамъ, Вѣткамъ вь Сибїрі. Але ихъ вь тѣмъ вина, що они уродились низшою расою. Можна плакати, можна нарікати на потѣстнѣ права людскості, — всѣ єи елементы, хочъ якъ гарно они звучать, не мають вь щоденнѣмъ житю найменшої вартості, хіба що служать гуманно вывѣскою, бдѣ котрою проворѣтнѣе довершуеть екстермінаційна борба. Хто не умѣє выкористати беззглядно ситуацію та стати паномъ на своїй землї — того

розторопить колесо незмѣнного закона і зѣтре зъ землї.

Теперъ прийшла черга на негрѣвъ вь Африцѣ.

Що стане ся зъ тою расою — безжурною, веселою дитинячою по складови свого ума, що осталась теперъ вь XIX столѣтїю на такъ низькомъ ступенї культурѣ? Чи винищать ся она такъ якъ туболцѣ вь Амерїцѣ та Австраліі, чи може, вѣдѣвшись на высшїй ступѣнь, она зъ своєю стороною дасть причинѣ до загальноного поступу?

Що раса європейска зъ своєю стороною нїчого не залишить, щоби ту расу зробити собі підданюю і нешадливою для свого панованя, — се рѣчь ясна. Пока-що завведено горѣлку — то средство, що бддало такий добрий услуги вь борбѣ зъ червоно-шкѣрими вь Амерїцѣ. Негрѣ заивають ся і тратьєть черезъ те давню свою силу візичну та духову енергію.

Що негрѣвъ вь Африцѣ можна і цѣлкомъ винищити — то показали Боєры (т. є. мужики) вь своїй Трансваальскій та Оранжскій республіцѣ. Они выперли Бечуанівъ геть по-за границѣ своєї держави і заложили тамъ гарнї хлѣбодѣльскї мужицкї осадѣ.

Пока що рѣчь стоить теперъ такъ:

Кліматъ вѣходно-африканскій не дозволяє ще до теперъ постійного поселєня Европѣйцївъ. Европѣйцѣ хорюють на пропасницю, червїнку, тифъ. Негрѣ, заакліматизованї, не підпадають такъ небезпечно тымъ хворобамъ. Робучї руки потрібнї Европѣйцямъ, отже Европѣйцѣ будуть старатись удержати силу негрѣвъ. Зъ управою землѣ, зъ высусненіемъ багачъ і т. д. — може все змѣнить ся. І що тогдѣ, коли негрѣ покаже ся злишнімъ, „мсуунту“ не пожалує єго, і тогдѣ почнеєть нищенєне поголовнє, — про се вѣчного і говорити.

Сила по стороноѣ Европѣйцївъ. Macht geht vor Recht — мовить Бісмаркъ, а передъ нимъ же старїй рабѣвъ Сїноца сказавъ: Unusquisque tantum juris habet, quantum potestas valet. (Tract. polit. Cap. 2. §. 8.)

Д-ръ Я. О-скій.

и навіть шкодливою для Австрії. Яка чудна консекеція!

Демократична N. Reforma налякалася акцій угодов. В дописі з Вьдні з 16 в. ст. сяча звертає хтось на увагу на те, що з конференції чехо-німецьких можуть вийти недобрі для Польові наслідки. Сторб язиковий межі Чехами а Німцями чеськими може набрати ширшого значіння. По словах дописувателя, не розходять ся в Чехії лише о то, чи суди в уряді в повстах чисто німецьких мають приймати пасма чеські а одповідати на них по чеськи; або чи в повстах чисто чеських такі самі права має посідати язик німецький. Нв. Німцям чеським ходить о то, щоб язик чеський не був в засаді узнаний язиком краєвим, а Чехи знов стоять при тій набутій праві. Як бы конференція удалася зняти прав язика чеського яко виключно краєвого, то и в другіх краях коронних о мѣшавом населено могло бы прийти до зміня в тій напрямі а того боить ся демократична (!) N. Reforma. Уступь дотичний гласить:

В спорі язиковий чехо-німецьких заходять засадничі взгляди, котрі и по-ча Чехію повний звернути увагу всіх по правім, що тут розходять ся о практичне узнання прав язика краєвого и що ухвала, яка бы бді сямь взглядами при санкції правительства послѣдувала, могла бы вытворити прецедент для другіх країв коронних або вытворити конкретну підставу для загального державного закону національного для країв о мѣшавом населено. Чехи, борончи прав своє язика яко краєвого, стоять про-то на загальній шміт становіни, и дятлого заслугоють на поміць постороню взглядо интересованых другіх народів.

Истинні, але простими словами значить то мепето: Поляки галицькі, уважайте, щоб ваш язик не втратив права язика краєвого на Руси галицькій и ставайте по стороні чеській. Чи таке понятє годіє з понятєм демократизму мы сумніваємось.

З життя Русинів по-за Галичиною.

II.

На Україні Русинам в останніх часах зовсім не полегшало. Геть політичний тревас далше з незміною силою.

По смерті ківського генерал-губернатора Дренгеліана через 14 мѣсѣць посіда та не була змінена, аж по 14 мѣсѣць именовано ген.-губернатором генерала Ігнатієва, котрий до того часу правив вихідним Сибирію. Кієвляне гадали, що гр. Ігнатієв дасть бодай яку малу полеху українському слову, що стоїть під указом з 1876 року. Але жє дарма! Як довідуюмо ся з двох дописів (з Кієва и з південної України) до львівської „Правди“ — геть політичний не зміняє ся, а може навіть збільшив ся.

„Здасть ся, ніколи ще у нас не було так тяжко, як тепер, — пише дописуватель з південної України, — цензура притомом завзяла ся зніщати все до краю, и тепер проускає тільки деяку дробеньку дураццю, а що більше и краше, про те нема що й думати.“

Кієвляне уложили торб альяманых „Звѣстка“, в котрій крім самон белетристики не було нічого, а до того ще половина тої белетристики була вже друкована, а решта така було невняне, як те немовлятко. Цензура заборонила тої альяманых, хоч навіть після указу з 1876 року белетристичні твори на українській мові можуть пускатись цензурою.

Одесити рівно-ж уложили и выдали в цензуру літературно-етнографічний альяманых „Розмова“. Альяманых сей був, подобно як ківський, уложений так, щоб не дати цензурі ніякого заціпки, щоб не було в нім не то якої думки але навіть якого слова уразливого, тож укладяки були певні, що цензура сей альяманых пропустять. Оже в! цензура выдаль „Розмову“ заборонила.

Не знати, яка, але мабуть така сама доля постигне и дальші выджені альяманых: ківський „Весна“, чернігівський „Десна“ и одесний „Співка“.

Мѣж укладяками забороненых альяманых єсть думка внести на цензуру жалобу до міністра и в сенат. „Хочь оно — пише дописуватель „Правди“ — поже на скаргу вовкови на те, що зроблено по вочому наказу, а про те треба-ж щось дѣяти, а може що з того вийде. Побачимо, а пока-що просто руки опускають ся — вся наша праця скидає ся на Саварову роботу, чи ніякого з неї добутку не дають. Отъ тепер и. пр. конає оден чоловік Українсько-руську бібліографію и першій томъ Словаря російсько-українського, але певне, що выдальне прийде ся бдкости на безрѣч и хто его знає, чи й д. ведеть ся спорудняков побачити надруковану свою працю, и надъ котрою просидѣв скільки роков. Окрім того, що правне становить нашого письменства дуже тяжке, що, по закону, нашого слова не пускають в в церкву, в в школу, лишючи нам тільки белетристику та етнографію, — то ще харцыз урядники и на сему маленькому куточку, в якій нас загнано, не дають ходу и думати ще більше, ніж закон. Тож, справд, мы не маємо цілком прав, и не давно, що наше дѣло не то що не розвиває ся, а навіть марѣ.“

Так само, як з літературними творами, поступак и з українським театром. З Кієва пають що и за генерал-губернаторства гр. Ігнатієва не дозволено українським трупам Кропивницького и Садовського давати представлення в Кієві. Нв-

чогось нового не пускають, — пише дописуватель з південної України, — сподіваючись, що публіці набриднуть старі пѣсы и она охолодне до українського театру. До того ще заставляють бѣдолашних артистів грати стільки актів російських пѣс, скільки українських, — то коли ставлять „Безталанну“ або иншу пѣсу в 5 дѣях, мусять разом ставити 5 актів російських водевілів або инших пѣс, потівають спектакль з 7-и годины вечером и ледь до 2-години по півночі бѣчають, а се и для публіки и для артистів ще більше важко.“

Неведомі факты говорять самі за себе. Російський „объединитель“ не перебирають в средствах, щоб гнати українсько-руське слово, не страхають ся навіть ломати закон а при пануючій системі правительственной ухвалити им се безкарно, а навіть бере ся в заслугу. Мимо всего доволіного драконьского гнету, найпаче „харцыз урядників“ — якъ виражусь дописуватель — интелігенція українська все таки не капітулює, по різних мѣстах України укладають наші патріоти альяманых літературні и піддержують свою сцену, бодай в тих границях, в яких не навистники нашего слова дають й обертати ся. Нашимъ землякамъ за кордономъ треба тільки „не опускати рукъ“, але твердо и неустрашимо стояти за святою своєю справою народною — до „слушного часу“.

Серед рускої колонії в Америці бді часу, якъ о. Иванъ Волянський вѣхавъ з бѣдами назадъ до Галичини, зробивъ ся мѣж тамошню интелігенцію рускою страшний роздоръ. Зъ одной стороны о. К. Андруховичъ (котрому недавно правувъ у поміць о. Грушка), а зъ другою угорсько-руськѣ священники и громадка свѣтской интелігенції. Про роздоръ той уже давнѣше доходя до насъ вѣсти, але мы не хотѣли того голосити, думаючи, що чей-же справа якоє полагодити на мѣсто и мы незабавомъ доведемось, що вся интелігенція галицько-руська в Америці зновъ зѣднать ся и труднѣше буде в такій гармоні, якъ се бувало за часівъ о. Волянського. Однакж, замість получити ся, справа ще погіршалася.

Въ остатнімъ (42-мѣ) числѣ „Америки“, котру по о. Волянському перенявъ о. К. Андруховичъ, подбуємо обширну вступну статью на тематъ того роздору — статью повну лайки не тільки на угорско-руськѣ священниківъ, але и на галицько-руськѣ интелігентныхъ людей, що це за часівъ о. Волянського на его запрошенє поѣхали до Америки и тамъ спільно зъ нимъ трудили ся в справахъ народныхъ. Нив редакція „Америки“ називає тихъ людей „зрадниками руского народу“, „дѣбравною шайкою“, „павидіуама, що прибули обдерті (!) зъ старого краю“ и т. д., а вся та лайка за-для того, що — якъ каже редакція „Америки“ — они „рыють підъ рускими галицькими священниками“. Друга сторона, не маючи свого органу в Америці, не може сказати свого слова, а посторонній люде могли бы ситуацію добре осудити только тогды, коли-бъ высказалась et altera pars. Однакжъ уже и теперъ можно на тематъ того роздору сказати де-що. По перше, взагалі выступленє редакції „Америки“ зъ такою лайкою на всіхъ свѣтскихъ галицькихъ Русинівъ в Америці — що найменше не свѣдчить о такій редакції. А далше, люде тѣ за часівъ о. Волянського мали славу зовсімъ добру — не „шайки зрадниківъ руского народу“, але патріотівъ-дѣятелівъ середъ руской колонії. Чи тѣ люде, поѣхавши на воззванє о. Волянського до Америки, поѣхали туды не зъ каіталами, але тільки зъ головою и руками до праці, се рѣчь певна, але жъ за-для того годъ лягти вх, що прибули туды „обдерті“, поѣхали зъ Галичини такъ само безъ капіталівъ, якъ и. пр. о. Грушка, а здале, и о. Андруховичъ. Будь-що будь таке выступленє редакції „Америки“ противъ свѣтскихъ интелігентныхъ Русинівъ заслугоє хіба на нагану. Бели тепершній галицько-руськѣ священники мають якій споръ зъ свѣтскою интелігенцією, то повинні старатя ся полагодити его тактомъ и спокоемъ, а не поповольно лайкою и газетъ споръ роздувати до ненависти, зъ котрою може вийти только шкода и для справы руской в Америці взагалі, и для самихъ священниківъ зъ-окрема. Що свѣтскій интелігентный Русинъ в Америці не єсть принципіальними ворогами священниківъ, о томъ може свѣдчити фактъ, що п. Вол. Сѣменовичъ, проводивъ свѣтскую интелігенцію, приѣздивъ остатнімъ разомъ до Галичини нарочно только дятлого, щобъ тутъ выхлопотати по змовѣ якъ найбільше галицько-руськѣ священниківъ для коловій нашхъ в Америці, бувъ в томъ дѣлѣ на авдїенціи у владикъ рускихъ, и т. д. Ворогъ священниківъ того не робивъ бы. Отже лайки в „Америці“ не можна собі выголдувати никакъ, якъ только помѣшаньмъ якихъ справъ приватныхъ зъ справами загальною ватури. А се — що разъ кажемо — нікому на добро не вийде.

Галицько-руськѣ священники стоять такожъ в страшнімъ роздорѣ зъ священниками угорско-руськими. Побачмо, що на той зновъ тематъ пише редакція „Америки“:

„Знає рѣчь — читаємо в загаданій статѣ в ч. 42 — якъ то тѣ священники в старімъ краю дѣбать о добро нашего руского народу. Пересканий мадаризмомъ, стали си слѣпымъ орудіємъ в рукахъ угорского правительства до знищеня руского населения. Руского языка не знаютъ, руска література ихъ не обходить, не вь головѣ ихъ просвѣта народу. Имъ ходять о то, щобъ нахити свои мадарскі кишени рускимъ грошемъ. Коли де-котрій зъ тихъ угорскихъ священниковъ знають, що вже споре часло знаходити ся рускихъ вѣрныхъ в Америці, нужъ пускати ся за тымъ народомъ и ту на американскій землі выискують его, выдираючи бді него

последній долляръ. То суть люде огидного характера, не перебираючи въ средствахъ до освѣженя своихъ цѣли, абы збогатѣти потомъ и кровію руского робѣтничого народу. На до-казъ того наведемъ слѣдуючій вѣрный фактъ, де жинцѣмъ представити ся читателямъ брутальности, безхарактерности угорскихъ священниковъ. Въ мѣстѣ Кінгстонъ повстала руска церковь. Трудно описати, кѣлько то стоило заходу, моголы, гроша, закамъ то дѣло довершилось. Наші галицькі Русини збъ всіхъ тѣшныхъ окрестностей давали свой последний тяжко заробленный грѣшь на сей Божій храмъ, котрый хотувать богато, бо зыжъ 17 тысячъ аол. а. в. И що жъ? Появивъ ся такий мадарскій гонведъ, напавъ на нашу руску церковь розбѣивачить способомъ, разваливъ дѣрвѣ бѣдъ церкви в помешканя, зывъ вь послѣднѣе мѣсьць свою вѣснѣсть. Чи то священникъ такъ робить? Чи то годить ся, абы слуга Божій розбивавъ дѣрвѣ, крадѣвъ ся до святыхъ горшъ бѣдъ злодѣя якого, помимо волѣ народу, котрый о сей Божій дѣмъ старавъ ся? Бѣзь чести, бѣзь совѣсти, бѣзь вѣстыду, бѣзь страху Божого той чоловікъ сидѣть тамъ до нинѣшного дня и немалосердно дре шкуръ зъ руского народу. Слова Божого ніколи до народу не скаже, бо по руски не вѣсть, вь дома говорить по мадарски. Такому чоловікови нивъ нема на свѣтѣ святого, вь него душастированѣе вѣсь прѣсте ремесло, о просвѣту людей не дбає, бо самъ вь мадарскѣмъ заслышено бѣкнувъ нашу руску газету и ваклаивъ люде, щобъ такой польскій газеты не читали. Тотъ угорскій священникъ зробивъ роздоръ межъ нашими народомъ, горлаючи, що Галичане не суть Русини, а Поляки, галицькі священники то католики а не Русини, вь той злобой цѣли, абы вѣсь лѣше до нихъ горнулись та давала тяжко заирацованный грѣшь...“

Поманувши тѣмъ, вь якѣмъ написаній той уступъ про угорско-руськѣ священниківъ (новый свѣтъ має вь тѣмъ взглядъ свои обычаѣ), та згенерализовану характеристику угорско-руськѣ священниківъ, бо чей же знайдуть ся мѣжъ рускимъ духовенствомъ вь Угорщинѣ и выимки, до котрыхъ не можна приложити такой характеристики, — мы не можемъ не признати редакції „Америки“ рацію вь тѣмъ, що выливъ на народъ угорско-руськѣ священниковъ вь Америці, не єсть добрый. Пригадуємо вь тѣмъ дѣлѣ и давнѣшній писма п. Вол. Сѣменовича. О. Волянський старавъ ся, на кѣлько лишь можна, одновити мѣжъ священниками галицькимъ а угорскимъ рускимъ не доводити до напруженя. Навѣ вь тѣмъ взглядѣ тактику зміняно. Котра тактика була лучша, мы, очевидно, судити не компетен-тній. Щобъ запобѣгти большій шкодѣ, яка могла бы вийти бді угорско-руськѣ священниковъ, о. Волянський и п. Сѣменовичъ старали ся, щобъ мѣся священниковъ при церквахъ чамъ скорше пообсѣдужати духовными зъ Галичини. Але коли-бъ нинѣшня тактика супротивъ священниковъ угорскихъ мала бути лучшою, то вже ніякъ не дасть ся оправдати рівночасно ворожа акція противъ галицько-руськой интелігенції свѣтской. Тажъ власне, щобъ побороти шкѣдний выливъ угорскихъ священниковъ, треба старатяся зѣднати вѣсь силы галицько-руськой интелігенції вь одну збѣдну, солідарну фалангу...

Роздоръ мѣжъ галицькою Рускою интелігентною вь Америці єсть обавомъ дуже прикримъ и дуже нездоровимъ а тактика редакції „Америки“ супротивъ свѣтской интелігенції єсть прямо шкѣдна справѣ руской вь Америці, бо не єдина, але роззягрює. Згода и солідарность конечно потрібній, тожъ вызваємо одну и другу сторону — а вѣримо вь патріотизмъ ихъ обохъ — щобъ бѣкнувши на бѣкъ всякій правды, подали собі руки до збѣдного труда вь имя справы загальною...

Чорні карты зъ исторіи галицького рѣльництва.

I.

Вь першѣмъ выдуску факхового мѣсячника „Ekonomista polski“ помѣсьняє посоль радъ державномъ д-ръ Рутевскій цѣзаву працю „про элементарный нещастя Галичанъ“, вь першій части котрою розвивъ широко рѣчь про нещастя, якѣ дотыкали и дотыкають наше рѣльництво. И самъ змѣсть праці вь часѣ, вь котрѣмъ оголошавъ єч авторъ, називаючи рѣчь до теерѣшного невѣдожданно ситуації нашого рѣльництва, додають той розвѣдѣ дуже багато интересу, и мы для того уважамъ бдовѣднимъ подати змѣсть єч нашимъ ВП. Читателямъ знаючи дуже добре, що все, що лѣшь дотыкає економічного стану нашего краю знаходить все середъ читачкою рускою громады живий интересъ и голосный одгомѣтъ.

Авторъ загаданой розвѣдки застановляєсь передъ вѣсьмъ надъ причинами тихъ крѣзь, якѣ галицьке рѣльництво переходило вь памятий сумній роки и переходить вь тепершній часѣ. Причини тѣ дѣлѣть бѣи на шість категорій, а именю: 1) лѣта вогкѣ, 2) посуха, 3) цѣны, 4) градъ, 5) мыши и янші полєви шкѣдники, 6) зараза на худобу.

Найнекстерѣшными для рѣльництва суть лѣта вогкѣ. Вь такихъ лѣтахъ звычайно не можна бдовѣдно выбѣжати осѣбною робѣтѣ вь полѣ, свѣсь заложа, сягѣть покыває незамерзлу землю, бѣтакъ прѣхъ дѣти цѣна а довга весна, за нею неурожайне лѣто, до того звычайно єбно и бараболѣ гинуть и мало ихъ єсть, отже сарѣзъ бѣдуваєсь брагѣ поживы для людей и худобы.

Вогадѣсть була правичною неурожайнѣ вь Галичанѣ вь рокахъ 1847, 1865, 1871, 1872 и 1879. Рѣкъ 1865 сировадѣвъ єгрышыа тѣ-фусъ голодový, котрыа десятикувавъ цѣлу громаду; вь початкомъ р. 1866 затыаєно 3,000,000 ар. голодový позичка для Галичанъ, але позичкою тою орудовано дуже лахо. Выдано зъ нея 124,754 ар. на безлов ротній під-мога, а 1,789,236 ар. на поворотній підмоги на

закупно збѣжа. Однакж на закупнѣ збѣжа, стративъ край дуже богато, самѣ кошты транспорту и страты магазинной выносили 39,363 ар., а до того було закуплене збѣже дуже лахо. — Рѣкъ 1872 бувъ для рѣльництва вь Галичанѣ дуже страшний. Сѣгѣ упали на мокру землю, слоты осѣний знищили зѣсьны, половина озиманы треба було за весною переорувати. До того пришло мокре лѣто, котре знашало єбно и сировадѣло заразу бараболѣ. Акція ратушкова вь тѣмъ роцѣ такъ вѣсь бѣ не було. Выравдѣ вь грудни р. 1872 порѣшавъ соймъ затыагнѣти вѣлаку голодový позичку вь сумѣ 5,200,000 ар., але санкція сой позички пришла за пѣсно, бо ажъ вь лѣтѣ 1873, правительство не дало для тои позички увольненя бді скарбовыхъ оплатъ, а коли бѣтакъ пришлѣвъ звысний арахъ, то мѣсто 5 миліонѣвъ затыагнѣно всего 1,600,000 ар. позичка, а вь тогѣ обєрєвно на затыагнѣно всего 800,190 ар. — Великій нещастя сировадѣвъ для галицького рѣльництва вогкѣй рѣкъ 1879. Вь роцѣ тѣмъ збѣбрано жита менше якъ звычайно о 2,100,000 гектолѣтровъ, а бараболѣ вь самѣй вѣхѣдѣй Галичанѣ менше о 5,363,000 гектолѣтровъ. Передовикѣ бувъ страшний, о-сѣбно вь захѣдѣй Галичанѣ. На весну р. 1880 була мѣжъ народомъ вѣлика нужда и показувавъ ся великій бракъ збѣжа назѣсьвѣ, а помѣчи єч вь не було майже ніякол. Союму не саликувано зовсімъ, а рада державна ухвалала для цѣловъ Галичанъ мізеру миліонію 500,000 ар. Тѣлько и всего було помѣчи. — Одъ р. 1879 не було у насъ вогкѣхъ лѣтъ. Выравдѣ вь р. 1884 и 1888 була декуды великій повѣнь, але се були лѣшь чисто льо-кальнѣ а не загально-краєвѣ нещастя.

Причиною сегорѣчноу крѣзы для рѣльництва єсь посуха. Сегорѣчний неурожай обѣймає не лѣшь цѣлу Галичану, а цѣлу майже Австрію и Угорщину, Румунію, Вѣльну, Подѣльє російське и Украину. Вь Галичанѣ выносѣть обчислений урядово дефіцитъ жывнѣ и пересѣчна потреба выжывленя сѣлскон людности суму 6,000,000 ар. Стратѣ инвентарѣ же не обчислено, але суть они величезнѣ и небувалѣ.

Вь вѣхѣдѣй части краю проявила вѣже осѣнь р. 1888 дуже не добрый знакѣ. Мыши нацѣли страшно озиману, сягѣи покыває незамерзлу землю, вь наслідокъ чого выпрѣло то, чого мыши не дѣбѣли. Сѣгѣ лежали довго, весна пришла цѣсно, богато озиманы треба було переорати, а для сѣлѣзенои поры можна було сѣяти лѣшь такий збѣжа, якъ лѣвъ, прѣсо або грѣчку. Одъ початку цѣвѣня почалась посуха, котра тревала до другою половины зыня. Вь лѣтѣ були страшний спеи, царий нѣчѣ безъ капѣ росы. Язъ лѣшь настали жывнѣ, почалась немѣвь для прѣний зыны, котрѣ не поправила пашѣ, а попусвали и такъ вѣже дуже мізерѣй жывнѣ. Вѣже середъ лѣта показѣвъ ся бракъ пашѣ и почалась вь цѣлѣмъ краю продаж инвентарѣ. Загальне необрѣдне по-ложєньє збѣльшало замѣненє торѣвъ зъ причы-ны пѣсковой и рѣтничон заразы — замѣненє то пошедило цѣнамъ и принѣвилодо тѣхъ, котрѣ пригнали на торгъ свой инвентарѣ при-мама такий назый цѣны, якѣхъ не тѣмѣтъ нашъ край одъ часу, якъ має у себе зѣльнѣвѣ.

Вѣже комуникѣть міністерства рѣльництва зъ дня 22 зыня 1889 оголошѣвъ, що выглядъ жывнѣ вь Галичанѣ єсть дуже лѣхѣ. Зъ вѣсьмѣмъ сѣрпня 1889 надѣбѣлаа окрѣужній товариства свои справозданя повний вѣстей Ізювыхъ и найсумнѣвѣшнѣй горосколовъ. Зъ тѣхъ справозданѣхъ поназуєсь, що цѣлый край має вь зѣрѣтѣ и солодѣ вь тѣмъ роцѣ страту около 1/3 звычайныхъ пересѣчь жывнѣ. Вь пашѣ и конюшнѣ доходить та страта до до 1/2, звычайныхъ пересѣчныхъ жывнѣ. Бараболѣ народили вь загѣлѣ середѣю, однакж пѣують ся и нема вхъ богато, бо двѣрѣ змѣншали продукцію бараболѣ.

Взагалі недобрѣ господарскій сего року єсть величезный. Вѣрчы пересѣчну торгову вѣртѣсть вѣсьхъ продуктівъ рѣльничыхъ Галичанъ, котра обчислена за лѣта 1884 — 1887 выносѣть 339,732,697 ар. и прѣймаючи вѣже дуже лагѣдно, що сѣй рѣкъ прѣвѣсь о 33% менше одержимѣ дефіцѣтъ рѣльничого господарства вь Галичанѣ вь р. 1889 означеный величезною цѣфрою 112,111,790 ар., и вѣже що найменше вь рѣвнѣй цѣфѣ стомилионѣ и бѣвъ ар.

Дефіцѣтъ той не скѣнчить ся на одѣмѣхъ роцѣ. Овѣ перейде, якъ то само собою розу-мѣвь ся на дальшій лѣта вь формѣ и недо-статку соломы, пашѣ, инвентарѣ вь гною, де-фіцѣтъ той буде салачувати рѣкъ 1890 и бо-гато ще его наслідникѣвъ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

О дальшихъ результатахъ угодовон конференції доносьте N. fr. Presse такъ: Вь Прагѣ обдудуться слѣдуючон недѣлѣ ажъ чотыри конференції нѣтабѣльнѣ, именю конференція посѣловъ зъ феудальной болѣ-шой посѣловости, зѣбры выборѣвъ вѣрѣноконсти-туційнѣй болѣшон посѣловѣтъ, зѣбры нѣмецькихъ и зѣбры чеськихъ посѣловъ до союму краєвого. Вѣсьмѣ тѣмъ зѣбрамъ подадутъ ся до вѣдомо-сти и до затвердження ухвалы конференція уго-довон. Вь конференції нѣмецькихъ посѣловъ соавомыхъ буде матѣ рефератъ пос. Шленеръ. Передъ сею конференцією обдуде ся єч вь соуюти засѣданѣе нѣмецького комѣтету єкзеку-тивного. Тѣмъ, якѣ самѣ зѣбромъ мають бути предложєны, обнимають спорій зомѣтъ и мѣ-стѣть вь соѣбѣ обширно а подробно вѣсь ухвалы конференції, мѣжъ вынимъ такожъ и цѣлый статутъ будучон рады културы краєвой.

Зъ Вьдѣна доносьте, що рада держав-на не буде скликава, якъ то розголосила де-якій газетѣ урядовѣ, на день 31 сѣзня, але ажъ на 3 в. ст. лютого.

Патентомъ цѣсарскимъ саликувано чеській языкъ на додаткову сѣсію на день 23 в. ст.

світанку. Сесія буде дуже коротка, а порядком денний першого засідання, який вже розі-
славо, обіймає 23 справ, з яких найваж-
ніша єсть ухвалення запозити в сумі 100.000
зр. для вистави краєвої; всі прочі точні
суть лиш поменшою ваги.

О становищі молодого-Чехів до
справи угодової доносить Bohemia, що
молодо-Чехи, позаяк їх виключено з кон-
ференції угодової, не хотять запускати ся в
дискусію надъ угодою, яку заклучили старо-
Чехи і шляхта і застерігають собі заняті
побільше відповідно до того своє становище.

Pest. Lloyd доказує, що наслідкомъ уго-
дової конференції стане ся можливість пере-
організації національних партій в Австрію
на партії політичні і що великі умірені партії
без різниці народності будуть могли
сполучити ся в одну велику партію прави-
тельственну, а то дасть почин до переоргані-
зації цілого життя партійного в Австрію. Pest.
Lloyd припускає, що гр. Таффе не відкаже в
тій своїй допомозі, а доказує, що таке пере-
організування мусить потягнути за собою і змі-
ни в кабінеті.

Др. Politik доносить з Відня, що вже
незадовго має комісія для розмежування
національних повітів розпочати
свою діяльність і розслідати відносини на
місцях. До сесії комісія, котру визначить міні-
стер судництва будуть покликані також
мужі довіря з обох партій.

Пос. Штурм зложив в свій мандат
до моравського союму. На прохання своїх ви-
борців з Ігльави, щоб він і далі не за-
держав сей мандат, відповів Штурм, що
стань его здоровля не дозволяє ему того.

Waterland доносить, що віденським архи-
єпископом іменований військовий єпископ
д-р Антон Груша. До сесії виступив
публіцист Pol. Corr. таку замітку: Збгля-
ду на виступ декотрих газет, що польний
єпископ д-р Груша іменований архиєпи-
скопом віденським, можемо подати до від-
домості, що цсарське рішення в сій справі
ще не вступило. Як видко отже, не запер-
чує Pol. Corr. рішучо сего іменования а каже
лише, що нема ще рішення цсарського. Water-
land єсть звичайно в справах церковних
дуже добре poinformований і его виступ мож-
на уважати за певну.

О воєнних приготуваннях Рос-
сії подає Pol. Corr. таку звістку: За-для ско-
рої мобілізації російської армії доповнено
передовішні средства комунікацій на стра-
тегічних залізницях недалеко від західної
границі держави, а тепер приготування с
нові залізничні того роду. Даліє зближено
части армії до тей границі, щоб тимь спо-
собом о скільки можна вирівняти з горы
ті шкоти, які можуть вийти для Росії з в
величезного простору і сполученої з тимь
великою трудністю скорий мобілізації. Войска,
котрі в тій цілі перевезено з Кавказу, за-
ступлено там новими батальонами резерву,
з котрих на случай потреби можна утвори-
ти 20 полків, котрі були б в силі длати
енергічно в Малій Азії, особливо же, що
оан мали б сильну точку опору в крпности
Карс.

Фабрикацію нових карабінів мага-
нових розпочато вже в російських фабри-
ках оружя; тимчасомь заосмотрено військо
в знамениті артилерію, котрій придано ще
48 штук нових дуже заохвалюваних мод-
рнів. Доповнені средства перевозу пожеж-
амуніція і т. д. для війська перевезено в
слідних часах також з великою старан-
ністю. Західні границі держави забезпечено
в слідних часах великими і сильними
крпностями як: Бересть Латвський, Иванго-
родь, Варшава і Дубно. В слідних м-
сяцах привезено до чорноморських портів
російських значне число пушок для укріп-
лення і сих точок. На особливу увагу за-
слуговує також корує пограничної сторожі
російської, позаяк нимь скріплено армію
російську 40.000 людьми, котрих участь в
евентуальних операціях воєнних може
принести велику користь, позаяк она єсть
дуже добре обзавоюлений з тереномь.

Меншою ваго єсть новість, яку думає
воєнна управа завести в російській войску,
а именно нова система атакування козацького.
Система та лежить в тм, що не дуже глибо-
кї ряди козаків розступають ся передь не-
приятелемь дуже скоро а відтак зновь с-
ходят ся. Даліє має бути заведений новий
регулярний стрільня, при чмь будуть да-
вати ся спеціальні свідання так, що навіть се-
редь темноти буде можна побачити ворога.

Маринарка російська має бути незадовго
скріплена новими кораблями воєнними і ка-
нонірами. В маю сего року буде пущений
на воду величезний корабель воєний "С-
верная Звезда" і нова канонірка, а по тм
буде ся посвящене будови нового корабля
воєного "Наварин".

В французькій палаті послів
выклали були буляжисты сцену, яка може
ще ніколи не бувала. Три рази мусів
полковникъ являти ся в сідлі з
неузброєними воєками и вшороваду-
вати буляжистівських послів в палату.
В палаті послів поставив був буляжистъ
Дя шезъ інтерпеліцію до правительства з
причини закау кредиту, який ухвалила була
париска рада громадака для страйкуючих
робітників в департаменті роданськомъ.
Міністеръ Констанъ відповів, що кредитъ за-
казано для того, що рада громадака цересту-
пила свій круг діляни. По сій відповіді на-
ступила отже в палаті скандальна сцена. До
голосу записав ся був пос. Жофренъ,
котрого по неуваженню вибору Буляжера на
Монмартр вибрано посломъ в він хотів
відповідати правительству. Леда що Жофренъ
явив ся на трибуні, як правниця а буля-

жисты підняли в палаті страшний крик и не
хотіли ніяк допустити Жофрена до слова.
Послы Кінео д'Орнано, Діге и Дерульдъ ста-
ли такъ викракувати, що президентъ палати
мусів аже дати нимъ нагану а навіть поста-
вив висесє, щоб Дерульда на якийсь часъ
виключити з палати. Палата ухвалила се
внесє а президентъ завовавъ Дерульда,
щоб він вийшов з саль. Тепер отже на-
стала небувала дос в парламенті сцена.
Дерульдъ мамо кольоразового завовав не
хотів вийти з саль і сидів уорно на
своєм мбсці. Президентъ перервав тогды
засіданє, багато послів вийшло з саль а
тогды явив ся сали полковникъ з більшимъ
бдльомъ неузброєних воєків, котрі сило-
мъ вивели Дерульда з палати.

Коли по сій сцені розпочало ся засідан-
ня на ново и Жофренъ вступив на трибу-
ну, повторилась ще раз та сама сцена; пра-
вниця а буляжисты підняли зновь страшний
крик и не хотіли допустити Жофрена до
слова. Наравъ заперечувавъ буляжисты
Мільвоає президуючого Казиміра Перієра
в такъ драстичний спосіб, що Періє мусів
заплати палату, чи не виключити-б також
и пос. Мільвоає. Палата дозволила насампередъ
Мільвоаєи выговорити ся а той став тогды
доказувати, що більшість нарушила суверен-
ну власть народу, коли допустила до парла-
менту Жофрена, котрого лаш меншість ви-
брала на Монмартр. В палаті настав по
сихъ словах зновь страшний крик и ухва-
лено відорвати бесідникови голосъ. Мільвоає
заявив тогды, що не відкаже того, що сказав
в крику: "Ого палата, що єсть притивъ
народу!" — Тогды ухвалено виключити пос.
Мільвоає. Коли Мільвоає не хотів вийти з
саль такъ само якъ его попередникъ, пере-
рвано засіданє и виведено Мільвоає з саль.

Коли третій раз розпочато засіданє в
Жофренъ вийшов знов на трибуну, кри-
нув знов Лятеръ, що не дасть говорити
Жофрену. Тепер постановлено и Лятера
виключити та знов перервано засіданє. Ко-
ли обидва розпочало ся засіданє на ново,
вийшло кількохъ буляжистів демонстратив-
но з саль. Тепер вже мбт Жофренъ спо-
койно промавляти в вступивъ противъ зака-
зу ухваленного кредиту а бесіду свою закін-
чав остримъ виступленємъ противъ буляж-
истів. Палата перейшла відтак надъ сєю
справою 292 голосами противъ 52 до порядку
денного и засіданє закрото.

Ті сцени з французькїм парламентомъ
дали причину, що президі палати пословъ
думає поставити внесенє на зміну регуля-
ну в тм дус, щоб послів, котрі не с-
хотят на завованє президента вийти з саль,
можна виключити на цілий час сесії парла-
ментарної.

На засіданні сенату подякувавъ Ляроає
за то, що его вибрано знов президентомъ и
сказав при тм: "Франція дала виборамъ
доказъ, що бажає в республіці знайти по-
трібний спокій для дальшого розвою своєї
судьби".

В Іспанії удало ся Саетіє утвори-
ти новий кабінет, до котрого аю міністеръ
дль заграничнихъ вйшовъ Вега д' Арміго,
але ситуація мамо то єсть дуже неспівна.
Найбільшу обаву викладає в Іспанії не-
безпечний рух в Португалію, котрий тамъ
проявив ся противъ Англіа а котрий, якъ
здає ся піддержують, найбільше республікане.
Правительство старає ся отже задалегідъ за-
безпечити границі від Португалії и высла-
туды значні сили войска.

Роз'ярене, яке настало було в Пор-
тугалію пртивъ Англіа, ще не зовсімъ
проминуло і кождий майже день приносять
нові всти о демонстраціяхъ противъ Англіа.
В Лісбон в Коїмбр, в Оporto і дру-
гихъ мбстахъ проявляє буля навіть досєть
грізній демонстрація. В Коїмбр спалили
буля студенти хоругви англійську середъ
олику: Най жє армія і незалежність б-
чани! Португальська колонія в Бразиліи при
слала телеграфію протестъ противъ жадавъ
Англіа. В Лісбоні прибула була студенти
всї статів португальськихъ моряцтвав, що
огражують пам'ятникъ Камоєнса в чорній дра-
перії і демонстрували такожъ противъ Англіа.
Новий міністеръ дль заграничнихъ Рібейро
лагодить нуту до держав, що підписали в
Берліні ухвалу конференції Коніо і покла-
ючися на §. 12 тей конференції має зажа-
дати від держав скликання мирового суду.

НОВИНКИ.

— Товариство "Русна Бєсѣда" у Львові устроєно
вечерній з танцями в своїхъ конятахъ при
ул. Орменської к. 27 в дняхъ 1, 8 і 15 н. ст.
лютого с. р. Вступъ від особи 50 кр. а толь-
ко за оказальнъ запросинъ. Стрбй для нань візито-
вий або народний; для мужинъ балевий.

— О подорожні намістника до Відня помістивъ
Dziennik Pol. таку телеграму під датою 20
сїчня: Вчєра прибувъ т намістникъ гр. Вадені.
Бувъ на авдієнції у цєсаря а зложивъ візиту
міністрамъ. Відбуваю ся з компетентного же-
рєла, що гр. Вадені знаєвъ ту велимъ сердечної
гостини и вчєрєно его о цілковитомъ довір'ю.
Поголоски о можливості уступленя гр. Вадень-
о не мають ніякої основи; ний становище на-
містника єсть більше сильне якъ коли небудъ.—
А в телеграмі з дня 22 сїчня подає Dziennik
Pol.: Зауважованє викликала ту поголоску, розши-
рена у Львові, що Дунаєвскій при згаданій ре-
конструкції габінеу бажавъ би з него уступи-
ти и перенести на посаду намістника Гали-
чини.

— Зь Радехова пишуть намъ: Од Нового Року
лучило ся у насъ кілька нещастнихъ пригодъ.
Дня 7 н. ст. сїчня в Холовці в горальні у-

павъ мазуръ Куба Партика до бражарки з го-
рлячою брагою и такъ сильно попаривъ ся, що на
другій день померъ. — Дня 12 сїчня найдено
на дорогі між Невцями а Коїсниками замер-
злу стару жєнщину Мариску Пенцарєву, що хо-
дила за прошелимъ хлбємъ. — Дня 19 сїчня
вечеромъ около 7-ої години вхавъ господарь
Стефанъ Федаш з жєнкою і вєкою Ткачукъ з
Незванова домів до Дмитрова, а зблудивши зь
дороги на болотахъ заїхавъ на млинку. Лдъ
заломивъ ся і Федаш не муги виїхати а хо-
тели вилізати доконче коні, роздягъ ся та
влізъ у воду. За той часъ Ткачукъ вернула до
Незванова и наймила фєру, щобъ ратувати там-
тихъ зь води, та не удалася та помбч, бо не
могли подибати мбсця, де Федаш заїхавъ у во-
ду. Доперва на другій день найдено неживого
Федаша и коні замерзли, а жєнка сидла на са-
нихъ.

— Зь Самбора пишуть намъ: Інфлюєнца ши-
рить ся у насъ досєть скоро; мабуть позамыка-
ють в нашомъ мбстї школи.

— Зь Немилова коло Перегінська пишуть намъ:
Зими у насъ нїякої та і нема зарбку в лї-
сахъ. Худоба подорожєла. Нічого не чувати за
обідану сировину. Крамниця громадака розви-
ваєсь у насъ прєгарно; товарівъ закуплено за
1170 зр. а продано вже майже за 800 зр. В
крамницю купують самі Неблківці, а з сусїд-
нихъ сєль нї спосібъ намовити, щобъ покинули жи-
дівъ. Не диво, бо и вєсєды по тихъ сєлахъ пої-
шла дорожє сєго року пропінация. Вєда міжъ
народомъ велика, — та може би скарбъ вида-
вавъ даромъ дровъ бдйшимъ людямъ. Не
ма що їсти та хочъ було би тепло. Скарбъ н-
чого не стративъ бч, бо вєсєды багато ломача
гнє.

— Вь Радехові відбудє ся дня 16 (28) сїчня с.
р. вокально-музикальний вечеръ з танцями. Вь
музикальній часті возмуть участь радеховскі
мбсцє зь хоромъ львівськихъ академиків. Чи-
стий дохідъ вечерка призначений для терпачихъ
голодъ сєляк.

— Перевоженє поспішнихъ посылонъ вь абонаментъ.
Дирекція руху державнихъ залізниць повідомляє:
Щобъ улегшити и приписити правильно повта-
рлючий ся міжъ тими самими партіями перевбзъ
артикуловъ поживи призначенихъ до заосмотрє-
ня більшихъ мбств, як: масла, лєдъ, яринъ, мо-
лока, мяса и т. п. заводити генеральна дирекція
державнихъ залізниць на всїхъ си шляхахъ
перевоженє тихъ поспішнихъ посылонъ вь а-
бонаментъ. Абонаментъ приймає ся лиш тогдѣ, коли
посылки вь однімъ мбсці доходять до най-
менше ваги 500 кілограмівъ. Абонаментъ складає
зъ початкомъ мбсця кавію на забезпеченє пе-
ревозового, и вь три дїб по кождімъ мбсці му-
сить наступити обронунокъ. Про близій условия
можна розвідатися на поодинокіхъ стацияхъ або
в дирекції руху у Львові.

— Видать красний іменувавъ на вчєрашній сє-
сіі д-ра Ж. Кручинського прижємъ відбавъ
недугъ шкільнихъ при краєвомъ шкільнмъ загал-
номъ у Львові. Рішенє видѣлу запало одно-
голосо.

— Рєвізія по сєлахъ. Зь Золочівського повіту пи-
шуть до "Черв. Русі": Вь сєлї Пл. відбувъ си-
ми днями жандармъ рєвізію у 14 господарівъ и
забравъ у нихъ невинні книжки и брошурь. Не
знати, чи сєй жандармъ мавъ такий наказъ відъ
золочівського старосты, про котре одинъ зъ у-
частниківъ на посольскімъ справозданю посла Ро-
жанковського заявивъ, що оно поступає безпар-
ційно и справедливо.

— О злодїяхъ-взякахъ, що хотіли утечи зь львів-
ськихъ Бригїдокъ, подає урядова газета такі дані:
Гершъ Едєлманнъ належавъ колись до шайки роз-
бїшацкѣ Нечипєровича и відтакъ бувъ проводи-
ремъ власної шайки вь Росії саме надъ грани-
цею Галичини, и засуджений тернопільськимъ су-
домъ на кільканацятьлїтню вязницю. Давидъ
Вайнаєвъ, котрий вже утікъв кілька разівъ зь
розбїжїхъ вязниць, обиджує теперъ кару 9-лїтню
визницї. Послїдній разъ утікъ бувъ онъ зь
Бригїдокъ вь червні мин. року разомъ зь Іоси-
фомъ Вобкомъ, дои не прихоплєнимъ, а при
той утечі зломивъ ребро и вь два днї прихопи-
ли его вь кривницюмъ лєбѣ.

— Перевєселє до Галичини єпископъ Гринєвєц-
кїй, бувшій управитель латинської єпархії ви-
ленської, котрого російське правительство усуну-
ло зь тей посади а теперъ визначило ему до 2000
рублївъ рбчно платїти и дозволило переїхати за
границі Росії. Будє се вже третій такого рода
гбсть вь Галичині, вь котрій наїшли вже при-
тукъ єпископи Фєліксїй и Краєвскїй.

— Читальня вь Карлові, єнітинського повіту
заявляє прилудну подіку п. Теодосієви Курп-
ковї, питомцеві ІІ року львівської семінарії ду-
ховної, за устроєнє и вивчєнє карлівського хо-
ру мужеского та за виступъ на вечерахъ читаль-
нї зь бдчтими и декламациями та управу хору.
Такожъ іменували загалний зборъ карлівської чи-
тальнї зь 10 грудня 1889 р. п. Т. Курпакъ ови-
мъ почетнимъ членомъ за згаданїй повисєше за-
ходи около розвою читальнї.

— Читальня вь Стрїльцкїмъ Куті, на Вуковині,
складає прилудну подіку тов. "Провєтѣ" за даро-
ваний книжочки читальня вь значимі числї и
доброго змієту. І. Федорович, голова; В. Єре-
мїйчукъ секретарь.

— Дрбній всти. На загалнихъ зборахъ "Рус-
ского Касина" у Львові вибрано членами видѣ-
лу: Глинський, о. Костєвскїй, д-р Кмицикєвичъ,
Лагола, Мончаловскїй, о. крил. Пакижъ, Цєлєхъ,
Ропицкїй и Стотанчикъ. Видѣлу уконституовавъ
ся такъ: крил. Пакижъ прєдсѣдатель, Глинскїй,
мбстопредсѣдатель, Ропицкїй господарь, а Цєлєхъ
секретарь. — Кандидатами на посла до ради дер-
жавної на мбсцє бл. п. Томащука суть: старо-
ста Гормузакъ и совѣтникъ судовий Мискольчїй. —
До жандармерії перенєслись офіцери оборони
краєвої: Мосєвичъ, Гаванцкїй, Лабидкїй, Форай-
тєвскїй и Старомбскїй. — Дня 26 н. с. сїчня від-
будє ся вїчанє н. Михайла Чижидъ, управите-
ля школи вь Поморянахъ, зь панною Ольгою
Матковською, донькою пароха вь Сновичі. —
Маршалокъ краєвий краєвий гр. Тарновскїй вер-
нувъ до Львова и почавъ урядувати. — У Від-
ні заявлявє комітєт зь слухачівъ політехні-
ки, котрий має старати ся, щобъ укінченимъ

слухачамъ політехніки, котрі зложили три ри-
гороза, прислугувавъ титулъ доктора.

Іменования, конкурсы, перенесения и пр.

— Іменования. Дієтарій головної каси краєвої
Тадей Сагайдаковскїй іменований пров. асистєн-
томъ сєй каси вь ХІ разѣ. — Намѣстникъ імену-
вань конципістѣ: Мих. Майкута и Людв. Страше-
ського у Львові, Алекс. Стаха вь Мислєницахъ, Льва
Крушинського вь Городєнці, Ів. Турка вь Тарнові,
Блв. Чермака вь Жовкві, Густ. Брикєра вь
Дрогобичі, Стан. Коритовського вь Золочєві, Вол.
Марка вь Ярославі и пров. конципіста Конєт.
Пірожинського у Львові провизоричними кони-
сарями повбтовани; а Чєсл. Кобузовського, конципі-
ста при дирекції доментъ у Львові и практи-
кантѣмъ концертныхъ: Мєч. Пашкудєского вь
Тернополі, Вол. Гадзінського вь Старімъ мбстї,
Альб. Рожанського вь Новімъ Санчі, Ант. Мра-
вичича вь Ясєлі, Ів. Матковського вь Жидачєві,
Ів. Мондєля, вь Ниську, Стан. Маркєвича вь
Горлицяхъ, Ант. Поглодовського вь Бохні, Здєсл.
Страдієта вь Мблци, Стан. Воднара вь Пере-
мишлї, Мих. Вохєньського вь Борщєві, Єрасма
Вычуковського вь Гусятині, Вол. Скалковського
у Львові, Вяч. Сєньковського вь Надбѣрнї, Леоп.
Попєля вь Товмачі, Ад. Губатту вь Ялєві, Мих.
Торєкого вь Тарнові, Андр. Городиского вь Пе-
ремишлянахъ, д-ра Жигм. Пілата при міністер-
стві провєтѣ у Відні и Стан. Добровольського
у Львові провизоричними конципістами намѣст-
ництва. — Краєва дирекція скарбу іменувала
Стан. Тщєнєцкѣго пров. адъюнктомъ а Андр.
Косцєлєцкѣго пров. офіціаломъ головної каси
краєвої. — Міністеръ торговлї іменувавъ аси-
стєнта почтового Ігн. Гарана у Львові асистєн-
томъ рахунковимъ департаменту рах. львівської
дирекції почт. — Wiener Zig. оголоєла імено-
вання: старшого інспєктора вь Новімъ Санчі
Дмитра Танчучка секретарємъ дирекції скарбу а
інспєктора вь Дрогобичі Льонгїана Рїєцкѣго
старшимъ інспєкторомъ податковимъ дирекції
скарбу у Львові. — Старшій контролоръ почто-
вий у Львові Рахардъ Вальхєръ іменований
старшимъ управителемъ почты вь Перемишлї.

Посмертний — ☞ — оновѣстки.

О. Орєстъ Антошєвичъ, парохъ вь Лїбохорѣ,
дек. высочайського, єп. перемишль, упокоивъ ся
дня 4 (16) сїчня вь 67 роцї житя и 41 р. свя-
ченства. Вїднє ему пам'ятъ!

ПОДЯКА.

Тяжко опечалєна родина смертю бл. п. Мар-
гарєти Зубрицької складає на симъ мбсці сєрде-
чну подяку Впр. о. вїдєдєканови Вїрєцкому зь
Журавинѣ, Вєч. оо: Будзиновському зь Радимна,
Гайдукєвичєви від Святого, Івасєвчѣ зь Малко-
вичъ, Кушнїрови зь Барича за звєличанє своєю
присутностю обрду похоронного, а о. Льву Ле-
вицькому, сотрудникамъ вь Сєниці, за дружнє
сочувствє заявлєно на кождімъ кроцѣ вь такъ
тяжкїмъ горю.

Родина Зубрицькихъ.

ПОДЯКА.

Чудовє величєє свято Святий Вєчѣръ. Сє
свято мира, супокѣ родинного, домового. Та ли-
шєсь не такимъ бувъ сєй Вєчѣръ для насъ;
мы бо покляли у домовину найдоржєшу намъ о-
собу мужа и батька, котрого вь силѣ вѣку, бо
вь 46 роцѣ житя, забрала люта безпощадна смерть.
Першою одрадою вь горю було се, що покійний
розпровавъ ся зь симъ свѣтомъ якъ вїрний сынъ
греко-кат. церкви. Пробуджений від сну о. Гр.
Калимонъ поспішавъ ухлїтити сєредь нїчної глу-
шї жаждаючї душі "наутїє", и за се Тобѣ От-
чє щирє Спасє-Богѣ! Радє розраду такъ дуже по-
жадану подали підписанимъ дальше Впрєподобній
оо. крилошанє: К. Чєховичъ и М. Подольнскїй.
Вамъ отже достойній мужъ такъ за добре слово
якъ не менше за одраву парастасу, похоронний
проводъ та трогачу (о. крил. Подольнського) на-
гробну бесїду най Всевишній стороєню нагоро-
дитъ. Вєч. оо. Гордїнського зь Ляшкѣ, Солтєке-
вичєви зь Мбжиці, Жєлєховському зь Перемиш-
ля, Гєлєтовичу зь Коривникъ, оо. прєсвитєрамъ
и Вп. нп. пїтомцямъ та нп. Дєнієсови Сїєнєви-
чєви зь Відні, Чєховичамъ, Щєховичамъ, д-рови
Кормошови, нани Лєщинськїй и всѣмъ прочимъ
за участь вь похороні та потїшачє дѣло або
слово щиро-руске Спасє-Богѣ!

Павлина зь Спєкєвичєвъ Микєвичєва, жє-
на; Омєлянъ, сынъ; Лєонтїна, донька и Орєстъ
Солтєковичъ, зять.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдєнь 22 сїчня. Гр. Гогєнвартъ має
бути іменований членомъ палати панѣв.

Прага 22 сїчня. Говорять тутъ, що вь
осєні сєго року прїїдє цїсаръ на відкриттє
чєского музею а вь слѣдуючїмъ роцѣ на ви-
ставу краєву.

Пєштѣ 22 сїчня. Міністеръ краєвої о-
борони відповѣдаючи на інтерпеліцію, сказавъ,
що вь угорськїй фабрїцѣ оружя настали дє-
які недогдності и коли та фабрика не буде
могла на часъ доставити карабїнівъ, то вінъ
будє мусѣвъ частъ достави або и цілу пере-
дати иншїй фабрїцѣ.

Бєрлінъ 22 сїчня. Завтра має розпоча-
ти ся вь парламенті дєбата надъ закономъ о
соціалїстахъ; сподѣвають ся, що прїїдє кн.
Бїсмаркъ и выголосить бесїду політичну.

Бѣлградъ 22 сїчня. Вѣсть, будто-бы
переговори вь справѣ угоди торговельної зь
Болгарією розбили ся, єсть безосновна. Спо-
дѣвають ся тутъ прїїзду італїйського на-
слѣдника престолу.

Вѣдєнь 22 сїчня. Рада державна скли-
кана на дєнь 3 н. ст. лютого.

ДѢЛО

Виходять у Львові що дня (крім неділі і релігійних свят) о 5-й годі по полудні. Літературний додаток „Вибірка найважливіших новостей“ виходить в вівторок, і в вівторок і п'ятницю на першому разі в Діло.

Предплату і нисерати приймають: у Львові Адміністрація „Діла“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, і Бюро газет ул. Кароля Людвіка 9. В Перемислі Бюро газет ул. Дова 77 (стара пошта). У Відні M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelk I. Stubenbastei 2. В Франкфурті і Гамбурзі M. Haasensteins & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Діло“ і належність за нисерати платити Львові.

Предплата на „Діло“ з літер. додатком в Австрії: за Галицією: на цілий рік . . . 18 гр. на цілий рік . . . 24 гр. на пів року . . . 9 гр. на пів року . . . 12 гр. на чверть року . . . 4 гр. 50 кр. на чверть року . . . 6 гр. на місяць . . . 1 гр. 50 кр.

у Львові: на цілий рік . . . 16 гр. на пів року . . . 8 гр. на чверть року . . . 4 гр. на місяць . . . 1 гр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція по ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вносяться лише на попереднє застереження. — Редакція неопечатаніх віршів і портретів не приймає. — Річник 8 гр. а. в.

Оголошення приймаються по ціні 6 кр. однієї строки в день, в рубр. „Надбавка“ по 20 кр. а. в. Подяки числяться по 10 кр. однієї строки.

Одъ Издавництва „Діла“.

Подасмо до вѣдомости тыхъ нашихъ Вп. Читателѣвъ, котрі залягають зъ передплатою зъ минушого року, що в найближшій часъ перестанемо высылати имъ „Діло“, если чимъ скорше не вырѣшуютъ залеглостей або бодай не заявлять, в якій спосібъ, для нашего издавництва можливий до принятия, гадають залеглостей свои повиручувати. За вѣдний рікъ издавництво наше не мало такъ много залеглостей, якъ за рікъ минувшій, а просимо зважити, що Адміністрація мусить всѣ великі выдатки, сполучені зъ щоденнимъ издавництвомъ, покрывати готівкою. Дневникъ вповнѣ независимый, який єсть наше „Діло“, може стояти єдино точною передплатою. Кладемо се на серце всѣмъ Вп. Читателямъ „Діла“, і надѣємо ся, що они схотять вырозумѣти прикре положенне издавництва при надмирнихъ залеглостяхъ — і поспѣшать зъ управлѣннемъ своихъ рахункѣвъ.

Просимо учинити се по змозѣ якъ найскорше, чтобы зъ одной стороны наше издавництво могло управити накладъ дневника, а зъ другой стороны, чтобы и самі Вп. Читатели опосла не нарѣкали на перерву в высылкѣ „Діла“.

У Львові, дня 11 (23) січня 1890.

В справѣ акціі ратункової для загроженого голодомъ людности нашего краю надійшли цѣкаві вѣсти зъ Відня і зъ краю. Намѣстникъ гр. Баденій бувъ в той справѣ на аудієнціі у цѣсаря, а цѣсарь выслушавъ его подробно о наслідкѣхъ горючого неурожаю і дуже уважно слухавъ его донесення. Одтакъ відбула ся в министерствѣ справъ внутрѣшнихъ конференція підъ предсѣдательствомъ гр. Тафого в той справѣ, в котрій брали участь министръ для Галичини Залескій, намѣстникъ гр. Баденій, делеговані шефы секційні министерствъ вѣины і

скарбу, і односні референти министерства справъ внутрѣшнихъ. Міністеръ Залескій, опираючи ся на донесення зъ різнихъ сторѣвъ краю, уважавъ дальшу помѣчь державы зъ коначну і наглагоу. Сконстатовано, що голодъ може выбухнути вже в протягу послѣдующаго мѣсяця. Що дотычатъ пашѣ, то рѣшено за нехати намѣру закупити пашѣ зъ войсковыхъ магазинѣвъ, бо таке средство могло бы бути дуже ризиковане, а освѣдчили ся противъ него делегаты министерства вѣины; за те закупувати пашу прямо одъ приватныхъ доставцѣвъ по-за границями краю. Рѣшено такожъ завѣвати повѣтові власти, автономичній і правительственной, чтобы до 15 лютого предложали подрѣбный выказы о станѣ запасѣвъ живности і пашѣ. На підставѣ тыхъ выказѣвъ має перевести ся акція ратункова в широкѣмъ ствлѣ.

Вчерашній Kurjer Lwowski в дописѣ зъ Самбора таке пише: „Читаючи многі донесення о нечуванѣмъ недостаткѣ пашѣ, в интересѣ дѣтвенныхъ сторѣвъ гадаю, що у насъ що четверга звѣздає повно фѣръ зъ сѣномъ і соломою вже одъ ранной осени, однакѣмъ не видко, чтобы якій делегатъ голодного комитету закуповувавъ і одсылавъ тамъ, де пашѣ нема, але єсьо єсно і солому закуповують гандлярѣ, і користаючи зъ комунікаціі залѣзничої, вывозять євѣтамъ. Супротивъ того факту внесенє анкеты голодной, принята і выдѣломъ краєвымъ, чтобы єсно прасованє спроваджувати ажъ зъ Угорщины, виглядає дивно. Паны при зеленыхъ столѣнкахъ не єуть добре poinformовані о односныхъ господарскихъ власного краю. Я не давувавъ бы ся, якъ-бы такъ Французы або Англичѣ радыли надъ ратованнемъ нашего народу. Бо дежъ пашѣ шукати, якъ не в надвѣстярськихъ сторѣвахъ?.. Така то вже наша непорядність. Будемо радиги, богато писати, внесенє ставити, а результатомъ того всего буде велика нуля.“ До той дописи Kurjer-a мусимо додати, що вже і давнѣше указувано, що галицке єсно і солома, навѣть же єєн осени і зими, вывозять ся за границу.

Мы назвали єй вѣсти зъ Відня і краю дуже цѣкавыми, і справдѣ они єуть такими в повній мѣрѣ. Показує ся зъ нихъ найперше (а єє звѣстно намъ і зъ вышнихъ жерелъ), що министерство не опирає ся только на самѣхъ донесенняхъ зъ галицкого намѣстництва,

але що оно дѣстає ще окремо донесеня безпосредній зъ краю. Якъ звѣстно, пѣвурядово в краю представляно справу голодную яко маловажну, не заслужуючу на розголошє, донесеня прасы яко пересадий, і за тѣ донесеня навѣть конфісковано газеты. Покликаємъ ся вмєсно на инспировану статью львовского Przegląd-u, котру мы в докладѣмъ вытѣгу были подали і на передѣлѣмъ мѣсяці обговорили. Теперь вѣ министерствѣ признано, що станѣ єсть дуже грѣзливый, що акціі ратункової треба значно и наглоу, і що голодъ може вже в послѣдующѣмъ мѣсяці появиtia ся. Дуже цѣкаво єсть дальше, що ц. к. правительство краєве, ще дося не має докладныхъ выказѣвъ о размѣрахъ нужды, і що мають еще урѣшеня высылати ся до старостѣвъ, на котрі ажъ около 15 лютого надійдуть одповѣды. Алежъ першій донесеня о грѣзѣмъ голодѣ наспѣли при кѣнци серпня, а одъ того часу доходить вже пять мѣсяцѣвъ! Все-жъ, здає ся намъ, до кѣнца падолиста могло було ц. к. намѣстництво одержати докладный выказы одъ всѣхъ старостѣвъ а выдѣлѣ краєвой одъ всѣхъ выдѣлѣвъ повѣтовыхъ. Мы не можемо навѣть арозумѣти, якъ взагалѣ можна приступати до акціі ратункової, не маючи достаточныхъ даныхъ.

Якй шкѣды повстали зъ недостатку докладныхъ информаций, показує найлучше справа пашѣ. Позакравий підоривмѣвъ вже давно подавали правительству офєрты на доставу пашѣ, але правительство тѣн офєрты одкинуло. Одтакъ радѣла анкета в выдѣлѣ краєвомъ, і узнала спроваджуванє пашѣ зъ-поза краю за зовсѣмъ непрактичне дѣло. Але потѣмъ така правительство постарало ся о зниженє на залѣзничыхъ коштѣвъ перевозу пашѣ, а теперь і признало потребу спроваджуваня пашѣ зъ иншихъ провинцій. Однакъ рѣшено вывозити і все еще мабуть вывозити ся пашу зъ Галичины до вышнихъ краѣвъ, і нѣгде в компетентныхъ сѣрахъ не звернено на те уваги, хотя тѣмъ часѣмъ погнули десяти тысячѣ коней!.. Чи акѣ одно староство, анѣ оденъ выдѣлѣ повѣтовый не доносивъ о томъ до краєвой власти? Теперь могло-бы де еще таке стати ся, що того само єсно, що вывезено зъ Галичины за границу, за границею зновъ закуплено бы на потреби нашего краю і привезено бы назадъ до насъ, розумѣє ся зъ добрымъ зыскомъ для продавця і

зъ оплаченнемъ перевозу тамъ і назадъ. На рѣкали неразъ Поляки, і справедливо, на давню нѣмецку господарку в Галичинѣ, коли то н. пр. євно зъ тутешныхъ фабрикъ вывезено до Відня до остепльованя і одтакъ назадъ привезено до краю. Теперь нѣмецкой господарки нема, але здає ся намъ, що она зъ всѣми своими хѣбами всежъ такъ дуже бы придала ся.

Прасові односны нашѣ не позволяютъ намъ вѣдати ся в критичку краєвой адміністраціі і господарки. Се повиннй зробити поєлы в радѣ державной. Одну только замѣтку позволимѣ собі зробити. Передъ пару днями Dziennik Polski донѣсь, що в Відні дуже сердечно приймали намѣстника Галичины гр. Баденюго і що єго становнще єсть нинѣ сильнѣйше якъ коли-небудь. Намъ ся вѣсть вже зъ огляду на самѣ только спосібъ, якъ веде ся акція ратункова в нашѣмъ краю, выдає ся зовсѣмъ невѣрноу.

Въ Березаняхъ відбувъ ся дня 16 с. м. звѣздъ мужѣвъ до вѣра зъ повѣтѣвъ березаньского, підгаєцкого і рогатиньского, на котрыхъ обговорювано і справу выбору посла до рады державной зъ того округа. Яко кадридагъ польской представлявъ ся д-ръ Андѣй Чайковскій, кандидатъ адвокатскій зъ Березань, котрого кандидатуру принято і рѣшено предложити головному комитетови у Львові до подтвержденя. Д-ръ Чайковскій знаный в цѣлѣй Березанщинѣ і в дальшихъ сторѣвахъ яко щирый рускій патріотъ і способный правникъ. Онъ бравъ мѣжъ иншимъ передъ повторю року участь в устроєноу вѣча в Березаняхъ. Особливо має днѣ симпатію у народу, і селяне першій поставили єго кандидатуру. Контр-кандидатомъ зъ польской стороны єсть нотаръ Боровскій зъ Підгаєць.

Справа податку доходного духовенства.

[Письмо зъ повѣту Долинського.]

Прочитавши статью, умѣщену в ч. 2 „Діла“ зъ с. р. сумно зробило ся намъ священникамъ, коли мы порѣвнали станъ духовенства католического в Вѣртембергѣ і нашого руского в Галичинѣ. Авторъ статьи має надѣю, що правительство, котре — якъ хо-

любви-покоры, до Матери Божої — тому і сплывають єи слѣзы накая за грѣхъ.

Сонце вже добре зійшло зъ полудня, якъ запричащено євѣдника, народу почало рѣдѣти. Марта розвѣзала повнѣну, що вѣй бувъ євѣр, похилила на частинѣ коржикѣ, і взявши въ ротъ грудочку сыра, коржикѣмъ закусила і покуснула мѣжъ дѣти, кажучи:

— Ъжте, ѣйте дѣточко, ѣйте мои любенькі! Я вчера сей сырѣцъ у Євѣфанахъ заробила, чтобы було нинѣ чимъ поскоромити ся.

— Але мамуно казали, що і покладкѣвъ зварять, — замѣтивъ Василько.

— Коли татуньо понесли до Гершка..

— Марта все арготувала сырѣцъ до купи и принукувала:

— Ъжте, ѣйте, заучечен, я вже не хочу.

— У насъ теперь мало покладкѣвъ — дѣвобѣда Ганушка — бо нема тои курочєи, якъ аструбѣно, що мамуно буди привезли..

— Я дѣвобѣдала два дѣи у Ковблѣхъ за ту курочку..

И та громадка любо-тихо гутѣрѣла мѣжъ собою, ажъ сырѣцъ минувъ ся, лишъ кавальчикъ коржика лишалося, тогдѣ ємѣло єго Марта зѣла. Она подіймалась і хрестячєсь казала:

— Дакувати Матѣвѣ небесной і всѣмъ святымъ, що допомогли менѣ се євѣте мѣце двѣдѣти! — таї стрѣнула повнѣну і взяла за пазаху. — А теперь, дѣточко, пойдѣмъ до святыхъ бабусѣ, що самі своими руками выкопали собі печерку вѣ лѣсѣ, і тамъ жиють якъ пустельницѣ, і молять Бога о спасєнєє своихъ душъ та і людскихъ.

До бабусѣ молитвенницѣ не було близько, а Ганушка скривилась, що нѣжка болять, і радо не радо взяла Марта єи на руки на другій бѣк. Они переходили коло паньского саду а Ганушка каже:

— Дивѣть мамуноу, якѣ червоны абѣцѣ, а мѣже они і солодѣнѣй?

— Твое таке — одповѣдає мати — рыба вѣ водѣ, ѣсти годѣ!

У бабусѣ молитвенницѣ застали всѣлякои євѣчєи, що прощанє имъ понавєсили. Марта вывѣзала зъ хустини євѣтѣй грошакъ і черєзъ плачъ казала:

— Натє, нате молитвенницєи, на що єпро.

На одпустѣ.

[Картина зъ житя.]

Погдѣе, єєне небо, на нѣмъ кружляє Боже євѣчє, пєчє-допѣкає євѣмъ жарѣмъ. А було то на першѣи Матєи, — народѣ гро-мливѣє ся зъ євѣхъ уєвѣдѣвъ в ту осєлю, де колєсь-то появивъся Матѣрь Божєи, і одъ тогдѣ та мѣсєцєвѣсть славить ся великими од-пустами. Звѣны звѣнать, перезвѣнюють, розля-гаєть ся поважний, сумный звукъ, звѣзѣваючи хрєстѣянскій ширъ на соборну службу Божу.

Торговцѣ жиды розложили ся зъ своими крамами та выгукують-пранують, чтобы у нихъ купувати. Народъ приступивъ та всѣяну одъ нехрєстѣвъ куцє-перекупує: образы святыхъ, горшки, миски, чѣботы, бѣнды, поясы. А однѣи жидѣюка взявъ за рамя якуєсь молодѣцѣ, що у него купувала собі пацѣорки, у-бравъ єи вѣ нихъ і такъ єю обертає, якъ жѣвѣяромъ на муштрѣ, і все прищѣкує:

— Ъбѣмє, що євѣй! а якъ ты чѣловѣковѣ євѣдѣбашъ ся вѣ нахъ! ге-ге!

— Гі, старый! миръ бы ты не видѣвъ! одрѣаєє молодѣцѣ жидѣвѣ.

Надѣидє парѣбѣкѣ, подѣблє зъ євѣго сє-ла яку зухѣвату дѣвѣчѣу, поглядѣть єи по-пѣдъ бѣрѣду, а она євѣанѣ завѣрѣть єи на єго і скажє:

— А скажѣвъ бы єя! — але то лѣшь та-ка дѣвѣчѣка поведѣнка, що єи нѣбѣи одѣсѣку-ють ся тѣхъ любѣщѣи, а сєрдє радѣ-лю-буєсь, і не євѣна подружѣнѣка понавѣдує того другѣй, бо, якъ то кажуть: що то за дѣвѣка, що жадєнь хлопѣцъ не хоче о єю ногу утер-ти?..

Идуть чѣловѣкѣ і жѣнка, і все она вє-рєдѣє-дѣвѣорѣє єму єрѣзъ плачѣ, а євѣ од-кажє:

— На що Богъ держать на сѣвѣтѣтакѣ не-потрѣбу птицѣ?

— Нѣвѣ я непотрѣбѣна, непотрѣбѣна, — одкажє євѣ — якъ уєвъ мои молодой євѣлы євѣариувались за євѣєю головою.. нѣвѣ можє-бы-єє мене і продавъ..

— Та хто бы ты купувъ?..

Жѣнка же вѣ бѣльшій лѣть-жалѣ уна-дала, а чѣловѣкѣ євѣлѣуєвъ, кажучи:

— Гей людє, то якѣсь присѣбѣєє зъ тою бабою-зѣнекою! — таї прѣєвѣшѣвъ кроку, а жѣвѣку лишѣвъ.

Старѣцѣ, старѣцѣи — убожѣна — новѣ-тыгали гѣдѣи руки, наклѣкуєтъ-молять переко-дѣчѣи прощанѣь рѣзными голосами:

— Дайте, дайте! на Бога євѣдайте! Да-вѣтъ, я калѣчєнѣка, а Богъ дасть вамъ чѣ-стѣвѣчєко та долєвѣнку добру, та панѣванє-га-радованѣе, та догѣвѣи євѣчѣнѣко! Ъжежѣку! та-тунєчку, мамуночєку, дайте, дайте! а Богъ вѣсь помѣлує та простѣть вамъ за всѣ грѣхѣи а душѣчѣкамъ помершимъ царство небеснѣе!..

Одѣи иде таї євѣне якумоу бѣльшому калѣ-дѣцѣи крѣйцѣарѣнкѣ, а другѣи і одѣвѣрѣєсь.

Надѣйшла євѣна євѣвѣта — Марта та ки-нула євѣждѣу зъ нихъ — а чѣмѣло євѣ было — по крѣйцѣарѣнку.

Марта, молодѣа чѣє молодѣцѣа, бо неєла власного євѣмѣно ангєлѣка на рукахъ, а на лѣцѣхъ глѣбока вже оранѣцѣа, зѣралась євѣна євѣграми і не забавѣмѣа, а нуждоу, неєвѣстѣка-ма та жѣрѣбно-думѣкою. Кѣло євѣи євѣи трѣнѣюєи дѣтѣи, одѣи чѣе цѣцѣко держѣть єи мамѣи євѣзѣсѣа, другѣи хѣвѣлаємѣи каѣєсь, а лишъ Ма-рѣєи жѣвѣи будѣ дѣвѣчѣко.

Марта вѣмѣлена стѣпає поєвѣлѣ, а євѣ-вѣльєєи хлопѣи, що у євѣи на рукахъ, зловѣи маму за нѣєъ та такѣ добра покрутитѣ, а ма-ма дѣвѣє-пєстѣтъ. Ба вже і хѣстѣу намагѣєсь євѣянути мамѣ зъ тоєвѣи, і Марта, не вѣтѣлѣ-ши повѣєтъ шѣєсѣ Марѣєи, а жѣє євѣнѣєлѣєє євѣєи євѣи — що євѣ сѣрѣмъ! Нєвѣєта євѣнѣєлѣєи євѣ, якъ євѣ євѣ на крѣдѣжѣи зѣвѣєлѣ.

Старѣнѣкѣи єи хлопѣцѣи Васѣльєко тѣгѣє єи за запѣску, і євѣчє-прѣєсѣтъ:

— Дивѣтъ, мамуно, яку євѣєву гармонѣ-ку має Андѣруньєко, — купѣтъ и мѣєвъ таку, купѣтъ любѣєнѣи!

— Ой, дѣтинѣ, не дѣя бѣдѣныхъ таїкѣи вѣ-гады робѣють майєтѣри! Андѣруньєко богѣцѣнѣи євѣнѣ, а мы.. мы бѣдѣи, нема якъ таїи нема-вѣдує..

Та може бы найшѣвъ єи у Марѣи якѣи крѣйцѣарѣнкѣ — кушѣти Васѣльєкови, але Ма-рѣєи шѣєчє-прѣєгадѣє за євѣєвѣєчѣку, що мамуно обѣєлѣєи, якъ будѣ доглядѣти курѣчѣкѣ, чтобы

дять поголооска — хоче зміняти законъ кон-
гравуальний, зміняти его въ хосенъ духовен-
ства. Дай Боже, але поки-що мы такихъ на-
дѣй не маємъ а пересвѣдчатъ насъ о томъ
факты.

Же въ дѣлѣ були допущені въ „Дѣлѣ“ о
наміреномъ правительствѣ — оподаткуваніи ду-
ховенства. Говорено багато о патентѣ зъ року
1849, подаваній були ради — наконецъ утахло
все и здавало ся, що була то поголооска. Тим-
часомъ зъ початкомъ зими розбѣсало такожъ
ц. к. староство въ Долині до священниківъ
свого повѣту блянцетъ до фасій, въ которыхъ
треба було подати: побраву коніруу, побѣнчій
приходы, які священникъ побравъ, и приходы
т. зв. jura stolae. Що-до послѣдньої позиції,
то священники подали пересвѣдчу суму на під-
ставѣ патенту Іосифиньского, подбѣно якъ то
робили при фасі новино такихъ доходѣвъ въ
роцѣ 1885. Однакжъ ц. к. староство дольни-
ске не задоволило ся тымъ, а заравъ казало
собѣ предложити выказъ цѣнъ похороновъ
та вѣнчанъ и въ слѣдъ за тымъ розбѣсало
священникамъ наказы платничъ, самовольно
ихъ есационували.

Пригляньмо ся тѣй фасі ц. к. староства
и наказови платничому.

Староство опиралъ ся на патентъ зъ дня
29 жовтня 1849 року, въ котромъ сказано, що
урядники побравують пенсію, вышу якъ 630
ар. а. в., суть обовязані платити податокъ до-
ходовый. Щобъ отже и священникъ (котрий
пѣсля закона контравуального суть адъюстовані
на 500 ар.) подвести подъ той парграфъ па-
тенту, дочася ц. к. староство самовольно до-
дотку контравуального таку суму зъ доходѣвъ
т. зв. jura stolae, щобъ сума загальна выно-
сила больше якъ 630 ар. а. в. Выйшло отже
такъ, що ц. к. староство почисляло меншій
доходъ въ приходѣхъ зъ большимъ числомъ
душъ, якъ въ приходѣхъ махъ, а то въ мѣ-
ру того, якъ потреба було дотичному урядни-
кови, абы до дотатку контравуального рѣзно
высоты дотати суму переважуючу 630 ар. а. в.
Видимо, фасія не дуже есакмікована.

Якжъ норми тримае ся ц. к. староство
дольниске при обчислені податку одъ тов
фасія?

Возьмѣмъ випадокъ спеціальний:
Додатокъ контравуальний: 461 ар. 54 кр.
доходъ зъ jura stolae 181 ар. = 642 ар. 54 кр.
а. в. Одъ того податокъ:

1) доходный	6 ар. 42 1/2 кр.
2) на потреби краевъ	3 „ 82 „
3) на подат. ивдминистраційн.	2 „ 95 „
4) додатокъ надзвичайный	4 „ 49 1/2 „
5) „ шкѣльный	— „ 33 „
6) „ повѣтвый	— „ 87 „
7) „ дороговый	— „ 33 „
8) „ громадскій	2 „ 29 „

разомъ 21 ар. 51 кр.

Сума та податку есть майже у всѣхъ
парохіяхъ однака, нѣколи вынша. Видимо тутъ
велику кривду для нашего духовенства. Цѣ-
фры доходѣвъ т. зв. jura stolae взяты зъ в-
духа, бо хотий священники берутъ больше за
требы духовый, якъ приписано въ патентѣ Іо-
сифиньскомъ, то по перше, есть то угода до-
бровольна, а по друге, священникъ больше ро-
бить, якъ того згаданий патентъ wymagaє, а
такий доходъ, яко опогосе Bezige, суть вольнй
одъ податку. Що-до самого обчисленія податку,
то допустѣмъ, що позиція 1-ша „додатокъ до-
ходовый“ (6 ар. 42 1/2 кр.), есть справедливою
але зъ бѣки всѣхъ прочій позицій! Ц. к. староство
выходило видимо зъ засады, що священники не
суть нѣ урядниками державными, нѣ автономі-
чними, а яко такі суть обовязані платити всѣ
додатки до податку.

Ча то справедливо?

Священники нѣколи не задовольаю ся рѣ-
шеніемъ ц. к. дирекції зельницъ держав-
ныхъ, котра на представленіе нашего полі-
тачного товариства „Народной Радѣ“ а бѣтакъ
и консисторіи — не признала священникамъ
характеру урядниковъ державныхъ и за тымъ
вдучихъ польгъ! Для того-жъ власти прави-

могла-мъ ся! нате та молѣть за грѣшну мою
душу, бо чоловікъ гарує собою дня бдо дня, и
за боляче и за горяче треба взяти, и нема ча-
су й „Отче нашъ“ зговорити.

Бабуся-молитвенницѣ взяли ленту на Бо-
же, глянули на образы святыхъ, зѣхнувши и
розавъ ся шеюбѣтъ молитвы. А потѣмъ одна
зъ нихъ одозвалася:

— Та мусить у насъ бутъ газда?

— Та е, чому бы не було? але що пѣ-
тай бѣе... — И що маю дѣяти? — терпи тай
годѣ!

По тыхъ словахъ обтерла Марта собѣ
слезы и сказала:

— Не гаймо ся дѣти, бо вже вечерѣе,
часъ вертати идъ хатѣ.

На дорожѣ розилкавъ ся Михайлю, а
Василько все розказує мамѣ, що вѣдѣвъ у свя-
тыхъ бабусѣ: що за всякою ставлю, навѣтъ
пирогъ мащенй. А мати не може собѣ дати
рады, такъ ви нестѣй плаче, що чудна годѣна.
Ажъ Ганушкѣ радѣть мамѣ: оно хоче, щобъ
мамулю ему засѣивали, якъ коло колыски, ве-
разъ в середѣ пѣвочни. Що Марта не нака-
жеся: „Цѣте, цѣте, тай цѣте-тай!“ але не по-
магавъ. Якъ уже оддалася она одъ Божого
мѣсця, стала за розлого лѣпу, выпростувала
якъ слѣдъ руки зъ малымъ и зачала гойдѣти,
призывати сонъ дѣвмоту для свого любого
сыночка, що такъ бѣдне страждає, тай дѣтя
стало засыплати одъ ревного маминого спѣву,
що лунавъ:

Ой та ходишъ Иваночку та все по пѣсочку,
Та втни менѣ зорника та на колысочку,
Та втни менѣ зорника, тогъ зеленого,
Щобъ я си выколесала хлопця маленького!
Надѣхали и паны зъ процѣ, баскины
кѣньми. Почули сѣвъ, глянули въ ту сторону
и засѣивали:

— Отто ен бѣдуєтъ! Увила ся баба тай
выспѣває!

Оксана.

тельственный уважають уряды приходскій за я-
кій ексепозитуръ старостѣвъ и засыпують ихъ
вѣзваніями до предкаданія всякихъ возможныхъ
выказѣвъ? Для того-жъ документы выставлю-
вані урядями приходскими мають важбѣсть
публичную? Для того-жъ ц. к. староства вызы-
вають священниковъ, мовѣ-бы собѣ побѣдичныхъ
урядниковъ, абы имъ предкадали книги уря-
довъ до провѣрюванія? Той неконсеквенція мы
поняти не можемо!

Надѣмъ ся, що правительство зверне на
все те увагу а нашй послы въ радѣ держав-
ной и Им. Консисторіи, яко правнѣ оборони-
тельска духовенства, звалють такожъ выповѣ-
сти свое важке слово.

Священникъ зъ повѣту Долинского.

Чорній карты зъ исторіи галицкогъ рѣльництва.

II.

Помнимъ вторичного факту, що страты
споводованій нечужакомъ обвиняемъ цѣвъ
худобы и вынѣсениемъ коней суть величезны
и доси небувалы, не маємо доси докладного
урядового обчисленія тыхъ стратъ. Рѣляції
старостѣвъ суть зовсѣмъ недокладны; старо-
ствѣ быта пѣсимиюгами и доносятъ лѣшь о
тыхъ случаяхъ, де выбаваютъ худобу масами, а
молчать про случаи, въ которыхъ поодинокій
господарѣ выбаваютъ свѣй инвентарѣ. Ко-
ли бы однакъ прийматъ лѣшь рѣляції ста-
ростѣвъ за подставу обчисленія, то покаже ся,
що до другою половини грудня 1889 выбито
або спродано 63.000 коней и 109.000 штукъ
рогатовъ худобы. Конѣ упали въ цѣнѣ на 2 р.
и вынѣсѣмъ не надають ся до ексепорту.
Процедура тая иде далше такъ, що на весну
не стане зовсѣмъ инвентарѣ рогатого и ро-
гатового. За бракомъ пашѣ иде бракъ под-
стѣлки, а за тымъ повный бракъ гною. Стра-
та, яку поновать край черезъ бракъ гною
представляе такъ: Приймѣмъ, що черезъ
4 мѣсѣцѣ браку въ краю 63.000 коней и
109.000 штукъ худобы. Однѣ конѣ дає чѣ-
резъ 4 мѣсѣцѣ 2.500 кильо гною. Въ гною
тѣмъ мѣстѣ ся найважѣйшій для рослянъ
складникъ хемічний, а именно 16 кильо азоту
(въ цѣнѣ торговельной = 16 ар.), 14 в. пота-
су (въ цѣнѣ торговельной = 2 ар. 24 кр.) и
7 в. касы фосфорного (въ цѣнѣ торг. = 2
ар. 80 кр.), разомъ отже, гной той пред-
ставле вартѣсть 21 ал. 04 кр. або округло 21 ар.,
супротивъ чого бракъ 63.000 коней и
109.000 штукъ худобы гною страту
1,323.000 ар. Такъ само одна штука рогатого
худобы дає черезъ 4 мѣсѣцѣ 4.670 кильо
свѣжого гною. Въ гною тѣмъ мѣстѣ ся 18
кильо азоту = 18 ар., 38 кильо потасу = 6
ар. 08 кр. и 5 в. касы фосфорного = 2 ар.,
разомъ отже представляе той гной вартѣсть
26 ар. 08 кр., або округло 26 ар., супротивъ
чого бракъ 109.000 штукъ худобы пред-
ставле на самомъ гною страту 6,758.000 ар. Ра-
зомъ отже представляе страта, яку поновать
край на самомъ гною въ загальній сумѣ
8,081.000 ар. Для того стремѣтъ належать
всѣми силами, щобъ недостатковъ гною въ
всѣхъ возможныхъ случаяхъ. Треба заста-
новити вывозъ солони и пашѣ въ краю, спро-
ваджуваніа ея зъ другихъ провинцій, уважавъ
оарабомъ на прокормленіе худобы, сироважу-
вати овесъ и кукурузу при реституціи мыта
и обажженію тарѣвъ зельницѣ. На подѣтку
треба уважавъ галузку деревъ шильковыхъ,
а при томъ учати людность, якъ робить ся
штучный гной зъ сѣрва и костей позави-
ныхъ коней, щобъ хочъ тымъ способомъ за-
ступити бракъ гною.

Одну зъ головныхъ причинъ, котрой спа-
няють економічний розвитокъ галицкогъ рѣль-
ництва есть повны намахъ рѣвъ. По-
вныя станы у насъ шо-разъ большими и ча-
стѣйшими, бо въ краю есть чимъ разъ менше
лѣсовъ, а навѣщають они головню сторону
надъ Вислою, Дѣвстромъ, Прутомъ, Черемо-
шемъ. Надъ Вислою була страшна повня въ
р. 1813, 1845, 1867 и 1884, въ самомъ повѣтѣ
гарножескомъ було въ часъ одъ 1839—1888
р. пѣтнадцѣ великихъ повней, а надъ
Дѣвстромъ, Черемошемъ и Прутомъ суть по-
вныя трохи не щороку. Чезва, Прутъ и Черемо-
шь поробили великй шкоды. По кождѣй
большой повни говорить ся и въ краю и въ
сѣмъ краю про регуляцію рѣвъ — але го-
воренье то не доведло же нѣколи до якого
будъ позитивного кроку. Протавно исторія га-
лицкихъ повней представляе сумный образъ
непорядности сѣмъ мировидныхъ такъ въ
краю, якъ и правительствѣ. И такъ прим. въ
р. 1867 навѣстѣла повня цѣлый край. Въ
рѣвъ вылила и шкоды были величезны. На
ратувку пошкодованыхъ давъ скарбъ держ.
260.000 ар., выдалъ краевый 6000 ар., мѣсто
Львовѣ 5000 ар., зельницѣ Кароля-Людвика
10.000 ар., а кромѣ того были датки приватны.
Въ сѣмъ заговорено про регуляцію рѣвъ, але
скоро якось все притихло, повни больше якось
не було черезъ довшій часъ, тожъ и о регуляції
рѣвъ переставо говорить. Наразъ прийшовъ
рокъ 1884 зъ страшными катастрофами пов-
ни, котры переважують всѣ дотенѣршій не-
щастія елеметарны. Страшное повнене роз-
вилася майже равномерно рѣвъ: Висла зъ
всѣми своими допливами, Дѣвстеръ, Быстра-
ца, Стрый, Свѣча, Ломница, Лука, Лапа и
др. Повни навѣстѣла 52 повнѣвъ и покрыла
391.943 мортовъ управноу рѣвъ. Катастрофа
доткнула 2.669 громадъ и 95.608 родныхъ, скла-
даючи ся зъ 396.123 особѣ. Вода забрала
3.541 оудынокъ вартости 232.120 ар., збрала
4.697 мортовъ прибережныхъ навѣ вартости
612.358 ар., а засыпала гранітомъ, инаеомъ,
пѣскомъ и камѣнемъ 900 мортовъ грунту
вартости 679.960 ар. Взагалъ обчислювано
всю школу, яку зробила тая повня на
13,734.034 ар. Акція ратункова була тымъ ра-
зомъ живѣйша. Зъ публичныхъ фондѣвъ удѣ-
лено на безворотный пѣдмоги до 480.000 ар.,

на позичку до 300.000 ар. Все то однакъ бу-
ло замало, бо потреба пожыла для людей и
худобы черезъ зиму выносила 2,332.282 ар.,
потреба зерна на засѣвъ 845,397 ар., а на ре-
конструкцію дорожъ, мѣстѣвъ и т. п. близько
миліонъ ар. Выдѣлъ краевый предложавъ
тогдѣ соймовъ пѣльзъ систематичноу регу-
ляцію галицкихъ рѣвъ, а соймъ порѣ-
шивъ взятисъ за регуляцію рѣвъ сабыльными
силами краю и державы и домагався утворѣ-
ня фонду регуляцій гал. рѣвъ котрый бувъ
готовый дотувати въ протягу 15 лѣтъ сумою
3,500.000 ар. подъ условіемъ, если правитель-
ство въ томъ часѣ дасть зъ своей стороны на
ту цѣль 9,500.000 ар. Выслано навѣтъ допу-
тацію до Вѣдѣя, однакъ правительство мовѣ-
ло. Въ р. 1885 были поменшій повни надъ
Вислою, Бугомъ, Липою и карпатскими допли-
вами Дѣвстра, въ р. 1886 и 1887 була зновѣ
мала повня надъ Вислою, въ р. 1888 зя-
нцѣла вода пра вильмѣ Яну до Вислы 30 гр-
мадѣ, зробивши шкоды на 389.819 ар., а вѣсно-
ця въ р. 1889, якъ вже згадувано, вылила
Прутъ, Черемошь, Лѣмница и Быстрица. Счи-
сливши всѣ тѣ шкоды можна смѣло сказати,
що одъ р. 1888 до 1890 принесли повни для
Галичины найменше 22 миліонѣвъ ар. безпо-
средноу страту, не вчислюючи зъ то страты
посереднихъ, якъ продажѣ инвентарѣ, браку
гною, стратѣ въ одичавыхъ пѣдѣлахъ и т. п.
Декуды цѣлы давѣйшѣ найкращій окрестно-
стѣвъ перебивались въ пустарѣ, и чимъ рѣвъ
далше, тымъ больше такихъ пустарѣвъ, бо
рѣвъ рѣзно вырубують у насъ лѣсы кѣмѣтъ,
погорбавѣ, въ краю неробѣтъ ся нѣчого, а
правительство — мовѣтъ! Вирадѣ въ р.
1885 зроблено за инициативоу министерства
рѣльництва планы регуляцій галицкихъ рѣвъ,
але тѣ планы лежать доси въ палатѣ міні-
стерства и вѣхто не журиться тымъ, щобъ на
ихъ подѣвѣ далше что робити. Въ Таролоу,
котрый має 912.549 жителей и дає 4.700 ре-
крутовъ, зробило правительство все, що треба
було за-для регуляцій рѣвъ, але для Галичины,
котра дає 32.112 рекрутѣвъ рѣчно и выноситъ
до скарбу державного шо року 50 миліонѣвъ
нема у правительства потрібныхъ фондѣвъ...

Галичина въ бюджетѣ державномъ на рокъ 1890.

Край нашъ дає фондѣвъ державнымъ въ
1890 р. такий доходъ:

Министерство:	
справъ внутрѣшнихъ	71.093 ар.
обороны краевой	175.415 „
вѣровисовѣданъ и просвѣты	892.105 „
финансовъ	53,231.943 „
торговль	8,876.210 „
рѣльництва	1,180.390 „
справедливости	211.640 „
Етатъ пенсійный	1.738 „
Продажи	600 „

разомъ 64,641.134 ар.

Долитавскій фондъ державный разо-
дѣ на Галичину въ 1890 роцѣ:

Министерство:	
справъ внутрѣшнихъ	3,769.744 ар.
обороны краевой	1,323.490 „
вѣровисовѣданъ и просвѣты	3,644.508 „
финансовъ	10,849.922 „
торговль	13,616.408 „
рѣльництва	1,107.185 „
справедливости	4,433.256 „
Етатъ пенсійный	2,616.880 „
Гарантия зельницамъ	4,034.840 „
Фондъ ивдминистраційный	2,662.000 „

разомъ 47,921.293 ар.

Наколи суму доходѣвъ 64,641.134 ар. су-
поставимо сумѣ выдатковъ 47,921.293 ар. по-
каже ся, что пѣсаявна Галичина дає фон-
дѣмъ державнымъ въ 1890 роцѣ над-
выжку въ сумѣ 16,719.841 ар., а се есть
доказомъ, что край нашъ не конче есть пасын-
ный. Порѣвнанимъ Галичину въ бюджетѣ дер-
жавномъ за рокъ минушій, покажесъ зновѣ,
что доходъ торговельный выносила 61,315.323 ар.;
что прѣ-то Галичина въ 1890 р. дає фондѣмъ
державнымъ 3,315.811 ар. больше, якъ въ роцѣ
минушномъ. На ту надвыжку доходѣвъ злож-
жалось головню министерство торговль зъ квоту
1,885.530 ар. (зъ доходѣвъ зельницѣ луп-
ковскѣ и державныхъ), министерство финан-
совъ зъ квоту 1,105.611 ар. збыльшого до-
ходу; въ концѣ министерство просвѣты зъ квоту
178.020 ар. збыльшого доходу зъ оплатъ
школьныхъ. — Порѣвнанимъ выдатки фонду
державного въ 1890 р. (47,921.293 ар.) зъ вы-
датками въ 1889 р. (40,674.902 ар.), покажесъ,
что въ сѣмъ роцѣ тѣ выдатки зросли о 7,246.391
ар. Причяною зрослу суть выдатки министерства
торговль на зельницѣ державны, лупковску и
прѣктовану линію Ясло-Рѣшовъ въ сумѣ до
6.700 ар. Зросли въ сѣмъ роцѣ и выдатки
министерства финансовъ, головню на збыльшене
число урядѣвъ податковыхъ, финансовоу сторо-
жу и бонификацію податку горѣвчаного (1,287.729
ар.); министерства справъ внутрѣшнихъ (265.342
ар.) и министерства справедливости (112.769 ар.).
За то зменшились выдатки на гарантію зель-
ницѣвъ галицкихъ о 1,350.810 ар.

Збравши тѣ цѣфры въ одно, выйдѣ
вирядѣвъ згалѣ, что Галичина въ 1890 р. выне
державъ меншій доходъ, якъ въ 1889 р. и то
о 3,920.580 ар., але обажнуку ту треба головню
оирадѣти прѣлѣмнованымъ на сѣй роцѣ вы-
даткомъ иввестиційнымъ на будову зельницѣвъ
Ясло-Рѣшовъ въ сумѣ 2,700.000 ар. Флюкту-
ація въ доходѣхъ (за 1889 и 1890 р.) выносила
бы про-то въ загаль лѣшь надъ одинѣмъ ми-
ліонѣмъ ар.

Справа одшкодованія за російскую окупацию Болгаріи.

Якъ звѣстно, запротестувала Россія про-
тивъ болгарскѣхъ позички и заставу болгарскихъ

зельницѣвъ доказуючы, що застава зельницѣвъ
нарушує забезпеченіе того довгу, який тяжить
на Болгарію за окупацию російскую по турець-
ко-російскій войнѣ. Болгарска газета Bulgare
пѣдхопила отже сю справу и пояснює ея те-
перъ, очевидно на подѣставѣ жерель урядовыхъ,
бо факты, які наводять, не можуть бути ані
выдуманы, ані кому небудѣ такъ легко
звѣстѣти. Bulgare доказує отже насампередъ,
що Россія ажъ до лѣпня 1886 р. побарада
точно всѣ рѣшѣ раты своего одшкодованія оку-
паційного, але бѣ того часу и по привѣдѣ
кн. Фердинанда не хоче брати грошей, хочѣ
правительство точно шо року складає припа-
дающій раты въ болгарскѣмъ банку. Оттакъ
пояснює агадана газета справу сего довгу и
каже:

Російскій окружанѣвъ доказує такожѣ,
что таку суму винна и Выходна Румелия;
але російска дипломатія проявляе и коротку
память, бо додає: „Правда, что сен сумы не
жадано.“ Мы одповѣдаемо на то позитивно,
что ту суму жадаемо, а именно въ 1879 р.
одъ правительства Алекса-пашѣ, котрый мусѣвъ
въ сѣй справѣ однести ся до Константинопо-
ля. Порта пристава на то, щобъ въ сѣй справѣ
перевести за російскими посольствомъ пе-
реговоры, але подъ условіемъ, щобъ Россія
зъ-для своихъ коштовъ окупацийныхъ злож-
жила такожѣ рахунки зъ всѣхъ тыхъ
доходѣвъ краю, які отягнули рос-
сійскій власти военный. Въ Константино-
поли знали дуже добре, что лишь сама де-
сятна, котору чимъ скорше продано въ 1878 р.
банковъ А. Вагліана за посередничствомъ пп.
Маршалля, Бержѣра и сѣбля, выносила
красну суму шѣсть миліонѣвъ фран-
ковъ. Грошѣ принесено до дому дра Рашко
въ Пловдивѣ, де мешкавъ кн. Дудуковъ-Кор-
сакова и той привѣвъ бѣтакъ тѣ грошѣ до Со-
фіи, зъ бѣки они самими пять фунтовыми
штуками повандрували до Петербурга. Россія
жадала отже одшкодованія и за Выходну Ру-
мелию, але что не хотѣла и не могла зложити
рахункѣвъ за побраныи сумы, то нѣше дѣло.
Болгарія не старала ся розслѣдити точнѣше
рахунки зъ побраныхъ черезъ російскую оку-
пацию доходѣвъ краю, але коли-бъ була зъ
цѣлѣвості зажадала одъ Россіи рахунку
окупацийного, то була бы ихъ ввела въ нема-
лый клобѣтъ. Финансовый одѣлъ російского
комисаріату ч. I. не тративъ зовсѣмъ часу на
записуваніе побраныхъ зъ краю доходѣвъ въ
книги. Кн. Дудуковъ Корсакова лѣ-
шавъ въ державномъ архивѣмъ лишь одинъ
одинѣй документъ финансовый: лѣсть па-
перу, на котромъ власноручно спи-
саны сумы, котры тогдѣ роздѣлено
помѣжъ всѣхъ перебувавшихъ въ
Болгаріи російскихъ функционѣ-
ровъ яко подарунки. Тѣ сумы роздава-
ють на высоты мѣжъ 40 до 60.000 рубльѣвъ
ерѣбломъ (до чотыри франки). На томъ са-
момъ лѣствѣ паперу, що переховує ся
старанно въ нашомъ министерствѣ фи-
нансовъ чѣтаемо именна російскихъ досто-
яникоу: Лукіноу, Грессерѣ, Домонтовичѣ,
Дриновѣ, Тугалка и т. д. А кождоу зъ нихъ
призначена значна сума. Теперь же лѣвна
часть! „А для мене“ — пише князь — „яко
для императорскѣхъ російскихъ комиса-
ра 250.000 рубльѣвъ...“ Всего ра-
зомъ миліонъ франковъ! Може було-
бы то недискретно жадати одъ князя, щобъ
бѣвъ показавъ той указъ царскій, на подѣставѣ
котрого бѣвъ такъ щедро роздававъ; але рѣвъ
всѣхъ звѣстѣна, что въ день по бѣдохъ импе-
раторскѣхъ комисіи не знашло ся въ болгар-
скѣмъ скарбѣ державномъ ані шельюга.

Въ другѣмъ своѣмъ числѣ пише Bulgare
такъ: Російскій агентъ дипломатичный въ
Софіи Давидовъ и російскій ген. консуль
кн. Цертелевъ просили въ 1879 р. Болгарію и
Выходу Румелию, щобъ они признали въ за-
садѣ російскій кошты окупацийны, наведені
въ §. 22 берлинскѣхъ угоды; за то обѣщали
они зъ своей стороны предложити якъ въ Со-
фіи такъ въ Пловдивѣ основый рахунки зъ
коштовъ окупацийныхъ та ще и додали, что въ
силу царского указа, грошѣ, що належать ся
Россіи, остануть ся въ краю и будутъ ужиты
на школы, добродѣйный цѣлы, публичныя работы
и т. д. Та кошты выносила ошѣа дѣйстно въ
маю 1880 року предложенихъ рахункѣвъ
10.618.000 рубльѣвъ для Болгаріи и таку саму
суму для Выходной Румелии. Говорено че-
разъ выразно, что грошѣ тѣ не мають выходи-
ти зъ краю, лишь будутъ ужиты на публичны
цѣлы. Болгарскѣ правительство пристало на
все, лишь губернаторъ Выходной Румелии, А-
леко-паша, мусѣвъ въ сѣй справѣ однести ся
до Константинополя, зъ бѣки дѣставѣ одпо-
вѣдѣ, что бѣвъ не має права займатися ся спра-
вами міжнародного значѣнія, котры выразно
належать до центрального правительства. Порта
сказала російскому послову въ Констан-
тинополи, кн. Лабанову, что она готова розпо-
чати въ сѣй справѣ переговоры, скоро лишь
Россія предложитъ рахунки окупацийны. На то
не дало посольство нѣяковъ одповѣди. Россія
очевидно ані не хотѣла, ані не могла пред-
ложити рахункѣвъ зъ грошей, які побирали
російскій власти военный черезъ девѣтъ мѣся-
цѣвъ окупаций. Комисаръ російскій, кн. Ду-
дуковъ, мѣбѣ бувъ взяти за продажѣ десяти-
ны зъ 1878 р. замѣсть шѣсть миліонѣвъ —
осѣмъ, але бѣвъ потребувавъ грошей заравъ,
что передѣ прѣзидомъ европейскѣхъ комисіи,
котра мала взяти въ свои руки админістрацію
провинціи. Зъ російскѣхъ стороны зроблено
все, что було можно, щобъ той привѣвъ одба-
вити и такъ стягнуто шѣсть миліонѣвъ.

Та и другіи доходѣвъ провинцій цезали ско-
ро одъ російского админістраціи и коли ев-
ропейска комисія розпочала свою дѣяльність,
застала касы порожній. Она замѣнувала по
девати мѣсяцѣхъ подѣомісію, котра при за-
мѣнѣмъ ведено рахункѣвъ осѣгнула скоро
2 миліоны франковъ надвышки.

Болгарскѣ правительство признало довѣтъ

окупаційний, але позаяк з російської сторони не раз говорено, що гроші осталися в краю, то ово не снішлося як управління сего справу. Аж в 1883 р. прийшли до Болгарії російські генерали Соболев і Кавльбарс. Зараз настало межі генералами а вв. Александром і його міністрами напружене. Міністри ходили до дамісії. Ген. Соболев заснував їх простими діловодчиками, по найбільшій часті людьми свого хову. В маю того року уважав Соболев за відповідне використати своє диктаторське становище для остаточного управління справу коштів окупаційних. Царь дав був приказ, щоби гроші осталися в краю, а тепер правительство російське розпорядило, щоби ті гроші, якім будуть ужиті на болгарський крайній ціля, перейшли через руки російських агентів дипломатичної в Софії. Дня 16 (28) липня того самого року підписав дотичну умову Гірз в Петербурзі в Соболев вернувся до Софії, де Кавльбарс був тогди міністром війни. В жовтні скликано зібрання в незгодного по тому мусіли оба генерали виїхати з краю. Але зібрання ратифікувало російську умову. Од жовтня 1883 до липня 1886 р., в котрому то році сканено вв. Александра з престолом, складали Болгарія правильною припадкою рати дову окупаційного по 2,100,000 франків річно, але гроші оставалися все в краю, щоби могли ужити ся на публічний ціля. Правда, що зараз на другий день по усуненню вв. Александра зайняв кайтань Груев, одань в проводирів військової вороховань, в льокалі міністерства війни зовсім отверго, що начальники російської агентури Богданов, дав йому до розпоряджності двітора мільона франків. Од того часу, як вже сказано, не хотіла Росія приймати дальших рат дову окупаційного і за них квітувати, і ті гроші складають ся тепер в національній банку в Софії. Як же може Росія жалувати ся, що Болгарія не сплатить дову? Болгарія в своєю сторони мала-бы право розсудити близьте рахунок коштів окупаційних, хоч бы н. пр. як може армія зложена з 25,000 людей на стоїть воєною коштувати через девять місяців аж 6½ мільона франків! Болгаре не підносили против таких величезних видатків на окупаційну армію внякого протесту, раз в вядяности для Росії, а бдак вб вгляді на то, що ті гроші, як царь вразно був наказав, мали лишити ся в краю. Bulgare кобачить свою статью пытаньєм, чи міністр Гірз може не звісна ціла історія сего справу і все, що з нею вьяе ся?

Згадана повисше умова о сплату коштів окупаційних, заключена межі Росією а каязмет болгарським дня 16 (28) липня 1883 р. мьстят в собі головню слвдуючій постанови:

Арт. 1. Відповідно до постанов берлинської угоди постановляе, що болгарський довг окупаційний має выносити 10,618,250 рублів паперових і 43 копійки.

Арт. 2. установляе способ сплати в каже: Дня 1 (13) вересня того року має сплатити ся 400,000 рублів; в слвдуючих 12 роках аж до 1896 р. має сплатувати ся річна рата 800,000 рублів в двох рівних речинах по 400,000 руб. кожного 1 (13) січня і 1 (13) липня; дня 1 (13) січня 1896 року 400,000 рублів а 1 (13) липня того-ж року послдняя рата в сумі 218,250 рублів і 43 копійки.

Арт. 3 постановляе, що сплата має відбуватися в національній банку в Софії.

На підставі арт. 4. зрєкає ся правительство російське всяких процентів од довгного капіталу.

Посля арт. 5. мусіла обі сторони ратифікувати сю умову до шість неділь, або, коли можна, і скорше.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНИХ

Патентомъ цесарскимъ скликана рада державна на день 3 н. ст. лютого. На порядку денномъ першого засідання поставлено мьж внишню справу управління промислу будовничого.

Нині збирає ся český соймъ на додаткову сесію. Вчора відбуло ся засідання českого клубу соймового під проводомъ д-ра Рітера. Очевидно предложив Рітер клубови ухвалу віденської конференції угодов; о ршєнню клубу не звісно чого.

Вчора подали мы за старо-чеською Politik вьстє, що незадовго має бути установлена спеціальна комісія для розмеження вьмецьких і českých повьтовъ. N. fr. Presse доповняє ту вьстє ще слвдуючими даними: Комісія та буде установлена при вьшньому суду краєвмъ в Празі і буде складатися з кількох старших судьяківъ высшего суду краєвого а председателемъ вь суду президентъ высшего суду краєвого або его заступникъ. Комісія той будуть ще придані мужь довіря вь обохъ партій і бдасть ся вьмъ весь статистичний матеріалъ, який лиш має правительство. На підставі того статистичного матеріалу и на основі мьсцевыхъ розслвдвь вьготувати комісія проектъ нового подьлу судовыхъ повьтовъ вь Чехяхъ зь увагленіємъ дотичныхъ ухвалъ конференції. Міністерство справедливости розгляне бдакъ той проектъ і коли правительство на него згодить ся, предложать той проектъ соймю на основі закона державного о організації судовыхъ повьтовъ, котрий обавляе міністра справедливости при кожній змьвє повьтвь односити ся до дотичного сойму о его мьтє. Коли český соймъ выскаже о томъ проектъ свою гадуку, буде новий подьл оголошений на підставі розпорядження міністер-

ства справедливости. Але český соймъ буде мусьтє ще два рази займатися сего справою, бо вв вьстукюмъ подьлъ опирають ся такъ вьборчі округи зь громадъ сьльськихъ якъ и законъ о репрезентації повьтвовой а після постановь сего послднього закона мусьтє кругъ урядована тыхъ репрезентацій сходити ся зь границями повьтвовъ судовыхъ, отже треба буде погодити соймому ординацію вьборчу и законъ о репрезентаціяхъ повьтвowychъ зь новымъ подьломъ повьтвовъ.

Одна зь найважньшихъ точоць угодовъхъ єсть безперечно подьлъ на курії. Доси були вьправдъ тажоже курія вь соймъ: курія більшая посьлєств, курія мьстє и курія громадъ сьльськихъ, и після тыхъ курій вьмаварно членвьхъ видьлу краєвого. Замьстє курія мьстє и громадъ сьльськихъ настають теперъ курія českа и вьмецька а до кожної зь нихъ будуть належати послы вьбрані зь мьстє, налатъ торговельныхъ и громадъ сьльськихъ. Соймъ буде отже и дальше складатися зь трохъ курій: зь курія більшой посьлєств, курія českою и курія вьмецькою а компетенція давнихъ курій перейде на нові. При вьборахъ зь курій буде отже кожда зь нихъ мати забезпечене чьсло своихъ заступниквъ. Вь справахъ языковыхъ и національныхъ буде кожда курія мати право заложити своє вето и безъ угоди вьсхъ курій не можна буде вь такихъ справахъ вьчого ухвалити. Вь наслвдствъ подьлу на курії треба буде змьняти такъож и ординацію вьборчу, бо принадлежність послы до одной зь курій буде означати ся ординацією краєвою а не вьборомъ самимъ.

Вь угорекъ мь парламентъ заявивъ міністеръ просвьты Часкій подьбать дебати надъ бюджетомъ, що незадовго будуть заведені вь шкільництвѣ важні реформи а именову, унормованье католіцкихъ семінарій учительськихъ; замьстє дотепершню оплати колегій буде заведена загальна такса наукова, зь котрою доходи будуть роздьяляти ся помьжъ профессорвъ після часу ихъ службъ и важности предмету; вьбнци заповьстъ міністеръ армьтвъ закона, після котрого дотепершья сума, призначена на будову шкіль народныхъ, буде подьвисшена о 200,000 ар.

„Правит. Вьстникъ“ оголосивъ новий законъ, після котрого на случай війни чьсло доньськихъ козаквъ має бути збьльшене о чотирі полки.

Вь мотвахъ до російського бюджету на 1890 р. говорит ся о надзвичайныхъ видаткахъ на узброєннь такъ: „До тепершньої пори не роблено на сей предметъ (на ульшенье оружія для арміи) вьнякихъ видатковъ, головню дьятлю, що справа новихъ карабінвъ и пороку не була ще достаточню оброблена, а вь виду такихъ условій розпознавати змьну узброєння було бы вьдаткомъ злишнимъ — якъ то показало ся вь декотрыхъ державкахъ. В. Вел. зволюла теперъ признати, що справа нового оружія и практична вв можливість о стьльою выяснила ся, що можна приступити до крововъ прагтованьчыхъ вь напирмъ заосмотренъ войскъ ульшеніємъ оружіємъ и порокомъ безъ обавы непотрбныхъ видатковъ; але равновачно В. Вел. зь крвнвямъ постановленіємъ удержанъ мьра зволюла приказати менъ поступати вь сьмъ дьлѣ поколи и постепенно напередъ вьвести до бюджету надзвичайныхъ видатковъ на ту цьль 10½ мільона“.

Зь Петербурга доносять, що царь приймивъ на авдіанцію депутацію вьмецькихъ баронвъ зь прибалтійськихъ провинцій, котра жалувала ся на тепершнь поступованье правительства и на російсьчєнє краю. Царь вьслушавъ депутацію, але заявивъ їй, що того вьмагає теперъ вьтересъ державы. Ровначно доносять, що царь колькохъ баронвъ а такожъ пастора Дальтона увольнивъ зь російського підданства.

Рухъ вь рускихъ товариствахъ.

— Обируть читальнѣ вь Германовѣ відбуло ся дня 13 н. ст. сьчня с. р. о годизѣ 5 по полудни досить скромно и не при дуже великомъ зьдѣлѣ народу (хоть-бы такі и самыхъ Германовѣхъ). Головна причина такъ малого чьсла Германовѣхъ на зборахъ має бути вь томъ, що декотрі люде лихон волѣ сьтє ршучо протавні чатались. И такъ, коли ц. к. вьмьстєництво затвердило статисти, вьзвало ц. к. староство львовське основателвъ чатальвъ вразъ вьзъ начальникомъ громади, и пытало: „Зь якихъ причинъ вьяляє ся онъ за основанье читальнѣ?“ Коли основателъ навели и пояснили ц. Завистовскому все до ладу, тогди пославъ бнѣ: що-жъ начальники громади на то? А сьй прямо заявивъ, що „читальнѣ не треба, бо зь того могло-бы ще щось бути!“ — „А що-жъ такого?“ пытає ц. Завистовскій. — „А, може будуть горькувати носити та шти аби що!“ Правдѣлось ему сьрдєзъ чужє подь льсємъ, якъ каже пословиця. Може пьзвѣйше ц. начальникъ громадскій разомъ зь пьсаремъ отьмьтєть ся та вернутъ зновъ „на путь праведныхъ“ и не будуть чатались робота на костей, а може и самі зь нею заступлять!

Зборъ відбув ся вь сала шкільной за призволомъ шкільной власти, а обкрывъ его о. деканъ Іоанъ Юркевичъ, мьсцевий парохъ, спокійнимъ, повнимъ старечою розваги и доброты словомъ, а закончимъ многотлєствомъ Г. В. цесарєв, котре обсьвѣщавъ хоръ зь Романова подь проводомъ свого учителя п. Бурбеля. Потомъ мьсцевий учитель п. Цобьгуцій пояснивъ статисти, а бдакъ обсьвѣщавъ хоръ „Щастє намъ Боже!“ Обсьла учитель зь Вьлка п. Дмитерко вь горячихъ словахъ представивъ коротко нашу бувальщину, перейшовъ бдакъ на законъ конституційний и на тепершнь невбдрадне положеннь, та загрѣвавъ вьсхъ до цильной працѣ надъ собою и вьрѣвъ вьру у власній сили. Тогди хоръ обсьвѣщавъ „Ще не вмерла Украина“. Потомъ пан-

на Ольга Трусовичѣвна обдєклямувала Шевченковъ „Думу“ зь сьрдєчнымъ чувствомъ и вьразомъ, а вьсѣ зборані нагородили вв грѣмкимъ оплесками. Загально сподобавъ ся бдакъ п. Петрова, учителя зь Гавьв, вь котромъ представивъ бнѣ образокъ нашого сьльського газдованъ вь дуже приступний, мьсцями забавний способъ. Хоръ обсьвѣщавъ „Чи я вь лузѣ не каліна була?“ а потомъ п. Рихвицій, учитель зь Печенів, обдєклямувавъ „Добуша“ Федьковичєвого. Хоръ зновъ обсьвѣщавъ кьлька пьсєнь. До народу промовлявъ ще, заохочуючи вьисувати ся до читальнѣ, пп. Дмитерко, Федоръ Стасєвъ, Іванъ Прибило, господаръ зь Романова, и Дмитро Гладунъ, господаръ зь Журавнѣхъ. Вьсѣ они промаляли горячо, и найбільшу радѣсть вьяляло тогто самопознанье нашихъ селянъ. Самі они поволєньки заочують рузавы, щоби вьзяти ся за роботу надъ своєю долею. Изъ околичныхъ священниквъ вьявѣ ся на зборахъ тьльоко одиѣ, и то зь родиною, — тьлий нашъ патріотъ о. Іоанъ Лопачинскій зь Підосновы. Зборъ закрывъ о. дек. Юркевичъ. Подь конецъ забравъ ще слово п. Дмитерко, высказавши радѣсть, що побьчъ молодыхъ робитяківъ стають вь ряды и старшій лѣтми та немочий вьжє тьломъ, але бодрий духомъ та люблячий народъ — и вьсѣхъ молодьство вь чьстѣ о. декана Юркевича.

Честный господаръ Кость Гладунъ угостивъ вь свойй хатѣ стороннихъ гостей, и на признанье заслугъ такожъ честна жена его, котра не бдакує ся одъ патріотичного дьла. Чьстѣ Вамъ вьсѣмъ, добрымъ та розумнымъ Германовѣцямъ.

Нинѣ, по написанню вже сєй дописи, стала ся зновъ новина вь Германовѣ. Панъ вьйтъ сьрєвѣдлий нинѣ на чатальничѣхъ жандармвъ, тай говорять, що будьмъ-то „вь чатальни було щось недоброе“ — якось зброньки обсьвѣщали! — Що зь сего вьйде, не залишмо довести.

НОВИНКИ.

— Издавництво „Дьла“ постановило почитти до року память незабугото першого редактора „Дьла“ Володимира Барьвського и сего року, якъ передше, поманальнымъ богослужьнемъ вь роковини смерти покойника.

— Зь Богородчанъ пишуть намъ: Русини утєшній подь проводомъ декана о. Павовского устроили дня 2 н. ст. лютого яко вь роковини смерти незабугото нашого патріота Володимира Барьвського музично-декламційний вечєрокъ. Комітетъ, скрѣпивши мьсцевій сили ласкавымъ спбвѣдлємъ способныхъ до того людей изъ окрестности, поставивъ ся о приготовленье доброй программы, котрой вьконанье подьбѣ слухателѣмъ нагоду приємно провести вечєрѣ, а кромѣ того скрѣпѣти и загрѣ патриотичного духа руского. Сьтє отже повна надѣя, що вь Русини зь нетерпеливостю дожидати будуть тої дини и численною участію причинять ся до звеличєня памятки и торжественного опрєдєленя вечєрничѣ, першихъ того рода вь нашой подьбєрєской закутїи. Нехай же прибуває, кому дорога память незабугото Володимира и хто не байдуний на руске слово и руку пьбєню!

— Епильотъ вьбору посла соймового вь повѣтѣ Зальцѣицкомъ. Вь грудни 1889 р. засудивъ ц. к. судъ повѣтвовой вь Зальцѣицкахъ п. Бальницкого, инспектора поліційного вь Зальцѣицкахъ, за безправне арештованье Михайла Чайковского, пьбѣ церковного зь Вураковки на дню 2 липня 1889 р. подьбѣ вьбору посла. Михайло Чайковский, — котрому, мямохомъ окаявши, его парохъ не закарвавъ вьнести жалобу на бароньску поліцію зальцѣицку — вьнѣсь бувъ жалобу до ц. к. прокураторіи вь Тернополі, а тая одступила справу судови повѣтвовой вь Зальцѣицкахъ, котрий и укаравъ п. Бальницкого за его засѣіанки. Зь того вьдомо, якъ то були вольні вьбори вь Зальцѣицкахъ. — X.

— Вечєрокъ товариства „Академічєне братство“, заповѣданий на день 6 н. ст. лютого с. р., не обьбудєся зь причинъ одъ комітету незалежныхъ. — За комітетъ Іоанъ Печєнєвскій.

— Справы шкільні. Цсарь дозволивъ установити 13 мьсєцъ надєтатовыхъ учительвъ вь гимназіяхъ львовськихъ и краковськихъ одъ р. шк. 1890/91, а то у Львовѣ: вь руской гимназіи 1, Францъ-Іосифа 1, вь вьмецькой 2, вь бернардиньской 2, а вь Краковѣ вь гимназіяхъ св. Анны и св. Яцка по 2 а вь III гимназіи 3. Тй новій мьсєца мають такъ роздѣлитъ: у Львовѣ: вь гимназіи руской для языка вьмецького зь фьлологією, клясиною, вь гім. Францъ-Іосифа для математики и фьзики, вь гимназіи вьмецькой для географіи и исторіи та для математики и фьзики а вь гім. бернардиньской для математики и фьзики та для исторіи природничої; вь подобній способъ роздѣлений мьсєца вь Краковѣ. Взагалъ прибуде стальныхъ мьсєцъ учительскихъ: зь кваліфікацією для математики и фьзики 6; зь географіи и исторіи 2; зь исторіи природничої 2; фьлологіи клясиною 1; фьлологіи клясиною разомъ зь языкомъ польскимъ або вьмецькимъ 2. Кромѣ того має прибути вь гимназіи бохєньской за-для отворєня семой класѣ одо мьсєца для географіи и исторіи; вь рускихъ равнорядныхъ клясахъ вь Перемышлѣ одо мьсєца для географіи и исторіи та для исторіи природничої; вь Ярославѣ за-для дальшого доповненя гимназіи мьсєца для фьлологіи та для географіи и исторіи. Такъ отже для супьлєнтьвъ испытывающихъ зь кваліфікацією до математики и фьзики, до географіи и исторіи та до исторіи природничої отьвирать ся льбий виглядъ авану зь новымъ рокомъ шкільнымъ, тымъ бьльше, що міністерство згодило ся вже вь основѣ на отворєннь зь початкомъ року шк. 1-90/91 пьтот гимназіи низшой зь польскимъ языкомъ вькладовымъ у Львовѣ, черезъ що зновъ шьсть новыхъ мьсєцъ учительскихъ прибуде. — Міністеръ просвьты на представлєннь краєвою рады шкільной дозволивъ зрѣвнати платню за надзвичайній заступства зь нормальною платнею супьлєнтурь на рокъ текуцій и бдучій. — Обьжники краєвой

рады шкільной зь 25 падолиста мин. р. до дирекцій шкільнѣхъ середнихъ вь справѣ ревизіи книжокъ по бібліотекахъ такого зьмьту: За-для спеціального случаю змьпєна краєва рада шкільная пригадати дирекціямъ, щоби якъ найточньйше держались міністеріального розпорядження зь 16 грудня 1885 р. до ч. 23.324 що-до ревизіи книжокъ по бібліотекахъ. При томъ замьчає ся, що учитель, маючий цензуровати книжки, если-бы за-для неточного вьповненя сего вьдѣля важного и досяглого обьязку противъ сего розпорядження поручили яку книжку невбдѣвдну подь якимъ-небудь вьглядомъ для молодьжи, будуть за се потаганы до одѣальности вь дорожѣ дисциплинарной.

— Товариство асенураційнє „Славѣ“, перенявши одъ о. Гойдана на власність село Довгу вь повѣтѣ калуковѣ, продало се село Мазурамъ на пардєляцію. Тымъ чиномъ вь околиці коло Войнилова за останий лѣта повстали уже два села мазурскі — одно на обарѣ двѣрєкѣхъ вь Томашовьцяхъ, а другє теперъ вь Довгѣй — и оба належать до латинської парохіи вь Войниловѣ. Дописувателъ нашъ, доносячи намъ о новомъ „нашєствію иноплємєнниквъ“ вь повѣтѣ калуковѣ, констатує зь жалемъ, що обарѣ двѣрєкѣхъ вь Довгѣй перенали Чехи одъ Русина, а обернули на сотворєннь нової осады мазурской на Руси.

— На картѣхъ корреспондєнційныхъ не буде можна одъ 1 н. ст. лютого с. р. писати вьчого иншого на адресовѣй сторони, кромѣ адресы. Вь міністеріальномъ розпорядженю наказує ся, щоби не бдавати корреспондєнцїи адресовати, если буде що написанє на адресовѣй сторони. Годилось бы звернути увагу именю нашихъ селянъ на се розпорядженнь, котрі зь ошадности записують неразъ обѣ сторони карты корреспондєнційной.

— Видѣль краєвий порѣшивъ онєгды на засѣданю розвѣзати раду громадску мьста Городка и вьзвати намістєництво, щоби оно выслало тамъ правительственного комисаря. — Одакъ ршєно дати одпустку на одиѣ рокъ и на той чьстъ задержати платню п. Мєчєславови Шмїттові, урядничови рахунковому и спбвредаторови Dziennik-a Pol., а теперъ ще и директорови львовского театру польского. — На мьсєце ко. Малачиньского именовано делегатомъ видьлу краєвого до регуляції Гнилоу Липы п. Стан. Вьбрановского. — Ново основану фабрику англійской кислоты обьрѣчаной вь Горлицяхъ ульнѣннь видѣль краєвий одъ оплати додатковъ краєвыхъ.

— Вчєрѣ, вь роковини повстаня польского вь сьчни 1863 р., устроили польскій академикъ львовскій поманальне богослужьнє а вечєромъ вечєрокъ музикально-декламаторскій. По вечєрку зьйшлись участники сего вечєрка вь касинѣ мьсковѣ на комерсѣ; були то повстанцѣ зь р. 1863, академики и деякі видньйші особи, якъ членъ видьлу Романовичъ, представателъ польского журналистики львовской и ремєсники. Зачалсь тоасты Мьжъ иншимъ промовивъ академикъ Подковичъ вь именіи поступового молодежи польской и заявивъ, що квестіи руской признають они цѣлковиту рацію истовности та бажають взаимной угоды и справедливости мьжъ Поляками и Русинами. Бєдлу Подковича прийняли вьсѣ грѣмкими оплесками. Обьпєсля промовивъ д-ръ Осташєвскій-Баранскій, редакторъ Dziennik-a Pol., газеты котра теперъ стала представительскою польскихъ шовіністѣхъ зѣ школы Яна Добжаньского. Про зьмьбѣтъ промовы Dziennik Pol. каже: „Вьсѣдникъ выступивъ противъ поглядѣхъ, котрі деякі сєєры задумують вьпоити молодьжи и противъ сєнтимєнтализму, зь якимъ у насъ трактує ся т. зв. квестію руску, а котра зь руской сторони ставить ся зь вьскою беззвѣдлєстію“, а Kurjer Lwowski пише: „П. Осташєвскій ударивъ вь острѣй промовѣ на Русинѣхъ; мову его перерывано безнастанно покаяньемъ“.

— Зь Корчинѣ (полю Ськелього) пишуть намъ: Дня 15 с. м. вь сєлѣ Корчинѣ рустикальномъ приишѣ Павло Лєсинишъ, заступєць вѣйта, до коршпи и почавъ розганяти, за-для сьбєзпєной пори напиваючу тамъ ходачкову шляхту, показуючи на прибитий на стѣнѣ законъ противъ пьянства. Благородна шляхта показала Павлови кулаки. Но видячи, що Павло не вьходить, а чєкає, пробѣ шляхты таки кончє розходила ся, почали деякі вьходити, ажъ на послѣдку зь остальными шляхтичами вьйшовъ и Павло. Попрошались, подавши собѣ руки, и Павло пустивъ ся до бѣ. Скоро уишѣвъ може зь 30 кроковъ, якъ нѣзъ за плота вьскочили трохъ шляхтичѣхъ зь бѣдровано одъ паркана штахєтиною, повною цьвѣхѣхъ, кинули Павла на землю, завинули голову вь сѣракъ и почали немилосєрдню бити. Коли Павло почавъ зь болю кричати заткали ему ротъ и били такъ довго, поки здавалось їмъ не переставѣ дьхати, а тогди вже лишили, бѣдошли на бѣкъ и почали нараджувати ся, що дальше робити. Павло тымъ часомъ очунавъ, подьнѣсь ся и потягнувъ до дому. Шляхтичѣ, бачучи се, пустили ся за нимъ, но бѣтъ надзвичайною силою добѣвъ ся якось до поблизкой улички, наробивъ крику и тымъ спасъ себе. Та за те теперъ лежить Павло тажко поранєний и смертельно хорый, а надъ нимъ плачуть молода жьнка и чотверо недоростковъ-дѣтѣй. Павло єсть членомъ читальнѣ, старшимъ братомъ, заступєцємъ вѣйта и при урядѣ громадскѣмъ служить вьрѣно уже 15 лѣтъ, отже про его честноту нема що и розувєдѣтись. Отъ яке шляхєтство добуваєсь собѣ вь свѣтѣ корчинецка шляхты!

— Змьны вь арміи. Reichswehr подає, що вже вь томъ мьсєци будуть готові баракы вь Перемышлѣ для 1-го полку артилеріи, стоячого доси вь Краковѣ. Теперъ перевозять зь Кракова на дворець войсковый вь Перемышлѣ семи спеціальными поїздами зѣльничими магізинъ англєнтацийний. Дьслєкований вь Оломуцу 10-ый полкъ артилеріи переносить ся до Кракова на мьсєца 1-го полку артилеріи, а такожъ дивізіи батєріи кѣиной ч. 10 переходить зь вєсною до Кракова.

— Олєсній законъ перенявъ дня 10 н. ст. сьчня видѣль краєвий именемъ краю вь подьбєннь черезъ сѣвѣтника видьлу п. Іос. Михальчєвского. Кураторомъ сего замку именовано п. Вол. Гнєвовъ, дѣдича зь Контѣвъ. Роботы около одновлєннѣ замку мають вже незадовго зачатись; вьсѣ малюнки на полотнѣ, що гинуть вь замку за-для затѣжкы вьоды, обьдмуть ся а по бѣдѣвєнню назадъ вернутъ до замку.

— Стипенді розділивъ краєвий видѣлъ на школьный рѣкъ 1889/90 мѣжъ: Каз. Мизеваца, ученика заведенія наукового для фотографіи и репродукцій у Вѣдн рѣчно 420 зр., та 26 учениковъ фахової школи для промыслу деревного въ Законопѣмъ по 10, 8, 6, 5 и 3 зр. мѣсячно.

— **Дрѣвній вѣсти.** Дня 4 н. ст. лютого с. р. обдубуде вѣщанье п. Василя Кондрацкого, уководного богослова, зъ панною Наталією Мазикевичевою, донкою пароха въ Махновѣ. — Не 4н. ст. лютого а 11 н. ст. лютого въ день Трехъ Святителей обдубуде въ Бобятинѣ вѣщанье п. Ив. Плешкевича зъ панною Камилею Краницкою. — Гр. Станиславъ Тарновскій, профессоръ краковскаго університету, одержавъ ордена Льва ХІІІ хрестъ командорскій ордера ІІІ ІХ.

ДЛЯ ГЛУХИХЪ.

Особа, що вилѣчилася простымъ средствомъ бѣдъ 23-лѣтній глухоты и шуму въ ушахъ, готова описать тогосредства по нѣмецки переслать даромъ всѣмъ желающимъ. Адреса І. Н. Nicholson, Wien IX., Kolingasse 4.

Вѣсти зъ Аеп. Львовскій.

Въ пропозицію прийняті оо.: на Долге, дек. теребовельского: 1. Стеф. Городецькій, 2. Илар. Курбасъ, 3. Амвр. Крушельницкій, а въ списѣ: І. Гаванскій, Вол. Брилинскій, Валер. Ганкевичъ, Сим. Савула и Броня Кмицикевичъ; — на Кіѣгиничѣ, дек. ходоульського: І. І. Заревичъ, 2. Мих. Вачинскій, 3. Викт. Соколовскій, а въ списѣ: Сим. Березовскій, Іос. Вандира и Корн. Дудикевичъ.

Президію намісництва годиться на кан. институцію о. Ромуальда Фицаловича на Швайковѣ.

Завѣзаний до кан. институції въ мартѣ 1890 р. на Войняковъ о. Леонтій Шереръ.

Митр. Консисторія вѣстивала до президію намісництва о згоду на кан. институцію оо.: Ем. Рудницкого на Стратинѣ, Юл. Твардѣвича на Дмитровичѣ, Софр. Ошишкевича на Му-

жиловѣ, Петра Гаранюка на Волю вел. и Ил. Пачовского на Надѣтичѣ.

Введені оо.: Стеф. Пятликъ за сотр. въ Добротворѣ, Ол. Зарицкій за сотр. въ Могильницѣ, Триг. Горнякъ за сотр. въ Вилинцахъ, Еронъ Кмицикевичъ за завѣдателя Могильницѣ.

Конкурсы, именования, переименованія и пр.

— **Переименованія.** Намѣстникъ переимѣ комісаріатъ повѣтовъ: гр. Евд. Старженского зъ Сянока до Кракова, Мирослава Шелиговского зъ Перемышля до Жовки, Людв. Страшевского зъ Львова до Божихъ, Вол. Марка зъ Ярославля до Пильна; конципистовъ: д-ра Фел. Войнаровского зъ Пильна до Сянина, Ив. Матковского зъ Жидачева до Живца, Ант. Поглодовского зъ Божихъ до Львова, Вол. Скалковского зъ Львова до Ярославля а Чесл. Кобузовского до Вадовца; практикантовъ: Алекс. Свейковского зъ Косова до Перемышля, Ив. Фальковского зъ Сянина до Жидачева, Жиги. Кремера зъ Живца до Долины, Стан. Тишковского зъ Львова до Косова и Каз. Михалевского зъ Львова до Жавца.

Выказъ складанныхъ жертвъ.

— На вечерку у пп. Анат. Вахнянинѣ для 16 н. ст. сѣни зложено зъ инициативы Влоп. п. І. Ошишкевича въ руки донки дому 24 зр. 40 кр., зъ чего признано половину лѣтъ на фондъ будовы театру руского у Львовѣ, а половину въ користь бѣдныхъ учениковъ руской академичной гимназіи. Гроші дружено проф. Иларію Огоновскому, касієрови „Прозвѣты“ и сов. Вас. Шляницкому, директору руской гимназіи.

Телеграммы „Дѣла“.

Берлинъ 23 сѣчня. Вчера розпочала ся дебата надъ закономъ противъ социалистовъ; кн. Бисмаркъ не прихавъ. Померъ тутъ вице-президентъ парламенту Франкенштайнъ.

Римъ 23 сѣчня. Поголоска о смерти папы есть безосновна; папа здоровъ и давалъ аудієнціи.

Туринъ 23 сѣчня. Похоронъ кн. Аосты обдубуде ся зъ великимъ торжествомъ. Въ похоронѣ взяли участь король и всѣ члены его родины, кн. Фридрихъ Гогенцоллернскій, репрезентантъ Фраціи и другіи достойники заграничній.

Бѣлградъ 23 сѣчня. Арендовано тутъ бушного архимандрита Целагича за оскорбу короля, регентіи и правительства, котрой онъ допустилъ ся въ присутствии урядовой комісії, що робила ревизію въ его помешканю. Вѣсти о якѣмъ негодованю черногорскихъ емигрантовъ на сербске правительство суть безосновні.

Берлинъ 23 сѣчня. Соціалисты развили велику акцію выборовъ и сподѣвають ся значной помочи грошевою зъ заграничъ. — Розпорядженьемъ цѣсарскимъ введено лянцы назадъ при кавалеріи.

Всѣ льосы австрійскій и угорскій

также дозволені

Льосы заграничній

продаетъ найдешевше, а также на мѣсячній сплатѣ

АВГУСТЪ ШЕЛЛЕНБЕРГЪ

3144

домъ банковый и контора вымѣны. Издаются газеты льосованъ „НАДЪЯ“; передплата рѣчна на провинцію зр. 180.

Окулисту

Д-ръ В. ГЕЗАНІЪ

б. елевъ-ассистентъ и операторъ на клинѣ окулистичной проф. Фухса у Вѣдн, мешкае при улицѣ Третього Мая (Маеровскій) число 7 (де ц. к. Старосты) и ординуе бѣдъ 10—12 и бѣдъ 3—5.

Курсъ Львовскій

зъ дня 21. л. сѣчня 1890.

Акція за штуку безъ купона	Шлаг.	Жад.
Зелъз. гал. Кар.-Людв. по 200 зр. м. к.	185	188
Зелъз. Львов.-Чернов. по 200 зр. а. в.	231 5/8	238
Банку типот. гал. по 200 зр. а. в.	291	—
Банку кредит. гал. по 200 зр. а. в.	—	216

Листы вставніи за 100 зр.

Банку типот. гал. 5% а. в.	101	102
Банку типот. гал. 5% а. в. выльос.	104 7/8	105 7/8
Банку кравого 4 1/2% а. в. льос. 51 л.	98 15	99 16
Товариства кредит. гал. 5% а. в.	101 50	102 25
Товариства кредит. гал. 4% а. в.	96	97
Товар. кред. гал. 5% а. в. льос. 37 л.	101 25	102 50
Товар. кред. гал. 4% а. в. льос. 41 1/2 л.	94 4/8	95 40
Товар. кред. гал. 4 1/2% а. в. льос. 52 л.	99 40	100 40
Товар. кред. гал. 4% а. в. льос. 56 л.	93	94

Листы довжніи за 100 зр.

Гал. Зав. кред. сел. 3% а. в. (давн. 6%)	55	58
Гал. Зав. кред. сел. 2 1/2% а. в. (давн. 5%)	46	49
Общ. роль. кред. Завѣд. 6% льос. въ 15 л.	—	—

Облиги за 100 зр.

Идемпнация галицкій 5% м. к.	104	106
Галиц. фонду пропавшаго 4% а. в.	91 60	92 60
Комунальній Банку краев. 5% 1 емис.	100 50	101 50
Позички краев. зъ 1813 по 6% а. в.	104	106
Позички краев. зъ 1833 по 4 1/2 а. в.	96 90	97 90

Льосы:

Мѣста Кракова	23	25
Мѣста Станиславова	—	38

Монеты:

Дукаты цѣсарскіи	5 53	5 63
Полондаторъ	9 34	9 44
Полъямперіаль	9 65	9 75
Рубель сѣрбскій	1 32	1 42
Рубель паперовый	1 28 1/2	1 30 1/2
100 марокъ нѣмецкихъ	57 45	58 45

Основанный въ роцѣ 1847.

Торговля и Складъ Винъ

ЛЮДВИКА ШТАДТМИЛЕРА

у Львовѣ, улица Краковска число 9.

поручаетъ:

Старіи вина угорскіи лѣтничій и натуральній вина столовой бѣдъ 42 кр. бут.

Знамениты Старки, Житиньки, Румъ и Аракъ de Goa.

Старіи Меды бут. по 1.00 1.50 2.50

Оригинальній вина шампанскій и правдивый Конякъ французскій першорядныхъ домовъ.

МАЛЯГЪ бут. по 1.50, 2.00, 2.50, 3.20, 6.00 и 7.50 зр. 2849 123-7

МАЛЯГЪ БЫЛА бут. по 2.00 зр.

Цѣнники на желанье даромъ и осплатно.

Обзначеній на выставѣ гигиеничній орѣбнымъ медалемъ за старіи вина.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. галицкого

Акціонного Банку Гипотечного

2222 187-7

купуетъ и продаетъ

всѣ эффекты и монеты

подѣ найпріеступнѣйшими условіями.

5% Листы Гипотечный и

5% Листы Гип. преміюваній,

котрыхъ полая закона зъ дня 2 ливня 1868 (Днев. з. д. XXXVIII. Ч. 93) и найвысшюю постанову зъ д. 17 грудня 1870 р. можна уживати до умѣщуванія капиталовъ фондowych, цупиларныхъ, кавцій суружескихъ войсковыхъ, на кавцію и вадіи

можно одержати въ сѣй Конторѣ.

(до выльосованія зъ 10% премією т. е. по 110 за 100)

Всѣ припоручена зъ провинціи залагоджуются безъ ров олоки по курсѣ дневномъ, не числячи нѣякои провизіи.

Еликсиръ до зубовъ Порошокъ и паста до зубовъ.

Впр. оо. БЕНЕДИКТИНОВЪ

въ монастырѣ von Soulas

(Франція)

Dom MAGUELONNE Prior.

2301071 Мадридъ. Бруссель 1880 — Лондонъ 1884.

наиболѣею обозначеніи

Выпущенъ 1373

въ роцѣ 1880

„Щоденно уважати Еликсиръ до зубовъ Впр. оо. Бенедиктинъ въ скляночціи колькохъ капель въ скляночціи воды, тамуеши и лѣчиши порохнаеиные зубовъ, бо черезъ те надаеши лмъ блогого полмоку и твердости та намѣшаниса нспл и удержуеши пхъ здоровіи.

Тому то робило впливъ читателю, горлаеишею праску, звертаючи увагу на сѣй ливній и притичній тѣхъ, що естъ найлѣпшимъ средствомъ цѣлющимъ и одноклю охороною на бѣлы зубовъ

Завѣд. 1807 105 v. 108, с. Croix-de-Seguer

Генер. агентъ „Seguin“ 105 v. 108, с. Croix-de-Seguer

Достави можна у всѣхъ добрыхъ чорговихъ переутокъ, аптекаріяхъ и витинъ а

2765

За 1 зр.
1000 штукъ туютокъ сигаретовыхъ зъ найзнаменитѣйшихъ бѣбутокъ французскихъ, поручаетъ ново-заложеная фабрика туютокъ сигаретовыхъ
Антонины Мазуркевичъ
у Львовѣ, Рынокъ ч. 37.
Одпродуючимъ 20% опусту. На провинцію выслаеся за посылплатою.

Универсальный плуги
также 2-, 3- и 4-бороздніи плуги цѣль зъ желѣза и стали продаютъ найдешевшій и найлѣпшій
Umrath & Comp.,
фабрика машинъ господарскихъ Прага-Бубна.
Каталоги на желанье даромъ.
Знамениты засѣдченія можна переглянути
СКЛАДЪ:
у Львовѣ, ул. Городецька ч. 61.

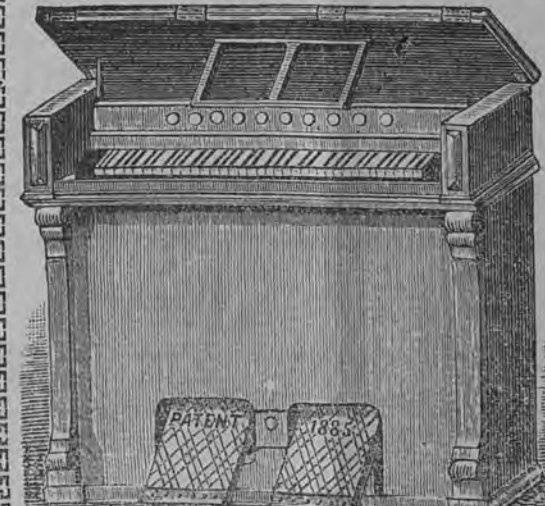
ИСИДОРЪ ВОЛЬ
ул. Сикетуска ч. 6 у Львовѣ.
Одинкой и выключной для Галичины
СКЛАДЪ РОССИЙСКОГО ЧАЮ
основанный въ 1870 р.
Поручаетъ правильно каждого тыждня свѣжій транспортъ наиболѣею чаю зъ Москвы и поручаетъ его нѣдеа приложенного ему цѣнника
Замовленія выповниются совѣстно и скоро также за посылплатою опакowanie франко.
Особливу увагу звертаеся на 3 знамениты сорта К. и С. Попова.
ЦѢННИКЪ
Зр. кр.
Кайсовъ { знам. чорный 1 60
 { melange 1 8/8
Souchong { бѣлчичный 2 —
 { найлучшій 3 —
 { melange P. 3 —
Melange караванный 4 —
Fu-czu-Fu { н-рѣ І. 3 00
 { II. 4 60
 { III. 6 —
К. и С. Поповъ { 1 рб 60 1 ф. 2 40
 { 2 — 50 — 3 75
Высѣвки { бѣлчичный 1 60
 { prima 1 80
 { non plus ultra 2 50

Поручается
ГОТЕЛЬ ВАРШАВСКІЙ
HOTEL WARSZAWSKI
пѣдъ числомъ 5 плянъ Бернардинскій у Львовѣ (коло ц. к. намісництва, уряду мытового и пишнихъ, била ц. к. генеральной команды).
Готель має 50 комнать на 40 чисель подѣльныхъ по цѣнѣ бѣдъ 60 кр. зъ постелею ажъ до 3 зр. за добу. За побути на 7 днѣвъ опускаеся зъ цѣнъ значній оуеги. За насѣмъ мѣсячно платиться зъ постелею и услугою одъ 12 зр. 15 зр. 18 зр., 21 зр. до 60 зр.
ТРАМВАЙ (бѣлч. желѣзниця) веде ажъ до готелю Варшавского.
Реставрація дома по цѣнахъ якъ найумѣренѣйшихъ.
3281 8—20 Зъ новажаньемъ ЗАРЯДЪ.

ВОЙНА ЕВРОПЕЙСКА
найновѣйша гра товариска
продаетъ ся въ перворядныхъ торговляхъ.
ЦѢНА 1 зр. 3327 3—7
Накладомъ В. Криштофовича въ Краковѣ.
На желанье примѣрники въ рускомъ язычѣ.

ФАБРИКА МЕДЛИНСКА
Наиболѣею выбѣръ на зиму.
Засада: добрый и дешевый!
Черевики для пановъ:
36 шкеры Crome зр. 3-25
" " телачон гладкій покладанъ зр. 4-50, 4-75 и 5—
" " кидовон тел. окл. зр. 5 и 5-50
" " гамбургскон, подвойный подшвы зр. 4-25 и 5-25
Суконный окладанъ на флянели зъ подвойными подшвами зр. 4-80
Суконный окладанъ росейскимъ ланкеромъ зъ подвойными подшвами на флянели зр. 5-60
Высокій чоботы зъ холявыми зр. 7, 8 и 9
Высокій чоботы зъ холявыми до подорожи зр. 6-50 и 8
Черевики для панъ:
36 шкеры Crome зр. 3 и 3-10
" " темзовон зр. 3-60 и 4
" " кидовон зр. 4-75 и 5
" " гамбург зр. 3-20, 3-60 и 5-50
Суконный на флянели, окладанъ росейскимъ ланкеромъ зр. 4-25, 4-50 и 5
Футряный зр. 7-50
Наиболѣею выбѣръ обуви для дѣтей, дѣвчатъ и хлопцевъ.
Чоботы съ холявами для хлопцевъ бѣдъ зр. 2-20 до 5-80
ВЕЛИКІЙ СКЛАДЪ
мештовъ и черевиковъ фильцовыхъ по цѣнахъ найнижшихъ, бѣдъ 95 кр. выше.
Доборовый матеріалъ, найлѣпша работа, найдешевшій цѣны, стало вытисненій на подшвы — Замовленія зъ провинціи выготовляеся одворотною почтою. Филін: Краковъ ул. Гродска 31; Чернивацъ Hauptstrasse 9; Бережаны, Броды, Дрогобичъ, Ярославъ, Коломия, Перемышль, Рятівъ, Сучава, Самбѣръ, Станиславѣвъ, Стрый, Тарновъ, Тернополь. (8—40)

ГАРМОНІОНЪ ДО НАУКИ СІБЪВУ
зъ фабрики
ИВАНА СЛИВИНСКОГО
у Львовѣ при ул. Коперника ч. 16, (въ власномъ домѣ).
По цѣнахъ бѣдъ 70 зр. и выше.
Цѣнники иллюстрианіи на желанье выслаютъ ся франко.

При закупкѣ товаровъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавецъ и одѣлчавый редакторъ Иванъ Белей. Палѣръ зъ фабр. Черлянської. Зъ друкарнѣ тов. им. Шевченка, пѣдъ зар. К. Вѣднарского.

Выходитъ у Львовѣ по дня (кроме недѣль и русскихъ святъ) о 5-ой годины по полудни. Литературный додатокъ „Библиотека знаменитѣйшихъ писателей“ выходитъ въ вторникъ, а въ вторникъ и пятницу на черную разовъ въ Дѣло.

Предплату и нисераты принимаютъ: У Львовѣ Администратія „Дѣла“ ул. Баторія 24, Центральное бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, и Бюро газеты ул. Кароля Людвига 9. Въ Перемышлѣ Бюро газетъ ул. Довга 77 (стара почта). У Вѣдн М. Dukes, I. Schulz, Strasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 2; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelk I. Stubenhastei 2. Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ М. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Дѣло“ и нисераты платитъ Львовъ.

ДѢЛО

Предплату на „Дѣло“ въ литер. додатокъ

въ Австріи: на цѣлый рокъ . . . 18 зр. на цѣлый рокъ . . . 24 зр. на полъ року . . . 9 зр. на полъ року . . . 12 зр. на четверть року . . . 4 зр. 50 кр. на четверть року . . . 6 зр. на мѣсяцъ . . . 1 зр. 50 кр.

у Львовѣ: на цѣлый рокъ . . . 16 зр. на полъ року . . . 8 зр. на четверть року . . . 4 зр. на мѣсяцъ . . . 1 зр. 35 кр.

Редакція, Администратія и Експедиція подъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи сверстанъ яляне на попередне застереженіе. — Редакція неопечатанъ болѣе бѣла порта

Оддинокое членство коштуе 8 кр. а в.

Оддинокое членство по пятъ 6 кр. бѣл одинокимъ членомъ, въ рубр. „Надбавка“ по 20 кр. а в.

Подарки числятся по 10 кр. бѣл стипендія.

Одъ Издавництва „Дѣла“

Подасмо до вѣдомости тыхъ нашихъ Вп. Читателѣвъ, котрі заліають зъ передплатою зъ минувшого року, що въ наиблизшій часъ перестанемо высылати имъ „Дѣло“, если чимъ скорше не вырѣшатъ залеглостей або бодай не заявить, въ який способъ, для нашего издавництва можливый до припяти, гадать залеглостей свои повиручувати. За пѣтій рокъ издавництва наше не мало такъ много залеглостей, якъ за рокъ минувшій, а просимо зажити, що Администратія муситъ всѣ великі выдатки, сполученъ зъ щоденнымъ издавництвомъ, покрывати готівкою. Дневникъ вповнѣ независимый, якимъ есть наше „Дѣло“, може стояти єдино точною передплатою. Кладемо се на сердце всѣмъ Вп. Читателѣмъ „Дѣла“, и надѣємо ся, що они схотятъ вырозумѣти прикре положеніе издавництва при надмирныхъ залеглостяхъ — и поспѣшатъ зъ управлѣньемъ своихъ рахунковъ.

Просимо учинити се по зможъ якъ найскорше, чтобы зъ одной стороны наше издавництво могло управлѣннати накладъ дневника, а зъ другой стороны, чтобы и самъ Вп. Читатель опѣли не наркали на перерву въ высылкѣ „Дѣла“.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ

Вчера бдбуло ся перше засѣданіе чешского сойму. Доси не маємо же точныхъ вѣстей о томъ засѣданіи якъ и о нарядѣ староческого клубу соймового, котра бдбула ся же въ среду а на котрой обговорювано такъожъ и ухвалы угодовои конференціи. Зъ засѣданія соймового доносятъ лишь короткій телеграммы вѣсти, що соймъ признавъ всѣ выборы нѣмцевъ послѣдъ правослыными и хвалитъ для выставки 100.000 зр. запомоги а такъожъ и резолюцію, вызывающую правительство, чтобы оно подпирало выставу вдало й таковыя запомогу. Подъ конецъ засѣданія поставилъ Вашаты и его товаришъ интересную до наметника въ справѣ конфискации гаетъ за обговорюваніе справы угодовои и при сѣй нагодѣ зазначитъ, що молодѣ Чехи уважають угодову конференцію за рѣчь зовсѣмъ приватну.

Зъ заявленія молодѣ-Чеховъ въ соймѣ выхдитъ, что между самими Чехами нема полной згоды що-до угоды зъ Нѣмцами. Молодѣ-Чеховъ, сихъ новочасныхъ гусейтовъ, поминено при конференціи; а въ правительствѣ анѣ старѣ-Чехи не хотѣли зъ ними члєствити ся; не двою отже, что они не привязуютъ до вѣдѣнскон конференціи нѣзкой вага и уважають ея за зовсѣмъ приватну. Вправдѣ доносятъ нѣмшій телеграммы, что старѣ Чехи пристали на то, чтобы и молодѣ-Чеховъ приступили до нарядѣ надъ справою угодовою, але же велике пытаніе, чи и молодѣ-Чехи на то пристають: противно, можна майже на певно сказати, что молодѣ-Чехи не схотятъ спѣльно радити зъ старѣ-Чехами и не возмуть участіи въ зборахъ старѣ-Чеховъ, котрі бдбудутъ ся въ недѣлю, але зберуть ся окремо на самостѣйну конференцію молодѣ-чешскихъ послѣдъ. Такъ отже буде въ недѣлю радити ажъ пять окремыхъ конференцій надъ угодою зъ Нѣмцами. Нлас Nargoda доноситъ, що молодѣ-чешскому клубови не будутъ навѣть окремо предложенъ ухвалы вѣдѣнскон конференціи, але доперва разомъ зъ ухвалами старѣ-чешского клубу.

Кмітєтъ выборчій вѣрно-конституційной бдльшой послѣдствѣ въ Чехахъ розбѣлѣвъ же запрошеніе на недѣлю конференціи, въ котрой подѣлѣ слѣдуючій точки яко предметъ наряды: 1) Справозданіе зъ бдбувшон ся конференціи у Вѣдн. 2) Порѣшеніе провізорныхъ ухвалъ, запавшихъ на вѣдѣнскон конференціи, що-до бдльшой послѣдствѣ. На запрошеніе подпавшій Гр. Освальдъ Туничъ и всѣ члєны комітєту выборчій.

Пос. Пленеръ запросивъ же клубъ сполученон нѣмцевон дѣлвчѣ на засѣданіе, котре бдбуде ся дня 3 н. ст. лютого передъ засѣданіемъ рады державной.

Газ. Narod. одержала зъ Вѣдн такую вѣсть: „Жаємо тутъ середѣ цѣлой повени погоды о змѣнахъ въ министерствѣ и на найвысшихъ постахъ въ Чехахъ. На увагу за-

служе мѣжъ нѣмцами погоды, що д-ръ Гавчъ має стати директоромъ цѣсарскон канцеляріи на мѣсце Брауна а министромъ вѣровосповіданъ и просвѣты має бути именованый д-ръ Цайтгамеръ, котрый займае видне становище середѣ старѣ-Чеховъ.

Nordd. Allg. Ztg., звѣстный органъ кн. Бисмарка, выступила въ вступной статьѣ дуже остро противъ соціалістѣвъ и въказуе на ихъ широкую агітацію выборчу, котра не есть нѣмшіймъ нѣмшамъ, якъ лишь лагодженіемъ новой авдіи противъ цѣлості горожанского элементу. Снагомы такой акціи проявляютъ ся у всѣхъ краяхъ и стоятъ въ звязи зъ страйками, въ котрыхъ слѣдѣ поторичну руку соціалістѣвъ. Цѣлый рухъ соціалістичный есть межнародный, того доказомъ конгрессы въ Парижѣ зъ минувшого року, въ котрыхъ проводиръ нѣмцевонхъ соціалъ-демократѣвъ грали мѣрдайнну роль. Дятого — каже згадана газета — есть першамъ обовязкомъ при надхвачихъ выборахъ, чтобы всѣ элементы порядку поставили опѣръ соціалъ-демократамъ, якъ то стало ся н. пр. въ Саксоніи, де жадного соціаліста не выбрано. У насъ пованно стага ся загальномъ поклоніемъ: Противъ соціалъ-демократѣвъ и ихъ прихильникѣвъ.

Сей зазывъ бисмарковского органу стане лѣпше арозумѣлымъ, коли возьмемо на увагу цѣлу акцію выборчу нѣмцевонхъ соціалъ-демократѣвъ. Проводиръ нѣмцевонхъ соціалъ-демократѣвъ вѣдѣтъ теперь по цѣлой Нѣмеччинѣ и всюды агітуютъ за выборомъ своихъ практиковѣвъ або бодѣй такихъ людей, котрі, хочъ не суть соціалъ-демократами, готові бити правительству оппозицію. Кромѣ того рушають ся соціалісты и въ другихъ краяхъ, чтобы прийти въ помѣчь своимъ одномышленникамъ въ Нѣмеччинѣ. Такъ бдбувъ ся въ Гентѣ въ Бельгіи величезный фестивъ устроений соціалъ-демократами на доходѣ выборчого фонду для нѣмцевонхъ соціалъ-демократѣвъ. Чистый доходъ принѣсъ 405 франковъ. За примѣромъ тыхъ соціалістѣвъ мають пойти такъожъ соціалісты въ Бруксели и Антверпѣ. Соціално-демократичне товариство просвѣтъ аложило на ту саму цѣль 80 франковъ. Нѣмцевонхъ соціалъ-демократы завбавали своихъ товаришѣвъ, чтобы они убривали на ту цѣль грошъ не посылали до ихъ центрального органу въ Лондонѣ, абы зъ того не вышлѣвъ бдбакъ такой процесъ якъ недавній въ Эльберсфельдѣ. Рушають ся такъожъ соціалісты и въ нѣмшыхъ краяхъ и збирають фонды для своихъ товаришѣвъ въ Нѣмеччинѣ. Наибольшихъ сумъ сподбавать ся нѣмцевонхъ соціалісты въ Бельгіи, Даніи, Англіи и Америкѣ. Въ Італіи и Франціи збирають такъожъ грошѣ для нѣмцевонхъ соціалъ-демократѣвъ, але въ сихъ краяхъ рухъ соціалістичный же меншій. Мабутъ нѣмшіймъ розвивуе ся рухъ соціалістичный въ Швеціи, де соціалістичный органъ Socialdemokrat перебивъвъ ся на газету щоденную. Газета ся завывае нѣмцевонхъ соціалістѣвъ до загальнои манифестаціи въ день 1 мая 1890. р.

Въ виду такого руху нѣмцевонхъ соціалъ-демократѣвъ рѣчь зовсѣмъ преродна, что нѣмцеве правительство хотѣло якъ найскорше мати въ своихъ рукахъ законъ противъ соціалістѣвъ и наиправе дуже на ухваленіе его въ парламентѣ. Уже бдъ двѣхъ дѣлѣвъ веде ся въ нѣмцевонхъ парламентѣ дебата надъ дотычнымъ закономъ але все же не знати, яка буде судьба того закона, бо правительство хоче конче переперти тѣ параграфы, котрі постановляють, что соціалістѣвъ буде можна прогнати зъ краю, и находить въ сѣй справѣ великій опѣръ въ парламентѣ. На вѣчерашнемъ засѣданіи промавлявъ министръ Герфуртъ и заявивъ, что правительство обѣтае при тыхъ параграфахъ и не пристае на ихъ проущеніе. Онъ доказувавъ такъожъ, что законъ противъ соціалістѣвъ не має служити лишь для обороны правительства, але для обороны суспѣльного порядку. „Тутъ ходитъ о вашу справу“ — казавъ министръ звертаючись до послѣдъ, бо того закона потреба и для обороны парламенту. Соціалістичній зборъ мають въ собѣ зородокъ революційный а проводиръ соціалістѣвъ мають въ масахъ народу велике значѣнне, але не мають той силы, чтобы наставитъ разъ рухъ здержати. Пос. Буль заявивъ въ имени національ-либералѣвъ, что его партія буде голосувати противъ параграфѣвъ о выдаляваніи зъ краю. Вѣндгортъ доказувавъ, что новый законъ можна привияти лишь на явній часъ и то зъ проущеніемъ параграфѣвъ о выдаляваніи; впрочемъ бдъ бувъ за тымъ, чтобы законъ сей бдложити ажъ до слѣдуючон каденціи. При голосованіи бдженно парграфы о выдаляваніи азначую бдльшостію голосѣвъ. Опѣла бдбумо ся голосованіе надъ тымъ, якъ довго має законъ сей обовязувати. Партія правительствена мала бдльшостъ 55 голосѣвъ и ухвалено законъ на часъ необожений. Такъ отже законъ ся друге читаніе сего закона и теаеръ не знати, что зробить правительство, чи оно прийме законъ зъ проущеніемъ

нѣмъ параграфѣвъ о выдаляваніи, чи возьмемо наиздъ сѣй проектъ и предложитъ его новому парламенту.

Правительство російске займае ся теперъ справою обмеженія нѣмцевонхъ посѣлѣствъ въ полудневой Россіи. Анкета, котру министерство дѣлѣ внутрѣшнихъ вызначило было для розслѣду бдносенъ нѣмцевонхъ колоній на полудни, выказала навѣть для самого правительства застрашающій результатъ. Скопостатовано, что въ самыхъ полудневыхъ губерніяхъ знаходять ся сѣмъ миліонѣвъ десятины земель въ рукахъ нѣмцевонхъ и что Нѣмцы все же дальше закупають землю. Потрѣбный на то грошѣ дають колонійный капиталы, до котрыхъ основанія само правительство причиноло ся. Въ правительственныхъ кругахъ сумѣвають ся, чтобы нѣмцеве правительство подпирало нѣмцевонхъ колоністѣвъ, але суть того переконанія, что національный интересъ вымагае того, чтобы спяннати того рода здобуваніе земель нѣмцевыми колоністами.

Сила фінансова Галичины.

Въ попередніймъ числѣ подали мы суму загальноно доходу, яку собирае зъ Галичины держава — 64,641.134 зр. По бдшнбонно выдаткѣвъ державы на нашъ край въ сумѣ 47,921.293 зр. — лишае ся державѣ изъ доходѣвъ зъ Галичины 16,719.841 зр.

На тыхъ 64.6 миліонѣвъ складаютъ ся не лише самі подати безпосередній и посередній, оплаты всякого рода, монополъ и т. п., але и маютокъ краевый, котрый колись бувъ величезный, опѣла розмарнованый Нѣмцами черезъ бачно дешево розпродажъ добѣръ коронныхъ, а все таки и нѣмшѣ репрезентуційный немалый доходъ для скарбу державного.

Однакоже сума 64.6 миліонѣвъ — то же не цѣла сума той фінансовон силы краю, яка теперъ показуе ся въ фактичныхъ доходахъ податковонхъ и маютоконхъ на цѣлы администратіи публичной.

Кромѣ бюджета державного есть еще бюджетъ краевый. На рокъ 1890-ый ухвалено той бюджетъ въ квѣтъ 4,657.525 зр. Коли зъ того бдшнбонно 451.859 зр., котрі мають бути покрывтѣвъ зъ позачокъ, то лишае ся 4,205.666 зр.: зъ того 497.160 зр. власного доходу фонду краевого, а 3,708.000 зр. зъ краевыхъ додаткѣвъ до податкѣвъ.

Назекать тутъ дальше бюджеты фондѣвъ индѣмнізаційныхъ — на сплаченіе выкупна пашпаны. Цѣлый бюджетъ фондѣвъ индѣмнізаційныхъ выноситъ всагалъ 5,882.668 зр. Зъ того бдшнбонно додатокъ правительственный 2,625.000 зр., выатый въ бюджетъ державный, останеъ сума 3,207.668 зр., а именнѣ: 364.188 зр. доходу зъ майна фондѣвъ индѣмнізаційныхъ, а 2,843.480 зр. зъ додаткѣвъ до податкѣвъ.

Наконецъ почавши бдъ сего року входить тутъ еще третій чинникъ — фондъ индѣмнізаціи пропінациійной — на сплаченіе посѣдчѣвъ привілею пропінациійной. На доходѣ того фонду складаютъ ся посѣла свѣжо оголошенныхъ датъ урядовыхъ: чинный бдъ вынайма 3,313.105 зр., оплаты бдъ ліценціи пивкаренихъ 200.000 зр., доходъ маству фонду пропінациійного (о бдъ фонду резервового) 225.000 зр. и додатокъ изъ скарбу державного 850.000 зр. Послѣдню суму треба выключити (бо она вже вставлена въ бюджетъ державный), то останеъ сума 3,738.105 зр., что впливае зъ краевыхъ запасѣвъ на фондъ индѣмнізаціи пропінациійной.

Отже выхдитъ:

Доходы державы	64,641.134 зр.
Бюджетъ краевый	4,205.150 „
„ индѣмнізаційный	3,207.668 „
„ пропінациійный	3,738.065 „
Разомъ	75,792.067 зр.

Коли-бъ отже Галичина була для себе державою, то при вынѣшномъ станѣ оподаткованія розпоряджала бы сумою 162,122 060 франковъ (объяснявъ посѣла нѣмшяго курсу: 9 35 зр. — 20 франковъ).

Дальше треба бы обчислити бюджеты автономіи мѣсцевон (Треба тамити, что тая автономія мѣсцевѣ двягае на собѣ дуже велику часть тягару выдаткѣвъ державныхъ — цѣлый порученый кругъ дѣлѣна, котрый мѣлъ бы бути ужитый въ користъ краю). Але докладно обчислити бюджеты автономіи мѣсцевон же не можна, галичка статистика не має же вповнѣ автентичныхъ и позитивныхъ датъ. Nowa Reforma спробовала уложити тѣ бюджеты въ приближенно, стараючися обчислювати по зможѣ радше за мало, якъ за богато.

Цѣну позитивну дае намъ бюджетъ шкѣлъ народныхъ. Онъ выноситъ посѣла остатного преліминаря 1,845.272 зр. Коли зъ тѣ сумы бдшнбонно додатокъ зъ фонду краевого и зъ скарбу державного (уже разъ поименный) въ сумѣ 919.852 зр., то останеъ 925.420 зр. яко выдатокъ на школы народны, покрыватый: а) зъ маютку фонду шкѣльного, б) зъ додаткѣвъ повѣтовыхъ, в) зъ додаткѣвъ бдъ громадъ и двѣрѣвъ.

Дальше маємо уложенъ краевымъ бюромъ статистичнымъ (въ 2-омъ выпускѣ X-го тому) дѣйствій выдатки радъ повѣтовыхъ за р. 1884-ый въ загальнои квѣтъ 1,046.779 зр.

Досѣть докладній цифры можна мати же що-до бюджетѣвъ мѣстѣ. Оба престолный мѣста Львовъ и Краковъ репрезентуютъ поважну цифру звыжъ 2 миліоны (Львовъ 1,300.000, Краковъ 700.000 зр.). Для 37 бдльшихъ мѣстѣ (безъ Львова и Кракова) обчислило краеве бюро статистичне бюджеты ихъ на рокъ 1886 на 2,426.730 зр., такъ что бюджеты бдльшихъ мѣстѣ разомъ можна теперъ числѣти кругло на 4,500.000 зр.

Найтруднѣйша рѣчь зъ громадами сѣлскими. Передъ кольканатѣмъ роками обчислювавъ про.ф. Клечинскій бюджеты громадъ сѣлскихъ на самѣ только выдатки администратіи, на 11.000 зр. переѣчно въ одномѣ повѣтъ — отже на 74 повѣты разомъ 814.000 зр. Однакоже коли зажити, что то почисленъ только выдатки на администратію, отже на войта, писаря и канцелярію, а не числено богато ничѣхъ выдаткѣвъ громадъ, а дальше, что се обчисленіе роблено передъ кольканатѣмъ роками а бдъ того часу выдатки тѣ значно зросли, а наконецъ, что до рахунку не взято мѣстечка, котрыхъ есть значне число, зъ бдльшими бюджетами якъ по сѣлахъ, — то певно почислѣть ся за мало, коли поставитъ ся цифру 1,500.000 зр. на бюджеты всѣхъ громадъ кромѣ мѣстѣ бдльшихъ.

Отже при такѣмъ обережаніи обчисленію выхдитъ ось який выдатки автономіи мѣсцевон:

Школы народны	925.420 зр.
Рады повѣтовѣ	1,046.779 „
39 бдльш. мѣстѣ	4,500.000 „
Решта громадъ	1,500.000 „
разомъ	7,972.199 „
до того	75,792.067 „

всего разомъ 83,764.266 зр. кругло 84 миліоны зр. а в. або 179,679.140 франковъ въ золотѣ.

Обчисленіе се мінімальне и зъ многихъ же взглядовъ неповне. Опущено въ нѣбы же одну администратію единую, т. е. общары двѣрскі, котры посѣла закона сповняють обовязки громады, отже такъожъ мають якийсь выдатки зъ титулу администратіи. Опущено мѣсцевей фонды дороговѣ. Зъ выдаткѣвъ шпитальныхъ вчислено только частину выдаткѣвъ netto, т. е. оплачуваній фондѣмъ краевымъ кошты лѣченія убогихъ хорыхъ, а мѣжъ тымъ цѣлѣстѣ выдаткѣвъ есть значно вышѣ.

Що зъ такою силою фінансовою, яку помимѣ усея нужды край нашъ представляе, дамо бы ся бдльше зрѣбати для мешканцѣвъ краю, — на се годять ся всѣ здорозомыслячі люди. А що, на жалѣ, такъ не есть, за те нехачѣ бдповѣдаютъ тѣ, что долю краю держатъ въ своихъ рукахъ.

Дописи „Дѣла“.

Зъ Заболотова.

[Порядки при бдбѣрцѣ тютюну въ Заболотѣвъ.]

Переѣзжаючи случайно черезъ Заболотѣвъ зъ торгу зъ Городенчи и маючи знакомыхъ въ Заболотѣвъ, вступивъ я на яку годину до нихъ. Тутъ довѣдавъ ся, что якъ-разъ теперъ припадае тутъ добѣрка тютюну.

Бачивши неразъ тѣло добѣрку тютюну въ Ягольницѣ и въ Манастирискахъ, бувъ я цѣлѣмъ заглѣвнати и до магазинѣвъ въ Заболотѣвъ, тымъ бдльше, что передъ двома тыжднями читавъ я въ Вашѣй часописи про остре а навѣть безвзглядѣе клєсифікованіе тютюну.

Прийшовши до магазинѣвъ побачивъ я ось що:

Въ величезномъ магазинѣ есть три великія браны, а при каждой по двѣ вѣзѣ, колы дои вага по двѣхъ урядникѣвъ — и они бдбѣрають тютюну.

На подвѣрѣ колы магазинѣ стоить множество возѣвъ наладованныхъ тютюномъ. Сторожъ бдъ браны впускае по одномѣ возѣ, властитель воза скидае зъ него тютюну на вагу, а комісія, аложена зъ тыхъ двѣхъ члєнѣвъ, клєсифікуе тютюну.

При томъ бдуать сцены. Продуцентѣвъ тютюну иде о те, чтобы урядники заклєсифікували тютюну до лучшихъ клєсовъ. Коли тютюну бддае панъ, то звычайно выхдитъ вдоволеный зъ клєсифікаціи, — але ничѣ дѣло коли бддають тютюну сѣдлане. Плачѣ.. молѣбы.. Тутъ плаче вдвѣнцѣ.. тамъ неодиный бддолаха, что сего року все уграбѣвъ ся черезъ воду чи черезъ посуху, а одна надѣя его и родины въ томъ тютюна..

Такихъ магазинѣвъ въ Галичинѣ есть три: въ Заболотѣвъ, въ Манастирискахъ и въ Ягольницѣ. Магазинѣ тѣ давнѣйше были подчиненъ власти скарбовѣй у Львовѣ — и было зъ тымъ яко-такѣ. Але передъ колькома роками центральна дирекція у Вѣдн забрала цѣлѣмъ тѣй зарядъ у свои руки — и стало гѣрше, а дуже богато людей, что садало тютюну, не схотѣли уже садити

Головна причина ляха в томъ, що до комісії обирають тютюну насильство суди урядниківъ самыхъ Нѣмцѣвъ та Чехѣвъ — чужинцѣвъ для нашего краю и народу. Жалуются люди, що тѣ урядники збувають працю дуже скоро, безъ справедливого розгляду, абы скорее и абы для скарбу ять найкорыстнѣйше. Очевидно, не треба спускати зъ ока и того, що въ Вѣдѣнахъ валожене на тѣхъ урядникѣвъ тягарт надто великій. Рѣчь дѣла! Щобъ 45-миліоновый дохідъ зъ тютюну не зменшавъ ся о 600 ар. на дѣти для двоухъ урядникѣвъ, заведемо ошадѣбствѣ — розумѣе на школу продуцентѣвъ.

Ляхъ се можна въ легко усунути, коли-бъ по перше: до комісії прѣдѣлали урядники не зъ чужины але свои, а по друге: въ абольшеніи числѣ. А такихъ урядникѣвъ есть чей же доволѣ по тутешныхъ фабрикахъ.

Якъ такъ побѣде дальше, то продукция тютюну въ Галичинѣ стане геть упадати. Селанинъ, побачавши, що бѣтъ робити больше на корысть скарбу, якъ на свою, перестане тютюну садити, а за тымъ, зовѣшь природно, пойдѣ и зубожѣбствѣ народу въ тѣхъ околицяхъ, де тютюну становить одну важну галузь продукціи хлѣбороба.

Тождъ caveat consules!

Той самѣ.

НОВИНКИ.

— Въ честь генія Тараса Шевченка обдѣлутся въ читальни въ Гарбузовѣ коло Зборова вечерницѣ зъ такою програмою: 1. Про житѣ Тараса и его заслуги розповѣсть голова читальни о. Петро Богачевскій. 2. „Закувала тасива зазуля“ — Ойхидла дѣвчина берѣжкомъ“ — пѣсни обѣдѣе хоръ. 3. „Наймичку“ — обѣдѣе Настя Миколѣва. 4. Пуцурѣ зъ народныхъ пѣсень — обѣдѣе на цѣтрѣ Ви. Гр. Алискевичъ. 5. О найважнѣйшихъ законахъ для селянъ — обѣдѣе держати буде кандидатъ нотаріальный Ви. П. Рудницкій изъ Зборова. 6. „Глекъ“ — обѣдѣе госп. Яцко Кравшъ. 7. „Гей на горѣ“ — обѣдѣе хоръ. 8. „Ще не вмерла Украина“ — обѣдѣе хоръ. Вступу на вечерницѣ 10 кр. Кто хоче взяти у дѣлъ въ спѣльной вечери, доплачуе 25 кр. Карты вступу въ самѣ день вечерницѣ выдають ся въ читальни при касѣ. Запросны обѣдѣе не розсылають ся. Выдѣлъ читальни подавъ до Хв. ц. к. рады школьной у Львовѣ просьбу о позволеніи сѣлѣ школьной на тѣ вечерницѣ. — П. Богачевскій, голова, М. Чехъ, заступникъ головы читальни.

— Царь затвердилъ выборы: и. Бронислава Осуховского на маршала рады повѣтовой въ Турчѣ и о. Кирила Пачовского на заступника маршала рады повѣтовой въ Богородчанѣхъ.

— Въ Петриновѣ коло Тернополя обдѣлутъ ся дѣла 19 н. ст. сѣчня торжественне открыты читальни. Зъ тернопольской интеллигенціи явили ся на томъ открытіи лишь пп. д-ръ Лошиньскій и Стахура яко одиоручники филіи тов. „Прогрѣсѣта“.

— Въ громадѣ Воднянѣхъ, повѣту бобрѣцкого, основують тамошній патриоты читальню. Статуты же въ першій половинѣ грудня 1889 року высклали до затверженія ц. к. намѣстництву. До читальни заразъ сразу приступило 20 членѣвъ, а часомъ те, розумѣе ся, значно зросте, коли читальня убудѣ въ житѣ. Водняни — громада нѣмѣшаслива, маючи священника о. Іосифа де Топоръ Камѣньского, що, де треба, обѣтае за русичиною, и взорочного учителя п. Олександр Голынского. Одинъ изъ основателѣвъ читальни воднянцѣвъ, доносчи намя про читальню, описуе обширно, сколько то мукъ нажила ся тотъ громада черезъ довгий часъ зъ всякими учителями, доки не прибылъ п. Голынский. Насампередъ лѣйше повстанецъ кругомъ калѣка удавъ ся до инспектора о посаду, а той збѣславъ его до Воднянъ. Той повстанецъ почавъ заразъ будувати въ руской школѣ Польшу — притомъ завѣзавъ ся дѣти полиціи. — Мовъ: ба! Дитина не годна. — Мовъ: ба! бо сі є журъ журѣе! Приѣхавъ бувшій п. инспекторъ окружный и, якъ котра дитина выхавкала бѣнок, похваливъ: А то шлиціе! Але коли почавъ парокією завѣдувати о Іосифѣ де Топорѣ Камѣньскій, почавъ упоминатися о руской языкѣ выкладѣ. То выклало великій бурѣ-громы и такъ колотило ся довгий часъ. Середъ того громада бѣдала потѣмъ за чергою учителями: Поляка, обдѣла Нѣмца, потѣмъ зновъ Поляка ожененого зъ жидѣкою. Громада уже такъ молила Бога, чтобы допустить якого годного учителя Русина, тай вымолила: бѣдъ верени 1889 року ставъ у насъ учителемъ п. Голынский, Русинъ. Теперь дѣти въ школѣ дивовали-бъ и почували-бъ, а громадяне бѣдъ верени не являють о екекуціи за неходженіе дѣтей до школы. Середъ того щастя въ нашой школѣ постановили мы осунувати собѣ читальню...

— Въ Выжницѣ обдѣлутъ ся въ понедѣлокъ, 27 н. ст. сѣчня, въ сѣли тамошного касина аматорскѣ предѣставленіе, зъ которого дохідъ призначенъ на добродѣйный цѣль. Аматоры одограють: „Наталку Полатуку“ и нѣмецку комедію „Wenn man nicht tanzt“. — Аматорскѣ предѣставленія въ Выжницѣ обдѣлутъ ся такъ, что выставляютъ ся на перемѣну разъ штука руска и нѣмецка а бѣдакъ польска и нѣмецка.

— Аціи въ справѣ голодовки. Якъ звѣстно, завѣзавъ ся у Львовѣ польскій комитетъ ратуновскій, а до участя въ нѣмъ розбѣславъ президентъ мѣста Львова п. Мохначій до 360 особъ такъ запросили: Щобы нести помѣчь людности рѣбничой нашего краю, потерпѣвшій бѣдъ минушорѣчного неурожаю а въ дальшій ходѣ, загроженой голодомъ, завязуе ся комитетъ подѣ моимъ проводомъ. Уповаючи въ добродѣйный патриотизмъ, въ гайнѣшущу охоту служити доброй справѣ и въ готовѣсть до жертвъ, де иде о се, чтобы нести польгу страждущей людности, маю честь запросити Ви. пана

взяти участя въ акціи ратуновскій, а велимъ причитинѣе до дѣла гуманитарного и патриотичного, за що Вамъ припадѣ вѣчна дяка. Першій зборъ и уконституованіе комитету ратуновского обдѣлутъ ся 29 н. ст. сѣчня с. р. о 6-той год. вечеромъ въ сѣли ратуновскій. Львовѣ въ сѣчня 1890. Мохначій. — Львовскій обдѣлъ ц. к. галицкой товарищества господарского скликавъ на день 25 н. ст. сѣчня с. р. надзвичайный загальный зборъ зъ такимъ порядкомъ дневнымъ: Справа язвы неврожаѣвъ, а именно розвага надѣ способами можливого еи усунѣна и надѣ пытаніи поставленными комитетомъ товарищества господарского: 1. Яка буде потрібна скѣлѣбѣ збѣжа на засѣвъ для тѣхъ рѣбничихъ, котрѣ зъ власныхъ запасѣвъ не въ силѣ обѣйти? 2. Чи можна се збѣже набути въ околицѣ; въ противнѣмъ случаю, зъ-вѣдки треба бы его спроваждувати? 3. Яка буде потреба доповненія робучого инвентаря, на столько что наименше, чтобы необходимый господарскій работы веснянй можна выконати? 4. Яка потреба средствъ грошевыхъ для доставленія збѣжа на засѣвъ и для доповненія инвентаря? 5. Колько треба грошей для выживленія людности, дѣткенной наибольшимъ недостаткомъ? Товарищество господарское завѣдало кромѣ своихъ членѣвъ такожъ всѣхъ господарѣвъ до участя въ тѣхъ зборахъ, чтобы своими радами подпомогли ту акцію ратуновку.

— Выборы до рады мѣстной въ Перемышлѣ обдѣлутъ ся. Выбраный майже всѣ давній радѣй, отже взлѣла верхъ такъ звана „партія пропацинація“. Выбрано 16 жидѣвъ а 20 христіанъ. Зъ Русинѣвъ выбраю: въ III колѣ христѣ двоухъ парохѣ о. крил. Подольнянского и мѣщанина Шурка, а въ I колѣ адвоката д-ра Козловского. Яко сѣгашнѣе можна додати, что мѣжъ столько Русинами въ Перемышлѣ (капитула, урядники, мѣщане) подано лишь одну одѣбенку руску картку, и то въ першій колѣ, котру комісія, зложена зъ самыхъ Поляковъ, не знала бѣдѣтити и ажъ комісаръ правительственный їй помогъ. Сумно!

— Зъ Перемышлѣ пишутъ намъ: Нинѣ 23 н. ст. сѣчня обдѣлутъ ся загальны зборъ „Бурсы для дѣвчатъ“.

— Цѣсарю саніцію одержали соймовѣ рѣшенія, дозволяющій радамъ повѣтовымъ побирати мыто: въ Перемышлянахъ на дорожѣ Глиняны-Яхторѣвъ, въ Золочевѣ на дорожѣ Красне-Гологорѣ, въ Чортковѣ одѣ мосту на Серетѣ и на дорожѣ побѣдѣвъ зъ Чорткова до Выгнанки, въ Скалатѣ на дорожѣ зъ Подволочиска до Грималова.

— Уведеніе и разбѣнищеніе скрѣтѣубійства. Передъ львовскимъ трибуналомъ карнымъ стануъ передъ вчера Антонъ Бережанскій велі Шкодзвинскій велі Лакомскій, обжалованный о згаданій повѣше злочинства. Прокуратура обжаловуе: Ант. Бережанскій, родомъ зъ Винничи, лѣтъ 29, женатый, отецъ двоухъ дѣтей, члѣдникъ столарскій въ фабрицѣ Вѣляковѣ у Львовѣ, выѣхавъ 16 липня 1888 р. зъ Львова, а за нимъ выѣхала сестра его жѣнка, замужна Текля зъ Кармичарчикѣвъ Троляновска, мешкаюча въ Чижкахъ коло Львова, разомъ зъ малою донькою. Антонъ и Текля прожили разомъ въ Краковѣ ажъ до 13 вересня. Въ томъ часѣ выѣхали до Городка а опѣсла до Львова, де Троляновска выбрала зъ касѣ щадячюю 1021 р. Дня 15 вересня бувъ вже самѣ Бережанскій въ Перемышлѣ, зачавъ гарно убирати ся, своей жѣнкѣ послѣвъ 200 р., собѣ купивъ золотѣй рѣчи и годинникъ, хочъ на то все зарѣбавъ лишь 8 зр. тыжднево. Въ листопадѣ 1888 року вернувъ Бережанскій до Львова, а Текля Троляновска нѣхко не бачивъ вже одъ 13 вересня. Дня 17 сѣчня 1889 р. допѣлъ мужъ Троляновска до суда, что его жѣнку увѣвъ Бережанскій. Зачалось слѣдство, а что нѣхто не знавъ де Троляновска, оголосивъ судѣ слѣдчій о томъ въ газетахъ. Дня 23 сѣчня 1889 р. одержавъ судѣ анонимный листъ зъ Бродѣвъ, въ котромъ поддано гадку, чи се уведеніе не стоить въ вязані зъ пригодою, яка случилъ ся въ Бродѣхъ дѣла 15 вересня 1888 р. Того дня найдено была будки зѣлѣничой тѣло незнакомой жѣнщины, котре похоронено, бо не було лѣкшихъ познѣкъ злочинства и лѣкаръ бродѣйскіи орекли, что жѣнщина померла зъвичайною смертію. Судѣя покористувавъ ся листомъ. По екогумациѣ тѣла лѣкаръ львовскій орекли, что смертъ наступила зъ удущенія злочинною рукою. Имовѣрность сего ореченія подтвердѣвъ и факультетъ медицинскій въ Краковѣ. За тымъ промѣвляють и инші обставины: Коло тѣла була стовѣна соломѣ, мабути особю била лежачюю, на ший було задрѣтъ, задане по смерти (мабути при здраніи коралѣвъ зъ ший), бѣдакъ найдено коло тѣла сѣломыйный капелюхъ мужескій. Свидѣки абзавали, что бачили обжалованого зъ тою жѣнщиною дѣла 14 вересня въ Бродѣхъ, а вечеромъ того дня одѣхавъ обжалованый самѣ въ напрямѣ до Львова, подаючи шинкаревѣ, у котрого лишавъ рѣчи, что жѣнка заберѣ собѣ опѣсла тѣ рѣчи. Родина Троляновска зѣнала, что рѣчи найдены при убитой жѣнщинѣ, були Теклѣ, але тотожности особы вже не могли на певно ствердѣти.

— Зъ Станиславова пишутъ: Дуже важною справою для Станиславова есть полученіе мѣста зъ передѣльствомъ Книгининомъ. Не каждый може знае, что се на першій поглядъ такъ велике мѣсто Станиславѣвъ обмежае ся властиво лишь до середѣмѣсти и не довгихъ улицъ а всѣ тѣ гарны домики поза рогацками мѣста стоять вже на грунтахъ села Книгинина. Книгининъ окружаючи довкола Станиславѣвъ становить окрему громаду зъ своею власною управою, цѣлкомъ независимую бѣдъ мѣста, и хочъ корыстае зъ добродѣйствъ, яке подае такъ близке безпосередне сусѣдованіе зъ мѣстомъ, не поноситъ нѣякихъ тагарѣвъ мѣснихъ кромѣ незначного причинку до школьного фонду. Одъ давна старѣе мѣста рада перевести якесь полученіе зъ Книгининомъ, а здѣсь что та справа полагодить ся вже вскорѣ, бо и намѣстництво звернуло на ню свою увагу. Въ вязані зъ повѣшеной справѣ стоить хочъ бы така на око маловажна квестія. При выборахъ до мѣской рады не допущено до голосованія урядникѣвъ зѣлѣничихъ

а то тому, что тѣ урядники, урядуючи на двѣрцѣ станиславѣвскій, принадлежать вже до Книгинина, бо на грунтахъ сѣи громады стоить станиславѣвскій дворецъ.

— Дополняющій выборы до повѣтовой рады въ Стрыю розписанъ: на одного члена зъ большыхъ сосѣловъ на 4 н. ст. марта а двоухъ членѣвъ зъ мѣстѣ на 11 н. ст. марта с. р.

— Одъ о. Билинского пароха зъ Стрыи новыхъ одержали мы отсю дописъ: „Въ ч. 252 зъ 1889 року умѣстила Впов. Редакція дописъ п. Флоріана Издебского, управителя школы въ Стрыи новыхъ, въ котрой бѣтъ силѣе ся закнута безосновнѣсть поперѣдний характеристики односѣвъ въ школѣ стрыиновѣй и зывае автора, чтобы выстѣпавъ зъ повнымъ подписомъ, якъ то бѣтъ зробивъ. Хочъ я не бувъ авторомъ згаданой статьи, однако для подѣдржанія еи наводжу слѣдующій фактъ: Коли дѣла 10 (22) грудня 1889 р. на засѣданіи рады громадской пришло на порядокъ дневный внесеніе, чтобы въ нашой школѣ руской языкъ бувъ выкладѣвымъ, то п. Ф. Издебскій, той ревный Русинъ, якимъ себе въ своей дописѣ величае и представляе, а котрого выбрала до рады громадской самѣ мѣщане руской, цѣлкомъ бѣдѣжно бѣдѣгнувъ ся одъ голосованія за выкладѣвымъ рускимъ языкомъ, въ нашой школѣ, заявляючи отвѣрто, что ему все одно, який языкъ буде выкладѣвымъ въ нашой школѣ, хотий потребу знанія руского языка самѣ Израилитяне бѣдули и за нимъ голосували. Той фактъ най говорить, якимъ Русинѣмъ есть п. Ф. Издебскій и якъ „дуже любить, поважае и за свой родной уважае языкъ руской“. Що п. Ф. Издебскій въ згаданій дописѣ бѣдѣлкуе ся на свѣдѣцтво тутешной громады и окрестности, что можна сумѣвати ся, чи справдѣ бажавъ бы собѣ самѣ того свѣдѣцтва. Стрыиновѣй, дѣла 21 сѣчня 1890. Зъ поважаніемъ Вилинскій.

— Воскресла! Въ Лицендорѣвъ, въ долѣшній Австріи, занедужала жѣнка одного купца, а лѣкаръ заставши еи разъ въ непритомнѣмъ станѣ, заявивъ, что померла. Купецъ заплакавъ по стрѣтѣ своей жѣны а, что любивъ еи, казавъ прирати тѣло покойной въ золотѣй дорожѣчности та покласти въ домовину, котру уставлено въ мѣсцевѣй трупарни. Вечеромъ закрѣвъ ся до трупарнѣ злѣдѣй и зачавъ забирати зъ помершой золотѣй рѣчи. Зъ контаками, брошкою пошло гладко, але перстѣня зъ пальца не мѣгъ зняти. Тодѣ вынулъ нѣжъ и хотѣвъ бѣрѣзати палецъ разомъ зъ перстѣнемъ. Та лишь доторкнуло ся бѣстрые пальца, коли роздавъ ся крикъ и покойница подѣлалась зъ домовины. Злѣдѣй чамъ скорше утѣкъ зъ трупарнѣ а покойница вставши выбрѣлась домѣвъ. Годѣ описати перестрахъ слугѣ и еи мужа, коли побачили поноую ночею воскресшу покойницу, котру мали на другій день похоронити. До домовины поклавъ еи лѣкаръ, а до житя пробудивъ злѣдѣй!

— На вѣчерашній засѣданіи рады мѣста Львова полагоджено мѣжъ иншымъ такіи справы: Задатки на платаніе урядникѣвъ магистрату выносили зъ концѣмъ 1889 р. 45.741 зр., тому рѣшено не давати вышного задатку одъ кварталной платѣи и лишь вышного въ высѣтѣ однорѣчной платѣи, котрѣ мають сылати ся найдалше до пяти лѣтъ а на ту цѣль що року вставлятьсѣ буде до бюджету 5000 зр.; дано бѣдѣустку на одинъ рокъ радному Балабановѣ, котрый пробуе у Вѣднѣ въ справахъ комісії пропацинаціи; запрѣсентовано п. Ант. Левака на управителя а п-ю Мих. Марморошъ на старшу учительку школы св. Софіи.

— О дальности новыхъ пушекъ, якъ заведено бѣдъ р. 1888 въ пруской арміи, можна перевѣдѣчатисъ зъ оповѣщеныхъ недавно войсковыхъ приписѣвъ что-до ихъ уживанія. Стрѣль несе взалѣлъ на 3 800 метрѣвъ при 32 степеняхъ елевациѣ. На 300 метрѣвъ пробивае куля на скрѣзъ зѣлѣзну плиту грубу на 7 міліметрѣвъ. На 100 метрѣвъ пробивае суше дерево основне грубе 80 сантиметрѣвъ. На 800 метрѣвъ куля пробивае таке дерево грубе четверть метра, а еще въ бѣдаленіи 1800 метрѣвъ, се значить майже два кілометры пробивае дошку грубу 5 сантиметрѣвъ. Въ такой бѣдалѣ куля заглѣбленѣе до 10 сантиметрѣвъ въ ісьсокъ. Середѣ грубѣ мурѣ зъ цегли не хоронять достаточно передѣ стрѣлами, бо дѣбъ кулѣ, что одна по другѣй поцѣлѣтъ въ одно мѣсце, пробивають на скрѣзъ мурѣ.

Посмертний — ☞ — оповѣстни.

Антонъ Леонтовичъ, урядникъ ц. к. державныхъ зѣлѣницѣвъ, упокоивъ ся дѣла 23 н. ст. сѣчня у Львовѣ въ 50 роцѣ житя. Похороны обдѣлутъ ся дѣла 25 сѣчня о 4-той год. зъ полудня зъ дому подѣ ч. 8 ул. Инѣвка на кладовищѣ Лычаковскѣ. Вѣчна ему память!

Юліанъ Бохеньскій, совѣтникъ львовского суда краевого и референтъ въ министерствѣ справедливости, упокоивъ ся дѣла 23 сѣчня у Вѣднѣ на западѣне легкѣхъ. Шкобыйнъ займавъ то само становище, что передъ нимъ бар. Канне. Вѣчна ему память!

ГАЛИЦКІЙ КРЕДИТОВЫЙ БАНКЪ

принимаетъ вкладки на

КНИЖОЧКИ

и опрочентовуе ихъ по

4½% на рѣкъ.

2219 45—?

Выказъ складанныхъ жертвъ.

— На одновѣненіе черни въ Самборѣ зложили перенятій побожностію для чудотворной иконы П. Д. Маріи Самборской: Н. Н. въ Н. 1 дукать, Іоанкимъ и Анна Іодовскій зъ Тялявъ, пов. дукляньского, 100 зр. — за що нѣмъ греко-кат. урядъ парохіальный въ Самборѣ складае сердечне Спаси Богъ!

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдѣнь 25 сѣчня. Подѣ проводомъ цѣсаря обдѣла ся вчера рада войскова, въ котрой взяли участя министѣръ войны Бавѣръ, фельдцѣйгмайстеръ Бекъ и шефъ секціи Гельдѣ.

Константинополь 24 сѣчня. Зъ причинѣ, что дѣлѣтъ турецкой бюджету выносите 90 миліоновъ, постановивъ султанъ зредукувати свою лісту цивильну о 20 мил. франковъ а пенсіи урядникѣвъ о 20%; кромѣ того будѣтъ заведенъ ще и другій ошаднѣтъ.

Берлинъ 24 сѣчня. Парламентъ нѣмецкій будѣ завтра закрытый и кн. Бисмаркъ не приѣде вже до Берлина. Дуже прикре вражѣные зробила тутъ статья новояорского Herald-a, въ котрой доказуе ся, что кн. Бисмаркъ захоочуватъ Англію въ 1885 р. до войны зъ Россією, а рѣвночасно маеъ дораджувати Туреччинѣ, чтобы не пускала англійской флоты черезъ Дарданелъ.

Бѣлградъ 24 сѣчня. Министерство войны дало димісію двоимъ штабовымъ офицерамъ за то, что они въ политичныхъ цѣляхъ скликували зборъ офицѣровъ. Розбѣйшасѣ тутъ поголоска, что межи кн. Черногорскимъ а его зятѣмъ кн. Караджорджевичемъ настало якесь непорозумѣе въ причинѣ претенсіи Караджорджевича до сербского престола.

Атины 24 сѣчня. Зъ Креты надхѣдѣтъ вѣсти, что тамъ ширитъ ся пова ворохобня чимъ разъ больше. Шакір-паша одержавъ приказъ укрьплити островъ. Правительство грецке покликѣло резервы на марѣцъ до вправѣ.

Розкладъ бѣды на зѣлѣничихъ державныхъ.

важнѣйшій одъ 1 падолиста 1889.

Пѣсла львовского годинника.

Обдѣлутъ зъ Львова:

Въ напрямѣ до Стрыи: 1) До Стрыи, Хирова, Стружа Лавочного, Мункача, Буда-Пешту, Станиславова и Гусятина поѣздъ особѣвый о 5 год. 50 мин. зъ рѣна. — 2) До Стрыи, Хирова и Сухи о 10 год. 20 м. передъ полудн. — 3) До Стрыи, Хирова, Сухи-Лавочного, Мункача, Буда-Пешту, Станиславова и Гусятина о 8 год. 45 мин. вечеромъ.

Въ напрямѣ до Станиславова: 1) Поѣздъ поспѣшный до Станиславова, Черновѣвъ, Сузавы, Ясѣвъ, Буда-Пешту и Гусятина о 9 год. 16 мин. передъ полуднемъ. — 2) Поѣздъ особѣвый до Станиславова-Черновѣвъ, Ясѣвъ и Букарешту о 4 год. 25 мин. по полудни. — 3) До Станиславова, Гусятина-Черновѣвъ и Сузавы о 10 год. 13 мин. вечеромъ.

Въ напрямѣ до Рѣвы руской: 1) Поѣздъ мѣшанный до Бѣлѣца и Сокаля о 7 год. 43 мин. рано.

Прихѣдѣтъ до Львова:

Въ напрямѣ до Стрыи: 1) Поѣздъ особѣвый зъ Буда-Пешту, Мункача, Лавочного, Сухи, Хирова и Стрыи, о 8 год. 26 мин. рано. — 2) Поѣздъ особѣвый зъ Сухи, Хирова, Стрыи, Гусятина и Станиславова о 3 год. 36 мин. рано. — 3) Зъ Буда-Пешту, Мункача, Лавочного, Стружа, Хирова, Стрыи, Гусятина и Станиславова о 12 год. 8 мин. въ ночи.

Въ напрямѣ до Станиславова: 1) Поѣздъ особѣвый зъ Сузавы, Черновѣвъ и Станиславова о 6 год. 55 мин. рано. — 2) Поѣздъ особѣвый зъ Букарешту, Ясѣвъ, Черновѣвъ, Гусятина и Станиславова о 2 год. по полудни. — 3) Поѣздъ поспѣшный зъ Букарешту, Ясѣвъ, Черновѣвъ, Гусятина и Станиславова о 8 год. а мин. вечеромъ.

Въ напрямѣ зъ Рѣвы руской: 1) Поѣздъ мѣшанный зъ Сокаля и Бѣлѣца о 5 год. 21 мин. по полудни. Плѣкаты розкладу бѣды на шляхахъ зѣлѣничихъ державныхъ въ Галичинѣ одержати можна на каждой стѣци по цѣвъ 6 кр.

4% облигаціи пропацинаційн гал. 4% облигаціи угорскій индемніз.

поручае до змокованія капиталѣвъ яко першорядный паперы вартѣвостіи познѣше курсу дневного

АВГУСТЪ ШЕЛЕНБЕРГЪ

домѣ банковый и контора вымѣны у Львовѣ.

Выданіиъте газеты зѣсѣвалъ „Надѣла“.

Пренумерата рѣчна на провинцію зр. 1.80.

СЪВАРКИ

найлѣпшого и найтѣрвальшого рода поручають подѣ многѣлѣтною гарантією

Umrath & Comp.,

фабрика машинъ господарскѣхъ Прага-Будѣна.

Наталогіи па желаніе даромъ.

Знаменитъ засѣдѣна можна переглянути

СКЛАДЪ:

у Львовѣ, ул. Городецка ч. 61.

При закупнѣ товаровъ просимо покликуватисъ на нашу часопись.

Выдавецъ и одѣбѣчальный редакторъ Иванъ Белѣй.

Патѣръ зъ фабр. Черлянской.

Зъ друкарнѣ тов. им. Шевченка, подѣ зар. К. Бѣднѣрского.

або гробів їх підпалить. Польському фанатизму не було кінця в місті. Такий недопиток повстання не шадив слів, щоб очертити, понижати наш обряд, наше священство. По наш народ не дався збаламутити і трамасає до сеп пори свого обряду, свяга церквя, б) піднав дуже добре о що властво ходит польським священникам, до котрих наш народ перше горував ся, щедро даючи свій гроб на костели в на утримуваннє польского священства.

Кромѣ організації товариств-Братств єсть єще між Русинами в Америці дві інші уже значна організації торговельна — „Народнй Торговль“.

Можна бути певним, що організації товариств між Русинами американськими будуть іти й на дальше, коли тільки не зайдуть які незвичайні перешкоди. Передовсім, на наш погляд, потрібно єдності між інтелігенцією рускою в Америці, а для того ще разь одзвняємось до патріотизму широго народу руского яв священників та в світських наших інтелігентних Русинів в Америці, щоб звѣстний роздорь полагали як найкорше і спільними силами трудились для добра американского робитного народу руского.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНИЙ.

На онгодашньому засѣданню чеського союму предложивъ Рігеръ молоді-Чехамъ, щобі они выслали своихъ мужей довіря на недѣльну конференцію. Молодо-Чехи одкинули то предложенье и заявили, що то запрошенье мусѣло бы бѣжити ся до всѣхъ молоді-чеськихъ послѣдовъ а тѣ могли бы лишъ принять до вѣдомости ухвалѣніе вѣденскій. Рігеръ мавъ порозумѣтися в сѣй справѣ зъ старо-чеськимъ клубомъ и дасть одповѣдь на то жаданье.

Послѣ вѣдѣній вѣстей зъ Праги маля старо-Чехи одговѣсти молоді-Чехамъ, що нѣхъ не заирѣять на конференцію дѣлаго, що они заявили, що не хотѣть брати участі анѣ въ дебѣтѣ анѣ въ голосованнѣ надъ чесько-нѣмецкою угодою. Однѣ зъ пражскихъ корреспондентѣ до вѣдѣнскихъ газетъ мавъ розмову зъ Едвардомъ Гретгомъ а тѣ мавъ ему сказати, що молоді-Чехи не одкинули просто угоды зъ Нѣмцями, але мусѣть насампередъ точно розсѣдѣти поставлену тѣ угоду а од такъ ажъ высказуть свой поглядъ.

Въ бюджетовой комисіи чеського союму заявивъ предсѣдатель тѣ комисіи, що цѣсаръ затвердивъ уже статутъ чеськоі академіи наукъ а старо-чеські часописы доносять, що архивъ. Кароль Людвикъ має обняти протекторатъ тѣ академіи.

До всѣлякихъ поголовскъ озмѣнъ в вѣдѣнскѣмъ кабинетѣ, яку має выклакати нѣмецко-чеська угода, мусѣмо додати ще и ту, яку подає вѣдѣнскій кореспондентъ Dzien. Polsk-ого. Послѣ тѣ поголовскі не уступитъ жаденъ членъ кабинету гр. Таффогі, але за то має выйти до міністерства однѣ послѣдъ зъ нѣмцями опозиція а именна бар. Шаршмидтъ яко міністеръ безъ теки и обѣма всѣ агенды, якъ стоить въ звязи зъ нѣмецко-чеською угодою. На мѣсцѣ мѣн. Пражака має прийти Маттусъ. Ся послѣдѣ вѣсть выдѣлає намъ трѣхъ немейнѣрѣ, бо звѣстно прецѣ, що Маттусъ обявѣ недавно дирекцію чеського банку въ Празѣ и ледви щобі теперь покинуть сю посаду.

Профессоръ Едвардъ Зієсъ мавъ в дувайскѣмъ клубѣ бесѣду, въ котрой розсѣдѣвъ ся о важности нѣмецко-чеськой угоды и сказавъ при сѣй нагодѣ, що опозиція поверне назадъ до хосенной, позитивной працѣ въ парламентѣ, до котрой одъ давна привыкла.

Politikъ робить будущамъ работамъ парламентарнымъ добрый гороскопъ и каже, що по нѣмецко-чеськой угодѣ буде дебѣта бюджетова веси ся спокійнѣйше и скорше поступати, якъ то досѣ бывало. По скорѣмъ зааодженію бюджету буде мѣжна присутствіи до ухвалѣния проекта нового закона карного а потѣмъ стане вже разъ на порядку дневномъ вѣчно одѣланный законъ о управленіи правовыхъ односнѣхъ жидовскихъ громадъ вѣроисповѣднихъ.

Въ Россіи мають ставити ся сего року и розширѣннѣмъ многѣхъ зѣлѣзницъ важній подѣ въглядомъ стратегіичнымъ. Побѣхъ будовъ новыхъ зѣлѣзницъ надъ Чорнымъ моремъ и другихъ зѣлѣзницъ въ заходныхъ сторонахъ державы, має ставити ся що друіи шляхъ на важній полуднево-заходній зѣлѣзницѣ между Жмариною и Биреулою, на котору то будову вызначено 5 мил. рубльѣв. Послѣ „Гражданина“ мають ставити ся сего року на стаціяхъ зѣлѣзничныхъ въ Рѣвнѣмъ, Ковля и Козятѣвъ новѣ войсковѣ магазины провѣятовѣ а такіи магазины въ Злобунѣвъ має бути розширеннѣ. На тѣ будовы вызначено 1½ мил. рубльѣв.

Нѣмцѣ прѣса подѣлає страшный крикъ на росіишчѣе Нѣмцѣвъ въ прибалтійскихъ провинціяхъ и на загалный вѣстѣ подѣ якимъ стоить Нѣмцѣ въ Россіи. Нѣмцѣ газетѣ доносять, що росіишчѣе въ прибалтійскихъ провинціяхъ розючало ся теперь и на фінансовѣмъ полѣ. Міністерство фінансовъ въ Петербургѣ казало именно выготавити бюджетъ для Лівляндіи и Естоніи и перевести ихъ просто въ дорожъ розпорядженя. По заведенію новыхъ порядкѣвъ въ Лівляндіи, Курляндіи и Естоніи прийдѣ — кажутъ — черга и на автономію Фінляндіи.

Противъ Нѣмцѣвъ веде ся акція такожь и въ Царствѣ польскомъ. Ген. губернаторъ Гурко выдає приказъ всѣмъ губернаторамъ, щобі они зробили списъ всѣхъ Нѣмцѣвъ, що живутъ въ Царствѣ польскомъ. Незадовго має наступити выданье тѣхъ Нѣмцѣвъ.

Зъ Петербурга доносять, що царъ має выкрити къ выдѣлахъ на потреби царского двору великѣхъ мальверзаціи и дѣлаго наказавъ строго розсѣдѣти всѣ выдѣлѣ двору и предложити собѣ справозданье.

Въ французскѣмъ кабинетѣ заносить ся на кризу. Межи міністромъ справъ ведливостѣ и вѣроисповѣданъ, Тевенетомъ а министромъ фінансовъ Рувіеромъ настало непорозумѣннѣ въ справѣ судового поступованя противъ особъ, вѣмѣшанныхъ въ процесѣ товариществъ есконтового. Тевене домогаєт ся строгого выступленя противъ тѣхъ людей а Рувіє хотѣвъ, щобі не робити скандалу и поступати огляднѣйше. Коли Тевене не хотѣвъ на то прияти, постановивъ Рувіє подати ся до диліисіи.

Въ французскѣмъ палатѣ послѣдовъ интерpellовавъ пос. Бретей министра дѣлъ заграничныхъ въ справѣ италіянского протекторату надъ Етіопією и положенію зъ тѣмъ тѣхъ сторонахъ французскихъ горюжанъ. Министръ одповѣвъ на то, що ему авѣтъ инѣмъ однѣмъ артикулъ договору Италіи зъ Австрією; цѣлого договору нѣхъ же не знає и дѣлаго проситъ, щобі двускусію одложено ажъ до того часу, коли онѣ одержать докладну вѣсть о сѣмъ договорѣ. Палата приняла одповѣдь министра до вѣдомости и вѣдала ся на его предложенье.

Процесъ въ Вадовицахъ.

Одъ 15 н. ст. сѣдня ведеь одчитуванье всѣлякихъ документѣвъ и урядовыхъ справозданъ, якѣ напромажено въ часѣ слѣдства або вже подѣ частъ розправы жаждано на вѣсеннѣе прокуратора и оборонцѣвъ. Важнѣйшій поспеня въ тѣхъ документахъ заключѣет ось якѣ: При арештованіи въ часѣ агентѣ гамбургсконъ есконфисковано въ готѣцѣ и облигаціяхъ 18.115 ар. Урядъ для емиграціи (Auswanderungs-Behörde) въ Гамбургѣ подає, що въ рр. 1887 и 1888 два разы жалувались емігранты на покнутыхъ агентѣвъ, але нѣколи на агентію Клявнера. Вѣйтъ зъ Вжезинки, де арештованныхъ емігрантовъ въ громадской вѣзницѣ примѣщувано, а одтакъ они одтамъ вѣткали, по дає рѣшенье рады громадской, котрымъ не хотѣла побудовати порядной арешту, бо зъ емігрантами мали много клопоту, а якъ они зъ арешту утечуть, то громада побуваєтъ клопоту.

Коли прокураторъ заявилъ, що противъ бущого старосты Федриха выточивъ карне слѣдство всѣ защитники (кромѣ д-ра Цешинского, защитника агентѣ бременской) поставили енесенье, щобі розправу перервати, справу Федриха получитъ за справую агентѣвъ, а по переведенію слѣдства обжалувати Федриха разомъ зъ агентами. Трибуналъ не прихиливъ ся до сего енесеня защитниковъ и справу Федриха рѣшено окремо вести.

Д-ръ Лазарскій предложивъ урядовѣ поспеня зъ Гамбурга що до цѣны за приборы потребнѣйшѣмъ на корабляхъ. Зъ выказу почтового видно, що агентѣ гамбургска за часъ своего истованя выслали до Гамбурга 395 000 ар., а агентѣ бременска до Бременъ 26.000 ар. за продайнъ картъ корабельныхъ. Консулянтъ австрійскій въ Гамбургѣ подає, що цѣны для корабльѣвъ Уніону и Пакету были одинаковы.

Одчитано три рапорты службовѣ п. Рера, пруского начальна мѣтового, до берлинскихъ властей, въ котрыхъ всѣ уряды австрійскій подѣданій острѣй критицѣ. Що до обжалованого Левенберга, которого Реръ уважає головнымъ виновникомъ въ надужитяхъ агентѣвъ освѣдимской, по дає въ рапортѣ, що онѣ вже два разы банкротували, вѣчного не має, бо его вѣла занятабулована на Герца, а навѣтъ золотый годичникъ, котрый Левенбергъ носитъ, має вѣгравирувану клявуло нотаріальну, що єсть власностію Герца. Левенбергъ называє всѣ доносы безличною ложью, котору Реръ выгадаєт лишъ зъ своего антисемітизму; Реръ бує навѣтъ головою т. зв. „Шабесъ клубу“ въ Освѣдѣмѣ.

Свѣдкѣ Тома Рудинскій, возный мѣтового уряду, Ив. Урбанекъ, емігрантъ, и Марія Кованкова та Анна Урбаньска служницѣ въ Затерокѣмъ готелю, зѣзнали, що вѣколи не бѣтали, щобі допускали ся якихъ надужитъ на емігрантахъ. Иншѣ два свѣдкѣ зѣзнали, що Ландереръ не мавъ у себе будильного годичника, тому не мѣгъ на нѣмъ телеграфувати. Едвардъ Чермакъ, концистѣ на мѣстничества и був. управитель уряду громадского въ Освѣдѣмѣ, зѣзнає, що въ р. 1888 два разы звертавъ увагу старосты бильского на надужитѣ агентѣвъ, але старостѣ не зашыгало навѣтъ, якого рода суть тѣ надужитѣ.

Въ суботу 25 н. ст. сѣдня має скѣнчитися поступованье доказовъ, а въ понедѣлокъ зачнуть ся выводы прокуратора и оборона защитниковъ, котры потрѣвають зъ два тыжднѣ. Свѣдкамъ вышачено до 15 сѣчня дѣтъ 7000 ар.

НОВИНКИ.

— На доходъ русконъ Бурѣ въ Бережанѣхъ одбуде ся дня 23 сѣчня (4 лютого) с. р. въ сали бережанского казино мѣщанского вечерокъ зъ танцами. Вступѣ на сали и на галерію 1 ар. а для родины зъ 4 особѣ 3 ар. Туалеты визитовѣ для народнѣй. Початокъ о 8-й год. вечеромъ.

— Въ справѣ гостины руского театру въ Станіславѣ пишуть намъ зъ одтамъ: Недавно въ новинахъ „Дѣла“ поднесено, що театръ потерявъ въ Станіславѣ матеріалльнѣйшѣй страты. Здавалось бы по одчитанію сего, що то Русины причинились до сего не одвѣдуячи выставѣ театру. Тымчасомъ така думка була бы несправедлива. Русины (зъ дуже малыми вынками найзаметнѣйшихъ тутешнихъ нашихъ роднявъ, що уважали одновѣднѣмъ бути всего 2—3 разы въ театрѣ) одвѣдували выставѣ театру дуже шално. И театръ буєвъ бы не вышпѣвъ зле въ Станіславѣ, коли бѣ дирекція була держала ся сего, що заповѣла, а именно, коли бы була дала ту въ Станіславѣ толькѣ 12 выставѣ, якъ то було прописано на опо-

вѣстцѣ: „Неводклично толькѣ 12 представлень“. Се тымъ болше выпадаєт ѣй було вчинити, коли есконстатувала, що до театру ходять толькѣ Русины. Мѣжъ тымъ дирекція не зажала на оповѣстку и замѣсть „неводклично“ 12 — дала въ часѣ одъ 3 грудня до 9 сѣчня ажъ 26 выставѣ, граючи въ тыжднѣ по 5 разѣвъ! Не треба вышнѣти, що наколи Русины у Львовѣ, котрыхъ тамъ є безъ порѣвнаня болше, нѣжъ въ Станіславѣ, не були въ силѣ выдержати болше якъ 12 выставѣ, то якъ можна wymagaи одъ тутешнихъ Русинѣвъ, щобі были въ станѣ заповнити сали на 26 выставѣхъ? Зъ сего выходить наука, що театръ повиненъ пробувати толькѣ такъ довго въ якѣйсь мѣсцевостѣ, колькѣ треба, щобі выставѣ заповѣдженѣй выставѣ, бо публика по сего укладає свой бюджетъ, котрый — при нашихъ обставинахъ — переступити тяжко а часами и невозможно.

— Новѣ читальнѣ въ Станіславѣскѣмъ окрузѣ. Въ остальныхъ часахъ заложено ту двѣ новѣ читальнѣ: одну въ Пасѣчнѣ подѣ Станіславомъ, а другу въ Клявчинѣ, сѣдѣ прилучѣномъ до Станіславова. Въ Пасѣчнѣ одбудеь одкрытѣ читальнѣ д. 19 с. м. въ недѣлю загалными зборами, на котры прибули дѣлѣгаты станіславской филіи „Просвѣты“ — голова судья Волянскій и заступникъ головы о. Порайко. На зборахъ по одлевенію статутѣвъ судью Волянскимъ, слѣдували выборы до выдѣлу, а по тѣмъ о. Пор. говоривъ про значѣннѣ братствъ на Руси. Членѣвъ вписалось надѣ 50. — Одкрытѣ читальнѣ въ Клявчинѣ одбуде ся въ недѣлю д. 26 н. ст. сѣчня.

— Примѣрный ремѣсникъ рускій. Зъ Станіславова пишуть намъ: Энергаемо увагу нашихъ Земляковъ, мешкаючихъ въ Станіславѣ и въ околици, що Русинъ-кравецъ п. Петро Геркоперѣцъ отворивъ передъ колькома мѣсяцами свою робѣтню при улицѣ Собского подѣ ч. 18. Выравдѣ є болше иншихъ ремѣсниковъ Русинѣвъ въ Станіславѣ, але толькѣ по роду Русинѣвъ; мѣжъ тымъ п. Петро Геркоперѣцъ є Русинѣмъ зъ перевѣдченя, а се показало ся зъ того, що отворивши кравецку робѣтню сейчасъ повишувалъ ся до рускихъ товариствъ, де євельми дѣяльнымъ членомъ; надто въ часѣ побуту руского театру въ Станіславѣ дававъ неоднѣмъ значно замѣжнѣйшимъ одъ него Русинамъ гарный прикладъ, якъ мають поводитися супротивъ русконъ сценѣ — бо хочъ початковѣй, якъ то кажутъ, на дѣрбѣхъ, дуже часто вразъ изъ родиною одвѣдувалъ выставѣ. До того треба завважати, що передъ отвореннѣмъ власной робѣтнѣ п. Геркоперѣцъ працювавъ въ добре звѣстѣномъ въ Станіславѣ магазинѣ кравецкомъ Мавлика и Шиманского, чѣны у него зовѣмъ приступнѣй, робѣта зѣрѣца а услуга точна. Се все отже у правляє наѣхъ вывѣтъ — възвати Земляковъ, щобі своего чловека, въ своемъ заводѣ способного одпирали зъ усѣхъ силъ. Нашою дѣвизою повинно бути удаватися у всѣмъ, что намъ треба, толькѣ до нашихъ фирмъ.

— Въ Манасѣ пов. золѣчевского, — якъ намъ пишуть — закладають тамошній громадяне читальню и сими днями подали статуты до затверженя на мѣстничествѣ.

— До комисіи дисциплинарной ц. к. дирекціи руху зѣлѣзницъ державныхъ у Львовѣ покликаны на сѣй рокъ пп.: Волъ Слоносинскій, заступникъ директора, ако презеетъ; Кароль Листовскій, Левъ Валескій, Людв. Милновскій и Густъ Габерльє, я ко комисарѣ; а Іос. Пшибиславскій, Петро Капшинскій и Евд. Гротковский ако заступники.

— Справа убійства въ Ярославѣ. Подозрѣній о подѣйнои убійствѣ, dokonane на офіцѣрахъ въ Ярославѣ подѣхъ гостяны цѣсарской, дезертиры войсковѣй, Кишакъ и Шенкѣ, были придержаны въ Россіи въ Люблинѣ. Теперь оправдано ихъ зъ заграничѣ и примѣчено въ ярославской вѣзницѣ гарнизонной а слѣдство о убійство ведеь далше.

— Противъ зниманя капелюха. Въ Стиринѣ, подобно якъ се вже було въ Нѣмеччинѣ, зробивъ ся великій рухъ противъ звичайного нѣмъ способу одрѣвканя, а особливо теперь, коли при пануючѣй инфлюенцѣ одкрыванье головы показало ся рѣчею дуже некористною для здоровья. Въ Грацу одбули ся въ тѣмъ дѣлѣ зборы, а выбранный зборами комитѣтъ удаєся онѣгды до намѣстника Кібека, до маршала краєвого гр. Вурмбранда, до президента вышного суда краєвого д-ра Вазера и до президента мѣста д-ра Португалия, подати имъ до вѣдомости, що велике число горюжанъ всякого звѣданя, мѣжъ тымъ выслуханѣй урядники державнѣй и войсковѣй, постановили головно зъ огляду на здоровье, что будуть одрѣвкати по войсковому, отже комитѣтъ просивъ панѣвъ зверхниковъ, щобі згодили ся на тѣй способѣ одрѣвканя и дозволили его своимъ подчиненнымъ. Всѣ зверхники радо згодили ся. Президентъ мѣста высказавъ ся, що справдѣ частъ бы вже покинути звичай зѣймания капелюха а приняти салютованье; онѣ въ привычки будѣ зѣймати капелюхъ, але подчиненому вольно салютувати. Той самой гадки буєвъ и президентъ апелляціи. Маршалокъ краєвой гр. Вурмбрандъ заявилъ, що обычаю зѣймания капелюха не було въ середнихъ вѣкахъ, а толькѣ при дуже рѣдкихъ, торжественныхъ нагодахъ обнажувано голову. Капелюхъ, баретъ, буєвъ сущою складовою частію костюму и вже дѣлаго не годило ся его такъ часто зѣймать. Гр. Вурмбрандъ показавъ депутатамъ старій иллюстрированный кодексъ, де на малюнкахъ соймовыхъ засѣданъ послѣ были зъ капелюхами на головахъ, а напослѣдокъ заявилъ, що ему дуже приятно будѣ одсалютувати. Наконецъ пристаєвъ на просьбу комитѣту и намѣстникъ Кібека, тымъ болше, що правительство, заводчи новѣйшѣ униформы, высказало вже бажанье, щобі всѣ урядники державнѣй одрѣвкались по войсковому.

— Героемъ сензационной пригоды, яка дѣлила ся по слѣдними днями мѣжъ Вѣднемъ а Парижемъ, єсть молодой кравецъ вѣденскій Германъ Цайтунгъ. Минувшого четверга прийшла побѣдомъ зѣлѣзничимъ на дворецъ вѣдѣнскій Парижскія скриня, высокая на повѣрѣ метра, зъ написами: „Дуже крѣпке“ и „Не вывертати“. Адресъ сѣи послыки буєвъ: „Германовѣ Цайтунгѣ, дворецъ, poste restante“, а змѣсть єи подано: деревяна фігура моделѣва. Коли по прибуто побѣду нѣхто не одобравъ скри-

нѣ, то служба занесла єи до магазину. Наразѣ зауважали, що мала накрывка на горѣ скринѣй отвираєся а у внутріи шось шелѣпоче. Въ тѣмъ поднеоласъ накрывка а зѣ скринѣй выглынула голова чловека. Прибѣгла служба, добули зъ скринѣй чловека, одтрѣпали его зъ соломы и завели на полицію. Въ полиціи зѣзнавъ сѣй чловека, 28-лѣтній, низкого росту, що dokonane мусѣвъ достатись до Парижа а не маючи грошей, давъ выслати себе яко пакунокъ зъ Вѣднѣ до Парижа. Зѣтелеграфовано до Вѣднѣ и тамъ провѣрено, що все єсть правда, а репортеры газетнѣй подали ще одъ себе докладну біографію сего героя. Цайтунгъ єсть властвито дамскимъ кравцемъ, але нѣколи не пильнувавъ своего ремесла, лишъ роздумывавъ надъ всѣлякими вынаходами, що принесли бы к ристѣ кравецтву. И такъ выгадаєвъ бюсты моделѣваны зъ паперу и свою выгадку одкрывъ одному фабрикантову; сѣй отворивъ фабрику, такыхъ бюстовъ а бѣдного вынаходчика вынагородивъ лишъ колькома зр. И буєвъ бы згинувъ зъ голоду, коли бѣ не эмилосердѣвъ сѣ надѣ нимъ декораторъ Вайсѣ, даючи ему харчѣ и помещанье. Теперь выдумавъ онѣ якѣсь новѣйшѣ способъ мѣреня и хотѣвъ его продати парискимъ кравцамъ, а щобі захѣхати до Парижа, на що не мавъ грошей, зѣвѣвъ стару скриню а зъ верху на нѣй будувалъ зъ дощѣкъ мовѣ бы вежу такои высоты, що онѣ малый чловека мѣгъ просто станути. Такожь зробивъ въ скринѣй дѣверѣ, котры мѣгъ зъ внутріи отвирати. Въ понедѣлокъ мин. тыжднѣ купивъ сохому для выставѣны скринѣ, бохонѣцъ хлѣба, фляшку горѣлки а ще зѣвѣвъ двѣ фляшки, одну зъ водою а другую порожаю, — замовивъ комисіонера, щобі завѣзъ скриню на дворецъ и — влѣзъ до скринѣй та замкнувъ єи. Въ второкъ вечеромъ побѣхла скриня до Парижа а въ четвергѣ рано завели єи пассажира зъ дѣбрѣа на полицію. Зѣлѣзница потеряла шкоду за неоплаченнѣй фрахтъ.

— Добрий вѣсти. Греко кат. комитѣтъ парохіальнѣй въ Кохановцѣ, пов. яворовского, одержавъ одъ цѣсря 100 ар. подѣмоги на будовѣ церкви. — До рады повѣтовой въ Бродѣхъ при доповняючихъ выборахъ зъ болшихъ поспѣлѣтей выбранный п. Волъ. Гневошъ дѣдѣчъ зъ Ясенева. — Въ Парижѣ померъ Людвикъ Грабовскій, був. судья апелляціонный въ Варшавѣ, и записавъ 28.000 зр. для львовской Масіегъ-и.

Посмертій — ☞ — оповѣстья.

Михайлѣ Шашковичѣ, сынѣ бл. п. крѣд. Григоріа, ц. к. староста въ Пильнѣ, упокоивъ ся дня 22 н. ст. сѣчня с. р. въ 57 роцѣ житя. Сегодня тѣло сироваджено зъ Пильны хоронитъ ся въ Перемышлѣ. Вѣчна єму память!

Текля зъ Мѣцкѣвичихъ Волянська, вдова по пок. Яковѣ Волянскомъ, пароху Яблонова, упокоила ся дня 7 сѣчня въ Острѣвчѣнѣ у своего сына Іоана въ 77 роцѣ житя. Вѣчна єй память!

Антонина зъ Дольничихъ Летоция упокоила ся сими днями въ Глинянахъ. Вѣчна єй память!

Наука, штука и литература.

— „Галицко-руссонъ Библіографіи XIX-го столѣтія“ выданаго п. Иваномъ Ем. Левицкимъ вышійшѣй о-статнимъ часомъ два дальшѣйшы выпуски, 12-ый и 13-ый тому II-го и обнимають друки за роки одъ 1867-го до 1870-го. Сѣ выпуски мають всѣ добры стороны, попереднихъ выпусковъ, тожь не будемо повторяти того, що уже неразъ було въ нашѣй часописѣ поднесено на похвалу труду п. Ив. Е. Левицкого. Поодинокій выпускъ, якъ звѣстно, коштує 1 зр. а. в. (для Россіи 1 рубля) а всѣ выпуски можна набути въ кнгарни Старо-польского Института у Львовѣ.

— „Нарѣда“ ч. I-ше мѣстѣтъ въ собѣ статѣ: Від редакціи. — По соймѣ, М. Павлика. — У цадѣка, віршъ Ивана Франка. — Народна собѣтъ, оповѣданье Гліба Успенского. — Якъ жие сѣ сѣляномъ-хлѣборобѣ у Галичинѣ, Д. — Про еміграцію нашихъ людей, М. Павлика. — Вѣсична.

— „Статутъ Філомаціи товариства академічного молодежи (одобреного рескриптомъ Вис. ц. к. Намісничества зъ д. 5 грудня 1889 ч. 82.728).“ Львівъ накладомъ Тов. Філоматів 1890.“ Подѣ такимъ титломъ вышла зъ друкарнѣй Старо-польского Института книжочка мѣстѣла въ собѣ статутѣ „Філоматѣвъ“ въ двохъ языкахъ: рускомъ и польскомъ. Поляки, выдаючи статутъ въ двохъ языкахъ, задумали втагнути и Русинѣвъ въ се товариство, основанье, актъ голосно говорять, но безъ инспираціи езутокѣи. Однакожь Русины-академіки анѣ гадають пристади до товариства „Філоматѣвъ“, маючи свои академічне товариство, котре засакоує въ ихъ духовѣй потребности.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдѣнь 25 сѣчня. Вѣчерашна буря наробила тутъ величезной шкоды, але зъ людей нѣхто не згинувъ; вѣстѣ, будьто-бы въ Брайтензѣ заваливъ ся дѣмъ и убивъ 18 людей єсть неправдива.

Берлинъ 25 сѣчня. Вѣчера прѣихавъ тутъ кн. Бісмаркъ и возмѣе мабутъ участъ въ дебѣтѣ надъ закономъ противъ соціалістовъ. На нѣмъ заповѣдено раду министровъ подѣ проводомъ цѣсря.

Букарештъ 25 сѣчня. Въ среду прѣиде на порядокъ дневный палаты послѣвъ процесъ кабинету Браціана.

Атѣны 25 сѣчня. Зъ причины выборовъ до палаты обрахунковой и політики заграничнои заносить ся на кризу въ кабинетъ. Ходить поголовка о утворенію нового кабинету, котрый розьяже парламентъ. Въ добре поинформованныхъ кругахъ припускають, що въ мартѣ выухне загална ворохобня на Кретѣ. Покликанье резервъ має стоить въ звязи зъ постановленнѣмъ правительства выступити енергично въ кретенской справѣ.

ДѢЛО

Выходите у Львові що дня (крім понеділка і рушних свят) о 5-й годі по полудні. Литературний додаток "Вибірочка найзнаменитіших повістей" виходить в вівторок, а в вівторок і п'ятницю на переміну разом з "Ділом".

Предплату у нисерати приймають: у Львові Адміністрація "Діла" ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, і Бюро газет ул. Карла Людвига 9. В Чернівцях Бюро газет ул. Довга 77 (стара пошта), у Відні M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonnigasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8, Oppelk I. Stubenbastei 2. В Франкфурті і Гамбурзі M. Haasenstejn & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на "Діло" і належність за нисерати платні Львові.

Предплата на "Діло" з літер. додатком в Австрії: за Галицією: а цілий рік . . . 18 гр. на цілий рік . . . 24 гр. на пів рік . . . 9 гр. за пів рік . . . 12 гр. на чверть року . . . 4 гр. 50 кр. на чверть року . . . 6 гр. на місяць . . . 1 гр. 50 кр.

у Львові: а цілий рік . . . 16 гр. на пів рік . . . 8 гр. на чверть року . . . 4 гр. на місяць . . . 1 гр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вставляються лише на попереднє застереження. — Рекламні неопечатані вільні бач портів поодинокі чи по 8 кр. а. в.

Оголошення приймаються по ціні 6 гр. бач одної строки печатною, в рубр. "Надбавка" по 20 гр. а. в. Подання числяться по 10 гр. бач строки.

Одъ Выдавництва "ДѢла".

Подасмо до вѣдомости тыхъ нашихъ Вп. Читателѣвъ, котрі змагають зъ передплатою зъ минувшого року, що в найближньому часі перестанемо высылати имъ "ДѢло", если чимъ скорше не вырѣшуютъ залежностей або бодай не заявлять, в якій способъ, для нашего выдвництва можливий до принятия, гадають залежностей свои поврѣшувати. За нѣкій рокъ выдвництво наше не мало такъ много залежностей, якъ за рокъ минувшій, а просимо звачити, що Адміністрація мусить всѣ великі выдатки, сполучені зъ щоденнымъ выдвництвомъ, покрывати готівкою. Дневникъ вповнѣ независимый, якимъ есть наше "ДѢло", може стоить єдино точною передплатою. Кладемо се на сердце всѣмъ Вп. Читателямъ "ДѢла", и надѣємо ся, що они схотять вырозумѣти прикре положеніе выдвництва при надѣрннихъ залежностяхъ — и поспѣшатъ зъ управлѣннемъ своихъ рахункѣвъ.

Просимо учинити се по зможѣ якъ найскорше, чтобы зъ одной стороны наше выдвництво могло управлѣннати накладъ дневника, а зъ другой стороны, чтобы и самі Впов. Читатели опѣсла не нарѣкали на перерву въ высылцѣ "ДѢла".

Чого намъ домагає ся?

[Голова зъ краю.]*

Догадки и ожидания сповняють ся. Вѣ слѣдъ заческими Нѣмцями поїшли Мораване, а за Мораванамъ поїшли голосъ свѣдѣи Словѣнцѣ каринтійскі, домагаючись въ часописанѣ своихъ того, чтобы правительствѣ и на Каринтію, т. е. на поселенныхъ тамъ Нѣмцѣвъ и Словѣнцѣвъ, розвинути акцію примиренія. Иными словами сказавши: на Моравѣ убѣдилась бѣдливость славянска (1 мая).

*) Помѣщаемо сю надбавку намъ статью, не якъ-бы мы во всѣхъ точкахъ зъ нею згоджувались, але чтобы отворити дорогу публицистичѣ оцінѣ у насъ до высказування своихъ словъ и чтобы подавати субстратъ нашимъ посланіямъ и компетентнымъ мужамъ до евентуального збужиткованія. — Редакція.

Дальші вѣсти про опришкѣвъ.

[Ватаги Олекса Довбушукъ и Василь Заюракъ.]

Написавъ о-ра Юліянъ Целевичъ.

Вѣсти, які мы были подали про Олексу Довбушука и его попередникѣвъ вѣ роцѣ 1882-омъ (гл. фейлетоны "ДѢла" зъ р. 1882 ч. 36—40) черпали мы зъ двухъ книгъ судовыхъ станіславѣвскихъ, що знаходили ся яко рукописи вѣ бібліотечѣ Осельнскихъ подъ ч. 1350 и 1351, зъ котрыхъ одна сягає бѣдъ року 1703 до 1723, а друга бѣдъ 1738 до 1751.* Мы згадали на томъ мѣстѣ, что тѣ вѣсти доповняють ся колись, якъ комуся удастся вышукати середку книгу (рр. 1723—1738), ровнѣжъ книги судовѣ въ передѣ року 1703 и такъ-жъ книга дальшѣ по 1751 роцѣ.

Опѣсла удалось намъ прибавити бѣдѣ-то въ приватныхъ рукахъ, бѣдѣ зъ архивѣвъ ще нѣколько документѣвъ и записѣвъ, дотыкаючихъ ватаги опришкѣвъ Олексы Довбушука и мы уложили тѣ вѣсти та доповнили ними давнѣйшѣ нашу розвѣдку зъ заявленіемъ, що повѣсть, ше оповѣдо де-що про ватагу Ивана Бойчука, по Довбушуку наймѣлѣйшѣго ватаги-опришка. Однакъ закимъ мы забрались до тон прадѣ, подамо намъ до ужитку бѣдѣвану въ Станіславѣвъ книгу судову обнимающую розправы криминальнѣ магистратского суда того мѣста почавши бѣдъ року 1751-го подѣ написею: Xiegi Czagne seu kryninalne zasędze przęzemnie Tomasza Piastę Pisarza porzysięzonego Rady Stanisławowskiej Jurysdykcji Polskiej pod rządami Ślawetnego Papia Antoniego Baranowskiego Woyta, 1751.

Книга та мѣстять вѣ собѣ всѣ криминаль-

507.328) о свои народній права у меншости нѣмецкой (628.907). въ Каринтіи домагавсь рѣвноуправленія національного меншѣсть славянска (102.252) у бѣдливости нѣмцевъ (241.585).

Словѣнцѣ каринтійскі жадають для себе національныхъ курій въ соймѣ, нового регуляміу выборного до сойму и рады державной, овертого на новѣмъ подѣлѣ краю на національнѣ повѣтъ; подѣлу рады школьной краевой и товариства господарского; національного одмѣжѣна судовыхъ та политичныхъ повѣтъ; окремого суда окружного для словѣнскихъ части Каринтіи и окремыхъ инспекторѣвъ для словѣнскихъ школъ народныхъ. Всѣ тѣ жадають мають обезпечити каринтійскіхъ Словѣнцѣвъ передѣ досѣ практикованѣю въ Каринтіи гегемонію нѣмецкою. Здаєсь, що и въ сусѣдній Стырѣ выступаютъ Словѣнцѣ (388.419) зъ подобными жадамыя супротивъ Нѣмцѣвъ (794.841); въ Истрии Словѣнцѣ (43.004) и Серб-Хорваты (121.732) противъ Итальянцѣвъ (114.291), въ Тироли Итальянцѣ (360.975) противъ Нѣмцѣвъ (432.062); на Шлезку Поляки и (154.887) и Чехи (126.385) супротивъ дотеперѣшныхъ гегемонѣвъ Нѣмцѣвъ (269.388); въ Горицахъ и Градицѣ Словѣнцѣ (129.857) противъ Итальянцѣвъ (73.425), та що остаточно и Русины галицкі и буковинскі не заспають справы и зъ рѣвною энергією и настойчивостію у поминуть ся у правительствѣ центральнаго о свои незадавленіи, а найтяжѣше потоптаніи права національнѣ.

Що Русинамъ австрійскимъ національнѣ рѣвноуправленіе наекжить ся, на те не треба доказѣвъ. Въ королевѣствахъ Галичины и Володимиріи становлять Русины головну часть населенія. На 2,549.707 Русинавъ сидятъ тутъ по мѣстахъ, мѣстностяхъ, дворахъ и селахъ спорядочно розвиненныхъ, около 800.000 Полякѣвъ; а хочъ-бы мы до згаданныхъ русскихъ королевѣствъ прилучили и вел. княжѣство Краковскѣ въ Освѣнцимомъ и Заторѣмъ, то повѣрѣтѣ-миліонному народѣвъ належать ся повая права національнѣ, въ виду того, что всѣхъ Полякѣвъ въ згаданныхъ земляхъ, вже вразѣ зъ рѣзнодорожными элементами, что при послѣдній конскрипціи вписались чи были вписаны до Полякѣвъ, — что всѣхъ Полякѣвъ есть 3 мил. 058.400, т. е. больше лѣшь о половинѣ миліона. Русины буковинскі суть ровнѣ въ королевѣствѣ положенію, бѣ число ихъ (239.690) переважає якъ Румунѣвъ (190.005), такъ и Нѣмцѣвъ (108.820).

Якъ жадають Русины обохъ королевѣствъ краевѣ поставити до правительства, се рѣчь ясна и проста. Суть двѣ альтернативы. Мы можемо двѣдати давнѣ жадають подѣлу Галичины поєла етатистичныхъ границъ вразѣ зъ бѣдѣвною зміною ординацій выборныхъ до сойму краевой и рады державной та зъ бѣдѣвнымъ внутрѣшнимъ устроємъ; або, коли не выступимо зъ тымъ жадаємъ, то мусимо домагаєсь такихъ самыхъ запорокъ національного розвою, якихъ домагають ся чеські Нѣмцѣ, Мораване и Словѣнцѣ каринтій-

скі. Менше жадають намъ не вѣльно, менше жадають не будуть и брать нашѣ буковинскі, котрыхъ въ-концѣ для упрощенія адміністраціи можна въ безпечно прилучити до всѣхъ Галичины.

На случай неподѣльности краю треба намъ жадають: 1) окремон національно и куріи въ соймѣ зъ правомъ протесту противъ тыхъ законовъ соймѣвыхъ, котрі бы ухвалено на шкоду народности нашої, и зъ правомъ жадають зміны тыхъ законовъ, котрі зъ шкодою народу нашего давнѣйшѣ соймѣ ухвалили. Куріальнѣ подѣлу сойму есть такъ справедлива и легка до переведенія рѣчь, что на то условіе примиренія згодились зъ всакою охотою и безъ широкихъ розправъ и члены теперѣшной угодовой анкеты чесько-нѣмецкой. Куріальнѣ устроѣ мусѣвъ бы бѣдакъ бутѣ примѣненъ и до всѣхъ автономичныхъ, громадскихъ и повѣтовыхъ тѣлъ. Меншѣеяма національнѣ належало-бѣ дати право закладанія своего вѣто при рѣшанію всякихъ языковыхъ и персональныхъ справъ, именно въ школьныхъ народнѣмъ. Лѣшь куріальнѣ голосованіе бѣдѣе всякимъ розправамъ ту вѣдѣсть, яка поводи въ тѣлахъ автономичныхъ водитъ ся а бѣдѣ стороны яришь до крайности. Оно зничить брутальность бѣдливости, злагоды ненависти меншѣстей и буде для тыхъ послѣднихъ крѣпкою защитою противъ безправного насилуванія изъ стороны бѣдливости.

Одѣмъ мусимо жадають: 2) можливѣго національного одмѣжѣна поодинокихъ повѣтъвъ. Тутъ треба примѣнѣти таку норму: повѣтъ належить задля управы и выборѣвъ такъ подѣлять, чтобы каждый зъ нихъ по возможности складалъ ся зъ одної-двои народности. Самѣ усторонѣть ся нѣвѣйшѣ антагонизмы и ненависти національна, а всяка меншѣсть буде управленѣю, коли йи ординацій выборѣвъ застерѣжѣтъ бѣдѣвнѣю, пропорціональну репрезентацію. Право вѣто было бы навѣтъ илюзорично, коли-бѣ меншѣстямъ не признано такой бѣдѣвнѣю репрезентація, а репрезентація та буде въ силѣ удѣржати и минимальнѣ меншѣстей посередѣ найзначѣйшихъ бѣдливости.

Мы мусимо жадають: 3) зміны ординацій выборѣвъ до сойму, рады державной и всѣхъ тѣлъ автономичныхъ. Се выплыває зъ другой точки нашихъ постулатѣвъ. Подѣлу краю на можливѣо судѣльнѣ повѣтъ національнѣ принесѣ зъ собою зъ конечности таку зміну, збѣдливѣть може число посѣль русскихъ, але при куріальнѣмъ устроѣ сойму, радѣ повѣтовыхъ и громадскихъ выключѣтъ вѣзку можливѣсть мажоранціи.

Давнѣ жадають мусѣвъ одностѣи, якъ и въ Чехіи: 4) до національного подѣлу рады школьной краевой; 5) до вытворенія двухъ сенатѣвъ при лѣвѣвѣ-скѣмъ высѣмѣ судѣ краевѣмъ — розумѣєсь подѣ одну президѣнтію, 6) до вытворенія двухъ товариствъ господарскихъ и 7) до зміны тыхъ всѣхъ розпорядженъ языковыхъ для властей и урядѣвъ цѣсарскихъ и автономичныхъ въ Галичинѣ, котрыми не увзгладнено правъ языка русского.

Коротко кажучи: обѣмъ народамъ заселяющимъ Галичину, Володимирію и вел. княжѣство краковскѣ, треба признати повнѣ національнѣ права и обѣмъ дати повну поруку тыхъ правѣ.

Жадувати належить, что на то обѣстивне и справедливѣе становіще не внеслись сусѣды нашѣ вже тогдѣ, коли руку до уложенія modus vivendi подали имъ послы рускѣ соймѣвъ побѣ проводомъ пок. Юл. Лавровского ще въ 1868 р. Тогдѣ жадають послѣвъ русскихъ не шли навѣтъ такъ далеко, якъ нѣмѣ зъ конечности поїти мусѣвъ. А кѣлько лѣтъ бы мы устерѣгались и о школьнѣ користи могѣвъ бутѣ такій modus vivendi вилнути досѣ на поправу економичного положенія якъ народу сѣльскаго, такъ и самой шляхты, а притѣмъ и на политичнѣмъ змаганіи обохъ народѣвъ, що колись переживали спѣльну исторію.

Але не часъ нѣмѣ бавѣтѣсь въ менторство. Хѣля теперѣшна дуже серіозна. Автономія краевѣвъ королевѣствъ, о школьнѣ змогла до нѣмѣ розвинути въ Австрії, мусѣвъ переобратѣтѣсь въ автономію народѣвъ, бо лѣшь при такѣмъ устроѣ скрѣплять ся силы державы, а зъ другой стороны не потерпѣть вѣтересы еи народѣвъ. Въ той важкой хвилѣ, здаєсь намъ, маємо право, завбавѣти весь загаль рускѣй, а именно товариства нашѣ политичнѣ, до позитивного поставленія и представленія, куды треба, постулатѣвъ народу руского въ Галичинѣ и на Буковинѣ. Не думамъ, чтобы правительство центральнѣе хотѣло станути въ половинѣ дороги маренія, на котру часливѣо вступило, та чтобы набрало пересѣдѣченія, будто въ другихъ краяхъ королевѣствъ о мѣшанѣмъ населенію не було потреби перевести подобну акцію примиренія, яку розпочало въ Чехіи. Не входимо нѣмѣ въ то, якихъ средствъ до осягненія цѣли примѣнѣть ся товариства нашѣ политичнѣ; але гѣдѣмо ся, что складанѣе найважѣйшихъ русскихъ дѣятельствъ зъ цѣлого краю до Львова було бы дуже на часѣ. Такому зборѣвъ належало бы предложѣти проектъ постулатѣвъ нашихъ, задля обговоренія и остаточного порѣшенія.

Не-милѣшій.

Чорні карты зъ исторіи галицкаго рѣбництва.

IV.

На погѣршеніе кліматичныхъ одностѣи Подѣла вилнуло такожѣ дуже богато то, що у насъ не шановано ставѣвъ. Ставы спускали у насъ дуже часто, а то мало такий самый вилнѣвъ, якъ нищенѣе лѣсѣвъ.

Непостѣйность клімату, екстрѣмы вогкости и посухи сировали непостѣйность въ урожаю, шалѣнїи екои бѣдѣе обильныхъ, до зовѣсьмъ убогихъ жнѣвъ. Таки екстрѣмы суть не можливѣ въ краяхъ высѣкой культуры, де черезъ интензивность господарства, меліорациа, дренаванѣе рѣлъ, штучнѣе наводненѣе, лѣсьнѣо управѣю, назвами мінеральными и т. п. утретѣвано пересѣчну постѣйность плодѣвъ и жнѣвъ. У насъ нема пожаданѣо серѣ-

1759-го нема про опришкѣвъ майже нѣякой зѣвѣстки, хотѣ рѣчь певна, что розбѣщаѣто цѣло-це въ вѣльѣпше въ часахъ першого розбору Польщѣ, коли станіславѣвскі Орменѣ хотѣли сѣмѣ тогдѣ вже збирати ся зъ мѣста куды индѣ, бо всяка торговля зъ Угорщиною, а по части и зъ Молдавією була черезъ опришкѣвъ сѣнѣнна. По роцѣ 1772-омъ, а навѣтъ и въ нашѣмъ уже столѣтѣ мала Австрія зъ нами ще клѣнѣто доволь.

Що-до збѣнанъ передѣ судомъ примѣтити можна, что были они — якъ изъ стороны самого Баюрака, такъ и его товарищѣвъ — правдѣи и щѣрѣ, мѣвъ на спѣвѣди. Они наводѣтъ рѣчь, о котрыхъ судѣ не знаѣвъ и бувѣ бы не знаѣвъ, якъ бы были самѣ опришки не признались; роззаявѣють отгѣрно и вѣрно всѣ подрѣбнѣ при рабункахъ, жестоке и нелюдскѣе поступованіе зъ своими жертвами; описують всѣ мукѣ, якѣ заѣдавали зовѣсьмъ невиннымъ и для нихъ не шѣдливимъ купцѣмъ Орменамъ и жидѣмъ, — хотѣ знали, что кромѣ кары смерти будутъ за то и самѣ засудженѣ на тяжкѣ мука. Не можна имѣ доверѣвати лѣшь тогдѣ, коли подають причины, задля котрыхъ шли въ опришки, бо каждый представляє рѣчь такъ, что не добровѣльно прилучѣвъ ся до компаніи, але его до того змущено. Стараютъ ся такожѣ ся можности затаювати участнѣвъ при розбѣяхъ и тыхъ громаданѣ, котрі ихъ переховували и годували, а вѣсѣци оповѣдають дуже повадержли-во розбѣ, доконанѣи за христѣанѣвъ, мѣжъ тымъ якъ въ пѣвнымъ родѣмъ замилуванія описують свои напады на коршмы або на цѣрѣвѣзѣжающихъ гостинцями жидѣвъ, котрыхъ лѣшь въ рѣдкихъ випадкахъ цускала зъ рукъ жнѣвыми. Збѣнанѣя всѣхъ годѣтъ ся загадомъ зъ собою якъ найточѣйше, часто доповняють ся, хѣба котрѣй зъ нихъ де-що трохи признаѣвъ або въ малозажнѣхъ рѣчахъ помысливъ ся.

Шкода лѣшь, что слѣдѣство ведѣно дуже нужденно и неурочно. Найчастѣйше укладано

зъ горы пытанія дотыкаючі злочинѣвъ, о якіи увязнѣныхъ опришкѣвъ підѣрѣвано, акола який опришокъ не бувѣ въ томъ виноватѣй, то бѣдѣвъѣшла одна за другою однакова: "Не знаю" або "Я тамъ не бувѣ". Коли-жъ слѣдженѣй почавѣ самѣ изъ себе зрадѣвати нѣшѣи яровнѣи або розбѣи, про котрі судѣвъ нѣчого не знали, то не заѣдавано уже дѣтлично нового факту нѣякого пытанія, а часѣмъ и цѣрѣвано оповѣданѣе. Зъ того выходѣла часѣмъ таки дивовѣжнѣи протоколы, что найбѣльшѣй розбѣйникѣ могѣвъ выѣти — что-до формы зовѣсьмъ навѣтъ справедливо — мало виноватымъ, если не цѣлѣкомъ чистѣмъ, бо коли его слѣдѣжено в. пр. что-до трѣхъ або чѣтырѣхъ розбѣвъ, въ котрыхъ бѣвъ не мавѣ участѣ, при чѣмъ не забуто бѣдѣватѣи всѣ додатковѣ пытанія — примѣромъ: а яка добычѣ? — яка пайка тобѣ зъ того причѣла? — де въ потѣмѣ поховали зрабѣванѣй рѣчи? и т. д., — го лучѣлося, что часѣмъ и двѣдѣть разѣвъ, разѣ по разѣ, записано въ протоколѣ зъ бѣдѣвъѣ: Negavit або Nie wiem. Отѣжъ зъ такихъ протоколѣвъ тяжѣко набрати яснѣо образу дѣяльнѣости опришкѣвъ, образу ихъ жѣтѣи на свободѣ, бѣдѣшенѣ товарищѣвъ мѣжъ собою и одностѣи цѣлого товариства до ватаги. Нѣколы не ставлено пытанія: коли то було, въ котрѣмъ роцѣ розбѣвали она тутъ, а коли тамъ? Якъ бы не было протоколѣвъ, стѣгнѣныхъ въ рокахъ 1751 и 1752. зъ кѣлькѣхъ товарищѣвъ Баюраковѣхъ и якъ бы въ нихъ не знаходили ся денѣи припадѣковѣ подрѣбнѣ, — то бы за цѣльнѣ часть бѣдъ року 1745 до 1754 не даѣло ся нѣякъ означѣти хронологію, мимо того, что збѣнанѣя Баюраковѣи суть зовѣсьмъ вѣрнѣи, досѣтъ обѣмѣнѣи и досѣтъ докладнѣи. Ажъ прирѣвна-нѣе кѣлькѣхъ збѣнанѣи допомогло намъ до означѣния хронологичныхъ датъ, якъ ихъ подаѣмо въ нашѣмъ оповѣданію.

Що-до ровенія, на якімъ зъ погляду на моральну стѣйность оперѣлось опришкѣвство въ часахъ по-Довбушукѣвъ, — и то якъ зъ огляду на внутрѣшнѣи мотива, такъ и на вѣнѣш-

*) Розвѣдка тѣя появилѣ ся и въ польскѣмъ перекладѣ въ Pamiętnik-u Towarzystwa Tatrzaskiego T. XI. 1887, зъ чѣго зроблено и окрему бѣдѣтку.

— и, разумеется, на пусто, бо скоро потому жинка умерла, казала другая чи третью днину. Ога яка богомилость наших селян? Правда, а между ними, что в то не вярять и тымъ не ратуютъ ся, але якъ же ихъ мало? Я бы сказавъ, що каждый муситъ у своѣмъ житю бодатъ разъ дати ся азурити!

Бѣтъ на Подбрю и троха поступу въ томъ взглядѣ на дѣла. именно бѣтъ коли перестали начальства громадскія збрати зерно для оціяльных „градвникѣвъ“ яко гонораръ за одвертанье граду.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Въ субботу и вчера обдубали ся въ Празѣ засѣданья всѣляныхъ клубѣвъ въ справѣ нѣмецко-чешской угоды и о сколько вже нинѣ звѣстно, результаты тыхъ засѣданъ выпавъ зовсѣмъ въ користь ухвалѣ вѣденской конференціи. Въ субботу передъ полуднемъ о 10 год. збравъ ся бувъ лѣтъ проводомъ д-ра Шмейкала исполнительный комитетъ нѣмецкихъ посѣловъ соймовыхъ и делегаты нѣмецкихъ мужѣвъ доврѣя а Пленеръ предлагавъ имъ оціяльный протоколъ вѣденской конференціи угодовой и адать справу въ переговоры, якъ вели ся на той конференціи. Зборы ухвалили бѣтъкъ проіграму недѣльного засѣданья и на томъ закончили ся засѣданья.

Одъ цѣлой акціи угодовой позбѣтали выключенъ лишь одинъ молодѣ-Чехи. Рігеръ яко голова старо-чешского комитета исполнительного выславъ председателю молодѣ-чешского клубу, Тильшерову, письмо, въ котромъ повѣдомивъ его, що старо-чешскій клубъ не годитъ ся на спѣльную конференцію обохъ клубѣвъ и для того робитъ молодѣ-Чехамъ пропозицію, що имъ предложитъ ся въ недѣлю передъ полуднемъ одинъ примѣрникъ протоколу угодового а они бѣтъкъ, коли хотять, най зажадаютъ бѣтъ старо-чешского клубу поясненъ до сего протоколу. Що зробили молодѣ-Чехи, не звати, але здавсь, що они вчера не збравли ся на нараду, бо ще въ субботу больша часть зъ нихъ розѣхала ся. Нѣмцѣ припускають, що молодѣ-Чехи займуть теперъ рѣшучо оппозиціонне становище до нѣмецко-чешской угоды. Кажуть, що молодѣ-Чехи задумують скликати вѣча, на котрыхъ предложатъ выборцамъ чешско-нѣмецку угоду. Они стремятъ до того, чтобы выключити протесты и тымъ способомъ прилагодити собѣ теренъ до слѣдующихъ выборовъ до рады державной.

Вчера отже обдубали ся засѣданья лишь чотарохъ группъ угодовыхъ, о котрыхъ мы вже давѣйше згадували. Група чешско-нѣмецкихъ посѣловъ соймовыхъ приняла сира возданье Пленера о результатѣ вѣденской конференціи прихильно до вѣдомства. Особливо велику радость выкликали подѣлы справѣ національныхъ. Шмейкаль бѣдчитавъ опѣсла протоколъ вѣденской конференціи и поставивъ таку резолюцію:

„Клубъ чешско-нѣмецкихъ посѣловъ соймовыхъ въ виду умовы, сисановъ въ послѣднѣмъ протоколѣ конференціи зъ дня 19 с. м. и припускаючи, що и чешка сторона ту умову приймае, постановляе теперъ вступити назадъ до чешского сойму“.

Резолюцію ту принято односторонно а пос. Стерувичъ зложивъ бѣтъкъ подяку членамъ конференціи. Зборы ухвалили опѣсла устроити дня 9 н. ст. лютого вѣче въ Теплицяхъ и на томъ закончено засѣданье. Такъ само згодили ся на ухвалѣ вѣденской конференціи вѣрноконституційный властитель бѣдѣшихъ посѣловъ а познѣмъ вечеромъ и консервативный клубъ властитель бѣдѣшихъ посѣловъ.

Въ старо-чешскомъ клубѣ не шли, здавсь, наряды такъ гладко. Засѣданье обдубало ся вчера передъ полуднемъ и скланили ся о 12 год. а бѣтъкъ розпозало ся о 4 год. по полудни и тревало ажъ до 6 вечеромъ. Здае ся, що въ старо-чешскомъ клубѣ виробила ся була якась оппозиція, котра хилила ся больше на сторону молодѣ-Чехѣвъ. Мимо того и въ сѣмъ клубѣ принято остаточно ухвалѣ вѣденской конференціи.

Конецъ угодовой акціи має пѣсла N. fr. Presse бути такий: Протоколъ угодовой маеъ ще вчера заразъ по засѣданьяхъ всѣхъ группъ перевести ся на языкъ чешскій а пос. Маттушъ маеъ той переводъ ще разъ переглянути а передати чешскимъ газетамъ до оголошеня. Нанѣ отже маеъ повияти ся въ нѣмецкихъ и чешскихъ газетахъ автентичный змѣстъ угодового протоколу. N. fr. Presse подала вже въ субботу вытѣтъ зъ него. Теперъ мають клубѣ нѣмцкій, клубѣ старо-чешскій и властитель бѣдѣшихъ посѣловъ переслати собѣ взаимно свои ухвалѣ а бѣтъкъ повѣдомлять о томъ телеграфично тр. Тафого; ажъ по томъ доверва розпѣне правительство свою акцію угодову. Въ сѣмъ случаю буде скликаний въ маю с. р. соймъ угодовъ и буде радати надъ закономъ о выборѣ зъ большихъ посѣловъ пѣсла округѣвъ выборныхъ и надъ провѣтомъ системы куріальныхъ. По ухваленю сего закона зложатъ вѣс послы зъ большихъ посѣловъ свои мандаты и обдубе ся новый выборъ зъ большихъ посѣловъ на подѣлахъ змѣненіи ординацій выборныхъ. Такъ само зложатъ свои мандаты и всѣ члены выдѣлу кравого и будутъ выбирати ся на ново пѣсла курій. Дальше залагодятъ соймъ статутъ рады культуры кравого и прочіи законы краевы, що будутъ односити ся до угоды головно же що до школьництва. Справы судѣвництва управлѣнитъ правительство въ дѣлѣ розпорядженя а тымчасомъ розмежатъ комісія повѣты а соймъ то розмеженье затвердитъ, взглядно згодять ся него. Обсада судѣвскихъ посѣловъ зъ сторонахъ нѣмецкихъ розпѣне ся вже теперъ въ той способъ, що для опорожненыхъ посѣловъ при розписуваню конкурсу не буде

уже ставити ся условіе знаня чешского языка. Цѣкава рѣчь — каже N. fr. Presse — якъ буде розвивати ся система курій и право закладаня вѣто. Велика посѣлѣсть якъ нѣмецка такъ и чешка не хотѣла иѣчого и чути о національнѣмъ подѣлѣ и обставала при томъ, чтобы вся больша посѣлѣсть не була національно роздѣлена и позбѣтала самостѣйно яко окрема курія побѣкъ курій чешской и нѣмецкой. Дальше доносить N. fr. Presse, що вѣсть о угодѣ о сколько она стала вже черезъ мужѣвъ доврѣя звѣстна, выкликала середѣ нѣмецкихъ житѣльцѣвъ въ Чехахъ велику радость, бо середѣ теперѣшнихъ обставинъ трудно було бы Нѣмцамъ осягнути большѣсть въ соймѣ а угода забезпечуе меншѣсть достаточно бѣдѣгнету большѣсть, особливо же коли и правительство схоже дѣлати и дальше въ дѣлѣ тыхъ приречень, якъ дало на вѣденской конференціи. Особливо важнымъ естъ, що министерство справедливости постановило вже теперъ при обсадѣ посѣловъ судѣвскихъ не уважати въ конкурсѣ чешского языка, а коли розпорядженя языковѣ позбѣстане мимо того же и дальше правосильнымъ, то естъ надѣя, що коли правительство черезъ практику сей законъ усуне, то не верне ему давню силу.

Politik доносить, що кѣлькихъ членѣвъ польского клубу жадають бѣтъ своего председателя Яворского, чтобы бѣтъ скликавъ зборы польскихъ мужѣвъ доврѣя и чтобы ще передъ бѣдѣтѣмъ рады державной нарядити ся надъ ситуацію, яку выкликала чешско-нѣмецка угода та чтобы зазначити становище Поляковъ до сего угоды. Проводитъ Поляковъ сущъ того погляду, що такіи зборы була бы безъ цѣля, бо чешско-нѣмецка угода не нарушае въ нѣчѣмъ польскихъ интересовъ.

N. fr. Presse доносить, що вѣсть, будто бы послы Маттушъ и Шармидтъ мада бутъ покляканы до министерства, естъ безосновна.

Фабрика оружія въ Штаврѣ доставила вже мабуть австрійскій арміи потрібного числа карабинѣвъ Манліхера, бо теперъ доносить зъ бѣдѣтъ, що она розпочала вже доставу для нѣмецкой арміи и выслала що день по 1000 карабинѣвъ. Сего року буде вже цѣла австрійска армія зъ выимкою одной части кавалеріи надѣлена новыми карабинами.

Фактъ что царъ установивъ двѣ комісії для перевѣдки нового устроеня російской арміи, выкликаетъ въ цѣлѣй Россіи велику радость а праса російскаа высказуе надѣю, что позаякъ доса не роблено нѣякихъ выдѣтокъ на всѣляхъ експерименты то нове устроенне повинно удатися зовсѣмъ добре. „Моск. Вѣдом.“ кажутъ: Россія знаеъ вже, якъ би сусѣды устроенъ и може для того повестъ свои устроеня крѣпкою рукою. Нове устроенне російской арміи повинно перевести ся такъ скоро, чтобы она не збѣтала по задѣу сусѣднихъ арміи. Россія — кажутъ дальше російскіи газеты — використала добре часть „своего выжиданя“; она слѣдила пильно за всѣмъ, что пѣдъ сѣмъ взглядомъ робило ся въ Европѣ, она робила всѣлякы пробы зъ карабинами рѣзанныхъ системъ и російскій техникъ повиненъ бути теперъ ознакомленъ зъ всѣми условіями фабрикаціи новыхъ карабинѣвъ. Рѣвночасно выдано и нову инструкцію що до стрѣляны и устроенне новыхъ карабинѣвъ не зробить нѣякихъ трудностей. На то бѣдѣдѣе нѣмецка праса, что російскіи газеты что до справы карабинѣвъ самѣ себѣ туманятъ. Въ Австріи а вѣмѣрно такожъ и въ Нѣмеччинѣ переведено устроенне арміи вже зовсѣмъ а въ Россіи не церестунала же справа новыхъ карабинѣвъ вѣдучихъ робѣтъ. Россія буде отже потребувати 3 до 4 лѣтъ, чтобы заосмотрѣти свою армію въ новы карабины малого калѣбру, котрыхъ буде потребувати якій міліонъ. Инструкція для стрѣляны, о якѣй говорятъ російскіи газеты, естъ предназначена для карабинѣвъ Бердана, котрымъ треба буде ще якійсь часъ собѣ радѣти. Россія буде отже мусѣла хочъ-не-хочъ свѣдѣти три або и чотиря рока тихо а для задоволеныхъ народѣвъ Европы и то щось значить.

Въ субботу вечеромъ обдубо ся торжественне закрытѣе нѣмецкого парламента. Дебата надъ закономъ о соціальныхъ заавѣнчѣахъ ся въ третѣмъ чтаню тымъ, что цѣлый законъ бѣдѣнено. Позаякъ въ першѣмъ и другѣмъ чтаню большѣсть выкинула була параграфы о выдѣлюваню, то въ третѣмъ чтаню правлячельсь до протавникѣвъ сего провѣту и консервативны и тымъ способомъ повалила цѣлый провѣтъ. Кн. Бисмаркъ не бравъ участя въ дебатѣ.

Президентъ палаты закрывъ бѣтъкъ сесіи оклякомъ въ честь цѣсаря додаючи слова: Morituri te salutant. П сѣмъ збравли ся члены парламенту и рады звязковон въ цѣсарѣй палатѣ и цѣсаръ бѣдчитавъ тутъ престолоу бесѣду, въ котрой зазначавъ що послѣдній три рокы були для розвою державы дуже великою вагѣ; высказавъ парламентовъ признание за его любѣвъ бѣдѣны и за то, что бѣтъ причинивъ ся до скрѣпленя военон силы державы а тымъ и до скрѣпленя мира; подѣнѣе велике значѣнне економичон дѣльности парламенту его дѣльнѣсть околѣ поднесаня добра класъ робѣтничихъ и высказавъ бажанье, чтобы будущій парламентъ и дальше въ сѣмъ напрямѣ поступавъ.

Пять середно-американскихъ республикъ Гватемала, Санъ Сальвадоръ, Коста Рика, Никарагуа и Гондурасъ, заключили зъ собою уію на 10 лѣтъ. Головною цѣлею той уіи естъ поднесенне цивілізаціи въ сѣхъ краяхъ. Всѣ пять державъ мають завести у себе одинаковы законы и будутъ мати одного президента звязкового, который буде выбирати ся льбсомъ зъ помежи пять президентѣвъ тыхъ республикъ. Въ першѣмъ роцѣ буде рѣ-

шати льбѣсть межи пятома президентами, въ другѣмъ роцѣ вже лишь межи чотирьма и т. д. и до пять лѣтъ каждый зъ нихъ буде президентомъ. Республика не смѣють вести войны зъ собою, а всѣякы споры буде рѣшати мировый судъ.

Межи сербскими офицерами настало велике негодованье по той причинѣ, что скупштина аменшила ихъ платню. Штабовыхъ офицѣровъ Павловича и Ванлича еденсіоновано за то, что они яко командиры дозволѣли офицерамъ скликати зборы и слати протесты противъ ухвалѣ скупштинѣ до министерства войны. Оногда обдубо ся вновь зборы въ войсковѣмъ каснѣ въ Бѣлградѣ и въ присутствіи министра войны. Офицѣры подносили жалъ на министра войны, что бѣтъ не боронивъ ихъ интересовъ въ скупштинѣ або что не дамсіоновувать. Въ насѣдокъ накого настрою середѣ офицѣровъ мають настати ще дальші дѣмисіи и перенесеня вышнихъ офицѣровъ а навѣтъ кажутъ, что и министръ войны має подати ся до дѣмисіи.

НОВИНКИ.

— Въ Богородчаняхъ обдубе ся дня 21 сѣчня и ст. лютого) с. р. въ сали касиновѣ вокально-декламаторскій вечерокъ зъ которого дохѣлъ призначенъ на побѣдѣнне фонду на памятникъ бл. п. Володимира Барѣвского. Початокъ о 7-ой годъ вечеромъ. — За комитетъ: Р. Павловскій, председатель; Л. Шенский, секретарь.

— Въ Подбѣстрахѣ коло Ходорова заложено товариство „Крамница Яблонѣвска“ вѣію свою — зъ черги сѣму. Стало ся се на жадање мѣсцевого властителя села, котрый, прочитавши въ газетахъ, что закладе товариство закладае крамницѣ по селахъ, запросивъ, чтобы и въ Подбѣстрахѣ заложено крамницѣ, а бѣтъ изъ своего доки дае пенну суму на закладовый капиталъ, а такожъ дае кормшу на помѣщенне крамницѣ и подѣвалъ безплатно.

— Зѣмѣны въ судѣвницѣ. На мѣсце помершого совѣтника министерства справедливости Бокенского покликанъ, якъ доврѣуемъ, президента окружного суда въ Коломый д-ра Тхуржницкого. Президентомъ коломыйского суда має стати пѣсла кружачихъ вѣстей совѣтникъ высшего суда кравого у Львовѣ Пясецкій.

— Зборы перемышльскыхъ одпоручникѣвъ фонду обдубились 11 (23) сѣчня въ Перемышлѣ подѣ проводомъ крилошанина о. Подольнянского. Рѣшено мѣжъ нимъ выбрать анкету зъ фаворныхъ людей, котра бы переглянула и въ данѣмъ случаю змѣнила статисти вѣдучо-сирѣтского фонду а о той змѣнѣ повѣдомляла епархіальне духовенство ще передъ слѣдующими зборами одпоручникѣвъ, на котрыхъ принято бы змѣнить статисти и предложено правительству до затверженя. Въ складѣ анкеты має управляюча комісія вѣдучо-сирѣтского фонду приклинити такожъ директора институту частныхъ оціяльностей, н. Макаренчу, который вже забираетъ голось въ газетахъ въ справѣ реформы вѣдучо-сирѣтскихъ фондѣвъ. Для вѣдѣвъ выначили зборы на сей роцъ подпомогу по 50 ар., а для сирѣтъ по 25 ар. Такожъ приняли зборы регуляризаціи, выгодованій и предложений о. Камужакичъ зъ Загоря. На зборахъ явилось лишь 26 одпоручникѣвъ, а що въ перемышльскѣ епархіи естъ 39 деканатѣвъ, то 13 деканатѣвъ не выслали своихъ одпоручникѣвъ.

— Стипендіяльнѣ роздѣливъ управляючий совѣтъ „Народного Дому“ у Львовѣ на засѣданю 4 (16) сѣчня с. р. въ сѣмъ способѣ: 1) зъ фондѣціи „Народного Дому“ имени архикнягинѣ Гизель, рѣчно по 100 ар., одержала Зиновія Федѣвъ, ученица IV р. женской семинаріи учительской въ Перемышлѣ, сирѣта по священнику; — 2) зъ фондѣціи Петра Целевича, по 100 ар. рѣчно, на сей роцъ школьнѣ одержали: а) Витѣвъ Целевичъ, и б) Костъ Целевичъ, ученики I класъ гимназіи въ Тернополѣ, в) Алексѣй Босицъ, слухатель V року медицинѣ выдѣлу у Вѣднѣ; — 3) зъ фондѣціи Петра Целевича, по 50 ар. рѣчно, Мих. Яценъ, слухатель III р. правъ у Львовѣ; — 4) зъ фондѣціи Мел. Романовского, по 45 ар. рѣчно, Америкосій Кустиновичъ, зъ V кл. гімназіи въ Радовѣцѣхъ.

— О. Евгений Гузаръ, выдавецъ „Житѣ Святыхъ“ оповѣщуе: „По причинѣ инфляціи, на котру занедужало кѣлькихъ зѣдѣровъ въ Станиславѣ, оповѣнялось доконченне друку IV-ого выпуска „Житѣ Святыхъ“, але все таки розсылака зачисе найдальше за тыждень. Сего замѣтку прошу прияти яко бѣдѣновѣ на чистенный запятанъ: чому я доси, помимо заповѣданя, не розбѣславъ предплатникамъ згаданой книжки“.

— Про цѣкавы стародавній вывѣтъ оповѣститъ намъ нашъ Вл. дописуватель зъ Перегінска. Въ Перегінску — пише бѣтъ — естъ стародавній вывѣтъ, званый „контракты“, который роцъ-роцно обдубае ся по богослуженю въ день св. Богоявленія на майданѣ теперѣшного рынка. Паробки (лѣдѣи) и дѣвки бѣдѣнѣи сходятъ въ того дня зъ цѣлого села на майданъ въ святочнѣмъ уборѣ. По одномъ боцѣ станѣтъ дѣвки зъ мамами, а по другѣмъ боцѣ паробки, обѣ стороны лѣцѣмъ къ собѣ, и розглядѣють ся. Паробки выбираютъ собѣ будучій жѣнку, а который паробокъ выбравъ собѣ дѣвчину, дае знакъ кулею свѣту, т. е. кидаетъ нѣю въ выбрану дѣвчину. По выборѣ — что треваетъ пару годѣны, плѣтъ всѣ разомъ до церкви на вечерню, а въ слѣдующій мѣсяцѣ посылѣють уже старѣловѣ. Не знаю, чи те ще де такъ ведѣтъ, чи лишь у насъ?

— Фондѣція стипендіяльнѣ Антона Ляховича. Въ сѣмъ роцѣ бѣшла въ житѣ нова фондѣція стипендіяльнѣ, основана бл. п. д-ромъ Антономъ Ляховичемъ, помершимъ въ Яворѣ. На сѣю фондѣцію лѣнѣтъ пок. Ляховичъ готѣвку и паперы вартѣстѣ, за котры кулею посѣлости земокъ: Коханѣвскій, Вовчу Гору, Чаплики и Руду Коханѣвску въ повѣтъ яворѣвскѣмъ. Доходы фондѣціи подѣлены на двѣ части, с. е. на фондъ стипендіяльнѣ и заповѣднѣ. Стипендіями користуватись могутъ дѣти братѣвъ фондѣцѣ, а бѣтъкъ потомство по сызѣхъ братѣвъ фондѣцѣ а такожъ дѣти замужнихъ

донькахъ братѣвъ фондѣцѣ. Зъ фонду заповѣднѣго мають роздаватись одноразовѣ заповѣги братѣмъ, ихъ дѣтямъ та потомству тыхъ послѣднихъ, а то на случай матеріальныхъ стрѣтъ, независимыхъ бѣдъ волѣ. Такожъ можна роздавати одноразовѣ заповѣги по 1000 ар. на придане для бѣдѣныхъ дѣвчатъ зъ родины фондѣцѣ. Неужитѣй за роцъ дохѣтъ має капитализуватись, але лишь до часу, коли рѣчный дохѣтъ зъ того фонду вынѣе 4.000 ар. Если въ томъ часѣ не буде цѣла сума ужита на потреби родины фондѣцѣ, то за остаючій грошѣ мають выкуплюватись задовѣнѣи и обтяженіи лѣхвоноу грунты селянскіи та звертатись ихъ властителямъ безъ домагаи якои небудъ сплаты. Селяне, що мають право тымъ користуватись, мають походити въ повѣтъ тарновского, яворѣвского и чешанѣвского. Коли мужеска лѣнія родины фондѣцѣ выгасне, то цѣла фондѣція має ужитись на будову трехъ домѣвъ притулку для старѣцѣвъ, калѣкъ и невилѣтчио недужихъ, каждый по 12 ложокъ, въ мѣстахъ Тарновѣ, Яворѣ и Любачевѣ. До зарѣду и роздаваня стипендіи та заповѣги зъ той фондѣціи вѣдѣтъ: кожѣрѣзавый маршалокъ краевый яко председѣтель рады управляючон фондѣціи, президентъ мѣста Львова, презѣсъ львовской комнаты адвокатской и найстаршій членъ родины фондѣцѣ. Въ такѣмъ складѣ збѣралась минушого четверга управляюча рада фондѣціи и порѣшивши инструкцію для заведѣтеля фондѣціи, п. В. Ляховича, роздала стипендіи на роцъ 1890 для евоѣкѣвъ фондѣцѣ: для д-ра Брон. Ляховича въ академіи рѣльничѣй у Вѣднѣ 400 ар., для Стан. Пивовского, уч. IV кл. народнои школы въ Жовки, 200 ар., та для Маріи Пивовской, уч. II кл. школы народнои въ Жовки, 170 ар. Запомѣтъ не роздано нѣякихъ, бо припадоучо суму 800 ар. признано ще передъ тымъ одному зъ членѣвъ родины.

— Пре порядки громадскіи въ Пѣстинѣ помѣстивъ Kurjer Lw. таку допису, писану по руски: Перевѣдѣмъ мусимо перепросятъ, что хочъ по польскіи умѣймо читати и писати, выразити ся такъ не можемо якъ по руски. Въ писѣмъ вѣдомѣ ч. 10 читали мы про Пѣстину. Свѣта правда, что въ насъ такъ дѣе ся, лишь не все тамъ було написано. Дай вамъ Воже панованье за те, что за бѣдѣными людьми упоминаете ся! Одъ двоухъ роковъ маємо вѣйти, нѣбы своего, простого хлопа, который не вѣме читати и писати, хочъ межи нами естъ досѣтъ письменныхъ. Але стало ся, выбрали, бо думали, что лѣпшимъ буде якъ иній. Показало ся, что неправда, бо вѣйтъ, заки его выбрали, обѣцувать людямъ, что буде все для людей якъ найлѣпше старати ся, тымчасомъ показалося, что неправду говоривъ, бо заразъ злучивъ ся зъ жидами, а то вѣдома рѣчь, что лѣпшій вже жидъ, якъ жидѣвскій Иванко (такъ у насъ называютъ хлопа, что въ жидѣмъ тримае), бо нѣхто такъ не долече, якъ хлопъ хлопови, а до того такий, якимъ естъ нашъ вѣйтъ. Сумно намъ то казати самимъ але такъ е. Цѣла громада говоритъ, что може большѣ хлопа не выбере на вѣйтѣ. Якъ той вѣйтъ робитъ, мы всего не знаємо, але что знаємо, то и того досѣтъ. Вѣдомо намъ, что самъ вѣйтъ просивъ, абы податки сѣквестрували. Одъ кѣлькихъ недѣлъ сидитъ у насъ сѣквестраторъ, останній рѣчи забирае. А якимъ естъ сей роцъ для бѣдного хлопа, о томъ писати не потребуемо. Въ насѣ громадскѣй позбѣтало зъ концѣмъ року повѣтъ крѣйцѣра, а додатковѣ бѣтъ податковѣ въ громадѣ платимо по 53 кр. бѣтъ рѣньского. Де-жъ тѣ грошѣ дѣвають ся? Кажуть, что вѣйтъ побирае рѣзны платѣ до своихъ кишѣнъ, котрыхъ побираи не повиненъ. Довѣдались мы, что вѣйтъ навѣтъ естъ контролѣромъ и бере за тоє грошѣ — того дотеперъ не бывало у насъ и були вѣйтѣ письменны а за контролѣрства платѣ не побирали. Кажуть, что вѣйтъ за одинъ день при асентеруку вѣзѣтъ 15 ар., загорувѣ дохѣтъ за пашпорты для маржаны до своихъ кишѣнъ, кажутъ, что той дохѣтъ приноситъ рѣчно надъ 300 ар. А прѣцѣмъ кажутъ люди ученѣ, что вѣйтѣны не вѣльно нѣкого громадского навѣтъ арендувати аиѣ ліцитувати, а не то, что забираи таки такъ, что навѣтъ слѣду о томъ нема. За розсправы, котры людямъ робитъ, бере, якъ называютъ, лѣпове (платню), а яка-жъ то справа за грошѣ? Дохѣдѣвъ громадскихъ пильнѣе лишь не на користь громады а до кого належитъ работа и мыто на громадскихъ дорогахъ, котры безъ поруча стоять бѣтъ року?

— „Смотолока“. Зъ Перегінска пишуть намъ: У насъ бѣтъ десятокъ днѣвъ гоститъ новомодна слабѣсть инфляціи. Люди всакого вѣку хорѣють на неѣ, а называютъ еѣ „смотолокою“. [Въ Сковари Желѣховского „смотолока“ = Kalarrh, а инфляціи называютъ ся по нѣмецки Blitzkatarrh. — Ред. „Дѣла“.]

— Ловы въ Перегінску. Въ Перегінщинѣ бѣтъ кѣлькихъ лѣтъ вынаймае право ловѣтъ на грунтахъ доміяльныхъ и громадскихъ князѣ Адамъ Сапѣга. Уже передъ Рѣздвомъ обдубились грубы ловы, на котрыхъ убито 20 дикѣвъ и 7 цапѣвъ. Теперъ бѣдѣвають ся вновь грубы ловы. Князь приѣхавъ 17 н. ст. сѣчня разомъ зъ своими сынами и товариствомъ до села Красне, де замѣшкѣвъ въ камеральнѣмъ домѣ. Погода добра, тожъ и ловы удають ся. За чотирѣ днѣ, бѣтъ 20 до 24 н. ст. сѣчня убито 13 дикѣвъ и 4 рисѣ. Именно рисѣ дуже розпѣдѣлись въ околици и роблятъ теперъ великѣ шкоды въ лѣсной зѣбранѣ.

— Побирати додатокъ до консумційного податку, въ высѣтѣ 10%, дозволѣвъ выдѣлѣ краевый въ дорожѣ админістраціи, порозумѣвшись зъ намѣстничѣствомъ, громадѣ Княгининѣ колыонія.

— Старѣ грошѣ, зъ XVII вѣку, именно 4 штукѣ большыхъ сѣрбныхъ, кѣлькѣнацѣтъ меншихъ сѣрбныхъ а кѣлькадесятъ дробныхъ мѣдяныхъ монѣтъ найшовъ въ своемъ огородѣ, копаючи яму на бульбу, господаръ Иванъ Лѣпѣцкій зъ Салогова, пов. станиславѣвского. Грошѣ тѣ зложивъ бѣтъ въ станиславѣвскѣмъ старѣствѣ.

Посмертний — 5 — оповѣстки.

О. Іосѣфъ Ланинскій, приходникъ въ Ольхѣвѣцѣ, дек. дуклянского, еп. перемышльскон, упоковъ ся въ 75 роцѣ житѣ и 46 р. свѣщенства. Вѣчна ему память!

Теофилъ Ланинскій, выслуженный саінарный контролѣръ, упоковъ ся 5 (17) сѣчня въ Лѣцѣмъ коло Добромиля. Вѣчна ему память!

Телеграммы „Дѣла“.

Прага 27 сѣчня. Молодо-Чехи выбрали окремий комітетъ, который має розглянути ухвалы вѣдѣньской конференції и здати о нихъ до бѣсмѣ дѣлѣ справу.

Бѣлградъ 27 сѣчня. Правительство замовило новыя далеконосныя пушки и амуницію для арміи. Говорятъ, що королева має выѣхати до Флоренції и тамъ обѣсити.

Атены 27 сѣчня. Вѣсть о кризѣ кабинету есть безосновна.

Римъ 27 сѣчня. Итальянцы постановили выѣхати въ Адуи въ Абессинію за згодою короля Менелика свою хоругву.

Туринъ 27 сѣчня. Король Гумбертъ зъ женою и наследникомъ престола выѣхали до Неаполя.

Именованія, конкурсы, перенесенія и пр.

— Именованія. Краева рада школьна именовала дѣйственнымъ учителемъ Юсефа Витошинского въ Порши. — Краева рада школьна именовала Елену Тотовску дѣйственною учителькою въ 2-кл. школѣ въ Чернелиці.

— Конкурсы. Окружна рада школьна мѣска у Львовѣ розписуе конкурсы на мѣсцѣ дѣйст. учителя до науки жѣвочныхъ работъ ручныхъ на доповняющѣмъ курсѣ въ выдѣловій школѣ жѣвочкѣ у Львовѣ. Платня 800 зр. рѣчно; речивецъ до кѣнця лютого с. р. Выказатись треба свѣдоцтвамъ укѣнченыхъ курсѣ работъ жѣвочныхъ въ фаховій школѣ.

Переписка Редакціи и Администрации.

Воч. о. Гури. въ Вацков. Заплатено до кѣнця лютого с. р. — **Воч. В. Навр. въ Шолом.** За рѣк 1889 и I кварталъ 1890 заплачено все. Довгу не ма. — **Воч. Лук. въ Мшан.** За рѣк 1889 прийдѣ намъ ще 1 зр., бо було заплачено лишъ 2 зр., а не 3 зр. — **Вп. Ст. въ Терн.** Зъ польскихъ газетъ популярныхъ можемо поручити Вамъ лишъ Przysiaciel a ludow-ogo.

ПОДЯКА.

Дня 22 н. ст. почивкавъ Всевишній до вѣчности слагу свого Николая Козака на 79 роцѣ житя. На похоронъ одбувшій ся дня 24 н. ст. помимо поганой погоды того дня прибути изволили до Подбурокъ Веч. оо.: Игнатій Губчакъ, деканъ зъ Калуса, Антоній Бобикевичъ, парохъ зъ Студѣнки, Иларій Яновичъ зъ Хотѣня, Михаилъ Скорининскій зъ Подмихайля, Иларій Сѣчинскій зъ Вѣстови и Евгений Чубатый зъ Долгого зъ службами Божиими, а.о. деканъ еще и зъ словомъ, которе выголосивъ надъ домовиною упокоившого ся свого давнѣйшого парохіяннина. За труды Вашы, Всечестнѣйшій и Вседостойнѣйшій Отцѣ, якы Вы звалили понести въ той день, примѣтъ щиро подяку, котору Вамъ на сѣмъ мѣсці заявляемо. — Дякуемо и Вамъ, Вы рускыя словѣтъ калуского хору подъ проводомъ Вашего неуготомного дѣятеля на сѣй пѣвъ и. Спиридона Губчака, що Вы своимъ трогательнымъ, до глубины души проникливымъ свѣтомъ поднесли красоту нашего руского обряду и до звѣдѣнныя торжества похоронного причащались. Такожъ Вамъ ЧЧ. Баняне и мѣщане, давнѣйшій свѣдѣй и знакомый покойного Николая, що не жаловали Вашего труда; якъ и взагалѣ всѣмъ принявшимъ участіе въ похоронномъ торжествѣ, щобы покойному оддати послѣдню прислугу дякуемо рускимъ словомъ: Спаси-Богъ.

Текля, Іванъ и Александръ Козаки.

ПОДЯКА.

Тяжкимъ ударомъ опечаленій черезъ смерть найдорожшою нашою матери Антоніны зъ Долнѣнскихъ Лотоцкой складаемо сѣмъ сердечну подяку всѣмъ Высокодост. Добродѣямъ нашимъ, котры причащались заходами и трудами своими до звѣдѣнныя обряду похоронного, а именно Вирен. о.о. Решетилловичи и Бачиньскому, обомъ парохамъ мѣсцевымъ обряду греко-кат.; о.о. Вершковскому пароху и Козакови сотрудинокѣ мѣсцевой парохіи обряду лат., дальше о.о. Макухови зъ Валучина, Доманякови зъ Ляшкѣ, обомъ о.о. Долнѣнскимъ зъ Голоборъ и зъ Рѣпневъ, Высочаньскому зъ Красного, Зельскому зъ Убѣня и Сологубови зъ Неслухова, передовѣмъ же Вамъ Вир. о. кан. Бачинскій за красне трогательное слово прачальне а найбаче Вамъ Высокодост. Паньство Решетилловичъ за то, що въ часѣ слабости и смерти покойной не опускали ея и родину, а одтакъ поднимали такъ великихъ трудовъ, заходѣвъ, ба и коштівъ, що мы при наилучшій воли нѣколи не були бы въ силѣ ододрѣтити за нихъ за тѣ Ваши доказы любви христіаньской, за тѣ численныя добродѣтели, якы Вы тамъ свѣдѣли звали. Вамъ отже, якъ и Вдост. Паньству Балтаровичамъ за только доказѣвъ щирости засылаемо зъ сердца Спаси-Богъ! Спаси-Богъ и Вамъ Вир. пане д-ре Долнѣнскій за труды Ваши, якыхъ були поднимали зъ пожертвованемъ и зъ великимъ Вашимъ засобомъ науки, щобы уратувати житѣе скомплякованого хоробою прикутою до постели смертної покойницѣ и за велику яшну помѣчь и потѣху, котрой Вы намъ не щадили въ часѣ слабости и по смерти покойной. Сердечну подяку складаемо тожъ всѣмъ тремъ честнымъ братствамъ церковнымъ, обомъ рускимъ и латиньскому, якъ и тѣмъ великій громадѣ парохіинъ, що посиѣдили помолитись за душу покойной и зложити тѣло до гробу.

Глиняны 22 сѣчня 1890 р.
Емилъ Лотоцкы; Целина зъ Лотоцкыхъ Забѣвска, доньки покойной.

ПОДЯКА.

Дня 16 н. ст. сѣчня с. р. упокоивъ ся по короткой и тяжкой недужѣ въ Винникахъ подъ Львовомъ греко-кат. парохъ Стефанъ Хоминскій въ 74 роцѣ житя, а 45 р. священства. Въ томъ тажкомъ горю потѣшали насъ словомъ и дѣломъ Вп. п. Лѣшки, котрымъ складаемо за те прилюдну подяку. Крѣмъ того складаемо на томъ мѣсці прилюдну подяку Вп. оо. П. Павловскому, А. Вилинъкевичеву, Д. Круцицѣ, А. Глинъскому, П. Криплевичеву, В. Борисевичеву, П. Зельскому, В. Бернатовскому, А. Юркевичеву, П. Радзкевичеву,

Геометръ и будѣвничій, выговляе всякій будѣвъ приватный и публичный а такожъ всякій помѣры грунтовъ. Для улегшенія выплата въ довѣнныхъ термінахъ продовжае ся. Зголошениа подѣ адресу:

W. Winarski
въ Жидачѣ.

Правдливъ лишъ зъ „котицею“!
Зъ причины безвартостныхъ послѣдствъ треба все жадати
Pain-Expeller
зъ „котицею“ а пуделка безъ сеп маринъ зертати яко неправдливъ
Осторожно при закупѣ!

Пошукovanja посадъ, оголошениа продажи, пошукovanja спольниковъ
и всѣ иншія оголошениа для всѣхъ австро-угор. якъ такожъ для всѣхъ заграницныхъ газетъ и факсовыхъ часописей зааоджуе найтанше, найскорше и въ одновѣдний спосѣбъ по оригинальныхъ цѣнахъ экспедиція ановѣвъ:
RUDOLF MOSSE
Wien I. Seilerstätte 2.

ГАЛИЦ. БАНКЪ КРЕДИТОВЫЙ
Почавши одъ дня 12 лютого 1889 выдае
АСИГНАТЫ КАСОВЫ
4% зъ 30-дневнымъ выповѣдженемъ
4½% зъ 90-дневнымъ выповѣдженемъ
а всѣ входящій ся въ обѣгу 5% асигнаты касовы зъ 90-дневнымъ выповѣдженемъ быть опроцентованы по 4½% одъ 15 мая 1889.
Передрукъ не буде плаченъ
Дирекція.

Гр. Горняку и лат. парохамъ: ко. Пискорскому, Банахови и Филарови за одраву суиного обряду похоронного. Кроме же складаемо подяку о. Вилинъкевичу за трогательное слово надгробное и еѣмъ тѣмъ, котры причащались своею участіею до звѣдѣнныя суиного обряду похоронного, а особливо пп. урядникѣмъ ц. к. гол. фабрики тютюну, учителямъ мѣсцевой школы и хоромъ свѣвѣкѣмъ. Вѣдѣнныя начальниковъ громадъ Винникъ Т. Марковичеву и братству церковному: чч. П. Домазареву и Кіакову за труды и заходы коло похоронѣвъ щиро Спаси-Богъ.
Софія, жена; Паулина и Юлія Хоминскы доньки.

Надѣслане.

Корыстовна льоканія капиталу
черезъ набутѣе удѣловъ зъ першорядныхъ копальныхъ нафтовыхъ галицкихъ.
Набуваючи одинъ або кілька удѣловъ въ рентовныхъ підприємствахъ копальныхъ можна зыскати стабільный значный доходъ крѣмъ зъамортизована вложенного капиталу.
3340 1-4
Цѣна удѣлу одъ 250 до 360 зр. есть затымъ доступною и для ообщѣ мѣмше богатыхъ.
Зголошениа на повѣщеній удѣлы приймае
Людвикъ Виняржъ
у Львовѣ, Театральна ч. 6.
дѣе въ тѣмъ мѣрѣ великій потребній поясненія.

рочки, маншеты, кофѣрики, калесоны, скарпінки, хустки, краватки, шпильки, рукавички и т. п.
поручае найдѣшевше
ТОРГОВЛЯ
Братѣвъ Лянгерѣвъ
Львовѣ, Галицка ч. 16
Цѣнники на жаданье даромъ.

Закладаюся
за всяку цѣну, що нѣхто зъ моихъ конкурентовъ не въ силѣ продавати готову або робити одѣмъ для мужчинъ и хлопцѣвъ зъ матерій красныхъ и заграничныхъ такъ дешево, якъ я. Поручаю мой богатый складъ такожъ Веч. 3109 Духовенству. (30-?)
Замовленія въ мѣсці и въ провинціи выконуються точно и ретельно. На жаданье высылаю взоры даромъ и франко
Давидъ Шварцвальдъ,
магазинъ мужской одѣжы гуртомъ и подрѣбно.
Львовѣ, ул. Галицка ч. 8.
Заложенный 1848.

НОВЕ ЗАВЕДЕНЬЕ
ОГОРОДНИЧЕ
въ Станиславѣвъ
высылае на жаданье послѣдъ найновѣйшого взору париского уложеній китицѣ багевы и саубній, вѣнцѣ мѣртовъ, гирляндъ, обѣтій цвѣты живы, якъ: камелин, рожѣ, гвоздики, конваліи, гирлянды зъ вазонками, флякы въ мѣсцѣхъ лютомъ, незабудки, по цѣнахъ велимъ пріступныхъ и якъ найлѣпше опакowanych. Опакованье даромъ.
Такъ же поручае найлѣпшій насѣня цвѣтовъ и яринъ, ровножъ флякы цвѣтовъ и яринъ на весну.
Е. Качоровскій и Спѣлка
ул. Середна 53 въ Станиславѣвъ.

О половину зниженій цѣны
для предплатниковъ „Дѣла“, „Зорѣ“ и „Батьковщины“
на давнѣйшій томы „Библиотекы найзнаменитѣйшихъ повестей“ т. I—XX. включно, чи хто купуе разомъ чи поединкомъ, якъ доведѣ выстане невеликій запасъ. Зголошуватись треба просто до „Администраціи Дѣла у Львовѣ“.
Знижена цѣна всѣхъ 20 томовъ 13 зр. 80 кр. (на пересылку почто ву треба долати 80 кр.)

Всѣ паперы вартѣстны

а то акціи, листы заставны, пріоритеты и льосы, такожъ монеты продае и купуе по курсѣ найдоступнѣйшимъ

Августъ Шелленбергъ

домъ банковый и контора вымѣны у Львовѣ.
Выдавничтво газетъ львовскихъ „Дѣла“ пренумерата цѣлорѣч. на провинцію зр. 1880.

ВЪ СКЛАДАХЪ

Народной Торговлѣ

у Львовѣ, Станиславѣвъ, Перемышлѣ, Тернополѣ, Дрогобичѣ, Коломыи, Стрыю, Снятинѣ, Самборѣ и Рогатинѣ

продается:

Косы по 40 и 50 кр. (найлѣпшій).
Зъ фабрики братѣвъ Шулькевичѣвъ:
Плуги Нр. I зр. 7-60, Нр. II зр. 11; Колѣсаниа зр. 6.
Плужки-оборѣтѣ до бульбѣ въ двохъ частяхъ 18 зр.
Сѣчкари въ 24 зр. 2948

Скорѣ и певна помѣчь

на недуги жѣлудковъ и ихъ насѣдки!!

Найлѣпшимъ и найуспѣшнѣйшимъ средствомъ до удержанія здоровья, очищенія крови и до добраго травленія есть выходы знаныи и улюбленныи

„БАЛЬСАМЪ ЖИТЯ д-ра ROSA“

Опѣ робитись зъ найлѣпшихъ и найуспѣшнѣйшихъ зѣлъ альпейскихъ, зовѣмъ певнымъ на великій трудности при травленіи, жѣлудковѣй корчѣ, бражѣ аппетита, добиванье, илѣбѣ крови, геморойѣ и т. п. За-дѣли знаменитыхъ насѣдковъ ставея народнымъ лькомъ.

Велика фляшка коптуе 1 зр., мала 50 кр.

Тысячъ листѣвъ признали можѣ переглянути!

ПЕРЕСТОРОГА!! Щобѣ не дати обманити, треба знати, що кожда фляшка Бальсаму Житя д-ра ROSA выготвлена послѣ ориг. рецептовъ, завити въ синій картонъ зъ написею повадомъ: „Д-ра ROSA Бальсамъ житя зъ антики подѣ Чорнымъ Орломъ В. Фрапнера, Прага 205—3“ по нѣмецки, чеськи, мадѣрскии и француски а на верха правый марки охоронный.

ПРАВДИВОГО

Бальсаму житя д-ра ROSA

достати можна лишъ

изъ головномъ складѣ фабриканта

Б. ФРАПНЕРЪ

въ апт. подѣ „Чорнымъ Орломъ“ Прага 205—3.

Всѣ антики Львовѣ и краю и всѣ блѣшій антики въ Галичинѣ и Австро-Угорщинѣ мають на складѣ Бальсамъ житя. Тамъ можна такожъ одержати

Праску масть универсальну домову

средство лькныче признае на всѣхъ запалѣхъ, ранѣхъ и болячкахъ тыломъ листвоу поварѣнныи.

Би уживае въ успѣхѣмъ на запалѣне, задержанье молока и на твердѣсть грудѣй при одлученіи, на болячки, карбункулы, раны на ногѣхъ, дикѣ мясо на пальцахъ, ствердѣнне, опухлину желѣзъ и т. п. — Всѣмъ запалѣн, твердѣсть и опухлины льчить скоро; коли болячка зачне материвувати, зарѣзъ набере и выльчѣтись. Пушка 25 и 35 кр.

ПЕРЕСТОРОГА! Праску масть

универсальну часто подроблюють, але лишъ у мене выробляеся она оригинально. Она ани не тогдѣ правдива якъ жѣвотъ металевый пушки обвитый червонымъ приписамъ уживанія (въ 9 языкахъ) и въ синій картонъ зъ маркою охоронною.

БАЛЬСАМЪ ДО УШЕЙ

Найлѣпше и многими досѣдами выпробоване средство, льчить цѣловѣмъ тушый слухъ. — Флякѣ 1 зр. 3070 16—30

Вѣдѣньскій МАГАЗИНЪ

„au Louvre“ у Львовѣ

Е. М. Берифельдъ

плянцъ Капитульный

ч. 3.

Чудово дешевы цѣны стѣлы. Найболѣпшій выборъ стѣлъ, трикотовыхъ каждого рода по зр. 2.50, 3.20, 4, 5, 6, 8 до 12. Новосты въ дамскихъ капѣ, лихѣхъ, коронкахъ, лентахъ, чѣпцѣхъ, запасахъ, ху сточныхъ и паньчохѣхъ. Великій выборъ ручныхъ работъ и бѣлы для дамъ и дѣтей. Великій складъ нитяныхъ коронковъ, мерзанныхъ выкладѣвъ для дамъ и дѣточего бѣлы. Новосты въ дѣточѣхъ суконкахъ и запасахъ по 70 кр., 120, 180, 3, до 4 зр. Великій выборъ одновѣднихъ дарункѣвъ на Рѣзѣво и Новый рѣкъ, доки лишъ выстане припасу.
50 штукъ стѣбнованныхъ шовково-атласовыхъ колѣдръ въ рѣнѣхъ краскахъ, штука 8.50, зъ атласового кашмиру 6-20, кокичи одъ 1.95, 2.40 до 3 зр. Вѣдѣхъ шехиль-юккии обѣсторонній першомъ величины зр. 1.25, другои величины 2.60, найболѣпшій сорты 3.90 зр. Коцы филиелѣвъ по зр. 2.20, 2.90, 3.50, 5, 6, 9 до 12 зр., дерка зр. 1.45, 1.80, 2.50, 4 до 6. Коцы до дорожюи и сѣней, имитация шкѣры тигра зр. 6.90, 8.50 до 12.
Правдливъ всѣхъдѣй Тунасъ фирманы и портѣры (всѣ по парѣ) зр. 3.75, Марокко-фирманы зр. 4.20, Требишонда-фирманы зр. 4.75, Вагдѣль-фирманы зр. 4.50. Джутѣвъ портѣры (2 половины), 1 драперія, 1 амбраса, все разомъ зр. 1.75, въ льнѣшій родъ зр. 2.20 до 2.90, до того одновѣдний гарнитуръ складѣющійся зъ 2 капъ на лѣжжѣ и скатерти зр. 4.40 до 6.50. Комнатный припасованій бѣлы серпанковъ фирманы (Brüssel) зр. 4.40 до 6.50. Великій салѣновыи ковры и дѣточій коврикъ зр. 4.10, 4.80, 6.50, 7.50; англійскій стрижени одъ зр. 8-60 и выше. Останній ходъ лика 8-12 метр. цѣный осянокъ 2 зр. до 4.50.
Одѣль ковровъ, коцѣвъ, колѣдръ, коврикѣвъ и показовыхъ предметѣвъ мѣститись на повѣ-поверѣ. Экспедиція филиална у Вѣднѣ при ул. Rothenburgstrasse Nr. 37. Замовленія въ провинціи за посѣлѣтѣю або попереднимъ присланемъ грошей. Илюстрованный цѣнникъ товарѣвъ высылаеся на провинцію даромъ и оплатно. 3263

Зъ глубокомъ поважаньемъ

Магазинъ „au Louvre“, плянцъ Капитульный у Львовѣ.

ФАБРИКА МЕДЛІНІСКА
поручае на **Мясницѣ** Артикулы балеви.

Для панѣвъ:	Для пань:
Мешты шар. темзѣвъ зр. 3.25 и 3.50	Мешты мѣлкѣ темзѣвъ зр. 1.90
„ „ лякерѣванъ 4—15—	„ „ золотѣ и лякеръ зр. 2 и 2.20
„ „ ясны складѣвъ лякеръ зр. 5.50	„ „ темзѣвъ, золотѣ и лякерѣванъ
„ „ глубоко вытѣтѣ Malière	„ „ зъ кокардоу 2.30, 2.35 и 2.60
„ „ зр. 4.80	„ „ такы тѣтованъ зр. 3.20
Черевики кѣдовѣ зр. 5—	„ „ сѣтиновѣ бѣлы зр. 2.10
„ „ окладѣвъ лякеръ зр. 4.50 и 5.50	„ „ шкѣбранъ бѣлы зр. 3—
„ „ сѣтиновѣ оклд. лякеръ зр. 5—	„ „ Шейро чернѣ и золотѣ
„ „ ясны „ „ 6.50	„ „ зр. 3.20 и 3.40
„ „ лякерѣванъ цѣлы зр. 5.75 и 6.	„ „ парискѣ шам. атл бѣлы зр. 2.50
	„ „ такы зол. и лякеръ 2.20, 2.50 и 3.
	„ „ прунѣл. фран. запѣтка зр. 2.50

Великій выборъ шѣпѣтѣвъ для паньчѣвъ и хлопчикѣвъ зъ шкѣрки золотѣ, темзѣвъ и марокіновѣи
Замовленія въ провинціи выговляеся ся одворотною почтою.
Филии: Краковѣ, ул. Гродска 31; Черниѣвъ Hauptstrasse 9; Берѣжаны, Броды, Дрогобичъ, Ярославъ, Коломыя, Перемышлѣ, Рѣшѣвъ, Сучава, Самборѣ, Станиславѣвъ, Стрый, Тернополѣ, 3268 (11—40)

Основанный въ роцѣ 1847.
Торговля и Складъ Винъ
ЛЮДВИКА ШТАДТМИЛЕРА
у Львовѣ, улица Краковска число 9.
поручае:
Старѣ вина угорскыя лѣчинны и натуральныя вина столовы одъ 42 кр. бут.
Знамениты Старки, Житковскы, Румъ и Аракъ de Goa.
Старѣ Меды бут. по 1.00 1.50 2.50
зъ лѣт. 8 лѣт. 15 лѣт.
Оригинальныя вина шампанскыя и правдыныя Конякъ французскыя першорядныхъ домѣвъ.
МАЛЯТА бут. по 1.50, 2.00, 2.50, 3.20, 6.00
и 7.50 зр. 2849 124—7
МАЛЯТА БѢЛА бут. по 2.00 зр.
Цѣнники на жаданье даромъ и оплатно.
Означенный на выставѣ гигиѣнчикои сѣбѣнымъ медалемъ за старѣ вина

ДѢЛО

Выходить у Львові щодня (крім неділі і релігійних свят) о 5-й годині по полудні. Литературний додаток. «Бібліотека найзнаменитіших поштів» виходить в п'ятницю, а в п'ятницю і п'ятницю на переміну разом з Діалом.

Предплату на ілюстрації приймають: у Львові Адміністрація «Діало» ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, і Бюро газет ул. Довга 77 (стара пошта). у Відні М. Dukes, I. Schulerstrasse 3; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonnigasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8, Oppelk I. Stubenbastei 2. В Франкфурті в Гамбурзі М. Haasensteins & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на «Діало» і наслідок за ілюстрації платити у Львові.

Предплата на «Діало» з літер. додатком за Границею:
в Астрії: . . . 18 гр. на цілий рік . . . 24 гр.
на пів року . . . 9 гр. на пів року . . . 12 гр.
на чверть року . . . 4 гр. на чверть року . . . 6 гр.
на місяць . . . 1 гр. 50 гр.

у Львові:
на цілий рік . . . 16 гр. на пів року . . . 8 гр.
на чверть року . . . 4 гр. на місяць . . . 1 гр. 35 гр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вносяться лише на попереднє застереження. — Рекламні оголошення вільні від податку. Податок за кожен лист 8 гр. а. в.

Оголошення приймаються по днях 6 гр. однім стрічкою печаткою, в рубр. «Надбавки» по 20 гр. а. в. Податки чистяться по 10 гр. однім стрічкою.

Доповняючий виборъ посла до Відня

въ окрузі Бережаны-Подгайці-Рогатинь.

Польскій комітетъ центральний на сході-ву Галичину розробляв до двендичного польських такий комунікатъ:

«На основі справоздання Вельможного Баджовича, пресеа бережанського ради повітов, о результаті з'їзду делегатівъ комітетівъ повітовихъ відбутого дня 25 с. м. въ Бережаняхъ, на котрому то з'їзді на 37 голо-суючихъ Вельможний Казимиръ Заремба одержавъ голосівъ 34, центральний комітетъ передвыборчий затверджує кандидатуру Вельможного Казимира Заремби, віце-пресеа ради повітов, на округъ виборчий Бережаны-Подгайці-Рогатинь.

У Львові дня 26 сѣчня 1890.

Пресеа: Полляновскій.»

Якъ звісно, первістко польскій комітетъ центральний вівавъ бувъ до кандидатування п. Боровського, нотарія в бурмістра въ Подгайці, і здавалося, що кандидатура его така буде поставлена, бо в кругахъ польськихъ говорено, що вибъ то п. Боровскій має симпатію у народу въ повітѣ подгайцькому, а повітѣ подгайцькому при остатніхъ виборахъ до сойму показавъ ся збъ всіхъ трьохъ найбѣршімъ для Полляновскій, бо тамъ вибрано досить значною більшістю голосівъ п. Савчака протівъ Вельможного п. Заремби, віце-маршала повітов ради подгайцької.

Однакжъ шляхта не допустила до постановлення кандидатури п. Боровського, уважаючи его не досить певнимъ для інтересівъ шляхти. П. Боровскій передъ виборами до сойму бравъ участь въ візю бірочниківъ містѣ, отже вбѣ то асоціалізувавъ ся зъ тедеціями демократівъ польськихъ. А у Відні потреба, що більше якъ въ соймі, шляхтичівъ, котрі б тільки головами махали на все, що скаже наслідникъ п. Трохольського — п. Яворскій. Отже — якъ намъ пишуть зъ Подгайцької — панъ «подгайцький» канулись вѣдѣти силати до агітації, щобъ звалити кандидатуру п. Боровського, а утвердити кандидатуру п. Заремби. Теза такі злоту часъ: *niezda między ludem, rozdział zarobków i rozczucie!* — кричала панъ — і постановили оголошити кандидатуру п. Заремби, а комітетъ центральний затвердивъ тую вельможну кандидатуру.

До оголошеного рѣшення польського центрального комітету додає панъ Dziennik Polski таку свою примѣтку:

«Такъ отже о мандаті убігавъсь буде панъ Казимиръ Заремба, котрому очевидно нічого не можемо закинути, однакжъ бѣтъ знаний намъ тільки зъ того, що въ часѣ виборівъ до сойму, підпертий рівножъ затвердженнямъ одъ центрального комітету, узявъ у борбѣ зъ д-ромъ Савчакомъ. Скоро тільки опорожнивъ ся мандатъ, було загально пере-свідчене, що посломъ до ради державної буде вибраний (sic! — ред. «Діало») мужъ маго-заслужений, бурмістръ міста Подгайць, п. Боровскій. Навѣть комітетъ центральний свого часу перемовнювавъ зъ п. Боровськимъ і заохочувавъ его до кандидатування, якъ се п. Боровскій заявивъ і въ писемі до міщечегого комітету передвыборчого. П. Боровскій трактувавъ справу свого вибору холодно, а если остаточно, заохочений центральнимъ комітетомъ, згодивъ ся на кандидатування, то тільки підъ условіємъ, що всѣ зъ тамашнихъ повітѣвъ згодять ся на его виборѣ. Але п. Боровскій єсть тільки — нотаріемъ, при тѣмъ чоловікомъ заслуженимъ і поважанимъ, а се все въ очі коло... Отже почато найбѣршімъ інтриги, почала ся вандричівъ рѣшувати достойнікѣвъ повітовихъ до Львова та й по околиці, і вложено собі комітетъ, котрий уже зъ горы висилочавъ кандидатуру п. Боровського. П. Боровскій, батучи, на що заносить ся, самъ узявъ назадъ свою кандидатуру, отже комітетъ центральний не остававъсь уже нічого другого, якъ лише затвердити того, кого на 37 упало 34 голосівъ. Однакжъ чи то стало ся добре? Сумніваємось, а радше ми певні, що въ тихъ условіяхъ, майже всякихъ найуспѣшнѣйшихъ заходівъ, вибѣ посолъ рускій, і то «острішого тону». Прецѣвъ же при виборѣ до сойму въ Подгайцькій п. Савчакъ одержавъ величезно більшу скількість голосівъ, — прецѣвъ і въ Бережанськимъ, майже авантажнихъ агітацій, доставъ поволону голосівъ — отже шанси ясні. Одинъ п. Боровскій, маючий численнихъ сторонниківъ въ кругахъ рускихъ, мігъ числѣти если не на частинѣ підпідаряне, то бодай на дуже умѣрену опозицію, кандидатъ же затверджений центральнимъ комітетомъ мусѣ бути приготований на завіду борбу. Варочіе борба тѣта зъ стороны рускою буде въ сѣмъ случаю оправдана, а ми зъ горы певні, що і польскій виборчий не будуть горачити ся для кандидатури 34 осібъ.»

Рускій комітетъ центральний не затвердивъ же доси кандидата на округъ Бережаны-Подгайці-Рогатинь. Се однакжъ нехай не переиниє патріотичною ацією всѣхъ

Русинівъ округа виборчого при правыборахъ і передъ виборомъ. Нехай кождий — якъ ми уже звалили — сповняє свій патріотичний обовязокъ въ кругу свого впливу підчасъ правыборівъ, а коли правыбори пойдуть добре, тогдѣ виборѣ кандидата, затвердженого центральнимъ комітетомъ хочъ бы і не конче за-вчасно, буде запевнений.

Ческо-німецка угода.

Вчорашній телеграми вѣчѣрній принесли вже досить обширні, хочъ неповні змѣсти чехо-німецкою угоди, котрий тутъ подаємо, додаючи доповнене его на побѣнше, коли надійдуть вѣдѣнскі часописи, котрі прине-суть повний змѣстъ той-жъ угоди. Офіційна телеграма звучать такъ:

На 14 конференціяхъ, котрі на запроше-ннє гр. Таафео бѣдъ дня 4 до 19 с. м. у Відні відбували ся, заключено слѣдуючий умови, котрі правительствомъ удержало:

1. Справы школьній.

Що-до складу і організації чехскої ради школьній краєвої постановлено мѣжъ вни-ма, що краєва рада школьній має складатися зъ председателя краю або установленого нимъ заступника або предводителя і зъ шѣстохъ вибранихъ краєвими вибѣлкомъ посѣлѣвъ, зъ котрихъ 3 мають належати до німецької, а 3 до чехскої народности. Рада школьній краєва має складатися ся зъ двохъ секцій, котрі въ кругу свого діляння будуть самостійно рѣшати; однакжъ секція будуть предѣлені справы німецькихъ округівъ школьній, другий справы чехскихъ округівъ школьній. Для повнихъ нарадъ застережено справы всѣхъ школъ въ Чехехъ і основуванне школъ для меншостей. Що-до школъ меншостей, рѣшено, щобъ въ случаяхъ, коли-бъ въ громадахъ школьній зъ населеніємъ німецькимъ і чехскимъ, въ котрихъ суть публичні школи народні лише зъ німецькимъ або лише зъ чехскимъ языкомъ викладались, показавъ ся потреба викладу въ другімъ языкѣ краєвѣмъ, вдоволено той потребѣ основаніємъ самостійнихъ і загальнихъ школъ народнихъ зъ відповіднимъ языкомъ викладавѣмъ. Рівночасно настала згода що-до способу висказання той потреби.

2. Рада культури краєвої.

Рада культури краєвої має складатися зъ секцій чехскої і німецької і зъ колегіємъ президія для справъ спільнихъ. Кожда секція буде складатися зъ збору делегатівъ і зъ вибѣлкомъ секції. Збори делегатівъ складають ся зъ вибранихъ резидентівъ товариствъ рѣшенихъ, відповідно до народности округу. Президенти ради культури краєвої именують цѣсарь. Президенти проводять въ колегії президія, на зборахъ делегатівъ і въ секціяхъ.

3. Палаты торговельній.

Черезъ видѣлене потрібного числа повѣтѣвъ податковихъ зъ округу ліберецкого (Райхенберга) і прагекскі палаты торговельної буде утворений одинъ округъ палаты торговельної въ Чехехъ всѣхъ округівъ. Правительствомъ удержано внесенне, щобъ рівночасно взяти підъ розвагу вилученне і придѣленне по-дѣлянокъ повѣтѣвъ до іншихъ палатъ торговельнихъ въ Чехехъ. Правительствомъ годять ся такожъ зъ внесеніємъ що до відповѣднихъ репрезентацій маючихъ основи на новихъ палатъ торговельнихъ і промисловихъ въ радѣ державній і въ чехскомъ соймі. Зъ тѣхъ причинъ наступить ревізія ординації виборчихъ що-до тихъ палатъ торговельнихъ, до котрихъ відносять ся змѣни територіальні.

4. Справы судовництва.

Суду повітові і окружні будуть пере-образовані зъ уваженіємъ бажанъ интер-есованого населення, щобъ о скілько можна округи судові обнимали громади одной і той самої народности. Для осягненя тѣхъ цілей буде правительствомъ на случай потреби відповѣдно і поступено аббѣлшати число судѣвъ окружнихъ о скілько на то дозволить станъ фінансовий. Справа ся буде передана маючій основи ся при висѣмъ судѣ краєвѣмъ въ Празѣ комісії, котрої внесення будуть о скілько можна предложені на будучій сесії сойму краєвому до удержаня. Законодавче трактуванне викличе дальшій консеквенції зъ тѣхъ причинъ треба, о скільки можна, розмежити відповѣдно до народности і повітѣ політичній.

При висѣмъ судѣ краєвѣмъ въ Празѣ, при обсадѣ 15 посѣдъ совѣтниківъ въ числѣ систематичнихъ 41 посѣдъ не буде вимагати ся для тѣхъ 15 звана чехского языка; при обсадѣ же прочихъ 26 посѣдъ буде задержане условіє знання обохъ языківъ краєвихъ. Зъ кождою зъ тѣхъ двохъ групъ має бути утворена комісія персональна і дисциплінарна. Кождої такий комісії треба придѣляти окре-ме справы особисті і дисциплінарні въ окру-гахъ заселенихъ переважно чехскою, зглядно німецькою людністю. Обѣ ті комісії мають такожъ нараджувати ся надъ пропозиціями

що-до обсады посѣдъ высшего суду краєво-го зъ своєї групи. Въ подобній способѣ будуть въ кождій зъ тѣхъ групъ творити совѣтники высшего суду краєво-го окремі сенатѣ дис-циплінарній, котрий буде виконувати власть надъ урядниками судовими і судами въ окру-гахъ зъ переважно чехскимъ, зглядно німець-кимъ населеніємъ. Коли будуть переведені змѣни въ розмеженію округівъ судовихъ, бу-де предпринята ревізія розпорядженя о ужи-ванню языківъ краєвихъ въ однооснахъ судо-выхъ і прокуратурій зъ сторонами і автоно-міяними властями, при чѣмъ обѣ стороны за-держать своє засадничє становище при доты-чнихъ переговорахъ.

3. Урядовий языкъ властей автоно-мічнихъ.

Позаякжъ правительствомъ заявлено, що въ справу ухваленого чехскимъ соймомъ проекту закона о уживанню языківъ краєвихъ властями автономічними не буде зовсімъ мѣшати ся, то проектъ сей має въ найблизшій сесії прий-ти підъ наряду сойму. Всѣ стороны годять ся на то, щобъ зъ виняткомъ Праги всѣ мѣста, маючі свій статутъ, були трактовані такъ, якъ всѣ інші громади.

6. Реформа соймової ординації ви-борчої.

Реформа соймової ординації виборчої буде переведена въ справедливѣмъ уважені-ю всѣхъ рѣшачихъ обставинъ після рівног для обохъ народностей мѣри. Тѣла виборчі більшої посѣлости будуть подѣлені після роз-дѣлу територіального на більше число тѣлъ виборчихъ. Правительствомъ предложать въ тѣмъ дѣлѣ на найблизшій сесії дотычний проектъ закона; заравномъ заявлено правительствомъ, що въ можливо найкоротшій часѣ предложать проектъ що-до загальної ординації виборчої, після котрої замѣсть дотепершнихъ курій виборчихъ зъ мѣстѣ і меншої посѣлости до сойму, заведений будуть побѣчъ курій більшої посѣлости двѣ нові курія і именують: курія посѣлѣвъ чехскихъ і курія посѣлѣвъ німецькихъ округівъ виборчихъ. Двѣ ті курія будуть о-сновані на подставѣ листівъ виборчихъ уложені-пося фактичного стану посѣданя; обѣ курія будуть могли що-до виборівъ сповняти ті са-мі функції, котрі сповняли дотепершні курі-и. Въ тѣй справѣ має бути предложений на найблизшій сесії проектъ закона. На подставѣ другого закона, котрий рівночасно зъ рефор-мою ординації виборчої має вѣйти въ життє одержити зъ трьохъ курій право закладання сво-го veto що до ухвалѣ стремлячихъ чи то до змѣни ординації краєвої чи то до змѣни соймової ординації виборчої, або на посѣлѣдѣ що-до ухвалѣ дотыкаючихъ справъ уживаня обохъ языківъ въ публичномъ життє властей автономічнихъ і такихъ заведенъ на-уковихъ, котрі не признають спеціально-лишь для одной народности, і о скільки ті справы підпадають компетенції сойму.

Участники конференції обовязали ся ви-ступати рѣшучо за повисшими точками уго-довими, становлячими нероздѣльну цѣлѣсть і прийнятими правительствомъ, супротивъ сво-ихъ товаришівъ політичнихъ; спеціально же обовязані суть німецькі члени конференції на-подставѣ заключенихъ въ тихъ точкахъ по-становъ і на случай принятя ихъ всѣми ре-презентантами въ конференції сторонами, поручити своїмъ сторонамъ політичнимъ ве-дугити до чехского сойму.

На посѣлѣдѣ ухвалено, що повисша у-года буде дня 26 сѣчня въ Празѣ предложена участникамъ конференції своїмъ товаришамъ політичнимъ а дня 27 сѣчня по полудні ого-лошена въ часописахъ; ажъ до того часу змѣтѣть точокъ угодовихъ має уважати ся яко рѣчь довѣрчю. Скоро політичні сторонники участниковъ конференції приймуть повисші точки угоди, мають они мати для всѣхъ ин-тересованихъ сторінъ і такожъ і для прави-тельства обовязуючу силу. Протоколъ підпи-сали гр. Таафе і репрезентанти обохъ партій.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНИЙ.

Коротка сесія чехского сойму закн-чула ся въ суботу. При зазрѣтѣ сесії не за-були молоді-Чехи продемонструвати протівъ намістника і чехо-німецькою угоди. Коли гр. Кіаковскій дякувавъ намістникові а намістникъ ему відповѣдавъ, сидѣли молоді-Чехи остента-тивно. Коли відставъ намістникъ сказавъ, що теперъ настануть лѣтні відносини, крикнувъ Ва шаттлѣ: «Побачимо!» Коли відѣла пала-та складала подяку маршаламъ краєвому і той відповѣдавъ, стояли молоді-Чехи черезъ цѣлий часъ і кілька разѣвъ заявляли своє признание маршаламъ. Ажъ коли маршало-вѣ згадавъ про угоду і сказавъ, що она буде честна для обохъ сторінъ, відозвавъ ся Ед-вардъ Гресеръ: «То доверя покаже ся!»

О недѣльнѣхъ конференціяхъ поодинокихъ клубівъ въ Празѣ подають те-

перѣ близші вѣсти. Въ чехскомъ клубѣ заявивъ пос. Маттушъ, що на вѣдѣнській кон-ференції ходило головнѣ о то, щобъ Нимцѣ вступили назадъ до сойму і що зъ нарядѣ виключено все то, що не відносить ся до Чехъ. Одноосна Чехѣвъ до правничъ будуть і даль-ше такі самі, якъ доси, а союзъ чехского клубу зъ другими клубами правничъ позбѣтано і дальше. Д-ръ Рітеръ відповѣвъ на поставлене ему пытанне, що правно-державна справа не була предметомъ нарады; въ тѣмъ напрямѣ не порушено въ вѣдѣмъ дотепершнього стано-вища Чехъ. Пос. Цайтгамеръ сказавъ, що у-года вплине на будуче на способѣ поступова-ня опозиції а межі партіями настануть друж-нішій відносини. Угода причинить ся до спѣль-ного діляння на поля економічнѣмъ.

Въ полудне явивъ ся въ чехскомъ клубѣ д-ръ Шмейкаль і відвѣдомивъ Чехѣвъ, що Нимцѣ прийняли однодушно точки угоди. При сѣй нагодѣ висказавъ бѣтъ въ сердечнихъ сло-вахъ бажанне, щобъ угода довела до такъ ду-же пожеланого мира а то для добра і блага бѣтчини. Чехскі послы почитали Шмейкаля та-кожъ дуже сердечно і прийняли зъ радістю его заявленя. Обѣля ходивъ Шмейкаль на збо-ри консервативної більшої посѣлости і тутъ прийнято его такъ само дуже сердечно.

Коли чехскій клубъ прийнявъ такожъ всѣ точки угоди, ішовъ Рітеръ до клубу ні-мецького. Рівночасно явивъ ся тутъ такожъ і гр. Кароль Шварценбергъ зъ імени кон-сервативної більшої посѣлости. Обоихъ деле-гатівъ прийнято тутъ дуже симпатично.

Зъ Праги доносять, що а б о р и м о л о-до-Чехѣвъ рѣшили не входить въ мерито-ричне трактуванне угоди а вибрати лише 7 секцій до яї розсмотрѣння. Референти ма-ють до 8 днівъ здати справу передъ зборами молоді-чехскихъ мужівъ довѣрчю.

Намістникъ гр. Бадені бувъ въ субо-ту на обѣдѣ у цѣсаря а передъ тѣмъ ще кон-ферувавъ двѣ години зъ міністромъ дѣлъ внутрѣшнихъ гр. Кальновикомъ. Въ недѣлю бувъ гр. Бадені на обѣдѣ у гр. Кальновика, на котрій були запрошені лише гр. Таафе і шефъ секції въ міністерствѣ дѣлъ внутрѣш-нихъ, Седьеній.

Зъ Відня доносять, що въ міністерствѣ торговлѣ відбуваються теперъ нарады надъ за-веденіємъ полосової тари на державнихъ залізницяхъ. Заведенне полосової тари на повночисто-заходній залізниці мало виказати дуже успішний результатъ.

Зъ Пешту надходять зновъ вѣсти, що Тисса має подати ся до дімсіа а рівно-часно подають і ту дуже неможливу вѣсть, що на его мѣсце мавъ-бы прийти міністеръ торговлѣ Баросъ.

Въ угорськимъ міністерствѣ займаються теперъ дуже пильно справою урегулюваня на-люти. Зъ всѣлякихъ обставинъ можна майже на певно внести, що правительствомъ заявить ся въ справѣ урегулюваня валюты за золотомъ валютю і имовірно за системою франковою.

Зъ Россіа доносять до Pol. Corr., що рухъ протівъ німецькихъ колоністівъ въ полудневій Россіа знайшовъ въ мѣрдо-внихъ кругахъ голосний відгомъ і що пра-вительствомъ вже въ найблизшій часѣ выдасть відповѣдній розпорядженя.

Такъ само займає ся правительствомъ пильно і справами жидівськими. Теперъ має розба-рати ся въ государственномъ совѣтѣ справа, чи жидамъ, що дістали майно въ спадщину по-бѣдахъ, котримъ на подставѣ диліомъ нау-кового вѣдѣно було де небудь въ державѣ осѣ-дати, прислугувать такожъ таке саме право.

Агенція повночисто доносить, що для скрѣ-пленого сторожи погранично, особливо-жъ для конічнихъ єя віддѣлѣвъ, мають теперъ ставити ся касарні въ округахъ верблѣвськимъ, каліс-кимъ, радвильвськимъ і бессарабськимъ.

Въ Тегеранѣ вибухла була недавно мала ворохобня і то зъ досить важною для перекшихъ відносинъ причиною. Англійскій кон-суль вручивъ бувъ шахови перекладѣ еванге-лія на ново-перексьмъ азычѣ. О тѣмъ довід-аля єя перекъ духовники і ариблѣ бунтъ, кот-рий ажъ войско мусѣло умирят. Консуль англійскій виїхавъ до Табризъ. Близшихъ вѣ-стей о сѣй цѣкавій ворохобня нема.

НОВИНКИ.

— Посолъ о. Иванъ Сьрбо сканкавъ на понедѣлокъ дня 10 лютого с. р. на 12 годину въ полудне своїхъ виборцівъ до Бродѣвъ і тамъ въ са-мѣ радѣ повѣтові здалъ имъ справу изъ своєї дѣ-ляности посольскої въ соймі.

— Розуки студентки въ иранськимъ університетѣ. Одъ кількохъ днівъ виждано въ Краковѣ зъ неспокоемъ результатъ колізіа, яка зайшла міжъ сенатомъ університетскимъ а новымъ вибѣлкомъ реституованої Читайль академічної. Сенатъ у-ніверситетскій заридивъ дисциплінарне поступова-нне протівъ вибѣлу Читайль за свѣтоване ро-ковинъ Мицкевича, а вибѣлъ Читайль висту-пиль досить остро протівъ сенату въ своєї від-

повіди, поданій сенатови, и на зборах своїх членів. Дня 23 н. ст. сѣня сенатъ університетскій одоголосно рѣшивъ, выключити на два роки школьні зъ краковскаго університету трехъ студентівъ: Франца Новицкаго (сына професора зоологій) слухача філософій и голову Читальні, да еще Людвика Яниковскаго, правника, секретаря Читальні, и Гавр. Гурскаго, правника, члена выдѣлу Читальні. Урядове письмо сенату, до реченое тремъ згаданимъ студентамъ, есть такого змісту: „Сенатъ, перевѣсивъ дисциплинарне дохождение рѣшивъ одоголосно: 1) Не вынатувати нѣякой кары дисциплинарной студентамъ університету, потягненимъ до одѣальности за нерешеніе сенатови въ невластивій формѣ вытѣговъ зъ рѣшенъ выдѣлу „Читальні академично“, а то зъ огляду на ихъ заявленіе, що не мали наміру вѣ гадки обидити тымъ сенатъ, а причиною сѣ похибки у однихъ було незнаніе формъ а у другихъ гадка, що сѣ вытѣгъ зъ рѣшенъ буде лише залученій до письма одоголосно уложеного. 2) Выключити зъ університету Яглонского на чотири півроки с. е. до кінца шк. року 1890/91 студентівъ: Фр. Новицкаго, Людв. Яниковскаго и Гавр. Гурскаго — а то: а) Новицкаго и Яниковскаго за то, що прибувши дня 14 грудня мин. року до ректора університету яко одноручники выдѣлу Читальні, не заявили ему, якъ годилося, зъ чимъ ихъ выслано, а одтакъ здали выдѣлові Читальні справу зъ своєю розмовою зъ ректоромъ такожъ тенденційно, въ недокладній и незгодній зъ правдою способъ, щоби молодѣжь підбунтувати противъ сенату; чия ихъ представляе ся підорваніемъ зъ розмыслу того довіря и тѣсныхъ односинъ мѣжь молодежю а сенатомъ, одъ котрыхъ зависитъ добро и розвитокъ університету; — б) Яниковскаго и Гурскаго за умѣщеніе въ 4 и 5 числахъ Огніска такихъ статей, котрыхъ основа, форма и тонъ обидили повагу професорівъ и достоинство сенату; — в) Новицкаго, Яниковскаго и Гурскаго за то, що въ выдаваній ними часописи мѣстия статей, підпіраючи ярко борбу суспільныхъ класъ, зъ наміромъ ширити сѣй напругъ мѣжь молодежю університетскою, а сѣ не годити ся изъ становіщемъ студентівъ університетскихъ и есть противне цѣли вказаній університетови. — Корчинскій. — Коли про сѣ рѣшеніе університету дознались академики, зѣшли ся дня 25 н. ст. сѣня на вѣче до готелю Кляйна, щоби нарадитися надъ дальшою долею выключеныхъ товаришівъ. Найперше порѣшено способъ, якъ выключеніи студентівъ могли бы вести дальше свои студіи, и установлено три стипендіи, двѣ по 400 зр. для Новицкаго и Гурскаго, а одну на 200 зр. для Яниковскаго, котрій мають выплачуватися имъ въ 10 ратахъ по 40 и 20 зр.; до управы сими стипендіями выбрано кураторію зъ 6 академиківъ, а выдѣловымъ зъ трехъ свѣтскихъ факультетівъ поручено збирати складки на ті стипендіи выключно мѣжь академиками. Одтакъ выбрано депутацию зъ академиківъ Брайтера, Шенцера и Седлецкаго, котра выбереть до Вѣдны и предложитъ министерству просвѣты просьбу, щоби розслѣдженю справу выключенія а евентуально занесено сѣ рѣшеніе сенату, а оулку надъ цѣлою сею справою оддати послови Шенановскому або евентуально Грегори и Кронаветерови. По такомъ мирномъ полагожденю справы заосмотрѣя выключеныхъ, наступили демонстрації, котри подаемо послали телеграмъ до дневниковъ львовскихъ. Kurjer Lw. подае зъ дня 27 с. м.: „Молодѣжь університетска згромадилася и перѣдъ мажканіемъ ректора д-ра Корчинскаго и зъ окликами „Regeat!“ розторопила на кучини. Молодѣжь выговаряла меморіалъ до Коля польскаго у Вѣдні о пригодахъ зъ кількохъ похлѣднихъ робѣвъ“. Дальше телеграмма Kurjer-a Lw. зъ 28 сѣня подае: „Студенты зѣбрали ся вчера на комерсъ у Йона, щоби попрацати делегацию дѣлѣзѣжающую до Вѣдны. Комерсъ обдѣлувавъ ся спокійно и поважно. Наразъ убишла полиція и вѣзла студентівъ розходити ся. Коли студенты не послушали, полиція вѣзла войско. Наступивъ атакъ на багнеты. Студентівъ гонено ажъ на рынокъ. Многихъ ранено багнетами. Численній арештованія. — До Dziennik-a Polsk-ого телеграфують: „Академиківъ зъ реставрації Йона розогнали двѣ компаніи войска. При дворѣ зѣлѣзничій численній арештованія. Мешканье ректора Корчинскаго пылуе полиція. При Collegium почутъ, въ рынку, на розѣ улицъ Славковской патролюють одѣлы войска по 12 мужа. Въ мѣстѣ рухъ мовъ у день. Побойются сѣ, що будутъ дальшій розрухи за-для арештованія академиківъ. Говорять, що на університетѣ переврутъ выклады.“

— Ревізія въ читальни въ Шепардѣцахъ повѣту коломыйскаго. Дня 7 н. ст. грудня 1889 явили ся — якъ доносить „Батьківщина“ — въ читальни шепардѣцкой двѣ жандармы (фреръ и капраль) зъ постерунку печенѣжского разомъ зъ войтомъ шепардѣцкимъ ч. Ивановымъ Венгриякомъ и безъ дорученія нѣякого письменного уповаженія аробили ревізію, переглянувши всѣ письма, всѣ акты и цѣлу бібліотеку читальні. Шукали за якоюсь „рускою книжкою зъ Вѣдны“, однакъ не нашли нѣякого підорѣного. Жандармы одходячи, сказали господареві хаты а зарозумѣ головѣ читальні ч. Иванови Стефанюкову, щоби, якъ прийдѣ яко „руска книжка зъ Вѣдны“, оддавъ еи сѣчасѣ войтову. Чи така ревізія годити ся зъ законами основными?

— Коломыйска філія „Просвѣты“ устроюе дня 31 н. ст. сѣня с. р. въ пятницу о 1-й годѣ по походу въ домъ п. Теодора Яблоуса на І. поверсе популярній выклады науковій для селянъ, на котрій выдѣлъ той же філіи своихъ членівъ, до-

окрестній читальні и охочихъ приступити въ члены „Просвѣты“ уклонно запрошуе. Гостѣ будутъ дуже радѣ. — Выдѣлъ коломыйскаго філіи „Просвѣты“.

— Въ Корничи коло Коломий закладаеся заходомъ мѣсцевой пароха о. Вѣликевича и кѣлькохъ цѣрхъ тамошнихъ громадянъ читальня разомъ зъ шпахлѣремъ.

— Въ селѣ Лучинѣхъ, пов. рогатинскаго, основуе ся — якъ доносить „Батьківщина“ — вже одъ трохъ мѣсяцѣвъ читальня, до котрой вписало ся около 30 членівъ.

— Громада Галичанъ коло Городка закупила на власнѣсть коршму и десять моргѣвъ паньского грунту. Щастѣ Боже!

— Нову кримицію отворюе громада Братковъ коло Станіславава.

— Змѣны въ галицкомъ судѣбницѣ. Gazeta Narodna: Прокураторъ и Гиртлеръ має уступити въ найблизшій часѣ и мабутъ покличуть его до генеральной прокуратуры у Вѣдні. Вскорѣ наступитъ именованіе многохъ совѣтниківъ судовыхъ у вохѣдній Галичинѣ на мѣсяцъ опорожненій зъ причини смерти або спенсирования. Въ насѣдѣкъ того наступитъ такожъ авансъ въ прокуратуру, де кѣлькохъ заступниківъ стане совѣтниками. За насѣдѣдѣкъ п. Гиртлера подають прокураторѣвъ пп. Славского и Воронцовскаго. — П. Павло Симоновичъ, выслуженній совѣтникъ судовый, отирае у Львовѣ адвокатску канцелярию.

— Зъ Сокала пишуць намъ: Въ субботу мин. тыж-дня похоронено тутъ буншого старосту Дюнонѣ Тхуржевскаго, помершого на запаленіе легкихъ въ 71 роцѣ житя. Бувъ сѣ одиной зъ послѣднихъ старостѣвъ зъ мандаторѣвъ. Похоронъ обдѣлувъ величаво при участіи богато духовенства обоихъ обрѣдѣвъ, шляхты и т. д. Рускій клиръ взявъ участь въ похоронѣ бо пок. Тхуржевскій бувъ старостою не въ роцѣ ц. Цѣшка, то и мавъ за-галъные похажанье. Подчасъ похорону була толькѣ рускій промови: въ костелѣ промовивъ при катѣ-фальку о. Коринтскій, а надъ могилою о. В. Чернецкій на тематѣ, що похѣнникъ на трудомъ нинѣ становити старости лагодивъ антагонизмъ національный, а не ятвиръ.

— Розправа нарисъ противъ Бережанского о уведе-ніе и скрытоубійство, закончила ся въ субботу такимъ вердиктомъ судѣвъ присяжныхъ: На перше пытанье, чи Бережанскій провинивъ ся щодо злочинства уведена бл. п. Трояновскаго зъ дому мужа? одповѣли судѣвъ присяжныхъ 3 голоса такъ, 3 нѣ а 6 голосами такъ зъ пропу-щеніемъ критеріи що до ужити одступу. На другое пытанье щодо злочинства скрытоубійства 6 голосами такъ, 6 нѣ; на пытанье додаткове чи Бережанскій забравъ зъ власности Трояновскаго рѣчи вартости надъ 300 зр. 12 голосами такъ. Трибуналъ одоголосивъ вырокъ, уволюняющій Бережанского одъ закиду злочинства уведена и скрытоубійства а заосуждающій за злочинство крадежи рѣчей вартости надъ 300 зр. на сѣмъ лѣтъ тяжкой вѣзничѣ, заостреной однодневнымъ постомъ щотыждня. Одъ того выроку зголосивъ прокураторъ жалобу неважнѣости.

— Нападъ зъ Грабѣвки коло Угринова пишуць до Kurjer-a Lw.: Въ день Юрдана незнакомый мужичина, користуючись неприсутностю тамош-ного священника и его жены, бо були въ цѣрквѣ, прийшовъ до ихъ помешканя, а побачивши въ кухні лишь служницю, хотѣвъ достатися до комнаты. Коли служниця дверѣ одъ комнаты замкнула и не хотѣла его пустити, порѣвалъ сѣ до неї и на силу хотѣвъ отворити дверѣ. На щастье надѣйшовъ священникъ и перешкодивъ дальшому нападові. Навастиникомъ бувъ зарѣбникъ зъ парового тартаку въ Завою, Миллеръ, родомъ зъ Угор-щины, котрый ставъ волюющю.

— Товариство „Лютія“ устроюе въ пятницу дня 31 н. ст. сѣня с. р. въ сали Народного Дому П. вечерокъ музичный при участіи п. Мат. Пісторьоніи, гарфютки, п. Броміана, сѣбѣка оперового и Шелачинскаго, професора консерваторіи музичной. Програма обнимае обѣмъ творѣвъ музичныхъ. Початокъ о 7 год. вечеромъ. Вступъ 1 зр. 20 кр.

— Въ Станіславѣвъ зарѣджено дня 21 н. ст. сѣня ревизію судову рѣвночасно у шести жидѣвъ, підорѣбныхъ о покутне писарство. У одного зъ тыхъ жидѣвъ найдено богато рѣзныхъ поданъ и доказѣвъ, що ему підпомагали два станіславѣвскіи адвокаты.

— Порохничій мѣщане хотѣ Русины, сѣбѣвають повертаючи зъ процесіею зъ торжества Юрдана, замѣсть „Явилъ сѣ еси“, Уважъ сѣловіеце, т. е. тоту мѣсню, яку сѣбѣвають дѣды на похоронахъ. Ладѣе руске мѣщанство нема що казати! — каже на то „Батьківщина“.

— Въ справѣ вправѣ войсковыхъ, якъ мають обдѣ-бути ся при оборонѣ краевѣвъ в. р. 1890 черезъ чотири тыждѣй, зарѣдико министерство обороны краевой такѣ: 1) Що-до пѣшихъ баталіонѣвъ обороны краевой ч. 1 до 82. При кождѣмъ зъ згаданихъ баталіонѣвъ обдѣлуть ся безпосередно по укѣнченю школы рекрутѣвъ якъ вступній такъ и головній вправы, въ котрыхъ мають взяти участь лѣндырсты сѣлѣдующихъ категорій: 1) Безпосе-редно до обороны краевой асентерованіи: а) въ рокахъ 1889, 1888, 1887, 1885, 1883, одтакъ б) въ р. 1880 зъ выимкою тыхъ, у котрыхъ за-галный часѣ вправѣ выносятся болѣше якъ 20 тыждѣй. 2) Асентерованій въ р. 1879 до ста-лон арміи а одтакъ по обдѣлти службѣ въ ліпін и въ резервѣ перенесеніи до обороны краевой. 3) Зъ тыхъ, котрыхъ призначено безпосередно до обороны краевой: въ р. 1886 тѣ, що не обдѣлу-доси вправѣ довѣшихъ якъ 8 тыждѣй; въ р. 1884 тѣ, що не обдѣлу доси вправѣ довѣшихъ якъ 12 тыждѣй; въ р. 1882 и 1881 тѣ, що не обдѣ-були доси вправѣ довѣшихъ якъ 16 тыждѣй; въ р. 1879 тѣ, що не обдѣлу доси вправѣ довѣшихъ якъ 20 тыждѣй. 4) Налѣжачій до резервы за-пасовой обороны краевой и асентерованій: А) въ рокахъ 1889 и 1886; Б) въ р. 1883 зъ выимкою тыхъ, у котрыхъ загалный часѣ вправѣ войско-выхъ выносятся доси болѣше якъ 8 тыждѣй. П. Що-до кѣнної обороны краевой: До вправѣ вой-

сковыхъ будутъ покликаны въ першій ліній лѣнды-рсты асентерованій въ р. 1878, ели зъ якихъ небудѣ причини подчасѣ службѣ въ резервѣ або оборонѣ краевѣвъ не обдѣлу доси приписаныхъ вправѣ войсковыхъ. Елишій постановы що-до тыхъ вправѣ одоголосѣт ся пѣзѣйшѣ.

— Велика буря лютѣла сѣ минувшій пятницѣ въ цѣлѣй середѣй Европѣ. Газеты вѣдѣнскій пода-ють великій описъ шкоды и пригоды, якълучили ся подчасѣ той бурѣ у Вѣдні и въ околици. Н. пр. у Вѣдні дали знати наразѣ о 15 огняхъ; по улицяхъ не можна було перейти, бо зъ дахѣвъ спадали дахѣвки и цѣгли; тысячѣ шибѣ вытовкла буря и оклярѣ при подвѣшеныхъ о 30% за для страйку цѣнахъ скла будутъ мати гарный зарѣбокъ; еднѣ зъ людovýchъ театровѣ, т. з. турец-кій театр, побудованній зъ зѣлѣна и дерева, роз-несла буря до тла. Въ Гернальсѣ спала зъ ко-стела Редемптористѣвъ вежа, а въ лѣсахъ поло-мане велике число деревъ. Въ Бервѣ моравскѣмъ убили спадачѣй цѣгли два конѣ при возѣ, що стоявъ на улицѣ.

— Графиню Шаролту Вай, котра одагалася по мужески а навѣтъ оженилася въ одною дѣвчачою, оддавъ судѣ до заведенія божѣвольныхъ, бо отвер-джено, що она есть истеричкою и вже по сво-ихъ родичахъ унаслѣдила недуги нервовѣй.

— Польскій мѣляръ Янъ Матейко вымаловывъ но-вый образъ на замовленіе краковскаго жидѣ д-ра Арнольда Ранапорта (зъ Landerbank-y) замѣшка-лого уже одъ кѣлькохъ лѣтъ у Вѣдні. Образъ сѣ историчный и представляе „Принятѣ жидѣвъ въ Польшу Володиславомъ Германомъ“. Хто бачивъ сѣй образъ, повѣдае, що сѣ одиной зъ наилучше-скомпонованыхъ малюнкѣвъ Матейка, а величи-на его: два метры въ-довжѣ а 1½ метра въ-вышѣ.

— Парошѣвъ п. Кісса забѣзпечачѣй експлозую-щѣмъ, показавъ сѣ простымъ обманствомъ. Оно-гда въ полудне въ ратушѣ обдѣлувавъ проба, у-строена заходомъ интересаныхъ въ нагѣдовѣхъ промыслѣ. Проба мала выказати и сирѣдѣ выка-зала, що нагѣта, якъ салѣзова такѣ господарска, и безъ порошкѣ п. Кісса надѣють сѣ до тыхъ всѣхъ пробъ, якими продукувавъ сѣ п. Кісса и кот-рий мы своего часу подали. П. Кісса, знаючи фѣ-зичный и хѣмичный свойства нагѣты, покориствуя сѣ ими и показавъ, мовѣ-бы за доданіемъ порош-ка нагѣта не експлодувала а скляній цѣлиндры не лупали. Всѣ ті експерименты повторѣвъ вче-ра п. Игнатювичъ, и заявивъ, що выгаданный п. Кіссомъ порошокъ есть обманствомъ, обманомъ на-легковѣрѣностей кущующей публики. П. Игнато-вичъ перестѣрѣвъ публику, щоби не спускала сѣ на порошокъ и вже купувала подѣйшій родъ нагѣты, змѣшаній зъ бензиномъ та легозапальными газами, бо тымъ самымъ зоблѣзилось бы число нещасныхъ пригодѣвъ. Пѣсля анализѣ хѣмичной порошкѣ п. Кісса есть вычѣйшимъ „окромъ“ жо-тымъ, котрого така сама скѣлькѣсть, за яку бѣвъ бере 40 кр., коштуе въ торговлѣ лишь кѣль-ка кр.

— Забавы коронованыхъ головъ. Въ парискѣмъ вы-давинцѣвъ Revue de jeux поданій улюбленій игры на дворахъ европейскихъ. И такъ цѣсаръ нѣмец-кій любитъ понадѣ все шахи, король Гумбертъ варшавскій, король голландскій, Вальгельмъ, цѣлымъ годинами грае въ пѣкетѣ. Нашъ цѣсаръ Францъ Іосифъ, въ своемъ кабинетѣ, до котрого нѣкому не вѣдно входити, выкладае часто пасьянсы, знае-бѣтъ всѣ роды сѣй забавы и неразѣ годины про-водитъ надъ нею. Князь Уельскій забавляеся конь-ми и бакаражомъ. Князь Вальдѣмъ виправдѣвъ на белгійскій дворѣ маію, котрой вычѣивъ сѣ подчасѣ парискѣмъ выставѣ. — О музичѣ на дво-рахъ такъ пишуць: Королева англіиска Викторія, а такожъ еи дѣвѣтка, княгиня Лѣоиза, грають на фортепѣлѣ и органѣхъ; князь Уельскій грае на „баніо“, певнѣмъ родѣ гитары, улюбленѣмъ ин-струментѣмъ негрѣвъ въ пѣвнѣдній Америкѣ. Князь Коннатъ, Артуръ, третій сынъ Викторіи, ухѣдѣтъ за доброго футбиста, а князь Единбургскій за зна-менитого виоліниста. Улюбленѣмъ инструментомъ царя есть сѣрбный пістѣвъ. Королева Италія есть доброу піаністкою, а наша цѣсарѣвна Елисавета одушевляе всѣхъ своєю грою на цитрѣ. Цѣсарѣва

япанска грае на своемъ инструментѣ народномъ „кою“, подѣбнымъ до цитры о болѣшихъ розмі-рахъ. Королева румынска грае на гарѣхъ и фор-тепѣлѣ. Король грецкій Юрій выгравѣе зъ вели-кою виравою великій мелѣодій кастаньетами и на чаркахъ одъ вина, такожъ грае на угорскѣхъ цимбалѣхъ; тои послѣдній музики вѣчитъ сѣ те-перѣ такожъ грецка архикнягиня Софія подѣ про-водомъ двоухъ угорскѣхъ музыковъ. Прускій князь Генрахъ грае и compone на скрипки и фор-тепѣлѣ.

— Остерога для рѣлѣнниковъ. Мѣжь всѣлякими по-радами на сѣгорѣчній бракѣ нашѣ появились въ N. Rebutъ доносъ одного рѣлѣнника, въ котрѣй оны подае, що его худѣа дуже радо вѣтъ четину стѣлену подѣ худѣою и тѣму радѣтъ уживати четины на кормѣ, щоби заощадити нашѣ. На сѣ заявивъ д-ръ Круляковский, професоръ львовской ветеринаріи, осы що: Що голодна худѣа въ бра-ку иныного корму, вѣтъ и листѣе деревъ четинѣ-стыхъ, а именѣо молодой паросты сосновій, яко до-сытъ сочитѣй, знае майже кождый рѣлѣнникъ, бо сѣ можна бачити кождоу весны въ околицихъ, де бракѣ сухон нашѣ приневолюе выганяти худѣу на голѣ, ще не покритѣй травѣю толою, на котрыхъ ростѣ хвѣона, — але не кождоу вѣдомѣй насѣлѣди такого корму. Треба отже пригадати, що появляюча сѣ часто на рѣй хорѣа „кровоае мѣченѣ“ (haematuria) а мѣжь народомъ называна „червѣнка“, есть дуже часто насѣлѣдкомъ корму, що мѣстѣтъ богато смо-лы и етеричныхъ олійковъ, а ростины четинѣ-стей якъ-разѣ мають якъ наиболѣше такихъ ча-стей. Червѣнка у худѣоы есть хорѣобою о высо-комъ процентѣ смертоносною, нищѣтъ силы звѣ-рати и трудно еи лѣчитѣ, бо зъ сѣго смѣлѣтого корму повсѣгають и нашѣ довѣо тѣреваючій непра-вильности въ травленю. Для того треба дуже о-сторожно братѣвъ до повѣшенъ згаданой порады, бо легко можна стратити и ту рѣшту худѣоы, ко-тру хотѣлось спасти одъ голоду.

— Безпѣлѣность публици у Львовѣ стала послѣд-ними часами дуже излосторичною. Нема майже ноци, щоби не лучилось яке вломанѣе до торго-валѣ, и всѣ ті крадежи кѣнчатъ ся звычѣйно лишь на занѣтованѣ въ полиційѣй хрѣнѣцѣ, бо о вы-крытѣ злодѣйствъ нема ошѣла и загадки. Зѣвѣстна рѣчь, що на 10 крадежей навѣтъ 10 не выкры-сѣтъ, а все то вказуе на лихе ведѣние бюра без-пѣчности въ львовскій полиціи. Оногда вломались злодѣи до торговлѣ зъ нагѣтою въ домѣ ч. 15 при улицѣ Яглонской — а треба знати, що львовска полиція примѣчена о кѣлькѣнацѣтъ кро-ковъ дальше при ул. Яглонской. Сими дѣями злодѣи украли зъ пивницѣй старшого комисаря по-лиціи п. Вѣйима кѣлькѣнацѣтъ фляшокъ вина. Вправѣ выкрыто злодѣйствъ — але все таки сѣй фактъ иллюструе надѣто ярко львовскій односинѣ.

Телеграммы „Дѣла“.

Лисбона 28 сѣня. Насѣла тутъ вѣсть, що въ Бразиліи выкрыто заговоръ противъ республики, въ котрѣмъ взяло участь богато офицѣровъ бразиліиской маринарки.

Гага 28 сѣня. Царѣви яко мировому судѣи въ спорѣ Голандіи зъ Франціею въ Су-анскій справѣ переславно вѣе дѣтѣчній акты.

Берлинъ 28 сѣня. Уродины цѣсаря обходѣно вчера дуже торжественно. У цѣса-ри явили ся король сакскій и кн. Бисмаркъ зъ міністрами и складали ему свои желанія. — Праса тутѣшня высказуеся дуже похвалѣно о ческѣ-пѣмѣдкѣй угодѣ.

Софія 28 сѣня. Ходитъ чутка, що пра-вительство выслало до прихильныхъ собѣ державъ одповѣдь на протѣстъ Россіи противъ болгарской позички.

Лисбона 28 сѣня. Вѣсть, що перегово-ры зъ Англіею зѣвсѣмъ розбили ся, есть не-правдива; перенесено лишь португальского посла зъ Лондѣну до Парижа.

ВОЙНА ЕВРОПЕЙСКА

найновѣйша гра товариска

продѣа сѣ въ перворядныхъ торговляхъ.

ЦѢНА 1 зр.

3327 5-7

Накладомъ В. Криштофовича въ Краковѣ.

На желанье примѣрники въ рускомъ языкѣ.

Основанный въ роцѣ 1847.

Торговля и Складъ Винъ

ЛЮДВИКА ШТАТМИЛЕРА
у Львовѣ, улица Краковска число 9.

поручае:

Старѣй вина угорскій лѣчничій и натуральній вина
столовой одѣ 42 кр. бут.

Знаменитѣй Старки, Житѣйскы, Ружѣ и Аракъ de Goa.

Старѣй Меды бут. по 1.00 1.50 2.50
зъ лѣтъ. 8 лѣтъ. 15 лѣтъ.

Оригинальній вина шампанскій и правдивый Конякъ
французскій першорядныхъ домовѣвъ.

МАЛѢЯГѢ бут. по 1.50, 2.00, 2.50, 3.20, 6.00
и 7.50 зр.

МАЛѢЯГѢ БѢЛА бут. по 2.00 зр.

Цѣнники на желанье даромъ и оплатѣно.

Готѣль угорскій въ конформѣтъ и коннаты.
одѣ 55 кр. до 2 зр.

Складъ кавы

АРТУРА КОСЦИЦКОГО

подѣ знаменѣмъ

„СИРІУСЪ“

у Львовѣ, Хорущина ч. 22

поручае добру и выдатну каву спро-
ваджену безпосередно одъ проду-
центѣвъ зъ Америки полудневыи.

Коштуе у Львовѣ:

1 кильо зр. 1.80 и 1.90 зр.

кава палена 1/2 кильо 1.20 зр.

на провинціи:

4 1/2 кильо 9.15 и 9.60 зр. франко.

Обдѣратѣлѣмъ надѣ 50 кильо опустѣ.

Не маю зѣвсѣмъ тыхъ
родѣвъ кавы, котрій одого-
лѣють ишій подѣ назвоу
мого имени. Спрѣвадѣую каву
просто одъ продуцентѣвъ, що мо-
жу доказати и продаю ея наимѣ-
не о 20% дешевѣе якъ хто не-
будѣ. Въ Гамбургѣ и Триѣствѣ мож-
на достати каву вѣже лѣша зъ че-
твертой руки, а то для того, що
продуцентѣ спрѣдае гуртовниково
на мѣсцѣ, той зѣну гуртовникова
въ Европѣ, одъ тыхъ купуе компа-
سیونѣрѣ; а одъ него якъ купѣтъ и
то звычѣйно не просто, але черезъ
агента мѣсцевого або подорожнѣ-
чѣго. Вирѣшѣе може кождый салѣ
переконатися, чи достѣно де нѣде
по той цѣнѣ таку каву якъ моя, що-
до якѣсти и смаку. 2231 (62-)

Реставрація у власномъ заарѣ.

При закупнѣ товаровъ просимо посылкуватися на нашу часописъ.

Выдавецъ и одѣбѣлѣчальный редакторъ Иванъ Белей.

Папѣръ зъ фабр. Черляньской.

Зъ друкарнѣ тов. им. Шевченка, подѣ зар. К. Бѣдзарского.

колегією президія без зміни. На случай рбз-ниці въ поглядяхъ застерігає ся для колегіи высказати своє мнѣніє.

18) На случай збѣдного жаданя обохъ выдѣловъ секційныхъ можуть засѣданя обохъ обдѣловъ ся спѣшно.

IV.

Утвореніє торговельно-промисло-вой комитаты у всѣхъ двѣхъ Чехіи.

Зъ огляду на великость праского и либерекского округовъ комитаты торговельныхъ и признаючи потребу абблѣшеня числа округовъ комитаты торговельныхъ, стане черезъ выдѣленіє потребного числа повѣтовъ податковъныхъ зъ праского и либерекского округовъ новый округъ на всѣхъ Чехіи. Ц. к. правительство принициально готѣть ся, чтобы были поставлены внесены что-до выдѣленя и придѣленя поодинокихъ повѣтовъ до поодинокихъ округовъ и что-до сотвореня одновѣдного заступничества новон комитаты торговельной въ радѣ державной и въ соймѣ чешскомъ, безъ ушкоды дотепершнго заступничества въ обохъ тѣлахъ парламентарныхъ истнующихъ уже комитаты торговельныхъ.

V.

Ревизія ординаціи выборочной комитаты торговельныхъ.

При нагодѣ территоріальной зміны округовъ комитаты торговельныхъ мавъ бути такожь предпринята ревизія ординаціи выборочной округовъ комитаты торговельныхъ, дѣтвенныхъ сею зміною.

VI.

Одграниченіє повѣтовъ судовыхъ.

Округи судовъ повѣтовъхъ и окружныхъ будутъ, при уваженіи бажаніи интересованого населенія, территоріальныхъ одностѣй коммуниціи и торговль, такъ зміненіи, чтобы, на сколько змога, округъ судовый обнимавъ только громады одной и той самой народности.

Правительство буде на случай потреби предпринимати для осигненія той цѣли такожь потребнѣе абблѣшеніє числа судовъ повѣтовъхъ и окружныхъ, на сколько позволяти мѣстанъ оіановѣтъ.

Розсѣды и обговоры тыхъ справъ и вырѣшѣ операту буде порученъ маючой аложити ся комісія при высшомъ судѣ краевомъ въ Празѣ зъ покликаніемъ мужъвъ доверія, а внесены ихъ будутъ, по мысли закона зъ 11 червня 1868, В. з. д. ч. 59 и 20 цѣтня 1873 В. з. д. ч. 62, предложѣн до оціненія соймомъ, и то по змогъ на найблизшій сесіи чи въ цѣлѣмъ обемѣ чи бодѣй въ части.

Законодавчому поступованю застерѣгає ся — потягати изъ зміны ординаціи судовъ дальшій консеквенціи дотычно округовъ репрезентаций повѣтовъхъ и окружныхъ выборочныхъ.

Зъ той причины треба такожь політичній повѣты, при повнѣмъ уваженіи цѣлей администраціи, одграничати по змогъ одновѣдно народности мешканцѣвъ.

VII.

Урядженія при высшомъ судѣ краевомъ въ Празѣ.

При высшомъ судѣ краевомъ въ Празѣ заводѣть ся ось такі урядженія:

1. При обсадѣ 41 системизованныхъ посадъ совѣтниковъ высшого суда краевого буде только что-до 26 посадъ выматане знаніє обохъ языковъ краевыхъ, а что-до 15 посадъ посадъ не буде ся выматане знанія чешского языка, и то уже при розписаню конкурсу.

2. Зъ кождою зъ обохъ тыхъ группъ совѣтниковъ высшого суда краевого буде утворена комісія персональна и дисциплинарна по мысли § 28. инструкціи судов. Въ комісія, утвореній зъ группы 26 совѣтниковъ мають полагоджувати ся сиравы персональній и дисциплинарній судовъ въ

области замешканій переважно Чехами, а въ комісія утвореній зъ группы 15 совѣтниковъ такий самі сиравы судовъ въ областяхъ замешканій переважно Нѣмцами. Въ кождій зъ обохъ тыхъ комісій мавъ такожь радити ся надъ предложеніями для обсады посадъ совѣтниковъ высшого краевого суда, котрі мають рѣшати ся въ той группѣ, зъ котрой зложена комісія.

3. Въ рѣшній способъ мавъ утворити ся зъ кождою зъ обохъ тыхъ группъ совѣтниковъ высшого суда краевого по одному дисциплинарному сенатору по мысли закона зъ 21 мая 1868, В. з. д. ч. 46. Сенатъ утвореній зъ группы 26 совѣтниковъ буде покликаній урядувати яко судъ дисциплинарній въ справахъ судовыхъ урядниковъ судовъ въ области замешканій переважно Чехами, а сенатъ утвореній зъ группы 15 совѣтниковъ въ справахъ судовыхъ урядниковъ судовъ въ области замешканій переважно Нѣмцами. Міністеръ справедливости буде при своихъ внесеніяхъ на обсаду мѣсць совѣтниковъ высшого суда краевого головнѣ мати взгляды на тыхъ убѣдѣлѣвъ, котрі свою урядову службу дося повнѣли въ той области, котра одовѣдає той группѣ, до якои належить маюче обсадити ся мѣсце.

VIII.

Обсада судовъ першон инстанціи.

Цо-до обсады судовъ першон инстанціи и прокураторій державныхъ не ставити ся певного правила, о сколько належить державѣ вымѣгъ знанія обохъ языковъ краевыхъ.

Рычѣ админістраціи судовон буде, при именованю судѣвъ, прокураторѣвъ, урядниковъ канцеляріиныхъ и службъ власти нильну увагу на кождоразовъ потреби службы и управленій претенсіи убѣдѣлѣвъ.

IX.

Ревизія розпорядженія языкового.

По переведеню наміреного розграниченія повѣтовъ судовыхъ, подѣлѣть ся ревизія розпорядженія зъ 19 цѣтня 1880 р. что-до уваженія языковъ краевыхъ въ переписцѣ судовъ и прокураторій въ Чехіи зъ сторонами и властями автономичными.

Обѣ стороны застерѣгають себя, что при дотычныхъ переговорахъ кожда стоятъ буде на своихъ принципахъ становити.

X.

Законъ что-до уваженія языковъ краевыхъ властями автономичными.

По заявленю ц. к. правительства, что уваженіи чешскимъ соймѣмъ проектъ закона о уваженю языковъ краевыхъ властями автономичными не буде представленъ до найвыс. санкціи, приде сей проектъ въ найблизшій сесіи соймовой подѣ новіи наряды, а обѣ стороны готѣть ся головнѣ на то, чтобы въ вымѣгъ Прагѣ, мѣста зъ власнымъ статутѣмъ такъ были трактованіи, якъ всѣ прочіи громады.

XI.

Реформа соймовой ординаціи выборочной и утвореніє курій національных.

Завѣде ся реформа соймовой ординаціи выборочной зъ сирадѣлѣмъ уваженіемъ всѣхъ мѣрѣйныхъ моментѣвъ, посли мѣрила, одвакового для обохъ народностей.

Цо-до заступниковъ большон посѣлости, буде корпусъ выборчій альодіальной большон посѣлости подѣлѣный на кілька корпусѣвъ зъ территоріальнымъ розграниченіемъ.

Правительство внесѣ на найблизшій сесіи предложѣнь что-до зміны ординаціи выборочной для альодіальной большон посѣлости и заявить при томъ, что якъ найкорше внесѣ такожь предложѣнь что-до загальнои реформы ординаціи выборочной.

На мѣсцѣ дотепершнихъ курій соймовыхъ мѣсков и сѣльсков заводѣть ся побѣхъ дальше истнующихъ курій большон посѣлости

дѣвъ новіи курій: курія посѣловъ чешскихъ и курія посѣловъ нѣмецкихъ округовъ выборчыхъ.

Обѣ тѣ куріи вытворять ся на основѣ мѣсты, опертой на дѣйствиѣмъ ставѣ посѣданя, зъ тымъ, что послѣ зъ палаты торговельныхъ при вступленю до сойму мають заявити, до котрой зъ обохъ курій хотѣть належати. Куріямъ тымъ будутъ прѣслугувати такий самі функціи что-до выборѣвъ, якій прѣслугували дотепершнимъ куріямъ, и въ той справѣ мавъ предложити ся проектъ закона на найблизшій сесіи. Дальшимъ закономъ, котрый убѣдѣ въ житѣ вразѣ изъ реформѣ ординаціи выборчон, буде кожда зъ трехъ курій надѣлена правомъ vet-а противъ уважалъ о змінахъ статута краевого та соймовон ординаціи выборчон, а такожь при пытаніяхъ дотыкающихъ уваженія языковъ въ житю публичномъ, властями автономичными и въ тыхъ заведеніяхъ науковыхъ, котрі не суть прѣзначеніи выключно для одной народности, о сколько пытаня тѣ лежать въ компетенціи сойму краевому.

Запрошеній Гго Екц. п. президентомъ министровъ участники конференціи зобовязуютъ ся, вступити ся рѣшчю у своихъ политичныхъ сторонниковъ за прінятіемъ отъ-що наведенныхъ умовъ, становлящихъ одну цѣлѣсть и одобрѣнныхъ ц. к. правительствомъ. Именнѣ зобовязуютъ ся нѣмецкіи члены конференціи до того, что внесутъ передъ своиміи сторонниками поворотъ до сойму краевому на основѣ тыхъ умовъ и по прінятію ихъ всѣми въ конференціи заступленными сторонами.

Умовы тѣ поддѣлѣть ся участниками конференціи политичными сторонами до вѣдомости дня 26 сѣчня 1890 въ Празѣ а д. 27 сѣчня 1890 оголошѣть ся ц. к. бирѣмъ правескимъ у вѣчѣрнихъ дневникахъ. До того часу основа умовъ мавъ лашити ся въ кружѣ доверѣнності. Якъ только политичніи сторонники участниковъ конференціи пріимуть тѣ умовы, что станѣсь д. 26 сѣчня 1890 р., такъ одъ сего часу умовы тѣ обявуютъ ся всѣмъ сторонамъ, — отже-жѣ и ц. к. правительство.

У Вѣдин, 19 сѣчня 1890.

Татѣе в. р.
Фридрихъ Кароль гр. Кіевскій, д-ръ Г. Гальвичъ, Р. Кляймъ-Маргвицъ, Е. Пленеръ, д-ръ Маттушъ, Лобковичъ, д-ръ Л. Шлегельеръ, М. фрейеръ фонъ Шаршмидъ, д-ръ Рігеръ, д-ръ Фр. Шмидтъ, Шенбургъ Гартенштайнъ, Освальдъ гр. Туль, О. Цайтгаммеръ (въ власноручно).

Переглядъ часописей.

[Солідарность Рускивъ а „Червоная Русь“.]

„Червоная Русь“ въ 1-мъ н-рѣ зъ 3 (15) сѣчня с. р. въ передовій статіи „Нашѣ успѣхы“ такъ написала:

„Согласіє, единство, солідарность... были, есть и будутъ всегда находити ся на нашемъ прапорѣ...“

„...Редакція наша стремится къ тому, чтобы вся австрійская Русь поступала солідарно и якъ одинъ мужъ защищала свои права; мы лашѣ въ согласіи, единствѣ и рѣшительности видѣмъ лучшую будущность русскаго народа...“

„Та солідарность и рѣшительность, передъ которою даже самыи завзятѣйшіи наши противники преклонили голову и признали — то заслуга единствѣна лиши одной нашей газетѣ...“

„Наша программа стала въ послѣднее время общою программѣю каждого истиннаго русскаго патриота и именнѣ русскіи соймомъ послѣ, прінявши ту нашу программу солідарности и рѣшительности, получаютъ изъ всѣхъ концовъ галицкой Руси заявленія доверія и признательности!“

Въ вышнихъ уступахъ топ самонъ статѣй „Черв. Русь“ закладѣ „другимъ русскимъ га-

зетамъ“, что „пропагандѣ сервилитизмъ“, „ещѣ недавно защищали сервилитичную политику“ и т. н. Очевидно, что такоє твержденіє сѣтъ въ высочайшѣ степеніи образливѣ и мусѣло-бѣ само собою возбуждѣвати гнѣвъ и обурѣненіє. Але супротивъ повышого голошенія о „согласіи, единствѣ и солідарности“, о заслугахъ „Черв. Русь“ патѣмъ поли — всякій гнѣвъ мусѣтъ уступити. Импертиненціи и ложѣ, коли не держати ся сянон-такою мѣры, але перестувають всяку границу, такою именнѣ пересадѣю возбуждѣють въ першій хвалѣ остоивнѣе, а одтакъ уже веселѣтъ. Тажѣ не дѣлѣлось сѣдавно, але таки тамтого року, что „Черв. Русь“ неустанно, при всякій найблизшій случайности, а найчастѣйше вѣсѣмъ безъ всякой причины, старала ся возбуждѣвати „роздѣлѣваніи партійной споры между Русинами“, неустанно и безъ найменшон причины видѣла ся на найлучшихъ патриотѣвъ рускихъ, не належачихъ до ея фракціи. Тажѣ кождому займетіє ви выступованіє противъ головнѣго комитету выборчон, ея деструктивнѣе поступованіє при выборѣхъ соймовыхъ, зъ причинъ которого одъ русскаго комитету, и то навѣтъ одъ людей своего табору, дѣстала выговорѣ, а дальше яже въ часѣ соймовон сесіи а навѣтъ по той сесіи ея не предметѣвъ, але особисто-партійній напасті на рускій клубъ и поодиновѣхъ его членѣвъ! Отже по томъ всѣмъ пріисадувати себя заслуги пропагованія згоды, солідарности, единности — такоє голошеніє набирає яже болѣе характеръ наивности, котра, якъ кажемо, возбуждѣвати мусѣтъ радше веселѣтъ.

Або чи-жѣ не сѣтъ наивнымъ отсей уступѣ зъ дописѣ „изъ-надъ Чечвы“ въ 2 н-рѣ „Черв. Русь“:

„Нашѣ бавѣтъ въ высочую политику и казалѣ бы, что то не Калущѣ, а на пр. настоящая Прага со своимъ старочехами, молодчехами, центральстами, пруссофилами и пр. А когда я въ торговлѣ Корытовского стрѣсѣвъ за газетѣю „Черв. Русь“, всѣ посмѣтрѣли на мене якъ на сумасшедшого, и прикладѣвъ вернулѣ шнѣ въ рука польскую газетѣю съ русскими буквами...“

Не трафляло ся намъ нѣколи въ який польскій, нѣмецкій або взагалѣ чуждѣй газетѣ чѣтати напастѣ на когось только за то, что не держати той газетѣ але ишу. Оно яковѣ и не красно такъ замовляти ся.

Але найбѣлѣйша статія въ „Червон. Русь“ въ н-рѣ 11 зъ 16 (28) сѣчня с. р. Ось-что тамъ написано:

„Шѣсть лѣтъ тому назадъ предлагала наша газета сѣссією русскихъ соймовыхъ пословъ. Пріятеля гал. Руси, даюшіи нѣкоторымъ политикамъ wskazówki, были противны той сѣссіи и въ томъ направлѣніи перевѣли свои наміренія... Наши соймовыи послѣ вели активную политику, а куда она привѣла — общезвѣстно...“

„На насѣ конулось все, что стоятъ на услугахъ господствующей партіи, однако мы не подчинились и не подчинимся ніякому вліянію, а будемъ дальше дѣйствовати въ нашемъ старомъ, историческомъ и достойномъ нашей народнои чести направлѣніи...“

„Предложено теперь (вѣроятно опять по wskazówk-амъ), чтобы организационно, а то для того, что о организации заговорила „Черв. Русь“. Но когда мы требовали, чтобы для составленія плана организации созвана была во Львовѣ конференція изъ представителей всѣхъ галицко-русскихъ повѣтовъ и чтобы рѣшенія той конференціи одобрили окружныи или повѣтовыи народныи вѣча — повиновѣніе ся wskazówk-амъ заявляютъ, что вѣча изливши и цѣ необходимо лашѣ въ кождомъ повѣтѣ учредити „самостѣйное“ политическо просвѣтительное общество...“

„Тѣ, которые даютъ wskazówki, могутъ радоватися, что организация, которой необходимо поднесла „Черв. Русь“, окончится на формальностяхъ, т. е. на составленіи статутѣвъ, подтвержденіи тѣхъ же и на вы-

ворѣннѣ, бо такъ мы были умовили ся зъ Довбушукѣмъ, коли розходили ся на свѣта. Въ Криворѣвнѣ сходили ся мы у Василя Процюка и у Тимка Хацюка и забавлялись у нихъ черезъ три днѣ. Тутъ зѣшли ся мы и зъ Довбушукѣмъ, але всѣхъ було насѣ уже лѣше шѣстьохъ товаришѣвъ, бо Михайла Ук аниѣя вже межѣ нами не було. Четвертого дня пѣшли мы въ полонныи на Чорногорѣ а зъ бѣдѣмъ на бѣхъ угорскій. Волопухъ хотѣла насѣ попровадити до угорского сѣта Герда, але Довбушукъ не хотѣвъ тудѣ ити, тожѣ тѣ Волопухъ одлучили ся бѣт насѣ и пѣшли въ свою сторону, але не знаю кудѣ. Такъ отже лишили ся насѣ лише трѣхъ: Довбушукъ, его сестрѣнцѣ та я, и мы бавѣли въ полоннахъ самотрѣтъ дѣвъ недѣль; вѣсти мѣла мы що, бо Довбушукъ одшукѣвъ тамъ бѣрѣвницѣмъ брандѣ и бѣчѣвку горѣвки, запѣлъ сѣкованій намѣмъ це давнѣйше. По двѣхъ недѣляхъ повыходили вже и бѣдѣ въ полонныи а мы пересѣдѣжували це якѣсь часѣ при бѣварѣхъ въ колабѣхъ; наибѣльше перебували при бѣварѣхъ Семерденюка, Василя Валишукѣ и Матѣнковѣхъ. Очарѣ говорили намѣ, что Довбушукъ приходѣть самотрѣтъ до кошарѣ, але она не шѣла на насѣ, лишь Матѣникъ прѣсѣвъ насѣ черезъ своего бѣварѣ, чтобы мы не забѣрали ему рушничѣ и котѣловъ. Зъ бѣдѣ пѣшли мы зновѣ до Ясеня, до жѣвни Довбушукѣмъ, и застѣли въ томѣ Ясеня въ коршмѣ у шавкаря одного сягѣтского жѣла Дуного, пахѣтѣя сягѣтского и ясенѣского. До того Дуного послѣла въ Довбушукѣ Федѣра Ващука и Дуного прѣйшовѣ до тои хѣтѣ, де бувѣ Довбушукъ зъ жѣвнѣкомъ и зъ колабѣю, та посѣдѣжувѣвъ усѣхъ горѣвѣко, что въ собою прѣйѣвъ. Цѣлу нѣчь пробуѣвъ Дуного зъ нами и тогдѣ стала межѣ нами а Довбушукѣмъ така умова, что Довбушукъ мѣвъ жѣвнѣ до осени на св. Покрѣ ву прѣнести до Сѣгѣту всю добычу, яку до того часу роздобѣ въ „польскѣмъ“ краю. Другого дня вер-

нуѣвъ ся Дуного до Сѣгѣту, а вѣтажѣко пѣйшовѣ зъ нами до Ясеня и тамъ одѣдѣвъ зъ сестрѣнцѣмъ своимъ сестру, а я скочѣвъ тѣмъ-часѣмъ на одну дѣбу до Дры, до сѣгѣтѣ. Зъ бѣдѣмъ вернуѣвъ я до Ясеня, тутъ переночувѣла мы всѣ три у Довбушукѣмъ сестры и пѣшли зъ бѣдѣмъ самотрѣтъ до Мѣвулѣчѣна на гѣзу Мѣчернику. Мѣчерникѣмъ згнѣнуѣвъ зъ насѣхъ рушѣ; зловѣвши его, бѣдали мы ему голѣву, забрала 7 битыхъ тѣларѣвъ, котѣль, рушничѣю и дѣкай фанѣты а на концѣ сѣпалии его хѣту. Доконѣвши того розбѣю выбрали мы ся всѣ три до Кѣсѣмѣча до Стефана Дѣвѣнѣчука и пѣдѣйшли пѣдѣ его хѣту въ нѣчи, а цѣ Дѣвѣнка не хотѣвъ отворѣти дѣверѣй, то Довбушукъ вхѣпѣвъ на дѣверѣ яковѣ дерево, вдѣрѣвъ нѣмъ у дѣверѣ и позѣвъ нѣхъ подѣвѣжувати. Мы оба — я и его сестрѣнцѣ — стояли при дѣверѣхъ. Вѣтажѣко двѣжѣнѣвъ трѣхъ дѣверѣй и зъ чѣвъ тѣснѣтъ до сѣней, але въ тѣй хѣвлѣ стрѣлѣвъ у него Дѣвѣнѣчука и вѣдѣлѣвъ въ рамѣ. Пострѣлѣннѣй вѣтажѣко утѣвѣвъ зъ нами до лѣса, але что не мѣбъ дальше вѣти, то мы оба — я и сестрѣнцѣ — занѣсли его за сѣло въ корѣхъ, прѣканѣуа зѣ жѣваго хѣворѣстѣмъ, а саміи пѣшли въ лѣсѣ.

— „Чи мѣвъ Довбушукъ тогдѣ якѣ грошѣ при собѣ?“ — запѣтѣно Бѣкорѣва.

— „Мѣвъ при собѣ два червѣной золотѣ и монѣты на тѣларѣ; болѣе грошей при собѣ не мѣвъ. Хрѣстѣтъ, зашѣтѣвъ нѣ червѣно сѣкѣно, что его мѣвъ въ рабѣнуку двѣро богѣродецкого, и сѣрѣбѣна, позолѣчена лѣдѣвѣнѣца, котра походѣла, зѣтъ самѣ говорѣвъ, зѣтъ розбѣю и рабѣнуку двѣро Зѣлѣтѣнѣчука, то лѣшѣло ся при нѣмъ; лишь пару пѣстѣлетѣвъ и рушничѣю, что мѣвъ такожь при собѣ, давѣ намѣ, коли мы розѣставѣли ся; рушничѣю давѣ менѣ а пѣстѣлеты сестрѣнцѣмъ.“

На томѣ конѣтъ ся вѣстѣ, якѣ мы прѣзѣбрали про славного вѣтажѣка Олѣксу Довбу-

шукѣ, и сумѣвѣваемѣ, чи ще де бѣдѣжѣють ся дѣкай урядѣвъ докумѣнты, котрі бы одѣносили ся до розбѣшацкого жѣтѣ тогѣ страшногѣ чѣрногорского сокола. Въ записѣхъ правѣныхъ зѣвѣшѣло бы ся, думаемо, что дозѣлъ дѣтѣчного матеріалу, кобы воля та охѣта пошукѣти, а зѣвѣшѣвши, кобы лѣсѣка оголѣосѣти. Прѣсѣба наша горяча что до зѣбрѣния устѣвѣхъ переказѣвъ та пѣсѣнь про Дѣвѣбушу, зѣверѣна передѣ всѣмъ до руссон молодежи на нашѣмъ Подѣбрѣю та Покутѣю, перегѣмѣнѣла мабѣтъ безъ слѣду, зѣвѣшѣтъ майже пусто. Лише зѣ двѣхъ мѣсѣвъ увѣдомѣно насѣ, что дѣ-що вже прѣзѣбарѣно. Мѣло намѣ уже тутъ зѣгадати, что дѣкай переказѣвъ про Дѣвѣбушука еписѣла въ Болѣховѣ и зѣвѣлала намѣмъ прѣслѣти Вѣдѣстойна пѣвѣтъ Н. Кѣбрѣнѣсѣка, одѣнакъ тѣ переказѣвъ не одѣвѣтъ ся до самого Дѣвѣбушукѣ, але — якѣ мы розѣслѣдали — до нѣшѣко, пѣзѣвѣшого вѣтажѣка, а именнѣ до Бѣйчѣука. Лице славного героичного зѣбѣнѣка выгѣлѣдаѣ оновѣте сумѣрѣкомъ вѣковѣмъ, мѣвъ вѣдѣлѣчѣмъ, але не сѣннѣй мѣтовѣмъ образѣ; усе, что нарѣдѣ, особѣливо въ подѣлѣныхъ сторонахъ, доѣвѣдѣвъ ся славного о томѣ або о нѣшѣмъ вѣтажѣ, прѣписѣвъ своимъ любѣмѣнѣцѣмъ Дѣвѣбушѣука. Кѣльѣко-жѣ поэтичного, чудѣвого блѣску доѣвѣтъ тѣй поѣтѣти въ поѣзѣяхъ своихъ намѣмъ незабѣтѣмъ Федѣковѣмъ! Але тѣмъ лѣдомъ рѣсте сумѣрѣкъ вѣковѣй, а истѣриѣа правѣда нѣвне и зѣтѣмѣно ся что разѣ болѣе. Тому крайнѣй чѣсѣ — зѣвѣрати тѣ пѣсѣни та переказѣвъ, разѣ-за-дѣ ихъ красѣ, а потѣмъ за-дѣла тѣхъ зѣрѣнѣтъ истѣриѣон правѣды, якѣ зѣ дѣкайхъ ще добуѣти можѣна. Та что-жѣ!...

Въ Пѣсѣнѣй за Надѣбрѣною мѣмъ одѣнѣтъ лѣсѣннѣй дѣже шѣтуѣно зѣроблѣннѣй старѣй за-мѣкъ зъ рушничѣвъ, якѣ кажуѣтъ, Дѣвѣбушѣуковѣмъ.

До Бѣкорѣвѣхъ зѣвѣванѣ, что одѣвѣтъ ся до Дѣвѣбушукѣ, доѣдаѣмо ще тутъ пѣмѣтку, что она въ нѣшѣмъ не прѣтѣворѣтъ тѣмъ вѣстѣмъ, якѣ мы давнѣйше подѣдали, а власнѣ до-

пѣвѣють ихъ. Нападѣ на дѣбрѣ Зѣлѣтѣнѣчука въ Борѣчѣвъ пѣдѣ Бѣучѣмъ выковѣвъ Дѣвѣбушѣука дѣя 4 мая 1744 р., при бѣмъ зѣ слова-мѣ: „Не по грошѣи тѣмъ прѣйшовѣтъ, але по твою душу, чтобы ты болѣе людей не мѣучѣвъ!“ — убѣвъ и аго самого и его жѣвѣнку и дѣтѣну при груѣхъ матерѣ, бо былѣ то Pan zły na ludzi i kilku zamo dował — якѣ чѣтаѣмѣмъ въ записѣхъ Бѣрнарденѣвъ лѣвѣнѣскихъ*).

Про смѣрѣть Дѣвѣбушѣука подѣвъ далеко до-кладѣннѣй вѣстѣ самѣ Дѣвѣнѣчука (або Дѣвѣнѣчука) передѣ сѣудѣмъ на рѣтѣхѣ ставѣславѣвѣскимъ дѣя 27 сѣрпѣя 1745 р. [Смѣрѣть поѣтѣгла вѣтажѣу надѣвъ рѣанѣмъ 24 сѣрпѣя въ рукѣ Дѣвѣнѣчука**)]. Въ прѣтѣволѣхъ своимъ подѣвъ Дѣвѣнѣчука вѣрно именѣ тѣхъ обохъ товаришѣвъ Дѣвѣбушѣуковѣхъ, котрѣ тогдѣ были зѣ нимъ, т. е. Бѣкорѣва и Ореѣнѣюка; зѣгадуѣ такожь, что „мѣдѣрунѣкъ“, т. е. зѣбруѣ свою, давѣ умиѣраѣчѣй вѣтажѣ тѣмъ обѣмъ товаришѣмъ, лишь дѣ-даѣ, что при нѣмъ зѣ йденѣво сѣмѣ одѣнаѣдѣтъ тѣнѣбѣвъ. Де подѣвъ ся той дорогѣй хрѣстѣнкѣ, о котрѣмъ зѣгадуѣ Бѣкорѣвъ двѣ рѣзѣ, не зѣнѣти. Околѣ умиѣраѣющего Олѣксѣ зѣгѣмѣдалѣо ся було доѣволѣ людей, можѣ прѣлѣпѣтъ до котрѣго. Дѣвѣнка доѣвѣтъ одѣсла до себе и своихъ потѣмѣбѣвъ бѣдѣ дѣдѣча косямѣчного а вѣзѣдѣи новѣгородского Іосѣ. Алѣксѣ. Ябѣловѣского вѣдѣлѣнѣтъ бѣдѣ подѣнѣтѣва за то, что herszta wszystkich niecnot u zbrodni, smoka w górach Zagrućkich wychowanego a życie u substancją oby-wateliw Pokuckich pożerającego zniósł u zgładził z tego świata.

*) „Сводная лѣтописѣ одъ р. 1700 до 1772“ ст. 160 до р. 1744. — Гл. „Дѣло“ за рѣкѣ 1888 ч. 150.

**) Гл. „Дѣло“ за рѣкѣ 1882 ч. 36—40.

(Дальше буде.)

борьба выдвигает политических Обществ, так как того рода формальности займут несколько месяцев времени, в течение которого можно было бы созвать конференцию наших патриотов из провинции, постановив на их согласием план действий и для поддержания той акции народными массами созвать по крайней мере 20 или 30 повсюду, народных собраний.

Но мы предостерегаем перед тем рода предложениями а т. д.

Помня о смущении, брамарбазующий тон статьи: "Мы не подчинились и не подчинимся", как коли-бы в том было не знать, как героизм Але "Червоная Русь" в том, что перед 6 роками Русия не согладала на пассивную политику и уступление русских послать в союму, и в том, что теперь "Дело" завязало до закладки политических товариществ по краю за примирением Чехов, видеть не что иное, только чужий wskazówki! Ча-же редакция "Черв. Русь" не знает, что в червни р. 1883 обдула ся у Львов наара обиде саясьх знатнейших русских патриотов и послать союмовых, на котрой лице оден редактор "Пролома" п. Марков промовлял за абстиненцию, а все инши бесидники, меж ними п. Романчук и Ковальский (в дошмой, майже поборогоденной бесиде) промовлял ршучо против такой политики, и по оттак внесенне п. Маркова майже односторонне обиде? Отже и п. Ковальский п. винував ся wskazówki-амг неуправлять Русия... За закладаньем политических товариществ русках обиде вала ся "Черв. Русь", — але теперь йи то вже не на руку! Конференция найзатейнейших деятелей русских ухвалыв клуб руский что давно перед тым, заным о ний "Черв. Русь" агада, и мы агадували о ний яко о справе конечной и наглядной, а закладанье товариществ политических не стоит йи зовсім на заваді ані в ізбоді еи не спинае. Мы и не думали одной справы з другою, а говорили о каждой в отдельной статье. И скликуванье вич окружных закладанье товариществ только не перешагае, але органи, тй товариства мусили бы очевидно вже посла свои статуты скликувати свои боры и вича.

Таки статья в такой поре, де треба найбольшой солидарности, де треба злучити все русий силы до найвероятнейшей акции, сущ прямо деструктивной и для загальных и в сьм Русиямх силных интересов только вь найвысшей степени шкодливый. Такама статьями вороги Русиямх можуть бути вповнй задоволенй.

Дописи „Дѣла“.

Зъ Черемского.

[Загальне зобрание членовъ „Бурсы для дѣвчатъ въ Перемышлѣ“. — Русий языкъ въ судѣ въ Нижанковичахъ.]

Дня 23 н. ст. сѣчня обдуло ся загальне зобрание членовъ „Бурсы для дѣвчатъ въ Перемышлѣ“ въ присутствии тридцати и больше членовъ подъ проводомъ председателя д-ра Антоновича.

Принято до вѣдомости справозданье выдѣлу, посли котораго куплено варады реальность зъ просторами огородомъ, на котромъ мае ставити двѣой институтъ, бдѣ б. п. архипресвитера Григ. Шашкевича за 10.000 зр., однакожъ за-для дорожьи материаловъ будовляныхъ въ Перемышлѣ, не ршучаю до сице будовы; дальше переято за 11.000 зр. дожниковъ „Заведенія для Галичаны и Буковны“ и ставнено уже до 3.000 зр.; роздано вѣльба запомогъ учащимымъ до черемскихъ шкѣл бѣднымъ дѣвчатамъ.

Оттакъ приступлено до дебатъ надъ амъ ную статутѣ. Референдумъ бѣвъ заступникъ председателя Левъ Шеховичъ. Змѣны дотыкали переважно установленя больше родѣ членовъ (основательныхъ, „учредительныхъ“ и „дѣйствительныхъ“), близкого означеня правъ покровителя, правъ и обязанностей членовъ, выдѣлу та загальныхъ зборѣвъ, и т. п.

Прякре вражьиье зробило, якъ заразъ при назвѣ товариства высь одинъ римский докторъ, бѣвший профессоръ богословія, котрому римскій засады не перешагають бути т. зв. „твердымъ“, щобы змѣнити слово „товариство“ на „общество“, мотивуючи то внесенне безглуздыми выводами фальсифицированными (?) а именно, що „товариство“ походить бдѣ „товаръ“ або „товарины“. Не знавъ вѣдай сарака, что наавѣ въ велико-рускомъ языкѣ слово „товаришъ“ не значать худобы. После нашон гадки председатель неупотрѣбно подавъ товнесенье подѣ голосованье, бо если бы другй хотѣвъ въ той самъ способъ поступати, якъ римскій докторъ, высклюкуючи дебаты надъ подднокими словами а може и надъ правописею, то и за тыждень не успѣли бы ухвалити змѣны статутѣвъ. На частые не знайшовъ римскій докторъ послѣдовательныхъ и такъ заблѣчено, хотай о пѣзній порѣ, дебаты надъ змѣною статутѣвъ. — Довшу дебату высклакала змѣна, щобы до выдѣлу входивъ одинъ бдпоручникъ кавігалды безъ выбору. Змѣна та принята була выдѣломъ на желанье кавігалды зъ причины, что членъ той-же, б. п. Кордасевичъ поднявъ першій гадку заснованя институту дѣвчачого и знявъ ся складками на тую цѣль, а другй, якъ б. п. Ювичинский, причинили ся немало заходами около зблѣшеня фондѣвъ. Мамо того деяки члены противны были той змѣнѣ зъ причинъ засадничыхъ, обстаюча за якъ найповѣйшою автономією членѣвъ. Катыхъ о. Юстинъ Желеховскій подпиралъ внесенне выдѣлу, мотивуючи, что если кавігалды самй его поставили, годѣ ихъ бдтрутити, бо и такъ тепершій крилошане бдмѣнно поступають якъ ихъ попередники, бдтягають ся бдѣ жвты публичного Русиямх, а може бы въ той способѣ удало ся ихъ назадъ прятати. Бути може, что той аргументъ пересвѣдчивъ бѣль-

шбств зббранныхъ, бо ухвалено бѣльшестію голосѣвъ обдла выдѣлу агадану змѣну.

По ухвалено змѣны статутѣвъ поставивъ о. Зубрицкий внесенне, запрестити деканаты яко лиця моральны, щобы приступали до „товариства“ або, якъ ухвалено бѣльшестію голосѣвъ, до „общества“ яко члены основательны або учредительны.

Потѣмъ замкнувъ председатель зборы. Выборы до выдѣлу мають бдбути ся после статутѣвъ доперва слѣдующого року.

Вертаючи домѣвъ черезъ Нижанковичѣ дождѣвъ ся я случайно о такихъ рѣчахъ: Ц. к. адъюнкты судовой Соходній — Ру-сина т. зв. „твердого закала“ — переслухавъ свѣдѣкъ, селяны русскихъ и — хотай одну сторону заступавъ священникъ руский а другу кандидатъ адвокатскій также Русина; хотай подавѣе было внесено по русей а артикулы доказовъ, на котры мала бдповѣдаты свѣдѣкъ, также были писаны по руски; хотай и дѣпористъ спасуючий протоколъ бѣвъ Русина — то п. адъюнкты Соходній мимо розпоряджень языковыхъ зъ лѣтъ 1860 а 1861, после котрыхъ протоколы въ матерѣмъ языкѣхъ сторѣвъ списувати вележеть, диктувавъ протоколъ по польски! Чи не естъ же се явнымъ преступленьемъ законѣвъ?! А начальники того-же суду п. Голованцѣй выдѣвъ выравдѣвъ на рускй поданя рускй рѣшеня, але подѣсуетъ ся на нихъ по польски: Głowacki.

Павове „твердого закала“! такимъ поступаньемъ далеко не зайдемо!

Мигонский.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Ческо-нѣмецка угода зробала всюды велике вражьиье и то не лашъ въ самѣй Австріи але и за границей. Вѣденскія праса бдповѣсто однодушно велику вагу сен угоды и тѣшитъ ся тымъ, що Нѣмцѣ привадуць зновъ до знатнаго черезъ сю угоду. Не здоволена лашъ часть клерикальных прасъ. Коли Vaterland доказуе, що неправдою естъ, будѣть бы круги католицѣвъ были противны угоды, то Tiroler Volksblatt жалуетъ ся на неадекватность Чехѣвъ, котры теперъ однекують ся бдѣ клерикаловъ. Згадана газета додае що: Нема вже сумнѣвъ, що о такъ важной справѣ якъ пытанье шкѣльнѣе буде можъ теперь и на довшій часъ бути и бесѣды, а навѣтъ здаесть, що д-ръ Гавчъ возьме назадъ и новелю шкѣльну, котру предложивъ палатѣ панѣвъ. У Вѣднѣ зробала угода таке вражьиье, що навѣтъ вилынула и на биржу, де паперы, особливо рента, побишли въ гору. На биржі сподѣвають ся въ наслѣдокъ помиреня обохъ народѣвъ бѣльшого розвою чешской торговли.

Берлинскія праса приписуе чешско-нѣмецкѣй угоды также велику вагу. Nat. Ztg. гратулюе репрезентамъ Чехъ по причинѣ заключеня угоды и каже: Примѣръ помиреня, даный племенами населяющими Чехи, не позбѣтае безъ наслѣдковъ и на бдсныи всехъ племенъ ми гоизычаноу державы. Тымъ самымъ муситъ асканати и добробытъ державы а повага еи силы середѣ державъ европейскыхъ зблѣшеть ся значно, позаякъ внутрѣшній маръ въ Австро-Угорщинѣ естъ необходимою основою европейского мира.

Republique Française выдѣтъ въ чешско-нѣмецкѣй угоды великій успѣхъ политикѣ гр. Тае-фогѣ а Journ. des Deb. доказуе, что Нѣмцѣ повинули централизмъ и безъ взгляду на идею державу борилися при угоды интересъ національных.

Италянскія Riforma каже, что чешско-нѣмецка угода естъ краснымъ актомъ здоволена для австрійского цѣсаря и побѣдоу правительствъ. Треба бы чекати, чи выбѣрѣ при найзлѣшнихъ выборахъ примуть ухвалы своихъ репрезентантовъ. Тычасомъ буде можна с. о. н. статутѣвъ въ парламентѣ все добродѣйства вѣльшачего зъ угоды суспѣльного мира. Въ прахельняки розвою институтѣвъ парламентарныхъ повинають угоду зъ цѣлою симпатією. Popolo Romano констатуе также велику вагу чешско-нѣмецкой угоды.

Цѣсаръ надавъ кн. Александри Шен-бургъ Гови, вице-президентѣвы палаты наавѣ, великій хрестъ ордера Леопольда; естъ то при-званье его заслугъ около чешско-нѣмецкой угоды.

Дня 26 с. м. обдулася подѣ проводомъ цѣсаря конференція войскова, въ котрой зняла участь министръ войны Басеръ, шеф. ген. штабу бар. Бекъ и шефъ президентяльного бора въ министерствѣ войны ген. майеръ Гольдъ. Конференція тревала двѣ годины.

Министерство торговлѣ переслало вже министерству финанѣвъ проектъ что-до заведеня по лосовыхъ тарифѣ на австрійскыхъ зѣлѣвничыхъ державныхъ.

Россійске правительство ажъ теперъ огла-нуло ся, что зъ полудневной Россіи вы-ходить множество селянъ что року до Азия и шукае тамъ способу до жвты, под-часъ коли ихъ рѣдну землю загортають чымъ разъ больше Нѣмцѣ колонисты. Правитель-ство постановило отже звернути свою увагу пока что на нѣмецкихъ колонистѣвъ и на еко-номічій причины эмиграции селянъ. Что-до нѣ-мецкихъ колонистѣвъ то мае не задвогъ вы-ти указъ заборонакѣй Нѣмцямъ осѣдати въ поудневной Россіи а тепершнимъ колонистѣмъ буде приказано учатися руссійского я-зыка, щобы они могли тымъ лекче асимілю-вати ся зъ прочимъ населеньемъ.

Въ Одессѣ померъ ген. Федоръ Раде-цкій въ 70 роцѣ жвты. Радѣцкій бравъ участь въ угорскѣй кампаніи 1849 р. и въ ро іскѣ-турецкѣй войнѣ а бдѣ 1882 р. до минушого року бѣвъ командантомъ харкѣвского округа военнаго. По внесеню сего округа перенесено его до Кіева а бдтакъ заступлено ген Драго-мировымъ.

Въ Бѣлградѣ заповѣднено офіціально приѣзді чорногорского министра дѣлъ заграничныхъ, котрый мае въ и-менѣ князя подѣкувати регентѣ и правитель-ству за принятие Чорногорцѣвъ до Сербіи. Въ правительственныхъ кругахъ добачууть въ томъ доказъ, что князь Чорногорскій не носитъ ся зъ нѣякими плянами что-до сербского прест-ола. Въ оппозиційныхъ же кругахъ говорятъ, что чорногорскій министръ мае для того при-ѣхати до Сербіи, щобы за посередни-цтвомъ Россіи заключити зъ Сербією зачѣпно-бдпорный союзъ.

Засудженого въ Бѣсѣ архимандрита Пе-латіа арештовано въ Бѣлградѣ, якъ звѣстно, за оскорбу короля. Той Пелатіа выдѣвъ бѣвъ въ Сербіи брошюру, въ котрой дораджуе Сер-бамъ, щобы они замѣстѣ короля установили советъ державный зъ трехъ членѣвъ и бдго-товляли Сербію до республиканской системы державной. Пляны президента сербской ре-уб-лики повина-бы вынести лашъ 20.000 фран-ковъ и бѣвъ повиненъ бы мешкати въ приват-номъ домѣ. Доки же естъ король, то его листа цѣльня военна бы вынести лашъ 200.000 франковъ, а не 1.200.000 якъ досѣ. Портреты короля треба збѣльхъ урядѣвъ и домѣвъ пуб-личныхъ выкинути, бо то естъ идолопоклон-ствомъ, а на ихъ мѣсце треба завѣстити образы поучаючі. Также выстунявъ бѣвъ Пелатіа дѣже остро противъ короля Милана, котрому прависе вину за все нещастя Сербіи. Бро-шюру ту сконфісковано. Треба и то знати, что Пелатіа, хоть священникъ и панславистъ, естъ атеистомъ и великимъ противникомъ Россіи.

Рухъ въ русскихъ товариствахъ.

— Загальны зборы читальнѣ въ Лисичахъ (подѣ Стрышчѣ). Село Лисичѣвъ — велике, мае двѣ церкви, двѣхъ панъ-отцѣвъ, школу, валачій ся громадскій домъ, досѣ гарну божицню и парню, отже богато жидѣвъ и войта Николу Тыжбѣра, про котрого бы богато говорити.

Читальня въ Лисичахъ основана ще въ роцѣ 1877. (отже минуло 12 лѣтъ) головою заходомъ о. Аполлинарія Гриневецкого, бѣ-шого нашего сотрудника, пра участи и под-порѣ мѣсцевого пароха о. Іоана Бѣржаньско-го. Та, если-бъ о. Ап. Гриневецкій (тепершій парохъ въ Мельничѣ) заглянувъ бѣвъ въ Лисичѣвъ передъ рокомъ, бѣвъ бы дѣже а-смутивъ ся, бачучи, якъ дѣло заходѣвъ его замѣстѣ розвинуто ся въ такомъ селѣ и стану-ти огнищемъ просвѣтѣмъ на цѣлу околицю, — майже зовсімъ заснѣтало ся. Незгодны громадскій, партійность, явни и скрытй про-тивники, злоба и безчѣлность поодиновныхъ нужденныхъ характеромъ лице, що, дохопив-ши ся въ селѣ верховодства, поишли на службу не своимъ богамъ, — отъ что було причиною цѣльковитого бѣдунадку читальнѣ. Одними-приятелями, защитниками и покровителями читальнѣ остались старейшій Іаъ Бернѣкъ, чо-ловѣкъ поважный на все село, бѣ и въ о-колицѣ, та его сынъ Андрусъ. Яцѣ нинѣ вже полюбивъ, а его сынъ Андрусъ зъ товариша-ми Михайломъ Кухаремъ, Олесею Гуларомъ-вымъ и Иваномъ Кизимомъ не давали читальни заснути при подмозѣ священникѣвъ и вѣльшыхъ нашихъ добрыхъ людей. Найбольша недоля — бракъ хаты своей, то Андрусъ Бернѣкъ принявъ читальню до себе. Однакъ се его добре дѣло хотѣть противники, жидѣвскія зашванки, обернуты проти него и кажуць, что бѣвъ тымъ робитъ бугацію въ селѣ, хотѣ самъ врадѣть, что лашъ удасть ся, роблять рѣзній безправ-ности, адрѣвають народѣ. Не устрѣшайшъ аспо-вѣдники просвѣты народности не дали ся бд-страшныи нѣчямъ и нинѣ придбала собѣ вже азыжъ 50 членѣвъ, хотѣ же въ падѣлѣсть було лашъ 18. Въ читальни, подѣ проводомъ моло-дого сотрудника о. Б. Кирчова, на котрого ворога также не зъ медомъ а старають ся его чернѣти вседы рѣзными способами, чи-тальняныя уряджукѣ собѣ бдчаты, выклады что суботы и недѣлѣ, а выдѣлъ ухвалывъ бо-гато постанѣвъ, котрй позвола входить вже въ жвты.

Дня 7. грудня обдувъ ся вже другій зъ ряду загальныхъ зборѣвъ, на котры были вже запрошені оба священники и начальство грѣ-мадске. Та боле! не туды воика тягне, де для него нѣчьго не пахне! Не було нѣ начальниа громады, нѣ писаря громадского, лаше мѣще-вой учитель п. Базюкъ и сотрудникъ о. Б. Кирчѣвъ. (О. парохъ за-дѣя слабого здоровья, вѣву и संबѣною поры не мѣгъ бути подѣ той часѣ). На сѣмъ зборѣ ухвалыва все одно-душно замѣновати першымъ почетнымъ чле-номъ основателя читальнѣ нашон Всѣ о. А-поллинарія Гриневецкого, щобы тымъ бддати честь его заслугамъ около тушеной читаль-нѣ. Головою выбрао: о. Б. Кирчѣва, заступ-никомъ головы Михайла Кухаря, секретаремъ учителя п. Базюка, кассирѣмъ Павла Иван-ца, а бдбиотекаремъ и господаремъ Андру-ся Бернѣка. Ласятка читальня належить до русскихъ товариществъ просвѣтѣныхъ, а промѣ того больше якъ десять членѣвъ належать ще до товариства „Просвѣта“ у Львовѣ.

Несподѣванный.

НОВИНКИ.

— Правыборы въ округѣ Бережаны-Подгайцѣ Рогатинѣ не обдуваються, видко, опокѣбно, коли нинѣшній Kurjer Lwowski одержавъ зѣ Подгаецъ таку те-леграму: „Подгайцѣ 28 сѣчня. Выборы выбо-рѣвъ въ громадѣ Мозолѣвцѣвыкыи крѣжаву бѣйку, въ котрой побѣи войта Томка Слѣ-шенюка, а господарѣви Пилипи Гундичѣви з-о-мано руку.“ Зѣ подгаецкого повѣта доносятъ намъ о страшномъ терроризмѣ, якого допускаея партія п. Зарѣмбы, и се безперечно муситъ бути и причиною того факту, про лкій телеграфуютъ Kurjer-ови. Намъ пишуць зѣ бдтамъ, что против-на сторона въ безчѣлный способъ надуживае до

выборѣвъ справы голодовой позички и запомоги, терроризуе селянъ, страшаи ихъ, что котра гро-мада не доставитъ выборѣвъ для п. Зарѣмбы, то-та не дѣстане запомоги. Тѣлько на терроризмъ нѣ-пѣ партія противна будѣе свои надѣѣ, бо округѣ выборѣй стоитъ за кандидатомъ Русиномъ. Се-наилучше доказуе скликаный шляхтичами зѣбдѣ-выборѣвъ на 25 н. ст. сѣчня до Бережанъ. Въ-томъ дѣлѣ пишуць зѣ бдтамъ: Ловы на Микитѣ Хрутивѣ зробили цѣльковите фiasco. Зѣѣхала ся-горба шляхтичѣвъ не-выборѣвъ и 15 селянъ зѣ-всѣхъ трехъ повѣтѣвъ, хочѣ „польскій бѣцпрѣкъ“ зладивъ принятые що найменше на 60 мужа...

— Въ справѣ розрухѣвъ студентскихъ въ Краковѣ одержали мы цѣлку дописъ зѣ Кракова, котру-за-дѣла недостаткѣ мѣсяца бддадемо на завтра. — Львовска ц. к. прокураторія сконфісковала нинѣш-не число (29) Kurjer-a Lw. за вѣстуну статью на-темы тыхъ розрухѣвъ. Нинѣшній телеграмъ зѣ Кракова доносѣтъ за день вѣчерашній: „Мѣсто-не мовѣ въ облозѣ, Клініка и университетъ окру-женны войсковомъ и полицією. Сенатъ радѣтъ подѣ-охороною войска. Комисаръ Втиеръ розбѣнѣвъ сту-дентѣвъ зббранныхъ въ коридорахъ Collegium по-чѣмъ. Делегаты молодежи выѣхали до Вѣднѣ. На-стипендиі выключеннымъ субкоррѣбовано до тысячъ зр. Академічній балъ бдложено. На стражники-стоитъ сконфіскованный батальонъ войска.“

— Въ память 2-тихъ роковины смерти поэта Юрія Федьковича обдуе ся завтра (30 н. ст. сѣчня) о-год. 7½ вечеромъ музыкально-декламаторскій ве-черокъ устроиваный молодежію гимназіальною въ-комнатахъ руской гимназіи. Программа вечера бо-гата и рѣзнородна (тѣлько шкода, что не взято-анѣ въ одной точцѣ твору якогось украинского-композитора, и пр. Лисенка). Вѣстуну рѣчь ви-голоситъ проф. Наталь Вахнянинъ. Вѣчерокъ сей-мавъ бути устроиваный въ сѣлѣ „Народного Дому“ и удавано ся зѣ просьбою до управляющаго совѣ-та, але советѣ, поступаючи въ томъ дѣлѣ згѣдно-зѣ редакцією „Червоной Русі“ (котра въ нагоды-наибреного вечера убиотила статейку зѣ бруталь-нымъ огидженьемъ б. п. Федьковича — лежа-чего въ могилѣ) бдмовивъ сѣлѣ устѣми председа-теля о. д-ра Делькевича. Поступокъ сей вызыва-етъ велике огорченье навѣтъ мѣжъ Русинами т. зв. „старого“ сторонництва и каждый честный Русинъ-каже: Тымъ способомъ не гонѣть ся а ятритъ ся-раны на рускомъ организмѣ.

— Выдѣлъ „Академічного Братства“ подае до-за-гальнои вѣдомости, что зѣ нинѣшнымъ днемъ лю-каль товариства переноситъ ся на улицю Ака-демічнѣу ч. 22, II поверхѣ.

— Всѣхъ дожнниковъ „Академічного Братства“ за-зывае выдѣлъ сего товариства по разѣ послѣдній, щобы зволюи найдальше до 15 н. ст. лютого с. р. сплатити догѣи або порозумѣтѣсь въ той спра-вѣ зѣ выдѣломъ, бо въ противѣмъ случаю това-риство поступитъ безпрѣволочно на дорогу су-дѣву.

— Зѣ Самбора пишуць намъ: У насѣ замыкано-школы, бо въ мѣстѣ лютѣть ся инфлюенца. Кѣль-ка людей померло на запаленѣ легкихъ, на яке-запѣдужали въ наслѣдокъ инфлюенцы.

— О. Іоана Наумовича — якъ доносятъ російскій-дневники — ульблено недавно бдѣ обовязѣвъ-мисіонаря, — бо зѣ того титулу бѣвъ побравъ-плату въ Кіевѣ — а выслано его на пароха до-сѣла Борщавка. О. Наумовичъ заведе тамъ собѣ-паску.

— Справа Іосифа Ліліенфельда, властителя села-Заставецѣ, уже порѣшена остаточно. Якъ намъ-доносѣтъ зѣ Вѣднѣ, вырокъ тушеного суду для-справы доходѣвъ скарбовыхъ зѣ липня мин. року, котрымъ управителя горальни въ Заставцѣхъ за-мальверзаціи въ той горальни (черезъ бдпрѣва-джуване алкоголю на бѣкъ передѣ апаратомъ-мѣричнѣмъ) засуджено на 94.000 зр. кары, а за-котру то кару бдповѣдае властитель Заставецѣ Іо-сифоръ Ліліенфельдъ, затвердивъ въ цѣлой основѣ-сими дѣлами найвысшій судъ для справъ доходѣвъ-скарбовыхъ у Вѣднѣ.

— Комитѣтѣ будовы театру польского у Львовѣ по-рѣшивъ вчера пытанье что-до выбору мѣсяца на-ого будовы. На 56 членѣвъ комитѣту зѣйшлося 34. Було три проекты что-до выбору мѣсяца: будова-ти театръ на пляну Голуховскихъ зѣ фронтомъ-до валѣвъ Гетьманскихъ, въ огородѣ Бзуятскѣмъ-и на валѣхъ Губернаторскихъ. При поименомѣ-голосованно зявило ся 21 членѣвъ комитѣту (мѣжъ-тымъ все архитекты) за пляномъ Голуховскихъ, 12 членѣвъ за огородомъ Бзуятскимъ а 1 голосъ-улавъ за валами Губернаторскими. Сей резуль-татѣтъ предложитъ ся радѣ мѣской до остаточно-го рѣшеня.

— Самоубійство офіцѣра. Вѣра о год. 8-бй рано-застрѣлился зѣ револьверу на войсковѣй стрѣль-ниці на Кортумѣцѣ Іосифѣ Лѣмнигерѣ, надпо-ручникѣ 80 полку пѣхоты и командантѣ вой-сковѣй стрѣльниці. Причины самоубійства не-зна-ють; Лѣмнигеръ бѣвъ загальною любленій, одно-сины мастковй его были добры а передѣ дво-ма дѣлами бддавъ управу стрѣльницѣ своему-на-сѣлѣдниковъ зѣ 95 полку.

— Новый урядъ почтовый отирае ся зѣ днемъ 1-лютого с. р. въ Новотанцѣ, пов. сѣвѣчского. Сей-урядъ почтовый буде мати полученье зѣ Сянокомъ-а властво зѣ Букѣвскомъ. До округа доручѣ-сего нового уряду почтового належати будутъ-громады и общары дѣбрѣскы: Новотанцѣ, Надоля-ны зѣ Выгнанкою, Сенькова воля, бдтакъ громады-Нагѣраны, Пузавы зѣ Вернеѣвкою, Дубинцѣ и-обшаръ дѣбрѣскій Дѣрѣвъ.

— Загадане спрытоубійства. Гринько Ситарѣ, го-сподарѣ въ Зубѣвмѣстахъ, пов. жовковського, лю-бивъ напивати ся, та тому и протравивъ большу-часть своей бѣльковичныи и окридавъ своего-сы-на Юрка, котрый зѣ того и ненавидѣвъ бдця. Ненавистъ та змогла ся зѣ часомъ ажъ въ на-мѣрѣ убити бдця сына, тымъ больше, что Гринь-ко не дававъ спокою и прочій родниѣ. Сваривъ-ся зѣ Теклемъ Щепановскомъ, сестрою своей жѣн-ки, а навѣтъ разѣ въ-разѣ подававъ на ню жало-бы до суду. То все склало ся на то, что Юрко и-Текля разомъ уложили собѣ згладити старого зѣ-свѣта. Въ пятницю 20 вересня 1889 принѣвъ-Юрко Ситарѣ, после умовы, до хаты Теклѣ Щѣ-пановской чемерицѣ. Текля вспыала чемерицу до-фляшки зѣ горѣвкою и поручала Юрку, щобы-давъ напиться бдтеви. Юрко догѣи часѣ не мѣгъ-рѣшити ся, ажъ вѣднѣцѣ фляшку вложивъ до дѣж-

Предплата на „Діло“ и палежність за инсераты платити
у Львові.

[illegible]

*) Вѣсикъ твердитъ, що въ выправѣ на Ко-
на брало участь ихъ вже лишь пятьохъ, а про
обычъ каже, що каждый зъ нихъ одержавъ при
аю по 9 левовъ и по червоному. Дальше взяла зъ
го хаты двѣ рушницѣ, три мѣдянн кѣтлы и ко-
ушницѣ малыхъ три.

краевого, чтобы законъ зъ р. 1886 и маючу выдаться до него новелю оголосивъ въ часописяхъ, — дальше, чтобы на слѣдующую сесію предложивъ проекты законѣвъ о увольненіи бѣдъ всѣхъ додатковъ кромѣ державныхъ новозакладанныхъ сѣловъ сѣловцевыхъ и магазинныхъ и тѣхъ товариствъ акціонныхъ, котрі засновуютъ ся въ краю за-для поднесена промышленности краю и торговлѣ выработана того-же промыслу, — а въ концѣ, чтобы при помощи краевой комисіи для справъ промышленныхъ заставивъ ся надъ тѣмъ, якими способами можно бы заохотити до закладана фабрикъ при заповѣню зъ стороны краю помочи и улепешенъ, а особливо въ закладаніи и удерживаніи довадовъ бѣдъ фабрикъ до сельницъ и публичныхъ гостиницъ.

Для браку часу, внесена тѣ комисіи промышленности не прийшли подъ обрады сойму, а лишь переказано ихъ выдѣловъ краю до полагодженъ. Выдѣлъ краевой розпочавъ вже наряды надъ тою справою, а порѣшивъ законъ зъ р. 1886 напечатати и розслати выдѣламъ повѣтовымъ за-для розширеня въ повѣтахъ, палатамъ торговельнымъ и промысловымъ, редакціямъ часописей и т. п., а прочіи внесеніи порѣшивъ одослати до постійной комисіи краевой для справъ промышленныхъ до заохотіюваня.

Урядове справовданье представляе станъ справъ сервітутовныхъ въ Галичинѣ зъ концѣмъ року 1889 въ слѣдующій способъ:

Одъ початку установленя властей сервітутовныхъ до кѣнця р. 1889 оголошено 30.446 сервітутовъ до выкупна, а зъ тѣхъ 13 доперва въ другій половинѣ р. 1889. Зъ цѣлого того числа сервітутовъ полагоджено зовсѣмъ 30.412, зъ тѣхъ однакъ есть 24 неправогальныхъ по части зъ причинъ внесенныхъ рекурсовъ, а по части зъ причинъ неводѣныхъ эквивалентѣвъ, або неозложена капіталѣвъ выкупа. Въ послѣднѣмъ пѣвровѣ полагоджено 18 сервітутовъ; въ 10 случаяхъ на користь управленыхъ сторѣвъ, а въ 8 случаяхъ бѣдужденыхъ сторѣвъ зъ претенсіями бѣдъ домаганыхъ ними правъ. Въ тѣхъ 18 случаяхъ ходило 5 разѣвъ о побирание дерева на опалѣ, 2 разѣ о дерево на будову, 2 о дерево на огородахъ, 3 с право пасовиска, а 6 разѣвъ о рѣзнодорожній вѣшъ сервітутовъ.

Яко вынагороду за знесенне сервітутовъ признано управленымъ правосильно по концѣ р. 1889: въ грошахъ 1.209.927 зр. 9 кр. и въ гравѣ 277.121 моргѣвъ, 670% саживѣвъ квадрат. Эквиваленты гравѣвъ выносятся 161.726 моргѣвъ и 641% квадрат саживѣвъ лѣса и 115.395 квадрат моргѣвъ пасовиска и рѣвъ.

Доси не полагоджено еще справъ сервітутовныхъ въ повѣтахъ: каменецкомъ 7, сандѣкомъ 3, въ семи повѣтахъ по 2, а въ десяти повѣтахъ по одной. Разомъ отже не полагоджено еще доси въ цѣломъ краю 34 справъ сервітутовныхъ.

Для выготівленя, проекту громадского закона для другорядныхъ мѣстъ и мѣстечокъ порѣшивъ краевой выдѣлъ скликати анкету, зложену зъ пп. д-ра Фрухтмана, д-ра Пекосиньского, д-ра Пилата, Ю. Романчука, Романовича, Михальчевского и д-ра Верещиньского. Анкетѣ проводить буде д-ръ Верещиньскій.

Въ справѣ змѣны закона дорогового, выдѣлъ краевой розбѣавъ обьявляе до всѣхъ радъ повѣтовыхъ зъ запитаньемъ:

I. Чи знести мѣсцевіи заряды дороговіи а бддати цѣлу адміністрацію громадскихъ дороговъ повѣтовымъ репрезентанціямъ? и чи выконувати сей обовязокъ не было бы для репрезентанцій тагаромъ перевезущимъ ихъ силы? евантуально въ якомъ напрямѣ треба бы змѣнати нѣвѣшній зарядъ дороговіи?

II. Якихъ оріанѣвъ повѣтовыхъ, а именно

Зъ Сарача вернули мы зновъ до Довгополя и зойшли ся въ коршми Шмуйляка зъ тою другою компанією опришківъ, зъ котрою ходила подѣл Долну. Они, якъ ся въ намъ розлучили, поїшли на Угорщину и розбили тамъ въ Бычковѣ мѣтниківъ и Нѣмцѣвъ у дворѣ. Потѣмъ поїшло кѣлькихъ насъ, межа нами и братъ мой Петро, на Боршу въ Угорщину и зрабували одного хлопа та забрали у него сто угорскихъ золотыхъ, пару пістолѣвъ и котлы, але погоня здогоняла насъ и вояла трѣхъ нашихъ на смерть, а брата моего Петра зловили живемъ и бѣгъ згинувъ де въ тамъ на Угорщину; насъ чотирѣхъ утѣкло зъ грѣшны, лише котлы и пістолѣты мусѣли мы утѣкаючи покидати.*

Повернувши зъ Угорщини не йшла вже Бакоракъ компанія того року на пѣвку выправу, але розтаборилась на зиму въ Довгополѣ, на що збавляе тамошній двѣрникъ (вѣдѣтъ) Андрѣй Подлога, розумѣе не за darmo. Бакоракъ давъ ему за то призовленне два червоніи золотіи, сѣрѣбный кубокъ и умѣстивъ у него своего молодшого брата Гриня за наймита. Зимовою порою забавляли ся опришки у тамошнихъ гайдѣвъ: у Туркѣвъ, Вѣщувѣвъ, у Івана Шмуйляка и у Василя Дачука. Оповѣдаючи все вѣрно, не забувъ Бакоракъ и о томъ згадати, що тои осени пострілявъ бувъ собѣ по плечу руку, и що рану вылѣвъ ему Олекса Кубай якоюсь мастею, котру самъ аровѣвъ, и за то доставъ бѣдъ Бакоракъ червонного золотого.

*) Зъ протоколу не видно ясно, чи и самъ ватага Василь Бакоракъ ходивъ на Боршу, — бо збѣнана его суть синуваи не якъ мы тутъ помѣщаемо черезъ oratio recta, але obliqua. Дотычнѣ мѣсце звучитъ такъ: „desnal, że kilku z nich poszło do Borszy, u tam chorągiew w Węgrzech rozbili... Petra Bajuraka brata rozdzonego terazniejszego Inkogorata (т. е. Василя) żywcem złapano... czterech ich z pieniędzy uszli a Pistoleta u ko-

якъ численного персоналу адміністраційного и техничного треба бы було, чтобы выконувати зарядъ дороговъ громадскихъ въ цѣломъ повѣтѣ, и якихъ коштовъ рѣчныхъ вымагае бы оплата сего персоналу?

III. Чи заведеме примусовою сплату prestaцій дороговихъ замѣстъ дотеперѣшной свободы полагодати ихъ въ натурѣ або въ готѣцѣ, було бы пожаданымъ въ экономичномъ интересѣ мешканцѣвъ повѣту чи нѣ?

IV. Чи установленне оплатъ дороговихъ бѣдъ коней ужитковыхъ далѣе бы оправдати безъ принятія такихъ оплатъ бѣдъ воловъ и иншой худобы, котрі причиняють ся до зуживаня дороговъ?

V. Чи и зъ якими трудностями было бы сполучене выготівленне и удержанье въ евиденціи списѣвъ коней, воловъ и иншой худобы, бѣдъ котрыхъ треба бы складати оплату дорогову?

Дописи „Дѣла“.

Зъ Кракова, д. 28 н. ст. сѣчня.

[Въ справѣ розрухѣвъ студентскихъ.]

Въ вѣчу академикѣвъ и у всѣхъ манифестаціяхъ противъ ректора тутешного университета беруть участь всѣ академики Русины. Зъ тою частею польской молодежи, що держала въ своихъ рукахъ керму товариства Czynelni Akademick-on, симпатизували бѣдъ давна рускіи студенты, а „то не зазначували того голавыми манифестаціями, то выходило лише зъ зрѣмѣнья нашихъ галицкихъ польско-русскихъ односиъ у обохъ сторѣвъ.

Поляки зъ розмыслу заехали всѣхъ демагій на тему братній miłości, а Русины систематично не давали нагоды до тѣхъ сегдечносѣ, чтобы не давати черезъ те поводъ верховодячій въ Галичинѣ польской брахѣ до затемнованя горизонту краевыхъ межнародныхъ односиъ.

Конфликтъ Czynelni akademick-on зъ ректоромъ заострювае ся що разъ болѣе, а „Академічна Громада“ стояла зовсѣмъ на боцѣ, заныта своими домашними справами, удержуючи зъ сенатомъ черезъ ректора, яко своего куратора, звычайный правный modus vivendi. Поаякъ ректоръ задумавъ позыскувати симпатіи молодежи реценціями, то вышло зъ того, що и голова „Громады“, каждый разъ прошеный мусѣвъ тамъ бывать. Що черезъ те „Громада“, зовсѣмъ не думала зазначати, что она консолидуе ся зъ постановамъ ректора, знали и авають всѣ Поляки студенты и на поступовае „Громады“ зовсѣмъ гудали ся. Коли на-концеъ взыманы мѣжъ ректоромъ и польскими студентами такъ заострили ся, що польска молодежь взялася до протесту, то до того протесту прилучились и Русины безъ вымѣсъ. Черезъ то и одношенне „Громады“ до теперѣшного сенату на разѣ основно змѣнило ся, а голова „Громады“ уважавъ за рѣвъ бѣдѣвѣду уступати, чтобы новый напрямъ репрезентувавъ новый человекъ. Олѣ уступивъ добровольно и змушувати его до того нѣхто не могъ (якъ се хибно було подано въ телеграмѣ до Kurjer-a Lwow-skogo), бо на его поступованье всѣ годили ся.

На вѣчу студентѣвъ было внесенне, чтобы делегация студентѣвъ, котра вѣрѣла выѣхала до Вѣдны, удача са до посла Грега, а не до польскихъ посѣвъ, бо вѣче „кош ови“ польско-мю не вѣрѣти, и ажъ по горячій дебатъ ухвалено не давати делегатамъ тои дѣрестивъ, а лишь казати бддати справу вѣча въ руки посла, что словомъ чести зобовязе ся внести итерпезацію. Настрой на вѣчу бувъ незвычайно поважный; бачено тамъ похмуріи, острій, хотъ молодецко цвѣтучіи лица, — всѣ чули, что рѣшають ся на крокъ бѣдзачный. Одногосно ухвалили стипендіи назъ складокъ для выкло-

Звертаемо увагу на то, что — подобно якъ Довбушукъ въ послѣднихъ двухъ рокахъ своего жиячя учинявъ бувъ осередкомъ своихъ выправъ и головнымъ мѣсцемъ перебуваня пѣвнѣчю Угорщину (околоціи Ясена, и Сиготу), ба туды спровадивъ бувъ и свою жинку, — Бакоракъ выбравъ собѣ на сѣдѣще Довгопола въ Молдавіи або, якъ тогды той край называево, въ Волощинѣ. На нашѣмъ Покутѣ взяли ся власти зъ великою енергією до опришківъ ще въ роцѣ 1842*), а что въ ихъ слѣдѣ поїшли и власти угорскіи, може навѣтъ въ порозумѣню зъ польскими, видко зъ наведеного теперь оповѣданя Бакоракowego, зъ котрого выходять, що ледѣ до показали ся опришки на Угорщину, такъ заразъ и тамъ поаяляеся за ихъ пятами набѣжа. Въ Волощинѣ же найлѣпше було имъ переховуватись. За одного червонного та за кубокъ сѣрѣбный забѣдучавъ тамъ першій-лѣпшій двѣрникъ цѣлої компаніи цѣл-найменше на шѣсть мѣсяцѣвъ свою опѣку и свой покровъ.

ty porzucił. „Нема однакъ сумнѣвъ, що Василь бувъ такожъ тамъ, разѣ тому, что число опришківъ есть понове на той выправѣ, такъ само, якъ було и передъ выправою, т. е. 8; другое тому, что Бакоракъ рѣдко де, и то лишь натякуе на тѣ выправы, при котрыхъ самъ не бувъ; по третье, что знае добре, яку добычу найшли опришки; а въ концѣ тяжко допустить, чтобы братъ его Петро бувъ бѣдучивъ ся бѣдъ него и поїшовъ зъ другими. Впрочемъ бувъ бы Василь не забудъ сказати, хто тую компанію провадивъ на Боршу, если бы бувъ хтось иншій ватажкою, а не бѣтъ самъ.

*) Гляди грѣбный манифестъ воеводы и гетьмана Гюсая Поточконого въ датоу въ Тернополѣ, 21 сѣчня 1742 р., въ котромъ грозить, что кожда громада буде вытита въ пенъ, котра бы очгопѣла або зъуносіла іакъ opatrywala lub do schronienia się przestrzegała Dobuszczyka u innych Hultaiow. („Дѣло“ 1888, ч. 149.)

(Далѣе буде.)

ченыхъ товаришѣвъ, якъ-бы робили акцію разгукѣву для погорѣдѣвъ.

Той самъ поважный настрой панувъ и при всѣхъ манифестаціяхъ, навѣтъ при уличныхъ розрухахъ. Товѣна, що йшла на клініку забрата бѣдѣ ректора, ступала по сходахъ на пальцахъ и порозумѣвала ся лише шепотомъ (чтобы не непокоити хорыхъ), заехала бѣдѣ до сѣдѣдного Collegium anatomicum и ажъ тамъ его розбѣла, не могуча зъ взгляду на хорыхъ крѣпачи ректорѣвъ въ очѣ.

Намѣромъ студентѣвъ есть — змусити ректора уступити, и на вѣчерашнѣмъ комѣрсѣ ухвалено вѣстѣе уже зовсѣмъ супокѣбно и не ходити лишь на выклады ректора та перешкодити ему, коли-бѣ бѣтъ мѣтъ выступити при якомъ урядовѣмъ актѣ въ характерѣ ректора. Та на лихо, въ якихъ нѣтъ хвѣтъ по тѣй ухвалѣ, коли урядову часть комѣрсу замѣнено, вѣзавъ комѣсаръ полиціи присутнихъ кѣлькѣсотъ студентѣвъ, чтобы ся розбѣшли. То вы-клякло малѣе обурѣе, а комѣсаръ не ждавъ нѣ хвалѣ, бо заразъ убойшло до реставраціи войско и кѣльками почало розганяти присутнихъ. Тѣ не могуча помѣстити ся въ двѣрехъ, мусѣли тѣснѣтись одиъ на другаго и побили та поломали все, что стояло въ дорожѣ. (Раченый бувъ толькѣ одинъ нехотѣчи бѣдѣетомъ въ лице.)

На улицѣ обступило войско всѣхъ вышпѣвшихъ, завѣло ихъ въ рынокъ и тутъ на перекрѣстѣ троихъ улицъ вѣзавъ ихъ комѣсаръ, доми ся розбѣшли. Войско, не ждучи нѣ хвѣлъ, рѣвноважно съ тѣмъ вѣзавѣемъ комѣсаря пустило ся въ Laufschritt-ъ зъ бѣдѣтѣми противъ товпы и въ одиѣи секундѣ всѣхъ розбѣгнало.

Впрѣчѣмъ всѣ важѣйшій пункты мѣста деъ и ачѣ стереже полиціа. Коло университета и клиники, ба и въ самѣмъ университетѣ ходять полиціанты въ карабинами. Однакъ мѣла бѣдка зъ полицією была пѣсѣла того, якъ выбито ректорѣвъ бѣка. Скинчалась она тѣмъ, что кѣлькѣхъ студентѣвъ бѣдало легко шаблями по головахъ. Студенты хотѣли выломати браму въ полиціа, чтобы бѣдѣти арештованныхъ товаришѣвъ, однакъ передъ насѣпѣвшимъ войскомъ заразъ уступили.

Въ своей дописѣ я подшошу головно тѣ факты, якихъ не подѣсели другіи дѣявники и они Вамъ невѣдѣны.

Р. Я.

Зъ Грацу (въ Сиріи).

[Хорѣ Славянского.]

Въ артистичной подорожѣ загостивъ Славянскій зъ своими хоромъ до Грацу, котре то мѣсто нѣмцѣй часописѣ шумѣю называютъ allerdeutsche Stadt Oesterreichs. Передъ привѣдомъ удавъ ся Славянскій до даректора тутешныхъ двухъ театровъ о бѣдѣупленне салѣ и забѣдѣченне доходу для себе 600 зр. Даректоръ однакъ, въ огляду мабуть на великую любовь тутешныхъ Нѣмцѣвъ до Славянъ и всего, что славянске, побоявъ ся вѣтраты, если публика бѣдѣгнѣеся бѣдъ концерту, и бѣдѣмовивъ. Такъ само поступили и инші тутешніи аранжѣры концертѣвъ. Тогды Славянскій рѣшивъ ся привѣхати на власне рѣзко, привѣхавъ и давъ дд. 19 и 20 сѣчня два концерты, въ тутешной концертѣвой салѣ, Stefaniensaal, зъ великимъ успѣхомъ якъ зъ огляду матеріяльного такъ и морального.

Мамѣ розмѣрно высокихъ цѣнѣвъ принѣвъ першій концертъ (на котрый всѣ білеты выпродано) чистого доходу 1300 зр. а другій малѣе, что менше, бо зновъ усь мѣсѣца были занятіи. Простору концертѣвой салѣ заповнило по береги самѣ добѣрна публика, переважно аристократія сиріисѣа. Явила ся такожѣ дуже численно славянске молодежь: студенты университета Словѣнцѣвъ, Хорваты, Сербѣ, Чехи и громадка Русинѣвъ.

Въ вѣтерпѣливо дожидали появы сѣвѣа-кѣвъ, а коли тѣ выступили на естраду, всѣхъ очѣ цѣкаво звернулись на оргѣнальный богатій костюмъ. Увага и цѣкавѣсть публики змѣоглѣе, коли зѣвѣльна похилилась одна пѣсня за другою, выкована хоромъ по майстерски, безъ потѣ, при чарѣвой гармоніи сѣрѣбныхъ дѣточныхъ, жинѣчыхъ и мужескихъ голосѣвъ, нѣжѣе котрыми особливо выначались басы своего глубиною, котрой слухачѣ не могли надивуватись. По скѣнченю каждой пѣсни розлягались грѣмкіи оплески а Славянскій зъ хоромъ бѣдѣсѣавъ кѣлькѣ пѣсѣвъ надѣрограмовѣ. У всѣхъ видко було задоволенне и всѣ загаломъ высказували ся зъ повнымъ признаньемъ якъ о пѣсѣняхъ такъ и ихъ выкованю. Церковный пѣсѣни зробили на Нѣмцѣвъ свою красу и повагою глубоке вражѣе. Въ програму першого концерту убойши и двѣ нашѣ руско-украинскіи пѣсѣны: „Ой ходила дѣвѣчка берѣжкомъ“ и друга зъ околици Харьковѣа, а въ програму другого двѣ польскіи пѣсѣны.

Другого дня рано бѣдѣхавъ Славянскій до Вѣдны а обѣсѣла ѣде до Пешту, Триѣсту, Загребу, Любляны, Прага, а такожѣ намѣрѣе прибути до Кракова и Львова, если буде мѣтъ спѣдѣвати ся щарого принятія, бо бѣтъ въ свѣтѣ подорожѣ стараню уникѣе всякихъ (политичныхъ) демонстрацій и овалѣй. Въ Грацу примѣромъ нѣдѣе не показавъ ся нѣ самъ нѣ зъ родичею, хотъ тутешній Славяне, одушевлѣный его пѣсѣнями, радѣ були его побачити и повѣтати.

Тажѣе на честь ему буде сказано, что въ програму побѣе великорусскихъ народныхъ пѣсѣвъ вкладае и другіи и въ оголошеняхъ се выразно зазначѣе (Kleinrussisch чи тамъ polnische Nationallied).

Тутешна критика высказалась о концертѣхъ Славянского зъ повнымъ признаньемъ, хотъ въ холодитѣльнѣ тонѣ; однакъ лише покутна газетка Grazer Wochenblatt напала холодитѣльнѣмъ рядомъ публицѣу за числену участь въ концертѣхъ unserer Feinde u. Bedränger и назвала се ein Fleck auf der Ehr' des deutschen Volkes. Такожѣ привѣтъ нѣмцѣкого шовѣнизму и терпимости!

П. Ю.

Зъ Надѣрнянщину.

[Сумніи черты зъ побуту народа на подѣрню.]

II. Цѣо зъ нашими людьми не добре, видѣе же й зъ того, что не можна ихъ бѣдѣнчати бѣдъ кѣлькѣдневного празничковѣа, а дальше что молодѣжь дуже „цѣтарова“, непокѣрѣлива, зухвала и переважно розпутѣна. А въ самыхъ горахъ ще сумнѣйше. На тутешныхъ людѣхъ справѣжуе ся пословица: „хотъ бѣда, то гоцѣ!“ Бо молодѣтъ, що нагулавъ ся черезъ день сапою, ще радо цѣу ночь, и то безъ дозору старшихъ, при музицѣ до сѣхочу гуляе. Такъ само гуляе у другого газды по луценю кукурудзы, по выдрапаню картофѣль, та й по иншихъ робѣтахъ, и ту майже самыми такими толѣками обрѣають ся люди. А что молодѣжь нѣжѣе на души и тѣлѣ, нѣкому то й нагаду не приѣде. Не дивно, что одинъ проповѣдникъ евангеліа на глумъ сказавъ людямъ: „Маю двухъ сынѣвъ и обохъ дамъ на музыкантѣвъ, бо то винѣ платитѣ найдѣше“.

Не менше сумно стоить тутъ и просвѣта. Зъ нашихъ теперѣшныхъ школѣвъ анѣ слѣду хѣсна не видѣе. Менѣ навѣтъ дивно, чому того нѣхто не видѣтъ и не радѣтъ? На що-жѣ такъ ихъ выдѣдовъ на вѣтерѣ? Зъ нашихъ бо школѣвъ не лишь не выходѣтъ дѣти на свѣтъ ширѣкій, але зъ нихъ не видѣо анѣ дѣка, нѣ писарѣ, нѣ розумного вѣдѣта, нѣ такого, чтобы хотъ чамѣ-небудѣ бѣдѣнчавъ ся бѣдъ неписѣменного. Самѣе таке, якъ вѣдѣе видѣти красній вѣдѣ, раціональній господарѣства, красній и выгѣдній хѣта нѣмѣцѣй, чѣсѣй, и всяке инше, але вернувши до дому, нѣхто такого не заводѣтъ у себе. Не видѣо зъ ихъ буваельныхъ нѣ крыхѣ! Всѣ вышпѣвши зъ школы губѣють ся межѣ нешѣбѣльными безъ слѣду на вѣки. А что найгѣрше, что люди крайно неохѣтъ до школы, а сѣлѣ подѣють ся, то хѣба передъ сѣаю. Инакше, то бы и вога въ школѣ не стала. И не дѣвѣта, бо не видѣтъ на томъ зеленѣмъ деревѣ нѣжѣкихъ овоцѣвъ. А вѣдомо, что и хлопѣ розумѣтъ ся на деревнѣ.

Погляньмо-жѣ тепѣрѣ же на дѣякіи нѣшій хѣбай примѣты нашего подѣрнянѣа, то признаеъ намѣе кождѣй слухѣтель, если скажемо, что хѣба Господѣе знае, коли и въ томъ взглядѣ заеъе зорѣты? — Коли абѣ сумѣетомъ усѣомѣишь и запытаемо: що поможе праця кѣлькѣхъ оцѣнѣвъ, розсѣбаючиъ ся коло просвѣты темного брата, если бѣдѣшѣе на такій заходы бѣдѣдужѣа?

И такъ, я вже й не згадуѣю о томъ, что ту мало знаютъ на зѣму орати поля подѣ ярину, что и дѣпше и лекше, особливо тѣмъ, что хто безъ худѣбы, той скорше ен тепѣрѣ достае, якъ на веснѣ; ба и худѣба тепѣрѣ при паши здоровѣйша, якъ на веснѣ, коли и голодна и лѣвѣтъ сѣлѣ. Кѣбы лишь не орати завѣсно, абы хѣнта не розрѣстѣлась. Але хто людямъ то скаже? Помняю и то, что ту засѣяне поле выглядѣе самѣе такъ, якъ бы его хто наумысно понавѣвъ парѣмъ гѣй батогѣми. Перѣйду и то, что ту нема и бѣсѣды о гноивнѣи, о резервуарѣ на гноивну (бо того и по рѣдѣхъ двѣрахъ нашихъ не найдѣшь), але я вамъ розкажу, что ту така египѣтска пѣтъма, что жѣнка обѣкабавши пѣтъ, помѣвъ або й сѣтѣну, або выѣвши по пѣтъ чи саджу, зѣбрае то до зѣбитого горшка, весе на улецо, та бухъ намѣ подѣ пѣтъ або у сѣтѣ! А вѣдомо, что по пѣтъ, пѣчѣе, найпѣче-жѣ саджа — то гноій неопѣвѣный, бо гноій всѣлѣкой силы. Саджа на часнѣвъ, по пѣтъ на всѣ околѣй рослинѣи и молодѣу садовѣну (бо старша потребуе радше фосѣору etc.), врѣштѣ важно на винограду и конюшину. Ту грядка пѣсѣнѣсѣва, сѣдовина зъ голоду загнѣе, поле, сѣнѣжѣе не хѣе родитѣ, а и самѣ газда бѣдѣе сѣлѣ, что нема на то все гѣно, але той чѣловѣкъ выкинувъ передъ хѣвѣекой найлѣпшій гноій на улецо або проковѣвъ гноивѣвъ рѣвѣчикѣ, абы собѣ ва дорогу сѣвѣкала...

Або то не красна рѣчь, что намѣ нарѣдѣ, якъ всѣды такъ и ту, любѣе ся въ садовнѣвъ. Та что зъ того? Все адѣаеъ на природѣ або на то, якъ Богъ дастъ. Бѣла-жѣ нѣравъ и краснѣй сѣдѣ коло хѣты, то звычайно дакій, зъ кваснѣцями, нѣколи не гноивнѣи, не бѣдѣвѣннѣи въ похѣу, и не чѣнѣный, якъ тебѣна. И сѣды тѣ — то не заслѣга молодого „цѣтаровѣго“ поколѣня, але старыхъ батѣвъ, таиъ, что сѣлѣ сѣдѣ той вымерѣе або зѣдѣдѣе, нѣхто вже другого нѣомѣтъ не завѣдае, а хотъ де-що и посадиъ, то якъ за наѣастѣ, бо безъ всякого разумѣня рѣчи, и найчѣстѣйше не за-щѣпѣтъ нѣхѣго. Тому, не дѣвѣта, что у насѣ сѣдѣвъ те досѣтъ, але не щѣпѣнѣхъ. А чи вѣртъ за кваснѣцѣ подѣтовѣ платитѣ? Або то: нашѣ люди платѣтъ жѣдовѣ за якѣисъ квѣсъ у мѣстѣ, але не зробѣють собѣ самѣи яблѣчнику якъ Чѣхъ, Французѣвъ або Нѣмѣцѣвъ. Вѣсѣда Русинѣвъ гѣльѣтѣмъ.

Нашѣ люди любѣють ся дальше и въ мухѣхъ и въ солодѣмъ мѣду, але чи беруть ся до годѣвъ пѣдѣтъ и до выробѣловѣи домашнихъ преудѣныхъ напоѣвъ зъ мѣду? Нѣ. О такихъ рѣчахъ повѣта не маѣтъ, абѣсолютно забѣуе, что ихъ правдѣды уѣдѣа. Навѣ не налѣе собѣ пасѣчѣнѣкъ сѣты на вишѣвъ, на зѣрѣстѣ, або що, не зварѣтъ мѣду, не вырѣбѣтъ чудовѣго ячѣенику або и яблѣчнику винавѣго. А власне такими вырѣбѣми знаменитыми найлѣпше бы выкорѣнѣло ся пагубѣе пѣнѣствѣе и най-скорше завѣладо бы ся такъ славу на цѣльнѣй свѣтъ шляхѣтѣско-польскѣу „сѣвѣтую коршму“... На нашѣмъ подѣрню слабо пасѣкѣ дѣхѣють, хотъ пожатѣвъ не хѣбѣе и то вѣразѣ вѣзѣнѣхъ, а й то, что видѣтъ ся, то въ бѣрѣбѣнѣцѣхъ, въ сѣвѣтѣрѣвъ и въ фѣталѣзмѣ. Многій пасѣчѣнѣкъ не видѣлъ навѣтъ мѣдомѣта.

Зѣумѣймо тепѣрѣ головнѣй гѣдѣа до кѣны, то достаемо такій результатъ.

1. Нашѣ Русинѣвъ въ грунтѣ душѣ дуже доброго сѣрѣца, лише всѣма помѣтѣуванѣи и о-пущѣний, азнаѣдо уступѣвшихъ такъ, что давѣ Пѣлакамъ хѣпѣвъ назѣвати его росѣцѣвымъ лѣдѣиѣмъ въ противѣположеню до опресѣкѣлого Мауѣра.

2. Гуцулѣ въ горахъ и на долинѣ крайно зауцѣпѣный и темнѣи. А темнѣи на поли рѣ-

— Испытывать на квалификационный до школы народных училищ, зачислив перед комиссией испытующую в Перемышль на 25 лютого с. р. Подана вносить требования до окружной рады школьной надале до 16 н. ст. лютого с. р.

— Одинадцати допущенным школам промышленности, котры одержуют подмогу зъ краевых фондов, рѣшили выдѣлать краевыи выплаты признаи имъ съмоимъ подмоги на рокъ 1890.

— Ческа академія наукъ, котрой статуты одержали вже цѣсарске затверждение, войде въ жизнь подъ назвою „Академія цѣсара Франца Іосифа“. Академія буде дѣлится на чотири класы: перша класа для философи и наукъ державно-правничо-судобныхъ та для исторіи и археологій; друга для математики, наукъ природничихъ та медицины и географіи; третя для всѣхъ языковъ живыхъ и мертвыхъ, а наибольше для розвитку языка чешского и науки литературы чешской; четверта для чешской литературы, штукъ красныхъ и музыки. Академія буде мати членовъ пять родовъ, а то: почетныхъ, звичайныхъ, надивчайныхъ, членовъ корреспондентовъ и заграничныхъ. Членовъ почетныхъ може бути що наибольше 16, звичайныхъ 57, зъ котрыхъ припадало бы по 15 на каждый зъ трехъ першихъ выдѣловъ а 12 на выдѣлъ четвертый. Число членовъ надивчайныхъ также може бути 57; они будутъ мати право голосувати на засѣданяхъ выдѣловъ. Членовъ корреспондентовъ може мати каждый выдѣлъ два разы болѣе якъ звичайныхъ членовъ, заграничныхъ що наибольше 30. Першу третю часть членовъ звичайныхъ именуе цѣсаръ зъ поможъ кандидатомъ порученныхъ выдѣломъ краевымъ. Именованіи цѣсаремъ члены выбираютъ рѣшту членовъ. Выборъ членовъ почетныхъ и заграничныхъ потребуе затверждения цѣсарского. Кроимъ протектора именувати буде цѣсаръ, подѣля аналогіи зъ краковскою академіею, ще и заступника протектора. Догляну дѣяльности ново основаной академіи, то буде она выдавати творы своихъ членовъ въ периодичныхъ публикаціяхъ, буде доставляти субвенцій на выготопленіе творовъ о великомъ обзугу, буде розписувати конкурсы зъ нагородами за найблѣйшій публикаціи въ кветіяхъ научныхъ, буде надавати стипендіи на цѣли подорожи и розслѣдовъ научныхъ, буде подпомагати штуки красны, буде народъ чешскій познакомлювати зъ знаменитыми творами на поли науковомъ, литературномъ и артистичномъ чужихъ народовъ, вкѣнци буде старати ся бдировати и консервувати давай памят-

ники литературы и штуки чешской. Бюджетова комиссия соиму чешского рѣшила внести передъ соймъ, чтобы выдѣлать краевыи порозумѣевъ зъ товариствомъ музеевномъ что-до примѣненія ново основаной академіи въ будынку музеевномъ, доки академія не буде мати власного будынку.

— Дрѣбны вѣсти. Громады Воля блажовска и Зворъ, пов. самборского, одержали 100 зр. подмоги бѣдъ цѣсари на будову сибольной школы. — Намѣстникъ удѣлавъ зъ фонду подмогеного для вдовъ и сирѣтъ по урядникахъ и слугахъ п. к. властей политичныхъ пани В. Понелевой, вдовы по старостѣ Ферд. Попелю, 60 зр. подмоги. — Въ Краковѣ застрѣлилъ ся Григ. Поничекъ, урядникъ зарлудъ добръ архакн. Альбрехта въ Живци. — Кс. Конциньскій, посолъ до рады державной зъ сѣльскихъ громадъ повѣта тарновского, одержавъ презенту на лат. приходъ въ Радиминѣ. — Въ Чуквѣ подѣ Самборомъ померъ Мах. Романовичъ, урядникъ сѣльскихъ державныхъ. — Трупа театральна п. Ем. Бачинского дае теперь представлени въ Залѣзцахъ.

Надбелане для глухихъ.

Особа, що выдѣлялась простымъ средствомъ бѣдъ 23-лѣтної глухоты и шуму въ ушахъ, готова описи тогосредства по пѣснички переслати даромъ всѣмъ бажаючимъ. Адреса I. H. Nicholson, Wien IX., Kollingasse 4.

Именованія, конкурсы, перенесенія и пр.

— Именованія. Міністеръ просвѣты именувавъ катихиты учительской семинаріи женской въ Рашевѣ, кс. Іос. Фалата, директоромъ учат. семинаріи женъ въ Перемышлѣ; профессоры гѣмн. въ Тернополѣ Льву Рудинскому надавъ посаду профессора при IV гѣмназіи у Львовѣ; именувавъ суспендента въ гѣмназіи св. Анны въ Краковѣ, д-ра I. Лисинска, дѣйствиимъ учителемъ гѣмн. въ Тернополѣ; надавъ профессоры держ. школы середной въ Ярославлѣ, Юліянова Іворскому, мѣще учителя гѣмн. св. Анны въ Краковѣ; именувавъ суспендента въ Перемышлѣ Симеона Труши, дѣйств. учителемъ школы середной въ Ярославлѣ; профессоры реальной гѣмназіи въ Бродяхъ Кар. Кунцови надавъ мѣще учителя въ школѣ реальной въ Краковѣ; именувавъ суспендента гѣмназіи св. Анны въ Краковѣ Стан. Клеменсовича дѣйствиимъ учителемъ реальной гѣмназіи въ Бродяхъ; вкѣнци именувавъ

суспендента въ реальной гѣмн. въ Бродяхъ Герсона Блятта дѣйствиимъ учителемъ въ той гѣмназіи и суспендента гѣмназіи въ Тарновѣ Іос. Пшибильского дѣйствиимъ учителемъ гѣмн. въ Дрогобычѣ. — Львовскій вышій судъ краевыи именувавъ практикантовъ судовыхъ Тадея Воронцового и Тадея Закршевского авокультантомъ судовымъ.

Телеграммы „Дѣла“.

Бѣлградъ 29 сѣчня. Вѣсти о збрѣсню Сербіи и о укрѣпленіи Зайчара пѣбъ то противъ нападу Болгаръ, суть зовсѣмъ безосновны; правительство має зажадати бѣдъ скупштинны лишь малого кредиту для узбрѣенія артилеріи.

Лисбона 29 сѣчня. Правительство не дозволило майорови Серпа-Пинто вертати до краю, бо боится ще болыного занепокоенія въ краю.

Берлинъ 30 сѣчня. Цѣсаръ надавъ майорови Вісманови въ Африцѣ ордеръ червоного орла III. кл. зъ мечами и надивѣвъ также ордерами и кольчохъ другихъ командантовъ восточно-африканскихъ гарнизонѣвъ.

Либерець 30 сѣчня. Въ фабрикѣ скла въ Габльоншѣ выбухли розрухи робѣтничковъ. Зъ Турнова и Либереца выслано войско и жандармерію.

Бѣлградъ 30 сѣчня. Розойшласть тутъ поголовка, що кп. Черногорскій переѣзжаючи до Константинополя, поступитъ въ гостину до короля Александра.

Вѣдень 30 сѣчня. Еп. Груша именованый архіепископомъ вѣдѣнскимъ

Надбелане.

Окулисты

Д-ръ В. ГЕЗАНІГЪ

б. елевъ-аистентъ и операторъ на клініцѣ окулистичной прѣв. Фухса у Вѣднѣ, мошасъ при улицѣ Третього Мая (Маировскѣ) число 7 (де ч. к. Старостево) и ординуе бѣдъ 10—12 и бѣдъ 3—5.

Всѣ льосы австрійскій и угорскій

также дозволеніи

Льосы заграничній продае найдешевше, а также на мѣсячній сплаты

АВГУСТЪ МЕЛЛЕНБЕРГЪ у Львовѣ

3144 домъ банковый и контора вымѣны. Выдаивниціи газеты львовскія „НАДВІСЬ“, передплата рѣина на провинцію зр. 1.80.

Курсъ Львовскій

зъ дня 29. л. сѣчня 1890.

Акціи за штуку безъ купона	Плат. Жад.
Зелз. гал. Кар.-Людв. по 200 зр. м. к.	186 25 189 25
Зелз. Львов.-Чернов. по 200 зр. а. в.	233 — 236 —
Банку гнот. гал. по 200 зр. а. в.	296 — —
Банку кредит. гал. по 200 зр. а. в.	— 316 —

Листы заставніи за 100 зр.	101 15 102 15
Банку гнот. гал. 5% а. в. выльос. зъ 10% прем.	101 75 105 75
Банку краевому 4 1/2% а. в. льос. 51 л.	98 25 99 25
Товариства кредит. гал. 5% а. в.	101 60 102 60
Товариства кредит. гал. 4% а. в.	97 — 98 —
Товар. кред. гал. 5% а. в. льос. 37 л.	101 90 102 60
Товар. кред. гал. 4% а. в. льос. 41 1/2 л.	94 40 95 40
Товар. кред. гал. 4 1/2% а. в. льос. 53 л.	99 60 100 60
Товар. кред. гал. 4% а. в. льос. 56 л.	93 40 94 40

Листы довжніи за 100 зр.	
Гал. Зав. кред. сѣд. 3% а. в. (давн. 6%)	55 — 58 —
въ лѣвѣ.	— — —
Гал. Зав. кред. сѣд. 2 1/2% (давн. 5%)	46 — 49 —
Общ. роль. кред. Зав.-д. 6% льосъ въ 15 л.	— — —

Облиги за 100 зр.	
Индѣмниз. галицкій 5% м. к.	104 25 105 25
Галиц. фонду провинціального 4% а. в.	91 60 92 60
Комунальній Банку краев. 5% I эмис.	109 50 101 50
Позички краев. зъ 1883 по 6% а. в.	104 — 106 —
Позички краев. зъ 1883 по 4 1/2 а. в.	97 25 98 25

Льосы:	
Мѣста Кракова	23 — 25 —
Мѣста Станиславова	— — 38 —

Монеты:	
Дукаты цѣсарскіи	5 53 5 63
Наполеондоръ	9 35 9 45
Повимперіалъ	9 65 9 75
Рубель сѣбійскій	1 33 1 42
Рубель паперовый	1 28 1 30 1/2
100 марокъ нѣмецкихъ	57 50 58 50

ИСИДОРЪ ВОЛЬ
ул. Сикстуска ч. 6 у Львовѣ.
Одинкоій и выключноій для Галичины
СКЛАДЪ РОССІЙСКОГО ЧАЮ
3319 7—20 основаній въ 1870 р.

Поручае правильно каждого тыждня свяжій транспорты найблѣйшого чаю зъ Москвы и поручае его послѣ приложенію ему цѣнника	ЦѢННИКЪ	зр. кр.
Замовленія выовняются совѣстно и скоро также за послѣдлатію опанованіе франко.	Кайсовъ { знам. чорный	1 60
	Souchong { melange	1 80
	Melange { отличный	2 —
	Fu-czu-Fu { наилучшій	3 —
Особливу увагу звертаеся на 3 знамениты сорта К. и С. Попова.	Melange { караванный	4 —
	Fu-czu-Fu { н-ръ I.	3 00
	К. и С. Поповъ { н-ръ II.	4 60
	Высѣвки { н-ръ III.	6 —
К. и С. Поповъ { 1 рб 601 ф.	К. и С. Поповъ { 2 —	2 40
	Высѣвки { 2 —	3 —
	Высѣвки { 3 —	3 75
	Высѣвки { 4 —	1 60
Высѣвки { 5 —	Высѣвки { 6 —	1 80
	Высѣвки { 7 —	2 50

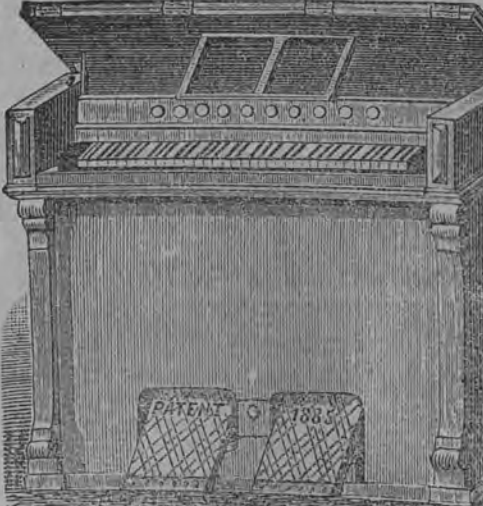
НОВЕ ЗАВЕДЕНЬЕ
ОГОРОДНИЧЕ
въ Станиславовѣ

высылае на желаніе послѣ найблѣйшого взору париского уложеніи китицѣ балеви и слобови, вѣнцѣ міртовіи, гірландыи, обгати цѣтты живыи, якъ: камелии, розѣ, гвоздики, конваліи, гілцянты зъ вази-ками, фялки въ мѣсци лютомъ, незабудки, но цѣнахъ весьма прістунныхъ и якъ наиблѣе опанованіи. Опанованіе даромъ.

Также поручае найблѣйшій пасѣня цѣттовъ и арипт, рѣвножъ алянцы цѣттовъ и арипт на весну.

Е. Качоровскій и Спѣлка
ул. Середна 53 въ Станиславовѣ.

ГАРМОННОМЪ ДЛЯ НАУКИ СЛѢВУ
зъ фабрики
ИВАНА СЛИВИНСКОГО
у Львовѣ при ул. Коперника ч. 16, (въ власномъ домѣ.)

По цѣнахъ бѣдъ 70 зр. и выше.
Цѣнники иллюстрированіи на желаніе высылають ся франко.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ
ц. к. уприв. галицкаго
Акціонного Банку Гипотечного
2223 183—7 купув и продае

всѣ эффекты и монеты
подѣ найпрістуннѣйшими условіи.

5% Листы Гипотечніи и 5% Листы Гип. преміованіи,
котрыхъ послѣ закона зъ дня 2 липца 1868 (Днев. з. д. XXXVIII. ч. 93) и найвышшомъ постановѣ зъ д. 17 грудня 1870 р. можна уживати до ужѣщуванія капиталѣвъ фондѣвъ, сущіиарныхъ, навціи суиружескихъ войсковыхъ, на навціи и вадіи

можно одержати въ сей Конторѣ.
(до выльосеванія зъ 10% преміею т. е. по 110 за 100)

Всѣ припорученія зъ провинціи залагоджуются безъ разъ олоки по курсѣ дневномъ, не числячи нѣякомъ провизіи.

Закладаюся
за велику цѣну, що нѣхто зъ монжъ конкурентовъ не въ спѣлѣ продавати готову або робити одѣжъ для мужчинъ и хлопцѣвъ зъ матеріи краевыхъ и заграничныхъ такъ дешево, якъ я. Поручаю мой богатый складъ также Веч. 3109 Духовельству. (31—2)

Замовленія въ мѣсци и зъ провинціи выконуются точно и ретельно. На жадаіе высылають взору даромъ и франко

Давидъ Шварцвальдъ,
магазинъ мужеской одѣжы гуртомъ и подрѣбно.
Львовѣ, ул. Галицка ч. 8.
Заложенный 1848.

БЮСТЫ
Шевченка, Хмельницкого, Лисенка и Неуца по 60 кр. безъ пересылки а по 1-10 зр. зъ пересылкою можна достати у п. Кости Паньковскаго ул. Вѣрменска ч. 27.

ВОЙНА ЕВРОПЕЙСКА
найновѣйша гра товариска
продасъ ся въ перворядныхъ торговляхъ.
ЦѢНА 1 зр. 3337 6—7
Накладомъ В. Криштофовича въ Краковѣ.
На желаніе примѣрники въ рускомъ языкѣ.

ФАБРИКА МЕДЛІНСКА
поручае на

Мясицъ
Артикулы балеви.

Для панѣвъ:	Для панѣвъ:
Мешты пар. темзавіи зр. 3 25 и 3 50	Мешты мѣлкій темзавіи зр. 1 90.
„ „ лѣкорованіи 4— и 5—	„ золотыи и лѣкор. зр. 2 и 2 20
„ лѣсий окладаный лѣкор. зр. 5 50	„ темзавіи, золотыи и лѣкорованіи зъ кокардою 2 30, 2 33 и 2 30
„ глѣбоко вытѣтйи Maljère зр. 4 20	„ такыи тафтованіи зр. 3 20
Черевки кѣдовыи зр. 5 —	„ сатиновыи бѣлыи зр. 2 10
„ окладаный лѣкор. зр. 4 50 и 5 50	„ шкѣранныи бѣлыи зр. 3 —
„ сатиновыи оклд. лѣкор. зр. 5 —	„ Шпѣро чорный и золотыи зр. 3 20 и 3 40
„ лѣсий зр. 6 50	„ парискій шам. атл. бѣлыи зр. 2 50
„ лѣкорованый цѣлѣй зр. 5 75 и 6 —	„ такыи зол. и лѣкор. 2 20, 2 50 и 3 —

Великій выборъ цѣстиковъ для панночекъ и хлопчичковъ въ шѣркии золотой, темзавіи и марокіишони

Замовленія зъ провинціи выготовлюетъ ся одворотною почтою.

Филиі: Краковъ, ул. Гродска 31; Черновѣцъ Hauptstrasse 9; Березжаны, Броды, Дрогобычъ, Ярославъ, Коломыя, Перемышль, Рашевъ, Сувава, Самборъ, Станиславовъ, Стрый, Тарновъ, Тернополь. (12—40)

Торговля и Складъ Винъ
ЛЮДВИКА ШТАЛТМИЛЕРА
у Львовѣ, улица Краковска число 9.
поручае:

Старій вина угорскій лѣвичній и натуральній вина столовой бѣдъ 42 кр. бут.

Знаменитый Старки, Житиньски, Румъ и Аракъ de Goa.

Старій Мѣды бут. по 1.00 1.50 2.50

Оригинальній вина шампанскій и правдизкій Кончикъ французскій першорядныхъ домѣвъ.

МАЛЯГА бут. по 1 50, 2 00, 2 50, 3 20, 6 00 и 7 50 зр. 28 9 12 1/2 —

МАЛЯГА БѢЛА бут. по 2 00 зр.

Цѣнники на желаніе даромъ и оплатно.

Означенный на выставѣ гигиеничній орѣбнымъ медалемъ за старій вина

Еликсиръ до зубѣвъ Порошокъ и паста до зубѣвъ.

Пр. ОО. ВЕНЕДИКТИНОВЪ
зъ монастыря von Soulas (Франціи)
Dom MAGUELOU, Prior
2 303071 МЕДАЛЬ: Брюссель 1880 — Лондонъ 1884.
наиблѣйшій бѣдъзначеніи

Выдаивниціи пріоромъ
изъ рѣшъ
„Поденно уживаючи Еликсиръ до зубѣвъ ВПр. оо Венедиктиновъ въ скѣлыиости кѣмъ-то выльосъ въ скѣлыиости воды, тамуеши и лѣчиши по рождѣніи зубѣвъ, бо черезъ те надасъся имъ бѣлого пыльце и твердостъ та вышшійи лѣна и удержувъся ихъ здорованіи.

„Тому зъ рѣшѣныи читателемъ справдѣшии при-ступу, звертаючи увагу на сей даивниціи и практичный зѣмъ, що естъ н. найблѣйшійи средствомъ цѣлющимъ и одинокіи охороженію на бѣдъ зубѣвъ

Зачъ зр. 1807 1808 у 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 8

Виходить у Львові щодня (крім неділі і рушних свят) о 5-й годині по полудні. Літературний додаток „Вибіркові найважливіші новини“ виходить вівторком, і в вівторок і п'ятницю на переклад разом з „Ділом“.

Предплату і нисерати приймають: у Львові Адміністрація „Діла“ ул. Баторія 24. Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11. і Бюро газет ул. Кароля Імператора 9. В Перемислі Бюро газет ул. Довга 77 (стара пошта). у Відні M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonnistrasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelk I. Stubenbastei 2. В Франкфурті в Гамбурзі M. Haasensteins & Vogler. G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Діло“ і нисерати платні у Львові.

ДІЛО

Предплата на „Діло“ з літер. додатком в Австрії: на Галичині: на цілий рік . . . 18 ар. на цілий рік . . . 24 ар. на пів року . . . 9 ар. на пів року . . . 12 ар. на чверть року . . . 4 ар. 50 кр. на чверть року . . . 6 ар. на місяць . . . 1 ар. 50 кр.

у Львові: на цілий рік . . . 16 ар. на пів року . . . 8 ар. на чверть року . . . 4 ар. на місяць . . . 1 ар. 35 кр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під № 24 ул. Баторія. — Рукописи вставляються лише на попереднє застереження. — Рекламні поспечатані зовні для порта Подіюче число копій 8 ар. а. в.

Оголошення приймаються по ціні 6 кр. однією строкою в день, в рубр. „Надбавка“ по 20 ар. а. в. Подіяки числяться по 10 ар. однією строкою.

Одъ Издавництва „Діла“.

Подасмо до вѣдомости тыхъ нашихъ Вп. Читателѣвъ, котрі залягають зъ передплатою зъ минушого року, що въ найближшій часъ перестанемо высылати имъ „Діло“, если чимъ скорше не вырѣшавъ залежностей або бодай не заявлять, въ який спосібъ, для нашего издавництва можливий до принятия, гадають залежностей свои повыворѣшувати. За нѣкій рікъ издавництво наше не мало такъ много залежностей, якъ за рікъ минувшій, а просимо звачити, що Адміністрація мусить всѣ великі выдатки, сполучені зъ щоденнимъ издавництвомъ, покрывати готовкою. Дневникъ вповнѣ независимый, який есть наше „Діло“, може стояти єдино точною передплатою. Кладемо се на серце всѣмъ Вп. Читателямъ „Діла“, и надѣмо ся, що они схотять вырозумѣти прикре положеніе издавництва при надѣрнихъ залежностяхъ — и поспѣшатъ зъ управлѣннемъ своихъ рахункѣвъ.

Просимо учинити се по зможѣ якъ найскорше, чтобы зъ одной стороны наше издавництво могло управлѣннати накладъ дневника, а зъ другой стороны, чтобы и самі Впов. Читателѣ опѣла не нарѣкали на перерву въ высылкѣ „Діла“.

У Львовѣ, дня 18 (31) січня 1890.

Майже вся праса европейска заговорила вѣдъ про угоду чешко-нѣмецку, довершену на конференціи вѣденскій підъ проводомъ президента кабинету долитавского, а на выразне бажанье короля.

Интересъ, який викликала згадана угода въ прасѣ, спонукає чешку Politik до заключенія, що королѣвство чешке есть мовѣ-бы включенъ въ европейскій ситуаціи и навѣть европейскій политикѣ. Національній спосібъ въ Чехіи, а тымъ самымъ и въ Австрії, мавъ бы бути запорукою европейского мара.

Д-ръ Рітеръ въ письмѣ своемъ до головы

клубу молодого-Чехѣвъ каже зновъ: Довершене діло есть надзвичайно поважне и рѣшуче для будущности. Народу нашего и намъ отнынѣ. Спѣрь, що руйнувавъ бѣгуну нашу, мусить перестати, наколи не хочемо довести до розшарпання бѣгуну и до того, чтобы другі могутъ факторы вѣшались въ судъбу нашу. А вѣдѣнці и д-ръ Шмейкаль яко проводники оппозиціи нѣмецкой сконстатувать, що тепершній хвилѣ въ Чехіи есть хвилѣя звороту въ исторіи чешкой, моментъ, якого не було бѣдъ другон половини минушого вѣку.

Чи примѣренье нѣмцѣвъ чешскѣхъ зъ Чехами мало бы бути ажъ включенъ въ европейскій ситуаціи и политикѣ и чи въ тѣмъ примѣреню мала бы лежати ажъ запорука европейского мара, — сего питанія не хочемо рѣшати, а скажемо лише, що органъ старо-Чехѣвъ сягнувъ трохи за високо, сполучаючи такъ тѣсно льональну справу одного коронного краю Австрії зъ ситуаціею и политикою загально европейскою. Але мѣмо всего не дасть ся заперечити, що довершене згода чешко-нѣмецка має велике и далеко сягаюче значѣнне для самон-жъ Австрії и есть дѣйстви зворотомъ не тѣлько въ исторіи чешкой, але зворотомъ зъ хибнои дороги, на якій бѣдъ десяти лѣтъ стоявъ кабинетъ гр. Таафого, що-до внутрѣшней своей политикѣ въ краяхъ зъ мѣшанимъ населеніемъ.

Того великого значѣннѣя не можемо бѣдзати угоди чешко-нѣмецкой, наколи розважимо, що правительстве въ перве въ часѣхъ конституціонной еры ввѣлось на становленіе объективнаго судѣя потребѣ двохъ народѣвъ, а узнавши въ засадѣ рѣвноправности ихъ, вилуило на усуненіе всего, що бѣдъ лѣтъ було причиною національного антагонизму и шведливо впливало на культурный розвѣй обохъ воюющихъ сторѣвъ. Першій разъ сказало собѣ правительстве центральне, що въ Чехіи живуть два народы; що обоимъ преслугують и належать ся однаковѣ права; що геогномія одного есть кривдою другого; и что практиковане досѣ зло треба чимъ скорше усунути, наколи Австрія не має статись ареною страшныхъ усобицъ національных о найсумѣйшихъ для самон-жъ державы наслідкахъ летальныхъ.

Але якъ-небудь вѣжне значѣнне може мати для Австрії угода чешко-нѣмецка, оперта на вырозумѣннѣи и полагадѣ потребѣ обохъ народѣвъ, заселяющихъ Чехію, такъ зъ другой стороны значѣнне то зидѣе до зера, наколи кабинетъ гр. Таафого пѣту Ахілову схотѣвъ бы добачати лише въ самѣй Чехіи и не мавъ бы на стѣлько розуму политическаго и енергіи, чтобы систему, примѣнену до Чехіи, не примѣнити и до другихъ коронныхъ краѣвъ, и менше до Галичинѣ. Наколи органы д-ра Рітера вольно було сказати, що королѣвство чешке есть ключемъ европейской ситуаціи, европейской политикѣ, а навѣть европейского мара, — то въ огляду, що народъ рускій въ цѣлости свой въ оцѣхъ Европы певно становить ся болѣе значущимъ чинникомъ вѣжъ 5-миліонный народъ чешскій, — зъ огляду того сѣмо вповнѣ управленнѣи, сказати гр. Таафому, что далеко болѣеу вагу, бо дѣйстви европейскѣу, мала бы полагати того антагонизму, котрій бѣдъ вѣжѣвъ вѣтворивъ ся на землі руской межѣ автохтонами а елементомъ наплывовымъ, и что настала крайна пора для Австрії, рѣшити питанье: чи народъ рускій має для ней вагу народу политическаго, народу, що въ свѣтѣ славянскѣмъ займає друге зъ черги становленіе и въ котрого движенью національнѣмъ та политическѣмъ спочиває дѣйстви ключъ до розвязки великихъ питанъ на будуще.

Досѣ кабинеты вѣденскій трактували справу руску изъ становища дуже невыразнаго, малодушнаго, затѣмненнаго инсинуаціями, а при тѣмъ и дуже несправедливаго. Хвилѣю роблено щось, але такъ щось безпрограмового та мізернаго, что неразъ загранична праса и посторонній великій политикѣ въ вѣстѣи руской добачали болѣе значѣнне, вѣжъ сама найбільше интересована Австрія. По 1848 році мусѣли мы служити за заборолѣ для реакціи, по 1861 році уживано насъ яко татарѣвъ на важкахъ политикѣ зъ девизомъ: divide et impera, ажъ поки по 1867 році гр. Байетъ не велѣвъ кабинетамъ долитавскимъ перейти надъ нами радикально до порядку дневнаго. Та система не змінилась по нинѣ. Политикѣ австрійскій розумѣють, что на всѣхъ вѣдѣхъ вѣдѣхъ державы робити ся и росте яекъ зло; знаютъ, что Русѣ галицка та буковинска межѣ всѣми народами австрійскими, найбільше упослѣдженѣ и укороченѣ въ правахъ своихъ природныхъ; догадують ся, что въ Галичинѣ на-

лежало бы перевести основній зміны въ корнѣ давныхъ „Тирольскѣхъ Вѣдѣхъ“, але тымъ политикѣмъ не стає смѣлѣсти, заглянути глубше въ справы галицкія и не тѣлько не въ свѣтѣ они врозумѣти политическаго ваги руского народу, але и боять ся изъ звѣстныхъ намъ всѣмъ причинъ бути для народу руского и справедливыми.

Въ Австрії нема болѣе забавленнаго справы надъ справу руско-польску. Оцѣвають се въ краю всѣ жителѣ, не выймаючи навѣть екстримныхъ шовинистѣвъ, але вѣзятъ ся за справу чистими и крѣпкими руками, не стає мужамъ державнымъ смѣлѣсти. А тымъ часомъ въ мѣру, якъ удары на наше истовнанье національнѣе растутъ, росте зъ свѣдомостію достоинства у народу руского недовѣрѣе въ ту сторону, котрій якъ-разъ на довѣрѣю народѣвъ повинно залежати. Скрывати сей сумный проявъ, мы не въ правѣ. Противно, мы кажемо ширѣ, что въ краю нашѣмъ вѣде постѣбно и скорымъ крокомъ заедно до гѣршого. Звернули увагу на ту обставину и нашѣ послѣ въ часѣ послѣдней сѣсїи сеймової, начеркавши легонько, что по-при недовѣреннѣи масѣ народу руского проявляють ся симптоматы для Австрії не конче корнѣтні. Але вина того прояву не спочиває въ народѣ рускѣмъ, а выключно въ рукахъ тыхъ, що правлять долею его.

На той темѣ говоримо не першій разъ, але чи скоро доведесть намъ сказати зъ д-ромъ Шмейкалемъ: „стоїмо у звороту исторіи Галичинѣ“ — годѣ предвидѣти. Мы зъ иншої стороны выгладемо хвилѣ сеп нетерпѣливо и въ интересѣ Австрії.

Одповѣдъ болгарского правительства на протестъ Россіи.

Зъ дальшого ходу рѣчей покаже ся, что Россія протестує противъ болгарской политикѣ и заставу зѣлѣннѣи болгарскихъ мусѣвъ таже старатися и о то, чтобы Туречина яко верховная держава болгарского княжества вплинула такожъ и на правительстве болгарскѣ та дала ему бодай змѣркувати вѣдоволеннѣе Россіи, бо вел. везирѣ одержавши ноту російскую предложивъ зарѣзъ ен копію болгарскому агентовъ въ Константинополѣ. Въ свѣдѣхъ за тымъ розвѣдѣлась була пѣгомоска, что и Порты спротивилась тѣй позанѣдѣ идуци нѣбѣи то за инспираціями Россіи. Теперь же показує ся, что Порты обмежилась лишь на принятіи російской ноты до вѣдомости и на закомунѣкованіи ен болгарскому правительству.

4)

Дальші вѣсти про опришкѣвъ.

[Ватаги Олекса Довбушукъ и Василь Баюракъ.]

Написавъ д-ръ Юліянъ Целевичъ.

(Дальше.)

Паставъ рікъ 1751. для опришкѣвъ дуже тяжкій. Не одному зъ нихъ, что зъ першихъ проблемѣхъ всѣмъ припадѣвъ свѣй крѣсть та топорѣцъ и напоивъ ладѣннѣи до новыхъ выправъ, дѣвонили уже въ послѣднѣе дѣвоніи Коломѣвъ, не одному блыснула вже Немезисъ яснѣмъ мечемъ передъ очима. Але не на то преслабѣли на пѣгѣдѣтѣ, чтобы думать о смерти. Кѣли-жъ такі гадка самі зъ себе вырѣшали, затоплювавъ ихъ опришокъ въ горѣцѣ та въ людской кровѣ. Лагодилась уже хлопцѣ на нове гулянье въ нѣмъ диконзасады: сила передъ правомъ; въ рѣсудѣ и бутѣ заравномъ бѣдувавъ кождѣй зъ нихъ мысль, котру такъ гарно выразивъ польскій поетъ Загурскій: Dziś ja moje jeździę góra, góra jeździę toroć mój, — jutro pod sznur oddam szyję, więc niech ślodka dziś rożuje*)

Ще не розповѣвъ теишій промѣвъ весняного сонця бѣжон опоны, что нею зима обгуляла була шивѣль чорногорскій; ще може и медвѣдѣ, побратимъ опришкѣ, не звачивъ бувъ своєа гавры, — якъ зарѣвѣла долина Черемошу а его притокъ бѣдъ смѣловѣтъ та жовѣнѣвъ залоги етѣславѣвской, що ихъ привѣвъ полковникъ Шмелускій. Декотрі опришки розбѣгли ся та повѣкали и поховались по лѣсахъ, вышыхъ выловивъ Шмелускій, чѣсложъ 40, закувавъ въ дыбы тай поставивъ передъ судѣ. Иныхъ полѣвила солякѣ, а декотрогъ звачивъ и бѣдали властямъ въ руки самі овчарѣ, заохоченѣ а може примушенѣ до того строгими мѣрами властей.

Зъ тыхъ 40 хлопцѣвъ, что ихъ выловивъ Шмелускій, пущено на волю яко невинныхъ або зъ браку доказѣвъ 33, а сѣможъ поставлено 17 червня 1751 передъ стѣславѣвскій судѣ. Баюрака межѣ нами не було. Але и зъ

помѣжи тыхъ сѣможъ не почувавъ ся до вѣны Гринѣ Бабчукъ родомъ зъ Ямѣи. При протоколѣ казавъ бѣдъ: „Я мавъ старшого брата по одній матерѣ а не по одній бѣдѣ, и той ходивъ передъ двома роками зъ одною компанією на розбѣ. Однажъ потому розказавъ ся тай просивъ и бѣдъ самъ и другій его товаришъ громаду, чтобы вѣтавила ся за ними у пана (тымъ бувъ полковникъ коронный Сѣпѣга), абы ихъ не каравъ, бо хотѣть уже жати етѣчно и бути сукокойными поддѣвѣми паньскѣми. Панъ згодовѣвъ ся на то и мой братъ покинувъ гультайство и сидѣвъ бѣдѣ спокѣбно зъ мною та зъ матерію и тамѣй цѣлый рікъ и ою зиму, ажъ теперъ, якъ прийшовъ павъ Шмелускій, направивъ нѣмъ опришкѣ полковника на брата, чтобы и его вѣзѣвъ до арешту. Але братъ не давъ ся зловати, замкнувъ ся зъ мною, зъ матерію и зъ мною дѣвонію въ хатѣ, сказавъ, что не поддасть ся, и зачавъ стрѣляти до жовѣнѣвъ черезъ окно. Коли-жъ я побачивъ, что одѣвъ жѣвѣвъ бѣдъ его кульки поваливъ ся, подавъ я черезъ окно тестеві мою дѣтину, бѣдѣкъ утекли бѣвонѣмъ и мѣ обѣвъ, я и мати наша, такъ що бѣдъ лѣнѣвъ ся въ хатѣ самѣ. Жовѣнѣвъ бѣгли подѣ хату, чтобы ен подпалити, а братъ, коля то спростѣрѣвъ, вѣвлѣвъ въ себе самого. Що-до мене, то я нѣколи въ опришкѣхъ не бувъ.“ — И другій пѣ зъ помѣжѣ тыхъ сѣможъ, Петро Стефѣукъ, зъ Дѣвгополя, бѣдѣкувавъ ся бѣдѣ всякою участі въ розбѣхъ, а подавъ лише тую одну причину, за-дѣя котрѣй его Шмелускій увѣзѣвъ, что одѣвъ опришокъ зъ компаніи Баюракова подарувавъ бувъ ему сердакъ, але коли бѣдъ — Стефѣукъ — дѣвѣдавъ ся, что то бувъ сердакъ одного гадзы зъ Дѣвгополя волоского, бѣдѣвъ его и бѣдѣвъ властѣтеви на-зѣдъ. „Полковникъ отже — мовѣвъ Стефѣукъ — набравъ побѣдѣвъ, что то бувъ задѣтокъ на то, что я мавъ прѣстати до опришкѣвъ.“ Зъ тыхъ сѣможъ прасудивъ судѣ вѣзѣти про-чѣхъ пѣможъ на тортуры, а о Бабчуку и Стефѣуку нема въ атахъ болѣе гадѣвъ; зѣвѣвъ, обохъ вышучено на волю. Прочіи пѣтъ Гнатъ Кичѣукъ або Качерчукъ, Иванъ Бѣйко, Яковъ Урѣдѣчукъ, Иванъ Полѣнкъ и Дмитро Овѣськѣвъ — признали ся до вѣны, а мѣмо того рѣшивъ судѣ вѣзѣти ихъ

для вымущенія дальшихъ зѣзнанъ на тортуры. Небавкомъ потѣмъ зловѣли и повѣзали вѣчарѣ на кутѣхъ половинахъ двѣхъ иншѣхъ, дуже небезпечныхъ опришкѣвъ, у котрыхъ жати людѣе було вѣрашкою а ремѣло розбѣивъ мялою забавкою, и одѣставили ихъ до вѣзѣннѣи. Одѣвъ зъ нихъ, о котрымъ буде нѣжѣ бесѣда, бувъ то хитрый, проворный и нѣлюдскій розбѣивникъ, Федѣръ Максимъ, и якъ зъ звѣний такожъ Ясѣнскій мѣ, другій Гринѣ Бѣнскій родичъ косѣвскій*)

*) Тутъ помѣстимо кѣлька словѣвъ про Бѣсѣку, послѣ его власныхъ зѣзнанъ. Одлучаемо его нарокомъ бѣдъ иншѣхъ товаришѣвъ, бо коли компанія Баюракова, зложена передъ выправою на Долину зъ двѣхъ окремыхъ компаній, небавкомъ зновъ розбѣилѣ ся на двѣ части, не прилучивъ ся бѣдъ до жадѣи зъ нихъ, лишь побѣшовъ до Молдавы и розбѣивавъ тамъ подѣ проводомъ якогось Василя Шешорского, котрій мавъ въ тѣмъ краю власну компанію. Родомъ бувъ Бѣсѣкъ зъ Косова, отецъ его звѣвъ ся якимъ Гушувѣловъ. Очаривъ бѣдъ въ Дѣвгополѣ волоский у гадзы Мыслика, а коли разъ весною 1750 р. сидѣвъ въ колыбѣ, прийшовъ до него Баюракъ и вѣзѣвъ на силу до своей компаніи. Онъ утѣкъ вѣправѣдъ — якъ каже — трѣтого дня бѣдъ товариства, але Баюракъ одлучавъ его зновъ въ однѣмъ сѣлѣ, нѣмѣвъ и зрѣвѣвъ топорѣцемъ въ голову, такъ что бѣдъ хочѣ-не-хочѣ мусѣвъ стати о-пришкомъ. Оповѣдає опѣла, и то докладѣйше якъ самъ Баюракъ въ р. 1754, про нападѣвъ на жидѣвъ, бѣдучихъ за Зеленымъ Бѣсѣкомъ зъ Угорщѣны и про рабѣнокъ въ хатѣ Козана.

Цѣкава рѣчь, что кождѣй майже опришокъ зѣзнає про свое преступленіе до компаніи однаково, что мовѣ-то его ватага або хтось другій до того примусѣвъ або бодай намовивъ, а нѣколи не скаже, что самъ зъ доброй охоты гладыѣ товариства и прилучивъ ся до него. Причина въ тѣмъ, что обжалоуванѣй — и то не безъ рѣцѣи якъ показавъ досвѣдъ — опѣдѣвавъ ся уйти карѣ, если бѣ ему повѣрено, что бѣдъ мусѣвъ ити зъ товариствомъ, мусѣвъ розбѣивати, бо стоявъ подѣ вышѣвомъ болѣеи силы. И ще другѣ зрѣбли мы помѣченѣ: кождѣй зъ обвинѣныхъ старає ся затѣити свою участъ въ тыхъ розбѣхъ и забѣи-ствахъ, котрі поновнено въ „польскѣмъ“ краю,

Передъ судомъ ставали они 5 сѣрпня 1751 р вѣразъ зъ двома иншими опришкѣми, Сѣмѣновымъ и Дѣвѣтѣновымъ мѣ, котрѣ вѣже два лѣта сидѣли въ вѣзѣннѣи стѣславѣвскій а о котрыхъ, позаякъ не брали участѣ въ розбѣхъ зъ 1750 и 1751 рр., не будемо згадувати на сѣмъ мѣсцѣ, але ажъ по укѣнченію опѣдѣданія Баюракова. Можемо се учинити хотѣбы вже дляого, чтобы не перерывати однѣцѣльного опѣдѣданія выправъ Баюраковыхъ а она оба якъ-разъ въ нѣхъ не брали найменшѣи участѣ и о ихъ окремой аціи знаємо власне лише тѣлько, что зѣзнали они оба, а болѣе анѣ крѣтыхъ.)

Ще кѣлька словѣвъ о выправѣ на Бычѣвѣвъ подѣ Сигѣтомъ (зъ р. 1750), про котру згадавъ коротко Баюракъ.

Отже въ горахъ и на Покутию, а если де-що признасть, то такъ, мовѣ-бы мавъ повный ротъ воды; нѣмѣмѣвъ опѣдѣдає, якѣхъ допустѣвъ ся въ Угорщѣи або въ Молдаві, въ тѣмъ пересвѣдченію и послѣ тогдышнихъ поглядѣвъ такожъ не безъ рѣцѣи, что за тѣ его учинки, сповнѣніи за границѣю, тутъ его карати не будутъ. Нема отже дѣвѣты, что про розбѣвъ въ „польскѣмъ“ краю говорятъ мало, скупо, одѣвъ признаєсь другій мовѣти, або если котрѣй и признасть ся, то твердѣтъ, что стоявъ лише на вартѣ а власной руки до жертвы не прикладѣвъ, або складає грубу вину на другого. Зѣ всѣхъ товаришѣвъ, что ихъ зѣзнанѣ маємо передъ собою, лише три зъ новѣзоу резинаціею, але всѣ такі безъ жалѣ повѣдали все, не таючи нѣчого, т. е. самъ Баюракъ, а кромѣ него Федѣръ Максимъ и Анарѣй Квѣтковскій, о котрыхъ буде бесѣда нѣжѣе.

*) Протоколъ судовыхъ зѣзнанъ першихъ, т. з. добровѣльныхъ, списанный при розѣравѣ зъ дня 15 сѣрпня 1751, знаходѣтъ ся въ рукописной книжѣ, означенной въ бібліотѣцѣ Осолѣнскихъ числомъ 1351 на самѣмъ концѣ (Protokol seu liber variatum Actiōnum). На нихъ урѣвѣ ся тѣл книги. Такой же протоколъ зъ дня 6 сѣрпня т. р. зъ познѣйше приставленными чотирма опришкѣми, и протоколъ другихъ зѣзнанъ, т. з. корпорѣльныхъ, списанный якъ зъ тѣми такъ и зъ тамѣтѣми, опришкѣми мѣститъ ся уже въ рукописной книжѣ Хієрѣ Сѣганѣ, котра есть власностію стѣславѣвского архѣву мѣского.

*) Kurjer Warszawski 1889, n-р 94.

Але болгарские правительство не молчали; оно дало насамперед неурядову відповідь в зв'язаних вже реверсіях газ. Bulgariе а бдтак ше дало и офіційну відповідь Порті, в котрій выяснює правне становище Болгаріи в сій справі. Болгарскій агентъ в Константинополі, д-ръ Вульковъ, вручавъ вельозирова симъ днями відповідь болгарского правительства на протестъ Россіи, в котрій болгарскій міністеръ дѣлъ заграничныхъ дѣлъ Странскій такъ каже:

„Жадна постанова берлинскои угоди не выключаетъ право Болгаріи затягати позичку, але признає їй то право на підставі конституціи признанои великими державами. Въ наслѣдокъ того належить устѣпнати ипотекарнаго обтяженія зѣлзничіи Царибродъ-Вакарель и Ямболі-Бургасъ або гарантія за якусь позичку болгарску выключно до внутрішнихъ справъ краю. Що же до зобовязанія побудувати міжнародну линію зѣлзничу Царибродъ-Вакарель, котре то зобовязанье вложено на Болгарію берлинскою угодою за згодою Россіи, то болгарске правительство старало ся кѣлька разѣвъ затягнути въ той цѣли позичку, але знаходило засѣдгы тайный опѣръ и було длятого змушене, будувати сю зѣлзничю власними силами краю. Теперь же затягнуто позичку и она послужить на то, чтобы завести рѣвновагу въ бюджетѣ той части господарки краю, въ котрій давнѣйше порядкомъ нарушено. Будова зѣлзничіи Ямболі-Бургасъ була для ровню торговлѣ и рѣвновѣжя кочне потрібна. Въ наслѣдокъ того не можуть обѣ ти вже выбудовані або ще будуючі ся зѣлзничіи служити за гарантію для російскихъ коштѣвъ окупационныхъ, бо берлинска угода не згадує вѣдѣвъ о того рода гарантіи. За то есть межі Россією и Болгарією умова зъ 1883 р. котре управлѣніе способъ салатъ російскихъ коштѣвъ окупационныхъ. Раты тыхъ коштѣвъ сплачувала Болгарія ажъ до 1886 р. Одъ того часу складають ся раты въ болгарскѣмъ банку, але що Россія не хоче болгарского правительства признати и не дає вѣдѣвъ, то раты складають ся и дальше въ банку.

Згадана повнѣше умова не установила вѣдѣвъ спеціальныхъ гарантіи анѣ вѣдѣвъ права першенства. Одъ вѣдѣвъ Румелии, протиню тому якъ каже російска нота, жадала Россія такъ само якъ и бѣдъ Болгарія одшкодованія за окупацию. Але свого часу заявляи представители Россіи, що ти грѣшъ бдповѣдно до указу царя Александра, мають остати ся въ краю и будуть уживати ся на вѣдѣвъ добродѣйній цѣли. Коли вѣдѣвъ румелийске собраніе народне признало передъ губернаторомъ той довѣръ, то предложило сю справу выс. Порті, котра хотѣла сю справу спѣльно зъ Россією розслѣдати. Одѣла Россія вже тои справу не тикала. Сумы якій Болгарія побѣла умовы платила забирали засѣдгы російскій представитель въ Софіи и уживала ихъ въ краю а не выслали вѣдѣвъ до Россіи. Выходить зъ того, що на підставѣ берлинскои угоди и на підставѣ умовы зъ 1883 р. російске правительство не має вѣдѣвъ права жадати першенства гарантіи для коштѣвъ окупационныхъ. Законнѣсть затягненои въ лѣн-дербанку позички есть отже неварушима а то подтверджує и усебѣ, котрый есть доказомъ довѣрїя заграницѣ для болгарского правительства.

Россійске правительство одмовляє правительству болгарскому право заставляти доходы краю, бо того правительства не признали державы правльннми и законными. Ситуация въ Болгаріи подѣвъ взглядомъ міжнароднымъ не есть вѣдѣвъ дѣломъ Болгаріи. По абдикаціи вн. Александра признали великі державы у-

становлену нимъ законно регентію; навѣтъ и Россія признала ея и акредитувала при той регентіи ген. Кавльбарса яко своего дипломатичного репрезентанта. Акредитивне письмо Гарса до Начевица зъ дня 1 (13) вересня 1886 р. есть на то доказомъ. Теперѣшнѣ правительстве вышло такожъ бѣдъ регентіи и має такъ само повномочіебѣ свою бѣдъ великого народного собранія зъ 1887 р. Болгарске правительство жалуетъ наибѣльше теперѣшню ситуацию въ Болгаріи зѣвъ взгляду на міжнародній бднованіи. Зѣвъ уваги на задачу, якій оно доси въ границахъ своего права и своихъ зобовязань сповняє, признає правительство болгарске отверто, що не разумѣє цѣли сего послѣднего кроку російского кабинету, але оно все таки має надѣю, що то выступленье не буде иступомъ до якихъ новыхъ запуганнѣвъ політичскихъ. Болгарія вѣрять при тѣмъ завсѣдгы въ прихильну помощь суверенного двору и члєвъ на великі державы та має надѣю, що оны недопустять до того, чтобы настала якѣсь нова трудность, котрыхъ Болгарія анѣ не выкликувала анѣ на нихъ не заслужила.

Загальна мораторія яко пожадане средство ратунку дробного рѣвннцтва.

I.

О нѣчимъ не пишеть у насъ и не говорять ся нинѣ такъ багато, якъ о загальній нуждѣ, яка євъ причини сегорѣчного неурожаю доткнула рѣвннцтво и о средствахъ, котрыма бы можна той нуждѣ заомогти.

Въ соймѣ піднесено цѣлый рядъ способѣвъ и средствѣвъ помочи; въ анкетахъ, якій заважались, ведуться такожъ дебаты въ тѣмъ напрямѣ, а вѣдѣвъ и публіцистика подала вже не одну замѣтку и практичну гадуку. Нѣхто однакъ доси не звернувъ уваги на одну рѣчь, котра по нашій думцѣ, повинна була увѣдѣвъ мѣжъ найгодовѣйшій точки програмы ратунку сельского рѣвннцтва бѣдъ певною руну, якого потребу признають нинѣ одвогослоно всѣ безъ огляду на партійне становище и політичне пересвѣдченье.

Въ цѣлѣй акціи, яка піднямаєсь въ справѣ голодной ходити безперечно не лишъ о то, чтобы сельскимъ рѣвннцкамъ не дати згнвнати зѣвъ голоду ажъ до слѣдуючихъ зимѣвъ, але и о то, чтобы дати емъ можливість зруйноване бракомъ пашѣ и стратѣю инвентаря господарство привести поволи до давнѣйшого стану, загойти поволи ті раны, якій наибѣше имѣе сегорѣчний голодъ. Звѣтна рѣчь однакъ, що такі раны не гояться легко и скоро, а особливо у нашего сельского рѣвннца, которого господарскій бднованіи и безъ того була вже не дуже бѣдній такъ, що катастрофа сегорѣчна застала наше сельске господарство рѣвннцаче въ ставѣ неспособнымъ навѣтъ ставити їй салвѣйшій опѣръ. Тымъ бѣльшою отже показуєсь потреба помочи и то всесторонной, чтобы господарство могло двинути ся по такой катастрофѣ.

Запомогти и позички въ грошахъ, роздаванье зѣбжа и пашѣ въ натурѣ, способѣвъ зарѣбку при публичныхъ роботахъ, роздаванье соли для худобы, а вѣдѣвъ и опустѣ податковѣ, все то суть средства пожаданіи, але лишъ ханѣвъ — оны подратують въ даній ханѣвъ сельского рѣвннца, але помѣтъ така манє ся скоро и за-дѣвъ тривалого поддѣваннє господарства не буде зъ неи богато користи. Край, держава и заможнѣйшій класъ повинні безперечно всѣми силами старатись о зѣбѣльшене фондѣвъ заомоговыхъ и позичковыхъ для

сельскихъ рѣвннцѣвъ — але на тѣмъ не повиненъ кѣнчитись ратунѣвъ. Рѣвннцѣвъ сельскому треба дати можливість поддѣвнуги ся, а той можности не буде у него, колы не буде бѣдъ мѣжъ корєстуватись за-дѣвъ выдѣченя тяжкихъ ранъ своего господарства тымъ доходомъ, яке оно ему принесє а буде мусѣвъ ужити того доходу передѣвѣмъ на заспокоєнне вѣрнѣтъ, котрый чи то въ постати стягача державного податку зѣвъ додатками, ча еззеквужного запашній рѣтъ банку, ча вѣдѣвъ забирающего за процѣтъ дробній господарскій продукты жидѣ-лихѣвъ стѣтъ надѣвъ его голово. Нашима словами: зруйноване и згнѣщенє господарство малого рѣвннца въ Галичанѣвъ потребує докончє за-дѣвъ своєи санаціи часовѣвъ свободы бѣдъ всѣхъ вѣрнѣтъ.

Постулять такой може комусь здаватись на першій поглядъ неможливымъ и куріознымъ, такъ однакъ не есть, бо исторія подає намъ численній примѣры фактичного зрѣалѣзованя того постулату. Примѣры ті выказує намъ такъ исторія старинна, якъ вѣдѣвъ середній, якъ и вѣдѣвъ и новѣйшій часы, бо навѣтъ и XIX вѣкъ. Есть то истатутія т. зв. загальныхъ мораторіи, або генеральныхъ индѣвъльтъ (Generalindulte, allgemeiner Glaubigerstillstand). Загальна мораторія лежала въ тѣмъ, що въ ханѣвъ великихъ катастрофъ, якій дотыкали чи то цѣлѣй край, чи то подинной класѣ (прим. промышленцевъ, купецтво, рѣвннцѣвъ и т. п.) державы, чтобы дати можливість поддѣвнуги ся цѣлому населеню а вѣдѣвъ тымъ класамъ постановляли, що на якѣсь часть (найчастѣйше 3—5 лѣтъ) претенсіи вѣрнѣтъ (часто лишь прѣтєсїи деякого рода вѣрнѣтъ) не можуть бути екзеквованіи; прѣтєсїи ті не гнвнати и не тратять своєи важности — по улѣвъ часу мораторіи можуть вѣрнѣтъ вѣхъ стягати, але черезъ часть установленѣвъ мораторіи оны не снѣвнѣвъ движнѣвъ въ свободѣй диспозиціи доходами своего шатку, а имѣєвъ въ уживаніи тыхъ доходѣвъ на поновнєнє въ своихъ господарствахъ тыхъ шѣдѣвъ, якій сировала въ нихъ дотычна катастрофа. Звычайно звязаній були зѣвъ тымъ постановѣ, що до одностѣвъ, котрі на часть мораторіи або зѣвъмѣвъ пересѣвнѣвъ числѣтнє, або згнѣвъмѣвъ до певного minimum. Мораторіи загальній стрѣвнѣвъ выданій для рѣвннцѣвъ класѣвъ. Суть ті переважно бѣднѣйшій класѣвъ, працюющій власными руками пра той продукціи, котрій посвященє есть ихъ господарство. Правало то не есть однакъ безъ выемки, бо иногдѣ стрѣвнѣвъ — о чѣмъ низше — мораторіи удѣлены такожъ т. зв. высшимъ класамъ. При помѣтъ загальныхъ мораторіи ратують часто державы бѣдъ упадку промыслѣвъ и купецтва, однакъ найчастѣйше стрѣвнѣвъ загальній мораторіи удѣлений рѣвннцѣвъ и многий дуже знаменатій экономистѣвъ, мѣжъ иншими такъ жє В. Рѣшеръ (Roscher — Nationalökonomie des Ackerbaues) признають тѣй мораторіи лишь тутъ (т. е. пра рѣвннцѣвъ) вѣдѣвъ оправданными, а то имѣєвъ натурю кредиту на недвижности. Загальній мораторіи выданій зѣвъ огляду на рѣвннцѣвъ обнимали зѣвъ собѣвъ заборѣвъ вести сказѣвнѣвъ на грунѣтъ и господарство грунтове зъ его принадлежностями (fundus instructus) черезъ означеній въ мораторіи часть. Заборѣвъ односѣвъсь рѣвно до довѣвъ приватныхъ, якъ и прѣтєсїи державы зѣвъ титулу податковѣвъ и оплатѣвъ. Мораторіи удѣлений иншимъ класамъ буваѣвъ звычайно менше загальній. Коли оны односѣвъсь до купцѣвъ и промышленцевъ, то не подпадаѣвъ подѣвъ ихъ звычайно вѣдѣвъ купецѣвъ, чѣвъ и позичка безпроцѣнтовѣвъ. Такого имѣєвъ характеру була мораторія, якій подабуѣвъ зѣвъ початѣвъ

сего стоѣтъ въ нѣмецкихъ краяхъ, якъ прим. въ Прусахъ и Меклембургу.

Процѣсъ въ Вадовицѣхъ.

При дальшій розправѣ бдчитує трибуналь подинной документы, зѣбраній въ часѣ слѣдства, и протоколярній зѣвнѣвъ подинныхъ свѣдѣвъ, котрі не можуть бути особисто переслуханіи при розправѣ. Такожъ защитники обжалованѣвъ ставляють численній инсесѣвъ, котрі трибуналь, выслушавши прокуратора, рѣшає прихильно або бдмовно.

И такъ д-ръ Гольдгамеръ поставивъ инсесѣвъ, зѣвъ огляду на се, що агентѣвъ обжаловує ся, мовѣ бы подкупили стѣцію жандармеріи въ Оухѣй, чтобы завертали емігрантѣвъ вѣдѣвъ на Живецѣ до Освѣцѣна, — чтобы зажадати бѣдъ старѣвъ живецкого инсрукціи, яку дало оно жандармамъ, а бѣдъ гарнизонового суду въ Краковѣ актѣвъ слѣдства, яке ведєтъ противъ жандармѣвъ Годовского и Губеного.

Д-ръ Давель поставивъ инсесѣвъ, чтобы зѣвъзвати до розправы якого совѣтника намѣстничѣвъ за знатѣвъ до поновнѣвъ тыхъ инсрукціи намѣстничѣвъ що-до выконуваня поліціи урядомъ мытовымъ въ Освѣцѣмъ та тыхъ уставѣвъ що-до ревнѣвъ напѣртѣвъ и т. п. — бо годѣвъ зрозумѣти судѣвъмъ приосажнѣмъ, ча агентіи и Сроковскій, а вѣдѣвъ Иваницкій (начальники уряду мытового въ Освѣцѣмъ) постулаѣвъ закономъ, чи нѣ.

Прокураторъ заявивъ свою рѣвнѣвъдушѣвъщѣвъ до инсесѣвъ д-ра Гольдгамера, а протививъ ся рѣшѣвъ инсесѣвъ д-ра Давель, бо переслуханье знатѣвъ на обставинѣ, чи законѣвъ якій истѣвъ, чи нѣ, не есть допусканье и таке средство доказѣвъ прѣтививъ ся духови закона карного.

Трибуналь прихильивъ ся до инсесѣвъ прокуратора и на разѣвъ бдчитѣвъ инсрукцію живецкого старѣвъща для жандармеріи, де вѣдѣвъсь звертати увагу на емігрантѣвъ зѣвъ Угорщины и если не мають напѣртѣвъ, завертали ихъ домѣвъ.

Зѣвънѣвъ свѣдѣвъ „гамбургскихъ“ бдчитувано для того, бо обжалованій поклялись на нихъ, чтобы доказати, что була однакова цѣна для кораблѣвъ „Пакеѣвъ“ и „Уніѣвъ“, що цѣна та до 10 марта 1888 выносѣла 100 марокъ, а бдтакъ 110 марокъ. Трибуналь хотѣвъ подати лишь змѣстѣвъ тыхъ зѣвнѣвъ, але защитники поставили инсесѣвъ, чтобы бдчитѣвъ бдзову суду вѣдѣвъщѣвъ до гамбургского суду на переслуханье свѣдѣвъ. И справѣвъ въ той бдзовѣвъ вже зѣвъ горы зазначує ся дуже приклыми словами шѣдѣвъ дѣльнѣвъщѣвъ подинныхъ агентѣвъ.

Зѣвъ зѣвнѣвъ показує ся, що въ Гамбургѣвъ было приватне товариство Clearing-house, котре мало наглядѣвъ, чтобы подинной предпримѣвъства перевозѣвъ до Америки не змѣнѣвали цѣны на своихъ кораблѣвъ поинѣвъ умовленѣвъ квѣты. Агентіи освѣцѣмѣвъ поднѣвънѣвъ посредно товариству Paketfarth, а безпосередно агентіи подѣвъ фирмою Spigo et Comp. и зѣвъ нимъ умовляѣвъсь що-до цѣвъ брутто и нетто за корабельній карты. Paketfarth умовляѣвъ ся зѣвъ Spigo-мъ що-до цѣвъ нетто, а Spigo зновѣвъ зѣвъ агентією освѣцѣмѣвъ. А рѣвнѣвъ мѣжъ тымъ цѣнами, брутто и нетто, була бѣдъ 30 до 12 марокъ.

Д-ръ Лазарскій поставивъ инсесѣвъ, зѣвъ огляду на се, что зѣвнѣвъ гамбургскихъ свѣдѣвъ суть прихильній для обжалованѣвъ, а лишь предѣвъдѣвътель трибуналу коментуючи ихъ при бдчитуваніи представлѣвъ въ зѣвъмѣвъ свѣдѣвъ, — чтобы цѣлѣй трибуналь комісіѣвъально in согорѣвъ выбравъ ся до Гамбургѣвъ и тамъ пересвѣдѣвъчѣвъ ся, что ті зѣвъзнана суть правдѣвъ, та вѣдѣвъ рѣзѣвъдѣвъчѣвъ, що уважаєвъ потрібнымъ, на мѣсѣ.

Трибуналь бдмовивъ сему инсесѣвъ д-ра Лазарского.

Одѣвъ такъ поставивъ д-ръ Лазарскій инсесѣвъ

По недовершеній выправѣвъ на Долину повернувъ Баюракъ въ долину и почавъ придумувати зѣвъ своимъ товариствомъ — а мѣвъ тогда при собѣвъ 10 або 11 хлопцѣвъ — надѣвъ тымъ, ча бы не дѣвърѣ было, погуляти трохи ва боцѣвъ угорскѣмъ. На Повѣту скрѣвъ звернули уже бѣвъщѣвъ на ихъ сѣвало, въ Волошиѣвъ вже тожъ почали уганѣвъ ся за ними бо крохѣвъ знаныхъ намъ опришѣвъвъ були тамъ и инші вѣдѣвъ, котрі Волохамъ за надѣвъ вже дѣвъ ся въ знаки. На угорскѣмъ боцѣвъ було бѣдъ часѣвъ Довбушевѣвъ тихъ; тутъ, здавалося, нѣхто не спѣдѣвъсь ся ихъ, не прѣготовились пандуры на ихъ прѣпятѣ, по дворахъ не держѣвъ вже навѣтъ зѣвнѣвъ вартѣ.

Завѣмъ выбравѣвъсь за горы, треба було напередъ когосъ „стрѣвъти“ — се техничній выразъ нашихъ опришѣвъвъ на означенѣвъ рабѣву. Дорога далека, кошты великі и на „модернуѣвъ“ та на харѣвъ, а зѣвъ-подѣвъ Долины приходили зѣвъ порѣжныи кѣвътѣвъми. Отже вѣдѣвъ вѣдѣвъ вѣдѣвъ компанію до якогосъ села „на Бѣвъкахъ“ т. е. на долѣвъ, и тамъ и пали оны ночѣвъю порою на жидѣвъску корму. Жертѣвъю улавъ старій жидъ и якѣсь молодой жидѣвъ, котрыхъ позѣвъбѣвъвали, але добѣвъ, яку захопили, не була дуже бѣвъта, бо грошей якъ видѣвъ, не зѣвъшли много, лише забраѣвъ трохи шмѣтъ и двѣвълѣвъ горѣвъки, котору повѣсѣвъ зѣвъ собѣвъ въ половины*). Тутъ попили ся тоу свѣвухою, Баюракъ посваривъ ся зѣвъ Гринѣмъ Мартѣвъчукомъ и Василѣмъ Волошиѣвъмъ и ті

*) Дивно, что о той выправѣвъ „на Бѣвъки“ не згадѣвъсь Баюракъ анѣ однимъ словомъ, мабуть призабувъ. Вѣстъ тѣвъю засягнули мы зѣвъ зѣвънѣвъ Федѣвъра Максимѣвъка, а рѣвъчь певна, что она належить до тои поры, бо виже ся шѣвъльнѣвъ тымъ фактомъ, котрый подѣвъла того наступѣвъ, что именно тою то горѣвъскою попили ся въ долини нахъ а по плану и посѣварѣвъ ся та роздѣвълили ся. Иншій товаришъ, Дмитро Онѣвъськовѣвъ, уникѣвъ нарокомъ згадки про той нападѣвъ зѣвъ причинѣвъ подѣвънѣвъхъ вышє и каже лишь: Bajurak... mnie... siłą wziął do swojej kompanii, z którą chodзіłем po szalaszach w poloninach przez dwie Niedziele, rotum w iednym miejscu porwaliśmy się... Безперечно выконано той нападѣвъ зѣвъ тыхъ двѣвъхъ тыждѣвънѣвъхъ.

оба перемовили, коли Баюракъ зашувъ, що пѣвътохъ вышѣвъхъ и такъ сѣвъмохъ хлопцѣвъ бдлучѣвъ ся бѣдъ компаніи Баюраковѣвъ, утворѣла собѣвъ скремѣвъ компанію, Мартѣвъчука поставѣвъ наѣвъ собѣвъ вѣдѣвъжѣвъ и бѣдѣвъшли. Идучи на Уг рѣвъцѣвъ, постулаѣвъ Мартѣвъчукова компаніи до Долинополя волѣского и перебула тутъ цѣлѣй тыждѣвъ. Жили оны зѣвъ тыхъ грошей, що Баюракъ порѣзѣвъдѣвъвалъ бувъ межи нихъ зѣвъ рабѣву въ коршмѣвъ „на Бѣвъкахъ“; кождій зѣвъ нихъ дѣвъставъ бувъ при паю бѣвъго тѣвълѣвъ*). Зѣвъ Долинополя пошѣвъли вже на простѣвъ за горы. Учасѣвъниками тои выправы були Гринѣвъ Мартѣвъчукъ, Василь Волошиѣвъ, Федѣвъръ Максимѣвъкъ або Ясѣвъньскій, Иванѣвъ Бѣвъко, Яковѣвъ Урѣвъдѣвъчукъ, Дмитро Онѣвъськовѣвъ и Иванѣвъ Полѣвъськѣвъкъ або Полѣвъвъ**).

*) Баюракъ уже не йшовъ на Угорщину и адає ся, что суперечка при горѣвъцѣвъ пошѣвъла власне зѣвъ того, что Баюракъ бѣвъдавѣвъ ся бѣдъ выправѣвъ угорской а Мартѣвъчукъ и другій направили ся до неѣвъ.

**) Одѣвъ зѣвъ нихъ, Максимѣвъкъ, подає число товаришѣвъ Мартѣвъчуковѣвъхъ на 7, однакъ по имени называєвъ лишь трехъ; другій зновѣвъ, Урѣвъдѣвъчукъ каже, что ихъ было 8 и подає всѣ имени. Тымъ осымымъ есть у него якѣсь Михайло Козакъ, але Дмитро Онѣвъськова называєвъ бѣдъ Дмитромъ Порогѣвъскимъ замѣстъ Кричѣвънѣвъ (Пороги а Кричка, сѣвъзѣвъбѣвънѣвъ). Кѣвълькомъ изъ нихъ зѣвъзнало, что въ Вычѣвъковѣвъ при нападѣвъ на дѣвърѣвъ прихильивъ ся до нихъ одѣвътъ гѣвъзда зѣвъ тои мѣвъцевѣвъсти а навѣтъ слугѣвъ дѣвърѣвъскій помагѣвъвъ їмъ рабѣвувати дѣвърѣвъ.

О вѣдѣвъзѣвъ Федѣвърѣвъ Мартѣвъчуку и о Василѣмъ Волошиѣвъмъ нема бѣвъщѣвъ того нападѣвъ жидѣвънѣвъ згадки, въ протоколахъ нема о нихъ анѣ слѣвъду; може згнѣвънули де въ якѣй стѣвъщѣвъ, а може поволено ихъ и страчено въ Молдавѣвъ. Прѣвъщій лѣвътъ бдповѣдѣвъвали ше въ тѣмъ самѣмъ роцѣвъ (1751) передѣвъ судомъ ставѣвъславѣвъскимъ.

Иванѣвъ Бѣвъко, може той самъ, что въ лѣвътъ лѣвътъ по Баюраку (1759) отѣвъвъ якъ Иванѣвъ Бѣвъчукъ на чѣвълѣвъ великой вѣдѣвътѣвъ и рѣвъсѣвъвъвъ нечувѣвънѣвъй пополюхъ по цѣвълѣвъмъ Покуту и Цѣвъдѣвърѣвъ, бувъ поповнѣвъмъ зѣвъ Радѣвъвичѣвъ подѣвъ Сѣвъмѣвъбо. Отецъ бѣвъмерѣвъ его ше въ дѣвътинѣвъхъ лѣвъ-

Перебравшѣвъсь черезъ горы, напали оны насампередъ въ Бѣвъчѣвъ коло Сѣвъгѣвъ на двѣвърѣвъ якихъ рѣвъннѣвъкъ (Missagyszów czyli Rzeźników), поклявѣвънѣвъ тудѣвъ власнымъ бѣвъчарѣмъ рѣвъннѣвъкъ. Половѣвъши ихъ и повѣвъзавши, черѣвътра сѣвъ ихъ домѣвъство, забрали 40 золотѣвъхъ, котрі зѣвъшли, двѣвъ фузіи, рушницю, три пары цѣвъстѣвъдѣвъвъ и одну шѣвъду, а бѣвъдѣвъ забрали рѣвъннѣвъкъ зѣвъ сѣвъбо, чтобы не наробили вѣвърку, и пошѣвъли на нѣвъмецкѣвъ дѣвърѣвъ.

Тахъ а мати мусѣвъла пойти зѣвъ своєю сирѣвътою въ шѣвърѣвъй свѣтъ, бо якъ то кажуть, повоны дозволяѣвъ а попадаѣвъ зѣвъ села гонѣвъти. Одѣвъзла она его ажъ до Рѣвъпѣвънѣвъ подѣвъ Изѣвъвѣвъмъ и бѣвъдала въ службу. Инаѣвъ перебувъ тутъ девѣтъ лѣвътъ, ажъ выпѣвъръ въ здорового Ивана. По смерти матери лишѣвъ Рѣвъпѣвънѣвъ и пошѣвъновъ у горы та наймѣвъсь ся за бѣвъчѣвъра насампередъ въ Долинополя а бѣвъдѣвъкъ въ Путиловѣвъ. Але зѣвъдулось ему бундѣвъвъ ѣвъти та жєнѣвъцію пити и зѣвъбѣвъвати бранѣвъдо въ бѣвърѣвънѣвъ. „Коли я разѣвъ — каже — ишовъ зѣвъ Волошиѣвъ на польскѣй бѣвъкъ, подѣвъбалѣвъ мене пѣвъть опришѣвъкъ: старій Гнатѣвъ Баюракъ зѣвъ сыномъ Василѣмъ та сестрѣвънѣвъмъ Василѣмъ и ше зѣвъ якѣсь двѣвъма хлопцѣвъми, котрыхъ именѣвъ не знаю, и оны намовили мене до своєи компаніи. Было се торѣвъкъ поѣвъзно осєсєно, въ доли вѣвъже было по робѣвътамъ.“. Шо слово, то ложь. Не Гнатѣвъ бувъ вѣдѣвъжѣвъ, але сынъ его Василь, и не ажъ въ осєсѣвъ 1750 р. прѣвъставъ до компаніи, але Господѣвъ знаєвъ, коли вѣвъже передѣвъ тымъ. Тѣвъжъ то бѣвъ прѣвъвѣдѣвъвъ ше въ лѣвътъ Баюракову компанію подѣвъ Долину, а до тои компаніи перѣвъстѣвънѣвъвъ яко гѣвътовѣвъй опришѣвъкъ зѣвъ иншѣвъ компаніи, которѣвъ прѣвъвѣдѣвъникомъ бувъ Федѣвъръ Гопѣвънякъ, о чѣвъмъ мы вѣвъже выше говорили. Зѣвънѣвътаній судомъ, ча перѣвъдѣвъ бѣвъчѣвъсковѣвъ выправѣвъю ходивъ кудѣвъ на розѣвъбѣвъ, бѣвъдѣвъвъвъ рѣвъшѣвъчу, что не ходивъ, хотѣвъ иншій на него свѣвъдѣвъчѣвъ, что бувъ на розѣвъбою въ той коршмѣвъ „на Бѣвъкахъ“, де забраѣвъ двѣвъхъ жидѣвъвъ. Длятого ухвалѣвъсь судѣвъ, чтобы его на торѣвъгѣвъхъ три разы потѣвъгати а коли бы ше не признаѣвъсь, мали его при третѣвъмъ потѣвъганіи прихѣвътѣвъти шѣвъвѣвъма свѣвъчѣвъками, що три свѣвъчки зѣвъ обѣвъхъ бѣвъковѣвъ.

Фѣвъд. Максимѣвъкъ або Ясѣвъньскій, родѣвъмъ зѣвъ Пѣвъсѣвъчною за Надѣвъбрѣвъною, бувъ лѣвъдѣвъвъ непѣвъсѣвъдѣвънѣвъй, змѣвънѣвъвъ бѣвътъ за молоду разѣвъ-у-разѣвъ службу, то на наѣвъмѣвъхъ бѣвъцѣвъ, то на угорѣвъкѣвъхъ.

Было то пѣвъзѣвъмъ вечеромъ, але ше люде не кляѣвъ ся спѣвъти. Тѣвъхѣвъмъ подѣвъступѣвъла компанія подѣвъ дѣвърѣвъ, зѣвъ рѣвъзѣвъшѣвънами злѣвъчѣвъвъ ся одѣвътъ гѣвъзда бычѣвъскѣй и одѣвътъ двѣвърѣвъскѣй наймѣвътъ, котрый самъ просѣвъвъ ся, чтобы ему позволили разомъ зѣвъ ними рабѣвувати дѣвърѣвъ его пана. Вѣдѣвъжѣвъ лишѣвъ чѣвътарѣвъхъ товаришѣвъвъ на вартѣвъ — Онѣвъськовѣвъ и Бѣвъкоѣвънѣвъ казѣвъвъ вѣвъртѣвъвати пра одѣвътъ двѣвърѣвъ, а Поликовѣвъ и Урѣвъдѣвъчуковѣвъ при другѣвъхъ — а самѣвъ пѣвъшовъ зѣвъ Максимѣвъкомъ, Василѣмъ Волошиѣвъмъ и вѣвъ котримъ осымымъ до середѣвъны. Панѣвъ писѣвъвъ пра столику. Въ-тѣмъ явлѣвъ ся передѣвъ нимъ въ повнѣй зѣвъброи Максимѣвъкъ — якъ самѣвъ опѣ-

Зѣвънѣвътаній, немилосердній, заведѣвъка, шуткувавъ собѣвъ зѣвъ жертѣвъ своихъ, заѣвъдаючи имъ ударѣвъ смерѣвътельныхъ. Передѣвъ судомъ опѣвъдѣвъвъвъ найдо-кладѣвънѣвъше зѣвъ всѣвъхъ про своѣвъ забѣвъйства и рабѣвънѣвъкъ, але запѣвътаній для чѣвъго пошѣвъновъ въ опришѣвъки, гнѣвъвъ такожъ байку, мовѣвъ то Баюракъ забравъ его на силу зѣвъ колыбы кричѣвънѣвъскимъ разомъ зѣвъ Онѣвъськовѣвъмъ, мѣвъжъ тымъ коли есть рѣвъченє певною, что бѣвътъ такъ якъ Бѣвъко розѣвъбивѣвъвъ, за-кимъ ше Баюракъ ходивъ подѣвъ Долину, подѣвъ прѣвъводитѣвъмъ Гопѣвъняка въ Молдавѣвъ.

Дмитро Онѣвъськовѣвъ, родѣвъмъ зѣвъ Кричѣвъки, служивъ якѣсь часъ на угорѣвъкѣвъмъ боцѣвъ, а коли тамъ наставъ голодъ, вернувъ до Крички и наймѣвъвъ ся у своего свѣвъщенѣвъка за бѣвъчѣвъра. На тѣй служѣвъ выбувъ два роки, а потѣвъмъ служивъ року у мѣвъсѣвъдово „вѣвътамѣвъна“ (вѣвъта) Федѣвъра Дурѣвъчака и вѣвъзѣвъвъ зѣвъ Дурѣвъчаковѣвъ колыбы забраѣвъвъ его Баюракъ зѣвъ собѣвъю. Кромѣ выправы бычѣвъсковѣвъскои не бравъ участвѣвъ въ нѣвъкій иншѣвъй, хѣвъба, якъ въ горѣвъ вже примѣвъчено, въ выправѣвъ „на Бѣвъки“, однакъ до сего анѣ самъ не признаѣвъсь, анѣ нѣхто другій въ тѣй справѣвъ прѣвътивъ него не свѣвъдѣвъчѣвъ. Головна труднѣвъсть при карнѣвъхъ слѣвъдѣвъствахъ оудѣвъныхъ ишла зѣвъ одѣвънѣвъ, что процедура тогочасна не знала зѣвъведеня свѣвъдѣвъвъ „до очѣвъ“.

Яковѣвъ Урѣвъдѣвъчукъ зѣвъзнаєвъ, что родивъ ся и мешкаєвъ въ Жѣвъю, має жѣвънку и троє дѣвътей. „Тому два роки — каже Яковѣвъ — якъ хѣвътъ одѣвъбравъ одному кобѣвъсковѣвъ жидѣвъну на Бѣвъковѣвъ въ лѣвътъ малій крамѣвъкъ, що его нѣвътъ зѣвъ собѣвъю. Жидѣвъско вѣвърѣвъвъ собѣвъ въ голову, что то я, и по-даѣвъ мене до зѣвъврѣвъхѣвъности замѣвъковѣвъ. П. Пѣвъбѣвъ-

щобы одчитати справоздана генеральних консулів австрійських з Нью-Йорку та Пітсбурга, де доказано, що на тисячі емігрантів ні один не жалував, як на надужити або обманства агентів.

Одчитано: численні викази міністерства оборони кравею дотично особь, що вибирались до Америки; акти староства в Бродях дотично свідства против Кляшера о переступство адміністрації в агентів бродської з цвітня 1888 року; телеграми головних агентів до своїх збінників на стаціях, де емігрантів називано в телеграмах Kisten, Ballen и т. п.; декрет Іванічного, де примічено, що Іванічний в деяких випадках має виконувати чинність поліції; численні справоздана і доноси на поодиноких агентів, котрі пішли ad acta в старостів бляжского.

Між актами староства бляжского одчитано дозволу того староства до дирекції північної залізниці у Відні, зь домагаєм, щобы концесіонованому агенту Герцови и его спільникам вільний був приступ на перонь залізниці, бо начальник стації в Освінці виганяв и не допустив на перонь агентів. Дирекція залізниці відмовила сему жаданю староства бляжского, такъ печальному о концесіонованих агентів.

Також зь одчитаних актів показало ся, що и до львівского намістництва приходили численні доноси безименні на надужити освітчимським агентів. Намістництво відослало ой доноси до бляжского староства для дослідів, а староство відповіло, що то лиш мала частина тих махінацій против агентів одь особь ворожих, до котрих и урядники пруські зачисляють ся. А що доноси безименні або зь фальшованими підписами, то не можна підприємати ніяких дослідів.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНИЙ.

Nemzet обговорюючи чешко-австрійську угоду заважує, що дуалізм и інтереси Угорщини лишь зьвисають на тому, що парламентарій и правительственный двохоси в Австрії будуть розвивати ся безь скаламучення их національними аїтаціями. Pestі Naplo уважає ту обставину за факт великої ваги, що Імперія будувати в Далатіні більший вилує якъ досі.

На засіданні праски комитати торговельної зь причини вибору новий президи, заявивши німецькі члени, що поки-що не можуть брати участі в виборі, аж рабівний поділ зь послідних днів дозволять имъ вийти незадовою зь тон резерви. Предсідатель відповів на то, що він радо втає то заявленнє и має надію, що непорозуміння вже незадовго скінчать ся, а в палаті настане дух міра, згоди и спільного діла. Слова ті привали збрані окликами Hoch! и Slava! По тмъ вибрано президію а більшість ухвалила відложити приготівлячій роботі до выставки до 12 лютого.

Першій параграфъ розпорядження о переведенню закона контрурального звучить: Фасія зь доходів сполучених зь урядомъ духовнимъ, мають предлагати ті душпастирї, котрі мають побирати доходи зь якихъ беневіцій або які яніш місцеві доходи а домагають ся доповнення контури зь фонду релігійного. Фасія треба робити при обманюванню уряду духовного або на розпорядженнє міністра ввровисповідань. Тамъ душпастирї, котрі не мають ніяких доходів зь беневіцій або ніяких ніяких доходів, має виплачувати ся контура зь фонду релігійного на повідомленнє ординаріату одъ часу обняття урядованія. Рішеннє о фактахъ віддає розпорядженнє міністерства вь руки дотичнихъ властей церковнихъ.

Вь окрузі вьсередь Радбьць-Сучава-Серет на Вуковині відбуваються нинішні вибори до ради державки на місце помершого посла д-ра Тумацка. О мандаті убігають ся два кандидати: Еміль Місольчій, совітникъ суду кравею вь Сучаві и бувшій староста бар. Евдоксій Гормузакій. Оба кандидати належать до ліберального табору, але коли Місольчій заявивъ отверго, що приступати, до лівців, то Гормузакій, здаєсь, збавляе — и підступав до него зь словами: „Що лавоньку робить?“ Німець підняв вь одній хвили, що ему грозить, вхопивъ опришкву зь переду черезъ середину, а жінка его, Німкеня, надбїгла мужеві вь поміч и вловила его зь-за плечей. Максимяк самъ уже вь страху, крикнувъ на компанію: „Івалту! не дайте мені агнута!“ Вь-тмъ надбїгъ Мартинчук и Василь Волошин и заруцали

такимъ Максимяку и пана и паво, а бітати ще якогось молодого Ньмця и дїти. Грошми забрала 400 битихъ таларів, 4 рушниц и 3 пари пістолетів, а вишю добичку не забирали, щобы их не сланила вь утєх. Кождий зь нихъ одержавъ по 50 таларів и те де-що вь додатку; такъ а. пр. дотавъ Урдечуць одну рушницю цїлу и одну саму люфу, Овсьєвїчъ тожъ рушницю и пістолет, а Максимякъ взявъ собі сая зь двора вилеюхъ зь жовтими позументомъ, котрий лишавъ у одного свідника. Обісля дождавъ ся Максимяк, що свідників доручавъ той капелюхъ атаманови хороцькому, ктрий вьпроважавъ того опришка.

Вернувши назадъ до краю, порозходили ся вь полонинахъ. Однї позавязували вь тїсний узавня здобуті талари, вернули до дому и принудили по закутках, а инші, межи ними Максимяк, зійшли на Довгополе и подїбали ся вь Шмуйляковій кормі зновъ зь Баюракомъ и зь тими товаришами, зь котрими були ся розлучали, поивши вь полонинахъ.

Що єбляхъ изь нихъ, ззохочевъ удачно виправою быківского, вибравъ ся ще тої самої осені до Борни вь Угорщині, и що межи ними бувъ Петро Баюракъ, а якъ заєсь, и братъ его, самъ ватажокъ Василь, та що ся випрала закончалась для нихъ сума, знаєш уже зь оповідань Баюракового, поданого вь горі.

Іванъ Поликъ, родомъ зь Будзанава, зь добір томацкою старостини, Конткою, каже, що будучи ще 12-літнімъ хлопцемъ, идучи за службу, зайшовъ у гори и наймавъ ся у газдів за дваря. И его забравъ Баюракъ силою вь опришки, подыбавши одного разу, якъ шловъ зь угорского боку на Довгополе. Дальше оповідає туї пїятіку вь полонині, при котрій товаришш посварились и роздїлились.

Се товаришш зь виправы быківской.

завязавъ ся чимсь для правительства и его правительство підписавъ. Здаєсь отже, що зь нїякого вибору вийде Гормузакій.

Вь воєковихъ кругахъ вь Будапешті говорять, що на посліднихъ нарадахъ воєвнихъ у Відні розбирала ся справа заложена вь Долитаві ераріальною фабрикою ложь до карабінів вь Славоні. Миліхеръ мавъ такожъ предложити новий модель карабіна, котрий єсть лїпше якъ тепершній приладжений до ужитку бездимного пороку. Наколя-бъ показавъ потреба зводити бездимний порохъ и переоброзовувати тепершнє узброєнє и відповідно до того зажадати новихъ кредитівъ одъ делегації, то держава взяла бы доставу вь свои руки и вь тїй цїлі выставила бы згаданий фабрику.

Годить ся занотувати той факт, що угорскі соціалісти задумали такожъ поматати вїзничимъ соціалістамъ и вь тїй цїлі збрати складки на агітацію виборчу для своїхъ товаришівъ політичнихъ вь Німеччині. Часть складокъ, вивавъ дуже маленьку, бо лишь кілька зр. вьсланъ вже до Німеччини.

Вїсти зь Петербурга потверджують, що Россія постановила спротивити ся протекторатови Італії надъ Абессинією а то зь двохъ причинъ, зь моральнихъ и політичнихъ. Моральна причина єсть та, що Абессинці держать ся релігійного обряду, котрий єсть подібний до обряду православного перван и що обрядъ той выказує вже взаимий симпатія. Зь політичнихъ względівъ уважає Россія Абессинію за державу стару, зь власною цивілізацією, и за таку, котра має достаточну силу, щобы удержати мадъ и спокій вь краю. Не можна отже ставити єи на рівні зь матенськимъ и на півдї дїячимъ державами негрівъ та на підставі угроди Конті нападати вь чужій обрядъ, чужу цивілізацію и братися до уурядкованія єи внутрішнихъ справъ.

Зь Петербурга доносять, що Николай Ноточичъ, котрий вь Парижі хотївъ ген-сеісиривъ нїбъ то вь имені якихъ молодихъ Россіянъ зь Москви жертвувати червоный прапоръ зь емблематами російско-французької дружби и наробивъ тмъ багато шуму вь цїлїй Европі, єсть простимъ аферистомъ вь роді вольного козака Ашанова а цїла єго маніпуляція була очевидно обчислена на якесь обманство. Ноточичъ, чоловікъ злої слави, єсть той самъ, що три роки тому назадъ давъ бувъ Буляжерова вь имені російськихъ патріотівъ шаблю, котру той бітакъ начатъ відославъ. Ноточичъ перебувавъ довгий часъ вь Індїяхъ, де називавъ ся фальшаво кореспондентомъ и адьютантомъ ген. Скобелева и казавъ, що єсть владетелемъ ордеру Георгія. Опісля вернувшись бувъ Ноточичъ до Петербурга, де загнувъ ся вь нечесту аферу при збіранию складокъ на ризи церковній для казанського собору. Найновішню єго „зділку“ вь Парижі уважають вь Петербурзі загальною якесь нова обманство и не привязують до єєї справы ніякихъ ваг, тмъ більше, що царь послідними часами давъ досить доказівъ євоєї марлолюбности и певно не дозволить-бы щобы хтось на власну руку старавъ ся выдїлати якісь заколотъ вь тепершніхъ двохосинахъ Россії до Німеччини.

Вь Парижі відбули ся вь середі загальні збори республіканівъ, вь котрихъ взяло участь около 200 людей. На вєсеннє Лянесана ухвалила збори: Вєсь республіканський послы будуть що єреді подіє кождого мїсяця безь запрошенія збирати ся на засіданнє и будуть р збирати та ухвалювати справы, котрі зможуть причинити ся до тріумфу конституції. Надзвичайні збори можна скликувати на жаданнє бодай 50 членівъ. Республіканська більшість приняла за підставу євоєї програми: Удержаннє и ужитковъ законівъ воєкового и школьного а такожъ и оборону суверенности народу противъ привилєжниківъ то на рхїи, цїсарства або диктатури, вь якій бы видъ она не проявляла ся. Збо-

таки на Максимяку и пана и паво, а бітати ще якогось молодого Ньмця и дїти. Грошми забрала 400 битихъ таларів, 4 рушниц и 3 пари пістолетів, а вишю добичку не забирали, щобы их не сланила вь утєх. Кождий зь нихъ одержавъ по 50 таларів и те де-що вь додатку; такъ а. пр. дотавъ Урдечуць одну рушницю цїлу и одну саму люфу, Овсьєвїчъ тожъ рушницю и пістолет, а Максимякъ взявъ собі сая зь двора вилеюхъ зь жовтими позументомъ, котрий лишавъ у одного свідника. Обісля дождавъ ся Максимяк, що свідників доручавъ той капелюхъ атаманови хороцькому, ктрий вьпроважавъ того опришка.

Вернувши назадъ до краю, порозходили ся вь полонинахъ. Однї позавязували вь тїсний узавня здобуті талари, вернули до дому и принудили по закутках, а инші, межи ними Максимяк, зійшли на Довгополе и подїбали ся вь Шмуйляковій кормі зновъ зь Баюракомъ и зь тими товаришами, зь котрими були ся розлучали, поивши вь полонинахъ.

Що єбляхъ изь нихъ, ззохочевъ удачно виправою быківского, вибравъ ся ще тої самої осені до Борни вь Угорщині, и що межи ними бувъ Петро Баюракъ, а якъ заєсь, и братъ его, самъ ватажокъ Василь, та що ся випрала закончалась для нихъ сума, знаєш уже зь оповідань Баюракового, поданого вь горі.

(Дальше буде.)

ры постановили зробити списъ, до которого вписало ся заразъ 162 присутнихъ а 50 здержалоєсь бдѣ впису.

Черногорскій міністеръ дѣлъ заграничныхъ Вуковичъ, котрий єсть теперъ вь Бѣлградѣ, переїзжаючи черезъ Вѣдєнъ, задержавъ ся бувъ вь сѣмъ мѣстѣ и воневрувавъ дуже довго зь першимъ шефомъ австрійского міністерства дѣлъ заграничныхъ, Седьєнімъ а бітакъ бувъ и гр. Кальвокого. Вуковичъ приїхавъ ще вь вѣ второнъ вь ночи до Бѣлграду, але що вь середі легко занедужавъ, то лишь заповѣвъ на вчера свою візиту у міністра дѣлъ заграничныхъ Гоуча. Приїждъ черногорского міністра дѣлъ заграничныхъ выказувавъ не малу сензацію и давъ причину до численнихъ коментарівъ. Вѣзъ пытають, що має значити сѣй приїждъ а відповідь на то питаєє не легка. Однї кажутъ, що вінъ приїхавъ лишь заповѣста гостану євоєї виїзду вь столицю а вѣно молодого короля Александра сербского. Кн. Николай має именно вїхати вь лютомѣ до Константінополя и по дорозѣ хоче поступити до Бѣлграду. Другі зновъ кажутъ, що Вуковичъ має мїсію заключити зь Сербією зачїно-бдзорний союзъ подібний до того якъ бувъ 1876 р., тѣмъ же що союзъ зь того року бувъ лишь короткій а тепершній має бути тривалій, бо такъ хоче Россія. Щє инші кажутъ, що розходять ся о установленнє вь обохъ державахъ взаимно репрезентантівъ дипломатичныхъ.

Більшість румуньской палаты посѣвъ ухвалила на оноташнімъ засіданні перейти до порядку дневного надъ вєсеннємъ, щобы бувшихъ членівъ кабінету Браціана поставити вь станѣ обжалованія.

НОВИНКИ.

— Д-р Даманъ Савачанъ, посолъ и членъ видѣлу кравею оповідає: Вь цїлі зложєня справоздана зь євоєї дїяльности посольскої маю честь запросити вл. виборцівъ підбавьского округа виборчого на четверть дня 6 н. ст. 1890 лютого до Подгаєць. Мѣсце збору оголошує пѣвнїше, позаякъ я на мѣе прошеннє о одступленнє салъ Радъ повѣстови вь Подгайцяхъ одъ 19-го с. м. мими урѣсеноє відпові одъ презеса підбавьской Радъ не одержавъ. У Львовѣ д. 31 н. ст. єчня 1890. Д-р Даманъ Савачанъ, посолъ підбавьскій.

— Розрuchy студентскій вь Краковѣ. Дня 28 єчня, якъ вь ми згадали, сенатъ університетскій видавъ дозволу, вь котрій забавлявъ молодїжъ, щобы заховала и удержала спокій и повагу, яка годить ся академікамъ; всякій дальшій нарушеннє закона мусѣли бы навести на молодїжъ и на університетъ сумній насїдства. Одоzwу приняла академіка спокійно и лишь вєчеромъ того дня збравли ся вь вєстѣбулу університету и вєвели просьбу до сенату о примушеннє д-ра Корчиньского, щобы уступивъ зь ректорства. Вже почали збрани розсудити, коли появилася компанія войска и тоді академіки лишились на мѣсці та не хотѣли уступити. На щастєє давъ ся ще заважу проректоръ Каспарекъ вь справу, одправивъ войско, та тмъ способомъ не пришло до розрухѣвъ. Дня 26 єчня на выкладѣ Корчиньского, на котрий ходять медики 4 и 5 року, бувъ лишь єго своякъ, асистентъ и два сторожѣ. Выклады иншихъ профессорівъ відбувають ся безь вѣянокъ черерви. — Дня 30 н. ст. єчня приїхавъ до Кракова намістникъ гр. Вадєні, вертаючи зь Вѣдєни до Львова. О тмъ дни подають львівскі дневники: Dziennik Pol. Прибувшій ту зь Вѣдєни намістникъ наказавъ уступити войско. Ректоръ Корчиньского робивъ закиды за-дѣля безвзглядно невырозумѣлости сенату супротивъ молодїжѣ. Депутация академіківъ представивъ шкодливѣсть демонстрацій и зажадавъ одъ єи приєрєня, що буде спокій. Kurjer Lw. зь дня 30 єчня подає: Вь мѣстѣ спокій. Вєчерашній передвыборчій збори читальнѣ вєчеромъ одностороно приняла кандидатуру уступачючого видѣлу и зазначили, що годять ся цѣлкомъ зь поступуєнимъ видѣлу. Вь полуднє три одиоручники на аудієнцію у намістника предложили єму, що Читальня, яко товариство, не бере участі вь демонстраціяхъ и просили білкатити войско. Намістникъ зажадавъ протесту противъ манифестацій, заявляючи, що Читальню вже роззавляе, але на просьбу сенату цѣлнунъ се роззавляе, але таки єи роззавляе, єсли выберутъ видѣлѣ пѣбєля принятого предложения на передвыборчихъ зборахъ. Заявивъ такожъ, що міністеръ Гавчъ не прийме депутаций. О годнѣ 6-той вєчеромъ збравлось вѣче академіківъ вь Collegium повчш. Явилось до 700 академіківъ. Проводивъ медикъ д-ръ философіи (Росовичъ). По 4-годиннихъ нарадахъ одностороно (бо було лиш 17 оponentівъ) рѣшено проєсти черезъ одиоручниківъ сенатъ, щобы д-ръ Корчиньскій уступивъ зь ректорства. Одиоручниками будуть слухателѣ вѣхъ курєвѣвъ и видѣловъ. Такожъ рѣшено збрати доказы о незаконнѣмъ поведенню полиція а предложити ихъ намістникови. — Львівскій польскій товариства академічній: Czytelnia, товариство слухателѣвъ політехніки и дублянська молодїжъ выслала були ще вѣ второнъ телеграми зь признаннємъ для краковской молодїжѣ. Говорять теперъ загально, що сенатъ львівского університету має выточити одѣство дисциплинарне Czytelni. — О ректорѣ д-рѣ Корчиньскѣмъ инше кореспондентъ Dziennik-a Pol.: Передъ повѣ рокомъ, робила молодїжъ „кальцуги“ д-ръ Корчиньскому за то, що не принявъ предложєного єму мѣсца протомедика Галичини. Вивавъ загально вь Краковѣ було звѣстово, що тї овації зараджені приятельскою прислужою а ентузіємъ молодежи бувъ єаєрверковий, але що рѣчь удалась, то и д-ръ Корчиньскій ставъ популярнимъ мѣжъ студентами. На выкладахъ розказувавъ надто по приятельськимъ слухателямъ, які причини були, що не хотѣвъ управы департаменту санітарного намістництва. Ажъ коли показало ся зь кількохъ публичныхъ бесѣдъ д-ра Корчиньского, що єсть

противный напрямови молодїжѣ, які заявля вь євоємъ органѣ Ognisko та підписавъ часть молодїжѣ, що основала письмо Przegląd akademicki — почались противъ него загальні дорѣканя а навѣтъ по просту ненависть. — Сенатъ університетскій вь євоємъ засѣдѣ тїхъ трєхъ академіківъ зазначивъ и то, що они були одбѣчальними за статѣ вь Ognisk-y, тмчасомъ згодовивъ ся до сенату медикъ Шукєвичъ и заявивъ, що вінъ авторомъ тїхъ статей, тому и єи повиненъ бути выключенимъ. — Консервативні дневники польскі: Czas, Przegląd, Gazeta Narodowa а за ними и Gazeta Lwowska выстувають дуже остро противъ молодїжѣ, котрой органомъ Ognisko, закидуючи їй мовѣ бы зраду євоєї бѣчності, тому що першій заговорили про „етнографічну“ Польщу, а не od morza do morza.

— Зь Гусатина пишуть намъ: Ходить у насъ чутка, що наші патріоты задумують завязати товариство політичне. Щастя Боже! Друга чутка така, що вѣбѣ то посолъ зь Гусатинщины до сойму, панъ Корн. Городакскій має вѣзвати виборцівъ, щобы здати имъ справу зь євоєї дѣяльности вь соймѣ. Однї не хотять вѣрити тому, другі завѣряють — vederemo!

— Зь Стрия пишуть намъ: (30 н. ст. єчня): Інфлюєнція и буря, яка лютїлає дня 28 єчня, були причиною, що на вєчерницѣ, які урядило Руске Касино того дня, збравлось дуже мале число участниківъ. Не ззохочєні тмъ неповождєннємъ, запрошємоу наївшимъ вл. Земляковъ зь родинами на другі а заразѣмъ послѣдній вєчерницѣ сїхъ мяєницъ, котрі відбудуться невідкладно 9 н. ст. лютого. На вєчерницѣ єи приїбѣляли зѣхати вл. академики зь Львова, тому належить сподѣватись, що и забава буде ооча. Вступъ одъ особь 1 зр., для родинъ до 4 особь 3 зр. зь 20%, опустомъ для членівъ Касина. Урашаєсь вл. Панѣ о єкронній туалєтѣ. Початокъ о годнѣ 7½. Окремихъ запросинъ не розсылаєсь. — Одъ Видѣлу Руского Касина вь Стрию.

— П. Ярославъ Корытовскій, купецъ вь Калуші, дуже ревний патріотъ рускій и много-заслужєний вь Калушній дѣлѣ, занедужавъ бувъ дуже тяжко и вже одъ довшого часу перебувавъ євоєю недугу. Однакжъ — якъ дождувєсь — останнімъ часомъ стало єму знанно лїпше и лѣкарѣ увѣряють, що недужій вь короткомъ часѣ верне зновъ до здоровія. Сердечно бажаємо того, дорогому нашому патріоту!

— Стипендіи надавъ видѣлѣ кравею на нинішнѣмъ засіданні мѣжъ лишими слѣдуючимъ Русинамъ: Цѣлановскому Иванови, уч. V кл. акад. гім.; Чайковскому Омелянови, уч. VIII кл. гім. вь Самборѣ; Королюкови Томѣ, студ. медицины зь IV року; Дрогомирецькому Степанови, студ. II року правъ; Дрогомирецькому Ів. студ. II року правъ; Петрикови Іосаф. студ. II р. фїлософі; Сабатови Никол. студ. III р. фїлософі; Невестюкови Яков. студ. III року медицины; Пюркови Мих. уч. VI кл. гім. вь Бережаняхъ.

— Зь Кошовичи пишуть намъ: До тутешного повѣту — якъ дождувєсь — прислала 180 метр. сотнاربѣвъ соли зь Вѣлички. Хто тѣмъ обѣ тѣмъ почує, стискає плєчима, божъ вь самѣмъ Кошовѣ єсть баня сольна и бідаки соли пускають зь водою, и то нѣчю, щобы борони Боже, вь день маржина (худоба) не напїла ся підсолєною водїцѣ... Чи-жъ не шкода грошей на далькій транспортъ соли зь Вѣлички до Кошова? Чи не лїпше бы вь мѣсці роздавати бідаки соли? Впрѣчѣмъ доси не чути, чи вже хто полїзавъ тої вѣличкѣ соли. Такъ само не чути нічого нѣ о запомѣлѣ, нѣ о позичцѣ, нѣ о зарѣбкахъ при публичныхъ роботахъ...

— Красєва рада школьна на засіданні дня 13 н. ст. єчня рѣшила отєй справы: Признано зь фонду призвоєного кравеюмъ соймѣмъ ремуераций двадцати єсѣмъ окружнимъ инспекторамъ школьнимъ вь признанно ихъ успѣшнѣ дѣяльности; затверджєно рѣшенє рады громадоєи вь Волинчакъ, пов. сокальського, щобы вь тамошній школѣ языкъ польскій бувъ выкладавѣмъ языкомъ; перерѣшено школу єтатову вь Черевѣ, пов. мєстєского, на 2-класову; принято до вѣдомости повѣдомленнє видѣлу кравею, що соймъ кравеюмъ вызначивъ по 2000 зр. на выдѣлєннє рускихъ и польскихъ книжокъ для середнихъ школъ; поручєно науку єтєнографіи вь II гімназію у Львовѣ профессорю Вол. Рєсольови; перєнесенє суглєнта школы реальної вь Краковѣ Витовда Варєвича до гімназіи вь Рашєвѣ; дозволено товариству прѣсѣвѣтѣмъ людовѣмъ вь Краковѣ основати тамъ школу для служницъ вь Краковѣ.

— Другій зѣздъ историковъ польскихъ має відбутись вь другій половинѣ лїпня с. р. у Львовѣ. На сѣй зѣздѣ зголожено 41 рефератѣвъ, котрі выдрукують ся и передъ зѣздѣмъ розшлать ся вѣмъ участникамъ. Помѣжъ рефератами, дотикаючи бляше рускою старини подыбуємо отєй: Жамґотъ Милковскій зь Женєвы: Русины — мужї державні; — д-ръ Фридрихъ Шанєє зь Львова: Найважѣйшій дєзидєраты дотично исторіи Руси Червоной за часѣвъ Рѣчинопольской; — д-ръ Антоніъ Прохаска зь Львова: О выдѣлєннѣ пам'ятниківъ лѣтописцѣвъ литовско-рускихъ; — Александръ Чоловоєій зь Львова: О положєннє старинного Галича. — По зѣздѣ одержать участники єтєнографічній записки нарядѣ підчасъ зѣзду.

— Читальня вь Устєі рускѣмъ коло Горлицъ устроєно вѣ второнъ 11 н. ст. лютого с. р. вѣковально-музыкально-декламаторскій вєчерокъ и аматорскє представлєннє на дождѣ закупуна дутыхъ інструментѣвъ для тамошної каплѣ сєлянської и на фондѣ будовы власного дому для читальнѣ. Програма вєчерка така: 1) Вступнє слово головы читальнѣ о. Теофана Обушкєвича, а бітакъ одѣспїває хоръ зь музыкою „Народный имѣть“; 2) двѣ декламаций; 3) музыка: кадрилѣ, оригінальна композиція о. Обушкєвича на руско-народныхъ мотивахъ; 4) одѣти вь В. Курила: О хѣбнѣ читальнѣ; хоръ: „Гуляи“ Нижанковського; 6) декламация: „Розмова глухихъ“ и сольо-квартетъ дѣвчатъ зь народныхъ пѣсєнъ; 7) хоръ: „Тирольскій квартетъ“; 8) представлєннє аматорскє: „Знѣмченій Юрко“. По вєчеру забава зь танцями для янѣлїгєнцій. Початокъ о 7 год. вєчеромъ. Гостѣ, що хотять брати участъ вь єспїлнѣй вєчєри, зложать при вступѣ добровѣльний датокъ.

— Объ товариства Рускихъ Дамъ одержали мы та-
ке письмо: Комитетъ уряджущій вечеръ въ тан-
цами дня 6 н. ст. лютого мае честь уведомити
П. Т. Публику, що запрошена на той вечеръ
уже розобранъ, а хто бы черезъ помилку не о-
державъ, зволить ласково зголоситися по немо до
комитету товариства. — Комитетъ въ великою
старанності чинитъ приготуваня, чтобы вечеръ
того товариства, якъ що року, въ огляду на па-
триотично-гуманитарну цѣль, бувъ однимъ зъ
свѣтлѣйшихъ сихъ мясницъ. Аранжованье тан-
цѣвъ принявъ на себе симпатичный аранжери п.
И. Федоровичъ. Въ спасъ танцѣвъ нахопить ся
также котиліонъ. Для большоу выгоды мужинъ,
букеты и цвѣты котиліонной будуть продаватися
упрошеными дамами въ сали по пристоупныхъ
цѣнахъ. Кромѣ всего того цѣна вступу низка
(1 зр.), то-жъ есть надѣя, що вечерокъ товариства
Русихъ Дамъ, красно удасть ся.

— На почтъ въ Мостиснахъ не можна одержати
нѣякихъ рускихъ друкованій, а такожъ на рускі
листы рекомендацій выставляютъ тамъ польскі
рецензіи. Якъ зъ одной стороны дирекція почтъ
повинна усунути ту неправильность, такъ зновъ
и Русины зъ мѣста и околицъ повинны грома-
днѣйше домогатися пошанованя своихъ вправъ.

— Дамы. Въ лѣсахъ топоробовыхъ — якъ зъ
бѣтамъ доносятъ — розплодилось дже много
диковъ, такъ що зъ весною на грунтахъ селян-
скихъ будуть великі шкоды. Може бы гр. Ва-
воровскій якось порадовъ на се лихо.

— На вчерашній засѣданіи рады мѣсон у Львовѣ
порѣшено мѣжъ иппимъ, чтобы ласно Духинь-
ского вынаймити а не вести у власномъ зарядѣ,
бо показуе ся, що доходы зъ лавъ що року
зменшають ся. Зъ рахунковъ зъ послѣднихъ
осми лѣтъ показуе ся, що лавы приносятъ рѣчно
1027 зр. чистого доходу.

— Въ краковскій академіи наукъ на засѣданіи ко-
місії исторіи штуки предложивъ п. Альфредъ
Ремеръ видъ рисунковъ церкви св. Тройцѣ въ
Вильнѣ, будынку фондецій кн. Константина О-
строгского, зъ велими оригинальнымъ законченіемъ
части престолу; складаеъ оно доломъ зъ трехъ
абсидъ, котры въ горѣшній части переходять
внѣшню въ одну абсиду. Пбсла поясненія проф.
Мар. Соколовского заходятъ певны аналогіи
внѣшней стороны сей церкви зъ иными церква-
ми на Выходѣ.

— Въ Косовѣ въ самъ день Богоявленія, коли
процесія вышла на посвященіе воды, закрывъ ся
злой до церкви, отворивъ скарбонъ сестрицъ и
укравъ 30 зр. Того злочинства допустивъ ся
свойскій многократно уже каранный, котрому въ
часъ грошѣ одобрено, закимъ ще не протра-
тивъ.

— Хто больше выпле горѣны? — о то перазъ за-
кладають ся нашъ люде и надають звичайно
жертвою своего нерозуму и буты. Такъ и въ Ду-
сановѣ оденъ зъ паробковъ заложивъ ся и вы-
пиль, але и труномъ поваливъ ся.

— Зъ Липска пише намъ одинъ нашъ землякъ
Въ Липску перебуваеъ предприимецъ Ивановъ зъ
труппоу сѣваковъ и танчиниковъ зъ Украины.
Перечитавши въ дневникахъ повѣдомленіе: Albert-
halle: Iwanow-Truppe. Allabendlich sensationeller
Erfolg. Erste russische Nationalsänger-und-Tänzer-
gesellschaft. 5 bildschöne junge Südrussinen —
пбйшовъ я до Alberthalle побачити, що сеза тру-
па. И я не пожалувавъ. Труппа складаеъ ся зъ од-
ного мужинны, пяти женщинъ и двоухъ хлопцѣвъ
— воѣ въ прекрасныхъ украинскихъ отрокахъ
народныхъ. Сѣваки нашъ пѣни и танцювали
нашъ танцѣ справдѣ дже красно. Публика не
могла налюбоватися, а що-до голоуе особливо о-
шлещувала одного малого хлопця. Я посправѣ
одъ особѣ самой труппы ближе поанформуватися
о сѣй труппѣ и розвѣдавъ, що Ивановъ — Москаль,
зручачій предприимецъ, що робить интересъ на
персоналѣ украинскомъ, тымъ больше, що жен-
щины-Украинки справдѣ — якъ сказано въ оповѣ-
щенію — bildschön u. jung. На другій день чатаю въ
нѣмецкихъ дневникахъ: „Einen schönen, künstle-
rischen Genuss gewährte das Auftreten der klein-
russischen Sänger- und-Tänzer-gesellschaft Iwa-
now... и т. д.

— Министерство войны розпорядило, чтобы заведе-
но по всехъ войсковыхъ школахъ нѣмецку пра-
вописъ, приписано для цивильныхъ школъ міні-
стерствомъ просвѣты. Ся правописъ мае ужина-
тися также у всехъ друкахъ и книжкахъ вой-
сковыхъ.

— Дирекція почтъ и телеграфовъ оповѣщаеъ: Зпи-
женіе платы за посылки листовъ и переказы въ
оборотѣ зъ краями окупованными. А) I. Въ обо-
ротѣ межъ Босніею и Герцоговиною а Австро-
Угрии: 1) за звичайный оплаченый листы ажъ до
ваги 20 граммовъ 5 кр., надъ 20 до 250 граммовъ
10 кр.; 2) за звичайный неоплаченый листы ажъ до
ваги 20 грам. 10 кр., надъ 20 до 250 граммовъ
15 кр.; 3) за листы картковій 5 кр.; 4) за по-
одинокую карту корреспонденційну 2 кр., за карту
корреспонденц. зъ оплаченою одиовѣдено 4 кр.;
5) за друку: до 50 граммовъ 2 кр., одъ 50 до 250
граммовъ 5 кр., одъ 250 до 500 гр. 10 кр., одъ
500 до 1000 гр. 15 кр.; 6) за посылки зъ про-
бами (вздрѣями) безъ розницѣ ваги ажъ до 250
граммовъ 5 кр.; 7) належитость рекомендаційна
10 кр.; 8) за рецензіи зворотній 10 кр.; 9) за
письмо рекомендаційне 10 кр. II. Въ оборотѣ межъ
Австро-Угрии а мѣсцевостями: Пльеве, Прибой
и Пріеполье въ Санджаку Новобазарскомъ позѣ-

стають въ силѣ дотенерѣшій тарифы; также
позѣстають неизмѣненъ принципъ що-до свободного
одѣ платы пересыланя рекомендованныхъ при-
ватныхъ листовъ до и одъ особѣ войсковыхъ пе-
ребуваючихъ въ выше агаданныхъ мѣсцевостяхъ.
Вѣй нини принципъ дотыкающій руху почты ли-
стовоу позѣстають въ силѣ. В) За переказы поч-
тоу въ оборотѣ межъ Босніею а Герцоговиною
и почтами полевыми въ Санджаку Новобазар-
скомъ а Австро-Угрии: до квоты 5 зр. 10 кр.;
одъ 5 до 40 зр. 20 кр.; одъ 40 до 50 зр. 25 кр.
и т. д. якъ дотенеръ с. е. за кождыхъ 10 зр. о
5 кр. больше. Що до обороту переказовъ почто-
у на Выходѣ и въ Италиі, уповажняемыхъ до
прійманя а взгляду выплачуваня переказовъ,
позѣстають дотенерѣшій тарифы неизмѣненъ.

— Дирекція звѣзничъ державныхъ оповѣщаеъ: Вве-
деніе повѣдомленя телефономъ адресатовъ о при-
бутіи товаровъ. Одъ 1. н. ст. марта с. р. будуть
фирмы, стоячі въ звязи зъ заведеніемъ телефо-
ничнымъ стаціи звѣзничоу у Львовѣ, повѣдомле-
ній телефономъ о прибытіи ихъ посылокъ поспѣш-
ныхъ и звичайныхъ, если зажадають письменно
такого повѣдомленя и згодать ся на дотычній у-
словіи, котры можна переглянути и одержати на
стаціи у Львовѣ.

— Фальшивый марки почтовой Дирекція почтъ въ
Будапештѣ найшла фальшивый марки почтовой, на-
клееный на вкладковыхъ картахъ почтовыхъ касъ
ошадности. Марки фальшували три хлопцѣ въ сей
спосбѣ, що одѣблявали перештемплованій мар-
ки почтовой, одтакъ вытисали зъ нихъ тѣ части-
ны, де бувъ штемпель, а натомиѣмъ долучували
тѣ самы часті частини зъ ишихъ марокъ. Фаль-
шования были такъ удачны, що не можна було ихъ
добачити голымъ окомъ.

— У Вѣднѣ дучила ся сими днями двѣ крадежи,
доконавъ зъ великою бдливостію и зручностію. Скон-
тистъ фирмы банкирской Мавтнеръ и Сынтъ вы-
ходячи зъ товариства жирового, омѣвъ въ сѣ-
няхъ. Коли за хвилью прочувать при помощи лю-
дей, побачивъ, що хтось укравъ ему зъ бѣноу
кишечъ 36,000 зр. — До нусфодороу агентіи
плавы паровоу на Дунаю войшли два прилично
одягнені мужинны и въ розмѣвъ зъ управителемъ
агентіи, Теодоромъ Антономъ, засыпали ему очѣ
наприкоу та забрали 1700 зр., котры были при-
значенъ на выплату пеней службѣ агентіи.

— Дрѣбнѣ вѣсти. Громада Гидима, пов. сявѣч-
кого, одержала одъ цѣсаря 100 зр. підпомогі
на будову школы. — Въ Персѣи не притягла хо-
лера и правительство російское выслодо до Пер-
сѣи лѣкаря д-ра Бабаева до еи розвѣду.

Телеграммы „Дѣла“.

Прага 31 сѣчня. Молодо-Чехи мають
оголосити протестъ противъ чешко-нѣмецкой
угоды. — Въ Габльонцѣ страйкъ робѣтничѣвъ
притихъ, але войско не уступило ся. При
вчерашній бійцѣ пострѣлили жандармы троухъ
робѣтничѣвъ а 10 арештували.

Атины 31 сѣчня. Ситуація на Кретѣ
стае чимъ разъ горше. Въ виду грозячого
выбуху новон ворохобнѣ утѣвають Турки до
укрѣпленихъ мѣстъ.

Берлинъ 31 сѣчня. Розойшлась тутъ
чутка, що въ липно одбуде ся на Шлеску
прускѣмъ звѣздъ нѣмецкого цѣсаря зъ цѣса-
ремъ австрійскимъ. Вѣсть та потребуе ще
потвержденія.

Рѣка 31 сѣчня. Станъ здоровья гр.
Юл. Андрассого зновъ погоршивъ ся и есть
навѣтъ дже небезпечный.

Софія 31 сѣчня. Вѣсть розпущена зъ
Бѣлградѣ о зброеняхъ Болгаріи зробила тутъ
сензацію, позаякъ нѣхто тутъ о зброеніи и
укрѣплюваню границѣ не думае.

Надѣслане.

Д-ръ медицины

В. Галаревичъ

одбывши практику въ шпиталя вѣденскомъ
осѣвъ въ Болшѣвци

и ординуе у всехъ недугахъ.

4% облигаціи пропинаціи гал.
4% облигаціи угорскій индѣмнѣз.

поручае до мѣсцованя капиталовъ яко пер-
шоряднѣйшій вартѣстѣйшій позитивъ
курсу дневноу

АВГУСТЪ ШЕЛЕНБЕРГЪ

дѣмъ банковый и контора вымѣны у Львовѣ.

Выдаваніе газеты мѣсцованъ „Надѣла“.

Пренумерата рѣчна на провинцію зр. 180.

Складъ комисовый виробѣвъ ткацкихъ

взѣрцевого варштату ткацкого

ВЪ ГЛИНЯНАХЪ

ВЪ ТОРГОВЛѢ

ВАЛЕРІИ ВОЙЧИНСКОЙ

у Львовѣ, пѣяцъ Маріацкій ч. 10

поручае въ великомъ выборѣ

Полотна зъ доброй пражы, бѣлы гарно арегетованъ на
сорочки, Калесоны, Пощевки и Простирала безъ шву. Дим-
ки бѣлы ланъ и пѣвъ зъ бавовною. Бѣлы столове и Руш-
ники выкопченъ на варштатахъ системы „Гаккарда“. Руш-
тины до носе. Стирки до кухни, скла и пороку, Ходники,
Портіеры, Дрѣлики на стору и матрасы, Мѣшки на збѣже
безъ шву и шиты, также грубы и мѣлкіе полотна на ма-
гльовники, стирки и т. п. 3344 2—10

СЪВАРКИ

найлѣтшій и найрѣвѣльшій
рода поручають подъ многѣлѣт-
ною гарантією

Umrath & Comp.,

фабрика машинъ господарскихъ
Прага-Бубна.

Каталоги на желанье даромъ.

Знаменитъ

засвѣдѣния можна переглянути
СКЛАДЪ:
у Львовѣ, ул. Городецка ч. 61.

КУ-

фры, торбы, торбинки до перевѣ-
шеня и на дигара, футералы на
цилиндры, канелюхи, налицъ и па-
расолѣ, маньери, ремѣнѣ до па-
вукѣвъ, подушки, шапки и всякі
2573 приборы до подорожи

поручае найдешевше

ТОРГОВЛЯ

Братѣвъ Лянгнерѣвъ

у Львовѣ ул. Галицка ч. 16.

Цѣнники на жадање даромъ.

Вѣденскій Магазинъ „au Louvre“ у Львовѣ

Е. М. БЕРНФЕЛЬДЪ зъ Вѣднѣ, пл. Капитульный ч. 3.

Пайбольшій складъ товаровъ у Львовѣ.

Сензационно дешевъ сталъ цѣны!

Наибольшій выборъ станиковъ три-
котныхъ кождого рода по зр. 2,50,
3,20, 4, 5, 6, 8 до 12. До пригѣл-
ного закупка поручае ся: 400 штукъ
кафтаниковъ трико-
товыхъ по зр. 3,50
и выше. Новості:
плиты, нахлѣвъ, у-
браны до волосъ, ко-
ронки, лѣнты, мате-
риалъ бѣлый, накладки
бѣлы до вступу.
Новості въ дам-
скихъ капелюхахъ
коронкахъ, лѣнтахъ,
чѣпкахъ, запасахъ,
хусточкахъ и паньчѣхахъ. Великій выборъ ручныхъ ро-
бѣтъ и бѣлы для дамъ и дѣтей. Великій складъ нитныхъ
коронковъ, мерзанныхъ вылодокъ для дамъ и дѣтского бѣлы.
Имитация шкуры тигра зр. 6,90. 8,50 до 12.

Новості въ дѣтскихъ суконкахъ и запасахъ по 70 кр., 1,20, 1,80, 3.
до 4 зр. Добра нагода купна доки лишь выставе припаеу.
50 штукъ стѣбовальныхъ поново-атласовыхъ колдеръ въ розныхъ кра-
сахъ штука 8,50, зъ атласового кашкиру 6,20, кошки одъ 1,95, 2,40 до 3 зр.
Всѣхъ дѣтскихъ-кошки обосторонній першѣй велчинны зр. 1,25, другой вел-
чинны 2,60, наибольшій сорты 3,90 зр. Кошы финелевы по зр. 2,20, 2,90, 3,50,
5, 6, 9 до 12 зр., дерки зр. 1,45, 1,80, 2,50, 4 до 6. Кошы до подорожи и са-
ней, имитация шкуры тигра зр. 6,90. 8,50 до 12.

Правильный всѣхъ дѣтъ фирмъ и портіеры (все по парѣ) зр. 3,75.
Марокко-фирмъ зр. 4,20. Требишова-фирмъ зр. 4,75. Багдадъ-фирмъ зр.
4,50. Джутурий портіеры (2 половинны), 1 драперіи, 1 амбраса, все разомъ зр.
1,75, въ лѣтшій родъ зр. 2,20 до 2,90, до того одиовѣдній гарнитуръ скла-
дочный-ся 2 капъ на лѣжа и скатерти зр. 4,40 до 6,50. Комплетъ припа-
сованій бѣлы серпановой фирмъ (Brüssel) на цѣлѣ бѣло зр. 1,90, 2,50, въ най-
лѣтшій родъ зр. 3,50 до 6. Великій салыонный кошы и дѣтскій кошы зр.
4,10, 4,80, 6,50, 7,50; англійскій стриванъ одъ зр. 8,60 и выше. Останки ход-
вына 8—12 метр. цѣлыи останки 2 зр. до 4,50.

Одѣтъ коврикѣ, коловѣ, колдерѣ, коврикѣвъ и показовыхъ предметѣвъ
мѣстѣтъ на пѣвъ-поверѣ. Экспедиція фінансъ у Вѣднѣ при ул. Rothenthur-
strasse Nr. 37. Замовленія въ провинціи за посылкою або попереднѣмъ при-
сланіемъ грошей. Платированный цѣнники товаровъ высладеъ на провинцію
даромъ и оплатно. 3263

Зъ глубокимъ поважаемѣмъ

Магазинъ „au Louvre“, пѣяцъ Капитульный у Львовѣ.

СКЛАДЪ ФАБРИЧНЫЙ

англійскихъ знарядѣвъ рѣлничныхъ
зъ выключною продажею **КОСЪ** зъ маркою „Косарь“
для цѣлой Австро-Угорщины.

Л. (передъ тымъ М.) МИНЦЕРА

въ Дрогобичи (Галичина)

поручае на теперѣшній и будущій сезоны:

1. Пару ножѣвъ зъ сѣрбноу сталѣ англійскоу до
сѣкарнѣ СОХ — зр. 3; 3 ножѣ кривы до сѣ-
карнѣ 3-ножевоу ТН зъ Праги Бубна — зр. 3;
ножѣ до пишнихъ сѣкарнѣ пѣлы вырѣзку зъ па-
перу або за надѣсланіемъ старыхъ ножѣвъ — по
цѣнахъ сталыхъ. 3349 1—?

Пильникъ до острѣны ножѣвъ 40 см. довгій
зр. 1; меншій — 60 кр.

Части складовъ до всехъ сѣкарнѣвъ и ма-
шинъ зъ Праги-Бубна зъ знаменитого и тревалого
литого зѣлза — по цѣнахъ сталыхъ.

2. Косы до клѣпаня зъ маркою „косарь“ зъ ан-
глійскоу сѣрбноу сталѣ, подѣбноу гарту, остро-
сѣчній, не ломливый, за одиоразовымъ заправле-
ніемъ косять до 120 кроковъ въ довготѣ. Іваран-
ція за кождо штуку. Тисенный подаетъ въ часопи-
сахъ за доброту.

Поручаеся

ГОТЕЛЬ ВАРШАВСКІЙ
HOTEL WARSZAWSKI

пѣдъ числомъ 5 пѣяцъ Бернардинскій у Львовѣ

(коло ц. к. намѣстництва, уряду мытового и ишихъ, біля ц. к.
генеральной команды).

Готель має 50 комнатъ на 40 чѣселъ подѣленихъ по цѣнѣ одъ 60 кр.
зъ постелею ажъ до 3 зр. за добу. За побутъ на 7 дѣвъ опускаеъ
зъ цѣны значный оуегъ. За пѣмъ мѣсячно платиться зъ постелею
и услугоу одъ 12 зр., 15 зр., 18 зр., 21 зр. до 60 зр.

ТРАМВАЙ (кошна звѣзнична) веде ажъ до готелю Варшавского.

Реставрація дома по цѣнахъ якъ найумѣренѣйшихъ.

3281 10—20

Зъ новажаніемъ ЗАРЯДЪ.

ТОРГОВЛЯ ГЕРБАТЫ

хиньско російскоу

ЕДМУНД РІДЛЯ

у Львовѣ, пѣяцъ Маріацкій ч. 10

поручае зъ мѣсцовъ збѣрки:

1/2 кильо Congo . . . зр. 1,60
„ Souchong чорна . . . 2—
„ Збѣрка мѣлава . . . 3—
„ Кайсонъ . . . 4—
„ Melange de Lond. . . 4—
„ Peco . . . 3—
„ Караванова . . . 6—
„ „ найлѣтш. . . 4—
„ Гуанъ перлова . . . 3—
„ „ добриѣ . . . 4—

Высѣвки гербатнѣ 1/2 кильо зр. 1,80 — Высѣвки зъ найлѣтшій
гербаты зр. 1,60. — Замовленія за провинціи высладеъ одиоразовоу почтоу.
Опакована не числитися. 3283 7—52

При закупкѣ товаровъ просимо покликуватися на нашу часопись.

Выдавец и одѣвчальный редакторъ Иванъ Белей. Печѣтъ зъ фабр. Черляньскоу. Зъ друкарнѣ тов. им. Шелченка, пѣдъ зар. К. Бедварского.

Виходить у Львові щодня (крім неділі і рушних свят) о 5-й годині по полудні. Літературний додаток "Вибіркові найважливішіх новістей" виходить вівторком, а в вівторок і п'ятницю на перекладі разом з "Діло".

Предплату і інсерати приймають: у Львові Адміністрація "Діла" ул. Баторія 24. Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, і Бюро газети ул. Кароля Людовика 9. В. Перемисла Бюро газети ул. Довга 77 (стара пошта). У Відні M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonnitzgasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelk I. Stubenbastei 2. В. Франкфурт і Гамбург M. Maassenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на "Діло" і пакування за інсерати платні у Львові.

ДІЛО

Предплата на "Діло" з літер. додатком в Австрії:

а цілий рік . . . 18 ар. на цілий рік . . . 24 ар.
на пів рік . . . 9 ар. на пів рік . . . 12 ар.
на чверть року . . . 4 ар. 50 кр. на чверть року . . . 6 ар.
на місяць . . . 1 ар. 50 кр.

у Львові:

на цілий рік . . . 16 ар. на пів рік . . . 8 ар.
на чверть року . . . 4 ар. на місяць . . . 1 ар. 35 кр.

Рекламі, Адміністрація і Експедиція пош. ч. 24

ул. Баторія. — Рукописи вносяться лише на попереднє застереження. — Редакція неопечатаній більшій однієї сторінки чистого коштує 8 кр. а в.

Оголошення приймаються по п'яті 8 кр. однієї сторінки писаними, в рубр. "Надбавки" по 20 кр. а в.

Подписи чистяться по 10 кр. однієї сторінки.

Одъ Выдавництва "Діла".

Подаємо до вѣдомости тыхъ нашихъ Вп. Читателѣвъ, котрі залягають зъ передплатою зъ минувшого року, що въ найближшій часъ перестанемо высылати имъ "Діло", если чимъ скорше не выровняютъ задолгоостей або бо-дай не заявлять, въ якій способъ, для нашего выдавництва можливий до при-нятия, гадать задолгоостей свои по-вырвнувати. За нѣякій рікъ вы-давництво наше не мало такъ много задолгоостей, якъ за рікъ минувшій, а просимо звачити, що Ад-міністрація мусить всѣ великі выдат-ки, сполучені зъ щоденнимъ выдав-ництвомъ, покрывати готовкою. Днев-никъ вповнѣ независимый, я-кимъ есть наше "Діло", може сто-яти єдино точною передплатою. Кладемо се на серце всѣмъ Вп. Чи-тателямъ "Діла", и надѣємо ся, що они схотятъ вырозумѣти прикре поло-женіе выдавництва при надѣр-ныхъ задолгоостяхъ — и поспышатъ зъ управлѣніемъ своихъ ра-хунковъ.

Просимо учинити се по зможѣ якъ найскорше, чтобы зъ одної сто-роны наше выдавництво могло управ-ливати накладъ дневника, а зъ дру-гой стороны, чтобы и самі Вп. Чи-татели опсали не парѣкали на перер-ву въ высылѣ "Діла".

У Львовѣ, дня 20 січня (1 лют.) 1890.

Дня 3 н. ст. лютого збере ся у Відні рада державна на нове засѣданіе. По томъ, що стало ся на конференціи чехо-нѣмцѣй, належить надѣятися деякихъ основнихъ змѣнъ въ уgrupованіи сторонництвъ рады державной. Нѣмецка лѣвица, котра доси зъ конечности стояла въ оппозиціи до кабинету гр. Таффе, повинна бы зойти зъ давнѣйшого становища негативного и приняться за позитивну акцію. Яка та акція буде, годѣ нинѣ предвидѣти. Може она бути двоѣя. Вдовольнѣ Нѣмцѣ можуть обмежитися на просте попираніе ка-бинету гр. Таффе безъ всякихъ дальшихъ застереженъ, вдуци разомъ зъ дотепершню

большостою чехо-польско-феодалною. Але може выпасти и такъ, що они схотятъ систе-му рѣвноправности, примѣнену до сулеме-никовъ своихъ въ Чехахъ, внести въ програму акцій рады державной и кабинету. На першій случай задача ихъ була-бы дуже легка, але и безъ всякого значѣня. Въ другіймъ случаіи могъ-бы нѣмецкій элементъ одограти въ радѣ державной дуже важну и многозначущу роль, могъ-бы вытиснути користно на змѣну дотепершньої політики внутрѣшней Долитавченъ и придбати для себе заслугу управлѣня при-крыхъ національныхъ одноинъ въ поодинокихъ краяхъ коронныхъ. За котру задачу прийме ся придбрухана лѣвица, годѣ пред-сказати.

Звѣны въ уgrupованіи сторонництвъ рады державной надѣсь и самѣ кабинетъ гр. Таффе. Въ послѣднихъ дняхъ сѣчня подали деякі дневники польскі, а за ними и праса нѣмецка основу розмовы, яку мавъ корреспон-дентъ "Нюйорского Геральда" зъ президен-томъ кабинету въ справѣ угоды чехо-нѣм-кон. Гр. Таффе заявивъ корреспондентови "Ге-ральда" такъ:

"Коли я обіймавъ управу, мусѣвъ я пе-редовѣсти подбати о вытвореніи якогось большости въ радѣ державной. Се удало ся менѣ въ концѣ, але большість була дуже невзначна. Черезъ девять лѣтъ я старавъ ся осуцнити угоду чехо-нѣмцѣу. Угода показала ся однакжъ неможливою. Я звернувъ ся до Полякѣвъ, вдовольнѣ ихъ и она суть теперь найбольшѣ-нѣйшими подданными. Ажъ теперь було на часѣ звернутися до угоды чехо-нѣмцѣкон, коли спорючі стороны самі узнали конечность примиренія. Якъ Чехи такъ и Нѣмцѣ набрали пересвідѣченія, що не поборють себе взаимно и що одні надѣ другими не запанують. Тимъ-часомъ скрѣпивъ ся элементъ молодого-чехскій въ способѣ для Чехѣвъ самыхъ и Нѣмцѣвъ грбизный. Чехи зрозумѣли, що они все по при-чинѣ положенія свого географічного мусѣтъ безусловно держати зъ Австрією; инакше они були-бы заволовані и мусѣли-бы улягти. Нѣмцѣ зновъ стали загрозжені нѣмцѣми націоналами и антисемитами. За-для того и обѣ стороны зробили собі уступку. Моя заслуга лежить въ томъ, що я до-того найшовъ добродѣй чесь. У обохъ по-марившихъ ся сторінъ проявились династична вѣрность и патриотизмъ и тымъ усунуто всякі

трудности. Надѣюсь, що и молодого-Чехи при-ступятъ до угоды, зрозумѣвши неможливость своей політики. Супротивъ угоды заховують ся они спокійно, що есть доброю ворожбою. Що до другихъ краѣвъ, въ котрыхъ суть націо-нальнѣ споры, то не думаю, чтобы тамъ треба було прийматися за такую саму методу. Чехія есть королевство мѣ зъ историчными традиці-ми, зъ котрыми треба було члестися. Крѣмъ того стояли тамъ въ борбѣ до себе два великіи сторонництвъ и два зрѣліи племена. Въ дру-гихъ краяхъ суть инші обставины; тамъ треба держатися політики утилітарной. Правитель-ство постарѣсь о то, чтобы заспокоити управ-леній жажданія и тымъ позвѣстити для себе що найбольшу часть людности. Угода вплине без-перечно на раду державную. Не буде вже оппозиціи quodlibet. Противно, я надѣюсь, що вдовольна оппозиція пойдѣ вразѣ зъ нами, що въ слѣдѣ за тымъ змѣнить ся уgrupованіе ра-ды державной и прийдѣ до того, що въ парла-ментѣ замѣтъ національныхъ группъ повста-ють групу краѣвъ, а може навѣтъ сторонництвъ політичній. Коли повелъ ся заговѣти въ Чехіи отверту рану, то и дальшій наслѣдкі угоды и кажутъ ся для державы успѣшными."

Гр. Таффе надѣсь про-то такожъ и бдѣт-ного уgrupованія сторонництвъ рады державной, и скрѣпленія своего становища. Але для насъ есть безперечно найважѣйшимъ той уступъ зъ его енуциціи, въ котрой президентъ ка-бинету агадавъ и про ентуальне полагажде-ніе спорѣвъ національныхъ въ другихъ кра-яхъ коронныхъ. Полагада та має осуцнитися не методомъ тѣсого компромісу, який довер-шавъ ся въ Чехахъ межъ обома народами, а про-то тымъ, що дотепершній гегемонъ въ тыхъ краяхъ якъ и правительствѣ мали бы обовязокъ, уважливѣ тѣ потребности меншостей, ко-тра-бы тымъ чинившимъ выдату въ у-правленіи мѣ. Таку методу примиренія на-завъ гр. Таффе політикою утилітар-ною и такою політикою мають бути вдоволь-нѣ вѣрждѣній доси меншости.

На разѣ не чужо потребности розбрати ширше вартѣсть заповѣжденной методѣ полі-тики утилітарной и судити о ея успѣ-хахъ. Предметъ сей надаєть тымъ менше подѣ-серіозный розбѣръ, позаякъ заповѣждѣна мето-да не оголошена офіціально, а подає еи до вѣ-домости лишь приватный корреспондентъ, та ще до того корреспондентъ "Нюйорского Геральда".

Крѣмъ того мѣстити въ собі заповѣждѣна ме-тода миренія таку еластичну клявулю о "у-правленыхъ або неуправленыхъ потребахъ", що преступати до серіозного оцѣненія еи вы-даєсь намъ дѣломъ дуже злѣпшимъ. Мы чей-же зъ досвѣду и пережити нами еры консти-туційной ажъ надто добре розумѣемо, яку вар-тѣсть може мати така клявуля, тымъ большѣ, що критерія, який потребности меншостей мають бути "управлеными", подлишена офіціально шо-виністичною большости и правительствѣ, котре доє зъ собою большостою иншо рука въ руку. Скажемо лишь коротко, що така метода ути-літарной політики була-бы для Галичины пу-стою роботою Сизифа, а до примиренія Рус-нѣвъ зъ Поляками не довела бы подѣ нѣякимъ условіемъ. Мы дѣлято зъ горы подякуемо гр. Таффеу за такую ласкавѣсть супротивъ насъ, накопи бы дѣйствіи захотѣлось ему въ такой способѣ мирити насъ зъ нашими гегемонами. Рѣвно-жъ мусѣмо спростувати поглядъ гр. Таффе на Галичину у томъ напрямѣ, будь-то бы руска Галичина не поспѣдала своєю традиціи исто-ричній и звязаныхъ зъ исторією своею правъ. Народъ рускій не задуває генезы своей Австрії, а коли въ вѣцѣ XIV подпавъ подѣ-власть Казимира Вел., то не скорше признавъ его своимъ королемъ, поки подѣ Городкомъ король польскій не запоручивъ королевству галицкому его давнѣхъ историчныхъ правъ, свободы вѣры и свободѣ личныхъ. И въ Га-личинѣ стоять противъ себе зрѣліи племена, стоять зрѣла исторична Русь зъ своими окре-мыми традиціями и своею культурою. Амаль-гамувати себе для чужихъ мрѣй и утопій не даєть ся галицка Русь, а тымъ менше позво-лять судити потребности свои лѣктемъ поль-скимъ.

Замѣтнымъ въ мнѣмыхъ енуциціяхъ гр. Таффеого есть такожъ уступъ, въ котромъ шефъ нинѣшного кабинету признаєть съ всею широстою, что онъ передѣ угодою чехо-нѣ-мецкою помирилъ ся въ Галичинѣ лишь зъ Поляками, а про Руснѣвъ — забудѣ. Испо-вѣдѣ ту регеструемо, бо она есть клясичнымъ доказомъ фактичного стану справъ въ краю нашомъ. Нинѣ станѣ сей мавъ-бы лишь о-стѣлько змѣнитися, о скѣлько Поляки и пра-вительствѣ були-бы ласкавіи сказати, чи Ру-синны мають який-небудь потребности и ча потребности тѣ суть управленіи. Circulus vitiosus...

Дальші вѣсти про опришкѣвъ.

[Ватаги Олекса Довбушукъ и Василь Запорожъ.]
Написавъ о-ра Юліанъ Целевичъ.

(Дальше.)

Минула зима на рікъ 1751, коли то Ва-силь говѣвъ собі пострѣлѣву руку, настала ве-сна, ажъ тутъ, якъ въ горѣ говорено, залу-нала страшна вѣсть: Іде полковникъ Пшелу-скій! ідуть жовнѣры и смолані!

Кождый, у кого совѣтъ не була чаета, руки закровавлені а душа чорна, утѣкавъ въ лѣсы, дебри. Максимъ опѣръ ся ажъ въ Ясеневскій лѣсъ и здыбавъ ся тамъ зъ Гринѣмъ Туракомъ и Бакоракъ, жѣвкою ватаги. По-живу доносѣвъ имъ потайкомъ до лѣса гада Ясеневскій Гринъ Кривошолѣй. И самѣ Ба-коракъ не вѣснѣвавъ ся, а ратувавъ ся утѣкою въ лѣсы разомъ зъ Василемъ Шешорскимъ и Лукіаномъ Туракомъ, до котрыхъ причлѣвъ ся и старій грѣшникъ Гнатъ Кациукъ, — той самый, що то зъ нимъ по смерти Довбушевѣй запылавъ ся бувъ Бакоракъ въ Медею на Во-лощинѣ, — дальше Федѣръ и Тимко Хациукъ, оба зъ Криворѣвѣвъ, а вкѣнци подыбавъ ся и зъ Максимомъ та Бакоракъ, котрі блукали въ томъ самѣмъ лѣсѣ. Дѣйствіи, самѣ чор-ный цвѣтъ розбѣшачего насѣня. Старій до-бре мышкувавъ небезпечность; мѣжъ тымъ якъ бы сѣдѣвъ у лѣсѣ, прайшли жовнѣры до его хаты, а не застаючи его дома, забрали зъ собою его жѣнку и сына до арешту *).

*) Цѣкаве curriculum vitae того старого опришка Гната Кациука подамо послѣ его власно-го збѣнанія. На пытаніе судѣвъ, чи былъ жо-на-тый, одѣвѣвъ въ наивной простотѣ, що має двѣ жѣнки (ma żonek dwie), а то тымъ спосо-бомъ, що першу жѣнку въ Жабію, въ котрому мавъ од-ного сына и живъ зъ нею лѣтъ пѣнацѣть, поки-нувъ и пошѣвъ на Волощину. Що опустивъ рѣд-ный край, бо бувъ въ опришкахъ и не чувъ ся безпечнымъ, — того не договориъ, але се пока-зує ся изъ збѣнанъ Бакорака. "Въ Волощинѣ до-бре менѣ ся поводио — каже дальше Кациукъ — служивъ я тамъ всѣмъ лѣтъ, а въ девѣтои зай-

Але не на то опришокъ присягавъ на ці-столець, чтобы зъ страху блѣднѣлъ роснудѣ и скрывавъ ся въ густѣмъ лѣсовѣ. Пѣки служивъ сѣла, поив и вѣкъ молодой, поки на плечахъ крѣсь, при боцѣ топорѣ а за поя-сомъ балта, — поти сеце гайдамацке зако-зати ся може, але змѣлѣти не смѣвъ. Пооста-новили они высмѣкати ся по за плечѣ Пше-луского и вдарити на арендари въ Рожно-вѣ. Було ихъ въ компаніи шѣстьохъ: Ва-

шла туды одна вдовица зъ тыхъ сторінъ, зъ од-ки л, и засаватъ еи и мы жили разомъ двана-цѣтъ лѣтъ. Але дѣтей мы не мали, тому сказа-лъ я їй: "Коли у насъ дѣтей нема, то рознаймо-нашъ добутокъ, а Богъ давъ намъ всякого добра до воли, и ты побѣдѣшь собі до своей родины, а я верну ся до першої жѣнки и до сына". Она згодилась на то и я давъ їй половину нашего майна: четверо коней, рогатою худобѣ пѣтъ штукъ и 30 овецъ, а менѣ лишила ся друга така пайка. Мы розпачалися и я вернувъ назадъ до Жабію-го, до першої жѣнки и до сына, и ось живъ зъ ними вже третій рікъ. Торѣною осенью, около св. Дмитра, пославъ я жѣнку до одного гайды, що мавъ пасѣку, аби купила воску, а она застала тамъ у него при горѣвѣ Мартинчукову ватагу и добрѣла одъ кожного опришка по "маломъ шѣ-стачковѣ", чтобы нѣкому не говорила, що ихъ ви-дѣла. Коли я довѣдавъ ся, що они є тамъ, по-лѣвъ я имъ на продажъ пороховниці добру, то-порѣ и цинновыми гузиками лѣваный ремѣнь до пошеня пороховниці и топорѣ, чтобы собі-тѣ рѣчи купили. За то все добѣла я одъ нихъ 5 талѣрѣвъ битыхъ и полативъ потѣмъ тымъ грѣшникъ, що бувъ виненъ и до двора и арендарѣ-ви, а люди почали мене зъ того поборѣвати, що я мавъ ходити зъ опришками. Сеи весны, у ве-ликой пошѣ, пошѣвъ я въ друге село до одного гайды за ягнѣтемъ, котре бувъ менѣ виненъ, а що я приоблизивъ ся у него, тому й заночувавъ у его хатѣ, ажъ въ-томъ дали менѣ знати, що бувъ у мене полковникъ Пшелускій та забравъ до арешту и жѣнку мою и сына. Доперва тогды, другонъ ночи, пошѣвъ я на Черемошъ и заста-въ надъ рѣкою Запорожа, якъ перевозивъ еи чинномъ зъ своею компанією. Бакоракъ поспытавъ мене, що я за одѣтъ, и намовивъ, чтобы я приста-въ до нихъ и пошѣвъ зъ ними розбивати жидѣвску

силъ Бакоракъ, яко ватажко, Василь Шешорскій, котрый провадивъ компанію и адаєсь намовивъ до той вырѣвы, Федѣръ Максимъ, Федѣръ зъ Криворѣвѣвъ, Лукіанъ Туракъ зъ Волощинѣ и Гнатъ Кациукъ; за нами тѣгнула ся и Бакоракъ-ка. По дорогѣ вступили въ Ясеневѣ до Те-клѣйчука, де имъ гадання спѣкла хлѣбъ, и до-коршму въ Рожновѣ."

Що въ томъ збѣнаніи есть много ложы, не-тяжко догадѣтись. Не за ягнѣтемъ Кациукъ по-шѣвъ бунъ у друге село, але таки втѣкъ зъ ха-ты, коли зближавъ ся полковникъ зъ жовнѣрами, а втѣкъ, бо почувавъ ся до вини. Компанію зды-бавъ у лѣсѣ коло Ясенева, а не на Черемоши, якъ то знаємо изъ збѣнанъ Максимъ. Не безъ причины утѣкъ онъ бувъ, будучи молодымъ, на Волощину, а вернувъ до Жабіюго доперва по пѣнацѣти рокахъ, вырѣбивши собі впередъ без-печность. Самѣ судъ поборѣвавъ его, що тавѣ-правду, и тому засудивъ на тортуры, чтобы при-знававъ ся, зъ бѣки мавъ тѣ рѣчи, що ихъ при-давъ опришкамъ, чи не зъ якого розбѣю, та на-диво, при тортурахъ власне того важного пы-танія давѣтъ ему не поставлено. Не знаємо, чому-бувъ онъ на "добровѣльный конфессіи" ставле-ный ажъ два разы, 15 червня и 5 сѣрпня 1751 р. (иншій лишь по одному разу); на "корпораль-ный конфессіи", т. е. на тортуры взяли его 7 сѣрпня т. р. Тутъ, заразъ по першомъ пѣнагненіи, змѣ-нивъ свой первѣстній збѣнаніи о стѣлько, що не доперва передѣ нападомъ на рожновского аренд-ари подыбавъ компанію на Черемоши, але що злу-чивъ ся зъ нею на чотыри тиждѣй впередъ, и то въ лѣсѣ; дальше казавъ, що въ томъ часѣ брали собі харчѣ у бѣчарскихъ колыбахъ; що вступили въ Ясеневѣ до Василя Теклѣйчука и до Михайла Татюка, въ Яворѣвъ до Каники, а въ Криворѣвѣ до Дѣлѣты, у котрого купили собі пѣстолы, але, якъ каже, нѣбодіому зъ нихъ не давали нѣчого зъ рабунку и зъ розбѣю. Навѣтъ на тортурахъ старій опришокъ не говори-правды, бо Бакоракъ каже выразно въ р. 1754, отже въ три роки потому, якъ Кациукъ стѣли, що той Кациукъ давъ Дѣлѣтѣ зъ рожновского ра-бунку 4 штуки цины. Цина була тогды доро-гимъ металемъ, не о много дешевшимъ одъ ерѣбла.

Татюка, у котрого лѣшили збѣсованый убо-рѣскій мечъ, а взяли добрый, а въ Яворѣвъ подѣ Косовомъ забавили ся у гайды Ласоды зъ го-дану и поживили ся.

Небавомъ загостили до Рожнова и подѣй-шли подѣ коршму. Жиды замкнули дѣрѣвъ, але опришка вырубали, впади до коршмы и кри-кнули: "Давай, жидѣ, грошѣ!" Жидѣ не да-вавъ, але Бакоракъ одѣнувъ постѣль, званѣ-шѣвъ грошѣ, забравъ, а потѣмъ зновъ обер-нувъ ся до жиды: "Давай болѣше! кажи де грошѣ, а не дашь, то будемо тебе пѣять". Жидѣ свое: "нема и нема болѣше". Тогды почалась рѣзня. Максимъ убивъ — не само-го арендари Гершка Іосефовича, бо того лѣши-ли чомусь при жатю, — але Гершкового бра-та, братову и якогось подорожного жиды, а малого жидѣвского хлопця, сына замордова-ныхъ супругѣвъ, забивъ Лукіанъ Туракъ. При розправѣ судовѣй д. 5 сѣрпня 1751 р. бувъ яко "внѣстѣторѣ" и пошѣдованый Гершко Іосефовичъ, а прислухуючисъ збѣнанамъ Макси-мъ, не могъ здержатися, чтобы ему не при-гадаи его диавольскон злобы при рабунку и бѣравнѣшого шуктованія зъ нещасливыхъ жертвъ. "Ты Максимъ чинишь ся при рабунку и за-бѣйствахъ першими межъ опришками, узавѣ-бувъ навѣтъ мою шапку жидѣвску на голову и ходавъ у нѣй!" — "Неправда, жидѣ!" — од-казавъ Максимъ — я въ твоій шапцѣ не ходивъ, а мавъ на головѣ свою власну укра-ниньску шапку зъ сѣвѣмъ баранѣвъ!"

Добѣвъ була досѣть богата. Самѣ Ба-коракъ збѣнавъ, що забрали тогды въ коршмѣ червонныхъ золотыхъ 15, талѣрѣвъ битыхъ 14 и дукѣвъ, котры мѣстѣвъ въ собі 5 черво-ныхъ золотыхъ, дальше шауроу корѣлѣвъ, цѣвтора лѣкта на долону шарокого золотого пошувенту (талѣву), полотна на три сорочки, цинновыи збанокъ, три цинновѣ полумиски, мѣ-дѣный котѣлъ, жидѣвскій жупанъ зъ сѣрбны-ми гайтами и двѣ шапки, — мѣжъ тымъ якъ Максимъ агадує ще о кубкахъ и балѣсамъ, казъ сѣрбныхъ и о двохъ мѣдѣныхъ котлахъ, въ котры поналивали сѣченый мѣдѣ и забирали зъ собою. Горѣвѣ выточили зъ бочѣвъ — якъ каже Максимъ — зъ збытѣвъ, а всѣ папе-ры, якѣ знайшли, казавъ Бакоракъ попати. На пытаніе судѣвъ, по що всѣ найденіи пасѣ-

Зъ руху выборного въ окрузѣ Бережаны-Рогатинь-Подгайцѣ.

Зъ Подгаецкого пишутъ намъ:

„У насъ выборы кончатся ся. Зъ стороны противной ведетъ ся страшная деморализующая агитация. Такихъ пятаякъ, уже передъ выборами, яви практикуютъ ся теперь, мабуть ще вѣколи не бывало. Та фигура, що при выборахъ, уже зъ самого права, повинна бути нейтральной, показують вѣйтамъ — trzymać z głazdem, а тамъ, де выборы при попереднихъ выборахъ тримали ся добре, теперь выражено домагають ся, чтобы — wybory tezag wyradły leriej. Всякій орґанистъ та дворян тинуть выборырѣвъ до голосованья сѣлокъ, роздають по 2—3 зр., обѣщуютъ заплату за страченый часъ при выборахъ. Однакожъ, что наибольше обурюе, то спекуляція на голодъ межи селянами! Делатъ заимопогоий зъ „польского бецирку“ кс. Кершка жидить разомъ зъ комасарями выборными на выборырѣвъ роздавати заимопогои и орудуе побѣди интересу выборного стороны польскон. Коли-жъ усе то не всюды помагало, то вельможный и невольможный агитаторы пускають усяий базамутый погонскы, якъ мовь-то „всюды повывбарано такихъ выборырѣвъ, що будуть голосувати за вельможною кандидатурую и вже нѣчо не поможе, хочъ бы дѣяка громада тримала ся добре, бо вельможный кандидатъ має забезпечену побѣдѣ. Мы вѣтерпѣливо ожидаемъ сразовозданья посла д-ра Савчака, що має бѣдуть ся въ Подгайцахъ дня 6 в. ст. лютого... Того дня радѣ бы мы козачо побачати въ Подгайцахъ и вѣшого кандидата на посла до рады державнон...“

Другій Ви, дискусуватель нашъ зъ Подгаецкыи наше намъ про выборы въ селѣ Вербовѣ:

„Вельможный кандидатъ Заремба яко вице-презесъ подгаецкон рады повѣтовой розпутывъ цѣлу кучу своихъ агентовъ по повѣтѣ, абы на дѣлицѣ шмѣргъ переперти себе на посла до Вѣдѣя. Маючи до розпорядимости цѣлый персональ рады повѣтовой, выслае на агитацию по сѣлахъ въ день выборовъ и въ той самѣй годѣвѣ dla godzania заромогѣ. Такъ на день 30 в. ст. сѣчня вызначило старство на на 10-у годичну равно выборы въ Вербовѣ — и на туо саму годичну выначила рада повѣтова годзание заромогѣ зъ фонду по пов. гр. Петръ Волзакѣмъ зъ Голгѣч и выслаа делегата п. Главоцкого, кс. Кершка и заступника общару дѣвского п. Вѣяша, а тав трѣйка дѣбратѣ собѣ же прогнаного д. Іакостада м. р. писара въ рады повѣтовой, екс-жандарма, обѣщуютъ ему, мабуть, що, якъ у Вербовѣ добре справить ся, зновъ дѣстане заступника посаду въ радѣ повѣтовой. Небоякъ цѣлу нѣчь шибавъ ся по селу, намовляючи, чтобы на выборырѣвъ выбрано вѣйта Ворняковича, учителя Камыньского и котрогось изъ двоухъ braci Polaków możniejszego wyuznania: Іосля Ліманава або Ханна Іцка Гохрата.

„О 10-й годѣвѣ початые выборырѣвъ поѣдъ проводомъ ц. к. комисаря п. Бенковского. Матадоры „польского бецирку“, прибувшіи для годзання заромогѣ, побачивши, что агитация на дворѣ, абы священника не выбрали, не помагало, и почувши, что выборырѣвъ якъ одинъ мовъ горюхѣмъ у решето голосать: о. Кирилъ Левичъ, Василь Будный и Микита Станюкъ, — выбрали ся зъ заромогѣ до Голгѣч, Волацѣ, Заставецѣ та Добровѣдѣ, заповѣдаючи, что термпн до заромогѣ означитъ ся для Вербова на инчій день! Въ Вербовѣ на 105 управненыхъ до голосованья явило ся, мимо ярмарку въ Подгайцахъ, 55 выборырѣвъ. Майже всѣми голосами вышшли повѣсье названіи три выборырѣвъ, твердѣ якъ скеля. Честь и слава Вер-

бѣвцямъ, котрі бѣдъ початку конституціи ше иѣ одного голосу не бѣдали на кандидата на шыхъ противниковѣ!“

Зъ-пѣдъ Вишнѣвчика пишутъ намъ:

„По недавній смерти старосты въ Подгайцахъ, пок. Попеля, заступае старосту комисарь Щуровскій. При выборахъ дѣють ся страшный рѣчи. Селяне дуже розъяреи, въ дѣякахъ сѣлахъ прийшло навѣтъ до розни у крови, а маогі громады вносятъ протесты противъ выборырѣвъ, — не ачатѣ только, що зъ тѣми протестами старство зробіть, хочъ протесты зъ польскон стороны заразъ уважляють и розписуе новы выборырѣвъ. Агитаторы Зарембѣ саплють грѣшны навѣтъ при выборахъ...“

Зъ Рогатиня пишутъ намъ:

„Нинѣ дня 31 в. ст. сѣчня представивъ ся въ Рогатинѣ п. Заремба выборырѣмъ въ сѣли рады повѣтовой. Вертаю зъ бѣтамъ, то и розкажу, що було.

„Въ сѣли було до 30 особѣ: 10 жидѣвъ, трохи шевцѣвъ-трикудѣвъ зъ Рогатина, а рѣшта — Микиты. Лышкѣмъ стало дуже маркотно. Довго ждали, азе нѣхто не надходить. Нарештѣ почтамастеръ п. Ковалевскій средетавилъ п. Зарембу и той почавъ говорити дуже кеско по руски. Говоравъ на тематъ: „хотѣ я панъ, а вы хлопцы, аде интересъ нашъ одинъ и тѣй самѣй“. Про справы народній не сказавъ аыз слова, а бесѣда взагалѣ була — иѣтъ то кажуть — лыко. Отгворею дебату. Жидѣ Остернѣвъ Рогатина заинтерелювавъ: „A wstompi rap posel do polskiego kolo?“ Кандидатъ заявлявъ, что вступитъ, а жиды дуже урадувалася. Потѣмъ другій жидѣ Вайтманъ заинтерелювавъ, якъ кандидатъ глядѣтъ на квесцію жидѣвъ: „U względem Antysemitysmus — а кандидатъ одпоувѣвъ, что антисемитизмъ для него obzudliwy. Тогда жиды крикнули: Vivajt! Дальше Микита — Макавичъ зъ Подгоровѣ поручивъ кандидату старостѣ о скарсоване индемнізаціи. На томъ закончили ся дебаты. Тогда секретаръ „польского бецирку“ п. Манастирскій виѣвъ, чтобы кандидатъ же разѣ приѣзжавъ до Рогатина, бо не всѣ выборырѣвъ иѣдѣи ео и чули, азе се вносене упало, бо кандидатури не стане вѣче часу. Подѣ конецъ п. Манастирскій выѣвъ овлѣвъ: P. posel Zaremby niech żyje! Жиды, шецѣ и Микиты повторили той овлѣвъ, а найголоснѣйше гукнувъ вѣдѣтъ зъ Дѣговъ Маговичѣ. Напоследокъ п. Ковалевскій благачою вѣзавъ абраныхъ, чтобы голосовали на п. Зарембу. Коза абраный почали розходитѣсь, надбѣгѣ музика жидѣвска, азе вѣже за пѣзно. Дай Боже, чтобы иѣмъ было за пѣзно!“

Зъ того-жѣ, Рогатиньского повѣту пишутъ намъ про выборы въ Свѣстѣльничкахъ:

Каристѣ, едѣбѣтѣ и смѣла оборона правъ руского народу, проявлена сен сѣсѣ сойму рускимъ клубомъ, остануть на завѣдѣжы живымъ примѣромъ и вѣбрѣмъ дѣяльности громадамъ, котрі якимъ-небудъ способомъ прийшли до свѣдомости своихъ національных и горожанскихъ правъ.

Тую правду, що въ едности сила и певна побѣда, переняли и Свѣстѣльниччѣ, якъ се показало ся при выборахъ дня 24 в. ст. сѣчня с. р. Громадяне наученіи грѣшны до свѣдомѣ, якъ то манушого лѣта азе вышшли, не тримаючи кущѣ, — бо одѣй послухали своихъ людей а другіи намовы вѣйта, что перейшовъ уже давно на паньску ласку, — и не могли выбрати своихъ цырихъ та твердыхъ рускахъ выборырѣвъ, а въ слѣдъ за тѣмъ була ошуканъ и засоромленъ передъ уѣмъ свѣтомъ. Сего-жѣ року громадяне уже не спускались

на вѣйта и на его раду, а только задалегѣдъ звѣзжали для выборырѣвъ свой комитѣтъ мѣщечный, котрый усе прилагодивъ яѣтъ слѣдѣ. вызначивъ трехъ выборырѣвъ, — а скоро приѣхавъ комисарь (Мільбергъ) на выборырѣ до сѣла, всѣ люди были вже абраны въ радѣй хатѣ и якъ одинъ мужъ, бѣдали свои голоса на знаныхъ трехъ кандидатахъ, такъ що давній ихъ выборырѣвъ: навѣтъ не дѣставъ аѣтъ одного голосу, а вѣйтъ лише 2 голоса. Честь най буде такой громадѣ, що такъ гарно поправила ся!

Сама громада дуже зъ тогорода и утѣшена, що вѣже не має межа собою Микитъ Хрунѣвъ и дасть Богъ бѣдъ теперь уже и не буде!

Справа голодова.

Зъ-надъ Збруча пишутъ намъ:

„Въ повѣтѣ борщѣвскѣмъ, особливо по-надъ Збручѣ въ околици Кудринцѣ, Окопѣвъ, Боршкѣвцѣ, Паювѣцѣ, Завалѣ, Залучѣ, Верѣбѣвкѣ и можна сказати взагалѣ пануе велика нужда — аѣтъ хлѣба аѣтъ пашѣ.

„Въ цѣлѣмъ повѣтѣ роблятъ ся выказы людей за-для безворотнои заимопоги, а ц. к. старство почало вже по возможности роздавати мѣсъ голодуючыхъ по 1—2 ар. заимопоги, а и безпроцентную позичку почать небавомъ уже роздѣлявати. Але что то все поможе? Халупникъ дѣстане 1—2 ар. заимопоги, а грунтовыи 5—10 ар. позички. А тутъ ексекюторъ сидѣтъ надъ каркомъ и тягне остатне: одѣжну, верегу, скриню, подушку и инчій рѣчи, безъ котрыхъ треба зъ голоду погибати. Пытаю ся: Что то за помѣбъ? Бѣдѣный халупникъ до тѣне 1—2 ар. а грунтовыи 5—10 ар. на хлѣбъ або пашу, — а тутъ за податки за роки 1888 и 1889 — бо же за рѣвъ 1888 сугъ задеглотѣи зъ ирчыныи граду въ томъ роцѣ — мусить халупникъ дати 3—7 зр. а грунтовыи 10—30 зр.! Зъ сего выхадѣтъ, что помѣбъ голодова — то властиво частинѣа на оплату податку. Податокъ мусить дати, бо ексекюторъ тягне послѣднѣе зъ хаты, а жикъ, якъ хочѣшь, и худѣю году, чимъ хочѣшь. Вѣдѣнци додаю, что въ нашихъ сторонахъ жидѣ на заставѣ не позичать, бо не вольно, и богачѣ бѣдному не поможе, бо хотѣвъ бы вѣзти наву. Бѣда та и годѣ! Лучше бы было уже и безъ заимопоги, кобы податокъ урвали або бѣдай до осени с. р. здержали.

„Недавно читавъ я въ „Дѣлѣ“ про выѣвъ пашѣ зъ дѣяныхъ околѣцъ нашего краю за границу. Отожь можю сказати, что и зъ повѣту борщѣвского жиды вывозятъ пашу до Россіи. Видко, что и въ Россіи мусить бути недостатокъ пашѣ, коли жиды, якъ только занюхаютъ у кого якій запасъ пашѣ въ Кудринцахъ, Залѣску, Кравчу и т. в., спуювуютъ еи та перевозятъ черезъ комору Окопы-Козачѣвска до Россіи, и тамъ продають для руссѣйскон кѣнницѣ, что стоить надъ границею, а тои кѣнницѣ есѣтъ тамъ множество. Отже въ краю недостатокъ пашѣ, маютъ еи сироваждывати зъ за границѣ до краю, а тамъ часомъ пашу, яка де есѣтъ въ краю, жиды вывозятъ за границу!“

Подемо сю допаса зъ-надъ Збруча яко дальшій матеріалъ до характеристикаи славетной акціи ратунокон.

Загальна мораторія яко пожадане средство ратунку дробного рѣльничства.

II.

Истатудѣа „загальной мораторіи“ сѣгае — якъ сказано — ще старинныхъ вѣвѣвъ. Въ исторіи старинного Риму (Mommisen — Römische Geschichte III. p. 492 и сл.) подыбуемъ агадку про загальній мораторіи установленій Цезаромъ въ хоменѣ обдовженыхъ властителейъ грунтовъ въ часѣ войны домовон. Мораторіи тѣ мали зупинити грозячу кризу рѣльничства и були сполучей зъ примусовымъ зниженіемъ процентѣвъ. Оан мали отже чисто экономічний характеръ и выдѣляла зъ обовязку державы дѣбати про экономічний добробѣтъ рѣльничства и тѣхъ, что трудялись кѣло него.

Середній вѣкъ подаетъ намъ багато примѣровъ такихъ мораторіи особливо въ великій вѣмѣщѣй державѣ. Треба признати однакъ, что причина ихъ не все была часто экономічного характера, противно дуже часто плыла такъ загальній мораторіи якъ численній амортизацияи поодинокаѣ вѣрительности (Brieflöstungen) зъ мотивахъ религіино-етичныхъ, котры зумѣли выборырѣвъ для себе значеніе и немалый впливъ на поля права. Право канонічне анатемизувало не лише лѣху, але всякій процентѣвъ позички, а суды духовныи правѣявали погляды и тезы права канонічного въ практицѣ и зносили чистѣ възглядно мораторували поодинокаѣ вѣрительности навѣтъ безъ особавон до того причины. До того причиналось дуже значаю расѣна и разлігѣна незначѣтъ до жидѣвъ, котрі и тогдѣ становили головной контингентъ вѣрительствъ. Такъ одже подѣ впливомъ права канонічного загальній мораторіи перетворювалася въ спеціальнойи правилѣаи удѣлюваній поодинокаѣ особѣмъ, а зъ другой стороны затрачувався ихъ характеръ экономічний, а выступавъ характеръ религіино-етичный. Розумѣеся, что такой мораторіи не все была оправданъ, что мусили при нихъ бути частіи надѣжжѣи, что подѣковувала оан часто основы кредиту и добру вѣру въ приватныхъ правыхъ однооснахъ сторѣвъ. Для того въ познѣйшихъ столѣтияхъ подыбуемо въ привилегіяхъ надѣванныхъ поодинокаѣмъ мѣстамъ або вѣрѣмъ застереженъ, сѣлою котрыхъ такой мораторіи зносѣтъ еи и удѣлюванѣе ихъ разѣ на все абороняеся и выключаетъ, а навѣтъ въ новѣйшихъ конституціяхъ иѣмѣщѣныхъ краѣвъ знаишши тѣ застереженя мѣсде и гарантію въ конституціонной формѣ.

По прѣтѣ спеціальнойи особѣстии привилегіи подыбуемо въ середнихъ вѣкахъ таковыи загальній мораторіи установлюваній зъ часто экономічныхъ мотивахъ въ случаяхъ особавыхъ катастрофъ грозяныхъ чѣтъ цѣлымъ краѣмъ, чѣ господарствѣмъ поодинокаѣмъ клясъ людности. Примѣры такихъ мораторіи подае намъ горѣшня Италия въ XIII, а бѣдакъ въ XVI вѣдѣ.

Въ новыхъ вѣкахъ стрѣчаемо тѣхъ примѣровъ же больше. И такъ прим. въ Нѣмѣччинѣ установлено загальну мораторію на три рока въ р. 1654 въ цѣла загаванъ ранъ, якѣ агагалоа людности задала тяжкаа трагичѣлѣтна война. Зъ мораторіею того сполученія була примусоваа редукціяи бѣдѣстѣ аѣжъ до 1/4 части. Передъ установленіемъ тои мораторіи аажѣдано призволу всѣхъ становѣ державы и засягано гадѣи судѣвъ. Всѣ станы правозадали на загальну мораторію а найнаиженѣшійи сучаснійи юридичнійи поваги выказались про неи зъ теоретичнойи погледу зъ велѣанѣмъ признавѣмъ. Подѣбну загальну мораторію стрѣчаемо въ томъ самѣмъ столѣтію въ Бранденбургіи. Установлена въ р. 1643 була она на безна-

ма попалили, чѣ не намовляла вѣхъ до того, громада? — одпоувѣвъ Максимѣвъ, что не знае чому, але такъ казавъ Баюракъ, а они выповнили его волю. Видко, что судѣвъ подѣорѣвѣли, чѣ Гершко не мавъ якихъ довжнѣвѣхъ скрипѣтъ бѣдѣ рожанѣвѣныхъ громадянъ и чѣ не попалили опрѣшки тѣ письма въ порозумѣнію зъ Рожковѣнами. Самѣ Гершко подавъ свою шкоду въ значаю вышѣйшѣ сумѣ, бо аѣжъ на 73 черв. золотыхъ и 280 тифѣвъ, кромѣ того, что готѣвкою забрала у его забитого брата Мордка, але тому рѣшучо заперечѣвъ Кицюкъ. Идучи въ Рожкова до Шешорѣ, розачювали ся товаришѣ добычею въ лѣсѣ шешорскѣмъ. Кицюкъ признавъ ся при першѣй розправѣ д. 15 червѣня и при третей, на тортурахъ д. 7 серпѣня, что одержавъ при паю 3 черв. золотѣи и 2 талѣры (при другійи разѣвѣвъ 5 червѣня говорѣвъ о 2 черв. золотыхъ и о 3 талѣрахъ); Максимѣвъ дѣставъ 4 черв. золотѣи и 1 талѣру; дукѣта узѣвъ Баюракъ собѣ, корѣтъ давъ жѣвѣцѣ, а она пошла за то опрѣшкѣмъ сорочкѣи зъ полотна, котре забрала тутѣи и на выправѣ слѣдуючійи. Прочѣй рѣчи, такожь едѣжѣ, поховали въ шешорскѣмъ лѣсѣ подѣ колодою, такъ что о томъ нѣхто не знавъ и аѣдѣвъ, пропали ои тамъ по стрѣченю опрѣшкѣвѣвъ.

Въ виду грозячон смерти зъ рухъ ката, не сполучаютъ въ томъ роцѣ опрѣшки, айдутъ мовѣ-бѣмъ летѣмъ зъ одной выправы на другу. Зъ Рожкова пустила ся на Рѣчку, вѣгунала тутѣ до гадѣи Каюки, котрого заужнаа дѣнька привѣсла ямъ зъ Врустурѣ горѣвѣку, пересидѣла потѣмъ одѣнѣ день въ поблизѣмъ лѣсѣ, зъ бѣтамъ зашли до Шешорѣ и вѣступали тамъ до матерѣ своего товариша Васѣла, а дальше, таи тои самѣи ночи выбрала ся до Перѣрова на Фалиповѣвъ (на Pilipowów). Вѣже недалеко сѣла зѣбдали ои въ лѣсѣ одного Фалипѣона, зловѣи и казали, чтобы ихъ пошорѣвѣдѣвъ до якого Фалипѣона, что має грошѣ. Ои справѣвъ вѣхъ зъ коршму, бо у Фалипѣовѣвъ, казавъ, грошей не знайдутъ. Але опрѣшки не пустили его бѣдѣ себе, чтобы ихъ не зрадавѣи, и поишли зъ нимъ въ ночи у сѣло. На самѣмъ початку сѣла подыбали якого-жѣ человека, что вѣзавъ одною коняною припряженою до вѣзка, зловѣи и его тай почали

пытатѣсь, у кого бы въ сѣлѣ дѣстѣти грошей?

— „Въ коршмѣ лѣдѣи что знайдѣте — казавъ тагда — але что въ дворѣ, то обловѣте ся добре. Коли-жъ мене послухаетѣ и пойдѣте на дворѣ, то прошу васѣ, забѣйге того пана, бо бѣвъ дуже недобрый.“ Сѣло то належало до славного канѣвѣского старосты Н. Потѣцкого, въ дворѣ сидѣвъ якійсь его завѣдѣтель, може подѣстароста Домѣанскій. Панѣвъ той утѣкъ, може ему удало ся самому, а може и правѣда что каже Максимѣвъ, мовѣ то самѣ уратувѣвъ его бѣдѣ смерти, выпровѣдивши на дворѣ и казавши утѣкати. Добычѣи и тутѣ була не мала; опрѣшки забрала отѣй рѣчи: зъ грошей 15 червѣныхъ золотыхъ и 8 талѣровъ, дальше 2 шабѣль, 2 пары пѣстолетѣвъ, 2 ружнѣцѣи, ерѣбу а зъверху позолочѣну лѣдѣвѣнѣцу, 6 цѣновѣхъ полумѣнокѣвъ, двѣ пары кармазинѣныхъ шарѣварѣвъ и полотно. Грошѣи розачювалася: Максимѣвъ, примѣромъ, одержавъ 1 черв. золотого и 2 талѣры, кѣтѣе, якъ каже, обѣсѣіѣомъ на swój Rysztunek, iedzenie i picie; зѣроку порѣбѣвали такожь межи себе: Баюракъ зѣзѣвъ одну шабѣлу, Васѣль Шешорскій другу, инѣпѣ подыбали ся пѣстолетами и ружнѣцами, а все прочѣе поховала въ лѣсѣ; зъ полотна ушла ямъ Баюракъ зновѣмъ по сорочкѣи.

Якійсь часъ потѣмъ волочѣли ся компаніи по волѣской границѣ, заходила часомъ до Жѣбѣного до Тѣполѣковѣвъ, у котрыхъ собѣ дѣвоки сарѣвѣляли горѣвѣчаанѣи бенкетѣ, аѣжъ вѣкѣнѣци рѣшали ся поѣйти до Молдавы на одного богатого Фалипѣона. Баюракъ зѣнѣвъ ся бѣувъ зъ якимъсь вѣдурѣвѣчѣмъ дѣдомъ, вѣвѣдавъ еи о всѣмъ, компаніи пристала, а Баюракъ аѣгѣдала уже двоухъ людей, чтобы ихъ чѣвѣнами перевѣзѣли на другійи бѣкъ Черѣмѣшу. Було то въ ночи. Пѣтъ товаришѣвъ и Баюракъ уже перевѣзѣли ся и були на другѣмъ берѣзѣ, а на сѣмъ дожидали повороту чѣвѣнѣвъ Баюракъ и Кицюкъ. Въ томъ зѣзѣвали ся кутѣйи смѣлаи и напали на нихъ сѣбохъ: Баюракъ вы-

мкнувъ ся якимъсь чудомъ и утѣкъ, а старого Кицюка имѣли и сировѣдѣли до Кутѣа зъ бѣтамъ до Стѣвѣславѣова. Баюракъ лѣшавъ ся самѣмъ одѣвъ и не знавъ, что зъ собою починати; навѣтъ жѣвѣса его поѣшла по неволи зъ компаніею, бо знаходѣлася уже на другѣмъ бѣкъ рѣчи, якъ смѣлои на нихъ ударили на перевозѣ. Компаніи безъ гѣтѣи поѣшла на квѣсы (за Жѣбѣемъ въ тѣмныхъ глухѣныхъ лѣсѣахъ) а сѣнѣротѣвъи вѣтѣахъ перебрѣвъ ся до Дѣвѣгополя и заѣшовъ до Гавѣрѣла Вѣдѣочука. Банѣно и скучаю було вѣтазѣвъ на самѣтъ, навѣтъ страхъ обѣрѣвѣвъ его сердце. Слугѣ Вѣдѣочукового посылѣвъ бѣнѣ на квѣсы, перевѣдѣвшѣи что товаришѣ аѣжъ тамъ опинались, и казавъ ямъ приходѣти до себе, але ои одѣмовали и велѣли ему сказати, чтобы бѣнѣ приходѣвъ до нихъ до квѣсовѣ. Перевѣвши одну добу у Вѣдѣочука, за что заплатѣвъ ему 5 золотыхъ, заѣшовъ до якого-жѣ лѣса и тамъ пересѣдѣвъ три дѣвъ, а зъ бѣди манѣвѣнѣи перебрѣвъ ся до родѣнѣного сѣла Дѣры. Въ Дѣрѣ поѣшовъ на поѣвѣство и бѣдѣвѣвъ мѣщѣевого священника. Той перѣлѣкавъ ся зъ-раза, побачивши передъ собою славного опрѣшка, але перѣконавши ся, что той не прийшовъ на рабѣнокѣ, убѣзпѣчѣвъ ся, а навѣтъ обѣдѣравѣвъ его якимъсь датѣкомъ, чтобы собѣ не обѣдѣравѣвъ „чѣрѣныхъ хлопѣвъ“. По одногодѣнѣмъ побутѣи у священника вырѣшавъ вѣзѣдѣтъ до Жѣбѣного, зѣзѣвъ у Юрка Чѣвѣусѣйскаа хлѣба на дорогу и переѣравѣвъ ся на угорѣскій бѣкъ. Тамъ переѣувъ въ сѣлѣ Саѣкой майже цѣлый роцѣ.

И инѣшихъ давѣйшѣихъ товаришѣвъ его спѣтѣкала така сама сумѣна доля, якъ Кицюка.

Иванъ Вѣйко не ходѣвъ по выправѣ бычѣвѣскѣй уже на нѣякій розѣвѣвъ, лѣшь осѣвъ въ Дѣвѣгополя волѣскѣмъ у одного гадѣи Мѣкѣты Каѣнѣнѣчаи и постановѣвъ у него переѣмѣувѣати. Яѣзъ зъ весны надѣвѣхъвъ полѣковѣкъ Шѣдѣусѣйи и выдѣвъ догадѣвъ стрѣгий приказѣвъ, чтобы опрѣшкѣвъ, еси про якого зачѣють, вѣзали и выдѣвали ему до рухъ, зачѣвъ Вѣйкоа трѣмѣтъи о своеи жѣтѣ. Зъ-разу бѣувъ ему гадѣи щѣ-

рымъ, схѣвавъ его бѣувъ навѣтъ разѣ въ не-безѣпѣчу хѣвѣю въ сѣлому, а потому выпрѣвѣдѣвъ до лѣса, але потѣмъ Вѣйко ставъ таи подѣзѣрѣвати гадѣу о зѣраду. Коли Вѣйко вернувъ зъ лѣса, хотѣвъ его гадѣа голѣти, але бѣнѣ не давъ ся, догадѣуочѣсь, что гадѣа хоче его зарѣзѣати, чтобы собѣ забрати 40 талѣровѣвъ, котрі бѣнѣ мавъ при собѣ же зъ бычѣвѣскѣи выправѣи. Въ ночи задуманъ бѣнѣ утѣкати, але вѣже було за пѣзно, бо гадѣа выдѣвъ его людямъ, а тѣ бѣдѣвали его до Кутѣа, зъ бѣди бѣдѣставѣно его до Стѣвѣславѣова. Грѣшны его подыбали ся гадѣа и тѣ люди, что его имѣли и звѣзжали.

Яѣвъ въ Урѣдѣчѣу въ повернувъ зъ Бычѣкова просто до Жѣбѣного, до своего дому. Але при слѣдѣствѣи зѣрадѣвъ его Вѣйко, отже приишли и по него, забрала и завѣзѣла такожь до Кутѣа зъ бѣди до Стѣвѣславѣова. Зъ 50-ти талѣровѣвъ, котрі дѣставѣвъ по рабѣнку въ Бычѣковѣ, мавъ тогдѣи въ Яѣсѣнѣвъ у Тутѣюка ще 12; рѣшѣто поспѣлѣчувавъ довѣи и кушѣвъ корѣву. Жѣвѣи рѣчи, что его забрала, зѣзѣла и корѣву и тѣхъ 12 талѣровѣвъ, зъ котрыхъ Шѣдѣусѣйи давъ жѣвѣи Гершковѣи Іѣсѣовѣчѣи 20 зол. за przerpięcie. Передъ судѣмъ стѣвѣславѣвѣскѣмъ ставѣвъ Урѣдѣчѣу зъ глѣбѣкою атѣручою равною на шан. На пытанѣе судѣвъ, зъ бѣди має туо рану, давъ таке выѣснѣе, что Шѣдѣусѣйи при першѣмъ слѣдѣствѣи въ Кутѣахъ дуже тяжко его бѣвъ, а что горѣше, упѣвъ его горѣвѣкою такъ, что не памятавъ ся, вѣкѣнѣца хотѣвъ его кура-ти сѣмѣмъ, чтобы признавѣвъ ся. По части зъ страху, а по части по пѣанѣму вѣхѣпѣвъ бѣнѣ зѣстола яѣжъ и хотѣвъ ся зарѣзѣати, але лише зѣравѣвъ ся.

Ивана Полинѣа такожь зловѣно и пристѣвлено до Стѣвѣславѣова, але де, коли и яѣжъ, — на оѣ пытанѣи не знаходѣмо въ протоколѣхъ нѣякой вѣсти.

Дѣмѣтро Оѣнѣскѣвъ придуцѣнувъ у Кричѣвъ у своего бѣця, але Вѣйко выдѣвъ и его, тому йѣли и сировѣдали такожь его передъ судѣ.

Всѣ прочіи вѣдѣбѣнѣи зъ компаніи Баю-раковѣи оперѣвъ въ Молдавіи и алучили ся зъ компаніею Васѣла Шѣшорѣского, котрый тамъ розѣвѣвъ и розѣвѣвъ пострахъ въ цѣ-лѣйи околѣци, подѣбно яѣжъ Баюракъ на полѣ-скѣмъ бѣкъ.

(Дальше буде.)

*) Зѣзнавъ то Максимѣвъ: ten nam powie- dział... a iak do Dworu przyjdziecie, proszę was, zabijcie tego Pana, bo bardzo zły“.

**) Тѣ оповѣдала зъ р. 1751 укладаемо изъ абѣпанъ Баюрака, Максимѣва и Кицюка. Имя Домѣанского подавъ Кицюкъ на тортурахъ.

*) У власныхъ зѣзнаняхъ Баюрака: przyszedł do Porą, którego znan złąk się był, a dalej rozmówiwszy się ubezpieczył się u daj mu suple- menta.

— Змѣсть ч. 2 „Зорь“: До свѣта! оповѣданье арештанта, Ивана Франка. — Прігода на водѣ, образокъ зъ жити, А. Тороньского. — Исторія литературы руской. — Замѣтки критичныя. — Стихи: Сибирца дола. Сонетъ. На помяни А. Д. О-скому. Якъ бы знати! Рыбалка.

— Дзвоніокъ ч. 2 мѣстѣ: Малин писарь, оповѣданье; Св. Кирило и Методій; Петро Конашечко Сагайдачний; Про що розказують платочки снѣгу; Найкращі дѣти матуся, казка; Зворушене море, играшка товарища; Задачі до розважання и пр.; — надто иллюстрація: св. Кирило, гетьмана Сагайдачного, та забавку для дѣтей: тѣнь на стѣнѣ. — Якъ зъ поданого змѣсту бачимо, оповѣданье „Дзвоніокъ“ дальше обшарпану подаючи кромѣ казокъ, оповѣдань и статей: про Сагайдачного, та не менше поучаючи розважку про святихъ Апостоловъ Славянъ. Оповѣданье „Малин писарь“, творѣ першорядного писателя италійского Амичіса, справдѣ одинокое для молодшого вѣку. На признание заслугу вѣзати всѣ статьи, и тому поручаемо „Дзвоніокъ“ якъ найбільше рускимъ дѣтямъ та родичамъ, тымъ болѣе, що цѣна его дуже приступна: 1 зр. на четвертьрокъ. Зъ слѣдуючумъ числомъ заповѣдае редакция подавати поему „Лисъ Микита“, перероблену для молодшого вѣку зъ вѣмецкого Reineke Fuchs а окрашену оригинальными иллюстраціями.

Именованія, конкурсы, перенесенія и п.

— Конкурсы. Президія краевой рады шкѣльной розписуе конкурсъ зъ речинцемъ до 10 н. ст. лютого с. р. на мѣсцѣ учителя математики и физики въ гимназіи въ Чернышівѣ або на таке саме при

якій пипшій гимназіи. — Президія суда окружного въ Бережанахъ розписуе конкурсъ зъ речинцемъ до 15 н. ст. лютого на мѣсцѣ судьи поштового въ Подгайцѣхъ въ VIII разнѣ.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— Для товариства „Шкѣльна Помѣчь“ у Львовѣ при-
стали Вп.: о. Дудковичъ зъ Рудна 2 зр., Юліанъ Романчукъ 1 зр., Емиліанъ Воробіевичъ зъ Денисова 1 зр. 50 кр., Анд. Болеховскій зъ Чертежа 50 кр., Струтинскій зъ Сарасава 5 зр., Захаръ Садовскій зъ Самолюскъ 50 кр., І. Каратинскій зъ Солюкова 50 кр., о. Е. Менчинскій зъ Ходновичъ 50 кр., К. Подляшескій зъ Золочева 1 зр., Ольга Гладиловичъна зъ Львова 1 зр., о. Червинскій зъ Поморѣ 3 зр. 50 кр., Шапайло Кароль зъ Самбора 1 зр., совѣтникъ Лѣтинскій зъ Львова 5 зр., Анд. Долыницкій зъ Коросова 25 кр., Анд. Максимовичъ зъ Кукурова великого 50 кр., Теодоръ Кузичъ капитанъ зъ Кронштадта 2 зр., І. Мышковскій зъ Перегримки 50 кр., І. Жуковскій зъ Глушкова 1 зр., Андрий Чабанъ зъ Тарнова 1 зр., А. Кульчицкій зъ Вѣднѣ 1 зр., Кс. Дейницкій зъ Соколя 1 зр., В. Кузичъ зъ Осовецъ 1 зр., Ал. Даниловичъ зъ Неостанищъ одъ себе и парохіянъ 3 зр. 32 кр., О. Марковъ 1 зр. — Всѣмъ добродѣямъ пересылае Выдѣль сердечную подяку за зложеніе жертвы и проситъ и на дальше не забувати за „Шкѣльну Помѣчь“ у Львовѣ

Переписка Редакціи и Администрации.

Вп. Выдѣль Рус. Буревъ въ Стрию. Справозданія бурового мы доси не одержали, только карту ко-

респондентію зъ датою и подписами. — Веч. о. Бальн. въ Туринѣ. За р. 1889 належить ся ще 1 зр. — Веч. о. Еліасъ. въ Чабарѣ. Грошѣ припали. — Веч. о. Дзвоніокъ. въ Тапор. 9 зр. дѣстали. — Веч. о. Реванъ. въ Козьов. За р. 1889 належить ся намъ ще 3 зр. — Веч. Лемн. въ Район. Грошѣ дѣстали. — Вп. Мик. Гудъ. въ Подвол. За рѣкѣ 1890 заплачено все. — Веч. Грини. въ Намч. Рахунки готять ся. — Вп. Вейт. въ Судов. Впш. Заплачено до конца марта.

Телеграммы „Дѣла“.

Лондонъ 31 сѣчня. Наспѣла тутъ вѣсть зъ Рио-Янейро, що правительство Фонсеки есть захитане и что може незадолго упаде. Въ краю настало великое занепокоенье.

Мадридъ 31 сѣчня. Миністеръ дѣлъ за-
граничныхъ заявивъ въ палатѣ послѣвъ, що правительство стоитъ по сторонѣ Португаліи въ еи спорѣ зъ Англією и что неправдою есть мовѣ-бы то границу одъ Португаліи обсажден войскомъ.

Черновѣцъ 1 лютого. Посломъ до рады державной зъ мѣстѣ Радѣвъ-Сучава-Серетъ выбранный бар. Гормузакий.

Парижъ 1 лютого. После вѣстей зъ Бразиліи выбухъ въ тамошнѣмъ правительствѣ якійсь непорозумѣя великой ваги. — Всякій вѣсти о якійсь кризѣ въ французскѣмъ кабинетѣ суть безосновны.

Цѣна збѣжа и другихъ продуктовъ.

31. н. ст. сѣчня 1890.

Львовѣ: Пшеница 8-75 до 9-60, жито 7-50 до 8-10, ячмѣнь 6-25 до 8-50, овесъ 7-50 до 8-10, горохъ 6-75 до 12-10, вика 5-50 до 6-10, рѣпакъ 15-50 до 16-50, льнянка — до —, конюшина червона 49- до 65-10, конюшина бѣла — до —, конюшина шведска — до —, хмѣль бѣдъ — до —, зр. за 56 кильво въ Львовѣ, оковита за 10.000 литрѣвъ 11.50 до 11-75 зр.

Тернополь: Пшеница 8-50 до 9-50, жито 7-25 до 7-85, ячмѣнь 6-10 до 8-10, овесъ 7-50 до 8-10, горохъ 6-50 до 11-10, вика 4-80 до 5-25, рѣпакъ 15-10 до 16-10, льнянка — до —, конюшина червона 48- до 64-10, конюшина бѣла — до —, конюшина шведска — до —.

Подоличина: Пшеница 8-40 до 9-20, жито 7-25 до 7-85, ячмѣнь 6-10 до 8-10, овесъ 7-50 до 8-10, горохъ 6-10 до 12-10, вика — до —, рѣпакъ 15-10 до 16-10, льнянка — до —, конюшина червона 48- до 63-10, конюшина бѣла — до —, конюшина шведска — до —.

Ярославъ: Пшеница 8-90 до 9-70, жито 7-65 до 8-30, ячмѣнь 6-75 до 8-70, овесъ 7-25 до 8-10, горохъ 7-10 до 12-10, вика — до —, рѣпакъ 15-65 до 16-75, льнянка — до —, конюшина червона 50- до 65-10, конюшина бѣла — до —, конюшина швед. — до —, тимотка — до —.

Надѣслане.

Оферты и пропозиціи

дотычно будовы, устроєня и ведєня готелю першорядного у Львовѣ, пріймае Товариство готеле тамъ-же, на рукави. Емилія Вертемиліана Браера, котрый такожъ удѣляе дотычній информации устно або писмено.

Окулисты

Д-ръ В. ГЕЗАНГЪ

б. едѣль-ассистентъ и операторъ на клінічѣ окулистичной проф. Фухса у Вѣднѣ, мешкае при улицѣ Третьего Мая (Маєровскій) число 7 (де ц. к. Староство) и ординуе одъ 10—12 и одъ 3—5.

ДРОГЕРІЯ

Вырѣбъ и складъ матеріяловъ аптичныхъ

Николая Карчевского

у Львовѣ, при улицѣ Городецкой число 75

удержуе такожъ на складѣ

звѣстній вырѣбы лѣнничій

Петра Крокевича въ Краковѣ.

Звѣстній они вже въ нашѣмъ краю загально що-до своей успѣшности, тому роблять они заявляти и немилу конкуренцію чужимъ заграничнымъ вырѣбамъ лѣнничимъ, спеціалізмъ, котрый неразъ обманули недужого. Численіе же признанія и подяки за лѣнничій вырѣбы навѣтъ одъ особъ высоко поставленыхъ, а дуже легко розсѣдати, бо суть въ нашѣмъ краю. 3101 (23-2)

Цѣнники и проспекты пересылае на желанье даромъ. Замовленія на провинцію выгтовлюються одворотною почтою.

Рѣкъ основанія 1828

Одзначена на выставѣхъ свѣтовыхъ: 1867 въ Парижѣ, 1873 у Вѣднѣ, на II-ой выставѣ въ Лондонѣ и на всѣхъ выставѣхъ промышленныхъ.

ц. к. прив.

фабрика мыла и перфумерин F. Fischer-a

Контора и мѣсцѣ заомв. Wien, III Hauptstrasse 88

Фабрики: у Вѣднѣ, Симмерингу и Унтерлякѣ.

Поручае свои вырѣбы: мыла тоалетовы и до праня а такожъ парфумерин.

Цѣнники высылае на желанье оплатно, а такожъ суть по складахъ Народной Торговлѣ. 3291 8-10

Рихтера Anker-Pain-Expeller

держатся вже по многихъ родинахъ яко знаменитый лѣкъ домовый, тому знаніемъ есть его захавлявати. Однѣмъ ту додѣється примѣтку лишь для незнающихъ сего давно выпробованого средства, що Anker-Pain-Expeller ухитился въ найлѣпшій усѣхъ, чтобы алагодити и выгѣчти патиральнѣмъ гостецѣ, ревматизмъ, ломота въ члѣнахъ, болѣ въ крижахъ, кольку въ боцѣ, болѣ первой, болѣ зубной и т. п. Сей домовый лѣкъ и невои помозе и деневый (40 и 70 кр. за флашку). Лишь правдивый зъ „Котую“! Всюду по аптекамъ; головный складъ: Д-ръ Рихтера аптека подъ золотымъ львомъ въ 3150 Прага.

Рѣкъ основанія 1850.

Пять одзначень

Фабричный складъ вырѣбѣвъ плетеныхъ

J. N. SEIDL

Wien, I., Wipplingerstrasse 2.

Богато заосмотрѣный складъ паньохъ дѣточихъ и жѣночихъ, скарпетокъ для мужинъ и дѣтей, каштаниковъ и нагавицъ, рукавинокъ у всякихъ краскахъ. Такожъ великій выборъ въ товарахъ зъ овецъ вонны: якъ шиль мужеской и жѣночій, наметки, одни дѣточій, каштаники дѣточій и жѣночій, камашѣ для мужинъ, жѣночій и дѣтей, ковтры, жилетки и взагалѣ всѣ предметы, що принадлежать до вырѣбѣвъ плетеныхъ. 3270

Цѣнники высылае на жаданье. (4-9)

Надѣслане.

Сущный поступъ въ новѣйшій техничѣ красокъ творять лѣнничій золотъ и сѣрый фарбы, вынайденный фирмою J. & S. Kessler въ Берлѣ, и они найшли правдиве признанье у всѣхъ кругахъ фаворныхъ. Ты фарбы готяться до работъ штук и декоративныхъ, до позолоченія и покрѣпленія всякихъ предметовъ зъ дерева, стекла, порцелана, камня, металла, паперу, шибры и вощу, до рамъ до образовъ и зеркалъ, кошиковъ, рѣзбъ зъ дерева и кости, гипсовыхъ фигуръ, газетныхъ свѣтничковъ, божихъ деревецъ и т. п., ихъ можна чѣлкомъ легко накладати поодинокимъ пензлемъ на кождый довольный предметъ, суть незрѣваніи въ блесну и чистости, не пугаютъ и тому можна одержати легкій, деликатный наклады мѣдний и тресалый.

Особливо треба піднести, що ты фарбы можна выставати на змѣну воздуха и мыти ихъ водою та щѣтно, безъ ихъ змѣны. Такожъ можна ихъ потираи наменѣмъ до полированя, черезъ що они одержують величавый блескъ, а противно инши фабрики конкурентіи вже по короткомъ часѣ дадутъ стерти мовѣ порохъ. 9-20

А что ты фарбы продаются по великимъ дешевымъ цѣнахъ а при томъ суть дуже выдатны, такъ что можна ихъ уживати великимъ одадно и користно, то вже за-для самой дешевости мають они першенство передъ иншими фабрикатами. Противъ дотепершного позолочуваня и покрѣпленія подаютъ ты лѣнничій золотъ и сѣрый фарбы неопытныи користи. Повадний способъ ужити робити можливимъ кождому власноручно позолотити або покрѣпити ушкоджений рамы образовъ и зеркалъ та всѣ предметы, де посповалося позолоченю.

Фирма J. & S. Kessler, Brunn (Mähren) розсылае згаданий фарбы золоты и сѣрый по 1 зр. за флашку; — 6 флашокъ коштуе 5 зр.; — 12 флашокъ 9 зр. — цѣна за 1 кильво зр. 8 (въ 1/2-кильвовыхъ флашкахъ).

Рѣкъ основанія 1810.

Одзначена на выставѣхъ свѣтовыхъ 1864, 1866, 1873 и 1880.

8-9

ц. к. прив.

фабрика коцѣвъ, покрывалъ на конѣ и товарѣвъ вонняныхъ

ЮСИФА КОСН-А

ливеранта

цѣсарского двору, войска и мариварки.

Фабрики: у Вѣднѣ и Симмерингу.

Выгтовляе всякого рода концы на ложкахъ, Гальма концы робитничіи, покрывала фланеловы на ложка покрывала до дорожки и купель та правдивый вонняный гуиъ; одтакъ господарскій дерга на конѣ, до стайнъ, для возѣвъ въ найлѣпшій родъ посяла найрозличнѣйшихъ взорѣвъ и красокъ. Найдешевѣй цѣны.

Цѣнники розсылае платно на желанье а кромѣ того можна ихъ переглянути въ головныхъ складахъ Народной Торговлѣ 3290

Словарь руско-вѣмецкій

Евгенія Желеховского.

Знижена цѣна 12 зр.

Дѣстати можна въ товариствѣ „Просвѣта“.

Розкладъ ѣзды на зѣльзницѣхъ державныхъ.

важнѣйшій одъ 1 ноября 1889.

Пѣсла лѣвобочнаго готинника.

Одходять зъ Львова:

Въ напрямѣ до Стрыя: 1) До Стрыя, Хирова, Стружа Лѣвочного, Мункача, Буда-Пешту, Станиславова и Гусятина поѣздъ особовый о 5 год. 50 мин зъ рана — 2) До Стрыя, Хирова и Сухи о 10 год. 20 м. передъ полудн. — 3) До Стрыя, Хирова, Сухи-Лѣвочного, Мункача, Буда-Пешту, Станиславова и Гусятина о 8 год. 45 мин. вечеромъ.

Въ напрямѣ до Станиславова: 1) Поѣздъ поспѣшный до Станиславова, Черновѣцъ, Сучавы, Ясѣ, Бука, рѣшту и Гусятина о 9 год. 15 мин. передъ полуднѣмъ. — 2) Поѣздъ особовый до Станиславова-Черновѣцъ, Ясѣ и Букарешту о 4 год. 25 мин по полудни. 3) До Станиславова, Гусятина-Черновѣцъ и Сучавы о 10 год. 13 мин. вечеромъ.

Въ напрямѣ до Рава руской: 1) Поѣздъ мѣшанный до Белзца и Соколя о 7 год. 43 мин. рано.

Приходятъ до Львова:

Въ напрямѣ зъ Стрыя: 1) Поѣздъ особовый зъ Буда-Пешту, Мункача, Лѣвочного, Сухи, Хирова и Стрыя, о 8 год. 26 мин. рано. — 2) Поѣздъ особовый зъ Сухи, Хирова, Стрыя, Гусятина и Станиславова о 3 год. 36 мин. рано. — 3) Зъ Буда-Пешту, Мункача, Лѣвочного, Стружа, Хирова, Стрыя, Гусятина и Станиславова о 12 год. 8 мин. въ ноцѣ.

Въ напрямѣ зъ Станиславова: 1) Поѣздъ особовый зъ Сучавы, Черновѣцъ и Станиславова о 6 год. 55 мин. рано. — 2) Поѣздъ особовый зъ Букарешту, Ясѣ, Черновѣцъ, Гусятина и Станиславова о 2 год. по полудни. — 3) Поѣздъ поспѣшный зъ Букарешту, Ясѣ, Черновѣцъ, Гусятина и Станиславова о 8 год. 5 мин. вечеромъ.

Въ напрямѣ зъ Рава руской: 1) Поѣздъ мѣшанный зъ Соколя и Белзца о 5 год. 21 мин. по полудни.

Плякаты розклады ѣзды на шляхахъ зѣльзницѣ державныхъ въ Галичинѣ одержати можна на кождой стациі по цѣбѣ 6 кр.

!!!Рѣшуче напомины!!!

всѣхъ тыхъ, що не мають поліссы,

чи то чтобы затянуги позичку, чи то чтобы записати для своей родины [бо полісса то само, що готовый грѣбъ], именно придатна для задовжєныхъ вѣстателѣвъ домовъ и реальностей, бо при случайной, наглой смерти черезъ выплату зазбѣщеного капиталу оставши одержати свою реальность безъ довѣдѣвъ; для новоженъ важна, чтобы безусловно забезпечити жену и дѣтей, вклинчи можна еи ужити за кавцію або депозитъ. 29,0 37-45

Полісса на убѣзпечєне житя есть у всѣхъ случаяхъ наипѣтѣйшимъ, найощадѣйшимъ и наильпшимъ капиталомъ, тому дѣпша понаде въ шадницѣ. Якъ и куда такую поліссу можна одержати наильпше и найдогодѣйше, въ томъ подае наильпшій рядъ устно або писмено подъ дискрецією: **Assicuranz-Oberinspector KLEIN, Wien, I., Franz Josefs Quai 29, II Stock, дома одъ 2 до 5 години.** Принимается убѣзпечєня ажъ до вѣку 66 лѣтъ.

ново устроєне

ЗАВЕДѢНЬЕ АРТИСТИЧНО-ФОТОГРАФИЧНЕ

повстало черезъ получєне

ДВОХЪ ЗАВЕДѢНЬ

Е. Тшемеского, давѣйше Готель Европейскій, Л. Блаховского, давѣйше ул. Пальска ч. 13, теперь

при ул. Третьего Мая (Маєровска) ч. 7.

Е. ТШЕМСКІЙ & Л. БЛАХОВСКІЙ

Заведєныє се получаютъ интелектуальныи силы и богатыи припасы апаратѣвъ може изволити всѣлякыи вымоги одповѣдно до розвитку штукъ фотографичныхъ.

Побольшена всѣлякыи и репродукціи выгтовлюють ся зъ цѣлюю совѣстностию по всѣмъ умѣренымъ цѣнахъ.

Заведєныє наше подѣйнее ся всѣлякыи работѣ поза домомъ и мѣсто выгтовити зянати на провинціи порозумѣвшисъ попередно по великимъ умѣреннымъ цѣнахъ.

Дякуючи за ласкаву дотеперѣшну лѣдмогу и ругаче-мось и на дальше.

3328 2-10

Зъ повѣданіємъ

Е. Тшемескій & Л. Блаховскій.

Елеопора Бандуровичъ

акушерка, мешкае у Львовѣ Ринковъ, ч. 3. ругитъ за тайну пріймае у себе и подае всяку выгоду. 3346

За 1 зр.

1000 штукъ тутокъ сигаретовыхъ зъ найзнаменитѣйшихъ бѣбуловъ французскихъ, поручае ново-заложеная фабрика тутокъ сигаретовыхъ 4-2

Антонины Мазуркевичъ

у Львовѣ, Ринковъ ч. 37. Одпродуючимъ 20%, опусту. На провинцію высылае за посылкатою. 100 штукъ 10 кр.

СУКНА!

розсылае за готѣвку або посылкату по дуже дешевымъ цѣнахъ и лишь добрый родъ:

3-10 М. на одитъ лишь зр. 3-30
3-10 " " " " зр. 4-60
3-10 " " " " зр. 6-80
3-10 " " " " зр. 12-10
3-10 " " " " зр. 15-50
2-10 " " " " зр. 6-10
2-10 " " " " зр. 9-10
1-00 " " " " зр. 2-20 3-20
6-30 " камариу до праня зр. 2-80

Tuchfabrikslager

E. Flusser in Brunn

Dominikanerplatz 8.

Вабрицъ даромъ и оплатно.

При закуплѣ товаровъ просимо покликуватисъ на нашу часопись.

Выдавецъ и одѣбальный редакторъ Иванъ Белей.

Папѣръ въ фабр. Черлянскомъ.

Зъ друкарнѣ тов. им. Шевченка, подъ зар. К. Беднарского.

Виходить у Львові що дня (крім неділі і руських свят) о 5-й годі по полудні. Літературні доданки „Вибірці найзнаменитіших повістей“ виходять в вівторок, а в вівторок і п'ятницю на першому разі в Діло.

Предплату і нисерати приймають: у Львові Адміністрація „Діла“ ул. Баторія 24, Центрально бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, а Бюро газет ул. Кароля Людовика 9. В Перемислі Бюро газет ул. Довга 77 (стара пошта). у Відні M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelk I. Stubenbastei 2. В Франкфурті і Гамбурзі M. Haasenstein & Vogler, G. L. Damb & Comp.

Предплата на „Діло“ і належність за нисерати платити у Львові.

ДІЛО

Предплати на „Діло“ з літер. додатком в Австрії:

а цілий рік	18 зр.	на цілий рік	24 зр.
на пів року	9 зр.	на пів року	12 зр.
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр.
на місяць	1 зр. 50 кр.		

у Львові:

на цілий рік	16 зр.	на пів року	8 зр.
на чверть року	4 зр.	на місяць	35 кр.

Редакція, Адміністрація і Книжкарня під ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вставляються лише на попереднє застереження. — Рекламні повідомлення вб'їли б'є порта Понеділок чило коштує 5 зр. а в. Оголошення приймаються по ціні 6 зр. б'є одним стрічкою печаткою, в зр. „Надбавка“ по 20 зр. а в. Подати чилася по 10 зр. б'є стиша.

До виборців округу Бережани-Козова, Рогатин-Бурштин, Підгайці-Вишнівчичі).

Заявление.

Поставлений через окружной русский комитет выборчий кандидатом на посаду до рады державной, переконавши ся по зр'їлій розвазі, що при теперішній ситуації політичній на тов становиско треба вислати мужа рутинного і з парламентарною тактикою добре познакомленого.

Таким мужем може бути найлучше председатель русского клубу соймового в. п. Юліан Романчук. Я рішив ся отже зречи ся мого кандидатури в користь п. Юліана Романчука.

Подаючи сю мою резолюцію до прилюдной вѣдомости, прошу умильно всіх тих патріотів, котрі мою кандидатуру попирали, щобі они тепер так само всіми силами поперли кандидатуру в. п. Юліана Романчука, тим більше, що на томъ виборѣ не тільки самому округови виборчому але і цілому рускому народови багато залежить.

В Бережанахъ дня 23 н. с. січня 1890. Д-р Андрій Чайковскій.

О д о з в а.

Выборцы! За кілька днів будете вибирати собі посла-заступника, котрий має боронити Вашихъ правъ и Вашихъ интересовъ в радѣ державной в Відні, передѣ всіми народами австрійской державы и передѣ найсильнѣйшимъ нашимъ монархомъ. Волею есть найсильнѣйшого монарха, выразно высказаною в ординації выборчій, чтобы народъ выбиралъ себя своего заступника послѣ своего свободнаго пересвѣдѣченя, и то окремо властителей большихъ посѣлостей а окремо сельскій и маломѣстскій громады.

Выборцы! Найсильнѣйшій монархъ зложивъ вашу долю в ваші власні руки, и б'є васъ самымъ буде залежати, чи будете зъ его ласки користати, чи схочете и зумѣете своихъ правъ и интересовъ пильнувати. Теперѣшнымъ выборомъ покажете, чи вы вповнѣ дозрѣли до конституційной свободы, чи розумѣете добре свои права и чи б'єдувате свои потреби.

Якь инакими суть потреби и интересы большихъ а меншихъ властителей, такь инакіи суть потреби и интересы Поляковъ а Русинів. Выборцы! Вашъ округъ есть рускій, въ рускій краю положений и найбільше Русинами заселеный. Если отже хочете, чтобы вашъ посол-заступникъ боронилъ и народныхъ вашихъ рускихъ справъ, то мусите вы-брати себе Русина.

Хвиля теперѣшня важна. По вых'єснованю всіхъ жерель доходівъ державы, по вытягненю всіхъ податковъ до найвысшей мѣры му-

ситель наступитъ теперь рѣшительнѣйшій розкладъ податковъ, такъ чтобы наибѣднѣйшій версты народу, особливо селяне, не были пригнетены за великими тиграми. А по залагженю спорівъ межі нѣмецкимъ и чешскимъ народамъ повинно наступити и признание належныхъ правъ народови рускому. Отже выборъ вашего посла-заступника буде ознакою, чи вы домагаете ся рѣшительнѣйшого розкладу податковъ и узисканя большихъ правъ для руского народа, чи вы може — не дай того Господи! — задоволені теперѣшнимъ своимъ нужденнымъ положеніемъ. Дятого на вашъ выборъ дивитъ ся зъ бачною увагою и ожиданіемъ весь рускій народъ, дивитъ ся цілый край, дивитъ ся и ц. к. правительство.

Выборцы! И ваші повѣршіи комитеты выборчі, зложені зъ самыхъ наилучшихъ народолюбцевъ вашего округа, и наилучшій вашіи приятель зъ Львова, котріи вамъ все радю и дѣломъ помогаютъ и помогати готові, по зр'їлій розвазі припорекають вамъ на вашего заступника посла

п. Юліана Романчука, профессора руской гимназіи у Львові и посла на сеймъ краевый.

Имя сего мужа знане в ціломъ краю, зъ его дѣлания и выступованія в рускихъ товариствахъ, на народныхъ вѣчахъ и в краевомъ сеймѣ, яко щирого приятеля народу, яко твердого и неустрашенного поборника правъ Русинів; а коли вже в краю его голосъ не дармо розлагавъ ся, то тымъ больша буде его вага, коли онъ обзвѣе ся в цѣсарской столицѣ, в головномъ мѣстѣ державы. Тому-жъ не дайте ся анъ збаламутити фальшивыми наговорами анъ настрашити безправными угрозами, заборонеными цѣсарскимъ закономъ и противными воли найсильнѣйшого цѣсря. Нехай все голоса рускихъ и Русинамъ прихильныхъ выборцевъ падаютъ только на

посла Юліана Романчука! У Львові дня 21 січня (2 лютого) 1890. Одь Головного комитету выборчого.

Д-р Александръ Огоновскій, Богданъ А. Двигинскій, Д-р Костъ Левицкій, Д-р Иванъ Литвинскій.

О Г О Л О Ш Е Н І Е.

Запрошуемо всехъ Впп. выборцевъ подгаецкого повѣту на день 6. н. ст. лютого (четверть) на 12-ю годину передѣ полуднемъ до Подгаецъ, Впп. выборцевъ бережанского повѣту на день 7. лютого на 11-ю годину до Будилова а 8. лютого на 11-ю годину до Бережанъ, а всехъ Впп. выборцевъ рогатинского повѣту на день 9. лютого (недѣлю) на 3-ю годину зъ полудня до Рогатина, чтобы выслушати кандидата на посаду до рады державной и porozumѣти ся остаточно в справѣ выбору.

Одь руского комитета окружного.

Польскій шовінізмъ.

Посолъ и членъ выдѣлу краевое д-р Савчакъ б'є дового уже часу porozumѣвать ся зъ своимъ выборомъ в повѣтъ подгаецкомъ дотычно дѣла, в котромъ мавъ бы явити ся передъ нимъ, чтобы здати справу изъ своей посольской дѣльности в сеймѣ. Выборцы заявляю, что для нихъ найбѣднѣйшимъ дѣломъ буде день 6. н. ст. лютого, и д-р Савчакъ, вволючи волю выборцевъ, вызначивъ той день на свое справозданіе и оголосивъ в часописяхъ. День той б'єтъ условленный ше передъ розписаніемъ доповняющаго выбора до рады державной.

Посолъ д-р Савчакъ б'єтъ майже певный, что справозданіе его зможе б'єтъ ся в сали рады повѣтвой, и ше дѣя 19. н. ст. січня написавъ письмо до п. Едмунда Литвинского маршала подгаецкой рады повѣтвой зъ просьбою, чтобы на день 6. н. ст. лютого б'єтъ ступлено сали на справозданіе, а только палатаю, что маршалокъ рады повѣтвой в Золочевѣ б'єтъ в сали зъ „боязні“ (sic!), чтобы онъ chłopotwo nie zaniedbał, д-р Савчакъ запевнявъ в листѣ своимъ п. маршалка подгаецкого, что коли-бъ и польскій бедирекъ в Подгайцахъ боязнь ся подбавилъ и общаебъ честныхъ выборцевъ, то б'єтъ (д-р Савчакъ) зверне евентуальны кошту, якій польскій бедирекъ понесе на б'єтъуваніе (а може и выкаджуваніе?) сали по рускихъ выборахъ. Однакожъ на листѣ д-ра Савчака, мимо беззастанныхъ ургенсовъ и телеграмъ, не надходила б'єтъува, ажъ дѣя 1. н. ст. лютого б'єтъ в сали п. маршалокъ, что сали на день 6. н. ст. лютого не б'єтъ ступити, бо „въ першихъ дѣлахъ лютого б'єтъуваніи всѣхъ наряды в выдѣлѣ рады повѣтвой“, а натомибъ радити п. маршалокъ послови д-ровъ Савчаковъ, чтобы на справозданіе прѣвѣдывъ дѣя 13. н. ст. січня — по выборѣ посла до рады державной — а тогдѣ б'єтъ ступило сали. Розумѣе ся, д-р Савчакъ не м'єтъ користати зъ такою „ласкою“ п. маршалка, бо день справозданія б'єтъ уже б'єтъ давна условленный и навѣтъ не можна бы за дѣла п'єзого уже часу б'єтъуваніи реченія збору. Завѣо о томъ дуже добре п. маршалокъ б'єтъувае, отже его проектъ зробленный по слову д-ровъ Савчаковъ выгладѣе на дуже нуждену — наивнѣсть. Отже позволю д-ровъ Савчаковъ и его выборомъ не оставало нѣчого г'єтого, якъ вынаниати на справозданіе двѣ комнаты в зазвѣднѣи домѣ Адлера в Подгайцахъ и тамъ б'єтъу б'єтъу.

Есть се фактъ невѣроятно сумный, выданий дуже повуре свѣтло на международный б'єтъуваніи в Галичинѣ. Заступникъ повѣта, и ше до того членъ выдѣлу краевое, отже одѣвъ зъ наивнѣйшихъ достоинствъ автономіи краевое, не б'єтъ сали на то, чтобы станову передъ выборцами, представителями тихъ громадъ, котрыхъ та сали есть власностію, бо она оплачуе ея своимъ грѣшми!

Правда, маршалокъ подгаецкій не м'єтъ вѣдѣти сали заболоченныи чоботы члорѣвъ, але тымъ, что сали б'єтъуваніи всѣхъ засѣданіи. Только-жъ каждый здоровомыслящій скаже на те: не адуришь антарака...

Навѣтъ Dziennik Polski (въ н. рѣ 33), той инѣ побѣтъ Gazety Lwowskiej найнепривязнѣйшій Русинамъ дневникъ львовскій, доносячи про б'єтъу сали послови и членови выдѣ-

лу краевое д-ровъ Савчаковъ, не м'єтъ стерѣти, чтобы не привѣтити б'єтъ себе: „Хотѣи не належимо до политичныхъ приятельв д-ра Савчака, то все таки не можемо нѣякимъ способомъ показати поступованіа подгаецкого выдѣлу повѣтвой, взглядно презеса его. Бо-жъ трудно у вѣрити, чтобы черезъ сѣмъ дѣлѣвъ день по дѣвѣи мави б'єтъуваніи ся в сали рады повѣтвой такій важній засѣданіа, передѣ котрымъ бы навѣтъ зб'єбранѣе выборцевъ для выслушанія справозданія посольского мусѣло уступити.“

По б'єтъу сали рады повѣтвой на справозданіе сов. Рожанковского в Золочевѣ можна було б'єтъ тон гадеи, что може то только вынмковий фактъ и шось подб'єтого уже не повторитъ ся. Тымчасомъ зъ б'єтъуваніа сали рады повѣтвой в Подгайцахъ послови и членови выдѣлу краевое д-ровъ Савчаковъ вых'єдитъ ясно, что фактъ в Золочевѣ не б'єтъ вынмкомъ и что то вже в польскихъ бедиркахъ починае б'єтъи звычаеми рускому послови не б'єтъуваніи сали, чтобы ставъ передъ выборцами.

Чи сей шовінізмъ выдѣе польскимъ бедиркамъ на добро, — се нехай розсужають панове маршалки. Се повиннѣе б'єтъ добре розсужати особливо подгаецкій п. маршалокъ, бо вѣдѣно, что вѣ его повѣтъ господарка wzdziawowa не есть безъ плямъ (пригадуемо дописи торбѣи в „Дѣлѣ“), и что то зъ Подгаечиныи прийшла торбѣи зъ рускою громадою тотѣи петиція до сейму, что домагала ся екасованія радѣ повѣтвыхъ!

А теперъ звертаемо ся до Вп. посла подгаецкого д-ра Савчака и до всехъ честныхъ выборцевъ его и вѣчемо до нихъ:

Васъ, пане после, нехай анъ трохи не смутитъ поступокъ подгаецкого бедирку польского и его маршалка, бо б'єтъува сали рады повѣтвой на Ваше справозданіе свѣдѣчи только о томъ, что противники Вашіи б'єтъу, что вы мавте взыскъ на рускій народъ в повѣтъ, и посѣдае повѣе доверѣи его, а также признае — то для Васъ честь наибольша.

А вы, панове честны и славныи выборцы повѣта подгаецкого, чимъ численнѣйше зберете ся на справозданіе своего посла, тымъ сильнѣйшій буде Вашъ протестъ. Вѣ тѣмъ дѣлѣ епншѣе ся такъ, якъ спасали ся рѣвно славныи выборцы рускій зъ Золочевщины. Вы, панове выборцы рускій зъ Подгаечиныи, б'єтъу мавте же и другу, далеко важнѣйшу нагоду до вывѣданія своихъ силы и поваги супротивъ противниковъ — то есть при выборѣ посла до рады державной дѣя 12. н. ст. лютого с. р. А вѣ день посольского справозданія д-ра Савчака появитъ ся в Подгайцахъ рѣвночасно и Вашъ кандидатъ на посаду до рады державной, посла до сейму и голова руского клубу соймового, профессор руской гимназіи Юліанъ Романчукъ, котрого вы все зъ имени и зъ дѣлѣ вже знаете, а ше познаете его лично и почувте его слово. Дятого тымъ большій бо подб'єтый Вашъ обовязокъ панове выборцы, якъ найгромадѣйше посѣдѣти на день 6. н. ст. лютого до Подгаецъ!

6)

Дальші вѣсти про опришківъ.

Ватаги Олекса Довбушукъ и Василь Баюракъ. Написавъ о-р Юліанъ Целевичъ.

(Дальше.)

Закимъ ше розбѣли омолоки на Черемоши Баюракову компанію, прилучивъ ся уже б'єтъ до Василя Шешорского знаный нами зъ розбою за Зеленимъ Бескидомъ и зъ ватажкою у Козана Иванъ Бѣсикъ. Одлучивши ся б'єтъ Баюрака б'єтъува ся б'єтъ якійсѣ часть по Молдаві, ажу поки его не зловили в Путиловѣ у Гарасима Цѣвля. Лишь три дѣи сидѣвъ у добрыхъ, четвертого вѣтѣвъ и зайшовъ ажъ до Дорны та ставъ служити у Говиняка, котрый колѣе и самъ б'єтъува въ опришкахъ. И тутъ ше всѣдѣвъ Бѣсикъ, лишивъ службу, пустивъ ся на Молдавию а тамъ далше за тымъ мѣстомъ стрѣтивъ ся зъ ватажкою Василемъ Шешорскимъ и приставъ до него. Чи та стрѣфа была припадкомъ, чи Бѣсикъ таки шукавъ и зайшовъ компанію Шешорского, б'єтъува годѣ. Вѣ той компаніи б'єтъу уже тогдѣи а Максимакъ и блудяща жѣнка Баюракова, что тягала ся якъ тѣнь за компанію, але не по воли, а зъ konieczности, — разомъ было 9 товариствъ а дѣсѣта жѣнка.

Межи тымъ товаришами б'єтъу такъжъ невѣзній намъ ше очайдухъ Андрій Квятковскій, котрый, якъ самъ каже, заправивъ ся до ремесла розбѣщачаго б'єтъу топорѣвъ Баюрака, о котромъ однакъ той же ватага чомусъ анъ свѣдѣеми не згадуе, може тому, что зъ его компанію не довго ходивъ.)*

*) Андрій Квятковского поставили вѣ-

Компанія Шешорского перевѣдалася, что вѣ Драгомири живють богатіи Филиппы, выбралася туды по богатую добычу и напала на двѣрѣ одного зъ нихъ. Подбавши его вѣ сѣнѣхъ, опришки запытали: де грошѣ? „Дамъ вамъ заравъ — каже Филиппъ, — лише пустишь до хаты, нехай знайду!“ Опришки пу-

Станиславовѣ передѣ судѣ доперва 29 марта 1752 року. О собѣ зѣзнавъ онъ такъ: „Я родивъ ся вѣ Крыловѣ, на польскій границѣ, вѣ добрыхъ кн. Любомирскихъ, зъ б'єтъ Гарасима и матери Маріинны. Маю лѣтъ 30, вѣра моя руска. При родичахъ живѣи я 17 лѣтъ, потѣмъ поїшовъ до Канева до свояковъ, а описѣа пристава за хлопѣа до п. Ринневецкого, товарища знаку панцирного старости канѣвского. Але тамъ менѣ не було добре, бо збытывали ся надѣи мною и я утѣкъ по двоухъ рокахъ зъ однимъ Волошиномъ, что вертавъ зъ б'єтъамъ до дому, та забѣхавши до его села, служивъ я у одного майстра, что робивъ волоки, черезъ три роки, ажъ вывѣчивъ ся самъ того ремесла и мовы волокон. Зъ б'єтъамъ вернувъ я назадъ до пана Ринневецкого и такъ у него якъ у иншихъ зъ шляхты и по рѣзнымъ панахъ выполнявъ я свою професію черезъ шѣсть лѣтъ. И зновъ вернувъ я на Волощину, б'єтъу у Суцѣвѣ, ходивъ по селахъ и мѣсточкахъ, заблукавъ ся потѣмъ вѣ горы волоскіи, б'єтъу тамъ цѣлый рокъ, ажъ вѣдѣи зайшовъ вѣ Довгополю польское, а окрѣзъ робивъ свое ремесло та зарабатывъ на хлѣбъ. Тутъ вѣ Довгополи заставъ я компанію Баюракову и прилучивъ ся до неи яко осымый товарищъ, бо було ихъ безъ мене сѣмьохъ.“

Оповѣвши оповѣа про напады на Намѣцъ (1750 р.) и о погонѣ, згадуе далше, что перевозивши вѣ Довгополи, выринули зъ весною 1751 р. вѣ глубоку Волощину, але не каже, хто б'єтъу ихъ ватажкою. Зѣдѣе ся, что провадивъ

стили его до хаты, але заступили двѣрѣ, щобъ не утѣкъ. Той однакъ вѣ мигъ ока подско-

ихъ Василь Шешорскій, бо власне той ватага гулявъ зъ своею компанію на б'єтъ волоконѣ, а о инѣмъ ватажкою не знаходимо згадки вѣ нашихъ документахъ. Зайшли они отже черезъ Одобѣштіи на Серетъ ажъ до Мерчену и тамъ напали на якогось жидѣа. Поотрѣлѣный жидѣ утѣкъ таки до лѣса, а они забрали зъ его хаты 20 левѣвъ, зъ чего пришло Квятковскому 20 парѣвъ. Зъ б'єтъамъ поїшли до Вранча, потѣмъ до Сочавы, вѣдѣи ше за Сочавою до Драгомири, де напали на богатого Филиппа, о чѣмъ бѣсѣда вѣ горѣ вѣ текстѣ. При томъ то напады б'єтъу такъжъ Бѣсикъ, Максимакъ и Баюрака.

Що-до выправы на Намѣцъ пригадуемо, что о вѣсѣмъ подобій выправѣ на тую мѣсцевѣсть згадуе и Баюракъ. Подобій суть б'єтъ, бо припаде на той самый рокъ (1750) и на тую саму мѣсцевѣсть, въ обохъ оповѣданіяхъ есть Баюракъ ватажкою; вѣ обохъ наводитъ ся такѣе самое число товарищѣвъ, т. е. 8; посли обохъ оповѣданіи були вѣ компаніи и Волохи (Баюракъ подае ихъ число на 3), котріи по выправѣ лишаютъ ся; посли обохъ оповѣданіи за ними погонѣа, а вѣдѣи посли обохъ зайшли утѣкачи до Довгополю волоконѣа. А прѣдѣвъ не можемо допустити, чтобы вѣ обохъ була бѣсѣда о одній и той самой выправѣ на Намѣцъ, а то зъ слѣдующихъ причинъ: Вѣ Баюраковѣмъ оповѣданіи нема згадки о забѣйствѣ, мѣжъ тымъ, якъ Квятковскій вѣ своемъ оповѣданіи выразно каже, что вѣдѣи двоухъ жидѣвъ: самъ Квятковский одного, а Максимакъ-Ясѣнскій другого; вѣ тамтѣмъ оповѣданіи (т. е. Баюраковѣмъ) вычислений всѣхъ товарищѣвъ по имени и прѣзвищу, навѣтъ Волохи (Георгій Любодѣи, Иванъ Козакъ и Гаврилъ Грегѣура), а межи ними нема головныхъ особъ зъ другого оповѣданія, т. е.

чливъ до бѣна, высадивъ кулакомъ и таки вѣтѣкъ. Заравъ набѣивъ крику, збѣгъ ся на-

обохъ забѣйствѣвъ, Квятковского и Максимакъ, а власне якъ найвыразнѣйше говоритъ Баюракъ, что доперва потѣмъ, коли зайшовъ зъ своимъ товаришами вѣ полонинѣ, зѣдѣвали ся тамъ зъ другою компанію, вѣ котрій б'єтъу Максимакъ, и что доперва тамъ вѣ полонинѣхъ злучилася та другая компанія разомъ зъ Максимакомъ зъ компанію Баюракову, котра вже вернула зъ нимѣкою выправы. Вирѣчьтъя вѣправою тою розпочинае Баюракъ рокъ 1750, — каже: po przezimowaniu — отже припадае она на весну т. р., а Квятковскій оповѣвши свою выправу, говоритъ заравъ потѣмъ: rownoczennie na Dowhopole, tam przezimowawszy, rozslizly..., отже паде она на мѣсцевѣ на осѣнь. Посли Квятковского забрала компанія добычу богатую, а то двѣ монетки левѣвъ, межи ними були два дукаты, котѣи мѣдай и цѣну, але погонѣа б'єтъула мѣдай и цѣну, и навѣтъ одну монетку мусѣли утѣкаючи кинути; зъ паю б'єтъуало ся ему левѣвъ 20. Баюракъ говоритъ о добычи трохи инакше, хоть вѣ той тощѣи не можна казати, чтобы одно оповѣданіе просто перечило другому. Посли него захопили опришки 1300 левѣвъ, 4 сѣрбійи пономъ и котѣи, але тожъ зѣзнае, что кромѣ грошей всю иншу добычу мусѣли за дѣла погонѣи кинути. Рѣчь отже такъ стоить, что Баюракъ рабувавъ арендѣа вѣ Намѣцѣ, але при томъ не вѣно не було анъ Максимакъ анъ Квятковский, а если б'єтъу якійсѣ напады на арендѣа вѣ Намѣцѣ, при котромъ були тѣ два опришки, а навѣтъ забѣили двоухъ жидѣвъ, то мусѣвъ б'єтъи вже другой напады, може навѣтъ на иншого якогось жидѣа, и той другой напады б'єтъу ся вже вѣ осени р. 1750, мѣжъ тымъ коли Баюракъ розбивавъ коршму нимцѣу ше зъ весны т. р. Баюракови можна вѣрити зовсѣмъ, а нема причины та-

маршаловъ просить о высылке другого нижня. Занимъ приуль другій нижня, пілботы уже вбито въ землю, але и сей узникъ матеріалъ за недовѣданий и подавъ выдѣловъ краевому обширне справозданне въ технично оцѣнку. Въ наслѣдокъ того выдѣлъ краевый наказавъ, чтобы п. маршаловъ слабѣя на мостѣ окруживъ скринями камѣнями, одновѣдно берега обезпечивъ и рѣку управивши. Выдѣлъ краевый признавъ бувъ на тую цѣль 2.000 зр., однакъ за-для справозданія нижнявирского не удѣлять радѣ повѣтвой абсолюторіи...

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Нынѣ збираея рада державна на перше засѣданье сесіи, котра мабути въ дотепрѣшнѣмъ житію парламентаріомъ Долатави зробити значній зміни. Мабути вже сесія будемо мати нагоду переконати ся, якъ великій впливъ и значіе має чешко-нѣмецка угода, на котрой прелімінарія згодили ся и правительство. Не можна однакжъ приукавати, чтобы вже въ першихъ дняхъ сесіи настала яка зміна, чи то въ утворенноу поодинокихъ партій въ парламентѣ, чи въ правительствѣ, бо насампередъ мусять роз'яснити ся цѣла ситуація. Могло бы то настати вже подчасъ дебати бюджетово, але правительство буде мабути старати ся, чтобы ся дебата одбувала ся якъ найскорше и найспокойнѣше и не розбудила пристрастія на хвильку антагонізма партій и національній та не попусвала розпочате дѣло помирень обохъ народѣвъ въ Чехахъ. Дятого то зъ кругѣвъ, що стоять въ контактѣ зъ правительствомъ, доносять вже теперъ, що теперѣшня сесія рады державнои буде коротка и на всякій случай не потягне ся по-за великодній свята, бо вже въ маю маюти бути скликаніи сибільні делегація а до того часу має бы одбутися ся сесія чешского сойму, на котрой будуть ухвалені закони впливаючі зъ преліминарій чешко-нѣмецкой угоды. Такожъ говорятъ, що правительство носить ся зъ гадкою розвязати раду державну ще передъ маємъ. Въ сѣмъ случаю проектъ закона карного не станувъ-бы на порядку денномъ теперѣшної сесіи, лишъ бувъ бы одложенъ на позѣйше. Подѣ на судѣба жде такожъ и новелю школьну д-ра Гавча въ палатѣ послѣвъ.

Вѣстно змѣнахъ въ правительствѣ такожъ не втыхають, хочъ теперъ загально говорятъ, що то властиво не будуть нѣкій зміны особѣ теперѣшного кабинетъ, лишъ доповненье его новыми людьми. Давна поголовка, що до кабинету мають вѣйти бар. Шаршмидъ и д-ръ Маттушъ, все же удержуея и знаходять чимъ разъ больше вѣры. Бар. Шаршмидъ мавъ бы стати міністромъ безъ тека для чешскихъ нѣмцѣвъ а Маттушъ прийшовъ бы на мѣсто д-ра Пражака.

Въ субботу розбѣдилася була у Вѣднѣ поголовка, що сими днями має появили ся маніфестъ цѣсарскій, але въ якій цѣли, сего нѣхто не мѣгъ пояснити. Говорено шось о абдикаціи цѣсаря, о заименованіи наслѣдника престола, але нѣхто не мѣгъ нѣкого певного сказати. Дехто доказувавъ, що маніфестъ буде одновсѣта ся до чешко-нѣмецкой угоды и до скликанія рады державнои. Поголовка та вже притихла и здаея, що она була обчислена лишъ на сензацію, хочъ дуже легко може бути, що она стоить въ звязи зъ заименованьемъ наслѣдника престола, котре прецѣ вже колись и то певно незадовго мусять наступити.

Нынѣ передъ засѣданьемъ рады державнои збирають ся на раду клубѣ нѣмецкой сполученой лѣвицѣ и клубѣ нѣмецко-національній и будуть обговорювати зміну ситуації викликану чешко-нѣмецкою угодою.

Комісія бюджетова розпочне ще сего тиждня свои работы и буде до дня засѣданья, чтобы тымъ способомъ бюджетъ чамъ скорше залагодити. Рада державна буде тымъ

часомъ займатися залагодженьемъ лишъ порешенныхъ справъ. На слѣдуючій тиждень настане въ засѣданьяхъ рады державнои мала перерва, на день або на два, а то дятого, що въ Теплицяхъ має одбутися ся дня 9 н. ст. лютого вѣче чешскихъ нѣмцѣвъ, на котре выѣде зъ Вѣднѣ багато нѣмецкихъ послѣвъ.

Въ справѣ чешко-нѣмецкой угоды доносять зъ Прага до N. fr. Presse: Тутешне староческе товариство політичне „Чешскій клубъ“ мало въ субботу вечеромъ загальній зборъ, въ котрыхъ взяли участь майже все перебуваючі тутъ послы соймовъ и до рады державнои. Въ справозданноу зъ дѣяльности товариства поднесено на першѣмъ мѣсцѣ чешко-нѣмецку угоду и сказано, що ір. Таффе, ще коли минушого року бувъ въ Празѣ, порозумѣвавъ ся зъ тутешними видѣйшими личностями, чтобы довести обѣ народности до згоди. Політичний блянсъ старо-Чехѣвъ зъ минушого року выказуе, що здобутки ихъ въ сѣмъ въ радѣ державнои були несогбріи. Въ радѣ державнои позостае ще до залагодження важна справа а именно справа школьна. Въ сѣмъ справѣ будуть старо-Чехи придержувати ся той засады, що школьництво належить до автономіи краю и що лишъ сей поглядъ естъ справедливый и доведе до цѣли. Послы Рітеръ и Цукеръ обговорювали справу чешко-нѣмецкой угоды и зазначили, що она естъ для старо-Чехѣвъ користна. На конецъ ухвалено резолюцію зъ подякою для всѣхъ членѣвъ вѣднѣвской конференції особливо же для репрезентантѣвъ историчной шляхты.

Вѣсто о кризѣ въ французскѣмъ кабинетѣ не перестаютъ ходити мимо того, що ихъ зъ офіціальнои стороны заперечуютъ. Такъ доносять Paris, що естъ рѣчь певна, що теперѣшній кабинетъ позостае лишъ ще кілька недѣль при власти а именно до того часу, доки не наступитъ именование Констанса губернаторомъ Альжіру; обѣля наступлять зовсѣмъ природній зміны.

Урядова сербска газета доносять, що черногорскій міністеръ дѣлъ заграничныхъ Вукочичъ, вручаючи регентіи власноручне письмо князя черногорского зъ подякою за принятіе Черногорцѣвъ до Сербіи, высказавъ такожъ и зъ своей стороны подяку регентіи, министрамъ и народова сербскому и зазначивъ при томъ, что принятіе Черногорцѣвъ до Сербіи естъ новымъ доказомъ любви сербского народу до своихъ братѣвъ въ Черногоріи. Именемъ регентіи одновѣвъ Ристичъ и заявивъ, что уважая ся щасливымъ, что може вдоволити бажанно князя черногорского. Регентія — назавъ бѣвъ — уважая свое поступованье лишъ обовязкомъ гуманности, котрый естъ тымъ святѣйшій, что одновѣвъ ся до земляковъ зъ братной Черногоры Вукочичъ одержавъ ордеръ Таковы.

Въ субботу робивъ Вукочичъ визиты всѣмъ министрамъ и другимъ достойникамъ а мѣжъ ними бувъ такожъ у митроп. Микхала и австрійского посла бар. Темеля, котрого однакжъ не заставъ дома. Въ пятницу робивъ Вукочичъ визиты колымъ проживаючимъ въ Бѣлградѣ Черногорцямъ и бувъ уякогого російского журналиста. Овъ хотѣвъ такожъ поѣхати въ стороны, де поселили ся Черногорцѣ, але ему брадала, бо въ тыхъ сторонахъ запанувавъ епидеміиный тифусъ. Кажуть, что Вукочичъ высказавъ мѣжъ нимамъ президентова министрѣвъ Гривичеву свою радѣсть зъ того, что Сербія вступила теперъ на ту політичну дорогу, котра знаходять признаенье цѣлого сербского племени. Супротивъ сего признаанья черногорского министра одбывавъ дуже ярко выступленье противъ него газеты „Мали Листъ“, котра въ статіи побѣ заголовкомъ „Витай намъ Вукочичу!“ доказуе, что гостина его естъ двозначного значіе и ледва має на цѣли шире дружбу; князь черногорскій не бувъ нѣколи пріятелемъ Сербѣвъ аніи династіи Обреновичѣвъ, его невдачабыть для Сербіи и онъ бывшій король Милана зѣветна а поселенье Черногорцѣвъ въ Сербіи, что потягнуло за собою зъ

сербской стороны такъ великій жертвы матеріалій вывеликуе недовѣріе до черногорского дружбы для дому Обреновичѣвъ. Задана газета застерѣгае ся въ имени сербского народу противъ приушення, будто-бы сербскій народъ думавъ поддирати таки намірѣны противъ династіи Обреновичѣвъ. За такъ выступленье противъ князя черногорского и его министра потягла „Мали Листъ“ конфіскація въ поліційной дорожѣ.

Кореспондентъ N. fr. Presse мавъ розмову зъ іен. Хорватовичемъ о гостинѣ черногорского министра Вукочича. Хорватовичъ сказавъ, что гостина ся не має нѣякого значіея політичного и було бы неразумно думати, что Сербія заключать зъ Черногорію якикъ союзъ. Задачаю Сербіи естъ стерегти свои независимости, жати зѣ всѣма державами въ згодѣ и не оддавати ся просто на ласку и веласу котрой-небудь зъ облыщихъ державъ. О правительствѣ и радикальній партіи сказавъ Хорватовичъ: „Правительству можу лишъ тогда вѣщувати довѣй вѣтъ, коли оно выключить зъ радикальній партіи все скрайній элементъ. Правительство не повинно и не смѣе лаяти ся якыхъ 15 або 20 скрайнихъ послѣвъ, котріи ведуть лишъ локальну політику. Я думаю, что Тавшановичъ доведе своєю быстрою обачіестью въ интересѣ Сербіи до подѣлу сен партіи“. На пытанье, что бѣвъ думаетъ о спесіонованноу штабовыхъ офицерѣвъ и чи бѣвъ вступитъ до активной службы, одновѣвъ Хорватовичъ: „Позвольте, что на першу точку не дамъ вамъ въ интересѣ активныхъ офицерѣвъ нѣякой одновѣды а что-до мовы особы, то я середъ наивѣшнихъ обачіесть не вступитъ бы нѣякъ до активной службы; лишъ язасъ небезпечность для Сербіи могла бы мене спонукати надягнути зовѣвъ мой уиѣворъ генеральскій и взяти за оружіе въ оборонѣ краю.“

Зъ Болгаріи надходять якикъ дивніи и непокоячі вѣсти. Будапештеска Revue de l'Orient одержала въ субботу передъ полуднемъ таку вѣсть зъ Софіи: Нынѣ въ ночи арештовано тутъ колымъ офицерѣвъ а мѣжъ ними такожъ и зѣветного майора Паницу. Вѣсть ту справжнувъ такожъ и N. fr. Presse, котра достала дня 1 н. ст. лютого зъ Софіи зовѣвъ таку вѣсть: Въ авазы зъ арештованьемъ сен ночи майора Паницу ходять тутъ всѣякій поголовскы. Въ офіціальныхъ кругахъ говорятъ, что Паницу арештовано за то, что бѣвъ въ неуприличній спосѣбѣ одзывать ся о высшихъ властяхъ. Ближихъ вѣстей о сѣмъ аферѣ ще нема.

О конфликтѣ Португаліи зъ Англією одержала Köln. Ztg. такъ вѣсти: Португальске правительство має нынѣ (въ понедѣлокъ дня 3 н. ст. лютого) выслати меморандумъ до всѣхъ великихъ державъ, въ котрыхъ предложитъ проектъ скликанія конференції. Одъ часу предложена англійского ультиматумъ сутъ одновѣды зъ Англією зовѣмъ чемпъ. На запытанье англійского правительства, чи новій кабинетъ готовъ додержати приреченье, даве попереднымъ кабинетомъ, мало правительство португальске одновѣсти, что додержати.

НОВИНКИ.

— Зъ поданіемъ долиньского старосты Цѣши. Зъ Долиньского пануть намъ: Що то дѣея въ долиньскѣмъ повѣтѣ, можете собѣ честній читатель „Дѣла“ представити хочъ-бы и зъ отесн рѣчи: Ще дня 13 н. ст. вересня 1880 року забрало ц. к. староство долиньске майже все книжочки и газеты зъ читальнѣ въ Туріи великій и до сей поры, мимо упоминѣ читальнѣ, не хоче звернути. Староство забрало и все рахунки читальнѣ такъ что читальня не може навѣтъ зробити справозданья изъ свои дѣяльности въ роцѣ 1889. [Прим. Ред. Поручаемо сей вповнѣ правдивый фактъ ласкавой уважѣ посла о. Озаркевича].

— Результатъ классификації въ русикхъ параллельнахъ въ Перемышлѣ: Въ I-ой класѣ на 51 учениковъ одержало: першу класу зъ одначеньемъ 4, першу класу 37, другу класу 6, третю 4. — Въ II-ой класѣ на 52 учениковъ: першу класу зъ одначеньемъ 8, першу класу 38, другу класу 4, третю класу 2.

— Забавы тѣмъ устроена маявъ шон субботу львовскоу „Рускою Бесѣдоу“ выпала дуже добре. Гостей явилось зъ число и забава продовжалася до 4-ой години зѣ рана. Мѣжъ гостями бачити можна було многыхъ зѣ провинціи. Одно лишъ здаеясь бы при слѣдующихъ забавахъ „Руской Бесѣды“, чтобы явилось на нихъ больше число мужичиъ охочихъ до танцю.

— Зъ Тернополя пишуть намъ: Гучаю и весело було у насъ дня 26 н. ст. сѣчня на першѣмъ вечерку „Руской Бесѣды“. Гостей явилось такъ много, что простора сая „Бесѣды“ ледви могла помѣстити. Наглядный се доказъ, что лише троха доброй волѣ и труда, а можеть вернути ся давній красній часъ „Руской Бесѣды“ въ Тернополи. Одъ чотирохъ лѣтъ не було ще такой забавы, якъ теперъ. До кадрия стануло 40 паръ, а до остатной коломийки, що скончили ся ажъ по 6-ой раню 12 паръ. Танцями проводили знаменито пп. Гриневецкій и Чернявскій. Слѣдуючій вечерокъ одбуде ся дня 9 н. ст. лютого.

— Въ Городницѣ коло Гусятинѣ одбуде ся дня 11 н. ст. лютого с. е. въ день Трехъ Святителей въ читальни вечерокъ въ честь Тараса Шевченка. Програма докладно ще не означена, можна лишъ сказати, что буде два дѣянты: оденъ про Шевченка, а другій зъ господарства. Вечерокъ значне вступнымъ словомъ найчестнѣйшій господаръ а закончить нашъ о. парохъ деканъ Козловскій. Кромъ того будутъ три декламации, именно: „Псалмъ“ оденъ Тараса, „Празникъ у Таковѣ“ Ю. Федьковича и „Пещера дитина“ Н. Устияновича. Розумѣе ся, что мѣжъ поодинокими точками будутъ сѣмъ, не штучній квартеты, але піснѣ народній въ три голоса мѣшанъ и одспѣванъ будутъ: „Колѣбѣ менѣ Господи недѣль дождати“, „Засвѣста-

ли козаченьки“, „Мы въ лугѣ подемъ все зѣ косями“, „Миръ вамъ братѣ“, „Ще не вмерла Украина“ и богато иншихъ. По вечерку наступлять забавы — танцѣ для молодыхъ, а для старшихъ диспутъ. Запримѣтити треба, что забавы и танцѣ сибільні якъ для интелігенції такъ и для сельнѣства.

— Крайваскій розрухи студентскій. Зъ Вѣднѣ доносять: Совѣтнякъ министерства д-ръ Рітеръ явивъ въ формѣ урядовій депутації краковскихъ студентѣвъ, что министеръ Гавча не прийме ея. Депутація робить заходы, чтобы въ радѣ державнои поставлено интерпелляцию что-до поступованія властей урядовыхъ при розрухахъ.

— Віцепрезидентомъ справомъ дирекціи скарбу на мѣсе бар. Горкаша — якъ доносять Polnik — має стати совѣтнякъ министерства скарбу п. Корытовскій.

— Одъ Подолочинскъ пишуть намъ: Нѣмецъ каже: Unser Herr Gott hat verschiedene Kostgänger и каже зовѣмъ справедливо. Коли въ ч. 17 „Дѣла“ с. р. написано же въ Подѣстрианѣхъ заложено філію львовской крамницѣ и то на жадање властителя села, котрый зѣ своей стороны долживъ на тую цѣль певну кюту грошей и давъ коршму на помѣщене крамницѣ, то въ повѣтѣ збораскомъ делегаты пропінационной комисіи выпускають аренды жидамъ безъ повѣдомленія навѣтъ громадамъ. Такъ сталося въ Токахъ. Безъ нѣякого попередного повѣдомленія въ томъ взглядѣ приславъ делегаты на руки вѣйти абы той же доручивъ жидови концесію на аренду, котру не знати коли и де бѣвъ заціцпувавъ. Такъ у панѣвъ делегатѣвъ жидъ усе має першествовать передъ громадою, и ему концесія удѣляея потайно...

— Въ Коломийскѣмъ въ деякихъ громадахъ нема вже пропінациі и не продають горѣвки. И такъ н. пр. въ Слободѣхъ лѣной зѣ 1 сѣчня с. р. счела пропінациа а тымъ самымъ и пляство народу безъ сѣду. Властители Слободки, де самого лѣса естъ сѣмъ тысячъ моргѣвъ, брати Гроссе, походячі зъ Литвы, не вынаймили жидамъ нѣ одной зъ своихъ шести коршемъ и жиды не мають де продавати горѣвки. Такожъ и громадине Слободки пойдши за примѣромъ своихъ дѣдичѣвъ та не вынаймили жидамъ на коршму нѣ одной сельнѣской хаты нѣ кусника поля на выбудованье коршмы. Въ давнихъ коршмахъ помѣщеніи: въ одной читальни и крамницѣ, въ иншихъ мешкають двѣрскіи слуги, та лишъ въ одной давній коршмѣ коло тартаку естъ вышинкѣ горячон гербаты и вина. Право пропінациі вынаймили жиды, але не можеть користуватися нимъ, бо не мають нѣ одного будынку на коршму, хочъ за згаданныхъ шість коршемъ давали пп. Гроссе сѣмъ тысячъ зр. рѣчно. — Такъ само якъ въ Слободѣхъ зробивъ властитель прѣбываа Годы п. Беньковский. Хочъ жиды давали ему за наемъ коршмы 500 зр. рѣчно, не вынаймивъ имъ, лишъ примѣстивъ въ сѣмъ коршмѣ крамницю зъ товарами потрібными для сельнѣ. — Въ Коршеві зѣ ривализації двохъ партій жидовскихъ выйшла для громады велика користь, бо не мають въ сѣмъ горѣвки. Одна партія жидовска вынаймила право пропінациі, а друга вынаймила одъ дѣдички п-ѣ Кшечуновичевои все коршмы. И почалася мѣжъ жидами борба. Тѣ, что вынаймили коршмы, позаволили въ нихъ крамницѣ и шинкуютъ лишъ вино, не допускаючи иншихъ жидѣвъ до продажи горѣвки. — За то по иншихъ селахъ не конче добре показались панѣ-шляхтичѣ. Въ Городенцѣ бар. Ромашканъ ставъ арендаторомъ коршемъ на 15 сѣль, въ Турцѣ и Камѣнкахъ великихъ п. Августиновичъ а въ Торговиці п. Абрамовичъ.

— Зъ Львова пишуть намъ: Въ Порохнику, якъ було писано, при поворотѣ зѣ водосвѣтя въ день св. Богоявленія сѣбвали мѣщане порохищскъ замѣсть „Явилъ ся еси“ — Уважъ озловилея, але у насъ въ Львовку такожъ було цѣкаво. У насъ запрошено для „великой парадѣ“ музыку шаерманьску. Яка та музика, можете собѣ вже зѣ того представити, что она не має нѣ учителя нѣ діригента. Суть то саміи терминаторы-самоуки, что вычилиось колымъ маршѣвъ до кроку, якъ шаерманы идуть до вправъ гамешию огню. Впротѣмъ инструменты у нихъ дуже лихѣ, поржавѣли блѣшаніи трубы — гравотъ якъ на гробѣяныи але розбитыхъ лѣваторахъ. Музика та грала и въ часѣ свѣшанѣи службы Божой и то вѣчно одну и ту саму нуту колады: „Богъ предвѣчный“ замѣсть „Единородный Сыне“, „Бл҃зи во Христа“, „Аллилуйя“, „Иже Херувимы“, „Яко до царя“ и т. д. Въ часѣ походу на водосвѣтя якъ и повороту музыканты йшли въ шапкахъ, та не въ якихъ униформовыхъ, а каждый въ иншій. Той въ чорной баранковій надѣ правимъ ухомъ, той въ такой самѣи сивѣй надѣ лѣвымъ, тамтой зновъ въ якибѣи поховѣй плюшевой, одинъ въ кашкетѣ зѣ великими красами назадъ насуненѣмъ, другій безъ кресъ таки на чубочку головы, дехто въ повнѣцѣ лѣвѣи поламанои, иншій въ кашкетѣ вытертомъ а иншій зновъ въ чѣмъ иншѣмъ. Въ часѣ цѣлого походу на Сянь — а се доусть далеко — грала, розумѣе ся одну лише нуту колады: „Богъ предвѣчный“, немѣвъ бы Русыны нѣякой больше колады на сѣбѣ не мали. При поворотѣ, подчасъ коли люди зѣ одушевленьемъ сѣбвали „Явилъ ся еси“ а бѣтакъ „Гордане уготови ся“ — а мѣщане тутешній то не порохищскіи, имъ треба лише проводу и організації — славній музыканты львѣскіи вытинали на своихъ лѣваторахъ маршѣ шаерманьскіи а бѣтакъ навѣтъ вальца и трамлямки. Отъ вамъ „парада“...

— П. Едмундъ Солецкій, дрогобычскій нижняиръ, бувшій редакторъ Газет-ы Naddn, бувъ заасуджонный вырокомъ окружного суду въ Самборѣ на шѣсть мѣсяцѣвъ взынціи за злочинство зѣ §. 83 з. к. (обиди маевасты). Вырокъ сей затвердивъ найвысшій трибуналъ у Вѣднѣ на розправѣ зѣ 13 н. ст. сѣчня. На просьбу жены п. Солецкого зовѣливъ цѣсаръ удѣлити т. зв. велику сигнатуру и тому естъ надѣя, что въ дорожѣ ласки буде дарована цѣла кара п. Солецкому.

— Торговля людьми. Gazeta Przemyska подае: Дня 24 сѣчня продавъ якикъ сельнянинъ свою дитину, 3-лѣтнюю хлопца, за 5 зр. одѣзджаночому властителии цирку Кельнерови. Продажу свою оправдавъ онъ тымъ, что нужда и бракъ волхикъ средствъ до жита приневольили его до того, бо радше волѣти бѣвъ знати, что его дитина добре

przeczytaniu dekretu tego z Ratusza wyprowadzono aby ręka iedna przez Michała Kozłowskiego Mistrza publicznego u Exactora ucieta była, druga ręka na placu za Miasto wyprowadzisz tam wyprowadzono ma być do słupa przywiązany, iako Nieboszczyka kupca Nacy Ormianskiej do drzewa w lesie wiazali, krepowali przez nos całą ręce pocinawszy trzymali dopiero switem głowę ucieli u pod kłodę zakopali za to tyranstwo pomienionu Kwiatkowski Inkarcerat, będąc przytomnym na ów czas nieulitowanego Morderstwa ma mieć głowę na Placu toporem ucieta po śmierci powinien być ciwrtowany a Ciwierci po polach na szlakach porozwieszane a to na pokaitanie drugim...

Справа процахъ сѣмхѣ опрашѣвъ заклѣчила ся те въ сѣпни 1751 р. Зъ нихъ всѣхъ засудивъ судъ 6 сѣрни т. р. лишъ одного Бѣсика на вару смерти черезъ бѣгство головы, одъ тортуръ же уловивши его тому, что до компанія прѣсѣвъ зѣ примузу, дѣставши зѣ рукъ Баюрака топорцемъ рану въ голову. Въ прочій мѣсяцъ же йти на тортуры и одновѣдати середъ мѣсяцъ на пытанья, якъ кождому зѣ нихъ судъ вызначивъ. Поликъ и Оняськѣвъ мала бути по одному разу потяганъ, а если-бъ не збѣдали правды, мали бути ще и припѣканы шѣтьма свѣчками, смолоу запалеными, по три свѣчи зѣ кождого боку. Максимяковъ и Урденчукъ выначили триразове натяганье, при третѣмъ потяганю 6 свѣчѣвъ. А старому Кицюкови тожъ триразове натяганье, при третѣмъ разѣ розпалену шину.

На другій день, т. е. 7 сѣрпня зачали ся вже тѣ т. зв. „конфесаты корпоральнѣ“ обвиненныхъ мученоу, натягану и печеноу, а при томъ ставлено пытанья и списувано одновѣды до протоколу. Давна однакъ рѣчь, что въ протоко-

ларной князѣ (Xiegi Czarne) знаходять ся протоколы лише трѣхъ зѣ-помежи обвиненныхъ, т. е. Урденчука, Максимяка и Кицюка, а протоколы прочіихъ трѣхъ, т. е. Войка, Поляка и Оняськова нема зовсѣмъ, але въ князѣ лашено для нихъ пять сторѣвъ порожныхъ. Не знати, чи зробила собѣ смерть въ ночи зѣ 6 на 7 сѣрпня, чи може выгомялясь и повѣтвала вазадъ угоры та полонны. Сѣрше допущаемо, что повѣткала, бо якъ бы того дня, коли мала йти на мукы, уже не жалѣа, бувъ бы протѣкзавъ не лѣшавъ для нихъ въ князѣ порожного мѣсца.

На тортурахъ мало что нового донесла обжалованъ до своихъ обвинѣ „дѣбровѣльныхъ“. Межи ними задала Урденчукъ три третѣи тягненю пытанье: и Пора Нампесника Kosowskiego у и пытахъ там okolicey Porow jezeli bywali? Одновѣдъ: Negavit. Тѣже дѣштывали ся его: по что бѣвъ мавъ подѣмну хату подѣ смерекою недалеко своего обѣяста (въ Жабю) и чи не переходувавъ бѣвъ въ нѣй опришкѣвъ? На то одновѣдъ бѣвъ при третѣмъ потяганю, что то не хата була, лише „гадзучка“, въ котрой бѣвъ часомъ сѣлавъ. Подобне пытанье ставлено тожъ и Кицюкови при третѣмъ потяганю и при припѣканю розпаленоу шину.

Выроку на тыхъ трѣхъ опришкѣвъ, нема чомусъ въ протоколѣ, але нема сумнѣву, что засуджено ихъ, такъ якъ Бѣсика, на смерть зѣ рукъ ката, и що имъ, такъ якъ и Бѣсикови, повнѣвано головы, тѣла ихъ четверговано а бѣтакъ части тѣла поастромлювано на колы, уставленъ при шляхахъ и гостинцахъ.

(Дальше буде.)

мае ся у чужихъ, якъ бачити ся умираючою зъ голоду.

Архикнязь Леопольдъ Сальваторъ приѣхавъ въ субботу рано до Львова на постійне проживанье. Архикнязь есть майоромъ 11 полку артилеріи и одержавъ команду дивізію у Львовѣ. Разомъ зъ архикняземъ приѣхала и его жена. На дворці выжидали архикнязя: намѣстникъ, директоръ зольниці Кароля Людвика Сладковскій, директоръ поліції Кшачковскій и старшій комисаръ поліції Майдінгеръ. Зъ войсковыхъ достойниковъ нѣкто не явивъ ся. По представленіи архикнязевихъ особъ, одѣхавъ архикнязь до готеля Жоржа, передъ котрымъ заразъ затагнено варту почетну зъ двоухъ воляковъ.

Обманщики появились послѣдними днями у Львовѣ, якъ о томъ свидѣть двѣ пригоды: Иванъ Крупа, селянинъ зъ Ясеницъ, продававшій кошки по улицяхъ Львова. Якійсь прилично одягнутый мужчина подѣйшовъ до него та поспытавъ, чи платитъ податокъ за продажу кощикѣвъ, а бѣжавъ представивши ся ему яко инспекторъ поліції, зажадавъ мошонки зъ грошми. Селянинъ оддавъ ему мошонку, а хочъ обѣсѣли ся назадъ добравъ, то не найшовъ въ нѣй 35 зр., котрі зручний обманщикъ за той часъ забравъ для себе и счезъ мѣжъ каменщицами. — Иншій зновъ селянинъ мавъ купити за сѣмъ зр. якійсь книжки въ книгарни Ставропигійского Института, а що саме о 2-ой годинѣ пришовъ до книгарни и заставъ ся замкнени, то усебъ собѣ на сходахъ каменницъ Ставр. Института, держачи въ рукахъ сѣмъ книжокъ и 7 зр. Паравъ явивъ ся якійсь молодой чоловѣкъ въ чорныхъ рукавицахъ а розвѣдавши ся про дѣла селянина, сказавъ, що есть секретаремъ Ставр. Института, взявъ грошѣ, войшовъ до каменницъ и вже больше не показавъ ся.

Крадѣжъ въ вѣденскомъ товариствѣ жировѣмъ. Якъ вже згадали мы, дня 29 сѣчня укравъ хтось 36.700 зр. бухгалтерови Вильг. Лайнерови, коли бѣвъ зомѣвъ въ сѣняхъ вѣденского товариства жирового. Зачались дождженія поліційны, але злодѣи не можна було выкрыти. Наибольше журивъ ся тымъ самъ Лайнеръ, бо, хочъ и нѣкто не посуживавъ его самого, то все таки его бездоганное поведение (бѣвъ выслуженнымъ капитаномъ кавалеріи) сильно захиталося. Дня 1 лютого одержавъ бѣвъ своего настоятеля п. Фухса, агента фирмы Мавтнеръ Сыны, цѣлу мѣсячу платню и тогда заявивъ бѣвъ свою велику вѣдчаность для сенъ фирмы, що за такъ велику страту нѣкто не робивъ ему нѣ найменшихъ закидовъ. Въ полудне того дня выбравъ ся Лайнеръ на центральныя кладовище и тамъ на гробѣ своєї першої жѣнки застрѣливъ ся зъ револьверу. Въ листѣ, писаномъ до жѣнки, заявивъ Лайнеръ, що вже такъ все склало ся (его недуга и та велика страта грошева), що муситъ одоброти собѣ житѣ. А тымчасомъ однавилась страта. Агентъ п. Фухсъ, чтобы выкрыти крадѣжъ, уживъ американского опосову: оглоосивъ у всѣхъ дневникахъ вѣден-

скихъ писератъ, що „зналѣбникъ“ одержитъ 6700 зр., если зверне решту зъ пропавшихъ грошей 30.000 зр. И справдѣ злодѣи зголосятъ ся. Того самого дня и майже той самой годины, коли Лайнеръ застрѣливъ ся, пришовъ до Фухса неплатенный листъ, въ котромъ было 30.000 зр. въ асигнатахъ касовыхъ. Замѣтъ адресъ на листѣ буки прилѣпленны слова зъ писерату, подающій имя Фухса. Акціи и листы заставны, що пропали Лайнерови, вже вымѣнявъ злодѣи въ касѣ на асигнаты. Полиція слѣдитъ дальше за злодѣемъ.

Саніцію цѣсарску одержали рѣшоны соймови зъ послѣдней каденціи: що-до побору копѣтково-го громадою мѣста Вучача; що-до оплатъ мытовъ: общаръ двѣрскій въ Колодрубахъ бѣвъ мосту на Днѣстрѣ, общаръ двѣрскій и громада Циналовъ бѣвъ мосту на Верещиці, рада повѣтова въ Тернополѣ бѣвъ дороги повѣтовой зъ Тернополя до Бродѣвъ, рада повѣтова въ Жидачевѣ бѣвъ дороги повѣтовой зъ Березины черезъ Роздѣлъ до Розвадова.

Испыты на вѣдчаній въ Дублянѣхъ для учателѣвъ низшихъ школъ рѣшанычѣхъ зачинають ся по разѣ першій дня 3 и. ст. лютого с. р. передъ комисією испытующою, вызначеною министерствомъ рѣшанычѣхъ. Дотеперъ кандидаты на учительствѣ школъ рѣшанычѣхъ мусѣли складати испыты у Вѣднѣ въ тамошней академіи рѣшанычѣхъ, и ажъ сего року вызначило министерство комисію испытующую въ Галичинѣ подѣвъ проводомъ директора дублянского п. Любоменского. До сего першого испыту зголоосило ся чотирохъ кандидатовъ.

Пашпорты для приналежныхъ до загального ополченія можна выдавати безъ нѣякой перешкоды, если, разумея ся, нема якого закиду зъ иншой стороны. Важность пашпорту гасне зъ хвѣлю покліканія до загального ополченія. Таке ореченье выдало министерство обороны краевое.

Дрѣбныя вѣсти Громады Завалѣвъ, пов. подгаецкого, одержала бѣвъ цѣсаря 100 зр. подмоги на докѣнчене будовы школы. — Дня 4 н. ст. лютого одбудеся вѣнчанье п. Петра Соловѣя, убоженного богослова зъ пашною Степанією Виницкою въ Залѣзцахъ коло Ходорова. — Управителемъ народной школы въ Турѣ назначено п. Мих. Лужецкого замѣстъ звѣтного п. Батыцкого.

Вѣсти зъ Аеп. Львовском.

На конкурсѣ выставленъ парохіи: зъ речинцемъ до 20 марта с. р.: Кадлубиска, дек. бродского; Пеняки, дек. залозецкого; Новошны, дек. журавеньского и Винники, дек. львовского; — зъ речинцемъ до 27 марта с. р.: Камѣнь, дек. калуцкого.

Въ пропозицію принятъ оо.: на Демню: Ник. Фольварковъ, Корн. Вацильскій и Іос. Бандира; — на Гай: Іос. Бандира, Ник. Поджарко, Іос. Вабій и Мих. Гаврилюкъ. Резултатію о. Павла Филиповского зъ одер-

жанонъ презенты на Новошны приняла Консисторія и возвала его на марець 1890 до кан. институту на Вишнѣвъ.

Введеніи оо.: І. Сѣрко за сотр. въ Сосновѣ, Корн. Мандичевскій за сотр. въ Струсовѣ.

Президіи наместничества зголоосилъ на кан. институту о. Евст. Камарского на Олонецъ.

Кан. институту одержали оо.: Ант. Целевичъ на Лозину и Филемонъ Андиковскій на Куцѣловѣ.

Обшукъ зъ каноничной звязи львовской архіепископѣи п. Ант. Михалевичъ, укѣнченый богословъ, до еп. станіславовской.

Консисторіи вѣстивалася до намѣстничества о дарѣ ласки для вдовы по пок. о. Ник. Виницъ, комѣ.

Уволеніи оо.: Корн. Мандичевскій бѣвъ зав. Гайвъ и Ник. Поджарко бѣвъ сотр. въ Боринѣчахъ.

Вѣсти зъ Еп. Перемыской.

Завѣдывающій до кан. институту на Райске, дек. затварницкого о. І. Ярославичъ зъ Кропивняки старого.

Сотрудничество въ Радимѣ, дек. перемыского, одержавъ о. Алексѣй Хтѣй, повновоставленый пресвитеръ.

Введеніи оо.: Григ. Калимонъ за сотр. въ Жапаловѣ, дек. оленяцкого; Іос. Калужницкій за зав. Сливницѣ, дек. нижалѣвского; Теодоръ Колякъ за сотр. въ Краковѣ, дек. яворовского, Вол. Ковальскій за сотр. въ Рѣвни, дек. усѣбовского.

Посмертій — — — оповѣстий.

О. Николай Тамчакоскій, парохъ въ Вербѣвцѣ, деканату чортковскому, уродженый въ 1815, упокоивъ ся въ 48 роцѣ службѣ священника дня 1 лютого с. р. по тяжкой слабости (запалено легкихъ). Покойный належавъ до дѣлѣвѣйшихъ священниковъ а то яко взоровый душпастирь, учитель народа, основатель читальни и шпихѣбра громадского. Въ Вербѣвцѣ, де покойный бѣвъ 40 лѣтъ остававъ, побудовавъ бѣвъ величаву прекрасну церковь. Задати належитъ, що покойный бѣвъ членомъ „Просвѣты“ и „Народной Рады“, подпи-

равъ народный издавничества и выховавъ свѣтле и патриотичне поколѣнье. Вѣчна ему память и земля ему перомъ.

Телеграммы „Дѣла“.

Бѣлградъ 3 лютого. На пирѣ въ честь Вуковича пивъ король Александеръ въ здоровье своего брата и друга князя Черногоры. Вуковичъ выѣде завтра до Константинополя.

Прага 3 лютого. Молодо-Чехи одложили проектованый на вчера зборы въ справѣ чешко-нѣмецкой угоды на 14 днѣвъ познѣйше.

Берлинъ 3 лютого. Потверждае ся вѣсть зъ Петербурга, послѣ котрой тамъ одбула ся велика рада военная, въ котрой взяли участь офицеры ген. штаба и колыкохъ вел. князѣвъ.

Букарештъ 3 лютого. Въ субботу розпочалася дискусія въ парламентѣ надъ справою обжалованія кабинету Браціана.

Римъ 3 лютого. Вѣсть, будто бы Россія поставила формальный протестъ противъ угоды Италіи зъ Абессинією, есть безосновная.

Вѣденъ 3. лютого. На инѣшномъ засѣданіи палаты посѣдовъ предложило правительство законъ о полѣпшеніи конфуры експонованныхъ выкарѣвъ католическихъ.

4% 4 1/2% и 5% Листы заставны
Товариства кредитового земского.
4 1/2% Листы заст. Банку краевому.
5% Листы ипотечны 3143
купле и продае по найдоступнѣйшимъ цѣнамъ
Августъ Шелленбергъ
домъ банковый и контора выѣсны у Львовѣ
Выдаваніи газеты львовской „НАДІЯ“.
Пренумерата рѣчна на провинцію зр. 1.80.

В АДМИНИСТРАЦИИ „ПРАВДИ“

ул. Академична число 8
можно дістати:

Пропанці, Повѣсть Нечуя 15 кр.
Казка про Правду и Кривду П.
Мирного 10 кр.

Княгиня, пов. Т. Шевченка 15 кр.
а такожъ гарні картини Верещанина и Славянина: 1. Шевченко в домовинѣ и Могіла Шевченка за 50 кр. — На пересилку рекомендовану треба додати 20 кр.

ВОЙНА ЕВРОПЕЙСКА
найновѣйша гра товариска
продаетъ ся въ перворядныхъ торговляхъ.
ЦѢНА 1 зр. 3327 8-7
Накладомъ В. Криштофовича въ Краковѣ.
На желанье примѣрники въ рускомъ языкѣ.

ГАЛИЦ. БАНКЪ КРЕДИТОВЫЙ
Почавши бѣвъ дня 12 лютого 1889 выдае
АСИГНАТЫ КАСОВЫ
4% зъ 30-дневнымъ выповѣдженіемъ
4 1/2% зъ 90-дневнымъ выповѣдженіемъ
а всѣ находящій ся въ обѣгу 5% асигнаты касовы зъ 90-дневнымъ выповѣдженіемъ быть опроцентованъ по 4 1/2% бѣвъ 15 мая 1889. 2218
Передрукъ не буде плаченъ Дирекція.

Поручаея
ГОТЕЛЬ ВАРШАВСКИЙ
HOTEL WARSZAWSKI
подѣвъ числомъ 5 плацъ Бернардинскій у Львовѣ
(коло ц. к. намѣстничества, уряду мытового и иншихъ, біля ц. к. генеральной команды).
Готель має 50 комнатъ на 40 чиселъ подѣленныхъ по цѣнѣ бѣвъ 60 кр. зъ постелею ажъ до 3 зр. за добу. За ноцѣу на 7 днѣвъ опускаеся зъ цѣны значный оупустъ. За насѣмъ мѣсячно платитѣся въ постелею и услугою бѣвъ 12 зр., 15 зр., 18 зр., 21 зр. до 60 зр.
ТРАМВАЙ (кѣвна зѣлѣница) веде ажъ до готеля Варшавского.
Реставрація дома по цѣнахъ якъ найумѣренѣйшихъ.
3281 11—20 Зъ поважаніемъ ЗАРЯДЪ.

Основаный въ роцѣ 1847.
Торговля и Складъ Винъ
ЛЮДВИКА ШТАДТМИЛЕРА
у Львовѣ, улица Краковска число 9.
поручае:
Старій вина угорскій лѣтничій и натуральній вина столовой бѣвъ 42 кр. бут.
Знаменитый Старки, Житиньски, Румъ и Арахъ de Goa.
Старій Меды бут. по 1.00 1.50 2.50
з лѣт. 8 лѣт. 15 лѣт.
Оригинальній вина шампанскій и правдивый Конянтъ французскій першорядныхъ домѣвъ.
МАЛЯГЪ бут. по 1.50, 2.00, 2.50, 3.20, 6.00 и 7.50 зр. 2849 127—2
МАЛЯГЪ БѢЛА бут. по 2.00 зр.
Цѣнники на желанье даромъ и оплатно.
Одзначеный на выставѣ гигиеничній сѣребнымъ медалемъ за старіи вина

Изъ рукодѣлнѣхъ выробѣвъ церковныхъ рѣчей
І. ПАКУШЕВСКОГО
улиця Орменська, протівъ „Народного Дома“.
ОДЗЫВЪ ДО ВСЕЧЕСТНОГО ДУХОВЕНЬСТВА!
Конкуренція, яка повстала въ нашомъ краю въ выробѣхъ церковныхъ рѣчей, а особливо що до импортованныхъ изъ чужихъ фабрикъ недосвідченными предпріемцами спонукое мене подати цѣны выробѣвъ власныхъ, котры купуючій всегда буде мати дешевше и изъ першой руки на желанье.
Цѣны слѣдующі:
Кадильница жовта 8 зр., посѣрблена 10 зр.
Ладанія жовта 2 зр. 50 кр., посѣрблена 3 зр.
Кресты престольны 8, 10, 12, 20, 30, 40 зр. и выше.
Чапа золочена въ огни гладкой работы 14 зр.
оздобѣншой работы 20, 25, 30 зр. и выше.
Дарохранительница зъ короною золочена 18 1/2 22 зр. и выше.
Хрестъ ручной орѣховый 4 зр.
металевый 3 зр. и выше.
Мировникъ 1 зр. Ложочка 1 зр. Завада 1 зр.
Хрестъ на хоругвь жовтый 7 зр.
золоченый 10 зр. и выше.
Золоченіе въ огни чапѣ 8, 10, 12 зр. и выше.
Посѣрбленіе кадильницъ 2 зр. 50 кр.
Одновленіе огутя до Евангелій 6, 8, 10, 12, 15, 18 зр. и выше.
Нове огуте до Евангелій 15, 18, 24, 30 зр. и выше.
Лѣхтаріи мѣсяжніи посѣла высокоости.
Кромѣ того принимае всякія работы церковныя такъ новыя якъ и до одновленія, а именно: новы кулѣ и хресты на копулы.

Елеонора Бандуровска
акушерка, мешкае у Львовѣ
Ринонъ, ч. 3., ручитъ за тайну
примаетъ у себе и подае всяку
выгуду. 3345

рочки, маншеты, кофѣйки,
калесоны, скарпінки, хустки,
краватки, шпильки, рукавички и т. п.
поручае найдешевше
ТОРГОВЛЯ
Братѣвъ Лянгерѣвъ
Львовѣ, Галицка ч. 16
Цѣнники на желанье даромъ.
АНТ. ЩЕРБА
мужескій кравецъ
по Львовѣ, ул. Коперника ч. 10 або
ул. Шайнахъ ч. 1.
мае честь поручити Ва. П. Т. Публ. и Ва. Духовенству свою бѣвъ року 1873 истиную
РОБОТНІИ МУЖЕСКОЕ ОДЕЖИ
посѣла лѣтновѣйшій моды, зъ найлучшихъ товаровъ и по цѣнахъ якъ найдешевныхъ, упраснаючи чл. Русскіи о ласкавой взгляды Ва. П. Т. Публ. и Ва. Духовенства, поручаеся ласкавому покровительству.
Всѣ ласкавы замовленія выконують ся въ найкоротѣйшій часъ. 2808 11—11

ТОВАРИСТВО ПОВОРОЗНИЧЕ
въ Радимѣ
зарегістроване зъ корукою ограниченою и субвенціоноване
красивымъ выдѣломъ у Львовѣ
поручае свои
выробы поворозничій и сѣтнестіи
такъжѣ
полсы до машинъ, гурты до выбиванія обѣзѣвъ, водники на коридоры и т. п. найлѣпшой крості, по цѣнахъ умѣренныхъ.
За-для повороту нашего стѣпендіята, высланого коштомъ краевского выдѣлу, зъ фабрикъ поворозничихъ въ Пехляриѣ и у Вѣднѣ, зможемо прегарий а доси въ краю не выроблюваній предметы поворозничіи, а то: сѣти до ловѣвъ, на конѣ и санки, торбины ловецкія, накрыты саломъ на столѣ, гамаки безъ тузовъ и т. д. доставляти по цѣнахъ умѣренныхъ.
ОСТОРОГА!
Тому що до нашей вѣдомости дошло бѣвъ вѣдѣмъ поважанныхъ особъ, мовъ то гандлярѣ выробѣвъ поворозничихъ сумѣной партоисти зъ Радимѣ, подшываючійся подѣ нашу фирму, основали по цѣлѣмъ краю торговлѣ зъ поворозничими выробами, подаючи П. Т. Публичности ляхъ товары зъ примѣшкою джугы и кляча — то остерѣгаемо кожного, що мы нѣкому не давали въ розпродажъ нашихъ выробѣвъ, и заразомъ просимо удавати ся зъ повнымъ до вѣрѣмъ просто до нашего Товариства, де выготовлюють ся всѣ выробы поворозничіи лишь зъ чистыхъ сильныхъ коноплявъ и подѣ контролюе записныхъ людей а цѣнники выслаетъ ся на жаданье одворотно даромъ и оплатно. 3322 2—2
ДИРЕКЦІЯ:
О. ЛЕВЪ ПАСТОРЪ. МАРКИЛЬ СВѢХОВСКІЙ.

3203 (14—18)
ДОСИ НЕПЕРЕВЫШЕННЫ!
В. МААГЕРА
правдиво чищенный
ТРАНЪ ЗЪ ПЕЧѢНКИ
Вильгельмомъ Маагеромъ зъ Вѣднѣ.
Першими знаменитостями медицинными розслѣджуваный и яко легкій до стравленія, такожъ дѣтямъ именно поручаный и ординованый, яко найчистѣйше, найлѣпше и за найприроднѣйше средство признане на недуги грудей и легкихъ, золотуху, остуду, чиряки, выкиды нашкобѣри, недуги золотыи, ослабленія и т. д.
Фляшка по 1 зр. въ моѣмъ складѣ фабричнѣмъ: Wien Henmarkt №. 3., такожъ у всѣхъ антикахъ и торговляхъ корѣннихъ монархій австро-угорскихъ. Тамъжѣ складъ приборѣвъ до перевязанія зъ горшѣи межиннароднои фабрики въ Шатгаузенѣ.
У Львовѣ у пн.: Петра Миколая, Жигмонта Рукера, Якова Байзера, К. Крижановского антикарѣвъ, Ст. Маркевича, К. Балабана купѣвъ.

При закупкѣ товаровъ просимо покликуватисъ на нашу часонисъ.

Предимата на „Дело“ и налешитѡсть за инсераты платни
у Львовѡ.

Одъ Головного руского комітету виборчого.
У Львовѣ дня 23 сѣчня (4 лютого) 1890.

Д-ръ Дамянъ Савчанъ,
посолъ на соймѣ краевый и членъ выдѣлу краевого.

Ся два оповѣщения и приватна телеграма
голосий якъ стрѣль гарматный, способий не то
сонныхъ але и пѣвмертвыхъ збудити. Подъ
першимъ вражбнемъ не хочемо надъ ними
розводити ся, бо мы не були бы въ силѣ об-
говорити ихъ зъ тымъ холодожъ, якого выма-

Повертаємо тепер назад до оповідання Барокавого, до его власних збавань за остатій два роки его гуляня в его житя. Не було для него сидженя нї на польськїм боцї, нї на волоскїм, не було повороту до родины и до рідного села, не мав нещасливй ватаги, коли сидїв через зиму на р. 1752 вь Сакої на Угорщинї, не то широй душї на свѣтї, бо и жївнїю его десь уже страшно, але навѣть не мав коло себе людей зї тою непевною прихильностїю, якою вяже чорна доля чорных хлопцїв мїж собою. Не було их уже межі жавыми, тїла их порозкльовували гавраны по свѣтї. И до него шквлялась смерть зб всїхх ускорїв, опирь зрады зворушувавь безнастанно его утомлену душу, бїв бачивь его и вь хатї и за селомъ и вь лїсї за смерекою и вь постелї у головахъ. Супнїкїй явїл-такїй мїгъ знайти лаше вь неуроднїхъ горахъ, коли бы вїтрець зь зеленою цоловини охолоджувавь ему чоло, а жити мїгъ лїба зь такнїмъ, що розбивас, безь огляду на то, хто бїв и кого розбивас. Журу и жагугу затоплювавь що-разъ частїйше вь горївцї, заморочувавь собї мєю памяти, пригломшувавь усяке людське чувство и бїгавь всяку гадку о покаянїю. Такнїм то чудженнємъ, крайню нужденнємъ днївнїм гуляньемъ мавъ сканпарти 30-лїтнїй ватага не довгїй уже остатокъ свого житя.

„§. 2. Фасія треба предкладати власти
краєвої черезъ ординаріаты. На

— „Два рокы тому тешер (1752), вдуци зь Волошыны подбавыт я пѣдъ Букбѣнцѣмъ на погостѣ Варягынъ косовскаго жидѣ Шмаю, котрый вѣхавъ дорогою на краденѣмъ кони. Мы оба поговорили съ собою и умовили ся мати компанію до рабакувѣт и розбѣвѣт. Я казавъ ему насампередъ, чтобы купувѣт менѣ хлѣба, и бы бы поивовѣт и принѣст 4 бохонцѣ. Потѣмъ давъ я Шмаѣ 30 золотыхъ, чтобы купувѣт мѣся въ Тернополи пѣстолеты, а коли поверне, дажи мы оба одшукати ся зь умовленѣмъ мѣсци. Жидъ узавѣт грѣшъ, похѣвавъ до Тернополя и бавѣвъ тамъ повтора тыждня, а я посредствѣ той часъ въ хлѣбъ, лашъ оденъ разъ зайшовъ бувъ до колыбы Василя Теклѣнчука зь Ясенева и набравъ собѣ харчу. Наконецъ Шмая, повернувши зь Тернополя, одшукавъ мене въ умовленѣмъ мѣсци и доручивъ менѣ пару пѣстолетѣвъ и сукнѣ на убранье (с. шаравары). Оба зь жидомъ сѣдѣли мы пѣдѣль тыждень въ Букбѣнцѣ, а дальше переезжавъ ся зь одѣвѣт Шмая, що зь Угорщины мають повертати косовскѣ жиды, намовѣвъ до нашомъ компаніи що якогось Бойчука, похѣвъ мы, набравши у Данилака харчу, сѣдѣли въ хлѣбъ при шляху повтора тыждня самотрѣтъ, жидѣ дочекали ся тыхъ жидѣвъ. У нихъ забрали мы 12 талѣрѣвъ, але дарували имъ житѣе и пустили ихъ. Потѣмъ поѣхали мы на пологорны волоскѣ и були три недѣль при бѣнцѣхъ, але бѣнцарѣ не знали зъ вѣстѣтъ и не догадувались, що мы опрѣшли. Зайшовши зь бѣгмѣмъ пѣдѣ Бѣвѣтъ, зашли мы на шляху, напали на одного жидѣ косовскаго, стяла его, знайшли при нѣмъ всего 3 золотѣ и забрали. Але такъ того дня, заравъ по тѣмъ розбѣю, поѣховъ Шмая одъ компаніи, лишивъ насъ обохъ сапѣныхъ, и забравъ самъ-на-самъ косовскаго жидѣничого, приводевъ трупа на шляхъ и покладѣвъ

Въ формуляръ фасійницъ для парохівъ настала зміна того рода, що въ позиція видатківъ "На удержанье другого сотрудника" сказано теперь лишь просто: "На удержанье сотрудника". Дальше не есть теперь фасія сотрудника лишь додаткомъ до фасіи пароха. ате самостійною, а формуляръ не звучить вже: "власні доходи первого сотрудника", лишь: "исполучені въ урядомъ... сотрудника въ... доходи."

Се збыванье шо-до року 1752 насугав намъ де що на гадуу, а именно будить ся милохобъ сумнѣвъ, чи тутъ Бауракъ сказавъ усю правду, чи може де-що промовчавъ. Обамъ часу, якъ бивъ въ томъ роцѣ посвятивъ своему робизацкому ремеслу, запознавъ ледвъ періодъ 8-тижневный, а се вже не здає ся сходящимъ въ правдоу, коли зважити, що опричъ виходили на робѣвъ звычайо небавкомъ по св. Юрію, а вертали въ полонинъ и губили ся поъ змну по селахъ ажъ около Воздвиженія Ч. Христа, а деколи ажъ около св. Михаила, отже робизали майже поъ року. Дальше застановляє тая обставина, що Шляхъ такъ якъ бы безъ причины опускає по забытійшъ жила поъ Косовому обохъ своихъ товаришъвъ, Баурака и Бойчука, але пошовши можє за десятъ корчъ, застрілюю лѣснаго и вертає до нихъ назадъ. Якъ безъ причины пошовтъ, такъ безъ причины вертаєсь до нихъ, а що не обдійшовъ далеко, докажуть та обставина, що трупа забытого лѣснаго притягнувъ самъ до нихъ на шляхъ. Чи не

на цілій робіт 16 пр. на покр. розу 8 пр.
на зверх розу 4 пр. на кісці 1 пр. 35 пр.
Редяки, Адміністрації та Експедиції покр. 1/24
у. Ватора. — Рукописи зверху: листи на пошереде
застережені. — Романички неопечатані покр. 1/24
Поодинокі члени покр. 3 пр. а. в.
Оголошення приймаються по ціні 3 пр. 60 коп. оди-
ночки неопечатані, в рубр. „Надсилає“ по 20 пр. а. в.
Підляти, покр. 1/24

На те „Буковина“ дає таку одповѣдь : „Прочитавши оглоу въ менторскѣмъ тогѣ списану путанину, погадали мы собі, що *Gazeta Polska* або цѣлкомъ не знає нашої бувалицы вѣ теперышню духового жытя Русинѣвъ, або аоа, якъ вѣ посестры (*Czas, Kurjer Polski, Dziennik, Przegląd* и т. п.), пускає тенденційно свѣтова въ оча про Русинѣвъ блахмана, чтобы для підтримання шлахотско-польскон гегемоніи надъ Русинами представити Русинѣвъ съ одной стороны яко мізерныхъ та безсилныхъ гелютѣвъ, про котрыхъ огже та варта дбати, а съ другой стороны пуджає свѣтъ тымъ, що Русины—то зъ природы дика, для посѣдана и ряду дуже небезпечна орда, котру для суспѣльной безпечности конечно тримати въ кайданкахъ та пѣдъ батігемати, а внякъ не допу-

— «Переехмузавши въ Сакой — говорит дадше Буюракъ про рѣкъ 1753 — зайшовъ я просто до Давилюковъ и дождавъ ся бѣдъ нѣхъ самыхъ, що забилъ Шмаю, а що таке самое стало ся и въ Вѣукумъ, сказавъ мѣня най-мѣшъ Васеля Текайчука, которого я переомовѣлъ на половинѣ бѣдъ овецъ до разбѣжцонъ компаніи. Зъ тѣмъ наймитомъ поѣхшовъ я до Дѣтвовецъ в мы съба зрабувалъ одного жидъа, але грошей знайшли при нѣмъ всего лишь 8 золотыхъ, а до того забрала хлѣба и горѣвки. Зъ-бѣдѣмъ зайшли до Добротова, де такожъ зрабували жидъа и взяли 3 чер. золотѣ, а до того бѣлка штурѣ шматъ, хлѣбъ и горѣвку. Потѣмъ сѣдѣли мы цѣлый тыждень въ лѣвъ, затулюча на прѣвѣжнѣхъ жидѣвъ, ажъ толи не

Бучинський і звернувши увагу на пануючі в Княгинині порядки, котрі читальня мусить старатися чим скорше викоренити: до тих пір, поки не належить звичай позбуватися легкоземлі нехристі, манія грати в лотерію та ходити без потреби до Станіславського чи в інше місце, а т. н. — Оттак вибрано виділяти, як складку, котрою уйдуться чи найпопулярніші гадки в Княгинині, а з інтелігенції крал. о. Шанковський (на голову) і о. І. Порайко (за заступника голови). Читальня мусить ся поки що в домі честного гадки п. Олесь Когутяк, котрий на ту ціль одступив безплатно свою обшару в дуже гарну садибу. Читальня предпачує „Діло“ і „Батьківщину“ та інші, як в членів товариства „Просвіта“. Зібрана станіславська інтелігенція духовна і міська ршила опитуватися тою читальною тям гораційше, що має в собі бокм.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНИЙ.

Вчорашнє засідання ради державної не дало ще ніякого образу ситуації парламентарної. Посадки прибуло дуже мало, між ними чехами не видно було ще ніякого впливу, ніяких наслідків угоди; німці держали ся супротив Поляків в описанні а Поляки побоюють ся, що Чехи перестануть бути їх союзниками; словом — в палаті посідають запанувала велика непевність і страх перед можливою зміною ситуації; утримання не видно, що ніякого, все йде по старому. Така сама непевність і неясність панує в клубі. На початку вчорашнього засідання завідував президент д-р Смісльський, що пос. Маттущі вложив свій мандат до ради державної. Правительством предпачило відтак закон о політичній дотації гр. кат. і рим. кат. епископів внаслідок співробітництва в Далмації. Пос. Просковець інтерпелював правительство, для чого він так проволікає закон о заохоченню відвідувати по військових. Пос. Вергані мотивує в себе внесення о предложеного закону, підлягає котрому невдоволені виборці гроші мали б доперва по 30 років припадати на користь фонду емеритального для урядників. Оце обговорює, що до 1886 р. не відобразило виграних грошей в суму 28 1/2 мільона зр. По короткій дебаті передано се внесення комісії в 24 членів. Обидва настала довша дебата надь петицією якогось Кресника, засудженого невинно за якусь клявету; він одсидів свою кару а тепер жадає відшкодування. Петицію ту передала палата правительству до можливого узгодження. — Пос. Айхгорн інтерпелював міністра фінансів, чи звинувачує, що митовий уряд в Абациї називав одно ліцензійне заведення, стояче під протекторатом цесаря, „Pflanzsalatorium“. — Пос. Кайзер вимагає ся, щоб тепер, коли між Чехами а Німцями настала згода, займатися в рад державній справами економічними і щоб заложити раз закон о податку біржевому. — Пос. Пернерторфер вимагає ся скликати анкету для справ в анархістичних, хоч-би там дияго, щоб она спытала правительство, чи довго ще думає оно компромітувати ся з німцями законами. — Слідуюче засідання призначено на п'ятницю.

З причини недуги пос. Гавзеря обняв предпачительство в комісії бюджетовій пос. Цайтгаммер.

Зачувати, що рада державна має бути перед Волюнтарними святами закрита. Предпачитель клубов радил вчора надь проголошення робіт парламентарних.

Вчорашній кореспондент Dzien. Polsk-ого доносить до той газети, що вільно чеських посідають, котрі в послідніх часах стояли в кореспонденції в проводирах галицьких Русинів, задумали виступити з проектом польско-рускої угоди в Галичині.

Міністерство війни розпорядило, що всі ученики школи кадєтських піхоти і військової академії в Вінер-Найштадт мають бути заохочені в новій карабіній системі Мьнліхера.

Міністерство кравової оборони ршало остаточно, що обов'язок до служби в оплачено не може бути перешкодою для одержання паспорту на виїзд за границю або для дозволення виходу з краю. То дозволення триватиме однаков сьєю силою, коли буде ополчене поклікане. При всіх зв'язках австрійських і угорських разом 27,439 ополченців.

З Берліна починають тепер чим раз частіше надходити вїсти, котрі заповідають і на сей раз якісь зв'язки монархії. Недавно тому подали були берлінські газети вїсти, що цесар Вільгельм має зв'язати ся з австрійським цесарем десь на пружку Шлессу. Ті самі газети заповідають також вже тепер зв'язки цесаря Вільгельма з царем Александром, котрий наступитиме лїтом десь мабуть в Царстві польськом, а найновіший вїсти з Берліна заповідають, що і прїїзд італійської королеви в Цвітні зв'язкою до Берліна. З того знов, що ген. Вреде, persona gratissima на царськ дворі, перебуває вже довго часу в Петербурзі, вносять, що генерал той веде там справу одруження російського наслідника престоло з сестрою німецького цесаря кн. Марієютою і старає ся о то, щоб їй вільно було перейти на православ'я доперва по вїнчанню.

Після вїстей з Петербурга не поїде цар сего року до Копенгаги, лиш вїде з цілю родною до Царства польського, де вже тепер роблять ся на его прїїзд великі приготування.

Лонд несє і газети доносять, що навіть тижень тому відбулася в Петербурзі велика рада воєнна, в котрій взяли участь офіцери ген. штабу і кілька вел. князів. Берлінські газети потверджують ту вїсть і додають, що рада тагала ся через три дні в не односторонню а лиш до справ воєскових в Росії, як то доказує англійська преса, але також і до справ воєскових в Азії.

Похід ген. на Адуу викликає в Італії мале занепокоєння, бо там принускають загально, що сей перший крок в справі колонізаційної потягне і дальші наслідки за собою. В той справ відбулася ся минушого вівторка нарада в італійськй міністерстві і ухвалено, що правительство похвалє зняття Адуу головнокомандуючим генералом в Массаві, Опером, але і постановляє, щоб без потреби не йти поза Адуу. Се рішенє випало трохи запіздно, бо Оперо казав вже рекламсувати терен і поза Адуу аж до Акума. Voss Zig. Доносить, що ген. Оперо було лишено до волі йти до Адуу, коли він то буде уважати за потрібне. Оперо ршив ся отже йти походом на Адуу лиш дияго, що полковник короля Менелак в Тіре почали були займати несправно становити, коли вїдві, що неусе все ще до них не надходить з своїм військом. Італійські газети доказують, що похід Оперо єсть лиш дипломатичним рекогносцюванням, щоб довідатися, чи Менелак хоче взагалі зайняти провінцію Тіре і сполучити ся там з Італійцями.

НОВИНКИ.

Вечерок з танцями товариства ремісників „Зоря“ при участі членів „Академічного Братства“ відбув ся в неділю 9 н. ст. лютого с. р. в сали Народного Дому. Вїдві вступу одержати можна лиш за показом карти запрошення, по котру просимо заохочувати ся в канцелярії „Академічного Братства“, ул. Академічна ч. 22, Пшоверх, щоденно від 3-ої години по полудні. — *Комітет.*

Товариство Родина в Коломиї устроє в четвер

д. 6 н. ст. лютого в комнатах товариства вечер з танцями. Стрїб вечеровий. Вступ бд особи 1 зр. для родних (з чотирох осіб) 3 зр. Початок о год 8 веч. Товариство мїстит ся в мєніці п. Т. Вїлоуса і розвиває ся добре. Вїдві порозуміли на вечері запрошені і надбє численних гостей, бо і поспарив ся о то, щоб вї, а особливо панни знайшли правду в примєні і забавились як найлучше. Хто б через похибку не одержав запрошення а хотїв бути, зволить удатися до котрого из членів вїдві.

З Радехова пишуть нам: Заповіджений вокально-музикальний вечерок з танцями на дохід мїсцевих голодуючих відбув ся в нашом мїстї ввєторок дня 28 н. ст. сїчня с. р. в просторій сали касинової. Вечерок устроїли мїсцеві Русини а до участі запросили львівських академіків і з цілою околїцї Радехова і з других околїць всю руску інтелігенцію. Розбєлоно околї 150 запрошені, а вїдві до 80 осіб, найбільше самої мїсцевой інтелігенції, а з околїць переважно священики рускі з родинами. Три паночки були в народних строях. О 7 1/2 годїнї вечером розпочав ся вечерок. На сцену виступили хор мїщан з 16 осіб під проводом п. Красицького, укінченого богослова, і одсїдував Рудковського „Щастє намь Боже“. Потім пані Е. Даниловичева одіграла на фортеп'яні з п. Красицьким на скрипці Вїнянського Легенду, а публіка обмєшала їх оплесками. Оттак хор академіків одсїдував Вербицького „Над Прутєм“ дуже гарно. Опісля вїдві на сцену в народном строю паночка Воляська і одіклємувала вїснєнським головом дуже красиво Могильницького „Любові вічності“. Хор мїщан одсїдував відтак дуже добре Вахнянина „Калину“ а хор академіків „Сонце Боже“. Наконєць хор мїщан одсїдував, при аккомпанїменті пані Е. Даниловичевої на фортеп'яні, Вербицького „Хорь косарів“. Публіка була зентузіювана. По концерті наступили танці. До квідри ставало звич 20 пар. Весела забава закончилась о 5 годїнї рано охотю коломийкою, по чом розїїхались усї домів з великим задоволенням. Між польскою інтелігенцією було чути, як захвлювали сей вечерок Русинів, і концерт і забаву. *Дмитро.*

З Ярославичи пишуть нам: Свято Богоявлення відбув ся сего року в Ярославі так величаво, як хіба во владичьких городах Русі. Дорога до Сяну, де водосвятїє відбуває ся, досить довга, а всі заповнена була не самими Русинами а таки Мазурами з-під Лежанька, Переворська і ще дальших сторін, а навіть Німцями і Чехами. Народу збрало ся звич надь 10,000 душ. Процєсї, крім з церкви, були з лат. парохі мїсцевих святих і братств, так само і од о. Реформаторів і Домініканів. Явили ся чотири генерали з штабом, представителі всіх властей, почетна компанія і музика військова. А тому походили тріумфальному проводив рускі парохі ярославські, великі поважаїні всіма о. І. Хотинєцький з сотрудинками і капеланом воєсковим о. Острожницьким. Додаймо до того прегарний спів нотний молодіжї школьної і мїщан ввєцері під управу знаменитого співака о. Романовського, котрий сей хор сотворив; додаймо, ще й то, що тут на Іордані вїз школи і уряди замикають ся (хоч в школах обходять ся лиш лат. свята), а будемо мати образ успіху настоятеля гр. к. обряду в Ярославі. По богослужєнню відбув ся у о. Хотинєцького обїд, на котром явили ся три генерали, багато воєскових і представителі всіх властей. Прїятно намь було чути за Сяном по-при тоасти німецькї і польскі руске слово, голошене о господарстві, а вїдві всіх тоаств було наше „Многая лїта“. — *Бувшїй.*

Стипендії. В сїм році школьнїм внесено до вїдві кравего 1500 подан о стипендії з 26 фондів, на котрі були розписані конкурси. Вїдві кравей на сїні минушїх п'ятих надав стипендії 133 пєтєнтам. Деяких Русинів, котрим надано стипендії вже ми подали, а тепер доповнимо сїм вїдві: На університеті львівськй надїлено стипендіями 20 студєнтів вїдві правничого а 9 вїдві філософичного; правники Русини одержали: Стефан Дро-

гомирєцький П. р. з фондів Завадського 157-50 зр. Іван Дрогомирєцький П. р. з фонд. Завадського 210 зр., Мих. Луцький IV р. з фонд. Гловинського 157-50 зр.; філософи Русини: Івань Копач з I р., Іосафат Петрик з II р., Ник. Сабат з III р., вїд з фонд. Гловинського по 157-50 зр. На університеті кравьськй надано 7 правничих, 5 філософів і 19 медиків; Русини медики одержали: Мар. Підсонський I р. з фонд. Журавковського 262 зр., Аванія Гнатішак II р. з фонд. Закардонської 210 зр., Яків Невєстюк III р. з фонд. Гловинського 157-50 зр., Тома Королік IV р. з фонд. Журавковського 210 зр. Студєнти гімназіальні Русини одержали стипендії: в Бережанах Мих. Пюрко VI кл. з фонд. Гловинського; в Бучачі Григ. Бобак III кл. з фонд. Скибинського 85 зр.; в Ясї Ясїєвський Васильчак VII кл. з фонд. Гловинського; в рускй гімназії у Львові: Ів. Цїпановський V кл., Юх. Величко V кл. оба з фонд. Артимовича по 45 зр., Василь Винар VIII кл., Мих. Васькович VIII кл. оба з фонд. Гловинського по 157-50 зр.; в Перемислі Тома Прокопич II кл. руских паралєльок з фонд. Скибинського 80 зр.; в Самборі Омєляк Чайковський VIII кл. з фонд. Чайковського 300 зр.; в Стрию Іполит Левицький VIII кл. з фонд. Гловинського; в Тернополі Ник. Ластовєцький V кл. з фонд. Гловинського з Золочев Григ. Панчинський V кл. з фонд. Гловинського.

Русини в Сараєв (в Боснії) збрали між собою в часі коляди 15 зр. на будову руского театру у Львові і прислали ту суму на руки нашої редакції.

Цесар затвердив вибїр п. Александра Милковського на маршала ради а п. Адама Скибинського на заступника маршала поїтвом в Горлицях.

В Любні величїм говорять, що Члєститель тамашного заведення купецкого, бар. Бруницький, виграв рекурс в міністерстві справ внутрїшних в сїм способі для себе користний, що тепер кождей селянини що займає ся шевством, краєвством, ковалством, або має крамницю в Любні, мусить платити дїдичеві, титулом податку, 5 зр. річно такої купелевої. Мабуть ся якось не годить ся, щоб хто, мешкаючи два кілометри від заведення і займаючи ся якимсь промыслом, мав платити два податки, а то один цесареві а другий дїдичеві, а однак так оно єсть, бо вже за сїю таксу ескєктуры фантають.

Характеристично! Мені лучило ся в по-Іорданський день переїждати по-при славетне покуске мїстечку Отиню. На дворі стояв мороз, аж під чобітьми скрипїло, здаєт ся, що й собаку на таку студїю не вигнав би ніхто з хати, а таки на шляху було людно, дуже людно. Де-то гавпє порося, який шкєлину, що лєдвї боками носить, старєній бабє несуть курок і покладки в хустині, — по тих всїх признаках я узяв, що в Отині безсєчно ярмарок. Мимохоть заговорилось до одного прохого, старого вже дїдуся:

— А куди Вась отє, дїду, Богь прова-

дить?

— А, а куди ж би він вїсїм йти, як не до Отині на Ярмарок?

— Ну, чи ви щї продаєте, чи купувати-мете? — звїдав ся я дальше.

— Та нї, у мене, правду сказавши, ніякого дїла на ярмарку, продати нема щї, хоч би і хотїв, менї вже й не треба нічого, хіба трун-ви, але от чобітькє все йде, аби ярмарок був густїйшїй...

Оттак одповїдь почув я, таке переконанє в народі дотично „шєствїя“ на наш славетний ярмарок, а через те оні такі людї, бо певно половина людей анї нїчо не купує анї не продає, а тільки походжає, оглядає і од часу до часу щось „торгує“... Все те за дїя того, щоби ярмарок був „густїйшїй“. — *Насткомий.*

Пєкутий пїсар. Намїстництво львівське вїдало сїмї днєми обїжнїк до старостів, в котром вїзав ся їх, щоб енергїчно сїдїли за покусними пїсари. В той справ однеслось намїстництво також до вишнєх судів кравєвих у Львові і в Кракові, щоб вїдали одповїдї зараджєня до підчинєних судів.

Ludzi nigdzie w krajach tutejszych przechodzić niemogącym sądzi i nakazuje, ażeby z strony Ak-torowej dla większej obwinionej konwicy...*) z Prawa iako na śmierć zasłuził przysięgi, którą przysięgę gdy wykonał, Sąd niniejszy na kazuie, ażeby wspomniany Wasyl Baurak wypła-cając się w życiu za excessa swoje wyprowadzo-ny na Plac śmierci na przod przez Mistrza Sprawiedliwosci że się ważył na niewinnych winne wznoście ręce u zabiać, obie ręce żywo toporem ucięte, podobnie z ucięci tych gło-wa odcięta być ma tymże toporem. Na ostatku ciwierutowany żeby był na wstręt u pohamowanie Innym od takowego życia też Ciwierci powinny być zawieszane na szubienicy w polu przy trak-cie stojącey potym w czasie dalszym w ziemię schowane. Głowa tylko w czas dłuższy stać po-winna. Dla ktorej tak odebrania kary rzeczono-ego Wasyla Bauraka Sąd natychmiast do wypelnienia Eksekucyi u dosyć uczynienia Dekretowi temu Mi-strzowi Sprawiedliwosci Miasta tutejszego zdać rozkazuie a do attentiona Radnych swoich de-stynuje. Mocą Dekretu tego.

Ten Dekret aprobuję u ręką własną podpi-suję się. Datt. w Bohorodczanach d. 26. Aprilis Ao. 1754. St. Kossakowski K(asztelan) K(amien-ski). L. S.

В протоколи вїсїли не вписувано са-мого акту страчення засудженого на смерт, тож і про виконанє вироку дотично Баю-рака не знаходимо в них анї згадки. Але свїдчить о томь лишив намь припадковим ббльше способом польськй „поєтє серця“.

*) Тут лишено трохи порожнього мїсця, отже не знаєт, хто складає присягу, що Баю-рак винен і заслужив на смерт.

як єго величають. Фр. Карпинський в своїй автобі графія *). Пєше бїз в нїй:

„Pierwsza, którą w tych czasach widziałem egzekucja kryminalisty w Stanisławowie, wielkie mi uczyniła wrażenie; był to rozbójnik, nazwi-skiem Bajurak, jeden ze dwunastu młocjów Do-bosza, a po śmierci jego naczelnikiem zbrojkiej bandy obrany; który na plac śmierci idąc, kazał sobie podać fujare, czyli ulubioną pieszczatkę gó-ralską, na której smutne dymy góralskie przy-grywał. Stangłem tedy blisko z ojcem, żebym widział ściegę zbrodniarza tego.“

Мусьло то бути дня 27 цвітня 1754 р., т. є. слїдуєчого дня по підписаню Косаківським в Богородчанях декрету смертї.

В такім низьком упадку знайшло на-раз кїнець буйне юнацтво гóрськго народу руского, виродившєсь в найпєганїше розбє-шавство. Збєсувалось дуже сєро, стратило зо-всїм характер оружякого протєсту, якого по-части прибрало було за Доббучука, зєвнуло силу на себе, збїло ся само в сьбї і упало сєрєд прокльовї може і всїх верств су-спїлности, запропастивши себе в згубавши власними силами, як той скорїй, що сємє-

*) Єсть днє авторомь знаню, красної пїснї поранкою: Kiedy galne wstają zorze, a swego czasu uciła ся молодїж на память пращани Лїнды в горах і сїлївано майже в кождїм поль-ськїм і не в одном рускїм домї єго пастор-рально Laura i Filip. Ходив до школи в Стані-славові, котру вели Єзуїти. (Ks. Sadok Ba-chor: Pamiątki miasta Stanisławowa. Lwów 1858). В р. 1754 мав Карпинський 13 лїт. — Кс. Ба-ронч мьилит ся, твердячи, що „Bajurak po śmierci Dobosza rok tylko dokazywał.“ Гл. єго Pamiątki, ст. 150, нота 112.)

себе затроє ідею смертельною. Запалахотї-ло оно ще раз в роцї 1759 за Івана Бой-чука, але не на довго і в підобїм видї як за Баюрака.

О Бойчуку і о єго нападї на Болєхов в подамо вїсти небажком.

В горї натягнули ми, що дня 5 сєрпня 1751 р. поставлено передь суд, разом з ббльшом товаришам компані Баюраков, також Ільєка Семенов а Андрїя Дреботикового, обох родом з Доры, котрі однак не належали ніколи до тон компанї, лиш до янш, що нею проводив яківс Семенъ Баюрак з своїм сьном. Тому вїдвіля ми з нашого оновїда-ли тих двох опришків, а подамо тут доперва на кїнци, що оні збєнали. Примїти належить, що родина Баюраків з Доры мала якєсь заплуване до життя розбавацко-го, бо бути може, що ватага Семенъ був якимсь своємь старого Гната, котрий вї-вїв Василя і других сьнїв сьнїв в опришкї.

Ільєко Семенов вговорив до про-токолу, що служав за жовїра у свого пана (Дора належала до Салги, але не знаєт, чи бїз сїдїв сам на мїсці, чи держав в сьнїв підбїрєних добрав підстаростів). Будучи раз на вартї при арештантах, пє-рєбрав мїрку, упев ся і заснує, а ареш-танты повтїкали. Коли пробудив ся і пбав-зав, що арешт порожняк, утїкв також до своєї хати. „Аж третїй рбк тому (отже 1749 р.) прийшов до нас в хату Семенъ Баюрак з сьном своїм і иншими пїтєма опришкми, намовили нас обох, мене в того другого, що тут зб мїною сидїть в сєвє-

стрї до своєї компанї, і попровалили нас до Стопчатова на рабунок, але там нас обох зловили і завезли суду до арешту, де вже третїй рбк сидїмо.“

Андрїя Дреботикового мав пб-ся єго власного збєзна підобати Семенъ Баюрак, як бїт, Андрїй, повертав бд овець сьнїв і людєх з половин двго-пльських, і намовав в опришкї. Дребот-иков не дїйшов уже навіть до бїд а ма-терї, але пбїшов з Баюраком розбавати. До компанї добрав сьб ватага крім сьна і Дреботикового, ще Семенова з Доры, даль-ше одного лєдїя з Микулїчина а двох з Ямнов, і так усї сїмє напали на одного жиди в Стопчатові, але що то було се знає-но з вєчєра і людє що не спали, то учинив ся гамбїр, збїгд ся товпа людє, нагналі опришків, а вх обох, т. є. єго і Семенова зловили і бдїдали до сєвєсєтру.

Що ся з ними обома стало, не знаємо, бо щєзав за ними всякї стїд. Разом з товаришам компані Баюраков не засуджє-но их на тортури.

На сїм кїнчїмо нашу розвїду. Уто-мили ми нашх читатєлїв оповїданєм повтаряючих ся на подбїй ладї нападів і розбав, зарбав як і нашім власним, зовсїм не цїзавим коментарям, якими ми хотїли вєста хаотичнї а часом неяснї абданя опришків з яківс лад. Та годї було инакше, бо шєдо було матеріалу цїн-ного, провїреного судам, а що все разом і не дуже цїкає і не весєле, — з сїм мы уже давно мусїли погодитися, бо чи мнєго то наша історія має картинь весєлїх?...

Д-р Юліан Цєлевич.

— Дирекція залізниць державних повідомляє, що з дня 1 н. ст. лютого змінено розклад їзди на шляху залізничному Дрогобицько-Бориславському. Подробиці сего нового розкладу оголошені окремими п'ятактами.

— „Фрине“, величавий і знаменитий образ Семирадського, буде виставлений в той тиждень на кілька днів у Львові. Сей образ закупив цар російський, а тепер ще лише має бути виставитися по головніших м'єстах Європи. З Львова перевезуть сей образ до Лондону.

— Дрбний в'єсти. Громада Останківців, пов. коломийського, одержала від цесаря 100 зр. підмоги на будову школи. — Цесарева іменувала ц. и к. даму хреста зв'язного графиню Марію з Скіпінських Баденову (жону намісника) своєю дамою палатною.

Господарство, торгівля і промисль.

— Ціни зббжа в Галичині. Tygodnik ekonomiczny подає: Вскій сумнів що-до досягнень сегоднішнього невдоволює устає супротив факту, що теперішній ціни зббжа в Галичині суть найвищі в Австрії. Уже від кількох тижнів Краків, Львів і навіть Чернівці зазначають ціни вищі від Відня і Пешту. Такий стан відбуває ся на промисль млинарський. В цілому краю брак млива і експорт мливи неможливий. Один з найбільших млинів львівських стоить вже від осені. Найбільший млин коломийський має застановитися на другий місяць і всі робітники розпущені. Інші млини лише в часті заняті.

— Зббжний магазин в Коломиї. Коломийський відділ господарського Товариства загадав основати в Коломиї магазин зббжа. Торговельна і рільничо-промислова спілка має зібрати всі потрібні дані до основаня такого магазину. Магазин буде обнимати що найменше 300 вагонів, а кошти обчислені на 100.000 зр. Коломиї єсть тепер дуже важним осередком торгівлі зббжем. Копальні угля, розвиваючи ся тепер в Коломиї, домагають ся будови шляху залізничного до Городенки і Заліщиків, а тим самим улегшити ся довозу подільського зббжа до коломийських млинів. Також вступе тепер в Коломию значний вивіз фасолі. Основане зббжового магазину в Коломиї єсть великою вагою для сплятинського, косівського, городнянського і надвірнянського повітів.

Іменования, конкурсы, перенесения и пр.

— Именования. Цесарь именував президента суду окружного в Коломиї, д-ра Александра Мнишка-Тхуржинського, совітником секційним в міністерстві справедливости.

— Перенесения. Міністерь торговлі переніс старшого управителя поштового Іларія Любенецького з Рашева до Станіслава.

Посмертний — 5 — онов'єтки.

— Адольфина П'ягулянова, подруга проф. Бротеля П'ягуляка, упокоїла ся 9 н. ст. с'єня по довгої і тяжкої недугі в Чернівцях. Похорони відбули 11 н. ст. Пером з'ї земля, а опечаленого патріота нехай Бог крїпить для Руси і оспротїльх дїток! Члени черновецьких товариств руских зложили на домовині покійної привітальні руского народу, котра була членом „Народного Дому“, гарний в'єнец з синими золотом украшеними лентами і написом: „Поважній подружї брата-товариша — Члени черновецьких товариств руских“. Надгробком промовив від Русинів п. Омелян Попович.

Телеграми „Дїла“.

Відень 4 лютого. Закон карний і проект управлїння промислу будівничого не придуть вже сєи сєи на порядок денний палати послов. Зачувати, що спільний делегації будуть скликані в першій половині маа.

Лондон 4 лютого. Парнел одступив від процесу против редактора Times а доставив 50.000 одшкдованя.

Берлін 4 лютого. Після в'єстей з Капіру подужав вже Еміль-паша на столько, що буде мог в март вїхати до Європи. Кажуть тут, що Еміль готов вїхати в інтерес Нїмеччини вїхати знов до Вадалау.

Софія 4 лютого. Майора Паницю і шість других офіцерів арештовано за підбурюючї бесїди против князя і правительства; слїдство веде ся далше.

Ріо-Янейро 4 лютого. Міністерь рільництва Рібейро подав ся до димісії.

Надбелане.

Д-р медицини

В. Галаревич

одбувши практику в шпиталях віденьських
остав в Болшівці
и ординує у всіх недугах.

ВЪ СКЛАДАХЪ

Народной Торговлѣ

у Львовѣ, Станиславовѣ, Перемышлѣ,
Тернополѣ, Дрогобичѣ, Коломнѣ, Стрыѣ,
Спятинѣ, Самборѣ и Рогатинѣ

продается:

Косы по 40 и 50 кр. (найліпші).

З фабрики братів Шулякевичів:

Плуги № 1, зр. 760, № 2, зр. 11; Ко-

лѣсниця зр. 6.

Плужки-оборотачѣ до буабѣ в двохъ

частяхъ 18 зр.

Сѣякарнѣ по 24 зр.

2948

Ц. к. упр. гал. акційный

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

продает по курсу дневномъ

5% Листы гипотечный

якѣ такожѣ

5% преміованій листы гипотечный

Порученія з провинцій виповняє
одворотною поштою без провинцій.

2220 125—0

Розклад їзди на залізницяхъ державныхъ

важний від 1 листопада 1889.

Після львівського сочинення.

Одходитъ з Львова:

В напрямі до Стрия: 1) Поїзд особовий з Буда Пешту, Мункача, Лавочного, Сухи, Хирова, Стружа Лавочного, Мункача, Буда-Пешту, Станіслава і Гусятини поїзд особовий о 5 год. 50 мин з Львова. — 2) До Стрия, Хирова і Сухи о 10 год. 20 м. перед полудн. — 3) До Стрия, Хирова, Сухи, Лавочного, Мункача, Буда-Пешту, Станіслава і Гусятини о 8 год. 45 мин. вечеромъ.

В напрямі до Станіслава: 1) Поїзд поїзний до Станіслава, Черновця, Сучави, Ясє, Бука, рещу і Гусятини о 9 год. 16 мин. перед полуднемъ. — 2) Поїзд особовий до Станіслава, Черновця, Ясє і Бука рещу о 4 год. 25 мин. перед полудн. — 3) До Станіслава, Гусятини, Черновця і Сучави о 10 год. 13 мин. вечеромъ.

В напрямі до Рави руской: 1) Поїзд м'їшаний до Белзи і Сокаля о 7 год. 43 мин. рано.

Приходить до Львова:

В напрямі до Стрия: 1) Поїзд особовий з Буда Пешту, Мункача, Лавочного, Сухи, Хирова і Стрия, о 8 год. 26 мин. рано. — 2) Поїзд особовий з Сухи, Хирова, Стрия, Гусятини і Станіслава о 3 год. 36 мин. рано. — 3) З Буда Пешту, Мункача, Лавочного, Стружа, Хирова, Стрия, Гусятини і Станіслава о 12 год. 8 мин. ввечері.

В напрямі до Станіслава: 1) Поїзд особовий з Сучави, Черновця і Станіслава о 6 год. 55 мин. рано. — 2) Поїзд особовий з Бука рещу, Ясє, Черновця, Гусятини і Станіслава о 2 год. по полудн. — 3) Поїзд поїзний з Бука рещу, Ясє, Черновця, Гусятини і Станіслава о 8 год. 5 мин. вечеромъ.

В напрямі з Рави руской: 1) Поїзд м'їшаний з Сокаля і Белзи о 5 год. 21 мин. по полудн. П'якати розкладу їзди на шляхахъ залізничнихъ державнихъ в Галичині одержати можна на кожній стації по ціні 6 кр.

Всѣ льосы австрійскій и угорскій

такожъ дозволені

Льосы заграничній

продаетъ найдешевше, а такожъ на мѣся-

чний сплати

АВГУСТЪ ШЕЛЛЕНБЕРГЪ

у Львовѣ

дѣмъ банковий и коитора вѣрнѣи.

Выдають газети львовскія „НАДВІА“;

передплата рѣчна на провинцію зр. 1.80.

Складъ кавы

АРТУРА КОСЦИНСКОГО

під знаменемъ

„СІРІОСЪ“

у Львовѣ, Хоружина ч. 22

поручає добру и видатну каву спр-

ваджену безпосередно від проду-

центівъ з Америки полудневон.

Коштує у Львовѣ:

1 кильо зр. 1.80 и 1.90 зр.

кава палена 1/2 кильо 1.20 зр.

на провинцій:

4 1/2 кильо 9.15 и 9.60 зр. франко.

Обираючимъ надъ 50 кильо опустъ.

Не маю зовсімъ тихъ

родівъ кавы, котрі одго-

тують инші підъ назвою

мого имени. Спродажну каву

просто від продуцентівъ, що мо-

жу доказати, и продаю ем наймен-

ше о 20% дешевше якъ хто не-

будъ. В Гамбургъ и Триєстъ мож-

на достати каву вже лашъ з че-

твертой руки, а то для того, що

продувентъ спрдає гуртовникова

на мѣсці, той знов гуртовникова

в Европѣ, відъ тихъ гуртов-

нионѣрѣ; а відъ него ажъ купецъ и

то звичайно не просто, але черезъ

агента мѣсцевого або подорожню-

чого. Впрочѣмъ може кождей самъ

перекозати, чи достане до инде

по той ціні таку каву якъ моя —

до якості и смаку. 2237 (63—)

Складъ комісовый виробівъ ткацкихъ

взорцевого варштату ткацкого

ВЪ ГЛИНЯНАХЪ

ВЪ ТОРГОВЛІ

ВАЛЕРІИ ВОЙЧИНСКОЙ

у Львовѣ, площа Маріацкій ч. 10

поручає в великомъ выборѣ

Полотна з добрихъ прями, бїлі гарно апрованіи на

сорочки, Калесоны, Пошевки и Простирала безъ шву, Дим-

ки бїлі лїній и півъ з бавовно, Бїльє столове и Руш-

ники вибїчені на варштатахъ системою „Гаварда“, Ху-

стины до носу, Стирки до кухнѣ, скла и пороку, Ходники,

Портїєри, Дрелїки на стору и матрасы, Мѣшки на зббже

безъ шву и шитї, такожъ грубї и мѣцїй полотно на ма-

гльовники, стирки и т. п. 3344 3—10

Вкусный и дешевый

Выправы слубнї

найновїшї сервіси порцеляновї столовї комплектъ на 12 особъ від зр. 16.80 до зр. 120, великій выборъ прерозныхъ фасонівъ и декорацій, понадъ 100 сервісівъ все на складѣ, и такожъ частинами можна кушувати в доволнѣмъ складѣ або поодинокихъ штукахъ.

Припаднїи и вкуснї сервіси до габаты, комплектъ на 12 особъ від зр. 13 до зр. 50.

Декорованї гарнїтури до умывальнѣ, комплектъ від зр. 4.40 до зр. 35, порцеляновї, штїлгетовї, вудувовї, майолїковї, и оригїнальнї англїйскї столѣ до умывальнѣ від зр. 4.50 до зр. 16, з мрамуровою плитою и полицею зр. 18. 3352 1—3

Самовары російскїи, москвїи, томбаковїи и вїкелї, у всіхъ фасонї и велич. від зр. 7—175 (на 300 особъ).

Тацки підъ самовары и чарки підъ кранїкѣ.

Тацї деревяннї, столїки до гербатовї складанї.

Тацї блашанї, лакированї, аляскавї и сѣбнї.

ХІНЬСКЕ СРЪВЛО

найліпшого рода з ц. к. на дворной фабрики Германа. виробъ звѣстнїи з доброты и тревалости, ножї, вилки лож-

ки, ложечки, половники, подставки и т. п. цукорнички, етажерки, по цїнахъ фабричныхъ.

Машинки до кавы порцеляновї, патентованї.

„Non plus ultra“ москвїи.

Рѣзнїи приборы кухоннїи и домовїи порцеляновї, деревяннїи и металевїи.

Цїны сталї, цїнникї на желанье.

КАЗИМИРЪ ЛЕВИЦКІЙ, Львѣ

головнїй складъ для Галичинѣ, при улицѣ

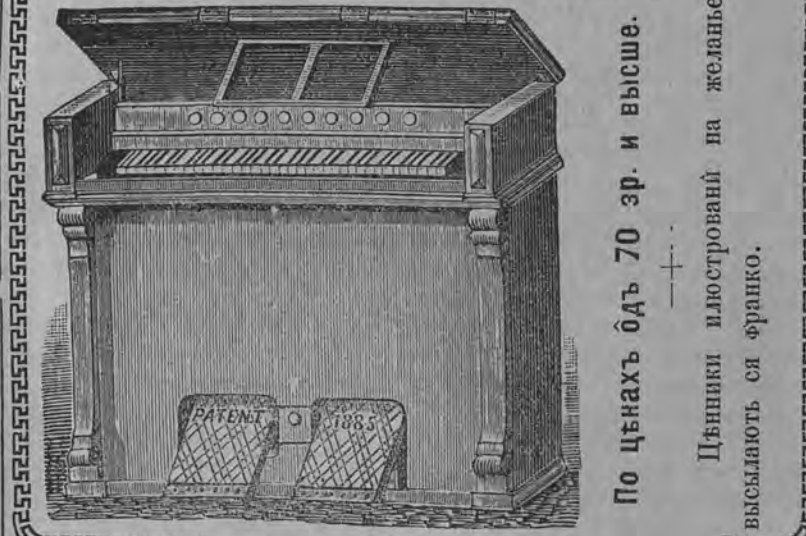
Трибунальскій.

ГАРМОНІОМЪ ДЛЯ НАУКИ СПѢВУ

з фабрики

ИВАНА СЛИВИНСКОГО

у Львовѣ п. и ул. Коленника ч. 16, (въ власнѣмъ домѣ.)

Вѣдєнскїй Магази́нъ „au Louvre“ у Львовѣ

Е. М. БЕРНФЕЛЬДЪ зъ Вѣдїи, пл. Капитульнїй ч. 3.

Наибольшїй складъ товарівъ у Львовѣ.

Сензаци́но дешевїи сталїи цїны!

Наибольшїй выборъ, станиковъ, трикотажныхъ, каждого рода по зр. 2.50, 3.20, 4, 5, 6, 8 до 12. До прїгодного закупки поручає ся: 400 штукъ кафтаннїковъ, трикотажныхъ по зр. 3.50 и выше. Новостї: плїтї, вахлярї, убрани до волоса, коронки, лентї, матерїи бавелї, павїдки бїлїи до вступу. Новостї в дамскихъ капелюхахъ, коронкахъ, лентахъ, чїпїяхъ, запасакахъ, хусточкахъ и панчохахъ. Великій выборъ ручныхъ робѣтъ и бїлїи дамскїи и дѣтскїи. Великій складъ нїтаныхъ коронокъ, мережаныхъ вїдаковъ для дам и дѣтского бїлїи. Новостї в дѣтскихъ суконкахъ и запасакахъ по 70 кр., 1.20, 1.80, 3. до 4 зр. Добра нагода купна доки лишь выставе прїпасу. 50 штукъ стѣбнованыхъ покрово-атласовыхъ коздеръ в рѣзныхъ краскахъ штука 8.50, з атласового кашміру 6.20, коздки від 1.95, 2.40 до 3 зр. Вѣхѣдїи шемпїлїонїи обгорторнїи першїи величинїи зр. 1.25. Другїи величинїи 2.60, найбільшїи сорты 3.90 зр. Копїи фїлїзелїи по зр. 2.20 2.90, 3.50, 5, 6, 9 до 12 зр., дерки зр. 1.45, 1.80, 2.50, 4 до 6. Копїи до подорожїи и сѣпей, имїтацїи шкурїи тїгра зр. 6.90 8.50 до 12.

Правдїи вѣхѣдїи Туїнскїи фаранки и портїєры (все по парѣ) зр. 3.75. Марокко-фаранки зр. 4.20. Требїзонда-фаранки зр. 4.75. Багдад-фаранки зр. 4.50. Джуготїи портїєры (2 половинїи), 1 драперїи, 1 ахбраса, все разомъ зр. 1.75, вѣ львїшїи родъ зр. 2.20 до 2.90, до того двохдїи гарнїтуръ складанїи бїлїи серпанїи фаранки (Brussel) на цїне дїно зр. 1.90, 2.50, вѣ львїшїи родъ зр. 3.50 до 6. Великій сальоновїи козры и дѣтскїи козры зр. 4.10, 4.80, 6.50, 7.50; англїйскїи стрїпанїи від зр. 8.60 и выше. Останка ходїи 8—12 метр. цїлїи останокъ 2 зр. до 4.50.

Одѣль козрїи, коздеръ, коздеръ, козрїи и показовыхъ предметівъ жїстїи на повѣ-поверѣ. Експедицїи фїлїалїи у Вїдїи при ул. Rothenburgstrasse № 37. Заможїи з провинцій за посыланїемъ або попереднїи прїсланїемъ грошей. Илїстрованїи цїнникї товарівъ высылає ся на провинцію даромъ и оплатно. 3263

Зъ глубокїи поважаємъ

Магазинъ „au Louvre“, площа Капитульнїй у Львовѣ.

Елеонора Бандуровска

акушерка, мешкає у Львовѣ

Ринокъ, ч. 3., ручїи за тайну

прїймає у себе и подає всяку

выгоду. 3345

Закладаю ся

за всяку цїну, що нїхѣ зъ моїхъ

конкурентівъ не вїль продавати го-

тову або робїти одѣжї для мужчїи и

хлѣбїи зъ матерїи краснїи и за-

граничнїи такъ дешево, якъ я. По-

ручаю мої богатїи складъ такожъ Вє-

3109 Духовенству. (33—?)

Заможїи в мѣсцїи и зъ провинцій

выконують точно и ретельно. На жа-

данье высылаю взоры даромъ и франко

Давїдъ Шварцвальдъ,

магазинъ мужского одѣжї гуртомъ и

подробно.

Львѣ, ул. Галицїи ч. 8.

Заложенїи 1848.

Универсальнїи плуги

такожъ 2-, 3- и 4-борозднїи плуги

цїлїи зъ желїи и сталїи

продаютъ найдешевїи и найліпшїи

Umrath & Comp.,

фабрика машинъ господарскїи

Прага-Будна.

Каталогїи на желанье даромъ.

Замѣнїи

засвѣдѣнїи можна перегланути

СКЛАДЪ:

у Львовѣ, ул. Городецка ч. 61.

Оповѣщення

Выходить у Львовѣ по дня (крѣмъ недѣль и русскихъ святъ) о 5-ой годины по полудни. Литературный додатокъ „Библиотека найзнаменитѣйшихъ новѣстей“ выходитъ въ вторникъ, а въ вторникъ и пятницу на перекрѣстѣ разокъ въ Дѣло.

Предплату и нисераты принимаютъ: у Львовѣ Администратія „Дѣла“ ул. Баторія 24, Центральное бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Короля Людвига 9. Въ Перемышлѣ Бюро газетъ ул. Довга 77 (стара почта). У Вѣдн М. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelk I. Stubenbastel 2. Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ M. Haasenstein & Vogler. G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Дѣло“ и нисераты платитъ у Львовѣ.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ въ литер. додатокѣ въ Австріи: на цѣлый рокъ . . . 18 зр. на цѣлый рокъ . . . 24 зр. на цѣлый рокъ . . . 9 зр. на цѣлый рокъ . . . 12 зр. на цѣлый рокъ . . . 4 зр. 50 зр. на цѣлый рокъ . . . 6 зр. на цѣлый рокъ . . . 1 зр. 50 зр.

у Львовѣ: на цѣлый рокъ . . . 16 зр. на цѣлый рокъ . . . 8 зр. на цѣлый рокъ . . . 4 зр. на цѣлый рокъ . . . 1 зр. 35 зр. Редакція, Администратія и Издательство по ул. Баторія. — Рукописи принимаются лишь на поперекъ застѣжки. — Рекламная неоплаченная реклама бѣда шорта. Пособники членовъ комитетъ 8 зр. а. в. Оголошенья принимаются по цѣнѣ 6 зр. бѣдъ однимъ стрѣлками печатнымъ, въ рубр. „Надѣськане“ по 20 зр. а. в. Подписки числятся по 10 зр. бѣдъ стѣнками.

У Львовѣ, дня 25 сѣчня (6 лют.) 1890.

Вчера сконфіскувала ц. к. прокураторія державна ч. 19 „Дѣла“: 1) за вступну статью, де изъ становища обовязуочої конституції була бесѣда про заборону зборѣвъ выборовъ въ Подгайцахъ для выслушаня справозданя свѣго посла и члена выдѣлу краєвого д-ра Даміана Савчака и про одпущеніе проф. Романчуковича данои вже одпущки, и 2) за дописъ зъ Подгайцъ, де була представлена ситуація въ повѣтѣ подгайцкомъ.

Урядникъ зъ ц. к. прокураторіи забравъ уже зъ почты накладъ „Дѣла“, для того мы не могли выдати числа 19-го въ другомъ накладѣ и розбѣслати нашимъ Вп. читателямъ.

За що ц. к. прокураторія державна сконфіскувала обѣ тѣ статьи, мы не можемо вгадати, бо, на нашу гадку, нѣчо въ нихъ не було такого, щбъ бы подпадало подъ якій-небудь параграфъ закона карного. Мы надѣсьмось, що ц. к. судъ не затвердитъ той конфіскаты, але що-жъ? — се зможе наступити ажъ тогдѣ, коли обѣ статьи давно уже стратять интересъ хвилѣ...

Зъ Подгайцкаго надѣслано намъ въ першомъ окружникѣ ц. к. староства подгайцкаго розбѣсланы дня 3 н. ст. лютого посланцами до всѣхъ громадъ въ повѣтѣ.

Окружникъ той звучитъ:

L. 1584.

Do Zwierzchności gminnej

W...

Posel Sejmovy Dr. Damian Sawczak porozysyal zaproszenia do wszystkich Zwierzchności gminnych i wyborców na zgrupowanie celem zdania sprawy z czynności poselskich — na dzień 6 lutego b. r. w Podhajcach. Ponieważ powyższe zgrupowanie ze względów policyjnych zakazałem i z tego powodu zamierzono zebranie nie odbędzie się w Podhajcach, przeto podaję to do wiadomości Zwierzchności gminnej z wezwaniem, aby zawiadomiła o tem interesowanych wyborców, by niepotrzebnie nie trudzili się do Podhajec.

Podhajec dnia 3 lutego 1890. C. k. Starostwo: Szczeniowski.

А д-ръ Даміанъ Савчакъ по знаній уже телеграфічною звѣстцѣ одъ подгайцкаго ц. к. староства про заказъ посольского справозданя въ Подгайцахъ въ день 6 н.

ст. лютого одержавъ на другій день таке письмо одъ того-жъ староства:

L. 1584.

Do Wysoko poważanego D-ra Damiana Sawczaka Posła na Sejm krajewym Człona krajowego Wydziału w Lwowie.

Dnia 3. s. m. doneslyście Wysoko poważanyj Hospodyne szczo zaprosyliście na dzień 6. s. m. o godziny 11-tij przed południem swoich wyborców w cily zdania sprawy z Sejmowej działalności poselskiej. Równocześnie doneslyście Wysoko poważanyj Hospodyne szczo zgrupowanie to widubude się w Podhajcach w zajiżdzi Adlera.

Poneż piśła soderżania dochodzenie w zajiżdzi Adlera, kotryj o tim zibraniu niczo ne znaje nima widpovidnoho pokoju na widubie toho zgrupowania a prezes Rady powitowoi izwolyw na widubie toho zgrupowania w znachodiaszcy się w tim samym domi sali Rady powitowoi do perwa po dniu 13 s. m., proto zi wzhladu szczo zachodyt oszypka w nawedenim proszeniu szczo do miejsca zgrupowania, zakazuju na pidstawy postanowienia §. 2 i 6 zakona z 15-ho lystopada 1867 Cz. 136 d. r. d. widubia toho zgrupowania w dniu 6 s. m. w Podhajcach.

Protiw tomu zariadzeniu przyluże po mysly §. 18. nawedenoho zakona rekurs w protiahu dniw 8 do wysokocho c. k. Namistnyczestwa za posredstwom c. k. Starostwa wniesy sia majuczym.

Podhajci dnia 2 Februaria 1890.

Ck. Starostwo.

Szczeniowski.

Не вольно намъ — судячи по вчерашній конфіскаці „Дѣла“ — запускати ся въ критику сего письма подгайцкаго ц. к. староства, хочъ бы мы навѣтъ що друге слово покликувались на приписы законѣвъ, але чей же буде вольно намъ — и ц. к. прокураторія державна не сконфіскуе — коли мы подамо повный текстъ тыхъ §§-ѣвъ 2. и 6. закона зъ 15 падолиста 1867 р., на котрій покликало ся ц. к. староство. Параграфы тѣ звучать:

§. 2. Кто хоче устроить згромадження народу або взагалѣ згромадження всѣхъ присутнихъ а не ограничене на запрошеныхъ гостей, муситъ о томъ найменше на три днѣ передъ намѣреннымъ згромадженнямъ на письмѣ уведомили власть, подаючи цѣль, мѣсце и часъ згромадження. Власть має о томъ повѣдомленю сейчасъ выдати письменные посѣдѣнье.

§. 6. Згромадження, котрыхъ цѣль протавитъ ся законамъ карнымъ, або котрыхъ одбутье загрожже публичному безпеченству або публичному добру, має власть заборонити.

Польскій газеты Przegląd, Gazeta Narodowa, Czas зовѣтъ мовчати о одмовленю салъ рады повѣтвовой д-ру Савчакови на справозданье посольске и о забороненю того

справозданя ц. к. подгайцкимъ староствомъ. Що-до одкликания одпущки проф. Романчуковича Przegląd дуже хвалить заборону дирекції (?) гимназій, котра не дала рускому кандидату одпущки на wyborczą wedrówkę agitacyjną и домагае ся змѣны ординації wyborчої въ томъ дусѣ, щобы протесоры не могли бути послани, а тымъ чинномъ можна бы позбуди ся теперѣшного головы руского клубу соймового. Kurjer Lwowski вызвае п. Романчука, щобы, не оглядаючися на зарядженье своєї зверхничой власти, таки станувъ передъ выборцами, хочъ Kurjer повиненъ бы змѣркувати, що се рѣчь неможлива. А що посоль Романчукъ має цивильну одвагу, доказъ того дае въ соймѣ, де зъ болышою смѣлостію боронивъ справу народу, нѣжъ найсмѣлѣйшій оппозиційный посолъ польскій.

Вчера Головный рускій Комитетъ выборчий а зновъ окремо наше политичне товариство „Народна Рада“ львѣвска выслали телеграммы до президента министровъ г-р. Таффого зъ жалобою на звѣстній небудай доси факты, якій зайшли останними днями дотычно выбору посла до рады державной.

Сегодня одержуемо одъ посла и члена выдѣлу краєвого д-ра Даміана Савчака слѣдующе письмо:

Оповѣщення.

По скасованю ц. к. Намѣстничствомъ заказу ц. к. Староства въ Подгайцахъ зъ дня 2 н. ст. лютого 1890 ч. 1584 скликаного мною збору выборовъ на день 6 н. ст. лютого 1890 въ Подгайцахъ, подаю до вѣдомости всѣхъ моихъ Вп. выборовъ, що на категоричне жаданье многихъ выборовъ приѣду для справозданя посольского до Подгайцъ дня 10 н. ст. лютого 1890 (въ понедѣлокъ) о годинѣ 11 рано и прошу Вп. выборовъ, щобы всѣ того дни въ Подгайцахъ явили ся.

У Львовѣ дня 6 н. ст. лютого 1890.

Д-ръ Даміанъ Савчакъ, посоль подгайцкій и членъ выдѣлу краєвого.

Зъ руху wyborczego въ окрузѣ Бережаны Рогатинь-Подгайцѣ.

Въ сѣвѣ бійки мѣжъ правыборцами въ сѣдѣ Мозоловѣцѣ мѣстныя Gazeta Lwowska въ рубрицѣ Хроника, отже неурядово таке поясненье:

— Не можу чекати ані одного дня. Не думайте, що я безъ розуму або попавъ въ маію. Увѣраю васъ, що маленьке кружельце, котре зазначивъ я оловцемъ, заважъ менѣ дознавати невольный муки и я приѣхавъ на те, щобы вы зробили операцію.

— Даруйте, не можу, — одказувавъ ся докторъ.

— Чому?

— Тому що ваша рука не выявляє патологичного розстрою; я не бачу нѣякои болѣзни на мѣсці, котре вы зазначили оловцемъ.

— Вы певно думаете, що я остаточно збѣжовъ зъ розуму або смѣю ся надъ вами, но вѣрте, то не датяньство, и услуга, котронъ жду одъ васъ, менѣ крайне конечна, — казавъ хорый и выявивъ изъ портмонетки білетъ на тысячу золотыхъ, положивъ на столѣ.

— Кажу вамъ же разъ, что нѣ за жаждой скарбы вы не наклоните мене назвати болочнымъ членъ зовѣсмъ здоровый и оперувати его. Такий поступокъ склонитъ публичку сумѣватисъ въ моѣмъ обовязати менѣ рани.

Заявивъ сурдугъ, той чудный чоловікъ заковитъ рукавы сорочки и взявъ въ лѣву руку скальпель. Одна секунда — и сталь зробила-бъ засѣчку на шкурѣ.

— Здержитъ ся! — скричавъ докторъ, боючися, щобы хорый не ушкодиль якої небудь важной артеріи. — Коли вы настаєте на операцію, то нехай буде на вашѣмъ.

Докторъ взявъ нѣжъ и попросивъ хорого одвернутисъ, для того, щобы видъ крови, невыдержавый для багато другихъ, не тревоживъ его.

— Зовѣсмъ безъ потреби, — сказавъ хорый. — Навпаки, я самъ покажу вамъ мѣсце, де треба зарѣзати.

И справдѣ бѣдъ до останка выдержавъ холдаскровоно операцію, рука его въ разъ не

„Бійки въ Мозоловѣцѣ не зайшли подчасъ правыборѣвъ, але по переведеню въ настѣдковъ сварки о резултатѣ правыборѣвъ. Непорозумѣня тѣ повстали мѣжъ двома сторонництвими рускими, именни сторонництвомъ о. Емаліяна Застирца, мѣцегово гр.-кат. пароха, до котрого належить и вѣйти мѣсцевый, Томко Сиченюкъ, а сторонництвомъ пртивнымъ, на котрого чолѣ стоить Петро Цяпа. Сторонники священика, по скѣпченю правыборѣвъ дня 22 м. м. околѣ годины 4-ой по полудни, удали ся на бесѣду до дяківки, а пртивные сторонництво до (свѣтѣй) катедръ. Коли участники того другого сторонництва выходили зъ кормши, стрѣтили вертаючого зъ дяківки вѣйта а Петро Цяпа и вѣчй почали чинити вѣйтовѣ докору, що въ передодень выбору не удѣлявъ имъ одпису листы выборовъ. Въ настѣдковъ топ суверечни Петро Цяпа, Федь Фірманъ, Олекса Гуць и Гарасимъ Балдачъ побѣди вѣйта. Натомѣстъ въ три днѣ по выборовъ, 25 м. м., сторонники о. Застирца: Гринько Фірманъ, Василь Гуць, Кирило Морозъ и Петро Сиченюкъ, братъ вѣйта, напали вечеромъ Пилипа Гундича на власномъ его полѣ и обѣили его аа те, то не голосувавъ на сторонника священика, Максима Заходяна, яко на выборахъ. Гундича при томъ нападѣ свѣтѣчено въ руку, лице и голову. Оба описанъ выпадки нападуд доходятъ судъ.“

Що се представленье въ Gazetѣ Lwowsk-ой есть тенденційне — се вызирае вже хочъ бы зъ того, що Gazeta Lwowska подае, що потерпѣвъ на тѣлѣ Гундича, а не подае, что потерпѣвъ вѣйтъ, честный Сиченюкъ. Для того просимо людей зъ Подгайчинны, котрі докладно знаютъ сѣ факты, донести намъ, якъ оно було, зъ якихъ мотивѣвъ прийшло до бійки, надовсе хто то бувъ той злый духъ, що побудувавъ тыхъ кормшыхъ селянъ оббити честного вѣйта?!

Зъ Подгайцкаго пишутъ намъ: Агитаторы польскій — а есть мѣжъ ними дуже багато бесовѣстной голоты остатного сорта — не перебирають въ средствахъ: чернѣть посла д-ра Савчака, приисуютъ ему нечуваний рѣчь, акаша бѣдъ вѣбъ до допустѣвъ ся въ соймѣ на шведоу селянъ (мѣжъ вычизъ, що бѣдъ наложивъ на селянъ болышй податокъ и т. п.), а тутъ заборонено ему станути передъ выборцами и здати имъ справу зъ своєї діяльности!

Зъ Рогатинчинны пишутъ намъ: „При отомъ доповняючомъ выборовъ посла дѣють ся у насъ предивный рѣчи, якихъ свѣтъ и корона польска не зазнали. Правыборы не переводятъ не урядники, ае люде приватный: писарѣ двѣрскій, лѣсничій и т. п. (в. пр. Лімановскій, писарѣ двѣрскій, Манастиревскій, лѣсничій и др.) селяне, не привыкли до такой пратвѣи, стѣкають лише плечыма. За такими „комисарями“ навадитъ до села на правыборы цѣла куца агитаторовъ.“

Капля крови.

[Зъ російского переклава Ор. А-б-]

Знаменитый правтѣвъ пештеньскій, докторъ К... бувъ змушений прняти оногдѣ скоро зъ рана незнакомаго гостя. Чоловѣкъ той, що довго чекавъ въ передпокою, закимъ докторъ пробудить ся, приказавъ наконецъ локави повдвинуть его, что всяке опѣзненье дуже небезпечне. Докторъ быстро накинувъ на себе халатъ и попросивъ незнакомца въ кабинетъ. Войшовъ рослый, хоршій мужчина, зъ манѣръ и одѣвнъ ведко було, що належавъ до высшого товариства. Блѣде его лице выража-ло сильнй душевнй и физичнй терпѣнія, права рука вышла на перевязѣцѣ и хотѣй старавъ ся повѣржуватисъ, но вѣдъ часу до часу зъ груди его вырывались глубокой зѣтханы.

— Вы докторъ К...? — запытавъ бѣдъ глухнмъ и слабымъ голосомъ.

— На вашй услуги!

— Живучи постійно на селѣ, я маю честь знати васъ только зъ вашон репутаціи, но повиненъ заявити отверго, що зовѣсмъ не радъ вашѣй знакомости и зѣната моя до васъ не дае менѣ найменшого задоволення.

Примѣтивши, що хорый ледяи держитъ ся на ногахъ, докторъ присувавъ ему крѣсло.

— Такъ, я дуже змученый. Отъ уже недѣля, якъ я зовѣсмъ не сяду одъ страшного болу на правой руцѣ. Може бути, що у мене початокъ боляка або рака, но болѣ змагае ся зъ кождымъ днемъ. Сегодня рано, страшивши терпѣливѣсть, я кинувъ ся въ кариту и теперь я у васъ. Вырѣжьте, ради Бога, болоче мѣсце, те одна година такыхъ болѣтъ, а я провлезу свое жьтьє.

Докторъ хотѣвъ успокоити его, пересвѣдѣчати, що безъ уживаня хирургичного ножа мож-но помочи улѣкшаючымъ лѣвомъ або пластыремъ, но хорый нетерпѣливо закричавъ:

Нѣякій пластырь, нѣякій улѣкшаючій лѣвъ не усмирятъ болу. Конечна операція и за тымъ а я приѣхавъ до васъ!

Докторъ попросивъ показати руку и за-

чавъ оглядно збѣдмати обвязки, въ котрій она была обвязана. Хорый зъ невыдержаного болу дрожавъ на цѣломъ тѣлѣ.

— Перше всего докторе, я прошу васъ не останавливаться надъ тымъ, що побачите, — казавъ хорый. — Моя болѣзнь дуже чудна и може здивувати васъ.

Докторъ К... звыкъ на все глядѣти рѣвнодушно, и нѣчо не могло здивувати его, но то, що побачивъ, збѣдмавши обвязки, не только здивувало его, але стрѣожило. На руцѣ не показалося нѣ раны нѣ ушкодження, нѣ навѣтъ якогъ пята, но коли докторъ, уважно оглянувши ея, опустивъ ея необачно, то страшный крикъ, що вырвавъ ся зъ устъ незнакомца, неварокомъ пересвѣдчивъ доктора въ томъ, що хорый не мавъ замѣру мѣстафікувати его, но терпѣвъ направду.

— Де-жъ васъ болить? — спытавъ докторъ.

— Отъ тутечки, — и незнакомецъ показавъ на поверхность кулака, на те мѣсце де сходились двѣ болышй вены.

Докторъ дѣткнувъ ся пальцемъ болочного мѣсца и запытавъ:

— Чи чувствуете боль, коли я притискаю?

Очи незнакомца наповнились слѣзми, по цѣломъ тѣлѣ пробѣжала дрожъ и бѣдъ сказавъ:

— Болѣ такъ тяжкій, что менѣ иногда приходять на думку разбитъ до стѣны голову.

Убавровши ся любою, докторъ зновъ почавъ оглядати руку.

— Шкура повна жита, кровь переливае ся правильно, не видно ані западения ані рака, словомъ зовѣсмъ адрова рука, — запри-мѣтивъ докторъ.

— Однако менѣ здаеся, она тутечки чер-вѣнѣйша.

— Де?

Знакомецъ вынулъ зъ портмонетки оловце, зазначивъ на руцѣ кружельце величины въ десятикопѣечну монету и сказавъ:

— Отъ тутечки.

Чамъ довше докторъ глядѣвъ на пацієнта, тымъ болѣе перекопувавъ ся, что має дѣло зъ чоловікомъ, що збѣжовъ зъ розуму.

— Останьтесь у мене, я васъ вылѣчу за-коблѣка днѣвъ, — сказавъ бѣдъ наконецъ.

задрожала, а коли докторъ вынулъ зъ раны малый кусокъ мяса, хорый збѣтхнувъ свободно, мовъ-бы операція въ той хвилѣ бѣдала его терпѣнія.

— Теперь не болать васъ нѣчо?

— Болѣ щедала разомъ зъ масомъ, котре вы вытали зъ раны, — одповѣвъ усмѣхнувшись незнакомецъ, — нехай лишь выйде трохи ще крови.

Докторови пришлося настѣйчно домагати-ся, щобы бѣдъ давъ перевязати рану. Подчасъ перевязки лице хорого змѣнилось. Ще зъ болышнй выразъ, на губахъ появляеся усмѣшка, щочи залила ярка краска, словомъ хорый оживѣ. Горьчѣ стиснувши руку доктора здоровою рукою, бѣдъ сказавъ ему признаю:

— Приймѣть мою сердечну подаку, докторе. Вы зовѣсмъ такъ, якъ воскресли мене. Маленька нагорода, що ен вамъ жертвую, не може и въ половину рѣвнати ся зъ оказаною менѣ услугою.

Докторъ постійно одказувавъ ся бѣдъ на-города, хорый своєю дорогою не хотѣвъ взяти назадъ, наконецъ оба постановили пожертвовать ен якої-небудь болышныи.

II.

Черезъ колыма днѣвъ докторъ навѣдувавъ пацієнта въ гостиницѣ, де бѣдъ остановивъ ся. За той часъ бѣдъ змѣгъ перекопаться, що пацієнтъ его, не только не безъ розуму, но чоловікъ великого ума, хоршо образованный и має сѣвидне суспѣльне становище. Выздоровѣвши, бѣдъ бѣдѣхавъ въ свою лѣтну резиденцію, на село.

Минуло десь коло мѣсяца. Въ такий самъ ранѣшнй, позагодненнй часъ, локай донѣсъ докторови, що приѣхавъ чудный хорый, и докторъ посѣщивъ прняти его. Змѣненъ до непознана черты лица, невычайна худощавѣсть и блѣдота були причиною, що майже трудно було незнакомца познати. Не чекючи, доки не попросятъ его сѣсти, хорый майже упавъ на крѣсло и почавъ стогнати.

— Що стало ся зъ вами? — спытавъ единованный докторъ.

ровъ дворянствъ, жидовъ и т. п. Правыборы вынахувались на години пбзвйшй, а тымчасомъ „комісаръ“ прйхавъ на кілька годвъ свороче и переводивъ правыборы. Агітація зъ стороны Русинамъ протавной дуже велика, не перебрають въ средствъ, страшно бѣть ся выбору Русинамъ. Однѣ Полякы говоривъ публично: Gdyby szło wszystko niezawie, to musielibyśmy upaść z hańbą, więc trzeba robić, co tylko się da, aby upadek nasz bodaj nie był hańbiącym...

Засѣданье краевой комісії промысловой.

Дня 26 сѣчня с. р. бдбуло ся подъ провѣдомъ маршалка краевой засѣданье краевой комісії промысловой. Засѣданье розпочалося выборомъ двоухъ мѣсто-предсѣдательствъ комісії, котрыма выбрано гр. Володимера Дѣдушницкого и кн. Юрія Чарторыйского. Однѣкъ подѣлилась комісія на секціи: для промыслу домашняго, до котрой убѣшли гр. Волод. Дѣдушницкій, Людв. Вербацкій, Бол. Барановскій, кн. Чарторыйскій, Хшановскій, Володиславъ Федоровичъ, Ласковскій, д-ръ Вайгель и д-ръ Верещинскій, — и для промыслу ручнаго, до котрой убѣшли президентъ Мохнацкій, проф. Франке, инспекторъ промысловый Навратилъ, Махальскій, Ст. Щепановскій, Роттеръ, д-ръ Згурскій, Зельневскій и директоръ шадницъ Зима. Перша секція выбрала гр. Дѣдушницкого предсѣдателемъ а Л. Вербацкого заступникомъ предсѣдателя, друга выбрала предсѣдателемъ през. Мохнацкого а его заступникомъ Зиму. Выбрано также секцію администраціи, въ котрой складъ убѣшли пп. Вербацкій, Ласковскій, Франке, Махальскій, Згурскій и Навратилъ, а котрой предсѣдателемъ есть по мысли статута комісія п. Романовичъ, яко членъ выдѣлу кравогого.

Комісія застановлялась надъ тымъ, въ якій способъ має взяти участь въ себорѣдній выставѣ рѣльничо-лѣсной у Вѣднѣ и поручала обдуманье той справы секція администраціи разомъ зъ гр. Волод. Дѣдушницкимъ, котрый має бути головнымъ впорядникомъ в господарствѣ бддѣлу галицкого на той выставѣ.

Дальше прайшла на порядокъ нарядъ справа проэктованой Ст. Поляновскимъ въ соймѣ фабрики mączki kartonowej, а рѣвночасно и петиціи гр. Шатера, котрый хоче таку фабрику заложити въ своихъ добрахъ и жадае на тую цѣль бдѣ комісія промысловой подмоги 3.000 зр. Комісія признала себе некомпетентною въ той справѣ, бо продукция таа належить до промыслу рѣльничого, котрымъ комісія не займаєсь.

Одѣбля порѣшила комісія: 1) На петицію львовского патронату товариствъ зарбѣтковыхъ и господарскихъ скликати наряду фаховыхъ представителей промыслу ткацкого въ краю, чтобы обдумати средства поднесения того промыслу. Порѣшено просити на тую наряду пп. Тадея Федоровича зъ Клебановымъ, посла Гораиского, уривателя школы ткацкой въ Кроснахъ Грушецкого, директора глянвнянской сполки ткацкой о. Решаголовича, посла Щепановского и Жардковского, дар. Зиму и сипендиста кравогого Джимуховского а кромѣ того обдѣбля до всѣхъ товариствъ ткацкихъ въ краю, чтобы прислали своихъ бдшурчаниковъ. 2) Ветачитесь до выдѣлу кравогого, чтобы удѣлять зъ фондѣвъ назначеныхъ на цѣля промысловый громадъ Кросно позачку 1.000 зр. на будову школы ткацкой и чтобы выдѣлавъ на тую цѣль подмогу бдѣ правительству. 3) Въ справѣ школы гончарской въ Коломыи порѣшено змѣнати напрямъ науки на тую систему, яка есть заведена въ вѣрцѣвскихъ варацѣтахъ гончарскихъ и въ той цѣли выставати двоухъ учителей на кілька мѣсяцѣвъ практи-

— Вы не досыть глубоко вырѣзали мясо, — бдшвѣвъ днѣ првгнетенымъ голосомъ. — Болѣ вернула ся и пазити сильнѣйше, ажь перше. Не хотянъ непознати васъ, а терпѣвъ довог. Признаюсь, менѣ приходило навѣтъ до головы гадка, що страшнѣе заглѣнне добере ся до головы або подбѣде до сердца и тымъ чинимъ зрѣбѣть конецъ мому незавидному истнованю, но на нещастѣе ошугавъ ся. Болѣ не иде дальше по-на зазначену межу, но та болѣ не дасть ся познати. Погляньте на мене, а вы зрозумѣте ен.

Лице хорого будо нѣбы воскове, на лѣбѣ выступали грубѣ капль холодного поту.

Докторъ розважавъ х-руруку. Олѣроване мѣсце залягнулось новою шавркою, нѣчого надзвичайного не добачалось на нѣмъ, пульсъ бавъ ся спокѣбно, тымчасомъ хорый дрожавъ на цѣлѣмъ тѣлѣ.

— Те, що вы говорите, выгледае на чудо! — скривавъ докторъ. — Доса менѣ не приходило стрѣчати чогось подобного.

— Такъ, докторе, справдѣ то чудо, но не бдгадуйте причины его, а скорѣе берѣть свои инструменты и розшарѣть кружельце. Въ томъ одномъ мое спасенье!

Уступачко просѣвъ хорого, докторъ поновивъ операцію. Не только задовленне, но также якась роскѣшь выражалась на лицѣ хорого, коли вдулѣбный въ мясо скальпель выстуавъ болѣшу скѣлькость кровѣ. Блѣдота явилась, черты оживались, но хорый уже не усмѣхавъ ся, а сказавъ сумно:

— Дякую вамъ, докторе. Болѣ шезла, рава скоро завыре ся, но не здывѣтесь, коли черезъ мѣсяць я зновъ зявляюсь д. васъ.

— Вымѣтивъ азъ головы ту суму думку!

— Замѣтивъ докторъ.

— Радъ бы, та не могу. Я на певно у вѣрѣный, що болѣ верне. До скорого побаченя!

(Конецъ буде.)

ки до стациі керамичной у Львовѣ а кромѣ того завбавити громаду Коломыи, чтобы розпарила будынокъ, въ котромъ мѣститъ ся школа. 4) Порѣшено удѣляти подмогу „Обѣдѣ гуцульскѣй въ Коломыи“, приваючи, що она дуже успѣшно займаєсь образованьемъ даровитыхъ гуцульскихъ рѣзбарѣвъ, ширить мѣжъ народомъ поправній прилады господарскы, продае вырѣбы гуцульскы и т. п. Пос. Щепановскій показувавъ членамъ комісії привезеній азъ складу „Обѣды гуцульскѣй“ вырѣбы ткацкы, мосяжкы, рѣзбарскы, вышиваня и работы азъ пацѣрѣвъ, а кѣмъ тѣ рѣчи зъеднали признае и позачку навѣтъ бдѣ такыхъ ачатковъ, якъ гр. Дѣдушницкій, або Л. Вербацкій. 5) Позаякъ намѣстничество выдало лѣній роапоряджѣня для доповняющихъ школы промысловыхъ въ Дрогобичи и Вирславѣ, не бдѣтиспѣсь попередно до комісії, яка велитъ законъ организаціи, дѣлято порѣшила комісія застерѣтись протавъ такыхъ предсѣдѣль, котры несправедливо змѣншають кругъ ен дѣяльности.

Комісія сконстатувала сумный фактъ, що правительствомъ дуже неохотно бднѣють ся до сыравы заснованья державной школы промысловой у Львовѣ. Справа таа тягнѣсь бдѣ р. 1885, громада Львова праймала всѣ условія, якы ставило правительство, а оно помомъ того робить що-разъ новы перешкоды, выходяць азъ што разъ новыма жаданями, а рѣвночасно змѣншае часло фаховыхъ курѣвъ, проэктованыхъ въ той школѣ. Сунутывъ того порѣшила комісія бднѣстись до выдѣлу кравогого, чтобы представити правительству кривды и шкѣды, якы азъ той причины терпѣть край и мѣсто и чтобы жадавъ скорого и успѣшного полагожѣня той справы.

На томъ засѣданю удѣлила дальше комісія стѣнціи: 24 ученикамъ школы вырѣбѣвъ зъ дерева въ Закопанѣмъ на р. 1890 разомъ суму 1.740 зр.; К. Мизевиченъ 35 зр. мѣсячно на науку фотографіи в репродукціи рисункѣвъ у Вѣднѣ; Ив. Голыньскому по 6 зр. на науку столѣрства в рѣзбѣ; чѣтыремъ ученикамъ школы слюсарской въ Сываотатѣвахъ по 8 зр., 4 зр. и 3 зр. мѣсячно; ученикамъ промысловой школы у Льва въ: Іосѣвъ Ангеръ 100 зр., Олѣвъ Шадловскій и Ф. Загребскій по 40 зр.

Рѣзвороднымъ предорѣкствамъ промысловымъ удѣлено позачку въ загалнѣй сумѣ 16.000 зр.

Дописи „Дѣла“.

Зъ Коломыи.

[По выборахъ до рады громадской.]

Щаслива Коломыя — ликуетъ нѣвъ, бо бдѣстала въ нову раду громадску. Звѣстий, здасть ся, всѣмъ дѣяній сѣзѣды азъ передвыборчѣго руху въ Коломыи та интерпелация русскихъ послабъ звернула въ той справѣ до правительства, — тееръ же прѣходить ся намъ подѣлти ся зъ вами остаточнымъ результатомъ выборовъ.

Одѣ дошвого часу заходили ся коло выборовъ особливо азъ III го круга выборового двѣ головны комітеты: мѣщанскій и урядово жидѣвскій — той другой подѣ проводомъ сов. суд. Ключка яко „колуна азъ колтунѣвъ“ (якъ себе зове самъ), котрому (якъ заявлявъ се на зборахъ передвыборчѣхъ) славный рабѣнъ коломыйскій чѣвъ дѣтнимъ вѣдѣ предсказавъ, що днѣ буде великимъ чоловікомъ въ автономіи и проводникомъ мѣжъ жидами.

Першій комітетъ поставилъ собѣ азъ цѣль ввести до рады мѣщанъ дѣвалыхъ о добро мѣста, — другого-жъ комітету задачею было выбрати до рады передовыхъ звѣстну трѣйцу: Визельберга, Функенштайна и Трахтенберга та ихъ поплечниковъ. Kurjer Lwowski давъ ся мабуть комусь „выдуги“, коли тѣмъ ся выборомъ Визельберга и партію ихъ зове на плумъ „мѣщанскѣвъ“.

До послѣднихъ хвѣль мали мѣщане надѣю усунути жидѣвску язву, коли однакъ въ ноци передъ самымъ розпочатьемъ выборовъ теершый бурмістръ уайшовъ въ переговоры зъ противниками, а въ слѣдъ за тымъ розпочали ся всесторонна прѣсія и агітація, р зъяснилась ситуація, и до рады выбрано въ III бѣмъ крузѣ, въ котромъ хрѣстіане мають перевагу болѣше 400 голосѣвъ, 5 жидѣвъ, а мѣжъ ними глѣдану трѣйцу и ихъ неводродныхъ хрѣщеныхъ товаришѣвъ.

Подѣдали „азъ горы“ форитованій „бергы“ та „штѣйны“. Не знати, чи та мѣ уже забули про славный рескриптъ выдѣлу кравогого, выданный передъ чѣтырма роками, въ котромъ ся найвысша власть автономіи, по докладѣ найхъ розслѣдахъ, поддала стрѣгой крѣпцѣ господару бувшомъ рады громадской подѣ проводомъ сѣвъ „трѣйцѣвъ“ та прилюдно выказала не только неладѣ, але и розтрату мѣского майна. Говорятъ также и о иныхъ мотѣрахъ..

По звѣстѣхъ азъ интерпелации Вп. посла Романчука заявляныхъ „сѣвъ выше“ Русины знали, що протавъ нихъ буде найболѣша и найнегнѣннѣша агітація, однакъ же для добра мѣста самого старали ся въ III бѣмъ крузѣ о выборѣ мѣщанъ честныхъ (хочѣвъ не Русинамъ), а сѣдѣ въ ненависти до Русинамъ переведено выборѣ протавъ волѣ загалу мѣщанъ и протавъ интересѣвъ мѣста, — то вина въ томъ сладе на нихъ, котрыхъ обовязкомъ было стерѣгти добра мѣста. Зъ III ого круга не уайшовъ до рады ажь одѣвъ Русинамъ.

Въ II бѣмъ крузѣ жиды мають абсолютну перевагу и, не зважаючи на меншѣсть, выбрали собѣ 11 жидѣвъ радныхъ та 1 хрѣщеного совѣтѣвца суду п. Якубовского.

Лѣшае ся I й кругъ — интелігенція. Загалъ свободной интелігенціи бувъ до крайности огорченый выборомъ азъ кругѣвъ III ого и II ого, а тымъ болѣше Русины, котры по правду мѣста, бачили чѣ й свою. Подѣосянѣсь

рѣзній голосы — о абстѣненціи бдѣ голосованья, о выборѣ 12 радныхъ твердыхъ, чтобы бо-роняли мѣста передъ явками. Але чи все то могло мати якій хосѣвъ? Шо-жъ могли бы вѣдати хочѣ бы 12 протавъ 24 хрѣщеныхъ та нехрѣщеныхъ жидѣвъ?

Сей моментъ выхѣснували и жиды, та чтобы собѣ сотворити добру заслону, поставили кандидатами самыхъ поважныхъ хрѣстіанъ, за котрыми могли бы добре крыты ся, азнаючи, что то люде мягкого сердца та въ нѣ чѣмъ не будутъ нѣмъ мѣшати. И отъ появляе ся лѣста кандидатѣвъ азъ I-ого круга: крѣл. о. І. Коблявскій, кс І. Шелягевичъ, пастѣръ Ф. Шедель, нотаръ Ленартовичъ, гр. Е. Старжинскій, адв. д-ръ Т. Дембицкій, сов. нам. Цулевскъ, д-ръ Пшмидъ, Францъ Бродовскій, майѣръ Пофаль, сов. Касецкій, майѣръ Гросманъ и заступники: д-ръ Б. Майсль, С. Березницкій, А. Садоровичъ, Н. Дверницкій, майѣръ Косиавъ, В. Вальтеръ. Чи-жъ не добра лѣста? Якъ-разъ хороша заслѣва! За сею лѣстою стаула жиды та декѣтрь сервілісты-урядовѣ.

Однакъ добромъслѣча интелігенціи не могла и не хотѣла солидаризувати ся азъ па-нукоюя выборомю клікою та чтобы павѣтъ Визельбергамъ зѣбрати одѣтне товариство та ихъ урядовыхъ протекторѣвъ вповѣвъ вдоволи-ти, поставили на кандидатѣвъ азъ I-ого круга: Баравъ Нусимъ промысловѣцъ, Лѣхъ Хауиъ покутный писаръ, Факторъ Волѣвъ покутный писаръ, Беригантъ Іосѣвъ покутный писаръ, Визельбергъ Іосѣвъ покутный писаръ, Розентаъ Лейзѣръ покутный писаръ, Файнгольдъ Маеръ цѣрлякъ, Кохъ Сѣмѣвъ кавярникъ, Кессельеръ Сѣмѣвъ кавярникъ, Бѣзѣвъ Моисѣвъ фѣакеръ, Фуксъ Язѣвъ шинкаръ, Вѣлдеръ Файнѣль трайеръ; а на заступниковъ: Функенштайна Елѣяса помѣщикъ ацѣвалыхъ, Франкъ Исѣавъ слуга коммунальнѣй, Люхъ Зелігъ факторъ, Вѣриберъ Шульмѣръ фѣакеръ, Помперъ Герцель шинкаръ, Пѣлькеръ Давидъ бляхаръ. Лѣста якъ-разъ бдѣвалѣна для верховодячѣхъ кліки. Була надѣвъ, що чѣмъ намѣстничество влѣне въ тую аномалію, яка есть въ нашѣй Коломыи, по такомъ протѣствѣ азъ стѣроны интелігенціи та наакше поведе выборы. За сею лѣстою пошла болѣбѣсть и то самѣмъ добрымъ и здѣрово-мыслячѣмъ интелігенціи.

Русинамъ прѣйшлось кромѣ того заявити ше и свое становище. По доброй розвазѣ всѣхъ звѣстныхъ мотивѣвъ, рускій выборѣвъ I-ого круга на своихъ зборахъ ухвалили а на загалѣ-ныхъ зборахъ всѣхъ выборѣвъ I го круга дня 21 сѣчня прѣилово высказали устаніи п. П., що Русины въ сѣй радѣ громадской нѣяковъ рускою репрезентации мати не хотѣтъ и на нѣякого Русина голосувати не будутъ.

Прѣйшовъ день 22-го сѣчня, послѣдній день выборовъ. Коло полудня рознеслась чутка по мѣстѣ о кандидатѣхъ болѣшности интелігенціи. Жиды увайзѣють ся, спровѣдують у-сѣхъ своихъ, чтобы лѣше вышѣла лѣста: „крѣл. Коблявскій и т. д.“. Перевага була азъ лѣстою „Баравъ Нусимъ et Cons.“. О 6 годѣвъ вечерѣмъ бдбулось нѣбѣ скрутнікомъ: на 119 голосѣвъ бдѣстала лѣста урядово-жидѣвска 65 а „Баравъ Нусимъ и т. д.“ 54 голосѣвъ. Якъ се стало ся — се тайна выбора. И сѣму мы не дивуємось. Одному лѣше дуже дивуємось и не можемо арозумѣти, для чѣго таа поважаний павѣвъ, якъ крѣл. І. Коблявскій, д-ръ Дембицкій, гр. Старжинскій, кн. Шелягевичъ и инчі до тееръ се позвалюють, чтобы якъ поважаний имена фѣгурували яко вѣтѣзѣвъ въ тяжкой борбѣ азъ наведеннымъ повысѣе контрѣ-кандидатами; що они до тееръ же не бдѣкнули той чѣсти належата до рады собѣльно азъ панами Визельбергомъ, Функенштайномъ, Трахтенбергомъ и т. д.; а передѣстѣмъ не можемо поняти, длячѣго раднѣ Русины до тееръ же на лѣствѣ выбранныхъ фѣгурують протѣвъ волѣвъ и заявленія власного та загалу Русинамъ..

Протѣвъ выборовъ внесено добре умотивованій прѣтѣсты, однакъ чи при теершѣй системѣ буде азъ нихъ якій хосѣвъ, сумѣваемось. А що буде, коли зачѣе нова рада гадувати по давному, — небавомъ побачимо.

Зъ подѣ Маѣуры.

[Одна велика хѣба при наслѣдствѣхъ сѣлянского майна.]

У нашихъ сѣлянъ въ горахъ есть уже давна практика, коли есть болѣше дѣтей, женити найстаршого сына або прѣйматѣ зѣтя до доныки. Молодшій дѣрѣстають та помагють газдувати, звычайно насутъ худѣбѣ. Коли-жъ прѣходять чѣвъ и молодшыхъ азъ людьми зѣбнати, отецъ, або коли его вже нема, старшій жѣнчатый братъ чи пшѣтеръ глѣдае мѣсца молодшѣму на бѣдѣ. Идуть сваты, коли щасливо, наступае згода, при чѣмъ за молодца трѣба дати болѣше, якъ за дѣвку, якъ кола то и 200 зр. або и болѣше готового гроша, до того декола зо два добры кусяки поля, двѣ коровы, зо двѣ вѣвѣцѣ, лоша, кілька кѣрѣвъ прѣсѣвѣку, и нову одѣжѣ. Де болѣша родина, тамъ той, що лѣшае на батьѣвщинѣ, має много выдатѣвъ и вѣразъ такъ задѣжѣтъ ся, що й свѣтъ ему не милый и самъ не знае, коли азъ довгу выльзѣе. Ажь ту неразъ въ такий прѣкрый чѣвъ прѣходять ся не одному чѣа по бѣ-ци, чи по кѣмъ нѣшѣмъ списувати инвѣн-тарѣ и оплатити перенесенье, шѣбѣльнѣй фондѣ, судового бдѣоручника, звычайно нотарѣа, прѣснѣти судѣ о интабуляцію, де вже грунтовой кнѣга заведено.

Трѣба признати, что въ горѣныхъ сѣлахъ старѣйшого повѣта тѣа, що взяли оплату азъ грунту, при спадѣвой пересправѣ не робѣють собѣ претензіи и бдѣступаютъ свои права до спадѣчныхъ тому, хто ихъ зѣвнѣуавъ. Такимъ чинѣмъ той, що оставъ ся на грунѣтѣ, оплативши всѣ належитѣсти, може спокѣбно сѣдѣ-ти та не сумѣти собѣ головы другими спадѣ-чѣми.

Цѣлѣмъ янаше водѣтъ ся при посмертѣ-ныхъ пересправахъ азъ турчанскѣмъ судѣ. Тамъ есть въ многихъ сѣлахъ досѣтъ дѣбнои

ходачковой шляхты, и. пр. въ Высѣцѣу, Иль-нику, Комаринкахъ, Лосинцѣ, Яворѣ и дру-гихъ. У той шляхты найбѣзпѣрѣднѣйшій проце-съ — то хлѣбъ насущный, при чѣрѣвъ на ши-ну, дома и въ Турѣцѣ, або на якѣй оказіи правничѣй терміны не злѣзѣтъ азъ языка, толь-ко и чувѣшь, що: донація, цѣсація, кѣнтація, дуплика, трѣлика, квадруплика — думаешь, що се сѣходны польскѣи пѣлѣстры! Гѣа охѣта до процесѣвъ, до доходѣвѣя своего права, бѣ-нала въ турчанскѣмъ якъ найширшій круги сѣльскаго населѣня, особливо тамтудѣ, де по-блѣае живѣе дѣбѣна шляхта наведенѣхъ и другихъ сѣлъ. Судѣ повѣтовый въ Турѣцѣ под-дѣрѣе тую охѣту до процесованья, хотяи при посмертѣныхъ пересправахъ стаути на стано-впши бѣзѣсторонного судѣа, переводѣчи букву закона, чтобы нѣякого не скрѣвѣдѣта. А черезъ перекеденѣе посмертѣи пересправы крѣвѣдѣтъ ся неразъ найболѣше того, що лѣшѣвъ ся на батьѣвщинѣ. Неразъ такий сѣляннѣй повнѣу-авъ молодшыхъ, на що добре задѣжѣвъ ся, змѣншѣвъ живѣй инвѣнтарѣ, сѣпустѣшѣвъ ко-мѣру и сѣуствѣ азъ абѣжемъ, а про свое вѣвно, що зѣвъ азъ жоною, и не згадуѣ! Ажь ту судѣ признае всѣмъ рѣвно претензію, и лу-чае ся, что чѣленъ родины азъ боку и маѣстнѣй-шѣй и засѣбнѣйшій процесѣе ся о свою пѣйку, хотѣ и вѣвно зѣвъ и по справедливѣости повнѣ-нѣвъ бы бѣвъ зѣрѣа ся всякою претензіи, бо наакше скрѣвѣдѣтъ немалѣосердно того, що о-ставъ ся на батьѣвщинѣ! Добре слово судѣ-вого бдѣоручника и представлѣенье, що й дру-гому трѣба жѣта, а може не одѣвъ арѣкъ бы ся сѣвѣи претензіи. А то помножують ся су-довѣй агеанды, бѣзнастаннѣй спадѣковѣй оплатѣ, починае ся довга тагѣнина то до суду то зъ суду, стрѣта чѣсу, бѣзѣоснѣчнѣй выдатѣа, нева-внѣтъ и вѣорогованье, а вѣбѣнѣа, вже шо най-менше, одѣвъ азъ спорѣчныхъ сѣходѣтъ на бѣду. А певно, судѣ постулае по сѣравѣдливѣости, переводѣтъ прѣписъ закона спадѣкового.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Въ понедѣлокъ бдбула ся у президента палаты послѣвъ д-ра Смольскѣи конференція предсѣдѣтельствъ кѣлюбѣвъ азъ присут-ности кѣлькихъ министѣвъ, на котрой уложено програму работъ парламентарныхъ. Ухвалено отже, что засѣданья будутъ бдбувати ся ажь до кѣнца мая. Передъ великоднѣыми свѣтями має бути залагодѣна въ палатѣ послѣвъ загалѣна чѣвъ закона карного а выборѣвъ предложѣня авнѣхъ сыравъ на порядокъ дневнѣй поли-шенѣ президентѣи д-ру Смольцѣ. Въ маю має бути скликанный чѣскѣй соймъ, котрый має ухвалити дѣлѣй точнѣй угодѣвъ, а позаякъ правительство напѣрае на то, чтобы тѣ точки были якъ найскѣрѣше ухвалѣны, то соймъ буде радѣти всего лѣшь 14 дѣвъ.

Въ министерствѣ просвѣты розпочала ся въ понедѣлокъ дня 3 я. ст. сѣго мѣсяца на-рѣда анкѣты для реформы испѣтѣвъ арѣлѣости азъ истѣріи а фѣзѣки а также и шо-до змѣны способѣу ученя геометріи, истѣріи, математѣки, наукъ природныхъ и фѣзѣки въ наѣшихъ гѣмназіяхъ. Шо-до сѣихъ послѣднихъ предметѣвъ, то розвѣдѣтъ ся о то, чи має бу-ти заведена одѣокурѣова, чи двѣокурѣова на-ука т. е. чи наука сѣихъ предметѣвъ має выкла-дати ся лѣшь разѣ въ цѣлѣствѣ, чи бути по-дѣлена на два курсы, высшій и низшій, окрѣ-мый для низшѣи гѣмназіи а окрѣмый для выс-шѣи. Анкетѣа радѣтъ подѣвъ прѣводомъ д-ра Гавѣа а зъ Галичины берутъ въ нѣй участь: гр. Стѣниславъ Тарновскій, Самѣлевичъ, Левѣн-скій, Харѣевичъ и Кубала.

Передъ позѣдѣловымъ засѣданьемъ па-латы послѣвъ зѣбравъ ся бѣвъ кѣлюбъ сѣпо-лучѣной нѣмѣцѣи а лѣвъ цѣвъ на наряду, на котрой пос. Плѣнеръ азъ короткой бесѣ-дѣв гѣгадѣвъ про чѣско-нѣмѣцѣу угоду и зазна-чивъ, що въ виду змѣнѣной ситуаціи политѣич-ной партія нѣмѣцѣа буде мушѣла ше янѣйше чѣвъ занимати выжѣдающе становище. На ко-нѣцѣ заповѣтъ бѣвъ, що кѣлюбъ зѣбѣде ся ше вечерѣмъ на наряду надѣвъ сѣмъ важнѣымъ пред-метѣмъ. На вѣзѣрѣмъ отже засѣданю обѣво-рювавъ Плѣнеръ подрѣбно поодинокой точки у-гѣды и мотивуавъ ихъ точнѣмъ представлѣ-нѣмъ бднѣсѣнѣвъ въ Чѣхахъ. Олѣвъ выступѣвъ также прѣтивъ тѣхъ голосѣвъ, якы подѣосятъ ся прѣтивъ сѣеу угоды. По томъ сѣрѣзѣвано выѣзѣла ся довѣа дѣбата, по котрой кѣлюбъ высказѣвъ свое вѣдоволенье азъ чѣско-нѣмѣцѣи угоды. Дальше прѣзѣвано угоду за велимъ важ-ну и зѣвѣсѣмъ сѣравѣдливѣу, высказѣно надѣю, що скрѣпленѣе становища Нѣмѣцѣвъ въ Чѣхахъ не може позѣстѣти бѣзѣ вѣлѣву и на другихъ Нѣмѣцѣвъ. На разѣ ухвалѣно занѣти выжѣдающе становище.

Урядѣи выказѣвъ подѣтѣвѣвъ за 1889 р. представѣляе слѣдѣуючѣи числа: Зъ подѣтѣвѣвъ бѣзѣпосредѣныхъ показѣвъ ся въ порѣвнаню азъ 1888 р. вышѣй дохѣдъ о 1,926,735 зр.; азъ по-датѣвъ посѣреднѣхъ о 12,364,818 зр.; азъ по-датѣа гѣтѣи о 4,296,292 зр.; азъ продажѣи сѣмпѣльнѣвъ о 1,191,823 зр. Въ наслѣдѣвъ зако-на бѣмѣжающѣо прѣдѣжъ лѣсѣвъ показѣвало ся въ дѣянихъ позѣціяхъ въ порѣвнаню азъ пѣперѣднѣмъ рокомъ малѣ обѣнѣжѣна. Трѣба та-кожь и то зазначити, что подѣтѣкъ грунтовой прѣѣвъ о 339,962 зр. менше а то азъ причѣны наѣзѣвѣчѣныхъ бднѣсѣвъ сѣго подѣтку въ на-слѣдѣвъ торѣчного неурожаю. Загалѣна надѣ-вышка дохѣдѣвъ азъ подѣтѣвъ выносѣла въ 1889 р. суму 17,613,307 зр. Подѣтѣвъ консѣм-ціи бѣвъ цѣуру прѣѣвъ загалѣного дохѣду 15,088,950 зр. а трѣба ше и то узѣглядѣнѣти, что въ тѣмъ роцѣ потреба было выдѣти ше зѣвышѣ 2 мѣл. азъ причѣны наслѣдѣвъ давного закона.

Загалѣный дохѣдъ подѣтѣвъ выносѣвъ 282,550,523 зр. а чѣстѣй дохѣдъ 230,866,348 зр. Чѣстѣй дохѣдъ азъ мыта въ авѣстро-угор-скѣмъ окрѣуавъ мытовѣмъ выказѣвъ въ 1889 р. наѣвышѣку 45,035,236 зр. т. е. о 687,246 зр. болѣше азъ въ 1888 р. а то дѣлято, что абѣлѣ-

шавъ ся довозъ товарѣвъ мінеральныхъ, шовъныхъ, машинъ и поблѣвшихъ ся дохѣвъ зъ мѣта бѣа золота.

Коло польске радио вчера майже чотари годины надъ ситуаціею, яку вывлекла чехско-німецка угода, а бѣае ухвалено таку резолюцію: „Коло лъске высказуе свое волежене по причинѣ довершеня угоды, сподѣваючись бѣа неа сконсолідована односѣвъ въ Чехахъ и въ скрѣпленя австро-угорской монархіи. Коло выхѣае при томъ зъ той засады, що та угода причинѣа ся до розвою автономіи и экономично-админістраційныхъ поступлатѣвъ Галичины.“

Предложенный палатѣ послѣвъ законъ о подѣленіи конігрусъ для католическихъ сотрудниковъ поставленъ, що установленный въ законѣ о конігрусъ мінімальный дохѣвъ для тыхъ системізованныхъ сотрудниковъ, котрымъ повѣрено душпаствство при церквѣ по-за о-кругомъ парохіи и котры мають при той церквѣ свое мѣсце урядованя, мае бути зблѣшеный о 100 зр. Для маючихъ на будуче основувати ся екологатуръ може то зблѣшене лашъ тогда наступити, коли основанье наступило за угодою державы.

Зъ Петербурга доносятъ, що вѣлькихъ членѣвъ царской родины мае одержата незадолго аванс въ арміи. Наслѣдникъ престола мае бути именованый командантомъ кшадронъ гвардіескихъ гузарѣвъ; вел. кн. Павло Александровичъ, командантомъ полку гузарѣвъ; вел. кн. Николай Николаевичъ командантомъ бригады артилеріи а сыны вел. кн. Константина Николаевича, Константинъ и Дмитрій уступлять нѣмѣрно зъ своихъ дѣтерѣшнихъ посатѣ командантѣвъ полѣвъ.

Для заведеня болѣшой одностаиносѣи фінляндскихъ инстатудіи зъ инстатудіями цѣловъ росейской державы устанавлено въ Петербургъ ажъ три окремѣ комісіи подъ проводомъ фінляндского ген.-губернатора зъ представителѣвъ фінляндскихъ и росейскихъ. Одна зъ тыхъ комісіи мае займатися справамы мытовыми, друга справою монетарною а трета справамы почтовыми.

Французскій пожеванекъ Стоффель выдѣа недавно тому броштуру, въ котрой розбравъ можливѣсть помиреня Франціи зъ Нѣмеччиною и доказуе, що помиренне то могло бы наступити, скоро бы лашъ Нѣмеччина вернула Франціи назадъ Альзацию и Лотарингію. Броштура та нарѣала бѣаго шуму не лашъ въ самѣй Франціи але и въ цѣлой Европѣ а въ Росіи вывлекла навѣтъ велике недовѣлене. Въ Петербургъ не сподобалося дуже, що французскій офіцѣръ навѣвъ ся выступати на поле межнавародноя полѣгива.

Особливо то не сподобалося въ Росіи, що Стоффель выступивъ противъ Росіи и доказуе, що Нѣмеччина повинна сполучити ся зъ Франціею и выступати спѣльно противъ „варварской Росіи“. „Нов. Время“ доказае, що Стоффель есть проводирѣвъ той партіи, котра спекулюе на затрату французского патриотизму и почуетъ національного.

Противъ брошюры Стоффеля выступила и Nordd. Alg. Ztg., котра доказае, що все то, что Стоффель написавъ о своихъ рѣзговѣрѣхъ зъ кн. Бісмаркомъ, имено, что бѣа при заключеніи мира зъ Австріею по войнѣ въ 1866 р. стрѣвавъ великій обѣръ зъ стороны тогдышного наслѣдника престола кн. Фридриха, есть частю неправдою.

Крива, яка грѣзидла бѣа якогось часу французскому кабинетови мабутъ вже залагоджена. Межи Тигардомъ а Константаномъ настала згода а найлѣпшимъ доказомъ того есть, что Константанъ мае въ недѣлю выѣхати зъ президентомъ кабинету на одкрытѣ биржи торговельной въ Лѣ Манъ.

Арештованье майора Паницы въ Софіи въ ночи на 1 р. ст. лютого бѣау ся о 2-й год. черезъ софійского пресекатея полиціи а въ присутствіи президента міністрѣвъ и міністра дѣлъ внутрѣшнихъ Стамболова. Рѣвночасно перевела полиціа въ помѣшканю Паницы строгу ревізію и сконфіскавала всѣ найденныя у него паперы. Паницу приставлено до авдіторіату и тамъ держатъ его теперь въ арештѣ. О причинѣ арештованя не зѣвѣае что нѣчого певного. Кажуть, что разомъ зъ Паницею арештовано еще и шѣсть другыхъ офіцѣрѣвъ, пѣаа вышнѣ версіи лашъ одного якогось купца.

Процѣсъ въ Вадовицяхъ.

По бѣдчаню всѣхъ вырѣковъ судовыхъ и въ выдѣвъ войсковыхъ командъ показало ся, что зъ дезертировъ, котры черезъ агентію освѣдимску выѣхали до Америки, фактично лашъ одного узану за дезертира, а то Яноша Вутковского. Д-ръ Гольдшмеръ поставивъ внесенѣе переслухати сего Вутковского за свѣда, чтобы пересвѣдчитися, чи обжалованъ о помѣчь въ дезерціи знали о томъ, чи може дѣлати се неспѣдомо. Прокураторъ протививъ ся сему внесенію.

Зъ листѣвъ, сконфіскованныхъ у Клявнера, важнѣйшій стѣй: Дня 11 версеа 1887 пише Девенбергъ до Клявнера: Скавниа зачинае насъ нерѣшлѣвати; хочъ все выправляемо на Подгуржѣ, и власне вчера жандармы, зъ наказу начальника стациі, вытягнули зъ вагону шѣсть людей бѣа чихъ до Овѣйцма. По отвореню агентіи бременской радѣа Девенбергъ въ листѣ звинити цѣломъ агентію Клявнера, хѣба що лѣкосъ можна было бы погодитися зъ бременскою агентіею.

Одчитано письма консулатѣвъ австрійскихъ въ Новѣмъ Йорку и Пітсбургу де сказано, что нѣ одинъ переселенець не жалувѣа ся нѣ въ консулатѣ нѣ въ урядѣхъ американскихъ на освѣдимскій агентіи.

Зъ листѣвъ фірмы Спіро въ Гамбургѣ до Клявнера показуеся, что въ р. 1887 маѣа Клявнеръ страты и тому фірма вызначила ему до-

бровѣбно 5000 зр. на покритѣе коштѣвъ веденя агентіи въ Овѣйцмѣ, Бродѣхъ и Подволочискихъ, чтобы маѣа хочъ 1000 зр. чистого зыску. Такожъ наказано Клявнерови подѣвышити цѣну за карты корабельны о 10 марокъ.

Зъ свѣдоствъ судовыхъ показало ся, что головный обжалованъ не буа доси карант.

Въ цѣвтіи 1888 р. выдало старостѣо бѣльске рескриптѣ, звольняючій жандармерію бѣа службы на двѣрці освѣдимскимъ, чтобы могли тымъ лѣпше повити службу на границѣ. Службу полиціиу маѣа на двѣрці повити урядъ мытовый.

На томъ законѣчено поступованье доказове а прокураторъ сформулавъ остаточно актъ обжалованя въ сей способѣ, что цѣловъ обжалованье противъ Клявнера что-до обманства въ агентіи бродской, противъ Наймана что-до обманства при вымѣнѣ грошей, противъ всѣхъ т. зв. „набѣнниковъ“ и кондукторѣвъ что-до свѣдѣния обманства при Уніонѣ и Пакетѣ и помѣчь до дезерціи, — а розширивъ обжалованье въ сей способѣ, что шкода емігрантѣвъ за дѣла злочинного дѣлани агентіи перевысчала 300 зр. Защитники спротивились такой змѣнѣ акту обжалованя, але трибуналь прихиливъ ся до внесеня прокуратора.

Въ понедѣлокъ мае трибуналь предложити пытаня судьямъ присяжнымъ.

НОВИНКИ.

— Русскій народный театръ кончить свои выставки въ Дрогобичи и коло 12 с. м. бѣдѣе до Самбора. Поводжене въ Дрогобичи было зъ початку дуже мѣрне, бѣае трохи поправилось, найбільше публики стягнули гостей выступи зѣвѣткою офісачки Анны Бонкай, котра выступала три разы на нашѣй сценѣ. Зъ новостей приготавляе и выставити тыми днями нашъ театръ веселу комедію Шентана „Дѣвчина зъ чужины“, котру передложивъ для руской сцены д-ръ Евг. Оленинскій.

— На дописъ зъ Коломыѣ, уміщену новыше въ нѣмѣйшій числѣ „Дѣла“, зѣвѣаемо увагу нашихъ Впов. чатателѣвъ. Фактъ, что І-шій кругъ выборѣвъ (отже самъ цѣвъ интелігенціи христианской, мѣжъ нею найвышшій урядники) уложивъ листу зъ самыхъ жидковъ, по-наибольше писарѣвъ поукныхъ и голосуеаъ на тую листу, чтобы цѣлѣй выборы звести ad absurdum, — фактъ той дуже характеристичный для осуду нѣмѣйшыхъ односѣвъ въ краю и нѣмѣйшій системы.

— Панна Марія Павликовна, примадонна оперы въ театрѣ гр. Скарба, продовжае и въ томъ роцѣ рядъ свѣдѣльхъ тріумфѣвъ, якими зазнавала свои выступи въ минувшомъ роцѣ. Тепѣрѣшня выступи ея зѣвѣають ся тымъ красными усьхѣамъ, позаякъ голоуе ея черезъ роцъ набравъ ще болѣше силы и красы, а кромѣ того гра ея есть нѣмѣйшій выхѣченя такъ, что есть она не лашъ перворадою свѣзачкою, але и знаменитою артисткою въ оцінѣчній грѣ. Репертоаръ свѣй поблѣшила п-на Павликовна въ томъ сезонѣ партіями въ „Бѣло масковѣмъ“ Вердіо и въ „Гугенотѣхъ“ Маербера. Обѣ тѣ партіи зѣбуа для неа заслуженный одлѣскъ публики и найновѣйше признанье навѣтъ дуже строгихъ въ критикѣ знатковѣвъ. Публика любѣея прегарнымъ повнымъ голосомъ примадонны, а критика меломанѣвъ подноситъ дуже умѣае практикованье партіи а особливо то, что не помагае она собѣ штучными эффектами, котрыми не гордѣа инѣи и дуже славны свѣзачки, а бѣдаа знамениты музыкальнѣ творы зѣвѣаея пѣлаа интенціи композиторѣвъ зраджуючи тымъ не лашъ великій талантъ, але и знамените музыкальне образованье. Додавши до того прегарну вышнѣсть свѣзачки, не можъ чудуватися, что публика есть вѣповнѣ очарована ея выступами и признае одноголосно, что такой примадонны не мала вже давно скарбѣвска сцена.

— Выдѣаъ красвѣй удѣляеъ выдѣлаемъ повѣтовымъ такъй подѣомогѣ: въ Теребовля на будову дороги повѣтвон Теребовля-Сороцко-Скалатѣ 3000 зр.; въ Перемышлянахъ на будову дороги повѣтвон Глиняны-Задѣбѣе 1000 зр.; въ Скалатѣ на будову дороги громадской Грималѣвъ-Сороцко-Теребовля 4000 зр.; въ Зѣбарѣ на будову дорогъ громадскихъ Зѣбарѣ-Нове село и Зѣбарѣ-Березовица мала 3000 зр.; въ Новѣмъ Санѣа на будову дороги громадской Кричица-Тиличѣ 500 зр.

— Кошты будовы обѣхъ згаданныхъ новыше дорогъ въ повѣтѣ зѣбарѣвскѣмъ обчислено на 150.000 зр. Выдѣаъ красвѣй прирѣкъ въ засады причинити ся запомоу въ высотѣ 50%, загальныхъ коштѣвъ будовы, але застерѣгъ свое остаточне рѣшене бѣа усьхѣу договорѣвъ, якѣ выдѣаъ повѣтовымъ лѣе перевести зъ сторонами, что мають причинити ся добровѣльнымъ датками до будовы дорогъ. Кромѣ сего прирѣкъ выдѣаъ красвѣй подѣперти просьбу повѣту зѣбарѣвского что-до удѣленя ему дальшій запомогѣ зъ фондѣвъ запомогѣхъ для доставленя зарѣбѣкъ людности, котра найде роботу при будовѣ згаданныхъ дорогъ. Выплата 50% подѣомогѣ наступити въ сей способѣ, что тепѣрѣ вызначено 3000 зр., а въ слѣдующихъ рокахъ буде выдѣаъ красвѣй удѣляти на ту будову что року по 8000 зр.

— Анкета въ справѣ змѣны закона о зарѣзѣ пысковѣй и ратничѣй у худѣиы зачала вчера парадѣ въ наѣмѣстничѣвъ. Одноручникомъ выдѣаъ красвѣго есть п. Романовичъ, а одноручникомъ гал. товариства господарского профессоръ школы ветеринарн д-ръ Баранскій.

— Выдѣаъ читальнѣ въ Зѣзавѣвъ уряджуе дня 9 п. ст. лютого с. р. с. в. с. е. не дѣаѣа, представленье театральное „Наталѣа-Полтавѣа“. Цѣна мѣсѣ: крѣсло 50 кр., стояче мѣсѣе 10 кр. Початокъ о годѣнѣ 7 вечеромъ. На се представленье запрошуе всѣхъ докострѣныхъ Ви. священниковъ и селянъ.

— Выдѣаъ читальнѣ.

— Цѣсаръ санкціонувавъ порѣшеный оймѣмъ на послѣдній сѣсѣи законъ что-до побираниа Бродами оплатѣи коштѣвонѣ въ окурѣзѣ мѣста.

— Въ Ярославѣ бѣаулось въ четверѣ минувшого тыждня поминальне богослуженье за упокой душѣ бл. и. архиепископа Рудольфа. Иніціативу до устроєня сего богослуженья дала мѣсѣва команда войскова, котра зѣвернулася въ той справѣ до мѣ-

сѣевого латиньского пароха, але бѣа одказавъ ся бѣа того, бо не маѣа дозволу своихъ властей. На богослуженье въ церкви являлись представителѣ войскового гарнизону и одушевились свѣвомъ хорѣ, зложеного зъ школьной и мѣщанской молодежи, подѣ управою о. Романовского. Подѣйше бѣаправлено се заупокѣйне богослуженье вже и въ костелѣ, бо латинскій парохъ выдѣаеаъ передо-вѣмъ дозволу епископа Солецкого.

— Въ Испасѣ, коломыйского повѣту, побуааа громадаае одиомъ коршми. Мѣсѣевый дѣдичѣ, п. Гоноратъ Августиновичъ-Рожко казавъ розбѣрати коршму и материалъ зъ неа подаруватъ громадѣ на крамницю. Селяне умістѣаи при дорогѣ, де стояла згадана коршма, таку написъ: „Дѣа Боже, чтобы до двѣхъ лѣтъ таѣа всѣ коршмы въ Испасѣ цѣзла“ (есть ихъ ще три). Жиды давали дѣдичевѣ 300 зр. за коршму, але бѣа не принавѣ тыхъ грошей. Додати треба, что крамница, основана въ Испасѣ въ осени 1889 р., гарно розвивае ся.

— Чтобы пригнѣи въ помѣчь церкви въ Самборѣ, котра задѣа недостаточныхъ фондѣвъ не може доси иконостасу выхѣбнѣти, выдѣаъ о. Францъ Рабѣй, сотрудникъ, книжочку, въ котрой начеркѣна „Коротка истѣрѣа чудотворной иконы Преч. Дѣвы Маріи въ парохіальной церквѣ Самборской“; зарѣзомъ выдѣаъ бѣа такожъ и пустивъ въ розпро-дѣжъ „чудотворну икону“ тожѣ Дѣвы Маріи, дуже красну хромолітографію болѣшихъ розмѣрѣвъ, выготѣлену въ закладѣ літографічніймъ М. Сальба въ Краковѣ. Икона ся, котра може послужити за дѣйстну окрасу кождомъ свѣтлицѣ руской, продае ся по 50 кр. в. а. Купуючій ея стае ся зарѣзомъ добродѣемъ церкви самборской. Згадана вышѣе книжочка, выдана накладомъ рады мѣской въ Самборѣ, мѣстити въ собѣ цѣлѣй истѣрѣичный записки, дотыкаючій згаданой иконы и коштуе 10 кр.

— Комітетъ ратунковый, зложеный зъ лѣвѣбскихъ горожанъ, бѣбувъ минувшѣи субѣты засѣданье, на котромъ выбрано комісію редакційну, что мае уложити одѣвѣдѣу бѣзѣзѣу до цѣлого краю на подѣаванье помѣчи. До комісіи вѣшлиши пп.: Белза, д-ръ Гіршбергъ, Романчукъ, Штаркель и Вильчичевскій. Одтакъ порѣшено подѣлѣти комітетъ на три секціи: фінансову мѣску, фінансову замѣсѣву и провинтѣову, а такожъ рѣшено запросити до комітету наѣвъ, что беруть участь въ товариствахъ гуманитарныхъ. Комітетъ запроситъ отже товариство милосердіа, тов. св. Саломѣи и тов. ошадности. Подѣаъ комітету на секціи есть такѣй: въ секціи фінансовѣй есть предѣдѣателемъ гр. Генр. Скарбекъ, его заступникомъ кр. о. Павликовъ а секретарѣмъ Вол. Губриновичъ; въ секціи фінансовѣй замѣсѣевоѣй предѣдѣателемъ д-ръ Рѣшковскій, заступникомъ Романчукъ а секретарѣмъ д-ръ Ошастевскій - Баранскій; въ секціи провинтѣовой предѣдѣателемъ кр. кс. Заблѣчій, заступникомъ Августиновичъ а секретарѣмъ д-ръ Дулемба.

— Повѣтъ городецій навѣщенѣй вже бѣаъ колькохъ лѣтъ голодомъ и тѣфомъ, котрого жертвоу упавъ лѣкаръ мѣскій въ городку д-ръ Тѣаъ, а котрый все зъ наибѣольшою силою появляе ся зъ весною на передѣвѣхъ. Сей роцъ за дѣа посухѣи и шкоды бѣаъ мышѣи ставъ найтяжшимъ. Рада повѣтвон, не розѣдѣвѣши добре потребности повѣту и его населеня, порѣшила для ратунку инвентаря куити за грошѣ, вызначеный на безпроцентову подѣомогѣ, певну скѣлькѣсть сѣна зъ складавъ войсковыхъ лѣверантѣвъ. Се рѣшене вывѣкало въ цѣломъ повѣтѣ велике недовѣлене, бо кождѣй господарѣ знае, что сѣно, котре держатъ лѣверанты по 5 до 6 лѣтъ по своихъ складахъ, цѣломъ не придале для сельского инвентаря. Що иншого коѣвъ войсковый, котрый крѣмъ сего лихого и злѣжаного старого сѣна дѣстае что для певну скѣлькѣсть бѣса, то бѣа не ѣсть лѣше сѣно але навѣтъ и солому зъ подѣ себе. Загально говорѣаъ, что найлѣпше давати пошчыку въ тогдышнѣ, бо одиомъ господарѣ потребуе сѣна, другій бѣса на засѣвъ, третій ячменю, иншій гречкѣи або лѣришеницѣ — а крѣмъ того многѣ потребуютъ на выживлене самыхъ себе, бо инвентаря и такъ вже не богато. Таѣаъ лѣпше помѣчи селянамъ, чтобы якосъ выжили лѣше и обѣааи поля, якѣ кушувати сѣно бѣа лѣверантѣвъ на выживлене коровѣи або козѣи.

— Зъ-надѣ Лѣмницѣи пишуть: Мѣшканцѣ двѣацѣи двѣхъ сѣлъ надѣ Лѣмницею выжидають зъ весною регуляціи сѣи рѣки, бо, якъ комісаръ правительственный заявивъ въ сѣмѣ, правительство вызначило оданѣи мѣлѣонъ на регуляцію галицкихъ рѣкъ. Населенѣ тыхъ сторѣвъ вѣлми бѣдно, бо хочъ нѣбы то мае много грунту, але сѣи грунтъ непридѣаый и пустѣй а вода что року ея забѣрае та ще и дѣки цѣлѣй роцѣ гѣздуають и на поляхъ и на сѣвножѣахъ. Не дѣа про те, что мѣшканцѣи дѣеякихъ сѣлъ н. пр. Сливѣкъ, проживають и оплачуають податокъ навѣтъ въ найлѣпшихъ рокахъ жебраниною т. е. ходѣаъ за зарѣбѣмъ по цѣломъ Подѣлю, Покутѣи а Буковинѣ. Старостѣо калуске выдѣае имъ карты легитимацийн на зарѣбокъ. Мѣнувшого року подѣчасъ повени села надѣ Лѣмницею, имено Лѣвѣи, Сливѣи и Небыловѣи потерѣли шкоды въ пашѣ, зѣбжу, въ урожайномъ поли а навѣтъ въ дорогахъ, бо замѣстъ 4 дѣвѣвъ пѣшнихъ одѣробили 10—12 дѣвѣвъ прѣстѣацій дороговѣхъ. Вода Лѣмницѣи и Млыновѣи камеральнѣи такъ попѣзувала коммукацію, что колько дѣвѣвъ не можна было переѣхати зъ одиомъ до другѣи громады. Треба було забѣрати дѣеякамъ огорода, вытѣнати сады и хочъ выдѣаъ повѣтвонѣи прирѣкъ за все то заплатити, то ще доси нѣчого не чувати о томъ. Въ осени 1889 р. выславъ выдѣаъ пов. урядникѣвъ, чтобы пописувааи шкоды, але на томъ все сконѣчило ся. Вѣвѣнѣи выжидають мѣшканцѣи Сливѣкъ зъ весною новѣи повени а то зъ той причинѣ: Въ р. 1887 забрала вода шлюзу камеральну, что вела воду зъ Лѣмницѣи до Млыновѣи и бѣаъ того чѣаа нема иллузы, чтобы забѣзпечити двѣ громады бѣа повени. Вѣправдѣ Сливѣи не хотѣли сего року пустити воды до Млыновѣи, доки ц. к. зарѣдъ въ Небыловѣи не выдѣае новѣи шлюзу, але зарѣдъ представѣвъ старостѣу, что люде въ Сливѣкахъ бунтуютъ ся и тымъ спѣсѣомъ выдѣааъ для себе асистенцію жандармеріи а громадѣи прирѣкло старостѣо, что шлюзу выбу-дуютъ. И справдѣ выбудовано шлюзу, але не тамъ, де годилося, чтобы забѣзпечити двѣ громады бѣа повени, только такъ, чтобы забѣзпечити тартакъ камеральнѣи въ Небыловѣи, а двѣ громады поля-

шено на Бѣже провидѣние. Таке саме зайшло мѣжъ зарѣдомъ камеры и громадою въ Небыловѣи та справа ще не порѣшенѣа.

— Кн. Виндштрѣцъ, командантъ 11 корпусу, выѣхавъ минувшѣи сѣредѣ до Станіславѣова на инспекцію тамошного гарнизону. Бѣдучи зъ двѣрца до мѣста, заалярмѣвавъ въ касарни пѣхѣоты станіславѣовскій гарнизонъ, котрый чѣмъ скорѣе выѣбравъ ся на т. зв. „Дуброву“, яко на мѣсѣе зѣбѣрѣвъ. Тамъ сѣредѣ незвычайного вѣтру и метелицѣи сѣвѣговѣи бѣдѣували ся переглядѣи и вырѣаы войска до 3-ио годины по полудни. Того дня въ ночи вернуаъ кн. Виндштрѣцъ до Львова.

— Въ зѣвѣстѣи крадежи 36.700 зр. у Вѣднѣи, про котру згадали мы вчера, показало ся, что самъ бухгалтеръ Лѣйнеръ, котрый несуаи грошѣи зѣмѣлѣвъ и подѣчасъ того ему хтѣосъ нѣбыи укравъ, буаъ самъ злодѣемъ. Зъ квѣоты, украденѣи, бѣдѣславъ самъ 30.000 зр. шефови передѣ своимъ самоубѣйствомъ. Що стало ся зъ рѣштою грошей, доси ще не выслѣдженѣо.

— Стипендію зъ фондѣи цѣсаря Францъ-Иосѣфа, рѣчно 300 зр. въ золотѣ, надаѣаъ цѣсаръ слухателѣи І року зѣ выдѣлу хѣмѣи технѣичной въ львѣвскѣи школѣ політехнѣичной, п. Іосѣфови Тулеи.

— Старостѣо въ Краковѣ розѣсѣало до всѣхъ школѣи народныхъ въ своемъ повѣтѣи обѣжнѣкъ, въ котромъ пояснѣио популярно пѣлаа тепѣрѣшнихъ розѣсѣдѣвъ науковѣхъ туберкулозу и сухѣоты легкѣихъ, та подѣало средѣства оосторожности противъ можливого шпрѣня тыхъ недугѣвъ въ школахъ.

— Арѣбѣи вѣсти. Міністеръ торговѣи затвердѣвъ выбѣръ Адольфа Быка на презеса о. Мих. Кулѣаа на вице-презеса комѣаты торговельной въ Бродѣахъ. — Громада Устѣинова, пов. львѣского, одѣржала бѣаъ цѣсаря 100 зр. подѣпомогѣи на будову школы.

НАДОСЛАНИЕ.

ДЛЯ ГЛУХИХЪ.

Особа, что выѣвѣлиае простѣмъ средствомъ бѣаъ 23-лѣтѣи глухѣоты и шуму въ ушѣахъ, готова описѣе тогѣосредѣства по нѣмѣцкии переслати дарѣмъ всѣмъ бѣажающимъ. Адреса I. H. Nicholson, Wien IX., Kollingasse 4.

Посмертѣи — — — оповѣстѣи.

— О. Григорій Махѣиа, приходникъ зъ Угерѣи мінеральныхъ, деканѣа львѣского, епархѣи перемыской, упоковѣвъ ся д. 3. лютого въ Лѣскахъ ярославскихъ на инфілігенчѣе заплѣтѣеи легкѣихъ въ 44 роцѣ жѣа а 9 свѣченѣства. Вѣчна е. п.!

— Андрѣй Мариѣвъ, гошпѣдаръ и доволѣтнѣи начальникъ громады Грушева коло Дрогобича, отецъ редактора „Червѣонѣи Русѣи“, упоковѣвъ ся сѣмѣи днями въ 60 роцѣ жѣа. Вѣчна ему память!

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдѣнѣ 5. лютого. Міністерство краевѣи обороны мае ще сѣи сѣсѣи предложити законъ о такѣхъ войсковѣи. — Правительство рѣшило заложити фабрикѣу бездымного пороху.

Пѣштѣ 5. лютого. Міністеръ Феерварѣи предложивъ вчера палатѣ послѣвъ проектъ зѣмѣны закона о краевѣи обороны. Мѣжъ нѣмѣи будѣ сказано въ законѣ, что краевѣу обороною можна будѣ „вынѣмѣво“ ужити и по-за границѣи краю. — Станѣаъ здоровѣа гр. Андрѣсского зновѣ погѣрѣшивъ ся.

Берлинѣ 5. лютого. Вчера бѣбувъ ся у кн. Бісмарка парламентарный обѣдъ, на котромъ явивъ ся и цѣсаръ Вильгельмъ. Цѣсаръ носѣтъ ся мабутъ зъ гадкоу розпочати якусь акцію въ интересѣи работѣнѣиковъ.

Бѣлградѣ 5. лютого. Вуковичъ выѣхавъ вчера до Константинополя. Розѣишлася тутъ поголоска, что царъ мае выслати до Сербѣи якусь приватну особу, котра мае спѣнукати реѣгентѣвъ, чтобы они дозволили королевѣи Наталѣи сходить ся частѣише зъ сыномъ.

Вѣдѣнѣ 5. лютого. Правительство заня-лося вже справою организѣаціи судѣвѣнѣства въ Чехахъ.

Берлинѣ 6. лютого. Урядѣва Газета ого-лѣсила кабинетовѣи приказъ цѣсаря до кн. Бісмарка, въ котромъ цѣсарѣе каже, что его бѣажанѣемъ есть залагодити справу въ ду-сѣи тыхъ жадаѣи, якѣ проявили ся въ послѣднихъ часахъ подѣчасъ всѣакихъ стрѣйковѣи. Коли другѣи державѣи згодѣаи ся, то кн. Бісмаркѣ мае скликати межнавародну конференцію для справѣи работѣнѣичѣи.

Софіѣ 6. лютого. Префектъ софѣйской полиціи подѣаъ ся до дѣмисіи.

Бруксѣла 6. лютого. Міністеръ дѣлъ за-граничныхъ заперѣчивъ въ палатѣ послѣвъ рѣшѣу что вѣстъ о якѣйсь тайной угодѣ Бѣлѣи зъ Нѣмеччиною а потвердѣвъ фактъ, что зъ міністерства выкравъ хтѣосъ важнѣи акты.

Надослане.

Д-ръ Іосѣфъ Добровольскій
адвокатъ красвѣй
отворѣвъ канцѣлярію адвокатску
въ Долинѣ.

Надбелане.

Д-ръ медицины

В. Галаревичъ

одбувши практику въ шпитали въденськомъ
освѣтъ въ Болшовци
и ординуе у всѣхъ недугахъ.

Користовна лѣкація капиталу

черезъ набутѣе удѣловъ зъ першорядныхъ
копальняхъ нафтовыхъ галицкихъ.

Набуваючи одинъ або кілька удѣловъ въ
рентовныхъ підприємствахъ копальняхъ можна
зискати стабільный значный дохідъ крѣмъ зъаморти-
зована вложеного капиталу. 3340 2-4

Цѣна удѣлу одъ 250 до 360 зр. есть затымъ
доступною и для особъ менше богатыхъ.
Зголошеня на новышій удѣлы приймае

Людвикъ Виняржъ

у Львовѣ, Театральна ч. 6.

дае въ той мѣрѣ всякій потрібный поясненя.

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

поручае прямо зъ фабрики

СВѢТЛО

I а по 75 зр., II а по 67 зр., за 100 нил.;
при замовленяхъ 50 кильгр. 30%, а при
100 нил. 5% опушту.

Упрашаеся подавати точно величину
свѣчокъ и послѣднюю станцію зельзницѣ, до
котрой мае свѣтло выслатися.

2998

ДИРЕКЦІЯ.

Надбелане.

Окулістъ

Д-ръ В. ГЕЗАНГЪ

б. елевъ-асистентъ и операторъ на клініцѣ оку-
лістичной проф. Фухса у Вѣднѣ, мешкае при ули-
ци Третьего Мая (Маеровскій) число 7 (де ц. к.
Староство) и ординуе одъ 10—12 и одъ 3—5.

4% облигаціи пропинаційный гал.
4% облигаціи угорскій индѣмніз.

поручае до локования капиталовъ яко пер-
шорядный паперы вартѣстный понизше
курсу днесного

АВГУСТЪ ШЕЛЕНБЕРГЪ

домъ банковый и контора вымѣны у Львовѣ.

Выдаваніе газеты лѣгосованъ „Подѣя“.

Пренумерата рѣчна на провинцію зр 1.80.

СЪВАРКИ

найбѣшого и найтравяльшого
рода поручае подъ многолѣт-
ною гарантією

Umrath & Comp.,

фабрика машинъ господарскихъ

Прага-Будна.

Каталоги на желанье даромъ.

Знаменитъ

засѣдченя можна переглянути

СКЛАДЪ:

у Львовѣ, ул. Городецка ч. 61.

Rösler's

Zahn-Mundwasser

есть безперечно найбѣшимъ сред-
ствомъ на боль зуббъ и слу-
жить такожъ рѣвночасно на уде-
жанье и чистоту зуббъ. Съ
одъ лѣтъ зѣстна и славна вода
до усть обдѣрае цѣлкомъ злу
вою зъ усть. 1 флашка 35 кр.

R. TUSCHKE, Apotheker

W. Rösler's Nachfolger

Wien, 1. Regierungsgasse Nr. 4.

3354 1—13

Розсылка почтою подъ гарантією най-
бѣшимъ товаръ, оплатно, послѣдлата
або готовка.

КАВА
Афр. Мокка и зр. 5 70
Сантосъ смачна „ 5 80
Куба зел. мѣла „ 6 35
Пейлонъ г. зел. „ 6 95
Перлова кав. „ 7 10
Росс. чай тайл. 2 кил. „ 4 20
Рыба сушен. тайл. 4 „ 2 30
Угоръ тайл. 5 к. бочка „ 3 95
Цѣлики зъ 400 предметами разомъ
зъ тарифомъ митового даромъ. Entlin-
1—5 ger & Comp. Hamburg. 3361

БРИ-

твы правдивый швейцарскій и ан-
глийскій, мыльнички, ремѣнцѣ и
мраморки до острѣна, мыла.
2537 пензлѣ и т. п.

поручае каждему
магазинъ товарѣ модныхъ, бѣла
мужского, товарѣ галицкѣ
ныхъ, выробѣтъ рукавичныхъ
парфумеріи и т. п.

БРАТѢВЪ ЛАНГНЕРѢВЪ

у Львовѣ ул. Галицка ч. 16

Цѣлики на желанье даромъ.

Поручаеся

ГОТЕЛЬ ВАРШАВСКІЙ
HOTEL WARSZAWSKI

подъ числомъ 5 плицъ Бернардинскій у Львовѣ
(коло ц. к. паѣстництва, уряду митового и иншихъ, билл ц. к.
генеральной команды).

Готель має 50 компатъ на 40 чиселъ подѣленныхъ по цѣнѣ одъ 60 кр.
зъ постелею зъ 3 ар. за добу. За побутъ на 7 днѣвъ опукаеся
зъ цѣнѣ значный опуштъ. За намітъ мѣсячно платиться зъ постелею
и услугою одъ 12 зр., 15 зр., 18 зр., 21 зр. до 60 зр.

ТРАМВАЙ (сѣбна зельзниця) веде ажъ до готелю Варшавского.
Реставрація дома по цѣнахъ якъ найумѣренѣйшихъ.

3281 11—20 Зъ поважаньемъ ЗАРЯДЪ.

ВОЙНА ЕВРОПЕЙСКА

найновѣйша гра товариска

продася въ перворядныхъ торговляхъ.

ЦѢНА 1 зр.

3327 9—7

Накладомъ В. Криштофовича въ Краковѣ.

На желанье примѣрники въ рускомъ языкѣ.

ТОРГОВЛЯ ГЕРБАТЫ

хлѣско російскою

ЕДМУНДА РІДЛЯ

у Львовѣ, плицъ Маріацкѣй ч. 10

Высѣвки гербатъ 1/2 кильо зр. 1.30 — Высѣвки зъ найбѣшимъ
гербаты зр. 1.60. — Замовленя зъ провинціи выслѣса двохотомъ почтою.
Опакования не числятся.

поручае зъ мѣсяцъ збѣрки:
1/2 кильо Congo „ 1.60
„ Souchong чорна „ 2—
„ Збѣрка мѣла „ 3—
„ Кайсовъ „ 4—
„ Melange de Lond. „ 4—
„ Рессо „ 3—
„ Караванова „ 4—
„ найбѣш. „ 6—
„ Гумиовъ перлова „ 3—
„ добрна „ 4—

Основанный въ роцѣ 1847.

Торговля и Складъ Винъ

ЛЮДВИКА ШТАДТМИЛЕРА

у Львовѣ, улица Краковска число 9.

поручае:

Старѣ вина угорскѣ лѣвичный и натуральнѣ вина
столовѣ одъ 42 кр. бут.

Знаменитъ Старки, Житкине, Румъ и Аракъ de Goa.

Старѣ Мѣды бут. по 1.00 1.50 2.50

Оригинальнѣ вина шампанскѣ и правдивѣ Конякъ

францускѣ першорядныхъ домѣвъ.

МАЛІАГІА бут. по 1.50, 2.00, 2.50, 3.20, 6.00

и 7.50 зр. 3849 128—7

МАЛІАГІА БѢЛА бут. по 2.00 зр.

Цѣлики на желанье даромъ и оплатно.

Обзначенный на выставѣ гигиеничнѣй сѣбнымъ медалемъ за стагій вина

Маріацелскій капль жолудковѣй.

заменито дѣлаючи у всѣхъ недугахъ жолудка.

Незрѣбанный при браку апетиту, слабѣмъ жолудку, воспа-
люемъ бѣдиху, кляспѣмъ бѣдиху, колѣтъ, нѣтъ жолудка,
агазъ, жовтацѣ, одкипенно и бѣловано, болѣ головы (если по-
ходить зъ жолудка), корчакъ жолудка, заднею, перетяжено
жолудка стравами и напоями. Цѣна флашчѣкѣ разомъ въ при-
писомъ 40 кр., подвойной 70 кр.

Центр-розсылка черезъ антикара Carl Brady, Kremsier
(Моравя). 3135 (21—43)

Остерога! Правдивѣ Маріацелскѣ капль жолудковѣй рѣбно фальшуютъ
и наслѣдуютъ. — На знакъ правдивѣ мусить кожда флашка бутѣ зави-
нена въ червоне запакование, заосмотрѣне въ повѣшю марку охоронну и
при кождѣй флашчѣкѣ на приписъ мусить находитися, ще сей приписъ дру-
кованный въ печатни Г. Гуса въ Кромѣрижу.

Маріацелскій

пигулки розвѣдьячи.

Одъ лѣтъ уживающъ зъ найбѣшимъ успѣ-
хомъ при заднею и запорѣ пи-
гулки и одрабляються теперь мно-
кратно. Треба тому уважати на повѣ-
шю марку и на подписъ антикара С. Brady, Kremsier. — Цѣна пуделка 20 кр.,
ролька зъ 6 пуделокъ зр. 1. — Если грошъ приписъ наперъ до то зъ присла-
ною вѣльно одъ оплати коштуе 1 ролька зр. 1.20, 2 рольки зр. 2.20.

Маріацелскѣ капль жолудковѣй и маріацелскѣ пигулки розвѣдьячи не
суть потайныхъ лѣкомъ. Приписъ есть поданный при кождѣй флашчѣкѣ и пу-
делку на способѣ узкѣ.

Маріацелскѣ капль жолудковѣй и маріацелскѣ пигулки розвѣдья-
чи можна купити: у Львовѣ въ антикахъ: Якова Байера, Г. Блюмен-
фельда, Петра Гайльгофера, Кал. Кривановского, д-ра Петра Миколаша, Якова
Пшесва, Яков. Рукера, Кар. Складенского, Г. Беворского, Ари. Раппапорта; —
въ Белѣхъ у ап. Гросса; — въ Бѣбѣрцѣ у ап. Бальбины Мейдлицкой; — въ
Бережаняхъ у ап. Ад. Дурета, Иос. В. Лобоса; — въ Бучачѣ у антикара
Корниша Левинского; — въ Чортковѣ у ап. Людвика Носса; — въ Долинѣ
у ап. С. М. Траунфельера; — въ Дрогобичѣ у ап. Ахмилера, П. Парти-
кенича; — въ Галицѣ у ап. А. Гельма; — въ Гусятинѣ у ап. Чер-
ского, Пекарского; — въ Озарибѣ у ап. Г. Черемшского, М. Заградника; —
въ Озерянахъ у ап. А. Крапнянского; — въ Краковѣ у ап. Фел. Валыча; —
въ Камѣницѣ Струмиловой у ап. Б. Пшесва, Карола Пшесва; — въ
Копичинѣхъ у ап. Редера; — въ Мостѣхъ Великихъ у ап. Г. Жолы-
ского; — въ Мельниці у ап. Кроковского; — въ Немировѣ у ап. Предри-
мирского; — въ Олеску у ап. А. Кофлера; — въ Перемышлянахъ у ап.
Омел. Барановского; — въ Радеховѣ у ап. Ясевича; — въ Роздѣлѣ у ап.
Людв. Мержаньского; — въ Самборѣ у ап. Г. Алексевича, К. Мареша; —
въ Скотѣхъ у ап. С. А. Левковского; — въ Сокалѣ у ап. Евг. Высочан-
ского; — въ Старѣйшѣ Мѣстѣ у ап. Ад. Паскаго; — въ Стрию у ап.
Чалыбанского, В. Коморовского; — въ Скалѣ у ап. Адама. Ротлянского; —
въ Турѣхъ у ап. М. Пшотка наслѣдн.; — въ Тернополѣ у ап. Леона Файншмидта
и Фр. Яковича; — въ Золочевѣ у ап. Фриша Пшесва, А. Раппапорта; —
въ Жирѣхъ у ап. Иос. А. Томашевского; — въ Зборовѣ у ап. Раппапорта; —
въ Збаржѣ у ап. Г. Крука; — въ Варѣхъ у ап. Яков. Ковачикъ; — въ Лембурѣ у ап.
Ст. Гриффельдъ — а также по всѣхъ антикахъ въ Галичинѣ. — въ Радомы-
шляхъ надъ Саномъ: апт. С. Соболевскій, въ Залѣцѣхъ: у ап. С. Каста-
новича.

ИСИДОРЪ ВОЛЬ

ул. Сикстуска ч. 6 у Львовѣ.

Одинокий и исключный для Галичины

СКЛАДЪ РОССІЙСКОГО ЧАЮ

3319 8—20 основанный въ 1870 г.

Поручае правильно кож-
дого тыдня свѣжѣ
транспорты найбѣш-
го чаю зъ Москвы и
поручае его пося прило-
женного ему цѣнника

Замовленя выполня-
ются совѣстно и скоро
такжъ за послѣдлатою
опакование франко.

Особливу увагу
звертаеся на 3 знаменитѣ
сорты К. и С. Попова.

ЦѢННИКЪ	зр. кр.
Кайсовъ { знам. чорный	1 60
Souchong { melange	1 89
„ { одичный	2 —
„ { найлучшій	3 —
Melange { melange P.	4 —
караванный	4 —
Fu-czu-Fu { н-ръ I.	3 00
„ { II.	4 60
„ { III.	6 —
„ { I рб 601 ф.	2 40
„ { II.	3 —
„ { III.	3 75
„ { 2 „ 50 „	1 60
„ { одичный	1 80
„ { prima	2 50
„ { non plus ultra	2 50

АНТОНЪ РОЗМАНИТЪ

КРАКОВЪ

ФАБРИКА ПАРОВА

Цикоріи, Сурогаговъ кавы и кавы фіговыи

въ Равѣцѣхъ подъ Краковомъ

Нагороджена двома сѣбными медалями заслуги ц. к. мѣ-

нстерства торговли и рѣличества.

Выготовляе зъ сырого продукту власною плянтаціи
всѣ роды Цикоріи штучной и кавы, бдзначаючи ся богат-
ствомъ частей поживныхъ, такожъ знаменитымъ смакомъ
и запахомъ.

Фабрика поручае передовѣстлѣ:

Сурогатъ кавы въ коробкахъ (шуклядахъ).

Сурогатъ кавы въ склячкахъ.

Каву протову французку Розманита,

Цикорію краковску горьку.

Каву фігову

Цикоріальну каву перлову (Новѣсть).

Каву краковску въ скринькахъ знамениту.

Каву жолудну

Поручаючи выробы мѣи фабрики, перевысшаючи прикметами
всѣ сего рода заграничнѣ продукты, надѣю ся, що нашъ Вн. Господи-
ниъ, котри окружають все и всюды своєю привязанностью краевый
промыслъ, схотять и въ томъ случаю подпомагати и розповсюдню-
вати мѣи выробы.

Купувати можна у всѣхъ торговляхъ.

3347 2—7

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. галицкого

Акціонного Банку Гипотечного

2222 189—7 купуе и продае

всѣ эффекты и монеты

подъ найприступѣйшими условіями.

3% Листы Гипотечный и

5% Листы Гип. преміованій,

котрыхъ послѣ закона зъ дня 2 лянца 1868 (Днев. в. д.
XXXVIII. Ч. 93) и найвышомъ постановѣ зъ д. 17 грудня
1870 г. можна уживати до умѣшуваня капиталѣвъ фон-
довыхъ, пуцильныхъ, кавѣй сугружескихъ войсковыхъ,
на кавѣцію и вадѣя

можно одержати въ сѣй Конторѣ.

(до выльсования зъ 10% премією т. е. по 110 за 100)

Всѣ припоручены зъ провинціи залагоджуются безъ
разъ олоки по курсѣ дневномъ, не числячи нѣякой провизіи.

Вкусный и дешевый

Выправы слубнѣй

найновѣйшій сервисъ порцеляновѣй столовѣй комплектъ на
12 особѣ одъ зр. 16.80 до зр. 120, великий выборъ
прѣрѣзныхъ фасонѣвъ и декораций, понадъ 100 сервисѣ-
совъ все на складѣ, и такожъ частинами можна купу-
вати въ доволѣномъ складѣ або поодинокихъ штукахъ.

Принадлѣ и вкуснѣй сервисѣ до гербаты, ком-
плетъ на 12 особѣ одъ зр. 13 до зр. 50.

Декорованѣй гарнитуры до умывальнѣй, комплектъ
одъ зр. 4.40 до зр. 35, порцеляновѣй, штайгутовѣй, вудж-
вудовѣй, майоліковѣй, и оригинальнѣй английскѣй столѣцѣ до
умывальнѣй одъ зр. 4.50 до зр. 16, зъ мариуровою плы-
тою и полицією зр. 18. 3352 2—3

Самовары русскій, мосажный, томбаковѣй и нике-
лѣй, у всѣхъ фасонѣ и велич. одъ зр. 7—175 (на 300 особѣ).

Тацки подъ самовары и чарки подъ кранникъ.

Тацы деревяный, столѣцки до гербаты складанѣй.

Тацы бляшанѣй, лякированѣй, алякаковѣй и сѣбнѣй.

ЖИНЬСКЕ СРѢВЛО

найбѣшого рода зъ ц. к. надворной фабрики Германа, вы-
робѣ зѣстный зъ доброты и тревалости, ножѣ, ялыкѣ лож-
ки, ложечки, пощонники, подставки и т. п., дукорнички,
этажерки, по цѣнахъ фабричныхъ.

Машинки до кавы порцеляновѣй, патентованѣй.

мосажный Non plus ultra.

Рѣзныи приборы кухонный и домовѣй порцеляновѣй, дере-
вяный и металѣй.

Цѣны сталѣй, цѣлики на желанье.

КАЗИМИРЪ ЛЕВИЦКІЙ, Львовѣ

головный складъ для Галичины, при улицѣ

Трибунальскѣй.

Еликсиръ до зуббѣвъ Порошокъ и паста до зуббѣвъ.

Пр. ОО. БЕНЕДИКТИНѢВЪ

въ монастыря von Soulas

(Франція)

Dom MAGUELONNE, Prior

2 золотѣй медалѣ: Брюссель 1880 — Антверпъ 1881.

наибѣлѣйшій бдзначеннѣй

Выслано 1373

Получено 1373

Шоденно уживаючи Елик-
сиръ до зуббѣвъ Пр. оо. Бе-
недиктинѣвъ въ склячкахъ
кѣльохѣхъ капель въ склячѣхъ
воды, тамуса и лѣвичѣхъ по-
рохнѣхъ зуббѣвъ, бо черезъ
то надаеся лѣмъ бѣлого по-
пы и твердости та взаимна
исна и удержуеся ихъ здоровыи.

„Тому то робимо нашнѣхъ читателѣмъ справленню пра-
вду, звертаючи увагу на сѣбный и практичнѣй лѣмъ, що
есть найбѣшимъ средствомъ цѣлющимъ
и однокѣною охороню на бѣлы зуббѣвъ“

Затъ 1807, 1808, 1809, 1810, 1811, 1812, 1813, 1814, 1815, 1816, 1817, 1818, 1819, 1820, 1821, 1822, 1823, 1824, 1825, 1826, 1827, 1828, 1829, 1830, 1831, 1832, 1833, 1834, 1835, 1836, 1837

Выходятъ у Львовѣ по дня (кроме недѣль и рукописныхъ) о 5-ой годины по полудни. Литературный додатокъ "Виблотека найзнаменитѣйшихъ новѣстей" выходитъ въ вѣторокъ, и въ вѣторокъ и пятницу на черномъ развѣзѣ за Дѣло.

Предплату и инсераты принимаютъ: у Львовѣ Адм. нистрація "Дѣло" ул. Баторія 24, Центральное бюро оголошень, ул. Консерваторія ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Ладислава 9. Въ Перемишлѣ Бюро газетъ ул. Довга 17 (стара почта). У Вѣднѣ M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelk I. Stubenbastei 2. Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ M. Haasensteins & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на "Дѣло" и напечатанность за инсераты платны у Львовѣ.

ДѢЛО

Предплата на "Дѣло" за литер. додаткомъ въ Австрію: на Галицію: а цѣлый рокъ . . . 18 гр. на цѣлый рокъ . . . 24 гр. на полъ року . . . 9 гр. на полъ року . . . 12 гр. на четверть року . . . 4 гр. 50 гр. на четверть року . . . 6 гр. на мѣсяцъ . . . 1 гр. 50 гр.

у Львовѣ: на цѣлый рокъ . . . 16 гр. на полъ року . . . 8 гр. на четверть року . . . 4 гр. на мѣсяцъ . . . 1 гр. 35 гр.

Редакція, Администратія и Експедиція подъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи заставляются лише на попередне застереженіе. — Рекламации несоплатны въ день отъ порта. Подписки чинятся по 8 гр. в. в.

Оголошенія принимаются по цѣнѣ 6 гр. въ одинъ стрѣчку печатанъ, въ рубр. "Надбавка" по 20 гр. в. в.

Подписки чинятся по 10 гр. въ стрѣчку.

О д о з в а.

Погромъ неуважкою дѣлывъ нашу людность рѣшнучу, весь онъ быть матеріальный захватный, голодъ уже заглядѣ до хатъ сѣлскихъ.

Годъ намъ глядѣтъ рѣвнодушно, коли нуждуютъ нашъ собрата, мусамъ подати имъ руку до ратунку. Тажъ всѣ мы — одна великая рѣднѣ, сполучена въ вѣкъвѣхъ лихою и дѣброю долею, сплываемы дѣлами.

Позанкъ помѣчь державы и краю не выстаетъ, то наказу не вно сердце людское и добре понятий соблывный интересъ, чтобы мы соблазовъ братерскій сповинали и въ ратункѣмъ поскорили.

Тою гадкою повдучишь, звязали мы въ столицу краю Обывательскій центральный Комитетъ ратунковый въ томъ пересѣдченю, що каждый обыватель, чи богатѣй чи бѣднѣйшій, не ухвалитъ ся бѣдъ сповина тою обываючю во мѣрѣ своей можности, и що нема инстатуту, котра бы жертвы на сю цѣль поскуляла. Най передѣвѣмъ людность мѣста обываючю сердечну лучабыть въ народомъ бѣдъ плуга и косы, и сѣмѣять въ помочю для него въ дѣлахъ нужды и голоду. Не слова и чувствѣ, ино чинъ най зложать свѣдоцтво народнои жавотности и достѣпности, котры еи могутъ обѣйти ся безъ жертвъ для соблывного блага.

Дары примае Обывательскій центральный Комитетъ ратунковый, дѣлаючи подѣль провозомъ Президента м. Львова, тоже повставачи за нашѣмъ посредствѣмъ Обывательскій Комитетъ ратунковый на провинціи, якъ и упрошенъ до того инстатуту и редакціи часописей.

Вѣруючи зновѣтъ, що ся бѣдова наша бѣдѣ ся въ сердцѣхъ всѣхъ Замлябѣвъ, и успѣху ацію ратункову выключе, налагаемо времѣнѣ по поскореніе, бо въ каждую хвѣлю змагаеся розмѣръ недоли и небезпеченство голоду, котрому лаше скорымъ и еверичнымъ дѣланьемъ запобѣгти можна.

Зъ Обывательского центрального Комитету ратункового.

У Львовѣ дня 1 лютого 1890.

ПРЕДСѢДАТЕЛЬСТВО: Едмундъ Мохнацкій, през. м. Львова. Д-ръ Здиславъ Мархвицкій, Вицпр. м. Львова. Михайлѣ Михайловичѣ, I. Делегатъ м. Львова. Августинъ Болеславъ, Гр. Вадені Станиславъ, Вардъ Фердинандъ, Белей Иванъ, Велъ Володиславъ, Бережничій Теофила, Д-ръ Блюменфельдъ Иосифъ, Брѣрѣ Емилъ, Д-ръ Быкъ Емилъ, Д-ръ Былицкій Володиславъ, Чарковский-Голубенскій Тадей, Дембовскій Якимонтъ, Д-ръ Дулеба Брониславъ, Голубъ Андрей, Гетрицъ Александръ, Губриновичъ Володиславъ, Горюничъ Самуилъ, Д-ръ Гиршбергъ Александръ, Бар. Канне Альфредъ, Голубовскій Володиславъ, Креховскій Адамъ, О. Левинскій Рудольфъ, Д-ръ Диліанъ Игнатій, Лопушанскій Тадей, Кн. Любомирскій Андрей, Марковъ О. А., Омишквичъ Здиславъ, Д-ръ Ополюскій Викторъ, Д-ръ Осташевскій-Баранскій Казимиръ, О. Павликовъ Теофила, Романчукъ Юліанъ, Ревачовскій Генрикъ, Д-ръ Рощковский Густавъ, Розадовскій Тадей, Д-ръ Рыбничій Алоисій, Шаеръ Кароль, Д-ръ Шафъ Симеонъ, Д-ръ Скалковскій Тадей, Гр. Скарбекъ Генрикъ, Сладковский Вацлавъ, Старкель Юліанъ, Строгъ Яковъ, Шидловскій Тадей, Сивтерскій Викторъ, Д-ръ Тиль Ернестъ, Валехевичъ Михайлѣ, Вѣльчанскій Альбертъ, О. Заблоцкій Феликсъ, Д-ръ Зайончковскій Володиславъ, Д-ръ Згурскій Альфредъ, Зима Францишокъ, Д-ръ Жулинскій Іосифъ.

Зъ Подгаецъ пишуть намъ:

Уже въ среду, дня 5 н. с. лютого, почали зѣздити ся до Подгаецъ люди, чтобы достойно повитати посла д-ра Савчака и кандидата посла Романчука, що мали приѣхати того дня зъ полудни. Около 12-ой годины въ полудне зобрало ся вже до 150 сельанъ, мѣщанъ и священниковъ у мѣстѣ. Тымчасомъ приишла въ дневникахъ вѣдомость, що за-дѣла заказовъ не приѣдутъ нѣ посолъ нѣ кандидатъ. Що тогдѣ дѣлалось, не можемо, зъ огляду на прокуратурию, розказувати. Всѣ порѣшили таки зобрати ся въ четвергъ въ Подгайцахъ на нараду: що чинити?

Сегодня въ четвергъ, мимо окружника ц. к. старосту прибуло до Подгаецъ до 200 одиоручниковъ зъ усѣхъ майже сѣль. Жандармерія въ повной збруи патрулюе по мѣстѣ. Народъ спокойно стоитъ купками и толкуе про заборы. Якъ толкуе, о томъ очевидно треба замовчати.

Звѣстий заборы выкликують въ цѣлѣй Австріи велику сензацию: дневники въ-

денскій и инчі закраеві подають ширшій звѣстки.

Зъ польскихъ газетъ заговорили инчі о заборонахъ Dziennik Polski и N. Reforma.

Dziennik Polski, хочъ якъ неприязный Русинамъ, пише:

"Выборы въ окрестъ Бережаны-Подгайцъ-Рогатинъ належать дѣйствию до занимающихъ пригору въ нашѣмъ житію конституційномъ. Послови соймовому, д-рови Савчакови, выдѣлы рады повѣстови не дае салъ на зборы выборовъ; управитель старства не позволяе на справозданіе посольске; кандидатури п. Романчукови не дае его власть одпустки на 5 дѣвъ, чтобы могъ станути передъ выборцами! Суть се справдѣ небувалый рѣчи, тымъ прикрѣпшій, що иде тутъ о мандатъ, котрый уже попередъ немало причинивъ ся до огорченія выборовъ, а павѣтъ, якъ довго державъ его Гр. Р. Потоцкій, не бувъ верѣкований. Въ справѣ тыхъ выборовъ вышлѣтъ Русины депутацію прямо до цѣсари. Жалобы такі: 1) пресія старства, 2) одложене роздѣлу запомогъ голодови въ тыхъ сѣлахъ, де правыборы выпали користоно для Русинѣвъ, 3) заказъ справозданія д-ра Савчака, 4) неудѣленіе одпустки кандидатури пров. Романчукови."

Nova Reforma обговорюе всѣ заборы обширно и поеніе ихъ дуже совѣстно. Радъ бы мы повторити сѣку статью въ "Дѣло", але зъ огляду на львовску цензуру не можемо того чинити. Обговоривши всѣ заборы, Reforma кончить: Spokój w Podhajcach zapewniony, równowaga w polityce utrzymana! — а потомъ ще додае:

"Колѣ-бъ подобна пригода лучила ся дѣнебудъ инде, мы певнѣ, що знаишли бы ся послы, котры бы бѣдай въ той справѣ внесли интерпелляцію до правительства въ палатѣ послѣвъ..."

N. Reforma цѣкава дуже, чи кою польске промовити тую справу, такъ само якъ пригоди при розрухахъ студентскихъ въ Краковѣ? Мы можемо уже теперь завити N. Reform-y, що кою польске на все те навѣтъ не кивне палцемъ въ чобѣтъ, що больше, кою польске дастъ ще похвалу...

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

На радѣ предсѣдательствъ клубѣвъ подѣль провозомъ президента палаты послѣвъ д-ра Смольска ухвалено, що засѣданія палаты послѣвъ мають одбывати ся до марта два разы въ тыждень (въ второкъ и въ пятницю) а въ мартѣ три разы въ тыждень. Подѣль наряду прийдѣтъ: податокъ биржевой, законъ противъ фальшования артикуловъ пожизны и законъ карный. Пѣсля Vaterland-у мавъ д-ръ Смольска поставити на порядокъ дневный одного зъ наиблизшихъ засѣданъ такоже и провѣтъ змѣны закона о податку бѣдъ будничковъ. Гр. Таффе напирасъ на то, чтобы наряду въ палатѣ послѣвъ вести якъ найкорше, такъ, чтобы соймъ чеській можна скликати ще въ першѣй половинѣ мая.

Въ среду въ полудне одбуло ся зновѣ засѣданіе парламентарной комисіи правидѣ, на котрымъ розбравъ ся вливъ чесько-вѣмецкой угоды на ситуацію политичну. Politik и другі органы правидѣ констатують, что дискусія выказала такій результатъ, что дотепершій односны поодинокѣ групъ до себе и въ соблывне поступованіе въ нѣмѣмъ не змѣняло ся.

Клубъ центра мавъ во второкъ засѣданіе, на котрымъ выбрано предсѣдательствѣмъ клубу Гр. Брандеса а его заступниками д-ра Фукса и пралата Карльона; до комисіи парламентарной выбрано пралата Мозера и д-ра Ебенгоха. Обсѣла обговорювано справу школьну, але рѣшеніе въ сѣй справѣ одложено на пѣдѣйше.

Министерство справедливости выдало два розпорядженія, котры односять ся до чесько-вѣмецкой угоды. Перше розпорядженіе въ дѣнѣ 3 н. с. лютого, выслане до президія высшого суда краевого въ Пѣлазъ, каже, что министерство постановило роздѣлять окружъ судовъ въ Чехѣхъ о скѣлько можна въ той способѣ, чтобы до каждого округа належали громады одна и той самой нзродаости. Въ той цѣли припоручае министерство президію высшого суда краевого зложити комисію зъ судовыхъ урядниковъ въ Прагѣ; число членѣвъ комисіи полнае министерство до волѣ президія высшого суда краевого и каже, что до неѣ мае ще прилучити ся репрезентантъ

наместничества и двоухъ мужѣвъ довѣрія, що-до котрыхъ треба порозумѣти ся зъ д-ромъ Ригеромъ и д-ромъ Шмейналемъ. Такъ зложена комисія мае заныти ся роздѣломъ округѣвъ судовыхъ а министеръ справедливости зывае президію суда краевого, чтобы она якъ найкорше ся справу залагодила такъ, чтобы бѣдай одна часть сѣи работы могла бути приложена чеському соймѣ на наиблизшій сѣсѣи.

Друге розпорядженіе односять ся до установленія двоухъ сенатѣвъ при высшѣмъ судѣ краевѣмъ въ Прагѣ и до именованія урядниковъ при судахъ першѣи инстанціи.

Пѣсра вѣмецка подѣноситъ зъ великимъ призваньемъ заслугу министра Гр. Шенборна для залагодженія чесько-вѣмецкихъ односинъ, черезъ то, что бѣтъ такъ скоро займѣтъ ся введеніемъ въ житіе точокъ ухвалы вѣденской конференціи.

Зъ Вѣднѣа доносятъ до польскихъ газетъ, що ухваленный галицкимъ соймѣмъ законъ о писарѣхъ громадскихъ не одержавъ цѣсарской санкціи а то головно зъ той причины, что законъ той не дае права властѣмъ правительственнымъ усувати громадского писаря, наколи бѣтъ не сповнае точно своихъ обязанностей, выплывающихъ зъ порученного круга дѣла.

Въ второкъ одбувъ ся у кн. Бисмарка парламентарный обѣдъ, на котрымъ явѣвъ ся и самъ цѣсаръ Вильгельмъ та перебувъ у своего канцлера ажъ пять годины. По обѣдѣ вѣла ся дуже оживлена розмова, котрой осередками були цѣсаръ и кн. Бисмаркъ. Цѣсаръ закуривъ собѣ цѣгаро и попросивъ кн. Бисмарка, чтобы той закуривъ собѣ свою улюблену пообѣдну люльку и бѣтакъ розпалася розмова. Цѣсаръ говоривъ довѣйшій часъ зъ пос. Микелемъ и бар. Штумомъ и розбравъ головно справу робѣтничѣ та страйкѣи гѣрничѣвъ. Кн. Бисмаркъ зновѣ зобрѣвъ около себе громадску гостей, котрой розказувае згадѣвъ сѣи бѣувальщины. Розмова цѣсари мѣла аробити велике вражѣнѣе, бо показало ся, что цѣсаръ задумавъ зятѣи ся до великой реформы справъ робѣтничѣхъ и сказаъ Штумови, что надѣ сѣю справѣо буде мусѣла насампередъ радати безпосередна комисія а бѣтакъ и рада державна. Цѣсаръ мавъ значно рѣзнити ся въ своихъ поглядѣхъ на справу робѣтничѣу бѣдъ поглядѣхъ кн. Бисмарка и не даво, то Nordd. Allg. Ztg. бере теперь кн. Бисмарка въ оборону та важе, что бѣтъ бѣдъ самого початку бѣтъ тому протѣвний, чтобы заводѣта стать облоги тамъ, де проявлять ся страйкѣи робѣтничѣвъ.

Въ слѣдѣ за тымъ пиромъ парламентарнымъ оглошлѣ берлинска газета урядова кабинетовый приказъ цѣсари до кн. Бисмарка дѣнѣ 4 н. с. лютого, въ котрымъ сказано, что цѣсаръ рѣшѣвъ ся подати обѣдну руку дѣлу полѣшенія долѣ вѣмецкихъ робѣтничѣвъ въ томъ обѣмѣ, якій его печальности зазначила конечнѣсть. Та конечнѣсть наказуе удѣржати вѣмецкій промѣселъ на межнѣародныхъ торгахъ въ свѣлѣ здѣбной выдержати конкurreнцію зъ чужими промѣслами а тымъ самымъ забезпечити и его судьбу и судьбу робѣтничѣвъ. Упадокъ руху въ краевѣмъ промѣселѣ въ наслѣдѣвъ того, что експортъ за границу зменшивъ ся, лишѣвъ бы якъ предприемцѣвъ такъ и робѣтничѣвъ безъ хлѣба. Труднѣсть въ полѣшеніи долѣ робѣтничѣвъ выходя зъ межнѣародной конкуренціи дастъ ся залагодити лишь въ дорожѣ межнѣародного порозумѣнія зъ державами, что берутъ участь въ межнѣародныхъ торгахъ, и коли не буде можна аовѣмъ усувати, то бѣдай зменшати. Пересѣдченый, что такъ само и другіи правительства бажать, чтобы заходы въ томъ напрямѣ подѣдѣти подѣль соблывный роздѣлъ, бажаетъ цѣсаръ, чтобы перебуваючій въ Берлинѣ представитель Франціи, Англіи, Бельгіи и Швайцаріи запытали свои правительства въ дорожѣ оціѣленій, чи правительства тѣи схѣтили бы порозумѣти ся зъ вѣмѣччѣно что-до залагодженія потребъ и бажанъ робѣтничѣвъ въ томъ дѣлѣ, въ якѣмъ они проявлять ся въ послѣднихъ рокахъ на всѣляхъ страйкахъ и другѣхъ манифестаціяхъ. Наколи моя инициатива — каже цѣсаръ — анайде признаѣтъ, то канцлеръ одержать приказъ, чтобы запросивъ кабинетъ всѣхъ тыхъ правительствъ на конференцію.

Рѣвночасно выдѣвъ цѣсаръ другій рескриптъ до министра торговлѣ, въ котрымъ такъ каже: Дотепершій заряженъ для поправы долѣ робѣтничѣвъ не сповнають ще вловѣи своихъ задачъ. Законъ о забезпеченіи робѣтничѣвъ мусѣтъ бути выконченый а такъ само треба бы перевести ревизію припѣсовъ о односинахъ робѣтничѣвъ фабричныхъ а то въ цѣли уважленія ихъ справедливыхъ жалѣвъ. Задачею власти державной естъ управлѣннѣи чѣсъ працѣи и упорядкувати еи въ той способѣ, чтобы условія здорovia и моральности а такоже и экономіи потребности робѣтничѣвъ были одновѣдно уважленны, та чтобы настало якѣсь

законне рѣвноуправленіе робѣтничѣвъ и тыхъ, что дають работу. Для удѣржанія спокою межѣи одними и другими треба выдѣти постановѣи, въ наслѣдѣвъ котрыхъ могли бы робѣтничѣи брати участь черезъ своего представителя въ управлѣннѣи соблывныхъ справъ, могли бы боронити своихъ интересѣвъ въ переговорѣхъ зъ правительствомъ и тымъ, что дають работу. Що-до оцѣны надѣ робѣтничѣми повиний державный копальнѣи бути взорченѣи для другѣхъ. Дальше треба завести органичѣу звѣзъ межѣи урядниками копальнѣи и приватными предприемствами гѣрничѣми. Для обговорѣнія тыхъ справъ мае зобрѣти ся рада державна подѣль провозомъ цѣсари и при участіи знатокѣвъ, котрыхъ цѣсаръ поклѣче.

Зъ новѣйшихъ вѣстей показуе ся, что арештованіе майора Паницы стоить въ звѣзѣ зъ заговоромъ противъ кн. Фердинанда и его министровъ. Кромѣ Паницы арештовано ще троухъ оцѣцѣвъ зъ 1-го полку кавалеріи, слугу Паницы, адвоката Матѣва, журналиста Бирова, каштана въ резервѣ Маркова и торговельника корѣвными товарами Арнаутова. Заговоръ розгавѣвъ ся мабутъ на цѣлѣй край, бо розбѣдилась чутка, что въ Филипповѣ арештовано майора Попова, але ся вѣтъ еще не вѣсна. Заговорники думали вывезти кн. Фердинанда зъ краю якъ своего часу кн. Александра Батенбергского, або навѣтъ — якъ доносятъ зъ Софіи до Köln. Ztg. — его и убѣти, коли бѣтъ не далось его въ нашій способъ усувати. Проводирѣмъ заговорѣу бѣвъ майоръ Паница, одиѣвъ зъ найздѣбнѣйшихъ оцѣцѣвъ болгарскихъ, что бѣвъ досѣи шефомъ военнаго судѣбничѣва. Онъ одзначивъ ся бѣвъ въ сѣрбско-болгарскѣй войнѣ въ битѣхъ подѣль Сливяновою, а бѣтакъ подѣль Пиротомъ и бѣдъ того часу бѣвъ заведѣвъ въ штабѣ кн. Александра. Онъ бѣвъ великимъ прихильникомъ кн. Александра Батенбергского, але зъ правительствомъ кн. Фердинанда Кобургского не могъ бѣтъ бѣдъ самого початку погодити ся, а коли минувшого року князь именовувъ шефа ген. штабу, Петрова, полковникомъ, обѣрчѣло то Паницу до крайности, бо бѣтъ сподѣвѣвъ ся, что бѣтъ буде именованый полковникомъ. Сѣй гѣвѣвъ его бѣвъ причиною, что бѣтъ два разы жадавъ увольненія зъ войска, але князь на то не хотѣвъ пристати. Одъ того часу понавѣ Паница выступати дуже остро противъ князя и его правительства и навѣтъ публично не числивъ ся зъ словами. Якимъ способомъ выверло правительство заговорѣи что не знати. Заговорѣи сѣи зрѣвѣвъ въ цѣлѣй Болгаріи велику сензацию, але не выключѣвъ великого занепокоѣнія хочъ бы и въ самой столицѣ, а наиблизшимъ доказомъ того естъ то, что зарѣвъ на другій дѣнь по арештованіи Паницы одбувъ ся у князя двѣрскій балъ, на котрымъ богато достѣпничѣвъ и репрезентантѣвъ столицѣи бѣвѣи ся якъ найблизше.

Про заговорѣи и арештованіе майора Паницы въ Софіи одержала N. fr. Presse таку вѣсть: Кѣлька дѣвъ передъ арештованіемъ майора Паницы приишло кѣлькохъ оцѣцѣвъ до министра войны и сказали ему, что Паница намовляе ихъ до якогѣсь беззаконнаго дѣла. Особливо-жѣ заходивъ бѣвъ вѣлька раздѣвъ до майора Бочева, команданта полку кн. кн. Фердинанда и старавъ ся его намовити до ворохѣбѣи, доказуючи, что за нимъ (за Паницѣо) стоить цѣла болгарска армія. Бочевъ загрозиъ ему, что коли се разѣи ему щѣе такогѣ скаже, то бѣтъ его на мѣсцѣи застрѣлѣти и одправѣвъ его зъ нѣмѣмъ. Паница ходивъ одбѣла до команданта мѣста майора Кисова и пыталъ его, что бѣтъ бы зрѣвѣвъ, наколи-бѣ цѣлѣй гарнизѣонъ софійскій збунтувавъ ся противъ правительства? Кисовъ одповѣвъ ему, что то рѣчь невозможна а вѣрѣмѣмъ бѣтъ бы сповнѣвъ свой обовѣязокъ. Тогдѣ сказаъ ему Паница, что бѣтъ мае цѣлѣй гарнизѣонъ въ своихъ рукахъ и что незадовѣи выбухне ворохѣбѣи, котра освобѣдитъ Болгарію бѣдъ дотепершного правительства.

Правительство знало отже о вѣсѣмъ, что робѣтъ ся и слѣдѣло теперь дальше за цѣлѣмъ рухомъ. Оно довѣдалось, что у Паницѣи сходѣтъ ся часто шѣвъ молодыхъ оцѣцѣвъ и что тамъ лагодѣтъ ся планъ ворохѣбѣи та что тѣи оцѣцѣи хвалили ся, что ворохѣбѣи выбухне въ дѣнь балу двѣрского и что Паница самъ князя убѣ. Князь бѣвъ о вѣсѣмъ докладно повѣдомленый и дѣнь передъ бѣлемъ давъ министрови войны писемный приказъ арештовати Паницу. Одбувавъ ся отже балъ, на котрымъ було около сто оцѣцѣвъ а навѣтъ кѣлькохъ и зъ тыхъ, что заходили до Паницѣи. Завава протѣгала ся до 5 год. рано. Досѣта о 4 год. арештовано Паницу. Онъ не ставѣвъ нѣякого опорѣи и мѣвѣкомъ побѣвъ за своихъ прѣтелемъ директоромъ позиціи и командантомъ мѣста. Въ помѣшканіи Паницѣи зроблено зарѣвъ ревизію и мѣвъ забраными шаперами найдено такоже шифрована писѣмо зъ подѣисомъ Хитрова, російскаго посла въ Букарѣштѣ. Ходѣтъ поголѣска, что Паница мавъ всюдѣи розповѣдати, что Хитрово сказаъ ему, что коли Болгаре самѣи не высвѣбѣдѣтъ ся зъ подѣль те-

першого правительства, то Росія приступила в марті до окупації Болгарії. Щоб не допустити до окупації задумав отже Паница викликати ворогобно.

НОВИНКИ.

— Аніеті гімназіальній, котра збрала ся на наради у Відні, пропонує правительством отой питання: I. Чи з огляду на опыти, які зроблено з наслідків розпорядження міністеріального з р. 1879, котрим дозволено увільняти абітурієнтів гімназіальних при посылці зрізности бдї пспитовъ зъ исторіи і фізики, а именно зъ огляду на успішність науки тихъ двохъ предметовъ і на вартість іспитовъ зрізности взагалі — годилося би поручити і дальше задержанье повышого розпорядження? А на случай запереченя сего питання: який годилося би замѣсть сего розпорядження ввести средства, чи то при іспитѣ зрізности, чи то при іспитѣхъ въ роцѣ школьній зъ згаданихъ двохъ предметовъ, щоби въ тихъ именно предметахъ досягнути не лишъ властивої цілі школьної науки, але надто такожъ одновѣдне підготовленье учениковъ до студій въ высшихъ заведеняхъ науковыхъ? II. Чи пожелана була бы зміна якъ въ сущіомъ змістѣ матеріалу наукового і подѣ взглядомъ его подѣлу, такъ і що-до методы научаня въ географіи і исторіи, въ математицѣ, въ исторіи природній і въ фізицѣ въ низшихъ класахъ гімназіальнихъ? а на случай притакненя сего питання якого рода мають бути ті зміни?

— Школа гірничя въ Галичинѣ. Въ половинѣ мин. року видѣлъ краевый порушавъ передъ правительствомъ справу основаня въ Краковѣ окремої школы гірничої і гутничої. Видѣлъ краевый підписъ, що бдѣ двадцати лѣтъ гірничество въ Галичинѣ значно розширилось, бо при копальнѣхъ угля камінного, руды цинкової, сѣрки і соли прийшли ще вездѣ цѣлыхъ Карпатъ копальнѣ нафты і воску земного, а для дуже много підприємствъ хибѣе уздобоненыхъ управителѣвъ. Загальною єсть гадка, що галицѣ гірничество не підноситъ ся одповѣдно до засобовъ краю для браку укваліфікованыхъ управителѣвъ і що академія въ Леобенѣ та Пшибрамѣ не можуть ихъ доставити за для коштовъ, якихъ вимагають студіи учениковъ въ тихъ заведеняхъ науковыхъ. Видѣлъ краевый звернувъ увагу правительства, що потреба устроєня окремої школы гірничої і гутничої въ Галичинѣ єсть нагалою, бо продукція мінеральна і число робітниківъ въ томъ промыслѣ збільшають ся, а не можна выдержати заграничної конкуренції, де уживають ульшенихъ машинъ і де техника промислова значно поступила напередъ. Въ той справѣ надійшла одповѣдь правительства. Міністеръ ролничества признавъ мотивы видѣлу краевого одповѣднимъ лишъ о столько, о скільки одностѣ ся до нагтового гірничества, бо инші галузи промислу гірничого въ Галичинѣ не лише не выказують після дати статистичныхъ знатѣйшого розвиту, але навѣть по части і упадокъ. Въ такихъ условіяхъ можна говорити що найбільше о большій потребѣ урядниковъ технічныхъ для гірничества нагтового. А для выобразованя такихъ урядниковъ выстане проектоване устроєня спеціальныхъ доцентуръ въ школѣ політехнічній у Львовѣ. Потреба въ

Галичинѣ урядниківъ, цѣлкомъ выобразованыхъ въ гірничѣхъ, зовсѣмъ не збільшила ся, бо на се доказомъ постѣйна фреквенція студентовъ зъ Галичини въ академіяхъ гірничихъ въ Леобенѣ і Пшибрамѣ. Виравѣ може бы і збільшила ся та фреквенція, коли бы отворено въ Галичинѣ окреме заведенье наукове що-до гірничества, але все таки не було бы такъ значной фреквенції, щоби ажъ покрили ся кошты устроєня самостійной школы гірничої і гутничої въ Краковѣ. Зъ тихъ то причинъ міністерство ролничества не може увзглядити жаданя видѣлу краевого.

— Зъ руско народного театру. На доходѣ нанѣ К. Кайшевой выставитъ нашъ театр въ суботу, дня 8 н. ст. лютого, комічну оперу въ 3 актахъ Леокада „Зеленый Островъ“. Представленье на доходъ улюбленой артистки руского театру і принадна музика французского композитора повинны въ той вечерѣ выновити театръ по самі береги.

— Д-ръ Стефанъ Феданъ, кандидатъ адвокатуры, отворює сими днями свою канцелярію адвокату у Львовѣ. Нотуємо се зъ радостію, бо у Львовѣ Русинѣвъ адвокатѣвъ дуже мало, а д-ръ Феданъ, одиной зъ найменосибѣйшихъ молодшихъ юристовъ, а при томъ чоловікъ дуже честный і совѣтний, зможе немалѣй бдѣти прислуги нашимъ землякамъ і руской справѣ на поважнѣмъ становищи адвоката краевого у Львовѣ.

— Зъ подѣ Золочева пишуць намъ: Интелігенцію, замешкалу по мѣстахъ сила обставинъ ставитъ въ положеню вести передъ у всякихъ справахъ. На жалѣ, о нашій мѣскай интелігенції не можемо сказати, щоби она выкористувала свое положенье. Пора ажъ проситъ ся до основаня політичного товариства въ Золочевѣ, та нема кому взяти початокъ дѣла въ руки. Взымаємо отсюды золочѣвску интелігенцію мѣску — скоро скликають зборъ, на котрыхъ бы підписано і передискутовано статуты, — а коли зазвыть полишитъ ся безъ слѣду, най тогдѣ нѣхто не подивує ся, що оцельно возмуть передъ. — К.

— Зъ Войнава пишуць намъ: Дня 2 н. ст. лютого бдѣржѣ въ нашомъ мѣстечку товариство „Свѣтъ“, до которого выисало ся доси 42 членѣвъ. Видѣлъ уконституувавъ ся, выбравши головою о. Михаила Фориса, заступникомъ головы Юрка Гаджаровского, бібліотекаремъ Николу Дурбача, секретаремъ Павла Велея, а касиромъ Якова Борниска. Небавомъ має товариство устроити поминальнѣ богослуженье за упокой бл. п. Володимира Барвѣнского і вокально-музыкальный вечерокъ въ честь того-жъ многозаслуженого патріота і дѣятеля нашего.

— Про крадежи коло Перемышляну пишуць намъ: Дня 4 н. ст. лютого о 9-й годинѣ вечеромъ Іосифъ Дрогомарецкій, неоправный злодѣй зъ Сухорѣва, і Станіславъ Кракусъ зъ Бѣлки шляхотской выбрались на крадѣжъ до маленькой і убогой церквочки въ Полоничахъ (єсть лишъ 300 душъ греко-кат. обрядъ): повыбивали бѣна въ обохъ закрістіяхъ, а не маючи часу упорати ся зъ выломаньемъ вѣдѣныхъ кратъ, такъ черезъ краты уклали чашу зъ діоскомъ вартости 35 зр. Одатъ, щоби не зарнувати пригбодної ночи, добрали ся окномъ до хаты одного за селомъ мешкающего господаря, розбили скриню та стали складати въ мѣшокъ, що пошло подъ руки. Але що за смѣло брали ся до дѣла, зрадили ся: господарь наполохавъ ихъ і они часливо утекли. Однакъ рано жавдармъ зъ постерунку въ Бѣлцѣ зойшовъ ся

зъ злодѣями въ лѣсѣ саме тогдѣ, коли брали ся закопати украдену чашу. Въ Полоничахъ бдѣвають варту въ двѣно чергою, але дуже недба-ло. Тому то за кілька мѣсяцѣвъ мали мы вже двѣ крадежи коней і кілька рабункѣвъ въ коморѣ.

— Позичка мѣста Львова. Краевый видѣлъ затвердивъ рѣшенье рады мѣста Львова що-до затягненя позички 800.000 зр. на будову касаренъ для десяти компаній войска і на будову шести будынокѣвъ школьных. Краевый видѣлъ не у-важлявши протесту д-ра Вайгя і кільканацяти иншихъ властителей домовъ, внесеного противъ сего рѣшеня рады мѣской.

— Нова станція телеграфічна. Дирекція почтъ і телеграфѣвъ повѣдомляє, що зъ днѣмъ 1 лютого о. р. отворено въ мѣсцевості Струже станцію телеграфічну зъ ограниченою службою денною.

— Екзекуторы податной въ Галичинѣ і Буковинѣ загадали основати товариство взаимної помощи. Оногды зѣхали ся екзекуторы до Стрия, выбрали комитетъ і порѣшили однести ся до цѣсаря, міністерства і намѣстництва, щоби змінено контракты службовы, які правительствомъ заключає азъ каждымъ екзекуторомъ, і просити о стабілізацію. Предѣдателемъ комитету выбрано Генр Волянського, екзекутора зъ Волехова.

— Читальня академічна въ Краковѣ на загальныхъ зборахъ дня 6 н. ст. лютого выбрала 283 голоса-ми головою п. Ернеста Брайтнера і цѣлый понерѣдний видѣлъ та заявила свою одностуну згоду азъ поглядами і поступованьемъ попередного видѣлу. Якъ звѣстѣно, намѣстникъ цѣнуєть свое заряженье що-до розвязаня читальнѣ лишъ подѣ тымъ условіемъ, що загальні зборы не выберутъ попередного видѣлу. Партия Екзекуторѣвъ мала лишъ 75 голосѣвъ за своими кандидатами.

— Пригода на залѣзницѣ Кароля Людвика. Подчасъ дуже густой мряки, такъ що не можна було видѣти на кілька кроковъ, нахавъ минувшюй ночи побѣдъ особовый ч. 5, выѣзжаючи зъ Львова зъ стаци-и въ Ярославъ, за для зле установленой зворотниці на возы стоячи при маганнѣ залѣзничымъ. Нѣ одиной возъ при побѣдѣ особовымъ не ушкоджено, такожъ нѣхто зъ службы або подорожнихъ не потерпѣвъ нѣчого, лишъ одиной возъ розтороченой. За-для той пригоды обпѣзавъ ся побѣдъ особовый о цѣлу годину зъ своимъ приѣздомъ до Львова.

— Судьямъ присланы въ процесѣ вдовизкомъ подвысшило міністерство справедливости ихъ дѣ-ты зъ 3 на 5 зр. денно, почавши бдѣ 1 сѣчня.

— Дирекція краковской школы промисловыхъ оновѣще, що въ сѣмъ роцѣ отвирає ся спеціальній курсъ для обедунающихъ машины і паровѣ котлы, а то въ мѣсяцахъ мартѣ, цѣвѣтня, мая і червня, въ 6 годинахъ що тыждня. На томъ курсѣ можна вычитисъ на топинокѣвъ (Heitzer) і машинистѣвъ. Зголошуватисъ можна особито або листовно най-дальше до 24 лютого с. р. і выказати ся укн-ченьемъ школы народной і що найменше шести-мѣсячною практикою въ ремеслѣ шлюсарекѣмъ, котлярекѣмъ або при котлѣ і машинѣ паровѣй. При выписѣ складає ся 1 зр., одтакъ нема вже пѣ-якой оплати.

— Великій огонь лучивъ ся вчера въ ночи у Льво-вѣ. Погорѣвъ броваръ Пензіяса при ул. Городец-кой подѣ св. Юромъ. Горѣло бдѣ 2-ой год. по-пѣночи до самого рана. Шкоды величезной.

— Стипендіяна запомога зъ фондациі бл. п. о. Ник. Васильковскаго, надана совѣтомъ Народного Дому

Льву Савчинскому, выноситъ 50 зр., а не 72 зр., якъ се мы подали въ суботѣйшнѣмъ числѣ. О та-ке спростованье просить насъ интересованій особы.

Именованя, конкурсы, перенесеня и пр.
— Именованя. Видѣлъ краевый именовавъ кан-целяста Вол. Сломковского концѣпциомъ і аплі-кантѣмъ концѣпциомъ д-ра Стан. Мизевича і Влч. Квятковского ассистентами концѣпциомъ.

Наука, штука и литература.
— Фрѣне, образъ Семирадского, вже выставлен-ный въ сали ратушевѣй. Образъ буде у Львовѣ невѣдомочно лишъ до 17 н. ст. лютого. Вступъ бдѣ особы 30 кр., а въ недѣлю 20 кр. Доходъ азъ выставки въ одиной дни признавать Семирадскій на добродѣйній цѣли мѣста Львова послѣ заряженя президента Мохнацкого.

Телеграммы „Дѣла“.
Вѣдень 7 лютого. Комисія бюджетова у-хвалила законъ о збільшеню конфуры для ек-спонованыхъ сотрудниковъ послѣ внесеня пра-вительства.

Лондонъ 7 лютого. Праса тутешня при-няла досѣть холодно проектъ пѣмецкого цѣ-сари о скликаню межнародной конференції для справъ робітничихъ, але і підноситъ ва-гу сѣи гадки, котра выйшла зъ иніціативы нѣ-мецкого цѣсари.

Бѣлградъ 7 лютого. Роздѣлилась пого-доска, що кількохъ скомпрометованыхъ Бол-гаръ въ аферѣ Паницы перейшло на сербскю сторону. Цанковъ выдаєть одозву до болгарско-го народу зываючи до прогнаня кн. Ферди-нанда і его помѣчникѣвъ. Митроп. Михаилъ одержавъ зъ Россіи 30.000 франковъ для чор-ногорскихъ емігрантовъ.

Софія 7 лютого. Арештовано тутъ же торговельника винъ Калопкова, бувшого оа-дцира російского і знайдено у него коре-спондѣнцію зъ драгоманомъ російского по-сольства въ Букарештѣ.

Паръжъ 7 лютого. Палата послѣвъ бд-кинула 285 голосами противъ 203 проектъ уста-новленя великихъ комисій парламентныхъ на цѣлый роцъ.

Всѣ паперы вартѣстнѣй

а то акціи, листы заставнѣй, пріори-теты і льосы, такожъ монеты про-дає і купує по курсѣ найдоступ-нѣйшимъ

Августъ Шелленбергъ

домъ банквой і контора выѣмны у Львовѣ.

Выдавничтво газеты львовской „Надѣя“ прѣнумерата цѣлорѣч. на провинцію зр. 1.80.

Елеонора Бандурска

акушерка, мешкає у Львовѣ Ринокъ, ч. 3., ручитъ за тайну приймає у себе і подає всяку выгоду.

3345

СУКНА!

розсылає за готовку або послѣплату по дуже дешевыхъ цѣнахъ і лишъ добрый роды:

3-10 М. на одягъ лишъ зр.	3-30
3-10 „ „ „ зр.	4-60
3-10 „ „ „ зр.	6-80
3-10 „ „ „ добре зр.	12-
3-10 „ „ „ паятышнѣ зр.	15-50
2-10 „ „ „ зр.	6-
2-10 „ „ „ найльш. зр.	9-
1-00 „ „ „ на лавы зр.	2-20 3-20
6-30 „ камтару до праця зр.	2-80

Tuchfabrikslager
E. Flusser in Brünn
Dominikanerplatz 8.
Возрѣвъ даромъ і оплатно.

Вкуснѣй і дешевѣй

Выправы слюбнѣй

найновѣйшій сервисъ порцелановой столовой комплектъ на 12 особѣвъ бдѣ зр. 16.80 до зр. 120, великій выборъ прерѣзныхъ фасонѣвъ і декораций, понадѣ 100 сервисѣвъ все на складѣ, і такожъ частинными можна кушувати въ довѣднѣмъ складѣ або поодинокихъ штукато.

Принаднѣй і вкуснѣй сервисъ до гербаты, комплектъ на 12 особѣвъ бдѣ зр. 13 до зр. 50.

Декорованѣй гарнитурѣ до умывальнѣй, комплектъ бдѣ зр. 4-40 до зр. 35, порцелановой, штайгутовой, вуджудовой, майоликовой, і оригинальнѣй англійскій столѣцъ до умывальнѣй бдѣ зр. 4-50 до зр. 16, зъ мармуровою плы-тою і полицею зр. 18.

3352 3-3

Самовары російскій, мосейскій, томбаковѣй і никле-вой, у всѣхъ фасонѣвъ і велич. бдѣ зр. 7-175 (на 300 особѣвъ). Тацки подѣ самовары і чарки подѣ кравикъ.

Тацы деревляны, столы до гербаты складанѣй. Тацы бляшанѣй, лякированѣй, альпаковѣй і сѣбѣнѣй.

ЖИНСКЕ СРѢБЛО

найльшого рода зъ п. к. падворной фабрики Германа, вы-робѣвъ зѣвѣтний зъ доброты і тревалоости, ножи, вилки, лож-ки, ложечки, полонники, подставки і т. п., цукорнички, етажерки, по цѣнахъ фабричныхъ.

Машинки до кавы порцелановой, патентованѣй. мосейскій Non plus ultra.

Рѣзніи приборы „кухоннѣй і домовѣй порцелановой, дере-вляны і металевѣй.

Цѣны сталѣй, цѣнники на желанье.

КАЗИМИРЪ ЛЕВИЦКІЙ, Львовѣ
головной складъ для Галичинѣй, при улицѣ Трибунальскѣй.

Вѣдѣнскій Магазинъ „au Louvre“ у Львовѣ

Е. М. БЕРНФЕЛЬДЪ зъ Вѣдѣня, пл. Капитульный ч. 3.

Найбольшій складъ товаровъ у Львовѣ.

Сензационно дешевѣй сталѣй цѣны!

Найбольшій выборъ станиковъ три-котныхъ каждого рода по зр. 250, 3-20, 4, 5, 6, 8 до 12. До приѣд-ного закупна поручає ся: 400 штукъ кафтаниковъ трико-товыхъ по зр. 3-50 і высьше. Новостѣ: шѣтты, вахлярѣ, у-браннѣ до волосѣй, кор-очки, лѣнты, мате-риі бавель, нарядки бавель до вѣтупу. Новостѣ въ дам-скихъ капелюхахъ, коронкахъ, лѣнтахъ, цѣпныхъ, запасахъ, хусточкахъ і паньчочкахъ. Великій выборъ ручныхъ ро-бѣтъ і бѣлѣй для дамъ і дѣтѣй. Великій складъ питныхъ коронекъ, мереманыхъ выладокъ для дамъ і дѣтѣй бѣлы.

Новостѣ въ дѣтѣчыхъ сукновкахъ і запасахъ по 70 зр., 1-20, 1-80, 3. до 4 зр. Добра выгода кунна доми лишъ выстане припасу.

50 штукъ стѣбнованыхъ пошвоно-атласовыхъ колдерѣвъ въ рѣзныхъ крас-кахъ штука 8-50, зъ атласовою шакхирѣ 6-20, коция бдѣ 1-95, 2-40 до 3 зр. Вѣхѣдній шѣмля-коция обосторонній першѣй величинѣй зр. 1-25, другой вели-чинѣй 2-60, найбольшой сорты 3-90 зр. Коця фланель по зр. 2-20, 2-90, 3-50, 5, 6, 9 до 12 зр., дернѣй по зр. 1-45, 1-80, 2-50, 4 до 6. Коця до подорожи і сав-ней, вытатѣй шѣкѣй тигра зр. 6-90, 8-50 до 12.

Правдѣй вѣхѣдній Туанѣй фирманы і портѣры (все по парѣ) зр. 3-75. Марокко-фирманы зр. 4-20, Требинонда-фирманы зр. 4-75. Вагдай-фирманы зр. 4-50. Джугѣй портѣры (2 полонны), 1 драперія, 1 амбраса, все разомъ зр. 1-75, въ льпшѣмъ родѣ зр. 2-20 до 2-90, до того бдѣновѣднѣй гарнитурѣ скла-дочѣй-ся зъ 2 кавъ на лѣжки і сватернѣй зр. 4-40 до 650. Комплетнѣй прина-дочѣй-ся бѣлѣй серпанковѣй фирманы (Brüssel) на цѣле бѣно зр. 1-90, 2-50, въ най-льпшѣмъ родѣ зр. 3-50 до 6. Великій салыновѣй ковраы і дѣтѣй ковракы зр. 4-10, 4-80, 6-50, 7-50, англійскій стрижѣй бдѣ зр. 8-60 і высьше. Останки ход-ника 8-12 метр. цѣлый остатокъ 2 зр. до 4-50.

Одѣвъ ковракѣй, коция, колдерѣвъ, ковракѣй і показовыхъ предметѣвъ мѣстѣтѣй на повѣ-версѣ. Експедиція филиална у Вѣдѣні при ул. Rothenburg-Strasse Nr. 37. Замоления зъ провинціи за послѣплатою або попереднѣмъ прѣ-саваньемъ грошей. Илострованѣй цѣнникъ товаровъ высылаетъ на провинцію даромъ і оплатно.

3263

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Магазинъ „au Louvre“, пл. Капитульный у Львовѣ.

СКЛАДЪ ФАБРИЧНІЙ

англійскихъ знарядѣвъ рѣлничихъ зъ выключною продажою **КОСТЬ** зъ маркою „Косаръ“ для цѣлой Австро-Угорщины.

Л. (передѣ тымъ М.) МИНЦЕРА

въ Дрогобичи (Галичина)

поручає на теперѣшній і будучій сезонъ:

1. Пару ножиѣвъ зъ сѣрбѣномъ сталѣй англійской до сѣкарѣй „ССХ“ — зр. 3; 3 ножи кривѣ до сѣ-карѣй 3-ножевой „ТН“ зъ Праги Бубна — зр. 3; ножи до низшихъ сѣкарѣй послѣ вырѣзку зъ па-перу або за надбѣляньемъ старыхъ ножиѣвъ — по цѣнахъ сталѣхъ.

Части складовѣй до всѣхъ сѣкарѣй і ма-шинъ зъ Праги-Бубна зъ знаменитого і тревалого лютого сѣлѣва — по цѣнахъ сталѣхъ.

2. Косы до клѣпаня зъ маркою „Косаръ“ зъ ан-глійской сѣрбѣномъ сталѣй, подѣбѣного гарту, остро-сѣчнѣй, не ломливѣй, за одноразовымъ заправле-ньемъ косѣ до 120 кроковъ въ довготѣ. Іваран-ця за кождо штуку. Тысячнѣй подѣкы въ часо-пѣхъ за доброту.

Довгота косы | 62 | 65 | 70 | 75 | 80 | 85 | 90 | сантим.

Цѣна за штуку 1.— 1-05 1-10 1-20 1-30 1-40 1-50 | зр. а. в.

Цѣны лишъ за готовку, высылка лишъ до 5 катр. почтою; на 5 катр. иде 8 до 11 кобѣ.

Иллюстрированный Календаръ Просвѣты

на роцъ 1890.

Цѣна 50 кр., зъ пересылкою 55 кр.

Дѣстѣти можна въ канцеляріи „Провѣтты“, і во всѣхъ бѣль-шихъ складахъ.

При закупнѣ товаровъ просимо покликуватисъ на нашу часоспись.

Выдаєць і одѣвѣчальнѣй редакторъ **Иванъ Бѣлей.**

Пѣпѣръ зъ фабр. Черлянской.

Зъ друкарнѣ тов. им. Шевченка, подѣ зар. К. Бѣднарского.

Выходить у Львовѣ по дня (крѣзь недѣлю и руски свѣтъ) о 5-й годины по полудни. Литературный до-
дѣтокъ „Библиотека найзнаменитѣйшихъ повѣстей“
выходить въ вѣторокъ, а въ вѣторокъ и пятницю на
перешну разомъ въ Даломѣ.

Предплату и нисераты принимаютъ: у Львовѣ Адми-
нистрація „Дѣло“ ул. Баторія 24, Центральное бюро оголо-
шеній, ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Лю-
вика 9. Въ Перемышлѣ Бюро газетъ ул. Довга 77 (стара
почта). У Вѣднѣ M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mos-
se; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitz-
gasse 8, Stern 1. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8.
Oppelk I. Stubenbastei 2. Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ M.
Haasensteins & Vogler, G. L. Dabbe & Comp.

Предплата на „Дѣло“ и наложенность за нисераты платитъ
у Львовѣ.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ въ литер. додаткомъ
въ Австріи: за Границей:
а цѣлый рокъ . . . 18 кр. на цѣлый рокъ . . . 24 кр.
на полъ року . . . 9 кр. на полъ року . . . 12 кр.
на чверть року . . . 4 кр. 50 кр. на чверть року . . . 6 кр.
на мѣсяць . . . 1 кр. 50 кр.
у Львовѣ:
на цѣлый рокъ . . . 16 кр. на полъ року . . . 8 кр.
на чверть року . . . 4 кр. на мѣсяць . . . 1 кр. 35 кр.
Редакция, Администрація и Експедиція пошты ч. 24
ул. Баторія. — Рукописи отправляются лишь на поперечное
застереженіе. — Рецензія неопечатанная въ мѣсяцъ
поодинокое число копій 8 кр. а в.
Оголошенія принимаются по цѣнѣ 6 кр. одъ однимъ
строкомъ печатномъ, въ рубр. „Надобавокъ“ по 20 кр. а в.
Подлинъ числятся по 10 кр. одъ стрѣли.

У Львовѣ, днѣ 27 сѣчня (8 лют.) 1890.

Мусимо нинѣ розправити ся въ давнымъ
званомымъ нашимъ, старымъ подвѣстельскимъ
грѣшникомъ, Сзас-омъ, а именно въ дописею
его въ Вѣднѣ, котору въ цѣлѣй основѣ подали
мы въ ч. 17 „Дѣла“. Дописъ та, якъ всяка до-
писъ о Русинахъ, мѣститъ въ собі лишъ ложь,
жовчъ и нисеуація, и мы надъ нею могли бы
смѣло перейти до порядку дневного, наколи-бъ
не та обставина, що въ дописѣ той дуже ясно
вилюстрованъ понятіа табору краевыхъ
нашихъ шовіністівъ, а — на нещастѣ
Австріи и враку — понятіа франціи, котра до-
ея ще верховодитъ въ Галичинѣ.

Въ загадковѣ дописѣ стрѣчаємося въ те-
рѣю, мовъ-то элементъ рускій не мѣ и вѣ-
иола не може мати того вымкового для мо-
нархій и короны значенія и досягловѣ, якъ
мае народъ нѣмецкій въ Чехіи, за котрымъ
Чехи ино-що мусѣли примиряться. Отакъ
сказавъ намъ Сзасъ, що Русины стоятъ на од-
номъ въ найвысшихъ ступенѣхъ всякой цивили-
зація и що народъ рускій въ сущѣльности
анормально, бо переважно теократично (!),
а закінчивъ тымъ, що въ Русинахъ галичан-
ми не треба правительству переводити нѣякои
агоды, але лишати все по давному, т. е. уде-
ржати элементъ польскій на Русѣ при той ге-
темоніи, яку надавъ ему гр. Баденіи ще въ
1867 роцѣ.

Навѣвши сю дописъ Сзасъ-у въ ч. 17 „Дѣ-
ла“, мы окомментували ен коротко, сказавши,
що авторъ ен мабуть болѣе высказавъ заду-
шевнѣй бажанія фракціи станицыковъ, а вѣжъ
передавъ станъ фактичный. При томъ коммента-
рѣ остаемо и нинѣ. Спорѣта въ Сзас-омъ на
техатъ, чи 20-миліоновый народъ рускій мае
яе-небуль, не то политичне значеніе для Ав-
стріи; чи das alte Kulturvolk, — якъ назвавъ
Русинѣвъ пок. архикавъ Рудольфъ, — стоить
дѣйство на найвысшихъ ступенѣхъ всякой цивили-
зація; и чи треба або не треба правитель-
ству австрійскому переводити акцію угодову
въ Галичинѣ? — спорѣта на той тематъ въ
Сзас-омъ было бы низше нашего достоинства
и пустымъ вареніемъ воды. Горбатого и мо-
гила не выправитъ, тожъ и годъ жадати, щобъ
въ незрячихъ очей Сзасъ-у опала коли небуль
груба опона крайной безглузлости и неколюной
ненависти до Русѣ.

Але дописъ вѣдѣньска Сзасъ-у мае для
насъ нинѣ ще значѣнне, и за-для того другого
значѣннѣ хочемо коротко ен розбѣрати. Она и-
люструе намъ тѣ заходы, якѣ таборъ станицы-
ковъ поробивъ послѣдними днями у Вѣднѣ въ
томъ памѣреніи и въ той цѣли, щобъ въ Га-
личинѣ нашѣй удержати нещастный status quo
и не позволити гр. Таффеу на розширеніе
акціи шареня и на нашъ край.

Зъ дописѣ Сзасъ-у выходить передовѣсьмъ
дуже ясно, що въ часѣ конференціи чешко-нѣ-
мецкой сусѣды нашѣ затрѣвожились дуже не
только о свое доминирующе становичѣе политиче-
сѣе долатавской радѣ державной, але що пе-
редъ очей ихъ сграшною марою выступила на
ново неполадженна справа руска. Стано-
вичѣе политиче выдалъсь имъ захитаннымъ и
дуже непервнымъ. Якъ довго Нѣмцѣ австрійскѣ
до правительства стояли въ оппозиціи, такъ
довго правительство центральное мусѣло въ ко-
нечности зглядаться на делегацію польскую
у Вѣднѣ и за всяку цѣну шукати у неѣ при-
хильности для себе. Що цѣна та лежала въ
петыканю сравы русковъ, — се рѣчь вѣсѣмъ
намъ докладно вѣстна.

По угодѣ чешко-нѣмецкой положеніе де-
легаціи польской могло основно амѣнитисѣе.
Угодою тою розвязавъ собѣ гр. Таффе дуже
щасливо руки. Онъ розвивъ оковы, наложены
ему одъ десяти рокѣвъ болѣеостной рады
державной. Зломивши оппозицію нѣмецку, прави-
тельство центральное могло на будуче оглянѣ-
тисѣе за зовѣсѣмъ ншими союзниками и могло
ихъ найти по-за делегацію польскую, чи то
въ послѣхъ чешскихъ, чи нѣмцескихъ, чи въ кло-
бѣ Гогенварта. Поляки для гр. Таффе могли
остатисѣе чинникомъ якогось ваги, але не такъ
дуже необходимымъ, якъ досѣ было, а може
навѣтъ досѣ зышнымъ. Ншими словами
сказавши, гр. Таффе мѣгъ теперь уважати По-
ляковъ элементомъ, котрому на рѣвнѣ зъ дру-
гими народами австрійскими належать ся
рѣвноуправленіе національное, але не доми-
нующе становичѣе въ Долитавщинѣ,
а тымъ менше въ Галичинѣ, де черезъ
болѣекавадѣтѣ лѣтъ вытворились дуже авор-
мальный односны національнѣ.

Але не только политичне становичѣе вы-
далось непервнымъ сусѣдамъ нашимъ, а надто
можно було догадуватисѣе, що гр. Таффе, рѣ-
шившисѣе уже разъ на акцію шареня народѣвъ,

акцію ту схоже розширити и на другій край
короннѣй, консеквентно и на Галичину. Пыта-
нне руске могло набрати значѣннѣ, на яке въ
очей обективного президента ка-
бинету заслуге, а тымъ самымъ могли
Поляки зойти зъ гегемоніи галичанъ на
простоу рѣвноправностѣ.

Вже въ часѣ конференціи чешко-нѣмец-
кихъ носились по Вѣднѣ глухѣ вѣсти, мовъ-то
Нѣмцѣ зъ Пленеромъ на чолѣ не довольствѣе
ся полагодою національныхъ спорѣвъ чешко-
нѣмецкихъ, а заважають полагоды вражды
національной у вѣсѣхъ краяхъ ко-
ронныхъ зъ мѣшанымъ населеніемъ.
Нѣмцѣ, якъ вѣдѣо, хотѣли заняты становичѣе
достойне свое значѣннѣ политичного въ Ав-
стріи. Они, зрозумѣвши тяжкій грѣхъ дав-
ныхъ централизѣвъ, котрѣ Русинѣвъ галичанъ
выдали колѣсѣе на жертву Полякамъ, хотѣли
направити тяжку похибку и въ Долитавщинѣ
завести той ладъ, до якого мусѣли колѣсѣе
ирийги, ладъ, основанный на рѣвноправности
вѣсѣхъ народѣвъ. Вѣсѣи тѣ несѣли, о скѣлько
знаемо, и въ кругу Поляковъ галичанъ. Хочъ
слабонько, але для насъ досѣе выразно, за-
говорили на той для Поляковъ прѣкрый те-
матъ такожъ прѣса польска, и пытала себе,
чи зъ угодою чешко-нѣмецкою Поляки въ До-
литавщинѣ будутъ полишены на давнѣйшомъ
видѣмъ становичѣе и чи правительство цен-
тральное схоже й на дальше удержати ихъ при
гегемоніи на Русѣ галицкой?

И отъ дѣждались мы розвѣзкѣ сего пы-
тання! Корреспондентъ Сзасъ-у каже въ зага-
дковѣ дописѣе якъ найвыразнѣйше, що намѣст-
никъ гр. Баденіи черезъ весь часъ побуту сво-
го у Вѣднѣ працювавъ надъ важными
справами краевыми; праця та, побѣе
справы голодной въ Галичинѣ, обіймала б дѣ-
носныи политичнѣи и сусѣблѣи краю
якъ польскѣи такъ и рускѣи; гр. Баденіи
всюды, якъ въ найвысшихъ сферахъ такъ и
въ кругахъ правительственныхъ стрѣтивъ ся
зъ найлучшими и найприхильнѣйшими подѣ
вѣсѣмъ взглядомъ для краю настроемъ
и що выхвѣвъ зъ Вѣднѣ зъ полнымъ дово-
леніемъ.

Отже корреспондентъ Сзасъ-у зрадивъ ду-
же выразно, що послѣдними днями справа
руска була предметомъ широкихъ
нарадѣ межи намѣстникомъ галич-

кимъ а правительствомъ централь-
нымъ и що въ Галичинѣ нашѣй — по сло-
вамъ корреспондента а по бажаню задушев-
нымъ станицыковъ — мало бы лишитисѣе по
давному. Отъ въ томъ лежить и все значѣнне
дописѣе вѣдѣньска въ Сзасъ-ѣ, дописѣе здаѣе
навѣтъ нисеированой, щобъ успокоити таборъ
станицыковъ, а Русинамъ дѣобрати всяку на-
дѣю на поправу своего положенія.

Только-жъ при вѣсѣмъ томъ мы певнѣй,
що не такъ гладко и не зъ тыми результата-
ми для Поляковъ могли закінчитисѣе перего-
воры намѣстника Галичины зъ гр.
Таффеимъ яко зъ президентомъ каби-
нету. Односныи національнѣи въ краю нашѣмъ
не суть того рода, щобъ ихъ болѣе было такъ
легковажити, якъ ихъ легковажати шовіністѣе
польскѣи въ Сзасъ-ѣ, або абувати негативнымъ
результатомъ для Руси галицкой. Противно,
мы хочемо надѣятисѣе, що намѣстникъ Галичи-
ны вѣрнѣйше зиллюструвавъ народъ рускій въ
его односныихъ до короны и державы и въ
его аспираціяхъ національныхъ та поли-
тичныхъ. Часъ уже, щобъ покѣчено зъ
злыми и подлыми клеветами на народъ
рускій въ Галичинѣ и часъ зрозумѣти его по-
требы; державнѣи мужъ не смѣють и не мо-
жуть подѣлати хибныхъ понятіа о Русѣ, якѣ
вытворили ся въ пустыхъ черепахъ подвѣе-
ской франціи. Се була бы дуже не достой-
на всякого правительства играшка,
а для державы навѣтъ небезпечна.
Тому мы пересвѣдченѣи, що если гр. Баденіи
найвысшихъ сферахъ и въ кругахъ правитель-
ственныхъ стрѣтивъ ся зъ найлучшими и най-
прихильнѣйшими подѣ вѣсѣмъ взглядомъ на-
строемъ для краю, то сей взглядъ певно
обіймавъ и Русѣ Галицку. Мы знаемо, що
корона одъ давна лучше розумѣе значѣнне
русского народу, якъ о томъ бы радѣ фантази-
вати Сзасъ и его слѣбнѣи сторонники, а хочемо
вѣрѣти такожъ, що и гр. Таффе въ нѣвнѣшнѣи
для Австріи важной порѣе на справу руску
не гляне крѣзь баламутнѣи окуляры
шовіністѣе краковскихъ. То пере-
свѣдченіе хочемо мати, такъ якъ зъ другой
стороны выжидаемо радикальныхъ
змѣнъ дотеперѣшной кривдячон
насъ системы.

Капля крови.

[Зъ російского переклада Ор. А-б-]

III.

Докторъ розпѣвъ о томъ двѣдѣмъ злу-
чаю многымъ своимъ товаришамъ. Каждый
высказавъ свой поглядъ, но авѣи одѣи не
мѣгъ дати точного объясненія болѣзни. Въ кон-
цѣ мѣсяца докторъ нетерпѣливо ждалъ таемни-
чного пациента, но той не являлся. Мануло
ще болѣе недѣлъ, наконецъ онѣи одержавъ
одъ него власноручное письмо. Отъ что оно
мѣтело въ собѣ:

„Любый докторе!

„Не хочу полищати вѣсѣе въ нецѣвности
что-дѣ таемничой болѣзни, котра хутко зведе
мене въ могилу, и опишу подробно ен почат-
токъ. Теперь уже недѣля, якъ она вернулась,
по борѣи съ нею, не уважавъ за потрібне.
Въ отсю минути, подѣе часть якъ пишу отѣи
отрѣчки, спасаюсь одъ терпѣния запаленою
губкою (порохномъ), котра закрывае болѣе
мѣсце. Пока губка горитъ, я не чую другого
болѣи, крѣмъ того, котрый прѣвичѣе огонь, —
но та болѣе, пусте въ порѣвнаню до вѣвичѣи
моей болѣзни.

„Шѣсѣи мѣсяцѣвъ тому назадъ я бувъ
ще гайцаслившимъ зъ людей и упокувавъ ся
вѣсѣи добрѣи мира. Оженувшисѣе зъ любови
зъ прѣхорошою, розумною, молоденькою дѣ-
вичкою, давнюю гувернантку дѣтей сусѣдѣи
моей, графинѣи Д., я тѣшѣвъ ся безмежнымъ
привязаніемъ мою жѣнку. Шѣсѣи мѣсяцѣвъ
пролетѣло такъ, що одѣвъ дѣвъ я здаѣе
щаслившимъ одъ другого. Коли менѣи вышло
выхвѣти за справѣи до Пешгу, жѣнка не ма-
ла минути спокѣиной. Инѣгдѣи она проходила
зъ болѣеи верстѣи, щобъ сѣрѣтити мене, а ко-
ли я сѣбѣявъ ся, не екала цѣлу нѣчь. Ея лю-
бовѣи до мене була такъ сильна, що она бѣка-
зувалася танцювати зъ докѣрестными молоды-
ми людьми. Ихъ вѣжливѣи и уважаніе сѣр-
дили и дражнили ен — словомъ, я видѣвъ въ
жѣнцѣи моймъ чудное невинное дѣтство, у котро-
го не было вѣничого примѣрнѣйшого и мильшого
надъ мене. Не знаю, якѣи злый демонъ шел-
пѣвъ менѣи одного разу: А если то только

облуда? — Люде надзвычайно дурай и шука-
ють мукъ въ самомъ частю.

„У жѣнцѣи бувъ робѣчій столѣкъ, котрый
она нѣколи не забывала замыкати. Я полу-
мавъ: Певно она что-небудѣи ховае одъ мене,
и точно одурѣи озадачѣи мною. Я вже не вѣ-
ривъ невинному выраженію лица, нѣи частѣи
поглядѣи и думокъ, нѣи ласкавъ нѣи поцѣлу-
ямъ. У вѣсѣму менѣи добачаласѣе брѣхня, облѣ-
да, подѣступъ.

„Графинѣи Д., котра любила жѣнку мою
по давному, запросила ен одного разу до себе.
Жѣнка егодиласѣе только зъ тымъ застереже-
ніемъ, что я прѣйду за нею самъ. Я давъ
слово, но лѣдѣи карата графинѣи бѣдѣхала, я
кѣнувъ ся збирати вѣсѣи, якѣи лише въ дѣмѣи на-
ходиласѣе, маленькѣи ключики и одѣи зъ нихъ
якъ-разъ предавъ ся до шуфляды робѣчного
столака. Осторожно перебарачуи вѣсѣи предѣ-
ты, що въ шуфлядѣи находились, я зновѣи удѣ-
кладавъ ихъ на давнѣи мѣсцѣи. Грудь моя подѣ-
нималасѣе, я майже задыхавъ ся, и въ томъ
подѣи трубкамы кружевъ найшовѣи досѣеи то-
вѣстѣи пакѣтѣи. „Любыйи листы!“ — подумавъ
я и та гадѣи вѣстроу пробѣгла одъ головы до
сѣрѣи. Пакѣтѣи бувъ перевязанъи розжевою
лентою вѣзъ сѣрѣбною ерензѣю. Развязуи лѣн-
ту, я на минути застановивъ ся, чи пригоже
честному чоловікови красти тайныи жѣнцѣи,
тайныи, що односѣи ся може до часу, коли о-
на була ще дѣвчаною, отже не належала до
мене. Чи маю я право бути завистнымъ до
неѣи за те, що минуло? Певно, что нѣи, рѣшивъ
я и хотѣвъ уже замкнѣи шуфляду, но злыи
демонъ шѣставъ: А если тѣи листы односѣи
ся до часу, коли она вѣповнѣи належала до ме-
не? Быстро едеръ я лѣнту, нѣхто не видѣвъ
мене, въ комѣатѣи не было навѣтъ зеркала, ко-
торѣи бѣдѣило бы мой нелѣпокойи поступѣи въ
злѣуило почервѣити. Я розвязъи одѣвъ лѣстѣи,
другѣи, третѣи, прочитавъ ихъ до концѣи.
Що-жъи мѣстѣи въ собѣи тѣи письма? — Саму
вѣзѣи ураду, котрой жертвою бувъ конечно
я, а писавъ ихъ одѣи зъ моихъ привѣтѣи.
И якѣи хитро вѣвъ онѣи любовную интригу! Въ
листѣхъи нѣи разу не згадуваласѣеи имяи моеѣи
жѣнцѣи, онѣи просто называвъ ен: ты „мой дру-
же“, учивъ, якъ берегти въ тайнѣи ихъ сѣр-
дечнѣи зношеня, радѣи, якѣи обманѣи мужа.

Взаимна любовь и пристрасть дѣвала ся чути
въ каждой фразѣи и помѣрайте, вѣсѣи листы од-
носились до того часу, коли я бувъ уже жу-
ратымъ и, здавало ся, щасливымъ. Чѣи-жъи по-
треба говорити, что дѣзнавалъ я подѣеи часть
чѣтани? Мною овладѣла страшная, некуча зло-
ба, шалѣебѣи, такъ якъи бы я выпѣвъ дозу
смертельной отруѣи. Прочитавши вѣсѣи письма,
зновѣи перевязавъ я ихъ лѣнтою такъи самъ,
якъи були перевязанѣи, положивъ пакѣтѣи подѣи
кружево, и замкнѣи шуфляду.

„Я дуже добре знавъ, що коли не поѣду
за жѣнкою, она верне ся скорше. Такъи я ста-
лось. Быстро высказавши зъ коляски, она ки-
нулась до мене — я ожидавъ ен на ганку —
и поцѣлувала мене болѣеи разъ. Лицеи мое
нѣчтого не раздало. Мы принявъи поговорили
за вечерѣи и розбѣились до своихъ комѣатѣи. Я
не замыкавъ очей.. годиныи минали поволи,
наконецъи вышлои чертъи на другу. Якѣи зловѣ-
дѣи, обережно ступаючи, пробравъ ся въ
спальнюи жѣнцѣи. Роскѣшнаи ясноволѣеи ен го-
ловка спѣчиваъ въ тонкихъ кружевахъи по-
душѣи. Такъи рисуютьи ангѣлѣи въ облакахъи.
Мѣжъи тымъ, здало ся, брѣхняи скрывала ся
подѣи тыми невинными ангѣлѣскими рисами.
Вѣзъ завистии пожерла мою душу, думкии и сѣр-
це.. Зъ упѣрѣиостью безумника, помѣшаного на
одѣи гадѣи, я положивъ правуи руку на гор-
лои жѣнцѣи и сильно задѣишѣи ея.. Жѣнка про-
снулася, подѣиала на мене свои великѣи голубѣи
очи и мовчѣи закрыла ихъ. Я задѣишѣи горло
крѣише.. За болѣеи хвѣи на постѣи лежавъи
трупъ.. Она умерла, не борѣишѣи ся, тако,
якъи засыпѣиляютьи дѣтѣи.. Зъ ен грудейи не выр-
валосьи нѣи зѣику, нѣи зѣику, изъи устѣи вышла
только одна капля кровии и упала на мою ру-
ку. Я спѣстерѣи тѣи кровьи на другѣи денѣи,
коли она вѣже засѣхла. И такъи моя жѣнка у-
мерла. Нѣкомуи не прѣйшлои й на гадѣи, якѣи
и одъи чѣи. Я живѣи въ цѣлѣинойтѣи самотѣи,
жѣнкаи не малаи авѣи своихъи, авѣи заступни-
кѣи, наконецъи я позабѣи въ свойи часѣи повѣ-
домѣи навѣтъи знакомыхъи обѣи смерти, для
того, щобъи онаи прѣйхала, коли она будеи уже
въи фамилийнѣи скѣлѣи. Оуетѣишии въ него
покойнѣи, я вернувъ ся до себеи въ дѣмѣи
безъи найменшѣи грѣхѣи совѣсти.. Въ моихъи
окахъи жѣнкаи мояи вѣповнѣи заслуживала на такую

кару. Думаю, что нѣи одѣи убѣицаи не спо-
вѣи простѣи зъ болѣишимъ холодомъ.

„Графинѣи Д., про котору я згадувавъи, при-
ѣхала такожъи зовѣсѣи пѣзно, и здаваласѣе, бу-
ла дуже зворушена. Горѣи не далои йи змоги
сказати менѣи якѣи-небудѣи слѣбѣи потѣхѣи, та й
я не мавъи потребии потѣхѣи. Нарѣзъи она
взяла мене за рукуи и сказала, щои мавъи одѣи-
ти менѣи якусьи важную тайну. — „Я надѣиюсь,
чтои выи неи ужѣите на адеи моии довѣренѣи до
вѣсѣи“, — додала она. Я мовчѣи склонивъи голо-
ву, но менѣи зѣиблилосьи страшно. Палѣишѣи и
вѣишнаючисѣе, графинѣи обѣишила менѣи, щои одѣ-
далаи покойнѣи спрятатии листы, котрѣи не
моглаи оставитии у себеи, и просилаи вернутии йи
тѣи листы. Волѣеи у мене сталои дубѣи, сѣр-
цеи похолонуло, но я старавъ сяи удатии спѣи-
войи, холоднои, и сыпѣи въ зѣишѣи листѣи.

— Жѣнкаи вашаи былаи великодушнѣишаи и
лѣишаи одъ вѣсѣи, — сказалаи графинѣи. — Подѣ-
навѣишии сяи скрытии ихъ, онаи не толькои неи
талаи ои зѣишѣи, но навѣтъи неи глянулаи на нихъи
окомѣи. Онаи былаи ангѣломъи что-дои своейи мо-
ральнойи чѣстѣи.

— По чѣи-жъи пѣзнатии вашѣи письма? —
спѣиываъи сяи.

— Пакѣтѣи, въ котромъи лежали, бувъи
перевязанъи розжевоюи лентоюи зъи сѣрѣбноюи
ерензѣюи.

— Заразъи яи пошукуюи за вашимии пись-
мамии — лѣдѣи мѣгъи яи проговоритии и, лишѣи-
шии графинѣи въи гостиницѣи комѣатѣи, выйшовъи.

„Не знаю, якѣи яи добравъи сяи дои комѣатѣи,
деи стоявъи робѣчійи столѣкъ. Ногии моии дрожа-
ли, затѣчуваласѣе, рукии неи служилии. Порывшии
сяи въи шуфлядѣи зъи чертъи годиныи, дляи того,
щобъи графинѣи думала, щои шукаюи ени листѣи,
яи наконецъи вернувъ сяи въи гостиницуи и, подаю-
чии фатальныйи пакѣтѣи, спромѣгъи сяи зашѣитии
спѣикойнои.

— Той пакѣтѣи?

— О такъи! Онѣи! — урядуваласѣеи графинѣи,
быстрои ховаючии егои въи кишеню. — Яи правду
казала, щои вашаи милаи жѣнкаи чѣстаи и добра,
якъи ангѣлѣи. Бачу, щои нѣхтои неи дѣторкавъи сяи
егои.

„Яи неи смѣвъи подѣеитии очейи, боючисѣеи, що-
быи графинѣи неи запрѣишѣилаи помѣишаняи. Хо-
лоднои похолонавѣишии, яи проѣвъи ен дои карыи

До рускихъ выборовъ зъ округа Бережаны-Подгайце-Рогатинь.

Братя Выборцы!

Позавтра має сповнити великій святой обовязокъ конституційный и народный — вы-брати собі посла-заступника, що має въ радѣ державной у Вѣднѣ боронити Вашихъ правъ и Вашихъ интересовъ.

Рускій Комитетъ повѣстовъ въ Бережанахъ, Подгайцахъ и Рогатинѣ поставили а головный Комитетъ выборовъ у Львовѣ подтвердивъ и горячо припоручивъ Вамъ на кандидата — **Юліана Романчука** профессора рускои Гимназии у Львовѣ, посла до союму краевого зъ повѣту калуского и председателя соймового клубу руского.

Имя Юліана Романчука уже одъ довшого часу вславило ся скрозъ по нашій Руси, ба не только на Руси, але и по-за границами краю, яко разумного и ревного патриота-дѣятеля, яко щирого и горячего приятеля народу и яко смѣлого та неустрашимого оборонца правъ Русинівъ. Нема певно на нашій Руси нѣ одного человека письменного, который бы не зналъ про многостороннюю дѣятельность Юліана Романчука — про его працѣ въ рускихъ товариствахъ и въ просвѣтѣ народу, про его бесѣды на народныхъ вѣчахъ рускихъ и про его все знаменитыя промовы въ львовскомъ соймѣ въ оборонѣ правъ руского народу.

Коли-жъ теперь на опорожнене мѣсте посла до рады державной въ Вашомъ округѣ поставлено на кандидата Юліана Романчука, — то вся Русь звернула нинѣ очи на Вашъ округъ и молитъ Бога, чтобы давалъ Вамъ, дорогой Братя Выборцы, силы духа и неустрашимости до выбора Юліана Романчука до вѣденскаго рады державной, де бы онъ передъ заступниками всѣхъ другихъ народовъ и передъ найяснѣйшимъ монархомъ нашимъ розказавъ смѣло и по правдѣ усю горку долю нашего народу.

Того то дуже боятъ ся противники нашъ — тѣ, що поставили на кандидата и подпирають посесора Зарембу — а Вы, Братя Выборцы, сами знаете наилучше, якихъ то они уживають способѣвъ, чтобы только не допустить на посла до Вѣднѣ Юліана Романчука, который бы тамъ заступавъ интересы руского народу. Сидѣвъ уже черезъ пять лѣтъ межѣ панамъ Полаками въ радѣ державной яко заступникъ Вашего руского округа Романъ Потоцкій, которого накиннули Вамъ тѣ самыя люди, що нинѣ накладываютъ Зарембу, — а що для Васъ, Братя Выборцы, и взагалѣ для руского народу зробивъ той Потоцкій, чи хочъ разъ за пять роковъ розторивъ ротъ въ радѣ державной, — то Вы сами знаете такожъ наилучше.

Не дайте-жъ ся, Братя, анѣ заблудити фальшивыми наговорами, анѣ настрашити безправными угрозами, заборонеными цѣсарскимъ закономъ и противными воли найяснѣйшого монарха. Бо выразна воля монарха есть, чтобы народъ выбиралъ собі посла-заступника зъ вольной воли. Коли властители болѣ-

Вѣднѣ графиня! Мужъ ей бувъ старый, жестокий, и коли-бъ я бувъ похожий на него, то заслуживалъ бы на те самое. Но моя жизнь была ангеломъ, а ангелы потребны Богови!..

«Не аумѣю выразити, что сталося зъ мною послѣ того... Я спустился въ склепъ и въ большия годины простоялъ при еи гробницѣ на колышкахъ. Я не бувъ на столько безумный, чтобы бажать ей воскресеня, но говорилъ безъ уговору. Я думалъ, что она чуе мене.

— Когда ты справдѣ такъ горяче любила мене за жита, молю. помсти на менѣ свою смерть! Не откладывай свои мести до стрѣчи на другіхъ свѣтѣ! Мучь мене, завдай терпѣти на земли, страшно терпѣти!

«Отъ зъ якою ошалѣлостью звертавъ ся я до холоднаго трупа обожавенъ женщины и въ томъ заснувъ, чи только забудъ ся... Ча то бувъ сонъ-галюцинація, но менѣ выдалось, що гробъ розкрывъ ся и покойна поднялась... На еи блѣдыхъ, посинѣлыхъ губахъ выдалась ся капля крови... Тако склонившись надъ мою, она поцѣлывала мою правую руку... Кровь прилипла до щекры. Невыдержавъ болѣ, якъ бы одъ укушенія скорпіона, абудила мене... Я выбѣгъ изъ склепу и упавъ на траву, вже вожу одъ вѣтрной росы... Кровяная капля звисла, но мѣсте, на котрѣмъ она была, горѣло невытершимо...»

«Проче вы знаете. Теперь болѣ мучать мене за третій разъ мѣ. Я дѣлалъ бы, може бутъ, полѣкшѣ, коли бы вы згодились вырѣзати ще часть мяса, но не хочу больше бороться... За часокъ мене не стане. Умираючи, буду по-тѣшаться тою гадкою: если она помстится на менѣ „тутъ“, то простить „тамъ“. Давую за вашъ заходъ, докторе! Боже вамъ заплатя!»

Когда давалъ обѣда, докторъ прочитавъ въ часослесахъ:

«Панъ З., богатый обыватель и человекъ ще молодой (35 лѣтъ), забививъ житея выстрѣломъ зъ револьвера. Причиной самоубийства незнана. Оди присутствуютъ въ судному смутковъ, другіе неувѣренны болѣзни. Саміе розсудивъ удержують, что покойный терпѣвъ на мавію.»

шихъ постѣстей хотѣть мати посесора Зарембу посломъ у Вѣднѣ, то нехай за повтора року выберуть его зъ своей курии, — Вы, Братя Выборцы, певно противъ того не будете агитувати межѣ властителями дворѣвъ, — але Вамъ, селянамъ, не треба посла анѣ мѣлованаго агт такого, чтобы въ радѣ державной заступавъ интересы болѣшой постѣсти, але посла Русина, що есть кровь зъ крови Вашей и кѣсть зъ кости Вашей и готовъ душу положить за добро Ваше! Такимъ посломъ заступникомъ Вашимъ буде — Юліанъ Романчукъ!

Братя Выборцы!

Сей выборъ значитъ буде дуже богато! На сей выборъ дивитъ ся всѣ народы Австріи, дивитъ ся правительство. Сей выборъ має показати, чи рускій народъ розумѣетъ свое добро, чи хоче собі добра и чи умѣетъ обстать за своимъ добромъ?

Братя Выборцы!

Вся Русь покладаетъ на Васъ, Честныя борцы зъ Бережанщины, Подгайщины и Рогатинщины, повну надѣю, что присутите до сего выбору не якъ загуляныя рабы, але якъ вольны и свѣдомы своихъ правъ та своего власного добра рускій горожане конституційной державы, не осоромите себе и не причините жалю Русинамъ зъ цѣлого краю, щирымъ братьямъ Вашимъ, а всѣ якъ одинъ смѣло и неустрашимо оддасте свои головы на

Юліана Романчука

профессора рускои гимназии у Львовѣ.

Посолъ и членъ выдѣлу краевого д-ра Даминъ Савчакъ выѣхавъ въ субботу зъ Львова, чтобы въ понедѣлокъ стати передъ выборцами въ Подгайцахъ и зати имъ справу изъ своей дѣятельности посольской. Вчера, въ недѣлю, загостивъ д-ръ Савчакъ на вечерокъ въ Заваловѣ, за-прошенный комитетомъ вечеркомъ.

Зъ Подгаецъ доношено намъ зъ пятницѣ мин. тыдня:

«Посольске справозданье д-ра Савчака заповѣдалъ ся величаво. Выборцы и народъ одушевлены тымъ, что таки стало по ихъ воли, что посольске справозданье таки одбуде ся мимо заказу ц. к. староства подгаецкого, тому на справозданье являютъ ся одпоручники зъ всѣхъ громадъ повѣту. Патриоты зъ нашего повѣту приняли зъ великимъ признаньемъ вѣсть, что Головной рускій Комитетъ выборовъ и наше политичное товариство Народна Рада выслали телеграммы до г-ра Таффога зъ жалобами. И зъ повѣту выслано телеграммы и письма до Вѣднѣ, мѣжъ иными такожъ до посла Кронаветтера зъ просьбою, чтобы всѣ тѣ небувалыя рѣчи порушивъ въ радѣ державной! [Прим. Red. Dziennik Polski одержавъ въ Суботу такую телеграмму зъ Вѣднѣ: „Якъ мене завѣрювано, пос. о. Озаркевичъ намѣряе ввести во второкъ интерпелляцію въ справѣ выбору посла въ Подгайцахъ. Интерпелляцію подписали ему молодо-Чехи и демократы (проводиремъ демократѣвъ есть пос. Кронаветтеръ).]»

Зъ Подгаецкого пишутъ намъ зъ вчера:

«Посолъ д-ръ Савчакъ приѣхавъ въ субботу о 5½ годины зъ полудня на границу повѣту подгаецкого до села Голгоць. Гости повитавъ подъ проводомъ колыкохъ священниковъ великій здвигъ народу при выстрѣлахъ зъ моздрѣвъ и свѣтъ „многая лѣта!“ Весь походъ одпровадивъ посла на приходство и тамъ народъ зробивъ нову овацію, радости не было конца. По подвѣтерку посолъ выѣхавъ до Вербова, де рѣвно-жъ приняты было величавѣ. Здвигъ народу повитавъ своего посла и впровадивъ черезъ илюминовану браму до дому приходского, красно илюминованого. Взагалѣ въ повѣтѣ народъ одушевленный. Всѣ противности, якѣ треба было перебороти, додали народови незвычайного одушевленя».

Neue Freie Presse а за нею всякіи инчіи дневники австрійскіи подали обширну телеграмму про розмову намѣстника г-ра Баденского зъ д-ромъ Савчакомъ заразъ потѣмъ, якъ въ рускихъ дневникахъ появились знаній оновѣщення: 1) Головного Комитету wyborczego о кандидатурѣ проф. Романчука, 2) д-ра Савчака о своемъ справозданіи посольскому въ Подгайцахъ и 3) проф. Романчука о своихъ выступленияхъ передъ выборцами у всѣхъ трехъ повѣтахъ округа wyborczego.

Змѣсту розмовы намѣстника зъ д-ромъ Савчакомъ (запрошенымъ до намѣстника черезъ сов. намѣстничества Терлецкого) подати не можемо зъ огляду на львовску цензуру, котра безъ пардону конфискуе навѣтъ рѣчи друкованыя по дневникахъ скрозъ въ Австріи. Nowa Reforma зываетъ сегодня намѣстничество, чтобы оно въ властный способъ выяснило телеграмму въ Neue fr. Presse, бо цѣ-

ла исторія вызвала мѣжъ Русинами велике зворушеніе.

Справу одпустки проф. Романчука майже всѣ газеты подаютъ або певрно або недокладно. Дѣло стоитъ такъ: Въ понедѣлокъ (3 и. ст. лют.) проф. Романчукъ рано одержавъ одъ дирекціи гимназии жадаю нимъ одпустку, и на той подставѣ оголосивъ Головной комитетъ выборовъ, що п. Романчукъ стане передъ выборцами въ четвергъ, пятницю, субботу и недѣлю (6—9 лют.). По-полудни въ понедѣлокъ, т. е. того самого дня, дирекція звѣстила п. Романчуку на письмѣ урядово, что „видитъ ся споводованою“ дану устно одпустку оддикати. Близишхъ мотивѣвъ анѣ тогда анѣ позитѣйше не подано. Мы мусимо только замѣтити, что того-жъ дня, въ понедѣлокъ въ полудне было, якъ звычайно кожного понедѣлка, повне засѣданье Рады школьной краевой, на котрѣмъ, якъ завсѣгда бувъ и директоръ академ. гимназии о. Пильницкій и намѣстникъ г-р. Баденій. Передъ засѣданьемъ Рады школьной була розмова д-ра Савчака зъ намѣстникомъ, о котрой широко пише Neue fr. Presse а згадують и наши газеты. По засѣданію Рады наступило одкликанье одпустки.

Всѣ газеты осуждаютъ той поступокъ властей, только оденъ повѣурядовый Przegląd боронитъ его тымъ, что именно теперь по концѣ першого а зъ початкомъ другого повѣроку школа потребуе пылѣйшого догляду. Аргументъ той дуже подобный до аргументу маршалка подгаецкого, что не може дати салъ на справозданье посольске д-ру Савчакови, бо теперь одбувають ся тамъ неустанныя засѣданья. Слѣдъ коли, то власне зъ початкомъ повѣроку потребно розвѣрно найменшого труда, якъ се ясно каждому, хто хоть трохи ознакомленъ зъ школьничствомъ. По-друге п. Романчукъ жадавъ одпустки только на 10 годинъ школьных, а по-третє тѣ годины были бы обняли товарищъ п. Романчука, рѣвно якъ онъ фаховый учитель. Отже школа и наука не были бы утерпѣли въ найменшой страты. Безъ порѣвнянныя болѣшу школу терпѣть молодѣжъ университетѣвъ краковского и львовского, коли пп. профессоры Бобжинскій, Мадейскій, Черкасскій, Былинскій цѣлыми мѣсяцами пересидують въ радѣ державной въ Вѣднѣ, не кажучи вже о соймѣ у Львовѣ, а ихъ катедры стоятъ черезъ той часъ пусто. Однако Przegląd противъ того и слова не каже.

Kurjer Lwowski ажъ два разы зывавъ проф. Романчука, чтобы не оглядывъ ся на одмовленіе ему одпустки, поѣхавъ на згромажденіе выборцевъ. То завозванье Курjera повторила и „Червоная Русь“ безъ примѣтки. Передовѣсьмъ Курjera, видко, не розумѣе рѣзницѣ межѣ становискомъ посла супротивъ правительства въ соймѣ або парламентѣ, а становискомъ посла супротивъ своей власти въ часѣ, коли сесія нема, а посолъ сповняе обовязки своего заводу. Въ соймѣ есть онъ только посломъ, заступникомъ народу, и має повну свободу и зовсѣмъ вольну руку супротивъ правительства чи кого небудь; по-за сесією соймовою есть посолъ-урядникъ супротивъ уряду урядниковъ, посолъ-профессоръ супротивъ школы профессоромъ. Тримати ся якъ найточнѣйше приписѣвъ урядовыхъ и розпоряджень власти въ урядовой службѣ не перешагивае зовсѣмъ наиболѣше рѣшучоу выступленію по-за тою службою въ соймѣ. А власне такой посолъ, который хоче выступати зъ критикою поступованя властей, муситъ самъ въ своемъ поступованіи держати ся якъ найстрожше формъ законныхъ, чтобы не вызвалъ противъ себе докору, что одъ правительственныхъ властей домагае ся сповнованя законѣвъ, а самъ въ урядовой службѣ законѣвъ не держитъ ся. — Зрештою въ справѣ одпустки п. Романчука есть найцѣкавейше именно то, что одпустка вже була дана а потѣмъ одкликана.

Якихъ способѣвъ уживае при теперѣшномъ выборѣ посла до рады державной сторонничество пануючої у насъ системы противъ руского кандидата, показуе отсей фактъ: Народнымъ учителямъ всѣхъ трехъ повѣтовъ политичныхъ розбѣслано друковану въ Бережанахъ (чинимъ накладомъ, не сказано) на повѣ аркуши довшу одозву въ рускомъ языкѣ, зъ подписомъ „Учитель Русины Бережанского округа.“ Згадавши, что „учитель мусаетъ при выборахъ заняти становиско активное, если розходитъ ся о се, чтобы до яко репрезентациі не доставъ ся человекъ зѣт успособленый для школьничства“, одозва такъ закиды робитъ проф. Романчуку: „Кандидатъ сей, который яко голова руского клубу має межѣ послани великій выливъ, допустивъ до того, что посолъ Герасимовичъ и Сынчинскій кинули ся послѣдней сесіи соймовой загло на учителей народныхъ, обкинули усѣхъ тыхъ мучениковъ бологомъ а працю ихъ осудили якъ найгорше... Тенденцію его и его товарищѣвъ политичныхъ есть змести учителя зъ облича свѣта... Проф. Романчукъ есть здекла-

рованнымъ ворогомъ школьничства народного и историчнымъ ворогомъ учителей.“ Слѣдъ слова вѣдрукованый великими грубыми буквами, а на доказъ ихъ подае одозва обставину, що при парадахъ надъ теперѣшнымъ закономъ о учителяхъ народныхъ проф. Романчукъ „кинувъ ся въ болѣшие якъ годипной рѣчи на учителей, назвавъ ихъ працю безхосепною, самыхъ учителей дарноѣдами, а чтобы бодай трохи скривдiti тыхъ гелѣтовъ, поставивъ внесокъ, чтобы замѣсть пропонуемыхъ комисією 50 зр. признати учителямъ 40 зр. кѣнквеніемъ... Проф. Романчукъ знае, что черезъ его и его товарищѣвъ тактику болѣшие якъ тысячъ школъ безъ учителей, семинаріи учительскіи порожны... Проф. Романчукъ своею дѣятельностію давъ доказъ, что есть не только историчнымъ ворогомъ учителей, але, що за симъ иде, ворогомъ просвѣты а тымъ самымъ ворогомъ народу, у которого мандату добивае ся.“ Слѣдъ слова зновъ друкованый великими буквами. Одозва звертае ся одтакъ до учителей сими словами: „Не допустѣтъ проф. Романчука до рады державной! Ужійте всего своего выливу, чтобы той ворогъ народа не доставъ ся до парламенту и не мѣгъ тамъ, користаючи изъ свободы слова, кидати грязію на учителей и шкандити ихъ наисвятѣйшимъ интересамъ.“

Мы бы за много чести зробили сему найгрубшій сорты памфлетови (который зовсѣмъ не приписуемо „учителямъ Русинамъ бережанского округа“), якъ-бы мы хотѣли подробно збавити его утверждениа. Скажемо лише то: Проф. Романчукъ, будучи самъ сыномъ народного учителя, есть однимъ зъ наилучшихъ приятельвъ учителей въ соймѣ: се и узнають учителя, присылаючи на его руки що-року много петицій. П. Герасимовичъ, якъ свѣдѣтъ его бесѣда, помѣщена дословно въ рускихъ часосписяхъ, не только не говоритъ противъ учителей, але бравъ ихъ въ оборону противъ декотрыхъ инспекторѣвъ окружныхъ. А о. Сынчинскій навѣтъ зовсѣмъ не промовляе въ послѣдней сесіи соймовой!... При розправахъ надъ теперѣшнымъ закономъ о учителяхъ народныхъ проф. Романчукъ говоритъ только о презентаціи учителей, стоячи за тымъ, чтобы право презентаціи лишило ся и дальше при парадахъ школьных мѣстцевыхъ. Кѣнквеніи вправдѣ пропонувавъ п. Романчукъ по 40 зр. замѣсть 50 зр., однако хотѣвъ, чтобы тыхъ кѣнквеніи было не 5 въ загальній сумѣ 250 зр., але 7 въ загальній сумѣ 280 зр...

Годъ припустити, чтобы авторъ одозвы всего того не зналъ. Дивна однакожъ зухвалѣсть, зъ якою онъ посмѣвъ правду ударити въ лице, и то не супротивъ людей темныхъ, але супротивъ учителей народныхъ, отже людей интелігентныхъ и зъ дѣйствіемъ познанокомныхъ. Впрѣчемъ одозву свою онъ самъ характеризувалъ наилучше, сказавши на концѣ еи: „Сподѣемся, что голосъ сей не буде голосомъ вонѣющаго въ пустыни.“

Наконецъ и Gazeta Narodowa заговорила оногды въ справѣ звѣстныхъ заборонъ, поставивши той справѣ окрему статью подъ заг.: „Czy to roztropnie?“ Gazeta заявляе на вступѣ, що зразу не хотѣла тыкати тои немиліи, справы але остаточно муситъ, коли у всѣхъ дневникахъ повно тои **ВОЙНЫ ПОДГАЕЦКОЙ**. Згадавши про фактъ одмовы салъ рады повѣтовои на справозданье д-ра Савчака, потѣмъ фактъ забороны самого справозданія ц. к. староствомъ подгаецкимъ, наконецъ фактъ одкликания данои одпустки кандидатуви п. Романчуку, а подъ конецъ згадавши про жалобу Русинѣвъ до г-ра Таффога а одтакъ про вызвѣдъ д-ра Савчака на справозданье до Подгаецъ, — Gazeta подала свой коментаръ, але повторити его не можемо, бо ц. к. прокураторія сконфискувала!

Kurjer Lwowski (у вступной статьи въ н-рѣ 38), высказавши за N. Reform-ую, что кандидатъ польского центрального комитету посесоръ Заремба ставъ кандидатомъ въ неправный способъ, бо разомъ зъ маршалкомъ Литинскимъ не утворили комитету повѣтового, а только Заремба привѣзъ до Бережанъ reprezentantów włościan, котрыхъ самъ собой выбравъ, а котріи мали „удавати“ комитетъ подгаецкій, а дальше взявши на увагу инчіи знаній факты при той акціи wyborczej, — **зываетъ Поляковъ, чтобы нѣ одинъ не подписывалъ кандидатуры Зарембы**. Дословно: Widzimy konieczną potrzebę, aby żaden wyborca polski, pojmujący swą godność obywatelską i zasadę swobody wyborów, nie popierał kandydatury, która tylko rażącem nadużyciem ma być preparatą. Demokracja polska nie potrzebuje takich sztuczek.

За для охораны бдѣ напасти въ мѣстѣ въ день выбору, мають честныхъ выборцовъ изъ селъ выпроваживать громадыне, ждати въ мѣстѣ ажъ до скѣнченя голосованя, и потѣмъ одпровадити до дому.

Софія, 6 (25) сѣчня.

[Заговоръ противъ князя и его правительства. — Офі-
ціальна пропаганда Сербіи и Болгаріи въ Македоніи. —
Противоголодовъ средства въ Болгаріи а Галичинѣ. —
Рухъ літературно-науковий]

100

Въ законодательствѣ австрійскомъ становится
просьбѣ цивилизѣи безусловно выходящу сторо-
ну. Одъ р. 1881 радаты репрезентация державна
надъ третѣимъ вже въ ряду проектовъ
нового закона судового, который маѣ заступити
своего перестарѣлого, бо майже вже столѣтняго
посредника, однакъ не може досѣ довести до

Автор розважав гезеву думку у Шевченка вь дьтахъ бдь 1840 до 1845. Отираючи на працяхъ М. Драгоманова, Ив. Франка, Дашкевича я инашихъ критикбвъ та интерпретаторбвъ Шевченка, указувавъ авторъ, якъ Шевченко бдь обсервація самого себе („Перебенда“) та бдь образбвъ житя ридинного (балляды) розширивъ свои погляды на цьлу Русь Укравну, приадуумуючись надъ односиаиями ви до найблизшихъ сусьдбвъ Полякбвъ вь Москвльхъ. Образъ бувальщины, явйй Шевченко знаходивъ напиче вь устияхъ переказохъ батькбвъ та вь историчныхъ думакъ дьдбвъ-збривбббвъ, вь зновлячъакъ критичного вглядая вь минувшиуююущу н чили у Шевченка зь

Одчитъ бувъ старанно оброблений. Въ
дискусію короткій уваги подали тов. Кречезъ,
Ів. Копаць въ Мик. Гайкевичъ (оба последний
въ оборотъ поглядѣвъ Ів. Фравка на „Гайда-
кавъ“), а вкінці д-ръ Калина. Ва. бесѣд-
никъ подавъ наєхотѣ обробленѣ темату,
дтакъ додавъ бдѣ себе, що антъ бвъ, антъ жа-
евъ розумный чловѣкъ не може брати Шев-
ченка за эле того рода невинности, явій въ
бвъ часть обявлявъ ся у него протявъ Поля-
къ, бо Шевченко бувъ поетъ, а не критикъ
сторичныхъ фактѣвъ — а вкінці сиротувавъ
це деякій поглядъ прелеганта на національний
характеръ Dziad-бвъ Мицкевича, зазначуючи
дѣ себе, що у Мицкевича не треба добавати
якоусь ненависти до народу російского, бо
у Мицкевича, казавъ, вѣгде и вѣколи не
було.

На онгодашнім засіданню палаты по-
слѣвъ предложило правительство проектъ за-
кона о конверсіи пять процентныхъ облига-
цій заходіахъ земланищъ державной. — Пос.
Кокс шінегъ интерпелювавъ міністра фінан-
совъ, коли буде предложений провѣсть закона
о зниженіи стоты процентовой бѣдъ залгаю-
чихъ податковъ. Гросъ интерпелювавъ пра-
вительство, длячого оно завчасу не постави-
ся о то, щоби касы недужихъ не потребували
були подчасъ инфлюенцы застановляти выда-
ти. Просковецъ интерпелювавъ міністра
торговль, чі думае оно на земланищахъ австрій-
скихъ за примѣромъ Угорщины завести та-
рифу полюсову и приступити до зменшен-
ня перевозной тарифы бѣдъ товаровъ. Штайн-
вендеръ интерпелювавъ правительство, чі
правдою єсть, що оно думае дати делозит-
ному банкови концесію на велику рѣзницю.

Въ справѣ чешко-нѣмецкой угоды подае вѣдѣнская газета урядовъ такуй комуникатъ: Зачуваемо, що министерство дѣлъ внутрѣшнихъ займае ся теперь енергично вступными работами до реформы чешской соймовой ординанции выборовъ въ устроившемъ національныхъ курій въ чешскихъ соймѣ въ дусѣ постановъ вѣдѣнскихъ конференцій. Що до раздѣлу выборчого тѣла альлодіяльнѣе болѣею посылости ва кѣлька тѣлъ выборчихъ послѣ терпѣливого розмѣжѣня выдано же 2 люто розпорядженье, чтобы зобрати потрібный матеріалъ статистичный. Проектъ закона о узваню краевыхъ языковъ автономичными во сѣтахъ въ Чехахъ одослао же 29 сѣчня. Праги для передачи репрезентаціи краю. Да же, выдавъ министеръ просвѣты же 30 мырозольженье въ справѣ выговозвѣня г. За за: 1889 придалъ чинъ же сего-гда крае читаль. сѣтомачи. Запачено до марта с. р. проектъ. Косев. Дриш. Грошѣ дѣстали.

проект зміни діловодства краєвою ради
Дієбильно будуть представлені міністерству
просвіти найближчим для 1 н. ст. марта с.
зб. окр. до ухвалення.

З Праги доносять, що д-р Шмейкаль
зоставив вже запрошення для президія високо-
суду краєвого в Празі, щоб назначити
для комісії, котра має зайняти ся під-
приємством судових. Шмейкаль має отже
вже в Телплицях, котре там завтра від-
будеться, представити сю справу і там буде
приняті й Валентини.

Руські на опогданій засіданні чеського
Подгайського заявив д-р Рігер, що угода
Комітету між чехами не зміняє нічого в од-
рачо припорядку з Морави а опогда ухвалено, що
Юліана Б. як клуб уважав всі націо-
ни лімнізми у і культурній змаганні чесь-
кого з повн народом на Мораві і Шлеску
многого клубу і готові їх кожний хвалити з цілою
Імєю боронити.

Повищені заявленні чеського клубу на-
ступили тогди, коли чеські посоль в Мо-
раві Межнік сказав, що моравські чехи
боятися, що чесько-німецька угода вийде на
некористь жадані Чехам на Мораві. Кажуть,
що Межнік перед засіданням клубу кон-
серував довгий час з г. Таффе.

Вже обдано ся друге засідання пала-
ти послів, а все ще не видно нія-
кого зміни в утворенні парла-
ментарних партій, о котрій багато
говорили ся і котри можна було сподівати
ся по заведенні чесько-німецької угоди. Тео-
ретично признають всі, що настала зміна, але
практично стараються всі удержати дотепер-
шній склад правців і кажуть, що позо-
стане по давньому аж до часу нових вибо-
рів. Правительство задумало навіть старати
ся о те, щоб і нові вибори відбували ся ще
під впливом дотепершньої системи. Ціка-
вий суть погляди на теперішню ситуацію пар-
ламентарну, які побіля Vaterland у мали про-
являти ся на послідній засіданні екзекутив-
ного комітету правців. Говорили там, що
зміна наступала дійсно, але лише в тому
напряж, що опозиція сполученою німецько-
німецькою тепер вже сближала ся і правитель-
ство не буде тепер потребувати опирати ся
на голоси поодиноких фракцій в той мйр,
як давніше. При тій однаковій не забу-
ють ніхто і на то, що на Мораві все ще мають
Німці перевагу над Чехами, що жадані Слю-
венці все ще не задоволені і т. д. Vater-
land констатує при сій нагоді, що клерикали
німають не одривки ся своїх жадань в спра-
ві втрощення шкіл, протавно, обстоють
за які найсильніші загалом жадань сего
справи. Та сама газета подає, що председа-
тель клубу центра, г. Брандтс заявляє спра-
ву з засідання екзекутивного комітету прав-
ців, що клубу і що загально признано
ситуацію за зміною, але застерігає собі
свободу голосування супротив правитель-
ства, хочучи дотепершній відносини до дру-
гого клубу правців.

Клуб німецьких народівців в
рембу, виявляють, що єсть в засід за тим, щоб
і взага, нецкі послы вернули до чеського союзу, але
Потоцкі, три відьєвська конференція признала курія
творившиш посольства і зазначив потребу зна-
сний зня розпоряджень зявочих.

Не Клубу центра ухвалив резолюцію,
фальшиву, котрій каже, що чесько-німецька угода мо-
же виправді довести до мари у внутр
правними ави, але правдивий марз настане аж
законома, коли буде основно усунене покраще-
монархії, релігій в школах народних. Члены
бы клубу центра будуть старати ся всіма сила-
ми, щоб порядков і публічний відносини
правий при адміністрації і неподільності монархії
та самостійності і ненарушимості королевств
крайів розвивали ся на християнській о-

Побіля N. fr. Presse має бути галицькій
ім'я скляний рівночасно з соймов
ним з другою половиною мая і займе ся
агитацией конвенції дову ідеміза-
ного.

О змінах в міністерстві хо-
дять тепер у Відні такі поговори: Коли
підчас угодовної конференції у Відні пока-
зувала ся потреба реконструкції кабінету, то
мало правительство перевести ся в той
смер, щоб, що всі тепершній міністри мали за-
рати свої текі, лише мав вступити до
ти на місце д-р Хюмекці як міністер без
портфелю або як міністер торговлі. В послід-
ній разі мав бути задержаний лише провід
гроб білету. Позніше однаковий заявив Німці,
як до вступлення Хюмекці до кабінету не
має задоволено-бы их вказ, а д-р Пленер не
она може бути доси членом ради коронои, дов-
ля: Дунаєвскій єсть міністром фінансів. З
одт сего отже заключають чеські послы, котрі
б вайбильше ту вість коментують, що Дуна-
євскій має незадовго уступити. Politik хотує
завезти ту поголовку, що г. Освальд Туна
має стати міністром робльництва.

Російська преса заговорила тепер ши-
роко на темат болгарської ворохобні.
За Новості доказують, що болгарські офіцери
ули вже від давня невдоволені військовими
порядками, які завів нн. Фердинанд, поз-
а вайбильше отже прихильності для своєї австрій-
ської добродієв задувають узброїти болгар-
ську армію карабінами, котрі показались для
Парі не потрібними. Щоб затагнути по-
ще молоді, пожертвувати кияз інтереси армії,
доводило ся офіцерам прибрало так великі
смуток, а, що аж довело до заговору. Арешто-
росудній уде, цари будуть джаранні, а кияз
на мавію.

інтересам Болгарія а того не можна покря-
ти арештованими. Злі наслідки австрійського
опівкуства над Болгарією виступають те-
пер так ясно наверх, що їх мусить до-
бачати навіть короткозорий Болгар. В Бер-
ліні і Відні мусять тепер побачити, що си-
стема прилучення балканських держав до
потрійного союзу спочиває на дуже слабких
основах. В Румунії в Сербії показало ся то
уже зовсім ясно, незадовго покаже ся то і
в Болгарії. Але коли то покаже ся, то Ав-
стрія буде мусіла безумовно сумувати ся
о користі дружби німецької, бо она лише
длатого приступала до союзу з Німеччиною,
щоб удержати своє впливові становище на
Балкані. Той вплив виступає тепер Ав-
стрія з рук. Німецька дружба не має отже
для Австрії ніякої вартості. Чи-ж не було-
бы — питають „Новості“ — користніше для
австрійських інтересів на Балкані, заклю-
чити союз з Росією?

Дня 20 с. м. має приїхати до Петербур-
га ген.-губернатор Кавказу кн. Дудуков.
Корсаков і в той час ринуть ся
справа обсаження посольств ген.-губернатора
Кавказу, з котрих кн. Дудуков Корсаков
бачає вже від довгого часу устугу. Гово-
рять, що на его місце приїде ето помічник
ген.-поручник Шереметев.

„Нов Времія“ одержало вість з Варшави,
що тамшній куратор округу школьного
Апухтин має бути перенесений з своєї
дотепершньої посади.

Спеціальна комісія, устанвлена в „де-
партаменту для духовних справ чужих ві-
ровисповідань“ для розслідження стату-
тів протестантської церкви, поста-
вила висновок, щоб всі синоди лютерансько-
го духовенства, котрі збирають ся в Росії
кожний раз до року, подати під контро-
лю російського правительства „Нов Времія“
доказує, що цілком того висновок єсть та, щоб
зробити раз в році політичний тенденцій-
но лютеранського духовенства в прибалтійських
краях. Вибір і затвердження пасторів
мають бути на будуще зависимі від міністер-
ства внутршніх справ. Адміністрація майна
пасторів буде поручена окремим коміте-
там, котрі будуть складатися з представит-
ельств округів церковних і мйєцевих
властей адміністраційних під контролю гу-
бернатора. З доходів церковного майна і
майна пасторів будуть виплачувати ся лю-
теранським священникам пенсії подібно як
римокатолицьким священникам.

Лондонський Standard одержав вість з
Шангаю, що збройна Росія на ханській гра-
ниці викладала в Ханак велике занепоко-
єння і прискорили пляти Ханг ставати злі-
вицю Кіріз до сибірської границі. В Ма-
джурі концентрують Ханг велику армію і
замовили вже для неї репертирні карабіни.

В Парижі наробило багато шуму ареш-
товані кн. Людвіка Филипа Орле-
анського найстаршого сина г. Парижа,
котрий мав заказу правительства вернутися
до Франції. Кажуть, що г. Парижа зриває
свою претендентуру до французького престолу
в користь свого сина, котрий став як раз
тепер повнолітнім, а той приїхав з ма-
ніфестом до Франції і задумав там роз-
почати агітацію; щоб то легко поійти, хо-
тів би вступити до війська. О арештованню
кн. Людвіка Филипа подають монархічні га-
зети такі вїсти: В суботу завовавши кияз
Людвік Филипп кияз Люїне, щоб той при-
їхав на умовлене місце в правці ему пе-
ршу і инші річи потрібні до переїзду.
Кн. Люїне зривав так і ставив ся до
на означеном місці. Коли бав представити
молодому киязу небезпечність такого по-
ступовання сказав той ему: „Я вже позно-
літній, я не хочу жити в заточенні і хочу
сисняти свою повнність військовою в фран-
цузській армії; родичі мої не знають нічого
о моїм наміренні.“ В суботу отже приїхав
князь до Парижа і заріз ставив ся
в бюр рекрутційний і подав ту сержантові
своє імя: Людвік Филипп Р. Берт з Орлеану,
уроджений в Твайкенгеми (в Англії) дня 6 лютого 1869 р. Сержант по-
глянув в сінє а побачивши, що князь не
має там записаного, одказав его до мера.
Урядник в мерстві не хотів вказати его
в літу рекрутів а князь відійс ся одтак
до міністерства війни, насамперед до г. Галімарда.
Кн. князь не міг і тут нічого
вдяти а міністер війни не хотів его при-
няти, напавши бн до Фрейсінга таке пис-
мо: „Я ставив ся нині в бюр рекрутцій-
ний, щоб як Француз одслужити в вій-
ську трайну службу; з одтак відказав мене
до мерства а т одказав мене до міні-
стерства війни. Я не знайшов ніде задо-
волення своєї справи і жадую того від Вас.
Я не думаю позбавити далше в Парижі,
щоб не дати ніякої причини до маніфеста-
цій. Знаю, що вишмовлений закон зазаву м-
в вказу разу в армії, але закон той не
заказує мені служити радим військом. До
той почести стрілюю і очікую скорий одпо-
вді від Вашої справедливості а Вашого па-
тріотизму. (Підписано:) Филипп кн. Орле-
анський“

Вечером о 6 год. явив ся в палаті
кн. Люїне, комісар поліції і арештував
князя кн. Орлеанського. На поліції сказав
так: „Я не роблю ніякої політики; я не ва-
дів ся з ніким з монархічної партії, не
можна отже мене посядувати, що я хочу
викликати непокору. Я приїхав лише, щоб
як Француз убінути ся о моє право. На
весьх стінах виспано прець „рбавість“, по-
бачу, чи я дійсно сповнюю“.

Кияз Людвіка Филипа замкнено зараз
до вайбильше, в котрій впрочити має всяку
выгоду і вольно ему навіть приймати візи-
ти. Зараз розпочало ся одствє і князь
був би може вже засуджений сполучив один
адвокат не подає в fr. Presse, кн. жадав

ти три дні часу і вибрати собі зачитника.
В слівцях сказав князь, що бн не при-
їхав як претендент лише як зачитний
господин, котрий ушомиває ся о своє право
В середу отже ринуть ся его судба і пе-
каже ся чи бн буде засуджений на арешт,
чи лише відствєлять его до границі. Права
поставила пока що не ставити в палаті
посль інтерпелляції в сій справі.

Нині маю обидати ся в Римі вели-
ке торжество републиканське, пам'яті о го-
лошенні римської конституції в 1849
року Італії републикою і знес-
сенні свйської власті папи. Пала-
тельство закарало се торжество ніби длатого,
щоб не дразнити без потреби сусідів, а
головою Францію, хоч на дль болю ся оче-
видно якхес автономічних демонстрацій.
Пос. Імбріані поставив був в сій справі
інтерпелляцію в палаті посль а Крієні від-
повів ему: Ми панамі в своїй хаті. Оби-
раю Риму і Венеції в 1849 р. була слава,
але що виступати тї агади? Такий агади
подає не лише 1849 р. Хотимо жити в згоді
з сусідами і лишати на боці деякі сумні
досвіді, але коли в імени римської репу-
блики має святкувати ся що пашого, то ін-
дичі торжества ошибають ся. Оголошен-
ня римської републики в 1849 р. було істо-
ричною кінчевою тію. Окружений деспотичними
державами, що мав Рим ніякого зроби-
ти. Пам'ятайте о тій, що приключили 2 грудня
вмивали собі римську експедицію в заслугу
і уважали ся за внутршню справу Франції.
Не з страху перед славою згадкою за-
казали ми се торжество, але з вглядом уги-
літарних.

Кілько коштував похід італіян-
ців до Аду? Малецьку суму, бо лише
трохи більше як один мільон лір. За то
отпав ген. Ороеро всі навадний будучи
в Аду, перебував там один день і вернувся
назад. Длатого г. Ороеро так скоро вер-
нувся з Аду, подають італійські газети та-
ку причину: Коли вже розпочав ся був по-
хід до прівіції Тіре, зазначав Ороеро теле-
графічно своє правительство чм має вти аж
до Аду. Одповідь призначуюча на то за-
стала его вже в Годолазі. Ледаж що Ороеро
вступив до столиці прівіції Тіре, як зар-
аз переконав ся, що з оди треба чим
скорше вертати, не длатого, щоб там було
небезпечно, але що в цілком краю панує
велика нужда і не можна бы хоч бы як
маленькою армією вижити на мйєці. О при-
возі прівіції з Массави не можна було і
подумати, бо крм війська треба було ще
жити в 8.000 людей, що носили за воєнським
прівієм в всякій нпші річи. Там отже лю-
дем треба було платити на день по 5 лір
(2 зр. 50 кр.) і ген. Ороеро не видів нішого
ради як лиш вертати чим скорше назад.
Ще перед своїм відходом роздав бн
часті прівієм між жителів Аду. Треба
тут ще і то додати, що г. Ороеро не за-
висі тепер від міністерства війни, але від
міністерства дль заграничних, котрі вбви
то для скоршого ведення дла повлікали ще на
дораданка одного штабного офіцера і переї-
ма на себе вояну упрямо абессанським
справі.

З приватних вїстей, насильних до
Вілград, виходить, що заговорі протав
кн. Фердинанда був далеко більший,
як то в першій хвилі можна було припу-
скати і що дійсно було постановлено его детро-
нізувати і вивезти з Софії; все то мало ста-
ти ся підчас першого балу в княжій па-
латі. В заговорі вийшло було участь багато
офіцерів, урядників і виднйших горо-
жань софійських; два поля мали бути вже
назв'язані до зоруби Арештованні оду-
вають ся все ще далше. В народі настало
велике занепокоєння і кажуть, що всякі мав
бути заведений стань облоги. В всіх гарні-
зонах стоить військо скоченізоване і оголо-
шено право воење. Вилградські газети до-
носять, що Рієталь ходив до російського посла
Персіяного і звідував ся, що стало ся в
Болгарії, бо сербські агенти в Софії подав
лише дуже неточні вїсти. Префект полі-
ції в Софії має бути вменований Радосла-
вов, дотепершній префект поліції в
Шумлі, котрий має бути дуже енергичним
чоловіком.

О заговорі Паниці в Софії на-
сильна ще свідуючі вїсти: В Румуну ареш-
товані торговельники вином Калукіова,
котрий побіля Паниці грає в заговорі най-
головнішу ролу. Калукіов єсть з роду
Росіянина і служив давніше як офі-
цер в болгарському війську. Обдєля висту-
пав бн з війська і став займатися упра-
вою винном лозі під Румунку, в чм
ему болгарське правительство багато помагало
думкою, що бн причинив ся до культури
краєви; ему відно було провозити виноград
з Кавказу і спірагує з Росією без вся-
кої оплати. Три роки тому назад приїхав
був Калукіов з Румуну на довгий час
до Софії. Тут розпочав бн був перегово-
ри з правительством в справі доставки з
Росії карабінів Бердана. Оз говорав, що
російське правительство дозволяло продаж
35.000 карабінів і оголошало дотичне розю-
ридження в „Русск. Ізвєстїях“. Карабіни
мала коштувати 70 франків за штуку а ціла
доставка мала коштувати що найменше 300.000
фр. і гроші мали зложити ся в Букарешті.
Хатриво припорував був Кулапкова банкі-
рова Джорджеву. Замкн отже правительство
болгарське було ринило ся на карабіні Ман-
ліхера, умовало ся з Кулапковом о доставу
берданов. На случай недодержання речення
обов'язав ся Кулапков заплатити 100.000 фр.
кяр. Речення минає, Кулапков не доста-
вляє берданов і заплатив кару а в Бол-
гарії розбійшася зараз поголовка, що то рос-
сійське правительство заплатило за него, бо

Кулапков не мав такої суми. В Болгарії
стали тогди голосом говорити, що то Росія
побудула Кулапкова, щоб не дати Болга-
рам узброїти своє військо в карабіни, або
бодай ту справу як найдовше проволікти.
Кулапков мав же товаришів для своєї тор-
говлі, якогось Сапунова, так же бувшого бол-
гарського офіцера, котрий був зачутаний в
якусь крадіж в Джурджеві і убит був
до Відня, де его зловили і видали болгар-
ському правительству. Сапунова обдєля ув'яз-
нено і бн обдєля торгував вином спільно
з Кулапковом. До них отже прилучав ся
Паница, котрий дав був в справі
військових і політичних. Сконієсана ко-
респонденція виказала, що Паница переїзду-
вав ся дуже часто з Кулапковом і на
підставі тої кореспонденції арештовано Ку-
лапкова. Також і у Арнаудова, котрий вив
філію торговлі Кулапкова в Софії, знайдено
листи від Кулапкова, з котрих п казує ся,
що Кулапков був властиво агентом полі-
тичним і заходив до Софії ніби то як
купець лише в цілях агітаційних. Через
него звернула була поліція свою увагу і на
Паницу, але префект софійської поліції, Ва-
денев, не приписував сему фактов великої
ваги. Коли Стамболов о тій довдавав ся
взяв дль справу в свої руки, окликав
раду міністрів і розпочав зараз свідство.
От лишав і далше свободу заговорникам
і не дав нім сблизити, що правительство
знає вже о всьм; Паница одержав був
навіть запрошення на бал до князя, але не
приїшов. Обдєля наступало арештування а
дальшій хід сего справи вже звітний.

Corr de l'Est одержала з Софії вїсть,
що підчас ревізії у арештованого адвоката
Мавієва сконієсано папери з котрих по-
казує ся, що який панславистичний комітет
російській припорував ему зробити заговор
на усунення кн. Фердинанда і аложав для
него в той цілі 600.000 франків в якмсь
заграничній банку. Мавієв длав спільно
з Цаковом і відїзв часто до него до Від-
граду а в падості минавшого року відїзв
навіть до Петербурга, де уложено цілий
план заговору. Заговор мав викрити
якийсь офіцер бн артилерії з третьої бата-
рії, котрий постарав ся о авдієнцію у князя
і повідомив его о грозній ему небезпе-
чності. З того самого жерела доносять, що
кн. Фердинанд передлажав на рад міністрів
дня 4 с. м. свою абдикацію, щоб тим спо-
собом дати Болгарії можливість одозвати ся
до великих держав і поставити раз яно
новий вибір князя і політичну ситуацію в
княжестві. Рада міністрів відкинула одного-
лосно предложение князя.

НОВИНКИ.

— З причини конфіскації 22 го ч. „Два“ з су-
боти за уступ о руху виборчим видає нині
22 і 23 ч. вкупі.

Вечером в Богородчані устроений в ро-
ковини смерті бн Володимира Барвіньського
заходом мйєцевого комітету дня 2 н. ст. лютого
с. р. на дохід до звіднення пам'ятника пок па-
тріотів, згромадив над 150 гостей, як мйє-
цевих так і з дальших околиць, з Стані-
славова, з Надвірної; особливо наше патріоти-
че духовенство з родинами явило ся майже в
комплеті, щоб почитати пам'яті рано згасшого ри-
даря праці для народу. Гостей позитав про-
мова в прекрасно прибраній салі касинової го-
лова мйєцевого комітету Впр о. Кирілл Пачов-
ский, декан богородчанський. Продукції вокальній
і музикальній, старанно підібрані до урочистого
настрою публіки, виконані при помочи членів
станіславської Рускої Бєсїди, випали удачно
під кожним виглядом, іменно хоры „Наша
жизнь“ Н. Вахнянина, „Гулілі“ Нижанковського,
„Цвітти мнє весілля“ і „Хто за нами“ Верби-
цького і „Заказала та сива зазуб“ Ільницького.
На фортепьян оддала дуже добре панна Марія
Пачовська „Бурлаки“ Яронського а також і
„Ранодію“ Ліста старанно і ніжно; декламува-
ли гарно панна Стефанія Пауківна „Ранений
Чорногорець“ Ненадовича, а п. Лев Гузар „Па-
м'яті Володимира Барвіньського“ К. Устияновича.
При акомпаняменті панни Галиковської на фор-
тепьян прекрасно випало сольо тенорове о. Про-
ція і в дуєт з о. Н. Котлярчуком „Моря-
ки“ Вільбоа, але вїнцем вечера був одчит
о. Софроня Левського о діяльності Володимира
Барвіньського; одчит лунув в собі основне об-
роблення і порываюче оддане предмету, словом
— вечерок сей в Богородчані вийшов вели-
чаним обходом і дав вымownий доказ то-
го, що провідний наш муж в богородчанськом
Подгір'ю держав високо хоругву народну. — М.

— Дєт забави з танцями, одна в суботу в
„Рускій Бєсїді“ а друга в неділю в „Народ-
ном Домі“ удали ся, хоч в дечом різнили
ся значно від себе. Во колі в суботу в „Рус-
кій Бєсїді“ ставало до карділи до 40 пар і
розуміє ся, багато було жаркани на тєсноту і
духоту в не дуже великих комнатах „Бєсї-
ди“ — то знов в неділю на забаві „Зорі“ і
„Академічного Братства“ було за много мйєці, бо
30 танцюючих пар цілком не переповнит
великий сал „Народного Дому“.

— З під Санюка пнуть нам: Дня 6 н. ст. лю-
того с. р. давала „Бєсїда“ в Санюці забаву з
танцями в користь учачої ся молодєжі рускої.
Можна було гадати, що так краса ціл згрома-
дити всіх Русинів, як мйєцевих, так і за-
мйєцевих, щоб заомогти руску молодіж, ко-
тра в Санюці так дуже бдє. І на жал вид-
ний Русини бн того дла усунули ся; навіть
парох мйєцевий не зволив явитися! Пожа-
даних бы було, щоб „Бєсїда“ більше жити
оказувала. А сподобило до сего дуж легк. От
наступали роковини нашого безсмертного Тараса.
Тому думаємо, що на інтелігенції тягить патрі-
отичний об'язок зянятись устроєнням якогось
бачити, бо тим зявляють ся пам'яті нашого без-
смертного генія і скріплять ся патріотизм котро-
го єдиним Русинам так дуже (фр.)

Надослане.

Оферты и пропозиції

дотично будови, устроєня и ведєня готелю першорядного у Львовѣ, приймає Товариство готелеве там-же на руки Вп. Емилія Вартемиліана Браера, котрий також удѣляє дотичній інформації устно або писемно.

Д-ръ Стефанъ Федакъ

отворивъ

адвокату канцелярію

у Львовѣ

подо ч. 3. площа Капітульний (рогъ Ринку ч. 23.)

Д-ръ Юсифъ Добровольскій

адвокатъ краєвий

отворивъ канцелярію адвокатску

въ Долинѣ.

Окулістъ

Д-ръ Б. ГЕЗАНГЪ

б. слезъ-асистентъ и операторъ на клініці окулістичній проф. Фухса у Вѣднѣ, мешкає при улиці Третього Мая (Маєровскої) число 7 (де ц. к. Староство) и ординує бдѣ 10—12 и бдѣ 3—5.

Всѣлякі Листы заставні Товариства кредитового земского

4 1/2 % Листы заставні Банку краєвого

4 1/2 % Позичку краєву

4 % Облігації пропинаційні

Всѣлякі облігації довгу державного

Земельні облігації першоства

Льосы державні и приватні

продає подъ найкористивѣйшими условіями

Сокаль & Ліліентъ

Домъ банковый и контора выѣзны

у Львовѣ.

Поручєня зъ провинціи выговоряють ся одворотною почтою безъ дочисленія провізій.

ПОДЯКА.

Неумолима смерть выдерла памѣ 26 сѣчня 1890 р. пайдорожнього Отца Игнатія Квочиньского, пароха въ Хоцемири и совѣтника консерваторского, въ 67 р. житя а 42 священства, — а найбѣйшій пайдорожній Матери любезного и предобротого мужа — по донгѣй та тяжкой недугѣ. Словно хотѣли снѣмъ обновило илліности добрымъ и благороднымъ людямъ, що въ тѣхъ сумныхъ дѣлахъ хвиляхъ подавали Покійникови и памѣ помѣчь та бѣду, заявлено на сѣмъ мѣсці прилюдно подяку: Вамъ, Высокопреподобный Отче совѣтнику Земковичъ, честный сусѣдъ за щиръ слова потѣхи, подаваній Покійникови въ его тяжкой недугѣ, бо Вы его крѣпили и не бѣдунали до послѣдней хвилѣ разомъ зъ мѣсцевымъ сотрудникомъ о. Глѣбовичемъ. Боже нагороди за се Васъ благородный Отче! — Зарѣвно складамо сердечну подяку вѣснѣмъ доокончаннымъ Веч. Отцямъ, П. Т. Панамъ и мѣсцевымъ прихожанамъ; Вир. о. Тиховичевъ, деканови мѣсцевому, за трогающій слова прощѣ и прочимъ кондеканальнымъ Отцямъ; — Вир. о. Партицкому, деканови томашковому; Веч. оо: Тиховичевъ зъ Вортникъ, Сосенковъ зъ Корольки, Кадайскому зъ Грушки, Реснитовичевъ и Андриѣшиному за трогающій бесѣды пращальны; Пѣкорскому зъ Жукова, Дроневичу зъ Обертина, Топольникову зъ Тарнавичъ и вѣснѣмъ, що сходили потрудити бѣдѣ послѣдну прислугу покійному — складамо щире: „Спаси-Боже!“

Хоцемиръ дня 7-го лютого 1890.

Теодилія Квочиньска вдова; Меланія Войцкевичъ и Зеновѣя Савковска, доньки; Станиславъ Войцкевичъ и Николай Савковскій зятѣ.

ПОДЯКА.

Вп. Д-рова Юрію Конколянову въ Станиславовѣ. Не могуци въ ишій способъ заявити нашої вдѣчности за безкористовне выконанье операций, якъ такожъ вылѣченье зъ доврои и тяжкой слабости нашої дитины, чѣмось въ мѣсцѣмъ обавязку зложити Тобѣ Вп. мужу хочъ на сѣмъ мѣсці найсердечнѣйшу подяку. Не бѣдъ нинѣ зване есть Твое безкористолобие и щира оуѣка и для найбѣднѣйшого — що въ теперѣшнихъ часахъ есть дуже взнесло и найбѣднѣйшій прикметой — нехай прѣте Всевышній дозволитъ Тобѣ, Вп. мужу, еще многі лѣта служити своєю свѣтлою радю и помощю терпѣливой людскости.

Угриновъ долѣшний дня 8 лютого 1890.

Григорій и Леонтина Рыбачки.

Рѣкъ основана 1810.

Одзначєна на выставѣхъ свѣтовыхъ 1864, 1866, 1873 и 1880.

9—9

ц. к. прив.

фабрика коцовъ, покрывалъ на кофѣ и товарѣхъ вонняныхъ

ЮСИФА КОСН-А

ливеранта

цѣсарского двору, войска и мариварки.

Фабрики: у Вѣднѣ и Симмерингу.

Выговоряє всякого рода коцы на лѣжка, Галыма коцы робѣтничъ, покрывала фланделей на лѣжка покрывала до подорожи и купелѣ та правдивый вонняный гуаф; бѣдѣхъ господарскій дѣржи на кофѣ, до стѣнѣ, для позѣвъ въ найбѣднѣйшій родѣ пѣсѣлѣ найрозличнѣйшихъ взорѣвъ и красокъ. Пайдешевшій цѣны.

Цѣнники розсылаєсь оплатно на желанье а кромѣ того можна ихъ переглянути въ головныхъ складахъ Народной Торговлѣ 3290

Рѣкъ основана 1828

Одзначєна на выставѣхъ свѣтовыхъ: 1867 въ Парижѣ, 1873 у Вѣднѣ, на II-ой выставѣ въ Лондонѣ и на всѣхъ выставѣхъ промысловыхъ.

ц. к. прив.

фабрика мыла и перфумеріи

F. Fischer-a

Контора и мѣсце замов. Wien, III Hauptstrasse 88

Фабрики: у Вѣднѣ, Симмерингу и Унтерлякѣхъ.

Поручає свои вырѣбы: мыла туалетовы и до прѣня а такожъ парфумеріи.

Цѣнники выслаєсь на желанье оплатно, а такожъ суть по складахъ Народной Торговлѣ. 3291 9—10

Въ роцѣ 1834 основана а за знаменитѣсть и дешевѣсть власныхъ вырѣбѣхъ одзначєна на свѣтовыхъ выставѣхъ въ Парижѣ 1865, Лондонѣ 1862, Вѣднѣ 1873, Барцельонѣ 1888, Парижѣ 1889

ц. к. прив. фабрика

Anton Himmelbauer & Cie

in Stockerau bei Wien

и въ моравской Остравѣ, контора и мѣсце за-мѣвленъ Wien, I Wollzeile 11 поручає Вп. купу-ючимъ, а именито Варен. Духовенству и коми-тетамъ парохіальнымъ свои вырѣбы

свѣтло церковные и столовые,

звычайне мыло до домашнего ужитку, предметы туалетовы и перфумеріи, всѣлякі вырѣбы вос-сковы, якъ свѣчки и поставники восковы глад-3273 кий и прикрашеній, фактъ и т. и. (10—10)

ДРОГЕРІЯ

Вырѣбъ и складъ матеріалѣвъ аптечныхъ

Николая Карчевского

у Львовѣ, при улиці Городецкой число 75

удержує такожъ на складѣ

звѣстны вырѣбы лѣчничъ

Петра Крокевича въ Краковѣ.

Звѣстны они вже въ нашѣмъ краю загално шо-до свои успѣшности, тому роблять они заявкы и немилу конкуренцію чужимъ заграничнымъ вы-робамъ лѣчничымъ, спеціальнымъ, котры не разъ обманули неужного. Числений же призвала и по-дѣли за лѣчничъ вырѣбы навѣтъ бѣдѣ особѣ высоко поставленыхъ, а дуже легко розсѣдѣти, бо суть въ нашѣмъ краю. 3101 (28—?)

Цѣнники и проспекты пересылає на желанье даромъ. Замовленія на провинцію выговоряються од-воротною почтою.

Складъ комисовый вырѣбѣхъ ткацкихъ

взѣрцевого варштату ткацкого

ВЪ ГЛИНЯНАХЪ

ВЪ ТОРГОВЛѢ

ВАЛЕРІИ ВОЙЧИНСКОЙ

у Львовѣ, площа Маріанскій ч. 10

поручає въ великомъ выборѣ

Полотна зъ доброй пряжи, бѣлы гарно апрогованіи на сорочки, Калесоны, Пошевки и Простирала безъ шву, Дим-ки бѣлы лѣны и пѣвъ зъ бавовною, Вѣлье столове и Руш-ники вышнѣны на варштатахъ системы „Гаккарда“, Ху-стны до носа, Стирки до кухни, скла и пороку, Ходники, Портѣры, Дрѣлѣхъ на стѣны и маграсы, Мѣшки на збоже безъ шву и шиты, такожъ грубы и мѣлкія полотно на ма-гльовники, стирки и т. п. 3344 4—10

ИСИДОРЪ ВОЛЬ

ул. Сикстуска ч. 6 у Львовѣ.

Однокій и выключный для Галичины

СКЛАДЪ РОССИЙСКОГО ЧАЮ

3319 9—20

основаній въ 1870 р.

ЦѢННИКЪ		ар. кр.
Поручає правильно кож- дого тыждня свѣтлѣ транспорты найбѣднѣ- го чаю зъ Москвы и поручає его посылѣ прило- женного ему цѣнника	знам. чорный	1 60
	меланже	1 80
Souchong	однѣчный	2 —
	наилучшій	3 —
Melange	караванный	4 —
Fu-czu-Fu	н-рѣ I.	3 00
	н. II.	4 60
K. и С. Поповъ	н. III.	6 —
	н. IV.	2 10
Высѣвки	н. V.	3 70
	н. VI.	1 60
Высѣвки	н. VII.	1 80
	н. VIII.	2 50

Глядає ся молодшого пѣвця церковного испытанного (бурсака) беженного до Сянгина. Вѣдѣна вѣдомѣсть въ урядѣ парохіальномъ. 3359 1—3

Рихтера Anker-Pain-Expeller

держаться все по многимъ родинахъ яко знаменитый лѣкъ домовый, тому знаменитый есть его захвалювати. Однакъ ту додѣлѣ примѣтку лишь для незнающихъ сего давно выпро-бованого средства, шо Anker-Pain-Expeller уживаєся зъ найлучшимъ успѣхомъ, чтобы залагодити и вылѣчить нати-раньемъ гостецъ, ревматизмъ, ломоте въ членахъ, бѣдѣ въ крѣпкахъ, кольку въ боцѣ, боцѣ первой, боцѣ зубѣвъ и т. п. Сей домовый лѣкъ и певно поможе и дешевый (40 и 70 кр. за флаж-ку). Лишь правдивый зъ „кото-вою“! Всюду по аптекахъ; го-ловный складъ: Д-ра Рихтера аптека подъ золотымъ львомъ въ 3150 Прагѣ.

DORSCH

ДОСИ НЕПЕРЕВЫШЕННЫЙ!

В. МААГЕРА

правдиво чиненный

ТРАНЪ ЗЪ ПЕЧѢНКИ

Вильгельмомъ Маагеромъ зъ Вѣднѣ.

Першими знаменитостями медицинскими розсѣдѣванный и яко легкій до стравлена, такожъ дѣтямъ именито поручаный и ординований, яко найчи-стѣйшій, найбѣднѣйшій и за найприроднѣйшее средство признає на недуги гру-дей и легкихъ, золотуху, остуду, чиракъ, выкиды нашкобрий, недуги золотой, ослабленія и т. д.

Флажка по 1 зр. въ мѣсцѣхъ складѣ фабричнымъ: Wien Neumarkt Nr. 3, такожъ у всѣхъ антикахъ и торговляхъ корѣнныхъ монархіи бавстро-угорской. Тамже складъ приборѣвъ до перевязанія зъ горшкѣи межнароднои фа-рики въ Швабгаузенѣ.

У Львовѣ у п.и.: Петра Миколая, Жигмонта Рукера, Якова Байзера, К. Кри-жановского антикарѣвъ, Ст. Маркевича, К. Балабана купцѣвъ.

ВОЙНА ЕВРОПЕЙСКА

найновѣйша гра товариска

продає ся въ перворядныхъ торговляхъ.

ЦѢНА 1 ар. 3327 10—7

Накладомъ В. Криштофовича въ Краковѣ.

На желанье примѣрники въ рускомъ языкѣ.

Рѣшуче напомененье!!!

всѣхъ тѣхъ, що не мають полѣссы,

чи то чтобы затѣти позичку, чи то чтобы записать для свои родины (бо полѣсса то само, шо готовый грѣшъ), именито придатна для задовѣренныхъ властителей домѣвъ и реальностей, бо при случайной, пѣдлой смерти черезъ выплатѣ забезпеченого капита-ну оставшій одержать свою реальность безъ догѣвъ; для ново-женитѣвъ важна, чтобы безусловно забезпечити жену и дѣтей, вѣщи-ци можна ви ужити за кавѣцію або депозитъ. 2910 33—45

Полѣсса на забезпеченье житя есть у всѣхъ случаяхъ наипѣ-нѣйшимъ, найощаднѣйшимъ и найбѣднѣйшимъ капиталомъ, тому лѣбша понадесть щадницѣ. Якъ и куда таку полѣссу можна одержати найбѣднѣе и найдогѣднѣе, въ томъ подає найлучшу раду устно або писемно подѣ дискретцію: Assecuranz-Oberinspector KLEIN, Wien, I, Franz Jozefs Quai 29, II Stock, дома бѣдѣ 2 до 5 години. Принимаєся забезпечєня ажъ до вѣку бѣдѣ.

НОВО УСТРОЕНЕ

ЗАВЕДЕНЬЕ АРТИСТИЧНО-ФОТОГРАФИЧНЕ

постѣлао черевъ полученье

ДВОХЪ ЗАВЕДЕНЬ

Е. Тшемеского, давяйше Готель Европекій,

Л. Блаховского, давяйше ул. Пальска ч. 13,

теперъ

при ул. Третього Мая (Маєровска) ч. 7.

Е. ТШЕМСКИЙ & Л. БЛАХОВСКИЙ

Заведенье се получивши интелектуальный силы и богатъ припасы аппаратѣвъ може водоводити всѣлякі вымоги одпо-вѣдно до развѣтку штуки фотографичной.

Побольшена всѣлякі и репродукции выговоряють ся зъ цѣлою совѣстностію по вѣлымъ умѣреннымъ цѣнахъ.

Заведенье наше подѣймає ся всѣлякихъ робѣтъ позѣ домохъ и може выговорити зянѣя изъ провинціи, порозу-мѣвшихъ попередно по вѣлымъ умѣреннымъ цѣнахъ.

Дякуючи за ласкаву дѣ теперѣшну подѣмогу поруча-мось и на дальше. 3345 3—10

Зъ поважаньемъ

Е. Тшемескій & Л. Блаховскій.

ДРАМАТИЧНІЙ ТВОРЫ

ГРИГОРІЯ БОРАКОВСКОГО,

ЦѢНА 1-30 кр.

Дѣстати можна въ товариствѣ „Провѣста“.

Предплата на „Дѣло“ и належитѣсть за инсераты платитъ
у Львовѣ.

Подписи числятся по 10 кр. одъ стишка.

самъ въ мѣсьцъ перешкоднѣ згромадженю, але въ авгъи 37 ц. к. староствомъ подгавенимъ мѣсьцъ, и фактачно на дни 6 лютого перешкоднѣвъ. Що Сзас посольске справозданье и кан-

дядатке представлення називає тенденційними агітаціями, єсть дуже характерно!

Другий факт, заборону підгаєцьким старостам громадянства виборців за для справляння посольського д-ра Савчака, старає ся Сзас ослабити в той спосіб, що „п. Савчак вже 4 с. м. знаєть (з уст шефа пресидіяльного бюро намістництва, совіт. Терлецького, котрий того-ж дня зь высшего припору ченя був у п. Савчака — ред. Дня), що скоро введе рекурсу, намістництво той рекурсу уважувать“. Так, але внесеніє рекурсу, хоть бы сейчас наступило — а урядове писмо бдє староства дбавать д-р Савчак аж 5 лютого — и хоть-бы сейчас телеграфічно староству було закомуниковане, не могло вже мати того наслідку, щоби справляння посольське обдубо ся 6 лютого, як д-р Савчак заповів, тымь болше, що староство свою заборону оголошело по всіх громадах підгаєцького повіту. Чи заборона староства полагала тільки на „непорозуміння“, як Сзас каже, сего не сміємо розбирати.

Третій факт, відмовленіє бдустя п. Романчуков на дні бдє 6 до 9 лютого, поясняє Сзас в той спосіб, що „зарядженіє то зроблене було виключно дирекцією гімназіальною и сама навѣть „Черв. Русь“ змушена признати, що краєва рада шкільна не мала в нѣмь ніякого участя. Если дирекція відмовила бдустки, то безперечно не зь внаших мотивів, тільки чисте педагогічних значен в прочімь також зь горы о томь, що п. Романчук як не в томь днѣ (!), то в найбѣмь часѣ знайде случайность стати передь виборцями“. Передсѣдѣ Сзас вігнорує ту обставину, що бдустка п. Романчуков вже була дана (отже вже хоть-бы в зь того взгляду о педагогічних мотивах не може бути бесѣды), але потымь того-ж таки днѣ по засѣданю рады шкільнои обдѣлкала. Коли п. Романчук мав бы случайность стати передь виборцями в Подгайцях, Будилівѣ, Бережанях и Рогатинѣ, скоро передь 10. и ще 10 лютого се не було ему вольно? то вже загадка, котру заводять намь Сзас розвязати. Хіба ще по 12-омь лютого, т. е. тогды, коли в сѣля рады повѣстови в Подгайцях для д-ра Савчака мала бути вольна.

Констатуємо отже, що навѣть самѣ повѣстові Сзас не смѣє тыхъ трохъ фактѣвъ прямо боронити, противно, мусять посередно признати ихъ неконституційность, а тільки старає ся то переченємь то накручуванємь значеніє ихъ ослабити.

Сзас пише ще и о розмовѣ д-ра Савчака зь п. намістникомъ, розголошеній через Nene fr. Presse. Але що о томь єсть такожъ друге офіційальне спростованіє в Polit. Correspondenz, якъ подає телеграма Gazet Lwowsk-oi, то поговоримо о обохъ спростованяхъ тогды, кола будемъ мати вже повный текстъ в другого спростованія. Буде то и такъ вже по виборахъ, то може и ц. к. прокуратурия державна лишить намь трохи болше свободи.

Телеграма в Kurjer Lwowsk-oi в дописѣ в Gazet Lwowsk-oi про правыборы в Мозолівцѣ потребують спростованія и поясненія.

Незгода в томь сѣдѣ дѣлує ся же бдѣ вересня мѣя. року, а то зь причинъ писарь-выхреста Чачкеса, котрому начальниѣ Томко Сличенюкъ за кеске веденіє писарь, за вархолъ зь громады и за нѣмь кавалки, и пр. за лекція фербла вымовивъ мѣсе. Чачкесъ, не мѣючи ніякого мѣсе, кеске хотѣвъ утриматисъ, а не було ніякого способу, якъ хіба скинути Сличенюка зь войтовства, отже выговорувать вь громадѣ на войта, що вляло ся, а що по сѣлахъ звычайно такъ підозрѣны приймають ся, то посыпалисъ вскорѣ жалобы на надужитя войта до рады повѣстови, до староства и суду — а вѣдѣла комісія за комісією, но не выкрыла до теперъ ніякого надужитя.

Однакъ лишала ся завада сторонни-вѣвъ войта и, можна сказати, сторонниковъ Чачкеса.

Отже коли корреспондентъ Gazet Lwowsk-oi писавъ про сторонництво мозолівецкого парохъ, то написавъ ложь, бо такого сторонництва не було и парохъ не потребує собѣ сторонництва для виборѣвъ творити. Подѣ тымъ взглядомъ Мозоловка знана, а підгаєцькѣ агітаторы жалуютъ чобѣтъ неувати до Мозоловки. Що ніякою противною пароховою партіи не було, то найлучшій доказъ, що при теперѣшнихъ правыборахъ о. Е. Застирецъ на 60 голосуныхъ одержавъ 60 голосѣвъ, а на другого виборця вышывъ той, на которого и священникъ и войтъ голосували. Однакъ, сѣи бы бувъ вышывъ виборцемъ в Балдишѣ, на которого голосували пр. приванки войта, то такъ само бувъ бы для руской стороны певный, якъ выбравый Максимъ Захиднякъ.

Правда, що вечеромъ сѣбили войта а вь вѣлька дѣвѣ Гундича — но зновъ выходить тенденційность корреспондента Gazet Lwowsk-oi, вѣбѣ то той бѣнка була зь причинъ результату виборѣвъ, бо Гундичъ не голосувавъ, отже сѣи его побѣди, то зь якоєсъ инчой причины, а не за-для виборѣвъ.

Корреспондентъ Gazet Lwowsk-oi хотѣвъ тую локальную справу вышпробувати до значѣня політичного — а має она хіба то ширше значѣнне, що, якъ то часто по написѣхъ сѣлахъ дучає ся, чужій чоловікъ втѣсе ся вь громаду и наробить квасу, що ажъ суды кончатъ такъ справы. Вь Мозолівцѣ такожъ суды, здаєсь покончили сварѣ — а зь того якъ Мозоловка такъ и вѣль сѣла будуть же одну зь численныхъ того рода пѣрку мати, щоби легковѣрно не приймала помѣжъ себе чужихъ людей, а же важнѣйшу, щоби не позволяла нѣмь дѣлѣти сѣла на два ворожѣ таборы, а сѣи заде яка справа, щоби самѣ межа собою ви полагали.

Зь Рогатиньского пишуть намъ подѣ днѣмъ 9 в. ст. лютого:

„Не маєте понятя, якъ тутъ при правыборахъ дѣлясь неправдыности, пресія, агітація, деморализація. По правыборахъ вѣтѣи кромѣ комисарѣвъ такожъ люде приватні, якъ и пр. Магастирскій, доварачъ хмѣлю. Загаломъ була тенденція, щоби на виборѣвъ выходили войты, яко завѣсны, жиды и посесоры. Правыборы переводжені по дворахъ. Вь сѣлѣ Бабуховѣ комисаръ Мильнеръ переводивъ правыборы вь дворѣ и то такъ, що виборѣвъ вли-кало по одному до окремого покою. Тѣ правыборы вь Бабуховѣ — дуже цѣнный матеріялъ до евентуального протесту. Войты страшно переляканы. Вь мѣстѣ Рогатинѣ самѣ Поляны говорили, що треба выбрати бодай одного виборця Русина. Але тому перешкодять — догадываетъ: хто? Всѣ тутъ обурѣны на такій підлости, якъ и пр. памѣлетъ того учителя „вонѣшого во пустинѣ“... авторомъ того листу має бути вѣдѣль учитель Русинъ зь роду, остатній... Польскій комітетъ порозѣлювавъ по мѣстѣхъ и порозѣлювавъ до всѣхъ виборѣвъ платати за Зарембою. На той бдѣвѣ підписаны и оданъ Русинъ — Маковичъ, писаръ зь Подгорода.“

Зь Бережанъ пишуть намъ подѣ днѣмъ 9 в. ст. лютого:

„Агітація за Зарембою а противъ Романчука тутъ пекельна. Зь другою стороны всѣ нашѣ патріоты одушевлені за кандидатомъ Ю. Романчукомъ. Всѣкѣ безправности и надухити регіструемо вѣдѣло до евентуального протесту. Ц. к. староство вь Бережаняхъ не уважувало нѣ одного руского протесту противъ переведеныхъ правыборѣвъ. Доєи многі виборѣвъ нѣмь не достали зь староства картъ легітимизаційныхъ, вѣдѣли навѣть по кѣлькѣ мѣст до староства, а тамъ сказано: „Jui wam roslane. Tymчасомъ аѣи на поштѣ, аѣи у начальни-ка громадского картъ нема.“

Рускій комітетъ голодовый.

„Червоная Русь пише: „Рускій голодъ-вой комітетъ“ мавъ вѣра (9 лютого) перше засѣданіє. На предложѣніє к. о. Павлюковъ комітетъ рѣшивъ розширити ся вь такій спосібъ, що подкликаетъ вь свой складъ всѣхъ, що брали участъ вь виборѣвъ тѣснѣйшого комітету, и тѣхъ, що заявляли бажаніє бути членами шаршого комітету.

Такимъ спосібомъ вь складъ комітету входять п. Авдиюковскій, о. Борсевичъ и Виликевичъ, Виликевичъ, крил. д-р Делькевичъ, Держко, д-р Ив. Добрянскій, Б. А. Дѣдичей, Дуда, Ілєвичъ, Клемєртовичъ, д-р Климакевичъ, о. Костецкій, о. д-р Кузавовскій, Курбасъ, Лагола, д-р Ив. Лытвинскій, гографъ Лытвинскій, В. Луцкѣ, Тар. Луцкѣ, крил. Малиновскій, Марковъ, Мончаловскій, д-р Мышковскій, А. Начай, д-р Л. Павленскій, крил. Павлюковъ, крил. Павлюкъ, И. Пелехъ, крил. Петрушевичъ, А. Полянскій, Л. Ропицкій и д-р Савицкій.

Предсѣдателемъ комітету выбравый п. В. Дѣдичей, а заступниками предсѣдателя о. Малиновскій и д-р Добрянскій; секретарями п. Ропицкій и Мончаловскій, кассиромъ Лагола, контролеромъ Начай.

Зобравъ рѣшили подѣлитися на двѣ секція: збирающую и роздѣляющую помѣжъ, а кромѣ того утвердили комітетъ езекутивный, зложенъ зь президиі, секретарѣвъ, кассіера и контролера и зь предсѣдательствѣ обохъ секцій. — На случай, коли-бъ показала ся потреба, комітетъ рѣшивъ заирити нѣмь членѣвъ.

До збирающей секцій належать: д-р Добрянскій яко предсѣдатель, п. Начай яко заступникъ, п. Пелехъ и Ропицкій яко секретарѣ, и п. Дѣдичей, Клемєртовичъ, Лагола, Тарасъ Луцкѣ, о. Малиновскій, Мончаловскій и д-р Павленскій. Прочі члены комітету належать до секцій роздѣляющей запомѣжъ, котрой предсѣдателемъ выбравый о. Пакижъ, заступникомъ его о. Костецкій а секретарями п. Вл. Луцкѣ и Дуда.

Якъ перше заснованіє такъ и остаточнѣе уконституованіє комітету обдубо ся, якъ вѣдѣмо, при участі выключно людей однои партіи, и аѣи оданъ чоловікъ зь Русинѣвъ народѣвъ до комітету не належить.

Зь становища чистого партійного народовѣ очевидно не можеть мати ніякого интересу вь томь, щоби належали до сего комітету. Але мы вѣзъ становища загаломъ руского мусимъ такъ нечувати вь свѣтѣ трактатує справы нужды и голоду народу мѣи бы справы чистѣ партійнои уважати за дуже сумну поаяву.

Недавно заявляли и мѣдѣвскій Поляны комітетъ голодъ-вой, але онѣ зь далеку болшею вырозумѣлостію нѣмь основателѣ т. з. „руского“ комітету запросили до своего комітету не тільки всѣхъ Полянѣвъ безъ рѣницѣ партій, але и Русинѣвъ, и то такожъ безъ рѣницѣ партій, и жидѣвъ.

Именно жь вь теперѣшній порѣ Русинѣмъ навѣть вь такій справѣ, якъ нужда вь голодѣ, дѣлѣти ся на партіи — то це и нерозумъ політичний!

Однимъ тільки дасть ся пояснати поступованіє основателѣвъ руского комітету. Загаломъ вѣдѣмо, що вь Россіи збирають ся складки для zagrożеныхъ голодомъ Галичанъ, отже мже бути, що хто хотѣвъ вь томь взглядѣ захоувати певну дискрецію. Але жь вь такій справѣ нема зовѣмъ потреби крѣпѣти ся; зь водки небудѣ помѣжъ прийдѣ, належать ви зь вѣдѣлостію приймати. Противно, всяке урѣзаніє, трактованіє такои справы вь тѣснѣмъ кружку одомышленникѣвъ може дати повѣдѣ до рѣзничихъ толкѣвъ, котрі для самихъ членѣвъ того кружка не могли бы бути пожаданы.

Знаємо напевно, що самѣ основателѣ руского комітету не всѣ годили ся на такѣ часто

партійне трактованіє: одинъ зь нихъ, займачій дуже поважне становищѣ, сѣніоръ Станиславскій Інститута д-р Шпараневичъ, навѣть усунувъ ся зь тѣхъ причинъ; жалѣ однакъ, що шовіністы перемогли.

Мы помимомъ того будемо бдѣсити ся до т. з. „русского“ комітету зовѣмъ обѣзвѣно, готовѣ и подпирати его у всѣхъ добрыхъ змаганяхъ, далеку бдѣи тои партійности, яка показала ся у болшеїсти комітету.

Соціална політика нѣмецкого цѣсаря.

Звѣстий два розпорядженія нѣмецкого цѣсаря, выданѣ вь вѣдѣ двохъ призавѣвъ кабинетныхъ, до кн. Бісмарка и до міністра торговлѣ, выклали якъ вь цѣлѣй Нѣмеччинѣ такъ и за границею такую сензацію, що толѣи о нихъ не сходятъ зь порядку дневного. Уже сама интродуція до сѣхъ розпорядженѣвъ була того рода, що мусѣла на себе звернути увагу и выкликати гаду, що вь Нѣмеччинѣ заносить ся на якієсъ важный крокъ у внутрѣшній політицѣ. Якъ звѣство, хотѣло привѣлѣстѣи нѣмцѣе кочѣ переперти вь парламентъ законъ о социалістахъ, але оно перекосило ся же передъ парламентарнымъ залагодженємъ сего закона, що то ему не удасть ся. То перекосаніє було мабуть а безосереднои причиною, що правительствѣ нѣмцѣе, а головно найвершій дорадникъ нѣмецкого цѣсаря, кн. Бісмаркъ, рѣшивъ ся вступити на иншу дорогу, на дорогу практичѣйшу, котра бы мѣла скорѣе и основатѣльнѣе довести до усунѣня тои небезпечности, яка проявляє ся вже бдѣи многѣхъ лѣтъ вь руху робѣтничѣвъ, и котра вь хвалѣ якоєсъ збройного конфлікту могла бы значно ослабити силу державы. Заявивъ отже же розвѣсно новѣ выборы, розбѣшлась була поголовка, що цѣсаръ займѣтує ихъ якимъсъ важнымъ манифестомъ. Манифѣстъ вправѣ не повинѣвъ ся, але за то появилъ ся агаданѣи два розпорядженія цѣсарскѣ.

Але була же и другі причины, котрі на-казували правительствѣ нѣмцѣе вступити вь соціалній політицѣ на иншу дорогу, а именно: міжнародный рухъ робѣтничѣвъ и підпираніє соціалістичной акцій виборѣвъ вь Нѣмеччинѣ заграницьми соціалістами а бдѣи такъ змаганіє Швайцарія залагодженѣ робѣтничѣе вытаніє вь дорожѣ міжнароднои конференціи. Мала и республіканска Швайцарія бралась залагодити справу, котра вь Нѣмеччинѣ сталась пекучою, а котра залагодженіє безъ иніціативы Нѣмеччинѣ, хотѣ-бы и при участі могло бы було вынестися вь ви некариєть або бодай не такъ, якъ то було бы до-годно монархічному принципѣи Нѣмеччинѣ.

Нѣмеччина отже розпочала акцію. Насампередъ увѣдѣлено кн. Бісмарка, „на его власну просьбу“ бдѣи урядѣи министра торговлѣ а на его мѣсе покликаю Беренша, котръ-ка добре ознакомленого зь рухомъ робѣтничѣмъ вь Нѣмеччинѣ, котрий при вѣдѣгѣ стра-вѣвъ вь Вѣстѣаіи мавъ нагоду показати свои збѣдѣности. Обѣсѣи обдубѣвъ ся у кн. Бісмарка звѣстий пѣрѣ парламентарный, на котрѣмъ цѣсаръ Вальгельмъ розговорювавъ богато о справѣхъ робѣтничѣхъ зь Штумомъ, котрий єсть самѣ властелемъ великакъ заведевъ промисловыхъ, а котрий вь многыхъ точкахъ шо-до справъ робѣтничѣхъ не годить ся зь поглядѣи кн. Бісмарка. На концѣ позвали сѣ звѣстий розпорядженія цѣсарскѣ и то безъ контрастиваты канцлера.

Розпорядженія тѣ выкликали вь Нѣмеччинѣ мѣжъ партіями політичними величезный захолѣтъ а за границею призвуджаніє. Нѣмцѣ картельноцѣ остовѣи; они якъ-разъ сподували ся дѣлѣтого, щоби при надходящихъ ви-борахъ не дати соціалнымъ демократамъ и сорбодненымъ зь нами вольнодумцѣмъ прийти до силы, а тутъ якъ-разъ выступивъ самѣ цѣсаръ зь проектами, котрі соціалістамъ при-знають фактично значѣнне великою партіи політичной. Але и межи соціалъ-демократами и вольнодумцѣми выкликали сѣ розпорядженія немалу сензацію; только жь соціалъ-демократы приняла цѣсарскѣ рескрипты яко справу, котра для нихъ єсть якъ бы рѣвнодушна, бо вытаніє соціаліамъ мусить бути скорѣе чи обѣзвѣише, черезъ держъи чѣи безъ державъ залагодженѣ, а вольнодумцѣ повитали тѣ роз-порядженія яко свой власный проектъ, доказу-ючи, що они завѣдѣи были противный соці-ализмови, але и завѣдѣи домагали ся того, щоби держава вляла ся до управлѣннѣи со-ціаліного цѣтаня и справы робѣтничои. Але вольнодумцѣвъ огбравъ немало той фактъ, що мѣи сѣходѣи нѣхъ програмы зь высту-пленємъ цѣсаря власти привѣлѣстѣи вы-ступаютъ противъ нихъ мало что не бѣрше, якъ противъ самихъ соціалістѣвъ. Коли вь Бокенгаймѣ мала бдѣи ся передвыборѣи збо-ры, на котрыхъ провидѣи вольнодумцѣвъ мавъ выголѣсати бесѣду, поліція безъ всякои причины заклала зборы и то вже тогды, коли сѣла була наповнена виборцями. Замѣтнимъ єсть и то, що якъ-разъ картельноцѣ сѣи най-болше невдоволенѣи зь выступленіи цѣсаря вь справѣхъ робѣтничѣи а Post дѣказує, що соціалъ-на демократія може якъ-разъ теперъ статиєсь небезпечною, бо она зорганізуєсь вь законну партію.

Nation. Ztg. звернула увагу на то, що на розпорядженяхъ цѣсарскихъ нема контрастиваты канцлера, зь чѣи можна высити, що межи цѣсарѣмъ а кн. Бісмаркомъ настала не-згода шо-до залагодженя соціаліного цѣтаня. На то обдѣзвѣи Köln. Ztg., що то не сѣи предъ розпорядженія выданѣи для якоєсъ цѣлого населѣния аѣи розпорядженія выданѣи до якихъсѣ тѣ парламентарныхъ а звычайнѣи приказѣи якахъ выдѣе ся богато, только что ихъ не ого-лошуєсь; такі приказѣи не потребуютъ контр-агитатѣи. Вирѣчѣи найлучшѣи доказомъ на то, що межи цѣсарѣмъ а кн. Бісмаркомъ нема ніякого непорозумѣня єсть то, що кн. Бісмаркъ

радѣвъ спѣбно зь цѣсарѣмъ надѣ тѣми роз-порядженіяи и шо бѣи певно буде першѣи, котрѣи буде старати ся ихъ сповнитѣи.

За границею зернули розпорядженія цѣ-сарскѣи передѣзвѣи на то увагу, що Нѣмеч-чина влялась залагоджувати справу робѣтничу вь міжнародной дорожѣи очевидно дѣлѣтого, шо-бы удержати на вѣи свое значѣнне мѣрдоиной нѣнѣи вь Европѣ державы. Нѣмеччина не хотѣла дати ся вывердѣи вь сѣи справѣи якѣиєсъ другѣи державѣ, а коли-бъ було такъ стало ся, то лѣдѣи, чи Нѣмеччина була-бы вляла уча-сть вь конференціи, котру скликала бы бума-якаєсъ друга держава. Далше звернено увагу и на то, що вь рескриптѣи цѣсарскѣи агадѣи ся тѣмъ про Францію, Англію, Бельгію и Швайцарію яко державыи найбільше интересо-ванѣи вь робѣтничѣи справѣи; про Австрію и Италію нема и згадѣи. Шо сѣи має значѣ-ти? — пытають всѣ, але обдѣзвѣи на то не легко знати. Одѣи кажутъ, що вь рескриптѣи вычислено мѣи тѣ державы, що сѣи най-болшеи конкурентами Нѣмеччинѣи на все-сѣтнѣмъ торжѣ; другі кажутъ, що Нѣмеччина порозумѣла ся вже давно зь державами, що сѣи єи союзниками и дѣлѣтого не треба було ихъ же разъ вычислѣи. Почѣи стѣи тѣмъ правда, годѣи знати.

Цѣсара рѣчи яєи становитѣи займѣтѣи те-перѣ вь сѣи справѣи найбільше интересова-и державы Швайцарія и Франція. Якъ вѣдѣи вышѣла була перша гадака склаканія между-народнои конференціи бдѣи Швайцарія и она хотѣла склакати ту конференцію на дѣи 5 мая. Чи Швайцарія обдѣи тѣмъ теперѣ бдѣи своего про-екту? На сѣи пытаніє даюць по трохи обдѣи-вѣи найновѣшій вѣсти зь Берлина. Пѣсѣи нѣхъ бѣи швайцарскѣи пѣсѣи вь Берлинѣ, подковникъ Ротъ, запрошанный вь сѣи тѣмъ на обѣдѣ до цѣсаря а Köln Ztg. догадує ся, шо сѣи бдѣи значѣнне для швайцарского посла було подякою за тѣи привѣтленія, якіи поробила Швайцарія, щоби вь конференціи могли вляти участъ всѣ державы, котрі вже навѣтъ на то и згодили ся. Швайцарска рада влязова ка-зала такъ жь урѣдѣи економизувати, шо роз-порядженія цѣсарскѣи появѣи ся скорѣе якъ запрошеніє Швайцаріяи вь цѣсарѣи нѣмцѣи не-мѣи же нѣмѣи знати о томъ запрошеніи, коли выдѣи тѣи розпорядженія. Выходило бы зь того, що Швайцарія готѣи вляти прѣсѣи на пропозицію нѣмцѣи.

Вь Франціи сѣи поглядыи подѣиленѣи. Од-нѣи доказуютъ, що провѣтъ нѣмецкого цѣсаря мусить розбѣи ся о обѣи Франціи и Англіи другі признають важность розпорядженѣи цѣ-сарскихъ и кажутъ, що Франція не може мѣи мѣи поминути проекту нѣмецкого. Всѣи же зазначають велику змѣну політичнои са-туатѣи вь монархіиной Европѣи и доказуютъ, що теперѣ настѣи тѣи міжнародной пра-ва соціалістичнѣи зь цѣсарѣмъ на передѣи.

Загалѣи справа склаканія міжнароднои конференціи же не всѣи зовѣи высылѣи ся и дѣи тогды годѣи же шоєсъ певного о нѣи сказати.

Реформа поступованія сумаричного.

II.

Дальшою змѣною, яку привнесѣи провѣтъ єсть нѣмѣи, якъ дотеперѣ, роздѣленіє инстан-цій. Дотеперъ першою инстанцією була судѣи повѣстовѣи або окружѣи (вь глѣдно краєвѣи), другою апелляційнѣи (краєвѣи высѣи), третьою най-высѣишѣи трибуналѣи справедливѣи вь Вѣдѣи. Пѣсѣи проекту мають для тѣхъ справъ, котрі поєи поступованія сумаричного бѣи пере-водитисъ вь судѣи повѣстовыхъ бѣи другою инстанцією судѣи окружѣи вьглядѣи краєвѣи, а третью краєвѣи высѣи (апелляція). Єсть то амѣ-на велика и важна, бо веде за собою децен-трализацию найвысѣишѣи юдикатуры вь справѣхъ судовыхъ и дѣи тѣи вызвала она зь доиѣи комѣи-нѣи опозицію, котра жадала, щоби третью инстанцію вь справѣхъ сумаричныхъ бѣи найвысѣишѣи трибуналѣи судовѣи вь Вѣдѣи, од-накъ знайшла ся вь меншѣи. Жаданѣи свѣи мотивувала меншѣи тѣмъ, що централи-зѣи вымѣиу справедливѣи вь послѣдѣи ин-станціи причинѣи ся до одностѣиности рѣ-шенѣи, коли противно децентрализѣи абѣи-шѣи и такъ вже дуже велику и для вымѣиу справедливѣи шѣидаву рѣвноорѣиности вь порѣнѣи одной и тои самой справѣи. Сугро-танѣи того однакъ не безъ раціи подѣисила болшеи, що навѣтъ централизѣи не доведе — якъ учѣи дотеперѣшній досѣи — до одностѣиной юдикатуры, а зь другою стороны живучѣи тѣи тѣи самѣи краю члены высѣишѣи судѣи краєвѣи, зможутъ лучше знати бдѣи-нои стѣи стѣи вь характерѣи справы и рѣшати справедливѣише. Вирѣчѣи постановляє про-ектъ, що президентѣи высѣишѣи судѣи крає-выхъ зѣрати мають всѣи рѣшенія выданѣи тѣи-ми жѣи судѣи вь третѣи инстанціи и сорѣио пересылѣи ихъ зь обдѣинымъ справѣи за-ходѣи рѣнѣи мѣжъ поодинокими судѣии апелляційными, то має жадати, щоби найвысѣишѣи трибуналѣи справедливѣи высѣи зѣи о тѣхъ справѣхъ свою гаду на повѣи зѣи-даню, зложенѣи зь предсѣдателя и 14 со-вѣтнѣи. Рѣшенія найвысѣишого трибуналу справедливѣи має министрѣи оголошѣи пуб-лично и удѣи тѣи судѣи.

Вь першѣи инстанціи одинѣи судѣи веде розправу и выдѣе засудѣи. Судѣи тѣмъ має бѣи начальниѣи судѣи мѣско-дѣлѣиного вь глѣдно повѣстового, однакъ президентѣи судѣи-дѣи окружѣи прислугує право вь мѣиу потребы поручати ведѣи розправѣи и выда-чѣи засудѣи вь справѣхъ сумаричныхъ и ин-шимъ уряднѣи судѣи (адѣиантамъ або „эскультантамъ“), маючимъ вѣи тѣи судѣи. Вь другѣи инстанціи обдѣи зѣи розправѣи пе-редѣи трибуналомъ, зложенѣи зь предсѣд-ателя и двѣи судѣи. Розправу веде предѣи-

датель, а каждый судья має право виступати стороною в свіддівстві. В третій інстанції рйшає сенат зложений з'є председателя и чотирьох членів.

В першій и другій інстанції веде ся розправа устно и явно и для того присуджує судія ведучому розправу в першій інстанції як и председателю трибуналу в другій інстанції власть дисциплінарна, в силу котрой може быти особа, завоюючи ся неприлично выдалати з'є салі, а особы, котрі допускають ся обиды суду, сторбят, повномочіи-кбъ свіддівъ або знатокбъ, кромѣ того ще покар ти карю грошевою аж до 10 зр., або арештом до 24 годинъ. Постанова така має быти оголошена и заразъ выповнена.

До розправы можуть стороны ставати самі або черезъ повномочіи. Повномочіи-никами можуть быти лишь мужыны, котрі мають правну спосібность до дѣланя. Повномочіи мусятъ знати справу и выказатися письменнымъ повномочіемъ. Письменного повномочія не потреба, коли з'є повномочникомъ стане такожъ и сама сторона, бо тоді диктуєсь повномочіе до протоколу, однакъ муситъ ся и тоді стемсѣль бдѣ повномочія зложити. Та послѣдза постанова єсть дуже несправедливою и противитъ ся прецеденсови поступованя в справахъ дробныхъ — на нѣй видно знамя безгладного австрійского фискалізму.

В першій інстанції нема примусу адвоката, коли однакъ (въ случаю добровольной угоды) рѣчь яде о вышѣ якъ 500 зр., то повномочникомъ стороны може быти лишь адвокатъ.

Покутый писарѣ не можуть вѣколѣ быти повномочниками. В другій и третій інстанції єсть вже примусу адвокатскій, апеліяція, ревізія и всѣ ресурсы, мають одже быти подісані адвокатомъ, а до розправы апеліяцій нон будуть мусѣти ставати стороны в ас-стенціи адвоката, або самого адвоката выси-лати яко повномочника.

Женщины можуть ставати самі до роз-правы, однакъ не можуть быти повномочни-ками; малолѣтній, котрій скінчили лѣтъ 20 мо-жуть ставати самі в такихъ справахъ, де иде о предметы, котрыма вѣ мысль постановъ закона цивільного можуть довольно розпоря-джувати.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Вчерашнє засѣданье палаты послѣвъ бдбуло ся пра биткомъ набитыхъ публикою галеріяхъ, котру стигнула до парламенту цѣ-кава дебата надъ закономъ о уравниленю вѣрноповѣднихъ громадъ жидовскихъ. Розу-мѣє ся, що жидовѣ на галеріяхъ було най-бѣльше, але явилось такожъ и споре число антисемитбъ, черезъ што підчасъ дебаты пра-ходило на галеріяхъ до такъ бурлявыхъ оцѣнъ, що президентъ палаты мусѣвъ кблѣкы развѣ завывати галерію до порядку и грозивъ ихъ опороженіемъ. Замѣтъ же приступлено до порядку дневного, зложивъ пос. Горму-закій посольске прирѣченє. Одбѣла однов-давъ мін. Дунаевскій на интереліацію Штайнвандера в справѣ реформы податкбъ безпосереднихъ вѣ дуѣхъ прогрессивного податку и сказавъ, що справа ся єсть майже вже го-това и буде незадолго предложена палатѣ. Зъ бдповѣды мінистра Дунаевского выносить деко-трѣ польскій газетѣ, що єго становище єсть за-безпечено. По интереліації пос. Озаркевич-ча приступлено до порядку дневного. Промо-влявъ рабѣвъ Блѣхъ и говоривъ ажъ три години. В бесѣдѣ свойѣ выступавъ єнъ противъ всѣхъ тыхъ закладбъ, які под-носили антисеміти, особливо же противъ сказаня Тірка, що жиды ужинають в сво-ѣхъ ритуалѣхъ христіанской крові. Єго бесѣду перерывано часто зъ галеріи то описками и бравани то страшнымъ крикомъ и похвѣнѣмъ. О 4 год. перерывано засѣданье. До голосоу за-писали ся послы. Раппапортъ, Лігерь и Фігель. В четверѣ буде вести ся далша дебата и зде ся наступитъ спеціална дискусія.

Вѣче Нѣмцѣвъ в Теплицяхъ бдбуло ся величаво при участі бѣльше якъ 3000 людей. Промавлявъ насампередъ Шмѣй-каль и бдѣ кончець свои бесѣды высказавъ надѣю, що національна робота чехскыхъ Нѣм-цѣвъ буде теперь вести ся не в борбѣ але в мирѣ. Одатъ промавлявъ Пленеръ и пояс-нявъ ухвалѣ вѣденской конференціи а на по-слѣдковѣ на внесенє Страхого ухвалено резолюцію, вѣ котрій выказано згоду на у-хвалѣ вѣденской конференціи. Вѣче выслало бдтакъ подяку цѣсарю на руки президента міністрбъ.

Въ Петербургѣ померъ сими днями членъ государственна о совѣта Петро Александровичъ Валуевъ, котрого имя звязане тѣсно зъ знесеніемъ в Россіи крѣпацтва за часбъ царя Александра II. Валуевъ родивъ ся 1815 р. в Москвѣ и поступивъ в 25 роцѣ жати в службу державну. В 1861 роцѣ бувъ бнъ министромъ дѣлъ внутрѣшнихъ и тогды то за-нявъ ся бнъ знесеніемъ крѣпацтва а до двохъ лѣтъ зѣвѣ єго зовѣмъ, бдѣдливъ администрацію бдъ судбѣ цѣва и зачывъ ся бнъ дуже ревню заведеніемъ земствъ. Своими либераль-ными змаганіями обрушивъ бѣвъ дуже на себе славносѣбѣвъ, котрій оцѣла постарала ся о усуненє єго зъ єго влывного становища. Одъ 1872 бувъ бнъ министромъ доменъ держав-ныхъ бдтакъ председателемъ комитету мініс-трбъ а напоследковѣ в 1881 р. покланено єго до госуд. совѣта. Валуевъ зробивъ собѣ славу такожъ яко добрый повѣстеписатель.

Царска родина перенесе ся дня 24 т. м. в Петербурга до Гатчины. Зъ язгляду на коротей місяцѣ сего року, не будуть бдбувати ся якъ що року доси двѣрскі балѣ в Анничевскій палатѣ.

О далѣшихъ результатахъ слѣдства про-тивъ заговорникбъ в Софїи доносятъ, що знайдено письмо Кулакова, вѣ котрбмъ той доказує Паницѣ, що теперѣшня пора най-догбѣйша для усуненя правительствѣ и кня-зя та що конче треба все зробити безъ проли-ву крови. Слѣдствѣ мило, такожъ высказати, що побѣдъ зѣгов ру противъ князя и прави-тельства бнъ ще и другій противъ самого Па-ницы. Коли бѣ бувъ удавъ ся першій заговоръ, то мали бдтакъ ся усунути Паницу, котрому видео аранжеры неохоче дѣвѣрѣли. Паницу и другитъ оцѣирбъ зѣградовано и выдано су-дови цивільному. Процѣсь рѣзичѣє ся мабуть за двѣ недѣлѣ.

Агентія балканска демеатує рѣшучо вѣвѣ, бдутьо бнъ кн. Фердинандъ подіосавъ на радѣ міністрбъ гаду абдицаціи. Такъ само демеатує и бѣлградска агентія вѣвѣ, бдутьо бнъ бѣгато заговорникбъ болгарскихъ уе-кло до Сербїи. Повнятно говорятъ виравѣдъ, що декотрѣ зъ заговорникбъ хотѣли утѣкати до Сербїи, але власта сербскѣ не пустили ихъ черезъ границу.

НОВИНКИ.

— Товариство „Академічне Братство“ устроєє дня 4 н. ст. марта с. р. вокально-декламаторскій ве-черокъ вѣ честь Осипа Федьковича вѣ ратушевѣй сали мѣста Львова.

— Зъ галицкого судѣбницѣвъ. Вѣ знанѣй справѣ карнѣй братбъ Погорецькихъ противъ Матѣца, управителя добрѣ, о оскорбѣ чести сповнену че-резъ то, що Матѣцъ допѣвъ ц. к. старосту дро-гобицкому, мовѣ бы то вѣ Залѣкту у о. Ильниц-кого були два зѣрієгѣ moskiewscy и вѣ наслѣдокъ того пп. Погорецькихъ уязвлено и бдствлено до Дрогобича, — бдбула ся д. 7 н. ст. лютого апел-ляційна розправа вѣ самбѣрѣкѣхъ судѣ, бо коли судѣ вѣ Дрогобичи увѣльничъ Матѣца бдѣ ви-ны, пп. Погорецькѣй бдклікались до суду окру-ного вѣ Самбѣрѣ. Трибуналь потвердивъ вырокъ першон инстанції и мотивъ вырѣку, т. є. що Матѣцъ не оскорбѣвъ пп. Погорецькихъ, бо бнъ зробивъ доносъ на нихъ яко зверхникъ общару двѣрского.

— Третій и послѣдній вечерницѣ зъ танцами вѣ ком-натахъ Рускои Бесѣды у Львовѣ заповѣдають ся дѣ-же величаво. Комитетъ зъ свои стороны поста-ривъ ся о приукрашенє салі и о войску выгоду для любителей Терпихоры. Бѣуть приладжено стрѣйно и зъ выгодою для панѣ. Зачуваємо на-вѣтъ, що того самого дня, с. є. 1/5 с. м. вече-ромъ повлитъ ся гарна иллюстрирована гумористич-на одиодибка. Бѣть отже надѣя, що вечерницѣ сѣ будуть ще о много величавѣйшій бдѣ попередъ ныхъ, а гостѣ будуть вповнѣ довольні.

— На загалныхъ зѣборѣхъ „Академічнѣмъ Громѣ“ вѣ Краковѣ выбрано дня 10 н. ст. лютого новий выдѣль, до котрого увѣшли: Иванъ Навроцькій вѣко голова, Мих. Яремкевичъ — заступникъ го-ловы, Осипъ Брилиньскій — секретарі, Іосафатъ Шмїгеръ — бібліотекаръ, а д рѣ Романъ Яросе-вичъ, Волод. Лавровскій, Теодоръ Соневицкій и Василь Ганчаковский — члены выдѣлу; на за-ступникбъ выдѣловыхъ выбраы: Якбвъ Неве-стюкъ и П. Петрушевичъ.

— Руска читальня вѣ Выжницѣ устроєє вѣ недѣ-лю дня 16 н. ст. лютого вѣ сали готелю Рознера вечерницѣ зъ танцами. Вступъ бдѣ особы 50 кр., бдѣ родины 1 зр. Початокъ о год. 7 1/2 вечѣромъ.

— Ц. к. бдѣ повѣтовѣй вѣ Рогатинѣ такъ легко-важати рускїхъ свѣта, що вже годѣ горше. Такъ н. пр. подѣ днѣмъ 15 сѣчня с. р. до ч. 6.149 воззавъ ч. начальника зъ Помонать Пилипа Вой-чика на день 18 сѣчня то єсть на само, торжество Богоявленію Господнього на 9 годину рано! — и то подѣ загрозѣ 10 зр. кары. Ч. начальникъ не послушавъ, не настрашивъ ся кары и не пої-шовъ на терміни!

— Выдѣль читальнѣ вѣ Тисменичѣхъ устроєє дня 15 н. ст. лютого с. р. вокально-декламаторскій вечерокъ. Програму, — вѣ котрой складѣ вхо-дитъ чотирѣ хоры, солю-спѣвъ, дуєтъ и двѣ де-кламаціи, — выконає хоръ мѣщанскій и члены читальнѣ. На сѣй вечерѣ запрошує всѣхъ доко-личныхъ свѣацѣникбъ и сѣлянъ — *Выдѣль чи-тальнѣ.*

— Доходъ зъ вечера вѣ Богородчанѣхъ на памя-тникъ бл. п. Володымара Барвѣнского выносить netto 60 зр. (Приходу brutto було 134 зр.)

— Зъ Хоросткова пишуть, що тамшній жиды сильно затревожились отвореніемъ філіи „Карпат-ской Крамницѣ“ вѣ Хоростковѣ и всѣми спосо-бами старають ся перешкодити єи развитю. Мѣжъ иншимъ розсылають єи по сѣлахъ возами свои товары и накидують ихъ духовенству, двѣрамъ и сѣламъ.

— Паске брѣве, що появилось сими днями, звѣль-няє весъ католицкій свѣтъ бдѣ строгосты посту-въ надхолодѣчѣй чотирѣдесѣтницѣ а то за для пану-ючи индѣленцы.

— Сѣаго робѣтничѣвъ. Ргаса, органъ робѣтничѣвъ у Львовѣ, появляющій ся досѣтъ несправильно, вѣ 1-ѣмъ числѣ зъ сего року, зъ дня 8 н. ст. люто-го, завыває всѣхъ робѣтничѣвъ, чтобы свѣткували день 1 мая 1890. Сѣй день має быти міжнарод-нымъ свѣагомъ робѣтничѣвъ, чтобы старали ся всѣ-ми силами перевести вѣ житѣ рѣшеня сѣгорѣч-ныхъ зѣборѣвъ робѣтничѣхъ вѣ Парижѣ зѣ черв-ня с. р. На тыхъ зѣборѣхъ рѣшено домогатися за-конного обмежѣня денной працѣ робѣтника на 8 годинъ; устроити манифѣстацію послѣ мѣсѣцевыхъ обставинъ дня 1 мая 1890 р.

— Дирекція красевон школы толодарства льского у Львовѣ оповѣвѣ, що зъ кончець першого пѣворку 1889/90 бдбудуть ся вѣ тѣй школѣ испѣты на I и II курсѣ рѣвночасно бдѣ дня 19 до 27 н. ст. лютого выключно. Каждый испѣтъ зачынає ся о год. 9-ѣй рано.

— Зъ Тернопольа пишуть намъ: Другій вечерокъ тернопольской „Рускои Бесѣды“ устроєний дня 9 н. ст. лютого, удавъ ся ще свѣтлѣйше якъ першій. Забѣва продолжалась до 6 1/2 год. рано. До кадрили стануло 46 паръ. Кульмінаціонно то-чково забѣвы бнъ котілопѣ, знаменитѣ аранжова-ный пп. Черняковимъ и Стахевичемъ. Вдовольне зъ забѣвы було такъ загалне, що выдѣль Рускои

Бесѣды“ на жаданє численно зѣбраною публи-зарѣвъ такъ на вечерку рѣшивъ устроити ще о-денъ вечерокъ вѣ недѣлю, дня 16 н. ст. лю-того. Окремыхъ запросинъ на сѣй вечерокъ не розсылає ся.

— Зъ Перемышля пишуть: Вечерокъ зъ танцами, устроєний дня 4 н. ст. лютого на доходѣ пере-мыской бурѣ, принѣсь до 100 зр. чистого дохо-ду. Забѣва продолжалась до 6 год. рано. До ка-дриля стануло надѣ 50 паръ. Знатного континѣн-су танцѣрѣвъ доставивъ перемыскій корпусъ оцѣ-цирѣвъ.

— Фреквенція вышнихъ заведѣнь науковыхъ вѣ перед-литавскѣй Австрїи представѣє ся вѣ сѣмъ пѣворѣхъ школьнѣмъ послѣ дѣтъ министерства просвѣты такъ: Университетъ у Вѣднѣ числитъ 4996 слухатѣльѣвъ, вѣ Празѣ чѣскѣй 2110 а нѣмѣскѣй 1444, вѣ Грацу 1327, вѣ Краковѣ 1225, у Львовѣ 1039, Иесбру-цѣ 869, вѣ Черѣвѣцѣхъ 271; політехніка у Вѣд-ни 788, вѣ Празѣ чѣска 334 а нѣмѣска 167, у Львовѣ 158, вѣ Грацу 157, вѣ Бернѣ 148 слу-хатѣльѣвъ.

— Якъ бнѣе развивѣлось дѣневникѣство вѣ Америкѣ, свѣдѣтъ о тѣмъ фактъ, якіи подає руска часо-писъ „Америкѣ“, що вѣ Америкѣ Скандинавѣвъ мають близько 100 газетъ и всѣ добре стоятъ.

— Що тамъ Иванъ чувѣтъ? — Ну та що-жъ бнъ чувѣтъ? Що правда, то нѣчого не чувѣтъ, а що чувѣтъ, то не правда.

— Дробнѣй вѣсти. Дня 11 н. ст. лютого бдбудѣ ся вѣ Семигировѣ коло Стрыи вѣнчанье п. Яро-слава Янкевича, укѣнченого богослова, зъ панною Марією Івасикѣвною, донькою мѣсѣцевого пароха.

— П. Брон. Осуховскій, маршалокъ рады повѣ-товѣй вѣ Турѣ, зложивъ вѣчѣе прирѣченє вѣ руки намѣстника. — Депутація мѣста Іорданова вручила оногодѣ намѣстникови гр. Баденѣму ди-пломъ почетного горожанства. — У Львовѣ по-влѣлись скаженѣй псы. — У Львовѣ бдбувъ ся минушѣй субѣты поединѣкъ мѣжъ однимъ „бѣ-вѣшимъ дѣлѣчѣмъ“ и однимъ адвокатомъ львовѣскимъ; оба легко покалѣчились.

НА ДОСЛАНЕ.

Недуги печѣнокъ.

Печѣнка єсть наибѣльшимъ вычинающимъ зна-радомъ вѣ людскѣмъ тѣлѣ и справѣє чинѣнѣсть мовѣ сито, чтобы перецѣдѣти кровь зъ нечѣстѣи и тому муситъ кожда капля крови переходѣти вѣ тѣй цѣлѣ черезъ той органъ. Бѣля жѣ печѣнка ро-бить ту чинѣнѣсть зѣе або и цѣлѣкомъ вѣ, такъ що не-чѣстѣа полишаєсь вѣ крови, то черезъ єе скоро розстрѣвѣє цѣлый системъ а выстѣпають отѣй познѣаки: кѣасы вѣ жолудку, обложенѣй языкъ, несмакъ, болѣ головы, колька, бѣтъє серця, горя-чѣй уха, зѣмнѣй ноги и руки, высѣка бѣзѣзѣнѣсть, прикрѣ снѣ, бракъ апѣтѣты и п. т. Варнера Safe Cure єсть найвѣвѣйшимъ средствомъ на всѣ тѣ недуги печѣнки и подає у всѣхъ случаяхъ у сѣпшну помѣць.

Іосифъ Пімлінгѣотеръ зъ Гаагѣ вѣ гор. Австрїи пише: Я занедажує вѣ роцѣ 1887 на недугу печѣнки и ажъ до падолиста перележавъ по бѣльшѣй части вѣ лѣжку а такъ бувъ я осла-бѣлымъ, що и черезъ комнату лѣзѣвъ мѣгъ переї-ти ся. Вѣ падолистѣ зачывъ я заживати Вар-нера Safe Cure и теперь я такъ здоровъ, що за-нимаюсь моимъ интересѣмъ.

Варнера Safe Cure можна купѣти по 2 зр. за флашку по бѣльшимъ аптекамъ антикавъ. Головный складѣ: Salvator Apotheke in Pressburg.

Вѣсти зъ Еп. Перемыской.

Вѣ пропозицію принятѣ: 1) на Лѣвчу дек. любачѣвского о. Мих. Калимѣвъ, тамшній за-вѣдѣтель; 2) на Лѣщѣватѣ дек. льского о. Алексѣй Очабуръ сотрудникъ зъ Лежайска; 3) на Лопушанку Хомину дек. старосамбѣрского о. Алек-санд. Яворскій самѣст. сотруд. вѣ Сушици ры-ковѣй.

Введенѣй оо.: Левъ Тиховскій за сотрудника вѣ Моложковѣхъ дек. судовишѣвского, и Алек-санд. Хтѣй за сотрудника вѣ Радимѣхъ дек. перемыской.

Сотрудничѣство вѣ Старѣмъ-мѣстѣ одержавъ новѣославѣний прѣсвитеръ о. Якбвъ Борковский.

Вѣсти зъ еп. Станиславѣвской.

На конкурѣ зъ рѣчинѣмъ до 3 (15) марта с. р. розписанѣ: Брошкѣвцѣ, Путиловѣ, Кѣбѣманѣ, Серетѣ, Качѣка и Волянѣ, всѣ дек. буковинского и надна цѣсарского; Кутѣ-ска, дек. товмацкого, нал. прив.; Устѣє епѣ-скопѣске, дек. кудринѣцкого, нал. прив.

Кваліфікаційный испѣтъ вызначѣний еп. ор-динаріатѣ на 7 и 8 н. ст. мая с. р., чтобы бдѣ-одно бдбсѣдѣти мѣсѣа катихѣзѣи при публичныхъ школахъ народныхъ зѣ платѣно послѣа нового за-кона. Предметѣ испѣту такѣй самѣ, що и кандида-тѣвъ на катихѣзѣвъ середнихъ школѣ.

Парохію Рѣчку выключено изъ звѣзѣ пѣстинь-ского деканату а прилучено до косѣвского дека-нату.

Іменований вѣдедеканами: вѣ деканатѣ жу-ковѣкомъ оо.: Мих. Левицкій зъ Обѣртина пер-шимъ а Юл. Дворяничъ зъ Чортѣвца другимъ; — вѣ гусятинѣмъ деканатѣ оо.: Іос. Левицкій зъ Сидорова и Вл. Козоровскій зъ Городницѣ.

Зѣвѣдѣтельствѣ одержали оо.: Ал. Бала-цкій зъ Городечки вѣ Жѣвачѣхъ, І. Смольный вѣ Устѣе епѣскопѣскѣмъ.

Сотрудничѣства одержали оо.: Ал. Осадѣа вѣ Городечѣхъ, Ем. Красницкій вѣ Монастирѣскахъ, Павло Петрицкій зъ Ігѣльницѣ вѣ Бучачѣ.

Введенѣй оо.: Клим. Соневицкій за прив. сотр. вѣ Волѣковѣхъ, І. Лѣбѣй за епѣск. сотр. вѣ Чѣр-нокѣвѣхъ, Мих. Филиповѣчъ за завѣд. вѣ Заду-бровѣцѣхъ, Вол. Вилиньскій за прив. сотр. вѣ Ро-сохахѣ.

Вѣзванѣй до кан. институтѣи оо.: А. Княги-ницкій на Бѣрѣвѣнкову, Ст. Комаринскій на Лы-сецѣ, П. Волошинскій на Далѣшеву.

Уѣбѣльничѣй бдѣ конкурѣвного испѣту о. Юл. Рожанковскій вѣ Глубѣкѣй.

Прагмѣтельство вызначѣло на далѣше плат-но рѣчно 300 зр. для прив. сотр. вѣ Росѣхахѣ. Консисторіа бднеслась до старѣства вѣ Ста-

ніславѣхъ зъ жалобою внесенѣю парѣхъ. урадомъ вѣ Ямницѣ, що урядѣ податковѣй вѣ Станиславѣхъ звыває тамшнѣхъ громадаѣвъ до складаѣна подат-ковѣхъ вѣ недѣлѣ и свѣаочнѣй дѣи.

Кандидатѣи дяковскѣй: Іос. Марущѣкъ, Костѣ Марциньѣкъ, Вас. Мацѣкѣвъ и Дмитро Палюга зложѣли испѣтъ зъ достаточнымъ успѣхомъ и признѣнѣи за зѣбѣнѣхъ на дяковѣхъ сѣльскихъ але не для мѣстѣ.

Посмертнѣй — — оновѣстѣки.

О. Сильвестеръ Струсовѣчъ, парѣхъ вѣ Олѣша-нахъ, дек. нѣжайковского, еп. перемыской, упо-койнѣвъ ся дня 9 н. ст. лютого вѣ 61 роцѣ жѣти а 36 р. свѣацѣства. Покѣйный не бравъ ширѣи участіи вѣ загалнѣмъ жѣтѣ народнѣмъ, але шѣро трудѣвъ ся для добра своихъ громадинъ и бнѣвъ загално любленѣй за дѣи свои шѣротѣи и при-вѣтливѣости. Вѣчна єму память!

О. Іосѣвъ Щавинскій, парѣхъ вѣ Коростѣхъ, дек. устрицкого, еп. перемыской, упокойнѣвъ ся дня 8 н. ст. лютого вѣ 71 р. жѣти а 45 р. свѣацѣн-ства. Вѣчна єму память!

Нынѣшнѣй выѣбрѣ посла.

Посѣль о. Озаркевичъ вѣнѣсь вѣчера на засѣданю рады державной интерпелляціо до правительства вѣ справѣ нарушеня ос-новныхъ законѣвъ державныхъ при акції выборѣчѣй вѣ повѣтъ подѣаѣцѣкомъ. Ин-терпелляцію о. Озаркевича подісали молодѣ-Чехи, демократы и антисеміты.

Дирекція „Народной Торговлѣ у Львовѣ“ одержала сегодня о годинѣ 10 1/4 такѣ теле-граму зъ Рогатина:

Рогатинѣ година 9 рано: Народну Торговлю замкнено. Одбуває ся вѣ Торговлѣ ревізіа.

[Одержавши тотѣ телеграму, дирекція львовской „Народной Торговлѣ“ удалась до намѣстника и намѣстникѣ о 11 годинѣ рано наказавъ телеграфічѣно ц. к. старѣстѣ рогатинь-скому Райхельтовѣ склѣпъ „Народной Тор-говлѣ“ отворѣти и ревізію залишитѣ.]

Телеграмѣ зъ Бережанъ:

Бережаны година 8 рано. Агітація и прѣсія нечувана. Подкупѣтва дѣють ся явно. Вѣчера була велика пѣтика — ло-вы на Хрунѣвъ. Нашѣхъ патріѣты сѣляне, не могучи одпекатися агѣнтѣвъ, берутъ грошѣ и складають на добродѣйный цѣлѣ. Одушевле-нѣє мѣжъ нашими велике.

Бережаны година 9 рано. Жиды выклѣкуютъ по мѣстѣ авантюры, напаству-ють свѣацѣникѣвъ рускихъ, одного сѣлянѣна замкнули до арѣшту. За-радытѣ! Нѣхай комитетъ звернѣсь до намѣс-тника, бо тутѣ готовѣ прийѣти до — —

Бережаны година 9 1/2 рано. Выбор-цѣвъ по одному арѣштують. Однесѣтъ ся до Вѣднѣ о интервенцію. Прѣсія нечувана.

Бережаны година 1 1/2 зъ полудня. Одинацѣтъ найлучшихъ нашихъ вы-борѣцѣвъ замкнено. Вѣ сали бѣльше жи-довѣ, якъ выборѣцѣвъ. Нашихъ выборѣцѣвъ вѣ сали страшно террѣзуютъ, а тыхъ, що голо-сували на руского кандидата, шѣтовѣають и зѣневажаютъ. Упадѣкъ руского кандидата не-минуѣчѣй. Мы выслали зъ бѣси телеграмѣ до цѣсѣря и до посла Ковальского.

Бережаны 3 година зъ полудня Ро-манѣчукѣ перепавѣ.

Бережаны. Голосуѣчихъ 160; Роман-чукѣ 61, Зѣремѣа 99.

Подгайцѣ 3 година зъ полудня. Ро-манѣчукѣ 76 голосѣвъ, Зѣремѣа 88. Голосу-ѣчихъ 165.

Рогатинѣ. Голосуѣчихъ 200; Роман-чукѣ 48, Зѣремѣа 114. Розстрѣвѣныхъ 36 го-лосѣвъ а 2 неважнѣй. Интрига.

Рогатинѣ. Цѣлый тамтой тѣждѣнь си-дѣвъ вѣ Рогатинѣхъ ректорѣ о. Ал. Бачинь-скѣй.

Телеграмѣ „Дѣла“.

Загребѣ 12 лютого. Хорватскѣй студѣнты зробѣли противъ бана велику демонстрацію и выбили ѣкна одному послови зъ правѣтель-ственной партіи. Богато студѣнтѣвъ арѣштовано.

Берлинѣ 12 лютого. Заменовано вже членѣвъ рады державной, самыхъ знатѣкѣвъ справѣ робѣтничѣхъ. Рада зѣбере ся ще при кѣнцѣ сѣго тѣждѣня на засѣданѣ подѣ прово-домъ цѣсѣря и бдудѣтъ тѣй предложѣнѣй проектѣ вѣ дуѣхъ звѣстнѣхъ розпорѣдѣнь цѣсарскихъ.

Парижѣ 12 лютого. Вѣчера розбирала ся на радѣ министѣрѣвъ справа кн. Орлеанского; зъ княземъ бдудѣтъ поступѣти якъ зъ винов-никомъ політичнѣмъ.

Лондонѣ 12 лютого. Вѣчера одкрыто ан-глѣйскѣй парламентъ. Бѣсѣда прѣстољна кон-статѣує, що односѣны Англѣи до всѣхъ дер-жавѣвъ заграничныхъ суть дѣже добрѣй и згадує бдтакъ про конфликтѣ зъ Португалією. Коро-лева каже, що Португалія постановѣла теперь бдклікѣти свое войско зъ спорной области. Далѣше сказано вѣ бесѣдѣ, що односѣны вѣ Ирлѣндѣ значно пол

Надослане.

Д-ръ Стефанъ Феданъ

отворивъ
адвокатскую канцелярию
у ЛЬВОВЪ
подъ ч. 3. плацъ Капитульный (рѣгъ Ринку ч. 23.)

Найближе тягненье 15 лютого 1890.

Головна выграна зр. 50,000.
3% ЛЬОВСКИЕ Заведены кредит. земского австр.
продаетъ ниже курсу денного.
Также промислы на тѣ лѣсы по зр. 1-50.

Августъ Шелленбергъ
домъ банковый и контора вымѣны у Львовѣ
Выдавательство газетъ львовскихъ „НАДБЯ“.
Пренумерата рѣчна на провинцію зр. 1-80.

Всѣякія Листы заставні Товариства

кредитового земского
4 1/2 % Листы заставні Банку краєвого
4 1/2 % Позичку краєву
4 % Облігації пропінційні

Всѣякія облігації довгу державного
Зелѣничій облігації першегства
Лѣсы державні и приватні

продаетъ по найкористивѣйшимъ условіямъ
Сокаль & Милентъ
домъ банковый и контора вымѣны
у ЛЬВОВѣ

Поручена зъ провинціи выговоряе ся одво-
ротною почтою безъ дочисленія провизіа.

Ц. к. упр. гал. акційный

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

купуе и продаетъ
с яки вартостні паперы и монеты
по курсѣ дневнімъ.

Поручена зъ провинціи выговоряе ся одво-
ротною почтою безъ провизіа. 2222 128-0

Война Европейска

найновѣйша гра товариска

продаетъ ся въ перворядныхъ торговляхъ.

ЦѢНА 1 зр. 3337 11-2

Накладомъ В. Криштофовича въ Краковѣ.

На желанье примѣрники въ рускомъ языкѣ.

Вѣдѣнскій Магазинъ „au Louvre“ у Львовѣ

Е. М. БЕРНФЕЛЬДЪ зъ Вѣднѣ, пл. Капитульный ч. 3.

Найбольшій складъ товаровъ у Львовѣ.

Сензационно дешевыя статьи цѣны!

Наибольшій выборъ станиковъ три-
котныхъ каждого рода по зр. 2-50,
3-20, 4, 5, 6, 8 до 12. До приглаго-
ного закупна поручаетъ ея: 400 штукъ
кафтанниковъ трико-
товыхъ по зр. 3-50
и выше. Новості:
цѣвты, вахлѣры, у-
брания до волоса, ко-
ронки, ленты, мате-
рии бабевы, накладки
блѣвы до вступу.
Новості въ дам-
скихъ капелюхахъ,
коронахъ, лентахъ,
цѣвкахъ, запасахъ,
хусточкахъ и панчохахъ. Великій выборъ ручныхъ ро-
ботъ и бѣлы для дамъ и дѣтей. Великій складъ нитяныхъ
коробковъ, мерзанныхъ выкладокъ для дамъ и дѣтского бѣлы.
Новості въ дѣтскихъ суконкахъ и запасахъ по 70 кр., 1-20, 1-80, 3.
до 4 зр. Добра нагода купна доки лишь выстане припасу.
50 штукъ стенованыхъ шовково-атласовыхъ колѣры въ розныхъ крас-
кахъ штука 8-50, зъ атласового кашмиру 6-20, кофичи бѣлы 1-95, 2-40 до 3 зр.
Всѣхъ шемия-кофичи обогоронны першорядныхъ зр. 1-25, другой вели-
чины 2-60, наибольшой сорты 3-90 зр. Кофы фланелевы по зр. 2-20, 2-90, 3-50,
5, 6, 9 до 12 зр., дерки ар. 1-45, 1-80, 2-50, 4 до 6. Кофы до подорожи и са-
ней, имитация шкуръ тигра ар. 6-90, 8-50 до 12.

Правдивый всѣхъ Тунесъ фаранки и портіеры (все по парѣ) зр. 3-75.
Марокко-фаранки ар. 4-20, Трезонда-фаранки ар. 4-75, Багдадъ-фаранки ар.
4-50. Друтові портіеры (2 половинны), 1 драперія, 1 амбрасса, все разомъ зр.
1-75, въ львиный родъ зр. 2-20 до 2-90, до того одновѣднй гаритуръ скла-
дочій-ся зъ 2 кавъ на ажда и скатерти ар. 4-40 до 650. Комплетні припа-
совані бѣлы серпанковъ фаранки (Brüssel) на цѣле око ар. 1-90, 2-50, въ най-
льшій родъ зр. 3-50 до 6. Великій салыонный кофры и дѣтчи кофры ар.
4-10, 4-80, 6-50, 7-50; англійскій стрижень бѣлы ар. 8-60 и выше. Останки ход-
ника 8-12 метр. цѣлымъ останкомъ 2 зр. до 4-50.

Одѣль кофры, кофты, колѣры, кофры и показовыхъ предметѣвъ
мѣстится на повѣршенѣ. Экспедиція филиална у Вѣднѣ при ул. Rothenthor-
strasse Nr. 37. Заговоряе ся провинціа за послѣдательство або поперѣднѣмъ при-
сланьемъ грошей. Илюстрованный цѣвникъ товаровъ высылае ся на провинцію
даромъ и оплатно. 3263

Зъ глубокимъ поважаемъ
Магазинъ „au Louvre“, плацъ Капитульный у Львовѣ.

Д-ръ медицины
В. Галляревичъ

одбывши практику въ шпитали вѣдѣнскомъ
осѣвъ въ Болшѣвци
и ординуе у всѣхъ недугахъ.

Розкладъ бѣды на зелѣзничяхъ державныхъ.
важнѣйшій бѣдъ 1 надобности 1889

Послѣ львовского годинника.

Одходить зъ Львова:

Въ напрямъ до Стрыя: 1) До Стрыя, Хирова, Стружа
Лавочного, Мункача, Буда-Пешту, Станиславова
и Гусятина поѣздъ особый о 5 год. 50 мин
зъ рана — 2) До Стрыя, Хирова и Сухи о 10 год
20 мин. по полудни. — 3) До Стрыя, Хирова, Сухи,
Лавочного, Мункача, Буда-Пешту, Станиславова
и Гусятина о 8 год. 45 мин. вечеромъ.

Въ напрямъ до Станиславова: 1) Поѣздъ послѣдній до
Станиславова, Черновца, Сучавы, Яссы, Бука,
решту и Гусятина о 9 год. 16 мин. передъ по-
луднемъ. — 2) Поѣздъ особый до Станиславова-
Черновца, Яссы и Букарешту о 4 год. 25 мин
по полудни. — 3) До Станиславова, Гусятина,
Черновца и Сучавы о 10 год. 13 мин. вечеромъ.

Въ напрямъ до Равы руской: 1) Поѣздъ мѣшанный до Белзца
и Сокала о 7 год. 43 мин. рано.

Приходить до Львова:

Въ напрямъ до Стрыя: 1) Поѣздъ особый зъ Буда
Пешту, Мункача, Лавочного, Сухи, Хирова и Стрыя
о 8 год. 26 мин. рано. — 2) Поѣздъ особый зъ
Сухи, Хирова, Стрыя, Гусятина и Станиславова
о 3 год. 36 мин. рано. — 3) Зъ Буда Пешту, Му-
нкача, Лавочного, Стружа, Хирова, Стрыя, Гуся-
тина и Станиславова о 12 год. 8 мин. въ ночи.

Въ напрямъ до Станиславова: 1) Поѣздъ особый зъ
Сучавы, Черновца и Станиславова о 6 год. 55
мин. рано. — 2) Поѣздъ особый зъ Букарешту,
Яссы, Черновца, Гусятина и Станиславова о 2
год. по полудни. — 3) Поѣздъ послѣдній зъ Бу-
карешту, Яссы, Черновца, Гусятина и Станисла-
вова о 8 год. 5 мин. вечеромъ.

Въ напрямъ до Равы руской: 1) Поѣздъ мѣшанный зъ
Сокала и Белзца о 5 год. 21 мин. по полудни.
Плякаты розкладъ бѣды на шляхахъ зелѣзнич-
ныхъ державныхъ въ Галичинѣ одержати можна на каж-
дой стациі по цѣнѣ 6 кр.

ВЪ Складахъ

Народной Торговлѣ

у Львовѣ, Станиславѣ, Перемышлѣ,
Тернополѣ, Дрогобичѣ, Коломиѣ, Стрыѣ,
Снятинѣ, Самборѣ и Рогатинѣ

продаетъ:

Косы по 40 и 50 кр. (наилѣпшія).

Зъ фабрики братѣвъ Шулякевичѣвъ:

Плуги Нр. I. зр. 7-60, Нр. II. ар. 11; Ко-
лѣсничія зр. 6.

Плужки-обгорты до бульбъ въ двохъ
частяхъ 18 зр.

Сѣчкарнѣ по 24 зр. 2948

рочки, маншеты, кофты, кавесоны, скарпички, хуст-
ки, краватки, шпильки, ру-

кавачки и т. п.

поручаетъ найдешевше

ТОРГОВЛЯ

Братѣвъ Лянгерѣвъ

Львовѣ, Галицка ч. 16

Цѣвники на жаданье даромъ.

Маріацельскій капль жолудковій.

знаменито дѣлаючи у всѣхъ недугахъ жолудка.

Невѣрнѣйшій при браку апетиту, слабѣмъ жолудку, воня-
ющимъ оддыху, кивсѣмъ бѣснѣмъ, колѣбъ, катаръ жолудка,
агазъ, жовтѣцѣ, бѣснѣмъ и бѣснѣмъ, болѣ жолудка (если по-
ходить зъ жолудка), корчѣхъ жолудка, жаднѣмъ, перетяжѣмъ
жолудка стравами и напоями. Цѣна флашочки разомъ зъ при-
несомъ 40 кр., поодиноко 70 кр.

Центр-розсылка черезъ аптекаря Carl Brady, Kremsier
(Моравѣ).

Осторога! Правдивый Маріацельскій капль жолудковій рѣзно фальшивѣ
и паслѣдуютъ. — На знакъ правдивости муситъ кожда флашка бутѣ за-
нѣна въ черное запечатанъ, заосмотрѣти въ повислу марку охоронну
и при кождой флашочкѣ на принисъ муситъ находитися, ще сей принисъ друко-
ванный въ печати Г. Гуса въ Кромержи.

Маріацельскій

пигулки розвѣдываючи.

Одѣль жѣвъ уживающъ зъ найлѣпшимъ усѣ-
хомъ при задѣнѣи и занорѣ пи-
гулки подрабѣются тебѣ мно-
кратно. Треба тому уважати на повис-
лу марку и на подпись аптекаря C. Brady, Kremsier. — Цѣна пуделка 20 кр.,
ролька зъ 6 пуделокъ ар. 1. — Бѣлы грошъ принаеся наперъ дѣ зъ присла-
ною болѣю одѣ оплати коштуе 1 ролька ар. 1-20, 2 рольки ар. 2-20.

Маріацельскій капль жолудковій и маріацельскій пигулки розвѣдываючи не
суть потайнымъ лѣкомъ. Принисъ есть подинный при кождой флашочкѣ и пу-
делку на сносѣмъ ужити.

Маріацельскій капль жолудковій и маріацельскій пигулки розвѣдыва-
ючи можна купити: у Львовѣ въ аптекахъ: Якова Байзера, Г. Бюмен-
фельда, Петра Гайльгофера, Кал. Крижаповского, д-ра Петра Миколыша, Якова
Пипеса, Жиг. Рукера, Кар. Скамеловского, I. Венюрского, Ари. Раппапорта; —
въ Белзѣ у ап. Гросса; — въ Бѣрѣцѣ у ап. Валыны Меландицкой; — въ
Бережанахъ у ап. Ад. Дурета, Іос. В. Лобова; — въ Бучачѣ у аптекаря
Корнѣла Деланского; — въ Чортковѣ у ап. Людвика Носса; — въ Долинѣ
у ап. С. М. Трауфельнера; — въ Дрогобичѣ у ап. Айхенлера, П. Парти-
кевича; — въ Галичинѣ у ап. А. Гельма; — въ Гусятинѣ у ап. Чес-
ского, Пекарского; — въ Овѣрѣ у ап. I. Чесмеринского, М. Заградника; —
въ Озерянахъ у ап. А. Крапчинского; — въ Краковѣ у ап. Фел. Валычана; —
въ Камницѣ Струмиловѣ у ап. К. Пилевского, Кароли Пилевского; — въ
Кончинцахъ у ап. Редера; — въ Мостахъ Великихъ у ап. I. Жолмь-
ского; — въ Мельницѣ у ап. Кроковского; — въ Менировѣ у ап. Предри-
мирского; — въ Олеску у ап. А. Кофлера; — въ Перемышляхъ у ап.
Омел. Барановского; — въ Радеховѣ у ап. Іосифа; — въ Роздолѣ у ап.
Людв. Мерзанинского; — въ Самборѣ у ап. I. Ааскевича, К. Мареса; —
въ Сколѣвѣ у ап. С. А. Деланского; — въ Сокалѣ у ап. Евг. Высочан-
ского; — въ Старѣмъ Мѣстѣ у ап. Ад. Палеского; — въ Стрыѣ у ап.
Чалыбашиного, В. Коморовского; — въ Скалѣ у ап. Адама Роталеского; —
въ Турцѣ у ап. М. Пшотка паслѣдъ; — въ Тернополѣ у ап. Леона Файншмална
и Фр. Янушевича; — въ Золочевѣ у ап. Франца Петеша, А. Раппапорта; —
въ Жварахѣ у ап. Іос. Л. Томашевского; — въ Зборовѣ у ап. Раппапорта; —
въ Зварѣ у ап. I. Круга; Варяжъ: ап. Жиг. Кошинскій, Лопатинскій; ап.
Ст. Гринфельдъ — а также по всѣхъ аптекахъ въ Галичинѣ. — въ Радомы-
шляхъ надъ Саномъ: ап. С. Соболевскій, въ Зальцбургахъ: у ап. С. Каета
повича.

Гладае ся цѣвця церковного зъ
чистымъ и добрымъ голосомъ,
который мѣгъ бы удѣлѣти нотный
сѣвъ и провадити секретарство
громадске. Мѣсце то можна за-
разъ обѣати. — Зъ покликѣмъ
на добрый свѣдѣцтва, зголо-
ситися на передъ письменно до
Уряду парохіальнаго въ Загвѣз-
до, почта Станиславѣвъ.
3356 2-3

Slavica.

Великій збѣръ книжонъ
дотыкающихъ народѣвъ
славянскихъ
3000 номерѣвъ.

Каталоги розсылають
кождому, хто ихъ за-
жаде. 3364

N. Kummel,

libraire à Riga (Russie).

Рѣдка нагода

Задля перенесенія моего склада
одѣлѣвъ зъ улицы Галицкой ч. 8 на
плацъ Капитульный ч. 3. устроивъ
я выпродажу всѣякихъ одѣлѣвъ
мужескихъ и дѣтскихъ, футеръ по-
дорожныхъ и мѣстовыхъ а также
матеріи воняныхъ на метры ниже
цѣвъ кошту и надѣю ся що П. Т.
Публичнѣмъ покоритуся зъ той
нагоды, чтобы заосмотрѣти въ до-
бѣрѣй а дешевѣ одѣлѣ.

Выпродажа та лишь короткѣй
часть буде тревати.

Всѣякія замовленія выговоряе
якъ найкорше и старанно.

Давидъ Шваривальдъ

у Львовѣ

ул. Галицка ч. 8.

Универсальный плуги

также 2-, 3- и 4-бороздный плуги

цѣль зъ земли и отали

продаетъ найдешевшій и найлѣпшій

Umrath & Comp.,

фабрика машинъ господарскихъ

Прага-Вузна.

Каталоги на желанье даромъ.

Знаменитъ

засвѣдѣна можна переглянути

СКЛАДЪ:

у Львовѣ, ул. Городецка ч. 61.

Правдивый лише зъ „котицею“!

Зъ причины безвартост-
ныхъ паслѣдствъ треба
все жадати

Pain-Expeller

зъ „котицею“ а пудел-
ка безъ сен мары звер-
тати яко неправдивый

Осторожно при закупнѣ!

Гладае ся молодого цѣвця
церковного испытаннаго
(бурсака) безженнаго до Снятина.
Близна видѣмъ въ урядѣ парохі-
альномъ. 3359 2-3

НАКЛАДОМЪ

Редакціѣ „Дѣла“

вышли:

1) Оповѣданіа Ол. Коняского

цѣна 20 кр.

2) Нашіи коляды Ивана Франка,

цѣна 20 кр.

Въ товариствѣ „Просвѣта“

у Львовѣ ул. Орменска ч. 27.

можно достати по зниженыхъ цѣ-
нахъ единокъ малорускый словарь

1) словарь ивѣнско-мало руской Ом

Партицкого, замѣсть 3 зр. 1 зр.

2) словарь малоруско-ивѣнскій Евг.

Желеховского въ двохъ томахъ

замѣсть 16 зр. лише 12 зр.

ЗЕРКАЛО

письмо политично-гумористично

выходитъ у Львовѣ, при улицѣ Ва-
торія ч. 24, два разы въ мѣсяцъ то е

1 (13) и 15 (27) каждого мѣсяца.

Цѣна предплатна на цѣлый рокъ

4 зр. на 1/2 року 2 зр., на 1/4 р 1 зр.

Предплатувати можна бѣдъ каж-
дого часу.

2227 (61-2)

РУССКІЙ СЛѢВНИКЪ

накладомъ Товариства Просвѣты

ул. Ворменска 27. Мѣстѣ въ собѣ

въ 9-ти аркушахъ болѣешихъ на ве-
линомъ наперѣ 265 пѣсень на 288

сторонахъ. Пѣснѣ тѣ суть то перлы

поэзіи руско-украинской найва-
дѣнѣйшихъ нашихъ поетѣвъ, якъ

Шевченка, Федковича, Млаки Гу-
шакевича, Маркіана и Володимира

Шашкевичѣвъ и премогий найдобрѣ-
йшій народный пѣснѣ. Найзнаме-
нѣйшій руской композиторъ уложив-
шій до нихъ музыку суть по правѣ

сторонѣ пѣснѣ подлинны. Цѣна

10 кр., оправный 50 кр. на пере-
сылку 5 кр. — При закупнѣ 10-ти

примѣрниковъ въ канцеляріи То-
варства даеся 20%, рабату. Набу-
ти можна ахъ также по всѣхъ

книгарняхъ Галичины и Буковины.

Основанный въ роцѣ 1847.

Торговля и Складъ Винъ

ЛЮДВИКА ШТАДТМИЛЕРА

у Львовѣ, улица Краковскіа число 9.

поручаетъ:

Старый вина угорскій лѣвичій и натуральнй вина

столовы бѣдъ 42 кр. бут.

Знаменитый Старки, Житицѣки, Румъ и Арахъ de Goa.

Старый Мѣды бут. по

з лѣт. 8 лѣт. 15 лѣт.

Оригинальный вина шампанскій и правдивый Конякъ

французскій першорядныхъ домѣвъ.

МАЛЯГА бут. по 1-50, 2-00, 2-50, 3-20, 6-00

и 7-50 зр. 2849 129-2

МАЛЯГА ВЪЛА бут. по 2-00 зр.

Цѣвники на желанье даромъ и оплатно.

Одзначенный на выставѣ гигиеничній орѣвнымъ медалямъ за старѣ вина.

Изъ рукодѣльнѣ виробѣвъ церковныхъ рѣчей

I. ПАКУШЕВСКОГО

улицѣ Орменска, противъ „Народного Дома“.

ОДЗЫВЪ ДО ВСЕЧЕСТНОГО ДУХОВЕНЬСТВА!

Конкурренція, яка повстала въ наибѣйшій краю въ вироб

Діло

Виходить у Львові що дня (крім неділі і руских свят) о 5-й годі по полудні. Литературний додаток „Вибліотека найзнаменитіших повістей“ виходить в двох частях, а в двох частях і п'ятницю на переміну разом з „Ділом“.

Предплати і інсерати приймають: у Львові Адміністрація „Діла“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, і Бюро газети ул. Кароля Людовика 9. В Відні М. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppalik I. Stubenbastei 2. В Франкфурті і Гамбурзі M. Haasensteins & Vogler. G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Діло“ з наліпкою на інсерат платити у Львові.

Предплата на „Діло“ з літер. додатком в Австрії: на Галицьку: на цілий рік . . . 18 кр. на цілий рік . . . 24 кр. на пів рік . . . 9 кр. на пів рік . . . 12 кр. на чверть року . . . 4 кр. на чверть року . . . 6 кр. на місяць . . . 1 кр. 50 г.

у Львові: на цілий рік . . . 16 кр. на пів рік . . . 8 кр. на чверть року . . . 4 кр. на місяць . . . 1 кр. 35 г. Редакція, Адміністрація і Експедиція під № 24 ул. Баторія. — Рукописи вставляються лише на попереднє застереження. — Редакція неоплачує відбиття бажаного Подписки чи неоплачує 8 кр. а в. Оголошення приймаються по ціні 6 кр. однієї строки печаткою, в рубр. „Надбавки“ по 20 кр. а в. Подписки числяться по 10 кр. однієї строки.

У Львові, дня 1 (13) лютого 1890.

Доповняючий виборь посла до ради державної з округу Бережаны-Подгайць-Рогатиньскій. Рускій кандидат доставив 185 голосів, а польскій 301 голосів. Навіть коли-б рускому кандидату дохувати всі голоси неважкий, числом 3, і голоси розстрівлені, числом 36, то таки він мав би лише 224 голосів, отже о 77 менше од польского кандидата.

Сторонництво верховодяче тепер в краю може тріумфувати. Оно пересадило чоловіка зовсім незнамого, не означеного ся анї способностями анї характером анї становиском анї мастком анї родом анї повагою, нелюбленого навіть в своїй найближчій окрестности — противь предствітлі клубу руских послів, чоловіка широко звістного і навіть у противників поважаного.

Мы на некористний результать вибору були приготувані ще од попереднього понеділка, од дня, коли вела ся перша розмова п. намістника з д-ром Савчаком, од заборони справоздана посольского послоні і членови виділу краєвого д-ру Савчакови, од одкиканія одпущки посольскому кандидату п. Романчуку. Тоді вже було ясно, що ужити ся всякій мѣр и способи, чтобы не допустити до вибору руского кандидата.

Тих мѣр и способів вычислїти тепер не будемо. Мы вже о них подавали вѣсти од півтора тижня, а дальшї донесення з округу виборчого додадуть ще мабуть не одно нове и характеристичне. Значуємо лише, що зайшло тепер не одне таке, чого за цілий час австрійской конституції не було навіть в нашій Галичині, зазнавши зовсім коронних країв найбільше практик на полі переводження виборів.

Мы ще передь місяцем указували на важкість тепершнього вибору. Мы сказали, що сей виборь в очах краю, правительства и других народів Австрії буде мѣриломъ нашої сили, нашого поступу, нашої доброти о свою справу, що при тепершній ситуації в краю и в державі сей виборь мусить мати велике значення а при тепершньому розстрою середь послів-Русинів в рад державній може мати важкий наслідки. Очевидно, що по неудалом виборі значення

его для нас може бути тільки умише а наслідки зо вѣд тільки некористні.

Значення и вага того вибору узнати ся загально, а по том, що зайшло в остатніх десятих днях, майже ціла Австрія гляділа на него з увагою. Та й не Заремба то перемог Романчука, то перемогла звісна нїпши система.

Характеристична річ, що п. Заремба в своїм повіті, де найбільше єсть знаний, в Подгайцях, доставив найменше голосів, а в обох других, де его не знають, значно більше. Оно очевидно, що як би кандидатом польского комітету и правительства був хто-небудь, перше лїпше індивідуум, оно було би перейшло зовсім з тою самою побідою.

Для Русинів австрійских той виборь має в сій хвилі тоту добру сторону, що розяснив од-разу нашу ситуацію. Єсть у же зовсім очевидно, що по угоді німечко-чеської іняком угоди польско-рускою не буде; що правительство о іняком залагоджено рускою справу не гадає; що Поляки, а именно верховодяче их сторонництво, вже з правительством порозуміли ся и мають своє становище в краю, именно супротив Русинів и на дальше забезпечене.

Однакож єсть той, що при сьм виборі однеси побіду над Русинами, єсть верховодячі особи и стери в краю и у Відні думають, що Русини результатом вибору пригнеті, зломані, то помилують ся дуже грубо. В сєрцях Русинів володють нині зовсім інші чувства. Найлучшї австрійскї патріоти меж ними дознають глубокого жалю, що их політичні ідеали затемнюють ся що-раз більше. Навіть найлагодившї дознають огорченя, а навіть найпокорившї и найспокійншї розрухують ся. Програна битва виборча не тільки не зломить нас, але она викличе нову енергію, поїхне до скоршого, ревнїшого и успішнїшого діляня. „Мы не дамося — нас більше тут!“

Що верховодяче польске сторонництво беззглядно поступає против нас, се нам не дивне; до того мы од вѣків привыкли. Не дивує нас також, що польске демократичне сторонництво, помімо голосів своєї праси, оказало ся безсилним. Але дивно нам, що меж австрійскими управителями держави не знайшов ся ще доси нѣхто, ко-

трий бы хоть трохи перестудіював руску справу, котрий бы потрапив духом обняти не лише тепершню хвилю, але и дальшу будучність, а оком обняв бы не лише так далеко, як власть его сягає. Політик бы стрїбне глядїч и дичше застановлюючї ся достерг бы скоро, що то, в чом люди короткоглядні видать лише упокоренє Русинів, виходить на далеко большу шкоду держави. Та, на жаль, не стало архикнязя Рудольфа, котрий видѣв в нас ein altes Culturvolk, а не „народ, стоячїй на однім з найнижчих ступенів цивілізації“, „супольність теократичну“, як то думає и голосить Сзас и его протекторы...

Посол о. Івань Сьрко передь виборями.

Броды, дня 11 н. ст. лютого 1890.

Посол о. Івань Сьрко, заступникъ бродского повіту, виступив вєра дня 10 н. ст. лютого о 12 год. в полудне в сали ради повітской передь своїми виборцями.

Заким приступлю до властивой річи, не завадять тут подати до прилюдной вѣдомости, що в Бродцях наву од довшого часу як найбільша тишина и монотонність; не чути тут за який рух читальняний або закладанє вранячє, чи за яку забаву товариську поміж Русинами — а вже про основанє якого політичного товариства в Бродях, н. пр. окружн. „Народна Радя“ — о том анї згадувати! Нїгде правды діти, рускою інтелігенції в Бродях єсть досить — але не достатє вїднїтнїх, солідарности, а у многих навіть патріотизму. До того пересвѣдченя прийшов я дня 10 н. ст. лютого с. р. на коли то заповів наш посол о. Сьрко своє посольске справозданє. На том зборі явилось 200 учасників: крім 6-ох священників в польськїх мѣщань, самі мужики-селяне, а з русков свѣтских інтелігенцій лише одна одатєнька особа! Од обовязків патріотизму одуваєсь також богато-богато священників, а од них то передовсімь вимагає наш народ для себе провуду. Отже соромь вам, вѣдїть, що вєр засади не являєте ся на народних зборах!

Предсѣдателем зборів вибрано о. Ів. Моцицького, заступникомъ его о. Глѣбовицького, а секретарем проф. М. х. Подольського — всіх трох через аклямацію. О. предсѣдатель подякував за довірє и представив зборови п. Нападівича, ц. к. комісара од староств, выложив виборцям в ясний способ, чого то они збравли ся и на що их сиривє сюда о. посол.

Потім розпочав наш о. посол з своє справозданє. Річ єго була выголошена в способ популярний та зрозумїлий, а вєр уважно слухали того справозданя. Насампередь пояснив о. посол ординацію виборчу, складь цілого союму, єго тепершнє утворенє, вѣднї розповів за права и обовязки послів. Довше задержав ся бесѣднє при справі заснованя руского клубу соймового, єго складь и сил. При том завітї були ті слова о. посла: „Вибранї в вольной волѣ наших селян, мы рускї послы постановили свято передь лицем Бога, нашоє свѣтї и нашого руского народу — крїво боронити свого, а шанувати чужє!“ Значивши сумний факт, що запрошенє на сесію сойму достав о. посол в язиць польськїм, а не рускїм, — другий рівно-ж сумний факт, що в самі день отвореня сойму, не благоволила тамтї послы хвилю заждати на послів руских, але без них розпочато перше засѣданє — приступив о. посол до властивого справозданя з діяльности руского клубу соймового. Насампередь основно перечисляє перше внесенє ставіславского посла Гурика в справі голодів, поясняючи при том селянам менє зрозумїлий мѣся. Потім перейшов о. посол по черзє всі внесеня руских послів на полі економїзмі, мѣж ними розбрав подрбно внесенє посла Тешевського, внесенє посла д-ра Окуневського о підводах, внесенє посла Крамарчика о примусовій асєкурації и т. д. Перейшовши на поле школьництва, агадав бесѣднє о важнїм внесеню посла Романчука о основанє другої гімназї з выкладовимъ языком руским и бедой одної учительской семинарії русков, — але и тих умѣренїх жадає руского клубу благоволила більшєсть польска не полагодити. Також при укладаню бюджету краєвого народ рускї єсть повривденї, бо коли польскї театри и всякого рода Масїє-и дѣстали тисячїй запомоги, то на наш бурсь, наш пресвѣтї інститут, на наш рускї театр признано або дуже скудї запомоги, або й нїчого. Коли-ж прийшла під наряду рубрика „запомога Zmartwychwstań-ям“, то рускї послы рішучо запротестували противь тої запомоги. Але и тут більшєсть польска пероголосувала, мотивуючи, що Zmartwychwstań-ці вєр потрібнї в Галичині, чтобы выхували руску молодїзнь в дѣх католицьких противь шизмы. „А як у нас шизматїя — мовить о. посол — то легко побачите, коли вам скажу, що и мене меж них зачисляи, бо зараз на другї день по торбчїх виборах написали польскї газети: Pomieędzy powoływanyh ruskimi posłami znalazłimy i imię ks. Sirkī, który jest głównym prowodyrem processyi do Roszajowa! А вже ж вѣдїть вѣдомо, що на свято Успенія Богородиці, коли то у мене єсть празник на Бучнї, рівночасно з найбільшим бѣдугом в Почаєві, то вєр всіх

Про рускост вь домах наших.

[Гадки селского священника.]

В праці нашій около бродженя руского народу и піднесеня народного почутя у нас народу повинно бути примѣченє и выхиснуванє все, що являє-небудь способом веде до назначеної цілі. Нам не досить дбати о права наш, о шанованє нами в чужих мови нашої, о ширенє на вѣй просвѣтї, — нам треба старатись також о одсвѣженє и плеканє традицій нашого народу, чтобы мы знали вѣд, бдї найвише поставленого до послѣднего зарбника, чому нам бути Русинами, чому дорожити именем по прадѣдах у наслідженям.

Традиції нашого народу — се животворне жерело, з котрого весь вагалъ Русин має черпати свѣдомость своєю великою управненою иствования, витрєвалость до борби о се иствованє в нївншїй добі, захогу до активного житя, до досягненя ідеалів, які присвѣчали вѣдї минувших поколѣнь народу и нинї переказомъ тысяча лѣт еданї на нас, правителєх наслідниковъ нашого роду.

Тї традиції нашого народу повинні бути одсвѣжені и плекані нами з цілою силою нашої вѣри в святість народної справи, з цілою любовію, яку здобне бдѣти серце нає до красних памяток з минушости нашої. Онї, традиції тї, повинні бути не тільки в беззастанов свѣдомости нашої, але повинні неуставно бути нам передь очима: в домах як інтелігенції так в послѣднього робѣтника з руского роду повинні они образно свѣдчити о собі, о рускости домів и сєрдцє, що в них проживають. Як ясновѣдомий свято хоронять червом сточенї документи своєї вельможности; як з гордостію, чаето зовсімь неоправданю, заховають зображеня своїх антагонів, выносячи посѣданєм их понадь менше ясно и благородїй роду, и приваючи нове подростяє поколѣня до обожаня історїи благородного свого роду — так и мы повинні в явнїй славі тримати вѣр врасїй памятки з минушости цілого нашого руского роду, наглядно

підтримувати свѣдомость о правдиво благороднихь одиначях з нашого роду, мати их яко правдиво, бо духомъ благородныхь свѣтчихь, посвѣдчаючих о духовнїхь стремлѣнїхь народу до добра, до правды.

Зь роду нашого маємо мы святых. Зь нашого роду маємо лїдарів. Зь нашого роду маємо мыслителів, потрудивших ся для правды и добра. Онї, о сѣбї не суть уже межа нами тілесно, належать до традиції, як и дѣла, яких они довершали, як и стремлѣня, які ними руководили, як и част, в вѣтрбї они жили. Ихъ личнїсть нагадує нам вх дѣла, нагадує частину з нашої мѣнушости; она, личнїсть труженнїков зь руского роду, нагадує вже сама собою, що рѣд наш не лїнїшний, що онѣ думав, и трудив ся не бдѣ нинї, а бдѣ сегодї, бдѣ тысяча лѣт: оди, чи трудї сїй и думки тї репрезентує Шевченко, чи Хмельницький, чи св. Володимир.

Однак годї не справдати, що тї традиції о свѣтлїхь духомъ одиначях зь руского роду за мало, крайно за мало межа нами хоронєні. В нашихь салонахь подбуємо всякі дробнїцї, але зображенє духовныхь янтенатівъ народу ледя де-де подыблемо. Нехай увїду я в дѣм шляхтїча, то хоч-бї ввели мене тудї зь завязаними очима, — стѣны дому сажуть менї голосно, де я: зображеня предків, картини з історїи надто голосною и понятною суть мовою; як знов стѣны наї свѣдчать о наготі ума, а картини всякого вишого змісту посвѣдчать о моральнїй ровенї ихъ влстїтеля. А як — скажѣм зь рукою на сєрдцї — свѣдчать о нас стѣны домів, застава салонів нашихь?

Сї увїду в незначний менї дѣм и побачу Шевченка бѣств чи зображенє, — я знаю вже, де я: традиції рускїй належала личнїсть ся говорити менї о сѣм дѣм и о єго мешканцяхь больше, анжє словїд народня господаря дому. Одно зображенє зводять мене зь господаремъ сєрдечнїм, нїж побрѣне знакомство. Альбуз засудженыхь Русинів, лежаче на столї салону, єсть само собою мовою для мене, що сему домови не чужїй або не байдужний рухъ духовнїй народу, до котрого дѣм сїй отверто прѣзвєє ся.

Але чому-ж такь маю домів, величїх ся антенатами народу по мысли? Вь зображенї ихъ мы не такь уже надто бдїм, а зображеня тї, бѣств и прѣтєги, зовсімь а зовсімь не суть коштовнї. Бѣл-бї я був злосливий, сказавъ бї-м, що домѣ, де стѣны и застава салонів не красують ся зображенями зь історїи житя народу — встѣдають ся народу свого, крайно убогї суть в свѣдомості народно. Але сего не сѣмї сказати; радше причина вь том, що нема досї вь многихь такихь домахь застановленя, якь именно агадїй брѣмъ може бути и остаточно повиненъ бути судженїм.

Черков — се також дѣм, дѣм зборовнїй, посвячений службї Богу. І сїй дѣм єсть рускїй; єли який, то сїй дѣм зєвє кожнїй рускимъ раг excellence. Нехай менї не говорити нїхто, що тут, в мѣсцї посвяченїю Богу, чисто народнї традиції не могуть мати мѣця. Власне тут повиннї тї традиції видїти и промовляти зь цілою салодо ихъ святости до сєрця вѣрїючих и шукаючих для роду свого и для себе самихъ освєченя. Хто адєть на судѣ Божїмъ рахунокъ за те, що традиція хрєста Андрїївского єсть нарушувана, повєрїєна святотатєствамъ на то поряганємь — се не менї судити; радь бї я тільки вѣрати, що жадєнь Русин з сего понавѣрїя не прѣлжєть и не приложнєть руєн. Але мы маємо святых зь нашого роду, зь русков крові: однихь, котрі народѣ наєдї на дорогу св. вѣри, — иншихь, котрі сїлї чєствїтами, жертвованємь себе самихъ за правду Божу, на вѣчний, наслідувана достойнїй привїрт. Де у нас ихъ бѣларь? Чи мы народѣ невѣрныхь? Чи мы такь свѣтлово можай, такь морально пасливї, що не потребуємо благи свѣтлїх зь кровї нашої, чтобы встѣвались передь Богомъ за долю и спасєнїє нас, ихъ потомківъ? Де у нас бѣларь Володимир, Антонїя, Теодосїя, Кирила и Методїя? Такь то найкрасїй традиції нашї марїють — за-для неуваги чи за-для браку пієнїзму для минушости, для традицій нашихь.

Ба, що казати о бѣларях, єли образівъ святых зь нашої кровї не маємо? Людѣ нашъ побожнїй и краснє хаты свої образами святых Божїх. А розгляньте ся ино, про-

шу дуже, межь тими образами! Онѣ самї зь себе, безь жадного (на жаль!) провуду, хочє мати образи рускї. Сѣбїю развѣ лучає ся менї самому бачити, якь по ярмаркахь таїх и вь хатахь, якь бнѣ шукає и громадїть для окраси дому образівъ святых рускихь — то єсть зь напоями рускими. І зь сѣм числїчєм, торговцѣ образівъ піднїшуть наїпос по-при иншїй також руску, — але намь соромѣ, що може навіть не знаємо, що рускості вь образахь таїх стѣлько, що наїпос! Бачив я на власнїй очї св. Альбїєса вь комжї зь наїпос рускою, и мужикѣ повѣрїє єго зь побожностію на стѣнї, але такі не до-вѣрїє комжї и пытає мене: чи вь нашомь калєндарї церковнїмъ єсть св. Альбїєс и чому бнѣ має комжї, коли по рускн піднїсєннї? А маїюньє таїх, якь св. Нїколай за латиньского бѣскуа, такь само єс. Методїй, або три Святїтелѣ — руских зь того, що наїпос руска, — таїх златнїченых святыхь вѣсходнїхь цєркви побачїть много! Мужикѣ нашъ хочє мати образъ св. Антонїя, св. Володїмїра, св. Ольгї, Прєсв. Богородиці підкамєнєцкї, — а дѣстє не св. Антонїя зь Падвы, св. Владїслава, св. Ядвїгу або Блєву латїнїзовану, Прєсв. Богородицю зь Jasnej Góry. Бмү подобєсь предствєленє св. Тайнъ, Благословєнє дому, розбївє ся за рускимъ, якь вєривно, шукаючи межь образами, заявляє, — а дѣстєне Siedm Sakramentów пѣсла лат. обряду, Bogosławienstwo domu зь полїсїями молитвами. Думаєте, що выдумую? Перегляньте хаты селян и вь нихь нагромадженї образи, пытайте, чому сїй або той кунїє, постійє хвилю коло торговцѣ образівъ по ярмаркахь — а побачїте, що я за мало ще сказавъ. А зь образами входять и духъ: за рускї грошї купує (бо мусить, бо мы на се не знаємо) и не зараджуємо духа латиньского, забуває традиції цєркви своєї, а набєрає почутя яконє нїбї вышєстї чужого нам, и такь надто агресивного обряду. Такь сказавъ менї разь одєн сєлїннїк: „Чому то рускихь образівъ не продають? — бо людє говорять, що польське (розумїй латиньське) больше святє, а руского нема що ма-лювати!“

Такь само и зь медалями святыхь.

кн. Людовиком Филипом Орлеанским, а не ежасе ему довести бодя часть приписанной кавы. Оборона кн. Орлеанского подвизался адвокат Русь, который хотел доказать на законных, по давнейшей закон о заточении претендентов, который выключал их также и бдл службой войсковой, занести ся пбзнійшим законом о бранці до войска, бо межа поодинокими наведенными в нмж выимковыми постановками нема згадки опогнанных претендентах. Кн. Орлеанский написав также псебмо до президента республики, в котрым доказуе, що бат прїхавъ до Парижа для нїякихъ демонстрацій, лишь чтобы вступити до войска.

Вчера въ полудне бдбула ся розправа карна против кн. Людовика Филипа Орлеанского. На пытаня поставлені ему председателемъ трибунала, бдповѣлъ князь: Позвольте мнѣ, чтобы я отвергъ мбгъ промалати до трибуналу. Я прїхавъ до Франціи, чтобы служить въ арміи якъ звичайный воиакъ радый. Я не займаю ся политикою; политика належитъ выключно до моего батка, которого я семь послушнымъ сыномъ и вѣрнымъ слугою. Прецъ я не являю ся въ наметъ послбѣ, але въ бюрѣ рекрутацийбмъ. Я знавъ добре, на яку небезпечность я себе выставляю, але то мене не повдержало, бо я хотѣвъ служить своему краеві яко воиакъ. Хиба-жъ то злочинство? Люблю мою отчизну, чи то може грѣхъ? Нѣ! я уважаю себе невиннымъ и не хочу зовѣмъ боронити ся. Дякую въ цѣлому серца моимъ дорядникамъ и прошу ихъ, чтобы не боронили мене. Въ заточеніи научивъ ся я поважати судейскій станъ моего краю и прїйму въ поважаніемъ его рѣшеніе. Ласки не хочу нїяком. Коли-жъ буду засуджений, то певно оправдають мене 205.000 моихъ ровесникбвъ, котрі, шаславші бдъ мене, будуть могли служить своей отчизнѣ.

Трибуналъ засудивъ кн. Орлеанского на два роки зинчїи. По оголошеніи вероку роздавъ ся середъ салъ, череповиной публикою, грбмкой овлїкѣ: Най живѣ кн. Орлеану! а въ слѣдъ за тымъ повнѣся ся и другіи оклїкѣ: Най живѣ республика! Були то голоса обоихъ партій, орлеанітїиной и республиканской. Коли бдтакъ вышїи слъ салъ, бїхшла одна часть передъ памятникъ Георгіа IV, а середъ оклїкбвъ: Най живѣ король! Най живѣ кн. Орлеану! вложїла тамъ величавый вѣнецъ. Пбдчасъ того друга часть манифестувала ся въ користи республики и кричала: Най живѣ республика! Настало таке замѣшанье, що ажъ полиція мусѣла робити порядокъ и арештовала 25 людей, мѣжъ тымъ и кблкихъ аристократбвъ. Пбдчасъ того, коли въ судовій палатѣ бдбувала ся розправа, було доколка палаты и въ цѣломъ мѣстѣ зовѣмъ спокбйно; лишь въ салі розправъ було видко, що все було добре аранжоване. Князь являвъ ся въ чорнбмъ однїи. Коли войшовъ до салъ, пбдняла ся орлеанітїя зъ мѣсць. Въ салі являвъ ся бувъ такожъ маршалокъ Мазѣ-Магонъ, що выкликано немалу сензацию.

Мадридскій корреспондентъ бельгійскон Indpendance подтверждѣе зоголоску, що кн. Людовикъ Филиппъ Орлеанскій не вернувъ до Франціи въ власной охоты, лишь по довбїи нарядѣ родины орлеанской и проводарми орлеанітїиной партіи. Цѣлый плянъ уложено на замку у кн. Монпансїе, который на нечастіе якъ разъ въ такъ важной для Орлеанбвъ порѣ, померъ дня 4 с. м. въ Санъ Люкаръ въ Испаніи. Цѣлюю тои цѣлон комедіи было вызвати республику и довести до арештованія молодого князя, чтобы тымъ способбмъ зрбати его популярнымъ и показати свѣтові. Коли все добре уладѣ ся, постановлено, чтобы ір. Парижа абдакувавъ въ користи своего сына, якъ то своего часу зрбала королева Исабеля въ користи своего сына Альфонса XII. Душею цѣлого сего плану бувъ помершїи кн. Монпансїе и лишь смерть его зрбала въ цѣломъ сѣмѣ плянъ малый заколотъ.

N. fr. Presse одержала дня 8 с. м. корреспондентію зъ Бухарешту, въ котрой корреспондентъ тои газеты доносїтъ на пбдставѣ вѣродостойныхъ информаций, що Румунія черша звернула увагу болгарского правительствѣ на то, что лагодатъ ся якїиъ рухъ революційный. Правительство румынское довѣдало ся вже кблкая недѣля тому назадъ, що якїеъ пбдозрѣный люди, по найбблїйшїи части прожакващїи добровбльно въ заточеніи въ Россіи болгарскїи эмігранты, бдуть надъ Дунай. Позаякъ они бдучи до Болгаріи, мусѣли переѣздити черезъ Румунію, то правительство румынское звернуло на нихъ тымъ бблшю увагу, що межа нмѣ были люди, котрі вже давнїше брали участь въ вѣдлїихъ бунтахъ. Словянскїи совѣстно свой обовязокъ вложенный на румынскую державу берлинскимъ конгрессомъ, чтобы она была элементомъ спокою и мира на балканскбмъ пбвостровѣ, повѣдомлю румынское правительство сусѣдну державу на полудня въ довѣрчїи способѣ, что тамъ заносїтъ ся на щбъ небезпечного и тымъ прїчїнїло ся не мало до выкрытїа заговору Цанїи и товариштвѣ. Той самъ корреспондентъ доносїтъ, що Румунія не скбнїать лишь на той одной дружаой прїслужѣ, але протївно, всякїи ознаки здають ся вказувати на то, что кабинетъ Мана думаетъ заняти ся на серіи тымъ, чтобы противъ людей небезпечныхъ для мира уживати цѣлон строгости закона о выдаюваню чужинцбвъ. Та сама газета доносїтъ также, що Хитрово, запятанный въ приватнбмъ розговорѣ о тѣмъ, что въ Сѣвїи доносїтъ, будто бы онъ стоявъ въ якбїиъ звязи съ Цанїею, бдповѣвъ умишляюще, что бдтъ прецъ не бувъ бы такъ неосторожный, чтобы выставити ся на небезпечность бунти выкрытымъ якамъ непредвидженными случаемъ.

Выходяча въ Сѣвїи Bulgaria представляе ситуацию на Балканѣ въ дуже сумнїиъ свѣтлѣ. Она вказуе на непоком на Крегѣ, на воени прїготовлена Греція, на именованіе

Онуго російскимъ посломъ въ Атинахъ а бдтакъ заключая зъ того татъ: Гостина чорногорского министра Вукочича въ Бѣлградѣ, котров политичну мїсію въ Сербіи мага покрити подорожѣ до Константинополя, абрвѣна Сербіи, острый тоиъ бѣлградскихъ газетъ протївъ Болгаріи, агїтаціи російскихъ и сербскихъ консултбвъ въ Македоніи, новый рухъ ианелавїстачный въ Болгаріи — то все птка великого сѣта, котрі Россія держатъ въ своихъ рукахъ, чтобы нмїи бдповбдно до своего пляну перебарати. Коли не омибаемъ ся, то середъ загального онгїзмїзму въ Европѣ настане зъ весною 1890 р. на оріентальбїи сценѣ щббъ бблше якъ лишь театральна комедїа.

Рухъ въ рускихъ товариствахъ.

— Засѣданье центр. выдѣлу тов. „Просвѣта“ зъ д. 22 н. ст. сѣчня с. р. П. Ол. Колесса звернувъ рукописъ п. заг. „Шануй свою баткбвщїну“ и заявивъ, що она въ тепершїи формѣ не нааде ся до друку. Рѣшено передати ея п. П. Карову до переробленїа. 2. Выдѣлъ прїнявъ до вѣд мѣсти, що перша калжачка редакціи п. П. Карова за рбкѣ 1890 п. заг. „Рбдзвянка“ вже выдрукована и розсылае ся членамъ. — 3. Рукописъ „Гнатъ Кассараба“ П. Огївїника зявъ п. Колесса, а рукописъ „Св. Розалїа“ о. Рачинского зявъ о. Куницкїи до рецензїи. — 4. Выдѣлъ зинзавъ цѣну Словаря Ом. Партацего на 1 ар. а цѣзу маны Галичины на 5 кр. и рѣшавъ розсылати ея даромъ читальнямъ. — 5. Рѣшено высылати выдана товариства університетамъ въ Кїевѣ, Харьковѣ и Одесѣ. — 6. Прїнято въ члены товариства, Ил. Ваня въ Буску, о. Кар. Левицего пароха въ Верббѣ, Дав. Турчана въ Братковцахъ, Дм. Червчатого и Мих. Гарматѣ въ Луцкѣ малой, Як. Гановича въ Вѣсѣркахъ, Мих. Галина въ Кражувачу, Мир. Грицакевича въ Рогатинѣ, Вас. Хабунъ въ Михальцбвъ, чатальню въ Стрѣльцбмъ Кутѣ, Макс. Федика въ Озвинѣ, Юр. Максимовъ въ Бляновѣ, Ил. Помѣрка въ Бортятинѣ, чатальню въ Бутинцахъ Дм. Михайлова въ Лытвахъ, Мих. Галевича въ Посадѣ Харбвскбїи, Мих. Щепановского въ Хировѣ, о. Андр. Борисевича сотр. въ Креховѣ, Ил. Савицкого и Ян. Пбдгорского въ Колодрббцѣ, Евг. Лукавецкого въ Ждачевѣ, И. Кадыка въ Перемѣшлѣ, Ем. Левицкого, к. к. лѣнчатого въ Гривавѣ, Петра Радша въ Рожновѣ, Матв. Козака въ Романовѣ, Сем. Горала въ Ивачевѣ дольскомъ, Гр. Волчука въ Лашкахъ горныхъ, Тим. Помѣрка въ Бортятинѣ, о. Ил. Тарнавского пароха въ Ямѣ дѣльномъ, о. Юл. Трехомовича пароха въ Креховѣ, Ос. Андруховича въ Жуковѣ, Ром. Прихитка въ Войславцахъ, Ян. Каровского въ Реповѣ, чатальню въ Раковѣ, Мих. Степева учит. въ Коростѣ, Ил. Гамоту учит. у Львовѣ, Ем. Пунейца въ Ломѣ, чатальню въ Кїдановѣ, Ол. Янцуръ въ Пацковѣ, Мих. Василка, Стеф. Гаврилюка, Вас. Бобанача, Петра Василяка, и Гл. Брїчка въ Стинавѣ выжїи, о. Юл. Дуткевича пароха въ Дубю, Ил. Чернецкого, Ол. Кацалая, и Ром. Волхвского въ Дубю, д-ра Ил. Скоморовского лѣкаря въ Кутахъ, Ил. Буретина въ Одреховѣ, Фал. Барна, учит. въ Грабѣ, чатальню въ Трофанбцѣ, Стеф. Сайкевича въ Радзавцахъ, Сем. Дорудилка кандидата стану учит. въ Тернополѣ, Вас. Чубатого, Андр. Сензовского и Ил. Иванцего въ Тернополѣ, Март. Шамановского учит. въ Юрїямполѣ, Андр. Грива у Львовѣ, К. Фіалку въ Денисовѣ, Гл. Олїивача въ Чолганяхъ, чатальню въ Надббѣри и о. Ос. Яворского, пароха въ Путятинцахъ — разомъ 63 новыхъ членбвъ. — В. Билецкїи, секр. тов. „Просвѣта“.

НОВИНКИ.

— Въ справѣ конфонаты ч. 19-го ч. „Дѣла“: Cz. 2446. W imeny Jeho Welyczestwa Cisarja C. k. Sud krajewy dla spraw karnych i Lwowi ryzyt na podstawie §§. 489 i 493 zak. o post. karn. i §. 37 zak. pras. szczo soderzanie artykulu umiszczono w czysli 19 ozasopysu „Dilo“ z dnia 24 sioznia (5 lutego) 1890 pod napisem: „Z ruchu wybozeczono w okruzi Berezanu Rohatnu-Podhajoi“ mistyt w sobi znamena promowy z §. 300 zak. karn. i proto nspawedywlena jest zarzadzana czerez o. k. prokuratora derzawny konfiskata toji ozasopysy. W slidztwie toho riszenia wzboronene jest dalsze rozprostranjenie toho artykulu, a zabranuj naklad mawe buty znyszczenyj. — Powody. Predstawienie w tych artykulach, jakoby pry wybori posla do rady derzawnoj w okruzi Podhajci-Berezanu, — wlastny uradowij ni perychylono i pracuwalno proty w rasy nam posturaty zdibne jest wzhordu i nenawist proty tym wlastiam rozbuduty — szczo znamenuje promowny z §. 300 zak. karn. Lwiw dnia 9-ho lutego 1890. Biatoskurski.

— Вп. посолъ Іосифъ Гуришъ надбблавъ намъ сегодня отсе писмо: „Запрамаю Ви. пн. Выббѣриць и Одпоручицьбѣ громадѣ повѣту станіславбвского и галицкого на мое справозданье по-солське, котре бдбуе ся въ четвертъ дня 15 (27) лютого с. р. о годїнѣ 12-бї въ полудне въ салі рады повѣтовой въ Станіславовѣ. — Іосифъ Гуришъ, посолъ на сеймъ краевый повѣту станіславбвского и галицкого.

— Духовенство деканата долиньского внесло (кромѣ рекурббвъ до ц. к. намѣстництва) петицію до рады державной на руки посла о. Озаркевича въ справѣ знаного читателя „Дѣла“ оиодаткованїа долиньскимъ старостою Цышкою вбѣхъ священникбвъ по 21 зр. рбчно, черезъ самовблнну эмїну ихъ засїи и вышрубование дождбвъ на 631 зр.

— Товариство читальня „Свѣтъ“ нѣ Войнилбвѣ устроїло въ недѣлю мисопустїи дня 4 (16) лютого музикально-вокально-декламційный вечерокъ а заразомъ помяне бл. п. Володимира Барвѣньского патріота писателя и организатора руского. Початокъ вечерка о годїнѣ 6 бї въ будынку шкблнбмъ. Выдѣлъ товариства проситъ о членству у-

часть въ вечерку якъ дооколичну интелїгенцію такъ и селянъ. — За выдѣлъ тов. „Свѣтъ“ — Мх. Форисъ, рускїи священникъ въ Войнилбвѣ.

— Въ мѣстѣ Манастрикахъ — якъ нїше намъ ч. Василь Кропцора — уконституе ся небавомъ руска читальня. Вписало ся уже до 30 членбвъ. Щастѣ Боже!

— Рускїи народный театръ переѣздитъ нинѣ зъ Дрогобича не въ Самббѣрѣ, якъ було оповѣщено, а напередъ въ Стрыѣ, де дастъ невбдмѣнно лишь 8 представлѣнь. Перше представлѣнье въ Стрыѣ буде дане въ недѣлю т. е. 16 н. ст. лютого. Надѣтїиъ треба, що стрыйска публіка такъ мїсцевѣ якъ и окрестна широ прївїтаетъ, такъ милого гостя и що черезъ 8 оповѣщенныхъ спектаклѣвъ биткомъ заповнїати буде салю театральну.

— Въ Заваловѣ бдбуло ся — якъ було запо-вѣжене — заходкомъ тамошної читальнѣ представлѣние аматорске „Наталка Полтавка“. Досїтъ обширна салѣ наповнїлась уже передъ вечеромъ дооколичными селянами и около 30 особбъ зъ интелїгенціи зббрало ся въ домѣ о. Ев. Гузара. Точно о 7½ зачалось представлѣние. Наталка (М. Скальска) була першою звѣздкою, на котру звернено увагу. Гра и выговорѣ прочїихъ аматорбвъ, якъ Гната Рокецкого (Выборный), Луки Скальского (Возный), Миколы Рокецкого (Петро), Палаганы Ференцихъ (Терпѣлиха), вббнці Дїонїсія Шкбры (Микола) були, якъ на сельскихъ аматорбвъ, выкбнченїи. Тому гостѣ нагороджували ихъ бдъ часу до часу грбмкими оплесками. Хоръ заваловскїи прїчїнївъ ся до окрасы вечерка, спѣваючи по мѣжъ актами. Сподѣвано ся и нашего посла д-ра Савчака повїтати на сѣмъ представлѣнїи та черезъ хвїлеву недиспозицію п. посла, не могли зббрани натѣшитися его присутствію.

— Головный командантъ у Львовѣ кн. Вїдмїшгрець являвъ ся передъ кблкома тыжднями на недѣльне богослуженїе для войкбвъ греко-кат. обряду въ црковїи св. Николая на Жовквбвскбїи, а пере-свѣдчїишы ся, що тая црковїа за мала на чїсло рускихъ войкбвъ въ гарнїзонѣ львовскбїи, зарядивъ (порозумѣвши ся зъ рускимъ Ординарїатомъ), що бдъ сїи недѣлѣ богослуженїе для рускихъ войкбвъ бдбувае ся уже о 8-бї годїнѣ рано въ цркви св. Юра, а рбвночасно также въ каплицї у Инвалїдбвъ для войска, що стоїтъ въ баракахъ въ околици Инвалїдбвъ.

— Новїи денуціаціи! Przegląd пише, що ему доносїтъ зъ Улашкбвцѣ, що въ тамошнихъ сторо-нахъ увижають ся (?) агїенты, котрі представляють людямъ, що грбшъ роздаванїи теперь на за-помогу, походить зъ зовѣмъ ишого жерела, котрого — каже згадава газета — не потребуемо наводити. Треба бы отже, чтобы власти мѣсцевїи, не лишь правительственный але и автономїи слѣдили а каждый обыватель доносивъ за тыхъ по-сланникбвъ панелавїстичныхъ дотычнбїи власти. Погану ту агїтацію треба бы здушити въ самббмъ вародку и тыхъ іотбѣвъ, котрі працюють для су-сѣдно державы, треба пїтити всякими средотзвїа-ми. На що шїратъ ся тогорода вѣсти, се чейже буде для каждого Русина яснымъ!

— Самоубїиство воїака. Въ Товмачѣ бдбравъ собѣ д. 4 н. ст. лютого житѣе черезъ повѣшенїе радб-вый уланъ зъ 4 полку 5 шкадроны. Причиною самоубїиства было то, що якїеъ кбдфїцїрѣ В. надъ нмѣ збтукувавъ ся. На тѣлѣ покойника найдено богато слѣдбвъ бдъ битї. Нелюдяного пбдббщїра арештовано.

— Въ рускихъ колыніяхъ въ Америкѣ есть теперь уже шѣсть греко-кат. священникбвъ — навѣтъ за богато — а имено оо: 1. К. Гуловичъ, 2. Гр. Грушка, 3. Ал. Дзюбай, 4. Ил. Запотоцкїи, 5. Н. Товтъ и 6. К. Андруховичъ.

— Пос. Отто Гавзнеръ неудужаетъ сильно вже бдѣ кблкихъ недѣлѣ. Кблкая днѣвъ тому назадъ бдбуло ся у него конелїумъ лѣкарске и лѣкарѣ, котрыхъ було ажъ шѣсть, рѣшили, что днѣ не може выѣзждати зъ Львова, чтобы похїтити десь на полудне въ курацію. Якъ звѣстно зложївъ пос. Гавзнеръ свой мандатъ въ комїсіи бюджетовой палаты послбѣвъ.

— Въ Калущи розпочали ся вже прїготовляющїи работы въ тамошнихъ копальняхъ до выдобуванїа навозной соли кайніту. Само выдобуванье и меленїе тои соли розббчне ся пбзїйше а означенїе пбны продажїи меленого кайніту наступити ажъ тогда, коли розббчне ся сама продукция товару. Генеральна дирекція зѣлзїицѣ державныхъ розбїрае теперь плянъ будовы зѣлзїицѣ бдѣ дббрца въ Калущи до тамошної копальнѣ.

— Лѣкъ на скаженину. Профессоръ університету д-ръ Арпадъ Бокай въ Клязєнбургѣ вынайшовъ лѣкъ на скаженину, который складае ся зъ мѣшанины воды хлбрової, бромової, acidum sulfurosum kali hypermanganicum и олію зъ евкалипту-са. Лѣкъ той можна легко бдбтати въ аптецѣ. Рану треба добре вымыти тымъ лѣкомъ и при-ложити до него вату вмочену добре въ той лѣкъ. Скаженина, запущена въ рану черезъ укушенїе скаженого звїрїати, тратитъ зовѣмъ свою силу.

— Въ яворбвскбїи повѣтъ — якъ намъ зъ бдтамъ доносїтъ — лучили ся въ минувшбїи тыжднїи два случая замѣренныхъ убїиствъ: дня 5 лютого Іоганъ Клечко, колыніиъ въ Мужилбвичкахъ завадѣ своему зятєви Іосифови Вїльдові, сячому въ лбжку, сокирою кблкая глоблбхїи ранѣ въ голо-ву, — а дня 8 лютого кїнувъ ся Гринько Крблѣ, селянїиъ въ Бердиховѣ, зъ сокирою на рбдногб отца Петра Крблѣ и завадѣ ему въ голову кблкая дуже тяжкїиъ ранѣ. Въ обохъ случаяхъ за-повѣдають знатоки смерти ушкоджєныхъ. Люде кажуть, что причиною обохъ нещастїи были не-згоды родинїи о маетки...

— Дрббїи вѣсти. Дня 15 н. ст. лютого с. р. бдбуе ся въ Самббѣрѣ вѣщанье д-ра Ярослава Ку-лачовского, кандидата адвокатуры, зъ паниною Ядвїгою Лопушаньскою, донькою властителя ре-льности и директора касы шадничи въ Самббѣрѣ. — Дня 16 н. ст. лютого бдбуе ся вѣщанье доч-ки о. Данила Тапїткевича нанны Стефанїи зъ па-номъ Володиславомъ Оливїицкимъ, урядникомъ ц. к. зѣлзїицѣ державныхъ.

НАДОСЛАНИЕ.

Особа, що выльчїлась простымъ средствомъ бдѣ 23-лїтїи глухоты и шуму въ ушакъ, готова описъ тогосред-ства по нмѣнїи переслати даромъ всѣмъ бажающимъ. Адреса I. H. Nicholson, Wien IX., Kollingasse 4.

Посмертїи — ☞ — оповѣстки.

Иполитъ Лопушынскїи, ц. к. судья повѣтовый въ Грималовѣ, судья гуманный и справедливый, чловѣкъ твердого характера, зббностей великихъ и такту, упокоиъ ся 10 н. лютого. Вѣчна ему память!

Константинъ Залозецкїи, почтовый офіціалъ въ Чернбвцахъ, упокоиъ ся скоростїижно въ тѣмъ же мѣстѣ въ 50-бмъ роцѣ житїа. Вѣчна ему па-мять!

Именованя, конкурсы, перенесеня и пр.

— Перенесеня. Намѣстникъ переїбѣ: конциста намѣстництва Альберта Рожаньского зъ Нового Санча до Яворова; практикантбвъ концентовыхъ: Войтѣха Венца зъ Яворова до Ждачеви и Вол. Яновича зъ Львова до Нового Санча; секретарѣвъ повѣтовыхъ: Сильв. Равичъ-Роска зъ Гусятина до Бббрки, Гевр. Скулича зъ Кольбушовы до Львова; канцелїстбвъ: Вильг. Горїцу зъ Бббрки до Гусятина, Фр. Вечорка зъ Львова до Кольбушовы. — Міністеръ торговлѣ перенѣсъ: ревїзбровъ лїній телеграфичныхъ: Льва Карасевича зъ Станіславова до Кракова, Іос. Перрелього зъ Тернополя до Станіславова, а азычнїа будбвництва Іос. Міл-лера зъ Львова до Тернополя, покинуючи его на ревїзора лїній телеграфичныхъ. — Дирекція почтъ перенесла ассистента почтового Іоакима Иберала зъ Нового Санча до Львова.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдѣнь 13 лютого. Для выслужєныхъ пбдбфїцїрбвъ має бути уложена окрема лі-ста въ ополченю, такъ, чтобы на случай по-требы можна ихъ заразъ ужити до службы.

Берлинъ 13 лютого. Радѣ державну для справъ роббтничихъ склїкано на сю пїятицу на засѣданье въ цѣсарскбїи палатѣ. Зсѣданье бдкре самѣ цѣсаръ а дальшїи на-рады будуть бдбувати ся поки що въ комїсіяхъ при участїи знатокбвъ.

Бухарештѣ 13 лютого. Парляментъ бд-кїнувъ обжалованье протївъ Браціана. Завтра бдбуе ся голосованье надъ обжалованьемъ прочїихъ міністрбвъ давного кабинету.

Берно 13 лютого. Зачувати, що Швай-царїа мимо выступленїа Нѣмечины въ справѣ роббтничбїи склїче межинародный конгресъ въ сѣй справѣ на день 5 мая до Берна и что Італїа возьме участь въ конгресѣ.

Надослане.

Д-ръ Іосифъ Добровольскїи
адвокатъ краевый
отворїетъ канцелярію адвокатску
въ Долинѣ.

Д-ръ Стефанъ Федакъ
отворїетъ
адвокатску канцелярію
у Львовѣ
пбдъ ч. 3. пляцъ Капїтульный (рбгъ Ринку ч. 23.)

Окуліста
Д-ръ В. ГЕЗАНГЪ
б. елевѣ-ассистентъ и операторъ на клініцѣ оку-лістичнбїи проф. Фухса у Вѣднїи, мешкае при ули-ци Третього Мая (Маеровскбїи) число 7 (де ц. к. Староство) и ординуе бдѣ 10—12 и бдѣ 3—5.

Користованя льоканїа капїталу
черезъ набутье удѣлбвъ зъ першорядныхъ
копальняхъ нафтовыхъ галицкихъ.

Набуваючи одинъ або кблкая удѣлбвъ въ рентовныхъ пбдпрїемствахъ копальняныхъ можна зыскати стабільный доходъ кромѣ зыомрти-заванїа вложенного капїталу.

Цѣна удѣлу бдѣ 250 до 360 зр. есть затымъ доступною и для особбъ менше богатыхъ.

Зголошеня на повѣсїи удѣлы прїймае
Людвикъ Виняржъ
у Львовѣ, Театральна ч. 6.

дае въ той мѣрѣ всякїи потребнїи поясненїи.

Неправильне травленье (запорѣ) може мати гбр-шїи наслѣдки, якъ се неодиный неудужїи гадае. По-знаки и болѣ, якъ напливъ крови, заворотѣ, бблъ головы, битѣе серца, бдбїванье, бракъ апетиту, умученїе членбвъ и т. п. появляють ся и нѣкто не знае, зъ бдкїи они зявїлись. Сѣла-жъ приведе си до порядку неправильне травленье заживши п р а в-дїиъ антикаря Рїхарда Брандта швайцарскїи пїгулки, по антикахъ за 70 кр., то и вбѣ наслѣдки запору усуне ся. Треба жадати все зъ етїкеткою: бблїиъ хрестъ на червонбмъ поли и пбдпїтї Рї-харда Брандта.

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

поручае прїмо зъ фабрики

СВѢТЛО

І а по 75 зр., ІІ а по 67 зр., за 100 кил.;
при замовленїяхъ 50 кильогр. 3%, а при
100 кил. 5% опусту.

Управшася подавати точно величину
свѣточъ и послѣдню стацию зѣлзїицѣ, до
котрой має свѣтло высылатися.

2998 **ДИРЕКЦІЯ.**

Всѣляки Листы заставни Товариства кредитового земского
 4 1/2 % Листы заставни Банку краєвого
 4 1/2 % Позичку краєву
 4 % Облігації пропінційні

Всѣляки облігації доугу державного
Зелзничий облігації першостви

Льосы державный и приватный
 продає подь найкористивішими условиями

Сокаль & Ліліант
 Домъ банковый и контора вымѣны у ЛЬВОВѢ

Поручена зъ провинціи выготовлює ся одвотною почтою безъ дочисленя провізіи.

Дуже користний папѣрь локаційный.

4 1/2 % Угорска позичка зелзничий державной въ сѣбѣ зъ р. 1889.
 4 1/2 % Ung. Staats-Eisenbahn Anleihe in Silber v. J. 1889.

Сей поручена вартый папѣрь несе понадь 4 1/2 проценты рѣчно, бо теперѣшный курсъ лишь около 96— платный дна 2 сѣни и 1 лина каждого року, гарантований и ипотечно записаний на доходахъ угорскихъ зелзничий державныхъ, равняє ся отже першоряднымъ листамъ заставнымъ продає по курсу денному.

АВГУСТЪ ШЕЛЛЕНБЕРГЪ
 у Львовѣ
 домъ банковый и контора вымѣны.
 Выдає квиты газетъ львовскихъ „НАДЪЯ“ ;
 передплата рѣчна на провинцію зъ р. 180.

ВРИ-

тѣхъ правдивый швейцарский и англійский, мыльнички, ремѣньки и марморки до острѣна, мыла, пензль и т. п.

поручає найдешевѣше

магазинъ товаровъ модныхъ, бѣлы мужского, товаровъ галантерейныхъ, вырѣбывъ ругавичинскихъ парфумерія и т. п.

БРАТОВЪ ЛАНГЕРОВЪ
 у Львовѣ ул. Галицка ч. 16
 Цѣнники на жадає даромъ.

Rösel's Zahn-Mundwasser

есть безперечно найлѣпшимъ средствомъ на бѣлы зубѣвъ и служить также рѣвночасно на удержанье и чистоту зубѣвъ. Ся бѣлы зубѣвъ и сланива вода до усть одбрасає цѣлкомъ звувою зъ усть. 1 флашка 35 кр.

R. Tüchler, Apotheker
 W. Rösel's Nachfolger
 Wien, I. Regierungsgasse Nr. 4.
 3354 2-13

Основанный въ роцѣ 1847.

Торговля и Складъ Винъ
ЛЮДВИКА ШТАЛТМИЛЕРА
 у Львовѣ, улица Краковска число 9.

Старъ вина угорскы лѣвичий и натуральны вина столовы бѣлы 42 кр. бут.

Знамениты Старки, Житицьки, Румъ и Арахъ de Goa.

Старъ Мѣды бут. по 1.00 1.50 2.50
 зъ лѣт. 8 лѣт. 15 лѣт.

Оригинальны вина шампанскы и правдивый Конякъ французскы першорядныхъ домѣвъ.

МАЛЯТА бут. по 1.50, 2.00, 2.50, 3.20, 6.00
 и 7.50 зр. 2849 130-?

МАЛЯТА БѢЛА бут. по 2.00 зр.

Цѣнники на жадає даромъ и оплатно.

Готель устроєный зъ комфортабель и коннаты бѣлы 55 кр. до 2 зр.

Реставрація у власномъ зарядѣ.

Базначеный на выставѣ гигиеничній сѣбнымъ медалемъ за старъ вина.

Еликсиръ до зубѣвъ Порошокъ и паста до зубѣвъ.

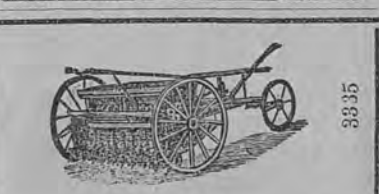
Пр. ОО. БЕНЕДИКТИНОВЪ
 въ монастыря von Soulas (Франція)
 Dom MAGUELONNE, Prior
 2304011 МЕДАЛЬ: Бурсахъ 1880 — Лондонъ 1884.
 найбѣльшій дозаченіи

Выпущено 1373 приоромъ въ роцѣ Петровъ Бурса
 „Щоденно употребляю Еликсиръ до зубѣвъ Пр. ОО. Бенедиктинъ въ скоблѣности коблѣхъ капель въ скляничку воды, тамъ же и лѣчиться порохавные зубѣвъ, бо черезъ те надає имъ бѣлого полмѣку и твердости та вѣдѣнась ясна и удержує ихъ здоровыми.

„Почу то роблю камины чистѣе съ сирѣднимъ прикуту, звертаючи усту на сѣй дамый и практичный зѣкъ, по есть найлѣпшимъ средствомъ цѣлющимъ и одинокое охороноу на бѣлы зубѣвъ“

Заг. вѣбр. 1807 г. 108, г. Croix-de-Seguer
 Готель агента **Seguin** Bordeaux
 Достатъ лѣжна у всѣхъ добрыхъ т. орголахъ переку, драгумеріи и аптеки 2765

Глядає ся молодшого пѣвца церковного исповѣданого (бурсака) безженного до Сянана. Вѣдѣна вѣдомѣсть въ урядѣ парохіальномъ. 3359 3-3

СЪВАРКИ
 найлѣпшого и найтравальшого рода поручає подь многолѣтною гарантією

Umrath & Comp.,
 фабрика машинъ господарскихъ Прага Бубна.
 Каталогъ на жадає даромъ.

Знамениты
 засѣдѣния можна переглянути СКЛАДѢ:
 у Львовѣ, ул. Городецка ч. 61.

Рѣдка нагода
 Задля перенесеня мого складу одягѣвъ зъ улицъ Галицкой ч. 8 на плацъ Капитульный ч. 3, устроивъ я выпродажу всѣлякихъ одягѣвъ мужескихъ и дѣтскихъ, футеръ подорожнихъ и мѣстовыхъ а также матерій вовняныхъ на метры низше цѣвъ кошту и надѣву ся, що П. Т. Публичность покориствує зъ тои нагоды, чтобы зяосмотрѣлись въ добѣрня а дешавъ сдѣлаи.

Выпродажа та лишь короткій часъ буде трѣвати.

Всѣляки замовленія выготовляє якъ наекорше и старанно.

Давидъ Шеваривальдъ
 у Львовѣ
 ул. Галицка ч. 8.

Война Европейска

найновѣйша гра товариска

продає ся въ перворядныхъ торговляхъ.

ЦѢНА 1 зр.

3327 12-?

Накладомъ В. Криштофовича въ Краковѣ.

На жадає примѣрники въ рускомъ языкѣ.

Вѣденскій Магазинъ „au Louvre“ у Львовѣ

Е. М. БЕРНФЕЛЬДЪ зъ Вѣднѣ, пл. Капитульный ч. 3.

Найбѣльшій складъ товаровъ у Львовѣ.

Сензационно дешавъ сталъ цѣны!

Найбѣльшій выборъ станиковъ триконовыхъ каждого рода по зр. 250, 320, 4, 5, 6, 8 до 12. До привѣд-ного закупка поручає ся: 400 штукъ кафтаниковъ триконовыхъ по зр. 350 и выше. Новосты: платья, вахлѣвъ, убрания до волосъ, коронки, ленты, матеріи балей, наряды балей до вступу. Новосты въ дамскихъ напелюхахъ, коронахъ, лентахъ, чѣпкахъ, запасахъ, хусточкахъ и панчохахъ. Великій выборъ ручныхъ робѣвъ и бѣлы для дамъ и дѣтей. Великій складъ нитяныхъ коронки, мережанныхъ выкладѣвъ для дамъ и дѣтского бѣлы.

Новосты въ дѣтскихъ суконкахъ и запасахъ по 70 кр., 120, 180, 3, 4 зр. 4 зр. Добра нагода купна доки лишь выставѣ припасу.

50 штукъ стѣбнованныхъ поволо-атласовыхъ колдеръ въ рѣзныхъ краскахъ штука 850, зъ атласового кашмиру 620, кофты бѣлы 195, 240 до 3 зр. Вѣсѣдній шепиль-кофты обостороний першорядныхъ зр. 125, друти величины 260, найбѣльшій сорты 390 зр. Кофы флигелъ по зр. 220, 290, 350, 5, 6, 9 до 12 зр., дерки зр. 145, 180, 250, 4 до 6. Кофы до подорожи и савей, имитация шкѣры тигра зр. 690, 850 до 12.

Правдивый вѣсѣдній Туинъ фланки и портіеры (все по парті) зр. 375. Марокко-фланки зр. 420. Требузонда-фланки зр. 475. Багдад-фланки зр. 450. Джутый портіеры (2 половини), 1 драперія, 1 амбраса, все разомъ зр. 175, въ лѣпшомъ родѣ зр. 220 до 290, до того одповѣдний гарнитуръ складочий-ся зъ 2 напъ на дѣжа и скатерти зр. 440 до 650. Комплетный прина-сованый бѣлы серпанковій фланки (Brüssel) на плѣ бѣло зр. 190, 250, въ найлѣпшомъ родѣ зр. 350 до 6. Великій саломовій кофры и дѣтскы кофры зр. 410, 480, 650, 750; англійскы стрижный бѣлы зр. 860 и выше. Остання ход-ника 8—12 метр. цѣлы останомъ 2 зр. до 450.

Одѣвъ кофровъ, кофты, колдеръ, кофрыковъ и показовыхъ предметѣвъ мѣстѣны на повѣрѣсь. Экспедиція фалияна у Вѣднѣ при ул. Rothenburgstrasse Nr. 37. Замовленія въ провинціи за посѣлатою або попереднимъ при-слаємъ грошей. Илострований цѣнникъ товаровъ выслася на провинцію даромъ и оплатно.

3263

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Магазинъ „au Louvre“, плацъ Капитульный у Львовѣ.

Поручаєся
ГОТЕЛЬ ВАРШАВСКІЙ
HOTEL WARSZAWSKI

подъ числомъ 5 плацъ Бернардинскій у Львовѣ
 (коло ц. к. намѣстницкаго, уряду мытового и иншихъ, бѣлы ц. к. генеральной команды).

Готель має 50 коннаты на 40 чисель подѣленныхъ по цѣнѣ бѣлы 60 кр. зъ постелею ажъ до 3 зр. за добу. За побути на 7 дѣвъ опускаєся зъ цѣны значный оупустъ. За насмъ мѣсячно платиться въ постелею и услугою одъ 12 зр., 15 зр., 18 зр., 21 зр. до 60 зр.

ТРАМВАЙ (сѣбна зелзнични) веде ажъ до готеля Варшавского.

Реставрація дома по цѣнахъ якъ найумѣренѣйшихъ.

3281 13-20

Зъ поважаньемъ **ЗАРЯДЪ.**

ДРАМАТИЧНІЙ ТВОРЫ
ГРИГОРІЯ БОРАКОВСКОГО.
 Цѣна 1-30 кр.
 Достатъ можна въ товарствѣ „Провѣста“.

І. ПСЕРГОФЕРА

Антика у Вѣднѣ

Singerstrasse Nr. 15,

„zum goldenen Reichsapfel“.

Пігулки чистачъ кровь, перше званый универсалны пігулки, заслугують вповнѣ на єю ностѣду назву, бо справдѣ есть много некудъ, въ котрыхъ тѣ пігулки знаменитого дѣлаи.

Одъ многихъ десѣтокъ лѣтъ розширенъ тѣ пігулки загално, поручаний многими лѣкарями и дуже мало родитъ єсть, де бы не було бодай малого припису сего знаменитого средства домового.

Пігулки коштуєть: 1 коробка зъ 15 пігулками 21 кр., пачка зъ 6 коробками 1 зр. 5 кр., при неоплаченій посѣлатъ 1 зр. 10 кр.

Коли прише ся напередъ грошѣ то зъ оплатною посѣлатою коштує 1 пачка пігуловъ 1 зр. 25 кр., 2 пачки 2 зр. 30 кр., 3 пачки 3 зр. 35 кр., 4 пачки 4 зр. 40 кр., 5 пачокъ 5 зр. 20 кр., 10 пачокъ 9 зр. 20 кр. (Менше якъ одну пачку не росылає ся.)

Просить ся выразно „J. Pserhofer's Blutreinigungs-Pillen“
 жадаєти на сѣувавати, чтобы записѣсь на накрывѣ кождои коробки бунъ спосѣбъ ужити зъ подѣисомъ **J. Pserhofer** и то **червонымъ** начеркомъ.

Бальсамъ на одморозенъ І. Псергофера 1 мисочка 40 кр. зъ оплатною присылкою 65 кр.

Сокъ рослинный на катаръ, хрипку, кашель и т. п. 1 флашочка 50 кр.

Американска масть на гостецъ, 1 фл. 20 кр.

Порошокъ противъ прѣтію ногъ, 1 коробка 50 кр., зъ оплатною присылкою 75 кр.

Бальсамъ на бышигъ (волѣ). 1 флашочка 10 кр., зъ оплатною присылкою 65 кр.

Есенцій жита (прагскы канѣлѣ) на поповсанный жолудокъ, зѣе травленіє и т. п. 1 флаш. 22 кр.

Англійскій бальсамъ чудовый, 1 флашка 50 кр., малъ флашочка 12 кр.

Порошокъ фйкерскій противъ кашля, 1 коробка 35 кр., зъ оил. присылкою 60 кр.

Помада таннохінінова І. Псергофера, найлѣпше средство на порѣсть волосъ, 1 давка 2 зр.

Универсалный пластеръ проф. Штедла, домовое средство на раны, боляки, и т. п. 1 мисочка 50 кр. зъ оил. присылкою 75 кр.

Универсална соль прочищаюча А. В. Булѣриха Знамените средство домовое на всѣ зада-ней нестраванности. 1 пачка 1 зр.

Кромѣ сѣхъ ту названныхъ средствъ суть на складѣ всѣ краєвыи и заграничній спеціальности фармацевтич-ный оглошуваний по часописѣхъ, а сѣе пашій средства, котры бы не были на складѣ, выслася на жадає скоро и дешаво.

Выслася почтою выготовлюють ся скоро за попереднимъ присласемъ грошей, бѣльшій замов-лєпъ также за посѣлатою.

При присылцѣ напередъ грошей (найлѣпше наказкою почтовою) выпаде и порто далеко дешевѣше якъ при посѣлатѣ.

3363 1-12

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. галицкогo

Акційного Банку Гипотечного

2222 190-?

купує и продає

всѣ эффекты и монеты

подъ найпривѣстивѣйшими условиями.

3% Листы Гипотечный и

5% Листы Гип. преміованый,

котрыхъ побѣла законъ зъ дна 2 лѣтня 1868 (Днев. в. д. XXXVIII. Ч. 93) и найвысшемъ постановѣ зъ д. 17 грудня 1870 р. можна ужити до укъщувана капіталѣвъ фоз-домыхъ, публичныхъ, казѣй супружескихъ войсковыхъ, на казѣи и казѣи

можно одержати въ сѣй Конторѣ.

(до выльсования зъ 10% премією т. є. по 110 за 100)

Всѣ припорученія зъ провинціи залагоджуются безъ роволоки по курсу денному, не числячи нѣякои провізіи.

При закупкѣ товаровъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдаєць и одѣвальный редакторъ Иванъ Бѣлей.

Пашѣрь зъ сѣбр. Черляньског.

Зъ друкарѣй тов. им. Шевченка, подь вар. К. Вѣднарского

Виходить у Львові що дня (крім неділі і рушних свят) о 5-й годині по полудні. Литературні доданки „Вибіркові найважливішіх новостей“ виходять в четверок, а в четверок в п'ятницю на чергову разом з „Ділом“.

Предплату і нисерати приймають: у Львові Адміністрація „Діла“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11. у Бюро газети ул. Карла Людвига 9. В Перемишлі Бюро газети ул. Довга 77 (стара пошта). У Відні M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Ganz, III. Kolonitzgasse 8. M. Stern I. Wollzeile 24. H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelk I. Stubenbastei 2. В Франкфурті і Гамбурзі M. Naassenstein & Vogler. G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Діло“ і наживоту за нисерати платити у Львові.

ДІЛО

Предплата на „Діло“ в літер. додатком в Австрії: за Галицією: на цілий рік . . . 18 гр. на цілий рік . . . 24 гр. на пів рік . . . 9 гр. на пів рік . . . 12 гр. на чверть року . . . 4 гр. 50 кр. на чверть року . . . 6 гр. на місяць . . . 1 гр. 50 кр.

у Львові: на цілий рік . . . 16 гр. на пів рік . . . 8 гр. на чверть року . . . 4 гр. на місяць . . . 1 гр. 35 кр. Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул. Баторія. Рукописи звертаються лише на попереднє застереження. — Редакція неопечатаніх віршів без морта Поодинокі члени коштують 8 гр. а в. Оголошення приймаються по ціні 6 гр. одні сторінки печатані, в рубр. „Надслани“ по 20 гр. а в. Подписи коштують по 10 гр. одні сторінки.

Справоздання з акцій виборчої в округі Бережани-Подгайці-Рогатинь.

I. В Рогатині.

З Рогатина пишуть нам під днем 13 н. ст. лютого:

„Врауши ваз славного вибору вчерашнього в Рогатині, розсвіт я сьогодні, щоби Вам бодай де-що розказати про той вибір. Позвольте однак, що я поперед натяну про правобори.“

Правобори були в багато місцевостях переведені або неправі, або при недозволенних средствах. В многих селах были правобори заповеджені на 2-гу годину з полудня, а комісар членичий (бо в дуже багато селах на правобори вдали яко правительственный комісар — членичий чи писарь дворян) прихав о 9-й годині рано и перевел правобори. Громадяне не сподівалися, щоби аж така велика могла бути різниця в годині призначеній на правобори, то й не збрала ся, а ввійти, уже поперед оброблені агітаторами, покликаних їхцем „своих“ людей и в одній хвилі забрали виборців. До многих місцевостей збривали комісар на правобори в асистенції трьох жандармів, а за ними являлися агітатори и громили, що „запомогі годожду дбати лише ті громади, що тримають з дворами“.

Однак, в дуже многих селах мимо всего правобори випали для Русинів добре. Але що-ж? Вношено протести и за кілька днів знов збривали комісар на нові правобори. Маж тым через кілька днів агітатори рознювали людей — и нові правобори звичайно вже не удавалися, особливо там, де нема в селі годон з руски стороны рвновваги дворови, світелі катедріе а часом же и ворожому рускому учелеви.

Настав день вибору посла. Поперед всего всіх здавало, що вибір посла ц. к. староста Райхельт визначав на годину 11-ту, коли звичайно вибір починав ся о годині 9-й. В тамтих двох повітах вибори були розписані ранче, а пр. в Подгайцях о 11-й годині були вже скінчені, то в Рогатині можна було ще перед початком вибору (бо почалися аж перед 12-ю) довідатися в дорожній телеграфній, якій поїшли вибори в тамтих повітах.

Але виборці з всіх сторін Рогатини почали з'їждатися и сходяться до Рогатина уже на 9-ту годину. А що серед — день торговий в Рогатині, то многі виборці хотіли поробити и свои приватні оруддя. Наші селяне з околиць Рогатина дуже горнулися до „русского склепу“ т. е. до „Народной Торговлі“ (одній тільки темній міщане рогатинській оминають ея и купують у жидів), для того багато виборців пустило ся за оруддями до „русского склепу“.

Однак — на превелике зачудованне — застають „Народну Торговлю“ замкненою! Що се має ся знати? В день торговий, до того в день з'їзду на вибір посла, коли Торговля могла бы більше, як звичайно, уторгувати, — она замкнена!

А що ось як стало ся?

Склеп „Народной Торговлі“ отворено, як звичайно, о 7-й годині рано, управа Торговлі мала найкращі надії на торг и ані погодилася, щоби приключило ся їй яке лихо.

Тимчасом о годині 8½ приходять комісар ц. к. старосты Мільнер до „Народной Торговлі“.

— По приказу ц. к. старосты маю перевести в Торговлю ревізію — відповів комісар Мільнер — а под час ревізії в склеп мусити бути замкнений.

— А не можна бы перевести ревізію, не замкнувши склепу? Нині день торговий, нині з'їзд на вибір посла. Хто нам зверне нашу утрату? Та й о що то властиво иде при той ревізії?

— Я сказав раз: склеп мусити бути замкнений, то й нема що дальше говорити. А о що иде, то скажу, як трохи загрію ся и відпочину.

— Та що вам, пане комісарю, гріти ся та відпочивати — сказав на пів-жарту управитель Торговлі, — з ц. к. старосты до Торговлі всего 20 кроків... Ну, нічо. Ц. к. комісар Мільнер почав гріти ся, відбивув пів години, а потім вже:

— Rewizja ma być przewidziana na podstawie doniesienia, że Torowla trzyma pokątny wyszynk!

— Пане комісарю, ніколи того не буало! — відповів управитель.

З'явив ся и пропінатор жидів и почав ревізію та слівство.

Розуміє ся, doniesienie було фальшиве.

Ц. к. комісар списав протокол. Управитель Торговлі зажадав відпалу того протоколу, але комісар відмовив.

Народу перед „русским склепом“ збрало ся множество, кождий балакав то сюди то туди, покинували головами. Минає година 9-та, 10-та — ревізія все ще триває, склепу не отворюють. Що се за диво?

Маж тым, як звичайно, управа рогатинської торгівлі вислала телеграму до дирекції Нар. Торговлі у Львові. Телеграма була написана в присутності комісара п. Мільнера.

Нарешті о 10½ ц. к. комісар скінчив ревізію, списав протокол, збрив ся до відходу и сказав до управителя Торговлі:

— Rewizja skończona, protokół spisany, ja odchodzę, sklep może już być otworzony, ale niech pan gości nie wpuszcza!

— Як то, пане комісарю — пытає управитель — gości nie wpuszcza? То лучше, нехай склеп таки стоить замкнений и не отворювати его нині.

— То ja tu zostawię żandarmów, żeby przestrzegali porządku.

И дійсно ц. к. комісар п. Мільнер, відходячи полишив в склеп „Народной Торговлі“ двох жандармів.

И сидять жандарми.

Минає година 12-та, 1-ша, далі-далі вже 2-га — жандарми все сидять в склеп „Нар. Торговлі“. Прийдє хто до склепу, знайомих жандармів, тай пытає их:

— А панове що тут робите?

— Mam polecenie.

— Та яке?

— Przestrzegać porządku.

— Та ніби як?

— Na przykład, żeby nie było pijatyki, co jest ustawą surowo zakazane.

— Ну и довго панове будете тут сидіти?

— Do odwołania.

Приходять люди на купю. О. Маркевич, парох з Юнашкова, прийшов до склепу тай править:

— Прощу мені бутельку вина!

— Nie wolno!

— То прошу мені бриндзі! — кажу я.

— Nie można!

Управитель пише и высылает другу телеграму до дирекції Нар. Торговлі у Львові: „Склеп отворений, але два жандарми сидять в склеп и не дають продавцям товарів“.

О годині 1-й прийшла до ц. к. старосты в Рогатині телеграма з ц. к. намістництва [на інтервенцію директора п. Вас. Нагорного, который з першою телеграмою поїшов був зарав до ц. к. намістника — Ред.].

Телеграма з намістництва наказала старосту ревізію завершити и склеп Торговлі отворити. Але ревізія була вже скінчена и Торговля була вже отворена од години 10½, а тільки управитель не міг предвидіти, що жандарми будуть в Торговлі сидіти, и не телеграфував того за першим разом, отже и в телеграмі од намістництва не могло бути наказу, щоби старосту усеуло жандармів из склепу. Ціль тую маю другі телеграмі высланий управителем рогатинської Торговлі о годині 11-й. Але з причини, що уряд телеграфічний був засланний денешими в справі виборів и з Подгайці, и з Бережан и з Львова, то друга телеграма Торговлі відійшла аж по виборі посла в Рогатині.

Мы не сумніваємося, що коли-б телеграма була відійшла до Львова скорше, ц. к. намістництво було бы наказало старосту забрати жандармів из склепу „Нар. Торговлі“, але остаточно обізнане выслати той телеграму справі не пошло.

Як-раз о годині 2-й, коли музика заграла на місті Jeszcze Polska nie zginęła на знак, що Заремба вибраний послом, жандарми вийшли из склепу „Нар. Торговлі“ — и вже тоді Торговля осталася без надзору.

Тепер перейдєм з Торговлі на саму акцію вибору посла.

Отже мусимо з прикрасією сказати, що такон огиди виборчої, яка була памятного дня 12 н. ст. лютого в Рогатині, певно не відбыває ся не то Рогатині, але и мабуть ніяке друге місто в Галичині.

Аражери вибору в Зарембі свикли на агітаторів християнську польську голоту з Бурштина и з Рогатина, останніх батярів, або як в сій околиці зовуть „півонів“, відвідува без чобіт и без чола. Таго голота вайостатившого сорта поштуркувала и била честних виборців, священників руских переслідувала и прозивала найогиднішими словами, и то не тільки тоді, коли священник був з виборцями-селянами, але и тоді, коли сам оден ишов містом.

Характеристична річ, що жиди рогатинські, ласі на заробок виборчий, побачивши, що дів християнсько-польска галастра, попустили в агітацію, щоби не зовсім спаскудяться компанією з батярами християнсько-польскими.

Вибір г. Романа Потоцкого в 1885 році, хоч як був фореований всякого рода деморалізацією, однак все ще мав характер якийсь зносний. Агентами г. Потоцкого були панки, они з'їхалися на вибір и агітували, правда, всім деморалізуємими ерестами, але не так огидно, як тепер голота польска. Тепер же в день вибору Заремби на посла не бачили мы в Рогатині ані п. Бігнера, ані п. Романовского, ані Манежко, ані Дідущакого — видно, що они не могли вже в такій акції солідаризувати ся з Торосевичем та Манастирским, — видно, що кров шляхотска озвала ся в них и сказали собі: Того już za dużo. Дня 12 н. ст. святкували свою орію: брутальність и груба сила розпаченов голоты без вскоренности и висту!

Ц. к. старосту рогатинське повислало честним виборцям карти легітиміційні аж 10 н. ст. лютого (отже на два дні перед вибором посла). Не диво, що деякі виборці прийшли до вибору без карт, не дбавши ще з карти. А трудно нині було добути дуплікаты. Од самого рана стояли жандарми в дверех старосты и не пускали до бора, бо ще не урадова година, а о 10-й знов уже не пускали без карт легітиміційних. Коли-ж деякі виборці приступили перед старостом до священника порадились, як бы роздобути карту, то зараз приїхали два-три батяри и безчестили священника останніми словами. Священник руский не міг через тую батярю слова промовити до виборця-селянина.

Жандармів мало ц. к. старосту доволі, тож можна було ними розпоряджати. Крім жандармів зайнятих денде (н. пр. 2 жандармів в Народній Торговлі), при довільнім вході до будинку старосты стояли 2 жандарми з надвору а 2 з середини, и в тій саль виборчий, як вущено туди виборців, утримувала ся жандармерія між виборцями — для порядку.

Вибір почав ся о 12-й годині. При виборі урядували: на горі комісар Мільнер беріг порядок; в саль перед столом коніст Гаванський обдирив карти; за столом сидів правительственный комісар — сам ц. к. староста Райхельт, а за ним же якась персона в уніформі. Розуміє ся, до комісії виборчої не допущено ані одного руского виборця (ані між тими, що вибрали виборці, ані між тими, що поклякали ц. к. старосту).

Почалося голосування. Що діяло ся при тій голосуванні, сего я Вам, Внов. читателі „Діла“, докладно описати не можу, бо даремна бы була робота — ц. к. прокуратура сконфіскувала бы, — то все буде докладно розказане в протесті, який буде безперечно внесеный до ради державнои.

При голосуванні уяло на Юліана Романчука 94 голосів, а на Зарембу 95 голосів. Але прому уважити, що староста з комісією 8 наших найневільніших виборців не допустили до голосування, а именно 7-ох виборців через те, що по допущенні селях повіту рогатинського сьм люди з тими самими назвами, що тых сьмох виборців, а сьмого нашого виборця не припустило до голосування дияго, що перед десятима літами, будучи вїйтом, сидів за якусь бурду в арешті. И за тых 7-ох перших другі виборці ринули, що то она взаєне сьм виборців, и за того 8-го рунув о. декант Макогонський з Липиці (бо то его парохіянн), що вже мав до десяти літ од часу, як сидів в арешті, — комісія таки тых відомох наших виборців не допустила до голосування.

Як сказано: 94 виборців голосувало на Юліана Романчука, а додати до того 8 виборців, наших певних, котрих не допущено до голосування, — то виходить, що повіт рогатинський дав Юліанові Романчуку 102 голосів.

Комісія вислала багато голосів даних Юліанові Романчуку фальшивих: Роман Романчук, Юлі Романчук, Ілі Романчук и т. п. Таких голосів начислено аж 40! Інших не можна собі тых фальшивих імені пояснити, як лише так, що хотіли виборці наші виразно и добре выговорювати ния кандидата, то комісія випустила до листів голосуючих ния перекурене агітаторами, певне думуючи, що не агітатори але самі виборці черкутуть. Після приватних нотаток деяких виборців, межа 94 виборців, що голосували на Юліана Романчука, було тільки 5 таких, що ния „Юліан“ зміняли по свому після народного выговору, — хоч и ті голоси не можуть бути числені нийому нині, лише Юліанові Романчуку, так само, як мабуть не квестіоновано голосів, котрі падали на Юліана Зарембу, Романа Зарембу и т. п. Ну, розуміє ся, тым виборцям, що голосували на Зарембу, помагало: деякі виборці отворили уста, уже член комісії Пентер, почмайстер з Бур-

штина, крикнув басом: Kazimierz Zaremba!

При кінцевім голосуванні, коли вже майже нікого не було в саль виборчий, стояли агітатори ще якихсь „співзвучних“ виборців. Розуміє ся, то вже мали бути самі для Заремби. Але комісія лучила ся при тій нагоді. Коли оден виборець підійшов до стола и висказав там згоду, що дає годос на Зарембу, він закричав: „Ні! ні! я на Юліана Романчука!“ А за ним же два зовсім несподівано для агітаторів віддали свои голоси на Юліана Романчука.

Наконець выголожено результат вибору в Рогатині: Юліан Романчук 48 годосів, Заремба 114 — решта розсріблені и неважкі.

Як оно так — се вже дійшов-бы з листів голосування.

По оголошенні результату вибору настала, розуміє ся, велика радість для агітаційнои голоты. для протекторів Заремби и для тых Хрутів, що за горівку, ковбасу та Юдінь гробі запродали свои голоси. Музика заграла Jeszcze Polska nie zginęła!...

А що-ж Русини — борці честні, неподкупні, совєтні, — словом: патріоти? А що-ж бы? Деякі плакали, як діти, з невимовного жалю. Я підходжу до одного честного сеголового виборця селянина та й кажу:

— Годі, батюку, чого плачете?

— А він мені відповів:

— Не чуйте, як wygrają: Jeszcze Polska nie zginęła!

— Не журьт ся, батюку, — кажу ему — усе в Божій волі! Нині грають они нам, дасть Бог мы заграємо им...

Старий потімв ся и отбєрє слюзы.

Надійшов виборець священник, приступив до мого виборця, стиснув ему руку та й каже до само:

— Не журьт ся, дядьку! Перевбудемо!

Вс ж знаєте, кілько Русин шкєр мав...

— Та сьм, пань отче!

— Ну бачите!

Богато сцен далось бы навести з того памятного дня 12 н. ст. лютого в Рогатині, але я вже и так розписав ся. Будь-що-будь, на мою гаду, Рогатинщина, давши при всіх звєстних обставинах звыжє сто годосів на руского народного кандидата, еписала ся добре. На другій раз чей Бог дасть лучше!

Справа підгаєцка

и урядова та півурядова праса.

Знай суть нашам читателям незвичайні факты, попередній вибір посла до ради державнои в Бережанах-Подгайцях-Рогатині а выкликавший не тільки в нашом краю але и далеко по-за его границями оправдану сензацию. Факты ті суть имено: відмовленє презеєм підгаєцкою ради повітровои саль тож-ж ради в Подгайцях на справозданє посольске послови и членови видлу краєвого д-ру Савчакови, забороненє підгаєцким ц. к. старостом згромадження виборців в цілі выслушаня справозданя д-ра Савчака, відликанє відпустки данон п. Романчуков на представленє свои кандидатуры перед виборцями, и наконець розмова д-ра Савчака з намістником г. Бадєнїм. Три перші факты оголошені були сьчас в „Ділі“ и в інших руских часописях, а за „Ділом“ подали их зарав и польскі краєві газети. Замітню при тій, що не тільки опозиційні польскі газети, Kurjer Lwowski и Nowa Reforma, але також Gazeta Narodowa и Dziennik Polski выступили против всіх тых автономічних и правительственных властей и особь, котрі безпосередно чи посередно були виновниками тых фактів.

Урядова и півурядова праса, Gazeta Lwowska, Czas, Przegląd, зразу мовчала, тільки оден Przegląd пробовав оправдувати поступленє з п. Романчуком. Аж выступила ще и Neue fr. Presse, котра в численних телеграмах з Львова не тільки подала факты за „Ділом“ и польскими газетами, але оголосила ще дуже характерніспічну розмову д-ра Савчака з намістником г. Бадєнїм. За нею оббавали ся и інші газети відьєнскі и провинціональні, и справа набрала широкого розголосу. Ще и тепер урядова и півурядова праса яківсь час мовчала, але видно, що и компетентні ефєры в Відні мусили до тых фактів привязувати більшу вагу, бо наразі той прас отворили ся уста, и посыпали ся пояснюваня, простованя и толкованя в Politische Correspondenz, в Gazet-і Lwowsk-й, в Czas-і и в Przegląd-і.

Найперше умістєла Polit. Correspondenz такий комунікат, повторений блтєм краєвими урядовими и півурядовими газетами:

„З компетентного жєрєла пишуть нам з Львова, що донесєне N. fr. Presse, після котрого презєс кабінету г. Тафе мав знєсти в дорожній телеграфічній заборону згромадження виборців, свиканого до Підгаєц-

членомъ выдѣлу кр. д-ромъ Савчакомъ, есть чистою выгадкою. Сю заборону внесла галицка президія намъ станица, ще въ томъ самомъ днѣ, въ котромъ д-ръ Савчакъ, зневолюмъ зачлиною вказанкою, закомуниковаемо ему зб сторони намѣстництва за посередничствомъ одного зъ урядниківъ, вивѣсь рекурсъ противъ заборони. Ярка неправдивость згаданого доносена кидас достаточне свѣтло на вѣрыдостойность дальшихъ доносенъ згаданон часописи о непосредной будто-бы интеренціи намѣстника гр. Баденього въ подѣлахъ выборовъ въ Подгайцяхъ, немѣнше о минимомъ „парламентованю“ намѣстника зб д-ромъ Савчакомъ за посередничствомъ урядника президіи намѣстництва. Що-до розмовы, яку мавъ д-ръ Савчакъ зъ гр. Баденьимъ въ часъ удѣленія ему аудіенціи, то було бы обов'язкомъ д-ра Савчака выступити въ интересъ правды противъ тенденційныхъ выгадокъ, утверждающихъ, будто-бы та розмова, котрою головною цѣлюю буда упереджающа вчливість намѣстника, мала прибрата характеръ драматичнон дискусіи, а навѣть довести д. конфліктъ.“

Тое простованье есть дуже обособлене. Передъ вѣсьмъ мусимо згадати, що д-ръ Савчакъ мавъ въ справѣ подгайцебей три разы розмову зъ п. намѣстникомъ. Першій разъ прибувъ д-ръ Савчакъ до президіи намѣстництва на запрошенье п. намѣстника днѣ 3 лютого передъ полуднемъ, и о той розмовѣ, котрою змѣсть зъ взглядѣвъ на нашу ц. к. прокураторію державну боямо ся за нѣмецкими газетами повтарятъ, писала Neue fr. Presse въ свомъ вѣтрнбнѣ н-рѣ зъ днѣ 6. лютого. Въ вечеръ того самого днѣ по сѣй розмовѣ одержавъ д-ръ Савчакъ телеграму зб подгайцебей староства зъ уведомленьемъ о заборонѣ агромадження выборовъ и днѣного на другій днѣ въ руськихъ газетахъ одблжкавъ то агромадження, до того зневолюмъ бувъ ще именню и тою обставиною, що староство свою заборону оголошено по вѣсьхъ громадахъ подгайцебей повѣту и остерегло выборовъ збд прибуваня до Подгайцъ въ днѣ заповѣданный, отже д-ръ Савчакъ мусѣвъ приукавати, що выборовъ въ наслѣдокъ того не появлять ся. На третій днѣ потѣмъ, днѣ 5. лютого, п. намѣстникъ переказавъ д-рови Савчакову черезъ шефа президіального бюро ц. к. намѣстництва, совѣтника Терлецкого, що заборона староства може бути знесена, а коли д-ръ Савчакъ одбавъ збтакъ и заповѣджене писмо староства, пошловъ того-жъ днѣ другій разъ до п. намѣстника зъ тымъ писмомъ, чтобы устно внести рекурсъ, котрый заравъ и бувъ уважливый. Очевидно, що вже за пѣзно було для д-ра Савчака одблжкене агромадження зновъ заповѣдати на днѣ первѣство призначеный (6. лютого). Отже Polit. Corresp., розводячи ся о аудіенціи д-ра Савчака, говорить очевидно о сѣй другій розмовѣ, коли N. fr. Presse, якъ мы згадали, писала о першій розмовѣ! Якъ посла того Pol. Corr. може вызвати д-ра Савчака, чтобы простувать доносенне N. fr. Presse, не можемо поняти! Д-ръ Савчакъ могъ-бы хва свазати, що бнѣ анѣ безпосередно анѣ посередно не причинявъ ся нѣчимъ до доносеня N. fr. Presse, але таке спростованье не могло бы мабуть нѣкому на що притати ся. А що до знесеня заборони староства, то д-ръ Савчакъ самъ въ свомъ оголошеню выразивъ ся „по скасованю ц. к. намѣстництвомъ казаку ц. к. староства“.

За комуникаціомъ Pol. Correspondenz появиъ ся другій комуникатъ въ Славъ, о котромъ мы вже згадували и котрый мы пояснили. Тутъ додасмо ще только ластъ презеса подгайцебей рады повѣтовон п. Литвинского змотивованьемъ одмвы саль рады повѣтовон. П. презесъ именованъ такъ паше до д-ра Савчака:

„Litwinów 30 stycznia 1890. Wielmożny Panie Radeo! Bardzo przepraszam, że na list WPa na dziś dopiero odpisuję, ale byłem dłuższy czas w Stryjskiem na polowaniu, w którym to czasie listy WPa na przysły. Zważywszy na krótkość czasu i rozmaite posiedzenia, które w pierwszych dniach lutego mam, możeby WPan Radeo łaskaw był przybyć do nas po 13 lutym, a w takim razie sala Rady pow. jest do dyspozycji WPana Radey, również i ja będę mógł korzystać z łaskawych zaprosin. Przy tej sposobności proszę przyjąć wyrazy szacunku i poważania, służa E. Litynski.“

Третій комуникатъ помѣстила позавчера Gazeta Lwowska въ справѣ одлустки п. Романчука. Урядова газета въ статьѣ п. н. Лвѣвъ, 13. лютого звертае ся противъ N. Reform-ы, котра за „Дѣломъ“ (с. 22 и 23) подала исторію сев одлустки, а ограничае ся на твержденю, що днѣ 3 лютого не було засѣданя краевон рады шкѣльнов, и п. намѣстникъ анѣ посередно анѣ безпосередно не дававъ нѣякихъ поручень о. Ильянскому. То само твержденне знаходить ся и въ передовій статьѣ Przegląd-у зъ того-жъ днѣ, котрою покликъу ся на загальнѣй вѣформация а додае ще отсе: „П. Романчукъ вивѣсь днѣ 2 лютого до дирекціи руськог гимназій поданье о одлустку, а дирекція ему одмовила, мотивуючи вглядомъ на педагогичныи“. Отже мы найкаторичнѣйше твердимъ: 1) що п. Романчукъ, улавши ся днѣ 3 (не 2) лютого рано до дирекціи гимназій о одлустку, тую одлустку одержавъ; 2) що пополу днѣ того-жъ днѣ дирекція на письмъ ту одлустку одблжкала; 3) що о мотивахъ педагогичныхъ анѣ въ письменноій одповѣди анѣ устно не було найменшон згадан (таке мотавованье при 3-днѣвній одлусткѣ зъ 7 годишныи шкѣльниками, ще до того въ початку повѣрку, не мало бы в найменшого змыслу), а въ письменноій одповѣди були только слова „дирекція видати ся споводованю“ безъ всякого мотавованя; 4) що дѣйствию бичаюю одблжканя даной одлустки бувъ вглядъ на намѣстника гр. Баденього. Сугаротивъ того всего обставина, ча того днѣ було засѣданье кр. рады шкѣльнов чи нѣ, має только зовѣсьмъ подрадне значенне.

Gazeta Lwowska въ томъ-же свомъ ко-

мунікатѣ выражае ся въ пронижнѣмъ тонѣ о wyjaśnienia ukraińskich organów, называючи „Дѣло“ źródło niezawisłości autentycznej. Намъ се выраженне въ урядовѣмъ комуникатъ урядовон газетѣ выдае ся давнымъ, бо оно зовѣсьмъ позбавлене тои объективности, яка въ такихъ разѣхъ есть указана. А що-до пытаня о „аутентичности“, то мы въ Gazet-у Lwowsk-бѣй по только неправдивыхъ ей доносеняхъ въ остальныхъ часахъ, котрѣ зъ рѣзныхъ сторѣвъ, навѣть въ урядовыхъ, добавали спростованъ, мусимо одмовити всякой компетенціи.

Масмо ще обговорити цѣлаву инспіровану статью Przegląd-у, але се мусимо лашати вже на другій разъ.

Реформа поступования сумаричного.

IV.

Дуже важною новостею, яку вводять проектъ, есть спростованье засуду. Коли въ засудѣ першон инстанціи суть похибки рахунковъ або аншй очевиднѣ, то сторона, котрої на томъ залежить може жадати спростованя збд судія выдавашого засуду. Судія має перелухати сторони, одбраты дорученіи вѣтъ примѣрныи засуду и справити похибки. Коли въ засудѣ другон инстанціи лучать ся похибки иншого рода, або коли въ представленю справы, яке повинне обнимати засудъ другон инстанціи знайдуть ся суперечности може кожда сторона въ рѣчницѣ 8 днѣвъ жадати спростованя засуду въ судѣ другон инстанціи. Судъ вынечать терминъ, перелухае сторони и рѣшати, чи засудъ має бути спростованый. Коли бы тымчасомъ внесена була ревізія судъ має здержатись зъ предложеньемъ ей ажъ до скѣченя поступованя вглядомъ спростованя.

Що-до реституціи подае проектъ постановы дуже подобной до постановъ закона о поступованю въ справѣхъ дробныхъ. Реституція за-дѣя злон обороны не має туть зовѣсьмъ мѣща. Реституція зъ причины заедбаного рѣчницѣ має бути внесена въ прѣтягу 8 днѣвъ збд уступлена перешкоды.

Окремій рекурсъ суть можливѣ лишь противъ рѣшень, котрыи судъ: 1) одмовивъ введеня поступованя сумаричного або здержаню до поступованя; 2) одбнувъ поданье зъ оправданьемъ несправленя на терминъ, або рѣшати, что-до ульшого терминъ что-до якого средства правного; 3) орѣкъ о обявѣ звороту коштовъ; 4) одбнувъ одблжкѣ на тайномъ засѣданю; 5) выдавъ въ другій инстанціи рѣшенне, котрымъ признавъ неважнѣсть засуду першй инстанціи. Кромѣ тыхъ 5 случаевъ нема окремого рекурсу, за то можливе есть все представленье (въ томъ зновъ важна нѣбѣсть) до того судія, котрый выдавъ дѣтѣе рѣшенне и котрый може его змѣнити. Рѣчницѣ до внесеня рекурса выносьть 8 днѣвъ. Рекурсъ мусѣтъ бути подписанъ адвокатамъ. Противъ рѣшень другон инстанціи можна вносити рекурсъ такожъ устно, однакъ въ асистенціи адвоката. При надзвичайномъ рекурсѣ ревізіонномъ обявляють правила надзвичайнон ревізіи.

Кавціи акторичнон можна жадати лишь въ другій инстанціи и то лишь тогдѣ, коли позаватель вивѣсь одблжкѣ. Поданье что-до кавціи поставити належить вже въ одповѣди на одблжкѣ. Судъ апелляційный має перешести окрему надъ тымъ пытаньемъ розправу, а коли порѣшитъ, что одблжкующій ся має ажити кавцію, то мусѣтъ быти на вызначенномъ терминѣ зложити або кавцію або присагу убожества, бо внакше буде уважаний яко одступившій збд одблжкѣ.

Що-до езекуціи обявляють постановы патенту зъ р. 1845 въ малыхъ змѣнахъ. Змѣны тѣ лежать именню въ томъ, что до подавн о езекуціи не треба долучати засуду тогдѣ, коли той засудъ бувъ оголошеный въ присуствѣ обохъ сторѣвъ и ставъ правосильнымъ; дальше, что надзвичайна ревізія не здержуе езекуціи, котра однакъ має бути лише провізоричною, коли езекутъ выкаже безбѣзпечность шкѣды, котру лишь дуже тяжко можна бы повернути. Езекуція провізорична має бути позволена и тогдѣ, коли позаватель вивѣсь одблжкѣ противъ безосновного засуду першон або другон инстанціи. Въ поступованю езекуційномъ выносьть терминъ до рекурса въ все 14 днѣвъ.

Взаяця належить згадати про причины неважнѣсти поступованя, якѣ знае проектъ. Неважнѣсть поступованя заходить послѣ постановъ проекту въ случаяхъ: 1) коли рѣшати справу таку судія, котрого самъ законъ або сторони спеціально збд той справы выключили; 2) коли судъ не бувъ належито обосаженъ; 3) коли засудъ выдавъ судъ некомпетентный; 4) коли въ часѣ розправы сторона або зовѣсьмъ не была заступлена або въ случаяхъ, коли законъ wymaga заступеня адвоката, сторона сама або не черезъ адвоката заступалась; 5) коли порѣшено справу не належачу до компетенціи суду взагалѣ; 6) коли выключено несправно янѣсть розправы; 7) коли переведене поступованье має таку хибѣ, котрої могла становити перешкоду докладного розбизнаня и належного офѣшеня справы; 8) коли уложенье засуду есть того рода, что не можна на певно сконстатувати его мысли.

Въ вѣсьхъ случаяхъ неважнѣсти має бути засудъ и цѣле до поступованья яке неважне знесене. Зъ причинъ збд 1, 2, 3, 5 и 6 наведеныхъ може судъ другон инстанціи уневажнати все на тайномъ засѣданю безъ окремон розправы. Коли засудъ уневажнѣть а нема потреби переводати ще разъ розправу може судъ другон инстанціи рѣшати о неважнѣсти рѣшачасно одбнувати повѣтъ. Коли-жъ показуея потреба доконче перевести ще-разъ розправу належить переказати справу судови першон инстанціи, а кождой сторѣвъ вѣдно по правосильности рѣшеня о неважнѣсти жадати збд суду першон инстанціи вызначеня рѣчницѣ до розправы.

То суть годовый постановы проекту. Въ порѣвнаню зъ теперѣшнымъ станомъ рѣчи вносати они богато поступу въ нашу цивильну процедуру, однакъ загальнымъ хибамъ ен не суть они въ силѣ зарадати безъ повной реформы цѣлон процедуры и безъ конечной реорганізаціи цѣлого судѣвництва.

О д о з в а .

По допусту Божому навѣстило нашу землю велике горе, нужда неурожаю, а страшный безпошадный гѣбѣ — голодъ заглянувъ уже подъ курій стрѣхы, простарачуи туда свои цѣпныи руки. Гроза нещастя дойшла всою до крайнон точки и зб вѣдѣта чути одну и суму пѣню о голодѣ, о холодѣ. Наше селянство и маломѣщанство, живне жерело и корѣнь народу, находять ся майже на краю гибели. Страждущихъ чимъ разъ больше, а розмыры нужды чимъ разъ страшнѣйшѣ, нема памѣ для худобы, не ставъ вже що бѣти для людей. Помѣчь зъ сторони краю а державы, хоть якъ велика, показуея недостаточною. Приходять ся одблжкнутись до чувствъ човѣчколюбия и публичного милосердія; треба народови подати помѣччу руку, чтобы его избавити збд голоднов смертю.

Въ виду такого мрачного образа неволѣ нашего брата-хлѣбороба — утворивъ ся у Львѣвъ кружокъ добровольчыхъ руськихъ людей яко комитетъ для спомоганя голодующихъ въ вѣсходній Галичинѣ, дѣставши дозволѣ збд мѣншества внутрѣшнихъ справъ зъ 22 сѣчня с. р. ч. 203 на збране въ той цѣли жертвъ въ нашомъ краю и въ другихъ коронныхъ провинціяхъ Австріи, якѣ и удостоившисъ архіерейского благословеня зъ сторони Виреосъ. митрополита гал. Руси, приступае въ Богомъ до дѣла.

Одываемиосъ длятого сямъ до спѣвучья Землячествѣ, обявляемиосъ нашего краю, въ ту година загальнон нужды народу. Хто скорѣй о горѣ голоднон люду, хто внаеме его страдальчеськимъ водамъ, а не хоче его ослаблена або навѣть погибѣти, въ чий грудѣ не замерыи что човѣчскѣй чувства, кто есть вѣрнымъ сыномъ своегъ отчизны, — той поспѣшитъ зъ лѣстою по силамъ, по возможности, проявляючи човѣчколюбіе и соучастье для нуждающаго ся в обремененныхъ соплеменниковъ.

Земляч! Сарый, голодующій народъ озирае Вашю помощь, нѣбы якора спасенія и буде за Васъ вносити горячі молитвы вѣчности.

Жертволюбіе — то доблестна и традиційна черта руського племенн. Жертволюбіемъ построили мы „Народный Домъ“, звагли сотвѣть церквей, абудували школы и бумсы; запо-можимъ же жертвами и нашу селянскую братію въ ея печальномъ положеню. У насъ нема магнатѣвъ, нема капиталистѣвъ, но есть тепле патриотичное сердце, есть солидарность и единодушіе, де разводитъ ся о благо народу.

Закяточный або бѣдѣйшій, грамотный або простолудный, священникъ, урядникъ, учитель, купецъ, ремесленникъ — всѣ принестьте хотя найменшу лепту на жертвенникъ отчизны, пражержуючисъ евангельскихъ словъ: „Имѣйшь мало, дай мало“, но хоронячи при томъ старе якъ свѣтъ выреченье: „Подвѣйно дае, хто скоро дае“. Если и не одверяемо нещастя зовѣсьмъ, то бодай ослабимъ салу голоду, его обявы и наслѣдки.

Покладаемъ, что нашъ голосъ, поднесенный въ интересъ вуждующихъ нашихъ братѣвъ, найде сочувственный одблжкѣ въ сердцахъ мѣлобѣвъ и въ результатѣ засѣдѣть о несокрушимой силѣ общности руського народу, якъ въ днѣ радости такъ и въ часѣ скорбы и печали.

Жертвы належать присылати на адресу комитету въ „Народный Домъ“ у Львовѣ, або въ редакцію руськихъ газетъ. Каждѣ подаяніе буде внесене въ списки и оповѣщене печатію.

Львовѣ, 2 (14) лютого 1890 р.

Одъ руського Комитету для голодующихъ у вѣсходній Галичинѣ.

Богданъ А. Длудчикій, предѣдатель; Мил. Малиновскій, д-ръ П. А. Добрянскій, мѣсто-предѣдатель; Ор. О. Авдиковскій и др. члены комитету.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

На четверговѣмъ засѣданю палаты послѣ збдывѣданъ президентъ министровъ гр. Таше на большѣ интерпретаций, а мѣжь иншыми такожъ на интерпретацию клерикальнѣ въ справѣ антирелигіозныхъ демонстрацій на похоронѣ вѣдѣнскаго поэта Анцѣнтрѣбера. Министръ сказавъ, что слѣдство не выказало, что бы бесѣды, выгодошый надъ могиллою помершого поэта, мѣстили въ собѣ чтось противъ религіи або були небезпечныи для публичного спокою.

Обѣсла приступлено до дальшон дебати надъ закономъ о управлѣнню жидѣвскихъ громадъ вѣрословѣдныхъ. Промавляи комитетъ правительственный Ритгеръ и пос. Пиньскій за закономъ, а по нихъ пос. Лигеръ яко генеральный бесѣдникъ противъ закона. Лигеръ находить въ томъ законѣ лишь то одно добре, что бнѣ сполучае вѣсьхъ жидѣвъ разомъ, богачѣвъ и бѣдныхъ, бо бѣдай высту-пляютъ и самѣ противъ терроризму богачѣвъ. Дальше звернувъ Лигеръ зновъ на тематъ уживаня въ жидѣвскомъ ритуалѣ христіаньскон крови и доказувавъ, что вправдѣ нема вѣра жидѣвска противать ся уживаню крови, але все таки суть доказы, что були таки фанатики, котрѣ того доукавали ся. Въ такихъ случаяхъ боронять жыды виноватыхъ и самѣ тому винны, что одтакъ кидас ся подозрѣнье на нихъ вѣсьхъ. Вирочомъ антисемитизмъ має свое жерело въ зовѣсьмъ чымъ нибѣмъ, не въ нева-

ности религіозной, але въ томъ, что жыды загортяють для себе вѣсь заробокъ способами заказанными; головно же повстанъ антисемитизмъ черезъ жидѣвско-либеральну прасу, черезъ ея продажный и терроризмъ. Бесѣда Лигера зробила велике вражѣнье якъ въ самѣй палатѣ такъ и на галеріяхъ, котрѣ були биткомъ набиты жидами и антисемитами. Обѣсла заявивъ пос. Менгеръ, что має листы зъ подписами вѣсьхъ дѣкарѣвъ въ Герн-дорфѣ, котрѣ заперечують рѣшучо, будто бы котрыи-сь зъ нихъ — якъ то доказувавъ пос. Тиркъ, — оглядавъ христіаньску дѣвчану, зъ котрой жыды кровь точили. Середъ величезного заколоту и крику: „Наведѣть назывще! старрае ся промовити Тиркъ, а добывшисъ до голо-гоу каже, что зъ того факту не выискувавъ бнѣ нѣякихъ заключень. Коли Тиркъ ставъ обѣсла говорити до фактичного спростованя, повстанъ на галеріи такъ страшный крикъ и свистъ та псыканье, что президѣть палаты мусѣвъ ажъ казати опорожнити галеріи. Ме-жѣ самими послами настала була сварка и крикъ и треба було дебату перервати. Коли одтакъ розпочала ся дебата знову, промовивъ пос. Патай и ставъ доказувати Блюхоня, что не правдою есть, будто бы его шуритъ а одивъ зъ антисемитскихъ проводировѣвъ Феттеръ дѣбавъ коли небудѣ якихъ добродѣйствъ збд жидѣвъ. На то одбчавъ Блюхъ писмо Феттера до настоятеля вѣдѣнскаго кагалу, Кона, въ котромъ такъ сказано: „Нѣ-коли и нѣхто не зъ моихъ пріятелихъ хри-стіанъ, не давъ менѣ доси такой помощи, якъ вы.“ (Въ палатѣ наставъ смѣхъ и роздалась оплески.) По снѣхъ оценѣхъ наступило справо-здание референта пос. Гиньшоа, а одтакъ у-хвалено приступити до генеральной дебати.

Полѣ конецѣ засѣданя постановѣть ще пос. Кравай интерпретацию до гр. Ташеого въ справѣ вѣстныхъ рескриптовъ нѣмецкаго цѣ-саря. Овъ зачитувавъ: 1) Чи не можна спра-ведливо прускусати, что обставина, что въ рес-криптахъ цѣсарскихъ не наведено и Австро-Угорщина, стоять въ якойсь звязи зъ умовами обохъ дежѣвъ опертыи на ихъ союзъ зъ со-бою, посла котрыхъ порозумѣнье обохъ есть рѣчно само собою зрозумѣло? — 2) На слу-чай подтвержденя першого пытаня, чи угорске правительство стоять въ той хвилѣ на томъ с-мѣмъ становищи, яке заняло мнучового ро-ку что-до управлѣнненя справы робничов, котре порушѣла Швайцарія, спеціально же, яке становище думае заняти правительство су-противъ справѣ, котру порушѣвъ цѣсаръ нѣ-мецкій въ своихъ рескриптахъ.

На вчерашнѣмъ засѣданю палаты по-слѣ збдывѣданъ правительство проектъ закона о переселѣню до вѣрѣвъ, репрезенто-ванныхъ въ радѣ державной, боцокъ значеныхъ въ краяхъ угорскихъ и о заказѣ означуваня боцокъ приватными знаками. Зъ порядку днев-ного приступлено до дебати надъ закономъ о жидѣвскихъ громадахъ вѣрословѣдныхъ. При спеціальной дебатѣ надъ §. 1 промовляли послы: Жакъ, Кайзеръ и Вайтлофъ; обѣсла выступивъ ще референтъ пос. Гиньшоа въ оборонѣ жидѣвъ противъ антисемитѣвъ. Зверта-ючисъ до антисемитѣвъ сказавъ бнѣ: „Пока-вашими змаганнями крые ся зовѣсьмъ что иншого; вашъ прапоръ не есть чистый. Зъ всего напо-го и ступованя видко, что бнѣ не може бути чистый!“ Слова тѣ якъ и взагалѣ цѣла бесѣ-да Гиньшоа выкликали велике розярѣненне се-редъ антисемитѣвъ и они стали домагати ся голосу. Наконецъ одозвавъ ся Филъ: „Мушу запротестувати противъ того, чтобы о сторон-ничѣвъ политичномъ, котре має тутъ въ радѣ державной свою репрезентацию, говорено, что его прапоръ не чистый.“ На то замѣтивъ пре-зидентъ, что протѣстъ не есть фактичнымъ спростованьемъ. Филъ жадавъ одтакъ, чтобы президентъ давъ референтови нагану, але пре-зидентъ на то не згодивъ ся. По малѣй ще перепалцѣ зъ Кайзеромъ и Тиркомъ ухвалено §. 1 сего закона безъ змѣны. Пра §. 2 заявивъ пос. Краваттеръ, что въ виду сего предложѣня бнѣ стонть на становищи права американьского, послая которого держава не повинна займати ся культномъ поодинокихъ сусильностей и оказавъ, что бнѣ буде длятого голосувати противъ сего параграфу. Полѣ ко-нецѣ засѣданя предложѣнь ще мнѣ. Дунаев-скій проектъ закона о одписаню галицкаго довгу индѣмнізаційного въ сумѣ 75,172,560 вр.

До кѣміи для розмеженя судовыхъ по-вѣтѣвъ въ Чехахъ посла народности инеува-ли Ригеръ и Шмейкаль по дѣохъ мужѣвъ довѣри въ своихъ партій. Шмейкаль назва-чавъ д-ра Шлезингера и д-ра Вальдера. Молодо-Чехи скликали зборы своихъ мужѣвъ довѣри до Праги на днѣ 20 н. ст. лютого и будуть обговорювати на нихъ стано-вище своихъ партій до постановъ чехо-нѣмец-кон угоды. Зачувати, что молодѣ-Чехи одбн-нутъ большу часть тыхъ постановъ яко швѣд-ливый для чеського народу.

Кн. Александръ Батенбергскій або теперѣшый гр. Гартенавъ, котрый рѣкъ тому назадъ оженивъ ся зъ спѣвачною па-новою Лѣоніантеръ и осѣвъ бувъ въ Грацу — при-ѣхавъ бувъ днѣ 11 с. м. до Відни и заравъ на другій днѣ ходивъ до войсковон канцѣла-рии цѣсарскон а одтакъ до министерства вой-ны. Въ четверъ бувъ бнѣ вже въ Пештѣ на довшій аудіенціи у цѣсаря а одтакъ бувъ за-прошений и на обѣдъ до цѣсаря. Загальнон говорятъ, что гр. Гартенавъ старае ся о при-нятіе до австрійского войска. Мадарскій газетъ доносать зновъ, что гр. Гартенавъ складавъ лишь подяку цѣсареві за принятіе его въ ав-стрійске подданство. Зъ другон сторони есть зновъ вѣстѣ, что гр. Гартенавъ прѣѣхавши до Будапешту и станувши въ готѣли збд „Королевою англійскою“ заставъ вже тамъ писмо зъ вѣнѣтою: „Одъ ген. адъютанта Го-цъ и к. Величества“ а писмо было адресоване: „До Г. Свѣтлости ц. и к. полковника 6 полку драговѣвъ гр. Александра Гартенавъ“.

Скѣлько правды на вѣсьхъ тыхъ вѣстѣяхъ

годь знати, але фактомъ есть, що вѣденскій и берлинскій газеты почали на серію трактувати и коментувати справу гр. Гартенавъ. Такъ каже W. Allg. Ztg., що цѣсарь Францъ Іосифъ не мѣгъ ще доси рѣшити ся на принятыє гр. Гартенавъ до австрійской арміи а то щѣ взглядовъ на Россію; теперь же, коли Россія не перестає дальше вести свою роботу въ Болгаріи, то и Австрія не буде потребувала довго руководити ся якимись взглядами. Въ Берлинѣ коментують зновъ вступленіє гр. Гартенавъ до австрійского войска яко рѣшучій крокъ зъ стороны Австріи.

Вчера одвернув цѣсарь вѣмецкій особисто раду державну для справъ робѣтничихъ и мавъ дошу бесѣду, въ которой высказувавъ причины, за-для которыхъ сдѣлано ту раду. Цѣсарь сказавъ, що держава повинна конце взяти въ оулку робѣтниківъ, которыхъ не разъ дуже выискують. Працю дѣтей и женщинъ треба конце обмежати а то якъ зб'ягледѣвъ моральнихъ такъ и для поднесеня житя родногого; однымъ словомъ ставъ робѣтниківъ треба конце полизшати. Треба однакожь добре розважити, якъ далеко можна то полизшене повести, щобы черезъ приписъ въ користь робѣтниківъ не потерпѣвъ взагалѣ промыслъ вѣмецкій и щобы той промыслъ мѣгъ удержати ся на торгахъ заграничныхъ, бо въ противнствіи случаю зашкодилось бы самимъ робѣтникамъ.

Французський міністеръ дѣлъ заграничныхъ Спілье подавъ радѣ міністрівъ до вѣдомости, що правительство нѣмцевъ прислало Франціі запрошення до участі въ конференціі робѣтничій. Спілье заявивъ, що закъмъ буде двоповѣдъ, буде чекати за остаточай поясненія нѣмцевомъ дальшоматія що-до рѣзныхъ справъ.

Республіка уперала ся скоро з орлеанським претендентом засуджуючи его на два роки в'язницї за порушення закона против претендентів, але и ки Орлеанський осягнув свою ціль, бо в очах своїх прихильників став ся не лиш мучеником за монархічну идею, але заявив ся и чоловіком сміливим и енергичним та викликав бодий маленький заколот в Парижі. О демонстраціях орлеаністів зараз по засудженю в'язня ми вже доносили а тепер маємо другу таку демонстрацію до заготованя. Студенти з роялістичного табору устроили онгод в честь ки. Ліше пар в котрім взяло участь окол 600 осіб. Республіканські студенти ремонстрували против того и підчас коли на пар підношено тоасти в честь ки. Орлеанського, кричали они: Най живе республіка! Роялісти відповідали криками: Прочь з республікою. Демонстрація закінчила ся тим, що вмишала ся поліція и арештувала вільканацять студентів.

Зъ коротенькихъ вѣстей телеграфическихъ
якъ наслѣдъ въ послѣднѣхъ дняхъ изъ Лисбона,
мы не можемъ собі докладно представить ситуацію
въ Португаліи, але то можна вносити, що рухъ
республиканскій въ сѣмъ краю росе чимъ разъ больше и що разъярене на
Англію зовсѣмъ ще не ослабло. Въ четвертъ па-
полудни мало дбути ся въ Лисбонъ вѣче на-
родне въ Коллеоумъ, але правительство за-
казало, а массы народу стали тогды збирати
ся на плацу Домъ Педро. Въ колѣоумъ мѣ-
сцячь выступили республиканскій бѣдѣвникъ и
стали промавляти до народу, але и заразъ я-
вила ся полиція та почала розганяти людей а
богато навѣтъ арештувала. Мимо того въ мѣ-
стѣ не наставъ спокій а народъ не переставъ
демонструвати протавъ правительство. Вчер-
а и позавчера збирали ся демонстранты въ ночи
и ходяця улицами выкрикували: „Прочь зъ
правительствомъ!“ Полиція не могла дати со-
бѣ рады и завозвала ажъ войско до помочи.
Арештовано зовѣтъ много людей, а мѣжь тими
и членовъ республиканскаго клубу, въ наслѣ-
докъ чого прийшло ажъ до бѣвки зъ войскомъ.
Народъ хотѣвъ конче дѣвати арештованныхъ.
Щобы до сего не допустати, перенесла полі-
ція арештованныхъ на корабель военный. Ар-
ештованныхъ на кораблѣ має бути 141 особъ и
всѣ они будутъ пѣтъ конецъ сѣдующаго тяж-
дѣя поставленъ передъ судъ. Правительство
дало спѣзнати оппозиційнѣ прасѣ, щобы она
выступала умѣреннѣше, бо правительство не
злаяка ся ужити и найострийшахъ мѣръ. Здає-
ся, що правительство, щобы покрити свою
слабѣсть супротивъ Англіи, zaczyna тецерь
щось думати о средствахъ военныхъ и забирає
ся до зброна арміи; на ту дѣль мають та-
кожь збирати ся публичні складки. Король
жертвувавъ зъ своихъ фондѣвъ 500.000 фран-
ковъ.

Въ Занзибарѣ настала сими днями возмѣтъ несподзяно змѣна престола. Вчерашній телеграмми принесли именню вѣсть, що султанъ Занзибару Сандѣ-Кали са-беуъ Сандѣ померѣ. Близшихъ вѣстей о сѣй загадочной смерти не нема, а зъ коротенькой вѣсти, яку подаю бюро Райтера, выходить лишьто, що смерть султана уважавъ ся въ самѣмъ Занзибарѣ загадочною. Згадае бюръ подае ось такую коротенькую вѣсть: Тѣло султана занзибарского привезено въ четверѣ до мѣста. Д-ръ Чарльзворсѣ, лѣкарь англійского консулату и д-ръ Мертенъ, лѣкарь зъ англійского пащирного корабля, глянувши тѣло и сконстатували, що нема нѣякихъ ознакъ неприяродной смерти. Похоронъ мавъ бдбути ся ще въ четверѣ вечеромъ. Султаномъ Занзибару прокламовано Сауда-Алло-го, брата помершого султана. Фактъ змѣны престола вѣстификовано консулмъ.

Рухъ въ русскихъ товариствахъ.

— Засѣданье центр. выдѣлу тов. „Просвѣта“ въ днѣ 11-го н. ст. лютого 1890.

1. П. К. Паныковский взявъ до першої рецензії кілька рукописей Чайченка; п. Колеса взявъ рукопис п. заг.: „По кажиновому мості“ и „Бодяи моци не мало“; п. Завлянский взявъ „Про хворостову рослану“, а п. Бзледей „Про рідъ людскій“ о. Ив. Негребного.

2. Проф. Гладивовичъ здавъ справу в
рукописи д-ра Евг. Олесницького, п. заг. „Кон-
куренція шкільна“, а д-ръ К. Левицкій взяв
її до друку рецензія.

3. Выдѣль принавѣ до вѣдомости, щѣ книжечка за лютый ц. заг. „Про городану О. Степовика, уже выйшла, а вызначивъ ре- мунерацию за поправленіе и коректу.

4. Выдуть рыванье обходится вразь пять
нишими рускими товариствами роковины смерта
Т. Шевченка дня 24 я. ст. марта вечер
комъ музыкально-декламаторскимъ и выбрать
до комитету, котрый має заныти як урядж
няемъ его, зъ помѣжь себе проф. Иларія Ого
новского, а зъ по-за выдуть рыванье запроси
ти адвоката краснаго д-ра Стефана Федана.

5. Водьль прийнявъ до вѣдомости бѣ-
мочу бѣдовѣдъ ц. к. войсковому географічно-
го заведенія у Вѣднѣ на просѣбу о выгтовле-
ннѣ етнографічної карты Руси-Украины и рѣ-
шивъ упросити п. д-ранда Величка у Вѣднѣ
щобъ занявъ ся выгтовленнємъ згаданой
карты.

6. На внесение Вп. головы д-ра Ом. Огновского, выдвиг ршивше поставити дубовый крестъ на могилѣ бл. п. Мнх. Осадцы, много заслуженного ученого и патриота.

7. Виділів прийняв зь подякою до вѣдомости, що Хв. редакція „Дѣла“ дарувала до бібліотеки товариства 3 книжки, а п. Щербань одну.

8. Выдѣлъ принявъ до вѣдомости подяку Хв. выдѣлу товариства взаимной помочи дя-
евѣ гр. кат. епарх. станіславѣвской и выдѣ-
лу чинальнѣ въ Волкѣвцѣхъ за дарованіе кни-
жокъ выдава. «Просвѣтъ».

9. Выдѣль принявъ въ члены товариства Спирид. Бафта въ Лолянцѣ, Аадр. Котля въ Плесковцахъ, Братство церк. въ Олександряхъ чатальную въ Малаховцахъ. Нав. Межблрозкого въ Макс. Плъшка въ Угрюнъ, Оуфурѣ. Вѣдатовича господа въ Ивана Бедель учителя въ Перевѣзѣ. Из. Сербана въ Калыши

Вас. Микитюка въ Сумнѣ, Кар. Рекрута въ Зальцго, Гр. Бойчука и Сем. Краевского въ Иваню пустѣхъ, Вакт. Шараневича ц. к. почт. мастера въ Курянахъ, „Руске Касино“ въ Стрыю, Ол. Фешовича правника у Львовѣ, Ив. Говныкова въ Хривевѣ, Юр. Федусевича въ Золотѣ, Андр. Арсенчука въ Колодобрѣцѣ, К. Вея въ Дроговичаяхъ, Вас. Коляджина въ Ярославли, Ив. Гуменикова въ Колодѣвцѣ, чистальню въ Волкодѣяхъ, чистальню въ Вербѣвцѣ, Стеф. Пристулу въ Коршминѣ, Дм. Андрѣева въ Скоморохѣхъ, Матв. Семенкеа въ Вас. Лихограя въ Сокалѣ, чистальню въ Задѣвцѣхъ, старыхъ, Ант. Семеняшина въ Пациковѣ, Тим. Бордулача свящ. въ Утѣховичахъ, о. Павла Козько пароха въ Высвѣ, Ив. Стебняцкого, Як. Бѣлинскаго, Ол. Валу, Гавр. Явѣновскаго, Макс. Дѣлая и Нак. Валу въ Кюцѣвничахъ, Кар. Лобаса и Матѣя Войнаровскаго въ Острѣвцѣ, Ив. Давылова Кувьку въ Руднѣяхъ, чистальню въ Тувмачку, Ол. Коротава въ Каѣвничахъ, Яс. Булку въ Грагорѣвѣ, Ил. Мельнича въ Ярославли, панну Бл. Полянскую касирку „Народнои Торговлѣ“ въ Рогатынѣ, Ол. Чорненскаго въ Дрогомирчанахъ, Андр. Саввицкаго въ Роздолѣ, Гр. Макуцкого въ Ясеницѣ замковѣ, Дам. Лаврянѣ въ Убинѣ и о. Евг. Омеяньскаго пароха въ Пристанѣ — разомъ 51 новыхъ членѣвъ.

В. Бплецкій
секретарь тов. „Просвѣта“.

НОВИНКИ.

— Одь посла о. Гаморана одержали мы слѣдующее письмо съ просьбою о умѣщеніи: «Дня 21 н. ст. слѣдующаго с.р. о 10 год. рано буду складати сира възвѣдѣе посольске въ сали рады повѣствовѣ въ Святинѣ, на котре мало честь запроситъ вои моихъ Вп. выборцѣвъ. Съ глубокимъ поважаньемъ: *К. Гаморакъ*, посолъ на соймъ краевый въ повѣта святинскаго.»

— Непониманье руского языка ц. к. урядомъ почто-
вой шадницѣ у Вѣдн. У насъ часто даютъ ся чу-
ть голоса нарѣканя, що тутъ або тамъ нашй про-
вінціональній урядъ почтовый въ своѣмъ урядовані-
і односять ся зъ шовінізмомъ до руского языка.
Тымчасомъ бѣдъ такого шовінізму несть вольныи
навѣтъ ц. к. урядъ почтовый у Вѣдн. Бо отъ
мене книжочка вкладкова почтовой шадницѣ въ
рускій языкъ и рѣзній друкъ потрібній до ко-
респонденціи въ справляхъ почтовой шадницѣ су-
т рускій, а прѣцѣнь ц. к. урядъ почтовой шадницѣ
у Вѣдн въ своихъ кореспонденціяхъ до мене
(заяв ся такъ само и до другихъ особбъ) ужива-
ють языкъ нѣмецкого, навѣтъ польского, а нѣколи ру-
ского! Зъ той причины вношу до дирекціи ц. к.
ураду почтовой шадницѣ у Вѣдн письмо, котрымъ
жадаю кореспонденціи до мене въ рускій языкъ
цѣ. Треба, чтобы всё и на каждомъ мѣсяцѣ упо-
минали ся о своѣй рускій языкъ! *Киспінга зъ На-
мирова.*

— На помянуенье фонда и памятникна для бл. п. В.
лодимира Баревскаго одбывъ ся въ Богородицкѣхъ
дня 21 сѣчня (2 лютого) 1890 вѣковално-деклѣмѣ
торскѣхъ вечерокъ, приходъ въ котораго вынеситъ
134 зр. 60 кр. а чистый доходъ 60 зр. Комитетъ
щѣ зымавъ ся устроеньемъ сего вечера, склада
отсымъ прилюдно сердечну подяку всѣмъ Веч. От-
цамъ духовнымъ, Вп. Панамъ и Пѣанямъ, котрѣ
своимъ ласкавымъ удѣломъ причинили ся до зве-
лѣченя наредѣного вечера, а именѣю: Всч. оо. Н.
Котлярчукови, К. Петровскому, Гр. Процикову,
С. Левицкому и Вп. пп. И. Кумановскому, Л.

Гузареви и Зарицкому за прегарный снѣвъ! — Вп. пп. Ев. Галиковскій и М. Пачовскій за гру на фортепьян, Вп. п. Ст. Паукновій и п. Л. Гузареви за декламация и Веч. о. С. Левницкому за одичить о дѣльности бл. п. Володимира Барвѣн-ского. — Такожъ складае комитѣтъ прилюдно пода-ти презесови товариства касинового въ Бого-родчанахъ Вп. п. К. Страсесерови за охотне од-ступленіе комитѣтови салъ касиновихъ на вече-рокъ, — далше Добродѣямъ, котрі добровольны-ми датками причинили ся до помноженя выше-шого фонда, и всѣмъ тымъ, що не щадячи тру-дѣвъ посиблили на вечерокъ. — Вконци милос-подѣисти комитѣтови на сѣмъ мѣсяцъ, що и побра-тима намъ народицѣ польска сильно була на ве-черку репрезентована интелігенцією якъ мѣсцевой такъ и иностранной.

За комитетъ: К. Пачовскій председатель, Е. Ляшечкій секретарь.

— Підчас урядженого Бєдєноу в Сяноць вечера зъ танцями днів 25 н. ст. сѣла с. р. збѣрали Вл. Панѣ : Климента Менчицка, Стевана Вербицка, Евгения Мотикевича, Александра Чайковска, Юлія Менчицка, Іоанна Менчицка, Катерина Габла, Марія Бєга и Наталія Созаньска замѣстъ козціоноуныхъ букетовъ суму 12 зр., признаючи єи вткористи бѣдану школьной молодежи. Суму єю доповнили ще жертвами : о. Генрихъ Полянскій 1 зр., п. Ив. Старушковичъ 1 зр., Р. Я. 2 зр. и Северинъ Жуковскій 2 зр. За збѣрани тымъ способомъ 18 зр. складаемо Вл. Дятеламъ дѣл пме нѣ бѣдану рускою молодежи щирю подаку. — За комітетъ : Романъ Яминскій, Айталъ Вітошинскій, Іларіонъ Габла.

— **Выдѣлъ товариства „Сѣчь“ у Вѣдни дакуе прикладно**
слідуючимъ Добродѣямъ, котрі зволили въ послѣднѣмъ
нѣмъ четвертоцѣ товариство матеріально спомогти
и тымъ до его розросту причинити ся. И такъ
жертвовали Добродѣи: поч. членъ д-ръ Кость И.
каловичъ, княжій надворный лѣкаръ въ Софіи 100
франковъ; б. чл. д-ръ Вафій, лѣкаръ въ Медлин-
гу 10 зр.; поч. чл. Иванъ Франко зб Львова 10
зр.; б. чл. Кость Паньковскій зб Львова 5 зр.; б.
чл. Иванъ Гриневецкій зъ Инсбрука 5 зр.; о. Гри-
горій Горнякъ зъ Винникъ 5 зр.; поч. чл. Остапъ
Терещкій зъ Самбора 1 зр.; б. чл. Иванъ Стець-
ковъ 1 зр.; п. Кирило Студинскій 1 зр.; на за-
бавныхъ вечернищахъ дня 23 падолиста 1889 р.
збрано дбъ жертволюбивыхъ звычайныхъ чле-
новъ и гостей надъ 10 зр., а на дня 1 с. м. надъ
5 зр. Для бібліотеки жертвовали за той часъ: Хв-
товариство „Просвѣта“ у Львовѣ 18 книжокъ рѣз-
ного змѣсту, проф. д-ръ Омелянъ Оголюскій об-
идѣлы другого тому своєю цѣнною „Исторію лі-
тературы русскою“. Всѣмъ наведеннымъ Добродѣямъ
складаемо симъ щирю подяку! За выдѣлъ това-
риства „Сѣчь“: *Д-ръ М. Зобковъ, предсѣдатель*
Е. Н. Ваццкъ, секретарь,

— Безвозвратну допомогу на будову дорігк уді-
лив виділя краєвий: 3000 зр. стрийскому по-
вѣтови на докінченне дороги зб Стрия до Жу-
равна и 2000 зр. повѣтови львівському на будову
дороги зб Яричева до Підляськ.

— **Сегодочна** бранка котра розпочнеться зь дням
1 н. ст. марта, буде відбувати ся вь трохх иншх
способь якь доси а именно лѣкарь асентируно-
вий не буде просто лишь орѣкати, чи то „здоб-
ний“ або „нездобний“, але буде розрѣзняти аж
пять степенѣвъ здобности: 1) здобний; 2) менше
здобний; 3) тымчасово нездобний; 4) до зброй-
ной службѣ нездобний; 5) нездобний до лѣкарь-
службѣ. Крѣмь того буде могла комісія по ви-
слуханю лѣкарѣ оречти: 1) асентирувати; 2) асен-
тирувати яко менше здобного; 3) оставити до
слѣдуючої бранки; 4) признати нездобнымъ до
службѣ войсковой; 5) вычеркнути зь лїстѣ ново-
бранцѣвъ. Противь ореченя „асентирувати“ нема-
вблукну а оречення „оставити до слѣдуючої бран-
ки“ можна выдавати лишь при 1 и 2 класѣ
новобранцѣвъ мусить безусловно ставити ся вѣ
слѣдуючѣмъ роцѣ. Коли новобранця вь третѣмъ
класѣ не признано здобнымъ або менше здобнымъ
мусить ся рѣшучо оречти, чи бнѣ здобний носити
зброю, чи треба его зовсѣмь вычеркнути.

— Метеорологічний и годинниковий стовпи мають бути заведені у Львові на взорці другихъ большіхъ мѣстъ. Сими днями ухвалила секція Шрады громадской концією для підприємця, котрий устави́ть такий стовпи на чотирьохъ мѣсцяхъ а именно на пляцахъ св. Духа, Трибуальськомъ, Бернадинськомъ и Пловѣмъ.

— Великопанысье вѣчанье. Нынѣ въ полудне бѣ
было ся въ латышскыи китедрѣ великопанысье вѣч-
чанье. Вѣтчанье ся гр. Ст. Сѣмьскій-Левницк-
зь доньскою маршалка краевого гр. Тарновского
Костель буюв вѣчачю украшений и выстелены
дорогоцѣнными коврами а вступѣ буюв дозволе-
ный лѣш за билетами — взглядо за запрошенны-
ми. На се вѣчанье явило ся богато шляхти-
цѣвыхъ панковѣ.

— Сенсационный процесс rozpocать ся вчера Львовъ. Прокураторія обжаловуе чотирохъ жидовъ Доннера, Боруха и Рубіна Бухштабъ и Йосла Доннера, котрі становили минушого року передъ судомъ присяжныхъ за обманство, стали при помощи своего защитника д-ра Бавмана подкупити судьявъ присяжныхъ и давали имъ грошъ або матерію на одѣжъ за то, чтобы выдалъ вердиктъ унеиняночій обжалованныхъ. Справъ ся вѣйшла на верхъ черезъ одного зъ судьявъ присяжныхъ и тогда заразъ арештовано д-ръ Бавмана, который обѣтакъ старавъ ся вѣ арештъ доборати собѣ житіе черезъ повѣшеніе и подрѣзаніе горла, але лишь незнано себе скалчивъ Бавманъ зробивъ ся обѣтакъ божовѣльнымъ. Нъ свѣдѣловъ до сего процессу покликано бувшихъ въ своихъ часѣхъ судьявъ присяжныхъ и всѣ они зѣзнали, що Бухштабы старались всякими силами подкупити одного зъ нихъ а именно Крушевского, д-ръ Бавманъ напаставуваъ бувшого присяжного п-ра Спозарского дома и на улицѣ. Свѣдокъ адвокатъ д-ръ Горещкій зѣзнавъ, що присяжный Круликовскій приходивъ до него зъ Хасклемъ Доннеромъ и радивъ ся, чи має дати грошѣ Доннерови призначені для одного зъ присяжныхъ. Д-ръ Горещкій то ему обравивъ. Вчера скончено постанову съ доказовъ и блложено позирати до нинѣ.

— „Фабриканту ангелов“⁴ выследила жандармерия в особѣ селянина Параньки Максимышиной зъ Великополя, новѣтѣ городского. Паранька брала зъ Львова незаконно рожденіи дѣти нѣбы-то на корм

леньє, а бѣтакъ по кѣльяхъ дняхъ бѣбирала имѣ
житє. Вѣ той способѣ выправила она на тамтой
свѣтѣ вже шѣснацятєро дѣтєй. Кѣльяхъ днѣвѣ тому
назадъ дала їй одна жидѣвка свою однорѣчну ди-
тинѣ и казала згладити єи зѣ свѣта та бѣбѣля
Паранѣкъ за то 4 р. а на задатокъ дала 40 кр.
Паранѣка задусила дитинѣ хусткою, а бѣтакъ ки-
нула межє Страдѣмѣ и Маличцями до рѣки а са-
ма пѣйшла на весѣльє до Порѣчѣа. На тѣмъ весѣ-
лю арештувала єи жандармерія.

— Дрббий вѣсти. Громадѣ Ростокѣ въ повѣтъ добромилѣбкѣмъ дарувавъ пѣсаръ зъ приватныхъ фондѣвъ 100 зр. заломоги на будову церкви. — Декотрѣ газеты краевѣ подали булѣ вѣсть, що на мѣстництво засуспендувало колбушовского старосту, Михайла Панчевича по переводеню люстраціи старостѣ сов. Ласковскимъ. Львовска газета урадова демонтуе рѣшучо ту вѣсть. — Посолъ на солигъ краевѣй зъ Краковского, Мирославскій померъ вчера у Вѣдѣи раженый на улицѣ апоплексією. — Урумістръ мѣста Ольденбургѣ бар. Шренкѣ утѣкъ сиронетрѣвниши звыши мільонъ марокъ. — Въ Римѣ померъ братъ папы кард. Юсифъ Печчи въ 83 роцѣ житѣ. — Зъ Моравѣ доносятъ, що тамъ въ околицѣ Берна появилисѣ буськи; мабутъ тѣ вѣщуны весны перечислиди ся.

Посмертнѣй — **⌘** — оповѣстки.

— Павле Косинський, совѣтникъ двору и бувшій староста львівській померъ вчера въ 68 роцѣ житя.

Телеграммы „Дѣла“.

Берлинъ 15 лютого. Въ поодинокихъ секціяхъ рады державнои возьмутъ такожъ участь и представитель робѣтничковъ; кажутъ, що и самъ цѣсаръ буде брати участь въ нарадахъ секцій. — Россійскій посолъ г-р. Шуваловъ бувъ онгоды у кн. Бісмарка и конференціи зъ нимъ въ справѣ болгарской.

Грацъ 15 лютого. Тутешне сербске товариство академічне „Србадія“ розвязано, позаякь оно не держало ся своихъ статутѣвъ.

Парижъ 15 лютого. Кн. Ліней одобрено позволеніе одвѣдувати кн. Орлеанскаго а то въ наслѣдокъ его поступованія подчасъ овацій роялістичныхъ студентѣвъ.

Бѣлградъ 15 лютого. Пѣсля приватныхъ вѣстей зъ Болгаріи мали тамъ настати въ рѣзныхъ сторонахъ поважній непокои. Въ Радомирѣ на полудневѣмъ заходѣ оу Софіи мала навѣтъ выбухнути формальна ворохобня тамошнои залоги.

ПОДЯКА.

Неждано бо ледви по 9-дневной але тяжкой хоробѣ поклонивъ Всевышній своего довголѣтнего слугу а нашего обожаго мужа, отца и дѣда до себе. Розкинемимъ по рѣжныхъ сторонахъ краю, многимъ зъ насъ не судилось бачати послѣднихъ хвиль и умолати послѣднѣе благословеніе уступающаго праведника. Приснувъ центръ, который близко 50 лѣтъ зъединялъ насъ дѣтей и крѣпивъ примѣромъ своимъ постоянство. Нагле пришло намъ на завсѣгды розстати ся зъ домомъ родиннымъ, розпращати ся зъ численными мамками тяжкой и невеселучоу працѣ одного чловека. Въ томъ тяжкомъ горю, въ томъ давящемъ смутку одинокою бѣдрадоу була для насъ численна ласкава участь довголѣтнихъ знакомыхъ и пріятелей покійного и нашей родины, который подчасъ тяжкой слабости такъ и подчасъ похорону оказали намъ свою зичливість сердечну, за котру хйба только серцемъ блажити можемъ. Тождь дакуемо зъ широго сердца передовеѣмъ Всеч. оо. сусѣдамъ Аполл. Чемернянскому зъ Будзанова, Кипр. Валинкевичи зъ Ласковецъ и Володим. Лотоцкому Васильяновичи зъ Бучача, котри подчасъ слабости покійного заступали и на послѣдню дорогу заосмотрили. Пп. Ковальскимъ п. Лѣськевичевой пп. Шаманскимъ зъ Верббца и пп. Судьямъ Залчѣковскимъ и п. Іосифови Кульчицкому адьюнктови зъ Будзанова, котри подчасъ слабости оѣбѣдували, потѣшали и выручвали нашу стареньку матѣрь, пересиджючи цѣлыми днями и ночами коло ложа нежущаго. Всеч. оо. Ник. Галуцннскому зъ Звиняча, Аполл. Чемернянскому за сердечнй надгробнй слова на подбѣру, въ церкви и надъ гробомъ; оо. Іоану Михалевици дек. зъ Блѣбожницѣ, Теоф. Царевичи совѣтнякови и пароху зъ Кобыловолекъ, Аполл. Чемернянскому зъ Будзанова, Кипр. Вилинкевичи зъ Ласковецъ, Ник. Грегориичи зъ Язѣвца, Вас. Гоцкому зъ Шульганѣвки, Іларію Лотоцкому зъ Половецъ, Александр. Маланюкови зъ Паршѣвки, Викт. Чаплинскому зъ Косова, Іоану Шлемкевичи зъ Пилыи Тимотею Бачинскому зъ Ромашѣвки, Іоану Томкевичи зъ Бѣлоу, Ник. Галуцннскому зъ Звиняча, Онуфрѣю Зарицкому и Ёрону Кмицкевичи зъ Мошоници, Іоану Димущевскому зъ Киданова, Александр. Лукашевичи зъ Вычкѣвецъ и о. Гертману лат. сотрудинокви зъ Будзанова — за ихъ ласкаву участь въ похоронахъ. Дакуемо Читальникамъ вербовецкимъ, котри зложили шрекасный лавровый вѣнецъ на домовину своего довголѣтнго проводника Хорови вербовецкомъ за ѣднѣйшыя службы Божой, Братству будзанѣвскому и вербовецкому за участь въ пропесеніи въ похоронѣ, и всѣмъ тымъ около тысяча людямъ, которыхъ мы поименно вычислети не въ силѣ, якъ вербовецкимъ жителямъ такъ и гостямъ зъ сусѣднихъ селъ, котри черезъ три днѣ, не зважаючи на дорогій часъ рубѣчий, засылали молитвы коло домовины покійного за упокой его душѣ. Най Богъ Вамъ всѣмъ нагородитъ и хоронитъ ѣдъ тяжкого смутку, а въ кождой потребѣ щобъ знаиши Вы такъ, якъ Вашй, дружнй сердца завсѣгды отворомъ!

Антонина Танчаковска жена; Филипина Калинович донька, Александър сын и его жена Наталія, Стефанъ сынъ, Евгений донька и ея мужъ Амвросій Рыбакъ, Анастасій Лотоцкій зять и Антонина Калинович внука.

Надбслане.

Оферты и пропозиції

дотично будови, устроєня и ведєня готелю першорядного у Львовѣ, приймаетъ Товариство готелеве тамъ-же на руки Вн. Емилія Вертемилиана Браера, котрый такожъ удѣляє дотичній інформації устно або писемно.

Д-ръ Стефанъ Феданъ

отворивъ

адвокатску канцелярію

у Львовѣ 3357 4—30

підъ ч. 3. пляцъ Капітульный (рѣгъ Ринку ч. 23.)

Окулістъ

Д-ръ В. ГЕЗАНІЪ

б. елевъ-асистентъ и операторъ на клініцѣ окулістичной проф. Фухса у Вѣднѣ, мешкає при улиці Третього Мая (Маєровскої) число 7 (де ч. к. Староство) и ординує одъ 10—12 и одъ 3—5.

4%, 4½% и 5% Листы заставній Товариства кредитового земского.
4½% Листы заст. Банку краєвого.
5% Листы ипотечній 3143
купує и продас по найдоступнѣйшимъ цѣнамъ
АВГУСТЪ ШЕЛЕНБЕРГЪ
домъ банковый и контора вымѣны у Львовѣ.
Выдає и продає газетъ львовскій „НАДБЯ“
пренумерата цѣлорѣчна на провинцію зр. 1-30.

Всѣлякі Листы заставній Товариства кредитового земского
4½% Листы заставній Банку краєвого
4½% Позичку краєву
4% Облігації пропанаційній
Всѣлякі облігації довгу державного
Зелзничий облігації першегоства
Льосы державній и приватній
продає поѣдъ найкористивѣйшими условиями
Сокаль & Ліленъ
3360 4—156 Домъ банковый и контора вымѣны у Львовѣ
Поручена зъ провинції выгтовляє ся одворотною почтою безъ дочисленя провізіи.

ИСИДОРЪ ВОЛЬ
ул. Сикетуска ч. 6 у Львовѣ.
Одинокій и выключний для Галичини
СКЛАДЪ РОССІЙСКОГО ЧАЮ
3319 11—20 основаній въ 1870 р.

Поручає правильно кожного тыждня свѣжій транспортъ на найбольшо-го чаю зъ Москвы и поручає его поѣдъ приложеню емоу цѣнника	ЦѢННИКЪ	Зр. кр.
Замовленя выповняються совѣстно и скоро такожъ за посѣблатою опакowanie франко.	Кайсовъ { знам. чорный melange } " 1 60	
Особливу увагу звертає на 3 знамениті сорты К. и С. Попова.	Souchong { " 1 80	
	Melange караванній " 2 —	
	Fu-czu-Fu { н-рѣ I. " 3 00	
	" II. " 4 60	
	" III. " 6 —	
	К. и С. Поповъ { 1 рб 601 " 2 40	
	" 2 " 3 75	
	" 3 " 1 60	
	Высѣвки { одличній prima " 1 80	
	" non plus nitra " 2 50	

„СЛАВІЯ“
банкъ взаимныхъ убезпечень въ Празѣ.

Убезпечайте будынки и збѣжа!

Мало такихъ лѣтъ, чтобы рѣшиться безъ всякихъ ударовъ едоментарныхъ мѣгъ дочекаться живя; а дождесь ихъ, якъ великімъ аннищенемъ для него есть огонь, котрый не лишь его будынки но и всю его надѣю, збѣранный хлѣбъ ему въ нѣсколькихъ хвѣляхъ забравъ и обертає въ пыль.

Такимъ несчастіемъ притѣсненій рѣшиться цѣломъ збѣдѣе, на кой онъ не постарается завчасу еще о належито охороны для своего майна заасекуровать въ ретельнѣйшѣмъ заведеніи.

Небезпеченство огню, яке именно въ осени въ тѣсно забудованныхъ сѣлахъ и будынкахъ переповненыхъ всякими запасами есть велике и накладе на каждого правого господаря, дающего о добро свое и своей родины, пыльный обовязокъ, не лишати своего майна безъ асекурации.

Для господарствъ подає добру охороны осоненно банкъ взаимныхъ убезпечень „Славія“, котрый совѣстно и заразъ ликвидиє шкды при помочи двухъ мужьвъ доуѣря, въ которыхъ одного самъ пошкдованный выбрасъ, при чѣмъ „Славія“ шкды въ цѣлости и заразъ вынагороджує.

Въ загалъ „Славія“ стараетъ подавати своимъ членамъ що разъ больше користей и зобовязаня свои напротивъ членѣвъ ить зайсывѣйшине сповинти.

За дуже ухорожану оплату убезпечая „Славія“ не лише будынки, зваряды господарей, худобу и т. д., але на часъ довольный, уже одъ 3 мѣсѣцѣвъ почавши такожъ запасы збѣжа и пашу въ забудованихъ, оборотахъ и стиргахъ.

Не повиненъ бы проте пѣхто позѣстати безъ убезпеченя, при такъ частыхъ и великихъ пожарахъ, при такъ грѣзномъ небезпеченствѣ и такъ подупаломъ станѣ економичномъ цѣлого краю, нѣдѣ велими користными условиями асекурацийными, якъ дає „Славія“.

!! Убезпечайте-жь будынки безъ перервы и збѣжа хоч на часъ малотѣмъ !!

Внесєня до убезпеченя приймаетъ Головна репрезентація банку „Славія“ у Львовѣ, улица Коперника ч. 5 и кожде мѣсєце Заступниство того банку. 3074 (20—7)

Головне заступниство бан. „Славія“ у Львовѣ.

Рѣгъ основанія 1828
Одначена на выставѣхъ свѣтовыхъ: 1867 въ Парижѣ, 1873 у Вѣднѣ, на II-ой выставѣ въ Лондонѣ и на всѣхъ выставѣхъ промышленныхъ.

ц. к. прав.

Фабрика мыла и перфумерин F. Fischer-a
Контора и мѣсце замов. Wien, III Hauptstrasse 88
Фабрики: у Вѣднѣ, Симмерингу и Унтерлякобъ.
Поручає свои вырѣбы: мыла туалетовъ и до праня а такожъ парфумерин.
Цѣнники высылає на желанье платно, а такожъ суть по складахъ Народной Торговлѣ. 3291 10—10

ДРОГЕРІЯ
Вырѣбъ и складъ матеріалѣвъ аптечныхъ
Николая Карчевского
у Львовѣ, при улиці Городецкой число 75
удержує такожъ на складѣ
звѣстныхъ вырѣбы лѣкарничъ
Петра Крокевича въ Краковѣ.
Звѣстній они яє въ нѣмцѣхъ краю загално що-до своей успѣшности, тому роблять они завязку и немилу конкуренцію чужимъ заграничнымъ вырѣбамъ лѣкарничъ, спеціальнымъ, котрый перазъ обманули педужо. Численіи же принаи и подики за лѣкарничъ вырѣбы навѣтъ одъ одѣ высока поставленыхъ, а дуже легко розсѣдати, бо суть въ нѣмцѣхъ краю. 3101 (24—3)
Цѣнники и проспекты пересылає на желанье даромъ.
Замовленя на провинцію выгтовляються одворотною почтою.

Словарь руско-нѣмецкій
Евгенія Желѣховского.
Знижена цѣна 12 зр.
Дѣстати можна въ товариствѣ „Прогрѣтъ“.

Гляде ся пѣвца церковного зъ чистымъ и добрымъ голосомъ, котрый мѣгъ бы удѣляти потный свѣтъ и провадити секретарство громадске. Мѣсце то можна заразъ обияти. — Зъ покликномъ на добрый свѣдоцтва, зголоситись на передъ писемно до
Уряду парохіального въ Загѣб-до, почта Станиславѣвъ.
3356 3—3

БРИ-
твы правдивый швейцарскій ан-глійскій, мыльнички, ремѣнцѣ и марморки до острѣня, мыла. 3537 пензлѣ и т. п.
поручає найдешевше
магизинъ товарѣвъ модныхъ, бѣлы мужеского, товарѣвъ галантерейныхъ, вырѣбѣвъ рукавичничихъ парфумеринъ и т. п.
БРАТѢВЪ ЛЯНГНЕРѢВЪ
у Львовѣ ул. Галицка ч. 16.
Цѣнники на жадање даромъ.

Рѣдка нагода
Задля перенесєня мого складу одяговъ зъ улиці Галицкой ч. 8 на пляцъ Капітульный ч. 3. устроивъ я выпродажу всѣлякихъ одяговъ мужескихъ и дѣтскихъ, футеръ подорожныхъ и мѣстовыхъ а такожъ матерій волниныхъ на метры низше цѣвъ кошту и надѣю ся, що П. Т. Публичность покористуєсь зъ той нѣгоды, чтобы зяемотритись въ добрый а дешевый одиги. 3—2
Выпродажа та лишь короткій часъ буде трѣвати.
Всѣлякі замовленя выгтовляє якъ найскорше и старанно.
Давидъ Шваривальдъ
у Львовѣ
ул. Галицка ч. 8.

ТОРГОВЛЯ ГЕРБАТЫ
хиньско-россійскои
ЕДМУНДА РІДЛЯ
у Львовѣ, пляцъ Маріяцкій ч. 10

поручає зъ маевон зѣборки:
½ кильо Congo . . . зр. 1.60
" Souchong чорная . . . 2—
" Зѣборка мѣва . . . 3—
" Кайсовъ . . . 4—
" Melange de Lond. . . 4—
" Fesco . . . 3—
" Караванова . . . 4—
" Гумповъ перлова . . . 3—
" добѣрна . . . 4—

Высѣвки гербатій ½ кильо зр. 1.30 — Высѣвки зъ найлѣпшон гербаты зр. 1.60. — Замовленя зъ провинції высылає двогоротною почтою. Опакованя не числятся. 3289 9—52

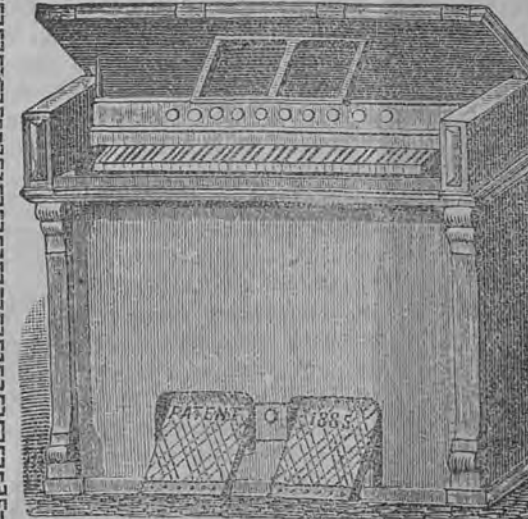
АНТОНЪ РОЗМАНІТЪ
КРАКѢВЪ
ФАБРИКА ПАРОВА
Цикорин, Сурогатѣвъ кавы и кавы фѣговой въ Раковѣцѣхъ подѣ Краковомъ.
Нагороджена двома сѣрѣбными медалями заслуги ч. к. мѣнѣстерства торговли и рѣмѣсництва.
Выгтовляє зъ сырого продукту власной плянтації всѣ роды Цикорин штучной и кавы, одзначаючи ся богатствомъ частѣй поживныхъ, такожъ знаменитымъ смакомъ и запахомъ.
Фабрика поручає передовѣсьмъ:
Сурогатъ кавы въ коробкахъ (шугалѣцѣхъ).
Сурогатъ кавы въ склянкахъ.
Каву шротѣву французку Розманита,
Цикорно краковску горку. 3317 3—52
Каву фѣгову
Цикоріальну каву перлову (Повѣсть).
Каву краковку въ скринькахъ знамениту.
Каву жоудну
Поручаючи вырѣбы мого фабрики, перевѣщаючи прикметами всѣхъ сего рода заграничій продукты, надѣю ся, що нашъ Вн. Господи, котрый оурадуєтъ все и выведи свою приналежностью правый промыселъ, схотитъ и въ томъ случаю подпомагати и розповсюдновати мой вырѣбы.
Купувати можна у всѣхъ торговляхъ.

!!!Рѣшуче напѣмненье!!!
всѣхъ тѣхъ, що не мають полѣссы,
чи то чтобы зятягнати позичку, чи то чтобы запастись для своей родины (бо полѣссы то само, що готовый грѣбъ), именно придатна для задовженыхъ властителейъ домѣвъ и реальностей, бо при случайной, надѣлой смерти черезъ выплату заасекурованого капитала оставшій одержать свою реальность безъ дождѣвъ; для новоженивъ важна, чтобы безусловно заасекуровать жену и дѣтей, вѣрѣди можна ен ужити за кавією або депозитъ. 2970 4—46
Полѣсса на убезпеченье жита есть у всѣхъ случаяхъ наипѣвѣйшимъ, найдешевшимъ и найлѣпшимъ капиталомъ, тому лѣпша понаѣдъ всѣхъ щадницѣ. Якъ и куда такую полѣссу можна одержати найлѣпше и найдѣгоднѣйше, въ томъ подає найлѣпшу раду устно або писемно подѣ дискрецією: **Assicuranz-Oberinspector KLEIN, Wien, I., Franz Josefs Quai 29, II Stock,** дома одѣ 2 до 5 години. Принимается убезпеченя ажъ до вѣку 66 лѣтъ.

НОВО УСТРОЕНЕ
ЗАВЕДЕНЬЕ АРТИСТИЧНО-ФОТОГРАФИЧНЕ
повстало черезъ получение
ДВОХЪ ЗАВЕДЕНЬ
Е. Тшемеского, давѣйшѣ Готель Европейскій,
Л. Блаховского, давѣйшѣ ул. Паньска ч. 13,
теперь
при ул. Третього Мая (Маєровска) ч. 7.
Е. ТШЕМСКІЙ & Л. БЛАХОВСКІЙ
Заведенье се получивши интеллектуальныи силы и богатый припасы апаратѣвъ може удовлетворити всѣлякій вымоги одповѣдно до розвитку штуки фотографічній.
Побольшеня сѣлѣлѣи и репродукції выгтовляють ся зъ цѣлою совѣстностью по весьма умѣреннымъ цѣнамъ.
Заведенье наше подѣймає ся всѣлякихъ работъ поза домомъ и може выгтовити знятыя на провинції, порозумѣвшись попередно по весьма умѣреннымъ цѣнамъ.
Дякуючи за ласкаву дѣтєперѣшну подмогу поручає-мосъ и на дальше.
3328 4—10
Зъ повѣжаньемъ
Е. Тшемескій & Л. Блаховскій.

ВѢЙНА ЕВРОПЕЙСКА
найновѣйша гра товариска
продас ся въ перворядныхъ торговляхъ.
ЦѢНА 1 зр. 3327 13—7
Накладомъ В. Криштофовича въ Краковѣ.
На желанье прикѣтнички въ рускомъ языкѣ.

ГАРМОНИУМЪ ДЛЯ НАУКИ СІВѢВУ
зъ фабрики
ИВАНА СЛИВИНСКОГО
у Львовѣ при ул. Коперника ч. 16, (зъ власнымъ домѣмъ).
По цѣнахъ одъ 70 зр. и выше.
Цѣнники и оустроиваніи на желанье высылають ся франко. 3326 5—10

СУКНА!
3328 3—30
розсылає за готовку або посылку по дуже дешевыхъ цѣнахъ и лишь добрый роды:
3-10 М. на одигъ зинъ зр. 3-30
3-10 " " " зр. 4-60
3-10 " " " зр. 6-80
3-10 " " " добре зр. 12—
3-10 " " " найлѣпше зр. 15-50
2-10 " " " иберій. добре зр. 6—
2-10 " " " найлѣпше зр. 9—
1-00 " " " туфъ на лавы зр. 2-20 3-20
6-30 " " " камарну до праня зр. 2-80
Tuchfabrikslager
E. Flusser in Brünn
Dominikanerplatz 8.
Взѣрѣть даромъ и платно.

3303 (16—18)
ДОСИ НЕПЕРЕВЫШЕНІЙ!
В. МААГЕРА
правдиво чищеный
ТРАНЪ ЗЪ ПЕЧѢНКИ
Вильгельмомъ Маагеромъ зъ Вѣднѣ.
Першими знаменитостями медицинными розсѣдзуваный и яко легкій до стравленя, такожъ дѣтямъ именно порученый и ординованный, яко найчѣйшѣ, найлѣпше и за найприроднѣйшѣмъ средствомъ признає на недуги грудей и легкихъ, золотуху, остуды, чираки, выкиды нашкобрий, педуги золзвой, ослабленя и т. д.
Флинка по 1 зр. въ мѣмъ складѣ фабричномъ: Wien Neumarkt Nr. 3., такожъ у всѣхъ антикахъ и торговляхъ картинныхъ монархій бавстро-угорской. Тамже складъ приборѣвъ до перевѣзѣня зъ горшчи межинароднои фарики въ Шаттавєнгъ.
У Львовѣ у пп.: Петра Миколая, Жигмонта Рукера, Якова Байзера, К. Крижановского антикарѣвъ, Ст. Маркевича, К. Балабана купцѣвъ.

При закуплѣ товарѣвъ просимо поспивуватись на нашу часонисъ.

ДІЛО

Виходить у Львові щодня (крім неділі і рухлих свят) о 5-й годині по полудні. Літературний додаток „Бібліотека найважливіших новітніх“ виходить вівторком, а в вівторок і п'ятницю на переміну розмістився в Діло.

Предплати і нисерати приймають: у Львові Адміністрація „Діла“ у Баторі 24, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11. і Бюро газет ул. Кароля Людовика 9. В Перемислі Бюро газет ул. Довга 71 (стара пошта). У Відні M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelk I. Stubenbastei 2. В Франкфурті в Гамбургі M. Haasensteins & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Діло“ і наслідок за нисерати платні у Львові.

Предплата на „Діло“ з літер. додатком в Австрії: за Границю: на цілий рік . . . 18 зр. на цілий рік . . . 24 зр. на пів рік . . . 9 зр. на пів рік . . . 12 зр. на чверть року . . . 4 зр. 50 пр. на чверть року . . . 6 зр. на місяць . . . 1 зр. 50 пр.

у Львові: на цілий рік . . . 16 зр. на пів рік . . . 8 зр. на чверть року . . . 4 зр. на місяць . . . 1 зр. 35 пр.

Редакція, Адміністрація і Книжниця під ч. 24 ул. Баторі. — Рукописи звертаються лише на попереднє застереження. — Рецензії неопечатані вийти бачуться в останньому числі кожного року 8 пр. а в.

Оголошення приймаються по ціні 6 пр. бач. одного строку в день, в рубр. „Надбавка“ по 20 пр. а в. Подати числяться по 10 пр. бач. строку.

Интерпеляція посла Озаркевича.

На 363-й засіданні палати послов рад державних, дня 11 н. ст. лютого 1890 р., вийшов посол о. Іван Озаркевич до гр. Тафого як президента міністрів інтерпеляцію такою основою:

Руський посол до союму краєвого і член видку краєвого в Галичині, д-р Савчак, намірив перед своїми виборцями здати справу з своєю діяльністю в союмі краєвому дня 6 н. ст. лютого с. р. в Підгайцях.

Дня 3 лютого с. р. отже на короткій час перед зборами виборців, наказано ц. к. старосту в Підгайцях не тільки самі збори, але і заборонило виборцям явитись і повідомити їх о забороні урядово.

Позаяк після основних законів державних з 21 грудня 1867 р. В. з. д. до ч. 142 о загальних правах громадянських, артикул 12-тий, і після §. 4. закона о зборах з дня 15 листопада 1867 р., д. з. д. ч. 135, австрійським громадянам служити право збиратись, то є противозаконна заборона, хоч і була одікликана доперва в наслідок рекурсу, зробила дуже прикре враження на весь народ руський за-для того, що збори були заборонені.

Наколи при тому розберемо, що ц. к. власті важились навіть нарушити основний закон державний, щоби лиш не допустити Русинів до їх прав, то тим дані на ново доказ, що руський народ в Галичині дізнає систематичного угнету.

З той причини позаякують собі підписані запитати Его Ексц. ц. к. пана президента міністрів:

Як оправдає выс. ц. к. правительство так явну оскорбу конституційних прав, заборочених всім в Австрії проживаючим народам, а тим самим і Русинам галицьким?

Відень, дня 11 лютого 1890.

Ів. Озаркевич, Ковальський, Вергані, Кайзер, Тірк, д-р Грегор, д-р Кавніц, д-р Блажек, Айхгорн, Філь, Крайцік, Кронаветтер, Праде, д-р Кравець, д-р Русь, д-р Дершата, Чернерсторер, Фіранц, д-р Штайнвендер.

Зібравши інтерпеляції не потребує ніякого коментаря. Слова „руський народ в Галичині дізнає систематичного угнету“ вповні гармоніює з заключенням інтерпеляції руських соймових послов, де бесіда про „систему“.

Межи послами, що підписали інтерпеляцію, бачимо крім двох Русинів — послов

молодо-чеських, антисемітів, одного антисеміта-свещенника, демократів, націоналів німецьких і одного посла словенського. Лише з небагато так званого „руського клубу“ не бачимо на інтерпеляції ні одного підпису. В справі підписів на інтерпеляції одержали ми такі близькі висті бач. нашого дописувача з Відня:

„Посол о. Озаркевич, виготовивши інтерпеляцію в справі заборони послови і члена видку краєвого д-ра Савчака задати справу из своєї посольської діяльності дня 6 н. ст. лютого в Підгайцях, удав ся насамперед до свого буйного товариша в т. зв. „руському клубі“, посла з округу бобрецько-долинсько-калузького, кр. о. Мих. Сьнгалевица, просивши його о підписі інтерпеляції. [Обох товаришів о. Сьнгалевица, т. є. о. Мандачевського і п. Охримовича не було тоді у Відня.] Але посол о. Сьнгалевица, указав о. Озаркевичеві на сов. Вє. Ковальського, котрому якимсь чином випадає ефти підписом на переді. Коли-ж о. Озаркевич одбрав уже цю 18 підписів, удав ся тоді до о. Сьнгалевица, будучи майже певним, що тепер посол бобрецько-долинсько-калузький підпише інтерпеляцію, бо вже не буде ефти своїм підписом на переді. Але посол бобрецько-долинсько-калузький, взявши інтерпеляцію в одну дрожачу руку, другою рукою почав чухати ся в голову, та й почав ікаво слезувати: „Е.. та то.. тото.. там того.. гм.. уже маєте тільки.. на що вже мене там.. маєте досить.“ і звернувшись до о. Озаркевича, не підписавши. Та-ким чином на інтерпеляції знаходять ся всього лише два руські підписи. Молодо-Чехи були б всі підписали інтерпеляцію, але проводир їх вийшли були під той час на збори по прачній примірнику Чехів з Німцями.“

Справозданя з акції виборчої в округі Бережаны-Підгайці-Рогатинь.

II. Підгайці.

При виборі посла в Підгайцях ми перепали. Причин того єсть більше. По перше — правы виборці, що обдували ся при страшеній, небувалій досі деморалізації і натиску, хоч руський комітет місяцев, взагалі взявши, немало потрудили ся, щоби правы виборці мали для Русинів користь. В багато місцевостях зайшли очевидні несправильності при правы виборках і правы виборці внесли протести до ц. к. старосту в Підгайцях. Коли-ж часті минали з старосту не преславно рішених протестів, громади удали ся до ц. к. на вистягання, домагаючись наказання рішених протестів, але і надійшов день вибо-

ру посла, а не дбжали ся ніякої обдурки.

Друга причина — се рік голодний, а роздільне запомог державної і краєвої раз-раз вийшло ся з вибором посла. Комісар ц. к. старосту, коли привезли до сел на правы вибори, брали собі до помочи звичайно збавників або інших того рода людей і представляли їх селянам яко делегатів рады повітової, що мають розділяти запомогу. Ті делегати запомогли, знаходячи ся в комнатах правы виборчих, в багатьох надійних місцевостях створювали громади і правы виборці впадали для нас некористно.

Третя причина — то підкупства і заповнення виборців через нбч перед вибором посла. По справозданню д-ра Савчака здавало ся, що всі ті виборці, котрі того дня були рішени голосувати на руського кандидата, досі твердо до кінця, а таких виборців, що найпевніших було 88, а з 10-ма не так зовсім певними 98, отже значна більшість. Тимчасом виборці з давніх сел в переддень виборів збавники — замість в призначені місця на нбч не далеко від Підгайців, — до самих Підгайців. Тут вночі агітатори Заремби (під проводом звітного Сіверича) вступили на обставу на тих небагатьох виборців і через нбч зробили з них Хрунів. До півночі поодинокі гатастри покла виборців по домах шинкових, так що в день вибору аж жаль було дивитись на виборців і запущені бач. заклопачи.

Наш виборці, устоявши твердо до кінця, збавники ся в день вибору рано точно о 8-й годині майже всі, а висукавши богослуження в церкві, зійшли ся громадою в завед. Адлера, щоби ще раз обчислитись і обговорити. Однак уже тут при обчисленні показало ся, що нема між нами чимало навіть таких виборців, котрих ми держали за зовсім певних. Серед ночі п'ятки дали ся переманити і перейшли на сторону противника. Зійшовши ся в сали старосту, ми вже знали, що будемо не те в більшості, але навіть о кільканадцять голосів в меншості.

Наш противник, обчисливши ся, що більшість по їх стороні, велась уже спокійно і не допускала ся насильств та вважала за примусових при виборі посла. Комісією вибори очевидно по своїй волі. Нашіх карток на о. Стеткевича, о. Кир. Левіцкого і ч. Павла Гальку було всего 76, а карток на сторону противників було 88. Таке саме число голосів одержали оба кандидати. О годині 12-й скінчилися голосування а о 3-й годині казано зійтись в сали старосту на остаточний результат вибору посла з всіх трьох повітів. Результат звисний.

Подаємо списки тих виборців, котрі вже в останній час перейшли на сторону противника:

1. Боліновський Семко з Боква.
2. Бориславський Гринько з Затурина.
3. Бучевський Тимко з Шайкова.
4. Вергунь Антон з Завилова.
5. Чуправський Сігх з Сільця.

іменту. Оз з радости відступив Англичаним свої край, щоб завести в них порядки. Оз такий вдоволені, такий щасливий! так йому добре в англійським мундурі!

Недалеко від него сидить смиренно і бязко молодий жінка. Сумним оком дивить ся она на вдоволеного магараджу. Се жінка магарадж. І єн видно сипує муж одягати ся по європейськи. Тільки слідом, она почила своїм тактом, що виглядала б в виборах європейським модо незручно а може і смішно. Оз і створила она собі туалет на-пів єндійську, на пів європейську, котра їде їй пречудно до лиця і видає дуже гарно єн делікатну стать і єн сумовиті гарні, чорні очі.

Далше на почетних місцях засідає всякий другий набоб, раджа, принц і бабуси. Од їх стриває аж сяє. Коже убрання представляє тисячний масток. Оз магараджа Нарендра Крішна надягнув на себе ціле намисто самих сріблягів, смарагдів і перел, котре само варту безпечно мільон рупій.

Посеред павільону засіли кругом на перекіт коврі єндійські байдери. Се самі цвіт. Се двача славні на увесь Бенгаль. Молоді оні, чорнокі — сидять, прикуцавши на п'яти в балакучу мійж собою шепотом та весело. Видко, сміють ся з європейських дам, що походили в своїх новомодних чучаїдрах-капелюхах і вичиха витребеньках модо. Аж самі Джотендро Могунь мусів валяти в них, щоб утихли. Она наддула ся. Видко, усята те саме — сівачки і танечники усяди мають той самі норови.

Дали знав. Байдери схопили ся з місця. Тепер аж стало видко тих двач, на котрих од разу звернули ся всі очі. Срункі та гучні як тополі, темнолиці, чорнокі, з розпушеними блискучими крученими волосом. Одягнені оні в прозорчасті легкі

6. Дякович Никола з Загавь.
7. Фейн Иван з Котузова.
8. Фуч Павло з Яблоньки.
9. Іванський Михайло з Коржово.
10. Качан Павло з Шейкова.
11. Кудринський Никола з Товстобаб.
12. Мисюрак Иван з Дрищева.
13. Мулик Олександр з Горожань.
14. Мисюк Олександр з Башова.
15. Поляний Петро з Рудня.
16. Пшевичак Семко з Лисо.
17. Шамоняк з Волиць.
18. Тессаровський Матвій з Яблоньки.
19. Гаушак з Литвинова.
20. Бея Михайло з Золотняк.
21. Деркач Никола з Сапоно.
22. Лукашів Андрей з Ішкова.

В прикрий настрон душевний зійшли ся усі честні виборці і обдзвонили голоси, що киче треба в найкоротпий час завести в повті руське товариство політичне, котре б на будуче взяло керму виборів в свої руки. Всі зібрані одобрли тату гаду і зараз завзяли ся тимчасовий комітет, котрий має уложити статут, а потім скликати всіх передових діячів повітових.

Справа підгайца

і урядова та повурядова праса.

II.

Чого не можна сказати в Gazet-і Lwow-ск-ій або в Politische Correspondenz, то дасть ся в повно свободу, так бач. серця, вповні в львівським Przegląd-і.

Przegląd, з видним задоволенням з вибору п. Заремби, в день по тім помістив передову статью о цілій справі того вибору.

„Кандидатами, каже, були найперше поставлені з польської сторони п. Боровський, з руської п. Чайковський. Але далше показало ся, що п. Боровський не багато має шанси, а п. Чайковський nie będzie tak wspaniale reprezentował „prześladowanego narodu“ jak p. Romanczuk, prezes klubu ruskiego. Тоді польський комітет поставив п. Зарембу, а руський п. Романчука. В руськом таборі запанували сейчас карбін і солідарність, а в польськом вибухнув бунт, декотрі польські часописи вzywали до голосування на п. Боровського, але на щастє їх голос вже не має послуху у польського загалу.“

Річ мала ся трохи інакше і що до польської і що до руської кандидатури. Польський комітет поставив зразу п. Боровського власне для того, що уважав єго кандидатуру за найспівнішу, хоча не рад був єму яко демократови. Коли-ж управляючи соєри заявили, що потрібний єсть голос в колі польським, ядучи беззастидно з більшістю кола, коли далше заперена була інтеренція правительства і вєща сума на переведення вибору, як призначені первістко 6,000 зр., комітет польський русів в трабі п. Боровського, а поставив п. Зарембу. Се вправді дуже не подобало ся польським демократам і особі-

Вечір в Індіях.

[Зь подорожних споминків.]

Калькута в сьчні 1890.

To have the honor of meeting their Excellencies the Viceroy and the marchioness of Lansdowne and His Royal Highness Prince Albert Victor Edward of Wales K. G. — так стояло на заголовку запрошення, як виставив комітет устроючий вечір на честь вєше наведених личностей. Підписаний був на запрошеннях Maharaja Sir Jotendro Mohun Tagore Bahadur яко президент а Babu Rajkumar Sarbadhikari яко секретар.

Програма обіжвала, що вечір буде цїкавий і мати-ме характер цїлком єндійськ. За те ручив уже комітет, що складав ся из самих довгоногих магараджів та князів єндійських.

З трудом перебралась моя повозка через натовп людей і глоту повозів. Мамоходом кажучи, тут європейці пішки ніколи не ходять. Головна уліца до майдану пристроєна була святочю. Сторожі мїські (police) надягнули свої парадні строї, войско єндійське, що творило далше шпалір, свїтло своими різнобарвними і різнобарвними уніформами. Уставлена ескадрона єндійської кінноти перешукала через бар'єру лиш того, хто був в шасльовім посідданю жовтону перепустки. За бар'єрою натовпилась тма тьмєна народу різного складу лиц в євських барв шєрв та в різнобарвних стріях, як тут рїзні мїж собою євські нації в народності та врі.

На майдані (так само зветь і по єндійськи „майданом“) треба було бути о 6-й вечором, позаяк точно о 6-й годині 30 минут мав відбутись той на заголовку запрошеня заповіджений meeting.

Павільон удекорований богато і оригінально. Освітлення електричне. На лавках уже повно пань (ladies) і панів (gentlemen) європейських і єндійських. Європейці, як звичайно, в спаєрній одязі, за те на лавках, де засіли Індійці — що за блєск, що за велич, що за багатство!

От в самім переді дає ще послїдній розпорядки магараджа Джотендро Могунь Тагоре. Старий бач уже і похилений, а все така худа єго стать видаєсь импонує. Одягнений бач в довгий золотом тьканий бийм шовковий кафтан, переперезаний поясом, що аж сяє бач дорогого каменя та золотом тькани. Кафтан збитий на грудех аграфою зь самих брильянтів, а кілько гузєв, тільки дорогих каменів. На єго бийм шовковім турбані видаєсь чупинне перо оправлене в брильянти та жемчуги.

Коло него поруч стоїть гордо принц Валя Кудр Гессейн Алі Мірза Багадур. То магомеданець.

Усі магомеданці мають більше самосвідомости національної, як Гінду, прибиті кастами і своїми брамінми. Магомеданство тут — то релігія протесту і вилому з-під закостенілости давних форм.

Принц одягнений увесь у чорному, в шовку і атласах. На голові у него рідко колпак, китрий надає єго лицю вираз багачности і зухвалости. При бач у него каменями вил жєна карабела.

Як же дивно і навіть смішно одбыває бач тих поважних стрієв His Highness Maharaja of Cooh Bihar — в своїм на лад європейсько-єндійськєм мундурі! Магараджа — авіломан. Узятий за мєлоду бач батка образував ся на лад єндійськє. Коли уаслєдував князєвство свого батє, то Англичани дали єму зараз титул Highness (Височество), именували єго полковником і властником якогось єндійсько-єндійськє ре-

золотом тьканий матерії. Повних рамен позавидував бач єн Фідієв а дрібних рук та нбч не єн єндійськє lady. На раменах, на руках та ногах єрбий бразлєти, на пальцях бач нбч єрбий перстєв.

Роздає ся звуки єндійського имну. Магарадж засмутивсь. Де-хто з європейців гукнув єнєво „pip, pip gurra!“

Принц і віцекороль Індій увійшли до павільону.

Я побачив молодого, блідого, мізерного, поданого на перед модного панача в чорнім сурдуть, в таких же панталонах і в євських „Vatermörder-ах“. То був принц Альберт. Другий джентлємен з єндійськими чертами лиця, трохи пристаркуватий і лисий, — то був віцекороль Індій lord Lansdowne.

За ними поступала цїла гурма ничих лївно на перед посувачих єн джентлєменів і лєдїй.

Достойники заняли свої місця.

На даний знак почалиє представляти. Наперед виступила перша сівачка. Милозвучно вголосила она нбч декляруючи, нбч сівачко, нбч говорачи привітний имн з честь принца. Щось в роді гітары а радше бандури товаришило єн малому органу. Конєц деклямації перейшов у єнєво. Пїєню підхопили другі байдери. Роздає ся голос бубна, соплєч і бандури, розлились голоси дивач супроводжєні одповідними рухами і вихиласами. Рухи були з початку повільні, вичинали легкі — та згодом перейшли в позы зухвалі і пристраїні. Так ставав єсє скорпій, рухи пристраїніші. До того єсє свїтло, оригінальна музика, оригінальна вїшна обєтанова, блєск карых очей та дорогого камня, фігури бєз докору — єсєкт був не до описаня!

Таку річ треба бачити, розказати єн не можна.

стимъ прихильникамъ п. Боровского, але борба ихъ вела ся лише на паперѣ, а въ дѣйствѣ они всѣ laudabiliter se subiecerunt. Зъ руско-жъ стороны п. Романчукъ, до котораго сразу удавано ся, заявивъ, що толькы тогды приймивъ бы кандидатуру, коли бъ ен однодушно поставлено и заперено ен шансы. Въ комитетѣ окрѣпѣнѣ гадки що-до того були подѣлені и бѣльшостію голосѣвъ згоджено ся на д-ра Чайковскаго. Однакжъ въ тыждень потѣмъ д-ръ Чайковскій зрѣвъ ся и увѣдомивъ о томъ сейчасъ комитетъ повѣтовъ, котрѣ тогды всѣ три згодили ся на п. Романчука. Шансы для руского кандидата обраховано въ той способѣ, що въ Подгайцахъ дѣстане бѣльшѣсть 12 голосѣвъ, въ Бережанахъ же найменше 14 голосѣвъ, а въ Рогатинѣ въ найбѣльшѣмъ разѣ числѣ голосѣвъ буде рѣвне, отже выбѣръ п. Романчука адекватъ ся бути заперенымъ.

Далше говорить Przegląd о справѣ депути п. Романчука, котру мы вже попередньо пояснили. Przegląd, розумѣвъ ся, замовчує зовсѣмъ ту обставину, що бѣдуюча вже була дана а потѣмъ одкидана, бѣвъ знаходити ен зовсѣмъ оправданую и мотивує взгляды на даі гічними. Przegląd высказує еще бажанье, aby rozsądny postępek p. dyr. Ilnickiego stał się precedensem dla wszystkich zarządów szkolnych, и взагалѣ бѣвъ не радъ, чтобы профессоры покидали свой педагогический заводъ и вступали на политическую арену. Мы ему вже перше бѣдѣвали, а тутъ додамъ лаше, что при остатныхъ выборахъ до рады державной само правительство ставило на Львовѣ своимъ кандидатомъ профессора Кубалю. Тогды очевидно dobro młodzi, względu pedagogiczne и т. н. зовсѣмъ не стояли сему на заваді!

Найшарше розводитъ ся Przegląd о справѣ д-ра Савчака. Закладає д-рови Савчакови, що, скликуючи своихъ выбѣрѣвъ задала ся разовозданя посольского, бавивъ ся въ агітацію выбѣрчу, чого нѣколя жадеавъ зъ членѣвъ видѣлу кравогого не робивъ. "Чи-жъ теперь тѣ выбѣрѣвъ, що не голосували за п. Романчукомъ, не будуть мати підозрѣнія о безсторонній супротивѣ ихъ дѣяльности члена видѣлу вр. д-ра Савчака? Староство подгаєцке своею заборною дало ему такую добру нагоду, чтобы, перекидаючи свое справозданье на частъ по-выборѣвъ, задокументувать, что въ означену першого термину дѣлавъ безъ свѣдомоста того, что трафѣло на велику агітацію перед-выборчу. А бѣвъ называвъ новый терминъ саме навечеріе выбѣрѣвъ! Тутъ вже не можна мыслити о идеальной чистотѣ намѣрѣвъ д-ра Савчака а жалувати треба, що д-ръ Савчакъ не мавъ досыть самостоятельности, чтобы оперти ся налаганьямъ тыхъ его политичныхъ прятельѣвъ, котрѣ заграли его до воза агіта-торѣвъ, надшарпнули повагу его становиска и особы, а нѣколя для своихъ цѣлей не однесли пожитку."

Якъ видимо, Przegląd держать ся тутъ той засады, що найлучшою обороною есть оеизнаня. Щобы оправдати поступованье, прѣмо противне всякимъ понятіямъ конституцій-нымъ и выраженнымъ постановамъ законодѣвъ, бѣвъ кидавъ ся на д-ра Савчака и приписує ему вину! Винный забавляє ся въ обвинителя! Одно-вѣдъ на заклады Przegląd-у выстане коротка, а буде и ясна. Членъ видѣлу кравогого не пере-стає бути посломъ, яко такий мусить належати до якогосъ сторонництва, але зъ того не выходить, чтобы не мѣгъ бути безстороннымъ для людей иныхъ сторонництвъ. Нехай Przegląd зверне ся радше до урядниковѣ политич-ныхъ выбѣрочого округа, чтобы выбѣрѣвъ, котрѣ противно голосували, дознавали бѣвъ ихъ без-сторонного трактованя! Przegląd такъ дѣавъ о повагу члена видѣлу кравогого, а не хоче видѣти, сколько та повага потеряла бы, якъ бѣвъ д-ръ Савчакъ бѣвъ допустивъ, чтобы подвласт-ный органъ автономичный и низшій функцио-неръ правительственный супротивъ члена най-высшей магистратуры краевой могли поступи-ти зовсѣмъ несправедливо и незаконно и по-ставити на своихъ! Агітацію справозданье посольске не можна назвати, а вели польскій членъ видѣлу кр. не складали справозданья, то се не заслужоу ихъ але вину, занедба-ньемъ обовязку посольского.

Опески розлагли въ навѣтъ середѣ скуп-лавон англійской публики. Тѣлько одинъ принцъ сидѣвъ непопущено, лѣвно и скупно. На его лѣви не видѣло было нѣ радости нѣ суму, толь-ко якесь пересмычене и страшену скуку.

Потѣмъ выступили индійскій карколомѣвъ и чародѣвъ. Богато уже човѣкъ бачивъ, во-лѣмъ чѣмъ по свѣтъ, усеяныхъ продукцій. Однакъ такихъ зухвалыхъ и такихъ зрѣвныхъ, якыхъ докывали тѣ майже цѣлкомъ нагѣ Индїи, я не бачивъ нѣколя.

Въ другой точкѣ програмы стоявъ дру-коватый приписъ, що цѣле товариство має стати (the company will stand and remain standing), коли поднесеть принцъ изъ своего мѣс-ца, и має стати такъ довго, доки комитетъ выведе усь Высочества и Експедиціи д. дру-гого павильону, що бѣвъ прибранный въ театрѣ.

Тутъ дававъ ся индїйскій драматъ подѣвъ заголовкомъ "Сакунтала". По индїйскі не ро-зумѣю. О що тамъ вшло, достоту сказати не могу, однакъ актеры и актрисы грали такъ мало, ихъ протяжна бѣсѣда зву-чала такъ свѣнно и симпатично, перемѣна дѣ-лѣгѣвъ была такъ жива и природна, що я, хотѣ чѣмъ лише сама незрозумѣлѣ звуки, волу-хуючи ся въ нихъ, почавъ розумѣти, о що йде. На сценѣ стояла криница — той, видко, дав-ный свѣдокъ усеяныхъ сердечныхъ розправъ бѣвъ часѣвъ санскритскихъ ажъ до козака, що коны надувавъ, и до Дюбуа, що воду брала. Явъ усеюды по цѣлѣмъ свѣтъ, на усьхъ сцен-нахъ та мѣжъ усеяными людьми, — черными, бѣлыми, жовтими и червоными, — такъ и тутъ показалося наче, що любовъ усе переможе. И на сѣй бенгалской сценѣ була нечеслава пара, бѣвъ и батько, що противавъ ся, були й ворги, що судили, и духи, и чорты противні.

Przegląd боронить наконецъ маршалка п. Лѣтискогого и п. к. староство подгаєцке. П. Лѣтискогій приобѣщавъ бѣвъ салю вже ни-шамъ людямъ и на иншій цѣли, а староство не могло допустити, чтобы, скоро сала рады повѣтовъ була бѣдѣвлена, зборанье выбѣрѣвъ бѣдѣло ся въ котѣмъ зъ маіу-хъ покоі, со nastre-салоoby pewne zagrożenie bezpieczeństwa pu-blicznego w razie, gdyby w takim natłoku i ści-isku ludzi w małym pokoju wybuchł czyśpór czy bójka czy rozpłoch z jakiego powodu! Тѣлько що староство въ своихъ писмѣхъ не высказало се-го такъ ясно, дѣятого намѣстничества уваж-ляло рекурсе д-ра Савчака.

Цявѣмъ Przegląd у есть дѣйствѣ достой-ный подаву, не менше его брехливѣсть. Якъ видко зъ листу п. Лѣтискогого, бѣвъ, скоро ино-прихѣвъ зъ Стрыжскогого, дѣставъ сейчасъ писмо д-ра Савчака взглядомъ салѣ, отже не мѣгъ вже напередѣ комуєъ обѣщати салю на иншу цѣль; тай въ листѣ своихъ выразно каже, що салѣ потребує на засѣданье, а не на иншій цѣли; наконецъ писавъ, что сала буде ажъ по 13-бмъ лютого вѣльва, а вѣдѣи такъ давъ ен 10-ог! Староство бѣдѣло зацѣтованого нами давѣйше закона о агромажнѣхъ не мало права зборонити зборанья выбѣрѣвъ на справозданье д-ра Савчака, а о мотивахъ, на-ведѣныхъ Przegląd-омъ, законъ нѣкогого не знає. Зъ представлення Przegląd-у выходить одна-кжъ, що намѣстничество было бы не уважляло рекурсеу д-ра Савчака, якъ бы староство подгаєцке такъ было мотивувало заборону свою, якъ Przegląd подавъ. Отже староство поступило не тѣлько цѣлкомъ законно, але оно, якъ выходить зъ попереднихъ слѣвъ Przegląd-у, д-ру Савчакови даючи мовѣ-бы нагоду задокументувати свою невинность, аробило на-вѣтъ прислугу д-ру Савчакови!..

Въ хроникѣ въ томъ самѣмъ н-рѣ розви-дѣтъ ся Przegląd о агітаціяхъ д-ра Савчака въ Подгайцахъ. W ciągu całej mowy nie innego nie mówił, jak tylko o p. Romanczuku, o tem, jakie on wnioski stawiał, jakie intencje wno- sił, jak klubowi przewodniczył etc. Се очевидно неправа, якъ видко зъ нашего справозданья, умѣненого въ ч. 24. Наконецъ подѣвъ Przegląd розстрѣльеными бѣзъвами слова д-ра Савча-ка, что выбрано его дѣятого до видѣлу кравогого, бо цѣсаръ собѣ бажавъ, абы оденъ членъ видѣлу бѣвъ Русинъ. Чи Przegląd хотѣвъ тѣмъ сказаи, что цѣсаръ собѣ того не бажавъ? чи хоче намъ добротѣ и едну еще нашу вѣру въ справедливѣсть цѣсарску?

Переглядъ часописей.

[Dziennik Polski о становиску Полякѣвъ и Русинѣвъ супротивъ нѣмецко-чешской угоды. Полемика межъ Nowo-го Reform-омъ а Сзас-омъ по причинѣ справы подгаєцкой.]

Вѣденскій дописуватель Dziennik-a Pol- sk-ого такъ пише о становиску Полякѣвъ супротивъ чешко-нѣмецкой угоды и о вилывѣхъ тои угоды на справу руску:

"Я не розумѣю навѣтъ страху, який по-ставѣвъ безперечно въ наслѣдокъ тои угоды. Досѣ потребувало насъ правительство и по-требували насъ Чехи, теперь потребує насъ зновъ правительство и зновъ Чехи, и окрѣмъ того ще Нѣмцѣ. Лаше то сторонництво мо-же чувствовати ся сильнымъ, котре опре- ся на союзъ зъ Поляками. Чехи, не маючи въ бѣдѣ Полякѣвъ помимо угоды зданѣй бы были цѣлкомъ на ласку правительства и Нѣмцѣвъ, а Нѣмцѣ, сли хотѣтъ — що не подлягає сумнѣвови — взяти участь въ правлѣнн, абсолютно не могутъ осягнути того противъ волѣ Полякѣвъ!..

"Лѣвѣця [нѣмецка въ радѣ державной — ред. "Дѣла"] евуаціацию кола польского [что-до нѣмецко-чешской угоды] приймила такъ, якъ коли бы Поляки были въ страху, чтобы хто не вмѣшавъ ся до справѣ ихъ внутрѣшнихъ зъ Русинами. Ссей роблятъ, що можуть, чтобы тую опінію піддержувати. Помимо инспірованого запереченя въ нѣ-мецкихъ часописяхъ я повтарю и заручаю-мѣвъ твердженье, что Русины старали ся и

стараютъ ся наклонити Чехѣвъ до интервен-ціи, рѣвночасно однакжъ засыпуютъ за посередничствомъ Neue fr. Presse свѣтъ вѣ-стями о нечуваныхъ бѣдѣ-бы насильствахъ, котрыхъ суть жертвою. Гр. Баденского зро-били московскимъ сатрапоу, котрый бу-дѣмъ то поступає зъ Русинами такъ, якъ коли-бы въ австрійской державѣ не было нѣякихъ законѣвъ, а Нѣмцѣ въ то все вѣ-рять глубоко, киваєтъ мудро головами и думаютъ, что если Поляки супротивъ Русинѣвъ такъ много мають на совѣсти, то не трудно буде ихъ удержати на шнурку, стра-шныи интервенціями.

"Супротивъ тыхъ, Русинами сквапно роз-сѣвѣныхъ байокъ, належало власне приле-снуть угоду безъ всякихъ застереженъ, что-бы згѣдно зъ правдою показати, что совѣсть наша супротивъ Русинѣвъ есть чиста, и что не маємо найменшю причину до страху, чтобы и на насъ не роблено напору въ на-прямѣ якогосъ угоды, бо угода така була бы безпредметова тамъ, де нѣкому не дѣвъ ся нѣяка кривда. Вѣдѣи газардуючи ся на-нове дементѣ въ нѣмецкомъ органѣ галиц-ныхъ Русинѣвъ, доношу Вамъ, что русскі члены рады державной и высшій бюрократ-ти у Вѣдѣи розпочали горячюую акцію въ цѣли порушеня и розмазаня руской справы и то акцію, прямуючу до цѣли дорогами. котрыхъ звычайно не уживає ся въ по-литичныхъ справахъ. На нинѣ мущу ограни-чити ся на тѣй — що правда — неясной агадѣ, але въ своихъ частъ постараю ся о представлѣнне справы далеко яснѣйше, а нѣжъ се може бути приѣмно антажованымъ въ нѣй особамъ."

Будемо зъ цѣлковістю чекати на дальшій розясненя вѣденского дописувателя Dziennik-a и на дальшу акцію рускихъ посѣлѣвъ у Вѣдѣи. На жалѣ, подѣвъ рускими посланіи мусимо ро-зумѣти тѣлько о. Озаркевича и п. Ковальского, але нѣякъ оо. Сигадевича та Мандишевского и п. Охримовича, котрѣ радше загугають въ радѣ державной интересъ правительства и Полякѣвъ, а нѣжъ интересъ руского народу, а навѣтъ вѣдѣи нѣжъ интересъ руской церкви и митрополита, котрый тѣлько заходѣвъ ся ко-ло ихъ выбору.

Подѣвъ подгаєцкій суть того роду, что на-вѣтъ, якъ мы вже згадували, всѣ польскій га-зеты въ Галичинѣ — окрѣмъ, розумѣмъ ся, уря-довыхъ и пѣвурядовыхъ — выступили зъ у-емною критикою ихъ. Спеціально противъ на-мѣстника Гр. Баденского выступили N. Reformъ въ нѣколяхъ статяхъ, котрыхъ у Львовѣ зъ огляду на ц. к. прокураторию державну не-можемо повторити. N. Reform-ъ и иншимъ польскимъ газетамъ ходило прѣтомъ не о Ру-синѣвъ а нѣжъ такожъ о намѣстника, але о за-сѣдничу справу конституційной свободы. Кра-ковскій Сзасъ и львовскій Przegląd сразу мо-чали, опѣсѣ-жъ, мабуть видѣи загрозенымъ верховодство своихъ протестѣвъ, винули ся на заштитнѣвъ свободѣ конституційныхъ зъ такою завастоію, мовѣ-бы тутъ загрозена бу-ла екзистенція цѣлои Польщѣ. Для характе-ристички лютости Сзас-у подаемо частину однои его статейки:

"... Мы запытали бѣвъ N. Reform-ы — какъ называє ся тактика дневникарека, беруча въ оборону певныхъ вороговъ польской на-родности, и ставанье въ одѣи лѣвѣи зъ "Дѣломъ" и N. fr. Presse въ справѣ руского радикализма супротивъ власти державной въ польскихъ рукахъ а стремлючюю погубній агітаціи, вымѣреній на разобратъ національ-ный и суеблѣный. Статя N. Reform-ы, вою-юча за ц. к. Савчакомъ и Романчукомъ а про-тивъ намѣстника Гр. Баденского, выдѣвъ ся намъ Торговцею зъ долу."

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Пѣсла информаций вѣденскихъ газетъ маєвъ ексекутивный комитетъ прави-цѣвъ залагодити остаточно по довѣхъ трудѣхъ

програму парламентарной работы на останокъ сегодѣшней сѣси парламентарной. Закона кар-ного не поставлено на порядѣкъ дневный сѣи сѣси а такъ само выпущено и проектъ закона о податку биржевомъ. Законъ о артикулахъ пожныи буде переданный че разѣ до роземоту комісія санитарной а поступованье сумаричне позбѣстане такожъ не залагоджене. Насампе-редъ має бути залагодженъ бюджетъ, бѣдѣвъ проектъ закона, котрый має змѣншити пода-токъ бѣдѣ будынкѣвъ въ Тироли и бѣдѣсанье галицкого догву нѣдемизаційного. Здаєся, що вже жадна справа бѣльше не буде поставлена на порядѣкъ дневный сѣи сѣси, позаятъ рада державна мусить бути зъ початкомъ мая закрыта, чтобы дати частъ чешскому соймуи залагодити ухвалы угодовой конференціи. Комісія бѣдѣ-тѣва взяла ся че въ пятницю до залагодженя проекту закона о бѣдѣсаню галицкого догву нѣдемизаційного и передала его окремому ко-митетови, до котораго выбрано посѣлѣвъ Бера, Мадейского и Цайтгамера.

Проектъ бѣдѣсаня галицкого догву нѣдемизаційного есть слѣдую-чий: 1) Однесує ся суму 75,172,500 ар. удѣ-лену державоу галицкому фонду нѣдемиза-ційному татоломъ задатку до кѣдѣи 31 грудня 1882 р., а такожъ и безпроцентовыхъ зворот-ныхъ задатѣвъ бѣдѣ 1883 р. до 1887 включно; 2) замѣстъ дотепѣршного безпроцентового до-датку державного въ сумѣ 2,625,000 ар. рѣчно-буде удѣляти ся беззворотна субвенція дер-жавна въ сумѣ 2,100,000 ар. и рѣчный зворот-ный безпроцентный задатѣвъ въ сумѣ 325,000 ар.; 3) останній потреби нѣдемизаційный, якій покажѣтъ ся по бѣдѣсаню субвенціи и за-датку має покрити край додатками до безпо-средныхъ податѣвъ; 4) Галичина обѣзавѣ-ся сплатити згаданий повыше безпроцентный задатѣвъ до трѣхъ лѣтъ почавши бѣдѣ 1899 р.

Пѣсла N. fr. Presse має бути незадовго скликана комісія, котрой буде передане вве-сенье въ справѣ основана палаты робѣт-ничыхъ, позаятъ припускаятъ, что въ виду дѣяльности, яку розвинула Нѣмеччина въ цѣ-ли залагодженя пытаня робѣтничого, прави-тельство займе суаротнѣвъ згаданого внесеня прихильнѣйше якъ досѣ становяще.

Не переставъ ходити поголоска, что міні-стеръ рѣльництѣвъ Гр. Фалькенгайнъ має уступити а на его мѣсце має прѣйти Гр. Ос-вальдъ Туяъ. Польскій газетѣвъ подають зновъ вѣсть, котра нѣбы-то має походити зъ Берли-на, что на мѣсце Гр. Фалькенгайна має стати министромъ рѣльництѣвъ презѣвъ кола польско-го пос. Яворскій. Въ тепѣршнихъ часахъ все можливе, але коли-бъ та поголоска мала дѣйствіи стати правдою, то лѣвѣи чѣи обѣщало-бы че и безъ якихъ другихъ змѣвъ въ міні-стерствѣ; мабуть уступѣвъ бы тогды и міні-стеръ Дунавскій а его заступаєтъ бы якійсь Нѣмецъ прѣмѣрѣвъ Пленеръ. Але все то лишь комбинація и здогада, на котрыхъ годѣ спу-стѣи ся.

Швейцарскій посѣлъ прѣ вѣденскѣмъ дворѣ Еплі доручѣи министрову дѣлѣвъ за-граничныхъ дня 7 с. м. запрошенье на ме-жанародну конференцію, скликаму для справѣ робѣтничихъ до Берна на день 5 мая с. р.

Словенскій посѣлъ подѣвъ проводомъ Гр. Гогенварта, вручили министрови справед-ливости меморандумъ, въ котромъ вказуютъ, въ який способъ можна бы ууравлѣннати судѣ-ництво и пменувати урядниковѣ судовыхъ въ Краинѣ и Каринтіи. Гр. Шенборнъ обѣдѣвъ уважляднати ихъ бажанья и заявивъ, что они зѣдѣють ся ему можливѣ до переведеня.

Комісія для достѣвъ войсковыхъ одержала бѣдѣ ген. интендауры повѣдомле-нье, что бѣдѣженье речниці до подаваня офертъ есть неможливѣ, але за то нове розписанье офертъ вызначѣтъ речниче на два мѣсѣца и жаданя комісія что-до условій офертовыхъ бу-дѣтъ уважляднѣи.

Вѣденскій и пѣтенскій газетѣвъ дементу-ють тепѣръ рѣшучо вѣсть, бѣдѣмъ бы Гр. Гар-тенавъ (бувшій ен. Батенбергъ) вступѣвъ до арміи австрійской. Овъ старѣвъ ся лишь о то, а что на писмѣхъ адресованѣмъ до него, котре бѣвъ заставѣвъ въ готѣли въ Пештѣ, бѣвъ выпѣ-

Ковачѣвъ кѣдѣмъ любовна пара побралася и за-навѣса спустила ся, а музика индїйска зачала на ново свои оригинальнѣи, на мѣвъ уху моно-тонній мелѣодіи.

И зновъ поднялось цѣле товариство — мѣжъ Англичанами усе мусить бути приписано — и пошла въ слѣдъ за примѣмъ до дру-гого театру устрѣеного на лѣдѣ катѣйскій.

Тутъ при розголѣсѣ гонгу (мосяжний тарѣвъ, въ котрый бѣють клепаломъ) розгра-вала штучу усѣи найдивоглядѣйшій маски. Давный кѣтайскій змѣй, кобѣ, пѣс, черепахѣ та верблюда и неводлучный при такихъ про-дукціяхъ "дурный Ивасъ" вели мѣжъ собою кумедий розговоры. "Дурный Ивасъ" робѣвъ тѣмъ звѣрамъ усѣи пакости и пускавъ жар-ты не дуже то дѣзвѣзачий, изъ за котрыхъ усе товариство ажъ пукало во смѣху. Гонѣвъ усе скорше, а цѣла та дивоглядѣи компанія зъ "дурнымъ Ивасемъ" напередѣ гей-же кру-титѣсь наоколо себе, якъ часѣмъ у насъ дѣти на сѣлѣ. И крутили ся они и крутились безъ перестанку, ажъ усе мѣвъ Европейцѣмъ въ охѣхъ потемнѣло и въ головѣвъ запотмѣчалося. А она крутили ся усе дальше и дальше, а гонѣвъ бѣвъ усе скорше и скорше!

Тѣмъчасѣмъ на мѣйданѣвъ подѣвъ ся крѣвъ. Почалася суетня, почули ся удары шабѣвъ. По-середѣ мѣйдану палахотѣла высокая вѣтра. Нагѣ Гидѣусъ докидали усе дровѣ и докидали догто. Поломѣвъ зналась високо. Се было од-нокоже освѣтленье у сѣмъ кутѣ мѣйдану.

На около огнища гуляло якѣхъ 200 Та-бетанцѣвъ свой танецъ военный. Шабѣвъ бли-щала въ воздухѣхъ, такъ и здавалося, что туй-туй злетѣи голова и покотѣтъ ся трупъ до поломѣвъ. Шабѣвъ мягкотѣла и описували круги на около людскихъ постѣвъ, а тѣ сто-

яли усе гордо та лишь дѣтѣли усе бѣльше. Бубѣвъ та сурмы та кобыи были що-разъ скорше, войновѣи пустѣли ся въ присѣды, вываваючи шаблями на усь боки, а бѣдѣ шабѣль ажъ искры сыпали ся.

Та зухвалѣсть постѣвъ, дѣкѣсть лѣвъ, дѣвне освѣтленье выходяче изъ палахотѣючѣго вѣстра, при котромъ шабѣвъ блискѣи лишь мягкотѣла, цѣла вѣншна обѣтанова — все те робило вражѣнѣе деке и зарозѣмъ ораінальнѣе. Менѣ здавало ся, что я бѣчу передѣ собою на-явъ тѣ давній образы фантази, коли то, вѣчи-тавшисъ про подвиги военный, я задрѣмывавъ а передѣ моими духовными очима пересува-лись картины таборѣвъ татарскихъ, повныхъ ясеру и картины Козакѣвъ, что збирали ся въ выраву. Такъ якъ есть тепѣръ, глядѣи на Тибетанцѣвъ, не никакше представлявъ я собѣ Козакѣвъ-Запорожѣвъ. Тѣ подѣленіи чубы Тибетанцѣвъ, той зѣвсакоюй оселедѣвъ закруче-ный зухвало докола уха, шарѣи кунтушъ та бѣ ширшій шаравары, носѣи жѣвѣи сафѣи-ца, тотѣ постѣвъ высокая та отѣзѣдѣи, тѣ выравы въ ремѣсѣвъ военный — усе те нага-дувало менѣ Козакѣвъ-молодѣвъ. Я чувъ ся тепѣръ пересѣдѣемъ парѣ сотѣкъ лѣтъ на-задѣвъ, посередѣ давну удалѣсть, давне завѣзѣе, и давне дѣке лѣвѣрство. Я чувъ ся хѣлами за одно зъ тѣмъ завѣзѣи та дѣкими лѣа-рями, мене чѣвъ тягло до нихъ — та вѣтѣмъ обернувшисъ, побачивъ я, что сидѣу мѣжъ дѣжѣмѣменами зъ всѣдѣжѣми моноклами и мѣжъ лѣдами, что скупѣи дѣвѣли на тѣи продувѣи а тѣмъ цѣвѣвѣише наслухували ду-же ширѣи слова сидѣиныхъ за ихъ плѣзѣи да-дѣсѣвъ.

Усе въ свѣтъ змѣвѣяєсь. Лѣвѣрска вѣрава служѣи тепѣръ на потѣху, а верхъ ведутъ тѣ,

что хитрошами та крамарѣвѣмъ зумѣли запѣ-нувати надѣ лицарями. — Англичане выпѣлѣтъ Тибетанцѣвъ, чтобы а на вѣдѣи показали свою штучу, а они будутъ битѣсь, вѣрао... За що? За козячу бороду! Такъ бѣлисъ колѣсы и Ко-закѣи дуже часто и жѣваю, та не умѣли дѣви-тѣсь на свои корнѣи. За те й мають свою за-плату козачѣи потомѣи...

Цѣлѣхъ пѣвъ, коли не бѣльше морѣвъ мѣйдану було освѣтлене въ рѣвѣнородныхъ бар-вахъ. Тутъ бачѣлось побудованій славный свя-тинѣвъ Дѣлѣи та Бенарѣсѣвъ зъ тыслѣными ко-пулами. Тутъ подносились до неба острѣи мѣ-варѣты. По озерѣ плавали човна и лѣдики въ найдивѣйшыхъ формахъ, представляючи зъ лѣмѣвъ рѣвѣнородній звѣры та пѣлаи. Зъ деревъ были порѣбѣи мѣиный звѣры та змѣи. Не дарѣмъ-жъ славѣи ся въ свѣтъ бенгалскѣе о-сѣвѣтленье... Бенгалѣвъ одѣи умѣють користу-ватѣсь огнемъ для декорацийныхъ цѣлѣвъ.

Цѣлѣи вѣчѣръ и его уладженье кошту-вало комитетѣ 100,000 рупѣи.

Се Бенгалѣвъ вѣтали въ перше своего бу-дущого царя.

Принцъ Альбертъ Викторъ, будучій Em-peror of India — внукъ Викторіи а сынъ прин-ца Уельского.

Не давно тому писали газетѣвъ, что дирек-торъ лондонскон поліціи натрафѣвъ на слѣдѣ дуже поганыхъ рѣвъ, якій водалѣи сѣи мѣжъ золотою молодежію въ Лондонѣ. Овъ наста-вѣвъ на те, чтобы покѣрати вѣновныхъ. Тѣлько-жъ все утихло, карѣты было годѣ... Молодыхъ ви-новниковъ порозѣслано зъ Лондона въ далекий краѣ, чтобы трохи провѣтрѣи...

Д-ръ Я. О-скій,

санный титул полковника, то лишь для того, что быть есть действительно титулярным полковником одного полку австрийского не в давнийших часях. Австрия не хочет мабуть вглядываться на Россию, приняты его до чинной службы в своей армии.

Российская праса старая с теперь представит заговор в Софии в некорист Австрии. Так доказуе „Гражданин“, что выкрывае заговор Паницы есть тяжким ударом для Австрии, а то головно для того, что Паница есть наибольшим врагом России. Коли же заведе-врагом России двертуются с бд Кобурга — пытае „Гражданин“ — то кто-же ще стоять за ним? „Моск. Вѣдом.“ доказуеют вновь, что в Болгария настала полная анархия. То показавъ зовсімъ ясно заговоръ, а та анархия спадае на совѣсть тыхъ державъ, котры укрѣпили в Болгарии незаконный станъ. Россия в сѣмъ взглядъ вѣльна бдъ винна.

Российского посла в Букарештѣ, Хитрова, покликано до Петербурга, чтобы бытъ тамъ особисто здавъ справу въ послѣднихъ приключеніяхъ в Болгарии. В Букарештѣ и Константинополи думаютъ загално, что Хитрово стане жертвою сихъ приключеніяхъ. Российскій посолъ в Константинополи, Нелидовъ, мавъ — явъ кажутъ — жалувати ся на незручнѣсть Хитрова и мавъ доказувати, что его дѣяльнѣсть скомпромитовала на довгий часъ российску политику на Балканѣ.

Лондонская Pall Mall Gazette, котрой симпатія для России и в являе в российскими кругами политическими есть звѣстна, стала теперь „не безъ уваженія“ обговаривати ставовище царя до гадки российско-французского союза. Царь — каже згадава газета — есть за миротія за удержаніемъ status quo. Онъ готовъ бы скорѣе подиврати Нѣмечину, коли-бъ тѣ грозилъ напады в стороны Франціи, якъ захочувати Францію до войны в Нѣмечину. Онъ есть врагомъ вѣсхъ тыхъ, что пруть до войны и хотѣли бы конче змѣнити карту Европы. Французскіи шовинисты, котры думаютъ, что Россия готова заключити в нѣмъ союзъ противъ Нѣмечины, не ошибались нѣкогда в житю бѣльше, якъ в сѣмъ случаю. Лишь в одвѣмъ случаю могла бы Россия стати союзникомъ Франціи, а то тогда, коли б Нѣмечина безъ причины вызвала Францію. Тогда интересовавъ бы царь, и то не в любви до Франціи або в ненависти до Нѣмечины, лишь в самомъ любви мира, але такъ само буть бы онъ готовъ до интервенціи противъ Франціи, коли-бъ республика французска хотѣла выкликати войну.

Нѣмецка праса не перестаетъ все ще займатися ревеляциями Taegl. Rundschau, котра доказувала, что межи кн. Бисмаркомъ а цѣсаремъ нѣмецкимъ настало непорозумѣе в справѣ робѣтничей и что кн. Бисмаркъ буть для того змушений зложити теку министерства торговлѣ. Тѣмчасомъ показуе ся, что кн. Бисмаркъ дѣлае в повной згодѣ в цѣсаремъ. Бесѣда, яку онгоды выголосивъ цѣсарь на радѣ державной для справъ робѣтничей в чѣмъ була уложена цѣсаремъ спѣшно в кн. Бисмаркомъ а фактѣ, что на радѣ являе ся и кн. Бисмаркъ уважаетъ за являе, что онъ бере на себе дѣлѣальнѣсть за инициативу цѣсари. Навѣтъ вь самой бесѣдѣ добавчуе слѣды порозумѣнія цѣсари в кн. Бисмаркомъ а именно в томъ, что вь бесѣдѣ тѣмъ говоритъ ся головно лишь про роботу дѣтей и жѣнокъ и что вь тѣмъ змѣняе ся выразно взгляды на нѣмецкій промыселъ а наконецъ и вь томъ, что цѣсарь признае выразно робѣтникамъ право, чтобы они могли свободно и мирно высказувати свои бажанія и интересы. Слова, вь котрыхъ каже ся, что за великій концесія могли бы за надто обтяжати промыселъ, уважаетъ ся за безпосередну концесію для становища кн. Бисмарка в справѣ робѣтничей. Вагалъ доказуеутъ берлинскіи газеты, что межи цѣсаремъ а кн. Бисмаркомъ нема нѣякого непорозумѣія. Цѣсара однажъ рѣчь, якъ дѣло залагодженія справы робѣтничей закончили ся и чѣмъ удасть ся Нѣмечинѣ скликати международну конференцію. Зачувати, что Франція не хоче вѣсти вь нѣмъ участі а мабуть и Швайцарія не буде конче спѣшати ся, коли вже порозумѣла запрошенія до державъ на конференцію до Берна на день 5 мая с. р. Поки что зачинае правительство нѣмецке практично переводити гадку цѣсари высказану вь звѣстныхъ рескриптахъ и зачинае бдѣ за брѣвкѣ державныхъ, котры побѣла гадки цѣсари повинны буть вздрѣмъ для вѣсхъ вѣсхъ фактѣ. Министръ войны скликавъ онгоды вь шпандавскій фабрикѣ амуніціи на раду вѣсхъ шефовъ поодиновихъ департаментовъ, запрошенъ вь одпоручивѣ робѣтничей и радѣ вь нѣмъ надъ справою побудованія помешканія для робѣтничей.

Вь Паризѣ доносятъ, что правительство французске рѣшило ся помилувати засужденного кн. Орлеанскаго и по якомъ часѣ, коли вже умы успокоятъ ся, пустити его на волю и доставити тахчѣмъ до границѣ. Вь сѣмъ справѣ доносятъ до Köln. Ztg. такъ: Правительство рѣшило ся було ще тамтои суботы помилувати кн. Орлеанскаго заразъ по его засужденю и доставити до границѣ. Актъ помилуванія и приказъ выданае булѣ вже готовъ а навѣтъ буть вже замовленъ окремій поѣздъ; правительство хотѣло по полудни выступити вь заявленіемъ вь палатѣ посѣдовъ, что вже всезалагоджено и что кн. Орлеанскій уже вь дорожѣ до Швайцаріи. Всему тому пошело лишь выступленіе Бисфета. Мамо того правительство не бдѣстало бдѣ гадки помилуванія князя и все було зависѣти лишь бдѣ дальшого поступованія монархистовъ.

Испанскій републикане святкували дня 11 с. м. торжественно роковины оголошенія испанской республики вь 1873 р. Вь

Мадридѣ, вь Барселонѣ, вь Севиліи якъ и вь многихъ вѣсхъ провинціальныхъ мѣстахъ бдѣвали ся пѣры, на котрыхъ федералисты и постоуповѣ брательи ся вь постоупову грубою демократіе а все то вь тѣмъ цѣли, чтобы чимъ скорѣе дойти до зрѣлѣванія своихъ плановъ. На кѣмъ-то такихъ зборахъ булѣ тажъ маѣфеація вь користъ португальскихъ републикановъ.

Вь Португаліи росте недовольне противъ консервативного правительства чамъ разъ бѣльше якъ вь народѣ такъ и вь арміи. То треба однажъ признати, что войско держало ся подчасъ послѣднихъ демонстрацій вь столицѣ зовсімъ дѣбре; оно обсадило вѣсхъ вѣсхъ мѣста и не доустало до демонстрацій особаю-же передъ памятникомъ Каміенса. Мамо того занепокоеніе якъ вь самой столицѣ такъ и вь краю есть велике. Король Карлосъ вже бдѣ довшого часу не показуе ся публично и не выходитъ вь палаты. Вь другой стороны зачинае Португалія чимъ разъ скорѣе збровити ся. Теперь доносятъ, что форты доколка Лисбона мають буть скрѣпленъ а флота португальска мае буть збѣльшена о кѣмъ крайсеровъ.

Вь Софії доносятъ до Pol. Corr., что плянъ кн. Фердинанда выхати на кѣмъ вѣдѣ до Филипополя поки что бдѣжено. День своихъ уродѣнь, котры припадае на 6 лютого, буде каязъ обходити вь столицѣ Болгаріи.

Гостина черногорского министра Вукочича вь Константинополи дала тамошнимъ кругамъ политическимъ богатый матеріалъ до дискусіи. Офіціально говорятъ, что Вукочичъ привѣзъ зложити султанови подяку за прѣхлѣву перепустку черногорскихъ эмигрантовъ до Сербіи и мавъ поразумѣти ся вь Портоу вь справѣ регуляціи рѣки Боаны, на котрой Черногора мае побѣла постанову берлинской угоды право плаванія. Третью правую привѣзъ Вукочича мало буть упорядкованіе наперѣвъ по помершѣмъ недавно вь Константинополи черногорскѣмъ репрезентантѣ Пламенацѣ. Противъ сѣхъ причинъ подносятъ тѣмъ замѣтъ, что онъ вѣсхъ не суъ такъ великою нагѣ, чтобы за-дѣла нѣхъ высылати ажъ министра дѣла заграничныхъ; противно, привѣзъ Вукочича мае стати вь якомъ звѣзѣ вь послѣднихъ приключеніяхъ вь Софії. Заговоръ Паницы лагодивъ ся вже бдѣ давна и кн. черногорскій мавъ о нѣмъ знати (?). Врахѣбѣла мада выбухнути вь томъ часѣ, коли Вукочичъ мавъ буть вь дорожѣ вь Бѣлградѣ до Константинополи, и онъ мавъ буть тогда заарѣвъ подъ рукою, чтобы выступати вь кандидатуру (?) вьзяа черногорского на болгарскій престолъ. Вь Черногоріи якъ и дѣнде прѣхлѣвають, что султанъ стративъ симпатію для Болгаріи, бо прѣхлѣвъ до переконана, что замѣсть російскіи а ему вороже Болгаріи не настала Болгарія независима, котра бы шукала его дружбы, але Болгарія зависима бдѣ Австріи, котра не менше есть для него небезпечна якъ давнѣша. До сего переконана мало султана довести то, что Болгарія зямовна вь Австріи для своего войска карабіны Манлихера та же вь кѣмъ поменшихъ справъ. Середъ такихъ обставинъ — думали вь Черногоріи — дасть ся дѣбре подготувати терѣнь при есентуальнѣмъ опорожненю болгарского престола. Запримѣчено тажъ и то, что хочъ Вукочичъ, котры свой привѣзъ телеграфіею заповѣвъ, вже два днѣ перебувавъ вь Константинополи, то все-таки не робѣвъ визиты анъ вел. везиру анъ султанови.

Процессъ вь Вадовичахъ.

Трибуналъ поставивъ судьямъ присяжнымъ 343 пытанъ, вь тыхъ 277 головныхъ а 66 додатковыхъ. Пытаня дѣлатъ ся на десѣтъ групъ.

Перша група обѣймае пытанія что-до злочинства обманства эд шкодою понадъ 300 зр., а именно, чи обжалованіи Найманъ, Герцъ и Лѣвенбергъ вь часѣ передъ удрѣленіемъ концесіи на агентию, а бѣмъ чѣмъ они разомъ вь спѣлѣ вь Клявзнерѣ, Ландерерѣ и Ландавѣ вь часѣ по узмыканю концесіи (с. е. по цѣтти 1887) допустили ся вьзглядомъ подорожнихъ до Америки злочинства обманства зальшивыми представленіями на власну користъ. До той группы належать пытанія что-до обманства вь обманствѣ и вѣсхъ обжалованіяхъ, якъ Золота, Иваникого, Костецкого. Если присяжны судѣ притакнуть на тѣ пытанія, то за таке злочинство выжидаетъ обжалованныхъ кара бдѣ 5 до 10 лѣтъ вѣзницѣ.

Друга группа (бдѣ 31 до 38 пытанія) дотычетъ кѣмъ-то поменшихъ агентовъ, чи обманли подорожнихъ на власну руку повѣсше 25 зр. а повѣсше 300 зр.; за се кара бдѣ 6 мѣсѣцѣвъ до одного року вѣзницѣ.

Третья группа дотычетъ пытанія что-до злочинства публичного насильства, доканого а) змушуваніемъ подорожнихъ до закупи корабельныхъ картъ и б) обмеженіемъ ихъ особистои свободы. Пытанія дотычатъ вѣсхъ членѣвъ агенти Герца, Клявзнера. Если тѣ пытанія подтвердитъ ся, то есть додатковѣ пытаніе, чи подорожній потерпѣлъ шкодою понадъ 300 зр. На случай подтвержденія обохъ пытанъ есть кара бдѣ 1 до 5 лѣтъ вѣзницѣ, а при подтвержденіи лишь головного пытанія кара бдѣ 6 мѣсѣцѣвъ до одного року.

Вагалъ вѣсхъ пытанъ головныхъ вь додатковыми у вѣсхъ тыхъ трехъ группахъ есть 128. Группа четверта (пытанія бдѣ 129 до 234) обѣймае головны пытанія что-до злочинства даванія помощи войсковымъ дезертирамъ и намовы ихъ до дезерціи „вь захланности змысу“. За се злочинство кара бдѣ 1 до 5 лѣтъ вѣзницѣ, або при опущеніи словъ „вь захланности“ бдѣ повѣ до одного року. Пытанія дотычатъ вѣсхъ обжалованныхъ. Пята группа (одно пытаніе) дотычетъ лишь самого Лѣвенберга, что-до прибрания фальшивого характеру публичного урядника, с. е. старосты.

Шеста группа (одно пытаніе ч. 236) дотычетъ Иваникого что-до надужити власти урядови, коли ако ц. к. контролоръ мытовый и вы-

конуючий пограничну контролю полиціи не наглядѣвъ надъ дезертирами, змушувавъ купувати карты корабельны у Герца а бдѣбравъ карты купленны вь вѣсхъ агентахъ. За то кара бдѣ 1 до 5 лѣтъ вѣзницѣ.

Сѣмѣ группа (пытанія бдѣ 237 до 241) дотычетъ вѣсхъ обжалованныхъ вь агенти Клявзнера что-до обманства урядниковъ и жандармовъ.

Осыма группа дотычетъ Ландерера и Ландава что-до обманства агента полиціи Чайковского.

Девѣта группа обѣймае головны пытанія бдѣ 244 до 276 и дотычетъ агенти бременской что-до тыхъ самыхъ злочинствъ, якѣ булѣ и вь агенти Герца и Клявзнера.

Десята группа, 343 пытаніе, дотычетъ обманства Ландерера, докананныхъ передъ цѣттемъ 1887 р. на шкодо подорожнихъ до Америки.

По бдѣтати пытанъ нарадились защитники и внесли дѣякіи змѣны, тому что 1) опущено у вѣсхъ пытанъ закладъ намовы до эмиграціи, заключенный вь актѣ обжалованія; 2) бо выразъ „эмигрантъ“ вь актѣ обжалованія переименованъ вь пытаніяхъ на „подорожній“, а се мае ширше значеніе; 3) вь пытаніяхъ что-до обманства не подано именъ обманенныхъ лишь говорить ся загално; 4) такъ само не подано особъ вь пытаніяхъ что-до публичного насильства; 5) не подано именъ дезертировъ. По промовахъ подорожнихъ защитниковъ, промовлявъ два разы прокураторъ, а трибуналъ згодивъ ся на дѣякіи змѣны.

Нинѣ зачинае прокураторъ свои выводы и буде говорити два днѣ.

Вь пятницю почавъ ся четвертый мѣсѣцъ, бдѣ коли требае розправа.

НОВИНКИ.

Вь справѣ офиснаты ч. 22 „Дѣла“ одержали мы отее письмо: Cz. 2605. W imieniu Jeho Welyczestwa Cisarza! C. k. Sud karnej w Lwowi rzysyl na podstawie §§. 489, 493 zak. karneho i §. 37 zak. pras. szczo soderzanje artykulu umiszczono w cz. 22 czasopysy „Dilo“ z dnia 27 (8) lutego 1890 pod napisem: „Nakonec i Gazeta Narodowa zahoworyla“ do slow: „prysluch medwezych“ nie mistyt w sobi znamen prawny z §. 300 zakona kar. i z §. 24 zakon prasowoho — protoje zarjadzena szczo c. k. prokuratora derzawnoho konflikata toho czysla czasopysy „Dilo“ nie jest usprawiedlywiena. O tim zawidomlaje sia redakcyi czasopysy „Dilo“ z tym dolozeniem, szczo toje riszenje nie jest prawosylne, poneze c. k. prokurator derzawnyj wnies zażalenie do c. k. sudu krajewoho wyzszoho. C. k. Sud krajewyj karnej. Lwiv dnia 11 lutego 1890. *Biatoskóvski.*

Нашихъ Вѣсхъ патриотъ вь округа выборчого Бѣрежаны-Подгайцѣ Рогатинѣ просимо подати намъ якъ найкорше вѣрне а докладне справозданіе вь правыборѣхъ по тыхъ селахъ, де булѣ неправости, и вь выбору посла факты, якыхъ доси не поднесено вь часписяхъ. Такъ просимо намъ донести: якъ называе ся той выборецъ, котрого вь Рогатинѣ вь сали выборчій ранивъ жандармъ бѣгомъ вь лице? якъ называе ся докторъ, котры вь Рогатинѣ буть уже на мѣсѣ коло салѣ выборчій и обманжувавъ раненого? Якъ называють ся тѣ люди, выборчѣ чи невыборчѣ, що вь день выбору посла булѣ арештованъ вь Бѣрежанахъ и вь Рогатинѣ? якъ называють ся тѣ выборчѣ вь Рогатинѣ, на котрыхъ батирія агитаторска, християнска и жидовска, подѣрла зовѣмъ новѣмъ кожухъ? — и т. д. Все те потрѣбно докладно знати, чтобы намалювати вѣрный образъ выборѣвъ вь окрузѣ Бѣрежаны-Подгайцѣ-Рогатинѣ.

Вь повѣтъ подгаецкѣмъ увязнили жандармы вѣсхъ выборѣвъ изъ Золотникъ, подозрѣваючи ихъ о побитѣ войта вь Соконова.

Долынский староста Цышка возвавъ посла о Озаркевича до предложенія фасіи вь цѣли наложени доходного податку. На письмѣ вь томъ предметѣ одповѣвъ пос. Озаркевичъ, что его дотати не перевѣсшае сумы 600 зр. и тому посла §. 17 цѣсарского патенту вь 29 жовтня 1849, р. бдѣ не есть обовязанны предлагати фасіи, але впрѣчѣмъ и таке предложеніе могло бы лише тогда наступити, коли бы звернено документъ долученъ ще вь р. 1887 до рекурсу вь той справѣ. Староста наложивъ на посла Озаркевича 10 зр. кары. Пос. Озаркевичъ вѣсѣмъ бдѣмъ вь означенѣмъ 8-дневѣмъ рѣчаніи, але мамо того одержавъ теперь у Вѣднѣ, де бере участъ вь засѣданіяхъ рады державной, платничій наказъ подъ угрозою екзекуціи. Пос. Озаркевичъ одобрѣвъ той наказъ, але не одобрѣвъ другого присланого ему письма, яко послѣ до рады державной, и рѣвночасно предложивъ цѣлу справу министерству финансовъ.

„Академічна Громада“ вь Краковѣ устроивъ вь половинѣ марта с. р. концертъ вь роковини смерти Тараса Шевченка. Вь той цѣли бдѣсѣлась „Академічна Громада“ до проф. Н. Вахнянина у Львовѣ вь просьбу, чтобы онъ обьявъ артистичну управу концерту.

Послѣдній вечерини вь танцями бдѣлѣ вь комитѣтъ львовскѣмъ „Рускои Бѣсѣды“ вь минувшу суботу дуже хорошо. Численно збрани гостѣ бавлялись охочо до 5 годины рано. Рѣвночасно бавлено ся и вь великій сали „Народного Дому“.

„Руска Бѣсѣда“ у Львовѣ намѣрила при помощи „Академічного Братства“ устроивати вь великомъ постѣ вечерини вь бдѣтатами и продукціями вокальными. Було бы дуже дѣбре, накопи бы вѣсхъ нашѣмъ касина и читальнѣ на провинціи часѣ великого посту зужили на то, чтобы интелигенцію руску и членѣвъ овиохъ зближати до себе, а средствомъ до того найбѣдѣнѣйшимъ бдѣутъ певно вечерини вь бдѣтатами и продукціями хоральными.

Ратушныи комитѣтъ голодный, что завязавъ ся у Львовѣ подъ проводомъ президента мѣста п. Мохнацкого, намѣривъ вь половинѣ марта с. р. на доходъ голодуючихъ устроити два великѣ концерты инструментально-вокальнѣ вь театръ гр. Скарба. Вь той цѣли уконституовавъ ся окремій комитѣтъ артистичный, вь которѣ складъ изъ Русинѣвъ увѣлиши проф. Нат. Вахнянинъ и крал. о. Т. Павликѣвъ. Комитетови проводить гр. Скарбѣвъ. Артистичну управу поручено директорови

Мікульому. Вь концертѣ возмуть участъ „Галицке товариство музичне“, „Лютина“, „Ехо“, „Хоръ руской гімназіи“, „Хоръ молодежи купецкой“ — поодинокіи аматоры, а вѣсхъ и обѣ примадонны оперы львовской, п-на М. Павликѣвна и п-на Гельбертна. О кѣмъ-то звѣстна по нинѣ програма, то концертъ заповѣдаеъ дуже величаво. Вь програму убѣдуть: Увертуру Ярецкого, Jubilate Бетовена, концертъ Моцарта на скрипку вь супроводомъ оркестры (вык. Вольфсталь), прелюдъ Шопена (Мікульому, хоръ женскій) „Красна зоре“ Лавровского, краковскѣ Шопена, хоры Моцарта, декламация, два соловѣи спѣвы обохъ примадонъ и др.

Русий народный театр давъ вь Дрогобичи 20 драматичныхъ выставъ и устроивъ два маскѣвѣ балѣ. Лихе вь початку поведѣженіе направилоъ о. побѣла, а то головно заходами дѣякихъ нашихъ вѣсхъ патриотѣвъ, а особливо вѣсхъ посла и бурмистра! Охримовича, катихита о. Тороньского, проф. Гощевского и Паславского, котры яко щиріи покровителѣ руской сцены и самѣ булѣ вь театръ майже поодиновими гостями и другихъ до бдѣдѣванія театру захожували. Дай Боже нашому театрови такихъ покровителѣвъ вь кождѣмъ мѣсѣци его побугу! П-ѣ Воберовичева удостоилась особливою признанія вь стороны руской публики вь Дрогобичи, котра подчасъ еи бѣнефісѣ („Хто виненъ!“ — Карпенка-Карого) подѣла заслуженный артистѣ вѣсѣне. — Дня 11 н. ст. лютого устроивъ директоръ п. Виберовичъ представленіе театральне вь 29-тѣ роковини смерти Тараса Шевченка. Доходъ вь того представленія признано на подпомогу бѣдной родинѣ Тараса. Торжество розпочавъ п. Виберовичъ вступнымъ словомъ, вь котромъ зазначивъ вливы Шевченка на цѣлу украинско-руську літературу и вьзалъ значеніе его для вѣсхъ славянскихъ літературъ. П. Виберовичъ выголосивъ вь жаромъ сей стараню обрѣбленный бдѣтѣ и публика приняла его грѣмкими аплоесками. Одактъ бдѣсѣлавъ цѣлый персоналъ кантату, зложену п. Вахнянинѣмъ вь честь безсмертного поэта. По томъ выставлено загално звѣстну, але все улюблену „Наталку Полтавку“. Торжество закончивъ образъ вь живыхъ особѣ при освѣтленю штучными огнями, укладу артиста п. Пашовского. На представленю явились тажъ кѣмъ селяне вь околицѣ.

Обѣ Братства церковного вь Будилѣ, коло Козови одержали мы слѣдуюче заявленіе: Подписане Братство церковне складае сердечне спасибо ч. Петрови Кушнѣрови славному выборцу вь Будилова, котры вѣсѣнену ему симѣмъ подчасъ выборѣвъ посла вь округа Подгайцѣ-Рогатинѣ-Бѣрежаны агитаторами польского кандидата суму 10 зр. жертвувать на фондъ будовы новой церкви вь Будилѣ, а голосъ свой бдѣвалъ на руского кандидата проф. Юліана Романчука. Вь Будилѣ, дня 14 н. ст. лютого 1890. Юрій Чубатый — парохъ; Якимъ Чижевскій, Петро Прокопѣвъ и Дмитро Пукало — провизоры церковныи.

Прокураторъ Гиртлеръ фѣмъ Клеборнъ опускае свое становище у Львовѣ и бдѣходитъ до генеральной прокуратури у Вѣднѣ. Его мѣсѣ поки-что мае заняти Воронѣцкѣ вь Самбора. Рѣвно-же мае побѣти вь станѣ супочинку надпрокураторъ львовскій Зданскій.

Вь справѣ загаданого подкупства судѣвъ при-сѣжнихъ оголосивъ трибуналъ засудъ. Поселъ и Хаскель Доннеръ та Борухъ Бухштабъ признаны виновными злочинства вь §. 106 в. к. и тому засудивъ трибуналъ Доннерѣвъ на 3 мѣсѣцну вѣзницю, заострену постѣмъ а Бухштаба на 3-тигдѣнѣ вѣзницѣ заострену постѣмъ. Четвертый обжалованны Рубинъ Бухштабъ увѣльненый бдѣмъ обжалованія.

Посмертій — 5 — оповѣстки.

О. Яковъ Шанковскій, почетный крилошанникъ еп. станіславской, заслуженный деканъ, кон. совѣтникъ и приходникъ вь Коничинцахъ, гуслятинского дек., ювилѣтъ, упокоивъ ся дня 12 н. ст. лютого вь 86 роцѣ житя. Похоронѣ бдѣлѣли 14 н. ст. лютого. Вѣчна ему память!

Ольга вь Охримовичѣвъ Крижановска, жена антикаря вь Дрогобичи а дошка посла Кс. Охримовича, упокоила ся дня 7 н. ст. лютого вь 21 роцѣ житя. Вѣчна ѣй память!

Ио. Атанасій Нижичевскій, лат. катихитъ вь женской учительской семинари у Львовѣ, умеръ 15 н. ст. лютого вь 55 роцѣ житя. Покѣйный, вь роду руского, буть привязанны до руского обряду и руского языка. Вь послѣднемъ завѣщаніи признавъ часть своего добра тажъ на церковь своего родинного мѣста. Вѣчна ему память!

Романъ Аудиневичъ, надстражникъ финансовои сторожи вь Радохѣвъ, сынъ священника, упокоивъ ся нагло на ударъ мозку. Вѣчна ему память!

Телеграммы „Дѣла“.

Вьденъ 17 лютого. Всѣ поголоски о вступленію гр. Гартенавъ до австрийской арміи суть безосновны. Подчасъ своихъ гостины у Вѣднѣ приймавъ гр. Гартенавъ (Батенбергъ) болгарского агента дипломатическому Начевича и команданта корпуса Шенфельда.

Парижъ 17 лютого. Вь насѣдокъ утворена вь Альзациіи нового корпуса нѣмецкого приказа министерство войны скрѣпнати значно залоги на всѣхъдѣной границѣ. — Маршалокъ Макъ-Магонъ записавъ ся у маркиза Бовоаръ, чтобы тымъ способомъ заманифестувати свою прихильность для кн. Орлеанскаго.

Прага 17 лютого. Зборы народный, скликаны молодѣ-Чехами на день 2 лютого, правительство заказало.

Пештъ 17 лютого. Гр. Гартенавъ выславъ кн. Фердинандови кобурьскому братулиціи телеграму по причинѣ выкрывае заговору.

Римъ 17 лютого. Смерть брата папы, кард. Неучіого пригнобила папу дуже и бдѣмъ мавъ сказати, что довго его не переживе. — Потверджуе ся вѣсѣтъ, что италянцѣ побѣли войско Расъ-Алуды и его самого ранили.

Переписка Редакции и Администрации.

Всч. Ивас. въ Малинов. Предплате не достали. — Всч. о. Турчман. въ Рипин. Рахунки згодны. — Всч. Кимичи. въ Роман. Гроші достали. — Всч. Рубч. въ Схвов. За сей рокъ заплачено 8 зр. — Всч. Ракоч. въ Боднар. За рокъ 1889 належить ся намъ ще 650 зр. — Всч. Обухи. въ Змишевск. За рокъ 1889 прииде намъ ще 2 зр. — Всч. Свист. въ Олуцк. За рокъ 1889 заплачено все. — Всч. К. Левиц. въ Верб. За рокъ 1889 належить ся намъ ще 225 зр. — Всч. Ревак. въ Хмельн. За рокъ 1889 прииде намъ ще 1 зр. — Всч. Аудин. въ Ход. ч. Такъ. — Ха. Читальня въ Горожан. Гроші одержали; тов. Просвѣтъ и общ. им. Качковского передаю. — Всч. Попель въ Крив. На рокъ 1890 заплачено 3 зр. — Всч. Балици. въ Испаств. Гроші передали. — Всч. Симин. въ Вислок. 9 зр. за IV кв. року. 1889 и I кв. року 1890 одержали. — Всч. Колт. въ Тарнав. За рокъ 1889 заплачено все. — Всч. Танчан. въ Дунаев. До конца року 1889 прииде намъ ще 6 зр. — Всч. о. Норд. въ Береж. До конца року прииде намъ ще 850 зр. — Вп. Глѣб. въ Варж. На сей рокъ заплачено 7 зр. До Ровнѣ не высылае ся. — Вп. д-ръ Косъ въ Рок. Гроші достали и передали „Зеркалу“. — Всч. Санд. въ Бурман. Рахунки згодны. — Всч. Медв. въ Чертк. Годимо ся. — Всч. Матков. въ Снят. 20 зр. достали и взяли 950 зр. за рокъ 1889 за Васю а рещу за читальню, котра намъ вина за рокъ 1889 суму 1125 зр.; лишилось проте дову за рокъ 1889 75 кр. За оглошенье прииде намъ 1 зр. — Всч. о. Федос. въ Стрию. 3 зр. для комитету голодового достали. — Всч. Михал. въ Чернел. За рокъ 1889 прииде намъ ще 350 зр. — Всч. Кручи. въ Ногач. Гроші достали.

Д-ръ Стефанъ Феданъ

отворивъ

адвокатску канцелярію

у Львовѣ

3357 5-30

подоъ ч. 3. пляцъ Капітульный (рогъ Ринку ч. 23.)

Д-ръ медицины

В. Галаревичъ

одбувши практику въ шпитали въденськомъ
осѣвъ въ Болшюви
и ординуе у всѣхъ недугахъ.

въ складахъ

Народной Торговлѣ

у Львовѣ, Станиславовѣ, Перемышлѣ,
Тернополѣ, Дрогобичѣ, Коломы, Стрию,
Снятинѣ, Самборѣ и Рогатинѣ

продается:

Косы по 40 и 50 зр. (наилѣпшія).

Зъ фабрики братовъ Шулякевичевъ:

Плуги Нр. I. зр. 760, Нр. II. зр. 11; Ко-

лѣсница зр. 6.

Плужки-оборотачѣ до бульбъ въ двоухъ

часяхъ 18 зр.

Сѣякари по 24 зр. 2948

Корнетовна локація капиталу

черезъ набутье удѣловъ зъ першорядныхъ
копальныхъ нафтовыхъ галицкихъ.

Набувачи одинъ або кілька удѣловъ въ
рентовныхъ підприємствахъ копальныхъ можна
зыскати стабільный значный доходъ кромѣ этапорти-
заваня вложенного капиталу.

3340 4-4

Цѣна удѣлу бѣ 250 до 360 зр. есть затымъ

достоиную и для особъ менше богатыхъ.

Зголошена на повѣсній удѣлы приймае

Людвикъ Виняржъ

у Львовѣ, Театральна ч. 6.

дае въ той мѣрѣ всякій потрібный поясненя.

Розкладъ фѣды на зельзницяхъ державныхъ.

важнѣйшій одъ 1 ноября 1889.

Посля львовскаго годинника.

Одходить ад Львова:

Въ напрямъ до Стры: 1) До Стры. Хирова, Стружа
Лавочного, Мункача, Буда-Пешту, Станиславова
и Гусятина поѣздъ особый о 5 год. 50 мин
въ рано. — 2) До Стры. Хирова и Сухи о 10 год
20 мин. передъ полудн. — 3) До Стры. Хирова, Сухи,
Лавочного, Мункача, Буда-Пешту, Станиславова
и Гусятина о 8 год. 45 мин. вечеромъ.

Въ напрямъ до Станиславова: 1) Поѣздъ поѣздный
до Станиславова, Черновца, Сушавы, Ясѣ, Бука,
рещу и Гусятина о 9 год. 16 мин. передъ по-
лудн. — 2) Поѣздъ особый до Станиславова,
Черновца, Ясѣ и Букарешту о 4 год. 25 мин.
по полудни. — 3) До Станиславова, Гусятина,
Черновца и Сушавы о 10 год. 13 мин. вечеромъ.

Въ напрямъ до Равы руской: 1) Поѣздъ мѣшанный до Велца
и Сокала о 7 год. 43 мин. рано.

Приходятъ ад Львова:

Въ напрямъ до Стры: 1) Поѣздъ особый ад Буда
Пешту, Мункача, Лавочного, Сухи, Хирова и Стры
о 8 год. 26 мин. рано. — 2) Поѣздъ особый ад
Сухи, Хирова, Стры, Гусятина и Станиславова
о 3 год. 36 мин. рано. — 3) Ад Буда-Пешту, Мун-
кача, Лавочного, Стружа, Хирова, Стры, Гуся-
тина и Станиславова о 12 год. 8 мин. въ ноцѣ.

Въ напрямъ до Станиславова: 1) Поѣздъ особый ад
Сушавы, Черновца и Станиславова о 6 год. 55
мин. рано. — 2) Поѣздъ особый ад Букарешту,
Ясѣ, Черновца, Гусятина и Станиславова о 2
год. по полудни. — 3) Поѣздъ поѣздный ад Бу-
карешту, Ясѣ, Черновца, Гусятина и Станисла-
вова о 8 год. 5 мин. вечеромъ.

Въ напрямъ до Равы руской: 1) Поѣздъ мѣшанный ад
Сокала и Велца о 5 год. 21 мин. по полудни.

Плакаты розкладу фѣды на шляхахъ зельзницъ
державныхъ въ Галичинѣ одержати можна на каж-
дой стациі по цѣнѣ 6 кр.

4% облигаціи пропинаціи гал.

4% облигаціи угорскій индѣмнз.

поручае до мюкованя капиталовъ яко пер-
шорядный паперы вартостный понизше
курсу денежного

АВГУСТЪ ШЕЛЕНБЕРГЪ

домъ банкый и контора вытны у Львовѣ.

Выдаивають газеты зьсванъ „Надѣя“.

Пренумерата рѣчна на провинціі зр 18.

ВОЙНА ЕВРОПЕЙСКА

найновѣйша гра товаришка

продаетъ въ перворядныхъ торговляхъ.

Цѣна 1 зр. 3327 14-7

Накладомъ В. Криштофовича въ Краковѣ.

На желанье примѣрники въ рускомъ языкѣ.

Поручается

ГОТЕЛЬ ВАРШАВСКИЙ
HOTEL WARSZAWSKI

подоъ числомъ 5 пляцъ Бернардинскій у Львовѣ

(коло ц. к. намѣстництва, уряду мытового и пищикъ, била ц. к.

генеральной команды).

Готель має 50 комнатъ на 40 чиселъ подѣленныхъ по цѣнѣ бѣ 60 кр.

зъ постелею ажъ до 3 зр. за добу. За поубу на 7 днѣвъ опускаеся

зъ цѣны значный оусть. За пасиъ мѣсячно платиеться зъ постелею

и услугою одъ 12 зр. 15 зр. 18 зр., 21 зр. до 60 зр.

ТРАМВАЙ (кобня зельзниця) веде ажъ до готелю Варшавского.

Реставрація дома по цѣнахъ якъ найумѣренѣйшихъ.

3321 14-20

Зъ поважаньемъ ЗАРЯДЪ.

Основаны въ роцѣ 1847.

Торговля и Складъ Винъ

ЛЮДВИКА ПТАДТМИЛЕРА

у Львовѣ, улица Краковска число 9.

поручае:

Старй вина угорскій лѣвичный и натуральный вина
столовой бѣ 42 кр. бут.

Знаменитый Старки, Житиньски, Румъ и Аракъ de Goa.

Старй Мѣды бут. по 1.00 1.50 2.50

зъ лѣт. 8 лѣт. 15 лѣт.

Оригинальный вина шампанскій и правдивый Конякъ

французскій першорядныхъ деомѣвъ.

МАЛІА БУТ. по 1.50, 2.00, 2.50, 3.20, 6.00

и 7.50 зр. 2849 131-7

МАЛІА БУЛА бут. по 2.00 зр.

Цѣнники на желанье даромъ и оплатно.

Одзначены на выставѣ гигиеничной оубнымъ медалемъ за старй вина.

Складъ комисовый вырббвъ ткацкихъ

взбрцевого варштату ткацкого

ВЪ ГЛИНЯНАХЪ

ВЪ ТОРГОВЛѢ

ВАЛЕРІИ ВОЙЧИНСКОЙ

у Львовѣ, пляцъ Маріацкій ч. 10

поручае въ великомъ выборѣ

Полотна зъ добройою пряжи, бѣлы гарно апертованй на
сороки, Кадесоны, Пюмевки и Простирала безъ шву, Дим-
ки бѣлы лый и пѣвъ зъ бавонною, Вѣлы столове и Руш-
ники вышвышны на парштатахъ системы „Таккарда“, Ху-
стыны до носа, Стирки до кухни, скла и пороку, Ходники,
Портіеры, Дреліхи на стору и матрасы, Мѣшки на збѣже
безъ шву и шты, также грубы и мѣшны полотно на ма-
гловники, стирки и т. п. 3344 6-10

Вѣденскій Магазинъ „au Louvre“ у Львовѣ

Е. М. БЕРНФЕЛДЪ зъ Вѣднѣ, пл. Капітульный ч. 3.

Наибольшій складъ товаровъ у Львовѣ.

Сензационно дешевой сталй цѣны!

Наибольшій выборъ станковъ три-
котковыхъ кождого рода по зр. 250,
320, 4, 5, 6, 8 до 12. До приго-
дного закупки поручае ся: 400 штукъ
кафтанниковъ три-
котковыхъ по зр. 350
и выше. Новости:
пѣнты, вахлярѣ, у-
браны до волосъ, ко-
ронки, ленты, мате-
рии бавель, накладки
бавель до вступу.
Новости въ дам-
скихъ капелюхахъ
коронкахъ, асентахъ,
чѣпкахъ, запасахъ,
хусточкахъ и панчохахъ. Великій выборъ ручныхъ ро-
ботъ и бѣлы для дамъ и дѣтей. Великій складъ нитяныхъ
коронковъ, мерзавныхъ выадожъ для дамъ и дѣтского бѣлы.
Новости въ дѣтскихъ суконкахъ и запасахъ по 70 кр., 120, 180, 3.
до 4 зр. Добра нагода купна доки лишь выставе припауе.
50 штукъ стѣбнованыхъ шовково-атласовыхъ колдеръ въ розныхъ крас-
кахъ штука 850, зъ атласового кашмиру 620, коцики одъ 195, 240 до 8 зр.
Входный шемилы-коцики обоесторонй першой величины зр. 125, другои вели-
чины 260, наибольшой сорты 390 зр. Коцы фланелевы по зр. 220, 290, 350,
5, 6, 9 до 12 зр., дерки зр. 145, 180, 250, 4 до 6. Коцы до подорожи и са-
ней, имитация шкѣры тигра зр. 690, 850 до 12 зр.

Правильный входный Тунишъ фарианки и портіеры (все по парѣ) зр. 375.
Марокко-фарианки зр. 420, Трѣбизонда-фарианки зр. 475, Багдадъ-фарианки зр.
450, Джуматовъ портіеры (2 половинны), 1 драперія, 1 амбрасса, все разомъ зр.
175, въ лѣшнѣхъ родъ зр. 220 до 290, до того одновѣднй гарштуръ скла-
даючийся зъ 2 капъ на адожа и скатерти зр. 440 до 650. Комплетъ прина-
сованй бѣлы серпанковй фарианки (Brüssel) на цѣле око зр. 190, 250, въ най-
лѣшнѣхъ родъ зр. 350 до 6. Великій салыновй ковра и дѣтчий коврики зр.
410, 480, 650, 750, англійскій стрижень одъ зр. 860 и выше. Останки ход-
ника 8-12 метр. цѣлы останокъ 2 зр. до 450.

Одѣлы коврѣвъ, кофѣвъ, колдеръ, ковриковъ и показовыхъ предметѣвъ
мѣститься на повѣршѣ. Экспедиція филиальна у Вѣднѣ при уа. Rothenthurn-
strasse Nr. 37. Заомлени зъ провинціі за посылкатою або попереднимъ при-
сланьемъ грошей. Пластрованный цѣнникъ товаровъ высылаеся на провинціі
даромъ и оплатно. 3263

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Магазинъ „au Louvre“, пляцъ Капітульный у Львовѣ.

Ц. к. придворна лярія звонѣвъ

П. ГІЛЬЦЕРА въ Винеръ-Найштадтѣ

поручае ся до замовленъ

звонѣвъ и гармонійныхъ

складѣвъ всякою величи-
ны и голосу. Гарантія за
цѣнный голосъ кождого
звона, чистый гармонійный
акордъ складу и за най-
лѣпшій металъ. Монтованно
звонѣвъ головамъ зъ нова-
ного зельза, черезъ что мо-
жна звонами дуже легко
звонити. Припоручена саов-
няють ся якъ найскорте,
точно и дуже дешево при
найвышнѣйшихъ усло-
віяхъ зплаты.

Одзначения: 1887 р.

золотой зурѣтъ заслуги зъ

коронкою за поене заслуги дѣланы Вистава вѣднѣ 1873 р., одъ металъ

за поусту (1 медаль злѣтучи) за складъ звонѣвъ для вѣднѣ Votivkirche

Вистава промислова у Вѣднѣ 1880 р., золотый медаль. Вистава про-

мислова въ Будапѣстѣ 1889 „лучнейшій дѣльомъ“ и т. п. численій толика

примѣнка.

Заложена 1838. Доставила 4710 звонѣвъ, 1,272,800 кильогр. ваги.

Зъ сего до Вѣднѣ для 32 цѣрковъ 89 штукъ звонѣвъ 87,270 кильогр.

ваги разомъ и 2 звонѣвъ до годишникѣвъ для нового ратуша 3345 кль. ваги.

Гармонійный склады до закрийскій зъ 4 звѣчками по 25 зр. и выше.

Гармонійный склады до престоловъ зъ сильными и голосными

звѣчками. 3333 (3-12)

Зъ алапакі: 1 складъ зъ 4 звѣч. по 14 зр., зъ 3 зв. по 11 зр.

Зъ мослѣу: 1 складъ „4 „ „ 10 „ „ 8 „ „ 8 „

Просекты и конторисы даромъ.

Рихтера
Anker-Pain-Expeller

держитесь вже по многихъ
родинахъ яко знаменитый
лѣкъ домовый, тому запшимы
бѣтъ его захвалювати. Однѣкъ
ту достается примѣтку лишь для
незнающихъ сего давню выпро-
бованого средства, что An-
ker-Pain-Expeller уживаеся зъ
наилѣпшимъ успѣхомъ, чтобы
алагодити и вылѣчить нап-
равлѣемъ гостецѣ, ревматизмъ,
ломанье въ членахъ, бѣлы въ
кривахъ, коблы въ боцѣ, болѣ
нервовъ, болѣ зубѣвъ и т. п.
Сей домовой лѣкъ и певно поможе
и дешовый (40 и 70 кр. за флаш-
ку). Лишь правдивый зъ „кот-
вою“! Всюды по аптикахъ; го-
ловный складъ: Дра Рихтера а-
птика подоъ золотымъ лъвомъ въ
3150 Прагъ.

ГАЛИЦКИЙ
КРЕДИТОВЫЙ БАНКЪ

принимаетъ вкладки на

КНИЖОЧКИ

и опрочентовуе ихъ по

4 1/2 % на роцъ.

2219 47-7

СО.

рочки, маншеты, кофѣрики,
кадесоны, скарпикки, ху-
ки, краватки, шийки, ру-
2537 навачки и т. п.
поручае найдешевше

ТОРГОВЛЯ

Братѣвъ Лянгерѣвъ

Львовѣ, Галиция ч. 16

Цѣнники на желанье даромъ.

При закупкѣ товаровъ просимо поклануватис на нашу часописъ.

Выдавецъ и одѣбальный редакторъ Иванъ Бедей.

Пайбръ въ фабр. Чердальскомъ.

Зъ друкарнѣ тов. им. Шевченка, подоъ зар. К. Беднарского

Виходить у Львові що дня (крім неділі і руських свят) о 5-й годі по полудні. Літературний додаток „Вісникъ галицькихъ повѣстей“ виходить въ вѣторокъ, і въ вѣторокъ і п'ятницю на переміну разомъ въ Діло.

Предплату і нисерати приймають: у Львові А. і нисерати „Діло“ ул. Баторія 24, Центральне бюро ogłoszeń, ул. Коперника ч. 11, і Бюро газетъ ул. Кароля Лавинка 9. Въ Перемислі Бюро газетъ ул. Довга 77 (стара пошта). У Відня M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gaus, III. Kolonitzgasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelk I. Stubenbastei 2. Въ Франкфуртѣ і Гамбурзі M. Haasenstein & Vogler. G. L. Dausse & Comp.

Предплата на „Діло“ і наложити за нисерати платити у Львові.

ДІЛО

Предплата на „Діло“ въ літер. додатокъ въ Австрії: на цілий рікъ . . . 18 гр. на цілий рікъ . . . 24 гр. на пів року . . . 9 гр. на пів року . . . 12 гр. на чверть року . . . 4 гр. 50 кр. на чверть року . . . 6 гр. на місяць . . . 1 гр. 50 кр.

у Львові: на цілий рікъ . . . 18 гр. на пів року . . . 9 гр. на чверть року . . . 4 гр. на місяць . . . 1 гр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція підъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вставляються лише на попереднє застереження. — Редакція неопечатаніхъ вілнйхъ ортъ. Подорожне членство коштує 8 гр. а в. Оголошення приймаються по дві 6 кр. бдъ одного стрічки печатки, въ рубр. „Надслано“ по 20 гр. а в. Подорожні членства по 10 гр. бдъ стрічки.

У Львові, дня 6 (18) лютого 1890.

Головнимъ змаганьємъ дневникарства польского підъ теперішню хвилю єсть, голосити urbi et orbi, що Русинамъ галицькимъ не живєть такъ дуже зле въ Австрії, якъ они самі кажуть, якъ рускій і деякі німецкій і російскій дневники голосять і ять сумна дійствність показує. Недавно тому помістались въ „Діло“ дописъ віденьскі до „Сзас-у“, въ котрій було сказано, що до Русинівъ галицькихъ яко народу стаячого на найнижшій ступені всякої цивілізації правительствомъ централіне не потребує відноситься зъ такими самими уваженьємъ, якъ відносилось до Німцівъ чеськихъ, а де факто до всіхъ народівъ дольавськихъ зъ вишмакою однихъ Русинівъ. За тою дописею появилася кореспонденція віденьська до Dziennik-a Polsk-ого, въ котрій сказано, що совѣтъ Поляківъ суворитивъ Русинівъ єсть — чиста (!) і що для того правительствомъ не може і не повинно робити ніякого напору въ напрямъ якесь угоди, бо угода така була бы безпредметова, позаякъ Русинамъ не дѣє ся ніяка кривда. На той тематъ заговорили і прихильніши Русинамъ N. Reforma, замѣчаючи, що руске а за нимъ і російске дневникарство безъ потреби розводити ся надъ гнобленьємъ народности рускої въ Галичині, бо Русинамъ галицькимъ, мимо всего, такі краще жинєть въ Австрії, якъ въ сусідній Росії.

Въ N. Reforma-хъ зъ 16 н. ст. лютого читаємо у передовій статті:

„Дневники рускій галицькій разъ-у-разъ говорять о гнобленіи народности рускої більшістю соймовою польскою і управою, що находити ся въ рукахъ станьчиківъ. Намъ поглядъ на то пытанье добре звѣстный читателямъ нашимъ. Мы бажаємо примиреніа і порозумѣнія зъ Русинами, що стоять на ірнутій чистоті-народній і не вичужі ся зъ Катковомъ, Побѣдоносцевомъ і всякими дѣятелями російскими, не годимоє зъ такою сторопництвомъ правительственнымъ і волябі-бі на прамірѣ, чтобы выборъ посла въ окружъ бережаньско-подгаецкій одбувъ ся безъ тѣхъ інтерв'єцій властей політичнихъ і жан-дармеріа, бо цѣлкомъ засаду свободи выборчої выше нѣжъ Паровой побѣды сторонництва польского, — однакожъ зъ тѣмъ вѣсмы мусимо звернути увагу патріотівъ рускихъ на рѣницю, яка заходить межі односинами галицькими а положеньємъ Русинівъ підъ скиптротъ російскимъ.“

По вступі, въ котрій навѣть дневникъ польскій радъ-не-радъ мусѣвъ признати, що при ино що довершенийъ выборахъ посольскихъ въ Бережанчанъ не було свободи выборовъ і що тамъ володѣла сила передъ правомъ на шкоду руского народу — по такій вступі приймає N. Reforma до немилон відомости фактъ, що праса російска дуже пильно нотує jeki boleści Русинівъ галицькихъ і жалѣ тѣ зуживає до гнобленія Поляківъ въ Росії, а бдѣтъ вычислє тѣ благодати, які за 30 лѣтъ еры конституційной посыпались (!) на Русь галицьку зъ рукъ більшости соймовою польскою. До благодатей тыхъ вчислєла N. Reforma оду-одиноку руску гімназію у Львові, паралельні класи рускій въ Перемислі, три катедри рускій на університеті львівській, 1723 шкѣлъ вароныхъ рускихъ і ту обставину, що Русинамъ галицькимъ вольно і до властей краєвыхъ відноситься въ рѣдкій своїмъ азыцѣ. „А що маєте въ Росії?“ — пытає бдѣтъ N. Reforma і бдѣвѣдає: „Тамъ маєте лише указъ зъ 1876 р., котрымъ снічений всакій розвій літератури рускої, чимъ Росія стараєть знищити 21-мільіонный народъ рускій і зблїяти его зъ народомъ московскимъ.“ Зъ того вбѣдні выводѣть N. Reforma заключенье, що „рускій патріотъ“ не повинній шрѣвѣстивно глѣдѣти на односина руско-польскій въ Галичині і — що найгодовѣше — своімъ положеньємъ вдовольняєть тѣмъ більше, що таборъ польскій поступовий (безсильный — Прим. Ред.) завсѣгда підопре — sprawiedliwe żądania Русинівъ.

Тільки сказала намъ N. Reforma, а нажѣренємъ єи, здаєсь, не було що иншого хѣба то, чтобы сказати правительству, що оно не потребує нинѣ заходити ся коло справы рускої, бо — risum tenetis — въ Росії не лучше обходять ся зъ Русинами. Аргументъ дуже політичний, але не демократичный!

Тільки N. Reforma зводять намъ прокляти, наколи мы на сѣмъ лѣвці скажемо їй, що і она, мимо хилевыхъ снматій для справы рускої, въ даній случаю грубо розминула ся зъ правдою, що премієи єи невѣрній, а тѣмъ самимъ і заключеніе зовсѣмъ хибне. N. Reforma ачѣй же знає дуже добре, що вычислений ею благодати, які посылаєсь доєи за 30 лѣтъ конституційной еры на Русь галицьку зъ рукъ польскою більшости соймовою, суть такъ якъ нѣякій. N. Reforma повинна знати, що руску гімназію у Львові выбрали собѣ Русины въ дорожѣ законодавства краєвого лише зъ тяжкою бѣдою і що на тѣй концесіа

кѣнчать ся вѣь благодати польскій. Бо-жъ певна рѣчь, що паралельні класи рускій въ Перемислі одержали Русины безпосередно бдѣ министерства просвѣты такъ само, якъ колієсь двѣ катедри і одну еуплементу на університеті львівській. А то вже єсть неоспоримый фактомъ, що права азыка руского въ житіу публичномъ — въ виду розпорядженія правительственного о урядовіи азыка польскій на Руси зъ 1869 р. і постановѣ пок. Голуховского — рѣвняють ся зєрови і що плянъ лекційный въ народныхъ школахъ рускихъ стрѣмьть бѣльше до польщенія народу руского, нѣжъ до реального его образованія.

І якъ же-жъ въ вѣду такъ сумныхъ обставинъ для народу руского въ Галичині можна голосити передъ свѣтомъ о концесіяхъ для Русинівъ нѣзъ стороны більшости соймовою?

Правда, въ конституційній Австрії Русь галицька добила ся чого такого, чого въ абсолютній Росії, правленій, на жалѣ, побѣла централістичной системы Катковыхъ і Побѣдоносцевыхъ, доєи нема, але якъ бы не дробній концесіа, давъ Русинамъ галицькимъ самий правительствомъ централістичный, і то неразъ противъ волѣ заданой більшости соймовою, то Укранна не мала бы причины завидувати намъ і того „трошечка“ въ положеніи нашіймъ політичніймъ і національніймъ.

Признаємоє, що въ органі демократіи і поступовіи польскіймъ мы не надѣляєсь прочитати статті, котра єсть до лиця шовіністамъ зъ Сзас-у, Przegląd y, Dziennik-a Polsk-ого або Gazety Narodow-ой. Тѣмъ менше надѣляєсь мы прочитати щось подібного підъ теперішню пору осущуванія програми примиренія. Щирій демократичный органъ, у котрого ще не заємерли ідеалы національній, повиненъ якъ разъ теперъ дуже выразно показувати на похибкѣ, якіхъ допускає ся верховодяча фракція въ краю, і зайняти становище, накликує і въ нашій нещастній Галичині до акціа зрозумѣнія і поладженія дійствныхъ потребъ народу руского. Замазувати чѣ затемнювати справу руску не ямо ся таборови, що называє себе демократичнымъ і яко такий зъ конечности повиненъ бути справедливимъ. Тѣмъ менше бдѣвѣднимъ выдѣєсь намъ накликуванье, чтобы патріоты рускій не попадали въ лѣйшѣ шовінізмъ, въ виду того, що тѣ патріоты послѣдними лѣтами поставили до сойму краєвого і правительства самі мінімальні жадаєи. Най вже Dziennik Polski пивє собѣ здоровѣ, що у него суворитивъ Русинівъ со-

вѣсть чиста; най і старый Сзасъ лепече, що Русины галицькій стоять на низшіймъ ступені цивілізації, аніжъ Бетшуваны або Австралійцѣ... Такимъ представителємъ опініи прилюдной вольно все, але не вольно зъ такими теоріями лучити ся органамъ і людямъ, що знають і розумѣють соній похибѣи волишной Польщѣ супротивъ Русинівъ, а въ похибкѣ тѣ не радѣ бы нинѣ попасти на ново.

Мы розумѣємо, що положенье Поляківъ зъ угодою чесько-німецкою змінало ся въ чаети; мы знаємо, що централіне правительствомъ змогло бы нинѣ свободѣише повертати ся въ справахъ політичній внутрѣшной, але чи зъ того виходить консеквенція, чтобы мы самі до расовоїи ненависти, яка вытворилася въ краю нашіймъ, докладали ще підпалу і брили дальше по глибокій пучинѣ завзятого антагонізму? І дивне диво, що згода і примиренье суть въ деякихъ органахъ прасы польскоїи заєдно на устахъ, тільки не тогдѣ, коли примиренье могло бы бѣдай въ чаети осущити ся. Тогдѣ навѣть N. Reforma немовъ кличе зъ Сзас-омъ до правительства: Не тѣкай рускою справы, бо Русинамъ въ Галичині жинєть лучше, якъ Русинамъ на Укранні. Сумний єи обьявѣ, хотѣ — жалѣ сказати — правдивий...

При тѣмъ вѣвѣмъ однакожъ можемо завѣрити N. Reform-у, якъ і взагалѣ вѣь франція польскій, що народъ рускій не уступити нѣ на одну йоту бдѣ природныхъ правъ своихъ. Чи добѣє ся бѣт тѣхъ правъ скорше въ Австрії, чи въ Росії, — для него се пытанье буде меншомъ ваги, якъ для тѣхъ сторѣвъ, котрымъ на вдовольно народу руского повинно залежати...

Дописи „Діла“.

Зъ Старомѣского повѣту.

[Справа запомогі. — Рада повѣтова і єи секретарѣ. — Хто то выстарѣвъ запомогу? — Нужда середъ народу.]

Якъ-разъ теперъ їздять по селахъ нашого повѣту „голодній, чи голодній комісарѣ“ зъ рады повѣтвой і записують бдѣ усѣхъ людей, хто колько менше має присѣвку, якъ тамтого року мавъ, і колько було худобы въ лѣтѣ, а колько до теперъ люде выгирили. Не велику суму позачи і запомогі вызначено на старомѣскій повѣтъ, але декуды селяне і чуті за неа не хотѣть. Повѣдають, що за великого голоду въ 1847 р. давали „завладѣ“, т. є. збѣже, кукурузу і т. п., а велѣли за то потому великій грошѣ вѣртати. Була тогды велика бѣда межі людѣмъ, „Господѣ давѣ смакѣ, а сытости не давѣ“, чоловікѣ усе бувѣ

Чи не чутиа межі нами нѣкчемность?

[Голѣсь руского священика въ краю.]

Сли коли, то теперѣ, въ виду загального руху народѣвъ Австрії о одобутіе і забезпеченіє собѣ права становленія о власніймъ житіу і розвою та скінченія нѣзъ себе путь штучно, переворотною політикою вымысленой майоріації, приходять спытати ся, прѣлюдо і зъ нѣтискомъ, всен интелігенціа руского народу: „Панове, чи не чутиа межі нами нѣкчемность?“

Се пытанье, думаю, не злѣшнє, — оно въ нинѣшній добѣ такъ велике, що привѣтомъ повинно бы стати ся межі нами, закляти оденъ другому подамо руку. Доля бо наша і народу нашого лежать сегодня въ рукахъ интелігенціа сего народу: єсли она всѣ буде умѣти жада ти ресекту для себе і свого народу, то мусѣть числѣти ся зъ жаданьємъ єи і сусѣблѣи нѣсть сусѣдуюча зъ нами, тримаюча насѣ сегодня за чубы, і правительствомъ, бачучи, що мы за гордѣ і за сильній, чтобы дальше дати ся траматѣ за чубы; єсли жѣ значна часть интелігенціа народу стрѣтила почутіє своѣи чаети і зовсѣмъ не покаже силуванія неспосильнѣ тягарѣ зъ себе скинути, але своєю похрибнѣи зъ байдужностію наложатъ лѣшнѣи зъ народу пута, спляваючі всѣзъ акцію — то остане зъ нами такъ, якъ бывало, бо зъ народомъ, не стоячимъ однодушно за своѣи чаети і свое право, нѣхто не буде, бѣ не потребує числѣти ся. Бо-жъ і на що предасть ся козу юрба труєвъ та нѣкчемнѣи?!

Скаже хто, що я шафу выразами оскорблѣи и прѣлюдо зву спору може часть интелігенціа своего народу агордливо. Однакожъ єи неправда, агордливѣи назвы не даю нѣкому, а зъ горячого, аболѣлого сердца, зъ ресиуки надѣ долею нашою, нашихъ дѣтей, нашего народу, радѣ бы і въ сѣй важній для народу цѣль громадсько скрикнути въ уши кождому, хто аове ся интелігентнымъ членомъ сего народу: „Стережи ся бдѣ нѣкчемности!“ Въ од-

ноцѣлній, однодушній аніа всѣхъ Русинівъ — нашъ ратунокъ, а нѣкчемнѣи і смерть народу — въ розвѣднаніи і бѣдужности кождого зъ насѣ.

О що ходити въ теперѣшній порѣ? Не оденъ вивѣлає въ себе, що о справы высеконіи політичній, котра вѣзла єго не то згѣрѣвала, але і не обходила. Другій думає, що о враждѣ зъ Поляками, о борѣ зъ ними на забѣй — а бѣзъ члѣвѣвъ тахіа, хоче не враждѣ, а любови. Ишому здає ся, що весь „крякѣ“ походѣи зъ самолюбства колькохъ або нехай колыдесятохъ оданицѣ, і трымъ ходити о посольскій дѣти, о вышній урядѣ, а остаточно, — розуміють може маючі — і рускій школы, і рускій уряды не принєсуть нѣхъ хѣсна... Не говорю на адогадѣ, такі завітѣи можна спорадично почути межі интелігентною нашою. — „По що дерти ся?“ — кажуть не одѣи — „намъ зъ того всего не буде лучше; свѣдѣть тако, бѣдай нѣхто насѣ не зачѣстѣ...“ І оєь, по тому переконанію, причина байдужности, що червомъ точатъ народѣ.

Але вѣглянимъ тому всемо, чого намъ треба і що зъ нами дѣє ся, лучше въ очі, таєь практично, зъ хлопєца.

Хто не досвѣдчивъ зъ насѣ, бѣдай разъ въ житіу, що бѣзъ чѣрезъ те, що уродивъ ся Русинотъ — хочъ бы рускѣи було у него лѣдва на макѣе зерно — бувѣ, а може і все єсть уважаний за hebe-petelke, за щось нѣшого, менше годного, нѣжъ н. пр. Полякѣ. Се пониженьє въ приватніймъ житіу почуєть кождый зъ насѣ бѣдай разѣ. І за що? За се, що рускій полѣ его хрестѣвъ? Чимъ же кождый зъ насѣ горшій бдѣ того, що хрестѣвъ латинскимъ? Мы не негры аніа парієси, а того упослѣдженія не чувствувати, не повѣстѣи зъ цѣлою сѣлюю за шанованье насѣ, за чаетъ нашу, — се аєє ся чаетѣ по рускому: нѣкчемнѣи. Бо тільки нѣкчемный дастѣ собѣ безкарно пльвати въ очі, гавѣбити свой рѣдѣ і свое походженье.

Кождый майже зъ насѣ має родину. Мы бдѣймаємо собѣ выгѣдѣ, неразѣ і найконечнѣишихъ навѣть выгѣдѣ до жѣтѣ, чтобы на-

шимъ дѣтамъ забезпечити бытѣ. І тѣ дѣти нашѣ вчатъ ся, навѣть дуже добре. І яє-жъ потому потѣха зъ нѣхъ быту? Одѣи єиы далеко-далеко на Мазурахъ, що і побачити ся зъ ними намъ трудно; другій найкрасшій вѣвѣ нѣвѣчать на назѣвѣхъ посѣдаєхъ, а вытѣи высѣше, заняти знатне становище нашій дѣтинѣи годѣи. Росєиики нашихъ дѣтей, инѣио народности і зъ инѣио метрикою, хочъ-бы инѣио рѣи тупоумы, що лѣдва перелѣзла гімназію, вѣдуть въ акадѣиі скоро. Се бачити і терпѣти на власныхъ, тяжкимъ трудомъ образованыхъ дѣтяхъ, байдужно терпѣти — се зѣє ся по руски: нѣкчемнѣи. А єли знає ся, що чѣрезъ здобутѣ для руской мовы шкѣлѣ, судѣвъ і урядѣвъ нашѣи а не чужій, сєи мовы не знающій дѣти мѣли бы зарєзервованій лучшій наущуцій хлѣбѣ, і єли помѣи сего знаєи, байдужно опускаємо руки, а навѣть на заходы тудѣ зєверненъ каже де-хто: „по що дерти ся?“ — то се треба назвати потрѣбною нѣкчемностію.

Пригляньмо ся справамъ нашего духовенства. Неразѣ на сѣлѣ панъ колѣторѣ уважає руского священика своимъ „служкою“, а сѣй „служба“ скѣнчивъ студіа університетскій, єсть „духовнымъ“, для котрого сѣлюю єго знаи належить ся ресектѣ, єсть може єдиною интелігентною, що-наймѣше рѣвнорядною личностію, зъ котрою панѣ може жити. Чи миго равѣиє старєє ся жити зъ священикомъ зъ приваєжнѣи для него ресектѣомъ? Ресектѣ знають панѣе, але для сѣсондѣа своего, — для руского священика буває инѣио мѣра: „пѣржондѣи“ — понижѣноча, єли т. є. „мѣскаль“ — оскорбляюча. Неоднѣи колѣторѣ панѣ, окрѣмъ поверховнои товаришеской огладѣи, крайній идѣотъ, гуляка, несовѣстникъ, може не умѣицій і найважнѣишихъ засадѣ вѣры, а єли прѣйде на се, і сѣмонієтъ — бѣзъ духовнѣи руского хоче тримати въ свойій поліційній опѣдѣ, трактувати его зъ горы! Чи нѣкчемный бѣзъ, чи хто иншій, що не навчатѣ перѣдъ собою другѣхъ ресекту?

Пригляньмо ся дальше односинамъ руского духовенства до урядѣвъ. Тільки нѣкчем-

ный може свои мовы не шанувати, єи вѣсты-дати ся, єи, може для ласкавости своихъ давѣишихъ колѣторѣвъ, зрѣкати сѣ. Некай же священикѣ мову свою шанує, нею послугує ся въ урядѣваню, въ личніймъ зъ урядѣми знѣшнѣио. Турецкій башѣи мають смѣлѣсть до знаєи, лѣйки, до караня навѣть — правомъ башѣи! Але що-жъ нѣкчемностію: чи поступованье башѣи, чи збѣиенье карку передъ башѣи? Пословица каже, що на похилѣ дерево і козы скачуть, а дерево похилѣ пороховѣиє скоро, обѣдѣає его мохъ і всѣка поганѣ.

А справа свѣтъ нашихъ! Се справа не політичній, а справа вѣры, справа, за котору бдѣповѣдає духовенство, що має научати шанувати свѣта і берегти выконуванія сєи науки. Свѣта — се скарбница бдѣдана духовенству въ опѣку. Де-жъ нѣкчемностію: чи въ напѣсто-ваню свѣта, чи въ мовчанію і байдужности, єли лѣда хто захоче прочити сѣ, поєсягаючи въ скарбницю Божѣи? Жидѣиъ (а мавѣи я на-году зъ ними о тѣмъ говорити) дивне не то, що людеи противъ закона влѣчуть въ свѣто до урядѣвъ, але дивне то, що имѣ „зблѣно“ вѣти до урядѣвъ въ свѣто. Цѣкаве було бы знати, чи душпастѣи А. Б. В. і т. д., зъ котрого парохіа людеи тѣнаєи въ свѣто до урядѣвъ, зробивъ побѣла своего обовѣзку урядѣвъ зъ того ужитѣи? Надѣймо ся, для чаети духовенства самого, що такѣ, бо що якъ що, але бути служкою і сторожемъ Божого закону, а дозволяти публично законѣ сѣи доплати, безъ найменшомъ на єи рекламациа, — се було бы нѣкчемностію, котрою представитель жидѣевской вѣры, хочъ якъ онѣи въ неоднѣи нѣкчемный, таи нѣколи не допустилѣсь бы.

Недавно въ соймѣ порушали послѣи нашего народу справу сего нешанованія свѣта. Здавалось-бы, що цѣлѣ духовенство руске повинно бы почувати ся до вѣдѣности за се, що такъ важну, чаетѣ духовну справу, єривѣдачу найсвѣтѣишій чувствѣи якѣи духовенства такѣи і вѣрующіио людо, прилюдно порушено і належно осуджено. Отже цѣкаве було бы знати, якѣи духовенство руске послѣи рускимъ о-казало свою за се вѣдѣиность. Я знаю фактъ

голодай. Не оденъ кинувъ жменю зерна до головокъ зъ лну, змолоть и пшкъ „вуглянку“ (опишкы), або сѣкли кропшу въ корою зъ дерева, примѣшували трохи мукы и тымъ живили ся. Слуга служивъ цѣлый рѣкъ вѣрно хлѣба за страву. Якъ хто узявъ яку заемогу, то мусѣвъ потому добре заплатити, а се тымъ болѣе давало ся людямъ въ знаки, бо по такъ тяжкихъ рокахъ трудно було крейцаръ роздобути. Тому и теперь на тѣхъ комисарѣвъ зъ рады повѣстови, що обѣцяють грошѣ и пашу, люди якогось бозомъ дивять ся.

Тай наша рада повѣстова славазъ собѣ! Нѣ голодь, нѣ нѣгъ, лишѣ.... Бувъ маршалкомъ п. Бѣльскій, а коли уступивъ, наставъ за маршалка о. Волошинскій, деканъ и парохъ зъ Страшечинъ. Але и сей зъ якогось причини въ горячій часъ, бо подѣ выборы подякувавъ за всѣ почести и зложивъ зъ себе маршалковскій тугаръ. Теперь маршалкуе, мабуть такъ такъ, Бѣльскій, колисе оденъ зъ дѣдичѣвъ въ Турю, а урядуюе зѣвѣстны секретаръ Рудницкій. Ча сущъ якъ радий Русины и що они робять, — про се мовчѣти кроника повѣстова, тай она мовчѣти, мовъ воды у ротъ набрала. А нашъ панъ секретаръ по выборахъ бадьорѣть ся не абы-якъ. До тыхъ, що голосували на Федоровича, усе бесѣдуе: „Якъ ты смѣвъ графа, такого великого пана, до шевца правлядати?“ Войта, що голосувавъ на Федоровича, засуджуе на кару за се, що въ сѣлѣ будучий ся не ставлять коминѣвъ, хоть у горахъ годѣ подыбати де хижу зъ кованомъ. По другихъ селахъ не чути за такъ кары, хлѣба въ одѣмѣ сѣлѣ. А въ за судѣ поклякують ся на Ісифанскій патентъ выданный передѣ стома роками... За, панъ секретаръ, прихвѣвши на комисию, зайшовъ до одної хижѣ и побачивъ на столѣ книжку. — Co to za ksiązka? — „Молитвословъ“ була одповѣдь. Панъ секретаръ бере въ руки, прайдывляе, нѣбы щось поізнае, а вкѣпца бовкавуе! А! moskiewskie! Зауувъ бѣдѣтасю, що въ Топольницѣ межи рускимъ народомъ виховавъ ся, а може и зъ сельскими хлопцами гуспѣе. Але познѣйше бувъ при мандаторова актуаремъ и мабуть тамъ праунивъ ся самовольнон прахотѣ, бо и теперь хочѣ дати почувти себе, хоть естъ якимъс урядникомъ при автономичной репрезентаціи. Не знаю, якъ бы де на де поступили зъ такимъ панкомъ, що важить ся оскрѣбѣти релігійн и народнй чувства вѣльныхъ обывательствъ...

Що рускй послы предказували и передѣ чимъ остерѣгали, — се якъ-разъ у насъ сповна ся. Панъ комисаръ годовый оновѣде людямъ, що достануть заемогу, котру имъ прѣбавъ п. Водзакій. „Достанете заемогу, а чи знаете, хто вамъ ея выдѣлае? Тажъ панъ графъ Водзакій, которого Вы на посла выбрали!“ Видко, що повѣстова бранша держѣтъ ся цулко паньскон клѣмки, рада-бы для Ексцеленціи зъ Länderbank-у на довогъ выставити выгодые гнѣздоцкѣ въ Старомѣскомъ. Бодай то буть ексцеленцію при Länderbank-у и старомѣскому повѣстова послувати! Нашъ посоль трудѣвъ ся въ сѣмѣ за нашихъ писарѣвъ, боявъ ся, бачѣте, чтобы не переучили ся. А якъ то бѣ, сарака, зажуривъ ся, коли повѣдавъ, що маркотно ему буде повѣдати своимъ выборцамъ о ухваленіи такого закона, чтобы писарѣ испѣтъ складали! Вже тогда турчанскій посоль сумѣнѣвъ ся, чи панъ графъ правду каже, а теперь ані слыху, ані дѣху про нашего посла, пропавъ гей бы въ воду! Мабуть не приходѣтъ проаунавати Ексцелентнон перероны передѣ такими выборцами, що за горѣвкѣ, ковбасы, дрегѣ и прочѣ охлѣпы продали свою честь народа, тому и не побачѣте она лица своего посла.

Инакше мѣркували Грозѣвѣ, що помагали зъ довѣры выбирать графа на посла. Выгорѣла горячѣ каштаны, то мыслѣли, що могутъ зъ Ексцеленцію на оденъ столецъ сѣдати, тай поклепѣ ся. Въ нагороду достали бѣдѣ спасного скарбу 10 ялицъ на школу. А они собѣ мѣркували мабуть, що болѣе заслужили, або что йдутъ, якъ до своего, тай зробили болѣе пшѣвъ у лѣсѣ. Ажъ ту гулькѣ! бѣда за плечима! Порахували вершокъ щось по 2 зр.

сенъ вѣдѣности зъ одного только деканату. Найшлюхъ въ нѣмъ кѣлькохъ горячѣхъ сердцемъ духовныхъ, котрѣ уложили для кѣлюбу руснахъ посольствъ подяку, въ котрой було наивсѣе: „Особливо же за повне достоинство вѣдѣтнованне системы понижувана руско-католицкон церкви въ ея свѣтахъ, высказуе духовенство Н-ого деканату Вамъ, единамъ правочытымъ заступникамъ руского народа, найсердечѣйше признанье и горячу подяку“. Сю подяку предложили авторы еи до пѣдучеи соборѣти. И думае, что подписано? Оденъ, въ сѣй порѣ старающій ся о новѣ приходѣтѣ, бдовѣвъ ся: „Не раджу подписувати, бо послы закидали малстрѣтованье людей за ходженье на бѣдѣтѣ до Почаева, отже кокетували зъ шизмою...“ И сей оденъ духовный наложивъ пута частѣй справѣ, бо нѣмъ ободренѣй одаи вынесла ся твѣцѣмъ, другѣ дискутували, что и „безъ ихъ подѣкиа буде признаванье для нашихъ посольствъ въ цѣломъ краю“, нашѣ казали, что „нашому деканатови годѣ зачинати першому“...

Въ виду тавѣхъ проявѣвъ прѣшу ласкаво сказати менѣ: Чи не чутиа межи нами нѣвѣченность?

Але погляньмо далѣше. Бѣтъ ось кружокъ Русинѣвъ свѣтскихъ, патриѣтѣвъ горячѣхъ, що не боятъ ся за рускѣсть хочѣ-бы и галицкого Сибѣру. Ихъ можна зѣдѣати что дня вечерѣми на „Руской Бѣсѣдѣ“ въ... Тамъ пересѣдужуе они до пѣвночи, тѣхъ и въ глѣбокой задумѣ, „працюють“. Разъ зайшовъ я сюды и зрадѣвъ дужѣ, побачивъ ихъ зобрѣнѣхъ, бо... се глухѣй кутъ, остающій въ тѣмѣ и тѣмъ смертнѣй, а бѣдѣ нахъ надѣвъ ся а почути богато доброго, початкѣвъ бодай якого змаганѣ до жѣтѣ. Мѣй приходѣтъ не мѣгъ ихъ женувати, бо я имъ званый, тожъ „працюе“ були заняты такъ, что

и матадоры грозѣвѣкѣ заплатѣтъ 30 зр. кары за чужу власнѣсть! Стало ся Грозѣвѣмъ такѣ, якъ тому постова въ „Послѣднѣмъ“: „Стоявъ бѣла ворѣтъ, сперши ся о плѣтъ“.

Хоть и маємо въ сѣмѣ такъ доброго та бѣлого бѣтѣвъ и заступнѣвъ — якъ повѣдають годовый комисарѣ, то таки и до насъ бѣда на добре заглядае. Много гадѣвъ уже теперь пашѣ не мае, а що потому буде, то хлѣба оденъ Господѣ милосерднѣй знае. Все по нѣтому, хлѣба одѣй ковѣ идутъ по трохи въ гору, але се для бѣдныхъ людей, що впередѣ свои выгирѣли, не потѣха а смутокъ; воды и коровы не платѣтъ ся, за тѣля двѣ-три тыждѣе дае жѣдѣ 80 кр., за шѣрку 20 кр., за повѣрѣне пѣдѣ годѣ зѣтѣи 1 зр. а за добре кормѣу безрѣгу дають 10 до 12 зр. Заробѣкъ не всѣдѣ найде ся. Одѣй яйцѣ платѣтъ ся добре, але тѣхъ теперь нема, бо нечасъ на нихъ; о крейцарѣ тяжко, якъ зъ кѣмѣнѣ, не роздобудѣшь его, хоть гнѣ! А ту выдатки йдутъ своєю дорогою. Ще хто даѣнѣйше что прѣспорѣвъ, то якѣсь дыхае. До того и люди по селахъ за рядомъ слабѣють, а магѣа зѣма може дужѣ легко онымъ засѣвѣмъ пошкодити. И теперь зѣ, и на будѣче нема выслѣду на добре!

Зъ Черновецѣ.

[Нужда у вижницѣмъ повѣтъ. — Оваціи для п. Сіръжестого — Вижницѣа рада громадѣа.]

Зѣ всѣхъ сторѣвъ Галичѣны доходятъ до насъ вѣсти о великой нуждѣ та голодѣ межи рускимъ народомъ, а зъ галичѣнѣхъ газетѣ вычитуемо, что тамъ позавѣзували ся комитѣты ратуновѣй, чтобы бѣдному народѣу дѣтѣкѣному повѣтѣу и невѣрѣжѣмъ якъ найсѣрѣше помогти.

У насъ на цѣлой Буковинѣ така сама нужда якъ и въ Галичѣнѣ, а може ще горѣша. У насъ черезъ повѣтъ страѣло множество родѣнѣ цѣле своихъ майно, а черезъ неурѣжай болѣша половѣна всѣхъ житѣлѣвъ бѣдѣваемо голодѣ терпѣти. Въ теверѣшнѣу пору въ кождѣмъ сѣлѣ двѣ третѣны людей хлѣба куають — та кобы было лишѣ за что, але и крейцарѣ варѣдѣ при душѣ не мае, а худѣба, котра за для браку пашѣ зъ голоду гане, не мае дѣвъ, такъ що сѣлянѣнонѣ нѣ продаѣти, нѣ за что куаѣти.

Мѣмо сенъ нужды у насъ, Богу дякувати, не чути за комитѣты ратуновѣй та голодѣу и якъ они ще называють ся. У насъ якъ чути, то хлѣба за такѣ комитѣты, что вѣправдѣ грошѣ межи народомъ зѣбрають, але на парадѣу, на факѣлѣ и сѣрѣбнѣй дарунакѣ.

Ого доходятъ зъ Вижницѣ староѣта п. Сіръжестѣ до Черновецѣ на референѣ пропѣнаціѣного фонду. Урадѣныкѣ староѣта задумаѣи зробити ему велику овацію и зложѣны по 15 зр. бѣдѣ особы, чтобы за сѣй грѣбѣ бѣдѣдѣному староѣтѣ Сіръжестѣму дарунокъ зѣработѣи. Далѣ завѣзавъ ся (за иніціатѣвою п. Свѣраковскѣго, урядѣныкѣ староѣта) другѣй комитѣтъ, котрой въ цѣломъ вижницѣмъ повѣтъѣ (а мѣсто знаѣти, что сѣй повѣтъ найбѣдѣвѣйшѣй на Буковинѣ) грѣшѣ зѣбрае и потѣмъ мае за 1200 зр. передѣти дарунокъ п. Сіръжестѣму. Огѣ цѣлой повѣтъѣ вижницѣй мае пѣсла прѣлѣмѣнаріа комитѣтѣного зложѣтѣ 1200 зр. на дарунокъ п. Сіръжестѣму, хочѣ той, мамоходѣмъ сѣзавѣша, дужѣ маючѣй чѣловѣкъ. Сума, якъ видѣко, дужѣ значѣна и не одѣнѣ бы помѣсливъ, что въ теверѣшнѣй часѣ навѣтъ неможѣливо ея межи бѣдѣнымъ и голодѣнымъ народѣмъ зѣлатѣти. Але де-жѣ тамъ! Пасарѣ громадѣй и деѣкѣй войты такъ зручно межи народомъ зѣзѣвають ся, что передѣ пару дѣнѣма сю сумѣ зѣбраю. Мы не маємо нѣчого прѣтѣвъ оваціи, бо вольному воля, але наколи при бѣвѣрѣнѣнахъ писарѣ и двѣрѣнѣкѣ ревнують, то трудно прѣпустѣти, чтобы нарѣдѣ безъ шѣтучокъ грѣшѣ кровѣвъ на нѣсѣвѣтѣнѣвъ выдаѣвъ, а прѣтѣвъ, нашъ нарѣдѣ видѣти, что комитѣтомъ самѣ керѣуе п. Свѣраковскѣй, тай думае, что е наказѣ изъ староѣта грѣшѣ складаѣти, та дають остатѣнѣй, ба и запѣченѣй крейцарѣ на парадѣу для п. Сіръжестѣго. Такъ прѣмѣромъ зѣбравъ у Берѣомѣтѣ надѣ Серѣтомъ писарѣ громадѣй у мужѣнѣвъ и жѣдѣвъ 131 зр. на зѣдаѣну овацію! Чи-жѣ можна те-

леѣнѣ что пѣвъ годѣны доѣтѣло ся менѣе якѣ слово.

— Чи доѣтѣне тутѣ теперь янѣкъ русѣнѣхъ кѣнѣжѣкъ? — пытаю.

— Нѣ.

— Чи змагаѣте ся на основѣнѣе полѣтѣчѣного товариства?

— Годѣ, нема часу.

— Чи аранжѣуѣте часѣми вечерѣнѣцѣ, бѣдѣчѣны?

— Нѣ, нема коѣи.

— Чи русѣе мѣщѣнѣство мае теперь янѣй прѣводѣ, янѣй осѣредѣкъ жѣтѣ?

— Нѣ.

— То може бодай при акціяхъ выбѣрѣчѣнѣхъ?

— Нѣ, хто жѣ возьме ся до того?

— Шѣ-жѣ вы побѣте? — пытаю.

— Не бачѣшь? Грѣзѣмо въ карты.

И се вѣтъ своего рода — зѣвѣчѣмѣнѣбѣтъ!

Тѣжѣ зъ огляду на важѣбѣтъ поры, яка настане небавомѣтъ, або, ели не настане сама, то мусѣтъ буть выклѣвана для упѣрѣдѣванѣя найжѣвѣнѣнѣнѣнѣхъ справѣ нашего народа, — мѣшу повторѣти и, прѣшу васѣ брѣтѣя, повторѣйте всѣ, что маѣте ще горяче сердце и не скарѣловѣтѣлѣи мыслѣа, въ голодѣ, безѣнастанѣно оденѣе другѣму:

Панѣве! чи не чутиа межи нами нѣвѣченность?

Нѣвѣченнѣй бо усянѣй, что каменѣмъ буде клѣсти ся тамъ, де треба однодушѣнон акціи всѣхъ! нѣвѣченнѣй, что не важѣте усеѣго за честь и добро своего народа!

перѣ прѣпустѣти, чтобы при такѣй зѣбранѣнѣи безъ прѣсѣи ся обѣйшло? Сумно, что такѣй рѣчѣи у насъ ся дѣють, а ще сумѣнѣйше, что п. Сіръжестѣ такѣмъ обѣдѣтѣвомъ бѣдѣного народу собѣ лѣстѣте. Не досѣтъ того, что люди грѣшѣ складають, але дѣтѣло же кѣлько сѣлянѣвъ зъ кождѣго сѣла вижницѣного повѣтъѣ бѣдѣ п. Свѣраковскѣго наказѣа, абы у Вижницѣи подѣчасъ парѣды явѣли ся, адеѣсъ для того, чтобы п. Сіръжестѣму крѣчали „vivat“, бо до сѣи штуки за мало жѣдѣвъ вижницѣнѣхъ, то конѣе треба, абы нашѣ мужѣнѣкѣе же кѣлько робучѣхъ дѣвѣвъ стрѣтали! П. Сіръжестѣ о всѣхъ сѣхъ прѣготовѣ-ванѣхъ знаѣа а мѣчѣти.

Вѣжѣнѣцѣа громада, а зѣглядѣно жѣдѣи вѣдѣтъ рухѣ прѣдѣратѣнѣи на повѣтъѣ, то и не хотѣтъ такожѣ остатѣи ся по заду и тому громадѣка рада у Вижницѣи рѣшѣла дѣтѣи 200 зр. на кошты парѣды. Мы зѣновѣ и прѣтѣвъ сѣго дѣтѣу не маѣи бы нѣчто, але наколи зѣнажѣтѣи, что у Вижницѣи болѣто по кѣлѣна, на уѣлѣчѣхъ у вечерѣ лѣмѣвъ нема, такъ что легко голоду зѣмѣнѣи або въ болѣтѣ чѣботѣи загубѣи, — то чи не лѣьше бы было за тѣхъ 200 зр. по уѣлѣчѣхъ болѣше лѣмѣвъ справѣти та уѣлѣчѣ въ порядѣкѣ держѣти, або хочѣ зарѣнѣкъ зѣреѣуѣловѣи? Се пытаѣне полѣшаемо до бѣдѣвѣнѣи вижницѣкой громадѣкой радѣ, а мы прѣлуѣуемоѣе такожѣ до сѣго торжѣства и жѣлаемо п. Сіръжестѣму, котрой для прѣсѣвъ руского народа у вижницѣмъ повѣтъѣ нѣ-чѣго не зѣробѣвъ, щѣславѣнон дорого!

Нѣмо.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНІЙ.

Нужда голодова въ Галичѣнѣ набрѣла такъ широко розголѣсу, что промовѣла вѣе о нѣи Nordd. Allg. Ztg., зѣвѣстѣнѣй органѣ кѣи. Біѣмарѣка. Не маємо подѣ рукою сѣи газѣтѣ, чтобы ея дословѣно зачитувати и дѣятѣо мѣсто обѣмѣжѣти ся лишѣ на то, что зѣгадуе вѣдѣнѣскій Fremdenblatt: Льѣвѣвскѣй корреспѣдѣнтѣ — какѣе вѣдѣнѣскій органѣ министерѣства дѣлѣхъ загѣранѣчѣнѣхъ — выступѣае въ Nordd. Allg. Ztg. прѣтѣвъ заходѣвъ русѣйскѣи прѣсѣи, котра старѣа ся прѣдѣставѣти економѣчѣи бѣдѣоѣны въ Галичѣнѣ въ тенѣдѣнѣнѣи и зѣвѣсѣмъ невѣрѣнѣмъ свѣтѣлѣ, бо хочѣ тѣмъ способомъ вѣзѣватѣи на вѣсѣдѣно-галичѣе население и дѣсѣредѣтувати полѣтѣчѣну адмѣнѣстрацію тѣо краю и вѣзѣгадѣ авѣстрѣйскѣе правѣтѣельство. Коррѣспѣдѣнтѣ берѣлѣнѣвскѣи часѣоѣныи выступѣае остро прѣдѣвѣсѣмъ прѣтѣвъ того рода тенѣдѣнѣціи, а даѣны докладѣнѣй образѣ загалѣнон акціи ратуновѣоѣнѣ, такѣе кѣзѣчатѣ: „Зѣгадѣна тенѣдѣнѣціа панѣвѣнѣстѣчѣнѣхъ органѣвъ, поѣоѣнѣе достѣточно ту прѣсѣсѣду, яѣа прѣявѣае ся при опасѣ теверѣшнѣго положѣенѣа галичѣского населѣенѣа сѣльскѣго. Въ тѣмъ дѣлѣ понѣсѣла тѣи органы неѣсѣтворѣнѣй рѣчѣи, прѣдѣставляѣнѣи рѣчѣ такѣ, якъ коли-бѣ сѣляне въ Галичѣнѣи буѣи выѣставѣнѣи на страшѣнѣй голодѣ и нуждѣ. Въ виду того треба сѣконѣстѣтувати, что голодѣ не пояѣвѣвъ ся въ жѣдѣбѣмъ повѣтъѣи и певѣно не пояѣвѣтъ ся, бо правѣтѣельство и краѣваа репрезѣнтаціа Галичѣныи розѣвивають повѣну дѣлѣвъѣсть, чтобы тому зараѣтитѣ.“ На то можемъ бѣдѣ себе лишѣ сказѣти: „зѣйшоѣвъ ся сѣвѣй зъ такѣмъ“ та хочѣ оденѣе другѣму блажѣмана пу-сѣкѣти и кождѣй зъ нахъ наѣруѣуе рѣчѣ по своему. Правѣдоѣуѣнѣй льѣвѣвскѣй корреспѣдѣнтѣ берѣлѣнѣвскѣи газѣтѣи (очѣвидѣно зъ подѣ „каѣвоѣкъ“, де выѣзѣдѣтъ ся всѣлѣнѣй корреспѣдѣнтѣи до таѣнѣхъ органѣвъ, якъ Czap, Pol. Corr. и т. д.) певѣно не зѣгадѣвъ про то, якъ то и. пр. розѣдѣлюѣае ся голодова заѣмога въ подѣ-гаѣвѣцѣмъ повѣтъѣи, и про другѣ цѣвѣзѣнѣй рѣчѣи, зъ котрыхъ можна бы матѣи вѣрѣнѣй образѣ товѣ акціи ратуновѣоѣнѣ.

Комѣсіа бѣдѣжѣтѣона залагодѣла сѣлѣдѣуючѣ тѣтулы бѣдѣжѣтѣу: Найвыѣша пѣлата „бѣраѣуѣаѣна, сѣбѣ, льѣотѣрѣи“, прѣдѣворѣна и держѣвнаа друѣрѣнѣа, мыѣлѣ и бѣдѣнѣнѣи фѣсѣкалѣнѣа. Прѣдѣложѣнѣе въ сѣравѣ дѣдѣтѣвѣного кредѣту на прѣтѣбѣи министерѣства прѣсѣвѣтѣи прѣдѣдѣла комѣсіа пос. Дѣймоѣва до арѣферѣоѣнѣи. При та-тѣуѣтѣ „льѣотѣрѣи“ заѣмѣтуѣвъ пос. Краѣвѣтъ, что зѣробѣно въ наѣрѣмѣи рѣзѣлюціи ухѣвалѣенон мѣнуѣшого року на вѣсѣенѣе пос. Розѣра? Со-вѣтѣнѣкѣи министерѣства Елѣлѣнгѣрѣ бѣдѣовѣвъ на то, что вѣли ся прѣперѣговѣры зъ угѣрѣскѣи министерѣствомъ фѣнанѣсѣвъ, але они не посту-пиѣи поѣа прѣлѣмѣнаріа, позѣяѣкъ обѣ стороны прѣтѣребѣють доходѣвъ, котрыхъ годѣ зѣнѣаѣтѣа. При тѣтулѣ „сѣбѣ“ заяѣзѣвъ совѣтѣнѣкѣи міні-стерѣства Отѣтъ, что потѣяѣне ся ще пѣвѣтора а-бо и двѣ роѣи, заѣмѣтъ въ Кѣлушѣи бѣде можна рѣзѣонально вѣнѣтѣи добуѣвати.

Пѣлата панѣвъ зѣбре ся доѣперѣа въ сѣлѣдѣуючѣмъ тыждѣи на засѣданѣе, а тѣмъ-часѣи комѣсіи ея лагодѣтъ матѣрѣиалѣ до повѣнѣхъ наѣрадѣ.

Угѣрѣсѣа пѣлата послѣвъ заѣвѣнѣчѣла наѣрады надѣ бѣдѣжѣтѣомъ министерѣства фѣнанѣсѣвъ. Подѣчасъ дѣбаты заяѣзѣвъ министрѣ Ве-кѣрѣльѣе, что бѣнѣ зайѣмае ся реѣформѣоу подѣ-тѣкѣи и вѣажѣжѣтѣостѣи, але бѣнѣ не еѣтъ прѣ-хѣлѣнѣнѣкомъ системы прѣгрѣсѣсѣиѣоѣнѣи. По сѣнѣнѣе но дѣбаты бѣдѣжѣтѣоѣнѣи прѣдѣложѣвъ министрѣ фѣнанѣсѣвъ прѣватѣе закона фѣнанѣсѣвоѣго на 1890 р., котрой прѣдѣранѣо комѣсіа бѣдѣжѣтѣовѣй. Пѣ-сѣла прѣекѣту выѣноѣтѣи выѣдѣтѣи зѣвѣчѣнѣй 330,820.758 зр., выѣдѣтѣи хѣлѣи 6,474.481 зр., выѣдѣтѣи на инѣвѣстаціи 12,305.728 зр., а зѣдѣ-зѣвѣчѣнѣй выѣдѣтѣи на сѣлѣбѣи пѣтѣбѣи 6,214.548 зр. Зѣвѣчѣнѣй дохѣды выѣноѣтѣи 348,134.920 зр. Дѣоѣтѣи зѣносѣтѣи отѣже 508,901 зр. и бѣде поѣкрытѣи зъ заѣпасѣвъ наѣсовѣхъ.

Выступѣленѣе нѣмѣцѣкого цѣсѣря въ справѣхъ робѣтѣнѣчѣнѣхъ зѣробѣло ему велику популярѣнѣтѣи мѣжѣ робѣтѣнѣчѣми, котрѣ теперь стала его назѣвѣвати „цѣсарѣмъ робѣтѣ-нѣнѣнѣвъ“. Але оно прѣнесѣло ще и другѣй успѣхъ а то мабуть той, котрого цѣсарѣ, а вѣлѣтѣнонѣо дѣрадѣнѣе кѣи. Біѣмарѣвъ якъ разъ теверѣ найбѣлѣше бѣажѣвъ; оно выклѣвало рѣзѣоѣенѣе

мѣжѣ робѣтѣнѣчѣми а социѣлѣ-демокѣратѣми. Deutsche Arbeiter Ztg. помѣвѣстила бѣдѣоѣу вы-борѣу, въ котрой такѣе говорѣтъ ея до робѣтѣ-нѣнѣнѣвъ: „Не даѣтѣеѣе обѣманѣти наѣмоѣмъ со-пѣлѣнонѣи демокѣраціи, бѣдѣлѣчѣте нашу чѣстѣуау сѣравѣу бѣдѣ нечѣстѣоѣнѣи! Стоѣте о власнѣхъ сѣ-лѣахъ и старѣйте ся осѣнѣгѣти нашѣ справѣдѣлѣ-нѣй жѣдѣанѣи въ мирѣиѣй дорожѣ, въ котрой хо-тѣтъ вамъ подѣтѣи помѣчѣи тѣи, что даѣтѣи вамъ роботу и держѣву. Дѣнѣше выѣдѣте на тѣмъ якъ на сѣюѣ зъ социѣлѣ-демокѣратами.“

Одѣ якогѣе часу ходѣтъ чуѣтѣа, что кѣи. Біѣмарѣвъ думаѣе зѣложѣти прѣзѣдѣнтѣуру прѣуского министерѣства, але правду сѣи вѣстѣи годѣ сѣконѣстѣтувати. Вѣправдѣ заяѣзѣвъ кѣи. Біѣ-марѣвъ вѣже подѣчасъ послѣдѣного пара парла-мѣнтѣарѣного своимъ гѣстѣямъ, что бѣнѣ радѣ бы поѣзѣтѣи сѣа сѣго урѣду и бѣдѣтѣи еѣго въ молодѣ-шѣи руки, але мабуть еѣтъ то пѣяѣнѣе, котрой цѣе не зарѣзъ бѣде прѣвѣзѣдѣнѣй. Nation. Ztg. иѣоѣуѣнѣи ту поголѣску, кажѣе, что зѣ одѣнон сто-роны маѣе вѣправдѣ кѣи. Біѣмарѣвъ ажѣ 75 дѣтѣи, але зъ другѣи стороны шѣоѣи поѣдѣнѣнѣхъ рѣ-сѣрѣтѣвъ прѣусѣнѣхъ маѣютъ такъ мало самѣостѣй-ности, что не зѣдѣвѣи до нѣяѣкоѣи иніціатѣвы. Назѣвъ въ засѣданѣе держѣвѣнѣхъ сѣравѣтѣе, якъ и. пр. въ законѣи прѣтѣвъ социѣлѣстѣовѣвъ, не можѣи они зѣдобѣти ся на одѣнѣстѣиѣе посту-пѣнѣе, что тѣмъ болѣше даѣе ся бѣдѣувѣтѣи, по-зѣяѣкъ реѣформѣаторѣнѣй дѣхъ молодѣого цѣсѣря выѣступѣае зъ цѣи-разѣ болѣшою сѣвоѣю. Высту-пѣленѣе кѣи. Біѣмарѣва зъ прѣуского министерѣства не было бы отѣже дѣлѣ нѣяѣкого неѣспѣдѣванѣкоѣу. Вѣрѣчѣнѣи вѣдѣлѣвъ еѣго въ радѣ соѣюзѣиѣй позѣ-ставѣи бы и далѣше можѣнѣмъ, хочѣ бы бѣнѣи и не маѣвъ вѣлѣвы на прѣускѣй голоѣсѣи.

О бѣдѣоѣнѣнѣхъ Авѣстро-Угѣрѣчѣны до Нѣ-мѣчѣнѣныи поѣдаѣ Köln. Ztg. сѣзѣизѣацію, хочѣе я-кѣуѣсѣ дѣсѣтъ заѣгадѣчуи вѣстѣи. Зѣгадѣна газѣта кажѣе аменѣо, что коли пояѣвѣла ся въ Times вѣстѣи о якѣмѣсѣ неѣпорѣзѣумѣнѣи меѣа Нѣмѣчѣ-чѣноѣи а Авѣстро-Угѣрѣчѣноѣи что-до балѣ-канѣскѣи полѣтѣиѣи, тѣ послѣ сѣредѣи-евѣропѣй-скѣи держѣвъ въ Констанѣнѣноѣи зѣверѣуѣли уѣаѣуѣу сулѣтанѣа на то, что наѣдѣжѣто наѣсѣвѣнѣхъ акѣтѣвъ а деѣкотрѣи прѣосто сѣвалѣшоѣано, чтобы тѣмъ способомъ выклѣкѣтѣи закоѣлотѣи въ пу-блѣчѣиѣи опѣнѣи. Сулѣтанѣи прѣнѣяѣвъ се заяѣвѣенѣе прѣхѣлѣвно и прѣзѣазѣвъ зѣробѣти стрѣге сѣлѣдѣ-ство.

Дѣоѣвѣнѣуючѣи выбѣры до франѣцу-скѣи пѣлатѣи послѣвъ, котрѣ бѣдѣувѣли ся мѣнуѣшѣнон недѣлѣи, вѣзѣла, о сѣлѣкоѣ до

ничных не высказався в свой справе в палаті анї рѣшучо противъ, анї за союзомъ, але бѣдакъ въ кулуарахъ давъ ся почувти яко рѣшучій противникъ сею союзу. Овъ сказавъ, що то була бы донкіхотерія зб стороны Испаніи, щобъ она мѣшала себѣ споры Португаліи зъ Англією, а що-до нберійскоу уніи то заявивъ бѣть, що любовь Португаліи зъ для Испаніи вѣтъ майже така сама, якъ Поляки вѣтъ для Россіи, отже о якійсь адеи побратанія обохъ народѣвъ не може бути и бесѣды.

Нагла смерть санзибарского султана Саида-Калифа вызвала всеобщее подобострашие, что был не померз природною смертию, позавяло не было ничего чуждого, чтобы был передъ тѣмъ не злужавъ, ажь наразъ роздѣлся вѣтъ, что был померз бѣть удару сонца. То подобострашіе збѣдѣло ся ще, коли Арабы не хотѣли нѣкакъ дозволити европейскимъ лѣкарямъ, чтобы они зробили секцію и переконали ся, чи може султана не строено. Поверховній оглядныи выказали вправдѣ, що на тѣлѣ помершого не было слѣду, чтобы его хтось ранивъ або душивъ, але можливости отрося годѣ заперечити. Берлинскія газеты обстоютъ отже прѣтѣмъ, що султанъ не померз природною смертію, а ставъ ся лишь жертвою арабского фанатизму, бо Арабы не выдѣлили его за-для его прѣхальности для Европейцевъ. Саидъ-Калифа панувавъ несповня два роки, переидѣвши передъ тѣмъ ажь до смерти своего брата Саида Барташа дня 27 марта 1888 р. въ вѣзницѣ, бо Барташъ болѣлъ ся, чтобы Саидъ не скрывъ его зъ престолоу и длѣтого казавъ его замкнути. Саидъ-Калифа мавъ бути чоловікомъ словобитымъ и слабосилнымъ и длѣтого Нѣмцѣ бояли ся, что бѣть буде завадно поддѣвати ся англійскому впливови, але та обана не потвердила ся, бо Саидъ лѣкарявъ якъ мѣжъ межи впливами нѣмечинъ и англійсканъ. Наслѣдникомъ Саида-Калифа ставъ его братъ Саидъ-Алі. Цѣ то за чоловікъ, не аниги, и длѣтого годѣ сказати, якій впливъ зробить его вступленіе на престолъ на становіще Европейцевъ въ Занзибарѣ. Саидъ-Алі вѣтъ четвертымъ сыномъ помершого въ 1858 р. султана Саида-Саида, зъ которыхъ каждый одѣвъ по другѣмъ наступали на занзибарскѣмъ престолѣ. За Саида-Саида державъ ся ще Санзибаръ въ Маскатѣмъ разомъ. По его смерти роздѣлено оба сѣкраи и его найстаршій сынъ Саидъ-Машидъ ставъ володѣти въ Занзибарѣ. По нѣмъ наступивъ въ 1866 р. Саидъ Барташъ, за которого прийшли Нѣмцѣ до Санзибару. Барташъ вѣдавъ два разы до Европы, званъ бѣдай трохи европейскій дворянинъ и бѣвъ чоловікомъ образованнымъ, зъ котрымъ можна було яко-такъ порозумѣвати ся. Теперѣшній султанъ має лишь выхыванье арабске и буде, здаець, стояти зовсѣмъ подѣ впливомъ Арабѣвъ.

Рухъ въ русскихъ товариствахъ.

— На шестѣмъ засѣданіи „Кружка славянского“, которе обѣдуюсь дня 12 н. ст. лютого, бѣдѣвать академикъ Ол. Колеса третію и послѣднюю часть своего студіи п. заг. „Про значеніе поесій А. Мицкевича въ исторіи розвою думокъ та въ генезѣ деякихъ поемъ Т. Шевченка“.

Симъ разомъ посвятивъ авторъ свою увагу генезѣ поемы „Великій люхъ“. Позавякъ се одинокій творѣ Шевченка сильно закрашеній містикою а заравномъ найбѣльшій подѣ взглядомъ лопости, укладу думокъ и обробленія, зѣ-вѣдти конечна конклюдія, що містика для Шевченка була зъ природы уже чужимъ, не питомимъ по-домѣ, значить ся, Шевченко запозичивъ ся формою еи бѣтъ тѣхъ, у котрыхъ она такъ буйно процвѣтала. Т. е. бѣтъ Поляковъ, именно же зѣ Дулад бѣтъ Мицкевича, — и авторъ старавъ ся доказати се паралельнымъ устанавленіемъ найпаче схожихъ мѣстоцъ. Однакъ таа залежидѣсть есть все таки хіба формальна. Идея же и суть той поемы есть цѣлкомъ орґинальна, а именно основуюсь по думцѣ автора на вѣрнуваню люду на Украинѣ, що наколи Москва розкопаетъ Великій люхъ, тогды уродитъ ся великій герой, котрый „розпутитъ правду и волю по воймъ Украинѣ“. Вѣднці рекапітулювавъ авторъ въ загальнихъ чертахъ же разъ свои погляды на дворянина Шевченка до Мицкевича, значаючи, что нашъ Кобзарь, не маючи систематичного школьного образования, поддѣлявъ и мусѣвъ поддѣляти (хочъ часто несвѣдомо) впливамъ сучасной литературы російской и польской а спеціально и впливови Мицкевича, але поддѣлявъ такъ, что все свой первоздѣтъ перевоспитивъ чи глубокою думкою чи подѣ взглядомъ артистичнымъ (крѣмъ одного „Великого люху“). Шевченко все и вседы бѣвъ самъ собою и то есть доказомъ его великой силы духа и великого поэтичного таланту. Если-жъ якою формою або помысломъ нашъ поетъ и запозичивъ ся у другихъ, то въ тѣмъ нема анї вѣ-чого злого анї дивного. Тажъ „мы приходимъ на свѣтъ хіба изъ способности“ — якъ каже Гете, — „але нашъ розвѣтъ завидчуемо мы тѣ-сячимъ впливамъ великого свѣта, зъ которого мы собѣ присвоюемо, что можемъ. Головна рѣчь, оли хто має душу, что любить правду, и пріимаетъ, де-небудь бы еи знайшла!“ — Такъ! — за-кончивъ авторъ — Головна рѣчь, оли хто має душу, что любить правду! А власне нашъ ко-баръ-Шевченко мавъ таку душу, шукать правды, а борѣтъ ся противъ неправды. Въ тѣмъ и его заслуга.

Въ дискусіи, яка вывѣзалась по бѣдѣтѣ, за-бѣрали слово: Мик. Ганковичъ (подѣбѣтъ заслугу автора, что першій старавъ ся розяснити місте-рію „Великій люхъ“, котори розбору доси еи нѣхто не поднимавъ ся) — Ив. Копаць (подѣбѣтъ старанье прелегента, вынайти въ поемѣ такъ на-видѣ розрѣшаній якусь червону нитку, котора бы-ти три эпизоды, зъ котрыхъ складаець поема, лучила зѣ собою) — тов. Гузицкій (говоривъ про містичизмъ, але розумѣвъ подѣ нимъ якійсь метафизичній спекуляцій, подѣчасъ кола, якъ звѣсто-го, головного подѣставою містичизму есть чувство).

Вѣднці забравъ слово проф. д-ръ Калина. Вп. бе-сѣдникъ высказавъ ся похвально о бѣдѣтѣ, а бѣ-такъ сказавъ колька словъ про містичизмъ націо-нально-політичний у першихъ проводникѣвъ сла-вянского бродженія именно-жъ у Поляковъ, за-значуочи, что той містичизмъ, котрый такъ скри-ывавъ поесію польску, бѣвъ однакъ цѣлкомъ при-родный, выкликаний політичними злиднми наро-да что спроваждение его зѣ поля релігійно-мо-рального, акимъ бѣвъ у Франціи, на поле патрі-отичне належить ся власне Ад. Мицкевичеви.

НОВИНКИ.

— Неповинованье русскихъ святѣ. Въ тернополь-скомѣ судѣ обѣдуюсь ся дня 11 н. ст. лютого въ торжественне свято „Трехъ Святителей“ вѣтъ термینی. т. е. и багательный и сумаричный и кар-ный. Народъ залагалъ вразъ изъ жидами коридо-ры суду. Цѣкава рѣчь знати, чи конвенторія по-робила въ тѣмъ взглядѣ якій кроки, бо до сихъ-часъ якоу того не сняти! Чей же кому икъ ко-му, але бѣтъ наибѣльше повинно на тѣмъ залежати, чтобы уряды и вѣтъ власти на руской земли ша-нували нашъ святѣ! Quousque tandem?

— Зѣ Косова пишутъ намъ: Бѣтъ въ Косовѣ „Ка-сино повѣтове“, до которого належать не только люде зѣ интелігенціи косовской мѣсцевой але та-кожъ интелігенціи зѣ окрестности, а особливо рускій священники. За-для невѣдомѣдного посту-пованія заряду касинового выступила часть Руси-новъ мѣсцевыхъ зѣ сего касина та й много зѣ Поляковъ, але не учинили того окрестній рускій священники, котрі о способѣ поступованія верхо-водичей партіи не знаютъ. На послѣднѣмъ за-гальномъ зборѣ, де ходило о предплату часопи-сей, одиной шовинистъ поставивъ внесеніе, абы одинокимъ, до теперъ въ касинѣ часописы рускои „Дѣла“ не предплатувати. бо нѣбы то пікт не-судъ... Хотѣ половина членѣвъ была за тѣмъ, чтобы „Дѣло“ предплатувати, голосъ презеса ка-сины (старосты Сабата, Русина-поповича) рѣшивъ, чтобы не предплатити. Такъ отже „повѣтове ка-сино въ Косовѣ“ что повинно предплатувати вѣтъ рускій часописы, якъ то чинитъ зѣ польскими, вы-кинуло навѣтъ одинокю — „Дѣло“ и ослало ся при-газетахъ польскихъ та нѣмечинскихъ, воликъ Tag-blatt-ахъ, котрыхъ справдѣ нѣхто не чтивъ. Чи-ста ганьба! Русины, что належать до касина, по-винны постаратися о то, чтобы зарядъ касина зѣбѣтъ свою увагу, а коли того не ехоче, то не-выпадае имъ нѣчого нишого, якъ зѣ касина грѣ-мительно выгнати. Инакше були бы хіба ра-бами! — Ч. К.

— Зѣ подѣ Журавна пишутъ намъ: Передъ ко-лькама лѣтми переѣзжавъ я черезъ Любичу. Ажъ-страхъ побравъ, дивитися на то село. Скрѣзь-пусто, поля непообѣжаны, хаты обдраны, цѣлка-нужденія, приходило гѣрби коршми, а церкви-анѣ доглянути, деовъ въ закутнѣхъ межи стѣинами, бѣдненька, маленька зѣ прикаркенымъ хресте-комъ зѣ дощокъ склепна калличка, а люде мовъ заспаніи переходили улацями, рѣзнородий и въ-деревлянакахъ и обдраній и бося, воялка мѣ-шанина. Теперъ якъ-разъ вышло мѣя зновъ и-то въ день Трехъ Святителей переѣзжати че-резъ Любичу. Дивлю ся, въ самой серединѣ села на бѣдовѣднѣмъ мѣстоцѣ високо вже обдмурована-церковь, а народъ гурмами поважно вертавъ зѣ-судѣдного села Смугова зѣ церкви. Я зѣ цѣкаво-сти поступивъ до старого знакомого. На радѣсть-мою, довѣдавъ ся я, что Любша мовъ не та ста-ла. Народъ отрезавъ ся, бѣдовѣднѣй п. Леви-цкій зѣ Доброчина мурѣе церковь посяла пѣльнѣвъ Вп. Нагѣрного. А ще одна дуже важна и потѣ-шающа новина: народъ горне ся до просвѣтѣи, хо-че завести у себе читальню, вже й статуты го-товѣ, мають сими днями обѣйти до ц. к. намѣст-ництва. И планъ на нову школу обдосло уже до-потверженія. Школа орґанизована, лише троха-марикують люде, что за багату доплачують. Дѣ-дѣтъ Вп. Мичковскій дарувавъ громадѣ на нову-школу пѣльцъ зѣ огородомъ, де стоить коршма, котора теперъ має розбѣратися. Бѣтъ лише ще-одна пѣлька, котора богато лиха робить въ селѣ, але чей Богъ дастъ, якъ люде опытають ся, то-и ся скоро позбудутъ ся! — Знакомый.

— На заобидно красен рады шкѣльни зѣ дня 27 н. ст. бѣдня полагождено отѣй важнѣйшій справы: Порѣшено посяа §. 2 закона зѣ дня 1 грудня 1889 ч. 71 В. з. кр. установити посады окремыхъ-учительвѣв релігій зѣ сталою платнею, такожъ до-зволити посяа §. 5 сего закона на установленье-учительвѣв релігій за ремунерациею въ колькаде-сяти школахъ народныхъ въ захѣднѣй Галичинѣ; переписано зѣ часовій станъ супочнику Іос. Воль-ского, учителя въ Гауцоліи; затвержено выбѣръ-о. Романа Левицкого на одиоручника рады повѣ-товой въ Коломыи до тамошней окружной рады-школьной; затвержено рѣшенье рады громадской-въ Погѣрцѣхъ, пов. рудецкого, чтобы въ та-комошій школѣ народній бѣвъ языкъ польскій-выкладовымъ та рѣшенье рады громадской въ-Ортиничахъ, повѣта самборского, чтобы выкла-довымъ языкомъ бѣвъ рускій языкъ; переписано-одноклассову школу етатову въ Ременѣвъ, пов.-льбѣнского, на двоклассову; вылучено громадѣ-Слободку болшовецку, пов. рогатинского, изъ-звѣзны школы народной въ Болшѣвцѣхъ и орґани-зовано тамъ окрему школу народну; зорґа-нізовано школы: въ Голошинцѣхъ, пов. збараж-ского, та въ Берегахъ гор., Сидѣлику, Затвар-ници, Ветлянѣ и Вандровѣ, пов. льбѣского.

— „Восславянской пѣвецъ“ Амиторъ Атрѣвѣвъ-Славян-скій лишавъ на послѣднѣмъ у Вѣднѣ не дуже по-дѣхлѣну по собѣ памяти. Выѣзжаючи зѣ Вѣднѣ до Люблины, лишивъ тамъ — якъ намъ пишутъ-зѣ Вѣднѣ — изъ своего хорѣ трехъ мужичинъ на-Божи опѣку безъ гроша и языка. Вправдѣ не-стоитъ се въ суперечности зѣ „правилами“, якъ-бѣвъ въ „расчетной“ книжочцѣ каждого хориста ка-завъ надрукувати, ко за те дуже обѣдѣгае бѣтъ-присписъ гуманности и людского почутя. Хорѣ-Славянского выѣхавъ зѣ Россіи ще въ лѣтъ и-нѣхто не бравъ по повелѣнію диригента тепло-одежи. Оставленъ три хористы ходять о холодѣ-и голодѣ по Вѣднѣ и не шадить словъ, чтобы-представити нелюдское поступованье своего шефа. Оногды бѣвъ у Вѣднѣ концертъ хорватского то-

варпѣства „Звониміръ“ и на концертѣ заряджено-для тѣхъ хористѣвъ складку. Такожъ вѣтъ това-риства славянскій прѣчиняють ся до неѣ, чтобы-бѣдаки не стались жертвою голодовои смерти та-могли купити собѣ яку тенду одѣжъ и выѣхати-до Россіи. Яка бы и не была причина „ненужно-сти“ трехъ сѣбѣваковъ Славянскому, то все таки-не дастъ ся его поступокъ оправдати, тѣмъ болѣ-ше, что такому Славянскому повинно дуже зале-жати на его доброй славі бѣдай по-за границями-Россіи. Показуе ся, что подѣ тѣмъ богатствомъ-оценѣннымъ, про которе я разъ Вамъ писавъ, скрывавъ жалѣбна нищета, вынѣвши самого ше-фа и его родины, люде справдѣ богатыхъ. Оденъ-изъ тѣхъ збѣставленыхъ у Вѣднѣ хористѣвъ по-казувавъ приладною свою „расчетну“ книжочку. Дѣставивъ мѣсячно 45 рублѣвъ, котрыми, крѣмъ-мешкани и зѣдѣзничного билету, мусѣвъ заспоко-вати самъ вѣтъ свои потребности въ Парижѣ подѣ-каса въ Швейцаріи, Нѣмечинѣ и Австріи. Таку-жъ платню брали и другі, зѣ маленькими-выимкамъ. Про инѣ рѣзнородий оновѣдана того-чоловѣка годѣ что згадувати, бо односторонній да-ний треба очевидно пріимати осторожно.

— П. Гиртлеръ фонъ Клебернъ, льбѣвскій проку-ратѣръ, переноситъ ся зѣ Львова до Вѣднѣ, до ге-неральной прокураторіи державной, въ тѣмъ са-мѣмъ что доси характерѣ службовѣмъ, отже безъ-авансу. Декретъ одержавъ п. Гиртлеръ въ недѣ-лю, а вчера бѣдавъ урдованье тѣмчасово въ руки-п. Филипа Вороненкого, прокуратора зѣ Самбора. Що до мѣсяца прокуратора у Львовѣ въ тернѣ, предложѣмъ мѣністерству справедливости, по-ставленній на першѣмъ мѣстоцѣ п. Дилевскій, про-кураторъ черновецкій, на другѣмъ п. Вороненкій-а на третѣмъ п. Генцель станіславѣвскій проку-ратѣръ.

— Читальню академичну въ Краковѣ розвѣзало на-мѣстництво рескриптомъ, въ котрѣмъ подано за при-чину переступленье статутѣвъ. Люкаль читальнѣ-оначено а мѣжъ студентами запанувало велике-заворуженіе.

— Аскултанты тернопольского суда прашали дня-28 сѣчня с. р. товариша своего п. Т. Макуха, не-ренесеного до Подгаецъ зѣ względów służbowych. Дуже мило вражѣнье зробивъ на вѣсѣхъ той пра-щальній пирѣ, устроений въ комнатахъ „Рускои-Бесѣды“, на котрѣмъ повздержано ся бѣтъ тоастѣвъ-на тематъ „згдоу“. Мабутъ пп. Поляки самѣ по-знали, что не сентиментальными декламациями, а-позитивными фактами можна бы довести до згоды.

— Самоубійство Филеомъ Рожанковскій, комі-саръ сторожи окарбовои въ Сяноцѣ, застрѣливъ-ся дня 10 н. ст. лютого зѣ револьверу. Поли-шивъ вдову и дѣти.

— Зѣ Радехова пишутъ намъ: Въ околици Раде-хова появляють ся послѣдними часами крадежи. И-такъ дня 23 н. ст. сѣчня вечеромъ нѣкій доси-не выслѣдженый злодѣй прѣдерши въ стрѣбѣ дѣру, добувъ ся до хаты одной мѣщанки, котора сама-мешкала и подѣ той часъ не буда дома, и забравъ-бѣлье вартости 40 зр. — Той самои ночи добувъ-ся злодѣй до склепу пекаря и забравъ булокъ та-хлѣба вартости колькако зр. — Дня 25 сѣчня об-ограли слуги на фѣльварку Дубины пана, забравши-упряжъ и збѣже вартости 50 зр. — Дня 29 сѣч-ня украдено ковалевъ въ Ордовѣ вѣзъ; злодѣвъ-не выкрыто. — Дня 30 сѣчня на ярмарку въ Ра-деховѣ прѣдержала жандармерія трохи молодыхъ-злодѣвъ, котрі бѣтъ довшого часу, крали помен-шій рѣчи и обрѣзували конемъ хвосты. — Того-самого дня въ ночи обдрано въ Витковѣ стар-рѣмъ шпихлѣръ и забрано збѣжа на кольканацѣтъ-зр.; двоухъ молодыхъ парѣбѣвъ подѣзрѣныхъ о-крадѣжѣ увязнено. — Дня 5 н. ст. лютого при-держано одного злодѣя, якъ забиравъ збѣже зѣ-стирты на поли. — Дня 8 лютого въ ночи при-держали слуги на фѣльварку Тобѣловѣ коло Оуш-на Матѣя Романова, господаря зѣ Сушны, якъ на-бѣравъ пшеницы въ столярѣ на фѣру. При той-крадежи необачно наступивъ ногою на спѣляющо-слугу и сѣй прѣдержавъ его. Въ судѣ признавъ-ся, что въ ночи 4 лютого забѣхавъ зѣ фѣроу пер-шій разъ до столярѣ бѣтакъ другій разъ и на-бравъ пшеницѣ въ снопахъ; такъ само зробивъ-два разы въ ночи 6 лютого и ажь за першій-разомъ прихоплено его. Школа выноситъ майже-10 кобѣтъ пшеницѣ; въ хатѣ найдено два корѣцъ-вымоложеной пшеницѣ а рѣшту въ снопахъ. — Якъ зѣ поданого видно, нема майже дня, чтобы-не лучали ся крадежи; вѣтъ толкуютъ се голод-нымъ рокомъ и гадають, что се що ино початокъ-а обѣдаи ще гѣрше буде.

— Въ справѣ убійства ярославского пише Газ. Ргизмуска: Дезертирѣвъ Швѣнка и Кишакъ вы-дало російске правительство гарнизонному суда-ви въ Перемышлѣ не за-для подѣзрѣнного убійства-оцирѣвъ въ Ярославлѣ, але за-для войскового-слѣдства о крадѣжѣ и инѣй злочинства. Пере-мыскій судъ розслѣдывъ докладно алибѣ обоихъ-тыхъ дезертирѣвъ и тому заряджене слѣдство въ-справѣ ярославского убійства залишитъ ся. При-такѣмъ станѣ справы заходить зновъ пытанье: де-есть виновникъ?

— Судъ окружній въ Сяноцѣ яко трибуналъ ае-лѣційный розсуджувавъ справу Айзика Герцѣта, арендатора мѣской пропінации, бѣдовѣднѣй и асе-сера мѣста Сянока, та его жѣнкіи Иты о провину-зѣ §. 403 з. к. (шинкованье зѣпсованого пива) и зѣ §. 431 з. к. (обманство). Судъ повѣтовый въ-Сяноцѣ засудивъ Герцѣта на 50 зр. кары а его-жѣнкіу Иту на 14 дѣтѣвъ арѣшту, бо Ита выдала-до панѣ Г. склянку пива цѣлкомъ зѣпсованого, такъ что и-ѣ Г. выпивши се пиво заравъ занеда-жала а лѣкарь сконстатувать, что пиво було шкѣ-дливимъ для здоровья. Судъ окружній затвер-дивъ засудъ першого суду лишь что-до Айзика а-крѣмъ того наказавъ емузаплатити 10 зр. потер-нѣвшій панѣ Г., а жѣнкіу Иту увѣльнявъ, бо она-не есть вѣлстительскоу шинку. Засудъ сѣй выкли-кавъ велике вражѣнье, бо вѣтъ гадали, что такой-король пропінацийный есть непарушнимъ и ему-вольню безкарно робити пакости людемъ. Сынъ-засудженого Айзика, Вильгельмъ, публично оби-дѣнивъ судъ, называючи его „сторонничимъ“, „дра-конскимъ“ и посуджаючи фальшиво урядничѣвъ-судовыхъ, что они намовили паню Г. до судовои-жалобы — та за такую обиду засуджено его на-три тѣждѣвъ вѣзницѣ. И такъ цѣлѣю родину сихъ-потѣнцѣвъ покаравъ судъ прикладу для науки-инѣшихъ арофантѣныхъ жидѣвъ.

— Въ селѣ Льсковатѣмъ, пов. добромилського-хотѣвъ селянинъ Данько Гивякъ якоу орґѣти-голодную и трясучу ся зѣ зимау худобу въ стѣинахъ, бо не мавъ зѣ чого зрѣбити загаты. Отъ и вы-думавъ таке: выпавъ вугля до зѣлѣзного горшка-и роздувавъ. Въ наслѣдокъ того займила ся стѣина-и погорѣла до тѣа разомъ зѣ худобою.

— На шѣсть лѣтъ тѣжкою визницѣ засудивъ-станіславѣвскій трибуналъ Вяч. Дуфѣка, рѣзника, за-три доказаній ему крадежи грошей докананий у-Львовѣ и Станіславѣвъ въ той способѣ, что ста-вавъ при публичныхъ касахъ (наибѣльше на поч-тахъ) и приглянувши ся особамъ, что брали го-товку, здоганявъ ихъ на улицѣ та тогдѣ подѣ-покрывкою ошибки при выплатѣ, або вытумано-вавъ грошѣ, або на силу выдиравъ. Жертвами-крадежи були звычайно женщины.

— Ворожбы не переводятъ ся, бо ось якъ пи-шутъ зѣ-подѣ Турки коло Самбора: Въ Завадѣ-живе славный ворожѣтъ Михайло Левницкій, до-котрого сходятъ ся на пораду селяне навѣтъ зѣ-далекихъ оторѣвъ. Левницкій ворожѣтъ зѣ картъ, але-такъжъ и лѣвѣтъ недуги. И такъ на одного-„найшовъ нечистый духъ“, другій „дѣткнувъ ся-якогось нечистого предмету“, але наибѣльше есть-такыхъ, котрымъ „похибило бѣтъ церкви“, с. е. ко-трыхъ „вѣтъ упирѣ“. Если-жъ упирѣ вѣтъ въ-легше, то треба, послѣ порады ворожѣта, взяти-землѣ зѣ гробу упирѣ, розпутити водою, умити-недужого и дати ему еи напѣтити; если „вѣтъ въ-найтижше“, треба грѣбѣ розкопати, наскубати во-лося зѣ трупа и тѣмъ подкуртити недужого; але-если „вѣтъ смертельно“, то треба доконче обер-нути упирѣ въ домокѣтъ, оскубати волосы и-крѣмъ того порубати трупа. Многѣ вже услухали-такой порады и все, якъ говорятъ, зѣ наибѣль-шимъ успѣхомъ. Послѣдній разъ повинувалось-такой рецептѣ селяне зѣ села З. коло Буринѣ, дня 27 н. ст. сѣчня, с. р., бо добули трупа зѣ-домовины, обѣмѣжали волосы раскалами и трупа-посѣкли на куснѣ. О цѣлой справѣ повѣдомлено-судѣ.

— Гуцульска Сѣбѣла въ Коломыи розвивае ся ду-жо красно. Одержавши згадану въ одиномъ зѣ по-переднихъ чиселъ „Дѣла“ познучку зѣ комііи кра-совой для справъ промысловыхъ, розширѣе Сѣбѣла-своей люкаль значно. Крѣмъ самои розпродажи за-кладае Сѣбѣла въ своихъ комнатахъ робѣтню рѣзъ-барку, ткачку, и буде удержувати на своихъ-складѣхъ не лише вырѣбы власнѣй, та промыслу-домашного зѣ оторѣвъ коломыйскихъ, але завѣзала-зѣ „Першѣмъ галицкимъ товариствомъ“ для кра-евого промыслу ткацкого такий зносини-торговельный, что Сѣбѣла рѣшила въ-зяти на своей складѣ вырѣбы того товариства, а оно-буде продавати у Львовѣ вырѣбы Сѣбѣлки. Мы тѣмъ-болѣше радѣемо зѣ такихъ зносинѣ, бо згадане-товариство слине у насъ изъ своихъ полѣтѣвъ, ко-три не лише добротою своею стоятъ выше вѣсѣхъ-инѣшихъ, але надго и въ цѣнѣ о третю часть-дешевѣй зѣ заграницныхъ. Се товариство має свои-склады у Львовѣ въ готелю Жоржа зѣ девізоу „Подѣ прахомъ“. Снодѣваемъ ся что тѣ зносини-прине-суть не только корысть тѣмъ, что будутъ куну-вати добрый та дешевѣй вырѣбы полѣтняи зга-даного товариства, але и нашъ вырѣбы коломый-скѣй стануть звѣстѣи по цѣлѣмъ краю та загра-ницею, — а мудро поведење дѣло може красно-розвинути нашъ промыселъ домашній, котрый лишь-для того, что ще не звѣстѣи широкой публіцѣ, розвивавъ ся до теперъ лишь въ границахъ вла-стныхъ потребъ. Щастѣ Боже до нового дѣ-ла. В. Ш.

— Трибуналъ карный въ Самборѣ засудивъ Дорота-селянина зѣ Княжолуки, прѣтегованого п. Цѣш-ки, на 12 тѣждѣвъ визницѣ за се, что дѣтъ, у-поваючи на своего прѣтектора, обидѣвъ публично-своего душпаствира, о. Мих. Вагилевича, при-выборахъ послаа п. Мазарского.

— Нещастна пригода. Въ Краснѣмъ коло Турки-на приходѣтъ дня 6 н. ст. лютого наливавъ слу-жачій нафту въ лампу, не згасивши попередъ-полюмени. Въ той хвѣли занялся нафта, насту-пила експлозіи и обдѣла служачого та стоялого-старенького приходника, 85-лѣтнього о. Ив. Пасѣ-чинского. На счастье, було въ комнатѣ болѣше-число людей и они прѣдупили огонь. Приходникъ-не потерявъ нѣчого, лишь служачій попаривъ-ся тѣжко.

— Огнѣ. Въ Молдавеку, пов. турчаньского, по-горѣла хата селяникъ П. Драбески. Драбеска по-бѣшла на торгѣ до Турки а въ хатѣ лишила са-мыхъ дѣтей, котрі бѣвались свѣтломъ въ комѣрѣ, запалили прѣидно та бѣтъ того погорѣла и цѣла-хата. — Въ тѣмъ самѣмъ селѣ въ само полудне-погорѣло господарство Ив. и Гр. Гузайновѣвъ;-огонь мавъ займатися ся бѣтъ печѣ.

— У Вѣднѣ выкрыто зновъ новѣ обманство-слѣдчене зѣ крадежею. Дивнымъ дивомъ при-ключило ся, что того самого дня, коли бухгал-теръ Лайнеръ сиренѣвѣвъ грошѣ своему прин-ципаловѣ, другій дезердантъ Антонъ, урядникъ-въ товариствѣ парохидонъ плавбы на Дунаю, об-огравъ въ Нусѣдорѣ подѣ Вѣднемъ таку саму ко-медію, лишь что не закончивъ еи такъ трагічно, якъ Лайнеръ. Антонъ удавъ, что его напали якѣ-два драбы, засыпали огнѣ напиркою и забрали-бѣтакъ зѣ касы 1700 зр. Полиція дошла теперъ, что Антонъ выдумавъ той нападѣ и самъ засы-павъ собѣ очі. Полиція выслѣдила ту особу, что-куповала Антоновѣ напирку и дошла, что хло-пецъ, котрый въ слѣдствѣ зѣзнавъ, что видѣвъ въ-критичной хвѣли въ сусѣдствѣ агентаи товариствѣ-на парохидонъ плавбы якѣхъ двоухъ подѣзрѣныхъ-людей, бѣвъ подкупленій. Антона арѣштовано.

— Фальшивый чѣтиро-крейцарѣвъ мѣдѣны появлялись-уже бѣтъ довшого часу въ Городѣцѣ и околици. Постерунокъ жандармеріи слѣдывъ за фальшѣвни-ками и ажь дня 13 и 14 н. ст. лютого выкрывъ-сѣмохъ жидѣвъ мѣсцевыхъ, котрі фальшували та-кий мѣдѣны. Жидѣвъ увязнено.

— Найбѣльшимъ вѣлстительмъ земѣлѣ на цѣлѣмъ свѣ-тѣ есть російскій царь. Добра его выносѣтъ по-надъ 50 миліонѣвъ гектарѣвъ — а такой обширъ-землѣ рѣвнаеся майже великости Франціи.

— Каналь никарагуанскій. Американскій промы-словѣй переймили на себе на доведење до кѣнці-француске підприємство будови каналу нанамѣко-го. За безѣщѣ закупили они вѣтъ машины а зго-давши робѣтничѣвъ, что лишились безъ занятѣ, перевезли ихъ до Гретавнѣ, зѣ бѣки має зачатѣсь

будова нікарагуанського каналу Хочь вь томъ мѣсцѣ шийка мѣжь обома морями значно ширша якъ подь Панамомъ, бо выносить 270 кілометрѣвъ, то за се єсть тамъ озеро Нікарагуа, широкє 90 кілоом. и придалє до морєскої плавбы, та ще выплыває зъ него рѣка, котра вливаєсь до моря атлантичского. Тому то треба буде лишь 30 кілоом. перекопати. Найтруднѣйше прийдєсь перекопати 442 кілоом. довгий а 45 метрѣвъ высокій хребетъ скалы.

— Дрѣбнй вѣсти. Громада Бруховичѣвъ, пов. львовского, одержала одъ цѣсаря 50 зр. підмогою на будову школы. — П. Фр. Косминьскій, родомъ зъ Самбора, одержавъ вѣ краковскѣмъ университетѣ степені доктора правъ. — Помершій у Вѣднѣ гр. Стан. Миросовскій, не бувъ теперъ посломъ до рады державної, якъ се мы донесли, лишь передъ кільканадцати роками, а по окупациі Босны бувъ совѣтникомъ правительственнымъ въ Сараєвѣ. — О станѣ здоровья посла Оттона Гавзнера надходять по-разъ горшій вѣсти; прикликано лѣкаря д-ра Найсера.

Вѣсти зъ Аел. Львовскої

Президиумъ одержали оо.: І. Заревичъ на Кнѣгиничѣ, І. Топольничъ на Соколѣвку и Стеф. Крижановскій на Гребенѣвъ.

Въ пропозицію прийняті оо.: на Скоморохи: 1. І. Мондѣбовачъ, 2. Стеф. Лежогубскій, 3. Ем. Рудничкій; — на Куряї: 1. Теоф. Петровскій, 2. І. Федюкъ, 3. Ярослав. Стеткевичъ; — на Роздѣль: 1. Вол. Петрушевичъ, 2. Мих. Лопатинскій, 3. Ігн. Левицкій, а въ списѣ: Атан. Юркевичъ, Ст. Березовскій, Ал. Топольничкій и І. Черепашинскій.

Консисторіа однеслась до президіа намѣстництва о згоду на кан. институтію оо.: І. Заревича на Кнѣгиничѣ, І. Топольничкого на Соколѣвку и Вас. Гавкевича на Долге.

Президіа намѣстництва годять ся на кан. институтію оо.: Софр. Онихевичъ на Мужилѣвъ, Ром. Фицаловича на Шваикѣвъ, Ілар. Пачовского на Надѣтичѣ, Петра Гаранюка на Волю вел., Теоф. Цегельского на Струсѣвъ, Теоф. Задоречко на Гринѣвъ, Юл. Твардѣвича на Дмитровичѣ, Мих. Цара на Николаѣвъ и Юл. Яримовича на Ольховецѣ.

Завѣзаний до институтіа о. Юл. Твардѣвичъ на Дмитровичѣ.

Посмертний — оновѣстки.

Виннентія зъ Галиччинскихъ Чайковска вдова по бл. п. священнику Иванѣ Чайковскѣмъ померла у Львовѣ дня 16 н. ст. лютого въ 70-мъ роцѣ жити. Вѣчна їй пам'ять!

Именованя, конкурсы, перенесеня и пр.

— Именованя. Міністерство просвѣты именовало Вол. Клапковскаго, суплента при ц. к. школѣ для промыслу артистичного у Львовѣ, учителемъ при томъ наукѣмъ заведенію. — Намѣстникъ имену вавъ ассистента податкового, Брон. Вичиньского, пров. ассистентомъ рах. намѣстництва. — Совѣтникъ прокураторіи скарбу д-ръ Францъ Рибенбаверъ именованый старшимъ совѣтникомъ скарбовымъ при прокураторіи у Львовѣ; совѣтникъ скарбовый д-ръ Альфредъ Жигадловичъ одержавъ титулъ и характеръ старшого совѣтника скарбового.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— Для „Академічного Братства“ зложили Вп. Дрободѣвъ: п. Левинскій, нижиниръ, 5 зр. и д-ръ Сельскій 5 зр. — за що складає Имъ щирю подяку Выдѣлъ товариства Евг. Левицкій, голова, В. Козакевичъ, секретарь.

Телеграммы „Дѣла“.

Лондонъ 18 лютого. Нѣмецкій посолъ доручивъ лордови Сальсбергеру запрошеніе на конференцію робѣтничу. Сальсбергеръ застерѣвъ собѣ дати одповѣдь познѣйше.

Бѣлградъ 18 лютого. Правительство зажадало додаткового кредиту для оствѣнхъ въ Сербіи Черногорцѣвъ въ сумѣ 120.000 франковъ. Скупштина затвердила угоду въ справѣ монополю соли. — Сербскій агентъ дипломатичный въ Софін має бути рѣшучо одкликаний.

Софія 18 лютого. Въ Русуку и Радоміри арештовано зновъ кілька осіб. Вѣсти

о кровавой бійцѣ зъ ворохобниками коло Кнстєндилу суть безосновны.

Лісбона 18 лютого. Зъ забранихъ у студентѣвъ паперѣвъ показало ся, що межи ними велась широка алітація республіканска. Волоска 18 лютого. Гр. Юлій Андрассі, бывшій австро-угорскій міністеръ дѣлъ заграничныхъ померъ нинѣ рано о 3 годинѣ.

О ПОВѢСТКА.

Заохоченный Редакцією „Дѣла“ намѣряю написати біографію бл. п. батька моего Юліана Лавровского и начертъ дѣяльности его въ житію політичнѣмъ галицкомъ Руси.

Бажаю, чтобы прада тотъ была докладною и для того удаю ся сямъ до вѣсѣхъ Вп. Земляковѣ, котрй переписували ся зъ бл. п. батькомъ моимъ, зъ укљиною просьбою, чтобы улегчили менѣ завданіе, надсылаючи подъ адресомъ Редакціи „Дѣла“ листы змѣсту політичного, котрй выкориставши, зверну властителямъ.

У Львовѣ 10 н. ст. лютого 1890. Володимиръ Лавровскій.

НА ДОСЛАНЕ.

Уваги гідный оудъ. Ст. Пельтенъ (Низша Австрія). Чую ся тымъ болѣе зобовязаннымъ нѣжъ се потрібно до моего власного вдоволеніа, заявити Вамъ въ интересѣ и для успокоєнія тыхъ многихъ тысячѣвъ недужихъ мое признаніе зъ увагою, що я уживавъ Вашъ репомованый антикаря Рихарда Брандта пігулки швайцарскы на мои долєгивости гемероидальны та не стравнѣсть, до котрыхъ прилучувалось гіпохондричый настроій духа, зъ якъ найлѣпшимъ успѣхомъ. Тому то можу поблѣшити число тоыхъ, котрй Вашй пігулки швайцарскы (коробка по 70 кр. въ антикахъ) поручають далѣше яко цѣнее средство домове. Густавъ Кунце, ц. и к. выслуженный капитанъ. (Підписъ стверджений нотаріально.) — Треба все уважати лишь на правдивый антикаря Рихарда Брандта пігулки швайцарскы зъ бѣлымъ хрестомъ на червономъ поли а не брати нѣякихъ подбродь.

На до слане.

Д-ръ Стефанъ Феданъ

отворивъ

адвокатську канцелярію

у Львовѣ

3357 6—30

подъ ч. 3 пляць Капітульный (рѣгъ Ринку ч. 23.)

Ц. к. упр. гал. акційный

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

продаетъ по курсѣ дневномъ

5% Листы гипотечный

якъ таковы

5% преміованый листы гипотечный

Порученя зъ провинціи выповняє одворотною почтою безъ провизіи.

2220 126—0

Дуже користный папѣръ локаційный.

4 1/2% Угорска позична зѣлѣницѣ державной въ сѣбѣ зъ р. 1889.

4 1/2% Ung. Staats-Eisenbahn Anleihe in Silber v. J. 1889.

Сей порученя вартый папѣръ несе понадъ 4 1/2 проценты рѣчно, бо тепершній курсъ лишь около 96— платный для 2 сѣвня и 1 липня кожного року, гарантованый и ипотечно записанный на доходахъ угорскихъ зѣлѣницѣ державныхъ, равные ся отже першоряднымъ листамъ заставнымъ продає по курсѣ денномъ

АВГУСТЪ ШЕЛЛЕНБЕРГЪ

у Львовѣ

домъ банковый и контора вымѣны.

Выдаваніе газеты львовской „НАДБЯ“; передѣлата рѣчна на провинцію зр. 180.

Перше галицке товариство для красового

ПРОМЫСЛУ ТКАЦКОГО

пл. Маріацкій ч. 1, подъ пряхомъ (фронтъ готель Жоржа)

поручає найдешевшій и найлѣпшій чисто лняный

ПОЛОТНА КОРЧИНЬСКИЙ.

Полотна на сорочки въ штук. по 85 мер., одъ 11—22 зр.

Полотна на простирала безъ шву одъ 13—16 зр.

НАЙТОШНУ ВЕБУ въ вел. выборѣ одъ 22—40 зр.

На повѣ бѣлений полотно на сѣвняки и стирки въ штукахъ и на метры по 36 кр.

Джута и сѣре полотно подѣльске на мѣшки и вереты по 16 кр.

СКАТЕРТИ

одъ 85 кр., 250 зр. до 10 зр.

Дуже краснѣ скатерти Жакардовскы шамовы по 220 зр., голубы по 350 зр. за штуку.

СЕРВЕТЫ

бѣлы, сѣры, шамовы, голубы одъ 240—6 зр. за штуку 12.

СЕРВЕТКИ

12 штукъ 1 зр. 50 кр.

РУШНИКИ

зъ мережками и безъ по 12 шт. або и поодинокі одъ 3—7 зр. за 12 штукъ.

Рушники здоровья бѣлы и сѣры по 1 зр. 10 кр.

Уставки, дзвонѣвъ, запаски, скатерти, поясы, герданы и иншій вырѣбы

Гуцульскої Спѣлки въ Коломый має товариство на складѣ комі- 3368 1—6 совѣмъ.

Кромъ новіе названія чисто лютиняныя вырѣбы має товариство на складѣ такожъ бавовняный сѣвробъ краснѣ, Зѣвирѣ, Кордоне, Оксфорты, Пениты.

Складъ кавы

АРТУРА КОСЦИЦКОГО

подъ знаменемъ

„СИРІУСЪ“

у Львовѣ, Хоружина ч. 22

поручає добру и выдатну каву спроважену безпосередно одъ продуцентѣвъ зъ Америки полудневы.

Каштує у Львовѣ:

І кильо зр. 180 и 190 зр.

кава палена 1/2 кильо 120 зр. на провинціи:

4 1/2 кильо 915 и 960 зр. франка.

Обдѣриваемъ надъ 50 кильо опустъ.

Не маю зовсѣмъ тыхъ родѣвъ кавы, котрй оголошуютъ иншій подъ назвою моего имени. Спровоажу каву просто одъ продуцентѣвъ, що могу доказати, и продаю ей найменше о 20% дешевше якъ хто небудъ. Въ Гамбургѣ и Триствѣ можна достати каву вже лѣвъ зъ четвертой руки, а то для того, що продуцентъ сародає гуртовникови на мѣсцѣ, той зновъ гуртовникови въ Европѣ, одъ тыхъ купує комісіонеръ; а одъ него ажъ купецъ и то звычайно не просто, але черезъ агента мѣсцового або подорожничого. Впрочемъ може каждый самъ перекопати, чѣмъ достане де иде по той цѣнѣ таку каву якъ моя цѣда до якості и смаку. 2227 (65—)

Оповѣщення

урядѣвъ громадскихъ, щаднижъ, зарядѣвъ добръ якъ таковы всѣ урядѣвъ оголошенія едиктовъ лиценціацій, оголошеніа о спадщинѣ покликѣвъ

выкупаю побѣла доглатного до спадку въ одновидный способъ за ипеченіемъ складного выконанія и доставляє приписанъ залучники

RUDOLF MOSSE

Annoncen-Expedition

Wien, I. Seilerstätte 2.

ПАКЛАДОМЪ

Редакціи „Дѣла“

вышли:

- 1) Оповѣданя Ол. Кониского цѣна 20 кр.
- 2) Нашй коляды Ивана Франка, цѣна 20 кр.

Универсальный плуги

также 2-, 3- и 4-бороздный плуги цѣлы зъ желѣза и стали

продаютъ найдешевшій и найлѣпшій

Umrath & Comp.,

фабрика машинъ господарскихъ Прага-Будна.

Каталоги на желаніе даромъ.

Знаменитый засвѣдченіа можна переглянути

СКЛАДЪ:

у Львовѣ, ул. Городецка ч. 61.

ГАЛИЦ. БАНКЪ КРЕДИТОВЫЙ

Почавши одъ дня 12 лютого 1889 выдає

АСИГНАТЫ КАСОВИ

4% зъ 30-дневнымъ выповѣдженіемъ

4 1/2% зъ 90-дневнымъ выповѣдженіемъ

а всѣ находящій ся въ обѣгу 5% асигнаты касовы зъ 90-дневнымъ выповѣдженіемъ быть опроцентованъ по 4 1/2% одъ 15 мая 1889. 2218

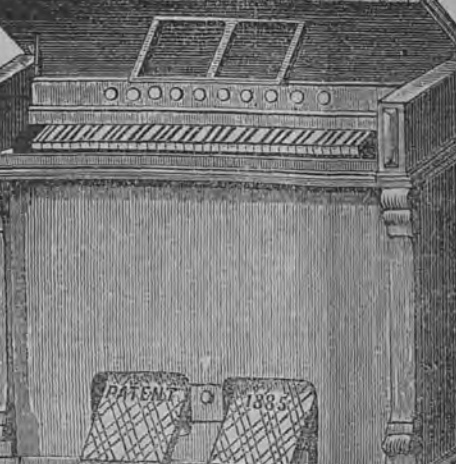
Передрукъ не буде плаченый Дирекція.

ГАРМОНІОМЪ ДЛЯ НАУКИ СІБВУ

зъ фабрики

ИВАНА СЛИВИНЬСКОГО

у Львовѣ п. и ул. Коперника ч. 16, (въ власномъ домѣ.)

По цѣнахъ одъ 70 зр. и выше.

Цѣники плостроанъ на желаніе высланоуть ся франко. 3326 6—10

АНТОНЪ РОЗМАНИТЪ

КРАКОВЪ

ФАБРИКА ПАРОВА

Цикоріи, Сурогатѣвъ кавы и кавы фігвои

въ Ракѣвцяхъ подъ Краковомъ

Нагороджена двома сѣрбыми медалями заслуги ц. к. министертва торговли и рѣмьесства.

Выготовляє зъ сырого продукту власной плантаціи всѣ роды Цикоріи штучной и кавы, одзначаючи ся богатствомъ частей поживныхъ, также знаменитымъ вкусомъ и запахомъ.

Фабрика поручає перевозкѣмъ: Сурогатъ кавы въ коробкахъ (шупалдахъ). Каву протову француску Розманита, Цикорію краковску горку. 3347 4—52

Каву фігову Цикоріальну каву перлову (Новѣсть). Каву краковску въ скриньочкахъ знаменитую. Каву жолудну

Поручаючи вырѣбы мои фабрики, перевыспнаючи прикметами всѣхъ сего рода заграничій продукты, надѣю ся, що нашй Вп. Господи, котрй окружають все и выходы своєю прикметностью краваый промыслъ, схотять и въ томъ случаю подмогати и розпослѣдновати мои вырѣбы.

Купувати можна у всѣхъ торговляхъ.

Вѣденскій Магазинъ „au Louvre“ у Львовѣ

Е. М. БЕРНФЕЛЬДЪ зъ Вѣдны, пл. Капітульный ч. 3.

Найбольшій складъ товаровъ у Львовѣ.

Сензационно дешевъ оталы цѣны!

Найбольшій выборъ станиковъ трикотныхъ каждого рода по зр. 250, 320, 4, 5, 6, 8 до 12. До пригд-ного закупа поручає ся: 400 штукъ кафтаниковъ трикотныхъ по зр. 350 и выше. Новості: цѣнты, вахшир, у-брани до волосъ, коронки, лѣнты, матеріи балей, нарядны балеи до вступу. Новості въ дамскихъ капелюхахъ, коронкахъ, деидахъ, чѣпкахъ, запаскахъ, хусточкахъ и паньчохкахъ. Великій выборъ ручныхъ робѣтъ и бѣлы для дамъ и дѣтей. Великій складъ нитяныхъ коронекъ, мережанныхъ выдѣлокъ для дамъ и дѣтского бѣла.

Новості въ дѣтчихъ суконкахъ и запаскахъ по 70 кр., 120, 180, 3. до 4 зр. Добра нагода купна доки лишь выстане припасу.

50 штукъ стѣбнованыхъ шовково-атласовыхъ колѣдеръ въ розныхъ краскахъ штука 850, зъ атласового кашмиру 620, кофты одъ 195, 240 до 3 зр. Вѣхѣдній шенила-кофты обѣсторонній першѣи величины зр. 125, другой величины 260, найбольшой сорты 390 зр. Кофты флиanelовъ по зр. 220, 290, 350, 5, 6, 9 до 12 зр., дерки зр. 145 180, 250, 4 до 6. Кофты до подорожя и саяней, имитация шкѣры тигра зр. 690, 850 до 12.

Правдливый вѣхѣдній Тунистъ франки и портіеры (все по парѣ) зр. 375. Марокко-франки зр. 420. Требизонда-франки зр. 475. Багдадъ-франки зр. 450. Джутѣй портіеры (2 половинны), 1 драперія, 1 амбрасса, все разомъ зр. 175, въ лѣшномъ родѣ зр. 220 до 290, до того одновидный гарнитуръ складачущійся зъ 2 кавъ на лѣжаня и скатерти зр. 440 до 650. Комплетный припасованый бѣлы сорпановый франки (Brüssel) на цѣны бѣло зр. 190, 250, въ найлѣпшомъ родѣ зр. 350 до 6. Великій сальоновый кофры и дѣтчы кофры зр. 410, 480, 650, 750; англійскій стрижней одъ зр. 860 и выше. Останній ходъ цѣны 8—12 метр. цѣлый останокъ 2 зр. до 450.

Одѣлы кофровъ, кофѣвъ, колѣдеръ и показовыхъ предметѣвъ истрѣбны на повѣ-поверѣ. Экспозиція фалидана у Вѣднѣ при ул. Rothenthurmstrasse Nr. 37. Замовленія зъ провинціи за послѣднимъ або попереднимъ прісланіемъ грошей. Плостроаный цѣники товаровъ высланоуть на провинцію даромъ и оплатно. 3263

Зъ глубокимъ поважаемъ

Магазинъ „au Louvre“, пляць Капітульный у Львовѣ.

ТОРГОВЛЯ ГЕРБАТЫ

хиньско-россійской

ЕДМУНДА РІДЛЯ

у Львовѣ, пляць Маріацкій ч. 10

поручає зъ маевонъ збѣрки:

1/2 кильо Congo . . .	зр. 1,60
„ Souchong чорна . .	2—
„ Збѣрка маева . . .	3—
„ Кайсовъ	4—
„ Melange de Lond. .	4—
„ Peco	3—
„ Караванова	4—
„	6—
„ Гумачѣ перлова .	3—
„	4—

Высѣвки гербатны 1/2 кильо зр. 130 — Высѣвки зъ найлѣпшій гербаты зр. 180. — Высѣвки зъ провинціи высланоуть одворотною почтою. Опакована не числяться. 3289 10—52

При закупкѣ товаровъ просимо повликуватись на нашу часонисъ.

Перше вражів'яе досяг дивне. Може луччєсь тобѣ, читателю, оглядати образи великого Бѣлого друкованого в Перемисли. Не хочу входити в артистичну вартість тих образків, скажу тільки, що не на одній з уривків, побіяв добрих в алях духів, мурів неправильнй, оденъ вишей бѣдъ другого,

дрогобицького	6.000	"	"	"	"
яворівського	10.000	"	"	"	"
калузького	7.500	"	"	"	1.000
кам'янецького	8.000	"	"	"	2.000
косівського	12.000	"	"	"	4.000
підгаєцького	"	"	"	"	4.000
равського	7.500	"	"	"	"
самбірського	5.500	"	"	"	"
скалатського	"	"	"	"	5.000
снятинського	10.000	"	"	"	"

Дня 11. с. м. постановив видати краєвий представити намісництву суму 2.250.000 ар. яко мінімальну потребу на: 1) пашу для переміщення решти інвентаря, 2) зерно на засів, 3) живність для голубів, 4) витрати на ведення публичних робіт. З тієї суми признає видати кр. 150.000 ар. на позички для мешканців властителей табулярних і посесорів, а 1.400.000 ар. на безпроцентну позичку в 700.000 ар. на заможну для селян і на роботи публичні. Крім того порішав видати кр. указати на потребу побільшати податкових і занежати ескзекуції, на потребу убільшення бдт мита збожжового кукурузи, бвса, ячменю і жита, сироваджуваних за-для акцій ратуноків, на потребу роздїляти в бдт більшої скількості соли кам'яної, на справу експлуатації соли потасової в Калущі і звинизня тарифи залізничних бдт перевозу штучних навозів, наконєць на потребу збільшення звичайних дотеперішних підмог правительству на цілі ролівничі а именно на піднесення годівлі худоби. Намісник має в тих справах удати ся сими двома до Відня.

Центральний комітет голодний удає ся до артистів, мalarів і ртзбарів, щоби надіслали свої твори, образи і ртзби, на цілі ратуноків. Ті твори мають бути найперше выставлені на публичній выставі а бдтк розподілені.

Той же комітет удає ся до урядів парохіальних в повїтах найбільше загрожених голодом з просбюю о надіслання подрбних даних, а на той підстав має приступити до творення локативних комітетів розданих.

За порозумінням з комітетом львівська компанія рукодїльнича выслала бдзову до товариств промыслових в краю, щоби збирала складки бдт рукодїльниць і промысловців і надіслати їй найдалше до 1 марта.

Руский голодний комітет мав дня 16 с. м. засідання під проводом д-ра Добрянського, на котрїм рішено межі вишми уда-ти ся до міністра скарбу о знесення мита на збжж, приходяче до голодуючих з за-граніцї, одобрено бдзову комітету до Славян з просбюю о помбч для галицьких Русинів і ухвалено в засадї устроїти концерг для збжжєння средств комітету. — Вести ті выймаемо з "Червонон Руса", бо комітет, складаючи ся, як зветься, з людей одно-тільки партії, не узяв за потрібне надб-слати нам якій комунікаті а в бдзову свою, помбщеву нами в переддодісдїм числї, надбслав нам так бдзову, що ми могли аи аж на другий день подати.

Gazeta Narodowa робить заведь рускому комітету, що "в его бдзові нема ніякого агадї о якїмсь небудї порозумінні з "обывательским комітетом центральним" і що бдт "організує для себе зовсім окрему і паралельну акцію ратуноків", помімо того, що "на зборах обывательского комітету 30 сїчня, де були і Русини, зазначено з нати-ском, що в справі ратуноків повний занехати ся всякій політичній анїмові, всякій національній спорі, і виражено надїю, що руский комітет вїйде в порозуміння і в зв'яз з центр. комітетом обывательским", і помімо того, що на "бдзові сего-ж комітету, выданій в польськом і руском язїцї, були і підписи видних репрезентантів Руса, проф. Романчука, крїя. Павлюкова, Теоф. Бережницького і Івана Белєя". "Черв. Рус"

сторачий наче якій башгы, ніколи розв'язав. Оттак до представив ся Оран.

Дуже давній се форт, побудований ще за часів арабських. Берег цїлов пристани заносить ся сїп'яно в гору. Доми з плоскими крышами з червоної цегли звернені передом до тебе. Деревини не бачиш.

Корабель загудів. Ми опинились уже в самій пристані. Завмиш же моряки выкинули якорь і сїп'яли сїдїть, ти мавш же нагоду приглянутись, що дїєсь перед тобою.

Купа цїкавих поглядів на поклад, шукаючи свояка або знакомого. Оцірїв фран-цуский побрякує шаблем, а по узї него про-тискає малень Араб в червоном фезі і кричить на все горло: Cigarettes, cigarettes! Un packet pour deux vous! (1 су = 2 кр. а. в.) Два обдсадуватї Іспанцї, в такїх, як он самі, чорних а широкїх кашеюхах, спорать о якісь тварт, а жидь, в широкїх штанах і в круглом турбані на голові, споглядає захланно, що хто з пасажирів держать в руках, щоби зарать "гешефть" почати.

Нарештї ти опинив ся на землі. В сей же час так і обскочила тебе купа босих, обдтертих, на пбв нагих мурнов. Кождий дре ся вєсти тобї шакунок і подає свою цїну. Згодившась, ти не можеш надї-уватись, як легко і быстро той хлопець не се твої куверт, що ти его ледво двїгнути можеш!

По дорожї стрїчаєш псовки — вбаники крєчно кланяють ся тобї, — далї зачинаєш дерти ся в гору. Улиця широка. Минаєш во-зи з тягарем, а до кожного воза прираже-них шість мудів, оден за другим — дві-на кавалєра! Сонце припїє, що ледв

одпвїдає на то, що "руский голодний комі-тет не тільки не мїмає акції обыват. комі-тета, але і помагав ему для бдвернення нуж-ди" і що "обыват. комітет розтягнув свої чинности на всю Галичину а руский комітет ограничив свою дїяльність на східну вч-часть".

Проект закона о бдписаню галич-кого довгу індемнізаційного.

На засіданю пажаты послїд в пати-цю мнущого тїждя предложило правитель-ство слїдуючїй закон о заключеню угоди з репрезентацію краю Галичини і Володи-мирн разом з Вел. Княжеством Краків-ским в справі управлїеня односно державних до фонду індемнізаційного східно і західно Галичини.

Арт. I. Адміністрація держави уповаж-няє ся до заключеня приложеної угоди з ре-презентацію краю Королевства Галичини і Володимирн разом з Вел. Княжеством Краківским.

Арт. II. Субвенція державна в рбчній сумї 2.625.000 ар., оплачувана на підстав найвишшого рїшеня з дня 13 жовтня 1857 р. в користь фонду індемнізаційного східно і західно Галичини в роках бдт 1883 до кінця 1889. має бути пбєля постановленя підб 2) угоди в той спббб обчислена, що-сума 2.100.000 ар. буде зачислена яко беззро-тотна субвенція, часть в рбчній сумї 325.000 ар. яко зворотний безпроцентний задаток державний, а останок в рбчній сумї 200.000 ар. яко надплата. Зворот безпроцен-тового задатку в сумї 325.000 ар., уплаче-ної за часть бдт 1883 до кінця 1889 р. має наступити пбєля постановленя підб 4) угоди в рєчницї там-же наведенїм; означенє спбббу звороту докнаних в той час надлат в сумї 1.400.000 ар. застерїгає ся окремою порозумінню межі адміністрацію держави а репрезентацію краю. До заключе-ня повшеної угоди уповажняє ся правитель-ство.

Арт. III. Выконанє того закона поручаю-свому міністрови скарбу і своему міністрови дїл внутрїшних.

Угода в справі управлїеня одно-сно держави до фонду індемнізаційного східно і західно Галичини звучить:

1) Удїлений галицкими фондами індемні-заційними зб сторони держави задатки в сумї 9.547.560 ар. і уплачуванї до дня 31 груд-ня 1882 р. з застерїжєнням жаданя звороту безпроцентовой доплати в сумї 65.625.000 ар. бдї-ують ся і амортизують ся в загальній сумї 75.172.560 ар.

2) На лїта почавши бдт 1883 включно до 1897 замїсть признано найвишшим рї-шенєм з 13 жовтня 1857 безпроцентовой доплати державної в сумї 2.625.000 ар. при-знає ся беззротна рбчна субвенція держ-ва в сумї 2.100.000 ар. і рбчний зворотний без-процентний задаток державний в сумї 325.000 ар. Выплата тїх субвенцій і задатку має бдбувати ся в чвертерїчних ратах зб-гори.

3) Останок потреб фондів індемніза-ційних, які показє ся по бдписаню субвен-ції і безпроцентного задатку, буде край по-кривати додатками до податків безпосеред-них. Додатки ті мають бути установленї в-такой висотї, яка буде потрібна, щоби зб-єх доходу, зб субвенції і зб безпроцентно-го задатку державного покрити всї потреби індемнізації і выкупа тїтарів ґрунтових, а зареком і сплати наведених підб 5) о-процентованих задатків державних. Повне або часткове бдписанє, бдочеанє рєчницїх уплат, або зворот додатків індемнізацій-них може наступити лиш в тїм самїм бдшоєню, в якїм признає то ц. к. адмі-ністрація державна що до податків держав-них, котрі служать до вымїру додатків індемнізаційних.

4) Край обв'язує ся звернути наведенї

тагнеш ноги за собою, до того ще порох за-пїрає бддых.

Наконєць ти в готелі. Властитель, як зусою, грубенїй а низький, ввїчливо уклонив ся і завїз тебе до обширно і порядно уладженої комнати. Для охолодї праносить тобї на тарелі кілька яблєк-гранатов, ве-лїанх та жовтих, вбї помаранча, з твер-дою лупиною мов горїть, в серединї повай-зерять вианого соку — оні ставуть тобї за содову воду і всякій лімонады.

Чути звичайно наріканя, що на полудні зла вухня. Може дїнде, але тут як мясо так і печено, приправленї як найлучше, можеш зїсти смачнїше, аїж в неодиї вїденської реставрації. До того хлїб пше-ничий, пухкий. За випекот — червоне вино (літер в найлучшого, розумїєсь правдого 12 су). На десерт доставеш дактилї і фія. І за цїлий бдбд, без вина, заплатиш 1 1/2 фр.

По полудні, коли сонце сховало ся за горб, можна бдльше оглянути мїсто. Хто бував уже в бдльшїм портї, той легко представить собі рух вечірний. По обох бо-ках головної улицї скленї європейскї на перемїну з арабскими краниками оживлені кушучими. Гостиницї особливо каварї за-повнені моряками і вояками. Рух той про-тягаєсь до прийнятої години. Потім усе зати-хає. Ще тільки на верандї богатого купця видїєсь світло, доки нарештї вбч і тут не зажадає свого права..

В III-скїй.

підб 2) безпроцентний задаток державний по-свідченю амортизації облігацій індемнізацій-них східно і західно Галичини в про-тягу трїх лїт почавши бдт 1889 р. в рв-них кварталїчних ратах зб долини.

5) О сїльско бї фонди в наслїдк змєненя доходів зб додатків до податків не могли вповнї сповнїти своїх зобов'язань, а також в случаї, коли бї мамо правиль-ного впливаня агаданих додатків, доплата краю, пббїна субвенції державна і безпро-центний задаток державний не выставали на покритє кождохасної потреби рбчної, буде держава давати в мїру бдповідно вы-казанон потреби зворотї задатка, опрррррр-ванї по 5%. Задатки, скоро рбчний оборот фондів выжє знов надвїшчу, мають в мїру той-же звертати ся, а край обв'язує ся в случаї, коли бї по уплвї 1898 року по-збстали ще залеглости в тїх задатках, поборати далше наведенї підб 3) додатки також поза той рбк аж до повнон их амортизації.

6) Для додержаня обв'язку звороту без-процентного задатку державного в ратах наведених підб 4) повинен край так само ще і по амортизації облігацій індемнізацій-них східно і західно Галичини устано-вляти і поборати в дальшїх трїх роках потрібні додатки до податків. В всякїм случаї, коли бї фондї індемнізаційні західно Галичини був ще обтяжені, або коли бї показали ся інші потреби індемні-зації, повинен край постарати ся о покритє тїх потреб достаточними додатками до податків.

7) По конституційній затвердженю тїх-угоди, має галицка репрезентація краєва об-няти заряд фондів індемнізаційних підб-тими самими умовами, підб якими то на-ступило в інших королевствах і краях. Прелїмінарї і замкненя рахунків фондів індемнізаційних східно і західно Гали-чини мають бути на будуче передавані що року міністерству скарбу ще перед предло-женєм их сїймови.

8) Угода ся має бути выгодована в-двох рвнзвучних нестемплеваних, під-писанї міністра скарбу, краєвого маршалка і двох членів выдїлу краєвого заасотренних примїривах, зб котрых оден має перехо-дувати ся в міністерств скарбу а другий в-галицкой репрезентації краєвої.

Дописи „Дїла“.

З Немірова.

[Нужа серед народу в Равичах. — Помбч голодо-ва. — Як вї треба народови помбг? — Мошно Готман, поборєць податків в Немірові.]

Неміровщина в цїлій своїй області су-довї єсть землею в части пшєвою, в ча-сти кам'янистою, а до того ще і горбко-жатою. В такой землі торбїна посуха майже все выпалає. Бо оть пшеннїца яраца вправ-дї збїла, але рдїною, і то що нїю бдрос-ла на 6 дїлїв, зараз почала сыпати ся, а нїм бдївила, вже і посїкла. Така сама рвч зб ячменем і овсом, а о горбї нема вже що і говорити — всю ярину спалило. Кождий господар увидїть, що марно пбїшла его пра-ця весняна, даремно розверг по полі зерно. По-при ярину хїла тут і озимина (а сїють ту майже тільки лиш озиме), бо зборона в-хїла 1/3 часть. Тож не треба було бїти аж ворожальником, щоби ще лїтом 1889 р. не бдгадати грбнїх наслїдків страшної по-сухи. Тепер ті наслїдки вже показують ся. Люде за-для недостатку хлїба бдїдї наче тру-ци, хорують, а худоба в одїй половинї ще зб осени выпродава за цїну шкур, а друга ва половина тепер выпродуєсь або вже дав смерті голодом, бо паш вїже не бдстає, а купити нема зї-водки.

Чути, що дєсь там панове і в повтї, і у Львові, а нївїт у Відні радять і ра-дять і радять, як бї то провадженому голо-дова карє сврнути, але, видїши, все то скбнїть ся на одних нарадах, бо ті панове нївїт ще не довїряють, чи справдї така нужа межі народам, за яку люде і денскї газети кричать. Але як бї ті панове так хсхотїли засягнути статистичних даних о-тих страхтах, якї торбїна посуха нанесла, то не то що не довїрали бї, але застрашавсь бї, і певно коротше параджувались бї а опшївшїе ратували збїдженїй народ. До-винї однак аїв власти автономї, аїв вла-сти правительствїни ще не постарались о ста-тистичні данї тїх втрат, якї нанесла по-суха, отже і не знають, яка нужа межі на-родам.

Я вкажу на руский парохїя Немірова, як величезній сратї нанесла торбїна посуха. Задав ся сїбї труду і списав бдт господар-рвїт (хочє вде не бдт всїх) данї що до збо-рїв польних в нормальном станї і що до збо-рїв польних в 1889 році. Тї данї єуть вїрні — можу запевнати — ббз ніякого пересадї, так що кождий статистик може на них спсїтати ся. Господарств в оглядно-рдинї 128 посїдає 812 морїв ґрунту. В осени 1889 р. числили ті 128 господарств всїх душ 619, а худоби штук 357. Зборї польнї в нормальном станї вынїсно-сїть в ґрошех (за збжжє озиме, яре, сїно, бульбу) 27.421 ар. в. а., а в році 1889 выко-сїли оні тільки 10.722 ар., отже 16.699 ар. пожерла посуха. Зведїм тепер на оден морї — то зборї польнї в нормальном станї зб одного морїа стоить 33.76 ар., а в 1889 р. стоили оні лаше 13.20 ар., на кож-дом отже морїу хїло 20.56 ар. На кожде з 128 господарств а в оглядно рдинї при-падає бдльше нїж 4.8 душ чєляди і бдльше нїж 2.7 штук худоби. Не согрїшам, єсли приймемо на кожде господарство, а тїм са-

мым і на кожду родину по 5 душ чєляди і по 3 штук худоби. За тїм на кожду по-одиноку родину выпадє зборїв польних в 1889 р. по 83 ар. в 76 кр. в. а. За тїх 83 ар. 76 кр. має родина зложена з 5 душ чє-ляди выживатись бдт передбавку до передбав-ку, отже майже черев цїлий рбк, і бдт 15 жвїтї (бо вже в той час треба худбї дачат паш) до 1 червня (7 1/2 мїсця) кор-мїти 3 штук худоби. На перемішань од-нон штук худ бї треба мати паш в серед-ній рєчї на цїну до 20 ар., а як та цїна в-даєть ся кому за висока, то бднїжїм єи на 15 ар., отже на 3 штук треба паш наймен-ше на 45 ар., а сего року чи не за два рази-тільки. Тодї зб 83.76 ар. лишат ся для ро-дини хїба 38.76 ар. За тогу суму має родина до передбавку выживатись, пбєсїти озимину, заплатити податок і всякі додатки та драч-ки. Чи-ж то не сумнї і застрашаючї наслїд-ки торбїнон посухи? А нївїт єсли бї госпо-дарь продав худобу (щї і бдїсно так ста-ло ся, бо хто мав 3 штук худоби, 2 про-дав в осени, а тепер і ту третю продає; хто же мав 5, продав 3 а 2 вїмї, тепер вже і ті думають продати, бо не стає па-ш в тїх 45 ар. обернувшись на прожванє своїх родини, то певно за всїх 83 ар. 76 кр. нїхто ще через рбк не выживив бї 5 душ чєляди. Бо єсли учитель сам-на-сам з 300 ар. рбчї пенсїї лєдно дыхє, то 83.76 ар. для родини з 5 душ чєляди — смїшна і болєсна пенсїя!

Тут може хто скаже: та най зо двох-иде на зарбїв! А д-ж та нїнька робота? Дай роботу, а люде не лїньні — побдуть! Правда, в Немірові що хата, то ремїсник: кушнїр, коваль, швєц, сатар і нїшї. Але бо і в ремїслї нїшї асїає. Через гараз на худобу позамыкано торг, зб того і за-для браку паш худоба подешевїла, а як госпо-дарь мало вомєє за худобу, то не єсть в-станї дати заробити ремїсникам. Давнїше — повдїають — набрїв чєловїк кожуб, повїз на ярмарок чи до Рави-русон, чи до Магєє, чи до Яворова або Жовєви, чи довї-де, продав кожух в мїг ока, вернув до-мб в зб грбїми і знов прїєв до роботи, — а нїшї, пожалє ся Боже, брати в рука-вгду!

Тож при такїх застрашаючих наслїд-ках торбїнон посухи конечно потрібна зб-бїєсь помбч, і то вїже давно повинна бу-ти дана, бо his dat, qui cito dat. Тїмчасом збїдженї люде нї зб-дєи не видать помбч, а хочє дєсь там нїшї признавали на повтї яїєсь запомбга і позичка, то онї вї против-ставленю до нужди аж надто смїшні, бо н. пр. на цїлій равській повтї признаєно по-зички безпроцентов в сумї 7.500 ар., а не-дївно ще додано і запомбга 4.000 ар., коли мїжє тїм тїа сума позичкова і запомбгова разом зїта дочєра вырвала бї зб нужди парохїан русон цєрєви в Немірові..

Але щї дають, те треба брати! Та бї і того якос гдї бдждати ся. Аїв позички не видію, аїв о запомбї нїч не чуї. Кажуть, що ще перед мїсцем давї на равській по-вїтї 150 метр. сотнарів соли для худоби. Ну, нема що казати, кожда штука худбї бу-де мати раз лїзнути! Але бї і роздач тїх соли щєсь дуже пеняво поступає. Дєсь в лї-тї торбї бдбасє выбрбз до соїму можна було видїти, як узавала ся по Немірові зб грбїми і „арайцїзїк“ в Кїць, писарь громадскї неміровскї, — а нїшї аїв судї Боже якого крейцарика! Добре то мовлять: „сїтїй голодного не знає“.

Цїзава то рвч, як в равськом повтї роздїлять тугу позичку 7.500 ар. і запомбгу 4.000 ар? Бєля будемо судити зб того, що до тепер дєє ся, то тугу позичку і запомбгу ду-мають роздїляти так (хочє і не на всї гро-мадї), що на одного господаря може припа-де 2 ар. на нашого 5 ар., а найбільше 15 ар. Па-нове! Бєля так думаете роздїляти, то я вам кажу, щї цїкаєм лїхо. Чи не лїпше бужо бї в тїх громадах, де посуха найбільше шкоды наробила, позакладати шпїхлї-рї громадскї? Зб такого шпїхлїра госпо-дарь позичав бї сїбї насїня, а в осени (є-сли бї уродно) зб бдстоками бї вернули.

[Прим. Ред. Очевидно зб безземельними ха-мупниками треба бї зробити винику.] Шпїх-лїрї остав бї раз на все. А за 4.000 ар. закупити паш для худоби і роздїляти ро-змїрно до числа худоби межі найбільше по-требуючих. Прецїнь паш можна ще нїшї дбстати, особливо по дворах, треба вно по-сїштити, бо пбїзїтїе вже не буде де купити і не буде для кого.

Для дальшон помбч людам, особливо на передбавку сего року, порадно було-бї, щоби равска рада повтїова дала якїй заробок. А оть маєм дорогу пїскову у-тяжлєву з Рави-русон до Немірова, а зб-вїдєв до Яворова. Того дорогом безнастанно перевозять товари, збжжа і нїшї рвч зб Ра-ви-русон і до Рави. Тота дорога аж про-сїть ся, щоби єи камїнем вышутрувати. Камїнї єсть подостатком, зчавшї бдт Неми-рова аж по Потєляч.

Дальше равска рада повтїова (як і дру-гї) повинна пообяжувати бюджеты на рбк 1890, якї свої власні повтїовї, так і кождо поодинокі громады. Коли бда-втєнула ся вже бдт сєльску стрїху, то вы-падало бї вїстї єи по трбшка подїяти ся, бо сїльска стрїха пбдї напором зусє бдї провалїть ся.

Вббї вїсь громады повинні бї арєчєсь побору податків, бо той по-борь пожарає значнї суми зб громад. Ра-дїм повтїовим належало бї предпрїяти в тїм предметї якїсь мїри. Громады а-властиво знеркности громадскї установляють звичайно якогос чєловїка на поборця подат-ку, а той каже сїбї за то добре платити. Де-які люде мають нївїт за бдбарєне подат-ків особливше удєржанє. Оть н. пр. Мош-є Готман, жадє неміровскї явїмсь свї-

томт, уже бдѣ давна ставъ поборцемъ податковъ для девятиохъ громадъ и за то має добу платити, бо: громада Немаровъ платитъ ему 80 зр., Смолянъ — 80 зр., Радужъ — 60 зр., Вороблячъ — 60 зр., Передвѣсье — 15 зр., Парипы — 15 зр., Щарецъ — 45 зр., Олышанка — 12 зр., Гутка обединьска — 10 зр., разомъ 377 зр. Коли до свѣхъ 377 зр. допрахуемъ ще ремунерацию, яку Готманова дае робѣ-рочно скарбѣ, а буде въ найменше 100 зр., то дбстанемо суму 477 зр., отже досыть ладну пенсію, якъи бажавъ бы собі неопент народный учитель, ще тажко працюе! Додати треба, що Момко Готманъ не вадить по тыхъ громадахъ для дббору податку, а люде самі такъ до его хаты до Немарова мусѣть податокъ носити. Який тамъ поведениць заходять у Готмана при дбборахъ податку, нинѣ не хочу писати, ажъ всего точнѣше и бѣльше подовѣлю ся. Ще хита тѣ замѣчу, що Готмана нѣхто не контролюе. Чи не дивий дава у насъ! Не лише податокъ дай, але ще плати и за те, що хтось бдѣ тебе податокъ одбере. Чи-жъ не було бы то добре и чи не могло бы правительство задожати въ мѣстоцку Немаровъ урядъ податковый! Частъ крайный, щобы вже разъ и за бѣдного подативна погадати!

К.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

На вчерашньому засѣданню палаты посѣдствъ присвятивъ президентъ палаты д-ръ Смоляка телу загадку посмертну ір. Юл. Андрассоу зазначуючи найбѣльшу его заслугу около заключенія австро-вѣмцеского союза. На знакъ почести выслали послы сю бесѣду стоячи. — Пос. Мавтнеръ интерпелювавъ министра справедливости, чи думае бѣть управлѣннати окремимъ закономъ правосильность подписовъ одворочныхъ охотничковъ, резервовыхъ офицеровъ и офицеровъ въ ополченіи на вѣсѣлахъ въ томъ случаю, коли они ведутъ якийсь купецкій интересъ.

Зъ порядку дневного ухвалено въ третѣмъ читанню законъ о жидовскихъ громадахъ вѣрнопосѣднихъ а бдѣтъ приступлено до заагодженія петицій. Пра петиція противъ жидовъ промавлявъ Тіркъ доказуючи, що заграничнымъ жидамъ подѣ някамъ условіямъ не повинно доволати ся особѣта въ краяхъ австрійской державы. Противъ того выступивъ пос. Кронаветтеръ доказуючи, що такий законъ противъ жидовъ обернено бы бдѣтъ и противъ другихъ людей и взагалѣ такий законъ спавняе бы всякій рухъ чужестороннѣвъ а кождый чоловікъ, що заходять до державы зъ заграицею зъ капиталомъ може лишъ користь принести державѣ. Кронаветтеръ поставивъ отже вѣсєне, щобы надъ сею петицією перейти до порядку дневного. Таке саме вѣсєне поставивъ и пос. Виттергалльберъ а палата перейшла до порядку дневного надъ нею. Подѣ копецъ засѣданія предложено ще правительство мотавъ до закона о бдѣсиваю галицкому дову надемнізаціонного.

Справа индемнізація — каже Сзас — має въ певній мѣрѣ політичне значеніе а буде пробнымъ каменемъ ситуація. Наполя умѣренна часть лѣвиць прийме законъ, то зробить можливою дальшу акцію угодово въ парламентѣ. Мабуть бажавъ Сзас-у не спивати ся, бо вже теперъ подае вѣдѣнский корреспондентъ Dzien. Polsk ого, що одивъ зъ проводирѣвъ лѣвиць мавъ ему сказати, що партия его буде голосувати противъ сего закона. Впрочѣмъ вѣмцѣа праса выслаеу ся не конче прихильно, хочъ спокійно, о сѣмъ законѣ а N. fr. Presse называе его „дарункомъ для Галичины“.

Молодо-Чехи лагодять ся выступити публично зъ своимъ судомъ о чесько-вѣмцѣй угодѣ. Мабуть завтра бдѣбуде ся въ Прагѣ засѣданне комітету молодоческихъ мужей, довірѣя и комітету той дасть справу клубови молодоческихъ посѣловъ соймовыхъ зъ своего розсѣлду ухвалѣ вѣдѣнской конференціи угодово а рѣвночасно и предложитъ заповѣданный бдѣзвѣ до чеського народу. Що сей бдѣзвѣвъ выступати рѣшучо противъ угоды, о томъ нема що и сумнѣвати ся, на то вѣа зусе вже самъ той фактъ, що въ цѣлѣй сѣй акції выступае яко головный дѣятель пос. Вашатый, котрому такоже придѣляе рефератъ о справахъ судвництва, унормованныхъ вѣдѣнською угодою. Молодо-Чехи уважають цѣлу сю справу найважѣйшимъ истуномъ до надходячої кампанії виборчой при выборахъ до рады державной и сподѣвають ся, що ихъ выступленіе противъ угоды принесе имъ побѣду на цѣлѣй лѣаіи.

Старо-Чехи показують вже такоже недоволеніе зъ чесько-вѣмцѣиої угоды а бодѣй про тивлять ся скорому еи перевѣденю, бо боять ся некористей для чеського народу. Такъ выступила старо-чехска Pollick противъ розмеженія округѣвъ судовыхъ и каже, що въ тымъ розмеженіямъ треба бы ще трохи почекати, бо конскрипція зъ 1880 р. естъ не точна. Можна бы зачекати ажъ до нової конскрипції, котра бдѣбуде ся при кѣвци сего року и певно подасть докладѣйшій матеріалъ до розсѣлду округѣвъ судовыхъ пѣсля народностей.

Въ угорскѣмъ парламентѣ бдѣновѣдавъ министръ говѣдовъ на интерпеляцію пос. Чатара въ справѣ продажн старыхъ карабінѣвъ и сказавъ, що продано лишъ старѣ карабіны системы Вевцля але не карабіны системы Веридля. Загаломъ продано сѣхъ карабінѣвъ 245.000 штукъ за суму 199.000 зр. Цѣна, яку одержано, не була зовсѣмъ такъ низька, якъ то старае ся представити Чатаръ, бо теперъ дають за тѣ самі карабіны далеко менше.

Ір. Дюля (Юлій) Андрассі зъ Чѣхъ-Сенатъ-Кіралі и Красна Горна померъ въ по вѣтѣвѣмъ мѣстѣ „Волоска“ на австрійскѣмъ побережѣ вчера рано о 3 год. Ір. Андрассі родивъ ся дня 8 марта 1823 р. въ Земаланѣ.

По убѣдженію студій бувъ бѣтъ выбранный 1847 р. посломъ до Прагѣва и незадовго по томъ бувъ именованный жупаномъ того жъ комітату. Онъ бравъ участь въ мадарскѣй ворохобані 1849 р. и бувъ засуджанный заочно на смертъ; бѣтъ утѣкъ тогды до Парижа и перебувавъ тамъ довѣй часть та и оженивъ ся тамъ зъ ір. Катериною Кендѣі. Въ 1860 р. одержавъ бѣтъ амністію и вернувъ до Угорщины. Выбранный до сойму, де належавъ до партіи Деака, ставъ бѣтъ въ 1867 р. президентомъ угорского кабинету. Того-жъ року вѣдизъ бѣтъ въ цѣсаремъ на выставу париску, а въ 1869 р. на бдѣкрытѣе сѣуецкого кавалу. Коли въ томъ роцѣ уступавъ ір. Байстѣ, ставъ ір. Андрассі министромъ дѣлъ заграничныхъ и цѣсарского двору. Въ 1872 р. бравъ бѣтъ разомъ зъ кн. Бісмаркомъ и кн. Горчаковымъ участь въ зѣвѣдѣ троихъ монархѣвъ въ Берлинѣ; въ 1874 р. вѣдизъ зъ цѣсаремъ до Петербурга, въ 1875 р. на зѣвѣдѣ зъ кн. Викторомъ Елану-иномъ въ Венеціи а въ 1876 р. на зѣвѣдѣ зъ цѣсаремъ Александромъ II. въ Райхсштадтѣ. Подѣаъ російско-турецкой войны бувъ бѣтъ за нейтральностью Австріи, але по Санъ-Стефаньскѣмъ мирѣ довѣвъ бѣтъ до скликанія берлинского конгрессу въ 1878 р., на котромъ Австро-Угорщина одержала мандатъ окупувати Босну и Герцеговину. Мадяры протавляеь тогды дуже сѣй окупация и выступали остро противъ ір. Андрассого, а коли же бдѣтъ и наступила сама окупация зъ недостаточными силами — ір. Андрассі говоривъ, що выставе до окупация колька компаній зъ музыкою — а Босанцъ подѣ Магьямъ страшно побѣли першій бдѣдѣвъ окупационной войны, стративъ ір. Андрассі у Мадяровъ всю симпатію и въ 1879 р. усунувъ ся зовсѣмъ бдѣтъ жита політичного, лишъ бдѣтъ часу до часу бравъ участь въ нарадахъ угорской палаты павѣвъ або въ спѣльныхъ делегацияхъ, де голосѣ его мавъ все ще великій впливъ и значѣнне. Тѣло покойника буде сопроводжене до Пешту и тутъ похоронено вѣмцѣио коштомъ державы. На памятникъ для покойника почали вже теперъ збирати складки по вѣсѣй Угорщинѣ.

НОВИНКИ.

— Розвѣзання Читальнѣ академічнѣи въ Краковѣ. На руки головы читальнѣ, п. Ериста Брайтѣра на бдѣлао лѣвокое наѣстництво рексиритъ такого змѣсту: „Выс. ц. к. президія наѣстництва рексиритомъ зъ д. 15 лютого 1890 ч. 1481 подѣаъ зъ 24 закона зъ д. 15 падолиста 1867 ч. 134 д. з. д. розвѣзала товариство „Читальнѣ академічнѣи“ зъ причинъ: що се товариство яко неполітичне допустило ся послѣдними часами колькакратно переступлене своего обсягу дѣлани, устроюючи зборы и сходыны, на котрыхъ дискутовано kwestii політичній и сусѣпѣй, а имено, що на бдѣвѣвшихъ сѣд. 20-го жовтня 1889 загальныхъ зборахъ Читальнѣ академічнѣи подионокъ члены въ мѣвахъ кандидатскихъ розвѣзавоочи погляды о будущей дѣяльности товариства, обговарювали kwestii політичній, що дало причину присутному комисареву полиціи розвѣзати зборы; такоже що на слѣдующихъ заразъ зборахъ д. 25 жовтня 1889 рѣвножъ дотыкано kwestii політичныхъ и сусѣпѣйныхъ въ промовахъ кандидатѣвъ на голову Читальнѣ; такоже що на тыждневыхъ сходахъ д. 11 падолиста 1889 въ бдѣчѣтѣ „Жыбы політики“ и вѣкѣци на вечеру д. 24 сѣчня с. р., устроенѣмъ Читальнею, прелегента обговарювали въ бдѣчѣтахъ найжизненѣйшій kwestii соціально-політичній“. — Выдѣль розвѣзання Читальнѣ вѣсєне бдѣдикъ до министерства, а въ данѣмъ случаю цѣла справа приде передъ трибуналъ админістраціонный. Сенатъ университетскій азъ своей стороны переводитъ слѣдство дисциплінарне противъ тыхъ, що окликали вѣче академічнѣи подѣаъ зѣвѣтнихъ розрухѣвъ студентскихъ. — Кнѣжъ Л. м. подаючи рексиритъ, наводитъ головныя черты вѣсѣхъ тыхъ зборѣвъ Читальнѣ, инкриминованныхъ въ згаданѣмъ рексиритѣ и подае заоголовѣ до дѣвту, котрый звучавъ трохи обширнѣйше, якъ подано въ рексиритѣ, бо „Жыбы нашої політики въ минушности Польщи“.

— Въ Хорошѣвѣ дня 24 н. ст. лютого въ першій понедѣлокъ великого посту устроюють сѣлянскіе члены рады повѣтѣвъ въ церкви поминанальне богослуженіе за бл. п. Якимъ Кебу, довгогѣтѣного члена рады повѣтѣвъ и честного патриота Русина, и на се богослуженіе запрашають Всѣхъ отцѣвъ духовныхъ и ч. сѣлянъ.

— О. М. Половичъ сотрудничѣ въ Буску надѣславъ на нашъ руки 20 зр. зъ такимъ писемомъ: П. Мартинъ Мойсевичъ, ц. к. нотаръ зъ Залозецъ, екскурторъ послѣдній волѣ своего стрѣль бл. п. Игнатіи Мойсевича, бѣвшого лѣкаря въ Буску, зложивъ на мои руки 20 зр. на добродѣйный дѣлы, лишаючи менѣ до волѣ ихъ роздѣленіе. Прому проте передати: 1) Дирекціи руской гімназіи у Львовѣ для бѣднѣхъ учениковъ 5 зр.; 2) на фондъ стипендіи им. Шевченка 5 зр.; 3) на фондъ стипендіи им. Вол. Барвѣнского 5 зр.; 4) на бѣдову руского театру (або „Дому Просвѣты“) 5 зр. разомъ — 20 зр.

— Испыты для техничнѣи службы лѣвокои. Wiener Ztg. оповѣщае розпорядженіе министерства рѣльництва зъ 13 с. м., что испыты для техничнѣи службы въ зарядѣ скарбовыхъ лѣвоѣвъ бдѣбувати ся бѣдуть въ сѣмъ роцѣ въ цѣтѣни и жовтніи, а бдѣтъ р. 1891 почавши въ жовтніи. Подана вносѣти треба найдальше до 31 липня кождого року.

— Львѣвскій урядъ почтовый заводитъ бдѣтъ 1 марта с. р. такъ змѣну въ способѣ доручуванія пересылкѣ почтовыхъ особамъ мешчанамъ у Львовѣ: Листоносы будутъ особито доручувати такі пересылки адресатамъ и будутъ брати за се оплату: бдѣтъ пересылки до ваги 5 кѣло 5 кр., бдѣтъ ваги 10 кѣло 10 кр., а надѣ 10 кѣло 15 кр. Адресаты, что будутъ самі бдѣбрати пересылки въ урядѣ почтовѣмъ мають зложити 3 зр. мѣлѣчи на оплату магазину, а за проволоку въ бдѣбранію понадѣ 48 годѣвъ буде платити по 1 кр. и 2 кр. бдѣтъ пересылкѣ за кожду добу прослѣки Пересылкѣ, что заключаютъ грошѣ, дороговѣщности, документы, не будутъ доручувати листоносы по домахъ.

— Про часті банкротства галицкихъ купѣвъ заго-

ворили вѣдѣнскіе газеты и въ Wiener Ztg. появилась статья, вѣзучая на такую причину тыхъ банкротствъ: Певна часть вѣны тяжитъ на фабрикантахъ и ангресистахъ вѣдѣнскихъ, котріе черезъ своихъ подорожничихъ агѣнтовъ закидають галицкій торговѣ товарамъ, не легкими до продажи а закупно ихъ улегшають найдогѣднѣйшими условіями сѣлаты. Наолѣкомъ того естъ, что галицкій купѣвъ, котрый до недавна ще особисто закуплювавъ товаръ за гѣтовку або на вексѣль о короткѣмъ рѣчницѣ, одержуе теперъ замѣсть добѣрного товару, котрый находивъ охочихъ купуючихъ, таинѣтѣйшыя выходы, котріе лежачи довго въ торговѣ выхѣдѣтъ зъ моды або цѣлкомъ пеуютъ ся. Рѣвночасно купѣвъ мѣтае ся, что разъ бѣльше фінансово, щобы ратуватисъ набѣрае свѣжѣи товары, продае ихъ за бѣзцѣнѣ и такъ по-ступаячи, подѣкоуе и власне истинное и выставляе кредитуячихъ на значній страты.

— Огнѣ. Въ ночи на 2 н. ст. лютого займивъ ся огонь въ хатѣ Андруха Дурибабы въ Бани коловской, пов. дрогобичского; згорѣла хата, сто-дола, стайня, дѣвъ штукѣ худѣи и припасы. Подѣзѣрного о подпаленіе узнѣнено. — Дня 4 н. ст. лютого въ полудне займивъ ся въ магазинѣ зѣлѣзничѣи на стайнѣ въ Грибовѣ огонь, котрый до години зничивъ цѣлый будынокъ до тѣла. Шкода выносѣтъ 1000 зр. Причину огню було неправильне, противне приписавъ передливаніе ропы нафтовѣи зъ резервуару. Рѣна замерзла, то-му резервуаръ огрѣвано, але не вуглемъ лишъ огнемъ полѣтъ, покрѣпленыхъ ропѣю; бдѣтъ того займивъ ся помѣсть магазину, перемерченый ропѣю, такъ нагло, что не було мѣсты о ратунку и лишъ дѣякіе товары вынесено задними дверми. Трѣхъ паробѣвъ бдѣстанено до суду.

— Зѣбѣтѣио злобѣ, котрый въ колькохъ послѣднихъ мѣсяцахъ доконавъ колька крадежей, высѣлѣдѣвъ и узнѣвивъ вчера агѣнтъ полиціиный въ о-собѣ Іосѣфа Зеленьского. Зеленьскій проживавъ постѣио въ Тарновѣ и Краковѣ яко техничнѣи рисовникъ. Чисельтъ 28 лѣтъ, вдовѣць, бѣздѣтѣиый. За чѣтири послѣдній мѣсяцѣи Зеленьскій, якъ самъ признавъ ся, доконавъ такіе крадежи: 1) въ будынку почтовѣмъ выдѣуривъ бдѣтъ якогось вояка 50 зр.; 2) въ якийсь часть обѣсла такоже въ будынку почтовѣмъ бдѣтъ малого жидка 50 зр.; 3) въ урядѣ податковѣмъ выдѣуръ одному сѣлянину 7 зр. 82 кр.; 4) нѣ сѣчѣи с. р. забравъ одному сѣлянину въ гѣтели Цішера 20 зр., котріе бѣтъ хотѣвъ долучити до судового подаянѣ; 5) на улицѣ выдѣуривъ бдѣтъ сѣляннина 35 зр.; 6) вѣкѣци бѣдучи перѣдѣ двѣма мѣсяцами въ Перемышлѣ выдѣуривъ бдѣтъ сѣляннина 1 зр. въ тамошнѣмъ урядѣ почтовѣмъ. Зеленьскій подававъ себе за урядника почтового податковѣио, инспектора полиціи и т. п. При рѣвизіи найдено при нѣмъ штучный вусы, котріе собѣ приклеювавъ, бо власны мавъ збрѣити. Зеленьского придержано въ сѣнѣхъ одної каменѣци на Краковскѣмъ, де хотѣвъ бдѣтъ якогось хлопца выдѣурити грошѣ на „стемплѣ“.

— Въ Подѣволичѣмъ хуторѣ ся передѣ колькома днями цѣкаве арештованіе, котре такъ описуе дописуватель Kurjer-a Lw.: Мали мы огонь, а въ такихъ случаяхъ страхъ огорѣае вѣсѣхъ мешканѣвъ, бо при найменшѣмъ вѣтрѣ все може погорѣти до тѣла. Браки ратунаку сѣтъ зѣбѣтѣи. Найчастѣйше зѣвѣрхѣсть громадѣа, если нема старожѣи охотничѣи, мусѣтъ побороги неладѣ, апатію або фаталитичну байдужность. При згаданѣмъ огни чиннымъ дѣланіемъ, притомностью и зручностью бдѣзначивъ ся п. Антонъ Голембовскій, вѣдѣстѣи пѣти домѣвъ, радный мѣста, майстеръ и цѣхмистръ столярскій, а кромѣ того вправный стражникъ. Та дѣяльність не подобалась одному зъ его особѣстныхъ ворогѣвъ и бѣтъ приновѣливъ присутному при огню жандарма, щобы Голембовскому казавъ заразъ забратисъ зъ мѣста пожара. А коли Голембовскій, занятій ратункомъ, не хотѣвъ, чи може навѣтъ и не мѣгъ повинуватисъ, то арештовано его, придержано черезъ нѣчь въ арештѣ помѣио интервенціи иншихъ радныхъ, а на другій день подѣ ескортою бдѣставлено до суду въ Скалатѣ, и тамъ що ино выпущено его на волю, коли судѣя не мѣгъ добачити нѣ найменшѣи причины придержувати поважного горожанина въ Ивановѣй хатѣ. Покрѣвѣженный вѣсѣсъ жалѣбу, а цѣлѣ Подѣволичѣа выжидаетъ рѣшенія.

— Помилуваніе зѣвѣтѣи. Цѣсаръ помиловавъ и зменшивъ вымѣрену кару 108 засуджѣнымъ. Одиначѣи зѣвѣтѣи, що минушного року були занятіи при придахъ краевѣио культуры, цѣсарѣ оскоро-тивъ и дарунавъ часть кары, вызначеной засудомъ; а бѣсѣмѣдѣсти семѣи зѣвѣтѣи, занятыхъ при такихъ працѣахъ, полекшивъ цѣсарѣ цѣлкомъ або въ части заостреня кары въ засудѣ.

— Дѣбѣиъ вѣгѣи. Громада Ростока, пов. добромилського, одержала бдѣтъ цѣсара 100 зр. на бѣдову церкви. — Федѣръ Дѣньковичъ, господаръ въ Завади, пов. турчаньского, похѣзуюе ся случайно въ мынѣи и упавъ подѣ колѣсо мѣлынѣске такъ нещастно, що погѣиъ на мѣсѣци. — На дорожѣ зъ Добрянѣи до Тучнои (пов. перемышляньского) найдено тѣло Адама Кушѣтра зъ Гулькова, котрый выбравъ ся добре подѣити на вѣсѣльѣ до Добрянѣи и замерзъ на дорожѣ.

Посмертній — — оновѣстки.

Похорѣиы о. Якова Шанковского, пароха въ Копичинцахъ, ювилата, почетного крилошанина капитулы стаиславѣиої, выслуженого декана и инспектора шѣлѣ народныхъ давѣйшого округа повѣтѣвъ гусятинского, чортѣковского и зѣлѣзничкого, члена „Народного Дому“, бдѣзначеного золотымъ хрестомъ зъ короною — бдѣбули ся дня 15 н. ст. лютого с. р. въ Копичинцахъ. Бл. п. Яковъ проживъ 88 лѣтъ, священникомъ бувъ 62 роки а 61 лѣтъ парохомъ въ Копичинцахъ, деканату гусятинского. Похорѣиы — якъ намъ пише одиъ нашъ вѣнов. дописуватель зъ Гусятинѣи — бдѣбули ся дуже величаво. Въ похорѣиыиъ взяла участь священники гусятинского деканату и почетный крилошане оо. Олесницкій и Богоносѣ. Зѣ дѣдѣиъ были на похорѣиыахъ п. Городжѣа зъ Круглицѣи, Потоцкій и Гарнишѣ. Телеграмы кондоленційнѣи наслѣпи бдѣтъ посла о. Сѣчиньского, бдѣтъ еп. Пѣлѣша и бдѣтъ старѣиы Навроцкой. Вѣнѣць надѣславъ Іосѣфъ Голуховскій.

О. Яковъ Шанковский бувъ своего часу широко зѣвѣтѣиый своимъ вѣдѣиыми. Въ молодѣмъ дуже вѣцѣ ставъ деканомъ на три теперѣшній де-

канаты, а за кардинала Левицкого на вѣнесѣа пок. о. Якова креовано деканѣиъ и т. д. Бравъ удѣлъ при установлюваню парѣиѣи и списуваню инвентарѣвъ ерекциѣиальныхъ. Живѣ въ дуже близѣикихъ зносѣиыахъ зъ небожѣиомъ наѣстницкомъ Голуховскимъ, позаявъ бувъ посередникомъ межѣ ір. Голуховскимъ а его будучою жѣнкою С. Баворовою, котромъ родѣиъ перадо згожувалися на супружество еи зъ Голуховскимъ зъ причинѣи, що той тогды бувъ панѣмъ невеликой фортуны и ц. к. урядникомъ, а у шѣлхѣиъ уважано тогды рѣчно не дуже говорѣио бути въ службѣ державнѣи. Однакъ мимо близѣиої знакомѣиы пок. о. Яковъ не мавъ симпатіи у ір. Голуховского зъ причинѣи своего руского патриѣтизму, заявленого зъ початкомъ ери констатційной. Особливо остро выступивъ бувъ пок. о. Яковъ противъ кандидатуры на посла ір. Тита Дѣдушницкого и перепѣръ выбѣръ Ивана Борисѣвѣиъа, котрого бдѣтъ сего часу въ жартѣ зѣвѣтъ бувъ називати „королемъ рускимъ“. Въ позѣйшихъ часахъ покойный усѣнувъ ся зовѣиъмъ бдѣтъ жита публичного, а бдѣзначавъ ся жертвоулюбноствѣио на „Народный Домѣ“, а датки на вѣсѣ майже бѣурѣиы рублѣиъ були рѣчноу у него рубрикою. Не обѣиылось у пок. о. Якова и бѣзъ многихъ прѣтивѣиыковъ. Мимо своего улѣтра-австрійского и католичкого перѣсѣдѣиъа бувъ неразѣвъ зѣвѣтѣиыи у насъ людьми „москалемъ“ прозѣиыиый. Уже въ позѣйшихъ часахъ, бѣдучи у Вѣдѣиъ а зѣдѣбавши архикнѣзя Рудѣльѣа на прогульцѣ, либѣиъ въ Пратѣръ, подѣиъаъ капѣлюхѣиъ и ставъ гѣдѣсити: Noch! Черезъ то зѣвѣрнувъ увагу публики та й архикнѣзя и той ставъ зъ о. Яковѣмъ розмѣвляти. Коли архикнѣ. Рудѣльѣа гѣстивъ въ Копичинцахъ а о. Шанковский, запрошѣиый на вечеру, прѣдѣставлялъ ся ему, архикнѣзѣ пригадавъ ему стрѣчу въ Пратѣръ и сказавъ: Die ruthenischen Lieder sind sehr schön. Uebergeben Sie meinen Dank! Des Volkes kann ich nicht vergessen. Тогды о. Левицкій до Скалы зъ своимъ хорѣмъ бдѣспѣивавъ серенаду. Коли нунѣиъ бдѣвѣдувавъ мѣтр. Іосѣфа, покойный о. Яковъ ажемѣсъ кнѣра вѣтѣвъ нунѣиъа промовѣио: Ter quaterque solvete me beatum... Численно збѣраный тогды кнѣръ рускій и тѣа промова значѣио змѣнили погляды нунѣиъа, котрого дуже зле были настроили для насѣ зѣвѣтѣиъ сѣеры. Пок. о. Яковъ любивъ свою мѣву и рускій народѣ, а для парѣиыиъ бувъ дуже милосердѣиый, черезъ що не бравъ ся до будѣиыиъ конечно тамъ церкви, хочъ самъ на ту цѣль зложивъ 300 зр. При остальныхъ выборахъ покойный приймавъ у себе передѣвыборчій зѣвѣдѣ выборовѣвъ. Оставивъ двѣхъ сѣнѣвъ священникѣвъ и одного судового совѣтѣиыа въ Станиславѣиъ.

Честъ памяти покойного!

Наука, штука и литература.

— „Дѣвѣиъа“, писма малоотрѣтѣио для дѣтѣиъ и молодежи, вышло досѣ три числа. Коли до недавна ще була у насѣ пѣкуча потреба писма периодичного для дѣтѣиъ и молодежи — то нинѣ можною советѣиою сконотатувати, що выдѣиъицтво „Дѣвѣиъа“ зарадило якъ найкрасѣио и найбѣдѣиъѣиъше той потребѣи. Змѣѣтъ трѣхъ першихъ чиселъ до-казуе ясно, что выдѣиъицтво то розпочато зъ пов-нымъ засѣиомъ добре обдуманныхъ и вправного ру-кою рутинованныхъ педагогѣвъ выгодовѣиныхъ ста-тей, а стараниѣиъ выдѣиъицѣвъ що-до вѣиъионой формѣи а особливо иллюстрацій кладе тѣе шѣиъмо на одній ровѣни зъ найкрасѣиыми того рода загра-ничными выдѣиъицтвами. Статѣй добранѣиъ такъ, що не лишъ зацѣкавляютъ и учатъ, але при томъ вицѣпляютъ въ молодѣ сѣрцѣ чувство правдивого патриѣтизму подаючи зручно и пристуно уложѣиъи образѣиы зъ руской истѣири, зѣображенія славныхъ народныхъ дѣятѣлѣвъ и вносѣиы въ рус-кѣиъ родины здѣровѣ зерно шѣиро-руского посѣвѣи. До такихъ статей належатъ жѣиъиѣиѣиъ Сагайдач-ного, Федьковича зъ портретами и зѣображеніями козацѣиыхъ бдѣзѣиъа, стишки „Руской дѣтѣиъиъ“, „Дѣнь шѣильиою Олѣосѣ“ и т. п. Прѣгарѣиъ сѣтъ такоже о-повѣдѣиъа: Побожна пара, Малый писарѣиъ и Неду-же янѣятѣио, и многѣиъ стишки, якъ прим. „Дѣвѣиъа хатѣа“ та „Найкрасѣиъ дѣти мѣтѣуѣ“ Олены Пѣдѣли, а правдиву вже окрасу выдѣиъицтва ста-новѣиъ спѣиуларизованѣиъ поэтичѣиъ оповѣдѣиъа „Лѣсъ Микѣиъа“ въ перекладѣ Ив. Франка зъ пышными иллюстрациями посла Кавльбаха. Выѣвѣиыиый такъ богато „Дѣвѣиъиъа“ заслугѣиъ вѣиъиъиъ на то, щобы бувъ пожаданѣиъмъ гѣстѣмъ подѣ кождою рускою стрѣхою, щобы бавивъ, учивъ и горячимъ патриѣтизмомъ загрѣивавъ цѣѣе наше молодѣ поколѣнѣиъ — тѣу надѣю сѣиъио матери Руси.

Телеграмы „Дѣла“.

Вѣдѣнъ 19 лютого. Въ комисіи бюджетѣиої голосували члены лѣвиць противъ фонду диспѣиційного, а комисія приняла бдѣтакъ сю позицію 17 голосами противъ 9.

Пештъ 19 лютого. Тѣло Андрассого бѣдѣ завтра привезѣне зъ Волоскои до столи-цѣи и бѣдѣ тутъ выставѣне въ академіи мадарскѣи.

Парижъ 19 лютого. Вѣсѣтъ, бѣдѣтъ бы кн. Орлеанскій мавъ бути вже сѣи субѣты вы-везѣиый за границу и тамъ пушѣиый на во-лю естъ бѣзѣосновна. Буляиѣиы зѣаохѣиый выборами розвинути зновѣ велику дѣяльність.

Берно 19 лютого. Швейцарія подѣиъа ся бути посередникомъ въ спорѣ Португаліи зъ державѣио Конго.

Бѣлградѣ 19 лютого. Настало тутъ ве-лике розѣярѣнѣе противъ Болгаріи за еи про-паганду въ институтѣ им. св. Савы де выхо-вуютъ ся молодіи люде зъ Македоніи.

Петербургъ 19 лютого. Сподѣвають ся тутъ сѣиы дѣиыи прѣѣзду кн. Черногорского, котрый перебѣдѣ тутъ двѣ недѣлѣ.

Лондонѣ 19 лютого. Похѣдѣ Вісѣмана до краю Усамбара удавъ ся зовѣиъмъ; пооди-нокий племена подѣиъаи ся и зѣвѣрнули значну часть давныхъ грабажей.

Выказ складаных жертв.

— В имени убогом школьном молодежи руском въ Ярославлю складую щирю подяку и руске Спаси-Богъ вѣстм. Впр. оо. духовнымъ и Впоп. ПП. низше наведеннымъ, за лепты зложенъ на убогихъ тутешныхъ учениковъ въ часѣ першого курсу шк. року 1890 (зри послѣдній выказъ „Дѣло ч. 151 въ 1889“): о. А. Матюкъ дек. 1 зр., о. А. Острожнѣйскій войск. капелянтъ 2-10 зр., о. Зятякъ 2 зр., о. Годованскій 2 зр., о. Подолнѣйскій 1-50 зр., о. сов. Чернянскій 2 зр., о. сов. Левацкій 1 зр., о. сов. Пероновичъ 1 зр., о. Добрянскій 1 зр., о. Лежидскій 80 кр., оо. Кмицкевичъ, Вѣлѣцкій, Вахнянскій (старш.), Дорикъ, Варновичъ, Полянскій, Ухнятъ, Пастѣйничскій, Паньковский по 50 кр. (4-50) зр., о. Мрозовскій 60 кр., о. Кордасевичъ 35 кр., о. Вахнянскій (мол.) 20 кр., о. Правецкій 10 кр., о. В. Р. 1 зр.; п. Биберовичъ дир. театру 50 кр., п. Богусъ книгарникъ 2 зр., п. Загатиновскій 1-30 зр., п. Вислоцкій антикаръ 80 кр., п. Млынаркевичъ 30 кр., п. Бриковичъ надпорушникъ 1 зр., п. Чернецкій капитанъ артилеріи 1 зр., п. Гарасимовичъ директоръ фабрики въ Баянцѣ 1 зр., зъ пушки вынато 3-71 зр., а зъ представлѣнія театральнаго даного въ користь рускихъ учениковъ (за що сердечну подяку складаемо всея ярославскій Русины, дирекціи руско-народнаго театру) осталось 44 зр. 5 кр., то разомъ 76 зр. 81 кр.; зъ послѣдняго выказу осталось 33 зр. 90 кр., то всего 110 зр. 71 кр. — Зъ того роздѣлено ученикамъ: С. К. 585 зр.; А. К. 2-30 зр.; І. К. 2-30 зр.; А. Г. 1-40 зр.; І. К. 1-45 зр.; за оправу книжокъ 3-64 зр.; рѣзні дробній выдатки для учениковъ 7-57 зр., книгарники за 36 новыхъ книжокъ 42 зр. 84 кр., то разомъ выдано 67 зр. 35 кр. Остатокъ въ кассѣ 43 зр. 36 кр. Число школьныхъ книжокъ возросло на 203 примѣрниковъ и ихъ уживае 36 гимназ. учениковъ. За выше наведеніи жертвы складаю еще разъ щирю подяку, якъ и зарозомъ одзываютъ въ имени убогихъ дѣтей до рускихъ сердецъ о дальшій лепты, зъ котрыхъ нѣ одна не пропаде, а може принести плодъ въ рускомъ молодомъ сердцу. Помощь у насъ въ Ярославлі больше потрібна якъ може де въ иншихъ мѣстахъ, если уважлянь ся, що тутъ сама граница восточноя а заходноя Галичини, що тутъ пресія въ великій перевазъ, а вкѣнци, що черезъ величезный гарнизонъ страшна дорожня. Дятого одзываютъ о помощь для нашего дѣла, чтобы число нашихъ учениковъ возросло, чтобы зъ часомъ гимназія тутешна могла хотай рускій свята обходити. Жертвы прошу присылати на руки низше подписанаго.

В. Романовскій сотр. и катихатъ въ Ярославлі.

Цѣна збожа и другихъ продуктовъ.

17. и. ст. лютого 1890.

Львовъ: Пшеница 8-50 до 9-10, жито 7-40 до 7-80, ячмѣнь 6-— до 8-—, овесъ 7-— до 7-50, горохъ 7-— до 12-—, вика 5-50 до 6-—, рѣпакъ 15-50 до 16-50, льнянка — до —, конюшина червона 49-— до 65-—, конюшина бѣла — до —, конюшина шведска — до —, хмѣль одъ — до — зр. за 56 килло въ Львовѣ, оковита за 10.000 литрѣвъ 11.50 до 11-75 зр.

Тернополь: Пшеница 8-50 до 9-40, жито 7-— до 7-25, ячмѣнь 6-— до 8-—, овесъ — до 7-50, горохъ 7-— до 11-—, вика 4-80 до 5-25, рѣпакъ 15-— до 16-—, льнянка — до —, конюшина червона 36-— до 50-—, конюшина бѣла — до —, конюшина шведска — до —.

Подволочиска: Пшеница 8-90 до 8-65, жито 7-— до 7-65, ячмѣнь 6-50 до 8-75, овесъ 7-— до —, горохъ 7-— до 12-—, вика — до —, рѣпакъ 16-— до 16-75, льнянка — до —, конюшина червона 40-— до 55-—, конюшина бѣла — до —, конюшина шведска — до —.

Ярославъ: Пшеница 8-30 до 8-75, жито 7-— до 7-60, ячмѣнь 6-50 до 8-—, овесъ 6-80 до 7-20, горохъ 7-— до 11-50, вика — до —, рѣпакъ 15-— до 16-—, льнянка — до —, конюшина червона 36-— до 50-—, конюшина бѣла — до —, конюшина швед. — до —, тимотка — до —.

Надѣслане.

Д-ръ Стефанъ Федакъ

отворивъ

адвокату канцелярію

у Львовѣ

3357 7-80

подо ч. 3 пляцъ Капітульный (рогъ Ринку ч. 23.)

Вѣлякй Листъ заставнй Товариства

кредитового земского

4 1/2 % Листы заставнй Банку краезого

4 1/2 % Позичку краезу

4 % Облігаціи пропациійнй

Вѣлякй облігаціи довгу державного

Зелѣзничй облігаціи першенства

Льосы державнй и приватнй

продаетъ подо найкористѣйшимъ условіямъ

Сокаль & Ліленъ

3360 5-156 Домъ балковй и контора вымѣны у Львовѣ

Порученія зъ провинціи выготовляе ся одворотною почтою безъ дочисленія провизіи.

Случайность христіанскаго дѣла!

Неофітка, греко-кат. обряду, 30-лѣтна, обзавѣнена зъ серпомъ, голкою и кухнею, глядае помещенія въ священничѣмъ домѣ, въ дворѣ, або въ селянскѣмъ домѣ, по руски говорить поправно. Близна вѣдомость въ Редакціи

Розсылка почтою подо гарантію найлѣпшій товаръ, оплатно, послѣдплатя або готѣвка.

КАВА Афр. Мокка н. зр. 5 70
Санта-Смича „ 5 80
Куба зел. мѣсна „ 6 35
Пейлонъ г. зел. „ 6 95
Перлова кавъ „ 7 10
Росс. чай найлѣп. 2 килло „ 4 20
Рыбы сушенй, найл. к. 4 1/2 „ 2 30
Угоръ найлѣпшій 5 к. бочѣвка „ 3 95
Цыники зъ 400 предметами разомъ зъ тарифою мытовою даромъ Btlin-3-5 ger & Comp. Hamburg. 3361

Slavica.

Великій збѣръ книжонъ дотыкающихся народѣвъ славянскихъ

3000 нумерѣвъ.

Каталоги розсылають кождому, хто ихъ жадае. 3364

N. Kummel,

libraire à Riga (Russie).

АНТ. ЩЕРБА

мужескй нравецъ

въ Львовѣ, ул. Колерника ч. 10 або ул. Майнѣхъ ч. 1.

мае честь поручити Ва. ПТ. Публикѣ и Веч. Духовенству свою одъ року 1873 истиную

РОБОТНЮ МУЖЕСКОИ ОДЕЖИ

посла найновѣйшюю модою, зъ найлучшихъ товаровъ и по цѣнахъ якъ райдешевшихъ, упрашаючи яго Русинъ о ласкавыя наглядъ Впоп. П. Т. Публики и Веч. Духовенства, поручае ласкавому покровительству.

Всѣ ласкавыя замовленія выконують ся въ найкоротѣйшій часъ. 2808 3-11

Рѣдка нагода

Задля перенесенія мого складу одатѣвъ зъ улицъ Галицкой ч. 8 на пляцъ Капітульный ч. 3, устроивъ я выпродажу вѣлякихъ одатѣвъ мужескихъ и дѣточихъ, аутѣрь подорожныхъ и мѣстовыхъ а такожъ матерій востаныхъ на метры низше цѣны кошту и надѣю ся, що П. Т. Публикѣность покориутъ ся зъ той нагоды, чтобы заосмотрѣлись въ добрый а дешевый одатъ.

Выпродажа та лишь короткій часъ буде тревати.

Вѣлякй замовленія выготовляе якъ найкорше и старанно.

Давидъ Шварцвальдъ у Львовѣ

ул. Галицка ч. 8.

Складъ комісовый вырѣбѣвъ ткацкихъ

взѣрцевого варштату ткацкого

ВЪ ГЛИНЯНАХЪ

ВЪ ТОРГОВАНИ

ВАЛЕРІИ ВОЙЧИНСКОЙ

у Львовѣ, пляцъ Маріацкій ч. 10

поручае въ великомъ выборѣ

Полотна зъ доброй пряжи, бѣлы гарно апроетованй на сорочки, Калесоны, Пошевки и Просирала безъ шву, Димки бѣлы ланй и пѣвъ зъ бавовною, Бѣлы столове и Румники выбѣчены на варштатахъ системы „Такарда“, Хустины до носъ, Стирки до кухнѣ, скла и пороку, Ходники, Портѣры, Дреліи на стѣны и матрасы, Мѣшки на збоже безъ шву и шты, такожъ грубй и мѣдйй полотно на ма-гльовники, стирки и т. п. 3344 7-10

Вже вышло 4 число белетристично-політично-наукового двутыжневника

НАРОД

під редакцією М. Павлика й Івана Франка і містить:

Від редакції (програм). По оймѣ, М. Павлика, У цадика, вірш Ів. Франка. Народна совѣсть, оповѣданя Гліба Успенского. Якъ живе ся селянамъ-хліборобамъ у Галичинѣ, Д. Про смірацію нашихъ людей, М. Павлика. Оцінка творівъ Гліба Успенского, Ів. Франка. Про записуваннє просто народнихъ пісень. Прочитавши 1 ч. „Народа“, Читача. Казка про Добробитъ, Ів. Франка. Що дієся й говоритъ ся по нашихъ читальняхъ у Сятинщинѣ, Л. М. Отворене читальні в Петриковѣ, М. Ластівки. Біда в Скільщинѣ, Селянина. Дещо про буковинско-руську інтелігенцію, В. Н. Ще не дієся вірш Б. Ю. С. Людвигъ Ашценгруберъ, П. Пого. Русское Слово, М. Павлика. Якъ виховують ся питомці гр. к. головної семінаріі въ Львовѣ, на проводирѣвъ народа, Л. Б. „Правда“ і „Кіевское Слово“, М. Павлика. Австро-рускій спомини М. Драгоманова, М. Павлика. Від редакції (про львівскі друкарні і т. п.) Про неподобність мужицкихъ грунтівъ, д-ра Северина Даниловича. Ше дещо про житє нашихъ селян-хліборобѣвъ, О. Якъ би намъ в біді ратувались, Ів. Франка. Що думають ремісники на Буковинѣ, А. П. Народный поетъ на Украйніні — Тиміш. Навляйко, Кономи. Перші ступні руско-українського ліноства, М. Павлика. Вовчючюсна читальні і вѣ вороги, Читальниці. Ше про руску інтелігенцію та про нарядъ на Буковинѣ, В. Н. Порядки в росієйскихъ школахъ (дописъ зъ Украйніні), Галич. Веселяна (оцінка), М. П. Якъ виховують ся питомці гр. к. головної семінаріі въ Львовѣ на проводирѣвъ народа, редакції „Народа“, Заводили дѣвчии по мамі, зап. Марія Гаморакъ. Сирота (народна співанка), зап. Олександъ Войцехъ. Відчиті збори селянскі в Коломиі, Учасцянка. Переписна редакції.

„НАРОД“ займаєся найважнішимъ справами для руского простонароду і йде до того, чтобы на тѣмъ полі зединити чеснихъ і щирихъ Русинѣвъ усіхъ партійнихъ відтѣнѣвъ. „НАРОД“ коштує на рікъ 4 р., а для заграничій 5 рублівъ, 12 франківъ або 10 марокъ. Адрес редакції: Львів, ул. Зиболѣвичъ, ч. 10. Виданнїство „Народа“ вповнѣ обезпечено; дальша его доля залежатиме відъ людей, що прихильні безусловній безсторонности та интересамъ нашего простонароду.

Оснований въ році 1847.

Торговля и Складъ Випѣ

ЛЮДВИКА ШТАДТМИЛЕРА

у Львовѣ, улица Краковска число 9.

поручае:

Старй вина угорскй лѣзничй и натуральнй вина столовй одъ 42 кр. бут.

Знаменитй Старкй, Житнѣвки, Румъ и Арахъ de Goa.

Старй Меды бут. по 1.00 1.50 2.50

Оригинальнй вина шампанскй и правдивый Конякъ французскй першорядныхъ домѣвъ.

МАЛЯГІА бут. по 1-50, 2-00, 2-50, 3-20, 6-00 и 7-50 зр.

МАЛЯГІА ВѢЛА бут. по 2-00 зр.

Цѣнники на желанье даромъ и оплатно. 2849 132-7

Обзначеній на выставѣ гігієничной орѣбнымъ медалемъ за старй вина.

Антѣонъ Кожелюженъ

у Львовѣ

поручае на теперѣшній сезонъ найновѣйшій капелюхи повстанй тверді и мягкй, цилиндрй, въ фасонахъ наймодѣйшихъ власного вырѣбу. 3369 1-3

Удержує на складѣ великій выборъ капелюховъ и цилиндрѣвъ

ГАБІГА

такожъ поручає великій выборъ шапо-кляковъ.

Приймає цилиндрй и капелюхи одновляти, фарбувати и прасовати.

Цѣнники на жадање высылаетъ франко.

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

поручає прямо зъ фабрики

СВѢТЛО

Іа по 75 зр., ІІа по 67 зр., за 100 нил.; при замовленяхъ 50 киллогр. 3%, а при 100 кил. 5% опуєту.

Упрашаєся подавати точно величину свѣчокъ и послѣдню стацію зелѣзницѣ, до котрою має свѣтло высылатися.

2998 ДИРЕКЦІЯ.

Маріацелскій капль жолудковй.

знаменито дѣлають у всѣхъ недугахъ жолудка.

Незрѣванный при браку апетиту, слабѣтъ жолудку, воняють оддыху, кавосѣмъ одикано, кольцѣ, катаръ жолудка, газѣвъ, жовтацѣ, одикенно и блюванно, болю головы (если походить въ жолудка), корчакъ жолудка, заднено, перетѣжено жолудка стравами и напоими. Цѣна флашочки разомъ въ приписѣ 40 кр., подвойной 70 кр.

Центр-розсылка черезъ антикаря Carl Brady, Kremsier (Моравъ).

Осторога! Правднй Маріацелскій капль жолудковй рѣзно фальшуютъ и насладуютъ. — На знакъ правдивости муситъ кожда флашка бутти завієнена въ червоне запакованье, заосмотрѣне въ повисшу марку охороную и при кождой флашочкѣ на приписѣ муситъ находитися, ше сей приписѣ друкований въ печатни Г. Гуса въ Бромєрижу.

Маріацелскій капль жолудковй и маріацелскій пугулки розвѣдлыяють.

Одъ лѣтъ уживанй зъ найлѣпшимъ успѣхомъ при заднено и запорѣ пугулки одрабляють ся теперь многократно. Треба тому уважати на повисшу марку и на подѣисъ антикаря С. Brady, Kremsier. — Цѣны пугулка 20 кр., рѣзка зъ 6 пугулокъ зр. 1. — Если грошѣй пришлѣсь напередъ до зъ присылкою вѣльно одъ оплаты кошту 1 рѣзка зр. 1-20, 2 рѣзки зр. 2-20.

Маріацелскій капль жолудковй и маріацелскій пугулки розвѣдлыяють не суть потайнымъ лѣкомъ. Приписѣ есть поданный при кождой флашочкѣ и пугулку на способъ ужити.

Маріацелскій капль жолудковй и маріацелскій пугулки розвѣдлыяють можно купити: у Львовѣ въ антикаря: Якова Байєра, Г. Блюмен-Фельда, Петра Гайльгофера, Кал. Крижановского, Я-ра Петра Милошана, Якова Пипеса, Ялг. Рукера, Кар. Склєпнискского, І. Вєвєрєго, Арп. Раппапорта; — въ Вєлєвъ у ап. Гросса; — въ Вѣбѣрцѣ у ап. Балъбинъ Мендлицкой; — въ Берєжаннахъ у ап. Ад. Дурета, Іос. В. Лѣбєа; — въ Бучачі у антикаря Корнила Левичкой; — въ Чортковѣ у апт. Людвика Носса; — въ Долинѣ у ап. С. М. Траунфельєра; — въ Дрогобичі у ап. Айхмилера, П. Партякєвича; — въ Галицнахъ у ап. А. Гєлма; — въ Гусятинѣ у ап. Черского, Пєкарского; — въ Овѣрній у ап. І. Чємеринского, М. Заградника; — въ Озернахъ у ап. А. Крианьского; — въ Краковѣ у ап. Фєл. Вальцака; — въ Камѣницѣ Струмилѣвой у ап. Б. Піаєвского, Карола Піаєвского; — въ Кошицѣнахъ у ап. Рєгєра; — въ Мостакъ Вєлєзкихъ у ап. І. Жєдєльнєского; — въ Мєдєльниці у ап. Кроковского; — въ Немирѣвъ у ап. Предри-марєкого; — въ Олєску у ап. А. Кофлєра; — въ Перємышлянахъ у ап. Олєк. Барановского; — въ Радєховѣ у ап. Яєсьєвича; — въ Рѣдѣлѣ у ап. Лєв. Мєржанинского; — въ Самборѣ у ап. І. Алексєвича, К. Марєша; — въ Сколѣвъ у ап. С. А. Лєвєковського; — въ Сокалі у ап. Евг. Вєсєчаньского; — въ Старѣмъ Мѣстѣ у ап. Ад. Пєлєского; — въ Стрию у ап. Чальєзанино, В. Коморєвского; — въ Скалѣ у ап. Адальф. Рѣдєльського; — въ Турѣцѣ: ап. М. Пієнтка наслѣдн.; — въ Тернополі у ап. Лєона Флєйшманна и Фр. Ямурєвичъ; — въ Золочєвѣ у ап. Франца Пєтєна, А. Раппапорта; — въ Журавнѣ у ап. Іос. Л. Томашєвского; — въ Зѣбѣровѣ у ап. Раппапорта; — въ Зѣбѣражі у ап. І. Круга; Варяжъ: ап. Якимъ Кошицкій; Лопатинъ: ап. Ст. Гринфєльдъ — а такожъ по всѣхъ антикаряхъ въ Галичинѣ. — въ Радѣми-шлѣ надъ Сяномъ: апт. С. Сѣбєлєвскій, въ Залѣцїнахъ: у ап. С. Каєта повича.

ВОЙНА ЕВРОПЕЙСКА

найновѣйша гра товарииска

продаетъ ся въ перворядныхъ торговляхъ.

Цѣна 1 зр. 3327 15-7

Накладомъ В. Криштофовича въ Краковѣ.

На желанье примѣрники въ рускомъ языкѣ.

БРИ-

твы правднй швайцарскй и ан-глієйскй, мыльнички, ремѣнцѣ и мармєрки до остєрєня, мыла

2537 пеналѣ и т. п.

поручає найдѣшевѣше

магазинъ товаровъ модныхъ, бѣлы мужеского, товаровъ галантерейныхъ, вырѣбѣвъ рукавичныхъ парфумєри и т. п.

БРАТѢВЪ ЛЯНГНЕРѢВЪ

у Львовѣ ул. Галицка ч. 16

Цѣнники на жадање даромъ.

При закупкѣ товаровъ просимо покликнуватися на нашу часопись.

Выдаєць и одвѣчалный редакторъ Иванъ Бєлєй.

Цапѣръ зъ фабр. Черлянськой.

Зъ друкарнй тов. им. Шевченка, подо зар. К. Бєднарєкого

Виходить у Львові що дня (крім неділі і рушних свят) о 8-й годі по полудні. Літературний додатокъ „Вісникъ найзнаменитішихъ новістей“ виходить въ вівторокъ, і въ вівторокъ і п'ятницю на першому разі въ Діло.

Предплату і нисерати приймають: у Львові Аді і нисератія „Діло“ ул. Баторія 24, Центральне бюро газет, ул. Коперника ч. 11, і Бюро газет ул. Карла Людвига 9. У Відня М. Дукес, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelk I. Stubenbastei 2. Въ Франкфуртѣ і Гамбурзі М. Haasenstein & Vogler. G. L. Danhe & Comp.

Предплата на „Діло“ і належність за нисерати платити у Львові.

ДІЛО

Предплата на „Діло“ въ літер. додатокъ въ Австрій: за Границею:
а цілий рікъ . . . 18 гр. на цілий рікъ . . . 24 гр.
на пів рікъ . . . 9 гр. на пів рікъ . . . 12 гр.
на чверть року . . . 4 гр. 50 кр. на чверть року . . . 6 гр.
на місяць . . . 1 гр. 50 кр.
у Львові:
на цілий рікъ . . . 16 гр. на пів рікъ . . . 8 гр.
на чверть року . . . 4 гр. на місяць . . . 1 гр. 35 кр.
Редакція, Аді і нисератія і Експедиція пош. ч. 24 ул. Баторія. — Гроші за вносомъ ліше на попереднє застереженіє. — Редакція неопечатані вівторокъ пош. Поштові члені коштують 8 гр. а в.
Оголошенія приймаються по ціні 6 кр. бж однимъ стрічкю печатомъ, въ рубр. „Надбавка“ по 20 гр. а в.
Подати числяться по 10 кр. бж стрічкю.

У Львові, дня 8 (20) лютого 1890.

Нині день пам'ятний для народів австрійсько-угорської монархії: ситий роковини смерті цесаря Йозефа II. Нема ще десяти літ, якъ Русини австрійські обходили 100-й роковини вступлення на тронъ того незабутнього монарха. Обході той бувъ світлий, величавий: по церквахъ правлено служби Божі, а у Львові відбуло ся, заходило пов. Барвінського, перше всенародне віче руске. Въ проповідяхъ, въ газетяхъ, книжкахъ популярнихъ, біднотахъ, особливо на світлої вечері у Народній Домі, поминали Русини горючими словами заслуги великого монарха для селянства, для цілого руского народу і для всен людскости.

Нині так, ніякихъ обходівъ, ніякихъ торжествъ. Однак не т. му, що Русини забули на свого добродія. Але рускій народъ занятий инім своєю нуждою і своїмъ горемъ. Всюди нужда, деградація і голодъ — то матеріальна сторона нинішнього положення галицькихъ Русинів. А моральна сторона — поразъ тяжіший гнетъ теперішньої системи, поразъ більше викликаюче поступованье нашихъ противниківъ, поразъ аукавши самоволя.

Але власне дляого нехай въ нинішній день хоті на хвили полетіти тужна і відчужна агадка до того володаря, котрий на недолі і потреби народу мавъ бачне око, тепле серце і врівняні руки, котрий въ часі голоду не тільки вивавивъ запомогу, але і підливавъ справедливого в роздавані, котрий селянство піддержувавъ противъ шляхти, котрий Русинів бравъ въ опіку противъ Поляківъ, і взагалі слабшихъ хоронивъ противъ сильнішихъ.

Три тиждів тому була зновъ инша річниця, смерті архієпископа Рудольфа, наслідника трону въ австрійсько-угорській монархії. І та річниця буде пам'ятна для Русинів. Рускій народъ вправді не мігъ ще зазвати прихильнихъ діл бж віслого в молоді вівці цесаревича, котрий не вступивъ еще на престолъ ані не учасувавъ въ управі держави. Але значний, сердечний слова его для Русинів, его поважанье для руского языка і писемъ, для тисячлітньої культури руского бодрі на хвалю повбили тепленькимъ леготомъ на нашу студену долю, і тяжку теперішність жагодили надією на ласку будущнєсть.

Як-небудь насъ чекає доля, куда-небудь

кине насъ судьба, пам'ять на дбану зичливості ніхто намъ не видре зъ серця. Суть люде і народи, котрі тільки лихе пам'ятають а забувають на добре, котрі мстять ся за кравду а не віддають ся за добродійство. Русини уміють бути і відчужними, і дали докази того. А чимъ менше знала добра, тимъ глибоше оно врило ся въ їхъ пам'ять.

Письмо до редакції.

Високоповажний Пане Редакторе!

Віршуюсь до Вашої цінної часописи зъ кількома замітками, котрі, по моїй гадці, будуть дуже на часі.

Якъ відомо, покінчили ся вибори въ Березанщині фізичною побідою прихильцівъ надъ автохтонами. Все, що носить имя польске, що служать або сприяє Полякамъ і що передъ ними корять ся — все то сполучило ся въ одну сильну фалангу для тої цілі, щоби зъ руского округа виборчого посломъ до ради державної вишшовъ хто-небудь иній, тільки не Русинъ.

Якй надужити діялись при правиворазі і виборазі, якихъ хоч-би найпоганішихъ средствъ добивали противники наші противъ насъ, яка була пресія зъ усякихъ сторінъ, який підкупства, хитрощі, тероризмъ і зла воля — про все то читали ми і ймовірно начитали ся ще доволі не лишъ въ часописахъ рускихъ, але і німеченяхъ. Ся справу не хочу однакжъ я тикати, бо, даруйте, у мене єсть то пересвідченє, що всякій жаль post festum діла не поправляє.

Мене обходить лише самъ результатъ вибору, а сей бувъ для насъ на скрбъ некористний.

Схотівъ бы мене хто потішити фразою, що мимо неудачи виборчої побіда моральна лашилася таки по нашій стороні. На то скажу, що моральна побіда має завсгдгъ лише дуже вигляду вартість і не устерегла ще нікого передъ лихими наслідками, які плывуть зъ фізичного поразення. Ми побіжені! І виключно то слово повинно лежати нині на устахъ кожного Русина і кожний Русинъ повиненъ значіть сего слова бдучи въ самій глибині душі і на дні свого серця.

Якъ бы намъ Русинамъ на своїй прадідній землі доводили ся такі удари і неудачі виборчі спорадично і случайно, — вини за все могли бы ми зложити на случайній хвилі або місяцеві обставини; неудачу таку м-

гли бы ми оправдувати всякими словами і потішати надією, що она на будуче не повторить ся. Але у насъ такъ не єсть. Неудачі ті, зъ винкою першихъ соймовихъ виборівъ въ 1861 року та зъ винкою виборівъ до ради державної, аражованихъ централами німеченіи въ 1873 році, повторять ся у насъ правильно. А въ виду такого невблагданого і насъ поважачого факту треба намъ нині остаточно дуже пильно розслідати, въ чімъ лежить дійсна причина нашихъ поразень виборчихъ, якъ такожъ треба намъ придумати радикальнішія средства самооборони на будуче.

Не легковажу я впливівъ і тихъ шпироківъ пресій, які бж давнихъ літъ водять ся у насъ при всякихъ виборахъ. Хто разъ вжато бувъ свідкомъ лукавихъ і невольнихъ махінацій виборчихъ та всестороннього тероризму, підъ якимъ стоять виборці рускі въ часі виборівъ, той мусить признати, що впливи деморалізуючі і брутальні топтанє свободи виборчої рйшакції у насъ акцію виборчу. Але зъ другої сторони само собою навидує ся питання: дляого Русъ галицька не спроможеть ся на такий розвій сили бжпорнон, котра бы намъ мимо всякихъ і всесторонніхъ махінацій ізъ сторони противнон запоручала побіду? Auf einen groben Klotz gehört ein grober Keil.

Тутъ єсть передъ нами альтернатива. Або всьмо народомъ, що зуміє постояти за право і правду свою, або всьмо же тою масою неперворотною, безпорадною і неспівомою обов'язку свого, котрою зручнійшій і поворотливійшій противникъ потрапить орудувати по своїй лукавій волі і поганій уподобі. Мы мусимо вже разъ поставити до себе питання: чи ми живий і въ переді стремлячий народъ, хороначий обережно достоїнство своє народне, або чи миримо ся зъ тимъ, щоби на нашій землі верховодили всякі люде, тільки не мы самі?

Вірю, що кождий зъ насъ радъ бы на се питання відповісти въ душі, що мы народъ живий, свідомий своїхъ правъ і обов'язківъ, що не потерпимо наруги надъ собою і т. д. Але чи відповіди така відповіди дійстности? Отъ при посліднихъ виборахъ въ Підгаєччині зробили ми той сумний досвідъ, що противникъ нашъ за одну ніч зумівъ 22 вівбиті честности і нівби зовсімъ певнихъ виборцівъ рускихъ перетягнути на свою сторону. Дійстность для насъ дуже сумна, сумніша

бж тої, до котрої бы мы раді признатись. І думаю, що нікого не оскорблю, наколи суспільности рускій, безъ рівнаці аваня, становища і степеня інтелігенції, зроблю той тяжкій заміт, що поразеня наші виборчі суть въ найбільшій часті простими і наслідкомъ тихъ обставинъ, въ котрі мы не безъ власної вини попали, і тихъ недотачъ, котрі усунути мы за 30 літъ ери конституційної зъ власної вини не спромогли ся.

Широко і вичерпуючо на той тематъ говорити — злишна річъ. Мы самі відчуваємо, що селянство наше мимо заходівъ деякихъ патріотівъ, не двигаюлось доси на становище розумній потреби своїхъ матеріальнихъ, а тимъ менше національнихъ. Оно представляєть ся заодно матеріаломъ, мало свідомимъ тихъ високихъ задачъ горожанськихъ, які научило ся сповняти приміромъ скажамъ, селянство чеське въ такій ситуації, якими суть вибори. Болша половина виборцівъ рускихъ єсть же заодно елементомъ дуже хиткимъ въ своїхъ пересвідченняхъ, немочнимъ въ акції і неспівнимъ. То не ті чеські виборці, котрихъ нв одинъ годъ не паде на кандидата противного талору. Зъ душі нашого виборця не вирыває ся ще той окликъ: Ne dajme se! Рускій виборецъ не сівває, що hrom a peklo marne таке proti nas sú vstěky! — не каже, що і врата адаві не одолать его.

А що подыбуємо побіж селянства руского? Побіжъ негъ стоять его інтелігенція, духовна і світська. А якою проявляє ся інтелігенція въ часі виборівъ? Може се буде зъ моєї сторони песимізмъ, але нвде правды діти: і інтелігенція руска не сповняє въ часі виборівъ своєї задачі такъ, якъ бы яло ся тимъ, що значіть конституційного життя розуміють і котримъ въ часі акції виборчої не годять ся ховатись підъ судою. Інтелігенція тої можна бы за послідні часи кинути въ очи чи не тяжкими замітками, які самому селянству. Прикре се слово, але скажмъ собі зъ рукою на серці, слово то правдиве.

Паредовсімъ: мы великій теоретикъ. Мы въ теорії розуміємо дуже добре наші права національні і політичні. Мы въ кождій хвилі способні їхъ вычислити бж альфи до омеги; мы способні їхъ навіть оборонити і підперти найсильнішими аргументами.

Годинникъ.

Оповіданье Н. С. Тургенева.

I.

Розкажу вамъ, який я мавъ влопівъ зъ годинникомъ... Річъ справді цікава!

Діялось то на самімъ початку сего століття, року 1801. Мені що-ни поійшо тоді на шіснаціятий рікъ. Мешкали мы въ Рязани, въ деревнянбй домочку, недалеко бж берега Ози, разомъ зъ батькомъ, тіткою і стрийнимъ братомъ. Матери не памятаю: она умерла третього року після заужа; крімъ мене не було дітей у моего бця. Звали его Порфиріємъ Петровичемъ. Бувъ то чоловікъ сумарний, собою непоказаний, хороватий; займавъ ся тимъ, що бйвавъ кудись въ справкахъ процесівъ, які ему декотрі люде повіряли, і децямъ яшались. Людей ему подобнихъ називали въ тихъ часахъ „поддьячними“, „еручаками“, „набивнимъ кропивомъ“, а бж самі величали себе „страпичемъ“. Нашимъ домовимъ хозяйствомъ заведувала его сестра а моя тітка — стара п'ятдесять-літня дівця; йому бйцеві мавувъ уже бувъ такий четвертий десятокъ. Була она дуже набожна, просто скажамъ: девотка, кравлива, мусіла всюди ветромити свого носа. Та й серце було у неї не те, що у бця — не добре м'яла серце. Жили мы не бідно, однакъ палюючи, щоби кінць разіть сходилась. Бувъ у моего бця ще і братъ, Гіоръ звавъ ся, та того за вівисъ нвбы то „бухотливий поступокъ і за яковинський думанъ“ (такъ власне стояло въ указі) заточили въ Сибіръ ще въ році 1797.

Синъ того Гіора, Давидъ, мой стрийний братъ, бувъ на опіці у моего бця і мешкавъ разомъ зъ нами. Онъ бувъ старший бж мене лишъ о одинъ рікъ, но я хиливъ передъ нимъ чоло і бувъ послухний, немовъ бж справді бувъ уже сакінченимъ чоловікомъ. Не дурний се бувъ хлопець, зъ характеромъ, плечистий, крйко збудований, зъ лицемъ четверокутнимъ, цілий въ веснянкахъ, волосє рижє, очи сїрі,

невеличкі, уста широкі, нбз короткі, пальці такожъ короткі — сідлає, хочъ кудь, — мавъ силу надъ свои літа! Тітка не могла его стерпіти, а батько мой — то навіть боявъ ся его... або й се може бути — почувавъ ся передъ нимъ до вини. Бо ходивъ поговорити, що, коли-бъ мой батенько не бувъ проблакавъ ся та не видавъ свого брата, — то Давидового батька не були бы заслали на Сибіръ! Мы оба зъ Давидомъ ходили до гімназії, були въ одній класі і учили ся добре, я навіть трохи лйше бж Давида. Я мавъ лйшу пам'ять, але діти річъ звєстна — тою виспосією не дорожать і не гордять ся нею, то Давидъ бувъ усе для мене вірцемъ і проводаремъ.

II.

На имя мені — якъ відомо вамъ — Олександра. Я родивъ ся 7 го, а мой именний припадає 17-го марта, бо після старосвітського звичаю дали мені имя одного зъ тихъ святихъ, що свято їхъ припадає десятого дня по народженю дитини. Моїмъ хрестянимъ батькомъ бувъ Анастасій Анастасієвичъ Пучковъ, чи властиво Анастасій Анастасєвичъ; аніакже ніхто его не называвъ. Бувъ то страшний завидія, доносчикъ, хабарчикъ — словомъ: зовсімъ алий чоловікъ. Его прогнали зъ губернаторської канцелярії, бувавъ неразъ і підъ судомъ, но батькові бж бувъ потрібний... Оан вкупі алий чоловікъ. Що-до вишнього вигляду, бувъ се чоловікъ присадковатий, рухливий, а лице, якъ у лєса, нбз якъ шило, очи карі, лєві такожъ якъ у лєса. Оан ему все бйгали, ті лєсачі очи, то въ право, то въ лєво, і носомъ такожъ водивъ, наче нюхавъ за чимсь у воздухъ. Червика носивъ тихий, безъ заклабучивъ, і пудрувавъ ся кождою дини, хочъ тоді на провинціи се була велика рідкість. Говоривъ, що ему не можливо обійтись безъ пудру, бо мавъ діла зъ генералами та генералшами.

Ось надбйшовъ день моїхъ именинъ. Приходять до насъ Анастасій Анастасєвичъ і моївн: — Не доловє мені доса, любий похрестничку мой, чимъ-небудь тебе обдарувати; за те, дива, яку штуку я тобї привношу нив!

І при тихъ словахъ добувавъ зъ кишені срібний годинникъ, цєбулатою формі, зъ намальованою рожею на циферблаті і зъ бронзовимъ ланцущомъ! І такъ і онімивъ зъ радости, а тітка Пелагія Петровна якъ не закривати на все горло:

— Цілуй руку, цілуй руку, паршивий!

Я ставъ цілувати руку хрестного батька, а тітка, давай далше заводити:

— Ахъ, батьку, Анастасій Анастасєвичу! Чи-жъ то годить ся поувати пестощами такого гультая! І ще що?.. годинникъ! Чи-жъ бж годенъ того, чи потрапить шанувати? Згубить бж его, цєнно розббє, або сружуть!

Увійшовъ отецъ, глянувъ на годинникъ, подякувавъ Анастасєвичу якось недбало тай покликавъ его до себе въ канцелярію. І чуя я, говорить отецъ немовъ самъ до себе:

— Коли ти, братчику, думаєшъ тымъ бдичити ся..

Та я довше не мігъ устояти на мйсці, завбєсивъ на себе годинникъ і побігъ чимъ скорше показати свій дарунокъ Давидові.

III.

Давидъ взявъ годинникъ, отворивъ і почавъ его уважно оглядати. Оан мавъ невычайні наклоні до механіки; безустанно носивъ ся зъ зєлзємъ, мідью зъ різними металами; обложивъ ся різними інструментами, і направили або навіть на ново змайструвати шрубу, ключ і т. н. було для него забавкою.

Давидъ обернувъ годинникъ кілька разівъ въ рукахъ і процідивъ крбазъ зуби (бж вказавъ бувъ скупий на слова):

— Старий... до нього... Зъ-вбди?

— Я скажамъ, що мені его подарувавъ хрестний батько.

Давидъ глянувъ на мене сїрими очима: — Анастасій?

— Такъ, Анастасій Анастасєвичъ.

Давидъ положивъ годинникъ на столі і одвернувъ ся плечима, не сказавши й слова.

— Не подобавъ тобї? — питаю.

— Нї, не то... Тільки я, на твоїмъ мйсці, не прийнявъ бж бж Анастасія ніякого дарунку.

— Дляого?

— Дляого, що бж чоловікъ — ледащо, а такому ледащому не годить ся за нічо бути відчужнимъ. Ще ему спасе Богъ скажи! Певно і въ лапу поцїлувавъ?

— Тітка казала.

Давидъ усміхнувъ ся, якось особливо, носомъ. Така то вже була у него привычка. Нїколи не смівъ ся въ голосъ, уважаючи смйхъ ознакою малодушности.

Давидові слова і усміхъ тяжко мене дбткнули. Такъ єсть — думаю собі, — Давидъ въ душі погорджує мною! Такъ єсть, я такожъ ледащо въ его очахъ! Онъ самъ нїколи не понижавъ бы ся ажъ такъ і не принавъ бы ніякого дарунку бж Анастасія!

Но що мені теперъ почати? Однати годинникъ? Неможливо! Я пробувавъ розмовити ся зъ Давидомъ, спитати его о раду. Но бж відповівъ мені коротко, що своіхъ радъ нікому не давъ і щоби я собі поступивъ, яє самъ знаю. — Якъ знаю?! Пам'ятаю, що я не спавъ тоді цілєннуку ночі, бжчює зъ гадками. Жаль мені було розтати ся зъ годинникомъ — я положивъ его на століку вото саміи подшши, і такъ то вже приємно і любі бж токотавъ... Але почувати въ серці, що Давидъ мною погорджує, (о тімъ і бесбдъ не може бути, вже-жъ, що погорджує!) се було для мене нестерпимимъ! Надъ ранкомъ готова вже була у мене рйшуча постанова... Правда, она коштувала мене кілька слєзъ, но я за те і заснувавъ і скоро лишъ пробудивъ ся, заразъ одягнувъ ся і виббгъ на улицю. Я постановивъ бдати свій годинникъ першому-ліпшому убогому, що попадєть мені на очи.

IV.

Я не потребувавъ нти далеко бж дому. Лежавъ я виббгъ на улицю, заразъ знайшовъ то, зачимъ глядівъ. Передъ мною опинивъ ся хлопчавъ, лйгъ зъ десяти, босонігий, одертий, — бж часто тягавъ ся по-підъ нашій бива. Я миттю скочивъ до него і, не давши очамъ-татись нв собі, нв ему, наставивъ ему годинникъ.

Хлопець витрїщивъ очи, одного рукою

тами. Але чи загалі інтелігенція рускою в потрібній хвилі спромагає на ту солідарність і енергію, що потрібна єсть до надання сил змаганню нашим? В політиці не рідше теорія, не рідше рішення, ніж в дійсності поняття о праві, а рідше сила і енергія, котрими сторонництво яке-сь або народ право своє підпирає. А чи робить се інтелігенція руска?

Як би коротко схарактеризувати поведінку наше в хвилях акцій-небудь акція політична, то з легким серцем можна би винути нам в очі, що до акції такої стають у нас поодинокі люди, поодинокі патріоти, а не ціла інтелігенція, не всі ті, що можуть і повинні приложити руку до діла. При тому не треба забувати і на те, що з підготовленням акції ми майже правильно обізнані. Русин галицький єсть ще завжди „познаний Русин“.

Ось головний наш порок. Трусливість або рівнодушність для справи рускою, той тяжкий порок, що обростає інтелігенцію руску чимраз в більших розмірах. Частинна інтелігенція рускою поводить ся у нас в останніх літах так, як би окликом єв було: „бери все, тільки мене не займай!“ А як шкода така рівнодушність і така трусливість інтелігенції впливає хоч би і на патріотичне та більше вже просвіщене селянство, о тім широко толкувати не треба.

Як би хто хотів заперечити правду мови слів, то я дошлю до нього факт, котрий довершить ся на очей наших останніми днями в радді державній при нагоді, коли посол о. Озаркевич ставив інтерв'ю в справі д-ра Савчака. Так дуже ясно об'явилась тоді трусливість і рівнодушність. А таких об'являє в хаті нашій дуже багато.

О скільки знов ми „познані“ при всякій майже акції, на те доставив нам доказ і останній вибор. Не підготовлено акції виборчої в слухання часу. Робилося більше прихвилью і на Божу волю. Сказано собі, що треба вибрати Русина, але він добре не вимощено дорогий тому вибор, ані не придумано всіх потрібних засобів, щоб без порушення достоїнства народного поставити на своїм.

А вже-ж що-до енергії, то та об'являє у нас завжди лиш спорадично. До акції врываються лиш поодинокі патріоти в посеред інтелігенції, громада коло себе мала кружок свідомого прав своїх селянства, борючись в справі як герої, але більша частина стоїть в амфітеатрі, опустивши руки, неначе тут розходилося не о добро всіх, а лиш о якийсь личний інтерес одиниці. На піддержання правди сен мого би брати докази всіх усюди цілими пригородами. Малодушності і несправності у нас стільки, скільки тяжких неudah на всякій полі нашого життя публічного. Шкода, що живемо вже 30 літ в конституційній ерї; шкода, що противники наші дали нам так багато і то добрих лекцій; шкода, що люди наш свідомо чи інстинктивно став поруч поодиноким своїм патріотам і з більшою як коли-небудь енергією домагаєсь прав своїх.

В другім письмі, позвольте Ви, пане Редакторе, подати Вам средства на усунення

заслони рота, як би з страху, щоб не опаритись, і витягнув несміливо другу руку. — На, бери! — говорю з посміхом — він мій, а тоб дарую его! Можеш его продати і купити собі... ну, чого тоб там треба... Бувай здоров!

Я всуваю єму динявину в руку і в чвалі пущаю ся до дому. Постоявши хвилю під дверима нашої спальні в відтхавши, я уявляю до середини і приступив до Давида. Він по-но скінчив убиратись і прачкував волосся.

— Знаєш що, Давиде? — почав я голосом, о скільки може, найпокойнішим, — я позбув ся Настас'євого годинника.

Давид тільки поглянув на мене і потягнув шийкою по виснах.

— Так, говорю усе тым самим спокійним тоном, удаючи байдужного. — позбув ся єго. Тут єсть такий хлопчина, дуже бідний, нужденний, так сь я єму дав.

Давид положи в шийку на стелу. — Най єго продасть — говорю далше, — а за гроші, що достане за него, він може собі купити що-небудь потрібне. Все таки за него біт щось достане.

— Ну що-ж? гарно! — промовив вбідня Давид і пошов до школи. Я збрав ся йти за ним.

— А коли тебе запитає, де ти єго подів? — звернувшись до мене.

— Скажу, що згубив, — відповім я недоволю.

Того дня не говорили ми вже більше про годинник, а все таки мені здавало ся, що Давид не тільки похвалив в душі мій учинок — во... до якогось м'яса... навіть похвалив мене. Се певно!

(Далше буде.)

того тяжкого лиха. Не хочу, щоб, сказано: розкривав рани, але цілющого з'явля не подав.

Невинуватий.

Гр. Ю. Андрасі.

В Волоській коло Рєки помер єногди оден з найбільших угорських, а заразом і австрійських мужів державних, чоловік, котрого життя і діяльність політична єсть в багатьох відношеннях цікава, тым більше, що наслідком тої діяльності єго єсть теперішній стан нашої монархії і відношення єї до заграниччя. Які ще дальші будуть наслідки тої діяльності, то порішати судба і то може вже в недалекий будучности.

Чоловіком тым був Юлія Андрасі, граф на Чік-Сент-Кіралі і Красній горді, уроджений 8 марта 1823 р. Скінчивши гімназію і студії університетські, вступив він скоро на дорогу життя політичного, бо вже в 1847 р. був членом угорського парламенту і належав там до ліберальної опозиції, котра домагалась незалежності Угорщини. Але незадовго по тім бо в 1848 р. відбулась революція угорська і Гр. Андрасі взяв в ній участь, і в битві під Швехатом був командантом одної відділу ополчення, а опісля засідав в Дебречині, в так званих „революційних конвентах“. Зв'язавши з тим як агент революції до Константинополя і старав ся нахилити Порту, щоб она виступила против Росії, котра обіляла була своє військо на Угорщину зробити там порядком. Так само старав ся Андрасі підмовити і Сербію против Австрії. По адукшенню ворожих військ Андрасі, як і багато других угорських майнатів, утікати за границю і похав до Парижа, де разом з Гр. Телемем і Кошутом належав до національного комітету революційного. Тимчасом в Австрії зробив єму суд в ваний процес і далі 22 вересня 1849 р. видав такий засуд: „Гр. Юлія Андрасі, роджений в Землі, лют 26 католік, нежонатий, бувший старший жупан землініського комітату і член палати павлов, обжалований 1 січня 1849 р. о головну зраду, неставив ся; але єму доказано, що він, як майор національної гвардії, брав участь в битві під Швехатом дия 30 жовтня 1848 р., що як жупан був революційну агітацію в своїх комітатах, що вдав бд революційного правительства як агента до Константинополя, а по дорож в червні 1849 р. старав ся підмовити правительством сербського князства против Австрії, а тимчасом бдйближати єї. Князявнина; що в сій ділі робив він як найхитріші плани і хотів конче переперити у Порту, щоб она признала єго і революційне правительтво, хоч би тым и в сама скомпромітувала ся, і старав ся спонукати єї найпоганішими средствами до ворожого виступлення против Австрії.“ Такий самий мотив наведено в засуді ще і 33 других товаришів Гр. Андрасіого а бдтак видано для всіх оден сибільний засуд: „Суд віваний признав одностайно, що всі они доустали ся злочинства головної зради і засуджує ся их на кару смерті через повисення, а имена их мають бути пработи на шибениці.“ По сьм засуді повисені катїяма Андрасіого на шибениці.

Тимчасом сидів Гр. Андрасі в Парижі і тут ворогував против Австрії та старав ся намовити Наполеона III і Віктора Емануїла до ворожого виступлення против неї. В сьм часі познайомив ся Андрасі з графинєю Катинкою Кедеї і оженив ся з нею.

В 1860 р. позволено Андрасіому вернутися назад до краю. Він прихав зарав до Угорщини і приступив тут до партії, котрої проводив був Деак. Андрасі виробив собі скоро велике поважання і довірє як у самого Деака, так и у всіх партій і єго вибрав вице-президентом палати послів. Коли опісля в 1865 р. розпочали ся угодові переговори з Угорщиною, належав Андрасі до комісії і комітету п'ятицатьох, що уклали стауляційні угоди. Він був той, котрий в той порі першій підняв гадку утворення гонведів. Переговори угодові ще вели ся, коли нараз відбулась війна з Прусами. До перва по війні закінчено переговори, Андрасі став президентом угорського кабінету і асистував цесареві під час коронації. За єго кабінету допущено ще угоду з Австрією, ухвалено в 1868 новий закон військовий і бддлено кравву оборону бдї армії; гонведи мали тепер бути вибїи то національним військом мадарським, а проца армія мала бути сибільна. Далше переведено угоду з Хорватією і засено Пограичне військо.

В ту пору займав ся Андрасі також дуже пильно заграничною політикою. Коли в червню 1870 прийшла вєсть до Пешту, що Гр. Байєт веде з Францією переговори, щоб сибільно з нею виступити против Пруссів, прийхав Андрасі зарав до Відня і в імени Угорщини спротивав ся тому рішучо. Се було отже причиною, що Австрія перестала збрати ся выдавши без потреби 60 міль на зброєння. В єю пору починає також позатож ворожого політики Мадаров против Славян австрійських.

По уступленню Гр. Гогенварта, а бдтак и Гр. Байєта став Андрасі 15 листопада 1871 австрійським міністром дїл заграничних і ослянув то, до чого бд давня стремив. Єго політика шла тепер рука в руку з німечкою, бо лиш через таку політику мав бд надїю забезпечити хосєв Мадарам. В вересню 1879 р. прийхав був до Відня єн. Бісмарк. Вєсьляко тогди говорили у Відні о сьїй гостяні німечкою кандлєра в падунайськїй столиці, але нїхто не мбг бдгдати, що тут радав бд Гр. Андрасіем. До

перва 3 лютий 1888 р. показав, що тогди заключав ся тєсний союз з Німеччиною, котрий підписано 7 жовтня 1879 р. и котрий єсть тепер обов'язуючий для обох держав. Заключенє сєго союзу було послїдним дїлом Гр. Андрасіого. Вже перед тым став бд тратити свою популярність а то головню за-дїя єго становища на берліньськїм конгрєсї по Сан-Стефанськїм мирѣ. На тім конгрєсї постарав ся Гр. Андрасі о то, що Австро-Угорщинї дано мандат окупувати Босну и Герцєговину. Мадарь були з тог дуже невдоволені, бо налякали ся, що через прилученє славянських кравів сила Славян в державі стане бдльша. Ёди бдтак наступала и сама окупация та в перших початках, головню через самого Андрасіого, котрий противав ся мобілізації значїйшої армії окупацийної, не удавала ся, став Андрасі дуже багато тратити на популярності и на послїдком видів ся змущеним в кблєк дїлв по підписанню союзу з Німеччиною подати ся до дїмїсії. По Андрасіем наступив бдтак бар. Гаймерле а по сьм теперїшній міністер дїл заграничних Гр. Кальоєк.

От єго часу не брав вже Андрасі участі в ширшїм життї політичнїм, лиш обмежив на участь в нарадах парламенту и сибільних делегаций. Послїдній раз промавлєв бд в комісії військовій в сибільних делегациях дия 5 чївтя м. р. Незадвог потім розбїслася вєсть, що Гр. Андрасі заведжував. Єму ставало чимраз гірше а дїкарї осудили остаточно, що на єго недугу, на якийсь новотвор в середнї не ма радї. Андрасі вихав опісля до Волоскої и там помер.

Вєсть о смерті Андрасіого зробила велике вражєнє на цїсарськїй дворї а цїсар и цїсарєва выслали зарав до вдовцї помершїм кондольційні телеграми.

Справа голодова.

Комітєти льовальні, на бдзну комітєту центрального, вже організують ся, а складає на надбелани листи зачинають ся збирати.

З Теребовлї доносєть, що з суми 15.000 зр., призначеної для того повтї (10.000 зр. позички и 5.000 зр. запомоги), має ся ужити 10.000 зр. на роботи при дорогах громадських, щоб тым способом не тільки дати заробок народу, але и утворити єсть дорож, важних під виглядом комунікаційних и стратегічних. Видїл повтївий подїлив цїлий повтї на 5 округів, именуючи для кожного округу свого бдпоручника, котрі мають пильнувати будови дорож и доносити, де, кому и в який спосбб треба прийти з помічю. Для роздана межї найбдїйших поршав видїл пов. закупити 300 кбрцїв кукурузи и 200 кбрцїв бульби, и утворив шпальєр повтївий на фільварку в Семенові, о 4 кілометри від Теребовлї, де в означенїх днях судити выдавати ся запомоги в натуралїях за квітм старосты, а на предложєнє бдпоручників видїлу. (Се процедура не конче добра и практична!) Далше постановив видїл пов. виймати з теребовельскої шаднїцї повтївової фондї убогих, повстакій з карт накладаних судами повтївовими и старостам, поршуми ся з тою шаднїцею, щоб давала селянам по 30 зр. позички на закупку папї, и постарати ся о фонди на будову дорож повтївових з Теребовлї до Ілавчї, котра має зачати ся ще перед вєсню. З статистичних дїнь, зображєних бдпоручниками повтї, показало ся, що з вбнєм вересня 1889 р. було в повтї копей 6.151 а тепер єсть 4.412, товару було 8.605 а тепер єсть 6.613, отже убуто 1.739 копей и 2.492 штук товару, котрі продано за безцїнь.

Тернопільскїй бддїл Господарського товариства предложив намїстникови меморіал, в котрїм зєрєтає увагу на такі потреби: 1) щоб чим єскорє признати опустї податків за шкоди бдї мшєй и посухи, закам народ за для улати податків попаде в ливарскї довг; 2) щоб опустити мшє бдї зїбжї и папї, привоженых з загранич на засїв и на домашній ужиток; 3) щоб побільшити стація єтерєв и давати отєри в бдльшїх числї поодиноким господарям; 4) щоб військовї власти продавали копї, призначєні на продаж, особливо коблї, безпосередно робілякам, а не за посередництвом торговельників-жидів; 5) щоб побільшено дотєпершїй подмога для господарських товариств на подєсєне годблї товару; 6) щоб властям бдльших господарств давано в бдльшїх скблїкості штучний навоз, котрий тї мали би звернути в 3 до 5 лїт, почавши бд року 1892; 7) щоб чим єскорє приступлено до експлоатації потажков соли в Калуші; 8) щоб обвизити перевозовї тарифи на сїльняцях для штучних навозів.

Цїкавий образек спосбу роздїлу запомоги голодової подає нам єдно писмо з повтї підгаєцького, з того повтї. де то запомога служила за средство агітація за кандидатурою посєсора Зарємбї:

„Змилосердїє ся и будїте ласкаві — пише автор писма — помїстити в Вашій газетї: якї люди забаракот запомогу в повтї підгаєцькїй?“

„От в сєлї Старбї Мїєтї найбогатшїй господар [сїлцїють наведєні именї] самї такі, що мають по 20—60 моргів поля, хати мурованї, добрі буданї, позабірали запомогу по 3 зр., а ще забєруть и кукурудзу, що має прийти за єго зр. Вбдїйшїй господар, що має худобу, бдстали по кавалку соли.

„В сєлї Юстиньцї дали запомоги 10 зр. жидови-арєндєрєв, котрий має кблєкнєтьє тисяч грошї и мшєлїтє уже з коршми перейти до двора на посєєю...“

„Так єго у нас дїлять тоту цїсарєву и кравву запомогу!“

І. Б.

В справі поратунку сблїю пишуть нам з сєла Дашави повтї стрїйського:

„Громада Дашава бдстала соли камїни з Вїлєчкї через ц. к. старосту стрїйське 1200 фунтв, а що худобї було записано 800 штук, а з 1200 фунтв соли уже в Дашаві зробилось менше о 400 фунтв — вїдай вага зїла! — то бдїй Дашавинє бдстала велику помбч — по фунтови соли.. Я уважю сєй поратункє такє як вїяким, бо остатній зарббник може собі дати раду на 8 або 10 крейцарїв, аби купити соли для одної корови. Тота помбч дорав така, як в магазинї соли стрїйської ради повтївовї, де жиди, котрим рада повтївова заарєндувала той магазин повтївовий, продаючи сблї додають по малєнькій пацї сїрнїчєв до двох гурманб, а з тої цїлї пацї дєдєв одєн сїрнїчєв засївєть ся! Мнєхodomь свазавши, бдїйні сєляннї не бдстанє там 10 топкє соли, як то вїдїти, хотє сєляннї потребув соли бдльше, бо мшєть, сарака, вєтї усе пбєнї травї. А на мшєцї жидюга жадає 11 або и 12 зр. за толку.

„Але вертаю до роздїлу соли. Якє сказано, в Дашаві вїдай вага зїла 400 фунтв, — се мала рбч, але з неї важна наука для тых повтїв, де єсть до роздїлу чи грбш, чи збжє, чи щї, начє. Кблєко то з того може пбїти на „вїдєтєк“: горьку, румь або варєнє цїво „комїтетовых“! Тому то дуже нам жалє, що польскї пави в сїмш не хотїли прєстати на то, щоб в комїтєтах по сєлах були свєщеннїкї та й давїли ся, аби дїяли ся справдїливостє. Тогди би уже обдїдало ся без „вїдєтєк“...“

Г.

З Гусєтянського пишуть нам: Акція в справі голодовї скінчилася у нас на розданню нужденної запомоги и соли, а хотїла повтї дїжє и гірше як вїдї бдїєнєний, о позичкї не чувати. Численнї депутация являють ся в староств за позичкою, и показує ся тепер наглядю похбжа сойму, що не прийняв вповнї вносєня п. Гурика. У нас толкують се тым, що бояли ся, щоб признанє до голоду не пошкодило сїнансованню пропїації, а сойму не скликувано другїй раз, щоб „дєструктивнїй елємєнт“ не впав на гадку, грбш, узєскаї з пропїації, обернути на позичку голодову. — Декотрі громади не хотїть позички, бо памятають на давнї позичкї голодовї, котрї єз причини невластивого поступованя були дорогї и прикрї. Отдають бдї позички и баламутять людей захланнї сєльскїй дук и жидбєскї ливарь, що чекають на заставлюванє поля и ловитку ливарєку. Було би отже дуже спасєнню народова єю справу пояснити. Чув-ємш що декан гусєтянскїй розбєлав бдзєву до духовєнства, щоб и оучало народ, перестєрїгало перед легкомудрими вїдєтками и взывало до ошадности.

З Бережанщини пишуть нам, що народ — рбч немовірна! — не хоче бдїрати запомоги, боячи ся в тмє якогось бдступу. Се характерує дуже довѣрє русїйського народу до hierarchii społecznej!...

Дописи „Дїла“.

З Самббрщини.

[Христїнєна крамниця в Сьлци самббрськїй.]

Наша поважана часопїсь „Дїло“ часто подає нам вїєти то о руху мажє рускинь народомь через такє уже численнї читальнї, то о розитку торговлї через закладанє крамниць руских по сєлах. Богато того добра не знаходимо в нашій Самббрщинї, — читальнє мало а крамницє ще менше, — тожє коли в Сьлци появилася крамниця, годїть ся менї бдї тмє подати звїєтку читачбїй публїцї рускїй.

Шляхотєї Сьлєць в Самббрщинї уже бдї 1861 року (тогдї був парохом б. п. Іларїй Ільєнскїй) вивзачав ся помбжє многими сєлами шляхотєскими тої околїцї. Громадяне-шляхта давню почувли ся Русинами, а при виборках Сьлєць уєє державє ся твердо, бддаючи свої голози на руского кандїдата, шляхта сьлєцкї не сїлємала свого дїяльнїм якимсь лєкїємством або підлотю, якє дєдє друга з тої околїцї. При тім Сьлєць розвивав ся и матеріально.

Перед кблєкома лїтама осїв в Сьлци, своїм рідомбм сєлї, п. Василь Сьлєцкїй, вєслужєний урядник, чоловік чєстний, розумний, з доброю волею и дїяльним. Сьлчанє вибрало єго своїм прєсєктєм и не пожалувало того, бо п. Вас. Сьлєцкїй потрудив ся уже не мало для своїх землякб. Сьлєць мав звыш 300 моргів запугєнїх корьїв — п. В. Сьлєцкїй упорядкував тую обшїр и нїя Сьлєць має лїсок, подїлений на сєкцї, и вже высєє Сьлчанам на опалє. Далше п. В. Сьлєцкїй показав добру волю до закупки домїєсального часта Сьлци и великого млына Ступинького, а хочє дїло не довершало ся, то таки ще не пропає. Сєго року з помісцї п. В. Сьлєцкєго утворєно в Сьлци крамниця. Крамниця побарє товари з фїлія „Народнїй Торговл“ в Самббрї. А чєстнї хосєв з крамницї призначєний на будову нової цєркви. В тмє особливо спомагають бдлого прєсєкта пп. Петро Туряньскїй и Базє Мавастєрскїй — помбд-

ний веде крамницю і вона розвиваєся дуже красиво. Панове шляхти так порозуміли до-бру свою річ, що ніхто не йде купувати до жидівських склепів, на котрих тут єе збуває, але все купують в своїй крамниці. Одного дня перед св. Вечером уторгувала крамниця в Св. Св. звыш сто зр. Крамниця вдоволяє ся дуже м'якими зскамі, а жиди замкнута свои склепи і самі вже купують в крамниці християнськбй.

Сльце показує, що добра воля, трудо-любивість і солідарність все переможуть!

Г. С.

Пояснення.

Допись в Підгайці, поміщену в 24 ч. „Дѣла“ в дн. 12 н. ст. лютого с. р., однося-чу ся до інтерпретації ч. Якова Яворського в Котузова в справі позички 10.000 зр., — на жадає Дирекція Банку Краєвого простую а виглядно доповню в той спосіб, що інтер-претант не жалував ся на Банк краєвий, котре має заступництво Банку краєвого, і на матадорів повтових, котрі роблять Куту-зовим трудності в затягненню той позички в причини виборів, — на що я інтерпрета-тора збдно з актами поясняє, що Банк Краєвий уже перед двома місяцями вислав промосу на тую позичку до Підгайці і що вигата зараз наступить, скоро лиш рада повтова в Підгайцях тую позичку за-рантує.

Позаяк тая недовладна інтерпретація в мові відповіди в „Дѣла“ дбстала до Кур'єра Lwow'sk-ого ч. 46, длатого прошу Свѣтлу Ре-дакцію того послѣднього о поміщені сего по-ясненія в Кур'єр-ѣ.

Львбв д. 19 н. ст. лютого 1890.

Арх. А. Савчанк.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

На вчерашнімъ засѣданні комісії буд-жетоной відбула ся нарада надъ податкомъ одъ горѣвки і цукру. Опозиція протівляла ся прелімінаровій правительствомъ сумъ 32 мѣл. 375.000 зр. доходу зъ податку одъ горѣвки, бо після ви переконанія та сума єсть за над-то велика; правдивий дохідъ буде мбгъ вы-новата ледви 31 мѣліонбв. Тому поглядыви протівлялись міністеръ фінансбв і пос. Абра-гамовичъ, котрі доказували, що позаякъ въ першій половинѣ 1889 р. вилынуло зъ то-го податку звышъ 16 мѣл., то въ другій поло-винѣ можна приняти за рѣчъ певну, що кон-сумція збѣльшала ся і длатого сей прелімі-наръ треба уважати за оправданий. Пос. Мен-геръ жалувавъ ся на то, що въ уплатѣ на лежитостей дѣють ся часто надужитя і що бувають часті дезавдація, що честнымъ про-мысловцямъ приносять велику шкоду. Комі-саръ правительственный заявивъ на то, що міністерство фінансбв ладить новий законъ карный о провнанхъ въ уплатѣ належитостей. Пос. Рутевскій доказувавъ, що консумція горѣвки въ Галичинѣ упала о 200.000 гекто-літрбв і промалывавъ за підвищеннямъ пре-мій експортныхъ.

При дебѣтѣ надъ податкомъ одъ цукру звернувъ пос. Менгеръ увагу на то, що коментентованье виробило штучну гіперпро-дукцію цукру, котра довела до того, що спе-кулянтъ нагромадили великій масы цукру і підвешають значно єго цѣну. Новый подат-токъ одъ цукру убавяє австрійскій промыселъ цукровый, а податкувати за то треба бблшос-ти ради державной і чеськимъ цукроварни-камъ. Фактомъ єсть, що одна часть австрій-ской консумції цукру, в. пр. въ Галичинѣ, покрыває ся транспортомъ зъ Угорщини, а причина того вѣ томъ, що таргетъ сельзанчй въ Угорщинѣ єсть дешевшій. По закрыті дис-кусіи принято обѣ позиція безъ змѣны (пода-токъ одъ цукру вѣ сумѣ 20,368.800 зр.)

Перша вѣсть о смерті гр. Андрасего на-спѣла до Пешту до цѣсарской палаты. Цѣ-саръ выславъ заразъ до вдовцѣ помершого кондольнацію телеграму такого змісту: Лю-ба граєине! Глубоко тронутый пишу тыхъ вѣдъ на стрѣлокъ до Васѣ, чтобы по причинѣ вашого незабутого мужа высказати мов най-высше сочувство. Одчуваю цѣлу величину сен-страты, яка дѣтнула Васѣ, бо вѣ помершбмъ, вѣ котрбмъ Вы оплакуете любимого мужа а бѣчна одного зъ найзнаменатѣльшхъ і найбѣ-льшихъ сыновѣ своихъ, сративъ і я мого лю-бимого друга, котрий надѣлений великимъ духомъ і правдиво лицарскимъ характеромъ бувъ довѣл лѣта однимъ зъ найбѣльшихъ мо-ихъ дорадникбв, а єго патріотичный заслуги, яко мужа державного, забезпечують єму тре-вале признанье вѣ цѣлбй монархіі. Некай Предвѣдчый усмирять Вашъ великій бѣль і бѣль дѣлон родины, котрый я подѣляю щиро переходуючи вѣ сердца память о погасибмъ зъ чувствомъ вѣдчности. Францъ Іосифъ.

Цѣсарева выслала зновъ таку телеграму: Засумована посылаю Вамъ выразы найгоря-чѣйшого мого сочувства. Родина Ваша утра-тила богато, але такъ само оплакує ту стра-ту король і бѣчна, що же до мене, то я у-тратила мого найбѣльшого друга... Бли-завета.

Звѣстный авантюристъ Нотовичъ, ко-трый недавно тому набравъ немало шуму тымъ, що прѣвѣзъ бувъ для французского ге-нерала Сосієрова вѣ Парижъ вѣ дарунокъ пра-поръ одъ якогось московского товариства, вы-ступивъ теперъ протівъ клеветъ російской пресы і написавъ писемо до редактора „Нов. Времени“ Суворина, котрому грозитъ на-вѣть процесомъ. Вѣ сѣмъ писемѣ выкрыває Нотовичъ дѣякі тайны, котрі, коли-бъ показа-лись правдивы, дали-бъ добрый доказъ, хто тѣ люде, що вѣ Россіі роблять політику і якими людьми они послугують ся. Нотовичъ доказы-

отже, що вѣ послѣднихъ часахъ завязало ся було вѣ Петербургѣ патріотичное товариство, котрого цѣлю було выдавати брошюры і до-вести тымъ спосбмъ до зближенія Франція і Россія. Редакторъ „Нов. Времени“ — наже Нотовичъ — знаєть о томъ товариствѣ лѣьше якъ хто небудь другій. За єго вѣдомостею вручено Дерульєдовѣ вѣ 1886 р. почетну чапу, а такъ само званъ бѣть о выданіи бро-шюры L'Alliance franco russe, котру хибно приписувано ген. Богдановичеву. Ното-вичъ каже отже, що бѣть єсть авторомъ той брошюры. Одно мѣсце вѣ нѣй походить одъ самого Суворина. Коли Богдановичъ попалъ вѣ неласку, обовязавъ Суворинъ Нотовича, чтобы бѣть не называвъ себе офіціально со-трудникомъ „Нов. Времени“. Далше доказы-Нотовичъ, що Суворинъ подавъ такежъ націян-ству до врученія ген. Буляжереву по-четной шаблѣ; бѣть хотѣвъ тымъ заявити свою подяку французскому генералову за то, що той приславъ єму важкой документъ, котрі Суво-ринъ предложивъ судивъ вѣ процесѣ Віл-льямъ. Прапоръ, котрый мавъ бути доруче-ный ген. Сосієрову, єсть дарункомъ товариства петербургскихъ і московскихъ патріотбв, але не бѣть (Нотовичъ) прѣвѣзъ єго до Пари-жа лишъ Кокленъ, котрый гостивъ вѣ Москвѣ. Нотовичъ каже, що бѣть прѣвѣзъ бѣльшѣ до Парижа і зробивъ визиту Сосіє-рову, котрый при сѣбѣ нагодѣ высказавъ свой жалъ, що не може того дарунку приняти, хи-ба що на то позволить міністеръ войны Фрей-сінгъ. Редакторъ „Нов. Времени“ одлекує ся теперъ одъ того всего і каже, що все то, що Нотовичъ вывѣляє, єсть чиста ложъ і нѣть бѣльше яєть лишъ політичный шантажъ.

Французскій посоль вѣ Лондонѣ Уадін-тонъ розговорювавъ мывушой недѣлѣ дов-шій часъ зъ лордомъ Салесбернѣмъ вѣ справѣ стрѣчи королевы Викторіі зъ пре-зидентомъ французской републики Карно-томъ вѣ часѣ єго подорожжя до Бель-гійи. Стрѣча наступить спосбмъ вѣ Па-рижѣ, де королева перебуває кѣлька дѣвѣв.

Становище Франція до звѣстной акції нѣмецкого цѣсаря вѣ справѣ роббтанбв єсть все ще неясне. Кажуть, що Франція робить зависяною свою участь вѣ нѣмецкой конфе-ренції роббтанбв одъ становища Англіі до сєя справы.

Зъ Софіі доносять до Pol. Corr., що грецкій патріархъ вѣ Константи-нополі передъ именованьемъ Фотія мѣ-трополитомъ вѣ Филипполі заступавъ болгарское правительство, ча оно годѣть ся на то именованье і доперва, коли прави-тельство дало збдно одвѣдь, наступила и-сталлация мѣтрополита вѣ Филипполі. Фактъ сей не єсть і безъ політичного значѣня, бо єсть то першій случай, що грецкій патріархъ вѣходитъ вѣ зисаны зъ кабинетомъ Стам-булова. Попередника Фотія мѣтроп. Іахима, котрого патріархъ нѣколи не признававъ, перевесено, позаякъ бѣть бувъ для болгарского правительства не конче одповѣдный. Нового мѣтрополита представивъ міністеръ вѣресо-ловъ Странскій дн. 13 с. м. кн. Ферди-нандова.

НОВИНКИ.

Державній субвенції. Міністеръ просвѣты при-зываетъ вѣ державныя фондбв субвенція за рѣкѣ 1889 отисмъ доповняющимъ школамъ промысло-вымъ: вѣ Бережанахъ 200 зр., Дрогобичі 500 зр., Ярославлі 400 зр., Коломыі 400 зр., Львовѣ (им. Берштайна) 300 зр., Новбмъ Санчѣ 600 зр., Пе-ремышлі 600 зр., Рѣшевѣ 550 зр., Станіславовѣ 600 зр., Тарновѣ 650 зр. і Краковѣ для чотирохъ школъ 1200 зр.

Ц. и. кр. рада здорова на засѣданні 11 н. ст. лютого с. р. рѣшила отей справы: одволя-ючи приняти предложеній планъ на будову по-вѣткового шпиталю вѣ Любачевѣ, пов. чешабо-ского, выгбтовлено шкѣцъ на такий шпиталь за взорець будовы; рѣшено односторонно, що патро-нови хирургіі, засудженому за злочинство зъ §§. 132, 197, 200 і 201 з. к., треба зборонити выконувати далшу практику і одобрити дипломъ патрона хирургіі; вѣ справѣ жерелъ вѣ Вур-кутѣ, пов. косбвского, рѣшено на разѣ перейти до дневного порядку зъ огляду на недоступность той мѣщевости; рѣшено ввесеня, якъ вздержати ширенє недугъ заразливыхъ черезъ спроваджу-вану стару одѣжъ зъ Угорщини до Галичины.

Товариство оцадности женщинъ вѣ Львовѣ выдало сими днями двѣ бозны до женщинъ рускихъ і польскихъ. Вѣ першій бозѣ, зазначивши, що для иотербѣльшихъ бѣдъ невжожа жертвовало 1000 зр., повѣдомляє, що для зблѣшенія такихъ жертвъ устроєть вѣ мартѣ с. р. вѣ Львовѣ великій базаръ зъ роббтъ жѣночыхъ. Всякі дари на продажу вѣ томъ базарѣ треба надосылати подѣ адресою: Чи-тальня для женщинъ ул. Галицка ч. 10. „Най-голка і шальце побѣдять тамъ, де завелъ вѣ сѣмъ роцѣ плугъ і коса“ — згадуєсь вѣ бозѣ. Вѣ другій писемѣ зарядъ товариства одѣ-ляєсь такими словами: Не прѣтихли нашѣй копѣ-лѣ: „до голки, Вѣ-нанѣ, до голки! Збѣрайте вы-робы вашихъ рукъ для зголоднѣлого люду вѣ Га-личинѣ.“ А отъ вже нинѣ ключомъ: „до пера, Вѣ-нанѣ, до пера!“ А таяну сердечну тыхъ одѣвъ заразъ посылано. Зарядъ товариства оцадности женщинъ рѣшивъ выдати збрѣе писемо выкло-но зъ творбѣ жѣночого пера. Короткі поезіі, образки, шкѣцы, розвѣдки, характеристики, афориз-мы, гуморески — все то буде помѣнене вѣ томъ выдѣвѣннѣмъ. Вѣ справахъ, дотычныхъ того вы-дѣвѣннѣства, треба односити подѣ адресою: Ко-мітетъ редакційный Товариства Оцадности жен-щинъ і Львовѣ, Ратушы; Комната торговельна.

Вѣ Львовѣ великимъ властѣтель заведе-ня купельного, бар. Брунничъ выдѣлавъ для себе вѣ дорожѣ рекурсу до міністерства право накладати і стлгати податокъ подѣ назвою „таксы купельной“ одъ замешкующихъ постійно вѣ Львовѣ ремѣс-никовъ і промысловцѣв. О той справѣ була участъ

загадка, а що она правдива, стверджує се дописъ Кнѣжа Л. в. такого змісту: Дн. 9 н. ст. люто-го була депутатъ зъ Львовѣ на авдіенцію у на-мѣстника і поднесла жалобу, що о змістѣ орече-ня, котрымъ накладєсь на нихъ обовязокъ пла-тити податокъ дѣдичевъ, не повѣдомлено интере-сованныхъ, хочъ рескриптъ міністеріальный выданъ вѣ той справѣ ще 21 сѣчня 1889 р., але про-сто заряджено протівъ нихъ езекуцію і тымъ спосбмъ не можутьъ далше боронити своего пра-ва. Заведенє купельное подає, що ремѣсники і купцѣ вѣ Львовѣ мають заробокъ выключно лишъ вѣ часѣ сезону одъ гостей купельныхъ, але се минаєсь зъ правдою, бо громада Львовѣ, числяча до 4000 людей, сама потребує власныхъ ремѣс-никовъ і купцѣв. Зъ подальшихъ сторбъ нѣть вѣчого не заробляє одъ гостей, бо вѣ заведено все конфіскують принесеній на продажъ артикулы поживны, жадаючи оплати 5 зр. такы.

Вѣ Борщевѣ взялись перевести найжизненнѣй-шу квестію для мѣста, о. є. заосмотрити мѣсто вѣ воду до пѣти. Вѣ Борщевѣ єсть лишъ одна кир-ница і то вѣ глубокомъ ярѣ а жидбвскій „водо-возъ“ розвозять воду вѣ бочкахъ і кажуть собѣ платити за бочку воды по 10 кр. Такий выдатокъ вынесе значну суму на мѣсяцъ, а на случай огня нема ратунку, бо рѣка бѣдлана на два кмѣле-тры. Теперъ закуплено зяряду на весну зачнутъ ся роботы. Будуть устроєны три збѣрннѣ воды вѣ рѣзныхъ точкахъ мѣста, доставляющъ вѣ-рѣ по 50 гектолѣтрбв воды.

На будову руского театру зложили вѣ Львовѣ гости у о. Криничкого вѣ Вобятинѣ 22/22 зр., до чого причинивъ ся п. Гебултовскій, завѣдатель добръ Тартакова даткомъ 5 зр.

На вѣсьмо п. Ив. Лебедовича вѣ Полоничахъ по промовѣ п. Дмитерка збѣрано 15 зр. 91 кр., котрі призначено на будову руского театру і на бѣдну молодѣжъ школьну руской гимназіі.

Науку гімнастики загадало завести міністер-ство просвѣты яко обовязковий предметъ вѣ гім-назіяхъ. Проектъ закона має предложити радѣ державной.

Консулъ російскій вѣ Бродяхъ, Ебергардъ, име-нованій генеральнымъ консуломъ вѣ Мемлю. Е-бергардъ бувъ довѣл лѣта вѣ Бродяхъ і мавъ симпатію мѣжъ тамошними купцами.

Комітетъ Институту руского товариства педаго-гічного подѣ покровомъ с. о. Николая у Львовѣ ул. Театинска ч. 19 складає сердечное спасѣ-бѣ за надбавані дари Вл. Добродѣль: п. Іос. Шведзин-скому, судѣ вѣ Льбску, за 1 зр.; о. Мих. Лад-жинскому зъ Березки за 1 зр.; п. Іос. Вѣлякови бурмістрови мѣста Льбска за 60 кр.; п. Ив. Бар-нѣ учителя вѣ Льбска за 50 кр.; п. Мих. Сѣн-чакови, канцѣлѣстѣ вѣ Льбска за 40 кр.; п. И. Гуляеву, урядничову почтовому зъ Вѣднѣ за 2 зр.; о. Атан. Юркевичеву зъ Сухорѣчи за 50 кр.; о. Петрови Петричкомъ за 1/50 зр., призыварныхъ на празникъ вѣ Николаевѣ; о. Титови Ковальско-му зъ Спасова за 2 зр.; пани Еміліі Присташе-вой зъ Махнобѣ за вѣнецъ грѣббв і три гуски; пани Сидоніі Струминской зъ Скварявы за пле-сканку масла і вѣдника.

На основанье бібліотеки товариства взаимной помощи дѣловъ гр. к. епархіі станіславовской на-дослали Хв. товариства „Просвѣта“ 99 книжокъ а им. М. Качковскаго 131 книжокъ своихъ вы-дѣвъ, за котрі то щедры дари складаєсь тымъ товариствамъ сердечну подяку. — За выдѣль Вис. Фацѣвичъ, архидіаконъ, предсѣд.; Адв. д-ръ Гучинскій, секретаръ.

О. Евгенийъ Гузаръ, выдѣвецъ „Житя Святыхъ“ о-повѣще: „На чисельній запытанія, коли зачнєсь розсылка „Житя Святыхъ“, маю честь повѣдоми-ти П. Т. передплатникбв, що зъ причини одъ мене незалежкою не може се скорше наступити, якъ при конці сего мѣсяця“.

Вѣ Цвѣневѣ коло Рожнѣтова відбуло ся дн. 16 н. ст. лютого с. р. незвычайне торжество: вѣнчанье неовѣтки Ольги Доббшъ (передъ тымъ Гершъ) зъ честнымъ писемнымъ паробкомъ О-лексею Ношиномъ. На се вѣнчанье, устроєне дуже зручно цѣльскими легіями, прибуло значно чи-сло интелігенція і народу зъ околищъ. Весѣлье справлявъ щирый народолоубецъ учитель п. Николай Камаръ вѣ своей хатѣ і своимъ захо-домъ.

Зъ цѣсарского помилуванія і дарованія кары вѣ-нчаль припадає на заведеня карній у Львовѣ 7, Стані-славовѣ 10, Висоци 5, на жєньске заведеня кар-не у Львовѣ 8.

Комітетъ, що займаєсь ся урядженьемъ вечернѣвъ вѣ комнатахъ товариства „Русна Бѣсѣда“ у Львовѣ по-чуваетъ ся до милого обовязку зложити на сѣмъ мѣ-стѣ сердечну подяку Вл. Особамъ, що зволили своими доброхотными трудими і жертвами при-йти вѣ помощь комітетови, чимъ причинились до звеличєня згаданныхъ вечернѣвъ. Складає именно подяку Вл. паньству проф. Шухевичамъ, пани проф. Танчаковской, пани Лисецкой і пани Вѣ-линской, рѣвно-жъ пани Волинской за безкори-стовне одступленє цѣлбв для украшенія салѣ.

Комітетъ.

Вѣ трибуналѣ касационномъ вѣ Вѣднѣ рѣшено дуже цѣкаву одну справу. Передъ бережанскимъ су-домъ стававъ молодой паробокъ обжалованый о побитѣ матери. Прокураторія поднесла той фактъ до значєня злочинства. Але коли при розправѣ выявило ся, що мати перша побѣла сына, а онъ ажъ опосля пхнувъ єи такъ сильно, що розбила собѣ случайно голову о край скрѣпѣ, выдано за-судъ, увольняющій обжалованого одъ закиду зло-чѣства а засуджующій єго за провину протівъ пошанованія родичѣвъ на 6 дѣвѣ арешту. Обжа-лованый прѣвѣзъ засудъ але прокураторія зробила одкликъ до трибуналу. Трибуналъ од-кинувъ одкликъ прокураторіі а вѣ додатку ще і увольнивъ обжалованого одъ закиду провинъ за котру мавъ одсидѣти шѣсть дѣвѣ.

Вѣ справѣ Шиманьского, котрого льббвскій судъ карний подѣла вердикту судѣвъ присяжныхъ за-судивъ за убійство женщины на 7 лѣтъ вѣзничѣ, одкинувъ трибуналъ касационный вѣ Вѣднѣ жалобу неважкости льббвского прокураторіі.

Выдѣль читальнѣ вѣ Пойѣ получаетъ ся до ми-лого обовязку высказати правдиву подяку това-риству „Просвѣта“ за даровані книжочки мыву-шого року вѣ значимѣ числѣ, бо звыжъ 80.

Хв. товариство „Просвѣта“ удѣлило читальни вѣ Сѣвѣ калуской до 50 книжочекъ даромъ і

за сѣй щедры даръ складає прилюдно сердечну подяку! — Выдѣль читальнѣ.

Выдѣль тов. „Академічна Громада“ вѣ Краковѣ складає сердечну подяку Вл. пп.: Игн. Жултов-скому зъ Кракова за даръ 5 зр. і А. Грозикови ц. к. надіоручникови зъ Нового Санча за даръ 2 зр.

Краковѣ числѣть посля найновѣйшихъ выка-збъ тамошного бюро статистичного 76,393 меш-канцѣвъ, а вѣ томъ числѣ 6,267 войска.

Новы куверты грошей выгбтовлюють ся заря-домъ почтовымъ на зарядженє міністерства тор-говлѣ. Новы куверты що-до своего формата такі самі якъ теперѣшній урядовы куверты грошей, але рѣзнять ся одъ нихъ лѣпшимъ паперомъ, сильнѣйшимъ гумованьемъ, і дрбѣйшими зуб-цами на закладкахъ, а вѣ конці і тымъ що на о-бохъ мѣсяцѣхъ до печатанія єсть вырѣзокъ окру-глый подклееный рапавымъ паперомъ. На кувер-тахъ будуть выпечатані слова по нѣмецки і вѣ другбмъ якбмъ языкѣ, а то: по руски, польски, чеськи, иллїріски, италїански, словенски і ру-муныски. Новы куверты выдадутъ ся тогдѣ, коли вже выйдуть стары куверты, бо не будуть вы-мѣняватися стары куверты за новы.

Дрбѣй вѣсти. Дн. 16 н. ст. лютого відбуло ся вѣ Полоничахъ вѣнчанье укбнченного богослова п. Ив. Лебедовича зъ паниою Е. Красичкою.

Надѣслане. ДЛЯ ГЛУХИХЪ.

Особа, що выльчилась простымъ средствомъ одъ 23-лѣтної глухоты і шуму вѣ ушахъ, готова омысь того-родства по имени переслать даромъ всѣмъ балажущимъ. адре-а I. H. Nicholson, Wien IX., Kolingasse 4.

Надѣслане.

Недуги жолудка.

Диспенсія і але травленье появляють ся ча-сто. Они наводятъ бѣль головы, велику утому, ме-лнхолью, заднєнье, колики вѣ жолудку, бракъ а-петиту, бѣль вѣ грудяхъ, симпатетичный недуги серд-ца, загальне ослабленє і ступенье. Зопозвана печѣнка і нерки лучають ся майже у всѣхъ слу-чаяхъ диспенсії і недугъ жолудка. Средство та-ке, якъ Варнера Safe Cure, котре привертає нор-мальне дѣланье тыхъ органбв, сейчасъ поможе і змбнитъ жолудокъ а усуне всѣ згадані новы недуги.

П. Адамъ Массанъ, учитель вѣ Тормошѣ, комитату нѣтранского вѣ Угорщинѣ, пише: Вар-нера Safe Cure помогло вже ту многимъ людямъ і можна єго якъ найбільше поручити.

П. Бернардъ Фрайборгеръ, урядникъ збъ Льво-ва, пише: Коли я нездужавъ кѣлька лѣтъ на жо-лудокъ і уживавъ многихъ лѣкбв і ередствъ а не бачивъ нѣякой польы, то я выздоровѣвъ че-резъ Варнера Safe Cure.

Варнера Safe Cure єсть посля мого переосвѣ-дченія одинокимъ средствомъ, котре приносить по-мбчъ для людского организмъ.

Варнера Safe Cure можна купити по 2 зр. за флашку по бблше звыснѣмъ аптекахъ. Головной складъ: Salvator Apotheke in Pressburg.

Посмертнѣ — оновѣстки.

Григорій Гойданъ, офіціалъ департаменту ра-хункового дирекції скарбу, померъ у Львовѣ вѣ 45 роцѣ житя. Похороны відбулись нинѣ. Вѣчна єму память!

Наука, штука і литература.

Ч. 3. „Зорѣ“ мѣстѣть: До свѣтла, оновѣда-нье Ив. Франка. — Сирота, стихъ. — Пригода на водѣ, образокъ Тороньского. — Аллугара, стихъ. — Історія літературы руской. — Войчи-на. — Замѣтки бібліографичны.

Ч. 3 Зеркала мѣстѣть: Стихи: Радуй ся Ру-си; Путешествіє Вонзы; Идеалы руского актора; Афоризмы; Апоетрова; Не сповнѣній обѣщанія; Wiadomem publicyście; Скорый авансъ — Ама-на Мардохея; Добра потѣха; Argumentum ad ho-minem і кѣлька дотепнѣвъ прозою. Цѣле се число переповнене дотепомъ і гуморомъ, по бблшой части на тѣлѣ політичнбмъ, — а иллюстрація на послѣдній сторбѣ представляє: „Вѣ політичній реставрації заставленій два столы: польско рускій і чєско-нѣмецкій“.

З Історіі публичного вихованія в сучасній Европѣ. Ціна 10 кр. Накладомъ Ивана Франка. Подѣ та-кимъ заголовкомъ появиласъ 5 книжочка выдѣ-ництва „Літературно-наукова бібліотека“ і дѣ-лѣть ся на двѣ части: I Наука теологічна в за-хѣдній Европѣ — М. Драгоманова; II Програма початкового курсу історіі релігій проф. Фанъ Га-меля.

Зъ нѣвѣстнымъ числомъ розсылає ся „Цѣ-некъ сѣмєнъ Н. Волинського“.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдєнь 20 лютого. Комісія зєльзнича ухвалила резолюцію, звывающую правительство, чтобы оно обняло зєльзничу Кароля Людвика вѣ зарядѣ державы заразъ по поставленю дру-гого шляху на сѣй зєльзничі.

Берлинѣ 20 лютого. Всякій вѣсти о у-ступленю кн. Бисмарка і о єго непорозумнѣю зъ цѣсаремъ, суть безосновны. Шведске пра-вительство одповѣло, що возмѣе участъ вѣ конаеренції роббтанбв.

Пештѣ 20 лютого. Нинѣ вечеромъ будо-тѣло Андрасего привезено до столицѣ. Гр. Кальноки, мін. Каляй, шефъ секції Сѣдєній прѣхали тутъ зъ Вѣднѣ на похоронѣ. На всѣхъ публичныхъ будынкахъ а навѣть і на многихъ частныхъ повѣвають чорный хоругвы.

Брукселя 20 лютого. Власті белгійскій выдѣлили звыжъ тысячу соціалістичныхъ вы-борцѣвъ зъ Вестфаліі, котрі схотѣли схова-тись передъ поліцією на белгійской сторонѣ і нарядитись тамъ надѣ выборами.

Выказъ складанныхъ жертвъ.

— Комитетъ Общества „Русскихъ Дамъ“ уважаетъ своимъ приятнымъ долгомъ сердечно подакувати всѣмъ П. Т. взявшимъ участіе въ устроении дна 6 н. ст. лютото вечерку зъ тапцями, а именно высказуе всенародно свою горячу подяку тымъ П. Т., що своими надатками зводили побольшити дохѣдъ зъ того вечерку, а то ВПресов. матрополитови Сильвестрови 10 зр., д-рови Добрянскому 9 зр., крпд. Билинскому 5 зр., Трухмеву зъ И-ворова 5 зр., д-рови Кт. Кнѣвичу 4 зр., п. Гойвановичу 4 зр., Т. Крушельницкому зъ Пад-зорной 2 зр. 50 кр., пани Марковой 2 зр., крпд. Павликову 2 зр., Ильницкому 2 зр., д-рови Ко-марницкому 2 зр., п. Паарови 2 зр., о. д-рови Сар-ническому 2 зр., о. Билинскому зъ Стрѣльскъ 2 зр., о. Красицкому зъ Дернава 2 зр., о. Сабатови зъ Рѣчки 1 зр. 50 кр., проф. о. Ленкову 1 зр. 40 кр., крпд. Кобылянскому 1 зр., о. д-рови Мыш-ковскому 1 зр., о. С. Городецкому 1 зр., о. крпд. Карачевскому 1 зр., о. М. Тандюкови зъ Пенякъ 1 зр., п. Л. Ронцкому 1 зр., пани Козакевиче-вой зъ Угнова 1 зр., п. Курловичу зъ Равы Рускои 1 зр., о. И. Гматрику зъ Самбора 1 зр. — разомъ 67 зр. 40 кр. Комитетъ дякуе дальше Хв. упр. совѣтови „Народного Дому“ за одступ-ленье салъ; Хв. Ставропигіскому Институту за бесплатне печатанье записокъ; всѣмъ П. Т., що приняли обязанности господарствъ и господинъ, всѣмъ П. Т., що належали до мужеского комитету; пп. Федоровичу и Дембицкому за знамените аран-жованье танцями; полковникови 80 полку пѣх. п. Бенцлеви за значне зниженье цѣны за оркестру; капелмайстрови п. Фридрихови за управу орке-стра; фріи „Ф. Гастъ“ за одступленье даромъ де-кораций, и взагалъ всѣмъ беручимъ участіе въ томъ вечерѣ. — Комитетъ.

Розкладъ вѣзды на залѣзничныхъ доріахъ.

важный день 1 ноября 1889

Цѣль: любезного добродѣтели.

Одходить до Львова:

Въ напрямъ до Стрыя: 1) До Стрыя, Хирова, Стружа Лавочного, Мункача, Буда-Пешту, Станиславова и Гусятина похѣдъ особый о 5 год. 50 мин. зъ рана. — 2) До Стрыя, Хирова, Сухи о 10 год. 20 м. передъ полудни. — 3) До Стрыя, Хирова, Сухи Лавочного, Мункача, Буда-Пешту, Станиславова и Гусятина о 8 год. 45 мин. вечеромъ.

Въ напрямъ до Станиславова: 1) Похѣдъ особый до Станиславова, Черновца, Сучавы, Яссы, Бука, рещу и Гусятина о 9 год. 16 мин. передъ по-луднемъ. — 2) Похѣдъ особый до Станиславова, Черновца, Яссы и Бука рещу о 4 год. 25 мин. по полудни. — 3) До Станиславова, Гусятина, Черновца и Сучавы о 10 год. 13 мин. вечеромъ.

Въ напрямъ до Равы Рускои: 1) Похѣдъ особый до Белзца и Сокаля о 7 год. 43 мин. рано.

Приходятъ до Львова:

Въ напрямъ до Стрыя: 1) Похѣдъ особый зъ Буда Пешту, Мункача, Лавочного, Сухи, Хирова и Стрыя. о 8 год. 26 мин. рано. — 2) Похѣдъ особый зъ Сухи, Хирова, Стрыя, Гусятина и Станиславова о 3 год. 36 мин. рано. — 3) Зъ Буда Пешту, Мункача, Лавочного, Стружа, Хирова, Стрыя, Гусятина и Станиславова о 12 год. 8 мин. въ ночи.

Въ напрямъ до Станиславова: 1) Похѣдъ особый зъ Сучавы, Черновца и Станиславова о 6 год. 55 мин. рано. — 2) Похѣдъ особый зъ Бука рещу, Яссы, Черновца, Гусятина и Станиславова о 2 год. 25 мин. рано. — 3) Похѣдъ особый зъ Бука рещу, Яссы, Черновца, Гусятина и Станиславова о 8 год. 5 мин. вечеромъ.

Въ напрямъ до Равы Рускои: 1) Похѣдъ особый зъ Сокаля и Белзца о 5 год. 21 мин. по полудни.

Плякаты розкладу вѣзды на шляхахъ залѣзничъ державныхъ въ Галичинѣ одержати можна на каж-дой стациі по цѣнѣ 6 кр.

Д-ръ Стефанъ Федакъ

отворитъ
адвокатскую канцелярію
у Львовѣ 3357 8—80
подъ ч. 3 пляцъ Капітульный (рогъ Ринку ч. 23).

Окулисты

Д-ръ В. ГЕЗАНІЪ

б. слезъ-ассистентъ и операторъ на клінічѣ оку-листичѣй проф. Фухса у Вѣднѣ, мешкае при ули-ци Третьего Мая (Масаровской) число 7 (де ц. к. Староство) и ординуе одъ 10—12 и одъ 3—5.

Матеріи на убраня

Перувиенъ и Доскинъ для Впр. Духовенства приписанъ матеріи для д. к. униформы урядничихъ, также для ветерановъ, сторожи огневой, гимнастиковъ и на лѣбрію, сукна на бѣздрѣ и столы до праны, гуны также непромакаемъ на одежи ловецкы, матеріи до праны

пледы до подорожъ одъ 4—12 зр. Все то дешев-ше якъ денеде а лишь найлучшій и наймоцнѣй-шій якості.

Joh. Stikarofsky въ Бернѣ.

Найбольшій складъ сукна въ Австро-Угорціи. Вѣдрѣ даромъ. Для крафтѣхъ велми обильнъ и дуже гарнй книжки зъ взорцами. Послѣднѣе по-надъ 10 зр. платнѣй. При моѣмъ сталомъ складѣ на 200.000 зр. и при моѣмъ всеобщемъ интересѣ розумѣе ся, що многіи рѣштки лишаютъ ся, а що не возможно зъ нихъ высылати взорцы, то я при-нимаю такі рѣштки назадъ, вымѣняю, або звер-таю грошѣ. Краску доготу, цѣну треба подати при замовленіи рѣштокъ.

Кореспонденцію по нѣмцки, угорски, чеськи, польски, италіянски и французски. 3370

Курсъ Львовскій

зъ дня 19. л. лютого 1890.

Акція за штуку безъ купона	Плат.	Жад.
Зелѣз. гал. Кар.-Людв. по 200 зр. м. к.	187 75	192 —
Зелѣз. Львов.-Чернов. по 200 зр. а. в.	231 50	234 50
Банку гипот. гал. по 200 зр. а. в.	303 —	308 —
Банку кредит. гал. по 200 зр. а. в.	—	216 —
Листы заставнѣ за 100 зр.		
Банку гипот. гал. 5% а. в.	101 50	102 50
Банку гипот. гал. 5% а. в. выльос. зъ 10% прем.	105 90	106 90
Банку кравого 4 1/2% а. в. льос. 51 л.	98 50	99 50
Товариства кредит. гал. 5% а. в.	101 —	102 —
Товариства кредит. гал. 4% а. в.	97 —	98 —
Товар. кред. гал. 5% а. в. льос. 37 л.	101 —	102 —
Товар. кред. гал. 4 1/2% а. в. льос. 41 1/2 л.	94 40	95 40
Товар. кред. гал. 4 1/2% а. в. льос. 52 л.	99 60	100 60
Товар. кред. гал. 4% а. в. льос. 56 л.	93 50	94 50
Листы довѣжнѣ за 100 зр.		
Гал. Зав. кред. сел. 3% а. в. (давн. 6%)	55 —	58 —
Гал. Зав. кред. сел. 2 1/2% а. в. (давн. 5%)	46 —	49 —
Общ. роль. кред. Зав. 6% льос. въ 15 л.	—	—
Облиги за 100 зр.		
Инденизац. галицкѣй 5% м. к.	104 25	105 25
Галиц. фонду припаянъ 4% а. в.	91 60	92 60
Комунальнѣй Банку крава. 5% 1 эмис.	100 50	101 50
Позички крава. зъ 1883 по 6% а. в.	104 —	106 —
Позички крава. зъ 1883 по 4 1/2% а. в.	97 23	98 23
Льосы:		
Мѣста Кракова	23 —	25 —
Мѣста Станиславова	—	33 —
Монеты:		
Дукаты цѣсарскы	5 56	5 66
Няполеондоръ	9 42	9 52
Польмимарья	9 65	9 75
Рубель сѣрый	1 32	1 42
Рубель паперовый	1 27 1/2	1 29 1/2
100 марокъ нѣмецкыхъ	57 63	58 55

Поручаея ГОТЕЛЬ ВАРШАВСКІЙ HOTEL WARSZAWSKI

подъ числомъ 5 пляцъ Бернардинскій у Львовѣ (коло ц. к. намѣстництва, уряду мытового и винныхъ, била ц. к. генеральнѣйш. команды).

Готель має 50 комнатъ на 40 чиселъ подѣленныхъ по цѣнѣ одъ 60 кр. зъ постелею ажъ до 3 зр. за добу. За побутъ на 7 днѣвъ опускаея зъ цѣнъ значный оупустъ. За насѣмъ мѣсячно платитъ ся постелею и услугою одъ 12 зр., 15 зр., 18 зр., 21 зр. до 60 зр.

ТРАМВАЙ (кошня залѣзничнѣ) веде ажъ до готелю Варшавского.

Реставрація дома по цѣнахъ якъ найумѣренѣйшихъ.

3381 15—20

Зъ поважаньемъ ЗАРЯДЪ.

Основанный въ роцѣ 1847.

Торговля и Складъ Винъ ЛЮДВИКА ШТАДТМИЛЕРА

у Львовѣ, улица Краковска число 9.

поручае:

Старѣ вина угорскѣй дѣлчичѣй и натуральнѣй вина столовѣй одъ 42 кр. бут.

Знаменитѣй Старки, Житкиевки, Румъ и Аракъ de Goa.

Старѣ Меды бут. по 1.00 1.50 2.50
зъ лѣт. 8 лѣт. 15 лѣт.

Оригинальнѣй вина шампанскѣй и правдивѣй Конякъ французскѣй першорядныхъ домѣвъ.

МАЛЯТА бут. по 1-50, 2-00, 2-50, 3-20, 6-00
и 7-50 зр. 2849 133—?

МАЛЯТА БѢЛА бут. по 2-00 зр.

Цѣнники на желанье даромъ и оплатно.

Означенный на выставѣ гигиеничнѣй оубѣдѣмъ за старѣ вина

„СЛАВІЯ“

банкъ взаимныхъ убѣдѣнъ въ Празѣ.

Убѣдѣчайте будынки и збѣжа!

Мало такихъ лѣтъ, чтобы рѣшнѣй безъ всякихъ ударѣвъ еле ментарныхъ мѣтъ дочекаея живнѣ; а дождѣе ихъ, якъ великимъ вищѣемъ для него есть огонь, который не лишь его будынки но и все его надѣю, збѣраный хлѣбъ ему въ колышкахъ хвильки забирая и обѣрае въ поплѣ.

Такимъ нещастьемъ притѣвленный рѣшнѣй цѣломъ збѣдѣе, на коли онъ не постараетъ завчасу еще о насѣжити охорону для своего майна зааскураваньемъ въ ретельнѣйш. заведеніи.

Небезпеченство огню, яке пменно въ осени въ тѣсно забудованыхъ селахъ и будынкахъ переповненыхъ всякими запасами есть вели-ке и накладе на каждого правого господари, дѣлающего о добро свое и своен родины, пыльный обовязокъ, не лишати своего майна безъ аскураціи.

Для господарствъ подае добро охорону осоеенно банкъ взаим-ныхъ убѣдѣнъ „Славія“, который совѣстно и заразъ ликвиди-шкды при помощи двоухъ мужѣвъ доверѣя, зъ которыхъ одного самъ пошкодованный выбирае, при чѣмъ „Славія“ шкды въ цѣ-лости и заразъ вынагороджуе.

Въ загалъ „Славія“ стараетъ подавати своимъ членамъ що разъ болѣе користей и зобовязана свои напротивъ членѣвъ якъ наисо-вѣтѣйшѣе сповинти.

За дуже умѣрновану оплату убѣдѣнъ „Славія“ не лише будынки, аныряди господарскѣй, худобу и т. д., але на часъ довольный, уже одъ 3 мѣсяцѣвъ почавши также запасы збѣжа и напу въ забудо-ваныхъ, оборотахъ и стгыртахъ.

Не повинѣтъ бы проте пѣхто позбѣтати безъ убѣ-дѣченя, при такъ частыхъ и великихъ пожарахъ, при такъ рѣзкомъ небезпеченствѣ и такъ подуналомъ станѣ экономичномъ цѣлого краю, подѣ велми користными условиями аскураціи, яки дае „Славія“.

!! Убѣдѣчайте же будынки безъ перерзы и збѣжа хочъ на часъ милѣтѣвъ !!

Внесени до убѣдѣченя приймае Головна репрезентація банку „Славія“ у Львовѣ, улица Коopersка ч. 5 и кожде мѣсяце Заступни-ство того банку. 3074 (21—?)

Головне заступниство бан. „Славія“ у Львовѣ.

Вдова по уряднику почт., Русанка, донька свя-щенника, середныхъ лѣтъ глдитъ мѣсяца господинѣ въ домѣ свя-щенничѣмъ. — Влизшой информа-ціи можна засягнути подѣ адре-сове: М. Ф. poste restante Бы-шѣвъ.

Найлучшій
Берненскій сукна
поручае по цѣнахъ фабричныхъ
Feintuch-Fabrik
Siegel Imhof
in Brünn.

На порѣже весняне або лѣтне
убранье мужеске
выстане 1 купонъ довготы 3-10
метр с. в. 4 вѣдѣн. лѣктъ.
1 купонъ коштуе
зр. 4-80 зъ звичайной
зр. 7-75 зъ доброй
зр. 10-50 зъ лѣпшой
зр. 12-40 зъ найлучшій

правдивѣйш. вонны овечѣй.
Одѣтакъ можна дѣстати въ вели-комъ выборѣ: шовкомъ перет-канъ, камланы, сукна на пер-чаткеры, пальмеретонъ и боа на плащѣ зимовѣй, гуны для стрѣль-цѣвъ и окономѣвъ перувиенѣе и тоскинѣ на убраня салоновѣй, приписанъ сукна для урядничѣвъ даючи ся прати полотенца для мужчинъ и хлопцѣвъ пѣсковъ ма-3366 теріи и т. п. 1—40
Ручитъ ся за добрый товаръ и докладну доставку.
Взѣрѣ даромъ и оплатно.

Рѣдка нагода

Задля перенесеня моего склада одѣтокъ зъ улицы Галицкѣй ч. 8 на пляцъ Капітульный ч. 3, устроивъ я выпродажу всѣхъ одѣтокъ мужескихъ и дѣточихъ, футеръ по-дорожнихъ и мѣстовыхъ а также матеріи вонныхъ на метры низше цѣвъ кошту и надѣю ся що П. Т. Публичнѣе покористуетъ ся тои нагодо, чтобы засмотрѣтисъ въ до-брый а дешевѣй одѣти.

Выпродажа та лишь короткѣй часъ буде тревати.

Бѣдѣякѣй замовленя выготвляе якъ наискорше и старанно.

Давидъ Шварцвальдъ
у Львовѣ
ул. Галицкѣй ч. 8.

A. S. GLAUZ

академикъ-маляръ

артистичне заведенье для образовъ ольйныхъ въ Reichenberg (Чехія)

поручае ся Впр. Духовенству, якъ также приватнымъ особамъ въ Галичинѣ и Буковинѣ выготвѣтѣи всякого рода рели-гійно-церковныя образы ольйныя послѣ обряду греко-и римо-на-толичного на полотнѣ, металю, деревѣ, шовку и т. п.

Одѣтакъ поручаю артистично выготвѣленѣй

ОЛЬЙНІЙ ПОРТРЕТЫ

послѣ каждой надѣсланной на чередѣ фотографіи подѣ гарантією зъ най-докладѣйшюю подобностію. Замовленя прошу присылати по нѣмцки.

Цирерь для 26 грудня 1889.

Впозаванѣй пани А. Ц. ГЛАУЦЪ артистичне заведенье для образовъ ольйныхъ въ Райхенберга.

Зъ предѣлымъ удовольствіемъ повѣдомлю Васъ, що замовленъй у Васъ въ попереднѣй роцѣ образъ чертовнѣй, Тайна вечера, а также сего року послѣ надѣсланыхъ фотографіи дуже докладно выготвѣленѣй портреты цѣломъ жейнъ-Бердѣланъ и тому можу высказати Вамъ мое повне признанье, яко велми совѣстному и знаменитому артисту.

3370 1—5

Ишнѣ письма признаня за мои выготвѣленѣй до Галичинѣ образы въ по-переднихъ рокахъ могу на желанье предложити.

КУ-

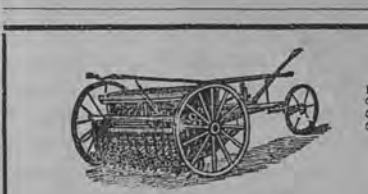
фры, торбы, торбинки до перевѣ-шеня и на цигара, футералы на пизиндры, капелюхи, палитѣ и па-расолѣ, маньери, ремѣнѣ до па-кунокъ, подушки, шапки и всякѣй 2573 приборы до подорожъ

поручае найдешевше

ТОРГОВАЯ

Братѣвъ Лангнерѣвъ
у Львовѣ ул. Галицкѣй ч. 16.

Цѣнники на желанье даромъ.

3335

СЪВАРКИ

найлучшій и найтравельшій

рода поручають подѣ многолѣт-ною гарантією

Umrath & Comp.

фабрика машинъ господарскихъ

Прага Бубна.

Каталогъ на желанье даромъ.

Знаменитѣй засѣдѣния можна переглянути

СКЛАДЪ:

у Львовѣ, ул. Городецка ч. 61.

Rösler's

Zahn-Mundwasser

есть безцеречно найлучшимъ сред-ствомъ на болѣ зубѣвъ и слу-жить также рѣвночасно на уде-ржанье и чистоту зубѣвъ. Ся одъ лѣтъ звѣстна и славна вода до устѣ одѣирае цѣловито злу-волю зъ устѣ. 1 флашка 35 кр.

R. TUCHLER, Apotheker

W. Rösler's Nachfolger

Wien, I. Regierungsgasse Nr. 4.

3354 4—13

Рѣдка нагода

Задля перенесеня моего склада одѣтокъ зъ улицы Галицкѣй ч. 8 на пляцъ Капітульный ч. 3, устроивъ я выпродажу всѣхъ одѣтокъ мужескихъ и дѣточихъ, футеръ по-дорожнихъ и мѣстовыхъ а также матеріи вонныхъ на метры низше цѣвъ кошту и надѣю ся що П. Т. Публичнѣе покористуетъ ся тои нагодо, чтобы засмотрѣтисъ въ до-брый а дешевѣй одѣти.

Выпродажа та лишь короткѣй часъ буде тревати.

Бѣдѣякѣй замовленя выготвляе якъ наискорше и старанно.

Давидъ Шварцвальдъ

у Львовѣ

ул. Галицкѣй ч. 8.

ИСИДОРЪ ВОЛЬ

ул. Спектуска ч. 6 у Львовѣ.

Однокій и выключный оль Галичинѣ

СКЛАДЪ РОССІЙСКОГО ЧАЮ

основанный въ 1870 р.

3319 12—20

Поручае правильно кож-ного тыждня свѣжй транспорты найлучшѣ-го чаю зъ Москвы и поручае его послѣ прило-женного ему цѣнника	ЦѢННИКЪ	1/2 кгр.	ар. кр.
Кайсовъ { знам. черной	"	1	60
Souchong { меланже	"	2	—
Melange { одличный	"	3	—
Fu-czu-Fu { меланже Р.	"	3	—
Караванный	"	4	—
и-р I.	"	3	00
и II.	"	4	60
и III.	"	6	—
1 рб 60 л.	"	2	40
и 50	"	3	—
и 50	"	3	75
и 50	"	1	60
и 50	"	1	80
и 50	"	2	50

Замовленя выповня-ются совѣстно и скоро также за послѣплатно опанованье франко.

Особливу увагу звертаея на 3 знаменитѣй сорта К. и С. Попова.

Высѣвки { одличный " | 1 | 60 || и prima | " | 1 | 80 |
| и non plus ultra | " | 2 | 50 |

Виходить у Львові щодня (крім неділі) у рукописній формі о 5-й годі по полудні. Літературний додаток „Бібліотека найзнаменитіших новітніх“ виходить в авторстві, а в авторстві і п'ятницю на черговий разок в Діло.

Предплату і нисерати приймають: у Львові Адміністрація „Діло“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень, ул. Коopersька ч. 11, і Бюро газети ул. Кароля Людовика 9. У Відні М. Dukas, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonnitzgasse 8. M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppell I. Stubenbastei 2. В Франкфурті в Гамбурзі M. Naassenstein & Vogler. G. L. Dauthe & Comp.

Предплата на „Діло“ і наслідки за нисерати платні у Львові.

ДІЛО

Предплата на „Діло“ в літер. додатком в Австрії:

на цілий рік	18 гр.	на цілий рік	24 гр.
на пів року	9 гр.	на пів року	12 гр.
на чверть року	4 гр. 50 кр.	на чверть року	6 гр.
на місяць	1 гр. 50 кр.		

у Львові:

на цілий рік	16 гр.	на пів року	8 гр.
на чверть року	4 гр.	на місяць	1 гр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція в Діло: ул. Баторія. — Рукописи вносяться лише на попереднє застереження. — Редакція не несе відповідальності за зміст статей, наданих до друку. — Надіслані до 20 кр. в. а. Подарки числяться по 10 кр. одні стипендії.

ПЕРЕГЛЯД ПОЛІТИЧНИЙ.

В комісії бюджетової ведаєся вчора нарада надь петицією колегії професорів ввденської політехніки о управлінню пенсій вдовів і сиріт по урядниках державних. Референт зажадав, щоб в справозданню комісії була поміщена резолюція, визнаючи правительством, щоб оно ще сенсесіа продала бідовідний проект. Комісар правительственный сказав на то, що правительством не може в тепершній порі нічого певного сказати; оно займаєся пильно сею справою і стараєся розв'язати так саму річ як і в сторону фінансову і продала б в бідовідний час догачний проект. — Пос. Менгер втручався в. Тафому писав якогось бідовідного військовий Скудро, проживаючого тепер в Росії в Могилеві, в котрому той просить о інтервенцію австро-угорського правительства в справі особистій, бо влада російської не дала йому ніякої сатисфакції в той справі.

При титулі „тютюнь“ промавляв пос. Менгер і доказував, що без потреби підвищено ціну тютюну і одборав тям спосібмь многимь людям вх одинокі прийняти в жатю. Кількох бідовідних свон статусало обсяга, що консумція тютюну зменшала ся і домагали ся вставлення до бюджету 81 мил. ар. замість 81,780,000 ар. По промові правительственного комісара прийняла обсяга прелімінарну суму. Обсяга промавляв пос. Гайльсбергер за основаньем фабрик тютюну в краях альпійських, Менгер за Шлеском, а галицький послав за заведеньем управы тютюну в сторонах надь Давстром і в Прутом, в Коломийцях і на Буковині. Комісар правительственный Крикл заявив, що о заведеню нових фабрик на тепер не може бути і бесідь; він сказав також, що консумція цигар „трабуко“ і „британіка“ значно збільшилася а в „віржініях“ остала ся така сама, як була. Також подав комісар до відомости і той цвятий факт, що консумція проетого тютюну до жовтня в Галичині майже зовсім упала, бо селяне галицькі курять тепер майже самі цигари і пацфроси.

При титулі „безпосередній податок“ забирали голоси послы Пленер і Гівшош а сей послідній звернув увагу на шкідливість екзекційної системи в Галичині.

Нині має появиtia ся заявленье мого Чехов в справі чесько-німецької угоди. Оскільки вже тепер звісно, годять ся молоді Чехи на то, щоб в сейм чеськомь веда ся дебата угоди, але они противні подьлові краєвом рады шадьном и рады култури краєвом и суть також за тям, щоб повіты размежувало не після народностей а після потреби краю. Они не хотять, щоб курія бідовідних посльотіи мала в справах національних право veto и противлять ся подьлові сойму на курі, доки не буде за ведене чеське право державне. Виходить з сего, що молоді Чехи одкидають майже цілу угоду; они дораджують старо-Чехам, щоб послали на пробу свои мандати, а побачать за кимь загвуть ся народ при нових выборах.

Гр. Гартенау (кн. Ватенбергский) вихав оногод з Відня и вернув до Грацу, де постійно проживав. Передь своим виходом був бн на д'вйшй азіявці у Гр. Кального.

До Pol. Corr. доносять з Петербурга, що в Росії взагалі а навть и в кругах правительственных глядят з недовіром на акцію розпочату цесарем Вальгельмом в справі управління положення робітників при помощи мажнородної конференції. Коли праса російська, не скрываючи свого сумніву що-до результату розпочатої німецьким цесарем акція, мимо того з всякою почестею высказує ся о агаднім проекті, то появив ся то тям, що праса російська и взагалі вся Росія єсть пересвідчена, що проект сей не доведе до нічого и длатого злишним єсть против него выступати.

До Kreuztg. доносять з Петербурга, що тям приде незадовго кн. Чорногорский, котрий передь тям же загостить до Константинополя и Буграду. Циклов вже прихав до Петербурга.

До Frankf. Ztg. пишуть з Петербурга: Виявлені журналіста Нотовича добувають на верх темну діяльність якогось доси незвістого товариства патріотичного, до котрого належали мабуть и выше стоячі особи. Можна приукавати, що и зв'язний фальшований акти, котрі свого часу абазамували царя, вийшли також з сего товариства. Ця справа обсягає стати вельми интересною, скоро лишь зрадник-ва завчасу не захочуть гордо.

Вчора розпочали ся в Німеччині в бори до парламенту а нині буде до-

перший парламент закритий. Результат вчашних выборов ще не зовсім зв'язний, але з того, що вже дійшло до відомости, можна вносити, що соціалісти и вольдумці розвинули дуже сильну агітацію. В саміх Берліні був вчора до полудня рухь выборов досить слабкий, але за то по полудні став бат був дуже великий. Около 2 год. явили ся на місце выборов великий маса робітників и дробних промисловців. Соціалісти и вольдумці старали ся всіми силами перереперти своих кандидатів и явили ся з формальною армією агітаторів выборов, котрих всьх разомь числять на 25,000. Мимо того выборы відбували ся спокійно и длатого здавало не мало, коли на улицях Берліна появились бддлы войска, а незадовго по тьмь переїхав и сам цесарь окружений численною свитою. Показало ся обсяга, що то цесарь зааармував несподівано берлінську залу и бдбув бдтак ревю за мостом. Результат выборов в саміх Берліні представляє ся так: Борба веда ся головно між соціалістами и вольдумцями. В VI. окрузі выбрано соціаліста Лібнехта. В I. окрузі приде до тьснйшого выборы між вольдумцем Трегером а консервативном Пайдлером; в II. окрузі тьснйший выбор між вольдумцем Вірховом а Поляком перелетичном Янічевским (соціаліст); в III. окр. між вольдумцем Мункелем а соціалістом Вільбергером. В IV. окрузі выбрано соціаліста Зінгера. В V. окр. тьснйший выбор між вольдумцем Бавбахом а соціалістом Авербахом. В Гамбурзі выбрано соціаліста: Медгера, Бекля и Діца.

Англичане носять ся з гадкою видавати газету, котра розказувала би докладно про все що дьб ся в Росії, и тям вббы то піддавала внутрішню діяльність російського правительства подь контролю Европы. Першу гадку до того піддав Американец Кінан, котрий недавно тому видав книжку о поступованю в російскими заточниками на Сибірі. Вернувши до Америки піддав бит на однімь мітінгу в Сполученых державах гадку подавати правильно вббти о внутрішніх відносинах політичних в Росії, о скільки они мають загально людскій interest. Ту гадку підкопав в Лондоні и тям заваявсь тепер малый комітет, зложеный з представителів всьх партій політичних, котрий має посарати ся о потрібні гроші и поробити приготування до видавництва місячника або тижневника, котрий би повдмляв Европу о всьмь, що дьб ся в Росії. Один з членів того комітету, який д-р Уатсон оглошав в Pall Mall Gazette статью, в котрій такь высказує ся о намірних и можливих успіхах сего комітету:

„Од часу до часу появляются ся в нас совсєхх вббты, котрі видють якравне світло на темноту, яка окружає російське жатє; але то світло и той interest, який оно розбуджує, шезчить скоро. Мы хочемо піддержати той interest в подавати правильно аутентичній інформації. Мимо всьляких трудностей будемо старати ся подавати ті інформації, а хочь жерела, з котрихь они будуть походити, не будуть могли подавати ся до відомости, то все-ж таки будемо старати ся всіми силами, щоб все була чиста правда. Тям способомь буде можна богато доброго зробити. Ліберальна партія в Росії єсть велика, а недовольство з дотепершнього способу управы росте з кожнимь днем. Факт, що мы нашим діломь будемо в Англії и вббй Европій піддержувати симпатію для лібералів в Росії, причинить ся до ихь заохоти и скріплення. Далшій факт, що тям способомь буде ся допильновувати поступованя властей російських, и що дьла, котрихь они допускають ся в темноту для деспотизму такь пожаданій, будуть оголошувати ся цілому світові и цілій світ будє ихь судити, побратанє також не безь хосенного впливу на російське правительство.“

В тьмь всьмь замьтна та річ, що комітет для контролї Росії, оглошувє свою програму якь разь в Pall Mall Gazette, котра єсть давнь-давна славить ся прихильністю для Росії и стоить подь впливомь мьрдаднихь російських мужьх державних.

Арештованого в Рущуку Калупкова приказано вже спроводити до Софія, позаяк сльство в справі Паниці вже стобчене, а судья сльдчий потребує же лишь переслухати Калупкова. Остаточна розправа передь военнимь судомь будє ся вже в найбільшій часті. Випрїте заговорю Паниці прикроила — якь каже Corr. de l'Est щз и та обставина, що між Калупковом а драгманомь російського посольства в Букарешті Ят бозоніст наставо неперорозумнє за-для грошей. Яковонь передавав гроші, котрі доставав зь Росії, Калупкову, а той значну часть тьх грошей живив для себе з-для тьх грошей

пійшла негода між заговорниками и такь вийшов заговор на верх.

Букарештська газета Indépendance Roumaine выслала була свого сотрудника до Софія, щоб той довідав ся тямь правды о заговорі Паниці. Сотрудник той був у Стамбулова а той розповів єму, що заговорники постановили були насампередь убити его (Стамбулова) и Муткурова а бдтак в самого князя. Бдтак хотів Каравелов, котрий також належав до заговору, позбутися и самого Паниці. Правительство знає всьх тьх офіцїров, котрихь заговорники придїлили були спеціальній роботы, але не арештувало ихь, бо не має ще повного матеріалу доказів против них. Стамбуловь подтвердїв, що драгмань Яковонь посередничав між Хитровым а Кулаповым, котрий зновь порозумівав ся з Паницою.

Кобуртська газета довідувєся — якь каже — з найблїшого жерела зь Софія, що цілїмь справі Паниці надано безь потреби велике значєня а газети лишь тенденційно розтрубляв всьлякий неправдливй фькт. Такь неправдою єсть, будто бы кн. Фердинанд думавь абдкнувати, що до заговору належало аж 400 офіцїров, що 700 вьлєковь перевезено до вьншихь полєв и що вьзгалі в краю настала анархія; противно, в Болгарія єсть зовсімь спокійно. Крємь Паниці належало до заговору всего лишь чотирохь руссофілскихь офіцїров и кількохь людей, котрі вже давнїше стояли в альян зь Росією а на котрихь мало хто звертав увагу. Ті чотирі офіцїри бдстали були приказь убити и самого Паницу, скоро-бь бнз лишь упоравь ся зь кн. Фердинандомь, Стамбуловым и Муткуровым.

Дописи „Діла“.

Зь Мостиского.

[Епілогъ выборов до сойму в повітє мостискомь передь ч. к. судомь.]

Нїкій п. Язв Балучинський, властитель реальности и кількохь хлопських грунтоів в Тамановичах и нисарь громадскій чи тямь секретарь в кількохь околичныхь сєлах, бдстав бдт п. секретаря рады повітвон и прєсєса комітету выборчого п. Яблоньского, поручєньє чи наказ: агітувати за п. Гр. Стадницкимь. Молодий чоловікь вьзав ся горячо до дьла, агітував, де мбгь и якь мбгь.

Збїшов єсть бнз якимсь чинномь зь п. Антономь, пенсіонованымь учителемь, замешкалым в Череві, Русномь, и то, якь ся на око здавало, добрымь и честнымь Русномь, навть агітаторомь рускимь. Недовго сидьл а скоро зяохались. П. Антоновь жадав 50 ар. а п. Балучинський обцяв 25 ар. за те, щоб п. Антоновь не перешкадав Гр. Стадницкому, а де зможе, то за нимь зь трохи и поаітовав. Гроші мали бути выплачені по выбору, если вийдуть користою для графа Стадницкого. Що робавь п. Антоновь підчась выборов не знаю, але адзась, почувавь ся до того, що заслужив на залатку, бо коли єму єн не выплачувано, почавь самь доминативати у п. Балучинського, ба и судомь грозил! П. Балучинський, не маючи, видко, на то фонду, нашє крєчый листь до п. графа, щоб бнз зловив за свои выборы платити. Тільки-ж п. графь по вьборахь не такій скорий до плаченя и пославь листь до секретаря п. Яблоньского. Той клячє п. Балучинського тай наганьбив єго, який бнз може п. графа листами и то доминаночами ся грошє, непокоити! А коли той обцявав ся: А сої то? ja będę za hrabiego płacić? — бдставь dictum acerbum: — Pan nie miał upoważnienia za głosu obiecywać!

П. Антоновь тьмьчасомь не спить, але зробивь багательку п. Балучинському за 25 ар. Чась минавь скоро, то и надбїшовь термін. Справу тоту придїливь собі самь п. начальникь суду Гомовль (бо єсть, бачте, двохь адьютантів: одинь загорьлий Поляк, а другій вббты до Русинь). Статюь оба панове агітаторы, виправдують ся, якь можуть и вьмьють, але зь п. Балучинскимь уже круго, бо обцяв... То-ж бере ся бнз же на способь и каже, що обцяв, але зь „фандлєвь комітетовыхь“ — и, бачте, той аргументь помбгь — п. Антоновь бдставь дулю! — але и п. Балучинський сказавь, що першій и послідній разь агітував за шляхтичєм! Чи се правда, покаже ст... Але и п. Антоновь чей приде до розуму и вже бдльше не схоже такь ганьбитися — а зганьбивь ся тямь бдльше, що рускимь кандидатомь був єго парохь, вьсьма поважаний о. Ськєвєч.

Отз видить, мали мы малу забавку, бо впротїмь у насє святий спокій, на насє правда, покаже ст... Але и п. Антоновь чей приде до розуму и вже бдльше не схоже такь ганьбитися — а зганьбивь ся тямь бдльше, що рускимь кандидатомь був єго парохь, вьсьма поважаний о. Ськєвєч.

зь хрєщеныхь або нехрєщеныхь людей полизати, бо за тямь буде строго назирати сторожа скарбова и жандармерія..

Зь-надь Стрипы.

[Дяковина доля.]

Уже пять лѣтъ мавуло, якь мы, дяки архієпархїи львівської удаємо ся до всьхь властей, якь духовныхь такь и свѣтських зь молебями о получєньє нашої долѣ. Зь кожного деканату выслали мы просьбы до нашої Свѣтл. Консисторїи, однакь и до нинѣ не маємо ще бдповѣди. Вь другомь рядѣ удавались мы черезь комітєтє дяковскій, крєстивообльскій и рогатиньскій, до сойму — та туть вьинули нашу просьбу просто до коша, ба ще та-кї пань, якь Голыньскій и кс. Бухвальд, за-жартували собі зь насє. Вь третомь рядѣ удались мы до рады державной, и тямь, мимо промовы посла сєя, Ковальского, нашу просьбу бдкнєно. Нїгде не хотять выслухати просьбы и подати якусь помбнчу раду.

И що-жь намь дѣлати? Чи слово „дяк“ теперь уже не має нїякого значєня и нїхто „дяка“ не потребує? Давнїше такь не було и теперь не повинно бути! Бєзь стану дяковського церковь не обїде ся, отже и треба подумати надь тямь, щобь той ставь якоєсь зорганїзувати и дати єму способь до житїя!

Мавмо заведенє дяковске при архікатедр. церкви св. Юра у Львові и вь тьмь заведеню рбь-рбнчю мїстать ся 8 учениковь, кандидатоів стану дяковського. Наука дяковства треває три роки, кандидать робить потбмь испит и бдстає свѣдоцтво. А тогды йди, кудь хочєшь, бери палицю и шукай службь! Приходить такий дяк зь квалифікацією до сєла, де потрібно дяка, иде до священника, а той каже єму: „А умѣєть же яє ремьсло? бо туть зь самого дяковства не вьхьєтє.“ И дяк иде далшє, доки який священникь не возьмє тьгарь на свою голову. Та и трудно нинѣ подбати по сєлахь добрыхь испитованыхь дяковь, а по-найбдльше недоуєи, бдльше способь на фьрманьбь. Се узнавь и Прєсєв. еп. Цєлєшь и о тьмь було писано вь Вѣстнику станісл. епархїи. Повага стану дяковського упадає, а рускій обрядь на тьмь терпѣть.

Сей тяжкій рбкь найбільше бдбавє ся на дякахь. Дякь оствє на ласцѣ сєлянина, а той, що може дати сєго року дякови, якь самь нїчого не має? — якь каже пословица: давь бы-мь на молебєнь, коли-жє самь потребєнъ. Тожь дяки сєго року терпѣють велику нужду! поможь и холодь.

Зь скарббь державного и кравєвого удѣлено запомогу для голодуючихь — але для дяка зь того не хотять удѣлити. Дяки зь повѣту золочѣвского подавали до вьдѣлу повѣтвонго просьбы о запомогу, залучивши свѣдоцтва убожєства и моральности, але вьдѣль повѣтвонь, по довбмь намьслѣ, зєвернувь просьбу черезь урядь громадскій, заявивши, що за-помога єсть для вббєсїан а не для дяковь..

Така то чорна дяковска доля!

Рухь вь рускихь товариствахь.

Вь читальнимь товариствѣ „Свѣтъ“ вь мѣстечку Войниловѣ бдбувє ся вь недѣлю мясопусту дня 4 (16) лютого — якь се було заєвѣджєно — вєчерокь вь приватномь мѣстѣ, де давнѣше була аптика, а на вєчерокь вь школѣ остатнєма днями зборєно.

Вєчерокь розпочавь голова товариства о. Фьрисє бдчитомь „О исторично-литєратурномь рьзю Русанбь до первѣтньхь початковь ажь до теперь“, привитавши попередь збратныхь гостей. По бдчѣтѣ слѣдували свѣтъ и двѣ декламация „На могилѣ воронь вратє“ и „Любовь бтчина“ (одну декламацию „Галич“ заборєно); обѣ декламация бддали удачно члєны товариства Цвѣло Белєй и Нїкола Дурбавь. По свѣдченю програмовон части зложено на дѣмь „Просвѣтъ“ у Львовѣ 4 ар. 69 кр. (бдѣ Вл. ап. д-ра Куровия и Бѣднарчука зь Калуша та о. Фьрисє зь Войнилова по 1 ар., бдѣ ч. Яця Иваньского зь Цѣтвонь 50 кр., бдѣ ч. Петра Дурбака 20 кр. и бдѣ другихь помєншими дагма). Бдтакь заавляла ся молодѣжь танцями, а мѣжь тямь заохочувавь же заступникь головь товариства Юрко Гаджаревскій до працѣ надь просвѣтою и до оборонь своихь правь.

До первѣтньхь 42 члєнѣвъ прибуло ще 27 новыхь, тожь товариство „Свѣтъ“ числѣть теперь 69 члєнѣвъ, зь котрихь що дѣя вєчеромь єсть кількохь вь читальни и одинь зь нихь читає якусь книжку або газету, а другій слухають. Найбдльше вписало ся вь члєны молодшихь господарьхь жнєтатыхь, бѣлка честныхь господьнхь, трохи паробѣвъ (тѣхь повинно бы ще бдльше вписатися), тільки зь дѣвчѣтѣ нѣ одна ще не вписала ся вь члєнѣ.. Якоєсь не мають смѣлости. Але если розвѣдъ читальнѣ далшє такь пбїде и члєны будуть правильно платити члєнскїя вькладки, то дасть Богь, товариство „Свѣтъ“ зможе служити примѣромь для околичныхь сєлѣ. — Той ємь.

— Занятый збори читальні в селі Миколаєві (в повіті бобрєцькому) відбули ся дня 9 н. ст. лютого. По справозданні старого видьбу вибрано до нового видьбу: о. І. Лопатинського головою а господарів: Д. Романішина заступником, Ф. Підгорного секретарем, Дан. Кваша бібліотекарем, Андр. Кваша касиром, а заступниками: Ант. Гудза и Ром. Дубня.

По виборах наступила дебата надь внесеннями, змагаючима до того, щоби як найбільше людей притягнути до читальні а відтягнути відь воршми. Загальний збори поручили членам особливо уважати на молодіж; далше ухвалили, щоби члени читальні перш були вписані до ново-завязаного братства церковного за-для тымь більшою заохоти належати до читальні; наковець збори іменували двоох господарів, Романа Дацеа и Дмитра Романішина, за великий их заслуги для читальні, особливо за відступлене хати на читальню, „почетними членами“ и ухвалено виготовити для них обох красиво вималювані и виспані грамоти памятокві. — Член читальні.

— Відкрыте читальні в Петрикові (козо Тернополь) відбуло ся торжественно дня 19 н. ст. сьчня. Ініціатива до основаня читальні вийшла таки відь самих селян, зь мѣжь котрыхь особливо потрудились ч. Іванъ Бѣлий. Хата, де відбувалось торжество, була красно пристроєна зеленю, а бікна алюмініювані, такъ, що перебіжючий через село приставали и допытували ся, що се за свято вь громадѣ? Головою збору вибрано адв. адвоката д-ра Лощева, а на секретаря кандидата адвоката о. Стахуру, обох гостей зь Тернополя. До видьбу увійшли: о. Александр. Миронівчяко голова, Макс. Брала яко секретарь, Ілько Мужичинчяко секретарь и бібліотекар, Ів. Манчаковскій яко касиръ и Ів. Бѣлий, а на заступників: Дм. Пакочевскій и Федько Пилипівчя. До читальні вписало ся 35 членів.

На другій день по відкрыті читальні покликано до ц. к. староства войта зь Петрикова и переслушвано вь справѣ читальні. „Коли вѣ люди приступили до читальні — сказавъ войтъ вь ц. к. старостѣ — ну, то и я приступавъ.“ Ц. к. комісаръ уже не сказавъ на те нічого, тільки остро заважавъ говорити вь читальні о політицѣ. Може бы ц. к. комісаръ бувъ ласкавъ сказати, о чомъ же властиво вь читальні вольно говорити?!

НОВИНКИ

— Вечеромъ товариства „Академічне Братство“ вь честь Олени Федьковича на день 4 н. ст. марта заповідає ся величаво. Артистичний провідъ обіймивъ ласкаво проф. консерваторіи п. Солтисъ, а до співучастя запросивъ комітетъ знаній артистичні сили, якъ проф. Волостала, панну Вербицку, хоръ співавцівъ зложенъ зь членівъ товариства співважкого „Ехо“, и участниківъ торжончій рускомъ артистичномъ. Взагалі комітетъ старавъ ся, щоби публічність вынесла зь сего вечера якъ найкрасше вражѣнне и тому сподѣває ся, що руска інтелігенція отавить ся численно и тымъ оддасть почесъ заслуженому поетови.

— Впроев. митрополитъ Силвестеръ повернувъ оногодѣ зь Унева до Львова.

— Намѣстникъ гр. Вадені выѣдѣти нині до Відня вь справѣ дальшої акції ратуноківъ для селян вь Галичинѣ и везе зь собою меморіалъ видьбу краєвого, де жадає ся дальшої помочи грошевою для Галичини зь державного скарбу.

— П. Исидоръ Винниций, совѣтникъ краєвого суду вь Чернівцяхъ, одержавъ одъ Преосв. єпископа д-ра Пелеша титулъ совѣтника єпископальнаго.

— На вчерашньому засѣданю рады мѣкомъ у Львовѣ вибрано до кураторіи фондациі п. Роберта Домаса зь категорій купцівъ, промисловцівъ и анжирерівъ пп. Ст. Маркевича, Миколаша и д-ра Радзичевского а на ихъ заступниківъ пп. Ф. Гросса, Кисельку и проф. Захаревича; — презенту на Малехівъ надано о. Коновалови 29 голосами на 43 голосуючихъ.

— Нові читальні засновують: вь Коцубинцяхъ коло Гусятина и вь Поточку та Новоселицяхъ коло Снятина.

— Нові церкви побѣли пливѣв В. Нагѣрного будуть будувати ся: вь Калущі, Коношківъ коло Бродівъ, Повѣтній коло Городка и Дубровицяхъ коло Янова.

— Смерть цѣсаря Іосифа. Коли цѣсарь Іосифъ вернувъ 1785 зь Ломбардіи, побачили вох, що вінъ висоохъ, ставъ блѣдний и страивъ голосъ. Лікарѣ орєкли, що вінъ надто умучивъ ся и потребує уважати на своє здоровьє. Але цѣсарь не зважавъ на се; обѣздивъ Хорватію, Славонію, Угорщину, Сѣмгородѣ, Галичину и Буковину, та бувъ занятый денно одъ 7 год. рано до 7 год. вечеромъ. Подорожъ зь Херсону до Відня передъ собою смерть, вибравъ ся вінъ на поле битвы; нездоровый кліматъ и неповіджені вь походѣ на Турківъ вь р. 1788, котору єго приятели Лиси такъ нещасливо провадивъ, вже до останку вычерпали здоровьє цѣсаря и єго зь пропасникою и кашлемъ мусѣли перевести до Відня. Дня 16 червня 1789 мавъ цѣсаръ выбухъ крови и вь ночи высповѣдавъ ся та принявъ св. Тайны. Але и зь того якось подужавъ и Віденцѣ могли бачити свого любияча на походѣ вь бѣльведерськомъ огорождѣ. Вь маю переселивъ ся до Лаксенбурга, але не мѣгъ вже ѣдити на кони а вѣснѣ приходило єму дуже трудно оддыхати. Вь осени замешкавъ вь Шенбрунѣ и коли пропасниця минула, взявъ ся горячо до работы, и вельми

заинтересувавъ ся французскою революцією та слѣдивъ за случаями дня. Лявдонъ бѣдѣвъ побѣду надъ Турками и добуте Бѣлградъ було послѣднимъ лучемъ радости вь житю цѣсаря. Віденцѣ ликували, а бѣдний цѣсарь поклавъ ся на постої. Та зачались прикрї хвилѣ для цѣсаря: вь Угорщинѣ и Бѣлгїи бунтъ, Россія заявила не коча щирю приязнь, революція французка завдала послѣдній ударъ королѣвству, клерикалы и фєвдалы австрійскї выступили противъ цѣсаря, Прусы підбуждали до бунту Нидерланды, котрымъ султанъ обѣщывавъ помѣчь и демонструвавъ на австрійскій границі. Такі вѣсти прискорювали смерть цѣсаря. Довго опиравъ ся вінъ політицѣ канцлера Кавицѣ, котрий бувъ найбѣльшимъ вѣроломъ Прусу. На Рѣздво мѣ цѣсаръ ледво помолитись вь своій каплиці. А все таки сидѣли вь крісѣлѣ працювавъ. Дня 28 сьчня 1790 одхивавъ він попередній законы видані для Угорщини и выжидавъ наслѣдствъ того кроку, коли єго прабичний лѣкаръ Карентъ заявивъ, що днѣ єго жити почилися. Самотний и опущений, якъ єго великій противникъ Фридрихъ, проживавъ він послѣдній днѣ. Судьба выдерла єму завчасу жену и дитину. Рѣднѣ, що скупала на дворѣ ошадного цѣсаря, одвернула одъ него а звернула свои надѣи на єго наслѣдника. Старый Кавицѣ, що вельми жахавъ ся передъ недужаннями, цѣлкомъ одтягнувъ ся и зновисъ ся лишь письменно зь цѣсаремъ вже одъ двоохъ лѣтъ. Жена архикнязя Франца, Єлисавета вѣртембергска, улюблена цѣсаремъ, одвѣдала цѣсаря, але коли побачила змарѣлого и зидѣлого цѣсаря, зомѣла, поронила и померла на третій день. Цѣсаръ дуже тымъ занепокоивъ ся и закликавъ: А я ще живу! Скликавъ раду державну, написавъ до брата Леопольда, поирацавъ ся письменно зь армією, зь якими и пѣтьма дамами, зь котрыми часто зносивъ ся, и вкѣнци за Кавицѣмъ, котрого одѣлѣ поручивъ Австрію. Нѣлка любяча рука не прикинула єго опущеному цѣсарю, котрий о 5 год. рано дня 20 лютого 1790 р. померъ.

— Вь Перепеляникахъ коло Олѣва відбули ся дня 14 н. ст. лютого перші загальні збори тамошньої читальні до видьбу войти: о. Григ. Алискевичъ яко голова, Іос. Рогунскій учитель заступникъ головы, Ів. Карацкій господаръ скарбникъ, Ів. Скурскій дѣкъ бібліотекаръ и Ник. Грицишинъ господаръ секретаръ. Рѣшено приступити до „Провѣтъ“ и передплачувати „Батьківщину“ и „Зеркало“.

— Зь Стрыи пишуть намъ: Сегодня (д. 20 н. ст. лютого) відбуло ся третєє представленє нашого театру підъ дирекцією п. Ів. Виберевича вь сали „Руского Капна“. Дана була оперета „Гаспароне“. Публики явилось много, однакжъ представленє оперети не могло задоволити публики вь такій мѣрѣ, якъ се бывало давѣйшими роками. И гра деякихъ артистівъ не вдовляла, статистівъ выведено на сцену дуже мало (и.пр. войско репрезентує 4 люди) и, що вже найголовнѣйше, музика дуже ляха... Треба по зможѣ зарадити бодай найважѣйшимъ хлѣбомъ...

— Д-ръ Болеславъ Лютостанскій померъ вчєра вь Краковѣ вь 48 роцѣ житя. Покойний кѣнчавъ університетъ вь Краковѣ а одтакъ вь Гайдельбергѣ одержавъ степенъ доктора. Поселившись вь Краковѣ взявъ ся до журналістики и бравъ участь вь видавничствѣ Крају, одтакъ редагувавъ Przegląd lekarski и черезъ дѣмъ лѣтъ бувъ співредакторомъ N. Reform. Минувшого року зачавъ выдавати Przewodnik higieniczny а вь маю 1889 р. покликано єго на директора заведеня купецкого вь Трускавцѣ.

— При т. зв. Judenrebatte вь вѣденскій радѣ державній выступивъ пос. Едвардъ Ієновшъ, яко референтъ предложєні, зь сильною обороною жидѣвъ противъ закидѣвъ антисемітскихъ бесѣдниківъ. Зь признанємъ за такую оборону поспѣшні жиды и понадедали письма и телеграмы И такъ мѣжъ ними надѣсавъ звѣстний Мошко Шехтеръ, вѣдбурмістръ Турки, телеграму такого змісту: „Мова Я. В. пана, выгодошена 14 лютого с. р. вь радѣ державній одбила ся вдичными одгомонамъ вь серцяхъ бѣднихъ жидѣвъ польскихъ. Звольте приняти подкукъ тысячѣвъ, прислану мною, а такожъ ввєвнєньє, що польскї жиды памятуючи на гостинне принятє вь Польцѣ и на удѣленє имъ горожанскихъ правъ свои дѣти на правыхъ синѣвъ нашої теперѣшної отчини плекати хотѣли и плекати будуть.“ — Черновецкї жиды вь своій телеграмѣ такъ одозвались: якъ аностолъ свободи и побѣдний вь ювникъ за идеалъ поступу убийцѣвъ. Вы за гонєнимъ и пригноблєнимъ а народомъ польскимъ все хоронєнимъ людомъ.

— Зь Стрыи пишуть до Kurjer a Pol. о такій пригодѣ: Недавно тому роздѣлилась поголовка мѣжъ тутешними мѣщанами, що вь мешканю сина тутешного дяка руского, щось страшило. Поголовка була такъ загальна, що идучи улицю можна було подыбати по кільканачѣ людей, якъ говорили о томъ. Чортъ, що то мавъ страшило, отъ таке робивъ: Коли жѣнка сего мѣщанина вийшла вечеромъ дойти корову, выхопивъ ѣй сконєць зь рукъ и молоко вылавъ на землю, а коли она вернула до хаты и засѣла до вечерѣ зь чоловікомъ, чортѣкъ зачавъ шибати ся по горшкахъ и мискахъ, та порозѣмтувавъ ихъ по землі. Люде знали собі и вытолкнули тѣ пакости: Мѣщанинъ мавъ ожєнитися вь друге, а дѣтей зь першого супружєства прогнати одъ себе та за такє дѣло найшла на него кара. За для великого розголосу тои справы, выбрало ся кількохъ панѣвъ о повночи одшукати сєй одшѣкъ чорта, але довго не могли найти сєи хаты, бо люде, у котрыхъ о нѣ донытували ся, чимъ скорѣйше гасили свѣтло и замыкали мешканя передъ цѣкавыми. Але вкѣнци надыбали на ту хату зь чортѣмъ, заглянули черезъ окно до середини хаты де свѣтило ся, а закувавши, просили господаря, щоби вышовъ до нихъ. Замѣсть господаря выбѣгла господиня и выганѣвши панѣвъ, доконецъ хотѣла прогнати ихъ одъ хаты, але вкѣнци таки згодились на розмову зь господаремъ.

Господарь плачучи розказавъ, що вже одъ двоохъ дѣвѣвъ не дають єму люде спокою, формально процесіями приходять до него, щоби побачити чорта, але вінъ самъ не знає о нѣчѣмъ и не бачивъ нічого. Бѣсть то певно злоба єго ворога, котрий пустивъ выгадку мѣжъ людей, щоби єму допєчка, и справдѣ вінъ теперъ найнещасливѣйшій чоловікѣвъ.

— Крадѣжъ спадщини. Вь грудни померъ у Львовѣ Мартинъ Ярошъ, бувшій дозорєць влѣтѣвъ вь львовськомъ заведеню каримъ. На кілько лѣтъ передъ смертю замешкавъ Ярошъ у свого товариша Івана Липки, такожъ бувшого дозорця вѣзѣвъ. Яроша похоронили товариство св. Іосифа зь Арimateй, а о смерти нѣкто не повѣдомивъ єго одинокіи дѣньки Софія, котра проживала вь Перемѣшляхъ. Тымчасомъ побачили люде, що Липка зачинає силувати свои довги, жити надто весело и щоби выяснити справу дали знати Софію о смерти єи отця. Софія прибула зь Перемѣшля, а знаючи, що єи отецъ мавъ грошѣ, почала доминатись сихъ у Липки. Липка выпоръ ся всего и тогдѣ Софія дала знати полиці. Полиці зарядила вь помешканю Липки ревизію и найшла підъ порогомъ законані двѣ книжочки касы казначей на 2500 зр помершого Яроша. Книжочки зложено вь судѣмъ депозитъ а Липку оддано до суду, бо выкрыло ся, що передъ Ярошомъ проживавъ у Липки Іванъ Макарь, котрий померъ и такожъ мусѣвъ полишити грошѣ, бо вказують на то найдені документи.

— Смерть одъ чаду. Вь четвєрть минувшого тиждня надєно вь Тернополі поручника тамошнього гарнізону Рудольфа Рабля вь єго помешканю нежизимъ а смерть наступила одъ чаду. Такожъ нестъ, що бувъ разомъ вь комнатѣ, погавъ.

— Пороги на Днѣпрѣ. Россійске міністерство коммуникацій выговѣляє теперъ проектъ регуляції Днѣпра вь низшій часті рѣки, де пороги суть головною перешкодою для пароходной плавбы. Правительство рѣшило перевести тѣ работы, котрі мають величєне значѣнє економічне для цѣлого краю. Проектъ сєй розсуджала недавно спеціальна комісія инжениероко технічна и признала єго вповнѣ можливимъ до перевєдєні. На веснѣ сего року вышле міністерство знатокѣвъ на пороги Днѣпрѣвъ, щоби перевєли дѣякі додатковї розсудѣвъ, а одтакъ вже приступили до регуляції.

— Число 7 „Батьківщини“ сконєйкувала нинѣ львовска прокураторія за статью по виборахъ.

— Вь Перемѣшляхъ отворивъ п. Д. Людкевичъ и Сп. зь симъ Новымъ Рокѣмъ дрогерію и перфумерію при ул. Казимировскій. Бѣсть сє перша того рода торговля вь Перемѣшляхъ и тому єсть она великою ваги для тамошнихъ мешканцѣвъ, бо можуть купувати вѣжлякі товары, входлїй вь обѣягъ дрогеріи и перфумеріи, вь доброй якості и по значно дешєвѣшихъ цѣнахъ, якъ вь иншихъ торговляхъ, котрі займають ся такими предметами лишь побѣчно. А намъ Русинамъ годилось бы ще больше прихильно повитати ту нову торговлю, бо єи фїрму заступає щирый Русинъ, котрий не лишь все бравъ живу участь вь нашомъ народномъ розвитку, але и теперъ отираючи такого рода торговлю робить першій крокъ вь томъ напрямѣ, котрий доси майже цѣлкомъ не заступлений на провинціи, а до недавна

ще и вь цѣлѣи Галичинѣ. А именно нашій Вп. Господинѣ повиний зь часта заглядати до сєи торговлѣ а певно найдуть тамъ вѣи предмети, потрібніи до господарства кѣ своему найбѣльшому вдовєленю. Що-до рѣвнородности товарѣвъ, котрі єуть вь дрогеріи и перфумеріи п. Д. Людкевича и Сп. вь Перемѣшляхъ, можна пересвѣдчитись зь апонсу вь нинѣшномъ числѣ.

Вѣсти зь Аел. Львовской.

Презенту на Малковичѣ, деканата городецкого, отримавъ о. Мих. Царь, парохъ зь Гуменця.

Посмертний — — оповѣстки.

Лєонія зь Балтаровичѣвъ Матковска, жена пароха о. Андрѣя Матковского вь Яричѣвѣ, упокоила ся дня 11 н. ст. лютого вь 69 роцѣ житя. Вѣчна ѣй памѣть!

Телеграмы „Дѣла“.

Вѣденъ 21 лютого. Пос. Конпѣ мас зажадати нинѣ вь палатѣ поставлєни на порядѣкъ дневний загальнои части закона карного.

Загребъ 21 лютого. Коли вчєра президентъ хорватского сойму згадавъ про смерть Андрассого и єго заслуги для Хорватіи, вийшла цѣла опозиція зь загребскимъ бурмістромъ Амрусомъ на передѣ демонстративно зь салѣ.

Софія 21 лютого. Арештовано тутъ якогось Мусевича, у которого найдено списъ жертвъ на цѣля революційній вь Болгаріи; були тамъ записанї грошѣ одъ Ігнатѣва, одъ консулѣвъ Лешева, Ястребова, одъ російской амбасадѣ вь Константинополі и одъ Цанкова. — Россія зажадала черезъ нѣмецко-го консула одъ болгарского правительства силати довгу окуляційного одъ 1886 р. вь сумѣ около 8 мил. франковъ.

Парижъ 21 лютого. Рада міністрѣвъ постановила скликати комісію вь справѣ утворєня колыоніального войска. Ген. Касте вь Руанѣ спєнсионований за-для старости, выступивъ передъ своимъ полкомъ и заявивъ, що вінъ ставъ ся жертвою несправедливости міністра войни Фрейсінєта, котрий на восковости не розумѣє ся. Противъ Кастого выточєно сѣдѣство.

Прага 21 лютого. Narod. Listy сконєйсковано за оголошенє заявлєня молодѣческой конференції о чєско-нѣмецкой угодѣ.

Надѣслано.

Вѣсѣхъ наукъ лѣкарскихъ

Д-ръ Тадей Плохоцкій

бдбущий студіи практичній на клінікахъ проф. Шавты и Гангофера вь Празѣ поселивъ ся вь Бурштинѣ.

1—5

Перше галицке товариство
для красового
ПРОМЫСЛУ ТКАЦКОГО

пл. Маріинцїй ч. 1, підъ прахою
(фронтъ готель Жоржа)

порукає найдешевшїй и найбѣльшїй
чисто ляннїй

ПОЛОТНА КОРЧИНСКІЙ.

Полотна ва сорочки
вь штук. по 35 мер., одъ 11—22 зр

Полотна на простирала
безъ шву одъ 13—16 зр.

НАЙТОНИШУ ВЕБУ
вь вел. выборѣ одъ 22—40 зр

На повѣ бѣленїй полотна на сѣвники и стрипки
вь штукѣхъ и на метры по 36 зр.

Джула и сѣре полотно подѣльсьє
на мѣшки и верєты по 16 зр.

СКАТЕРТИ
одъ 85 зр., 250 зр. до 10 зр.

Дуже краснї скатерти Жакар-
довскї
шамовї по 220 зр., голубї по
350 зр. за штуку.

СЕРВЕТЫ
бѣлї, сѣрї, шамовї, голубї одъ
240—6 зр. за штуку 12.

СЕРВЕТКИ
12 штукъ 1 ар. 50 зр.

РУШНИКИ
зѣ мерексами и безъ по 12 шт
або и поодинокіи одъ 3 7 зр. за
12 штукъ.

Рушники здоровля бѣлї и сѣрї
по 1 зр. 10 зр.

Уставки, дѣвѣвъ, запаски, ска-
тертки, поасы, герданы и инші
выробы

Гуцульскомъ Спѣлїи вь Коломыи
має товариство на складѣ комї-
3368 2—6 совѣтъ.

Кромѣ повѣсєхъ названнѣхъ
чисто полотняныхъ выробѣвъ
має товариство на складѣ
такожє багатовнїхъ выробѣвъ
крѣзѣ, Зєфїрї, Кордонѣ,
Оксфордї, Ієнїтї.

ДРОГЕРІЯ И ПЕРФУМЕРІЯ

Д. ЛЮДКЕВИЧА И СП.

вь Перемѣшляхъ

улиця Казимировска (давнѣйше Львовска)

порукає Вп. Публіцѣ: СРЕДСТВА ТУАЛЕТОВІ: мыла, пах-
ощѣ, пудры, пасты, порошкї и воду до консервованя зубѣвъ,
крема, помады и воды до волосѣ, вусѣвъ и бороды, краски до
красєня волосѣ — выробу власного и П. Игнатовича у Льво-
вѣ та найзятѣйшїхъ фабрикъ вѣдєльскихъ и заграницныхъ.

МАТЕРІАЛЫ ХЕМИЧНІ для лѣкарѣвъ, хеміковъ, пиротехні-
ковъ, антикарѣвъ; **ПРИПЯДЫ ХІРУРГІЧНІ** зь кавчуку,
скла, металю.

ДЕСІНФЕКЦІИ.

ВАЖНЕ ДЛЯ ВП. ПАНѣ: Мыло до праня бѣля, фарба
до бѣля вь кулѣсахъ, крохмалъ брылантиновїй, гума и бораксъ
до ковѣрнєвъ, краски до красєня матерїй шовково-
выхъ и вовняныхъ, атрѣментъ до значєня бѣля, краски
на помѣсть вь 4 родѣхъ, одєтъ витїи, олівя.

Гербата хїньска (россійска).

Корки до бутельковъ, лакїрь золотый до черевїковъ и лакїрь
до черєня шѣбры, найбѣльшїй кїтъ до порцєлєны, карукъ
столѣярекїй, губки, пеналъ и т. п.

СКЛАДЪ ФАБРИЧНЫЙ

англїйскихъ знарядѣвъ рѣльничныхъ
зѣ выключною продаєю **КОСЪ** зѣ маркою „Косарѣ“
для цѣлои Австро-Угорщини.

Л. (передѣ тымъ М.) МИНЦЕРА

вь Дрогобичи (Галичина)

порукає на теперѣшнїй и будучїй сезонъ:

1. Пару ножѣвъ зѣ сѣрѣбнои сталї англїйской до
сѣкарѣвъ „СОХ“ — зр. 3; 3 ножѣ крївї до сѣч-
карѣвъ 3-ножевою „ТН“ зѣ Праги Бубна — зр. 3;
ножѣ до лїпнїхъ сѣкарѣвъ побѣля вырѣзку зѣ па-
перу або за надѣсланємъ старыхъ ножѣвъ — по
цѣнахъ сталїныхъ.

Части складовї до вѣсѣхъ сѣкарѣвъ и ма-
шинъ зѣ Праги-Бубна зѣ знаменитого и трєвалого
лютого зєлѣза — по цѣнахъ сталїныхъ. 3349 4 - ?

2. Косѣ до клєпаня зѣ лѣзкомъ „косарѣ“ зѣ ан-
глїйской сѣрѣбнои сталї, подѣльного гарту, остро-
сѣчнїй, не ломливїй, за одноразовымъ заправлє-
нємъ косѣтъ до 120 кроковъ вь довготѣ. Іваран-
ція за кожду штуку. Тиснѣний подїки вь часопї-
єсахъ за доброту.

Довгота косѣ | 62 | 65 | 70 | 75 | 80 | 85 | 90 | сантим.
Цѣна за штуку 1.— | 1.05 | 1.10 | 1.20 | 1.30 | 1.40 | 1.50 | ар. в
Цѣны лишь за гѣтовку, оплата почтова за 5 клдр.
(8 до 11 клѣвъ) 15 до 30 зр.

При закупу товарѣвъ просимо покликуватись на нашу часописъ.

„Ну, доведу-жь я ему!“ — подумавъ я собоѣ зъ затисненными зубами, и такіи заразъ пошювъ певнымъ крокомъ до переднои, до нашего козачка Юшка, и подарувашъ ему годниинъ. Юшка сразу ставъ бѣсѣзватисъ, але я ему рѣшучо заявляю, що, коли бѣи не возьме бѣи мене того годниинка, то я такіи заразъ роздавлю, роздопчу той годниинъ ногами, розбѣю на кусѣи або куву зъ тѣмъ! Юшка надумавъ ся, усмѣхнувшъ ся пизвѣвъ годниинъ, а я ввернувъ до нашої комнаты.

— Але-жь ёго у мене нема, того вашого
годинника! — Ђдповѣвъ хлопецъ сердито та
плаксиво — батько мѡй узрѣвъ ёго у мене

о. Дудрович, довідавшись о том, явився ся у комісара и учинивъ ему замѣтъ, то комісаръ поклявся ся на якійсь додатковий окруж-никъ староства (о котромъ ніхто не знавъ) а котрий правиборъ въ Тавровъ за дѣла армари-ку дня 31 сѣчня въ Козловъ перенѣсь на 30-го Громадяне въ Таврова внесли протестъ підписаний 65 выборцами, але протестъ той, якъ вказавъ всѣ протести, не бувъ уважливий! — На правиборы до Львѣнякъ при-хавъ делегатъ старства Задорей въ товари-ствѣ Маввѣя. Коли выборцы почали одно-душно голосувати на о. Григ. Кичевича и Ія. Придуна, обзивавъ ся Маввѣй: „Слушайте люди! Вѣйтъ ходитъ за вами до староства, до рады повѣтовий и всюды, а кѣмъ идѣть що вамъ доброго зробить? Чому не выбираете вѣйта? — Стало ся се въ присутствіи самого о. Конче-вича. Се можуть посвѣдчити всѣ громадяне-правиборцы львѣняць. — Въ селѣ Потуто-рахъ вѣйтъ Ш. мико Ковальскій, знавний агі-таторъ польскій при всѣхъ выборахъ, не ого-лосивъ на частъ ані мѣсяца, ані дня, ані го-дини правиборѣвъ (бо доперва вечеромъ пе-редъ днемъ правиборѣвъ прибывъ олохоненъ), а комісаръ староства, прибывши до Потуторъ, перевѣвъ правиборѣвъ зъ 7-ма людьми за 5 ми-нутъ, навѣвъ не роздаючи ані зъ верхню одѣжъ. Зъ тыхъ сѣмохъ правиборѣвъ одинъ єсть жа-дѣвъ нѣмъ водоносѣмъ, а въ вѣльнѣхъ хвляхъ ходитъ на жерны, а одинъ голосувавъ такий, що его зовсѣмъ не було. Розумѣ ся, про-тивъ такихъ правиборѣвъ громада внесла протестъ, але староство не уважливало. Ш. ч. громадянамъ потуторскимъ говоривъ ц. к. староста Коляжовскій, се буде наведено въ протестѣ, що внесе ся до рады державной. — Въ судовѣмъ повѣтъ козловскѣмъ вказавъ зъ комісарѣмъ староства на правиборѣвъ Нута Курцпрокъ, бувшій писарь въ Козловъ (той самъ, що то противъ него вело ся карне слѣд-ство о злочинствѣ обманства, спровеннѣня и т. д.) Въ Комарѣвѣ вѣйшовъ Нута Курц-прокъ до збранныхъ громадянъ и заштывъ: чи будуть голосувати на вѣйта? Всѣ заявили, що нѣ. Почало ся голосуванье. Леда пероголосу-вала одна третина, а зъ того 3 голоса ушли на вѣйта, перервано голосуванье, дальшихъ голосѣвъ уже не приймано и вѣйтъ ставъ вы-борцемъ.

Нехай выстане бодай отежъ вѣлькѣ при-кладѣвъ для характеристикъ, якъ переводивъ правиборы въ повѣтъ бережанскѣмъ. Якъ сказано, протесту не уважливало на-мъ ані одного. До того нѣ въ одній громадѣ не обдубави ся правиборы передъ комісією зложеною зъ аверхности громадекон (начальника и двоухъ асесорѣвъ, якъ приписує ординація выборца), а тільки передъ самими начальни-комъ громады.

Карты легітимацийнѣ не выда-вали комісаръ выборѣвъ заравъ, а тільки да-вали вѣтки, зъ котрыма треба було зго-лошуватъ до староства. Що дѣялось при вы-даваніи тыхъ картъ выборцямъ (по одному), се буде описане докладно въ протестѣ до ра-ды державной.

Вечеромъ въ передѣнь выборовъ запо-лювано выборѣвъ по шавкахъ до пѣвонъ нѣчи, а головний агітаторы за Зарембою, Нута Курц-прокъ и Маввѣй, ходили по шавкахъ, яко протекты той деморализація. Нута Курцпрокъ розтаборивъ ся въ гетли Равича, де примѣ-щено выборѣвъ рускѣхъ, купувавъ голоса и роздававъ грошѣ: н. пр. ч. Павлова Гавда-дѣ въ Саранчукъ 85 ар., братамъ Самофаламъ въ Рыбникъ по 30 ар. за голоса. Мимо того

Давидъ сидѣвъ и читавъ книжку. Я ему розказавъ, що я зробивъ. Оанъ не обдвернувъ навѣтъ очей бѣ книжки, только ставъ плечима и, усѣмхнувшись подѣ носѣмъ, сказавъ якъ перше:

— Годишникъ прѣцѣнь твоѣй, то й маешъ волю робити зъ нимъ, що хочешъ.

Но менѣ здавалось, що бнъ уже не по-горджу мною такъ дуже, якъ передъ тымъ.

Я бувъ вловѣвъ перекопанный, що вже нѣ-коли больше не заслужу у него на закидъ, що менѣ не достаетъ характеру, бо-жъ годи-шникъ, той поганый дарунокъ поганого батька хрестного, такъ омерзѣвъ менѣ, що я навѣтъ не бувъ въ силѣ нѣвътъ понятя, якъ я мѣгъ жалувати за нимъ, якъ я мѣгъ его выпрошу-вати у якогось тамъ Трофимича, котрый на-вѣтъ мавъ право думать, что поступивъ зъ мною великодушно.

Минуло вѣлькѣ дѣтъвъ... Пригадую собі, що тогдѣ власне насѣла до нашего мѣста велика вѣсть: царъ Павло умеръ, а на тронѣ вступивъ его сынъ, Александръ, о котрого добротѣ и людяности такъ багато говорено. Тая вѣсть глубоко зворушила Давида. Можли-вѣсть побачити вскорѣ свого батька прийшла ему на гадку.

Мой отецъ также утѣшивъ ся.

— Вѣтъмъ заточенымъ позволятъ теперь повернути зъ Сибирю и на брата Гѣора чей не забуду, — повтарявъ бнъ, затираючи ру-ка, повашаючи и въ той самѣй часѣ удаючи на дуѣ.

Мы зъ Давидомъ кинули объ землю всею наукою и перестали навѣтъ ходити до гимна-зія, не йшли навѣтъ на прохѣдѣ, а все оба си-дѣли дѣсь въ кутку та обраховували, за вѣль-ко мѣсяцѣвъ, за вѣлькѣ недѣль, за вѣлькѣ дѣтъвъ повиненъ вернути „братъ Гѣоръ“? а му-ди-бѣ то до него навѣства и якъ выѣйти ему на стрѣчу? и якъ то потѣмъ будемъ жити? „Братъ Гѣоръ“ бувъ будничнымъ. Мы зъ Да-видомъ рѣшили, что для него найлѣпше буде перенести ся въ Москву и побувати тамъ шко-лы для бѣдныхъ, а мы ему будемъ служити за помощниковъ. При годишникѣ мы, разумѣ-ся, вѣлькѣмъ забули, а до того у Давида при-були ще новѣй вѣдомосты — о томъ буде сказа-но обвѣщѣе, — но годишниковѣ судило ся ще не разѣ дати ся намъ въ знаки.

(Далше буде.)

вѣтъ тѣ честный выборѣвъ голосуваи на Юліана Романчука.

Въ самѣй день выбору посла було въ Бе-режанѣхъ для рускѣхъ выборѣвъ правдиве-некло, таке саме, якъ то описавъ сировозда-вѣць выбору посла въ Рогатинѣ. Безвѣтна, подла по части польска а въ большѣй части жидѣвска голода зъ Бережанъ и сировозда-вѣць мѣстоцѣхъ Козовъ и Козлова. Батарія почала напастувати честныхъ вы-борѣвъ нашихъ, выкликала авантуры абы потому полѣдѣтъ мѣскій таскали нашихъ ч. выборѣвъ до арешту на частъ выбору по-сла. Авантура обдубала ся въ дуже простѣй-способѣ. Оному зъ наймѣньшихъ за 2 ар. ба-тарію указавъ Нута Курцпрокъ чи котрий другій зъ агітаторѣвъ за Зарембою — чест-но-го нашего выборѣвъ, звычайно чоловіка зъ вѣлькѣмъ. Батарія кидавъ ся тому выборѣвъ передъ ноги на землю и починавъ кричати: „Гаваль! то бѣшь?“ Тутъ уже чекали другі батарію, обступали выборѣвъ и батарию, сѣнали выборѣвъ, нѣбѣмъ напастника, — заравъ при-бавали полиціянты и таскали выборѣвъ вразѣ зъ дотычнымъ батариомъ до мѣскаго арешту. Бѣдний выборѣвъ ажъ плакавъ въ арештѣ зъ роспухи, что не може сповати своего консти-туційного права и святого обвѣзку супротивъ сирывъ руской, — а батари въ арештѣ вы-правляли гонѣвъ...

Раненько въ день выбору посла доставъ одинъ священникъ рускій безименну карточку бѣдъ одного полиціянта: „Жиды обдубовані буд-дѣтъ вѣдвати ся въ авантуры зъ выборѣвъ. Инспекторъ мѣскаго полиціа знае о всѣмъ. Вы-борѣвъ будутъ замѣкати. Не естерѣтъ таковъ безправности. Зарадѣте!“ И оно справдѣ такъ стало ся, а зарадѣти не було способу. Полицѣвъ, по большѣй частѣ побѣдѣтъ, замыкали выборѣвъ до арешту, а не було до кого удати ся, чтобы выборѣвъ выпущено. Черезъ весь часъ, т. е. до 2-ой голыны полонудни, не було ни селектора полиціа, Зимроза, въ канцелярію. О Иванъ Дидѣвъ зъ Нарава, ходивъ за своимъ невинно арештованымъ выборѣвъ до бурмі-стра бережанского, Гертлера, а коли бурмістръ не хотѣвъ выпустити выборѣвъ зъ арешту, „чтобы не утѣкъ“, то о. Дидѣвъ складавъ знач-ну грошеву кавію. Але н. бурмістръ обдо-вѣвъ: My wimo, co robimo — и не выпускавъ выборѣвъ. А замѣтна рѣчь, что нѣоднѣ Хрунъ, хочъ бувъ мертвецки пьяный, не доставъ ся подѣ ключъ арешту мѣскаго.

Подаемо имена потерпѣвшихъ за руску справу выборѣвъ, арештова-ныхъ въ день выбору:

1. Николай Ягоцкій зъ Нарава.
2. Захаріа Олѣйникъ зъ Конюхъ.
3. Іосѣвъ Медвѣдъ зъ Выбудава.
4. Михайло Федоръ зъ Будилова.
5. Яковъ Борганъ зъ Плаучи великой.
6. Емиліанъ Карпичъ зъ Плаучи великой.
7. Іосѣвъ Гладчухъ зъ Козовѣвъ.
8. Степанъ Кульматскій зъ Городаща.
9. Степанъ Зелѣвъ зъ Башокъ.

Шкода въ арештованія выборѣвъ була подѣбно велика: разѣ, пропали ихъ голоса для Юліана Романчука; а по друге: тѣ вы-борѣвъ мали бы були вѣлькѣ на другихъ вы-борѣвъ.

Въ сани выборѣвъ заинтерпелювавъ о. Григорій Кончевичъ старосту ц. Коляжовского: чи ц. к. старостѣ вѣдомо, что въ мѣстѣ выкли-кувано авантуры и позамыкало выборѣвъ? П. Коляжовскій обдопѣвъ на те: Gduby i ksiadz wkurwial i kłaburdu po mieście. To i księdz przegarsztuja. Та, якъ бы выраблявъ?

При голосованіи ч. выборѣвъ Павло Гав-дида, выголосивши имя „Юліанъ Романчукъ“ сказавъ до комісіа выборѣвъ:

— Просту Свѣтлой комісіа, менѣ тутъ дали 85 рынѣхъ за голоса, чтобы я голосо-увавъ на якогось посесора, емігракта польскаго Зарембу. Але я голоує по совѣти на Юлі-ана Романчука, а тоті грошу тутъ складаю...

Коли бнъ се сказавъ, уѣвъ панове при-столѣ комісійномъ почали кидатисъ, трѣнатисъ, и закрывали честного выборѣвъ:

— To do komisji nie należy! Idźcie sobie! Z Bogiem!

И п. староста Коляжовскій бувъ той са-мон гадка:

— Idźcie, idźcie! To należy do sądu! Do nas to nie należy!

За тую честноту, за той праведный ха-рактеръ ч. Павла Гавдида мало-що не попла-тивъ може и житѣмъ. Товня жидѣвской голоды кинулась и гонала за нимъ ажъ до дому совѣт-ника судового Трусевича. Тамъ сховавъ ся ч. Гавдида у кутку. Доперва на интервенцію д-ра Андрѣя Чайковского высланный жакармъ охоронивъ ч. Гавдида и перевѣвъ черезъ купу голоды въ мѣсце, де ч. выборѣвъ чувъ ся уже безпечнымъ.

Подѣвъ конецъ годѣтъ ся згадати и то, что выборѣвъ зъ Ольхѣвѣ Яцко Матусъ не доставъ карты легітимацийной, хочъ кильканатѣвъ разѣ ходивъ по карту то до вѣйта то до староства, а все его обдѣслано зъ одного мѣсяца въ друге. Зъ сѣль выборѣвъ выпускаю нашими дзерми тыхъ, що голосуваи на Зарембу, а нашими тыхъ, що обдала голосъ на Романчука. Нашъ честный выборѣвъ мусѣвъ выгерѣтъ дуже багато, зяки выдубали ся зъ шпаліру безвѣст-ной агітаторской голоды.

По выборахъ очевидно бувъ для Хрунѣвъ паръ шинковий, якъ за króla Sasa... За пѣти-ку плативъ агітаторъ Зарембѣ Маввѣй.

Подаючи отсе справозданье зъ выбору по-сла въ Бережанѣхъ, мы выбрали зъ фактовъ, збранныхъ до протесту, только малу частину, а имено только то, что пропуститъ цензура прокураторска. Зъ протесту же самого довѣ-дає ся рада державна и свѣтъ такихъ рѣчѣвъ, котрыхъ доси мабуть не бывало ще бѣдъ часѣвъ конститутціа, имено: що за люди — кромѣ Нуты Курцпрокъ, — обдубовывали выборѣвъ...

А що-жъ на в е те кажутъ bracia Polacy въ Бережанѣхъ, польска интелігенція? А що-жъ бы? Загалъ тѣшитъ ся зъ славного зywicięstwa — — дѣсь-не-дѣсь только обвѣзѣ

мѣжъ чотарма стѣнами (абы хто не подѣлу-хавъ) якийсь бѣлый крутъ: Do czego to wszyst-ko doprowadzi?!

Екзекуція на „Хрунѣвъ“ въ Под-гаччинѣ

дала Kurjer-owi Lwowski-ому тематъ на статейку, въ котрой такъ каже:

„Хрунѣвъ называєсь народѣ рускій выбор-ѣвъ, котрий голосуєтъ не посяа своей совѣ-сти, але за гр. шѣ або за почестне.

Послѣдній выборѣвъ въ повѣтъ подгаччинѣмъ розъярили въ великомъ степені народѣ про-тивъ тыхъ несправныхъ и выкликали цѣль-ный рядъ прикрѣвъ, инагдѣ навѣтъ кровавыхъ прагѣвъ.

Въ одѣмъ зъ попередныхъ чиселъ пода-ли мы лістѣ тыхъ выборѣвъ, котры потерпѣли за голосуванье бѣдъ своихъ обурѣныхъ братѣвъ. Намъ мусѣмъ занотувати дальшій случаѣ того самого рода. (Тутъ наводѣтъ редакція факты выняты зъ „Дѣла“, и каже дальше такъ:)

Факты тѣ зъ уваги на велику пресію и не-легальну агітацію, середъ якою обдубала ся выборы, треба назвати дуже сумными. Въ ко-ли они зъ одной стороны свѣдѣтъ о розбужде-нѣмъ почутіи народѣмъ середъ масъ народу, и о недовѣленіи зъ результату выборовъ, — то зъ другой стороны трудно не догнѣти въ нихъ затратѣ почутіа милосерднаго надъ жерт-вами незаконныхъ махінацій третнихъ осібъ. Чи жѣ можна совѣстно кинути и каменемъ на такого н. пр. Рутковского, котрый обдає свои услуги за сяженъ сѣна, въ прѣвъ, коли той артикулъ єсть такъ дорогій и пожаданый для господаря, и коли несомнѣ-нѣмъ агітаторѣвъ грозѣтъ обдубованіемъ всякой запомогѣ на случай голосуваня на протавного кандидата? Чи жѣ найсмерзѣльнѣйшій судѣвъ не мусѣвъ бы признати, что выборѣвъ въ да-нѣмъ случаѣ дѣлали подѣвъ вѣлькѣмъ vis majore? Прѣцѣвъ се фактъ, що велике число зъ помѣжъ тыхъ, котры для 10 с. м. одлѣс-кували бесѣду д-ра Савчака, обдала слѣдую-чого дня свои голоса на ч. Зарембу. А въ та-кобъ случаѣ, чи-жъ не треба приукавати, что бодай знача часть тыхъ „Хрунѣвъ“ стала ся жертвою подѣвѣной фатальности и терпѣтъ не-лѣпѣ въ наслѣдѣкъ обурѣна народу, але та-кожѣ въ наслѣдѣкъ власного почутіа, колымъ часомъ люди, что роздавали десѣты, сѣно и почестне, ходѣтъ собі спѣвѣмъ, не чуютъ нѣ-якой грывѣты совѣсти и смѣють ся зъ „дур-ныхъ“ хлопѣвъ?

Приукасаемо, что обдѣла часть тыхъ лю-дей а може и всѣ въ торжественныхъ хвляхъ умѣють свѣтѣвати Уайскаго хоралъ: Z dymem rozgatów. Пригадуемо ивъ, что въ томъ хоралѣ, чинаости подобны до тыхъ, якими она вла-вила свои нѣмѣ, названъ: cofnięciem wstecz na-żej przysłóci. А коли не умѣють, то най со-бѣ прочитаетъ въ увагоу строфы того хоралу. Приадумайтесь панове, чи въ данѣмъ случаѣ, дня 12 лютого, думали вы о будучности?!

Проектъ закона о польгахъ при вы-мѣрѣъ належитостей скарбовыхъ бѣдъ перенесены власности.

Внесенѣе пос. Хамца о польгахъ при вы-мѣрѣъ належитостей скарбовыхъ бѣдъ перене-сены власности вышло теперь зъ комісіа пар-ламентарной и має приѣти подѣвъ на рады на-латы посѣбѣ. Проектъ комісіа рѣзнітъ ся бо-гато въ дѣдѣмъ бѣдъ внесеня пос. Хамца, ко-місіа мусѣла въ мнѣтихъ точкахъ ийти за го-лосѣмъ правительства, котре зякалось надто великими польгами зменшити доходы скарбу державного. Польги при вымѣрѣъ згаданныхъ належитостей представляють ся побѣла проекту комісіа въ слѣдующій способѣ:

Одѣ даровизнѣ мѣжъ родичами дѣтъ-ми—взглядно выкупѣи и мѣжъ супругами, а такъ само бѣдъ спадщинѣвъ припадаючихъ тымъ особамъ платѣтъ ся нинѣ 1%-ова о-плата и 25%-ый додатокъ бѣдъ той оплаты а то бѣдъ чистѣи вартѣсты рѣчы одѣвъ при спа-дщинѣхъ по бѣдѣрученю довѣтъ, а при даровиз-нахъ по бѣдѣрученю обвѣзѣкъ, явъ вловѣвъ даруючий на обдарованого. Кромѣ того, коли мѣжъ рѣчами належитими до спадщинѣвъ або даровизнами, находѣтъ ся недвижимѣсть то о-плачуєсь кромѣ повѣщѣной оплаты зъ 1½% на оплату зъ 25%-ымъ додаткомъ бѣдъ вартѣсты той недвижимѣсты безъ потрученя довѣтъ. Такой самой оплатѣ обдубають побѣла ны-нѣшного закона супружеской контракты (антерцѣвъ), коли мѣстѣтъ въ собі безплатне пе-ренесѣе власности недвижимомъ рѣчы зъ од-ного супруга на другого, або зъ родичѣвъ взгладѣвъ зъ дѣда и бабы одного супруга на другого супруга.

При бѣдѣлатныхъ контрактахъ мѣжъ вычисленными особами (прим. купно, за-мѣна) вѣсь нинѣ належитѣсть вышѣа, бо вы-несѣтъ 3½% и 25% додатку безъ потрученя довѣтъ.

Змѣны, явъ вносѣтъ комісіа что-до вычи-слѣныхъ належитостей суть слѣдующі:

При перенесѣноу дорогою даровизны або спадщинѣвъ права власности, уважана об ужа-тована предметѣвъ такъ низкою вартѣсты, что цѣна спадщина або дар визны по бѣдѣрученю тѣгарѣвъ не перевѣщѣає 500 зр. має вынозитъ оплаты 1% и 25% додатку вартѣсты цѣлои спадщинѣвъ взгладѣвъ даровизны по бѣдѣрученю тѣгарѣвъ. Ту одѣвъ положѣе обвѣзѣныи о-стѣлькѣ было бы корѣстнѣйше въ порѣвнѣню зъ тепѣрѣшнымъ станомъ, что не мали бы платѣтъ ще 1½% и 25% додатку бѣдъ вартѣ-сты brutto недвижимѣсты, постановѣа проектъ вѣстѣ одѣвъ некорѣстѣишою одѣвъ первѣстѣго внесѣна пос. Хамца, котрый жадавъ, чтобы та-кій спадщинѣвъ зовсѣмъ увѣльнѣтъ бѣдъ всякихъ оплатъ. На той тѣцѣ одѣвъ перемѣвъ зъ ко-місіа фискалізмъ.

При спадщинѣхъ и даровизнахъ, мѣста-чѣхъ въ собі недвижимѣсты, котра не пере-вышѣа 4000 зр. вартѣсты, має выносити одѣ-

та 1% и 25% додатку бѣдъ цѣлои спадщинѣвъ або даровизны по бѣдѣрученю тѣгарѣвъ и 1½% бѣдъ вартѣсты недвижимѣсты brutto. На той тоцѣвъ обмежуєсь побѣла лишь до опусту 25%-го додатку бѣдъ обѣленѣной brutto вартѣ-сты недвижимѣсты; пос. Хамецъ бажавъ тутъ, чтобы про 1½%-ву належитѣсть зовсѣмъ опу-стѣти.

При спадщинѣхъ и даровизнахъ, а пѣвътъ при бѣдѣлатныхъ перенесѣныхъ влас-ности, або другихъ згаданныхъ правъ на недви-жимѣсты, котра не перевѣщѣає вартѣсты 8000 зр. має выносити належитѣсть 1% и 25% до-датку бѣдъ цѣлои спадщинѣвъ зъ потрученѣмъ тѣгарѣвъ 1½% и 25% додатку бѣдъ вартѣсты недвижимѣсты brutto. Тая постановѣа єсть корѣстною лѣше зъ огляду на бѣдѣлатѣй пере-несѣна власности, при котрыхъ була доси на-лежитѣсть 3½% и 25% безъ потрученя тя-гарѣвъ.

Всѣ згадані польги признаєвъ проектъ од-накъ подѣвъ двома условіями: 1) коли перене-сѣе власности взгладѣвъ згаданныхъ правъ рѣчевыхъ наступѣає мѣжъ родичами а дѣтъми або внуками безъ огляду на правѣбѣтъ урод-женя, мѣжъ родичами а супругами або суд-женными ихъ дѣтей, мѣжъ родичами нерѣдны-ми або адоптуемыми, а межѣ пасербами а адоптуемыми дѣтъми а вѣдѣна межѣ нерѣд-лучеными судово супругами — и 2) коли не-движимѣсть становѣлау предметѣвъ перенесѣна власности сѣмъ властѣтель уважѣа, або лишь для того не може уважѣати, зякажѣ єсть ма-лолѣтний або подѣвъ курателѣвъ, або на недви-жимѣсты той тяжѣтъ екзекуція.

Друге то условіа не має зовсѣмъ нѣякои раціональной подѣвъа, а то особливо при спа-дщинѣхъ первого рода т. е. нѣзше 500 зр. вартѣ-сты. Часто лучѣеє такъ, что найбѣднѣйшій люди вынѣмають свои дома або грунты, прим. коли за зарѣбѣкомъ переносѣтъ ся до нѣнѣхъ мѣсѣвъ. Чи въ тыхъ случаяхъ одѣвъ не мають вже они корѣстѣи зъ польгѣвъ что-до оплатъ? Условіа то затѣмѣае цѣлау рѣчы вѣстѣ дуже неуѣмѣтливѣмъ, особливо иде и для того, что въ практицѣ выхѣеє богато не зорѣумѣвъ. Для того при голосованіи въ парламентѣ по-жаданымъ було бы дуже обдѣненѣе того условіа.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

На вѣчерашнѣмъ засѣданіи палаты по-слѣвъ предложѣвъ міністеръ фінансовъ два проекты законѣвъ о управлѣніи полатѣу консумційного и о розширеніи дотѣрѣишной лѣви акцѣзѣи у Вѣдѣи. Тымъ способомъ будутъ всѣ тѣ предметы, бѣдъ котрыхъ досѣ-оплачувано ся акцизу, вѣдѣи бѣдъ оплатѣ, о-собливо же такѣ, якъ дерево и огородинѣа та мясо. Шобы же и передѣтъмѣа малы якійсь дохѣдѣвъ, буде установѣна оплата бѣдъ рѣгѣи худѣи, бѣдъ грубѣи штуки по 7 зр. бѣдъ мен-шой 350 ар. Такожъ будутъ занесѣи давѣи ва-лы доокола Вѣдѣи а міністеръ торговѣвъ хоче порѣзумѣти ся зъ громадою и повѣсти по од-ной ихъ части зѣльнѣацію доокола Вѣдѣи, дру-гую часть рѣтѣе міністерѣау скарбу бѣдѣтѣи громадѣвъ, але подѣвъ условіамъ, что она зобѣ-жѣа ся удержувати всѣ урядѣ акцизовѣ на ро-гачѣвахъ, котры выноситъ 450.000 зр.

Міністеръ правѣи обороны Вѣльзѣр-гаймѣвъ, обдопѣаючи на интервѣляцію зая-вивъ, что постѣрає ся скоро о предложѣвъ за-кона для вѣдѣвъ по войсковѣхъ.

Зъ порядѣу дневного приступлено до на-рады надѣвъ проектомъ занесѣна въ декѣтрыхъ належитѣстѣй. По довѣи генѣрѣальнѣй де-бѣтъ, въ котрой промовѣи мѣжъ нѣнѣми по-слѣ Штайнвѣндѣръ и Чарторѣйскій а бѣтѣвъ яко ген. бѣдѣвѣи пос. Менѣръ, приступѣае до спеціальнѣи дебаты, котру доведено до §. 2. По сѣмъ поставѣвъ пос. Коппъ внесенѣе, чтобы загалнуу часть закона карного поставѣ-ти на порядѣу дневный одного зъ найблиз-шихъ засѣданѣвъ, а Межѣникъ домагаєвъ ся по-ставѣна на порядѣу дневный поступѣи сѣумаричного. Оба тѣ внесенѣа обдѣиено рѣвно-стѣеу голосѣвъ а тымъ способомъ оба тѣ про-екты не прѣйдутъ вже на порядѣу дневный геѣтерѣишной сѣсѣи. Слѣдующѣе засѣданье назна-чено на вторѣкъ.

Въ четвѣрѣ обдуби ся зѣборы мо-ло до-ческѣихъ мужѣвъ довѣрѣи, въ ко-трыхъ взяли участь такожъ молодѣ-ческѣи по-слѣ до сойму и рады державной майже въ повнѣмъ числѣ. Мужѣвъ довѣрѣи явѣио ся бу-ло дуже богато и зѣ всѣхъ частѣй краю. На-рѣда вѣла ся надѣвъ еляборатѣмъ о чѣско-нѣ-мѣцкой угодѣ, выголѣенымъ выбраными до того давѣише реферѣнтами. Елѣ борѣтъ тѣй поправлѣвъ передѣвъ тымъ же екзекутивнѣй ко-мітѣтъ и повѣчерѣаъ бувъ зъ него богато мѣсѣвъ, а мимо того, бувъ бѣвъ все ще такѣи дуже обѣмѣиый, майже два разы такѣи якъ протоколѣ угодѣиый. Найострѣйше выступѣили молодѣ-чѣи противъ признаѣвъ курѣи большѣи побѣлѣсты права veto. Реферѣтъ въ сѣи спра-вѣ выголѣовѣвъ пос. Кучѣра и бѣвъ признаєвъ се право курѣи нѣмѣцкой та чѣской, але каже, что признаєвъ такого права курѣи боль-шой побѣлѣсты єсть непрактичѣиый и зѣиш-нымъ. Такожъ стрѣтѣи и т. зѣ. школы мен-шѣи въ сѣмъ еляборатѣ острѣу критѣку; осо-бливо же прѣтивѣаѣтъ ся молодѣ-чѣи тому, чтобы родѣвъ, котры хотѣтъ для своихъ дѣтей жадаѣти школы менѣишѣи, мусѣи выказувати ся, что ажъ пять дѣтъ проживаютъ въ грома-дѣ. Реферѣтъ для справѣ розѣдѣу рады куль-туры краѣиый Янда заявѣиъ, что противъ то-го розѣдѣа нема потребы выступѣати. Сѣраву розмѣжѣна округѣвъ адмѣнистраційныхъ рефе-рувавъ пос. Вѣшатый и бѣтъ доказувавъ, что ро меженѣе, такъ, якъ его проектѣу чѣско-нѣмѣцка угодѣа, єсть шѣдѣише для чѣского народу, бо не дає повнѣи рѣвѣпорѣиности, го-ловно для того, что 15 совѣтѣикувъ высѣишо го-ду краѣиого не мусѣи выказуваѣтъ ся зна-нѣемъ чѣского языка. Докладнѣио зѣмѣсту по-гладѣу молодѣ-чѣи въ чѣско-нѣмѣцку угодѣу

годъ подати, позаяк прокуратура економікувала всь молодеческія газети, котрі оголошували меморіалъ збору молодого чехівъ мужівъ довіря. Видко, що правительствомъ постановило поступати беззастенливо зъ молодими чехами. Але они не дають ся такимъ постановамъ одстрашати и роблять дальше по своему. Они не приймають ся угоди зъ Нимцями, бодай не такою, яку заключили старо-Чехи и завзявають навѣть старо-Чехівъ, щоби они зложили свои мандаты, а тогды зробить такъ само и молоді Чехи, а вардъ при новихъ выборахъ покаже по чийй сторонѣ. Очевидно хотѣть молоді-Чехи використати чехо-німцѣску угоду до аігачи при новихъ выборахъ. Меморандумъ молоді-Чехівъ кончатъ ся заявленіємъ, що конференція вѣдѣнска причинила ся сильно до розшеренія термизація и стала дуже небезпечною для славянскихъ народівъ и завзявають до старо-Чехівъ, щоби они свою справу подала рѣшеню самого народу. Характеристичнымъ єсть, що теперъ вже и на Моравѣ зачинає ся робити великій роздоръ міжъ Чехами. Тамъ розвизало правительствомъ недавно то товариство селянське, котре діяло въ дусѣ молодого чехізму. Теперъ отже оголошено начальникомъ и радѣй 61 грмайтъ о домуницкого повѣта бдзаву, въ котрій высказують свій жалъ по причинѣ розвизанія згадавго товариства и взывають селянъ до новой організації.

Похоронъ гр. Андрассога одбувъ ся незвичайно величаво; наочий свѣдѣн розказують, що це величавѣйше, якъ свого часу похоронъ Дезка. Народу, вселѣвшихъ депутаций, аристократіи, представителѣвъ властей и двору явилось ся множество. На улицѣхъ, котрыма мавъ переходити похоронный похѣтъ, уставилось болѣе якъ аякъ 50.000 людей. На всѣхъ улицахъ, котрыма переходивъ похѣтъ, горѣли газовыя лампы, повѣшанъ чорною крепою, всѣ скляны булы позакрѣпанъ. О 1½ год. выступило войско и замкнуло всѣ улицы, що вѣдуть на плацъ Францъ-Йосифа. О год. 2½ усталила ся въ прѣсѣнку академія репрезентантъ обохъ палатъ угорскихъ, угорскій и австрійскій міністры, амбасадоры нѣмцѣй, англійскій и французскій; дальше епископы угорскій поѣвъ проводомъ кардинала Сімора, гр. Таффе, оба сыны помершого зъ своими родинами, архіепа. Клятильда зъ доныма и множество аристократіи и всѣ чекали тутъ на приѣздъ цѣсаря. Наконецъ явивъ ся и цѣсаръ и розпочало ся похоронне богослуженіе, котре протянуло ся майже цѣлу годану. Черезъ цѣлый той часъ стоявъ цѣсаръ въ цѣрквѣ зъ одрыною головою. По богослуженю вернувъ цѣсаръ до своей палаты и розпочавъ ся похѣтъ похоронный. Цѣсаревъ зложила на домоу вѣвъ помершого особное другій вѣвѣцъ на пѣвтора метра въ промѣрѣ широкій, зроблений зъ сто бѣлыхъ камелій, сто бѣлыхъ розъ и триста катяцъ ковалей.

Кондоленційныя телеграммы надѣслали вѣдовцѣ помершого міжъ ними ше архіепа. Стефаніи, архіепископъ Ватиканскій и Райнеръ, гр. Таффе, лордъ Сальбері, кн. Бісмаркъ и др. Кн. Бісмаркъ называє покійника въ телеграмѣ своимъ „особистымъ и политическимъ пріятелемъ“. Въ палатѣ послѣвъ предложено проектъ закона, на подставѣ котораго має бути въ Будапештѣ выставлений гр. Андрассома памятникъ вѣштомъ державы.

Результатъ выборовъ въ Нѣмеччинѣ представляє ся теперь такъ: На 85 вѣстныхъ выборахъ выбраво 5 консервативовъ, 2 картелиовѣвъ, 1 нацональ-либерала, 2 вольнодумцевъ, 2 Альбартцевъ, 2 Плябцевъ, 14 социалистовъ и 18 ат партій центра. Характеристичнымъ єсть, що социалистичныя кандидаты одержали майже всюду дуже велике число голосовъ и загалово припускають, що всѣхъ социалистовъ выйде зъ сего wyboru до найменше 30. Въ П. окрузѣ выборовъ одержавъ н. пр. вольнодумецъ Вірховъ 17.772, а его контркандидатъ социалистъ Янішевскій 19.000 голосовъ; въ III. окрузѣ вольнодумецъ Муакель 11.574, социалистъ Вильдбергъ 12.278 голосовъ. Взятъ чило оддѣльныхъ въ Берлинѣ на социалистовъ голосовъ, збѣльшало ся при сихъ выборахъ дуже значно, а число голосовъ на консервативныхъ значно зменшило ся; голоса вольнодумцевъ удержались на рѣвнѣ. Въ Берлинѣ выбраво доси 2 социалистовъ; въ Вроцлавѣ 1; въ Гамбурѣ 3; въ Лиску 1; въ Хемницѣ 1; въ Глуховѣ 1; въ Цѣвѣвѣ 1; въ Нирнберѣ 1. Въ многыхъ мѣстахъ прииде же до тѣснѣйшого wyboru межъ социалистичными кандидатами и вольнодумцами або картелиовцями.

Въ Берлинѣ въ I. окрузѣ выборовъ стававъ до урнъ такожъ и кн. Бісмаркъ. Одаючи свою партку выбору, сказавъ онъ до комісаря выборочного: „Мабуть то вже послѣдній разъ мы тутъ видимъ ся.“ Коли комісаръ одповѣвъ на то, що кн. Бісмаркъ выглядає ще прецѣ здорово, одповѣвъ той ему: „Але менѣ вже 75 лѣтъ, а 5 лѣтъ (до новыхъ выборовъ) то ще далекій часъ.“

Француске правительство набрало собѣ засудженіемъ кн. Орлеанскаго такъ не мало клопоту и мамо воли арбамо зъ него героя и мученика. Князь єсть теперь предметомъ численныхъ манифестаций своихъ безосередныхъ и посредныхъ прихильниковъ и додѣвъ зновъ духа орлеанскаго; ему складувать вѣзны въ вѣзничѣ навѣть личности, котры займають видне становище въ Европѣ. Окогда зробивъ ему н. пр. вѣзиту австрійскій архіепископъ Евгений, братъ испанскаго королеви и регента, котрый недавно тому вѣдѣвъ въ вѣзбѣ мѣста до Мадриду а теперъ вертаючи зъ бѣтмъ задержавъ ся въ Парижі. Але и въ самѣмъ правительствѣ настала неагода за-дѣла кн. Орлеанскаго. Президентъ Карно єсть за тымъ, щоби вилъ заразъ помилувати и пустити на волю, а министры протавлять ся тому. Ходить чутка, що кн. Орлеанскій має бути вже сен недѣль пущеный на волю и бѣтавленый до границъ.

НОВИНКИ.

— На засѣданіи краевой рады школьной днѣ 10 н. ст. лютого порѣшено побила §. 2 закона зъ 1 грудня 1889 ч. 71 В. з. кр. установити окремыя учителя религіи зъ старою платнею, а такожъ дозволити побила §. 5 сего закона установити учителей религіи за ремунерацио въ отсихъ школахъ народныхъ: въ школахъ въ Бѣбріцѣ по одному учителю религіи греко-кат., римо-кат. и жидовской за ремунерацио; въ 4-кл. шк. въ Богородчанахъ и въ 4-кл. шк. въ Скалѣ по одному учителю религіи греко-кат., римо-кат. и жид. за ремунерацио; въ школахъ 4-кл. мужеской, 4-кл. женской въ Бучачи по одному учит. религіи греко-кат., римо-кат. и жид. за рем.; въ школахъ въ Любачевѣ по одному учителю религіи гр.-к. и рим.-к. за ремунерацио; въ школахъ въ Чортковѣ по одному уч. религіи гр.-к., римо-кат. и жид. за рем.; въ школахъ 4-кл. мужеской и 2-кл. женской въ Добромиліи одного окремого катихита римо-кат. зъ старою платнею а въ 4-кл. школахъ муж. ще одного учителя религіи жидовской зъ ремунерацио; въ школахъ въ Долині, Болеховѣ по одному учителю религіи гр.-к., римо-кат. за ремунерацио и въ школахъ въ Долині ще одного уч. религіи за рем.; въ школахъ мужеской и женской та въ школахъ на передѣстѣ Задворнянскій въ Дрогобици одного катихита римо-кат. зъ старою платнею а въ тыхъ самыхъ школахъ и на передѣстѣ Липнянскій одного окремого учителя религіи жидовской зъ старою платнею; въ школахъ въ Городенцѣ и Обертинѣ по одному учителю религіи греко-кат., римо-кат. и жидовской за ремунерацио; въ школахъ 6-кл. женской и 4-кл. мужеской въ Ярославліи окремыхъ учителей религіи римо-кат. и жидовской за старою платнею; въ школахъ 5-кл. муж. и 4-кл. женской въ Яворовѣ катихита римо-кат. зъ старою платнею и учителя религіи жидовской зъ ремунерацио; въ школахъ въ Калущи, Камѣницѣ, Буску и Радеховѣ по одному учителю религіи гр.-к., римо-к. и жид. за ремунерацио; въ 4-кл. школахъ въ Львовѣ по одному учителю религіи гр.-к., римо-к. и жид. за рем.; въ школахъ народныхъ у Львовѣ десяти окремыхъ катихитовъ римо-кат. и шѣсть окремыхъ учителей религіи жидовской зъ старою платнею; въ школахъ въ Щирцѣ по одному учителю религіи гр.-к., римо-к., евангеликовъ и жидовской за ремунерацио; въ школахъ 6-кл. и 7-кл. мужеской въ Черемышляхъ одного окремого катихита римо-кат. зъ старою платнею и по одному учителю религіи жидовской за ремунерацио; въ школахъ 7-кл. женской, 2-кл. мужеской въ Самборѣ окремого катихита римо-кат., въ школахъ 4-кл. мужеской въ Самборѣ и въ школахъ на передѣстѣ Долина и Поводова одного окремого катихита римо-кат. зъ старою платнею, а въ 7-кл. школахъ женской и двоухъ 4-кл. школахъ мужеской окремого учителя религіи жидовской зъ старою платнею; въ школахъ 4-кл. мужеской и 4-кл. женской въ Сяноцѣ одного окремого катихита римо-кат. зъ старою платнею и по одному учителю религіи жидовской за ремунерацио; въ школахъ въ Винникахъ, Мостискахъ, Судовѣ, вишніи, Надворній, Черемышляхъ, Рава, Рудкахъ, Комарнѣ, Скалатѣ, Старѣмъ-мѣстѣ, Товмачи, Турці, Залѣцяхъ, Збаражі, Жидачевѣ, Николаевѣ, Зарваницѣ, въ 4-кл. женской въ Жовквѣ и въ 4-кл. школахъ въ Жидачевѣ по одному учителю религіи греко-кат., римо-кат. и жидовской за ремунерацио. [Икъ бачимо нѣ въ одной школѣ болѣе клясовый не установлено окремого катихита греко-кат., бо мабуть нема нѣгде условій, якихъ wymagaє законъ школьный! На томъ засѣданіи полагоджено міжъ нѣмцями и тѣмъ справы: перенесено учительку народнои школы людвовъ въ Коломыи Викторію Гердову зъ взглядовъ службовыхъ до Бережанъ; дозволено учителямъ школы народнои въ Гавриловѣ, пов. надворнянско, Мих. Баранови, поняти на разѣ черезъ одинъ рѣкъ функции настоятеля общару двирского; затверджено рѣшеніе рады громадской въ Пениковѣ, пов. черемышлянского, що языкомъ выкладывимъ въ тамошній школѣ має бути языкъ польскій; зорганізовано школы народны въ Приблѣвѣ, пов. товмачского, въ Вулдѣ, пов. бережанского; признано дрови Теоф. Геретманови, директорови школы реальнои у Львовѣ, четвертый додатокъ пятилѣтній; перенесено суплента Стан. Левицкого зъ гимназіи въ Коломыи до гим. въ Черемышляхъ а Аркадія Малецкого зъ IV гимназіи у Львовѣ до гим. въ Коломыи.

— Прокураторъ львовскій Гіртлеръ, покликаний до вѣдѣнскаго прокуратури генеральной, выѣхавъ вчера побѣдомъ курьерскимъ до Вѣднѣ. Въ львовскій прокуратури обрѣвъ проводъ справъ заступникъ прокуратора днѣ Едвардъ Сумеръ.

— Въ Горожанѣ арештували жандармы трехъ членовъ рады громадской за то, що стоить въ звязи зъ остатними выборами посла. Громада удаля ся до намѣстника, щоби увязненныхъ выпущено.

— Чи въ угорскій ц. н. судѣ повѣтовѣмъ русне писмо и слово має яке право? Одповѣвъ на те дає намъ отъа дописъ: „Одинъ рускій священникъ мавъ въ ц. к. судѣ въ Угневѣ вписати власно-ручно кѣлька словъ до протоколу и почавъ писати по руски. Тогдѣ ц. к. адъютантъ Стефанъ Свѣлецкій одовѣвъ ся до священника: Prosze pisacъ po polsku! Священникъ звернувъ увагу, що въ судѣ повинні знати по руски. На те адъютантъ Свѣлецкій зъ обуреніемъ: Owczem, jesteśmy wszechstronnie wykształceni, ale mamy takie rozgadanie! Подаю сей фактъ до загалной вѣдомости нашихъ посѣловъ.“ [Адъютантъ Стефанъ Свѣлецкій зъ роду Русинъ и має брата священникомъ рускимъ.]

— Министръ справедливости зарядивъ основати при заведеніяхъ карныхъ варстаты ткацкія, де бы выговтовляно матеріалъ на власній потреби вѣзѣвъ. Такі варстаты мають основатись міжъ иншимъ при заведеніяхъ карныхъ у Львовѣ, Станіславовѣ и Вишнѣвѣ.

— Въ Ярославліи пращано сими днями п. Ю. Яворского, профессора тамошней гимназіи, котрый одходить до гимназіи св. Анны въ Краковѣ. П. Яворскій высказавъ въ своей пращальной бесѣдѣ зъ слезами въ оцѣхъ свой жалъ, що мусѣтъ опустити вѣходну Галичину, бо полюбовъ широко рускій народъ, зъ котрымъ познавъ ся, будучи учителемъ у Львовѣ, Золочевѣ и Ярославліи. П. Яворскій тѣ свои ширі слова подинавъ въ часѣ своего побуту въ Ярославліи такожъ и дѣлами, онѣ куючи ся горячо нашою бѣдною молодѣжію рускою, тому засылають ему ярославскій Русины ширій пращанъ и желанъ на дорогу.

— Зъ Збаражі пишуть: Наслѣдки неурожаю и голоду не дали на себе довго жати. Въ Збаражскомъ повѣтѣ повивъ ся голодный тифъ епідемічно.

— Маршалонъ тернопольскій и посолъ до сейму краевой, п. Юлій Корытовскій, зробивъ не злый интересъ, звыоивши для голодного комитету продавати свое збѣже по цѣнѣ — вѣсѣмъ, а можна сказати, навѣть дуже доброй. Нашъ дописуватель зъ Тернопольщины подає се до вѣдомости тыхъ людей, котры боать ся, що панове маршалки теперъ въ часѣ голоду, готовы заавантурировать и при продажи своего збѣжа комитетамъ голоднымъ будуть поводитись мрѣями гуманитарными на свою власную шкоду... Не бойтесь!

— Зъ Ярославля пишутъ намъ: Ширю подяку засылаю въ имени ученой ся молодежи рускои въ Ярославліи Вп. п. Кондрачскому и его женѣ Наталіи зъ Мазиковичѣвъ за даръ 12 зр., котры они такъ одъ себе якъ и одъ весѣльныхъ гостей на своемъ весѣлю (4 н. ст. лютого) въ Махновѣ звыоили зложити и на мои руки переслати. — Я. Романовскій, сотрудникъ и катихитъ въ Ярославліи.

— Справа задовѣнця наблизяєсь до кѣнца. Одъ поведѣлка до пятницѣ передъ полуночѣмъ говорить прокураторъ; по нѣмъ зачавъ першій говорить защитникъ Клавнеръ, д-ръ Лазарскій. Бесѣды защитниковъ мають потрѣвати цѣлый слѣдуючій тыждень, реплику прокуратора разомъ зъ душлиною защитниковъ обчилюють на чотыри днѣ а рѣзіме предѣдателя на два днѣ. Наряды судѣвъ присяжныхъ потрѣвають такожъ кѣлька днѣвъ, такъ що засѣдъ оголошитъ трибуналъ около 10 марта. Рѣзіме предѣдателя буде стенографувати профессоръ рисунковъ при задовѣнцкій гимназіи.

— Огонь. Въ Гребеніомѣ, нов. равского, погорѣло днѣ 9 н. ст. лютого обѣщѣ селянина Ник. Паньчака; шкоду обчилюють на 1500 зр. а зъ того лишъ 100 зр. було обезпеченыхъ.

— Убіеніе. Въ Угровинѣ середѣмъ, пов. калуцкого, въ нѣчи на 15 н. ст. лютого почалась передъ коршмою бійка міжъ колоністами зъ Ляндстрай а угриновскими паробками. Въ бійцѣ взяли участь зъ одной стороны Рудольфъ Гайбъ, Фридрихъ Нербасъ и І. Шанпертъ, а зъ другой Гринъ Куратникъ, Иванъ Паньковъ и Михайло Паньковъ. Коли до угриновскихъ паробковъ прилучило ся ще кѣлька чужихъ людей, мали они перевагу, а цѣла бійка тымъ закончила ся, що Рудольфъ Гайбъ погнѣвъ поѣвъ ударами колѣвъ на мѣсто а Шанперта смертельно покалѣчили. Коли зъ свѣдѣства показало ся, що згадавъ паробки угриновскій умысно засѣлись на колоністовъ и обдумали вже зъ горы на нихъ напады, тому жандармерія увязнала Куратника и еще чотырохъ иншихъ, що провинились въ убійствѣ Гайба.

— Нова епідемія. Въ околицѣ Мангунъ въ Италіи повивалась нова недуга подъ назвою „Нона“. Запудажавшій западають въ лѣтаргичный сонъ, котрый продлжяєсь кѣлька днѣвъ а бѣдакъ напоить смертельный компликаціи. Италійске министерство справъ внутрѣшнихъ зарядило лѣкарскій комісіи розслѣдити ту нову епідемію. Деякі лѣкарѣ гадають, що „Нона“ се особный родъ инфлюенцы, котра такожъ въ Италіи сильно лютилась ся.

— Ловы на дикихъ звѣрѣвъ выпали дуже добре поѣдчасъ сегогодняго сезону зимового въ цѣлѣй Европѣ. Газеты ловцевъ подають справозданія, зъ котрыхъ можна добачити збѣльшеніе числа дикихъ звѣрѣвъ въ послѣднихъ рокахъ, а именнѣ въ Угорщинѣ, Семагородѣ и Буковинѣ. До краѣвъ, въ котрыхъ єсть ще значне число звѣрѣвъ, треба зачислитъ Босну и Герцеговину, бо н. пр. сѣи зимы въ самѣмъ лишъ повѣтъ травничкомъ убито 28 медведѣвъ, 115 старыхъ и 45 молодыхъ вовковъ та выплачено 945 зр. премій. Въ Россіи треба було на ловы медведѣвъ и вовковъ утворити окремій т. зв. войсковой команды ловцевъ. До такихъ ловѣвъ выховують въ Россіи особный родъ пѣсовъ мѣшанцѣвъ зъ вовковъ и булдыговъ. Такі мѣшанцѣ оутъ дуже люты и недавно тому случилось, що въ двѣрѣцкѣ палатѣ въ Гатчинѣ разорвали они на куснѣ осемилѣтнього сына одного совѣтника, коли переходивъ черезъ подворье.

— Страшене злочинство выкрыто въ Варшавѣ при пожарѣ одного дому. Домъ огорнула похѣмъ такъ скоро, що мешкаючій въ нѣмъ высказували бѣнами на улицу Сторожа огнева газила огонь и тогдѣ то хтось сказавъ, что на подѣ подѣ дахомъ оутъ малі дѣти. Дахъ горѣвъ вже на добре, але все таки удалось зайти тамъ одному стражникови, котрый и вынѣвъ одагмъ сѣмъ мертвыхъ дѣтей. Комісія оглянувши трупы орелка, що тѣ дѣти погнѣли насильною смертію передъ кѣлькома днями. Выявилось ся, що тѣ всѣ дѣти поубивала акушерка Скублинская, котра принимала дѣти на выхованье. Дальше слѣдство выкрыло, що Скублинская въ обавѣ передъ судовою комісією, котра бы найшла трупы дѣтей, сама обиднала домъ та хотѣла тымъ способомъ затерти слѣды своего злочинства.

— Описъ двѣрѣцкого обѣду подає Неметъ въ такой способъ: Хто разъ доступивъ чести бути гостемъ цѣсаря, зазнаєтъ разаръ при вступѣ до палаты прѣмной несподѣянны: заговорюють до него по его прозвищу. Зъ-вѣдки се знаютъ, лишилось тайною; але на запрошеного се дѣлає дуже добре, що его „въ дворѣ“ такъ добре знаютъ. Одакъ кажутъ ему, чи онъ буде сидѣти на право або на лѣво одъ цѣсаря, котрый зъ рѣху, и коло кого. Коли-жъ зойдутъ ся въ сали всѣ запрошеніи, то они вже незнаю такъ групуячы ся якъ будуть сидѣти за столомъ. Въ сей способѣ не потреба довго глядѣти за своимъ мѣсцемъ, коли зачинаєсь обѣдъ. Обѣдъ зачинаєсь о год. 6-ой

и точно о той годинѣ выхѣдѣтъ цѣсаръ зъ своихъ комнатъ, а попередъ него иде старшій стольникъ гр. Волькенштейнъ. При вхоѣ до салъ здохнуть цѣсаръ присутныхъ по войсковому и всѣ обдають поклѣбъ и заразъ засѣдають за столѣ. Передъ каждымъ стоить два тарелѣ сѣрбный и порцелановый и потравы наступаютъ такъ по собѣ, о скѣлко до нихъ потреба сѣрбного чи порцеланового тарелѣ. Сидженіе за столомъ єсть у-порядковане побила рангъ, а мѣжъ запрошенными послѣми, делегатами и т. п. рѣшає лишъ початкова буква имени. Напротивъ цѣсаря сидѣтъ старшій стольникъ. Коло цѣсаря, кромѣ спису потравъ, лежить плянъ размѣщенія и именъ особъ за столомъ. Стравы подають ся скоро, але що звычайно буває ихъ деять, то и обѣдъ трѣває три чверти годины. Цѣсаръ розговорює повогломомъ зъ своими сусѣдами. По обѣдѣ иде цѣсаръ до сусѣдской комнаты, за нимъ поступаютъ гости и коли уставлять ся въ такой порядкъ, що за столомъ держитъ цѣсаръ сѣрклъ: до каждого говоритъ коротко и выслушає одповѣди.

— Дрѣбный вѣсти. Въ Товстенѣмъ, пов. гусятинского, померъ одъ чаду Павло Красовскій. — Въ Радужіи, пов. равского, поварились мужъ и жѣнка Школики та въ бійцѣ такъ тяжко покалѣчили Марію Школику своего мужа Дмитра, що той вскорѣ померъ. — У Вѣднѣ померла зарѣбница Магдалина Понза въ 115 роцѣ жити.

Вѣсти зъ Аеп. Львовского.

Презенту на Малеховѣ, дек. львовско-загородского, одержавъ о. Вол. Коковалецъ.

Институтовый на Ополецѣ о. Евст. Качмарскій.

Вѣсти зъ Еп. Перемыского.

Въ пропозицію принятъ оо.: на Лопушанку Хомину, дек. старосамборского, Алеко. Яворскій; на Лѣповатѣ, дек. львовского, Алекошъ Ожарукъ; на Лѣвчу, дек. любачевского, Мик. Калимонъ.

Сотрудниство въ Старѣмъ мѣстѣ одержавъ новопоставлений прѣсвитеръ о. Яковъ Ворковский.

Посмертный — — — оповѣстки.

О. Винторъ Пѣдосонскій, приходникъ въ Звиженіи, дек. залозецкого, упокоивъ ся днѣ 6 (18) лютого въ 58 роцѣ жити и 34 р. священства. Похоронъ одбулись 8 (20) лютого. Вѣчна ему память!

Упокоили ся: у Львовѣ Макарій Мурѣй новикъ чина св. Василия В. въ 29 р. жити; — въ Тернополи Севастіанъ Кружель, профессоръ тамошней гимназіи; — въ Самборѣ Сильверій Семковичъ, комісаръ скарбовый въ 46 роцѣ жити.

Именованія, конкурсы, перенесенія и пр

— Именованія. Краева рада школьная именувала Ив. Рамоуку дѣйственнымъ учителемъ въ Яблѣцѣ нижней, Софію Арбесовичу дѣйственною учителькою въ Надѣбахъ. — Краева рада школьная именувала дѣйственными учителями: Евстахию Черлючакевичу въ Ветлинѣ и Ант. Потурку въ Журавнѣ.

Телеграммы „Дѣла“.

Берлинъ 22 лютого. Вчера по оголошенію выборовъ пришло до бійки межъ полицією а робѣтниками; арештовано 24 людей. Въ Альтонѣ выступило войско противъ социалистовъ и ранило 8 людей. Зъ 230 вѣстныхъ результатовъ выбору припадає 52 на центрумъ а 16 на социалистовъ; 40 социалистовъ стане до тѣснѣйшого wyboru.

Парижъ 22 лютого. Завтра буде розбирати ся на радѣ министровъ справа кн. Орлеанскаго. Говорять, что его на певно удовольнять и бѣтавлять до границъ.

Брукселя 22 лютого. Бельгійскій робѣтники лагодять велику манифестацию въ честь побѣды нѣмцѣскихъ социалистовъ. Въ манифестации має взяти участь 100.000 робѣтниковъ.

Петербургъ 22 лютого. Розойшлась тутъ поголовка, що тутешный французскій посолъ має бути одкликаний.

Выказъ складанныхъ жертвъ.

На памятникъ Волод. Бараньского: зъ пушки въ Торгови въ Станіславовѣ 6 зр.; комитѣтъ вечерковый въ Богородчанахъ 60 зр.; о. Симеонъ Вилинскій зъ Колѣнокъ 1 зр.; на похоронѣ въ Тишкѣвцяхъ 14 зр.

На стипендію Вол. Бараньского: Павло Горбачевскій зъ Кудринѣвъ 1 зр.; Игнатій Мойсевичъ лѣкаръ въ Буску 5 зр.

На будову руского театра: Амалия и Ирена Чичиковичъ зъ Ожѣмъ 3 зр.; о. Ник. Боберскій зъ Вансвицѣ 1 зр.; Марія Свиньска зъ Угровы 5 зр.; колада въ Сараевѣ 15 зр.; Никола Гавришъ постѣнфѣреръ Тшебинѣ 1 зр.; о. Д. Еліасевичъ зъ Чабарѣвкѣ 2-50 зр.; п. В. Селецкий зъ Ступиницѣ 1 зр.; В. Коблянскій у господаря Регуцкого въ Купновѣвахъ 1-20 зр.; складка въ Ряшевѣ на руки дра Ант. Горбачевского 5 зр.; о. Мих. Зубрицкій зъ Мшанца 50 зр.; на весѣлю о. Криничного въ Бѣбятнѣ 22-32 зр.; Игнатій Мойсевичъ лѣкаръ въ Буску 5 зр.

Днѣ комитету голодавого: директоръ Максимъ Любоничъ у Львовѣ 2 зр.; о. Федусевичъ въ Стрыю 3 зр.; о. Богд. Еліасевичъ зъ Николаева 5 зр.; п. Мих. Збударскій купецъ зъ Николаева 5 зр.

Переписка Редакціи и Администрации.

Веч. Шух. въ Братков. 20 зр. одержали; зъ того взяли мы на Дѣло 10 зр., Зеркало 4 зр., Просвѣтъ 2 зр., Народну Радѣ 2 зр., руску гимназію 2 зр. — Веч. Гринев. въ Чолган. 14 зр. одержали.

Надбелане.
Оферты и пропозиції
дотично будови, устроєня и ведєня готелю пер-
шорядного у Львовѣ, приймає Товариство готе-
леве тамъ-же на руки Ви. Емилія Вертемилиана
Браера, котрий такожъ удѣляє дотичний инфор-
маціи устно або писемно.

Д-ръ Стефанъ Федакъ
отворивъ
адвокатскія канцелярію
у Львовѣ 3357 9-30
підъ ч. 3. пляць Капітульный (рѣгъ Ринку ч. 23.)

Окулістъ
Д-ръ Б. ГЕЗАНГЪ
б. елевъ-асистентъ и операторъ на клініці оку-
лістичній проф. Фухса у Вѣднѣ, мешкає при ули-
ци Третього Мая (Маєровскій) число 7 (де ц. к.
Староство) и ординує бдѣ 10-12 и бдѣ 3-5.

Вѣлякій Листы заставні Товариства
кредитового земского
4 1/2 % Листы заставні Банку краєвого
4 1/2 % Позичку краєву
4 % Облігаціи пропинаційні
Вѣлякій облігаціи догву державного
Земельний облігаціи перешенства
Льосы державні и приватні
продає підъ найкористивѣйшими умовами
Сокаль & Лілієнъ
3360 6-156 Дѣмъ Банковий и контора выѣзны
у Львовѣ
Поручєня зъ провинціи выговоряють ся одво-
ротною почтою безъ дочисленія провізія.

Антонъ Кожелюжєкъ
у Львовѣ
поручєя на теперѣшній сезонъ найно-
вѣйшій капелюхи повстаній тверді и мяг-
кі, циліндры, въ фасонахъ наймодѣйшыхъ
власного выробу. 3369 2-3
Удержує на складѣ великій выборъ
капелюховъ и циліндровъ
ГАБИГА
такъ поручєя великій выборъ
ШАПО-КЛЯКОВЪ.
Приймає циліндры и капелюхи обновляти,
фарбувати и прасовати.
Цѣнники на жадање высылаєсь франко.

ВОЙНА ЕВРОПЕЙСКА
найновѣйша гра товарища
продає ся въ перворядныхъ торговляхъ.
Цѣна 1 зр. 3337 16-7
Накладомъ В. Криштофовича въ Краковѣ.
На жадање примѣрники въ рускомъ языкѣ.

!!!Рѣшуче напомины!!!
всѣхъ тыхъ, що не мають поліссы,
чи то щобы затагнути позичку, чи то щобы записати для своихъ
родины (бо полісса то само, що готовый грѣшь), именно придатна
для задовѣженыхъ властителейъ домовъ и реальностей, бо при
случайной, наглої смерти черезъ выплату забезпеченого капита-
лу оставшій одержать свою реальность безъ довѣдъ; для ново-
женитъ важна, щобы безусловно забезпечити жену и дѣтей, вѣдѣ-
ти можна еи ужити за кавцію або депозитъ. 2910 42-45
Полісса на обезпечєнє житя есть у всѣхъ случаяхъ наипе-
нѣйшимъ, найдѣйствѣйшимъ и найбѣйшимъ капиталомъ, тому лѣшша
понадъ всѣмъ щадницѣ. Якъ и куда такую поліссу можна одержати
найдѣйше и найдѣйствѣйше, въ томъ подѣе найдѣйшю раду устно
або писемно подѣе дискреціею: Assecuranz-Oberinspector
KLEIN, Wien, I., Franz Jozefs Quai 29, II Stock, дома бдѣ
2 до 5 години. Принимаєсь обезпечєнє ажъ до вѣку 66 лѣтъ.

ИВАНЪ ГУСЬ
слова Тараса Шевченка, музыка
Мик. Лис.
Цѣна 60 кр.
Дѣстати можна въ тов. „Просвѣта“.

Рихтера
Anker-Pain-Expeller
держитъсь вже по многихъ
родинахъ яко знаменитый
лѣкъ домовый, тому злѣпшымъ
вѣсь его захвалювати. Однакъ
ту достѣея примѣтку лишь для
незнающихъ сего давно выро-
бованого средства, що An-
ker-Pain-Expeller уживаєсь въ
найдѣйшимъ успѣхомъ, щобы
алагодити и вылѣчить пати-
раньемъ гостецъ, ревматизмъ,
ломанье въ членахъ, боль въ
кряжахъ, кольку въ боцѣ, болѣ
нервовъ, кольку зуббѣ и т. п.
Сей домовый лѣкъ и певно поможе
и дешовый (40 и 70 кр. за флаш-
ку). Лишь правдивый въ „ко-
товѣ“! Всюды по аптекахъ; го-
ловный складъ: Д-ра Рихтера, а-
птека подѣе золотымъ львомъ въ
3150 Прага.

Курсъ Львовскій
въ днѣ 21. л. лютого 1890.

Акции за штуку безъ купона	Плат. Жид.
Зелѣз. гал. Кар.-Людв. по 200 зр. м. м.	192 — 195 —
Зелѣз. Львов.-Чернов. по 200 зр. а. в.	231 — 234 —
Банку типот. гал. по 200 зр. а. в.	303 — 308 —
Банку кредит. гал. по 200 зр. а. в.	— 216 —

Листы заставні за 100 зр.

Банку типот. гал. 5% а. в.	101 50	102 50
Банку типот. гал. 5% а. в. выдѣл.	—	—
зъ 10% прем.	105 90	106 90
Банку краєвого 4 1/2% а. в. льос. 51 л.	98 50	99 50
Товариства кредит. гал. 5% а. в.	100 80	101 80
Товариства кредит. гал. 4% а. в.	97 — 98 —	—
Товар. кред. гал. 5% а. в. льос. 37 л.	160 80	161 80
Товар. кред. гал. 4% а. в. льос. 41 1/2 л.	94 40	95 40
Товар. кред. гал. 4 1/2% а. в. льос. 52 л.	99 60	100 60
Товар. кред. гал. 4% а. в. льос. 56 л.	93 50	94 50

Листы довжні за 100 зр.

Гал. Зав. кред. сел. 3% а. в. (давн. 6%)	55 — 58 —
Гал. Зав. кред. сел. 2 1/2% (давн. 5%)	46 — 49 —
Общ. кред. Завѣд. 6% льос. въ 15 л.	— — —

Облігаціи за 100 зр.

Индустриал. гал. 5% м. к.	104 75	105 25
Гал. Фонду пропинаційного 4% а. в.	91 60	92 60
Комунальній Банку краєв. 5% 1 еміе.	100 50	101 50
Позички краєв. зъ 1843 по 6% а. в.	104 — 106 —	—
Позички краєв. зъ 1888 по 4 1/2 а. в.	97 25	98 25

Льосы:

Мѣста Кракова	23 — 25 —
Мѣста Станиславова	— 33 —

Монеты:

Дукаты цѣсарскіи	5 56	5 66
Наполеондоръ	9 39	9 49
Полъимперіалъ	9 65	9 75
Рубель сѣрный	1 32	1 42
Рубель паперовый	1 27 1/2	1 29 1/2
100 марокъ нѣмецкихъ	57 85	58 95

ДРОГЕРІЯ
Выробъ и складъ матеріаловъ античныхъ
Николая Карчевского
у Львовѣ, при улицѣ Городецкой число 75
удержує такожъ на складѣ
звѣстныя выробы лѣнничій
Петра Крокевича въ Краковѣ.
Звѣстныя оны вже въ нашомъ краю загално
щодо своихъ успѣшности, тому робити оны завзяти
и немилу конкуренцію чужимъ заграничнымъ вы-
робамъ лѣнничимъ, спеціальнымъ, котры перазъ
обманули недужого. Численні же признанія и по-
дѣки за лѣнничій выробы навѣтъ одъ особъ высоко
поставленныхъ, а дуже легко розсѣдѣти, бо суть
въ нашомъ краю. 3101 (25-?)
Цѣнники и проспекты пересылає на жадање
даромъ.
Замовленія на провинцію выговоряються одъ
воротною почтою.

A. C. GLAUZ
академикъ-маляръ
артистичне заведенє для образовъ ольйныхъ
въ Reichenberg (Чехія)
поручєя ся Впр. Духовенству, якъ такожъ приватнымъ особамъ
въ Галичинѣ и Буковинѣ выготувити всякого рода релі-
гійно-церковныя образы ольйны посябру греко- и римо-ка-
толицкого на полотнѣ, металю, деревѣ, шовку и т. п.
Одтакъ поручаю артистично выготувити
ОЛЬЙНІЙ ПОРТРЕТЫ
посля кождої надбеланой напередъ фотографіи подѣе гарантіею зъ най-
докладѣйшою подобностію. Замовленія прошу присылати по нѣмцки.
Щирѣе днѣ 26 грудия 1889.
Вповажанный пане А. Ц. ГЛАУЦЪ артистичне заведенє для образовъ
ольйныхъ въ Райхенберѣ.
Зъ правдивымъ удовольствємъ повѣдомлю Васъ, що замовлений у Васъ
въ попередній роцъ образъ церковный „Тайна вечера“, якъ такожъ сего року
посля надбеланыхъ фотографій дуже докладно выготувилъ портреты цѣлкомъ
мене доволили и тому могу высказати Вамъ мои полне признанье, яко великій
совѣстному и знаменитому артистови.
Зъ поважаньемъ
Треснѣвскій
парохъ въ Щирѣ, Галичина.
Иный письма признанья за мои выготувленіи до Галичины образы въ по-
переднихъ рокахъ могу на жадање предложити.

ДОСИ НЕПЕРЕВЫШЕНІЙ!
В. МААГЕРА
правдиво чищенный
ТРАНЪ ЗЪ ПЕЧѢНКИ
Вильгельмомъ Маагеромъ зъ Вѣднѣ.
Першими знаменитостями медицинными розсѣдѣжуваный и яко легкій до
стравленя, такожъ дѣтямъ именно поручаный и ординованый, яко пачи-
стѣйше, найбѣйше и за найприродѣйше средство признане на недуги гру-
дей и легкихъ, золотуху, остуду, чираки, выкиды нашкобрий, недуги
золзвой, ослабленія и т. д.
Флашка по 1 зр. въ моёмъ складѣ фабричнымъ: Wien Neumarkt
Nг. 3, также у всѣхъ антикахъ и торговляхъ корѣннихъ монархій
баветро-угорскон. Тамже складъ приборовъ до перевязанія зъ гѣршонъ межинародной фа-
рики въ Шаагазенѣ.
У Львовѣ у нн.: Петра Миколиша, Жигмонта Рукера, Якова Байзера, К. Кри-
жановского антикарьѣвъ, Ст. Маркевича, К. Балабана кушѣвъ.

СУКНА!
розсылає за готовку або поставля-
ту по дуже дешовыхъ цѣнахъ и
лишь добрый роды:
3-10 М. на одинъ ланъ зр. 3-30
3-10 „ „ „ „ зр. 4-60
3-10 „ „ „ „ зр. 6-80
3-10 „ „ „ „ зр. 12-
3-10 „ „ „ „ зр. 15-50
2-10 „ „ „ „ зр. 6-
2-10 „ „ „ „ зр. 9-
1-00 „ „ „ „ зр. 2-20 3-20
6-30 „ „ „ „ зр. 2-80
Tuchfabrikslager
E. Flusser in Brünn
Dominikanerplatz 8.
Взѣрѣ даромъ и оплатно.

Вдова по уряднику почт.,
Русинка, донька свя-
щенника, середныхъ лѣтъ глядѣть
мѣсяца господинѣ въ домѣ свя-
щенничѣмъ. — Влизшой инфор-
маціи можна засягнути подѣе адре-
сокъ: М. Ф. poste restante Вы-
шѣвъ.

Пайлѣйшій
Берненскій сукна
поручєя по цѣнахъ фабричныхъ
Feintuch-Fabrik
Siegel-Imhof
in Brünn.
На порядне весєняе або лѣтне
убранье мужеске
выстане 1 купонъ довготы 3-10
метр. с. в. 4 вѣдѣнь. лѣкѣ.
1 купонъ коштує
зр. 4-80 зъ звичайной
зр. 7-75 зъ доброй
зр. 10-50 зъ лѣпшой
зр. 12-40 зъ найлѣпшой
Правдивой волны овечой.
Одтакъ можна дѣстати въ вели-
комъ выборѣ: шовкомъ перет-
каный камларны, сукна на ибер-
цѣтеры, пальмерстоны и боа на
пѣльцъ зимовы, гунѣ для стрѣль-
цѣвъ и окомомъ, перувѣнне и
тоскіанъ на убраня салоновъ,
приписаный сукна для урядникѣвъ
даючій ся прати полотенця для
мужчинъ и хлопцѣвъ пѣсковъ ма-
3366 терія и т. п. 2-40
Гучитъ ся за добрый товаръ и
докладну доставу.
Взѣрѣ даромъ и оплатно.

Складъ комисовый выробовъ ткацкихъ
взѣрцевого варштату ткацкого
ВЪ ГЛИНЯНАХЪ
ВЪ ТОРГОВЛІИ
ВАЛЕРІИ ВОЙЧИНСКОЙ
у Львовѣ, пляць Маріанскій ч. 10
поручєя въ великомъ выборѣ
Полотна зъ доброй прѣжи, бѣлы гарно астретованъ на
сорочки, Калесоны, Пошевки и Простирала безъ шву, Дѣ-
лки бѣлы лѣны и пѣвъ зъ бавовною, Бѣлы столове и Руш-
ники вышнѣны на варштатахъ системы „Лакарда“, Ху-
стины до носа, Стѣрки до кухни, скла и порохоу, Ходники,
Портієры, Дреліки на стѣны и матрасы, Мѣшки на збѣже
безъ шву и шиты, такожъ грубы и мѣдныя полотна на ма-
гловники, стѣрки и т. п. 3344 8-10

ИСИДОРЪ ВОЛЬ
ул. Сикетуска ч. 6 у Львовѣ.
Одинокий и выключный для Галичины
СКЛАДЪ РОССІЙСКОГО ЧАЮ
основанный въ 1870 г.
3319 13-30
Цѣнникъ
Зр. Бр.
Поручєя правильно кож-
дого тыждя свѣжій
транспорты найлѣпшо-
го чаю зъ Москвы и
поручєя его послѣ прило-
женного ему цѣнника
Замовленія выговя-
ются совѣстно и скоро
такъ за послѣлатою
опакowanie франко.
Особливу увагу
звертаєся на 3 знамениты
сортъ К. и С. Попова.
Кайсовъ { знам. чорный „ 1 60
„ „ „ „ „ 1 80
Souchong { одличный „ 2 —
„ „ „ „ „ 3 —
Melange караванный „ 4 —
Fu-czu-Fu { н-рѣ I „ 3 00
„ „ II „ 4 60
„ „ III „ 6 —
К. и С. Поповъ { 1 рѣ 60 1 ф. „ 2 40
„ „ 2 „ „ „ 3 75
Высѣвки { одличный „ 1 60
„ „ „ „ „ 1 80
„ „ „ „ „ 2 50

НОВО УСТРОЄНЄ
ЗАВЕДЕНЬЕ АРТИСТИЧНО-ФОТОГРАФИЧНЕ
поставило черезъ получение
ДВОХЪ ЗАВЕДЕНЬ
Е. Тшемеского, давнѣйше Готель Европейскій,
Л. Блаховского, давнѣйше ул. Паньска ч. 13,
теперь
при ул. Третього Мая (Маєровска) ч. 7.
Е. ТШЕМСКІЙ & Л. БЛАХОВСКІЙ
Заведенєе се получивши интелектуальныя силы и богатый
припасы апаратѣвъ може удовлетворити всѣякій вымоги одво-
дѣдно до розвѣтку штуки фотографіею.
Побольшеня всѣякій и репродукціи выговоряються
ся зъ цѣлю совѣстностію по велики умѣренныхъ цѣнахъ.
Заведенєе наше подѣймає ся всѣякихъ роббѣтъ поза
домомъ и може выготувити знятія на провинціи, порозу-
мѣвниєсь попередню по велики умѣренныхъ цѣнахъ.
Дякуючи за ласкаву дотеперѣшню подмогу поруча-
мось и на дальше.
3338 5-10 Зъ поважаньемъ
Е. Тшемескій & Л. Блаховскій.

Скоро и певна помощь
на недуги жолудковой и ихъ наслѣдки!!
Найдѣйшимъ и наусѣбнѣйшимъ средствомъ до удержанія здоро-
вья, очищенія совѣи и крови и до доброго транзєна есть всюды апаный
и удоблєный
„БАЛЬСАМЪ ЖИТЯ д-ра ROSA“
Онъ робитъся зъ найлѣпшыхъ и наусѣбнѣйшихъ зѣлъ альп-
скихъ, досѣль певный на всѣй трудности при травленіи, жолудковой
корѣ, брактъ апетиту, добиванье, набожь крови, геморойды и т. п. За-
дѣи знаменитыхъ наслѣдковъ ставис народнымъ лѣкомъ.
Велика флашка коштує 1 зр., мала 50 кр.
Тысячъ лѣстовъ признанья можъ переглянути!
ПЕРЕСТОРОГА!! Щобъ не дати обманити, треба знати,
що кожда флашка Бальсаму Житя д-ра Роза выготувлена посябру ориг.
рецепты, завиты въ синий картонъ зъ написею посябромъ: „Д-ра Rosa
Бальсамъ житя зъ антики Чорнымъ Орломъ В. Фрагера, Прага
205-34“ по пѣвцки, чєски, мадярски и французски а на верха правый
марки охороний.
ПРАВДИВОГО
Бальсаму житя д-ра Rosa
дѣстати можна лишь
въ головномъ складѣ фабриканта
Б. ФРАГЕРЪ
въ апт. подѣе „Чорнымъ Орломъ“ Прага 205-3.
Всѣ антики Львова и краю и всѣ бѣльшій антики въ Га-
личинѣ и Австро-Угорщинѣ мають на складѣ Бальсамъ житя.
Тамъ можна такожъ одержати
Праску масть универсальну домову
средство личиче признане на всѣй знамениты, раны и болячки тысячами
листоѣвъ похваляющихъ.
Бѣе уживаєсь зъ успѣхомъ на запалєньє, задержанье молока и на
твердѣсть грудей при одлучєнїи, на болячки, карбункулы, раны на ног-
тахъ, дикє мясо на пальцахъ, ствердєнєе, опухлину жєзъ и т. п. —
Всѣякій запалєня, твердѣсть и опухлины лѣтитъ скоро; коли болячка значєе
материализуєть, заразь набєре и вылѣтитъся. Пушка 25 и 35 кр.
ПЕРЕСТОРОГА!! Праску масть
универсальну часто подѣроблюють, азе лишь
у мене выробляєсь ова оригинально. Ова лише
тогда правдива якъ жовтій металевый пушки
оббитъ червоними приписами уживанія (въ 9 язы-
кахъ) и въ синий картонъ зъ маркою охоронною.
БАЛЬСАМЪ ДО УШЕЙ
Найдѣйше и многими досѣдками выробованєе средство, лѣчить пѣл-
комъ тупый слухъ. — Фляконъ 1 зр. 8070 18-30

бувъ, яеъ я вже сказавъ, мягкого серця, та й впрочѣмъ совѣстно ёму було за те, що розгорячивъ ся, — шѣснацятилѣтнихъ хлопцѣвъ

щобы и ширший круг народу знали о его господарстві, наведу тутъ фактъ изъ засідання ради 11 сѣчня. Пѣсла закона о репрезентации повѣстовой засідання рады повѣстовою естъ явне, де ходять о затверджуваннѣ рахунковъ и бюджету. На той основѣ прибувъ на засідання рады п. Иванъ Алимурка, секретарь громадскій зъ Стеценъ, и заставъ уже въ комнатѣ дотыкающей до салъ радной Хаселя Остерера, вѣривъ снятинского, що прибувъ та-кожь въ той цѣли. П. Алимурка затримавъ ся въ той комнатѣ в бесѣдувавъ зъ офіціаломъ рады п. Такляньскимъ, ждучи, ажъ засідання буде одкрыто. Въ той хвилѣ входять зъ дру-гой комнаты радный Юзю Теодоровичъ, влас-титель Русова и пропінаторъ Заболотова, а побачивши п. Алимурку, почавъ въ завязѣмъ обуреню кричати: „То бунтовникъ! бѣзъ бун-туе паридъ! Най ся забирае зъ комнаты!“ За-взяте обуренне свое, цѣлкомъ безпідставне, заявивъ бѣзъ переду всѣмъ раднымъ, а колы радный Маркусъ Германъ гавувавъ п. Юзю, то бѣзъ уживъ такихъ прѣстныхъ вырабѣвъ, що дѣйстно дивувала ся всѣ радны, зъ бѣди п. Юзю Теодоровичъ мѣгъ такъ скоро тыхъ словъ вычити ся, колы доперва тыждень лѣвъ вѣзъ аресту въ Заболотова. Разумѣя ся, що противъ п. Юзю вѣзъ п. Алимурка жалобу, котра чей выстѣдъ, хто то бунтовникъ на-роду...

II

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Дебата бюджетова въ палатѣ по-слѣвъ розбѣне ся имовѣрно въ половинѣ мар-та и потяне ся, здасѣ, ажъ по-за великодній свята. Генеральная дебата и перша часть сие-ціальной дебаты съичать ся мабуть передъ великимъ тыжднемъ, а послѣ розбѣдъ ся бѣ-такъ на великодній феріи. Друга часть бѣд-жетовою дебаты и всѣхъ другіхъ справы, котры прѣйдуть ще на порядокъ дневной, будутъ за-лагоджены до конца цѣлѣня вѣра державна буде бѣтакъ закрыта, щобы заравъ зъ почат-комъ мая мѣгъ бути скликаны чеській соймъ для залагодженя чешко-німецкѣхъ уго-ды Зачувати, що въ той самѣй порѣ, колы бу-де скликаны чеській соймъ, буде скликаны та-кожь и соймъ галицкій, готови для за-лагоджения справы провѣту законъ о бѣдѣсаню галицкого дову индѣмнізаційного. Правате-льство напѣрае въ кѣміи дуже на то, щобы сей законъ бувъ лѣвъ найскорѣе залагодженъ. Оногды бѣбуло ся отже перше засѣданье під-комитету комисіи бюджетовою, на котрымъ ко-мисаръ правительственный дававъ поясненя на поодѣвны точки. На слѣдующѣмъ засѣданю бу-де мабуть законъ сей залагодженъ.

На меморандумъ молодого-Чеховъ въ справѣ чешко-німецкою угоды бѣдѣвала старо-Чехи резолюціею, котру вчера ухваливъ старо-чеській клубъ. Въ резолюціи сказано, що ухваливъ вѣдѣнскон конференціи не нарушаютъ въ вѣдѣмъ авѣ чешского права державного авѣ едності краю. Нехай молодѣ Чехи предложать свои жадања соймѣмъ. Що-до жадања, щобы старо-чеські послѣ адожали свои мандаты, то жадање то естъ о ебѣлѣ неоправдане, що не можна прѣдъ авѣдати цѣлого тѣяру одѣ-чальности на новыхъ послѣдѣ. Впрочѣмъ мен-шѣе не має права жадати бѣдъ болѣшности, щобы та черезъ зложене своихъ мандатѣвъ руїнувала найважнѣйшу инстатуюцію политичну и бѣдавала противникамъ на затрату народной и политичной права чешского народу.

Россія авѣрять ся пѣльнѣе далѣе. Зъ Одессы доносѣтъ, що въ послѣднихъ мѣсяцахъ выслано зъ сего мѣста и въ Севастополя 12.000 войска черезъ Батумъ на Кавказъ для сѣрѣв-леня тамошнихъ залогъ. Въ послѣднихъ ча-сахъ выслано туды та-кожь значны запасы а-муніціи для артилеріи и пѣхоты. Сими даѣны выйшла та-кожь инстатуюція що-до стрѣляна для російской арміи и роздае ся вже войску. Пѣсла сѣи инстатуюціи має бути часъ стрѣля-ны скороненій о половину и аменаса ся та-кожь число набѣвъ, що мають бути выстрѣ-ляны на означене бѣдѣленнѣ. Цѣль сѣи инстат-уціи естъ та, щобы, о ебѣлѣ можна, бѣдѣннѣ скорѣе въ стрѣляны тепѣрѣшними карабіна-ми Бердана и дорѣвнати тымъ способѣмъ за-граничнѣмъ карабінамъ репетѣрѣмъ.

Майже рѣвночасно, колы Россія зажадала бѣдъ Болгаріи сплату дову окупационной, за-жадалъ та-кожь російскій посолъ въ Кон-стантинополѣ, Нелѣдовъ, бѣдъ Порты вы-плату залагающихъ ратъ одшкодованя воєного. Жадање Россія передавъ вел. вѣзиръ мі-ністровъ фінансѣвъ Агабъ-пашѣ и здасѣ, що по-ва рата буде незадолго выдана.

Зѣвѣтній аферистъ Нотовичъ, котрый недавно тому оголосѣвъ цѣлѣный рѣвъ зъ дѣ-яльности якогось тайного товариства патри-отичного, до котрого належавъ та-кожь и редак-торъ „Нов. Врем.“, Суворовъ, хоче очевѣдно стати славнымъ або може хоче бѣдѣтати добру заплата, щобы мовчѣвъ, бо оголосѣвъ, що ви-даѣтъ сими днями брошюру пѣдъ заголовкомъ: „Царѣ, его окруженіе и тепѣрѣшная Россія“. Брошюра та, якъ кажуть его товаришѣ, буде вѣльма цѣкава.

Россійске правительство зажадало черезъ посередничество нѣмецкого правительства, ко-тре заступае въ Болгаріи интересы Россіи, сплату болгарского дову окупа-ціонной, котрого раты бѣдъ 1886 р. въ вы-сѣотѣ 2.100.000 фр. доси складали ся въ соѣи-скѣмъ банку и выносятся тепѣрѣ 8.000.000 фр. Нѣмецкій консулъ въ Болгаріи Ванген-гаймъ бѣдѣвъ ся отже до Петербурга зъ за-пытаньемъ, лѣвъ має ся одбавити сплата, а ему бѣдѣвъ, що за покѣтованьемъ, котре бѣзъ самъ має уложити на бѣдѣставѣ умови заклю-ченіи зъ Россіею. Се выступленне російского

правительства поясняютъ собѣ въ Болгаріи вѣльма. Одыи кажуть, що Россія думаетъ роз-почати якусь нову акцію противъ Болгаріи або бодой хоче ѣи наробити клопоту; другіи кажуть зновъ, що Россія напѣрѣвъ навязати бо-дай якѣсь посередній зносѣны зъ Болгаріею.

Рухъ въ рускихъ товариствахъ.

— Вокальный вечеръ устроєнный читальнею въ Тис-меници д. 15 н. ст. лютого згромадѣвъ досѣтъ значне число людей. Бачали мы зо 20 особѣ мѣщевот интелігенціи, надъ 120 мѣщанъ та селянъ и троха селянъ зъ острѣстности.

Програма вечера была выкована зовѣмъ добре, именно одушевлявъ присутныхъ хоръ зложенъ зъ кѣлькѣхъ членѣвъ читаль-нѣвъ зъ добрыми голосами пѣдъ управѣю го-ловы читальнѣ. Хоръ той здобувъ собѣ добру славу и въ дома и въ окрѣстности. бо сѣвѣвъ справѣдъ дуже гарно и зъ вѣлькою рутіною. За Лисенкове „Ой и не гараздъ Запорожцѣ“, котре сѣвѣвъ той хоръ зъ оркѣстрою, не повѣстѣвъ бы ся и въ наибѣлѣшѣмъ мѣстѣ передъ выбраною публикою. Тому то мѣстѣвъ бѣзъ и сего вечера на жадање гостей майже всѣ свои продукціи повторити. Дуже гарно было теоворѣе соловъ зъ оркѣстрою Стефана Гриньовского — „Наша доля“ Вахлянина. Рѣвно-жъ удачно выпала „Рѣдѣа мѣва“ — декламация мѣщаночка Савинки Козонѣвъ „Палѣкана“ выкликала неумовляющѣ одѣски и мѣстѣла бути повторена. Часть концертову заѣвѣвъ голова читальнѣ кѣлькома словами подѣка гостямъ, а потѣмъ пѣшли танцѣ мѣщанскій и протѣгли ся въ найкрасѣмѣ по-рядку, въ рѣднѣйшѣй шарѣй вѣзавѣ, перепѣль танѣ сѣвѣвами хорѣ, до пѣзнои ночи.

Дуже малѣ вѣзавѣны вынѣтъ я зъ того вечера въ Тисменици; сѣрѣвъ по святой на-шѣй Руси зносѣтъ люде по одѣй цѣголдѣ до сѣбѣлѣной работы, до вѣлькѣхъ будѣвъ, и тотѣ починають зносѣти, що до вѣдѣва сапѣи сномъ мертвецѣмъ. А вже жѣ, колы станѣмъ всѣ робити то й хосѣтъ будѣ; а вже-жѣ, вѣлькѣа правда въ тыхъ словахъ, котры и тамъ чувъ въ одѣй пѣвѣи а котры менѣ и до сегодне гоуовѣтъ въ ухахъ, що: „Лѣше зъ працѣ рукъ и ума вѣспресѣють люде всѣ!“ — *Одѣна зъ присутныхъ.*

НОВИНКИ.

— Въ честь памяти Тараса Шевченка уладжуе му-зичне товариство „Ехо черногорскѣ“ въ Косовѣ въ сали казина тамошного въ четверъ дня н. ст. марта с. р. вѣчерокъ літературно-музи-кальный. I. Програма:

1. Слово вступне.
2. „Цѣтки украинскій“, пѣснѣри, оркѣстра.
3. „До зорѣ“, Лавровского, хоръ мужескій.
4. „Тебе забути“, сл. Франка, музыка Ор-жельского, хоръ мѣщанскій.
5. Декламация: „Тополя“, Т. Шевченка.
6. а) „Прилетѣли соколы“ Монюшка, хоръ мѣщанскій.
- б) „Сядѣ по горлячѣ гарненька“ Монюш-ка, хоръ мѣщанскій.
7. „Вѣчеръ“, Воробкевича, хоръ мужескій.
8. „На що менѣ чорпѣ бровѣ“, Соло со-прѣвъ, въ супровѣдѣ оркѣстры. Музыка М. Ли-сенка.
9. „Завѣщанье“, слова Шевченка, музыка Вербицкого, соловъ баритоновъ зъ подѣвѣнымъ мѣ-шанымъ сѣнтетомъ въ супровѣдѣ оркѣстры.

Чистый доходъ призначенный на добродѣйный цѣ-ли. Цѣва мѣсто: Крѣсло 1 р. Члены товариства и ихъ родины платѣтъ половину. Мѣсто стояче 40 кр., для селянъ и учениковъ 20 кр. Вѣдѣтѣвъ дѣ-стѣна можѣ бѣдъ 1 н. ст. марта с. р. въ сали проѣтъ товариства що-дня бѣдъ 7—9 годины вѣче-ромъ, въ дни вѣчерѣа при касѣ. Стрѣй вѣзѣтѣвъ або народный. Початокъ зъ удѣренемъ 7½ год. вѣчеромъ. Сли бы хто черезъ похибку не одѣр-жавъ запрошеня, звольтъ отѣе оповѣщеннѣ ува-жѣтъ лѣскаво за запрошеннѣ. [Прочѣ рускѣ часѣписи просѣмъ о дѣворѣненнѣ сѣи программы зъ запроше-ннемъ. — „Ехо Черногорскѣ“ въ Косовѣ].

— Ц. к. судъ повѣстѣвъ въ Любачѣвъ выдѣтъ тер-мины сторонамъ на день 14 н. ст. лютого с. р. отже въ самѣ день Стрѣтѣня Господнього. Ко-лы одѣй вѣшли до церкви на богослужѣнне, то другіи зъ жалѣмъ въ сѣрци, мѣстѣли якъ бы на посѣмѣхѣннѣо стояти коло ц. к. суду. Завѣзавъи были сѣляне изъ Дикова старого Русины: Тео-доръ Поберъ, начальникъ громады, Павло Поберъ, Андрей Калинъ, Евра Шуль и инѣи. (На доказъ посылѣа Вѣмъ одѣно такѣе возѣваннѣ зъ подписѣмъ Варткевича ц. к. адѣюнкта суду.) Тутъ тре-ба и то додѣти, что въ самѣ святѣйшѣй день Ново-го Року 1 (13) сѣчня с. р. та-кожь были терміны у того Варткевича. Были возѣзавъи сѣляне изъ Старого села Русины: начальникъ громады И. Лѣхачъ, учитель Скиба и болѣше. Тутъ богато заѣвѣвъи учитель Скиба, что бѣзъ прѣйшовѣ на терміны, бо сами люде кажуть: „якъ було не пойти на терміны, колы п. профѣсоръ поѣшли 24 Бѣтѣю учителя п. Скиба бувъ добрый чоловікъ и Русинъ, а яко дѣвъ въ томъ Старѣмъ сѣлѣ мѣвъ повѣгу у людей. Сынъ его, отѣей учитель, въ рускомъ пѣвѣсѣмъ заведѣно въ Перѣмѣшнѣи выковмѣвъ ся хлѣбомъ фундаціи бл. п. еп. Снѣ-гурового, але тепѣрѣ на то забувъ. При торѣ-ныхъ выборахъ до сойма бѣзъ не только что самѣ голосувавъ на польского кандидата, але ще и по-ночѣвъ агітувавъ за намъ... Часть бы опамѣта-тѣсь!

— Зъ Снятинского пишуть намъ: Въ одѣмъ зъ чисѣлъ „Дѣла“ подана будѣ зъ „Вѣдѣковѣннѣ“ новинка про Будѣмѣвъ коло Снятина, котра вы-маѣае спрѣстована. И такѣ хибѣо подано, мѣвъ то въ Будѣмѣвъ естъ болѣше корѣмѣвъ. Справа же зъ бѣдѣтѣленнѣмъ школы на корѣмѣу має ся такъ: Дѣдѣчъ не хотѣвъ бѣдѣтѣтѣти новому пропінато-рови старѣи корѣмѣу, тому той хотѣвъ вынайми-ти яку хату мужицѣу. Зробивъ та-кожь пропози-цію громадѣ що-до старѣи школы и рада громад-

ска згодилась, разъ тому, что мала до покѣрѣты дову зѣтѣтѣтѣи на будѣву новѣи школы, а по-другѣе тому, щобы не допустѣти до вынайму якои хаты мужицѣи (до чо-го вже кѣлькѣхъ газѣтовъ склонѣвалось), бо въ та-кожѣ случаѣ жѣдѣ бы певно не пустилъ ся зъ рукъ и такѣ бѣдѣтѣло бы село другіи жѣдѣбскій „нумѣръ“, наколы доси має-лишь одѣны, що, якъ знаѣмо, рѣдко де лучѣсѣе. До того рада громада выпросила для себе бѣдъ дѣдѣа старѣу корѣмѣу на три роки и тамъ то въ одѣи комнатѣ мѣстѣтъ ся читальня, а въ другѣи заѣвѣвъся молодѣжѣ. Такѣ отже громада не то-лько что не стрѣтила нѣчого, але ще й зыскала, тымъ болѣше, что и пропінаторъ не много зыс-кае, бо въ Будѣмѣвъ пѣдѣтѣвъ майже нема. Най-справѣдливѣйшій заѣдѣвъ дѣставъ ся ще читальня, бо минушого року читальни дѣйство было де-що опустѣли. Але сѣи зѣмѣ почали троха ру-хатѣсь и зыскали особливо черезъ принѣтѣе па-робѣвъ. Кѣбы лѣше зновъ не зупинились и не по-пали въ торѣчну оспѣлѣсть.

— Зъ Олеська пишуть намъ: Въ четверъ 8 (20) лютого с. р. бѣбуло ся въ Олѣську торѣствѣеи посвященнѣе и бѣдѣкѣтъ русѣи крамницѣ П. Пашковского (сына тутѣшного пароха) умѣщеннѣ въ ново поставѣной красѣи каменни-цѣи бѣдѣтѣвъ будѣущѣи ся церкви. Чѣну посвященя до-верѣвши о. Тома Дуткевичъ въ присутствіи пѣ-тохъ рускихъ и трѣхъ лѣтинскихъ священникѣвъ, мѣщевот интелігенціи и мѣщанства. По чѣнѣ посвященя о. Дуткевичъ, вѣказавши истѣрично на давнѣйшій и тепѣрѣшнѣй розвѣвъ торговѣ русѣи зыскавъ присутныхъ тѣлымъ патриотичнымъ словомъ, щобы подѣирали сѣу першу въ тутѣш-номъ повѣтѣ торговѣ русѣу. Выѣшнѣ и внутѣрѣ-шнѣе устроѣнне крамницѣ п. Пашковского, котра заосмотрѣла ся въ товары зъ „Народной Тѣрѣ-вѣ“, прѣдѣставѣа сѣа дуже гарно, а сѣа управѣа спѣчиватѣе въ вѣправныхъ рукахъ, а мѣщѣва и окрѣстѣа интелігенціи и сѣляннѣство будутъ еи подѣирати такъ, якъ она на сѣ заслугѣе, то на-лежитъ надѣватѣсь скорѣи и хорошого розвѣтку сѣи торговѣ.

— Зъ пѣдѣ Залозецъ пишуть намъ: покѣбный о. Викторъ Подѣсонскій, що упокоѣвъ ся сими дѣ-нями въ Зѣвѣжѣи въ 34-мѣ роцѣ служѣвъ свяще-ничѣи, вызначѣвъ ся красными чѣстѣтѣми — па-триотизмомъ а особливо правѣдомѣстѣи. При та-комъ станѣ характеру небожѣка легко удаѣлисъ интриги, що усѣуваючи его зѣ прѣзѣнтъ и стара-ныхъ приходѣвъ, змѣшувѣли до 34-лѣтѣного бѣдѣ-ваня на крайнѣи голодѣвъ Зѣвѣжѣи, котра була его перѣшнѣи и послѣднѣмъ мѣщѣмъ. Вѣчна по-койному памѣтъ!

— Зѣѣдѣ полѣтехнѣи. Слухатѣлѣ вѣдѣнскѣи полѣтехники заѣвѣли на 1 марта с. р. зѣѣдѣ бѣ-поручникѣвъ вѣсѣхъ авѣстрийскихъ полѣтехникѣ на наѣрѣды що-до реформы испѣтѣвъ и титулѣвъ ака-демѣчѣхъ. Въ той справѣ бѣбулисъ загалѣй аборы слухатѣлѣвъ лѣвѣдѣи полѣтехники, выбранѣо двѣхъ бѣпоручникѣвъ до Вѣдѣи и поручѣно имъ старѣти ся: 1. О зѣмѣну испѣтѣвъ правѣтель-ственныхъ на рѣторѣзы зъ увѣзглядѣннемъ еко-номѣи политичной яко обѣвѣзкого предмету. 2. Вы-старѣиъ та-кимъ рѣторѣзѣнтамъ титулу докторѣа инжѣнирѣи, д-ра механики, д-ра архѣтектуры або д-ра тѣхнѣиной хѣміи — зѣ вѣсѣи правами полѣ-тичнѣи заѣстерѣженнѣи вже сѣму стѣпенѣи ака-демѣчѣи въ авѣстрийскихъ законахъ.

— Нова читальня завѣзала ся въ Ясѣнѣвѣи коло Рожѣтѣова головно заходѣмъ мѣщѣвыхъ пѣсѣмѣ-ныхъ господарѣвъ. Статуты подѣписали 11 осно-ватѣлѣвъ и высѣлаи до наѣмѣстѣнѣца. Бѣтъ есѣ же трѣтѣ читальня въ сѣлахъ належѣнѣхъ до парѣхѣи Янѣвѣка, бо вже передъ пяти роками засновѣно чи-тальнѣ въ Кнѣжѣвѣмъ та Янѣвѣи и они гарно розвѣвѣють ся.

— Архѣиѣвъ Леопольдъ Сальваторъ, проживающѣи у Львѣвъ и замѣшкующѣи досѣ въ гѣтели Жоржѣ, перѣносѣтъ ся на сталѣ помѣщѣканѣе до пѣлаты ки. Сѣлѣгѣи. Кн. Сѣлѣгѣа бѣдавѣ цѣлу свою па-латѣу до диспѣзиціи архѣиѣвъ, котрому лѣкарѣвъ поручѣлъ якъ найскорѣе перѣнѣстѣсь до привѣ-ного помѣщѣканя. Архѣиѣвъ вынаймѣвъ бувъ ка-менѣицу адвоката д-ра Кратѣрѣа, але тепѣрѣ ту умѣву уневажѣно.

— Заѣмоги стѣпенѣи по 50 зр. одѣржавѣ зъ красѣого выдѣлу учѣники лѣвѣдѣи школы кѣта копей при школѣ вѣтеринарѣи: Алекс. Бавѣръ, Стѣа. Мархѣвичъ и Пѣтро Вахляевичъ.

— Самоубѣйство. Въ Камѣнѣцѣ волѣоскѣй, пов-равѣского, утоѣивъ ся сѣлянѣнъ Василь Кобрѣнъ въ керѣниці на своѣмъ обѣстѣи; причины само-убѣйства не заѣють. — Въ Волѣковѣ, пов. стѣни-славѣвского, повѣсѣвъ ся въ неѣпрѣстѣности ро-дѣтѣвъ 13 лѣтнѣи хлѣпѣцъ Оуѣфрѣй Шлѣредѣка. Причиною самоубѣйства было мабуть попереднѣе покарѣтаннѣе хлѣпѣи родѣчѣми.

— О поганѣмъ зѣлочѣствѣ, выкрѣтѣмъ въ Вар-шавѣ, акушерѣи Скубѣлинскѣи, котра убѣвала аѣо мѣрила голодомъ малѣ дѣти, бѣдѣны ѣи на вы-ковѣаннѣе, доходятъ що разъ новѣи вѣсти. По увѣзѣ-нѣи Скубѣлинскѣи, еи дѣнѣи и ще двѣхъ ни-шихъ женѣицѣи поѣкрывано въ помѣщѣканѣхъ, де она проживѣвала, случѣиъ ще двѣдѣтъ тѣрупѣвъ дѣтѣи. За стѣною показѣлась комѣрка, де были тѣрупѣи, цѣлѣкомъ зѣоохѣи дѣтѣи, а такъ жѣ кѣлькѣа було заѣпаннѣхъ пѣдъ помѣстѣмъ. Увѣзѣно та-кожь 20 лѣтѣного хлѣпака Вѣята, котрыи мѣшкѣвъ у Скубѣлинскѣи та помагѣвъ ѣи поѣубѣватѣсь у-бѣитѣхъ дѣтѣи. Зѣ его зѣзнѣны выѣвѣлисъ, что Скубѣ-линскѣа заѣбрала до кошѣки по кѣлькѣа тѣрупѣвъ наѣразъ накрѣвала кошѣкѣи шѣматами и выносѣла зѣ дому. На улици бѣдѣравѣ Вѣятѣ кошѣкѣи и переѣдаѣвъ тымъ трѣмъ нишѣмъ женѣицѣамъ. Они приносѣли тѣрупѣи до столѣря, казѣли робѣти до-мовѣны, а бѣдѣтакъ бравѣтъ тѣи домовѣны Вѣятѣ, за-носѣиъ на кладѣвищѣе, маѣючи при собѣ поѣвалѣ-шѣванѣи докумѣнты и свѣдоцѣтва смѣрти. Вѣятѣ обѣщѣвалъ, что въ сѣи способѣ похѣронѣвъ до 50 дѣтѣи. Такѣ отже заѣють тепѣрѣ вже о 70 убѣ-ствѣхъ дѣтѣи. Говорѣтъ, что Вѣятѣ крѣмъ того топѣвъ много дѣтѣи у Вѣсѣлѣ. Докумѣнты фаль-шувѣвъ Зѣлаѣвскѣи, мужъ одѣи оѣбѣнѣи Скубѣ-линскѣи, и колы его за одѣну провинѣу увѣзѣли, не могли тѣи женѣицѣи вже хѣвати дѣтѣи, тому тѣрупѣи укрѣили на подѣ и въ комѣрѣцѣ за стѣною, а тымъ способѣмъ все то выкрѣлось при пожѣрѣ. Мѣністерѣво справѣ внутѣрѣшнѣхъ въ Петѣрбур-зѣ заѣдалѣо телеграфѣио докладного справѣздѣаня въ той справѣ. Деѣка загѣранѣицѣ газѣты иллюстро-

ванѣи заѣмѣли для себе иллюстраціи зѣ той цѣлои справѣи. — Полиціи варшѣвскѣа бѣбула рѣнѣиъ и у нишѣхъ женѣицѣи, котры брали дѣтѣи на вы-ковѣаннѣе, а выкрѣвши зѣлочѣства увѣзѣлиа тѣи женѣицѣи. И такѣ у одѣи Рутѣковскѣи найѣдено въ кошѣку пѣдѣ шѣматами двѣе немѣвѣтъ, а ко-лы нѣхъ малѣ цѣвъ, котре своимъ сѣкауѣннѣмъ мало приѣлѣшѣти плачѣ зѣлодѣнѣхъ дѣтѣи...

— Читальня въ Тисменици складае приѣлѣдну по-даѣу Вл. гостѣмъ, что зѣвѣлиа такѣ чисѣленно яѣ-ти ся дѣи 15н. ст. лютого на вокальнѣмъ вѣчерѣи и причиѣли ся до доходу 53 зр., котры мала чи-тальня. Крѣмъ того дѣжуемо о. А. Н. Сѣменовѣ-чѣи за надѣтокѣ 2 зр., п. Т. Вѣтѣславскому за 1 зр., п. А. Лѣбѣиѣиѣи за 1 зр., а давнѣйшѣмъ на-шимъ Добродѣямъ о. М. Скорѣдинскому за 2 зр. и п. І. Оѣварѣцѣ за 1 зр. — О. Е. Аѣрисовскѣи, голова, И. Пѣранѣоскѣи, писарѣ.

— Въ имени бѣдѣныхъ мѣщѣвыхъ школярѣиѣвъ скла-даѣу приѣлѣдну подаѣу Вѣсѣ. о. І. Лѣпѣиѣнскому, пароховѣи, за зѣложенъ на мои руки 2 зр., котры приѣзначѣвъ на закупѣио приѣборѣвъ школѣныхъ для наѣбѣдѣнѣхъ дѣтѣи. Богѣ да крѣпѣтъ Васѣ на сѣлахъ Добродѣи бѣдѣныхъ дѣтѣи за сѣи дарѣ въ нишѣшѣу тяжѣку порѣ! — М. Кѣчѣровскѣи, управѣ-тель школы въ Мѣколаѣвѣ (пов. бѣбрѣцѣкого).

— Дѣстава школярѣиѣвъ вырѣбѣвъ для войска. Мѣні-стерѣво войнѣи дозволило, щобы певну часть до-стѣвы обѣуи для войска перѣняли на себе галицкѣи шѣвѣцѣи и вызначѣло послѣднѣи рѣнѣицѣе выносѣи оѣфѣрты до 27 н. ст. лютого с. р. Дѣстава обѣи-маѣ 25.000 парѣ черѣвѣиѣвъ. Галицкѣи шѣвѣцѣи зѣ-голосѣли досѣи дѣставѣу на 10.000 черѣвѣиѣвъ. До вы-робѣвъ своихъ ужили галицкѣи шѣвѣцѣи шѣкѣри, вы-прѣвленѣи въ Галичѣи, котра нѣчимъ не рѣзнѣтъ ся бѣдъ шѣкѣри зѣ Берѣа, уживѣио досѣи до черѣ-вѣиѣвъ войсѣковѣхъ. Зѣ оѣфѣртами зѣголосѣлось до сѣи порѣ: 18 шѣвѣцѣи зѣ Львѣва, по 2 зѣ Кри-стѣиѣиѣи, Зѣлочѣва и Рѣманѣова, 30 зѣ Дрогѣи-бѣи, 5 зѣ Бродѣиѣи и 3 зѣ Мѣстѣвъ вѣликихъ.

— Дрѣбнѣи вѣсти. Сѣлянѣнъ Анѣтѣиъ Гузѣръ зѣ Дѣвѣгомѣстѣиѣвъ, пов. мѣстѣиѣского, заѣмѣръ на поѣи, вѣртѣицѣи зѣ ярѣмарѣу въ нѣтѣверѣзѣмъ стѣнѣ. — Въ Яѣворѣ, пов. турѣчанѣского, приѣдушила слу-чайнѣо въ сѣиъ жѣнка Яѣца Гошѣовского своѣу дѣ-тиѣну, чисѣлѣу 18 дѣтѣвъ. — Деѣканъ и парѣхъ лѣтинскѣи въ Тѣребѣвѣи, ко. І. Кѣнѣвичъ одѣр-жавъ хрѣстѣ кавѣлѣрѣкѣи Франѣцъ Іосѣфа.

Вѣсти зъ Аѣп. Львѣвскѣи.

Прѣзѣнту на Плетѣнѣиѣ одѣржавѣ бѣдѣмѣтр. Орѣдѣнарѣиѣу о. Теодѣръ Мурѣзѣкъ.

Дѣкрѣты увѣдѣненнѣ бѣдѣ поѣыту конкурсѣо-го на пѣшѣтъ лѣтъ одѣржавѣ оо.: Мѣх. Олѣксѣи зѣ Грабѣвѣи, Грѣг. Гѣйѣванѣиѣи зѣ Мѣлатѣиѣи и Теодѣръ Пѣрко духовѣникъ вѣдѣнскѣи семѣнаріи духовѣи.

Другѣе сотѣрудѣнѣцѣво въ Сѣсовѣ одѣржавѣ о. Анѣт. Захѣрѣиѣсѣвичъ.

Вѣсѣдѣи оо.: Корн. Мѣндѣчѣвскѣи за сотѣр. въ Стѣрусѣвъ, Іос. Рыбѣкъ за сотѣр. въ Семѣянѣовѣ, Корн. Сѣникъ за парѣха въ Бѣрежѣиѣи, Анѣт. Цѣ-лѣвичъ за парѣха въ Лѣянѣи, Нѣк. Пѣдѣжарѣо за завѣдѣ. въ Гѣльѣа коло Львѣва, Стѣф. Дѣнарѣиѣиѣи за сотѣр. въ Бѣринѣчѣхъ.

Кан. инстѣитѣуѣиѣи на Стѣрусѣвъ о. Тео-дорѣ Цѣлѣскѣиѣи.

Именѣиѣиѣи вѣдѣдеканѣмъ залѣозѣцѣиѣмъ о. Корн. Мѣнѣцѣиѣиѣи зѣ Вѣргѣеки.

Мѣитѣр. Конѣсѣитѣорѣиѣи бѣдѣсѣласѣ до прѣзѣдѣи наѣмѣстѣнѣцѣиѣи о зѣгоду на кан. инстѣитѣуѣиѣи оо.: Теодѣръ Мурѣзѣка на Плетѣнѣиѣи, Стѣф. Кри-жаѣновского на Грѣбѣнѣвъ и Юл. Ярѣиѣиѣиѣи на Олѣ-хѣовѣцѣ; до наѣмѣст

символически; — на Деляву Ем. Соневицкий, I. Майковский, В. Кислевский; — на Ферескулю Лоп. Вилингович, Мих. Филинович, Ян. Рожка. [Имена поданы по порядку в пропозиции]

Именованый оо: епископскими советниками духовными: Павло Покровский в Береминях и Готань Коцуба в Городку; — тит. советниками еп. консистория: Конст. Икалович в Красной, Дим. Лугоный в Пуцилова, Юл. Красицкий в Сажавки, Ан. Витоманский в Делятана, Игн. Вергановский в Острин и I. Ронкович в Вороны.

Защитительства одержали оо: Северин Матковский в Снятин, Вас. Габбович в Хотимирь, Вол. Билинский в Росохача в Вербоц.

Новопоставленны пресвитеры одержали сотрудничества: Евг. Филипович в Говидов, Н. Сваричевский в Тудоров, Ром. Рудинский в Рѣцѣ, Вяч. Збудовский в Посѣчи, Бр. Вергановский в Петрилов, Авд. Бѣлинкевич в Городку, Юр. Жовкевич в Порховѣ.

Поступленый оо: Срономъ Варичъ за сист. сотр. в Снятин, Порѣ. Гордѣвский за сотр. в Росохач.

Введеный о. Ем. Красицкий за сотр. в Монастирках.

Увольненый одъ пепуту конкурсового оо: Левъ Калинский в Ольшаниц на все и Мих. Коблянский в Мышкова.

Принятый в духовну звязь епархия о. Евг. Филипович, новопоставленны пресвитеръ.

Посмертний — 5 — оповѣстки.

О. Іованъ Весоловий, приходникъ в Молодяти, дек. пѣстинского, еп. станіславской, упокоивъ ся сими днями в 59 р. жита а 34 р. священства. Вѣчна ему память!

Именованя, конкурсы, перенесеня и пр.

— Инспекторомъ окружнымъ для школьного округа Калущ Долина именованый Мих. Богуш, профессоръ IV гимназии у Львовѣ.

Выказъ складанныхъ жертвъ.

Для Школы Помочи: о. Орестъ Каслевский в Невиско 1 зр.; о. І. Юзичинский в Боринь 5 зр.

Для учениковъ руской гимназии: о. І. Шуховский в Вратковецъ 2 зр.; Никола Гавришъ постенфиреръ в Тшебинѣ 1 зр.; о. Мих. Зубрацкий в Мшаница 50 зр.; о. Д. Елизавичъ в Чабаровки 2-50 зр.; о. І. Юзичинский в Боринь 6 зр.; Марія Сѣчиньска в Угрина 3 зр.; п. Кл. Топольняцкий комисаръ в Тернополи 1-50 зр.; п. Н. Вербовый судья в Комарий 2 зр.; Игнатъ Мойсеевичъ лѣкарь в Буску 5 зр.

Переписка Редакции и Администрации.

Вл. Савк. в Коветын. За рѣкъ 1889 приде намъ же 6 зр. — Веч. Стефан. в Долг. За рѣкъ 1889 приде намъ же 5-50 зр. — Веч. Подол. в Лазяхъ. Грошѣ одержали. — Веч. Вол. в Терѣ. Ракунки збѣдны.

Изъ рукодельныя выробѣвъ церковныхъ рѣчей

І. ПАКУШЕВСКОГО
улиця Орменська, противъ „Народного Дома“.

ОДЗЫВЪ ДО ВСЕЧЕСТНОГО ДУХОВЕНЬСТВА!

Конкуренція, яка повстала в нашѣмъ краю в выробѣхъ церковныхъ рѣчей, а особливо що до импортованныхъ изъ чужихъ фабрикъ недосѣдченными предпринимателями спонукуе мене подати цѣны выробѣвъ власныхъ, котры купуючы всегда буде мати дешевше и изъ першохъ руки на желань.

Цѣны слѣдующы:

Кадильница жовта 8 зр., посрѣблена 10 зр.
Ладанца жовта 2 зр. 50 кр., посрѣблена 3 зр.
Кресты престольны 8, 10, 12, 20, 30, 40 зр. и выше.
Чаша золочена вь огни гладкой работы 14 зр.
в оздобѣйшой работы 20, 25, 30 зр. и выше.
Дарохранительница зъ короною золочена 18, 22 зр. и выше.
Хрестъ ручной орѣховый 4 зр.
металевый 3 зр. и выше.
Мироникъ 1 зр. Ложочка 1 зр. Звѣзда 1 зр.
Хрестъ на хоругвь жовтый 7 зр.
золоченый 10 зр. и выше.
Золоченье вь огни чашѣ 8, 10, 12 зр. и выше.
Посрѣблене кадильницъ 2 зр. 50 кр.
Одновленье оути до Евангелій 6, 8, 10, 12, 15, 18 зр. и выше.
Нове оуктые до Евангелій 16, 18, 24, 30 зр. и выше.
Лѣтаришъ мѣсяжнй поєды высокосты.

Кромѣ того принимае всякы работы церковны такъ новы якъ и до одновлєня, а именнѣ: новы кулѣ и хресты на копулы

АНТОНЪ РОЗМАНИТЪ
КРАКОВЪ
ФАБРИКА ПАРОВА
Цикоріи, Сурогаговъ кавы и кавы фіговои
въ Ракѣвцяхъ подѣ Краковомъ
Нагороджена двома сѣрпными медалями заслуги ц. к. министерства торговли и промышленности.
Выготовляе зъ сырого продукту власной плянтаціи все роды Цикорій штучной и кавы, одзначаючи оя богатствомъ частей поживныхъ, также знаменитымъ смакомъ и запахомъ.
Фабрика поручае передовостямъ:
Сурогатъ кавы вь коробкахъ (шугалкахъ).
Сурогатъ кавы вь склячкахъ.
Каву протову французку Розманита,
Цикорію краковскую горку.
Каву фігову
Цикоріальну каву перлову (Новѣсть).
Каву краковскую вь скринькахъ знамениту.
Каву молочную
Поручаючи выробы мои фабрики, перевыстаючи прикжетами все сего рода заграничны продукты, надѣю ся, что нашъ Вл. Господинъ, котры окружають все и всякою спокую практическостію краковскы промыслы, схотять и вь томъ случаю подбожати и розповсюджувати мои выробы.
Купувати можна у всѣхъ торговляхъ.

Телеграммы „Дѣла“.

Берлинъ 24 лютого. Зъ рѣзныхъ сторонъ Нѣмеччины насѣли вѣсти о кровавыхъ бѣйкахъ социалистовъ зъ полицією и войскомъ подчасъ выборовъ. Вь Берлинѣ потурбували социалисты полицію и одному полиціянтови поломали ноги; тутъ арештовано около 40 особъ. Вь Франкфуртѣ н. М. побито также полицію; арештовано около 30 особъ. Вь Альтонѣ выступило войско зъ багнетами противъ социалистовъ и ранило также 8 особъ. Вь Геклингенѣ вь Ангальтскомъ збурено лѣокаль выборовъ и подерто все карты, черезъ что выборы стали неважны.

Пештъ 24 лютого. Вчера обходжено торжественно вь цѣлѣмъ краю юбилей привезеня короны св. Стефана до Угорщины. — Тѣло Андрессого похоронено вь Терешинѣ вь родинной гробницѣ. Кондоленційны телеграммы прислали ше: цѣсаръ Вильгельмъ, королева Викторія, президентъ Карно, король румынскій, королева Христина, кор. Миланъ и кн. Фердинандъ Кобургскій.

Парижъ 24 лютого. Кн. орлеанского одставлено до взынѣвъ вь Кьерво. Колькохъ роялистовъ постановили зрѣбити тамъ ему овацію на дворцѣ.

Бѣлградъ 24 лютого. Италіанскій наслѣдникъ престола заповѣвъ тутъ свою гостину на часъ межи 2 а 9 марта. Тутешне правительство выслало ноту до своего агента вь Софії, котрому приказуе внести жалобу на болгарского агента вь Бѣлградѣ, котрый подмовивъ 20 студентовъ зъ института св. Савы, и они утекли до Софії.

Надослано.

Д-ръ Стефанъ Федакъ
отворивъ
адвокатску канцелярію
у Львовѣ 3357 10—30
подѣ ч. 3. пляцъ Капітульный (рѣгъ Ринку ч. 23.)

4%, 4½% и 5% Листы заставны
Товариства кредитового земского.
4½% Листы заст. Банку краевского.
5% Листы ипотечны 3143
купувати и продавати по найбѣзпечнѣйшимъ цѣнамъ
АВГУСТЪ ШЕЛЕНБЕРГЪ
домъ банковый и контора вымѣны у Львовѣ.
Выдаванцтво газеты львовскы „НАДѢЯ“
премуерата цѣлѣрѣчна на провинцію зр. 1-00.

Рѣдка нагода

Задля перенесеня моего склада одяговъ зъ улицъ Галицкой ч. 8 на пляцъ Капітульный ч. 3. устроивъ я выпродажу вѣяльничихъ одяговъ мужскихъ и дѣтскихъ, футеръ подорожныхъ и мѣстовыхъ а также матерій воняныхъ на метры низше цѣны кошту и надѣю ся, что П. Т. Публичностъ покористуеся зъ тои нагоды, чтобы зосмотрѣтисъ вь доброй а дешевой одяги.

Выпродажа та лишь короткій часъ буде тревати.
Вѣяльничъ замовленя выготовляе якъ найскорше и старанно.
Давидъ Шваривальдъ
у Львовѣ
ул. Галицка ч. 8.

ГАЛИЦКІЙ
КРЕДИТОВЫЙ БАНКЪ
принимаетъ вкладки на
КНИЖОЧКИ
и опрѣдѣляе ихъ по
4½% на рѣкъ.
2219 48—?

Поручася
ГОТЕЛЬ ВАРШАВСКІЙ
HOTEL WARSZAWSKI
подѣ числѣмъ 5 пляцъ Бернардинскій у Львовѣ
(коло ц. к. намѣстничества, уряду мытового и пшяныхъ, била ц. к. генеральной команды).
Готель мазъ 50 комнатъ на 40 чиселъ подѣленныхъ по цѣвѣ одъ 60 кр. зъ постелею ажъ до 3 зр. за добу. За поѣхъ на 7 дѣвъ опускаеся зъ цѣвѣ значный оупустъ. За насѣмъ мѣсячно платиться зъ постелею и услугою одъ 12 зр. 15 зр. 18 зр. 21 зр. до 60 зр.
ТРАМВАЙ (кобы зѣлѣзниця) веде ажъ до готелю Варшавского.
Реставрація дома по цѣнахъ якъ найумѣренѣйшихъ.
3281 16—20
Зъ поважаньемъ **ЗАРЯДЪ.**

На пость
Россійскі сардинки вь барил. 5 кил. ваги
№ 1 по 1 зр. 50 кр.
" 2 " 1 " 40 "
кромѣ оплаты почтовой.
№ 1 мѣститъ 65—68 штукъ; № 2 мѣститъ 120—125 штукъ рыбъ.
(Звертаемо увагу на се, что цѣна есть найниже подана и что всякы низшій оферты подаетъ або несѣжу рыбу, або менше рыбъ а много цѣбуль.)
Оседельцъ шкотскій великій, 5 кил. посылка (около 30 штукъ) за 1 зр. 90 кр. франко.
Мѣдъ патока вь бляшанцѣ 3½ кил. netto за 2 зр. 25 кр. франко.
Народна Торговля.

Пошукуе ся пѣвця церковного, доброго, точно обученого, а особливо тверезого Зголошуватисъ до уряду парохіальнаго вь Вербовѣ почта Подгайцѣ.

Добра табулярнй
½ милѣ одъ Товмача и зѣлѣзницѣ трансверсальной, 300 морговъ пшеничнй рѣвъ, 25 морговъ сѣножатей, 190 морговъ лѣса — суть о приступной цѣвѣ до проданя.
Близшихъ вѣстей удѣлитъ адвокатъ д-ръ Бучинскій вь Станіславовѣ. 3379

ручки, маншеты, кофты, калесоны, скарптити, хустки, краватки, шаліи, рукавички и т. п.
поручае найдешевше
ТОРГОВЛЯ
Братѣвъ Лянгерѣвъ
Львовѣ, Галицка ч. 16
Цѣнники на жаданье даромъ.

За 1 зр.
100 штукъ тутокъ сигаретныхъ зъ найзнаменитѣйшихъ бибулукъ французскихъ якъ: le Honblon, Cartouches, la Patrie & Phenoplene, найновѣйшій одзначеный на выставѣ паризкій „Leprie“ и „La Comète“ 1000 шт. 120 кр., поручае ново-закожєна фабрика тутокъ сигаретныхъ 5-?
Антонины Мазуркевичъ
у Львовѣ, Ринокъ ч. 37.
Одпродуючимъ 20% оупусту.
На провинцію выслаеся зъ послѣплатою.

Правдливъ лише зъ „котвицею“!
Зъ причинъ безвѣрностныхъ наслѣдувань треба все жадати
Pain-Expeller
зъ „котвицею“ а пуделка безъ сєи марки звертати яко неправдливъ
Осторожно при закупѣхъ!

Вѣяльничъ Листы заставны Товариства кредитового земского
4½% Листы заставны Банку краевского
4½% Позичку краеву
4% Облігаціи пропинаційны
Вѣяльничъ облігаціи довгу державного
Зѣлѣзничъ облігаціи перешнєства
Лѣосы державны и приватны
продав подѣ найкористѣйшими условіями
Сокаль & Лілієнтъ
3360 7—156
Домъ банковый и контора вымѣны у Львовѣ.
Порученя зъ провинцій выготовляе ся одвотного почтою безъ дочисленя провізій.

A. C. GLAUZ
академикъ-маларъ
артистичне заведение для образовъ ольйныхъ вь Reichenberg (Чехія)
поручае ся Впр. Духовенству, якъ также приватнымъ особамъ вь Галичинѣ и Буковинѣ выготовити всякого рода релігійно-церковны образы ольйны пѣсля обряду греко- и римо-католического на полотнѣ, металѣ, деревѣ, шовку и т. п.
Одтакъ поручаю артистично выготовленіи
ОЛЬЙНІЙ ПОРТРЕТЫ
пѣсля каждой надѣланой напередъ фотографіи подѣ гварантією зъ найдокладѣйшою подѣбностію. Замовленя прошу присылати по нѣмечки.
Щирѣдъ днѣ 26 грудия 1889.
Вповажанный пане А. С. ГЛІВЦЪ артистичне заведение для образовъ ольйныхъ вь Райхенберѣ.
Зъ правдивымъ вдоволеньемъ повѣдомляю Васъ, что замовленый у Васъ въ попереднѣмъ рѣвъ образъ первонный „Гайна вечера“, якъ также сего року пѣсля надѣланыхъ фотографій дуже докладно выготовленіи портреты цѣлкомъ мене вдоволили и тому могу высказати Вамъ мое поное признанье, яко вѣльма совѣстному и знаменитому артистови.
Зъ поважаньемъ
Тресновскій
парохъ вь Щирѣ, Галичина.
Иный письма признаня за мои выготовленіи до Галичины образы вь попереднихъ рѣвахъ могу на жаданье предложити.

Основанный вь роцѣ 1847.
Торговля и Складъ Винъ
ЛЮДВИКА ШТАДТМИЛЕРА
у Львовѣ, улиця Краневска число 9.
поручае:
Старй вина угорскы лѣвичны и натуральны вина столовы одъ 42 кр. бут.
Знамениты Старки, Житиньки, Румъ и Аракъ de Goa.
Старй Меды бут. по 1.00 1.50 2.50
зъ лѣт. 8 лѣт. 15 лѣт.
Оригинальны вина шампанскы и правдивы Конякъ французскы першорядныхъ домѣвъ.
МАЛЯТА бут. по 1-50, 2-00, 2-50, 3-20, 6-00 и 7-50 зр. 3349 134—?
МАЛЯТА ВѢЛА бут. по 2-00 зр.
Цѣнники на жаданье даромъ и оплатно.
Одзначеный на выставѣ глгеничнй сѣрпнымъ медалемъ за старй вина.

Вѣденскій Магазинъ „au Louvre“ у Львовѣ
Е. М. БЕРНФЕЛЬДЪ зъ Вѣднѣ, пл. Капітульный ч. 3.
Найбѣльшій складъ товаровъ у Львовѣ.
Сензационно дешевый сталѣ цѣны!
Найбѣльшій выборъ станиковъ трикотныхъ каждого рода по зр. 2-50, 3-20, 4, 5, 6, 8 до 12. До привѣдного закупка поручае ся: 400 штукъ кафтаниковъ трикотныхъ по зр. 3-50 и выше. Новосты: цвѣты, вахляръ, убрания до волосъ, коронки, ленты, матеріи бавелъ, накладки бавелъ до еступу. Новосты вь дамскихъ капелюхахъ, коронкахъ, лентахъ, чѣпкахъ, запасахъ, хустонкахъ и напѣчѣхахъ. Великій выборъ ручныхъ работъ и бѣлы для дамъ и дѣтей. Великій складъ нитяныхъ коронковъ, мережяныхъ вѣлодокъ для дамъ и дѣтского бѣла.
Новосты вь дѣтчихъ суконкахъ и запасахъ по 70 кр., 1-20, 1-80, 3. до 4 зр.
Добра нагода купна домы лишь выставѣе припасу.
50 штукъ стѣбнованныхъ шовково-атласовыхъ колдеръ вь рѣвѣныхъ краскахъ штука 8-50, зъ атласового кашмиру 6-20, кофты одъ 1-95, 2-40 до 3 зр. Вѣходнй шежал-копийи обосторонній першомъ величныи зр. 1-25, другой величныи 2-60, найбѣльшомъ сорти 3-90 зр. Кофы фланелевы по зр. 2-20, 2-90, 3-50, 5, 6, 9 до 12 зр., держы зр. 1-45, 1-80, 2-50, 4 до 6. Кофы до подорожжя и сѣней, имитация шкѣры тигра зр. 6-90, 8-50 до 12.
Правдливъ вѣходнй Тунисъ франки и портіеры (лѣс по парѣ) зр. 3-75. Марокко-франки зр. 4-20. Требязонда-франки зр. 4-75. Багдадъ-франки зр. 4-50. Джутовы портіеры (2 половинны), 1 драперія, 1 амбраса, все разомъ зр. 1-75, вь лѣшѣмъ родѣ зр. 2-20 до 2-90, до того одповѣднй гарнитуръ складочий-ся зъ 2 капъ на лѣжка и скатерти зр. 4-40 до 6-50. Комплетъ припасованый бѣлы серпанковій фирмалъ (Brüssel) на дѣлы одно зр. 1-90, 2-50, вь лѣшѣмъ родѣ зр. 3-50 до 6. Великій сальвовый кофры и дѣтчы кофры зр. 4-10, 4-80, 6-50, 7-50; англійскій стрижень одъ зр. 8-60 и выше. Останнй ходъ нѣка 8—12 метр. цѣлымъ останокъ 2 зр. до 4-50.
Одѣвъ кофровъ, кофѣвъ, колдеръ, кофрыковъ и показовыхъ предметѣвъ мѣстятсѣ на пѣвъ-поверѣ. Експедіція філіална у Вѣднѣ при ул. Rothenthurmstrasse Nr. 37. Замовленя зъ провинцій за послѣплатою або попереднимъ прислаьемъ грошей. Иллюстрированый цѣнникъ товаровъ выслаеся на провинцію даромъ и оплатно.
Зъ глубокимъ поважаньемъ
Магазинъ „au Louvre“, пляцъ Капітульный у Львовѣ.
3283

Виходить у Львові що дня (крім неділі і рушних свят) о 5-й годі по полудні. Літературні доданки „Вісника найвищихших повістей“ виходять в вівторок, в вівторок і п'ятницю на першому разі в „Діло“.

Предплати і вносати приймають: у Львові Адміністрація „Діла“ ул. Баторія 24. Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, в Боро галет ул. Кароля Людвіка 8. J. Vidia M. Duka, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans. III. Koloni-Haus 8, M. Stern I. Wollzeile 24. H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelk I. Stubenbastei 2. В Франкфурті і Гамбурзі M. Gaasensteijn і Vogler. G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Діло“ і належність за вносати платити у Львові.

Діло

Предплата на „Діло“ в літер. додатком в Аустрії: за рік 18 шр. на північ 24 шр. на північ року 9 шр. на північ року 12 шр. на чверть року 4 шр. 80 шр. на чверть року 6 шр. на місяць 1 шр. 80 шр.

у Львові: за рік 16 шр. на північ року 8 шр. на чверть року 4 шр. на місяць 1 шр. 80 шр. Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вносати лише на попереднє застереження. — Рекламні вносати вільні без порту. Неоднократно членом комітету 8 шр. а. в. Оголошення приймаються по північ 6 шр. однієї строки печатною, в рубль „Надбавка“ по 20 шр. а. в. Подати членство по 10 шр. однієї строки.

ПЕРЕГЛЯД ПОЛІТИЧНИЙ.

В комісії бюджетової порушили послані в львівську справу установлення при заграничних посольствах технічних аташе. Гр. Таффе відповів на то, що розв'язати цю справу і порозуміти з міністерством діла заграничних. Пос. Гайльсбергер жалувався на то, що люди з середнього стану мають дуже малий приступ до урядових політичних, в наслідок чого неможливо їм бути в велике невдоволення. Пос. Гайльсбергер говорив о нужді в Галичині. Пос. Славянський домагався політичного матеріального положення лікарів повітових. Пос. Менгерш представив дуже сумну долю діючих в домагаючись, щоб правительство зробило щоб для політичних їх положення. В той самий час промавляв також і пос. Гр. Жаротан, який доказував, що правительство для злих примір, бо віддає са бд того, до чого обов'язаний кожний приватний чоловік супроти своїх робітників. На то відповів Гр. Таффе, що правительство не може ставити діючих на рівні з урядовими і вони мусять зводитися до денного платення. Для політичних їх догати треба величезних сум.

Коло польське постановило заявити в палаті послів, коли того буде потреба, що оно єсть за тими, щоб закон о поступованні сумаричах прийшов під наряду скорше як закон карний, позаяк сей послідний потребує більше часу, але коло польське застерігає собі, щоб закон карний прийшов під наряду повної палати вже на осінній сесії. — Пос. Абрамович реферував в справі віддання податків з причини неурожайності і зазначив, що правительство віддало вже суму 494.000 зр. і готове ще більше віддати.

Pol. Nachr. доносить, що конференція робітників буде незадовго скликана до Берліна і що участь в ній обіцяли взяти слів'ючій держави: Австро-Угорщина, Італія, Франція, Англія, Швейцарія, Бельгія, Голландія і держави скандинавські. Росія не може участі в тій причині, що не вийде за границю обмежає са лише на сирі продукти. З тій самої причини не можуть участі також і Сполучені держави північної Америки. З Берліна швейцарського доносять, що німецька конференція робітників має бути скликана вже в март і що буде обійматися всі ті точки, які мали бути предметом швейцарської конференції і для того друга конференція буде злишня. Швейцарська рада звязкова хоче отже в інтересі самої справи зречи са ініціативи, але досі не порішила ще нічого з сьм діла.

Остаточний результат в виборів в Нїмеччині все ще не встановив, але фактом єсть, що картельовці страшно потерпіли. Партия сеп же нема; она стратилася, о скільки тепер можна обчислити, яких 60 мандатів і то по найбільшій часті в користь вольнодумців і соціалістів. При тьсінських виборах будуть найбільшу роль грати вольнодумці і соціалісти а по сьм виборах покажемо доверу, по чий стороні буде фактична перемога. Соціалісти мають досі 17 послів а вольнодумці 20; при тьсінських виборах сподіваються са вольнодумці зискати яких три чверти мандатів і числять, що будуть мати всіх послів 60 до 65. Се була би дійсно велика перемога і она можлива, бо ледви чи картельовці схотять голосувати на соціалістів. Перемога вольнодумців була-б однакож лише виглядом, бо вийшла би з поміччю других партій, коли тимчасом перемога соціалістів єсть фактична, бо они не могли і не можуть числитися на ніяку поміччю і добувають са мандатів лише власними силами; против них виступають ворожо всі партії. Доверва в послідній хвилі рішались вольнодумці як конченості відпирати соціалістів, очевидно в надії, що і соціалісти будуть їх підперти. Проводить вольнодумців Ріхтер видав іменем тако дозову до своїх товаришів: „Картельова більшовість розбила са з соромом — національно-ліберальна партія майже вже нема. А тепер бачність і прочі з фальшивим союством! І при сьм тьсінських виборах треба держати са теорію, що з двох злих треба менше вибирати.“ Очевидно хоче Ріхтер дати тьм спідзати, щоб тьм, що ходити о виборі між картельовцями а соціалістами, его товаришів голосували на соціаліста. Цьгава тепер р'єш, що зробити кн. Бісмарк і правительство з новим парламентом. Зав'язало прибувають, що зараз при першій львівській нагоді вступити розважання парламенту.

Консервативні німечей газети вважають свих прихильників, щоб они при тьсінських виборах, там де буде вести са борба між соціалістами а вольнодумцями здержали са бд голосування. Консервативні бачать са,

щоб вольнодумці не прийшли до великої сили і вольні би нав'їли, щоб з вибору вийшли соціалісти.

В Румунії утворилася нова демократично-республіканська партія а в організм стала газета *Lantern*, котрою перше члело поновило са вчора як в роковий день революції в 1848 р. Газета са домагає са вступної статті отверто переобрання королевства румунського на республіку.

Межи Сербіями а Болгарами настало за дня студентів з Македонії виховуваних в Българській інституті св. Сави, так велике розз'ярєння, що сербський міністер діла заграничних мусів аж з урядов ю нотою виступити против болгарського правительства. Початок сего непорозуміння єсть такий: Як зв'єстно, єсть Македонія заселена по часті Болгарами, по часті Сербіями. Котрих з сьм краю більше — годі знати, але то р'єш певна, що Болгари мають там більший вплив, бо вже з давніх давня мають там свої школи як народні так і середні. В послідніх роках стали Болгари, що більше дбати про виховання болгарської молодіж в Македонії і видавали на то великі суми. Сербі мало журили са о своїх соплеменників в Македонії і доперва по абдикації короля Милана звернули більшу увагу на Македонію і осунули в Българській інституті ім. св. Сави, в котрому на кошт держави мала виховувати са сербська молодіж з Македонії. Кілька неділя тому наваз' стало са, що звыш 20 інститутників утекло з Българу до Софії, ніби то диятого, що они уважали себе Болгарами, а сербський настоятель інститута хотів конче поробити з них Сербів. Сербі знов нажуть, що болгарський агент дипломатичний перебуваючий в Българді, в'єз сильно агітацію між інститутниками, давав им гроші, а нав'їти постарав са для них о паспорти і виправив их за границю до Софії. Болгари постановили заохочувати са ширі сими в'їзниками, котрих, як кажуть, прогнала з інститута в Българді лашч ненависть Сербів до всего, що болгарське. В Болгарію не признають, що агент болгарський в Българді ділав в порозумінню, а може і на вразний приказ свого правительства, але там єсть з его поступовання дуже вдоволені. В Сербії знов підозрюють, що агент болгарський ділав на приказ свого правительства, і диятого сербський міністер діла заграничних вислав ноту до сербського представника в Софії, в котрій жалув са на болгарського агента, але посередно дає також спідзати, що Сербія велими невдоволена з поступовання Болгарії. Нота са звучить:

„Зь мои депеші знаєте вже, що зь дїс вийшло несподівано більше як двацять воспитанників інститута св. Сави до Софії і що декотрі з них мали турецькі паспорти, але більша часта поїхала за паспортами болгарськими. Са проява була без значення, коли-б та м'їдїж була вийшла з власної ініціативи, бо з жалем мусим признати, що воспитанники клонять са туди, зь дїки достають більшу поміччю матеріяльну; але факт, що тутешня агітація болгарська підмовляла воспитанників не лиш покинути інститут, але і в'їхати до Софії та заосмотрити их паспорти, хоч они єсть турецькими підданими, наваз' справді зовсім виного значення. Що то будуть за патріоти з тьм молодих людей не хочемо розбавити. Цьлу агітацію, в'єз приготування в'єз самі агенти болгарські; оні нараджували са по натач з воспитанниками в агента і уложив з ними адресу, в котрій воспитанники заявляють, що они єсть Болгарами і що Македонія єсть краєм болгарським. Хочемо в'їхати, що тутешній агент болгарський поступає без в'їдомости свого правительства, бо не можемо в'їхати, щоб якийсь правительство своему офіційному репрезентантові позволяло брати са до таких недоволених средств. Одержавши сю ноту відійти до дра Странського і подати ему до в'їдомости невольне поступовання тутешнього агента болгарського, а ми сподіваємо са, що п. Странський своїм звысним таким буде м'єр розважати, як не користно можуть тьм діла впливати на дружні і сусідські відносини, котрі ми готові завжди дружно удержувати. Грунч.“

В Португалії росте рух республіканський чим раз більше. Лондонський газети одержали в'єсть, що ситуація в столиці єсть дуже похвальна і грізна. Підчас послідної антидинастичної демонстрації, в'єз було, що найбільших ексцесів допускали са люди військової і урядової катети, а нав'їти і воля з чинною служби, котрі під той час були вільні. Засильно думають, що до м'єсяця приїде в Португалію до великого перевороту а може і до оголошення республіки. По стороні республіканців мали тепер стати також і поступовці. Выборы до пар-

ламенту відбудуть са мабуть дня 23 або 30 марта, а характеристичним для сьх виборів єсть, що всі партії ставлять своїми кандидатами по найбільшій часті людей, що сьм добре обзнакомлені з відносинами в Африці.

В Марокку вбухла революція. Ближніх в'єстей о сьй революції і о са причинах ще нема. Зв'єстно лиш, що межі ворохобниками а войськом султана Мулея прийшло вже в кількох м'єсяцях до кровавої бойки і що в битві під м'єстом Вазаном войськом побито ворохобників. Тут зловлено 180 ворохобників і в'єз на м'єста стято им головы і відсало до Фезу. В п'єльм краю настає великий неспокій; вздовж і в ширь по краю гонять шляхами то віддїлы ворохобників то віддїлы войска. Люде з осади утїкають до м'єст, в наслідок чого в м'єстах дає са вже відчути голод. М'єсту Вазан відтато всякій привіз і там настає голод вже на добре. Вся торговля спинилася. Ворохобня в Марокку відбав са сильно на Франції і Іспанії і диятого оба сьй край з великим занепокоєнням виглядають дальшого розвитку ворохобів. Особливо занепокоєні Франція, бо побоюєсь, щоб революційний рух не переніс са на сторону альжирську. Правительство французьке приказало обездати границю альжирську од стороны Марокка сильними віддїлами войска.

Дописи „Діла“.

Зь Староміського повіту.

[Про намірене отворення поштового уряду в Слав'ї]

Вдучи зь Старого м'єста трактують до Турки, переїжджає са в Тершові яких з 2 1/2 кілометра за м'єстом через м'єст на р'єч Лівинці. Перед мостом иде од тракту на захід повітова дорога по-при наведену річку. Зь початку дороги видно по обох боках річки тершовський полі, розвинений по горах, выше розложилось село Лівини велика зь паровим таргасом Гр. Водяного. Выше Лівини село Лавров зь монастирем оо. Василіян, тепер під зарядом Єзуїтів. Під самим монастирем зливаються са два потоки в одно. Поїшовши зь Лаврова в гору зь заходою потоком на право, заїде до Нанчівки великою, малою і Тахою; а підє другим потоком на ліву руку, підїбле лавровський хат, а відтак Лівинку малу. По-за Лівинкою в Тахою потягла са гора Орове од полудня на півноч і по-під ню розложилось од Лівинки до Нанчівки село Потів великий.

Ті села по-при другій відбравали свої письма на почту в Староміський м'єст і добре им було. Однак деякі люди хотіли конче мати почту в Лаврові, та й може околечним селям було би добре зь тьм. О отворені почты в Лаврові ставав са монастирь, та й мабуть ще оден священник. Поданє преслано до дирекції почты у Львів, а інтересований були певні, що їх гадка осущать са. Тимчасом дальше переведення тій справи пішло через руку староміського старости, і дияво дивне, в'їти зь наведених громад заявляв, що для них вигідно буде ходити на почту до Сласа, а коли в'їтові зь Лівини написав пасар, що громада не бажав собі належати до уряду поштового в Слав'ї, висулав таку лайку і безчестенє, що не повстаєв би са ен і найпошадивший голодранець.

Таким чином мають в Слав'ї отворити уряд пощовий, а до него належати мають і наведені села. Що-ж они зыскають на тьм? Нічого! Од моста, про котрий була бесіда зь початку, причинити са до Сласа в напрямі кь Турці в'єз двох тільки дорог, як до Старого м'єста. Л'єтом в Слав'ї, коли сьм гості на жєнці, переважно жиди, єсть же який-тій рух, а в зимі, крім заряду добре, нема нікого. Зь села идуть на почту за „очерв'ю“ (по черв'ї звичайно два рази тьжнево. По наших селлах нема сьм п'єльм. Тому кожний жде, коли на него приїде очерв'ї, бере в торбу книжку паров'їзляну і громадску і иде на почту. При случайности купити собі солі, ходоки, с'єрніков, нафти і т. д. Неоднє возмє зь дому покладків, зерна, чи що иншого, і продати в м'єст л'єше, як в селі, а за те купити собі, що ему треба до дому. Коли-ж на тьм селі будуть ходити на почту до Сласа, там нічого не дьстануть, і треба буде не одному из наших разом до Старого м'єста. Таким чином причинать са нашому селянинові більше ходу, а за тьм піде більше в'єдків, страта часу, а зыскають хіба одні жиди.

Диятого звертаємо увагу Святлон ц. к. Дирекції почты у Львові, щоб, заки р'їшати отворення уряду пощового в Слав'ї, всесторонно розважала, чи се буде користно для наведених сел прилучати их до Сласа.

Уповаючи на безсторонність Святлон ц. к. Дирекції почты, котрою докази ми нераз бачили, маємо повну надію, що тая-ж не р'їшати на шкоду селян, котрих боронити і спомогати єсть обов'язком кожного честного чоловіка, а не утрудняти і так их незавидне і безвигідне положенє.

Своєю дорогою против отворення уряду пощового в Слав'ї, не можемо нічого мати, если бн потрібний.

Зь Сокальщини.

[Справа голодова в Сокальщині. — Небщичь староста Туржівський.]

Не читав я досі в'їде про голод в Сокальщині, а зь того виходило би, що его у нас нема... Нї, єсть бн, тільки може не такий, як по в'їдах м'єсяцях Галичини. Се правда, що Сокальщина засобніша, ніж инші повіти в краю, але єсть і у нас багато таких сел, де що року передновок починає са по Радів. Отже тому і повіт сокальський достає і запомогу і позичку.

Про грозичий голод почала повітова старшина наша думати, коли в Кристинополі і Виткові уже забили (зь початком грудня) 2500 коней, а зь намістництва наказали обрахувати, кілько хліба збжа і паші, який инвентар, і т. д. Рада повітова зійшлася і почала радити. Зараз спершу в'їло всім в очі, що много с'їть в повіті потребує паші і збжа, а ту зельзничу щоденно десяти вагонів с'їна і соломом вивозить зь Сокаля, Кристинополя, Белза до Черемашля і Кракова для войска, а збжа за границю. Ч-ж бн не л'єше було; — пытали, — войсковий интендантур востарити са пашу на Угорщині або й дальше, ніж зь собою колись до Сокаля зь заграничч привозити. Казали, що староста удавав са зь сьй справі лично до намістництва, але нічого не в'їдав.

Рада повітова була знов в клопоті, що зробити зь грбшми запомоговими і позичкою? Хлопи радили купити збжа і роздати аб розпозичати, а пани знов хотіли конче дорогу будувати. Вирадї хлопц звертали на се увагу, що при будові дороги лишень найближій села будуть мати заробок, але, видать са, таки були-б урядили дорогу будувати, колиб пани між собою не були посварили са. Кожний хотів, щоб гостинець шов через его село, а п. Полянський таки раг force хотів, щоб шов через Мошеїв до Варяжа (куди нїхто не їздить), бо, як зараз така там зли зли говорили, п. Полянський умовив са зь Плятером, котрий у него купив добра, що ему через Мошеїв вымурує гостинець. Врешт мав у сьм зайняти повітовий комітет голодовий, зложений зь самих панів. Сей комітет выбрав ще зь межі себе делегатів (розумє са панів), котрі мали села об'їхати, описати, чи зь громади і кілько чого потребує; тільки паш постановлено не спроваджувати, бо не оцатилася би шебра за виправу. Много с'їть зрєклось усього, а в прочих зголювали са за запомогою лиш найбіднійшій и тій, що потребували на засьм позички в зерн. С'їль особливо мала бути роздїлена межі всь громади.

Коли вже все обрахували, то ще выбрали підкомітет зь трех (панів), котрий мав закупити все потрібне. Появилася враз і добродїт. На першій м'єсяці треба поставити п. Полянського, маршала нашого. Коли ще будучи мільоновим паном, не спомог жадної громади нї церкву, нї школу, нї ніяким яким добродїством, то захотів бодай спомогти своїм повіту в такій прикрій хвилі. І ото жертвував через свого заступника (а до того одного зь трех зь підкомітету) 1000 кр'єв бараболь по 50 кр., коли цїна их стояла 1 зр. Другій пан зь тьм трійки жертвував 500 кр'єв також в такій цїні, а ще кр'єм того 300 зр. готівкою.

А тьм часом видїл повітовий роздїль на пашери, кілько котра громада чого має дстати, але при тьм всім поступувати собі непрактично, — не так м'є роздїлювати, як делегати подали, — але наказав, щоб не давали нікому більше над 1/4, часта кр'єца збжа, 1/4, кр'єца бараболь, а 10 кр. соли на родину. Тож до чого делегати мали наказано спасати поименно потребуєчнх? Сн, доцусьтв, яка громада дстала 22 кр'єц бараболь, то треба ен дїлити на 44, а тут і для 5-ох не була би велика познака. Або що зробити зь 4 гарцями зерна? Селяне далеко радше видїли би 8—10 людей запоможечнх чимсь, ніж щоб і пів громади ливнуло будьби або зерна. І власне в тьм випадку однеслись деякі священники (бо декотрих назначив видїл делегатам до поміччю при роздїлї) до видїлу о зм'їну роздїлу.

Тільки-ж те одна бїда. По бараболь треба було далеко посылати, а ту мороз. Але що робити? Вже погоджено декуды ф'єры по 2 зр. (бо до Лешатова, де п. Полянський має „меншу послідність“ і де то его бараболь, буде 5—6 м'єль зь декотрих сел), коли через

одно таке село переїжджали з-вдтам люди, тай кажуть: „Людовики, не їдте по тити бульбу, бо не оплатит ся. То бульба зогнила. Ми ходили з єгомоством дивитися на ню и видїли то на власей очі — и в Лешатові и в Х. роброві (у того другого добродїя).“ Розицїсь, по бульбу люди не хотїли їзати уже и з других селъ...

Хочь то кажуть: de mortuis nil, nisi bene, але мене такї корять сиротувати вїсть про небощка сокальського старосту Туржевського, яку хтось подав (хоть и давненько) до „Дїла“ и „Червонон Русь“. Писав той хтось, що небощик був безсторонний на своїмъ становищі для Русинів и тому то тільки два руські священники мали пращальні рїчи на могилї небощика. Публична оцінка не годїть ся з тимъ. Если дійсно небощик був старостою безстороннимъ (а про се треба бы спитати вїс дотеперїшнїхъ выборов, пробу заснованя „Нар. Торговлї“ в Сокалі, тутешню єділн общ. Качковського, околичнихъ священниковъ и т. д.), то мїрнуо, що більше такимъ повиненъ бувъ показати ся, коли єго сценіювано. А й того не можна сказати. Если у насъ п. Вахнянинъ сего року не выбранъ по словцѣ, то лишъ polski Rusin (якъ себе небощикъ называвъ) бувъ сему виненъ. Онъ властиво провадивъ выборы, а навїть правы выборы, и умївъ теперїшню старостѣ вїс штучнїхъ підсунути, абы Полянського оголосити по словцѣ. А хто то ходивъ по польскихъ домахъ в Сокалі и намовлявъ та збравъ подавсь, щоби Поляки до руского театру не ходили, кола п. Баберовичъ представивъ „Лихїй день“? Такъ не робить чоловікъ „безсторонний“.

Рухъ вь рускихъ товариствахъ.

— Збори „Кружка научного“ вь „Академічнїхъ Братствѣ“ відбули ся дня 23 н. ст. лютого и на нихъ одиравъ т. І. Коначъ свою студїю про „Неофіти“ Шевченка. Значивши найперше свій поглядъ на літературу вь загаль, авторъ перейшовъ до самої рїчи и выказавъ провідну идею сего Шевченкового твору, а дальше вважавъ „Неофітовъ“ больше историчною якъ політичною поемою, полемизувавъ зь Єзарихомъ и д-ромъ Ом. О. Гоголемъ, котрий додавъ вь „Неофітахъ“ альгорію зь патріотичними тенденціями. „Такїй поглядъ — сказавъ авторъ — доводитъ до дивныхъ конвенцій, и чувъ се мабути самъ критикъ, коли заявивъ мїжъ иншимъ, що опроче того альгорїи єсть недоладна“. Свою студїю закончивъ тов. Коначъ генезію „Неофітовъ“. Вь дискусїю забравъ голосъ т. М. Г. и полемизувавъ зь прелегентомъ на тему „Політичнихъ поемъ“; оспісавъ забравъ голосъ т. В. Л. и розбравъ найперше выводы тов. Коначъ про провідну идею, котра, по думцї Е. Л.-ого, не дасть ся всюди приложити до „Неофітовъ“. Протино — идея провідна вь „Неофітахъ“ не єсть, бо Шевченко разъ вїзавъ тему дуже широку и загальну якъ борбу христїанства вь Римѣ та таку тему старавъ ся приложити до України и взагалъ до Росїи, такъ що зь вїдїя виходить частї натїяки, а сцена, вь котрій змальована демократїзація цїркви, живо нагадує аналогічну сцену вь „Снї“. Споръ про те, чи „Неофіти“ політична поема чи нї, вважавъ т. Л. „філологічнимъ“ (по терминологїи т. Коначъ), а на поглядъ естетичнїхъ прелегентівъ то-жъ не зовсімъ годїть ся. Зь найкрасшимъ словомъ одозвавъ ся т. Ф. Онъ выказавъ на підставѣ прологу своєї адогадъ, що первістнїй планъ Шевченка бувъ иншїй, та здалось ся розпавъ ся, бо оспісавъ ставъ онъ засновкомъ другої поєми „Марїа“. Зь того вийшло, що „Неофіти“ недокончєнї, сказати бы недосказанї. Борба правды зь неправдою, котру авторъ вважавъ провідною идеєю Шевченкової поєми, то-жъ надто загальна и абстрактна. Не идеє бути ся, а люди бути ся за идеє. Тов. Ф. жалувавъ, що т. Коначъ не розбравъ историчної підкладки „Неофітовъ“. Взагалъ жъ — по думцї т. Ф. — зробивъ одити т. Коначъ дуже добре вражїньє. ...тї.

НОВИНКИ.

— Запомогї для вїдвѣ станславѣскон єпархїи. Комїсія упрավляюча дїлами вїдвѣ-сиротнїхъ фонду станславѣскон єпархїи розїшло вь короткїхъ часѣхъ запомогї вїдовамъ и сиротамъ по священникамъ за 1889 р. по 57 зр. на кождо особу. Вїсїхъ особъ єсть 207; загальна сума аносїхъ роздїлїть запомогѣ выносити 11.809 зр.

— Намьотникъ, гр. Вадєнї повернувъ вчера курїєрскимъ поїздомъ зь Вїднї.

— Вь комнать торговельно-промисловїхъ у Львовѣ відбувались вчера выборы. На 27 голосующихъ прєзесомъ комнать выбранъ п. Кароль Киселька 21 голосами, вїцепрєзесомъ п. Як. Пїшєст, провїзоричномъ прєзесомъ п. Мако. Ештайнъ а рєвїдєр томъ касы п. Кар. Шакє. Одтакъ выбраны членовѣ до комїїи: цєртїфікатовїи, банковїи, зєлїзничїи, для доставлїя правительственнїхъ, до контролї бїржевыхъ курсовъ. Зь порядку дневного полагодженю кїлька справъ, а то: заявлено ся за установленїемъ вандровнїхъ цїментнїковъ вагъ и мїрѣ; вь справѣ рекламнїхъ надїлатъ тарифовыхъ за транспорты на зєлїзницїхъ рїшено просити правительство, щоби поручило зарїядамъ зєлїзничнїмъ якъ найсвѣтїлїше рєвїдувати фактовїи лїсты и безъ проволокї зь уряду звертати сторонамъ надїлателїхъ належитостї.

— Дѣтї стипєндїи зь фонду наукового, призначєнїи для медїковъ, рїчно по 210 зр., надало намьотнїцтво: Львовї Петровскому, слухателєви V року медїцини вь краковскїхъ унїверситетѣ, сїнови греко-кат. парохъ вь Гусїнїхъ; Стан. Чарнїковї, слухателєви IV. року медїцини вь краковскїхъ унїверситетѣ, сиротѣ по купцї вь Бѣрѣцѣ.

— Самоубїйства. Дня 9 н. ст. лютого одобравъ собѣ житє за дїя невѣстнїи причини выстрѣ-

ломъ зь револьверу сєлїннїхъ Иванъ Гузъ зь Завадова, пов. стрїпск. Вїкен. Кропштайнъ, чїлїстїй 27 лѣтъ, практикантъ манїпуляційнїхъ вь краєвомъ видѣлѣ, застрѣливъ ся зь револьверу сєи недѣлѣ вь своємъ помешканїи при ул. Костельнїй. Мешкаючїи побѣдѣ дали знати, що помешканїє зачинєнє и нїхто зь него не виходить вже бѣдѣ двохъ днѣвъ, а коли комїсія выважала дверѣ, нашла неживє тѣло зїцнєнїє. Причину самоубїйства було нервовє розстроєнїє а може и божєвольство. Передъ кїлькома роками застрѣливъ ся єго старшїй братъ Иполїтѣ, уряднїкъ зєлїзничїй у котрого такожъ появлялись слѣды божєвольства.

— Поединки у Львовѣ. Львовскїй корреспондентъ Нота петербургского Краї-у пїше: Карнавалѣ, звычайнїй частъ аномальнїхъ первѣдѣ и вь сѣй хвилї зазначє свой характеръ, крѣмъ баллѣвъ, поединками, о котрыхъ ту що хвилї чувати. Побѣдѣ авантурѣ чисто дансерско-донжуанскїхъ мали мы два важїтїйшїхъ поединки. Вь одномъ протївника свого легко показївнїи п. Кастанъ Солтанъ Абгаровичъ; вь другомъ п. Городнїшскїй небезпечно затывъ вь голову адвоката д-ра Тадея Шидловского.

— Катєдру зыкнѣв славянскїхъ отворєно при унїверситетѣ оксфордскѣмъ вь Англіи. Надзвичайнїмъ профєсоромъ именованъ В. Р. Морїль, звыстнїй яко авторъ пѣдручника літературы славянскїи, граматикї російскїи и сербскїи и многїхъ дробнїйшихъ розвїдокъ вь справахъ славянскїхъ. П. Морїль трудїть ся вже бѣдѣ многїхъ лѣтъ надъ розвоюденїемъ вь Англіи літературы и фїлологїи славянскїи.

— Вь Угорщїнѣ, по заведеню полосової тарицы на тамошнїхъ зєлїзницїхъ, мають завєстїсь ще дальшїй практичнїй змѣнїи. И такъ будуть продаватїсь бїлеты їзды по вїсїхъ урїдахъ почтовїхъ, готєлахъ, траїкахъ и т. п. Бїлетѣвъ будє можна ужити вь довільнїмъ часѣ на повнє означєнє бѣдїлєнїє.

— „Фрїне“ Семирадского выбралась вь дальшу, дорогу до Лондону. За два тїжднї, бѣдѣ коли выставляє сєй образъ вь ратушевїи сали, оглянуло єго 13.837 особѣ.

— Убїйство. Зь Устєрѣкѣ пов. коєвского, доносїть, що вь нощї зь 20 на 21 н. ст. лютого убито тамъ сєлїянина Михайла Гєлєтєку, котрого найдено на дорогѣ вь розрубаною головою и выбитымъ правымъ окомъ. Подозрїно о сє убїйствѣ сєлїянина Танака Проклїюка зь Устєрѣкѣ у вїзїно.

— Пострѣлено жандарма Франца Тшєснїя, котрїй будучи вь службѣ патрулювавъ вь лѣсѣ при дорогѣ повтѣвїи зь Тарнобжега до Майдану. Жандармъ побачивъ вь лѣсѣ хїжана стрѣльця и завбавъ єго пѣдїтїсь, але рѣвночасно другїй товаришъ стрѣльця, укритый вь лѣсѣ стрѣльцѣ до жандарма и ранївъ єго небезпечно. Жандарма одставїли до шпиталю вь Тарновѣ а за злочнїцями сѣдїть.

— Tintenspritzer — такїй заголовокъ мавъ цѣлїй рядъ статей W. Tagblatt-y, вь котрыхъ домагано ся реформѣ деякихъ параграфѣвъ карного кодексу и припїсѣвъ поліційнїхъ. Власть поліційнїи обїдїлись такимъ выступлєнїемъ прєсы, а може гадали, що якъ теперїше законодавство такъ и примѣненїє єго вь практицѣ суть безвзглядно добріи — та выточили процєсъ редакцїи Tagblatt-y передъ трибуналомъ судїєвъ присїжнїхъ. Вєрдиктомъ судїєвъ присїжнїхъ увѣлїєно одностєносно автора згаданїхъ статей бѣдѣ обжалована. Для журналістїи ся справа великою досаждє, бо до чого бы дѣло, если не можна бы було критикувати чїнностї поліцій вь публїчнѣй службѣ. Если бы судѣ присїжнїи були признали виновнїмъ обжалованого, можна бы гадати, що судѣ, яко рєпрезєнтанты народу, не бѣдучають потребѣ реформѣ и своимъ вєрдиктомъ засудили бы всю независиму журналістїку на вѣчнє мовчанїє. Протиивнїмъ орєчєнїемъ признали судѣ, що факты наведєнїи вь статьїхъ гадати ся зь правдою и що жадана реформа не можна уважати за „взбуджуванїє ненавїстї и погорды“ для правительственнїхъ властей, та що интересомъ цѣлої сусѣбнїстї єсть обговорювати и вказувати на реформы, одповѣдаючїи теперїшнїмъ вїмогамъ. Tagblatt заповївъ дальше продовжати згаданїхъ статей, але и высказавъ желанїє, щоби докѣнчєнїє тїхъ статей було злишне.

— Сєгорїчна брѣнка войскова у Львовѣ зачинає ся дня 1 марта и зь выимкою свѣтъ та недѣлѣ одбудуватїсь будє що дня вь домѣ пѣдѣ ч. 46 при ул. Копєрнїка бѣдѣ 9-ои год. рано до 3-ои зь полуднїи. Пѣбєла закона зь 11 цѣтнїа 1889 до сєи бранки покїнканїи три класы вѣку а то уродженїи вь рр. 1867, 1868 и 1869, с. є. тї, що вь текучѣмъ роцѣ кѣнчатъ 21, 22 и 23 роцѣ жїтїа. Кождїй, котрїй хоче позыскати якї польгї вь выповнєню своєї войскової повинностї а не предложивъ досѣ вымаганїхъ доказѣвъ управнєнїа, може ихъ зложити вь дєнь бранки на руки комїсїи поборовоїи и на случай признанїа зѣбнѣностї службовоїи домагати ся признанїа тїхъ, котрї застерѣжъ згаданїй законъ. До сєго безосєредного предложєнїа доказѣвъ управнєнїи найперше тї, що: а) найдальше 1 марта с. р. укѣнчатъ зь добрымъ поступкомъ гїмназію, школу реальну або оточе на рѣвнїи заведенїє науковє; б) суть учениками послѣднїи класы школы сєрєдїи або їй рѣвногѣ заведенїа науковѣ; в) будучи зь 1 класы бранки можуть выказатїсь испїтѣмъ зложєнїемъ зь добрымъ поступкомъ передъ вѣстїивѣю комїсїєю мїшанѣю; г) слухатєлѣ вышнїхъ заведєнїи науковїхъ; д) фармацевты и ветеринарїи и взагалѣ тї, що можуть служити одїнъ роцѣ вь войску (§. 25—29); е) кандидаты духовнїи кождого законно признаного вѣроисповѣданїа и рєлігїйного стоваришенїа; ж) учїтелѣ школъ народныхъ, выдѣловнїхъ и учїтельскїхъ семїнарїи та заведєнїа для глухонїхъ и слѣпнїхъ; з) вѣстїитєлѣ унаслѣдуванїхъ господарствъ сєльскїхъ; и) кормїтєлѣ роднїхъ (§. 31—34 с. в.).

— Однорѣчний курсь управы и выправы льну вь Горєднї, котрого зановлєнїє порѣшївъ соймъ на послѣднїй сєсїи, будє отворєнїй зь днємъ 10 цѣт-

нїа с. р. На учїтелѣ до науки управы и выправы волокнїтѣхъ роствїя покїнканїє краєвїй выдѣлѣ тїмчасовѣ п. І. Гурковѣ, дотеперїшного вандрѣвного инструктора управы льну господарскїмъ львовскїмъ товариствомъ удержуванѣю и поручївъ єму управу сєго курсу ажъ до часу именованїа постѣйного управлїтєля. Кошты удержанїа ученика на курѣхъ управы и выправы льну вь Горєднї выносятъ 180 зр. На сєй роцѣ отворївъ краєвїй выдѣлѣ шїстѣ мѣсєцъ вѣльннїхъ для учениковъ сєго курсу, резервуїючи два мѣсєца для учениковъ походящихъ зь околиць Пнєска.

— Курсь науки хмєлїрства вь Старѣмъ сєлѣ пѣдѣ Львовомъ будє отворєнїй для 1 цѣтнїа а найдальше 15 цѣтнїа с. р. и трєвати будє сѣмъ мѣсєцѣвъ. Комїтетъ господарского товариства галицкѣго (ул. Осєолїнскїхъ ч. 15) оголосїше конкурсь на бѣмъ стипєндїї по 60 зр. для учениковъ сєго курсу зь рєчїнїємъ вносїти подана до 20 марта с. р. Першєнство мають тї, що були вже на такѣмъ курѣхъ або вь заведеню огороднїчѣмъ; а бѣдѣ кандидатѣвъ вымагє ся скѣнчєннїхъ 18 лѣтъ и мусѣть мати потребнє бѣльє та постѣль. Стипєндїи и вынагорода за роботу вь хмєлїрнѣхъ пѣдѣ часѣ курсу выстануть на удержанїє.

Вѣсти зь єп. Станїславѣвскон.

На конкурсь зь рєчїнїємъ до 14 (26) цѣтнїа 1890 р. розписанї: Снїятїнъ, дек. снїятїнскѣго; Хотїмїрѣ, дек. жуковскѣго; Вєрбѣвєцѣ, дек. жуковскѣго, Пѣдгаїчкїи, дек. колѣмїйскѣго — вѣсї прїватного наданїа.

Именованїи советнїкомъ єпископскѣи консісторїи о. Теодорѣ Пюрко, духовнїкѣ вѣдєнскѣи семїнарїи.

Именованїа, конкурсы, перенесєнїа и пр.

— Именованїа. Краєва рада школьна именовала дѣятнїми учїтелями и учїтельками: Іос. Ракуцкѣи вь Бѣчу, Іос. Муху вь Ольхѣвѣ, Амвр. Петрїяну вь Покрѣвцѣхъ, Ант. Маєвского вь Павлѣсєвѣ, Елєон. Матковску вь Жидачєвѣ.

Наука, штука и литература.

— Книжочка 1-ша „Бібліотєка для молодѣжи, мїщанъ и сєлїанъ“, выданѣи вже VI-тїй роцѣ „Рускѣи Бєсѣдою“ вь Чернѣвцѣхъ, мїстїтї: Учїсь сєрдцѣ! стїхї Іос. Пасѣвичанскѣго; — Кара Фейзїи, оповѣданїє, зь мовы сербскѣи перєробївъ О. Конїськїй; — Свнїцъ, розвїдка природнїка; — Бєсѣды про нашѣ землѣ: мїсто Катєрїнославъ; — Дєщо зь фїзїки: О дѣркатостї; — Голоднїй вѣвкѣ, байка стїхѣмъ; — Дєщо для дѣточѣвъ: Будѣ харнїи! — Вь книжочкѣ помѣщенїи два портрєты: Мїх. Максимовича и Ол. Сторѣженка та иллюстрацїи до розвїдки „Свнїцъ“. На окладнїцѣ: Загадки и Играшкїи. — Пєредїлатѣ на 12 книжочѣвъ „Бібліотєка“ выноєнїи на роцѣ лишъ 1 зр. а надєсылати єи до „Рускѣи Бєсѣды“ вь Чернѣвцѣхъ, ул. Петровнїа ч. 4. Про знаменїтє выдаванїє сєи „Бібліотєки“ та про єи вагу и значєнїє згадувалїи мы нєразъ, тому якъ найгорѣтїйше поручаємо єи пєредїплачувати.

— Вь III-тїй кнїзѣ „Етнографїческѣи обзорнїа“, выданѣи „Императорскїмъ обществомъ любїтєлєй естєствованїа, антропологїи и етнографїи“ при москѣвскѣи унїверситетѣ пѣдѣ редакцїєю сєкрєтаря М. А. Янчука, по-прїи дробнїйшїхъ замѣтѣкѣхъ етнографїчнїхъ и бїблїографїчнїхъ помѣщенїи такожѣ обширнїйшїи стѣбї, дотыкаючїи безосєредно украинъ-Русїи. Вь I. О снїлѣ проклїятї роднїтєльскѣи пѣсля народнїхъ вѣрованїи вь губернїи харкѣвскѣи; — А. Казнїнъ. О забавахъ прїватннїхъ и публїчннїхъ у козаковъ донскнїхъ.

Зь пнїнїшнїмъ чїсломъ „Дїла“ розсылаємо цѣлївнїхъ сѣмєнъ „Народнїи Торговлѣ“.

Тєлєграммы „Дїла“.

Парїжъ 25 лютого. Палата посѣлѣвъ одкїнула вносєнїє соціалїстѣвъ, щоби радїтї надѣ проектѣмъ закона о амнїстїи для вѣрохѣбнїковъ 325 голосами протївъ 190. Зь Сєнєгалѣ наспїла вѣсть, що войско короля зь Дагоме напало на францускїй колѣонїи, але Французы єго побїли и прогнали.

Сѣфія 25 лютого. Правительство болгарскєе наказало банкови народному выплатити Россїи зарѣзъ зальгаючїи раты довгу окупациннїи а що-до снїлаты довгу за зброю и амунїцію має правительство зажадати насампєредѣ рахункѣвъ бѣдѣ Россїи.

Бєрлїнъ 25 лютого. Правительство швейцарскєе постановило одкїкати прѣсѣктѣ межїнародної конферєнцїи робѣтнїчѣи прїзначєиной на дєнь 5 мая. Вѣсть о самоубїйствѣ сына англїйского посла вь Петербургѣ, Морїєра, єсть неправдїва; днѣ ранивъ ся лишъ черезъ неосторожнѣсть.

Бѣаградѣ 25 лютого. Нота, котру пѣсла вѣдєнскїхъ газетъ мавъ мїн. Грїучъ выслати до Сѣфіи, єсть покритѣмъ.

Надѣсланє.

Д-рѣ Стефанъ Федакъ

отворївъ

адвокатѣку канцєларїю

у Львовѣ

3357

пѣдѣ ч. 3. пляцѣ Капїтулнїи (рѣгѣ Ринку ч. 23.)

Розкладъ їзды на зєлїзницїхъ державннїхъ.

важкїй одѣ 1 надѣслїста 1889.

Пѣсля львовского годнїннїка.

Одхѣдѣть аѣ Львова:

Вь напрямѣ до Стрїлы: 1) До Стрїлы, Хїрова, Стружа, Лавѣчного, Мункача, Буда-Пєшту, Станїславѣи и Гусїтїна пѣздѣвъ особѣи о 5 год. 50 мн. зь рана. — 2) До Стрїлы, Хїрова и Сухїи о 10 год. 20 м. пєредѣ полуднї. — 3) До Стрїлы, Хїрова, Сухїи, Лавѣчного, Мункача, Буда-Пєшту, Станїславѣи и Гусїтїна о 8 год. 45 мн. вєчєрѣмъ.

Вь напрямѣ до Станїславѣи: 1) Пѣздѣвъ посѣпнїи до Станїславѣи, Черновѣцѣ, Сучавѣ, Ясєѣ, Бука, рєшту и Гусїтїна о 9 год. 16 мн. пєредѣ полуднїємъ. — 2) Пѣздѣвъ особѣи до Станїславѣи, Черновѣцѣ, Ясєѣ и Букарєшту о 4 год. 25 мн. по полуднїи. — 3) До Станїславѣи, Гусїтїна, Черновѣцѣ и Сучавѣ о 10 год. 13 мн. вєчєрѣмъ. Вь напрямѣ до Равнї рускѣи: 1) Пѣздѣвъ мїшанїи до Бєлѣдїи и Сокалїи о 7 год. 43 мн. рано.

Прїхѣдѣть аѣ Львова:

Вь напрямѣ зѣ Стрїлы: 1) Пѣздѣвъ особѣи зѣ Буда-Пєшту, Мункача, Лавѣчного, Сухїи, Хїрова и Стрїлы, о 8 год. 26 мн. рано. — 2) Пѣздѣвъ особѣи зѣ Сухїи, Хїрова, Стрїлы, Гусїтїна и Станїславѣи о 3 год. 36 мн. рано. — 3) Зѣ Буда-Пєшту, Мункача, Лавѣчного, Стружы, Хїрова, Стрїлы, Гусїтїна и Станїславѣи о 12 год. 8 мн. вь нощї.

Вь напрямѣ до Станїславѣи: 1) Пѣздѣвъ особѣи зѣ Сучавѣ, Черновѣцѣ и Станїславѣи о 6 год. 55 мн. рано. — 2) Пѣздѣвъ особѣи зѣ Букарєшту, Ясєѣ, Черновѣцѣ, Гусїтїна и Станїславѣи о 2 год. по полуднїи. — 3) Пѣздѣвъ посѣпнїи зѣ Букарєшту, Ясєѣ, Черновѣцѣ, Гусїтїна и Станїславѣи о 8 год. 5 мн. вєчєрѣмъ.

Вь напрямѣ зѣ Равнї рускѣи: 1) Пѣздѣвъ мїшанїи зѣ Сокалїи и Бєлѣдїи о 5 год. 21 мн. по полуднїи. Плякаты розкладѣ їзды на плякахъ зєлїзницѣ державннїхъ вь Галичїи одєржати можна на кожѣдѣи стациї по цѣнѣ 6 кр.

ГАЛИЦ. БАНКЪ КРЕДИТОВЫЙ

Почавшїи бѣдѣ дня 12 лютого 1889 выдѣає

АСИГНАТЫ КАСОВЫ

4% зь 30-дневннмъ выпѣвѣдженїемъ

4½% зь 90-дневннмъ выпѣвѣдженїемъ

а вѣсї находячїи ся вь обѣгу 5%, асїгнаты касовїи зь 90-дневннмъ выпѣвѣдженїемъ будѣ опрѣцєтованїи по 4½% бѣдѣ 15 марца 1889.

Перєдрузѣ не будє плаченнїи

Дирекцїа.

Основаннїй вь роцѣ 1847.

Торговлїи и Складѣ Вннѣ

ЛЮДВИКА ШТАДТМІЛЕРА

у Львовѣ, улїца Краковска чїсло 9.

поручас:

Старї вїна угорскїи лїчнїи и натуральнїи вїна

столовїи бѣдѣ 42 кр. бут.

Знаменїтїи Старкїи, Жїтнїцкїи, Румъ и Аракъ de Goa.

Старї Меды бут. по 1.00 1.50 2.50

зъ лѣтъ. 8 лѣтъ. 15 лѣтъ.

Оригинальнїи вїна шампанскїи и правдїивнїи Конякѣ

францускїи прѣшорядннхъ домѣвъ.

МАЛЯГѢ бут. по 1-50, 2-00, 2-50, 3-20, 6-00

и 7-50 зр.

МАЛЯГѢ БѢЛА бут. по 2-00 зр.

Цѣннїи на желанїє дарѣмъ и оплатѣ.

Одзначєннїи на выставѣ гїгієннїи оубннмъ медалємъ за старї вїна.

14 сяжнївѣ сѣна

добрѣго вѣсть до продажїи вь Братковцѣхъ коло Станїславѣи по прїступнїи цѣнѣ. Близка вѣдомѣсть у тамошнѣи свѣщєннїка о. Теодора Грїдцїи. 1—2

Складѣ кавы

АРТУРА КОСЦИЦКОГО

пѣдѣ знаменїемъ

„С П Р І О С Ъ“

у Львовѣ, Хоружїна ч. 22

Мой отецъ бувъ довгий часъ у великой привязи зъ однимъ бдставнымъ чиновникомъ, Латвиномъ. Бувъ се уломаный, бдннай чоловѣкъ зъ несмѣлими и давными пороками, ономъ зъ тыхъ существъ, про котрыхъ людѣ говорятъ, що ихъ самъ Богъ бдурявъ ся. И бытъ, подобно якъ мой отецъ та Насаскій, займавъ ся сирасами и бувъ такожь приватнымъ "стряпчимъ" и позначочникомъ, але томо, що не одначавъ ся въ бдвѣдливую покровово-стію, въ даромъ слова, и надто мало погладавъ на себе надѣвъ, бытъ не мавъ бдгага дѣлати на власну руку и влучивъ ся въ мовимъ батькомъ. Характеръ его цисьма бувъ правильный, мовъ макомъ сыванъ, якъ то кажуть, законы мавъ на памѣть и нѣхто не мѣвъ ему доривнати въ товкості стілю прѣсѣбового и прѣказуючого. Сплбно зъ батькомъ бытъ про-вадивъ рѣзній справы, дѣлявъ ся зысками и стратами, и, якъ здавало ся, вѣщо не могло розбраты ихъ привязи. А така прийшовъ часъ и привязъ цесла, и то на вѣсѣдѣхъ. Мой отецъ

Предлата на „Дело“ и належитост за инсерати платни
у Львова.

— Треба, правда. Тільки памятай, торгуйся до послѣднього. Але пожди, я прийду.

— Англійска, — сказавъ бнъ, прикладаючи ей то до одного, то до другого ока, — морска!

— И сѣла цѣлѣ — морска Равоз — Я

— Пять копѣйокъ за головку капусты, та ще й головка манесенька-преманесенька! — говорила она підперши рукою підбородокъ.

Подписное число копий 8 пр. а. в.
Оголошения принимаются по цене 6 пр. бдъ одно
строчка печатной, въ рубр. „Надослане“ по 20 пр. а. в.
Подлин числятся по 10 пр. бдъ стишка.

На справу той угоды глядзяў усяко. Калі галіцца праса прымае ён зовёсмь неспрытна і багчыт вь ній прамо некорсты дзяля краю, то нёмецкай цэнтэралісты пдносяць вь немовь-бы якэ добродыствэ, зробленэ правительством дзяля Галычыны а Neue freie Presse гаворыць ужэ прамо про „подарункъ дзяля Галычыны“. Становяще органу цэнтэраліствъ ёсьць очеьна тэндэнцыяне і — якъ то покажэм далейше — на хибныхъ оперте датахъ, однакъ зъ другой стороны не квачэ правдынымъ сутъ жалъ польскаго печата, пдшоеный на правительство и выключне прынасуванье правительству вяны за неводрадный дзяля краю результаты той справы. Правда, що правительство мае тутъ передовсьмъ на оцъ интэресъ скарбу державного и що дзяля него готовэ оно посвягити интэресъ нашого краю, але зъ другой стороны учытъ насъ истэрыя галыцкаю индэмнзацй, що булі часы, коли само правительство выступало зъ далеко корыстнйшымы предложениямы, а однакъ предложэня тй не булі прыняты зъ стороны краю. А було то не за часэвъ абсолютнаго бюрократызму, а вже пдчасъ ураваь славной нашой автономй, коли на чолъ краю стояли тй самы, або що-найменше ужэ того самого крою людэ, котры бдзакъ вь 14 лтъ пднесьмъ прымалы предложэньё о мнэго некорыстнйшыме и котры тэперъ вьхвлюю, якъ ихъ влаэнэ слово мае стати тьломъ, пдносяць жалъ и крики та голастыя, що правительство заподыало кравяв кравду. Оно и правда, що кривда сталася, але не само правительство тутъ провиняло, а дуже многэ и тй, вь котрыхъ пдпалычнй карпёе вьсё.

— Та отъ, на прикладъ: „Я хочу, штопъ ты живъ“.

тільки разів оправдалася пословиця: *mađru Polak po szkodzie...*

Справа галицької індемнізації не будемо переходити подробиць з самого її початку. Тих, котрі б хотіли її пізнати, одсилаємо до поміщених в третім річнику „Діла“ з 1882 р. дуже советської п. доклади праці п. М*** (Івана Франка) п. заг. „Галицька індемнізація“. В студії той представлений в розбравій основно і на підставі автентичних жерелъ всь сазы та на справу і на той підставі скарбу державного — значаєва різниця між тим, що повинно бути *de iure*, а що єсть *de facto*.

Не входячи в подробиць того питання, піднесмо лише коротко головний момент з історії справи індемнізації в Галичині, котрій піднесені сьє також в оголошенні передь кількома днями мотивахъ закона и угоди індемнізації.

Справа галицької індемнізації виказує уже в своїмъ почині дивовижай и встановища права зовсімъ непонятній появи, котримъ подібнихъ тяжко бы знайти середь сучаснихъ правнихъ відносинъ в другийхъ державахъ Європи.

Пам'ятнимъ цесарськимъ патентомъ з 17 цвітня 1848 и розпорядженнямъ галицького губернатора з 22 цвітня 1848 знесено в Галичині з діємъ 3 (15) мая 1848 р. панщину и всь повинностей пльвицъ изъ звязи підданства и постановлено рвночасно, що дотепершній управлений одержать за то винагороду изъ скарбу державного.

Дня 7 вересня 1848 р. оголошено подібний патентъ з знесеннямъ панщини для всьхъ іншихъ краївъ Австрії, але в ньмъ постановлено, що винагорода буде платитись управленямъ з фондівъ маючихъ утворитись в кожнімъ краю з доходівъ того жь краю. Ближше пояснені тую справу патентъ з дня 4 марта 1849 р., постановляючий, що винагороду управленямъ мають платити по половині давній піддан и край.

Алб патентъ з 7 вересня 1848 р., авт патентъ з 4 марта 1849 не мігъ відноситись до Галичини — першій диятого, бо в хвилі видання его панщина в Галичині вже була знесена, а другій диятого нб, бо в § 34 вразно постановлено, що для Галичини будуть видані зовсімъ окремій норми для переведення патенту з 17 цвітня 1848.

И диятого, видано незадовго, бо під диямъ 15 вересня 1849 р. заповіджений окремій патентъ для Галичини, в котрімъ вєрозумїлимъ доси нікому способомъ початокъ рбчъ обь тмъ, що для Галичини належать такожъ установити такий фондъ краєвий для сплати індемнізації, якій велївъ заводити в іншихъ краяхъ патентъ з 7 вересня 1848, значить: примїнено до Галичини зовсімъ несправедливо и безпідставно норми того патенту з 7 вересня 1848, котрий з природи рбчъ — супротивъ явию суперечности з патентомъ з 17 цвітня 1848 — до Галичини нїякимъ способомъ не мігъ відноситись. Тую постановою отворило собъ правительство дорогу до дальшихъ кроківъ в тмъ напрямі. В р. 1857 видано постанову, котрою утворено для Галичини окремій фондъ індемнізаційний дотаваний майже виключно додатками до податківъ и постановлено, що скарбъ державний має рбно причинатись до того фонду сумою 2,625,000 ар. однакъ з застереженнямъ претенсії до звороту тої суми бдъ краю до скарбу державного.

Тую постановою зничено однимъ заматомъ права набуті краєвий на основі патенту з 17 цвітня 1848 и перемїнено край з вїрителя в довжника держави. Перемїну тую довершено безъ найменшої правної підстави, наступила она — якъ писавъ пок. Зиблікевичъ — *via facti*!

Коли з заведеннямъ конституції управа

— Ну, все одно, паши: черв. А голозна рбчъ в тмъ, щобъ ты сама жила!

— Я бы хотїла правильно писати, — сказала Ранса, и з-легка почервонїла.

Она, коли червонїла, ставала чудно гарною.

— Ого може прадати ся... Тато, в свій часъ, якъ писали... на диво! Ози и мене навчили. Ну, теперъ они и буквы розбратъ не можуть.

— Ты менї тільки жай, — повторивъ Давидъ трохи зниженимъ голосомъ и не спускаючи зь неї очей, а Ранса быстро глянула на него и ще бльше почервонїла. — Ты жий... а писати... пиши, якъ знаєшъ... О, чортъ, вїдьма йде! (Вїдьмою називавъ Давидъ мою тїтку.) И що ен сюды носить?.. Утївай, дусенько!

Ранса ще разъ глянула на Давида и утїкла.

Давидъ дуже рїдко и неродо говоривъ зб мною о Рансї, о енї сїмї, особливо бдъ того часу, коли зачавъ дожидати свого батька зь Сибіру. Онъ тільки й думавъ, що о нїмъ и якъ ми обїдела будемо жити. Онъ его дуже добре пам'ятавъ и зь особливимъ вдовольствомъ описувавъ менї его.

Високій, сильний, одною рукою десять пудівъ підійме... Якъ гукне: гей хлопче! — то пацїлий дїмъ чути. Бравий собъ, добрий... и молодець! Нв передь кимъ бувало не зякає ся. Красне було наше житє, поки насъ не арюнували! Кажуть, бдъ теперъ зовсімъ посивъ, а перше бувъ такъ само рїжий, якъ я. Си-и-лач!

Давидови нїякъ не могло помїстити ся вь голові, щобъ ми зїстали вь Рязань.

— Вы пїйдете, — замїтивъ я — але я останусь тутъ.

— Возмемо тебе зь с. бою.

— А мїй отецъ?

— Батька свого поженешъ. А не поженешъ — пропадешъ.

фонду індемнізаційного мала перейти на основі статута краєвого на видїль краєвий, почались вь справі тїй переговори міжъ краємъ и правительствомъ. Видїль краєвий все покидававъ ся на патентъ з 17 цвітня 1848 и оспоривавъ стїйність претенсії правительства о зворотъ плеченихъ рбно до фонду індемнізаційного 2,650,000 ар. Министерство Белькредого а бдтакъ Аверсеперта не було бдъ того, щобъ тую справу, о скілько можна, прихильно для Галичини полагати, чого доказомъ єсть, що в р. 1868 предложило проектъ індемнізаційної угоди, уложений тогдїшнімъ міністромъ скарбу Брестелемъ. Після проекту правительства мавъ бути краєвий бдписаний всь дозвг, якій нарбїсь до року 1868, а дальше, т. є. бдъ р. 1868 ажъ до р. 1897 яко до остаточного рєзничя лєсованя виданихъ облигацій індемнізаційнихъ мавъ платити скарбъ державний рбно 2,625,000 ар. не яко позичку але яко безповоротну підмогу. Проектъ Брестеля не бдповїдавъ зовсімъ патентомъ з 17 цвітня 1848 бд не сплчувавъ всен індемнізації зь скарбу державного, однакъ вглядю бувъ бнъ дуже користний. Мимо того галицькій соймъ не приймавъ его и status quo лишивъ ся дальше.

Ажъ в р. 1882 предложивъ министеръ Дунаевскій новий проектъ угоди. Після того проекту мавъ такожъ бдписатись всь вїрбшій до того часу довгъ до скарбу державного вь сумі 75 мїліонівъ, а на будуще мавъ скарбъ платити рбно лише 2,100,000 ар. безъ зворотной підмоги, а 325,000 ар. зворотной позички, а рєшта 200,000 ар. рбно мала бд участі на край. Угода тая була для краю гбршною бдъ Брестелемъ о 525,000 ар. рбно, а що міжъ тими обима угодами минуло 15 лїтъ, отже вважалъ гбршною о 7,875,000 ар. Мимо того приймивъ соймъ галицькій тую угоду на засїданю з 20 жовтня 1882 р., супротивъ чого треба було до повного вїдбїченя інтересу правитя ен черезъ раду державну. Однакъ правительство зовдївало зь тмъ бльше якъ ємъ лїтъ, бо ажъ доперва теперъ предложило тую угоду радї державній, долашя до неї три артикули окремого закона, маючого уформувати зворотї суму 525,000 ар., наблоранихъ краємъ зь скарбу державного за часъ бдъ р. 1883 до р. 1890. Такъ отже пєсля проекту правительства угода заключена в р. 1890 має уважатись яко обовязуютою бдъ р. 1882 и на тїй підставі мавъ край звернути скарбови державному все то, що бдъ р. 1883 зь давної підмоги 2,625,000 ар. побравъ по-надъ установлену новою угодою запомогу 2,100,000 ар. Впротїмъ угода звучить дословно такъ, якъ ен приймивъ соймъ галицькій на засїданю з 20 жовтня 1882 р.

Справа болгарского довгу окупацийного.

Жаданє Россїи, чтобы Болгарія за посередництвамъ Нїмеччини сплатила їй залягаючий довгъ окупацийный, викалило було — якъ звїстно — якъ вь Соїз тая и вь прасї європейскїхъ всьлїкїхъ здогада и комбїнацій. Головно жь говорено, що Россїя думавъ ємъ крокомъ дати доказъ, що она хоче навязати зь Болгарїю бодай якїсь посередствї зносини а може зь часомъ и буде готова признати тепершнє правительство болгарске законнымъ. Тї здогади навадїлъ бдпокинувъ отже пбзурядовый Journal de St. Petersburg и заявивъ рїшучо, що они сьє зовсімъ безосновнї. „Жаданє ген. консуля нїмеческого — каже загада на газета — не дає ще нїякою підстави думати, щобъ Россїя признала хочъ бы и посередно тепершній станъ рбчей вь Болгарїи законнымъ. Коли вїдєнскїй кабінєтъ, даючи своє правознєнє на вотованє болгарскон позачки на вїдєнскїй бїржа, заявивъ отверто, що то єсть зовсімъ не значить признанє кн. Фердинанда, то тмъ бльше можна сказати,

— Чому такъ думаєшъ?

Давидъ не бдповївъ менї нїчого, зморщивъ лише брови.

— Огь, коли ми вїдьмо собъ зь батькомъ, — мовивъ дальше Давидъ, — бдъ знайде собъ добра мїсце, я ожєню ся...

— Ну, се ще не такъ скоро, — замїтивъ я.

— Чому? и овїшмъ я ожєню ся скоро.

— Ты?

— Такъ я, або що?

— А суджена у тебе є?

— Пєвно, що є.

— Хто-жъ она така?

Давидъ уємїхнувъ ся.

— Якій жь зь тебе безглуздый! Хто-жъ, якъ не Ранса?

— Ранса! — повторивъ я здивований. — Ты жаргуєшъ!

— Я, братє, жаргувати и не вїмю и не люблю.

— Але-жъ она о цїтій рбчї старша бдъ тебе.

— Що-жъ се шкідить? А, впротїмъ, перестанемо о тмъ балазати.

— Позволь менї тільки о одно запытати, — заговоривъ я, — чз она знає о тмъ, що ты думаєшъ зь нею женати ся?

— Очевидно.

— Але ты їй о тмъ нїчого не говоришь?

— Що тутъ говорити? Прийде часъ, то скажу. Ну, годї!

Давидъ вставъ и вїйшовъ зь кбнати. Коли я оставъ ся самъ, ставъ думати... думати... и рїшивъ вїбїдти, що Давидъ поступавъ собъ якъ розумний та практичний чоловікъ, и менї навїть лєстно стало, що я другъ такого практичного чоловіка!

А Ранса вь своїй вїковчїй, чорній, воняній сїбдницї видалася менї нагле чудовою и гбдною найгорячїшою любовю.

(Дальше буде.)

що жаданє сплати залягаючихъ ратъ довгу болгарского народу не значить ще зовсімъ, чтобы жадаюча сторона признавала болгарске правительство.

Але рвночасно зь повисшими здогадама вїривула була тая вь прасї якъ и вь політичїхъ кругахъ європейскїхъ та гадка, що Россїя хоче своїмъ жаданємъ наробити Болгарїи клопоту. Сю гадку потверждає посередно такожъ и Journ. de St. Petersburg, бо каже: „Що же до якихъ клопотівъ, то они могли бы для болгарского правительства лишь тогда настати, коли-бъ такъ категорично заявленїе д-ра Странского, що жадана сума єсть зложена вь єо-їскїмъ банку и що треба єсть лишь зь бдтамъ вїймати, не бдповїдало правдї“.

Здє си отже, що Россїя вїдїстно думала, що наробити Болгарїи своїмъ жаданємъ клопоту и що она була своїми агентами але по-вформована що-до грошей зложенихъ вь єо-їскїмъ банку. То потверждає такожъ и кореспонденція N. fr. Presse зь Софіи, вь котрій сказано, що Россїя повформована але своїми агентами о бдосинахъ вь Болгарїи предприняла свои мїры політичїхъ вь хибїмъ напрямі. Кореспондентъ згаданой газети подає коротенько звїстну вже історїю сего довгу а бдтакъ наводить дословно ноту ген. консуля нїмеческого вь Софіи, вручену вь сїй справі болгарскому правительству, котру тутъ за-да-ви историчного значїня подаємо:

„Цесарско-нїмечкій генеральный консулять для Болгарїи. Софія 20 лютого 1890. — Підписаний, генернтъ генерального консуляту нїмеческого, котрому повїрено стерїгти російскїхъ інтересівъ вь Болгарїи, має честь подати Г. Екєд. д-ру Странскому, министрови дїлъ заграничнїхъ князєства болгарского, до вїдомости що слїдує: Россїєске правительство надбїдало дня 13 лютого с. р. нїмеческому правительству прошенє бдобрити черезъ посередствє а на рахунокъ Россїи залягаючий зь сего дня раты, котрій бдповїдно до угоди зь дня 16/28 червня 1883 яко сплата коштівъ окупаций князєства російскимъ войскамъ належать ся. Россїєске правительство ставитъ слїдуячий рахунокъ: Вь згаданій угодї обовязало ся болгарске правительство сплатити Россїи суму 10,618,250 рублївъ и 43 копїйки. Сплата того довгу мала бдбувати ся заплатаємъ що року по 800,000 рублївъ вь вїрбїрїхъ ратахъ по 400,000 рублївъ. Першихъ 400,000 рубл. мали сплатити ся 1/13 вересня 1883 а пбзїйшїхъ раты 1/13 єчня и 1/13 лїпня кожного року. Позаякъ Болгарїя сплатила послїдній разъ 22 червня 1885, то російске правительство жадає теперъ: за 1/13 єчня 1886; за 1/13 лїпня 1886; за 1/13 єчня 1887; за 1/13 лїпня 1887; за 1/13 єчня 1888; за 1/13 лїпня 1888; за 1/13 єчня 1889; за 1/13 лїпня 1889; за 1/13 єчня 1890; разїмъ 3,600,000 рублївъ.“

Крімъ того жадає російске министерство войнї бдъ болгарского правительства суму 572,938 рублївъ 97 копїйокъ за оружїє и амуніцію, котрій вь рбнїхъ часахъ на жадає болгарского правительства доставлено болгарскїй арміи.

Підписаний має честь на приказъ свого правательства просити Г. Екєд. министра дїлъ заграничнїхъ, подати єму до вїдомости, вь якій способі думавъ болгарске правительство сплатити згадану суму, чи вїдїсаному до рукъ, чи за посередництвомъ берлінського банку або вь якій небудь вїшїй способі. Підписаний завїрає при сїй нагодї Г. Екєд. д-ра Странского о своїмъ високімъ поважаню. (Підписано:) Вангенгаймъ.“

Кореспондентъ N. fr. Presse каже пошїмъ дальше: Правительство болгарске рїшило сплатити довгъ Россїи. Вь тугешнїхъ кругахъ сьє переконаний, що Россїя думала, що наробити Болгарїи великого клопоту, бо гадєла що министеръ дїлъ заграничнїхъ сказавъ свого часу неправду, коли заявивъ, що припадаючий раты сьє зложений вь банку. На дїлъ має правительство вь сїй хвилі вь банку бльше якъ 20 мїліонівъ франківъ до розпорядности. Згадано и то зь рїзїстію бдпокинувъ, що Россїя, котра доса одмавляла болгарскому правительству права сплати и розпоряджуваня майномъ краю, все таки теперъ то признала. Зь того має Болгарїя такъ велику користь, що она може зрєчєсь виконання даного дарємъ Александромъ II. прирєченя (що грошї позбстануть вь краю и будуть ужитї на добродїйний цїл. — *Red*), на котре и тая нема чїякою грамоти. Правительство ухвалило отже односторонно сплатити довгъ и то по курсі того дня, на котрій припадала кожда рата, такъ, якъ то предложило вь угодї. А позаякъ курсъ рубля вь послїднїхъ рокахъ бувъ значно низшїй якъ нїнї и позаякъ правительство о фактичне покритї грошей завчасу постарало ся, то Россїя буде мусїла агодити ся на значну страту зь курсу. Вь кругахъ правительственныхъ сподївають ся, що постаново правительства якъ и цїле залагодженє сен справы зробить добре вражїньє и дадуть доказъ що бдосини вь Болгарїи стали крїпкї. Европа дїстане доказъ, що якъ нїмъ Стамбуловъ признає обовязанє, виплаваює зь угоди котру заключивъ Цанкїєвъ, такъ и будуще правительство признає кождо умову заключену законнимъ чинникомъ. Правительство єсть дальше переконане, що то вїльне корєстно на болгарскїй кредитъ, коли Россїя признає болгарскому правительству право дїяти позичка беручи для себе зь тої и зячїя часті сплати, бо и признає правительству право розпоряджати средствами краю та и середю годїти ся, хочъ правда, що не дїбровільно, на все єго дїляєбїсть. Позаякъ вь кругахъ правительственныхъ єсть всь того пглядю, то всь перєговори, якї жь мусїть вєстись зь Вангенгаймомъ для залагодженя сен справы, пїйдуть гладко.“

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНІЙ.

На вчерашнїмъ засїданю палаты павївъ присвятивъ президентъ палаты посмертну згадку кн. Аверсепергєрови и кн. гр. Андрассому, а бдтакъ зложивъ прирєченє новий членъ палаты министеръ красной обороны, гр. Вельзерсгаймъ. Проектъ закона о реуляміні для маринарки, передано комісії правнїчїй. На мїсцє двохъ помершихъ членівъ трибуналу державного, предложено покликати президентівъ высшїхъ судівъ краєвихъ у Львові и Триєсті. Вибіръ той має наступити на найближшїмъ засїданю.

Вь комісії бюджетовій нела ся вчєра дальше нарада надъ етатомъ министерства дїлъ внутрїшнїхъ. Гербєтъ поставивъ резолюцію, зываючу правительство, чтобы оно авєсло винимковий станъ, заведений у Вїднї. Комісія бдкнула сю резолюцію, а Гербєтъ зголосивъ вголумъ меншости.

Вчєра вєчеромъ бдбула ся конференція кльбу по центра. Вь конференції сїй мали зятя участь мужї довїрїя правнїчї обохъ палат и єпископи зь палаты павївъ. Рєспрезентантами чєсного кльбу мала бути Рїгєрь, Кїнскїй и Цайтгамєрь. На конференції мала розбрати ся справа шкбїна и мавъ означити ся способъ, вь якій можна бы справу авєно поставити.

Молодо-чєскїй мужъ довїрїя приєсла, якъ звїстно, д-рови Рїгєрови своє меморандумъ о чєско-нїмечкїй угодї и зажадалъ, чтобы бнъ посредовивъ єго старї-чєскамъ посламъ до рады державной, а тї чьбы вїсказали о нїмъ своє мнїє. Старо-чєскїй послы до рады державной заявили отже, що она яко такі не мають нїякого дїла зь угодою и диятого не можуть ваяти нїякого ставовища до сего меморандумъ.

Зь Вїднїа доноєть до Цзас-у, що пого-лоски, будьто бы Пленєрь мавъ стати міністромъ дїлъ внутрїшнїхъ, сьє зовсімъ базосновний. Гр. Таффе, доки належить до правительства, не бддаєть теки дїлъ внутрїшнїхъ нїкому, а тмъ менше прозидєрева довгодїтної опозиції. Взагалъ вь тепершїй порї нема бєсїды о нїякихъ змїнахъ вь кабінєтї, а вськї комбїнації вь ємїхъ дїлї сьє виключно плодомъ фантазїи и дають доказъ повного незнаня бдосини. Доперва коли чєскїй соймъ ухвалїть чєско-нїмечку угоду а головно надходяча акція виборівъ до парламенту и енї результати, позажуть, чи, о скілько и вь якїмъ напрямі будуть потрібнї и можливї дєжї змїны. Для ситуації парламентарной справа галицької індемнізації буде пробнїмъ каменємъ.

Вь цїлїй Нїмеччинї настало теперъ по виборахъ велике пригноблєнє. Приписують навїть, що змїна у внутрїшнїхъ бдосинахъ буде могла навїть значно пошкодити бдосинамъ до заграницї. Доперва по тїснївїшихъ виборахъ буде можна докладно оудити ситуацію и переконати ся, на кдмъ скочє и може опєрти ся правительство. Якъ доси рбчя стоять, то партія центра має доси домінуюче становищє. О уступленю кн. Бімарка вь тепершїй ситуації нема и бєсїды, але єсть певна рбчъ, що бнъ носивъ ся зь тою гадкою, лишє цєсаръ єму бдрадивъ а теперъ и змїєна ситуації амуєла єго остати ся.

Вь справі міжнароднои конференції робїтничои доноєть зь швайцарского Берна: Нїмечєске правительство повїдомило урядово швайцарську раду звязкову, що намїряє вь половинї марта скликати до Берліна міжнародну конференцію робїтничу и виказало рвночасно бажанє, чтобы швайцарську конференцію назначено на день 5 мая бдложити, бо не лєжить вь інтересї самои справы, чтобы рвночасно двї конференції займали ся майже тими самими питаннями. Позаякъ рада звязкова має передовїсти на оцї то, чтобы цїде дїло удало ся, до котрого она сама першїю дала починъ, а бдтакъ и щїро бажавъ, чтобы предпринятї нїмеческимъ цєсарємъ кроки вь тїй самїй цїлї увїнчали ся успїхомъ, впротїмъ жь и то бере на увагу, що зь однои сторони не можна бы роздїлити роботу міжъ собъ конференції, а зь другою значнє число тїхъ державъ, котрі заявляли, що приплїють своихъ представитєлївъ на швайцарську конференцію, приняли запрошенє такожъ и на конференцію нїмечку, рїшило ся швайцарске правительство на сєй разъ бдступити бдъ дальшихъ кроківъ своєи иніціативы.

Якъ думає Італія поступати зь Абєссинїєю и якї сьє єн дальшїхъ намїрєня колонїзаційнїхъ вь сїй сторонї Африки, характернєе найльшє слїдуячий фактъ. Італійська палата послбїз дїстала була дня 25 с. м. депешї зь Лондону, вь котрій є сказано, що „на підставі певнїхъ вїформаций“ бдїшло до вїдомости, що король Менєликъ збравъвъ союзъ зь Італїєю и зажадавъ по мочї державъ противъ італїйскихъ захланности заборбївъ. Вїсть та зробила вь палатї послбїз такъ велику сензацію, що два послы, Пльєбано и Торакка зажадали бдъ президента министра довїрочного поясненя сен вїсти. Крієсі бдповївъ, що єму то непонятно, якъ можна таку незручну вїдумку бїржєву ширити; на цїлїй справі вїсть авї слова правдї, бо все иде сповбїно своїмъ ходомъ дальше, а гр. Антонєллі може вже цїнї отрїпати ся зь королємъ Менєликємъ залагодити остаточнє бдшоєнє Італїї до Абєссинїї.

Рвночасно оголосила агєнтія Стефаніого таку ноту: „Вїсть одинъ нездолесковъ газети, що король Менєликъ вїсказавъ протєсть до державъ противъ Італїї єсть неправдива. Вїсть та повстала очевидно зь того, що король Менєликъ при нагодї своєи коронації, не маючи тогдї пра собї офіційного рєспрезентанта Італїї, потїфікувавъ своє вступлєнє на престолъ безо-

Лишь 70 кр. коштуе по антиках коробка зъ 50 правдыми пугулками швайцарскими антикарих Рихарда Брандта. Навѣтъ що дня заживучи, выстане коробка на мѣсоцѣ и кошту денный выеосатъ лишь кѣлка крейцарѣвъ. Зъ того выиходитъ, що гѣркѣ воды, кашлѣ жолудковѣ, пастилькѣ соли, олѣй рицинусовый и всѣ иншій средства коштують цѣнуку дорожше, аѣжъ правдыи пугулки швайцарскій антикарих Рихарда Брандта, котрыхъ не перевыоситъ нѣкакѣ инше средство що-до приемного, нешкѣдного и певного дѣланиа при недугахъ желудка, пѣчкии, жовчи, гемероидлахъ и т. п. Треба все уважатъ при купанѣ правдыихъ пугулѣкъ швайцарскихъ антикарих Рихарда Брандта, бо въ торговли суть дуже подобныа фальшивыи пугулки швайцарскіи.

Надослане.

Д-ръ Стефанъ Феданъ

отворить
адвокатскую канцелярию
у ЛЬВОВЪ 3357
подъ ч. 3. плацъ Капитульный (рогъ Ринку ч. 23)

Окулисты

Д-ръ В. ГЕЗАНГЪ

б. елеть-асистентъ и операторъ на клиникѣ оку-
листичной проф. Фухса у Вѣднѣ, мешкае при ули-
ци Третьего Мала (Магровекой) число 7 (де ч. к.
Староство) и ординуе одъ 10—12 и одъ 3—5.

На пость

Россійскій сардинки въ барал. 5 кил. ваги

№. 1 по 1 зр. 50 кр.
" 2 " 1 " 40 "
крѣмъ оплаты почтовой.

№. 1 мѣститъ 65—68 штукъ; №. 2
мѣститъ 120—125 штукъ рыбъ.

(Звертаемо увагу на се, що цѣна есть
наиниже подана и що всякій низшій оферты
подають або несвѣжую рыбу, або менше рыбъ
а много цѣбуль.)

Оседедѣ шкотскій великій, 5 кил. посыла-
ка (около 30 штукъ) за 1 зр. 90 кр.
франко.

Мѣдъ патока въ бляшанцѣ 3 1/2 кил. netto
за 2 зр. 25 кр. франко.

Народна Торговля.

Вѣлякй Листы заставнй Товариства
кредитового земского

4 1/2 % Листы заставнй Банку краєвого
4 1/2 % Позичку краєву
4 % Облігаціи пропінційный

Вѣлякй облигаціи довгу державного
Зелѣный облигаціи першенства

Льосы державнй и приватнй
продае подъ найкористѣйшими условиями

Сокаль & Лілієнъ

3360 9—156 Домъ банковый и контора вымѣны
у ЛЬВОВЪ

Поручена зъ провинціи выготовляе ся одво-
отною почтою безъ дочисленя провізіи.

Дуже користный папѣръ льокаціонный.

4 1/2 % Угорска позична вѣльницѣ державном
въ сѣбѣль зъ р. 1889.

4 1/2 % Ung. Staats-Eisenbahn Anleihe
in Silber v. J. 1889.

Сей поручена вартый папѣръ несе понадъ 4 1/2
процентъ рѣчно, бо теперѣшнй курсъ лишь
около 96— платный дѣнь 2 сѣвня и 1 лѣвня
каждого року, гарантованнй л ипотечно запи-
саннй на доходахъ угорскихъ вѣльницъ дер-
жавныхъ, равнае ся отже першоряднымъ ли-
стамъ заставнымъ продае по курсѣ денномъ

АВГУСТЪ ШЕЛЛЕНБЕРГЪ

3144 у Львовѣ

домъ банковый и контора вымѣны.
Выдавинство газеты львованъ „НАДВЯ“;
передплата рѣчна на провинцію зр. 1-80.

14 сяжнѣвъ доброго сѣна

есть до продажи въ Братковцѣхъ
коло Станислава по пристоупной
цѣнѣ. Ближе вѣдомость у тамош-
ного священника о. Теодора Гри-
цины. 2—2

КУ-

фры, торбы, торбинки до переф-
шеня и на цигара, футералы на
цилиндры, канелюхи, палицѣ и на-
расоль, маньерки, ремѣнь до па-
кунковъ, подушки, шапки и всякй
2573 приборы до дорожи

поручае найдешевше

ТОРГОМЪ

Братѣвъ Лянгнерѣвъ

у Львовѣ ул. Галицка ч. 16.

Цѣнники на жаданье даромъ.

Rösler's

Zahn-Mundwasser

есть безперечно найлѣпшимъ сред-
ствомъ на боль зубѣвъ и олу-
жать также рѣвночасно на уде-
ржанье и чистоту зубѣвъ. Ся
одъ лѣтъ зѣбѣтна и славна вода
до уетъ одбирае цѣлковито злу
вою зъ уетъ. 1 флашка 35 кр.

R. TUCHLER, Apotheker

W. Rösler's Nachfolger
Wien, I. Regierungsgasse Nr. 4.
3354 13—13

Еликсиръ до зубѣвъ Порошокъ и паста до зубѣвъ.

Пр. 00. БЕНЕДИКТИНОВЪ

въ монастыри von Soulas

(Франція)

Don MAGUELONNE, Prior

у ЗОЛОТЪ МЕДАЛЬ: Бурсеса 1880 — Лондона 1884.

наибольшій обозначеніи

Вымѣрено 1373, ариомъ

въ роцѣ Петровъ Бурсо

„Щоденно уживаючи Елик-
сиръ до зубѣвъ ВПр. 00 Бе-
недиктинѣвъ въ сколько-
колькохъ капляхъ въ скляницѣ
воды, тамусен и лѣчнѣсь по-
рохпавѣнье зубѣвъ, бо черезъ
те надаеь имъ блого пользе-
ку и твердосту та взмѣняеь
исна и удержуеь ихъ здоровыи.

„Тому то робимо вѣдѣть чистѣйшій, исправленно кри-
сталу, зертуючи увагу на сѣбѣ дѣлнмъ и практичнмъ хѣтъ, що
есть найлѣпшимъ средствомъ цѣлющимъ
и однокію охороною на боль зубѣвъ.

Зах. вѣдр. 1807, 106 ч. 108, г. Croix-de-Seguer

Генер. агентъ: Bordenaux

Дѣстати жаданъ у аскъ добрыхъ торговляхъ парижъ,
драгумеріахъ и антикхъ. 2765

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. н. уприн. галицного

Акціонного Банку Гипотечного

2322 192—? купуе и продае

всѣ эффекты и монеты

подъ найприступѣйшими условиями.

5% Листы Гипотечный и

5% Листы Гип. преміованнй,

котрыхъ побѣла закона зъ дѣя 2 лѣвня 1868 (Днев. в. д.
XXXVIII. Ч. 93) и наивышномъ постановѣ зъ д. 17 грудня
1870 р. можна уживати до уищуваня капіталѣвъ фон-
довыхъ, пуніарныхъ, кавцій супружескихъ войсковыхъ,
на кавцію и вадіи

можно одержати въ сѣй Конторѣ.

(до выльсозаня зъ 10% премією т. е. по 110 за 100)

Всѣ припоручена зъ провинціи залагоджуются безъ

проволаки по курсѣ дневномъ, не числячи нѣякой провізіи.

ГАРМОНІОМЪ ДЛЯ НАУКИ СІБѢВУ

зъ фабрика

ИВАНЪ СЛИВИНСКОГО

у Львовѣ п. и ул. Коперника ч. 16. (въ власномъ домѣ.)

По цѣнахъ одъ 70 зр. и выше.

Цѣнники илострованнй на жаданье

высылають ся франко. 3326 7—10

М. Костомарова монографія

Богданъ Хмельницкій

Чотири томы въ гарной оправѣ
зъ золоченымъ вытискомъ 6 зр.

а. в. зъ пересылкою.

Замовленя высылае: Ол.

Барвѣньскій, Львовѣ, ул. св.

Миколая ч. 13, П. поверхъ.

ЗЕРКАЛО

письмо політично-гумористичне

выходить у Львовѣ, при улицѣ Ба-

торія ч. 24, два разы въ мѣсяцъ то в

1 (18) и 15 (27) каждого мѣсяца.

Цѣна предплата на цѣлый роцъ

4 зр. на 1/2 року 2 зр., на 1/4 р. 1 зр.

Предплачувати можна бѣдъ кож-

дого часу.

Черезъ Редакцію „Дѣла“

можно замовити за зпичену цѣну

отой книжки:

Фавель, трагедія І. В. Іетого,

въ перекладѣ Івана Франка, зъ пе-

реднимъ словомъ и поясненіями. Цѣна

зпичена зъ 1 зр. 50 кр. на 1 зр.

(зъ рекомендаціоноу пересылкою 1 зр.

15 кр.)

М. Расвекій и Россійскій пан-

славизмъ, Корнила Н. Устиновича.

Цѣна зпичена зъ 80 кр. на 50 кр.

(зъ рекомендаціоноу пересылкою 65 кр.)

Taras Szweczenko, życie i pi-

smo jego, napisal Gwidon hr. Battaglia.

Цѣна 20 кр. (зъ пересылкою пере-

командованною 25 кр.)

Хто замовить всѣ три книжки

наразъ, одержить ихъ за цѣну 1 зр.

80 кр. разомъ уже зъ рекоменда-

ціоноу пересылкою

Позаякъ всѣхъ тѣхъ трехъ кни-

жокъ уже мало, треба посѣдшати

въ замовленіи.

Найлѣпшій

Берненскій сукна

поручае по цѣнахъ фабричныхъ

Feintuch-Fabrik

Siegel. Imhof

in Brünn.

На порядне весняне або лѣтне

убранье мужеске

выстане 1 купонъ довготы 310

метр с. в. 4 вѣден. лѣктъ.

1 купонъ коштуе

зр. 4-80 зъ звычайной

зр. 7-75 зъ доброй

зр. 10-50 зъ лѣпшой

зр. 12-40 зъ найлѣпшой

правдивой вонны овечой.

Одтакъ можна дѣстати въ вели-

комъ выборѣ: шовкомъ перет-

качнй камарны, сукна на вбер-

цигеры, пальмерстонъ и боа на

платѣ зимовй, гунѣ для стрѣль-

цѣвъ и оковомѣвъ, перування и

тоскнѣта на убраня салоновй,

принесаннй сукна для уридикѣвъ

даючй ся прати полоненця для

мужчинъ и хлопцѣвъ піковй ма-

3366 теріи и т. п. 5—40

Ручитъ ся за добрый товаръ и

докладну доставу.

Взорѣдъ даромъ и оплатно

ВОЙНА ЕВРОПЕЙСКА

найновѣйша гра товариска

продае ся въ перворядныхъ торговляхъ.

ЦѢНА 1 зр. 3327 18—?

Накладомъ В. Криштофовича въ Краковѣ.

На желанье примѣрники въ рускомъ языкѣ.

Вѣденскій Магазинъ „au Louvre“ у Львовѣ

Е. М. БЕРНФЕЛЬДЪ зъ Вѣднѣ, пл. Капитульный ч. 3.

Найбольшій складъ товарѣвъ у Львовѣ.

Сензационно дешевый сталй цѣны!

Наибольшій выборъ станиковъ три-

котовыхъ каждого рода по зр. 2-50,

3-20, 4-5, 6-8 до 12. До приго-

дного закупка поручае ся: 400 штукъ

кафтаниковъ три-

котовыхъ по зр. 3-50 и

выше. Новости:

цѣвты, вахлярѣ, у-

браня до волосъ, ко-

ронки, лѣнты, мате-

риалъ балей, наидки

балей до вступу.

Новости въ дам-

скихъ капелюхахъ

коронахъ, лентахъ,

чѣпкахъ, запасахъ,

хусточкахъ и панчохахъ. Великій выборъ ручныхъ ро-

бѣтъ и бѣлы для дамъ и дѣтей. Великій складъ нитяныхъ

коронковъ, мережяныхъ выкладѣвъ для дамъ и дѣтского бѣлья.

Новости въ дѣтскихъ суконкахъ и запасахъ по 70 кр., 1-20, 1-80, 3.

до 4 зр. Добра нагода купна доки лишь выстане припасу.

50 штукъ стѣбнованыхъ шовково-атласовыхъ колдерѣвъ въ розныхъ крас-

кахъ штука 8-50, зъ атласового кашмиру 6-20, кожны одъ 1-95, 2-40 до 3 зр.

Всѣхъ шехи-кожны обобороннй першуръ величины одъ 1-25, другой вели-

чины 2-60, наибольшой сорты 3-90 зр. Коцы флазелей по зр. 2-20, 2-90, 3-50,

5, 6, 9 до 12 зр., дерки зр. 1-45, 1-80, 2-50, 4 до 6. Коцы до дорожи и сѣ-

ней, имитация шкѣры тигра зр. 6-90, 8-50 до 12.

Правднй всѣхънй Тушис. фиранки и портіеры (все по парѣ) зр. 3-75.

Марокко-фиранки зр. 4-20. Требизонда-фиранки зр. 4-75, Багдадъ-фиранки зр.

4-50. Джуготы портіеры (2 позавины), 1 драперія, 1 амбрасса, все разомъ зр.

1-75, въ лѣвнѣйшій родъ зр. 2-20 до 2-90, до того цѣловѣднй гарантіуръ скла-

даючй-ся зъ 2 напъ на лѣвнѣ и скатерти зр. 4-40 до 6-50. Комплетнй прина-

сованнй бѣлы шершнковой фиранки (Brüssel) на цѣле око зр. 1-90, 2-50, въ най-

лѣпшій родъ зр. 3-50 до 6. Великій салыновй ковры и дѣтскй коврикы зр.

4-10, 4-80, 6-50, 7-50; англійскій стряпаній одъ зр. 8-60 и выше. Останнй ход-

ника 8—12 метр. цѣный останокъ 2 зр. до 4-50.

Одѣтъ ковры, кожны, колдерѣ, коврикѣвъ и покыновыхъ предметѣвъ

мѣститься на лѣвъ-поверхъ. Экспедиція фізіалны у Вѣднѣ при ул. Rothenthur-

strasse Nr. 37. Замовленя въ провинціи за посылкою або попереднѣмъ при-

сланемъ грошей. Илюстрованнй цѣнникъ товарѣвъ высылаеь на провинцію

даромъ и оплатно.

Зъ глубокой поважаемъ

Магазинъ „au Louvre“, плацъ Капитульный у Львовѣ.

СЪВАРКИ

найлѣпшого и найтравѣльшого

рода поручають подъ многѣлѣт-

ною гарантією

Umrath & Comp.,

фабрика машинъ господарскихъ

Прага-Будна.

Каталогъ на желанье даромъ.

Знаменитъ

засѣдѣния можна переглянути

СКЛАДЪ:

у Львовѣ, ул. Городецка ч. 61.

Рѣдка нагода

Задля перенесенія много складу

одѣвъ зъ улени Галицкой ч. 8 на

плацъ Капитульный ч. 3, устроивъ

я выпродажу всѣлякихъ одѣвъ

мужескихъ и дѣтскихъ, футеръ по-

дорожнихъ и мѣстовыхъ а также

матерій вонныхъ на метры низше

цѣвъ кошту и надѣю ся що П. Т.

Публичность покориствуеь зъ тои

нагоды, чтобы заосмотритиь зъ до-

брыхъ а дешевѣ одѣги.

Выпродажа та лишь короткій

часъ буде тревати.

Вѣлякй замовленя выготовляеь

якъ найскорше и старанно.

Давидъ Шварцвальдъ

у Львовѣ

ул. Галицка ч. 8.

Предплатата на „Дѣло“ и наместитѣсть за инсераты платни
у Львовѣ.

Предплата на „Дяло“ въ лѣгеръ, додаткомъ			
въ Австрія:		на Границю:	
а пълна рѣка	18 гр.	на пълна рѣка	24 гр.
на пѣтъ рѣки	9 гр.	на пѣтъ рѣки	12 гр.
на чверть рѣку	4 гр. 50 пр.	на чверть рѣку	6 гр.
ад водни	1 гр. 50 пр.		

на целия район . . . 16 пр. на полна роню . . . 8 пр.
на зърно роню . . . 4 пр. на място . . . 1 пр. 35 пр.
Редaktionen, Ахуи-Истраници и Епископацията по дн. 24
из Батория. — Рувонис извещава, че на пограничния
население. — Рекиянци неоспечават военни окръжности
Поделенията членове коштуе 8 пр. а. в.
Оголошена принасянето по дна 6 пр. одъ одно
страни печатно, въ рубр. „Надсоедн“ по 20 пр. а. в.
Полски числени по 10 пр. одъ стипендия.

Пос. Піхльєрт мавъ въ одній товариствѣ на Фаворітєвъ у Відня бесѣду до задачі оппозиціи по угодѣ. Овъ казавъ, що по угодѣ настало теперъ пытанье, чи мусять настати въ міністерствѣ яка змѣна и чи встане. Якъ въ деякихъ політичнихъ проявленіяхъ въ послѣднихъ часахъ можна судити, не казавъ сѣ — казавъ бесѣдникъ — на вѣяку змѣну; але міністерство не може встѣти въ вѣдущѣ, оно мусить мати большѣсть въ парламентѣ, на котру бы опирало сѣ. Наше міністерство має вправдѣ таку большѣсть, але не одну велику партію, бо та большѣсть склада

Француске правительство постановило вже взяти участь въ берлинскій конференціи робитиной. Фаетъ сей давъ буляжистамъ добру нагоду до демонстрацій протавъ правительства. Органъ ихъ *Sosage* оголосивъ се рѣшене правительства подъ заголовкомъ: „Францускій міністры — зрадниками краю! Сильне хоче взяти участь въ берлинскій конференціи!“ Комітетъ буляжистовъ постановивъ запротестувати противъ выслания французскаго репрезентанта на конференцію берлинскую а буляжистъ Льюръ хоче въ сій справѣ поставити въ палатѣ послѣдъ интерпеляцію до міністра. Пѣзурядова Тетрѣ подае вже начеркъ одповіді, яку має Льюръ достати. Міністеръ має поклякати ся на то, що Швайцарія бдѣтувала одъ злакуваня своєю конференціи, що Пилсечина змѣнила свои прѣвѣстїи постановлена и що берлинская конференція буде теперъ лишь економична а не дипломатична. Въ виду лишь теоретичнаго значѣня конференціи, котрой ухвалы не будуть обовязувати, перестала Франція противити ся сій конференціи, якъ то зробила була на першій предложезъ нѣмцевъ и поступаючи такъ само якъ Англія, вышле вълькихъ своихъ экономистовъ до Берлина.

[Въ справѣ голодовѣй.]

III-тя: орной рѣль в 454 морг. засѣяно
оземляною около 151 м., есть у господарѣвъ

Наша рада повѣтова зачала вже роздѣлювати сѣдь для худобы, котрой мае на весь повѣтъ 350 метр. сотнарѣвъ. Громады достаютъ по 2, 2 $\frac{1}{2}$, а найбольше 4 метр. сотн., що є очевидно за мало до роздѣлення межъ влаетельствъ худобы и выстав задедно на колька дѣвъ.

[Роздѣлъ голодовой за помощи.]

Дня 18 н. ст. лютого 1890 роздавано въ Лавровѣ околичнымъ селамъ незворотну за-
помогю. Були при томъ управитель староства,
а зъ рады повѣтовъ Бѣлянскій и секретарь
Рудницкій. Розумѣя ся, що не хабло при томъ
поученя політичного, дотыкаючого виборѣвъ

— Знаете Люденкове, якімъ чинамъ вызначили на нашъ повѣтъ замоугу? Зъ початку не дали намъ були нічого, але наші панъ посолъ, панъ графъ Людвигъ Водзискій, ходивъ до намѣстника и просивъ за нами, тай тогда и на Старе-мѣсто дали! А видите, якій то добрый панъ, а вы спирали противъ него при голосованю! Помните, чтобы другимъ разомъ падали голоса *jedno-głosnie*...⁴

Подамо деякй гбрскй села, колько одержали зауомогнй и при кождомъ такожь число душъ рускожь, бо колько тамъ иншихъ людей есть, годъ намъ знати. Въ кождомъ селѣ будетрехи жидовъ, въ Лвннѣ при тартакъ найде ся якій ремѣнщикъ и зарбѣникъ шпошъ вѣрны. Однакъ се въ числахъ не зрѣбѣтъ значномъ рѣзнищъ, бо въ гбрскихъ селахъ майже wyłącznie живутъ рускй мужики.

Село	на душу	зр.
Быстре	467	70
Галбѣка	525	100
Грозьова	985	180
Даврбѣвъ	270	40
Лѣнина	1049	200
Мшанецъ	986	50
Плоске	465	80

Въ Старбмъ-мѣстѣ урядили не дати од-
ному газдѣ менше, якъ 5 ар. а не болѣше,
якъ 10 ар. Вѣтъ же зъ Быстрого велѣвъ
каждому дати собѣ 1 ар. бѣзъ 10 ар., а 50 кр.
бѣзъ 5 ар. Самъ взявъ 10 ар. и своего писаря,
такоже не бѣдного человѣка, тай его брата
подавъ на 10 ар. запоюги. Але бѣдакъ давъ
обомъ хѣба по пятцѣ, а двѣ пятки при собѣ
полишивъ. По дорожѣ зашли Быстрые въ
одномъ селѣ до корымы, тай почали зъ вѣй-
томъ домавлати ся. Розлюченый писарь и его
братъ вергли вѣтовни в другѣ двѣ пятки. Та-
кимъ чиномъ вѣтъ зъ Быстрого, Василь Гри-
невичъ, выйшовъ дуже добре. И се треба до-
дати, що, мѣркуючи псея числа душъ в то-
рѣчныхъ урожаѣхъ, Быстрые сорозмѣрно до
другихъ селъ одержало ладну запоюгу.

Въ Галѣвцѣ забрали запомогу що-най-старшій газды, пр. Никола Нагна, которого мають цѣнять на 4000 вр. в котрый має много грошей розниченыхъ межи людьми. Полмае достатокъ, а ще и селовому жидови дае прошь наймати въ дѣлнянськыхъ дворѣхъ, которого есть въ Галѣвцѣ шосѣ 195 морговъ. Жидъ засѣвая зъ того поля що-найбѣше, а мужикиикуе наймае проче. Мужики платяте дѣла "пруга" значно больше жидови, якъ бѣзъ двора, а кромѣ того орюте жидови, сѣють косяте, коло бульбы робяте, дають куры, яйця и т. п. Зъ того поля наймае у жиди Никола Нагна 8 прутѣвъ (а всѣхъ есть 46) за меншу цѣну, якъ другіи мужики, бо дае жидови грошы на аренду. — и такий газда не ганьбить ся брати запомоги зъ криводою своихъ бѣдныхъ сусѣдѣвъ, межи котрыми найдешь и такий, що вже теперь не має що худѣть дати! Въ тѣмъ селѣ зывае запомогу другіи замоужній газды, Платовѣ, отецъ дака писаря Въ Галѣвцѣ войте бравъ бѣдъ каждого по 40 вр., а въ Плескѣмъ по 30 вр.

Грозьова одержала 180 зр., а противно, трохи більший Мшанець 50 зр. Яка несо-
розмірність, покаже найліпше то, що Гро-

звоя після свого топографічного положення не утерпіла з причин посухи 1889 року майже нічого. Село розложилося на вдовж по-бід Матуру, котра закриває все від заходу. Од села аж під Матуру падає поля — і ледви поодинокі, уже він в тині. А власне на торбачу посуху то найліпше положення. З другого боку села побігла грозовий поля в більшій частині по-над річку Мшанку, пря-току Дієстра. А де було трохи вогкості в землі, там і зерно було. Та мабуть ту суму треба уважати нагородою за іншу пра-слугу. По-при другий взяв з тон запомоги замовний грозовий газда, до того даєт і писар Яко М-тшаєк 6 ар, і его шватер Польжаєк, о котрим бесідують, по крім ладного газдства має готових 400 ар. По-вдають, що якісь грозовий чоловік по-вдвє панам в Лаврові о несправедливості предложено до запомоги, однак йому повлі, що вийти уже добре знає, кого предкадати.

Львівна одержала 200 ар. Може й потре-бує. Але треба знати, що там тартак єсть гр. Водницького, а при нїм безустанний заробок. До того через Львівну будують уже щось два роки повзтову дорогу, то також можна мати заробок.

Без так введи по Галичині розділю-ють запомогу, то загально можна сказати, що наш богатий мужик не раз не ма-ють поміркована для біднийшого свого брата. Нині взяв запомогу, а завтра буде в зичити біднийшому на процент. А політичній банкрут чує, що не мають ґрунту під ногами, тому хо-тять при помочи людської нужди виоблювати собі танім коштом дивіє у народу, зна-ючи, що к д-б не жандарм і ще де-що, мусіли би з соромом уступати. Показує ся, що наміренє зарпатвати біднийших людей, щоб живого инвентаря не начили, не осягну-ло ся з многих причин, котрі в кождім куті можуть мати иншій вигляд.

НОВИНКИ.

— В честь О. Федьковича устроєне „Академічне Братство“ вечорком музикально-декламційним вв второк, дня 4 н. ст. марта, в сали ратушавій міста Львова. Вечорком одбуде ся під артистичним проводом п. М. Солтиса, професора школи музичної п. Мі-кулюго, з ласкавим співбудом панни Вер-бичко, п. Льва Левицького, членов-аматоров з кружка співачого „Ехо“ і участників торча-нон „артистичної дванадцятки“. Програма вечерка така:

- 1) Одчит „Молоде покоління“, рїчь програ-мова, тов. Евг. Левицького.
- 2) Вербичий: а) До мїсця } хорь.
б) Все утихло }
- 3) Лисенко: П-га рандоїа — одограє на фортепїант п-а Вербичка.
- 4) Лисенко „Мені однаково“ солю тепорове одспїває п. М. Левицький.
- 5) Лавровський „Чомь рїченько“, хорь.

П. Лисенко „На прїю“ хорь.

На вечерком о так боготій програмі а що найважнїше з так цїкавим одчитом повин-ний громадо збратїсь не лиш мїсцеві Русини але і з провинції.

— Покойний о. Яков Шаниковий признає на добродїйній цїлі 100 ар., розділяючи їх в сей сподїб: Для бурст: Станіславського Інститута у Львові, Народного Дому у Львові, Мих. Кач-ковського у Львові, Народного Дому в Чернів-цях, в Станіславові, Тернополі, Коломи, Бе-режанях, Дрогобичі, Стрию, Золочеві, Бродях, Самборі, Сяноці, Угнів і Перемишлі; для бідних учеников: рускої гімназі у Львові, руских па-радельок в Перемишлі, школи ім. Марк. Шап-кевича, львівської семінарії учительської; для ін-ститута св. о. Николая; для „Школьного Помочи“; для „Общества русских Дам“ у Львові; для „Академічного Братства“; для „Академічного Кружка“; на будову другої церкви мїської при Народном Домі; на фонди стипендій: ім. Та-раса Шевченка, ім. Володимира Барвінського, еп. Юліана Пелеша в Станіславові, — всїм по 3 ар.; — для потерпївших від неврожаю 5 ар.; — на будову руского театру 7 ар. — Грошї ті прислав на нашї руки о. Петро Шаниковий, синь покойного.

— Трибунал судїв присяжних в Золочеві — як подає Dziennik Pol. — засудив Петра О-лїяника з Блїху, пов. золочівського, вїдта, був-шого посла до ради державної і сойму, за шир-енє ненависти против польской народности на кару 3 мїсїцїв строгої вїзничї. Олїяник за-ставив збраних в хатї одної селянки і спів-ваючих „коронки“, поганїлив их словами: „Не сїдївайте по польски — нагаємь Польщу“, а ви-хопивши зї рук селянки польскїй молитвослов, викинув его на улицю.

— Руско-народний театр, пробуваючий в Стрию, выставит в суботу, 1 н. ст. марта, „Запоро-жець на Дунаї“, оперу Артиммовского, и „Ве-черниця“ Пїщинького, а в недїлю, 2 н. ст. марта, „Роберт і Вертрад“ комїчу оперетку. В Стрию перебує наль театр лиш до четве-ра, 6 н. ст. марта, а одтак переїде до Самбора.

— З Бродів одержала N. G. Presse таку те-леграму під днем 29 н. ст. лютого: „Петер-

бургскїй комїтет славянскїй выслав для ту-тешних голодуючих селян тысяч пудів пшеницї, для котрых домаєт ся русскїй а-гент митовий убульненї од мїта, а політичній власті на раз не хотять приняти тої посылки взагалї і вижидают зарадєна вышших влас-тей. На кождїй случай, сей дарь, котрий пред-ставляє вартость ледви 800 ар., єсть дуже незнач-ний.“

— На будову руского театру зложили гостї на весїлю п. Соловїя, укїнченого богослова в домї о. Винницького в Залезцях дня 4-го лютого с. р. 31 ар., котрі то грошї переслав п. Лев Лопатинскїй до выдїлу Руской Бесїды у Львові.

— В Язлові устроїв мїсцевий комїтет під проводом о. Леонтовича вечерку на дохдї потерпївших від неврожаю, котрий принїєт 30 ар. доходу. Той самїй комїтет заходїть ся, що-бы утворити в Язлові сторожу огневу, котрої брак дає ся дуже одчувати.

— Против одирываня головы при здоровлені почла-сь у Львові жава агїтація. Як говорять, многї радїи мїста рїшились взяти ініціативу в тї справї і поставити внесенє на однім з найбільших засїдань ради. Інжїнієр п. Гейне поставити внесенє, котре дуже широко умоти-вуєть. Тепер заходїть ся околї того, чтобы по-зыскати як найбільше приклонных тїм змінї. Дотеперїшне здоровленє має змінитись на вой-скове.

— Газета урядова заперечує, мов бы в Збараж-чинї появил ся голодный тїєв. Kurjer Lw., котрий першїй подаєт сю вїст, додає від себе, що се доїєт єму одніє з тернопільских лї-карїв.

— Похорони Оттона Газнера одбудуть ся в не-дїлю о 3-тїй годїні з полудня і заповїдають ся дуже величаво. Од вчера вывїшено чорнї хоругви на ратуши і соймї краєвом, а підчас походу похоронного будуть на улицях запалєнї лїхтарї газовї. Отто Газнер був почетним горожанїном мїста Львова, Бродів, Дрогобича, Самбора, Станіславова і Жовкв. Недуга, на ко-тру помер Газнер, була роздутьє легкїх і хїба серця. Од вівторка, коли выпомовано во-ду з грудей, вже не підїєв ся покойний з постели. Покойний лишє сына, правнїка, за-нятого в мїністерствї справедливости; другїй синь застрїлив ся тогдї на кладовїшї личаків-скомь.

— Поминальне богослужєне за упокій бл. п. д-ра Амвросїя Яновского, совїтника краєвої ради школьной, одиривать ся в суботу, 1 н. ст. мар-та, в Успенскїй церкви.

— Достав для войска. Вчера мїнуєт рїчїнец вносїти оферты на роботы з шкіль. Пробки зложє в львівскїй інтендантурї а оферты одосла-но до Вїднї. Внесли оферты: Львів 32 шевцїв на 5100 парь чобїт, Крїстінопіль 2 на 600, Золочїв 3 на 600, Вїнники 1 на 100, Великї мости 200, Стрий 2 на 200, Куляків 4 на 1080, Броды 4 на 750, Долина 1 на 100, Дрогобич 23 на 2300, Розділь 1 на 300 парь. Загалом 75 шевцїв предложїло оферты на 11300 парь чо-бїт. Рїмарскї роботы оферовали: Мих. Валихе-вич і Сам. Піршгорн з Львова, Стшємекскї з Стрия і Кар. Костецкїй з Калуша на вартость 6000 ар.

— В справах дозїжнїках „Заведенїя“ в Суляти-чах одержали мы нову просьбу зї одтам, чтобы ще разї поднєсти прилїдно особлїво справу спад-коємцїв Івана Вїтрова. В груднї 1889 р. по-дало і выведло „Заведенїя“ екзекуцію на ма-ток малолїтних дїтей по Іванї Вїтровї в Сулятичах під Журавном в цїлі заспокоєня своєї вїрительности в сумї 180 ар. разом зї 12%-ыми одсотками і 12%-ыми одсотками про-волоки. Малолїтнї, хотїчи охоронїтїсь від даль-ших коштїв і екзекуцї, зложили в ц. к. судї повїтовїм в Журавнї цїлу суму дозїжну, яка рїшенєм судовым признаєн була на рїчь Заведенїя. Тымчасом дня 4 сїчня 1890 р. до ч. 546 вїєт жидь Берл Фінклер з Журавна до ц. к. суду повїтового мїєко делегованого у Льво-ві прошєнє о екзекуцію против выше агад-ных малолїтних на заспокоєнє тої самої претен-сїи „Заведенїя“, выказуючї ся перед судом, що вже десїєю зї д. 27 падалїна 1889 р. ва-бує претенсію від „Заведенїя“!! Перша екзе-куція була призволєна через ц. к. суд повїто-вий в Журавнї, а львівскї суд повїтовий, не знаючи о тїм, позволив по разї другїй на екзекуцію тої самої вїрительности на рїчь Бер-ля Фінклера яко цесїонаря „Заведенїя“. В такїй спосїб „Заведенїя“ не будучї в груднї 1889 р. властїтелем згаданой вїрительности до малолїт-ных, впровадїло в блудь власті судовї, а Берл Фінклер, користаючї зї неспїдковости ма-лолїтних, подаєт другїй раз о екзекуцію тої самої вїрительности до суду львівского. В на-слїдок того противзаконного дїявля выконали власті судовї два разї екзекуцію на малолїт-ных а суд признає их вїрительностям — окремо „Заведенїю“ а окремо Берлеви Фінклєрови — коштї екзекуційнї.

— Дрїбнї вїсти. У Львові померла Марїя з Квєчиньских Добрїнска, жена пок. артїста Стан. Добрїньского. — В Стрию отворїв адвокатуку канцелярію д-р Ем. Альтмаєк. — Громада Де-вятерь, пов. равского, одержала від цесаря 50 ар. на докїченє будовы церкви. — В Івачє від Тернопольєм одбудуєт торжество золото-го весїля о. Авдіковича, тамошного приходника. — Совїтник судовий в Сяноці д-р Навра-тїєв выїхав за одиусткою на одїнь рїк до Са-раса на посаду апелїційного совїтника. — В Перемишлї замкнуло старєство 18 пекарєв зї взглядов санїтарных. — Трибунал в Терно-полї засудив п. Стан. Кондєльського за обиду чести п. Десїда. Шнайдера, був. бурмїстра в Подволочисках, на 10 дїнь вїзничї, взглядо 50 ар. кары. — Д-р Фелїкс Громицкїй і д-р Іос. Блїштанїє вписали на літу адвокатїв, першїх зї оїдком в Тернополї, другїх в Те-ребовлї.

Телеграммы „Дѣла“

Петербург 27 лютого. Вїстї о новїй позичцї русскїей суть безосновнї. Вїстї о одїканїю посла Хитрова зї Букарєшту суть також неправднї.

Берлін 27 лютого. Гольштинско-шлез-вігскїй корпус узброєно вже новыми карабі-нами репетїєровыми; 500 таких карабінів выслано Вісланови до Африки.

Софія 28 лютого. Стамболов даєт ся почутї, що в виду фактїв, які выкрїло слїдство в процїсї Павїцы, буде старати ся о признає державь независимости Болгарїи, бо лиш тогдї буде Болгарїя забезпечена від тайных нїтриг зї заграниц.

Атїны 28 лютого. Тутешнїй консулять турецкїй оголосив урядову одозву, взымаючу всїх ємігрантїв крєтєнских, зї вынмкою

16 поименно наведєных, чтобы вертали на-зад на Крєту, до чого достануть безплатно паспорты.

Париж 28 лютого. Правительство фран-цуске выслало вчера одповїдь до Берліна, що прїймає запрошенє на конференцію ро-бїтничу.

Надїсланє.

Д-ръ Стефанъ Феданъ

отворивъ

адвокатску канцелярію

У ЛЬВОВѢ

3357

під ч. 3 пляць Капітульний (рїгъ Ринку ч. 23)

ДРОГЕРІЯ И ПЕРФУМЕРІЯ Д. ЛЮДКЕВИЧА И СП.

въ Перемишлѣ

улиця Казимирѣвска (давнїше Львѣвска)

поручає Вп. Публїцѣ: СРЕДСТВА ТУАЛЕТОВІ: мыла, пахо-щї, пудры, пасты, порошкы и воду до консервованя зубовь, кремы, помады и воды до волось, пудры и бороды, краскы до крашеня волось — выробу власного и П. Игнатовича у Льво-ві та найнїтїйших фабрик вїдєнских и заграничных МАТЕРІАЛЫ ХЕМИЧНІ для лїкарїв, хемїков, піротехні-ков, аптекарїв; ПРИРЯДЫ ХІРУРГІЧНІ зї кавчуку, скля, металю.

ДЕСИНФЕКЦИИ.

ВАЖНЕ ДІЯ ВП. ПАНЬ: Мыло до прїемї бїля, фарба до бїля в кулїках, крохмаль брылїантовїй, гума и боракс до конїрїков краскы до крашеня матерїи шовко-вых и вонїиных, атрамент до значєня бїля, краскы на помїєть в 4 родах, оцєть вїнний, олива.

Гербата хїньска (русскїя).

Коркы до бутельков, лїкарї золотїй до черевїков и лїкарї до чернєня шкїры, найнїтїй кїт до порцєлїны, карукь столарскїй губкы, пензлї и т. п.

Готель мав 50 компат на 40 чиселъ подїєных по цїнї від 60 кр. зї постелею аж до 3 ар. за добу. За поубїт на 7 дївє опускаєт ся цїнї значнїй оустї. За наєм мїсцяно платїтєся зї постелею и усаугою од 12 ар. 15 ар. 18 ар. 21 ар. до 60 ар.

ТРАМВАЙ (коня зєлїзницї) веде аж до готелю Варшавского.

Реставрація дома по цїнах як найумїренїйших.

Готель ВАРШАВСКІЙ HOTEL WARSZAWSKI

під чїсломъ 5 пляць Бернардїнскїй у Львовѣ

(коло ц. к. намієстїництва, уряду митового и инаших, билл ц. к. генеральної команди).

Готель мав 50 компат на 40 чиселъ подїєных по цїнї від 60 кр. зї постелею аж до 3 ар. за добу. За поубїт на 7 дївє опускаєт ся цїнї значнїй оустї. За наєм мїсцяно платїтєся зї постелею и усаугою од 12 ар. 15 ар. 18 ар. 21 ар. до 60 ар.

ТРАМВАЙ (коня зєлїзницї) веде аж до готелю Варшавского.

Реставрація дома по цїнах як найумїренїйших.

3281 18—20 Зї поважанємъ ЗАРЯДЪ.

Основанный въ роцѣ 1847.

Торговля и Складъ Винъ ЛЮДВИКА ШТАДТМИЛЕРА у Львовѣ, улица Крандєсна число 9.

Старї вина угорскї лїчнїй и натуральнї вина
столовї від 42 кр. бут.

Знаменїтї Старкы, Житїєцкї, Румъ и Аракъ de Goa.

Старї Меды бут. по 1.00 1.50 2.50
з лїт. 8 лїт. 10 лїт.

Оригинальнї вина шампанскїй и правдїевїй Конякь
францускїй першорядных домїв.

МАЛІА БУЛА бут. по 1.50, 2.00, 2.50, 3.20, 6.00
и 7.50 ар. 2349 136—?

МАЛІА БУЛА бут. по 2.00 ар.

Цїннїкы на желанє даромъ и оплатно.

Одзначєний на выставѣ гієієнїчїй оубїнымъ медалємъ за старї вина.

Складъ фабрїчнїй
англїйскихъ знарядовъ ролїннїхъ

зї выключно продажо КОСЪ зї маркою „Косарь“
для цїлїи Австро-Угорцїны.

Л. (передъ тымъ М.) МИНЦЕРА

въ Дрогобичи (Галичина)

поручає на теперїшнїх и будучїх сезони:

1. Пару ножев зї єрїбон сталї англїйской до євкарїє „СОХ“ — ар. 3; 3 ножа єрїнї до євкарїє 3-ножево „ТН“ зї Прагї Бубна — ар. 3; нож до лїнїх євкарїє поїля вырїзку зї па-перу або за надїєнїємъ старых ножев — по цїнахъ сталыхъ.

Часи складов до всїх євкарїє и ма-шин зї Прагї Бубна зї знаменїто и трєвалого лїто зєлїза — по цїнахъ сталыхъ. 3349 5—?

2. Косы до клєпани зї маркою „Косарь“ зї ан-глїйскон єрїбон сталї, подвоїного гарту, остро-євнї, не ломнїи, за одпорозовымъ заправлє-нїємъ косы до 120 кроков вї довготї. Іварї-цїя за кождї штук. Тысячї подїєи вї часопї-сах за доброту.

Довгота косы | 62 | 65 | 70 | 75 | 80 | 85 | 90 | сантїм.
Цїна за штук. 1.— 1'05 1'10 1'20 1'30 1'40 1'50 ар. и п.
Цїны лиш за готївку, оплата почтова за 5 кдт.
(8 до 11 косъ) 15 до 30 кр.

Сирота по священику глї-дїтї помїєнєна у священика до заряду господарєтва. Блїзшї поїєнєнї лїстовно: К. K. Olpin, poste restante.

Случайность христїан-ского дѣла!

Неофітка, греко-кат. обряду, 30-лїтнї, обанакомлєна зї серпомъ, голкою и кухнєю, глїдає помї-єнєнї в євнїєнїчїм домї, в дворї, або в селянскїм домї, по рускї говорїть поправно. Блїзша вїдомїєть в Редакцїи.

Добра табулярнї

1/2 мїлї від Товмача и зєлїз-ницї трансверсальнон, 300 мор-говь пшеничнон рїлї, 25 мор-говь євнїєнїчїх, 190 морговь лїса — суть о прїєступнїй цїєв до проданя.

Блїзшїх вїєтєй удїлїть адвокат д-р Бучинскїй в Станїславовѣ. 3379

БРИ-

твы правдїив швайцарскїй и ан-глїйскї, мыльнїчкы, ремїнї и мармїрки до острєня, мыла, 2537 пензлї и т. п.

поручає найдєшеше

магазїнъ товарїв модныхъ, бїля мужєского, товарїв галїантерї-ныхъ, выробовь рукавїчнїхъ парфумерїи и т. п.

БРАТОВЪ ЛАНГНЕРОВЪ

у Львовѣ ул. Галицка ч. 16

Цїннїкы на маданє даромъ.

Перше галицке товариство для красного

ПРОМЫСЛУ ТКАЦКОГО

пл. Марїїнцїй ч. 1, під прїхоу (фронтъ готель Жоржа)

поручає найдєшешїй и найлїпшї чїсто лїанїй

ПОЛОТНА КУРЧІНСКІЙ.

Полотна на сорочкы вь штук. по 35 мер., від 11—22 ар.

Полотна на простїрала безъ шву від 13—16 ар.

НАЙТОНИУ ВЕБУ вь вел. выборї від 22—40 ар.

На повѣ бїєнїй полотна на євнїнїх и стїркы вь штукках и на метры по 36 кр.

Джуа и євєр полотно подїєнєнє на мїшкы и верєты по 16 кр.

СКАТЕРТИ від 85 кр., 250 ар. до 10 ар.

Дуже краснї скатерти Жакар-довскї шамовї по 220 ар., голубї по 350 ар. за штук.

СЕРВЕТЫ бїлї, єврї, шамовї, голубї від 240—6 ар. за штукъ 13.

СЕРВЕТКИ 12 штукъ 1 ар. 50 кр.

РУШНИКИ зї мережками и бїєз по 12 шт. або и поодиноко від 3—7 ар. за 12 штукъ.

Рушнїкы здоровлї бїлї и єврї по 1 ар. 60 кр.

Уставкы, дзєбїлї, запаскы, ска-терткы, поясы, євїданы и иншї выробы

Гуцульскон Сойлїи вь Коломиї має товариство на складї комї-3358 4—6 совїєт.

Кроуть повїєнєнїє названїє чїсто по лїтїнїємъ оубїрїю мїє товариство на складї таково бавовнїй выробы краєвї, євїрїи, Крїєнє, Оксфорцїи, Шеттїи.

При закуплї товарїв просїмо поклїкуватїсь на нашу часопїє.

Выдавєць и одїєлїчнїй редакторъ Иванъ Бєлєй.

Патїєръ вь єабр. Черлїєнскон.

Зї друкарїє тов. им. Шевченка, під зар. К. Вєдїарєского.

Виходить у Львові що дня (крім неділі і руских свят) о 5-й годі по полудні. Літературний додаток „Бібліотека найзнаменитіших повістей“ виходить вівторок, а в вівторок в витинку на перекладі разом з „Ділом“.

Предплату і нисераті приймають: у Львові Ам і нсерація „Діло“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, в Євро газет ул. Кароля Людовика 9. У Відні M. Dukas, I. Schülerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitz-Hasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelk I. Stubenbastei 2. В Франкфурті в Гамбурзі M. Gaasenstien & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Діло“ в намістоті за нисераті платіть у Львові.

Діло

Предплата на „Діло“ з літер. додатком в Австрії: на Галиччю: а цілий рік . . . 18 гр. на цілий рік . . . 24 гр. на пів року . . . 9 гр. на пів року . . . 12 гр. на чверть року . . . 4 гр. 50 гр. на чверть року . . . 6 гр. на місяць . . . 1 гр. 50 гр.

у Львові: на цілий рік . . . 16 гр. на пів року . . . 8 гр. на чверть року . . . 4 гр. на місяць . . . 1 гр. 35 гр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вносяться лише на попереднє застереження. — Рекламі за неоплаченим вільно одні порта. Подорожжя членів комітету 8 гр. а в. Оголошення приймаються по ціні 6 гр. одні однім стрічці печаткою, в рубр. „Надскакане“ по 20 гр. а в. Подати числяться по 10 гр. одні стрічці.

У Львові дня 17 лютого (1 марта) 1890.

З переведених виборів до парламенту німецького в князівстві Познаньському і в Прусах Західних вишло 14 послів польських. Польня познаньський висказав о одні крісло більше, як перед тим посідає. Дневняк польське тріомафе в насвідко того зь однесено побіды, хвалачи при том енергію властей своїх виборчих або комітетів.

Мы прочитали докладно деякі справозданія зь довершених виборів в польських дневниках галицких і — счудувались, не вичитавши ні одного противзаконного факту, ні одного уязвлення виборця, ні одного покальчення жандармом, ні одного побиття виборця польського, — взагалі не вичитавши чого-небудь, що могло би свідчити... о противзаконній якійсь пресії або агітації изь стороны властей пруских на шкоду народу польського. Справозданія говорять лише в загаль о gorącej walce, звичайній при таких нагодах.

Кажемо: мы счудувались! Бо и можна чудуватись той прояві, що Німець, потомокъ крестарів ордену німецького, племянний вождь Славянства взагалі а тимь самимъ и Поляків, — що той Німець, підшуваний системою колонізаційної політики кн. Бісмарка, а при томъ звичайно беззастидливий для противника свого, зь тимь противникомъ обходить ся такъ — можна сказати — людяно и чемно и в ніякомъ! вигляді не надуживає своєю духовою и фізичною силою. Изь справоздань виходить навіть, що правительство держалося нейтрально при цілій акції, а наколи хто пошувавъ виборъ польського кандидата, то лише свої, отъ, приміромъ, такий Goniec Wielkopolski або Pokrak, котрі лавно нападали на деякихъ кандидатів.

Факт сей мусівъ ми піднести, бо він єсть доказомъ, що положення Поляків познаньських при акціяхъ виборчих єсть зовсімъ зноснійше одъ положення виборцівъ руских в Галичині, мимого того, що тамъ Німець стоить супротивъ Поляка, а тутъ братні народи супротивъ Русина. А вже жь то найголовніше, що правительство пруске поважавъ авдію виконувания правъ політичнихъ, запорученихъ кон-

ституцію, трактую зовсімъ поважно. Факт сей будемо мати нагоду неразъ пригадати судамъ нашимъ, якъ не менше и правительству кравовому.

На арену внутрішньої політики Доглявщини вступила на дняхъ на перше місце справа новелъ шкільної, предложені міністерствомъ просвіты палатъ панівъ ради державної. Новелею сею, виробленою п. Гавчомъ, зацікавувалося найбільше сторонництво австрійськихъ клериків. Оно радо би підняти на ново справу школи конфесійної. В той цілі зносились клерикалы німецькі, именно члени колишнього клубу кн. Ліхтенштайна, зь поодинокими сторонництвомъ правихъ обохъ палатъ ради державної, хоча чи їхъ приєднати для себе. Не йдуть они вправді такъ далеко, якъ давнійше, и не жадають широкого и виключного впливу церкви на школи в загаль, а вдовольняють ся предложенню п. Гавча новелею зь тою поправкою, щобъ бодай на школи народні здобути впливъ ширший. Клерикалы знесли на дняхъ зь клубомъ чеськимъ и „жоломъ“ польськимъ и торгують ся зь ними. Яка єсть ціна торгів, поки-що не звісно, але до дневниківъ польськихъ доходить глухий вісти, мовъ-то клерикалы школу народну віровсповідау звязали зь справою індемнізацій галицкой, т. є. що сторонництво ихъ лише тогді готове підперти індемнізацію, наколи „жоло“ польське підпере ихъ заходи коло віровсповідау школи народної. В противний случай думають деякі члени колишнього клубу Ліхтенштайна перейти явно до опозиції в обохъ палатахъ ради державної.

Діяльність Росії на Балкані.

Англійському парламенту предложено недавно тому сину книгу о Туреччині, в котрій знаходять ся великі інтереси справозданія англійськихъ дипломатівъ, даючі доказъ, якъ они пильно слідять за кожнимъ рухомъ Росії, якъ єсть добре о всьмъ поінформовані и якъ они знають оцінити діяльність Росії на Виході. Два зь тихъ документівъ єсть особливо важкі для пояснення того, що теперъ дів ся на балканськихъ півострові. Однимъ зь тихъ документівъ єсть справоздані англійського посла в Петербурзі Моріера о одруженю вел. кн. Петра Николаевича зь чорногорскою кня-

гинею Милицею и о тоасті царя в честь кн. Чорногорського, в котрімъ царь назвавъ того князя одинокимъ вірнимъ другомъ Росії. Морієръ виславъ дня 5 червня 1889 р. лордові Сальбергеру таке справоздані о томъ:

„Не може бути нічого природнішого, якъ дорога, на котрій прийшло до сего подруги, и коли-б не було ніякого вихідного питання, то мали-б мы тутъ діло зь простою иділлею родиною, котра бы стояла зь радістною суперечністю до звичайно нуднихъ справоздань зь двірського жита. Але доки по за тымъ жде порішення велике питання вихідне, то справа ся по мой думці набирає великого значіння, хочъ ще не для теперішности. Я переконаний, що царь и єго правительство позбавляють вірними політичъ вижиданія и безустановно збройною готовости, на що я вже тільки развѣ вказувавъ, и що царь, коли підійсь свій тоастъ, не мавъ навіть на думці зміни своєї політики. Зь другої жє стороны стане ся жадає одбудованія старої сербської держави одною зь першихъ силъ, котрі дадуть ся самій собою почувти, скоро фактъ стануть підняти ся в гору и настане повнн. Князь Чорногорскій бувъ бы своєю историчною минуштістю и своїми особистими своїствами середъ всякихъ обставинъ природнимъ представителемъ тонгади; але єго звязъ зь царско-російською и єго становище яко „одинокимъ вірнимъ другомъ“ царя дадуть вь давнімъ случаю єго имени таку силу, котрою значіння не годъ превеличати и котра имовірно вже вь недалекомъ часі дасть ся почувти у полудневыхъ Славянъ. Були волька развѣ старана, щобъ ослабити значіння слабъ царя. Але о томъ нема ніякого сумніву, що они не були сказані вь втеръ и що царь сказавъ то, що думавъ. Фактомъ єсть, що єго пытали ся, чи єго слова містять дословно вь урядовій газеті, та що особливо піднесено слово „одинокій“ яко таке, котре зможе звернути на себе увагу. Онъ одповівъ, що то, що вінъ отверто сказавъ, має бути такъ поміщене, якъ вінъ говоривъ.“

Для ліпшого зрозуміння сего справозданія англійського посла треба нагадати недавню гостину чорногорського міністра Вуквича вь Бєлграді, єго виїздъ до Константинополя якъ разъ підъ ту пору, коли вь Софії викрито заговоръ Павиці та и ті поголоски, що подорожъ чорногорського міністра стоить вь звязі зь якимсь новимъ рухомъ на Балкані, вь котрімъ князь Чорногорскій грає непосліду ролю. Треба такожъ нагадати и ті глухі вісти про якісь антидинастичні аїтації вь Сербії, котрі стали вь послѣднихъ часахъ зь дѣтми надходити.

Другій документъ синои книги односить ся вже безпосередно до Болгарії и єсть мовъ-бь доповненіємъ до заговору Павиці. Єсть то

справоздані англійського віце-консула вь Русуку Dalziel а прислане дня 26 липня 1889 р. ген. консулеви вь Софії О'Коннорови. Оно звучить:

„Маю честь повідомити васъ, що вь неділю дня 21 с. м. прийхавъ сюды на російськомъ кораблі жидъ Якобзонъ. Якобзонъ бувъ зачутаний вь наміреніє убиство Мантава вь Букарешті; єму заказали длитого вертати до Болгарії а хочъ вінъ неразъ вже приїздивъ на російськихъ пароходахъ ажъ до мѣсяця, де виходить ся на берігъ, то все таки доси вінъко не станувъ дійсно на болгарській землі. Коли вінъ вь неділю прийхавъ позволено єму вийти на берігъ, бо жандармъ не знавъ єго особисто, а вінъ мавъ російскій паспортъ выставлений п. Хитровомъ на фальшиве имя — якогось християнина, котрий ніби то мавъ бути давнійше секретаремъ російського консулату. Єго перенесли тимъ скорше, що вінъ вийшовъ зь корабля зь аїентомъ пароходнои лінії и зь російськимъ купцемъ Колобаковомъ и побішовъ заразъ зь тимъ Колобаковомъ до єго дому передъ валами. Але власті довідались заразъ о єго приїзді и поставили сторожу недалеко дому Колобакова. Припускають, що Якобзонъ ажъ до середи дня 24 с. м. передъ полуднемъ не виходивъ зь дому и ажъ того дня вийшовъ, а тогды єго заразъ арештували, всадили на льокальний парохідъ и одвели до Джурджева. Колобаковъ побіжавъ за нимъ слѣдуючимъ пароходомъ и я самъ видѣвъ вь четверть рано Колобакова вь Джурджеві, де а того дня мавъ орудку. Я пытавъ префекта, чи вінъ догадує ся, чого Якобзонъ сюды приїздивъ а той сказавъ мені, що лише то одно знає, що Колобаковъ заразъ безпосередно по приїзді Якобзона виславъ депешу до майора Попова зь просьбою, щобъ вінъ поспытавъ ся вь міністерстві війни, чи болгарске правительство прийняло бы 30.000 карабінівъ, котрі царь готовъ Болгарамъ дарувати. Розумѣє ся само собою, що вѣсто розумнимъ не мѣгъ вѣрвати, щобъ, що таке предложєньє, та ще и черезъ таке посередництво треба брати на серію; але то предложєньє мало представити ся несвідомимъ річи яко зовсімъ поважно, а бітакъ мало ся нимъ розповѣсти, що лише теперішнє правительство вивчає тому, що доси єго не настала на ново дружба зь Росією и то здаєсь, була цілѣ прївѣду Якобзона.“

Якобзонъ бувъ давнійше російськимъ драгоманомъ вь Русуку и єсть майже одъ пята дѣтъ придѣлений до російського посольства вь Букарешті до окремихъ поручень. Ще вь найновішихъ часахъ аносить ся вінъ довірно зь російськимъ посольствомъ вь Букарешті. Вь 1887 р. ходивъ вінъ зь русуцкимъ префектомъ Мантавомъ по Букарешті, коли того завабили тамъ вь якісь заулокъ та постріляли. Коли Якобзонъ побачивъ, що

6)

Годинникъ.

Оповіданіє Н. С. Тургенева.

XV.

Давидъ батько все ще не вертавъ, а навіть не писавъ до насъ нічого. Уже лѣто настало, мѣсяць червень хливавъ ся дѣ кінцеви. Мы ажъ потомались, дожидаючи!

Мѣжъ тимъ почали ходити слухи, що єтанъ Латвія наглѣ погрішивъ ся и семья єго ледя день зь голоду вимре, або дѣмъ заваливъ ся и врышою всѣхъ подушить. Давидъ ажъ на лиці змінивъ ся и такий ставъ злий та похмурій, що ані приступай до него. Почавъ частіше дѣсь пропадати. Зь Рансою я єго зовсімъ не стрѣчавъ. Зь-рѣдка лише видѣвъ я єа, якъ переходила черезъ улицю красною, легкою холоду, прамя, якъ стрѣла, зь темнимъ и умнимъ взоромъ підъ чорними бровами, зь заклопотанимъ вразомъ на блѣднѣмъ и мнѣмъ личу — и тільки всего.

Тѣтка при помочі свого Трансваллянина докучала мені, якъ давнійше, и якъ давнійше адѣтно шептала мені вь саме ухо: „Злодій єси, панчику, злодій!“ Але я не звертавъ на єа уваги, а отѣмъ мѣй, бѣгавъ кудись за справами, то їздивъ, то писавъ, и знати нічого не хотѣвъ.

Разъ, переходячи мимо знакомой яблуды, я, бѣльше зь привычки, кинувъ окомъ на звѣстне мѣстечко, и мені видѣлось, що тутъ зайшла не мала перемѣна... Тамъ, де перше було заглобленіє, появилъ ся мабуть горбокъ, и тріски лежали уже не такъ! „Що єа значить?“ подумавъ я, „чи-жъ бы хто дѣржавъ нашу тайну и одкопавъ годяникъ?“

Треба було перекопати ся вь томъ місці. Про самъ годяникъ, що ржавѣвъ вь утробѣ землі, мені було зовсімъ байдуже, але не слѣдъ жє дозволити користуватись нимъ кому другому! На другій день я вставъ, якъ тільки на світѣ благословилось, узброивъ ся вь нѣжъ и побішовъ до огорода. Ставъ я конати підъ яблудею и викопавъ яму мало не на аршинъ глибоку — годяникъ ані слѣ-

ду! Очевидно, хтось єго одкопавъ, добувъ, укравъ! Но хто-жъ мѣгъ єго... добути — крѣмъ Давида? Хто другій знавъ, де вінъ знаходивъ єа?

Засыпавши яму, вернувъ я до хаты и почувъ ся глибоко оскорбленимъ.

Допустѣмъ — думавъ я — що Давидъ потребувавъ годяника, щобъ спасти одъ голоднои смерті будучу свою жінку и єн батька... Що собі нѣ говори, а все таки щось вартъ той годяникъ... Та якъ було не прийти до мене и не сказати: „Брате — (на мѣсяці Давида сказавъ бы конечно: брате) — брате! треба мені грошей; знаю, що вь тебе ихъ нема, але позволю мені скористати зь твого годяника, що мы оба зь тобою закопали підъ старою яблудею! Онъ нікому не приносить ніякої користі, а я тобѣ буду такий вдячний, брате!“ Зь якою радістю приставъ бы я на єа! Але дѣлати скрито, зрадиво, не звѣрнись передъ приятелемъ... О, вѣ! ніяка страсть, хочъ-бъ найбільша конечність не оправдавъ того!

Постарію: Я бувъ сильно оскорблений. Я ставъ оказувати ся холоднимъ, ставъ думати єа!

Але Давидъ не бувъ зь тихъ, що заразъ звертають увагу на щось подібного и тревожать єа!

Я ставъ вь ряди-годи робити Давидові стрій замѣти. Но здавалось, що Давидъ нѣ крихти не розумѣвъ моїхъ слѣвъ. Я говоривъ при нѣмъ, якъ звичнимъ єсть вь моїхъ очахъ чоловікѣ, що, маючи приятеля и понимаючи основно значіння того святого чувства — приязни, не єсть одинокъ на стѣлю великодушнимъ, щобъ не поступити собі часомъ хитро, мовъ бы єа було можна, укрити що небудъ передъ свѣтомъ!

При послѣднихъ словахъ я зь погордою смѣявъ ся. Но Давидъ и вусомъ не моргнувъ!

Видиця я явно запытавъ єго, якъ єму здѣлось: чи годяникъ, що мы закопали, довго єа йшовъ підъ землею, чи може заразъ затрамавъ єа?

А вінъ на єа:

— А чортъ єго знає! Ото єнайшовъ надъ нимъ собі голову ломати?!

Я не знавъ, що думати. Очевидно, у Давида було щось на серці... но певно не крадіжъ годяника. Несподѣвана пригода переконала мене о єго невинности.

XVI.

Я вертавъ разъ до дому однимъ переломомъ, куды я взагалі не любивъ ходити, бо тамъ мешкавъ мѣй ворогъ Трансваллянинъ, но симъ разомъ сама судьба мене туды потянула. Переходячи по-підъ закрите бѣно одного шпинку, почувъ я несподѣвано голосъ нашого слуги Василя, молодого, здорового, зручного хлопця, великого „межикуха и нездары“, якъ говоривъ про него мѣй отецъ, заразомъ великого молодичника, що жартами, таяцємъ и грою на торбані підбивавъ жѣночій серця.

— Ну, и бать, що выгадали! — говоривъ Василь; я не мѣгъ єго видѣти, але чувъ кожже єго слово; вінъ сидѣвъ мабуть коло самого бѣна зь товаришемъ при склянцѣ чаю и, якъ то часто бувавъ зь людьми вь замкнѣній комнатѣ, говоривъ голосно не підозрѣваючи, що кождей прохожій на улиці чувъ кождѣсьє слово: — бачь, що выгадали! Закопали єго вь землю!

— Е, брешешь! — заговоривъ другій голосъ.

— Кажу тобѣ! Вже то у насъ такі панчѣ незвичайні! Особливо Давидко — то... то справдѣшний Елопъ. Досѣта вставъ я та й підходжу оттакъ до бѣна... Давидко: то за притячина?.. Идуть оба нашѣ голубчики черезъ садъ, несуть той самъ годяникъ, підъ яблункою викопали яму — тай туды єго, мовъ яку людину! И землю потѣмъ выровняли, вѣй Богъ! що то сваляли!

— А най ихъ чортъ возмє! — заговоривъ Васильєвъ сусѣдъ. — Ну и що-жъ? Ты годяникѣмъ одкопавъ?

— А вже-жъ, одкопавъ. Онъ и теперъ у мене. Та лишъ бѣда, що тяжко зь нимъ показати єа. Зь за того годяника було у насъ богато крику. Бо мусѣли знати, той Давидко тои самон ночи вытягнувъ єго зь-підъ самого хрѣста нашої старухи, якъ она спала.

— О! о! дави єго, який!

— Кажу тобѣ. Онъ не знає жаргувати.

Ось, чому я зь тимъ годяникомъ не можу показати єа. Кажуть, що офіцери надѣйдуть, то тогдѣ вже продамъ кому, а нѣ, то вь карты програвъ.

Я не слухавъ далѣше. Стрѣмголовъ пустивъ єа я до дому, просто до Давида.

— Брате! — почавъ я — брате! прости мені! Я провинивъ ся передъ тобою! Я підозрѣвавъ тебе! Бачишь, якъ я зворушений! Прости мені!

— Що зь тобою? — запытавъ Давидъ.

— Высни мені!

— Я підозрѣвавъ тебе, що ты нашъ годяникъ зь підъ яблуні викопавъ!

— Знавъ той годяникъ! Чи-жъ бы тамъ єго не було?

— Нема вже єго тамъ! Я думавъ, що ты взявъ, щобъ помогти своїмъ знаменнѣмъ. А то все Василь!

И я оповѣвъ Давидови все, що чувъ відъ бѣночій шпинку.

Якъ жє описати мое здивованіє! Я правда, бувъ приготований на то, що Давидъ обурить єа, но ніколи не мѣгъ я сподѣвати єа того, що зь нимъ стало єа! Ледви я скбичивъ своє оповѣданіє, якъ вінъ понавъ зь неописаний гнѣвъ! Давидъ, що односивъ єа не внакше, якъ зь погордою до цѣлон сєа „Дурнон“, якъ вѣнъ казавъ, сирывъ зь годяникомъ и неразъ говоривъ, що той годяникъ не вартъ и шкаралущѣ зь яйця — теперъ наглѣ озбравъ ся зь мѣсяця, цѣлий збѣдѣвъ, заскреготавъ зубами, затисъ кулаки.

— Сего не можна такъ полишити! — промовивъ видиця: — Язъ вінъ смѣа присвоєвати собі чужу річъ! Я єму покажу, пожади! Я злодѣви не попушу!

Признаюсь, що и доси не можу зрозумѣти, що влаетиво могло такъ обурити Давида: чи и безъ того вінъ уже до такого ступеня бувъ роздрознений, а поступокъ Василя доливъ лишє оляви до огня, чи може єго оскорбило мое підозрѣнє — не можу сказати; досить, що я не видѣвъ єго ніколи вь такий люті. Я стоявъ передъ нимъ зь роззявленимъ ротомъ и лише дивувавъ ся, якъ те бѣ тяжко и сильно дѣпє.

— Що-жъ ты думавъ зробити? — смѣявъ я видиця.

дор гу а кн. Бісмарк задумав тогди уступити. Доцера виступлене самого цесаря а ще більше і зовсім несподіваний результат виборів спонукала кн. Бісмарка остати ся на своїх становищах.

Нині мають відбути ся в Німеччині тисячі вибори а результат їх рйшат остаточно о складі німецького парламенту і о розвою дальшої ситуації політичної. Якій буде вишній результат виборів, годі ще предвидіти, але здає ся, що картельовці а симь разом не вийдуть зь борби побідити. Найбільше шанси мають ще волюнтеристи, бо против соціалістів уживуть ся всякі можливі средства, щоб их не допустити до вибору. Взагалі стала ся тепер ситуація в Німеччині дуже скомплікована і трудна. Мьшанство налякало ся політики цесаря, котора постановила собі за задачу піднести робітників, а робітники чують свою силу а поста новили не одступати одь дотеперішнього по ступованя; притавно, они доказують, що дьма ють зовсім вь дусі цесаря. Характеристич ным для становища соціалістів суть недав ній бесіди ихь проводарів Лібкнехт мав бесіду вь Браншгау, вь котрій зазна чив, що соціалісти вже тепер мають півто ра мільона голосів, а одтак додав, що со ціалісти хотять помстити цесарев вь борбі вь капіталізм. Бесіду мав знов бесіду вь Франкфурт над Меном, де передь со ціалістичними виборцями виступав дуже о стро против мілітаризму. Оз доказував, що коли-б вь 1870 р. Німеччина була заключила зь Францією мир, зажадавши лиш одшк дь вания воєнного, а не забарюча Альзация і Ло тарингія, то не було бы нині тихь напруже ныхь відносин.

Köln. Ztg. доносить, що грецьке пра вительство дало Портг успокоючі за явленя о наміренях Греція вь высказало ба жанье, щоб одь дежавы зблизилася до себе. То завіренне Греція стовьт однакже вь су перечности до поступованя Греція зь врет нскими емігрантами. Вь Константинополі при пускають, що ті емігранти призначен вь дальше агітації а не дати заснути кретен ской справі. Позаяк царь не хоче тепер вести війни, то розходять ся о то, щоб під держувати рух на Балкані а найбільшій средством до того суть воєллия обіцянки для Кретенців. Х дить також чутка, що меж Грецією а Сербією настала якась тайна умова що-до можливих евантуальностей та що Чорногора стоить дуже близько до сего круга інтересів а цілєю того сполучена єсть ослабляти Болгарію а не дати їй колісь зближити ся. Вь звязі зь тым тав стоить подорож чорногорского міністра дль загра ничныхь і заименованье одного зь найзаим нитших офіцарів маршарка адмірала Кре мера, командантом російского флоту на Чорнім морі.

„Мали Лист“ доносить, що середь чор ногорскон колюонів вь Сербію на став якийсь небезпечний рух. Колюоністи продають збже і всякій вишій провінять, який дотали яко запомогу, купцям і го сподарям, не займають ся зовсім своим господарством а за то сходять ся дуже часто узброєні на наради. Згадана сербська газета старає ся доказати, що Чорногорці не зайши зовсім зь голоду до Сербії, але вь зовсім вишій для Сербії ворожій цілі; она за вьзває дльтого правительство а край щоб мали ся на бачности.

НОВИНКИ.

— Видьт Руского Каина вь Стрюма є честь по відомити Вп. Родичів, що по концерті, який одбуде ся 4 н. ст. марта вь честь Т. Шевченка, одбуде ся локало Товариства комерс.

— Изь Стрипи пишуть нам: Вь руско-народнім театрі під дирекцією п. И. Ябировича, котрий 15 н. ст. лютого заставив до нашого мьста, выставлено доси прегарну драму Карпенка: „Хто винен?“, драму Ясеньяка „Лену“, „Полуботка“ і „Чернибівку“ пок. О. Варвильского и дві зь торочныхь выстав вьже звістий а все свйжі оперетки: „Гаспароне“ и „Баронь цаганькой“. Сєв суботи поїде опера: „Запорожець за Дуна ем“ зь „Вечеринцями“ Ніциньского, дві прег арій перди шитою музику; — у середу будемо мати спосібність побачити у першій разь „Діти неждь“ драму Марного, окрасу нашого репертоару, а у четвер, на невідлжно послід не представлено старессе дирекція выставити Люонка оперу: „Роздвєна Ньн“. Дирекція при ложила чимало труду, щоб вь теперішнім сез оні вь Стрию представити зь репертоару сво го переважно не звістий ще а великою стійности драматичнои творы та на жаль оказати мусимо отерво, що сй заходи дирекції не вьзначили по жадалимь успіхом. Суспільность наша, а имен но інтелігенція доокрестна зь малыми вынками, односит ся дуже рівнодушно до нашого театру. Не доведлось намь доси побачити на представ лєнихь людей, звістныхь зь свого патріотизму а котрымь а часі а средства матеріальні позво ляли бы бути майже постійними гостями театру. Чи мав бы бути се оди зь дальшихь обавь оспалости, соливности та байдужности, вь які то пороки попадає поступенно і одь якогось часу на кождім майже полі народного житя наша, свого часу світломь буша, Стрийщина? Маймо надій, що сй послідній представлення выкажуть безпідставність сйхь здогадок.

— О смерти о. Романа Левицкого зь Турки пишуть до „Черв. Русь“. Ходять вьсти, що при чиною наглої смерти о. Левицкого були жиды. Именно говорить, що він умер вь наслідок жидовскихь побойв і тому увизнено много жи дов зь Турки. Передь похорономь прибула на мьсце судова комісія і сконстатувала на голов

покойного численні знаки одь побойв, грозячихь житю. Поки що лишаєсь ціла справа загадкою, котрої розв'язка буде поучаюча і интересна.

— Новий, Мориць Леві зь Староміщини вь хрестив ся після греко-католицкого обряду і прийняв прозвище Павле Бронислав Горювич.

— Товариство „Прогресса“, щобі прийти вь по мочь школахь народнихь, знизала ціну мапи Га личчини, Буковини и угорскон Русії зь 10 кр. на 5 кр.

— Огнь. Вь Замості, пов. перемышлянского, займив ся дль 19 н. ст. лютого огонь вь домі Мошка Лейста, котрий знищив обійстя сего Лей ста та его сусьда Степанова. Шкода загальна не убезпечена выносить 500 зр. и була лишь Сте пановымь до высоты 100 зр. убезпечена — Вь Юсиптичах, пов. жидачевского, погорьли госпо дарскі будинки Гриня Павлова. Шкода була у безпечена на 300 зр. Огонь підложив Івань Трї сковский и его увязнено. — Вь Отині, пов. тов мацкого, погорьло обійстя селянина Альфреда Фи линса зь вейми засобами. Шкода выносить майже 1000 зр., а убезпечена була на 200 зр. Підозрї ну о підпаленні Ант. Прилуцку увязнено.

— О страшнімь злочинстві доносять зь Берліна: Директорь одной консерваторії музичнои Емилій Наймань доконав кілька злочинств ємораль ности що до своихь малолетнихь учениц, а ці лу вини зложив на своего сына, котрий повї сив ся на день передь збнаньем. Наймань єсть увязнений, а слѣдство веде ся вь напрямі, мовь бы Наймань самь повисив своего сына. При тій нагоді выкрыто инше злочинство. Передь дво ма роками повисила ся донька Наймана а теперь догадують ся, що отець самь доконав того зо чинства.

— Петиція рабінів до папы. Мьж рабінами європейскими и американыскими курує теперь пети ція до папы, вь котрій рабіны просять папу, щобі звизв ихь вь оборону противь розширюван ихь знов вьстєй, мовь то жиды уживають до своихь обрядів релігійныхь християнскон кро ви. Петицію выготвила редакція часописи Israe litische Wochenschrift вь Магдебурзі и надела вь тій выказы римскихь пап и иншихь християн скихь ученихь, котрі уважали тй вероїи за без підставній Товчок до тей петиції подав такий факт: Одинь писатель французкій выдав книжку під заг. Le Mystère du sang chez les Juifs (Тайна крови у жидів), де обжаловує ся жидівь, мовь-бы они уживали крови християнскихь дѣ тей до своихь обрядовыхь цілей, и пославь од инь примірникь сєй книжки папї Льву XIII. Вокорі обіслав кардиналь Рамполла, секретарь па пы, повѣдомив автора, що книжку одобрено, и додав, що папа Левь XIII заявляє ему цілков ите одобрєнє. Мьж жидими підняв ся крик, що папа Левь XIII єсть антисемітомь и признає правдивою сю тяжку жалобу противь жидівь. Ра бінь англійскій звернув ся зь просьбою до кардинала Манінга, головы католицкои церкви вь Англії, щобі вінь ему пояснив, якь треба ро зумѣти сє заявленє папского секретаря. Карди наль Манінгь одповѣв, що одобрєнє згаданой книжки єсть простою формальністю, бо папскій секретарь высказує таке одобрєнє кождому ав тору, котрий надішле папї свою книжку, навѣть ще передь прочитаньем єй. Таке поясненє не вдовольило вповнѣ жидівь, бо, якь бачимо, выс казють они петицію вистрѣ до папы, щобі ціл комь пояснити порушену справу.

— Бранка войскова у вьходній Галичині одбуде ся сего року вь отихь днахь: Команда ХІ кор пусу у Львові. До 15 полку: вь Скалаті одь 3 до 13 марта, вь Збаражі одь 15 до 24 марта, вь Тереволь одь 26 марта до 3 цвѣтня, вь Ми куличахь одь 3 до 10 марта, вь Тернополі одь 12 до 27 марта. — До 24 полку: вь Коломиї одь 1 до 22 марта, вь Сянгині одь 3 до 13 мар та, вь Косові одь 24 марта до 3 цвѣтня. — До 30 полку: вь Жовкві одь 3 до 15 марта, вь Со кали одь 17 марта до 1 цвѣтня, у Львові (по вѣтї) одь 3 до 30 цвѣтня, у Львові (мѣстї) одь 1 до 14 марта. — До 55 полку: вь Бучачі одь 3 до 19 марта, вь Підгайцахь одь 21 марта до 1 цвѣтня, вь Бережанахь одь 3 до 25 цвѣтня, вь Рогатині одь 3 до 17 марта, вь Бобрці одь 19 до 29 марта, вь Перемышлянахь одь 31 марта до 19 цвѣтня. — До 58 полку: вь Городенці одь 3 до 15 марта, вь Товмачі одь 17 до 29 марта, вь Богородичахь одь 31 марта до 16 цвѣтня, вь Надвирній одь 18 до 29 цвѣтня, вь Станіславові одь 1 до 14 марта. — До 80 полку: вь Золоче вї одь 1 до 26 марта, вь Бродкахь одь 1 до 18 марта, вь Каміньці одь 20 марта до 3 цвѣтня. — До 95 полку: вь Гусятині одь 1 до 12 марта, вь Мьльниці одь 14 до 19 марта, вь Борщеві одь 20 до 29 марта, вь Зальцникахь одь 31 мар та до 16 цвѣтня, вь Чорткові одь 1 до 11 мар та. — Команда Х корпусу вь Перемислі. — До 9 полку: вь Стрию одь 1 до 8 мар та, вь Сколѣмь одь 10 до 14 марта, вь Нько каєві одь 15 до 18 марта, вь Жидачеві одь 20 до 28 марта, вь Калущі одь 1 до 13 марта, вь Рожнятові одь 15 до 18 марта, вь Долині одь 20 до 26 марта, вь Болехові одь 28 марта до 1 цвѣтня. — До 10 полку: вь Перемислі одь 1 до 13 марта, вь Кривчи одь 15 до 18 марта, вь Давові одь 20 до 22 марта, вь Березові одь 24 до 31 марта, вь Барчі одь 2 до 9 цвѣтня, вь Добромилі одь 16 до 21 цвѣтня. — До 45 пол ку: вь Коросні одь 10 до 11 марта, вь Леску одь 13 до 20 марта, вь Устрикахь дол. одь 22 до 28 марта, вь Римакові одь 31 марта до 2 цвѣ тня, вь Сяноці одь 8 до 22 цвѣтня. — До 77 полку: вь Дрогобичі одь 1 до 21 марта, вь Сам борі одь 24 марта до 10 цвѣтня, вь Старомь мѣ стї одь 3 до 11 марта, вь Турці одь 13 до 22 марта. — До 89 полку: вь Городку одь 3 до 8 марта, вь Янові одь 10 до 18 марта, вь Ру дакахь одь 17 до 27 марта, вь Мостискахь одь 1 до 8 марта, вь Судові вишні одь 10 до 13 мар та, вь Яворові одь 15 до 18 марта, вь Кракові одь 22 до 27 марта, вь Раві одь 29 марта до 22 цвѣтня. — До 90 полку: вь Ньскоу одь 1 до 10 марта, вь Ланццї одь 12 до 26 мар та, вь Лейкайску одь 28 марта до 3 цвѣтня, вь Ярославі одь 1 до 18 марта, вь Чешанові одь 20 до 26 марта, вь Любачеві одь 28 марта до 3 цвѣтня.

— Провідник соціалістєв вьденських д-р Адльєр зачавь дль 26 лютого одсиджувати 4-мѣсячну кару, на котру засуджено его за дль стрейку воз никівь трамвайныхь у Вьдні.

— Порох безь дьму. У Вьдні вь заведєнихь войсковыхь и вь школі стрѣлания вь Бруку ро били ся одь веєны минушого року пробы зь порокомь безьдимнымь и довели до такихь вы слѣдов. Militär Ztg. подає, що будова карабіна М. 1888, заведеного вь австрійскій армії, єсть цілкомь одиовѣдна для нового пороку, бо вы держує дуже добре значно зблѣшену диспанзію газівь. Такь само дасть ся ужити безь зміни дотеперішня гільза набою. Новий порохь надає кульцї значно більшую скорість початкову, такь що далекосягисть стрѣлу (Kasanz) доходить до 1200 кроківь, а противно доси можна було ужи ти звичайного пороку досягнути лишь на 500 кроківь. Така зміна оддасть велику прислугу при стрѣланию войкови, котрий буде мовь доволно мьрити и стрѣлати ажь до 1200 кроківь, не тра тивши часу при уставлюнои приладу до мьреня.

— Урядовий языкь вь практиці. Зверхисть гро мадска вь Майдані коло Гологорь выставила та ке свѣдѣство одному сьому громадянину, ко трий погорьв и по сусѣднихь селахь ходивь прохати для себе милостив: L. 129. Swidectwo Ubustwa ze strony gminy w Madanach uszwaczi my ze Petry Szlimester i żona Paraszka spaliły szu całkiem chata i stodoła i korowa i dwóch teletum onie mają, dwóch dzieci i o nie ma z ozym ziez to me proszmy zeby im pomocy dal o nie juz tego roku dwóch razy szu spalil to nie pro szmy ludzi, zeby mial malesernisz o nij nie mają ani koszuly. Madana dnia 27/9 879. Wujt Jaszku Szmulinsky; Stefan Buluberz zastemci; Kaszko Dwirnyk, radny.

— Завалив ся циркь вь Німь, вь полудневой Франції, сего понедѣлка, підчась вечѣрного пред ставленя. Вь цирку було до 400 людей. Підчась катастрофы зблилсь величезній бовдурь пороку и на разь не можна було знати, якь много людей пьгло. Ажь коли позасвѣчувано свѣтла, показало ся, що дивнымь чудомь не случилось велике нещастье. Деякі изь зрѣтелѣвь легко покальчи лись а женцины помѣли. Акробат, котрий по писував ся на трапѣзї, упавши зь значной вы соты зломивь руку и потовкь ся.

— 180.000 котівь и то єще бальсамованыхь привѣз вь Александрію до Ліверпулю парохѣд „Паросъ“. Коты найдено на старбїхь кладовищ єгипетскімь, де ихь, яко святї звѣртя, хоронено впередь забальсамованыхь. Таке окреме кладовище для котівь найдено коло Кайра. Практичній Англіїцї мають робити зь тыхь котячихь мѣщєвь компость на рѣлю.

— Число божевольныхь у Франції зблѣшавсь, якь се теперь высказувь ученый Генр. Парвіль вь своихь дослѣдахь одь 1872 року. Коли вь 1872 р. було божевольныхь 1695 мужчинь и 1389 жен цинь, разомь 3084. то вь р. 1888 р. було 2549 мужчань, 1900 женцинь, разомь 4449. Выхо дить зь того, пише Парвіль, що, єсли такь даль ше ойде, ціла суспільность збожеволѣє, коли за 16 лѣтє число божевольныхь зблѣшилось о 30 проценть. Божевольство находить больше мужчинь якь женцинь, 55 противь 44 проценту, а зблѣ шєнє его треба приписати алкоголізмю, одтакь перегяженю ума и борбі о истнованье. Божеволь ство зь цїяньства подвоило ся вь тыхь 16 лѣ тахь а одь р. 1886 до 1888 дало 25 проценть всѣхь божевольныхь. У женцинь вь двѣ частїй ше лучають ся божевольства зь дивоглядныхь и дей, меланхоліи и хронічного помѣшаня ума, якь у мужчинь.

— Дрбній вѣсти. П. Теодосій Пелехъ, канди дать нотаріальний вь Безѣтї, вписаний мьж за щитникѣв вь справахь карныхь. — Вь Сухой кинув ся підь колеса надѣжджающей Локомо тивы 18-лѣтній асистенть тамошньої антики Та дей Гойскій и погібь на мѣсци. — Архієпископъ Феліньскій приѣхавь до Львова на кілька днівь.

Вѣсти зь Еп. Перемыскои.

Презенту на Лѣшовате, дек. лѣського, одержавь о. Алексій Очабрукъ.

Кан. институтуваній на Влизянку, дек коронянского, о. Александръ Прислонскій, та мошній завѣдатель.

Решениє до рукополаганя назначений на день 8 н. ст. марта с. р.

Посмертній — ☞ — оповѣстки.

Винторъ Загайнович, профессор гимназіальний вь Тернополі, умерь нагло вчера т. е. 27 н. ст. лютого. Покойникь вышшюв раню зовсімь здоро вий до школы, о год 9 войшовь на выкладь до VIII класу вь зовсімь веселомь розположеню ду ха и почавь весело говорити и жартувати зь учениками. Наразь поблѣд и схопивсь руками за лавку, ноги підь нимь затряслись и вінь упавь на землю. Ученики прибѣли до него, зробивь ся алярмь, вь одній хвилі приведено лѣкаря, котрий сконстатувавь смерть. Покойний бувь сыномь руского священника а оставь до смерти вѣрнымь своему обряду и народности. Вѣчна ему память!

О. Романъ Левицій, приходникъ вь Турці коло Коломыї, коломыїскій віцєдекань и ордина ріяткой комисарь шкільный, упокоивь ся дль 9 (21) лютого вь 43 роцї житя а 14 роцѣ священ ства. Вѣчна ему память!

Петро Алексєвич, инжинирь ц. к. державныхь зєлѣниць, упокоивь ся дль 28 н. ст. лютого вь 38 роцѣ житя у Львові. Похоронь одбудуть ся дль 2 н. ст. марта о 3 ой год. зь полудня. Вѣчна ему память!

Наука, штука и литература.

— Змѣсть ч. 4 „Учителъ“. Наука рахункѣв вь школахь народныхь, Д. Дмитерка. — Память яко спосібность душь. — О лѣкаряхь шкільныхь, Людвика Сала. — Новинки. — Шкільній вѣсти.

— Змѣсть ч. 4 „Зеркала“. Не тратимо духа. — Мы. — Братови. — зь Підгайчини. — Не за порученій вѣсти, Нькому Гаврилу. — Пытанье. — Афоризмы. — Польска гадка вь руской сви тнї. — До рана Gniewosza. — Безголовый. — И на то вѣть рада. — Ацїба козюшина. — На по

слѣдой сторонї знаменита „Иллюстрація акціи ра тунковой вь Галичині“. Вь сѣмь числѣ дуже у дачно розміщенї вь стихахь и прозѣ гуморь и дотєп на темать загальний и політичній.

Именованя, конкурсы, перенесєня и пр.

— Перенесєня Дирекція почтть перенесла аси стентѣв почтовыхь І. Віга зь Золочева до Льво ва а Каз. Крамаревского зь Львова до Золочева. — Обзначєня. Староста вь Стрию п. М. Мана стирскій одержавь хресть Франц-Йосифа.

Телеграммы „Дѣла“.

Париж 28 лютого. Поголоска, будьто бы царь вставляв ся за кн. Орлеанскимь у президента Карнота, єсть безосновна.

Лондон 28 лютого. Посля вѣстєй на сѣвшихь туть зь Петербурга одбуде ся зьѣздь царя зь цесаремь нѣмецкимь на зьходной гра ници російской державы.

Берлин 1 марта. Програма конференції робітничон мѣстити ся головно вь слѣдую чихь точкахь: управильнєе работы вь ко пальныхь, спичниковь недѣльный, работа жѣ нокь и дѣтей. Конференція буде мати лишь чисто економичный характерь.

Софія 1 марта. Газета „Пловдивъ“ взы вавь правительство, щобі оно розпочало акцію для узысканя одь державь признаня кн. Фер динанда и независимости Болгаріи.

Букарешт 1 марта. Секретарь болгар ского министерства дль внутрїшнихь Лука новъ завизивь кореспондентови Telegraful-a що Паница и его товаришѣ не дуже виноват ь; они стали ся лишь жертвою акціи, котра мала оправдати выдатовь грошей, котрі Хи трово и его товаришѣ взяли нѣбы то на ре волюцію вь Болгаріи.

Переписка Редакції и Администрации.

— Воч. Малайр. вь Самид. Рахунки сѣдній. — Воч. Сосєн. вь Гологор. Так. — Воч. Олєси. вь Перевол. Грошѣ, присланї 5 лютого 1890 мы одержали и и передали „Зеркалу“. Воч. Залєски. вь Полян. За роцѣ 1889 приїде намь че 2 зр. 50 кр. бо зь 1888 року остало довгу 4 зр. 50 кр.

Надосланє.

Завєдєню похоронному Братей Курковичихь у Льво вї при ул. Собьского ч 10 складає симь підпи саний подяку за дешево, солидє и дуже гарнє устроєнє похорону покойнои матери. *Иваній Билевичь* зь родиною.

Д-р Стефанъ Феданъ

отворивъ

адвокатску канцелярію

У ЛЬВОВѢ

3857

пѣдъ ч. 3. пляцъ Капітульный (рогъ Ринку ч. 23)

Надосланє.

Окултємь

Д-р Б. ГЕЗАНГЪ

б. елевт-асистенть и операторь на киніицї оку лѣтичнѣй пров. Фухса у Вьдні, мешкає при ули ци Трєтого Мая (Маєровскѣй) число 7 (де ц. к. Староство) и ординує одь 10—12 н. одь 4—5.

Вѣлякій Листы заставні Товариства кредитового земского

4½% Листы заставні Банку краєвого
4½% Позичку краєву
4% Облігації пропинаційні

Вѣлякій облігації довгу державного

Зєлѣзничий облігації першєнства

Льосы державній и приватній

продає пѣдь найкористивѣйшими условіями

Сокаль & Лилєнъ

3360 10—156 Домь банковый и контора выѣмы у ЛьвовѢ

Поручєня зь провинції выготавлює ся одво ротною почтою безь дочисленя провизіа.

ДРОГЕРІЯ

Вьробѣ и складѣ матеріяловь оптичныхь

Николая Карчевского

у Львові, при улици Городецкой число 75

удержує такожь на складѣ

звѣстній вьробы льничий

Петра Крокевича вь КраковѢ.

Звѣстній они вже вь нашомь краю загално що-до своихь успѣшности, тому роблять они завязу и немилу конкуренцію чужимь заграничнымь вь робамь льничымь, спеціальнымь, котрі неразь обманули недужо. Численї же привязаня и по дья за льничій вьробы навѣть одь особь високо поставленыхь, а дуже легко розсѣлшій, бо суть вь нашомь краю. 3101 (26—?)

Цѣвниги и проспекты перєсылає на жєланье даромь. Заявленія на провинцію выготавлюєтєя одво ротною почтою.

НОВО УСТРОЕНЕ ЗАВЕДЕНЬЕ АРТИСТИЧНО-ФОТОГРАФІЧНЕ

поставлено через получение

ДВОХЪ ЗАВЕДЕНЬ

Е. Тшемеского, давнѣйше Готель Европейскій,
Л. Блаховского, давнѣйше ул. Паньска ч. 13,
теперь

при ул. Третьего Мая (Маеровска) ч. 7.

Е. ТШЕМСКИЙ & Л. БЛАХОВСКИЙ

Заведенье се получивши интеллектуальныя силы и богатый
припасы аппаратуры може водворити всѣмъ выгоды одпо-
вѣдно до розвитку штуки фотографічной.

Побольшена всѣмъ и репродукціи выговоряють
ся за цѣлою свѣтлостію по вѣлики умиренихъ цѣнахъ.

Заведенье наше подбѣмъ ся всѣмъ работѣ поза
домомъ и може выговарити знати на провинціи, порозу-
мѣвшись попередно по вѣлики умиренихъ цѣнахъ.

Дякуючи за ласкаву дотепершню підмогу поручае-
мось и на далѣше. Зъ поважаньемъ

Е. Тшемескій & Л. Блаховскій.

A. C. GLAUZ

академикъ-маларъ

артистичне заведенье для образовъ ольйныхъ въ Reichenberg (Чехія)

поручае ся Вир. Духовенству, якъ такожъ приватнымъ особамъ
въ Галичій и Буковинѣ выговарити всякого рода релі-
гійно-церковныя образовъ ольйны пося обряду греко- и римо-ка-
толицкого на полотнѣ, металѣ, деревѣ, шовку и т. п.

Одтакъ поручаю артистично выговарити

ОЛЬЙНІЙ ПОРТРЕТЫ

посла кождою надбѣланой напередъ фотографіи подъ гварантією зъ най-
докладѣйшою подобностію. Замовленія прошу присылати по вѣмечки.

Щирецъ дня 26 грудня 1889.

Вповажаний пане А. Ц. ГЛЮЗЪ артистичне заведенье для образовъ
ольйныхъ въ Райхенбергъ.

Зъ правдивымъ вдоволеньемъ повѣдомлю Васъ, що замовлений у Васъ
въ попередній разѣ образъ церковный „Тайна вечера“, якъ такожъ сего року
посла надбѣланыхъ фотографій дуже докладно выговарені портреты цѣлкомъ
мене вдоволили и тому-можу высказати Вамъ мое повне признанье, яко вѣлики
совѣстному и знаменитому артистови.

3370 4—5

Тресновскій

парохъ въ Щирці, Галичина.

Иный письма признани за мого выговаренія до Галичины образовъ въ по-
переднихъ рокахъ могу на жадные предомити.

J. & S. KESSLER, BRÜNN

(Mähren).

Наибольше и найдешевше жерело закупна на сезонъ лѣтній.

Цѣнники бѣла мужеского и дамского, товаровъ плете-
ныхъ и галантерейныхъ, взорѣи сукна и полотенецъ да-
ромъ и франко. Розсылаея за послѣдлатою.

Складъ фабричный сукна.

Лѣтній матерія на одягъ, доброй
до прани, модий практичный 6 1/2 м.
на цѣлый одѣтъ му- зр. 3.

Решетки сукна на одягъ мужес-
кій и дамскій плащѣ одѣ дошу. 3-10
метр. на одѣтъ цѣлый зр. 3.75

Правдивый англійскій матерія ш-
товой, 3-10 м. на одѣтъ цѣлый
одѣтъ мужескій ар. 8-50 зр. 6.

Матерія на ибергеры, найпо-
дѣльнѣйшій краскѣ, найлѣпшій аюскѣ.
2-10 м. на одѣтъ цѣ- зр. 6.

Принадий книжки зъ взорѣи
зъ 400 взорѣи для ш. крацѣи
неоплатно.

Пасды до подорожжѣ,
вовни, 3-50 д. 1-60 ш. зр. 4-50

Дамскіе предметы модий
!!Нагодие купно!!

Зефиръ, о правдивыхъ
и велич. крас. 10 метр. зр. 3-50

Кратей и пасмужисті матерія
60 см. шир. на шифроку и сукнѣ
жѣтний та дѣтѣи 10 зр. 2-50

Жунонь и драйдратъ матерія
у всѣхъ модныхъ ар. зр. 2-80

Брокатъ, жакаръ и вонн. рипсѣ
60 см. шир. у всѣхъ мод- зр. 3-60

Негу 90 см. шир. дробно пасму-
жиста матерія модна въ зр. 4-50

Байгаи Дорисъ найновѣйшій гладкѣ
або кратей, чисто- зр. 6-50

Терно и каміръ подбѣи широкѣ
чорній и въ краскахъ зр. 4-50

Бязьдрукъ и франц. кретонѣ
на сукнѣ, що перуть зр. 2-50

Вовниный атласъ подбѣи ширѣ
матерія вовнина чорна зр. 6-50

Заслоны, покрывала, ковры.

Джутовъ занавѣсъ, найновѣйшій
взоры, цѣлѣ въ двухъ зр. 3-50

Джутовъ гарнитурѣ 2 покрывала
на лѣжка и 1 на стѣлѣ, найновѣ- зр. 6

Стебнованъ ковры рожевой до-
воль широкѣ и довѣи, зр. 3-50

Жакаръ, Манілія ков- зр. 3-50

Рипсовый гарнитурѣ 2 покрывала
на лѣжку и 1 на стѣлѣ, найновѣ- зр. 4-50

Простирала 1 штука зр. 1-50

Мужескіе предметы модий.

Мужескій сорочки зъ шифоу кре-
тову, оксфордъ, дуже зр. 1-20

Роботничій сорочки оксфордъ
модий, доброй яюскѣ, зр. 2.

Погачицъ зъ модного полотна сѣ-
роцѣи, за 3 шт. 1 а зр. 1-80

Нормальне бѣлье, системы Бѣра,
чисто вовниное для мужчинъ и дамъ
1 сорочка ар. 3-50, 1 по- зр. 1-50

Мужескій скарпетки на лѣто, бѣ-
лѣй въ краскахъ, пле- зр. 1-10

Шовковѣи, фіншовой скарпетки
втигаючи потѣ 12 зр. 1-20

Хустки до носа, 10 шт. обрубленѣ
зъ краскѣи въ краскахъ зр. 1-50

Шанпи полотняный зъ найлѣпшого
полотна бѣльнянскѣи для мужчинъ и хлопцѣи зр. 1-20

Дамскіе бѣлье.

Жѣтний сорочки, 6 штукѣ, зъ
модного полотна, зъ краскѣи въ
зубѣи ар. 3-25, 1афто- зр. 5

Нѣишій горестѣи зъ доброго шифоу,
зъ гарнымъ гафтомъ, три зр. 1-80

Занавѣсъ зъ оксфордъ, кретонѣ, вы-
сѣи полотна або шифоу, зр. 1-60

Слопнишъ для жѣнщинъ зъ руке,
сырого полотна, або шифоу, 3 зр. 2-50

Хустки на голову зъ
фолѣи найлѣ, взоры 6 шт. зр. 1-20

Панчошъ дамскѣи на лѣто, бѣлѣй
зъ краскѣи, 6 парѣи, зр. 1-50

Полотна и вебы.

1 штука = 29 лѣтѣи.

Домовѣе полотно, модѣи, 1 штука
(29 лѣтѣи) 1/4 ар. зр. 4-20

Веба Кінъ, лѣпша якъ полотно
найлѣпшій, взарѣи, 1 шт. зр. 5-80

Оксфордъ найлѣ, взоры, зр. 4-50

Шифоу на бѣче мужескѣи дамскѣи,
1 штука (30 лѣтѣи) зр. 4-50

Напѣфѣи на покрывала до постѣи
1 штука (30 лѣтѣи) зр. 5-20

Атласовый грядъ на покрывала,
1 шт. (30 лѣтѣи) зр. 5-50

ДРАМАТИЧНІЙ ТВОРЫ

ГРИГОРІЯ БОРАКОВСКОГО.

Цѣна 1-30 кр.

Дѣтѣи можна въ товариствѣ „Прогрѣтъ“.

СУКНА!

розсылае за готѣику або послѣдла-
ту по дуже дешевыхъ цѣнахъ и
лишь доброй родѣи:

3-10 М. на одягъ лишь зр. 3-30
3-10 " " " " зр. 4-60
3-10 " " " " зр. 6-80
3-10 " " " " зр. 12-
3-10 " " " " зр. 15-50
2-10 " " " " зр. 6-
2-10 " " " " зр. 9-
1-10 " " " " зр. 2-20 3-20
6-30 " " " " зр. 2-80

Tuchfabrikslager

E. Flusser in Brünn

Dominikanerplatz 8.

Взарѣи даромъ и оплатно.

3303 (18—18)

DORSCH

ДОСИ НЕПЕРЕВЫШЕНІЙ!

В. МААГЕРА

правдиво чищеный

ТРАНЪ ЗЪ ПЕЧѢНКИ

Вильгельмомъ Маагеромъ зъ Вѣднѣи.

Першими знаменитостями медицинскими розелѣджуваный и яко легкій до
стравленія, такожъ дѣтямъ именно поручаный и ординованый, яко найчи-
стѣйшій, найлѣпшій и за найприродѣйшій средство признане на недуги груд-
ей и легкихъ, золотуху, остуды, чиряки, выкиды нашкобнѣи, недуги
золотѣи, ослабленія и т. д.

Фляшка по 1 злр. въ моѣмъ складѣ фабричнѣи: Wien Neumarkt
Nr. 3., такожъ у всѣхъ антикахъ и торговлѣхъ корѣннихъ монархіи
бавстро-угорской. Тамже складъ приборѣи до перевезанія зъ гѣршнѣи межнарѣиной фѣ-
рики въ Шафгаузенъ.

У Львовѣ у пп.: Петра Миколѣи, Жигмонта Рукера, Якова Байзера, К. Кри-
жановского антикарѣи, Ст. Маркевича, К. Балабана куницѣи.

ИСИДОРЪ ВОЛЬ

ул. Сикетуска ч. 6 у Львовѣ.

Одинѣи и выключный для Галичины

СКЛАДЪ РОССІЙСКОГО ЧАЮ

3319 15—20

основанъ въ 1870 р.

Поручае правильно кож-
дого тыждня свѣжій
транспорты найлѣпшо-
го чаю зъ Москвы и
поручае его послѣ прило-
женю емоу цѣнникѣи.

Замовленія выповни-
ються совѣстно и скоро
такжѣи за послѣдлатою
оплакованье франко.

Особливу увагу
звертаея на 3 знаменитѣи
сорты К. и С. Попова.

ЦѢННИКЪ

	знам.	чорный	1/2 кгтр	зр. кр.
Кайсовъ	знам.	чорный	1/2 кгтр	1 60
Souchong	однѣиный	наилѣпшій	1/2 кгтр	2 —
Melange	караванный		1/2 кгтр	3 —
Fu-czu-Fu	н-рѣ I.		1/2 кгтр	3 00
	II.		1/2 кгтр	4 60
	III.		1/2 кгтр	6 —
К. и С. Поповъ	1 рб 601		1/2 кгтр	2 40
	2 " 50		1/2 кгтр	3 —
	3 " 75		1/2 кгтр	3 75
Высѣвки	однѣиный	prima	1/2 кгтр	1 60
	non plus ultra		1/2 кгтр	1 80
			1/2 кгтр	2 50

!!!Рѣшуче напѣмненье!!!

всѣхъ тыхъ, що не мають поліссы,

чи то щоби затягнути пензку, чи то щоби записати для своєї
родины (бо поліссы то само, що готовый грѣшъ), именно придатна
для задовженыхъ вѣстѣицѣи до домовъ и реальностей, бо при
случайной, нагодѣи смерти черезъ выплату забезпеченого капита-
лу оставшій одержати свою реальность безъ довѣи: для ново-
женѣицѣи важна, щоби безусловно забезпечити жену и дѣтей, вѣи-
и можна еи ужити за кавѣиу або депозитъ.

Поліссы на обезпеченье жита естъ у всѣхъ случаяхъ наипев-
нѣишимъ, наюощадѣишимъ и найлѣпшымъ капиталомъ, тому дѣиша
понадѣи есъ щаднѣи. Якъ и куда такую поліссу можна одержати
наилѣпшѣи и найдогѣишѣи, въ томъ подѣи найлѣпшѣи раду устно
або писемно подѣи дискрецією: **Assicuranz-Oberinspector
KLEIN, Wien, I., Franz Josefs Quai 29, II Stock,** дома одѣи
2 до 5 години. Принимаея обезпеченія ажъ до вѣику 66 лѣтъ.

ВОЙНА ЕВРОПЕЙСКА

найновѣйша гра товариска

продѣи ся въ перворядныхъ торговлѣхъ.

ЦѢНА 1 зр.

3327 19—?

Накладомъ В. Криштофовича въ Краковѣ.

На желанье примѣрники въ рускомъ языкѣ.

Случайность христиан-ского дѣла!

Неофітка, греко-кат. обряду, 30-
лѣтна, обзавѣдомлена зъ серпомъ,
голкою и кучею, глядае помѣ-
щенія въ священничѣи домѣ, въ
дворѣ, або въ селянскѣи домѣ,
по руски говорить поправно.
Близша вѣдомѣи въ Редакціи.

Рихтера Anker-Pain-Expeller

держитѣи вже по многихъ
родинѣхъ, тому зашпѣиный
лѣтъ домовый, тому зашпѣиный
есть его захвалювати. Однѣи
ту достѣиша примѣту лишь для
незавѣиныхъ сего давню выпро-
бованого средства, що An-
ker-Pain-Expeller уживаея зъ
наилѣпшимъ успѣхомъ, щоби
загладити и выгладити нати-
раченъи гостѣи, ревматизмъ,
ломанье въ членахъ, болѣи въ
кряжахъ, кольку въ боцѣ, болѣи
первои, болѣи зубѣи и т. п.
Сейдомовый лѣтъ и певно поможе
и дешевый (40 и 70 зр. за флаш-
ку). Лишь правдивый въ „Кот-
ловъ“! Всюды по антикахъ, го-
ловный складъ: Дра Рихтера, а-
нтика подѣи золотымъ лѣвомъ въ
3150 Прагѣ.

Наилѣпшій Берненскій сукна

поручае по цѣнахъ фабричныхъ

Feintuch-Fabrik

Siegel. Imhof

in Brünn.

На поряднѣи весняне або лѣтне
убранье мужескѣи

выстане 1 купонъ довготѣи 3-10
метр. с. в. 4 вѣдѣи. лѣтѣи.

1 купонъ коштуе

зр. 4-80 зъ звичайной

зр. 7-75 зъ доброй

зр. 10-50 зъ лѣпшѣи

зр. 12-40 зъ найлѣпшѣи

правдивѣи вовны овечѣи.

Одтакъ можна дѣтѣи въ вели-
комъ выборѣ: шовкомъ перет-
канъи камлѣи, сукна на ибер-
геры, пальмерстонъ и боа на
плащѣ зимовѣи, гунѣи для стрѣ-
лѣи и окомѣи, перувиные и
тоскингъ на убранья салонѣи,
приписанъи сукна для урядникѣи
дѣиши ся прати полотенецѣи для
мужчинъ и хлопцѣи, шиковъи ма-
3366 терѣи и т. п. 6-40

Ручитѣи ся за добрый товаръ и
докладну доставу.

Взарѣи даромъ и оплатно.

Перше найдешевше и неисолд-
нѣише

жерело закупна

Розсылае по оригинальныхъ цѣ-
нахъ фабричныхъ.

FILIP TICHŮ BRÜNN,

Krautmarkt 21. — Rathhausgasse 17.

Розсылка

за послѣдлатою.

По надѣлѣи напередъ належ-
ности розсылка оплатно.

Берненскій СУКНА

зъ перворядныхъ п. к. прив.
фабрикѣи.

1 решетка 3-10 метр. матерія
на одягъ доброй яюскѣи зр. 3-50

1 решетка 3-10 метр. матерія
ва одягъ лѣпшѣи яюскѣи зр. 5—

1 решетка 3-10 метр. матерія
на одягъ лѣпшѣи яюскѣи зр. 10-75

1 решетка 3-10 метр. чорного
сукна на сѣиловѣи, одягъ ар. 9—

1 решетка 2-10 метр. матерія
на ибергерѣи яюскѣи зр. 4-25

1 решетка 2-10 метр. матерія
на ибергерѣи яюскѣи зр. 8—

Матерія що перуть ся,
(подѣи гарантією)

1 решетка камлѣи въ най-
новѣйшѣи взарѣи зр. 3—

1 решетка полотенецѣи на
наитревалѣишій и найпри-
надѣишій одѣи 6-40 м. зр. 4—

Намѣтка-хустка

натѣи 9 пѣи довѣи зр. 1-50

чиста вовна 10 пѣи довѣи зр. 5—

цѣна чорна, зъ торѣи
шовковѣи (камѣи) хустка до жалѣи зр. 4-50

Матерія на дамскі

Надослане.

Д-ръ Стефанъ Феданъ

отворивъ

адвокатску канцелярію

У ЛЬВОВѢ

3357

подо ч. 3. пляцъ Капітульный (рогъ Ринку ч. 23)

4% облигаціи пропинаціи гал.
4% облигаціи угорскіи индѣмніз.
поручае до ликвидаци капиталовъ яко пер-
шорядный пиперы вартостный понизше
курсу дневног

АВГУСТЪ ШЕЛЛЕНБЕРГЪ
домъ банковый и контора вымѣны у Львовѣ.
Выдаваніе газеты збосованъ „Надѣя“.
Пренумерата рѣчна на провинцію зр. 1.80.

Всѣляки Листы заставни Товариства

кредитового земского

4 1/2 % Листы заставни Банку краєвого

4 1/2 % Позичку краєву

4% Облигаціи пропинаціи

Всѣляки облигаціи довгу державного

Зелѣзничий облигаціи першегства

Льосы державни и приватни

продае подъ найкористнѣйшими условиями

Сокаль & Лієнъ

3360 11—156 Домъ банковый и контора вымѣны у Львовѣ

Поручена зъ провинціи выговору сѣя одво-

ротною почтою безъ дочисленія провизіи.

НАДОСЛАНЕ.

Всѣхъ наукъ лѣкарскихъ

Д-ръ Тадей Плохоцкій

бдѣвши студіи практичѣи на клінікахъ проф.
Шавты и Гагофера въ Празѣ поселивъ сѣ
въ Бурштинь.

3—5

Розкладъ ѣзды на желѣзницѣхъ державныхъ.

важнѣйшій одъ 1 падолиста 1889.

Цѣбля львѣского годичника.

Одходить зъ Львова:

Въ напрямъ до Стрыя: 1) До Стрыя, Хирова, Стружа
Лавочного, Мункача, Буда-Пешту, Станиславова
и Гусятина поѣздъ особый о 5 год. 50 мин.
зъ рана. — 2) До Стрыя, Хирова и Сухи о 10 год.
20 м. передъ полудни. — 3) До Стрыя, Хирова, Сухи,
Лавочного, Мункача, Буда-Пешту, Станиславова
и Гусятина о 8 год. 45 мин. вечеромъ.

Въ напрямъ до Станиславова: 1) Поѣздъ поспѣшный до
Станиславова, Черновець, Сучавы, Ясѣя, Бука-
решту и Гусятина о 9 год. 16 мин. передъ по-
луднемъ. — 2) Поѣздъ особый до Станиславова,
Черновець, Ясѣя и Букарешту о 4 год. 25 мин.
по полудни. — 3) До Станиславова, Гусятина,
Черновець и Сучавы о 10 год. 13 мин. вечеромъ.

Въ напрямъ до Рава руской: 1) Поѣздъ мѣшанный до Белзца
и Сокала о 7 год. 43 мин. рано.

Приходятъ до Львова:

Въ напрямъ до Стрыя: 1) Поѣздъ особый зъ Буда
Пешту, Мункача, Лавочного, Сухи, Хирова и Стрыя,
о 8 год. 26 мин. рано. — 2) Поѣздъ особый зъ
Сухи, Хирова, Стрыя, Гусятина и Станиславова
о 3 год. 36 мин. рано. — 3) Зъ Буда Пешту, Мун-
кача, Лавочного, Стружа, Хирова, Стрыя, Гуся-
тина и Станиславова о 12 год. 8 мин. въ ночи.

Въ напрямъ до Станиславова: 1) Поѣздъ особый зъ
Сучавы, Черновець и Станиславова о 6 год. 55
мин. рано. — 2) Поѣздъ особый зъ Букарешту,
Ясѣя, Черновець, Гусятина и Станиславова о 2
год. по полудни. — 3) Поѣздъ поспѣшный зъ Бу-
карешту, Ясѣя, Черновець, Гусятина и Станисла-
вова о 8 год. 5 мин. вечеромъ.

Въ напрямъ зъ Рава руской: 1) Поѣздъ мѣшанный зъ
Сокала и Белзца о 5 год. 21 мин. по полудни.

Плакаты розкладу ѣзды на шляхахъ желѣзницѣ
державныхъ въ Галичинѣ одержати можна на кож-
дой стаціи по цѣнѣ 6 кр.

Рѣдка нагода

Задля перенесенія мого склада
одежды зъ улицъ Галицкой ч. 8 на
пляцъ Капітульный ч. 3. устроивъ
и выпродажу всѣхъ вещей одѣвъ
мужескихъ и дѣтскихъ, дутеръ по-
дорожныхъ и мѣстныхъ а такожъ
матерій новинныхъ на метры низше
цѣнъ кошту и надѣю сѣи що П. Т.
Публикности покористуеться въ тои
нагоды, щоби заосмотритись въ до-
брий а дешевый одѣгъ.

Выпродажа та лишь короткій
часть буде тревати.

Всѣляки замовленія выговору сѣя
якъ найскорѣе и старанно.

Давидъ Шварцвальдъ

у Львовѣ

ул. Галицка ч. 8.

ВъПреошвенного архіе-
пископа Исаака Исаковича
KAZANIA
о месѣ Pańskieј
ажѣ выйшли друкомъ.
Цѣна 3 зр. Замавляти
можно въ Друкарни наро-
двой В. Манецкого.
Львовъ улица Коперника
число 7. 3382

рочки, маншеты, коврички
калесаоны, скарпикки, хуст-
ки, краватки, шийки, ру-
кавички и т. п.
поручае найдешевше

ТОРГОВЛЯ

Братѣвъ Лянгерѣвъ

Львовѣ, Галицка ч. 16

Цѣнники на жаданье даромъ.

АНТ. ЩЕРБА

МУЖЕСКІЙ КРАВЕЦЪ

во Львовѣ, ул. Коперника ч. 10 або

ул. Шайхохъ ч. 1.

мае честь поручити Вч. П. Т. Публ-

ицѣи Веч. Духовенству свою одъ ро-

ку 1873 испишучу

РОБОТНЮ МУЖЕСКОИ ОДЕЖИ

посѣя наиповнѣйшомъ модѣ, зъ на-

лучшихъ товаровъ и по цѣнахъ якъ

найдешевшихъ, управляючи яко Ру-

сина о ласави взгляды Вч. П. Т.

Публикии Веч. Духовенства, поруча-

ея ласавому покровительству.

Всѣ ласави замовленія выко-

нующься въ найкоротѣйшій

часѣ.

2808 4—11

Въ палатѣ Вп. І. А. Бачевского.

РЕСТАВРАЦІЮ

зъ комфортамъ.

Пиво мартеве и лежанъ зъ бровару Лієнфелда и Сп'а
а такожъ у фляшкахъ.

— Кухня здорова и смачна. —

ВИНА ОРИГІНАЛЬНІЙ: Угорскій, Австрійскій и и-

ншій на мѣры и фляшки. 335 1—10

МЕДЫ: Янѣвскій и Тернопольскій.

Біляръ найповнѣйшомъ конетрукціи.

Льокла цѣлкомъ на ново устроеныи зъ комфоерто мѣ.

Услуга скорѣя, ретельна и привѣтлива.

Зъ поважаньемъ: САЛАМОНЪ РАЙХЪ.

Въ палатѣ Вп. І. А. Бачевского.

АНТОНЪ РОЗМАНІТЪ

КРАКОВЪ

ФАБРИКА ПАРОВА

Цикоріи, Сурогатѣвъ кавы и кавы фіговои

въ Раковцяхъ подѣ Краковомъ

Нагороджена двома срібными медалями заслуги ч. к. мі-

нистерства торговли и рѣличества.

Выговору сѣя зъ сырого продукту власной плантаціи

всѣхъ роды Цикоріи штучной и кавы, одзначаючи сѣя богат-

ствомъ частей поживныхъ, такожъ знаменитымъ смакомъ

и запахомъ.

Фабрика поручае передовсѣмъ:

Сурогатъ кавы въ коробкахъ (шуглядахъ).

Сурогатъ кавы въ склянкахъ.

Каву протову французку Розманита,

Цикорію краковскую горку. 3347 6—52

Каву фігову

Цикоріальну каву перлову (Новость).

Каву краковскую въ скринькахъ знаменитую.

Каву жолудчу

Поручаючи выробы мѣи фабрики, переплѣщаючи прикметами

всѣхъ сего рода заграничній продукты, надѣю сѣи, що нашъ Вп. Госпо-

динъ, котрій окружають все и всюду своєю принакомитію кравай

промыслъ, схотѣи и въ тогъ случаю подпомогати и розвощуно-

вати мѣи выробы.

Купувати можна у всѣхъ торговляхъ.

Поручася

ГОТЕЛЬ ВАРШАВСКІЙ
HOTEL WARSZAWSKIподо ч. 5. пляцъ Бернардинскій у Львовѣ
(коло ц. к. наместничества, уряду мытового и ивншихъ, біля ц. к.
генеральнои команды).

Готель мае 50 коннать на 40 чиселъ, подѣленныхъ по цѣнѣ одъ 60 кр.
зъ постелею ажъ до 3 ар. и добу. За побытъ на 7 днѣвъ опускаея
зъ цѣнѣ значный опустѣ. За пачетъ зѣбачно платитесь зъ постелею
и услугою одъ 12 зр., 15 зр., 18 зр., 21 зр. до 60 ар.

ТРАМВАЙ (кобна желѣзниця) веде ажъ до готелю Варшавского.

Реставрація дома по цѣнахъ якъ найумѣренѣйшихъ.

3281 19—20 Зъ поважаньемъ ЗАРЯДЪ.

Вѣдѣнскій Магазинъ „au Louvre“ у Львовѣ

Е. М. БЕРНФЕЛЬДЪ зъ Вѣднѣ, пл. Капітульный ч. 3.

Наибольшій складъ товаровъ у Львовѣ.

Сензационно дешевый стайл цѣны!

Наибольшій выборъ станиковъ три-
котныхъ, кожного рода по зр. 2.50,
3.20, 4, 5, 6, 8 до 12. До приг-
ного закупа поручае сѣи: 400 штукъ
кафтанниковъ трико-
товыхъ по зр. 3.50
и выше. Новості:
цѣвты, вахлѣры, у-
браны до волоси, ко-
ронки, ленты, мате-
риіи бабей, накидки
бабей до вступу.
Новості въ дам-
скихъ наделюкахъ
коронахъ, лентахъ,
цѣвцахъ, запасахъ,
хусточкахъ и пачькахъ. Великий выборъ ручныхъ ро-
ботъ и бѣлы для дамъ и дѣтей. Великий складъ нитныхъ
коронъ, мерзанныхъ вкладокъ для дамъ и дѣтского бѣлы.

Новості въ дѣтскихъ суконкахъ и запасахъ по 70 кр., 1.20, 1.80, 3.

до 4 ар. Добра нагода купна дои лишь выстане припасу.

50 штукъ стѣбнованныхъ шовково-атласовыхъ колдеръ въ рознѣхъ кра-

сахъ шуга 8.50, зъ атласового кашмиру 6.20, кошия одъ 1.95, 2.40 до 3 ар.

Всѣхъ шемпи-кошии обосторонній першої величины зр. 1.25, другої вели-

чины 2.60, наибольшой сорты 3.90 ар. Коцы фланелевы по зр. 2.20, 2.90, 3.50,

5, 6, 9 до 12 зр., дерка ар. 1.45, 1.80, 2.50, 4 до 6. Коцы до подорожьи и сѣ-

ней, имитация шкѣры тигра зр. 6.90, 8.50, 4 до 12.

Правдливый востокъ Тунисъ, фарианъ и портіеры (все по картѣ) зр. 3.75.

Марокко-фарианъ зр. 4.20, Требизонда-фарианъ зр. 4.75, Багдадъ-фарианъ зр.

4.50, Джутовы портіеры (2 половинны), 1 драпери, 1 амбраса, все равномъ зр.

1.75, въ дѣлѣшій родъ зр. 2.20 до 2.90, до того одновѣдній гаритуръ скла-

дующій сѣи зъ 2 капъ на хѣмъ и скартери зр. 4.40 до 6.50. Комплетный припа-

савый бѣлы серпанковъ фарианъ (Brüssel) на цѣлѣ бѣло зр. 1.90, 2.50, въ на-

дѣлѣшій родъ зр. 3.50 до 6. Великий саленовый коцы и дѣтскіи коцы зр.

4.10, 4.80, 6.50, 7.50; англійскій стрижень одъ зр. 8.60 и выше. Останки ход-

ника 8—12 метр. цѣлымъ останокъ 2 ар. до 4.50.

Одѣвъ коврѣвъ, коцѣвъ, колдеръ, ковриковъ и показовыхъ предметѣвъ

мѣститься на повѣ-поверсѣ. Экспедиція філіальна у Вѣднѣ при ул. Rothenthur-

strasse Nr. 37. Замовленія зъ провинціи за посѣлѣлатою або попереднимъ при-

сильшемъ грошей. Иллюстрованный цѣнники товаровъ высылаея на провинцію

даромъ и оплато.

2263

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Магазинъ „au Louvre“, пляцъ Капітульный у Львовѣ.

Складъ комісовый выробѣвъ ткацкихъ

вѣдрцевого варштату ткацкого

ВЪ ГЛИНЯНАХЪ

ВЪ ТОРГОВЛИ

ВАЛЕРІИ ВОЙЧИНСКОЙ

у Львовѣ, пляцъ Маріацкій ч. 10

поручае въ великомъ выборѣ

Полотна зъ доброй прѣжѣ, бѣлы гарно апретованъ на

сорочки, калесаоны, Пошевки и Простирала безъ шву, Дѣ-

мки бѣлы лѣны и пѣвъ зъ бѣловому, Бѣлые столове и Руш-

ники выкѣсны на варштатахъ системы „Іакарда“, Ху-

стины до носѣ, Стѣрки до кухнѣ, скла и пороку, Ходники,

Портіеры, Дрѣлѣхи на стѣры и матрацы, Мѣшки на збоже

безъ шву и шитѣ, такожъ грубой и мѣдой полотна на ма-

гльовники, стѣрки и т. п. 3344 10—10

Ц. к. придворна лѣярия звонѣвъ

П. ГІЛЬЦЕРА въ Винеръ-Найштадтѣ

поручае сѣи до замовленъ

звонѣвъ и гармонійныхъ

складѣвъ всякою величи-

ны и голосу. Гарантія за

певный голосъ кожного

звона, чистый гармонійный

акордъ складу и за на-

дѣлѣшій металл. Монтованъ

звонѣвъ головами зъ кова-

ного желѣза, черезъ що мо-

жна звонами дуже легко

звонѣти. Припорученія оповѣ-

няють сѣи якъ найскорѣе,

точно и дуже дешево при

наивыгоднѣйшихъ усло-

віяхъ заплаты.

Одзначаея: 1887 р.

золотой арестъ заслуги въ

коронѣ за новѣ заслуги дѣланъ Вистава вѣдѣнскій 1873 р., два медаль

за постунъ (І медаль заслуги) за складъ звонѣвъ для вѣдѣнскіи Votivkirche

Вистава промислова у Вѣднѣ 1880 р., „золотый медаль“. Вистава про-

мислова въ Будапѣст 1889 „почетный дипломъ“ и т. п., численій писемъ

призванъ.

Заложена 1888. Доставила 4710 звонѣвъ, 1,272,800 кильогр. ваги.

Зъ сего до Вѣднѣ для 32 цѣрквей 89 штукъ звонѣвъ 87,270 кильогр.

ваги разомъ и 2 звонѣи до годичниковъ для нового ратуша 3345 кил. ваги.

Гармонійный складъ до закритій зъ 4 звонѣками по 25 ар. и выше.

Гармонійный складъ до престолѣвъ зъ сильными и голосными

звѣночками, 3333 (4—12)

Зѣ альтаки: 1 складъ зъ 4 альта. по 14 ар., зъ 3 альта. по 11 ар.

Зѣ мѣлѣску: 1 складъ „4“ „10“ „3“ „8“

Проспекты и конторскы даромъ.

! НА ВЕСНУ!

Всѣяе насѣнье огородове, якъ та-
кожъ бураки, конюшину, травку
и проч. и насѣнье цѣвточне

поручае 3333 1—?

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

Иллюстрованный цѣнникъ посылаетъ сѣи на жаданье франко.

ТОВАРИСТВО ПОВОРОЗНИЧЕ

въ Радимнѣ

зарегістроване зъ норукою ограниченою и субвенціоноване

красивымъ выдѣломъ у Львовѣ

поручае свои

выробы поворозничий и сѣтнистий

такожъ

полсы до машинъ, гурты до выбиванъ възѣвъ, ходники на коридоры

и т. п. наипытѣишій кѣности, по цѣнахъ умѣренныхъ.

За-для повороту нашего стипендіста, высланого коштомъ

краєвого выдѣлу, зъ фабрикъ поворозничихъ въ Пехляриѣи и у

Вѣднѣ, зможемо прегарній а досѣи въ краю не выроблюваній пред-

меты поворозничій, а то: сѣти до ловѣвъ, на конѣи и санки, тор-

бины ловѣцкы, накрытія саленовы на столѣ, гамаки безъ гузѣвъ

и т. д. доставляти по цѣнахъ умѣренныхъ.

ОСТОРОГА!

Тому що до нашомъ вѣдомости дѣйшло одъ вѣлыми поважанныхъ

осѣбъ, мѣвъ-то гандлярѣи выробѣвъ поворозничихъ сумнѣивои вар-

тостѣи зъ Радимна, подшиваючи подъ нашу фирму, основали по

цѣбѣмъ краю торговлѣи зъ поворозничими выробами, подаючи П. Т.

Публикности лихъ товары зъ примѣшкою джугы и кѣлоча — то

остерѣгаемо кожного, що мы н

ДѢЛО

Выходитъ у Львовѣ два дня (кроме недѣль и рукописныхъ) о 5-ой годикъ по полудни. Литературный додатокъ „Библиотека найзнаменитѣйшихъ повѣстей“ выходитъ въ второкъ, а въ второкъ и пятницю на перемену разомъ съ Дѣломъ.

Предплату и нисераты принимаютъ: *Львовъ* Адм. истрація „Дѣло“ ул. Баторія 24, Центральное бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Леопольда 9. *Вѣдн* М. Дukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse, F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonnitz. *Насса* 8, M. Stern 1, Wollzeile 24, H. Schalek 1, Wollzeile 8. *Oppelk* 1, Stubenbastei 2. *Въ Франкфуртѣ* и Гамбургѣ М. Gausenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Дѣло“ и нисераты платитъ у Львовѣ.

Предплата на „Дѣло“ съ лігера, додаткомъ въ Астеріи: на Граничѣмъ:
а цѣлый рокъ . . . 18 ар. на цѣлый рокъ . . . 24 ар.
на пѣть рокъ . . . 9 ар. на пѣть рокъ . . . 12 ар.
на чверть рокъ . . . 4 ар. 50 пр. на чверть рокъ . . . 8 ар.
на пѣть рокъ . . . 1 ар. 50 пр.
у Львовѣ:
а цѣлый рокъ . . . 16 ар. на пѣть рокъ . . . 8 ар.
на чверть рокъ . . . 4 ар. на пѣть рокъ . . . 1 ар. 50 пр.
Редакція, Адм. истрація и Експедиція подъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи и нисераты лже на попередне застереженіе. — Редакція неопечатанъ вѣдн бѣхъ порте. Пособіе члену коштуе 8 ар. в. в.
Оголоженіа приймаються по цѣнѣ 6 ар. бѣхъ одноп стрѣчки печатомъ, въ рубр. „Надслѣдъ“ по 20 ар. в. в.
Подати членства по 10 ар. бѣхъ стрѣчки.

Посолъ Іосифъ Гурикъ передъ выборами.

На зборы выборцѣвъ, скликавъ посломъ Іосифомъ Гурикомъ на день 15 (27) лютого с. р. до Станіславава, чтобы выслухали справозданъ въ его дѣяльности въ соймѣ, прибуло 300 выборцѣвъ и делегатѣвъ громадскихъ, а то навѣтъ зъ дальшихъ повѣтовъ, зъ-подъ Сянтина (ч. Запаринювъ зъ Волочковецъ) Товмача, Монастирскѣ, Надворниа, Богородчанъ, Тысьменицѣ, Калуща. Прибуло такожъ до 20 священникѣвъ, и столько-жъ станіславѣвскихъ Русинѣвъ святекскихъ. Прибувшихъ не мѣгла помѣстити простора саяа рады повѣтовъ, то-жъ велика часть выборцѣвъ мусѣла зъ сѣней праслухувати ся справозданію в розправахъ. Середъ збитыхъ лавъ народу панувалъ настроій дуже поважній, а нисерелация и нисерелация, ставленъ выборцами были взбродѣвъ, навѣтъ зъ-подъ зглядомъ формы и добору выражень.

Около годины 1-ой повитавъ посолъ зъбраныхъ, а кри. о. Антоній Сружанскій зъ Ямницѣ, яко председатель, покликавши двоухъ секретарѣвъ и представивши зборамъ правительствѣ комісаря, удѣлявъ слово послови.

Посолъ промовивъ:
„Словняючи свѣдѣ обавляю, заприснѣ я васъ нѣвъ, Влов. панове выборцѣ, чтобы здати вамъ справу зъ своєю посольскою дѣяльностью въ соймѣ, а такожъ чтобы сѣбно зъ вами порадити, якъ заступати васъ на будущее. Хочу розповѣсти вамъ, якъ я заступаю справы вашѣ, якъ заступаю въ рускій послы въ члѣстѣ 16-охъ, якъ заступаю селянскій справы 3 мазурскѣ послы-селяне, а якъ тѣ послы, котры были выбраны не зъ волѣ народу, але при помощи бучныхъ трактатѣвъ, при помощи гроша и подъ напоромъ власти.

„Колѣ маю говорити о соймѣ, то напередъ мушу пояснити: що есть соймъ и якъ справы до него належать.
„Соймъ складаетъ зъ 151 пословъ. Зъ межъ нѣвъ есть выбранныхъ 141, а 10-й зъ покликанъ уставою. Зъ межъ 141 выбранныхъ пословъ маю заступати: 60-ти пословъ 44, места и коморы торговельны 23, а мѣшай пословъ, зъ куріи селянскихъ громадъ 74 пословъ. Однакожъ при остальныхъ выборахъ вышло зъ куріи селянскихъ зъ 48 члѣстѣ рускѣхъ повѣтовъ лѣше 16 Русинѣвъ-пословъ (Голосы: Сумно!), зъ 26 мѣшаныхъ и чисто мазурскѣхъ повѣтовъ лѣше 3 Мазурѣвъ-пословъ, а зъ повѣту теребовельского выбранный посолъ Полякъ д-ръ Ольгинскій додержавъ даного своимъ русскимъ выборцамъ слова, бо голосувавъ за вѣдн зъ нами (Голосы: Славно!). Решту мандатѣвъ держатъ послы належачи до нѣшихъ курій, и вже для того не заступають оны справы селянскихъ такъ, якъ заступати повинни. Зъ причины, що соймъ краевый збирае ся звычайно лѣше разъ въ роцѣ, то справы краевыми завѣдує окремій урядъ — выдѣлъ краевый. Той же складаетъ зъ 6 по-

словъ соймовыхъ, котрыхъ выбирае соймъ, а начальникомъ есть маршалокъ краевый.
„Русины маю въ выдѣлѣ краевомъ лѣше одного заступника д-ра Даміана Савчака, посла подгасцкого, и то не зъ доброй волѣ бѣльшости соймовой, але зъ волѣ власти державной.“

Дальше пояснивъ посолъ, якъ справы до сойму належать, якъ суть для тыхъ справъ комісія соймовой, якъ усь справы напередъ въ комісіяхъ а потому ажъ въ соймѣ идуть подъ наряду.

„Щобы — мовавъ посолъ — належыто справы подтирати, позавязували ся межъ послами такъ званіи клубы. Такожъ рускій послы, зѣбавши ся до Львова ще 9 жовтня 1889 р., зѣбрали ся въ саяа „Народного Дому“ на наряду. Тамъ повитавъ ихъ п. Юліанъ Романчукъ, посолъ калускій, красною промовою и възвѣвъ до завязанія „клубу рускѣхъ пословъ“. Се стало ся и выбрано п. Юліана Романчука головою, д-ра Антоновича заступникомъ, д-ра Окушевского, посла воломынского секретаремъ, а всѣ рускій послы постановили совѣстно и крѣпко боронити справы руского народу, ходити на всѣ засѣданія клубу, спѣльно обговарювати всѣхъ справы, ставити въ соймѣ внесенія и резолюціи лѣше такъ, на котры нѣмъ клубъ напередъ згодитъ ся. И додержали рускій послы даного слова подъ проводомъ председателя, лѣшимъ смѣло повелѣчатъ ся можемо, и вытравали въ праці ажъ до конця сесіи. А на доказъ правды вычислю вамъ ихъ праці:

„Уже на першѣмъ засѣданію сойму 10 жовтня 1889, когда рускій послы побачали, що на порядку дневномъ нема пекучою справы голоду, що грозивъ великою небезпечностью для нашего краю а особливо для селянства зъ причины неурожаю, посухи, мышей и выдѣлу рѣкъ, поставили рускій послы черезъ мене наглаго жаданіе, чтобы соймъ зарѣвъ на першѣмъ засѣданію взявъ подъ наряду способы зараженія тому лиху, а именю чтобы выбрало окремую комісію зъ 15 пословъ, котра бы займала ся выключно сею справою. Въ мой промовѣ повливалъ ся я на то, что найяснѣе монархъ самъ признавъ потребу скорой помощи, жертвувавша для потерѣвшихъ бѣдъ выдѣлу рѣкъ въ Галичинѣ 3000 ар. зъ власной скарбонѣ, а такожъ приказавъ зъ фондѣвъ державныхъ выдѣлати 600.000 золотыхъ на безпроцентную позичку а 300.000 ар. на беззаворотну заповому для потерѣвшихъ шкоду. Зъ той щедрой даръ прошу поднести на честь наймилосердѣвѣшого нашего монарха три разы окликъ: Многая лѣта! (Гулы оклики.) Однажъ бѣльшость соймова, зложена зъ властительствѣ бѣльшихъ пословъ, ухвалила доложити справу голодую на бѣльшѣе, законючыя тѣмъ, мовѣ бы то въ краю нашомъ не прозвѣвъ голодъ, бо, якъ казали, барабѣль есть у нѣхъ богато, а станъ селянъ въ Галичинѣ не есть такъ сумный, якъ я его представляю. (Шумъ въ саяа.) Ажъ якъ посылали ся зѣ всѣхъ

сторонъ краю петиціи, тогдѣ зачали декотры зъ нѣхъ признавати, что все, чтого доматили ся рускій послы въ мѣшѣхъ жаданію, була часта и истинна правда. (Голосы: Правда!) Жаданія мой были такъ: Перше: чтобы для потерѣвшихъ одисати податки зъ роковъ 1889 и 1890 и адержати екзекуціи податковой. Хоть ц. к. комісаръ правительства заявивъ, что жаданіе то есть справедливѣе, не чути досѣ ані о одписаню тѣхъ податковъ, ані о адержаніи екзекуціи. Друге жаданіе мое, чтобы потерѣвшихъ дати беззаворотну заповому, и третѣе, чтобы дати безпроцентную позичку на пашу и засѣвы, — ухваливъ соймъ, а то 100.000 ар. зъ фондѣвъ краевыхъ на заповому, а 200.000 ар. яко позичку на пашу и засѣвы; однажъ тѣ сумы суть надто дробны супротивъ загально недостатъ. Такожъ ухваливъ соймъ четвѣртое жаданіе мое, чтобы выдѣлъ краевый отворѣвъ фабрики на дорогахъ краевыхъ, повѣтовыхъ и державныхъ, а такожъ при регуляціи рѣкъ и сушенію грунтѣвъ, и чтобы тѣ работы поручувати лѣше самымъ громадамъ безпосередно, а такъ само и пятѣе, чтобы соймъ выдѣлавъ у правительства для селянъ сыровицѣ и соймъ камѣнну для худобы, хотѣй, якъ зъ часопсей знаете, надходить тои сыровицѣ и соли надто мало.

„И что-до способа роздѣлюваня заповомъ и позичкѣхъ доматили ся рускій послы, чтобы се дѣяло ся черезъ комітеты громадскій при участіи священника, начальника и одного члена зъ громадъ, а такожъ, чтобы въ комітетѣхъ повѣтовомъ были одѣнь селянны, мужъ доврѣя. Однажъ бѣльшость соймова не доустала татон ухвалы, бо, якъ говорила, удѣлъ такого селянского мужа доврѣя подкопавъ бы повѣту старосты и маршалка. (Голосы: Сумно!) И дѣйствію суть повѣты, де заповомъ и позички надужито до цѣлей аітаціонныхъ.“

Дальше пояснивъ посолъ, что окрѣмъ згаданой сумы 600.000 на безпроцентной позички, за котру край принявъ поруку, и 300.000 ар. на беззаворотній заповомъ, ухваливъ соймъ 300.000 ар., а то 200.000 ар. на безпроцентной позички, а 100.000 на беззаворотну заповому, что чинятъ загально суму 1,200,000 ар.

Зъ того — мовавъ посолъ дальше — предѣлено на повѣтъ станіславѣвскій 11,000 ар. в. а. Станіславѣвскій выдѣлъ повѣтовій признавѣвъ 8,000 ар. на беззаворотній заповомъ и на работы публичны а 3,000 ар. на позички, котры роздѣл. п. старосты; крѣмъ того припало на нашъ повѣтъ 300 сотнарѣвъ соли для худбы. Жаль тѣлько, что тога помѣчь, якъ зъ рѣзныхъ сторонъ приходять вѣсти, не достаетъ тѣмъ, что дѣйствію ен потребуе! [На призывъ въ Вовчинѣхъ достали позичку по 20 ар.: вѣтъ Ілько Кулинскій, старшій братъ Федѣ Ватвичѣй, присяжанный Гринѣ Храбатовѣ и писарь Петро Выхованецъ, самъ найзаможнѣйшій господарѣ, а при тѣмъ голосній поплечникъ людей, що верховодѣвъ въ повѣтъ.]

Дальше выкладалъ посолъ, якъ при справѣ-дужувано выборѣвъ рускій послы выказували

всѣ надужиты властей и злочинства людей приватныхъ, — але все было надармо, бо бѣльшость соймова позавѣрджувала всѣ выборы.

Пояснивши сѣ справы, вычисливъ бесѣдникъ внесенія рускѣхъ пословъ, а то:

1. Внесеніе пос. Романчука, чтобы заложити въ полуднево-всѣдѣй части нашего краю одну руску гимназію въ Бучачи або въ Чортковѣ, а такожъ одну руску учительску семинарію, бо на 1492 школъ народныхъ польскихъ есть 5 семинарій учительскихъ чисто польскихъ а 4 мѣшанъ, и лѣше въ тѣхъ мѣшаныхъ, де менше годнѣвъ признано на рускѣй выкладѣ, выховуюгъ ся учительѣ до авѣжъ 1700 рускѣхъ школъ народныхъ. Такожъ доматѣвъ ся пос. Романчукъ побѣльшѣе годнѣвъ на науку руского языка, однажъ и сѣхъ невеликажъ жаданъ Русинѣвъ соймъ не ухваливъ.

2. Внесеніе посла о. Свѣтиского, чтобы выплатити авѣжну тѣмъ громадамъ, котры переробили шарварокъ конкуренційный на дорогахъ краевыхъ ще передъ рокомъ 1868 — передавъ соймъ выдѣловъ краевому, чтобы розсѣдѣвъ ся справу.

Дальше пояснивъ бесѣдникъ шѣсть внесеніе посла Телишевского, а то:

3. О внесеніе оплаты за доручуванье ухвалѣ судовыхъ, — и соймъ ухваливъ старати ся, абы зменшено сѣ оплаты зъ 17 1/2 ар. на 10 ар.

4. Чтобы правыборы переводила „зверха“ въ громадскѣ а не самѣ вѣтъ, якъ досѣ хибно уставу прикладано, — але справы сѣи соймъ ше не порѣшавъ.

5. О выдѣленіе поучения для екзекуторѣвъ податковыхъ, котры при грабежахъ забирають, что видѣтъ, — такожъ ся справа лишила ся нерѣшеною.

6. Чтобы выдано новый законъ о наложитостяхъ скарбовыхъ.

7. Чтобы въ справѣхъ табулярныхъ завѣдено устѣй подана.

8. Чтобы ссадщины, котры не перевыскають сумы 500 ар., были вѣдн бѣдъ оплатѣ скарбовыхъ.

9. Внесеніе д-ра Окушевского о подвысѣненіе громадамъ заплаты за подводы (форшпаны) зъ 5 ар. на 12 ар. за кождый вѣлометр. (Голосы: Славно!)

10. Внесеніе д-ра Савчака о змѣну уставы о хоробахъ худобы.

Справы бѣдъ 4-ой до 10-ой соймъ одложивъ на рѣбѣ сѣдѣющей.

11. Внесеніе мазурского посла Крамарчикѣ, чтобы заложити краевый закладъ асекураціонній при выдѣлѣ краевомъ и чтобы преміи асекураціонній разомъ зъ податками стягати — одиснула бѣльшость для того, что въ такѣмъ разѣ потерѣлы бы теперѣшній приватный товариства асекураціонній. Огже бѣльшость соймова для користи приватныхъ особѣвъ пожертвовала добро загально. (Голосы: Сумно!) Зъ тои самон причины одиснувъ соймъ такожѣ:

12. Внесеніе выдѣлу краевому, чтобы то-

8)

Годинникъ.

Оповѣданіе И. С. Тургенева.

XXI.

„И справдѣ — думавъ я собѣ, идучи до Латкиныхъ — чому то я не замѣтивъ Рансы? Де она могла подѣтись? Прѣднѣ она повинна была видѣтъ...“

И въ одѣнь магъ я пригадавъ собѣ: въ той самой хвилѣ, когда Давидъ падалъ, завѣвавъ мѣнѣ въ ухахъ страшный, переймающій крикъ... То певне она закрывала.. Але чому я не бачивъ ен побѣдѣше?

Передъ домикомъ, де мешкавъ Латкины, простиралось путое мѣсце, щось нѣбѣ подѣвѣра, заросле крошкиво, огорожене розвалеными плотомъ. Я лѣдѣи перелѣвъ черезъ той плѣтъ (нѣ ворѣтъ, нѣ сѣрти нѣгде не было) а тутъ шимѣ очамъ представилъ ся ось якій видѣ. На послѣдѣмъ ступенѣ ганку, передъ домикомъ, сидѣла Ранса, оперши лѣтъ на колынахъ а подпорокѣю на скрещеніи пальцѣвъ рукъ, и нерухома дѣлалась оперѣдъ себе; побѣчь неи стояла нѣмѣ сестричка и найспокойнѣйше помахувала батѣжкомъ, а передъ ганкомъ, звернувши до мене плѣчима, въ подергѣи и переапошенѣи камізелѣцѣ, въ штанахъ и патникахъ, рухавчи лѣтъми и выгнаючи, вивавъ ся на одѣлѣ мѣсци та подсажувавъ старшій Латкины. Почувши мой крикъ, бѣн нагле обернувъ ся, прикучнувъ до земли, а бѣдѣвъ подскокѣвъ до мене и почавъ дрожжачимъ голосомъ дуже скоро щось говорити зъ неустаннимъ своимъ „чу-чу-чу“. Я остоявѣвъ. Давно я его не бачивъ и певне не познавъ бы зго, якъ бы стрѣтивъ денѣдъ. Тѣе неморщѣе, беззубѣ, червоне лице, тѣи круглы, мутныи очи, наѣженный косками свѣтлыи, тѣи подскока, та бесѣда недорѣчна... що се таке? Що за немудра сѣла знушавъ надъ тѣмъ сотворѣнемъ? Що се за „танецъ смерти“?

„Чу-чу-чу, — лѣнетавъ бѣтъ, не переставай кривити, — ось она, Василевна, что

ино, чу-чу, увидѣла... Чувшь! кор.рытомъ по лаху (бѣн ударивъ себе рукою по головѣ) и сидѣти оттакъ-о лопатю, и коса, коса, такъ якъ Андришко, коса Василевна! (бѣн певно хотѣвъ сказати: нѣмѣ.) Чу! коса ты моя Василевна! Ось якъ то теперь мой лодѣи.. Натѣште ся православныи! Тѣлько у мене и есть тѣхъ двѣ лодѣи! А?

Латкины очевидно самѣ познававъ, что говорить не те, что хоче, и страшене сѣдувавъ ся, чтобы вывѣснѣи мѣнѣ, о что рѣвъ вѣде. Ранса, якъ здавалось, цѣлкомъ не чула, что говорила батѣю, а ен сестричка дальша помахувала батѣжкомъ.

— Прощай, брялянтѣицу, прощай, прощай! — повторѣвъ Латкины вѣдѣла разѣвъ зъ низкими поклонами, якъ бы зъ великою радості, что натравѣвъ наконецъ на властѣе слово.

Мѣнѣ въ головѣ крутилось.

— Що се все значить? — запытавъ я якусь старуху, что выглядала вѣдѣ бѣно.

— Та шо, батечку мой, — бѣдѣвала она, — кажуть, что якійсь тамъ чоловікъ ставъ топтити, а она се видѣла. Ну, перелякалась, чи шо, та якъ вернула до дому, якъ сѣла отутъ на ганку, такъ и сидѣтъ, якъ камѣнь, хочъ говори ты до неи, хочъ не говори. Знать я ен такожѣ бутѣ безъ языка. Ахъ, Боже ты мой!

— Прощай, прощай! — повторѣвъ Латкины усе зъ тѣми самымъ поклонами.

Я побѣдѣшѣвъ до Рансы и ставъ прямо противъ нег.

— Рансочко — крикнувъ я, — що зъ тобою?

Не бѣдѣвала нѣчтого, навѣтъ не глянула на мене. Лице ен не побѣдѣло, не змѣнялось, тѣлько стало якесь камѣни, и выравъ на немъ тавѣи.. якъ бы ось-ось мала заснути.

— Коса она, коса, — теленѣвъ Латкины свое мѣнѣ надъ ухомъ.

Я взявъ Рансу за руку.

— Давидъ жѣн, — крикнувъ я ще голоснѣйше, якъ передъ тѣмъ, — жѣн я здоровъ, жѣн Давидъ, чувшь? Его добули зъ воды, бѣн

теперь дома и казавъ тобѣ повѣсти, что завтра самъ приѣде до тебе.. Онь жѣн!

Ранса, якось мѣнь-бы зъ трудомъ звернула очи на мене, клѣнула нѣмѣи вѣдѣла рабѣвъ, усе ширше и ширше ихъ отвѣраючи, бѣдѣвъ схватѣла голову трохи на бѣкъ, уста ен роззявились.. Повѣдѣло, повною грудью потягнула въ себе воздуха, скривилась, якъ бы зъ великого болю, и вымѣвавши зъ великою натугою: „Да.. Да.. жи.. живыи..“ зѣрвалась и полетѣла якъ стрѣла.

— Куда? — закрикала я.

Не бѣдѣвала, но охкаючи и затачучи, бѣдѣла дальше черезъ заросле подѣвѣра.

Я, разумѣвъ ся, пустился за нею, а по-за мною побѣдѣвъ ен старѣи и дѣтиначѣи плачь Латкины в глухо-нѣмѣи..

Ранса мчалась просто до насъ.

„Якѣи же то дѣнь невѣчайный!“ — подумавъ я собѣ, стараючи не остави ся одѣдѣвъ за черною спѣдѣнцѣю..

XXII.

Ранса перелѣтѣла мимо Василья, тѣтѣи, а навѣтъ Тракивѣицѣи, что такожѣ не воспѣвъ ен затримати, и впала прямо до комнаты, де лежалъ Давидъ, та кинулась ему просто до грудѣи.

— Охъ.. охъ.. Да.. видѣчу! — зазѣвѣвъ ен голосъ зъ-подъ розкиненного волосѣ, — охъ!

Давидъ сильно замахнувъ руками, обнявъ Рансу и притянувъ ся до неи головою.

— Прости мѣнѣ, серденько! — давъ ся чути его голосъ.

И обоа немѣвъ замерли зъ радості.

— Та что жѣ ты пѣйшла до дому, Рансо? чому не осталась? — говоривъ я до неи.. Она все ще не побѣдѣвала головою. Ты бы була побачала, что его вырагувала..

— Ахъ, не знаю! не знаю! Не пытай! Не знаю, не тѣмю, якъ я вернула до дому. Памятаю лѣше: бацу Давида въ водѣ.. щось мовѣ ударило мене.. А что дальше было..

— Ударило, — повторивъ Давидъ и мы всѣ трѣи наразѣвъ весело засмѣялись.

Дуже намъ було любѣ.

— До что-жѣ се вѣдѣи доведе! — загремѣвъ за нами грозный голосъ моего батѣи. Онъ стоялъ на порѣвъ. — Чи буде конецъ тѣмъ дурницѣмъ, чи нѣ? Де се мы живѣи? Въ російскѣмъ государствѣ, чи въ французскѣи республикѣ?

Онъ приступивъ ближе.

— До Франціи рушай, кто хоче бунтовати и чвары выправляти! А ты — якъ смѣла сѣды заходѣти? — звернувъ ся до Рансы, что тѣхѣ поднеслась и повернувшись до него лицѣмъ. Бѣдѣла дѣвчина видимо засоромилась, але не переставала усмѣхатись якимъсь ласкавымъ, шасливымъ усмѣхомъ. — Дѣчка моего смертельного врага! Якъ ты важна? И ще обѣдѣи ся задумала! Вѣнъ сѣи часѣ! а нѣ, то..

— Дядьку, — бѣдѣвавъ ся Давидъ и сѣвъ на постѣли. — Не кривдѣтъ Рансы. Она пѣйде собѣ.. тѣлько вы ен не кривдѣтъ.

— А ты что мѣнѣ за вѣдѣи? Я ен не кривдѣчу, не кривдѣчу! а просто прочъ гоно! Я тебе ще самого до отвѣчалности истягу. Чужу власнѣе затрѣтивъ, побѣдѣвъ руку на власне житѣ, на стрѣты наразѣвъ.

— На якѣи стрѣты? — перебивъ Давидъ.

— На якѣи? Одежу зиничивъ — а чи се не коштуе нѣчтого? — Прѣднѣ мусѣвъ-емъ дати на горѣвъ людамъ, что тебе принесли.

Цѣльнѣ домъ перелякавъ, та ще горѣвъжѣ ся!

А коли ся дѣвка, забувши соромъ и честь..

Давидъ кинувъ ся зъ постѣли.

— Не оскорбляйте ен, кажу вамъ!

— Мовчи!

— Не смѣйте вы ен..

— Мовчи!

— Не смѣйте оскорбляти мою наречену!

— закричавъ Давидъ, мовѣ шасливый — мою будущу жѣнку!

— Наречену! — повторивъ батѣю и вытрѣщивъ очи. — Наречену! Жѣнку! Хо, хо, хо!.. (Ха, ха, ха!) — дахъа почути и тѣтъа за дверми.) А вѣдѣко-жѣ тобѣ лѣтъ? Ты жѣдѣвъ бѣвъ року жѣн, моломо пѣдѣвъ носомъ не обѣдѣвъ, а вже о женатѣбѣ думѣ! Та я тебе!.. та ты мѣнѣ!..

сувати за законом о відписанню галицького довгу індемнізаційного.

Коло польське ухвалило на послідній засіданні прийняти без змін угоду держави зь зельзвницею Кароля Людвика в справі будови другого шляху. На місці Гаванера вибрано до комісії бюджетової Черкавського а до комісії військової Пінинського.

До Dielen, Polsk-ого дворянств в Вднн, що рад державній має бути предложений проєкт закону о удріленю дальшої помочи для потерпівших од неурожаю в Галиччї в сумі 800.000 ар. З суми тої має бути 600.000 ар. роздленых яко безпроцентова позычка а 200.000 яко беззворотна запомога.

Димісія французького міністра дль внутршних Констанса зробила в цйлій Франції ба навть і в цйлій Европї велику сензацію і стала ся навть предметом інтерпеляції в парламенті. Що було причиною димісії Констанса, доси ще на певно незнати, але здає ся що такі его опозиції щодо участі Франції в берлинській конференції робітничой. На вчерашньому засіданні палати послів поставив пос. Дрейфіс інтерпеляцію до правительства в справі димісії Констанса і зажадав поясненя причин сего димісії. Тіра рь одповів насамперед, що він готов дати оди ввід в палату ухвалила одтак розпочати дискусію над сєю справою. Дрейфіс поставив отже свою інтерпеляцію а Тіра рь заявив тогди, що межи Констансом а прочими міністрами не було ніякого непорозуміння. Що до політичного програми, то він стоить завжди на становищі своїх давншних заявлен. Як тогди таке і навть бажає він передовсім ополученя всіх республіканців, усуненя всяких спорів і згладжув трудів надь реформами, котрі зможуть довести до скваления республіки. Одтак висловив Тіра рь ті реформи бюджетові, які первішн тепершніми кабінетом. К ли Дрейфіс заявив, що було бы похабно брати участь в берлинській конференції, старав ся Тіра рь довести, що цйлій кабінет руководить ся лиш патриотизмом і заявив, що правительство не збїде ані на волост зь дороги честної республіканської політики та просив, щоб палата ясно і рішучо заявила своє довірє для кабінету.

Ходить чутка, що нїмецькій цїсарь має незадовоо виїхати на великій лоді до Росії. Одноєнны межи дворами берлинським а пєтербургским мають бути дуже добрі і дружні.

В справі берлинської конференції робітничой оголосила урядова газета берлинська такий комунікат:

„На найвишій приказ мають амбасадори в Лондоні, Парижі, Рамі в Вдні і послы, в Берлі, Бруксели, Гази, Копенгазі і Штутгольмі запросити тамошній правительств на конференцію в справі управління роботи в промисловых заводах і в опальных. Письма доручені дотичным міністрам дль заграничных звучать: Цїсарь предлагає, щоб скликати збори репрезентантів правительств, котрі интересуют ся тым, щоб поправити долю робітників в фабриках і копальных. та щоб она нарадилася на дль справах міжнародного значеня, котрі мїстять ся в програмі. Позаяк ті справи суть без політичного значеня, то можна их піддати поки що під наряди факowych людей. Щоб улегшити одкрытє і дальшій хід конференції, приказало цїсарє правительство выготувити програму, котра мїстит вь собі слдуючі головні точки:

визначити, що навть не погорджав а просто гдыв ся ним, — превібляло есо... та і розлука зь Давидом не була для него ніяким горем. Мене, розумьсь, тога розлука зовсім збила з пантелику, і просто став свотку зь першого дня, стратив усяку підпору в житю і вську охоту до життя.

Дядько виїхав в забрав зь собою не лиш Давида, але, на велике диво і навть обуренє цйлій нашої улиць, також Рансу і єї сестрачку... Коли тїгва обь ємь довдалася, зараз проважала его Турком и называла так уже до кінця свого життя.

А я остав ся сам, сам оден... Но рїч не о мені...

XXV.

Ось уже і конець моєї історії зь годанником. Що вам ще сказати? Вь пять лїт обїсая Давид оженяв ся зь своєю Чорнобукою а вь 1812 році, вь чині поручника артилерії, погіб славною смертю вь передній бороданської битви вь обриві ше-вардинскон редуты.

Зь тої пори багато воды ушлыло і багато було вь мене рбных годаньяків. Я прийшов вьзиди до такого люксу, що купив собі навть правдивого брегета зь стрількою секундовою, зь датами днів вь місяці. Але вь тайній шифрадї мого столїка крыє ся старосвітскій годанник зь рожею на цїферблаті, і я его купив зь жиди-розношкя за-для его незвычайної подобиности до того годанника, що мені колись подарував хрестиний батько. Од часу до часу, коли я на самоті і не сподїваюсь ніякого гостя, выймаю его остожно та оглядаю, пригадую собі молоді свої лїта і товариша тых лїт, що не вернуть ніколи.

Зь великоруського переклав Т. Б.-ка.

I. Управління роботи вь копальных: 1) Чи треба зазакати роботу вь сподї: а) дїтем до означеного вїку; б) особам женського пола? — 2) Чи вь копальных, вь котрых робота єсть озолучена зь особливою небезпечностю для здоровья, треба обмежити част копая шхты? 3) Чи можна вь загальнім интересі піддати роботу вь копальных вугля під міжнародне управління, щоб тым способом забезпечити правильність добування вугля?

II. Управління недільної роботи: 1) Чи роботу вь неділь треба зазакати зь застереженьем случавь потреби? На случай такого заказу якї треба поробити винимки? 3) Чи винимки треба поробити вь дорож міжнародног умов, чи законом вь дорож розпоряджена?

III. Управління роботи дїтей: 1) Чи треба дїтей аж до певного вїку зовсім виключити од промислових работ? 2) Як треба означити вїк, аж до котрого мають бути дїти виключені, чи однаково для всіх галузей промислу чи нї? 3) Як обмеженя часу роботи и способу занятя треба застеретти для дїтей принужденых до промислових работ?

IV. „Управління роботи молодых людей: 1) Чи промислову роботу молодых людей, котрі переступили дитинчій вїк треба обмежити? 2) Аж до якого вїку має то обмеженє тревати? 3) Як обмеженя треба приписати? 4) Чи для подивок галузей промисловых треба застеретти змїны вь загальных постановках?

V. Управління роботи особь женського пола: 1) Чи роботу замужен женщины треба обмежити на день чи на нїч? 2) Чи вь промисловій работі всіх особь женського пола (жїнок и дївчат) треба поробити деякі обмеженя? 3) Як обмеженя поручають ся вь такому случаю? Чи для подивок галузей промислу треба поробити деякі змїны вь загальных постановках и для котрых?

VI. Выкананє умовленых постанов: 1) Чи мають бути ухвалені постановы що до выкананя маючих ухвалити ся приписов и що до их допальнованя? 2) Чи мають відбувати ся частіше конференції репрезентантів державь беручих участь вь тепершній конференції и яка задача має имь предложити ся.

О місія чорногорского міністра Вукочича вь Константинополі говорити, що треба було великих старань котрі — як здає ся — підпірали також російське посольство, щоб выробити для Вукочича аудієнцію у султана. Говорять, що цїлєю місїя Вукочича було порозумїти ся що до управління рїки Бояны, але тому нїхто зь самого початку не вїрвав и тепер по аудієнції у султана вїрати не хоче. Вь політичань кругах турецкого столиці суть того переконаня, що Вукочич прїїхав до Константинополя головн дятого, щоб там вызондовати гадку о заповзденїм вже царьдї чорногорского князя до Константинополя. Вь такой самій цїли перебував Вукочич и вь Блграді та мав князєв здати справу зь того якій вїтер вїв вь Сербію. Годь зазакати князєв чорногорскому, щоб он не привязав до Константинополя, але коли вь Цетинї жють на думцї сполучати зь сєю подорожею якїсь політичній цїли, то — так бодай думають вь Константинополі — лїди то удасть ся, хочь виглядає так, якь коли-бь Росія зажадала одь Болгарія сїлати довгу окупацийного хотїла тым пригадати ся и Туреччині та сполучати Порту, щоб она була приступнїшою для заходів князя чорногорского. А заходы ті не мають чь иншого на цїли, якь лиш то, щоб кн. Николай добив ся ролї проводира вь балканських державах. Загально припускають, що кн. Чорногорскій скористав єї своєю подорожею до Константинополя и загостав також до Атиє, щоб там дїлати вь дусї своїх планів, котрі дуже ревно підпірає російскій посол вь Атиях, Ону.

НОВИНКИ.

— Акція ратунок. Вь педїлю 2 н. ст. марта відбула ся вь намістництвї спільна конференція одпоручників видїлу краєвого вь справі удрїленя дальших підпомог для селян вь повїтах, де неврожай зь минушого року нанїс найбільшї шкоды. Рїшено высигнувати 35.000 ар. на беззворотній підпомогі и 73.500 ар. на безпроцентній позички. Именно признано підпомогі для повїтїв: борщівського 6000 ар., буцацького 3000 ар., чортківського 6000 ар., городенського 5000 ар., калушского 5000 ар., стрийского 1000 ар., тернопольского 6000 ар., збаражского 3000 ар. Безпроцентовой позички признано повїтам: борщівському 25.000 ар., буцацькому 10.000 ар., чортківському 25.000 ар., городенському 15.000 ар., городецкому 4.500 ар., стрийському 8.000 ар., збаражскому 6.000 ар.

— Перше засіданє повітвової ради вь Турці відбулось дня 21 н. ст. лютого а маршалок повітвовий п. Бронислав Осуховскій промовив до радных и численой публичности такими словами: (По польскі.) Вп. панове! По довголїтній и тяжкій борбі виборчїй тутешна рада повітвової уконституовала ся. Складь тепершній одиовдеє потребує повіту, бо до ради входить силы інтелігентній и люде доброй волї, котрі одь давна для добра повіту и бідного люду робити хотїли и робили, чого доказом, що через только дїлї, не жалючи праці, часу и майна витрєвало ставили чолє всімь противностям, всімь интригам и нечестнымь підступам, які ту дучали ся. Не буду повторяти цїлой історії тутешной ради повітвової. Стала ся она голосною вь цїлїмь краю а намь тгь згромадженым аж надто звестна. Знаю лиш, що Бог допомогь добрій справі и

партия угодова однесла побїду. (По рускі.) Прот звертаю ся до вась братя Русины, и прошу, абы мы дальше на той выйбраной дорожї угодовїй поступали. Подаймо собі братерскї руки, станьмо якь одинь муж до той тяжкой праці, котру маємо передь собою и котрой мы підняли ся. Най наш оставлений повїт зь остатного стане ся першим. Даймо примір, що вь згодї все потерпімо зробити, якь се вже початок, на той дорож збролений показує. Вь згодї выбрали мы Впос. посла до сейму краєвого, вь згодї перевели виборь до рады повітвової и вь згодї поступаючи будемо працювати для добра повіту и цїлого краю! (По польскі.) А вы, панове, зь противного табору, забудьте все особистї уразы и амбіції та подайте намь руки до сильной праці, до котрой вась запрошує. Одложьмо на бокь все взгляды політичній! Рада повітвової не єсть ареною політичною; станьмо на ґрунтї чисто економічній повїту а на тым поли працюючи найдемь ажь надто досыт занятя. Одтак занесли оклик на честь цїсаря, подікуюв маршалок старості за все труды, які понїс за-для виборчїх борб вь повїт. Промову маршалка прийняли зборані оплесками а о. Прухницькій и посол Телішевскій заявили вь своихь промовахь що все будут за згодою.

— Вь справі нїнїшнього вечера вь память Осипа Федьковича одержали мы отей два письма: I. Одь Академічного Братства: „Повїдомляемо отсимь, що за-для рбнородныхь причин рїшнїи выдїлї нашого товариства на вчерашньому своїмь засіданю не устроувати вечера вь честь Осипа Федьковича. — Одь выдїлу „Академічного Братства“ Е. Левицкій, голова; В. Козакевич, секретарь. II. „Маємо честь повїдомити П. Т. Публіку, що нині о годїні 7-їй вь вечері відбує одь вокально-декламацийный вечерок вь честь Осипа Федьковича. Програма остає ся тога сама, яку оголосило товариство „Академічне Братство“. — Н. Шухевич, кандидать адвокатскій; Павло Кирчиць, редактор „Правды“; Евгений Петрушенвич, кандидать адв.; М. Струсевич члень редакції „Дїла“.

— На дохд потерпівших одь неврожаю селян устроило общество Русскихь Дамь у Львові дня 4 (16) марта с. р. вь великій сали Народного Дому.

— Зь Гусятиничи пишут намь: От і у нась відбувають нашї люде чербату нашу долю, а подь тепершній чась далеко гірш якь коли будь: и голод и холоде, а подь зь остальныхь часов на поли нашого життя політичного — то здаєсь поданий зь великою прихильности цукерокь начинений всякими конфетками для тымь лучшимь осолоди. А може се і добре, бо тверда и надто супокїна природа руска доперва не досяглыхь прочуханыхь зачинає прозябати. Отже давно відчувава потреба політичного товариства стає воплощатись у нас и дасть Бог будемо мати осередокь свого повітвового життя!

— Зь подь Копичичи пишут намь: Коли вь Копичичахь роздавано солї камїну, якь усюда, тутешній люде не хотїли брати, зб страху, що потімь скажуть грубо платити, якь то бувало за збїжє при давнїшньому неврожаю. Доперва священникь мїсцевий умїв людем річь вытолкувати. Була вь тїмь селї сильна розсїдка за „а-гентами російскими“, котрі розсудили вїстє, що царь російскій прїїше конї людемь. Кого о се підозрївано, — не тяжко одгадати. Однак жандармь по енергичному середь нощи допитуваню: „одь кого ты чув?“ — мав дойти тої правды, що пань делегать рады повітвової мав єє сказати, описуючи, кілько коней вь селї выпродано. II. делегать, розумьсь, сего не казав, а только може говорить, що наше правительство позывает на вїзб коней зь за границі. Отже просте непорозумїє — а най бы то якось инакше? кілько бы то Przegląd не нагадував ся?!

— Зь Подгаець пишут: Дня 22 н. ст. лютого с. р. прїїхали до Вербова для роздїлу запомогі: Словичій, кс. Ванкович, вікарій замбєт пралата кс. Кершки, Петро Бєлаш заступникь общару дворокого, а одтак явили ся ще мїсцевій рускій священникь о. Киріло Левицкій и начальник громады Хома Воронович. На вступї довїдались зборані одь делегата Словичного, що для Вербова назначено зь запомогі пок. гр. Волзічкого всего лишь 104 ар.; коли тимчасомь Вербівь доставав давнїше завсїгда 180 ар.; для Волзіч назначено 120 ар., а давнїше доставала она 100 ар.; для Голгочь лишь 175 ар., а завсїгда доставали они 240 ар. Для Доброводь же, котрі завсїгда доставали 200 до 210 ар. признано теперь аж 306 ар.! Минушого року вь жадній изь тыхь громад не було огню, нема погорблїць, противно — все потерпїли однаково одь неврожайв. Зь бки жь така нагорода для Волзіч, Доброводь и Заставець а кара и аменшенє запомогі для Вербова и Голгочь? Чи для того, що для збору Зарембы доставила Волиця вь особі Шуманюка, Заставець вь особі побїтого Рутковського, а Доброводь ажь трехь виборчїх? При тїмь треба замїтити, що Доброводь одь самого початку еры конституційной голосує за польскимь кандидатомь а Голгочь и Вербівь дають голоса лишь на руского кандидата. Тому то и достає першї нагороду, а Вербівь и Голгочь покрано. Оба ті села до пнїшнього дня не достає ніякой запомогі нї державной нї краєвої а навть обтали нїмь запомогу, що належить сїмь по побїдїмь гр. Волзічкїмь. Такь само несправедливо роздїлено у нась солї для худобы а Вербівь показав ся зновь покривденным. Коли н. пр. Голгочь на 2000 душь достає 800 кїлогр. солї, то Вербівь на 1500 душь и 630 штукь худобы достає лишь 300 кїлогр. Громада Вербівь внесла противь всіхь тыхь кривдь рекурсь до видїлу краєвого.

— Зь почину и заходами радныхь повітвовыхь гусятиничей повїту а при патристичнїмь спївудїлї Вп. священства руского одслужено вь Хоростковї поминальне богослужєнє за Якимь Кебу, селянина зь Говилова, радного повітвового и широго патриота-Русина дуже величаво. Стараностію Вп. крил. о. Богоноса прибрано величаво катафалкь, службу Богу одслужив Вп. крил. и декант о. Олесницькій вь сослужєню оо. Козьоровского и Турчак. На поминаньє збїралось чимало народу зб

всїхь сель, явивь ся и посол о. Оїчинскій. Перекуску заряджено вь раднїй компатї мїс্কїй. Богослужєнє якь и сильне обговорєнє нашихь справ зробили дуже добре впечатлїньє на участників и видко, се вже судьба заслуженыхь людей, що и поминки по нихь не проминуть безь хїсна для загальної справы. Підпєсти выпадає, що около устроєня сїхь поминковь особливо заслужились раднїй повїтвой Василь Мотика зь Кривенького и Григорій Сенишин зь Чабаровки.

— На будову руского театру зложено на нашї руки отей жертвы: На именинахь у о. Теодора Сапруна вь Пїсках збїрали п-а Ольга Ференчек зь Перемисля и п. Мєлєшкєвич зь Комарна 20 ар. 20 кр. Большими датками кромь Вп. господарїв и збираючихь причинили ся Вп.: п. Став. Ольшевскій зь Комарна, п-ї Ант. Горецка зь Перемисля, о. Д. Лєпкїй зь Горбачь, о. Кривичій зь Березця, п. Неоніля Ясеница зь Березці, п-а Анна Вудзінська зь братом зь Комарна, п. Фрайндорф зь Чулович, п. Гр. Чайковскій зь Комарна, п. Ник. Крайчик зь Горбачь, о. Нєгребєцкій зь Порбча, п. Вол. Вітшинський зь Львова и п. К. Паньковскій зь Львова. — Вп. п. Мих. Гумалевич, судья зь Станіслава, прислав 10 25 ар. збораныхь одь судовыхь особь вь Станіславо.

— Мїсце прокуратора державного у Львові по уступившїмь п. Гіртлєр обняв одь кількохь днівь провїзорично п. Воронєцкій, прокураторь зь Самбора и буде справувати сей уряд ажь до сталого обсаженя мїсця.

— О змїнї редакції вь Gazet в Narodow бї пише тарнівска Рогой: Д-р Чєрнинскій зь Фирстенгоу продав Gazet-у Наг. передь кількома роками п. Лібератови Зайончковскому, але що той не задовїст єму цїны купна, то д-р Чєрнинскій одобрив теперь Gazet-у Наг. у власній зарядь а редакторомь єї зробив п. Голємберского. П. Голємберскій бувь уже разь передь кільканацїти роками редакторомь Ojezu-и, котра основана коштомь майже 100.000 ар., по десяти мїсїнцяхь перестала виходити за-для браку финансовь.

— Огнь. Зь подь Городка пишуть: Вь додатку нужды голодової одь неврожаю зачинають ще навїщати наш повїт огнї. И такь 3 лютого с. р. погорбїло вь сусїдїмь селї Малковичахь 8 неубезпеченыхь господарствь селянскихь, а 25 лютого займивь ся зновь вь полудне огонь на „Подгаець“ передмїстїю Городка и знищив двї селянскї хаты та стодолу. При скорїмь ратунокь якь зь стороны охотничїхь сторожь огневой подь проводомь п. Гензого, такь войска и чублїки пожарь сїй придушено, що за для близькости буднїковь крытыхь соломою wymagało много труда. Мїжь ратуночними одзначив ся старшій стражникь фінансовий п. Предпримирскій, котрий выносиль майно селянське зь горящихь хат, а одтакь выхопивши ся на стрїху сусїднихь буднїковь середь огню не допустив, щобь огонь дальше шаривь ся.

— Дрїбї вїсти. Вь львівськїмь університетї одержавь степенє доктора правь п. Генр. Бачевскій, сынє львівского купца. — За злочинство рабунку, доконаного на селянїні Спильчаку заудивь трибуналь вь Станіславові Юрка Кривдюка на 15 лїт а его сїблїника Игн. Ямницкого за злочинство крадежи на 2 роки вїзницї.

Телеграмы „Дїла“.

Париж 4 марта. Палата послів ухвалила вчера министерству вотумь доврїя 249 голосами против 200.

Берлин 4 марта. Вь Дортмундї прийшло межи соціалїстами а поліцією по причині виборб до кровавої бїйки, вь котрій соціалїсты поранили камнїємь кількохь поліціантїв и повибивали множество шибь а поліція покарывала шаблями богато людей и арештувала около 30 особь. Подобна сцена одограла ся и вь Дуйсбургь, де також арештовано богато людей.

Лїсбона 4 марта. Вь Сетубаль на полудни одь Лїсоны прийшло межи войскомь а учителями до кровавої бїйки. Зь столиць vysлано войскову помочь.

Берлин 4 марта. На радь державній сказавь цїсарь до збораныхь членовь: Що до соціальной демократїи, то вже моя рїчь; якось я дамь собі зь нею раду.

Константинополь 4 марта. Порты не дала ще одповдї на ноту Вукочича, але говорять загально, що жадна держава не порушїть справы признаня кн. Фердинана.

Переписна Редакція и Администрація.

Вп. Васюк вь Пер. Буде заплачено до 1 лютого, бо довгу зь року 1899 було 150 ар. — Воч. Насаль. вь Яворов. За рік 1889 заплачено всеї — Воч. Імцини. вь Гни. Заплачено до 15 мая с. р. — Вч. Чичи. вь Брод. Такь. — Воч. Мурд. вь Тевей. За рік 1889 прїїде намь ще 1 ар.

Всїлякї Листы заставнїй Товариства кредитового земского

4½% Листы заставнїй Банку краєвого
4½% Позичку краєву
4% Облігації пропинаційнї

Всїлякї облігації довгу державного

Зелїзничїх облігацій першєнства

Льосы державнїй и приватнїй

продаеть подь найкористнїйшими условиями

Сокаль & Лілієн

3360 12—156 Домь банкнот и котора вымїны у ЛЬВОВ

Поручєнє зь провинції выготавлює ся одвотнотн почтою безь доплати провізїи.

НА ПОСТЬ
Росейскій сардинки въ барил. 5 кил. ваги
№. 1 по 1 зр. 50 кр.
" 2 " 1 " 40 "
прѣмъ оплати почтовою.
№. 1 мѣститъ 65—68 штукъ; №. 2
мѣститъ 120—125 штукъ рыбъ.
(Звертаемо увагу на се, що цѣна есть
найниже подана и що всякій низшій offerтъ
подлѣть або несвѣдѣжу рыбу, або менше рыбъ
а много цѣбуль.)
Оседадѣ шкотецкѣ великій, 5 кил. посма-
ка (около 30 штукъ) за 1 зр. 90 кр.
франко.
Мѣдъ патока въ бляшанцѣ 3½ кил. netto
за 2 зр. 25 кр. франко.

Народна Торговля.

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ
поручає прямо зъ фабрики

СВѢТЛО

I а по 75 зр., II а по 67 зр., за 100 кил.;
при замовленяхъ 50 кильогр. 3%, а при
100 кил. 5% оушту.

Упрашаєся подавати точно величину
свѣточкѣ и послѣдню станцію желѣзницѣ, до
котрої має свѣтло выслатися.

2998 **ДИРЕКЦІЯ.**

Изъ рукодѣльнѣ виробѣвъ церковныхъ рѣчей
І. ПАКУШЕВСКОГО
улиця Орменська, протѣвъ „Народного Дома“.

ОДЗЫВЪ ДО ВСЕЧЕСТНОГО ДУХОВЕНЬСТВА!

Конкуренція, яка поветала въ нашѣмъ краю въ виробѣхъ цер-
ковныхъ рѣчей, а особливо що-до импортованихъ изъ чужихъ фабрикъ
недовѣдѣнными предпріемцями спонукує мене подати цѣны виробѣвъ
власныхъ, котрі купувачі всегда буде мати дешевше и изъ першої
руки на желанье.

Цѣны слѣдующіе:
Кадильница жовта 8 зр., посрѣблена 10 зр.
Ладанца жовта 2 зр. 50 кр., посрѣблена 3 зр.
Кресты престольны 8, 10, 12, 20, 30, 40 зр. и выше.
Чаша золочена въ огни гладкой работы 14 зр.
" оздобѣнѣйшою работы 20, 25, 30 зр. и выше.
Дарохранительница изъ короною золочена 16½ 22 зр. и выше.
Хрестъ ручный орѣховый 4 зр.
" металевый 3 зр. и выше.
Мировникъ 1 зр. Ложочка 1 зр. Звѣзда 1 зр.
Хрестъ на хоруговъ жовтый 7 зр.
" золоченый 10 зр. и выше.
Золоченые въ огни чашѣ 8, 10, 12 зр. и выше.
Посрѣбленные кадильницѣ 2 зр. 50 кр.
Одновѣдѣне оукта до Евангеліи 6, 8, 10, 12, 15, 18 зр. и выше.
Нове оукте до Евангеліи 15, 18, 24, 30 зр. и выше.
Лѣхтарѣи мозаичныя цѣны высокѣе.

Кромѣ того принимає всякія работы церковныя такъ новыя якъ
и до одновѣдѣния, а именно: новы кулѣ и хресты на копулы.

Основанный въ роцѣ 1847.

Торговля и Складъ Винъ
ЛЮДВИКА ШТАДТМИЛЕРА
у Львовѣ, улица Краковска число 9.

поручає:

Старіе вина угорскіе лѣвиный и натуральныя вина
столовыя одѣ 42 кр. бут.

Знамениты Старки, Житняки, Румъ и Аракъ de Goa.

Старіе Меды бут. по 1.00 1.50 2.50
зъ лѣт. 8 лѣт. 15 лѣт.

Оригинальныя вина шампанскіе и правдивыя Конякъ
французскіе першорядныхъ домовѣ.

МАЛЯГА бут. по 1.50, 2.00, 2.50, 3.20, 6.00
и 7.50 зр. 2849 138—2

МАЛЯГА БѢЛА бут. по 2.00 зр.

Цѣнники на желанье даромъ и оплатно.

Одзначенный на выставѣ гигиеничній сѣбнымъ медалемъ за старіе вина.

ГАРМОНІОМЪ ДЛЯ НАУКИ СПѢВУ
зъ фабрики
ИВАНА СЛИВИНСКОГО
у Львовѣ при ул. Коперника ч. 16, (въ власномъ домѣ.)

По цѣнахъ одѣ 70 зр. и выше.

Цѣнники на желанье
высылають ся франко.

3336 8—10

Ц. к. упр. гал. акційный

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ
продает по курсу дневномъ

5% Листы гипотечный
якъ такожъ

5% преміованый листы гипотечный

Поручена зъ провинціи выповняє
обвоточною почтою безъ провизіи.
2220 127—0

Матеріи на убранія

Перувіенскіе и Доскинскіе для Вир. Духовенства
приписаный матеріи для ц. к. униформы
уридинскихъ, такожъ для ветерановъ, сторожи
огневои, гимнастиковъ и на либерію,
сукна на блярдъ и столы до прана, гуна
такожъ непромакаемый на одежи ловецкы, матеріи
до прана
пледы до подорожы одѣ 4—12 зр. Все то дешев-
ше якъ денеда а лишь найлѣпшій и найбѣнѣй-
шій якості.

Joh. Stikarofsky въ Бернѣ.

Найбѣнѣйшій складъ сукна въ Австро-Угорціи.
Вадрицъ даромъ. Для крапцѣвъ вельмибѣнѣйшій и
дуже гарный книжки зъ вадріями. Послѣднаты по
надѣ 10 зр. оплати. При моѣмъ сталомъ складѣ
на 200,000 зр. и при моѣмъ всевѣнѣйшій интересъ
розумѣє ся, що многи рѣштки лишають ся, а що
не можливо зъ нихъ выслати зборѣ, то я прѣ-
нимаю такіе рѣштки назадъ, вымѣною, або звер-
таю грошѣ. Краску довготу, цѣну треба подати
при замовленіи рѣштокъ.

Кореспонденцію по нѣмецки, угорски, чешки
польски, италянски и французски. 3370

Складъ кавы
АРТУРА КОСЦИЦКОГО
пѣдъ знаменемъ
„СИРІОСЪ“
у Львовѣ, Хорупина ч. 22

поручає добру и выдату каву спро-
ваджену безпосередно одѣ проду-
центѣвъ зъ Америки полудневной.

Коштує у Львовѣ:
1 кильо зр. 1.80 и 1.90 зр.
кава палена ½ кильо 1.20 зр.
на провинціи:
4¼ кильо 9.15 и 9.60 зр. франко
обдирателямъ надѣ 50 кильо оушту.

Но маю зовѣмъ тыхъ
родѣвъ кавы, котры оголо-
шуютъ иныи пѣдъ назвою
много имени. Спроваджену каву
просто одѣ продуцентѣвъ, що мо-
жу доказати, и продаю ея наймен-
ше о 20% дешевше якъ хто не-
будѣ. Въ Гамбургѣ и Триестѣ мож-
на достати каву вже лавъ зъ че-
твертой руки, а то для того, що
продуцентѣ спроваджену турбованую
на мѣсцѣ, той знову турбованую
въ Европѣ, одѣ тыхъ купце ком-
мисіонеръ; а одѣ него ажъ купецъ и
то звычайно не просто, але черезъ
агента мѣсцевого або подорожнѣ-
чого. Впрочебъ може кождей самъ
переконатися, чи достане до инде
по той цѣнѣ таку каву якъ моя що-
до якості и смаку. 2237 (67—)

ГАЛИЦ. БАНКЪ КРЕДИТОВЫЙ
Почавши одѣ дня 12 лютото 1889 выдає

АСИГНАТЫ КАСОВЫ

4% зъ 30-дневнымъ выповѣдженемъ
4½% зъ 90-дневнымъ выповѣдженемъ
а всѣ находящыя ся въ обѣгу 5% асигнаты касовы зъ
90-дневнымъ выповѣдженемъ бутъ опроцентованы по
4½% одѣ 15 мая 1889. 2218

Передрукъ не буде плаченый **Дирекція.**

Въ палатѣ Вп. І. А. Бачевского.

Посѣдомляє ся Вп. Публику, що устроєно въ
Палатѣ за рогацкою Жовковскою

РЕСТАВРАЦІЮ
зъ колѣкторомъ.

Пиво мартеве и лежакъ зъ бровару Ліліенфельда и Сп
а такожъ у флашкахъ.

— Кухня здорова и смачна. —

ВИНА ОРИГІНАЛЬНЫ: Угорскіе, Австрійскіе и ин-
шій на мѣры и флашки. 335 2—10

МЕДЫ: Лѣдскіе и Тернопольскіе.

Біляръ найновѣйшій копеструкціи.
Льокаль цѣлкомъ на ново устроєный зъ комфортомъ.
Услуга скоро, ретельна и пріятна.

Зъ поважаньемъ: **САЛАМОНЪ РАЙХЪ.**

Въ палатѣ Вп. І. А. Бачевского.

Перше галицке товариство
для красового

ПРОМЫСЛУ ТКАЦКОГО

на Маріинцѣ ч. 1, пѣдъ пряхю
(фронтъ вѣталь Жоржъ)
поручає найдешевшій и найлѣпшій
чисто лняный

ПОЛОТНА КОРЧИНСКІЙ.

Полотна на сорочки
въ штук. по 35 мер., одѣ 11—22 зр
Полотна на простирала
безъ шву одѣ 13—16 зр.

НАЙТОНШУ ВЕБУ
въ вел. выборѣ одѣ 22—40 зр

На полѣ бѣленый полотно на
снаники и стирки
въ штукахъ и на метры по 36 кр.

Джуа и сѣре полотно подѣсьне
на мѣшки и вереты по 16 кр.

СКАТЕРТИ
одѣ 85 кр., 250 зр. до 10 зр.

Дуже красеніе скатерти Жакар-
довскіе
шамовы по 220 зр., голубы по
350 зр. за штуку.

СЕРВЕТЫ
бѣлы, сѣры, шамовы, голубы одѣ
240—6 зр. за штукъ 12.

СЕРВЕТКИ
12 штукъ 1 зр. 50 кр.

РУШНИКИ
зъ мережками и безъ по 12 шт
або и поодинокы одѣ 3 7 зр. за
12 штукъ.

Рушники здоровыя бѣлы и сѣры
по 1 зр. 10 кр.

Уставки, дѣлѣбѣи, записки, ска-
тертки, поны, Герданы и инші
выробы

Гуцульскій Спѣлны въ Коломыи
має товариство на складѣ коми-
3368 5—6 совѣтъ.

Кромѣ повѣше названыхъ
чисто полотноныхъ выробѣвъ
має товариство на складѣ
такжъ бѣловый выробы
крапцѣ, Зефирны, Кордонъ,
Окефорты, Пеніи.

Универсальный плуги
такжъ 2-, 3- и 4-бороздныя плуги
цѣлы зъ желѣза и стали
продаютъ найдешевшій и найлѣпшій

Umrath & Comp.,
фабрика машинъ господарскихъ
Прага-Будна.

Каталоги на желанье даромъ.

Знамениты
засвѣдѣнныя можна переглянути

СКЛАДЪ:
у Львовѣ, ул. Городецка ч. 61.

ТОРГОВЛЯ ГЕРБАТЫ
хиньско-росейской
ЕДМУНДА РІДЛЯ
у Львовѣ, плацъ Маріинцѣ ч. 10

поручає зъ мѣсевой зборки:
½ кильо Congo . . . зр. 1.60
" Souchong чорна . . . 2—
" Зборка мѣлева . . . 3—
" Кайовъ . . . 4—
" Melange de Lond. . . 4—
" Passo . . . 3—
" Караванова . . . 4—
" найлѣп. . . 6—
" Гумповъ перлова . . 3—
" добрица . . . 4—

Высѣвки гербаты ½ кильо зр. 1.30 — Высѣвки зъ найлѣпшій
гербаты зр. 1.80. — Замовленія зъ провинціи высылає обвоточною почтою.
Опакована не чыслятся. 3289 12—52

ВѢЙНА ЕВРОПЕЙСКА
найновѣйша гра товариска
продает ся въ перворядныхъ торговляхъ.

ЦѢНА 1 зр. 3327 20—9

Накладомъ В. Криштофовича въ Краковѣ.

На желанье примѣрники въ рускомъ языкѣ.

Маріацельскій капль жолудковій.
знаменито дѣлающій у всѣхъ недугахъ жолудка.

Незрѣванный при браку аппетита, слабѣе жолудку, воня-
ющій одѣху, клясѣмъ обдѣлано, колыбѣ, катаръ жолудка,
звѣтъ, жовтѣнцѣ, обдѣлано и бѣловато, болю головы (если по-
ходить зъ жолудка), корчахъ жолудка, задѣню, перетяну
жолудка стравами и напоими. Цѣна флашочки разѣмъ въ при-
писомъ 40 кр., подѣлочно 70 кр.

Центр-росылка черезъ аптекаря Carl Brady, Kremsier
(Морана). 3135 (25—43)

Осторога! Правильный Маріацельскій капль жолудковій разѣмъ фальшуютъ
и наслѣдуютъ. — На знакъ правдивости муситъ кожда флашка бутъ зави-
шена въ червоне запаканье, заосмотрѣне въ повѣстѣ марку охоронну и
при кождѣй флашочкѣ на приписѣ муситъ находитися, ще сей приписѣ дру-
кованый въ печатни Г. Гуса въ Крамериху.

Маріацельскій
пигулки розвѣдьяющы.

Одѣ алы уживаный зъ найлѣпшіймъ устѣ-
хомъ при задѣню и занорѣ пи-
гулки обдѣланыя теперь много-
кратно. Треба тому уважати на повѣ-
стѣ марку и на подѣнѣ аптекаря С. Brady, Kremsier. — Цѣна пуделя 20 кр.,
ролька зъ 6 пуделокъ зр. 1. — Если грошѣ пришесть наперѣ то зъ прѣсы-
кою вѣнѣю одѣ оплати коштує 1 ролька зр. 1.20, 2 рольки зр. 2.20.

Маріацельскій капль жолудковій и маріацельскій пигулки розвѣдьяющы не
суть потайнымъ лѣкомъ. Приписѣ есть поданыя при кождѣй флашочкѣ и пуд-
елку на способъ ужити.

Маріацельскій капль жолудковій и маріацельскій пигулки розвѣдья-
ющы можна купити: у Львовѣ въ антикахъ: Якова Байзера, Г. Блюмен-
фельда, Петра Гайльгофера, Кал. Крижановского, д-ра Петра Миколша, Якова
Пипеса, Жиг. Рукера, Кар. Скленинского, І. Венюковско, Ари. Раппапорта; —
въ Вѣлѣ у ап. Гросса; — въ Вѣлѣ у ап. Балыны Мелдицкой; — въ
Бережанахъ у ап. А. Дурета, Іос. В. Лобаса; — въ Бучачѣ у аптекаря
Корнила Левинского; — въ Чортковѣ у ап. Людвика Носка; — въ Доляни
у ап. С. М. Траупельнера; — въ Дрогобичѣ у ап. А. Хмилера, П. Парти-
кевича; — въ Галичинахъ у ап. А. Рельма; — въ Гусятинѣ у ап. Чер-
ского, Печарского; — въ Овѣрній у ап. І. Череминского, М. Заградника; —
въ Озернахъ у ап. А. Крапивош; — въ Краковѣ у ап. Фел. Валыча; —
въ Капѣдѣ Струмилоу у ап. К. Пальевского, Кароля Пальевского; — въ
Копичинцахъ у ап. Редера; — въ Мостахъ Великихъ у ап. І. Жолни-
ского; — въ Мельницѣ у ап. Кроковского; — въ Немировѣ у ап. Прѣд-
мирского; — въ Олеску у ап. А. Кофера; — въ Перемышлянахъ у ап.
Омел. Барановского; — въ Радеховѣ у ап. Яськевича; — въ Роздолѣ у ап.
Людв. Мерзвинского; — въ Самборѣ у ап. І. Алексевича, К. Мареша; —
въ Скольцѣ у ап. С. А. Лѣдковского; — въ Сокалі у ап. Евг. Высочан-
ского; — въ Старѣмъ Мѣстѣ у ап. А. Пальского; — въ Стрию у ап.
Чальбазанова, В. Коморовского; — въ Скалѣ у ап. Адабѣ. Ротальского; —
въ Турцѣ у ап. М. Пшотка настѣдѣ; — въ Тернополѣ у ап. Леона Фляшманна
и Фр. Яхруевича; — въ Золочевѣ у ап. Франца Петеса, А. Раппапорта; —
въ Журавнѣ у ап. Іос. Л. Томашевского; въ Зборовѣ у ап. Раппапорта; —
въ Заражѣ у ап. І. Круга; Варяжъ: ап. Жиги. Ковицкій; Лопатинъ: ап.
Ст. Гринфельдъ — а такожъ по всѣхъ антикахъ въ Галичинѣ. — въ Радомы-
шлю надѣ Саномъ: ап. С. Соболевскій, въ Зальцбикахъ: у а. п. С. Каєта
повча.

„СЛАВІЯ“
банкъ взаимныхъ убѣдѣченъ въ Празѣ.

Убѣдѣчайте будынки и збѣжа!

Мало такихъ лѣтъ, цѣбы роляныкъ безъ всякаго ударѣе еде
ментарныхъ могъ докѣлѣнѣи живитъ; а дождѣе ихъ, якъ великимъ
аннищѣемъ для него есть огонь, котрый не лишь его будынки но
и всю его подѣю, збѣраный хлѣбъ ему въ колыкохъ хвилѣхъ забирає
и обертѣє въ попылъ.

Такимъ нещастѣемъ притѣсненый роляныкъ цѣлкомъ збѣдѣе, на-
коли онъ не постарѣєся завчасу еще о належному охоронѣ для своего
майна заасекурованемъ въ ретельнѣмъ заведеніи.

Небезпеченство огню, яке именно въ осени въ тѣсно забудова-
ныхъ селахъ и будынкахъ переповненыхъ всякими запасами есть вели-
ке и накладеа на кождого правого господаря, дающего о добрѣ свои
и свои родины, пильный обовязокъ, не лишати своего майна безъ
асекураціи.

Для господарѣвъ подає добру охорону освоенно банкъ взаим-
ныхъ убѣдѣченъ „Славія“, котрый вѣдѣстно и зарѣзъ ликвидує
шкѣды при помочи двоухъ мужѣвъ довѣря, зъ котрыхъ одного
самъ пошкодованный выбирає, при тѣмъ „Славія“ шкѣды въ цѣ-
лости и зарѣзъ выпогороджує.

Въ загалѣ „Славія“ старѣєся подавати своимъ членамъ що разѣ
болѣе користей и зобовязанія свои напротивъ членѣвъ якъ найсо-
вѣнѣйшѣе сповняти.

За дуже умѣрковану оплату убѣдѣчає „Славія“ не лише будынки,
апарѣды господарскы, худобу и т. д., але на часѣ довольный, уже
одѣ 3 мѣсѣцѣвъ почавши такожъ запасы збѣжа и пашу въ забудо-
ванныхъ, оборотахъ и стѣпахъ.

Не повиненъ бы прѣте нѣхто позбѣстати безъ убѣдѣ-
ченія, при такъ частыхъ и великихъ пожарахъ, при
такъ грозномъ небезпеченствѣ и такъ подупаломъ станѣ
экономичномъ цѣлого краю, пѣдъ велимъ користными
условіями асекураційными, які дає „Славія“.

!! Убѣдѣчайте-жѣ будынки безъ перервы и збѣжа хочъ
на часѣ крѣпѣе !!

Внесєя до убѣдѣченія приймає Головна репрезентація банку
„Славія“ у Львовѣ, улица Коперника ч. 5 и кожде мѣсѣце Заступни-
цѣ того банку. 3074 (23—?)

Головне заступництво бан. „Славія“ у Львовѣ.

При закупнѣ товаровъ просимо покликуватися на нашу часопись.

Виходить у Львові що дня (крім неділі і рушних свят) о 5-й годині по полудні. Літературний додаток „Вісник“ виходить вівторком, а вівторком і п'ятницею на першому разі в Діло.

Предплату у нисерати приймають: у Львові Адістрація „Діло“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, а в Варо газети ул. Кароля Любомирського 9. В Відні M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse, F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gaus, III. Kolofitzgasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8; Oppelk I. Stubenbastei 2. В Франкфурті в Гамбурзі M. Gaasenstien & Vogler. G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Діло“ в налісність за нисерати платити у Львові.

У Львові дня 5 н. ст. марта 1890.

Різь тому, як в угорським сойм при розправі над законом оборони кравов на президента кабінету, Тісеу, в львівській опозиції поспішали тільки обидва слова, що аж поліція пешенська мусіла стати в обороні личности шефа правительства угорского. А прилучився до опозиції і пок. граф Ю. Андриас і рвчею своєю найбільше упокорив Тісеу. Од сего часу підготувалася криза в кабінеті угорським, а поліційним дияме, по дуже бурливих выступлениях опозиції, виробилося як в парламенті саміт так і в кругах правительственных до загально пересвідчення, що час в Тісеу уступити.

Кризу прерішила справа Кошута. Під кінець грудня минушого року прийшло в сойм угорським до розправ над законом о горожанстві угорським. Опозиція домагалася зміни сего закону, бо після давного закону мав Кошуту, яко довголітній емігрант, просиджувати бді 1849 р. за границі Угорщини, 24 грудня 1889 р. стратити право горожанства угорского. Для того опозиція ждала такої зміни в старім законі, котра би Кошуту і на дальше зпорукала в права і свободи горожанства угорского. На то відповів Тісеу, що зміна згаданого закону не єсть докончена, позаяк Кошуту єсть почесним горожанством вільнох міст угорських, а до для него вистає. Таке пояснення закона признано на разі і може би ціла справа на том і покінчилася була, коли-б Тісеу не був прирвк північ, що бн за Кошуту сам внес проект зміни нестучного закона о горожанстві угорським. Опозиція утихнула тым пререченням, але в сорок більшости угорского сойма і в кругах мірдаційних появилось грубе невдоволення з уступчивости, а ще більше з хитливости Тісеу. Тоді для залагодження недоволення выступав Тісеу в новорічній своїй бесіді на ново мові-то против Кошута і тым убив Тісеу. Показалося іменно, що угорскі президент міністрів надто скоро зміняє свои пересвідчення, що бн перестав бути мужем політичним і що ззирає з втми сторонництва по черзі. Недавно тому появилась статія в монархісдй Allg. Ztg. з вистею, що дн Тісеу почеслен і що бн жде тм на пригожу хвалю, в котрій бн мб з честію уступити. Нині висте тую має вся Угорщина на устах. Більшости сойма угорского не бере вже стороны сего президента, а наколо до кривы же не прийшло, то причина лежить лише в нерпшенім пытаню, що буде наслідком Тісеу.

Чз з уступчивости Тісеу змінилася система внутрішньої політики Угорщини, предсказати годі. Так само не можна надіятися, чи національній опозиції: словацька, руска, хорватско-сербська, німецька і волоска, розвинути в хвалю уступчивости Тісеу на стільки сили, щоб ублажити себе о якій-небудь полеші. Се лише певне, що Славне угорскі не потребують в одної слези пролети, коли Тісеу, яко пошніст мадарскій, злізе з стільця президента кабінету угорского.

Вісти з Рогатиниці.

Діломо ся з нашими читателями вількома цінними вістями з Рогатиниці, які дійшли до нас сими днями.

Вв вторік тамт.го тижня дня 25 н. ст. лютого прихав до Львова несподівано совітний ц. к. намісник Ласковскій до Рогатина на ревізію і слідство против ц. к. старости рогатинського, а вистено Райхельта. Того дня припадали іменини Райхельта, то бн не співав ся до канцелярії і сев. Ласковскій застав его в неглизу. Урядники, побіравшись в талю, щоб йти благожелати пану старості з днем іменин, поїшли вже, замість до старости, до сев. Ласковского, представитися. Слідство велось бді вівторка до суботи — і то не в старости, але в суді.

По переведенню слідства старосту Райхельта засуджено в суботу дня 1 н. ст. марта. Рано выслаував ше пенсію за мйсьць марта, а пополудня засуджено его.

Не думайте, Вов. читателі „Діла“, що тота суспензія наступила за політичний переступлення старости Райхельта — як п. пр. за ті безчисленні ревізії по руських домах, за звичайний спосіб переведення виборів і т. п., — зовсім ні, а ходило о рвч цього рода. Слідство мало викрити багато цінкавих рвч, але о тм очевидно писати годі. Ц. к. намісництво не могло вже довше глядіти на господарку старости і рвшаюся на врок енергічній. Сей поступок ц. к. намісництва треба тільки похвалити, — корупцію належить викорнювати!

По суспендованню старости Райхельта за

пановало велике занепокоєння між жидами рогатинськими.

Говорять в Рогатині — тільки ми не хочемо вт врати — що один Русин в суспільстві Рогатина мав дати ся склони вна-етанціонувати в (!) користь засуденого старости. Була би то в другім виданю торбна компромітація з повту долиньского, звідки до деяк руськ священник писали просьби і навіть вдали в депутатів за звистим старостою долиньским Цішкою, і свідчало би о страшній деморалізації серед руської інтелігенції.

Мимолетом порушимо тут і справу „Народной Торговлі“ в Рогатині. Не маємо тут на гаді лише звистого ревізія сцену „Народной Торговлі“ переведеною через выслаує старостою Райхельтом ц. к. комісаря і жид-пропінатора в день вибору посла, але і другі рвч. Ого рогатинська „Народная Торговля“ ще в вересні 1889 р. внесла до старости просьбу о уділені їй козесіа на продаж шабельних книжок (щоб не давати жидам здарати селян) і ще в падолісті 1889 р. просьбу о отворені комітату до свідань, — але до нинішнього дня обох справ старостом не полагало, хоч жиди в подібних справах були шасливіші. Торговля має надію, що боді тепер, по суспендованню Райхельта, старостом рогатинським помагають обі справи.

Того самого дня, коли ц. к. намісництво засудило старосту Райхельта, лувив ся ще другій факт немаловажного значіння.

Читателям „Діла“ звистно уже, що при виборі посла дня 12 н. ст. лютого поповнення Заремби ужили батярів остатного сорта до магістратури сторонників руського кандидата. Батяри, як звистно, полагали виборців, дерли на них нові кожухи, били честних господарів і т. п. Командантом одного такого бддлу батярів був Губський. І стала між ними така рвч: Микола Данилюк з Бабинець (переміст рогатинського), радний і асесор в Рогатині, вийшов того алощастного дня 12 н. ст. лютого на мсто в справі поліційній. Губський верг ся на него і коли-б не поміч одного з персоналу „Народной Торговлі“, було-б з асесором Данилюком дуже круто. А треба знати, що Данилюк (хоч тамтих виборів трмав з панамі) сям разом усвоєтив ся і не хотів більше поганяти.

Данилюк подав Губського до суду о оскорбу чести і дня 1 н. ст. марта бдбула ся судова розправа перед судьею (аскулантом) Фабриг. Судья, з огляду на то, що Губський зневажав Данилюка публично підчас его урядованя, засудив Губського на кару дво-мйсячного арешту.

Зачуваємо, що й деякі священники руські внесли свои жалоби на того Губського за зневагу.

Адреса признания для руського клубу соймового з повту гусятинського.

Патріоти з повту гусятинського надбслали сими днями на руки посла Ю. Романчука таке письмо (подаємо его в надбеланій нмь кові):

„Высокопозажаный Пане После!
„На руки Ваші, яко председателя клубу руського в сойм нашом, складаємо нашим Высокопозажаным послам најсердечнйшу подяку за их повну такту, патріотизму і свідомости своих святых обовязків діяльности, яко заступників народу руського і підносимо, що солідарність послбв руських просто нас одушевила.

„Заявляємо повну нашу солідарність з их выступлениями і жадами поставленными в сойм.
„Звольте принять се наше заявление и Высокопозажаным послам руського клубу з глубоким нашим позажаньем уділити.

Руським Гусятинского повту.
Хоростков дня 24 н. ст. лютого 1890.

[Слдують численні підписи]

Дописи „Діла“.

Зь Коппичинець.

[Справа голодова.]

Голодова справа в нашом повті пійшла о стільки дальше, що розблала другу половину безповоротной запомогі, а ц. к. староста почав розділювати і позичку, по розпочавшій ся асенаторунок либонь перерве нагачу роботу.

Комітет ратуничий понадеслалі квестіонар в справі голодовій. Однак всякій твердить, що поміч за мала. Конечна рвч звести оплату бді впроваджуваних коней з зарплат, а щоб перекупити коней не висо-

рестали такої полеші, треба би, щоб ц. к. старостам надбляжати цертфікатами тых господарів, що хотять коні за границю купувати. Коні вже тепер провадять з Росії, ціна поїшла в гору, але й тепер же другі не перестав продавати коней за-для браку корму. Не мордують уже, бо ціна знатно піднялася.

Купці тяжко плачуть на тяжкій час.

Вн. декант гусятинскій розблал окружний, вызиваючий духовенство, щоб добрыми радами та пересторогами помагало народowi в тяжкій добі, і не малу зробив тым декант о. Олесинскій прислугу!

Одні люди одержавши силу пропінатіну бувають; не так посесоры, ті беруть кокурузу по 6 ар. 25 кр. до еплати в липню, коли то кокуруза н. пр. в Скалі стоить за готовку тепер 5 ар. 25 кр. А що-ж сказати за священників наших? — ті зависли в воздусі — для них нема вредату, про них не було ніде згадка. Але-ж і они вей го-сподар та й пофкал рівно-ж на відзку не-достатеку! Видіть же правий в бдзвй за-журив ся про посесорів і про середних властителей посблостей — а про священників? — ті, здаєсь, до краю не належать. А треба знати, що ніхто так не додержит еплати, як наш священник, отже жиди у-служати, але за... 18% — 25%, і я не зды-бав ніде замбу про священників. Тут мбг бы видіти краевий, могло бы і ц. к. правительство отворити кредит, забезпечу-чися на рвчній платі священників...

ПЕРЕГЛЯД ПОЛІТИЧНИЙ.

На вчерашнім засіданню палаты пос-ел в постанові председателі санітарной комісії Лінбахер внесене, щоб зь взгляду очережня найвысшей рады санітарной ему було вольно взяти назад свой проект закона о о фальшозно поживи и пороби вт в нмь бдвоудній зміни. Палата пристала на то. Президенти палаты заявив одтак, що на жа-данье пос. Фірнкранда предложит на од-нм зь найближшх засідань его внесеное о заведеню непосредных выборов в гро-мадах сльских. Пос. Полюкар в по-ставив резолюцію вызывающую правительство, чтобы оно вь ближайшмь часе предложило вь комісії свое оправданье о удвленью по-рожно стоящих домох бді домово-класового податку.

Озблса станула на порядку дневнмь дебата о управленье конігрус еке-понованных сотрудников, а пос. Кронаветер выголосив при сій напад велику бесіду о становищі священников в державі. Он доказував, що держава має о-бязаност старати ся лишь о то, чтобы систе-мизовано лишь конце потрібній посады и что-бы их обсаджено такими людьми, котрі бдповдуют жадамь сучасного постуру.

Держава повинна також заняти ся рефор-мою семінарія духовных, чтобы зь них выходили священники образовані и до-стойно репрезентували свое звание. По промю-в це колькох бесідников ухвалено цілий закон. Цыкава була рвч, що при сій дебаті промавив пос. Порич, що х хорватски заявивши, що не знає достаточно по німьски говорити. Президент палаты велів пере-вести его бесіду на німьскій язык. Предложе-нье вь справі будовы другого шляху на вельн-ці Кароля Людвика принято без дебаты. При дебаті над проектом закона о бдшк дованю невинно засудженых промавив пос. Досталь за бдослауемь сего закона до комісії а пос. Розер за ухва-лением его: дебат над сым предметом бдочено. Пос. Штайнвен дер втерпел-нозав правительство знов, чи правдо єсть, что „англійское товариство наемладцев“ до-зволено оперувати в Австріи, а то нббы го-ловно для того, что се товариство має закуп-ти органь мого-Чеховъ Narodni Listy, в на-сладь мого агадана газета перестала бы бу-ти опозиційною. Тірк домагав ся сорого предложения закона о податку біржевом. Д-р Смоляк объявляя предложити сю справу як найскорше на порядок дневный.

Комісія палаты панів для новелі о втронсповідній школ бдочала свои наряды над сым предметом на часе необмежений. Выходить зь сего, что закон сей так добре як вь вже перелав. Зь сего саравно стоить мабути вт тсній звязи і справа галицкого довгу надемніза-ційного, о котрій зачувати, що вже також не приде на порядок дневный сен сесіа. Ос-что пише в сій справі вденскій корреспон-дент Dzienn. Polsk-oro:

„Галицке предложение виде мні-зацийне — як нині показує ся майже певною рвчею — не приде перед осе-ною перед повну палату, а то для-того, что правительство не може нйяж-найти для него потрібній большот-сти. Вера бдбула ся нарада польских членов

Предплата на „Діло“ в літер. додаток в Галицком.

в Галицком: на цілий рік . . . 18 ар. на цілий рік . . . 24 ар. на пів рік . . . 9 ар. на пів рік . . . 12 ар. на чверть року . . . 4 ар. 50 кр. на чверть року . . . 6 ар. на мйсьць . . . 1 ар. 50 кр.

у Львові: на цілий рік . . . 16 ар. на пів рік . . . 8 ар. на чверть року . . . 4 ар. на мйсьць . . . 1 ар. 35 кр.

Редакція, Адмістрація і Експедиція під ч. 24 ул. Баторія. — Рухомі впертаються лише на попереднє застереження. — Рекламні асоціативні бдк морта бдодиноче члену коштує 8 кр. а в.

Оголошення приймаються по ціні 6 ар. бді одної строчки в рубр. „Набсаван“ по 20 ар. а в. Подати числяться по 10 ар. бді етишки.

екзекутивного комітету правців, котрон результат держит ся вь великій тайні супро-тив справоздавчых польских газет; су-против німьцех, як звичайно, так і сям разом придержують ся просто против-ной системы. Мені удало ся отже дійти аж до дня тої великої тайні а вь виду згада-ных пререченств не чуо ся обовязаным задержувати ен при собі. Ухвалено там отже поверити пос. Черкавскому мйсію позиска-ти нймьцех клерикалов для пред-ложения. Черкавскій має нині розпочати до-твич кроки, але тымчасом вже втера роз-пытував ся я вь тмь длі вь кругах кле-рикальных і одержав бдвоуд, що заходы пос. Черкавского не доведуть до нйчого. Львица була бы вправді готова голосувати за предложение, але ті ен члені, що ма-ють селянскі мандаты, побують ся судбы при будущих выборах. Праса опозиційна представляла своего часу згадане предложение яко дарунок для галицких селян а нй-мецьк селяне мусіли сами себе выкупити. Мимо того провадир львиць охотно скорі-стали бы зь нагоды, чтобы зблизити ся до ко-ла польского і я переконаний, что всяка пні-ціятна зб стороны кола увнчалася бы пов-ным успхом.

„N. fr. Presse“ пише о тій самій справі так: „Комісія бюджетова праюч так скоро, что майже на певно можна сказати, что до дня 12 с. м. упорав ся зь своєю роботою и выго-товит законь финансовый на 1890 р. Але тым-часом высунув на парламентару сцену нийш предмет, который фракціям большости робить богато клопоту и готовь це розбити вь куснй злплену зь так вели-ким трудом єдибсь правців. Що дня радит нийш клуб правців над пред-ложением о галицком фондї ин-демнізацийном, а жаден не може на него згодити ся. Об клерикальній фракції, роблять навіть мйшу бдмовити свои помочи для сен справы ссылаючися на своих выбор-цех. Той настрий высказує Vaterland вь свойій замтці „До ситуації парламентарной“ ось так: „Вчера (дня 2 с. м.) радилі клуб польскій і клуб правового центра. Вь обох клубах обговорювано наставшій трудности, але о подробностях ведучих ся дальше пе-реговоры не знати нйкого певного. Здає ся, что велькій побійний обставини „забавили трохи ту справу.“ Вь арозумлёмь переказі значать „наставшій трудности“—галицку инде-мнізацію, котору вже клуб Гогенварта бди-нує, а котору також и клуб центра зь свои-мь новымь председателем гр. Брандісом думав єдинати. Дебата шкблыва вь комісії палаты панів єсть тою побочною обставиною, котра — як каже Vaterland — забавила га-лицке предложение и не давує нйкого, коли зь того галицкого предложения зробити ся та-кій „колтун“, который лишь остроу ампута-цію на правці буде можна усунути.“

Як звистно, сконфіскувала була прагса прокуратура молодочеке меморан-дум о ческо-німьцкій угоді а суду затвердав ту конфіскату, поклянувшись на §§. 300 и 302 зак. кар. (о підбурюваню против народности и против клас). „N. fr. Presse“ обговорює тепер широко сю справу и дока-зує, что того рода поступованье правительства вильне лишь шкбдливо на ческо-німьцку уго-ду, бо Чехи аж тепер побачать, что та угода не мусит бути конче добра, коли правитель-ство не дозволяє вь свободю критикувати. Та-ке поступованье правительства зможе угоді лишь замкдити.

Царска родина, котра мала первіст-но лишь до 24 лютого перебувати в Петер-бурзі, а бдтак мала перенести ся до Іатчи-ны, поставила остати ся там аж до 13 марта и зь той день яко вь день смерти царя Александра II. буде на поминальнмь богослу-женю. До Петербурга прихав дня 1 с. м. німьцкій повномочникь войсковий ген. Вер-дер, як кажуть, на запершене самого царя.

„Jour. de St. Petersburg“ выступил рйшучо против тых газет, котры розпускали вьсто, что Россия признала вже була своих оі-црив, котрі мали выхати до Болгаріи вь тмь случаю, коли-б заговор Паницы був удав ся. Так само — каже згадана газета — єсть несправдо, будь-то бы росі-йскій посол вь Атинах Ону. переговорював зь провадиромь ворохобников на Крети.

„Петербург. Вздом.“ нотують поголоску, котра ходит вь кругахь фінансовых, о проек-тї утвореня нового министерства для торговлі и рблнцтва. До компетенції сего министерства належала бы все справы, котрі належать тепер до департаменту рбл-начого вь министерстві домох державных.

Возный губернаторь закавказьского краю ген. Комаров має уступити зь свои поса-ды а на его мйсце приде ген. Куропат-кин. Вь згаданій провинції має полковник Баранек перевести ревізію.

Доси не нема урядового справозданя о остаточнмь результатахь выборов вь Н-

меччині а лиш вольнодумна праса обчясляє склад нового парламенту в сьвдуючій способі: центрумъ 103, вольнодумцѣ 70, консерваторы 63, національ лібералы 39, соціалісты 36, партія правительствена 22, демократы 10, велѣфы 10, антисемиты 4, лѣвѣ 2, Поляки 16, Альбатъ 13, Данцъ 1. Шістьохъ вольнодумцѣвъ выбрано два разы. Зъ сего результату виходить, що давнійша більшість парламентарна, картельовѣ, зисѣмъ перепали. бо будуть мати всего лиш 124 голосѣ (національ лібералы, консерваторы и партія правительствена); центрумъ удержалось при давній силѣ а вольнодумцѣ и соціалісты поійшли найбѣльше въ гору. Теперѣшня оппозиція буде могла числитъ до 260 голосѣвъ а найбѣльшу ролю буде грати центрумъ, котра дуже легко зможе стати ся мѣрдоуною партією а навѣть при чимъ лачнѣмъ картельовѣвъ утворити пр-вительствену більшість, котра числится бы до 230 голосѣвъ, підчасъ коли на оппозицію припадаєть бы тоды лиш около 160 голосѣвъ. Першимъ наслідкомъ теперѣшнихъ выбѣрѣвъ буде, здаєсь, що законъ протия сціалістѣвъ не буде вже предложѣный парламентови, позаякъ показало ся, що всякій строгій мѣры не були досѣ въ силѣ спияти руху соціалістачного, а протиявно, ще его піддержували.

Въ Франціи вироблюєся позвола переконанье, що уступленне міністра дѣлъ внутрѣшнихъ, Констанса, єсть лиш заовѣдѣю д мѣся цѣлого кабінету Тіарда. Бѣльшість палаты, котра оногодъ узвала Тіардова востумъ довѣрія, єсть лиш дуже слаба, а треба же и то взяти на увагу, якъ она зложилася. Передъ голосованьемъ ще розвинувъ бувъ новий міністеръ дѣлъ внутрѣшнихъ Буржоа свою програму, котра єсть на скрѣбъ ради-кальна. Коли отже мало прийт до голосова-ня, зайнявъ одинъ радикаль, що бѣвъ буде лиш дѣлать голосувати за признаньемъ кабінету довѣрія, бо новий міністеръ хоче повддержувати радикальну програму. Діє де ля Фоковнері зъ праваѣ сказавъ: „Міні-стерство Тіарда зъ Констансомъ — нѣвола не дѣлало въ интересѣ правды. Міністерство Тіарда безъ Констанса не значить нѣчого и дѣлать я буду за нимъ голосувати. Такавъ за-стережень и замѣтокъ було ще бѣльше и се-редъ такихъ обставинъ склепалася бѣльшість для правительствѣ.

НОВИНКИ.

— Вечеромъ вѣчно музичний, устроєний дня 4 н. ст. марта въ другій роковини смерти Осипа Федьковича въ сали рады мѣскои, не выпавъ такъ, якъ повиненъ бувъ выпати. Зъ широкой програмы однавѣ одати п. заг. „Молоде поколѣньє“, забороненый за дѣлѣ мѣсту ц. к. намѣстництвомъ, и тра на скрипцѣ (зъ причини не до оправданя), а замѣсть одити п. В. Левицкій повитавъ гостей коротенько фразами про Федьковича, не воюды згѣдними зъ дѣйствістю. Виконано артистично лише три нумеры, именно: другу расписку Лисенкову, Ліста польонесъ ч. II и баритоновый сольо-сѣвъ Павлѣра „Сонѣ“. Обѣ расписки до-гратъ на фортепьянъ п-на Вербицка зъ точністю, совѣстно, спокійно, зъ добрымъ фразованьемъ, зъ нѣжністю и хорошою технікою. До заслуженыхъ ослѣсковъ, якими зобраза публіка приняла гру молодого артистки, можемо йи щиро пожелати, и надѣємось, що п-на Вербицка не разъ ще участію своєю прикрасить рускї концерты. „Сонѣ“ Пав-лѣра одсѣвѣвъ п. Шиманскій коректно и зъ чувствомъ. Голосъ его прїятний, інтонація чи-ста, декламація одповѣдна. Хоры, аранжовані п. Сѣчинскимъ (Вербицкого „До мѣсяця“ та „Все утихло“, Нижанковскаго „Зъ оурушкѣвъ“, Лав-ровскаго „До рѣчки“, Лисенка „На прию“, и над-програмовѣ „Ой по горѣ“ — замѣсть продукції скрипковои, выпали дуже слабо, а мѣсцями роз-лѣтались. Мы вынесли немиле вражѣньє, мовъ бы аранжеры вечерка легковажили собі публіку. Хлѣбъ тихъ не поправила анѣ декламація п. Ло-патиньского, котрый выголосивъ (не конче вѣрно зъ текстомъ) стишокъ п. Колесы въ память Фе-дьковича, анѣ сольо-сѣвъ п. М. Левицкаго, котрый досѣтъ удачно одсѣвѣвъ Лисенковѣ „Менѣ од-наково“ и другу надпрограмову пѣсенку. Комі-чною стороною вечерка бувъ текетъ думки Шев-ченковои: „Менѣ однаково“, оцѣнзурованый ра-дикально львѣвскою поліцією. Выйшло зъ того таке, що Тарасъ не выросъ „у неволи на чуужинѣ“ и не плакавъ „у неволи“, а рѣсть и плакавъ „на воли“ (!). Заслугу коло скорегованя невинной и зовсѣмъ неополітично думки Тараса положивъ сѣмъ разомъ урядникъ поліції п. Котовскій. Зъ якихъ мотивѣвъ, не хо-чемо судити. Неудалость сего вечерка повинна бути пересторогою на будуче. Русины, а тымъ менше молодѣжь руска, повна силы, духа и енер-гій, не повинны компромитуватись передъ публі-кою, хочъ-бы й не широкою... На вечеркѣ при-було кѣлька телеграмъ и писемъ правитѣльнхъ: въ Тернополѣ одъ флїи „Просвѣты“ и одъ моло-дежи гімназіальнои; зъ Кракова одъ „Академіч-ной Громады“; во Львовѣ одъ молодежи руской гімнази и одъ питомцѣвъ дух. семинари; въ Ста-ніславовѣ одъ молодежи гімнази и одъ „Рускои Бесѣды“; наконецъ изъ Стрыи одъ молодежи. — По вечерку одбувъ ся комерсъ у Штадтмільєра. На комерсъ поійшовъ въ садъ за молодежію та-кожъ урядникъ поліції п. Котовскій и коли ака-демикъ Бѣг. Левицкій забравъ слово и сказавъ: „Я въ имени поступовои молодежи хочу выска-зати думки молодого поколѣнья, и п. Котовскій зъ обурѣньємъ заявивъ, що „жадныхъ думокъ вы-сказувати не вольно, хѣба лише въ родѣ товари-ской забавы, якъ томаты и т. п., бо иначе ко-мерсъ розвяже...“ Зобранїй численно академикъ заявивъ, що поступованье п. Котовскаго уважа-ють несправнымъ и рѣшили заразъ розбити ся.

— Товариство „Руска Бесѣда“ у Львовѣ устроє-въ суботы 8, 15 и 22 н. ст. марта с. р. въ сво-ихъ комнатахъ (ул. Орменска ч. 27 I. поверхъ) вѣчно-декламаций вечерницѣ, полученій зъ то-варескимъ забавамъ. Початокъ кождыхъ вечер-ницъ о 8 ой год. вечеромъ; — вступъ одъ особы 30 кр. Вечерницѣ мають на цѣли піддержати то-вареске житѣе нашої інтелігенціи и будуть мати характеръ домашнихъ забавъ товариескихъ. Ко-митѣтъ постаравъ ся о занимаючій програмы, на-котрі складають ся: одчитѣ, продукції деклама-ційной, хоральній, на цитрѣ, на фортепьянѣ, сольо-сѣвъ, а одѣлаа gry товариескї. А що въ тихъ вечерницяхъ наша молодѣжь зъ „Академічного Братства“ возьме чинну участь, то и можна на-дѣятись, що ті вечерницѣ будуть такъ само ожи-вленѣ якъ и торѣшнї.

— Въ „Рускои Бесѣдѣ“ въ Тернополѣ буде [устроє-не въ недѣлю, дня 9 н. ст. марта с. р., предста-вленне аматорске. На передѣ буде одчитѣ о. Сте-н. Кобляньского „Зъ першихъ початковъ руского те-атру“, потѣмъ одгратють аматоры комедію въ од-номъ актѣ „Зъ розпукѣ“ Гавалевича въ переводѣ Ром. Бачиньского а одѣлаа наступити товариескї забавы. Вступъ 50 кр. одъ особы. Можна надѣ-ятись, що Вп. публіка и сѣмъ разомъ численно збере ся. — За выдѣлъ „Рускои Бесѣды“ Д. Ста-нура, секретарѣ.

— Въ Камѣницѣ струмиловѣй одбуде ся дня 25 ло-го (9 марта) музыкально-декламаторскій вече-рокъ въ XXIX-тї роковини смерти Тараса Шев-ченка въ сали уряду громадского зъ такою про-грамою: I. Вступлюе слово. II. а) „Миръ вамъ бра-та“ музыка Любвица; б) „Дѣвча въ сѣняхъ сто-яло“ пѣсенъ народа; — хоръ мѣшаный мѣшанскій. III. L'Inquietude Dreyschook-a — фортепьянъ. IV. „Тополя“ Шевченка — декламація. V. „Ой чо-го ты погорѣло“ музыка Лисенка — сольо-сѣвъ. VI. „Думы мои“ музыка Воробкевича — хоръ мужескїй. VII. Oh! Dites Lui Al. Batt-a — скрип-ка зъ фортепьяномъ. VIII. „Пѣдъ ослѣвъ“ музыка Матюка — хоръ мужескїй. IX. „Моя мила“ му-зыка Матюка — дуєтъ на сопранѣ и тенорѣ. X. „Любовѣ бѣтнѣ“ Могиланьского — декламація. XI. „Гадка пастѣя“ музыка Матюка — сольо-сѣвъ. XII. „Хоръ Норманѣвъ“ музыка Вахнянина — хоръ мужескїй. — Вступъ одъ особы 1 ар. — Дѣлѣтъ признаній на збѣльшенне фонду сти-пендіяного имени Шевченка. — Початокъ о 7½ вечеромъ. — За комитѣтъ: М. Цегельскій, Гера-симовичѣ.

— Справа вдовичка одкѣнчить ся сего тыждня. Телеграмъ зъ 4 н. ст. марта доноєть: Выводы скѣнченї. По полудни боронитъ ся лично ще кѣль-кохъ згонникѣвъ и Клязнерѣ. Завтра рано резиме предсѣдателя а около полудня выберуть ся при-сѣданї на наряду. Присѣданї замовили торжествен-не богослуженье въ костелѣ вдовичкомъ на 8-му годину рано и запросили трибуналъ, оборонѣвъ та журналістѣвъ.

— Стипендію им. св. Георгія, рѣчно 100 ар., на-дала митр. Консисторія Зеновію Копистянскому, слухателєви II року правъ въ львѣвскомъ уни-верситетѣ.

— Загальнї збори галицкаго товариства господарско-го зачали ся дня 3 н. ст. марта у Львовѣ. Бѣльшѣ выказує чистый станъ активѣвъ на 55,749 ар., фондъ основный выносивъ при концї 1889 р. 14,471 ар. Преліминарь на р. 1890 выказує 7119 ар. доходу а 8820 ар. выдатковъ. Неодѣбрь ма-ють покрити члены товариства въ высѣтѣ 30 проц. своихъ удѣловъ.

— Robotnik, часопись політична и суспѣльна, появилась у Львовѣ и виходить 1 и 15 кожного мѣсяца. Выдає Юл. Обіректъ, одѣлчальный редак-торъ Ант. Маньковскій. Передплата рѣчно: у Львовѣ 1-20 ар. на провинціи 1-50 ар. Въ про-грамѣ заявляє редація Robotnik, а, що змагати и жадаати буде: унормованя робучого часу, одповѣд-ной вынагороды працѣ, загальнои, тайного и без-посередного голосованя, участи робѣтничѣвъ якъ въ радѣ державной и сеймѣ, такъ и въ автоно-мичныхъ урѣдахъ, вѣльности слова и громадженя на зборахъ, та свободной и безплатной науки за-гальнои и фаховои.

— Фальшдѣнникѣвъ монетъ выкрыла жандармерія въ Городенцѣ; суть то жиды: Осїя Шнїцъ, его сынъ Гершъ, Хаймъ Бѣра Кацъ разомъ зъ жѣн-кою Идѣсь, Вѣрухъ Гредінгеръ и блѣхаръ Морд-ко Имберманъ. Судъ узвизивъ фальшдѣнникѣвъ, а слѣдитъ ще за одымъ ихъ спѣльникомъ Іослемъ Фаеромъ.

— На будову руского театру зложили гоєтѣ на ве-сѣлю п. Альфреда Сохацкаго, авскултанта судо-вого въ Самборѣ, зъ панною Евгєнією Коржын-скою. донкою пароха въ Жабю, 15 ар. 50 кр., и ті грошѣ приславъ п. М. Дорудякъ на нашї руки.

— Трансѣбирона зѣлѣзниця. Въ Nouvelle Revue появилась розвѣдка о проектѣ трансѣбирской зе-лѣзницѣ, котрой планъ перевѣвъ остаточно въ государственномъ совѣтѣ ген. А. Горловъ, инсеп-торъ російской артилеріи. Въ розвѣдцѣ наведе-но причины, за дѣла якихъ запехано рѣзній давній шляхи зѣлѣзничї, а чому теперъ взялось до такъ величезного и коштовного дѣла. Головий причины, що царъ рѣшучо принявъ ся за се дѣло, були бѣльше моральнї и войсковї якъ торговельнї. „Правительствѣ не хотѣло полишати пять мїлі-онѣвъ людей въ такѣмъ одокремѣньєннѣмъ одъ ци-вїлізованныхъ околїцѣ, въ якомъ находятъ ся евро-пейскї поселенці на островахъ Спокойного океа-ну.“ Зъ выимкою телеграфу нѣчо не дучитъ въ тревальнї способѣ въ Россію. Лишенї они вся-кою помочи законанї въ своихъ сѣбѣгахъ. Въ Си-бирїи вѣходной одержуєсь листы и писма разъ въ рѣкъ, а часами и довше, а не разъ и цѣломъ нѣ. Нема въ цѣломъ сѣвѣтъ цивилизованомъ по-добного примѣру, бо возьмѣмъ Австралію, въ л-кой она зъ менше численною людністю, комму-нація зъ Англією а навѣть окремый вѣдѣль войска стереже тыхъ коммунацій. Сибирієцѣ, проживаючи на самотѣ, прибирає окремый типъ. Здає ся, що повертає до первѣснаго човѣка, бо стѣкаючысь зъ Кіргїзами, Бурятами, Якутами и т. п. прибирає звычаї тыхъ номадѣвъ. Въ Я-

кутску навѣтъ урядники говорять мѣжь собою по- якутски. Тамъ не знаютъ выгоды, лиш кѣлька богатѣвъ купцѣвъ становить выимку. Одинъ ге-нераль дивизїи розказуєвъ, що въ его подорожи инспекційной не було хлѣба цѣлыми днями. Се-лучаєсь на цѣлой выскорѣвини надъ Амуромъ, бо- абже вымерзає два разы на три роки и часто голодъ находить на ту краину. Навѣтъ у Влади-востоцѣ нѣчо не фабрикуютъ ся, лиш все спрова-джуєсь зъ Японіи або найбѣльше зъ Нѣмеччины. Цукоръ приходить тамъ зъ Гамбургѣ. Але по-при-се суть ще и бѣльшія небезпечности. Хиньска люднѣсть Манджурїи переходить 40 мїлі-онѣвъ а при впадѣ Амору и Усуре єсть гар-низонъ 40 000 правильного войска. Зъ сто-роны російской зъ выимкою Владивостока, де єсть головной гарнизонъ, на цѣломъ обшарѣ кѣль-ка тысячѣвъ кїлометрѣвъ нема бѣльше понадъ 10 000 войска. Коли спорили о Кульджу, то меш-канцѣвъ понадъ Амуромъ глядѣли зъ трѣвою, якъ на другой сторонї рѣки громадились орды ман-джурскї и татарскї и въ кождой хвилѣ могли перейти рѣку та вытѣти въ пѣнь вѣсѣхъ поселе-нцѣвъ. Взагалѣ въ два тыжднѣ по выповѣдженю войны можуть 100,000 Хинцѣвъ и хмары непра-вильного войска перейти границу, а Россія по-требувала бы пѣвъ або цѣлый рѣкъ, чтобы одста-вити до границѣ на помѣчь новї войска. По вы-будованю шляху трансѣбирскѣмъ зѣлѣзницѣ зар-адитъ ся лиху. Головною точкою выходу сѣи зѣ-лѣзницѣ буде Челябинскѣ, бо въ тѣй околїци суть великї коналѣнї угля и зѣлѣза та фабрики оружя и пороху. Шляхъ буде переходить черезъ Омскѣ, Томскѣ, рѣку Енисей, одтакъ звернѣсь на полудне черезъ Канскѣ и Нїзшїй Удѣнскѣ та дойде до Иркутска а по продовженю шляху до Владивостоку, оукружить полудневу сторону Бай-калу. Користи торговельнї сего шляху будуть величезнї. Се буде найкоротша дорога до Хинѣ, Корей, Японіи. Зъ часомъ повстануть мѣста надъ пристанями по рѣкахъ та при дорогахъ, де пере-хрецуєтьсѣ будуть зѣлѣзницѣ зъ Иртышемъ, О-бомъ, Енисеемъ, Леною и Амуромъ. Можна на-дѣятись, що шляхъ трансѣбирскїй буде одного зъ зѣлѣзницъ російскихъ, котрі принесутъ найбѣль-шї доходы. Може бути — кончатъ ся въ роз-вѣдцѣ, — що вѣздемѣ до вагону въ Петербургѣ, чтобы зайхати до Санъ Франциско, бо Американцѣ вже теперъ говорятъ о парокладахъ, котрі одпо-вѣдали бы розкладови бѣды на тѣмъ шляху.

— Похибна друкарна зашла у вѣчеранїомъ числѣ „Дѣла“ що-до вечера общества „Рускихъ Дѣлъ“ у Львовѣ, котру простуює и доповняє въ сей способѣ: Общество „Рускихъ Дѣлъ“ у Львовѣ устроїть дѣла 4. (16.) марта с. р. въ великій сали Народного Дому вечерокъ на дохѣдъ потерпѣвшихъ одъ невѣрожаю селянѣ

— Дрѣбнї вѣсти. Костелъ св. Мартина у Львовѣ обѣкрали оногодъ въ нѣчи злодѣѣ, вломившись ѣк-номъ до закрїтїи. Злодѣѣ забрали позолочуваний дискѣсъ, металеву пушку на миро и розбили двѣ скарбѣны. — Въ Прилуцї, пов. турчаньского, за-мерзъ селяннѣ Мих. Коблякѣ. — Въ Бродяхъ отропѣла ся фосфоромъ 23-лѣтна Іосїна Косекѣ. — Въ соймѣмъ будынку въ бюрѣ члена выдѣлу д-ра Д. Савчака займивъ ся вчера зъ полудня о-гонь. Коли вѣйшовъ сторожъ до бюра, цѣла комна-та була повна дыму, занавѣса у одного бѣка зго-рѣла була до тѣла а вже и помѣсть займивъ ся. Огонь придушено а подозрѣньє паде на фротера, котрый мабутъ кинувъ не приглаєне сигаро.

Вѣсти зъ Аеп. Львѣвской.

Кан. институцію одержали оо.: Павло Фи-липовскій на Вишнѣвъ, Юл. Твардѣвичъ на Дми-тровѣвъ, Юл. Яримовичъ на Ольховѣвъ, Мих. Царѣ на Малковѣвъ, Мих. Громадка на Лѣш-ковѣвъ.

Завѣдѣльства одержали оо.: Іос. Фолиєвъ, зав. Лѣшкова, въ Шуровичахъ, Іпол. Погорѣцкій, зав. Вишнева, въ Новошинахъ, Корн. Левицкій, сотр. Сѣвки, въ Войнилѣвъ.

Сотрудництво въ Сѣвцѣ одержавъ о. Мих. Форисъ, зав. въ Войнилѣвъ.

Удѣлѣнный одъ испиту конкурсового на шѣсть лѣтъ о. Ігн. Гарасевичъ зъ Коварѣ.

Митр. Консисторїи однесла ся до президїи намѣстництва о згоду на кан институцію оо.: І. Федюка на Куряны, Мих. Левицкаго на Шу-ровичѣ и Стеф. Лежогубского на Скоморохѣ; — до намѣстництва о платно зъ релігійного фонду для прив. сотрудника въ Войтѣховичахъ.

Капеланомъ войсковымъ II кл. въ резервѣ именуєть министество войны о. Ілію Лаголу.

Одпустку на тыжднѣ одержавъ о. Ксен. Сосенко, зав. Солонки.

Телеграмы „Дѣла“.

Берлинъ 5 марта. Зачувати, що выѣзды ген. Вреде до Петербурга стоить въ звязи зъ одруженьємъ наслідника престола зъ нѣмец-кою княгинею Маргаритою. Одруженье се має вже бути рѣчено порѣшеною.

Парижъ 5 марта. Дебата надъ интерпе-ляцією Дрейфѣса порушитъ мабутъ цѣлу за-граничну політику. Ходитъ чутка, що Тіарѣ думає подати ся до димісії.

Софія 5 марта. Вулковичъ приѣхавъ о-ногодъ зъ Константинополѣ, чтобы тутъ поин-формувати ся о станѣ рѣчей, бувъ у князя на довшой аудієнціи, конферуєвъ опѣсля зъ дипломатичными агѣнтами, а одержавши ши-року инструкцію, чтобы дѣлавъ въ цѣли при-знаня кн. Фердинанда, выѣхавъ ще того са-мого дня назадъ до Константинополя.

Бѣлградъ 5 марта. Зачувати, що пра-вительство тутѣшне хоче зовсѣмъ збѣрати свои зносны дипломатичнї зъ Болгарією и одѣл-че зъ Софіи своего агѣнта.

Д-ръ Стефанъ Феданъ

отворивъ

адвокатску канцелярію

у Львовѣ 3357

пѣдъ ч. 3. пляцъ Капітульный (рѣгъ Ри нуу ч. 23)

Всѣхъ наукъ лѣкарскихъ

Д-ръ Тадей Плохоцкій

бдбувши студїи практичнї на клінікахъ проф. Шавты и Гангофера въ Празѣ поселивъ ся въ Бурштинѣ. 3-5

Галицкій Банкъ Кредитовый.

Сѣмнацятї звычайнїй

ЗАГАЛЬНІЙ

ЗБОРЫ АКЦІОНАРѢВЪ

Галицкого Банку Кредитового

одбудуть ся

дня 2 цвѣтня 1890 о годинѣ 12-той въ полудне

у власномъ будынку у Львовѣ при улицѣ Ягайлоньской ч. 3.

Порядокъ дневнїй:

1. Справозданье зъ дѣльности и предложенье рахункѣвъ за р. 1889.
2. Справозданье Выдѣлу ревизійного.
3. Рѣшенье що-до подѣлу чистого зыску.
4. Выбѣръ двоухъ членѣвъ Рады управляючої (§. 14. статутѣвъ).
5. Выбѣръ Выдѣлу ревизійного на рокъ 1890.

П. Т. Акціонарѣ маючї намѣръ взяти участь въ тыхъ Зборахъ звольте одповѣдно до §§. 34 и 36 статутѣвъ Банку свои акціи разомъ зъ бѣжучими купонами зложити пайпѣзѣнїше до 18 марта 1890 въ касѣ головной Банку у Львовѣ або такожъ въ Банку англо-австрійскомъ у Вѣднѣ, де одержать карты легитимацийнї, уважальнї до вступу на повышїй Загальнї Зборы.

Львовѣ дня 28 лютого 1890.

Рада управляюча.

При закупкѣ товаровъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдаєць и одѣлчальный редакторъ Иванъ Белой.

Пайлѣръ зъ фабр. Черляньской.

Зъ друкарнї тов. им. Шевченка, пѣдъ вар. К. Веднарского.

Львівська „Руска Бесіда“ на дописи виділу червоноцкою „Рускою Бесідой“ призначила 150 ар. яко премію за виставлявану в руско-народним театрі Федьковичеву драму „Дубовиш“. Отже виділу черн. „Бесіда“ предложив зборам, щоби тыхъ 150 ар. призначили на основанье фонду имени Федьковича, а новий виділу щоби на сѣдуючихъ зборахъ предложивъ начеркъ фундацій на промъ тхъ. Збори агодили ся на се предложенье виділу азъ додаткомъ, щоби тыхъ 150 ар. ужита, азъ застереженьемъ звороту до фонду, на зборне выдаче творѣвъ Федьковича. Проф. д-ръ Стоцкій, котрый займае ся тымъ выдавничствомъ, заявивъ, що до часу другихъ зборѣвъ „Рускою Бесідой“ першій томъ творѣвъ Федьковича выйде вже певно азъ друку „Руска Бесіда“ мала доходу 631 ар. 65 кр., розходу 619 ар. 36 кр., а увесь мастокъ товариства выносивъ 3147 ар. 81 кр.

До нового виділу выбрано: головою проф. Броня Пугуляка, заступникомъ голову д-ра Стоцкого, писаремъ учит. Руснака, скарбникомъ комис. финан. Таминьского, контролеромъ судью Михалеского а редакторомъ издавничства „Рускою Бесідой“ надучителя Ом. Поповича.

Зъ Кіѣва надійшла до насъ вѣсть, що кіѣвскій зборникъ украинскихъ творѣвъ літературныхъ підъ заг. „Вѣстка“ пропустила кіѣвска цензура, не добавивши въ нѣмъ нѣчого „неблагонадежного“, — але потѣмъ заборонило видати его „Главное управление по дѣламъ печати“ въ Петербургѣ, єдино тому, що се зборникъ творѣвъ украинскихъ. Москва (Великороссы), маючи власть, старають ся убити всѣхъ, хочъ бы найменшій рухъ літературный Украинцівъ в дѣлѣ, на гавѣбу всевітну, допускають ся такого тиранства, нечуваного въ цивілізованѣмъ свѣтѣ, небувалого навіть підъ Туркомъ, де, якъ звѣстно, кождий славянскій народъ мѣгъ писати по своему, пакати, підносити и розвивати свою літературу.

До того-жъ треба ще й то зважати, що заборонюванье зборникѣвъ літературно-белетристичныхъ не єсть основане на нѣякомъ законѣ, противно, указъ царскій азъ 1876 року выразав постановляе, що белетристичній творы вольно печатати въ украинскѣмъ языкѣ (а толькѣмъ нѣякихъ науковыхъ студій не вольно).

Чи такъ повиненъ поступати народъ, що має претенсію освѣдожувати народы, навіть азъ конституціями, азъ-бѣдъ „чужого яга“? Чи-жъ може бути тяжше ягъ, якъ народова заборонити розвою его літературы?!

Надъ тымъ нехай задумають ся нинѣшній правитель державы руссійской...

Мѣжъ Русинами въ Америкѣ роздоръ тревае дальше, якъ се видко азъ двохъ ostatnichъ номерѣвъ газеткы „Америка“, выданою оо. Андруховичемъ и Грушкамъ. Лайка на свѣтскыхъ интелігентныхъ людей иде въ тѣхъ газетцѣхъ дальше на способъ справдѣ а мериканскій, бо потратованье когось назвою „волюцюга“ — то єще комиліментъ найчемнѣйшій.

Мы бѣдъ самого початку, якъ толькѣмъ почалась тота поголовна лайка въ „Америкѣ“, выступили противъ того, а зывали обѣ сторони — духовну и свѣтску интелігенцію — до порозумѣня и помиреня, въ добре понятомъ спѣльнѣмъ интересѣ. Бо-жъ-жъ выйде азъ того роздору? О. Волянскій азъ п. Сьменовичемъ трудились колька лѣтъ коло будовы церквей, завязуваня братствъ церковно-запопомовыхъ, закладаня „Народныхъ Торговель“ и т. д. — а теперъ то все має розлетѣтись?! А на то выходять, коли газетка „Америка“

кличе: „Выймайте, люде, свои вклады азъ Торговель“!

Мы знали, що, выступаючи противъ тыхъ лайокъ и ширеня роздору газеткою „Америкой“ наразимось на неласку у єн редакторѣвъ — ате-жъ годъ: amicis Plato, sed magis amicis veritas. А що ихъ поступованье и азъ огляду на Галичину єсть що найменше безтактне, о сѣмъ м-жъ пересвідчитись оо. Андруховичъ и Грушка азъ тѣмъ, якъ теперъ „Червоная Русь“ тріюмфує, радується азъ роздору и єн атоге потяряючи въ „Америкѣ“ всѣ скандаль и лайки та очевидачки фабрикуючи у Львѣ дописи вѣбѣ то азъ Америкѣ бѣдъ Лемковъ (азъ ч. 35. „Черв. Русь“). Редакція „Червоная Русь“, котрой засадою, на жаль, єсть: не будувати а руйнувати, знайшла въ роздорѣ мѣжъ Русинами американскими богато матеріалу, щоби додати до брудѣвъ ще трохи бруду бѣдъ себе, воювати нима противъ Русинѣвъ (не „объединителей“) взагалѣ. Очевидаю, се вѣрѣмъ русины нѣчо не поможѣ, бо и въ Галичанѣ люде умѣють уже розбранити правду бѣдъ лѣжи, и въ Америкѣ, надѣвмось, єдино змѣнять ся на лучше, бо азъ-воденъ въ хавѣ до Америкѣ о. Ів Волянскій щоби на мѣсца зробити конецъ цѣлѣй деморализуючій исторіи.

Въ нашѣй теѣф редакційной спочиває бѣдъ якогось часу письмо п. Вол. Сьменовича азъ Оліанту, кидуюче троха свѣтла на роздоръ мѣжъ интелігенцією рускою въ Америкѣ. Мы думали, що може обійдѣсь безъ оповѣщаня того письма — але по статяхъ въ „Червоной Русь“, скандализуючихъ голословно всѣхъ „павѣвъ“ въ Америкѣ, страшна бы стала ся кривда для плѣгавленіи сторони, не маючей для своихъ оборонъ въ Америкѣ своего органа, коли-бъ мы и на дальше письмо п. Сьменовича затримали въ скрову редакційной.

Письмо п. Сьменовича звучить:

Оліфантъ 9 н. ст. лютого 1890.

Хвальна Редакція!

Въ числѣ 7 азъ дня 10 (22) сѣчня с. р. помѣстила Хв. Редакція свой поглядъ на прикрій бѣдшоєня, якъ запанували межи членами интелігенціи въ Америкѣ по вывѣдѣ о. Волянскіа. Хв. Редакція не помыслила ся въ своемъ осудѣ, высказанѣмъ въ агаданѣй статѣ, и на-клякує интелігенцію руску въ Америкѣ до згоди.

Мы, свѣтска интелігенція, не дали нѣ найменшой причины до роздору и старала ся, колька силъ нашихъ, лахо убити въ зародѣ, однакъ всѣ нашъ усилія були даремны. Зъ оборонъ себе въ часописяхъ, азъ тутешныхъ, азъ краєвыхъ не хотѣли мы взагалѣ користа-ти, а се азъ той причины, що мусѣли бы въ высокомъ степені здискредитувати теперѣшнихъ нашихъ священникѣвъ, а дальше выявити тайны, на котрій мовчати мы зобовязали ся; дальше мусѣли бы мы вытѣсати въ такомъ разѣ до того особы, котры бы незванѣмъ на чести потерѣли; наконецъ, щоби не дати причины чужимъ властямъ мѣшати ся въ справы на-шѣй церкви.

Мы задовольни ся сатисфакцією дома, даною намъ азъ сторони народу. Потѣмъ, коли насъ о. Андруховичъ вынужає азъ церкви, коли оба священника, т. є. о. Андруховичъ и о. Грушка, на проповѣдяхъ въ церквѣ, на мітингахъ и при инчихъ нагодахъ зывали народъ, щоби насъ позабавявъ, пострѣлявъ або укаменувать, — народъ зганявъ то ихъ поступованье, скликавъ мітинги, казавъ подати собѣ причины цѣлого того роздору, намъ давъ вѣру доверія, а до Виреосъ, митрополита львівского высылъ пасыма азъ просьбою, щоби о. Андруховича, яко священника неспособного для Америкѣ, одбѣжавъ азъ-воденъ. Ищѣ-

до закладѣвъ чиненыхъ намъ азъ „сторы“ (Торговль) мы бѣдали подобну сатисфакцію бѣдъ самого народу: на зборы скликаніи священниками народъ не збравъ ся а зѣйшовъ ся на нашѣ, удѣлявъ не выймавъ, рахунка праймивъ и насъ на мѣсца пошлывъ, хѣба тотѣ уступили, що хотѣли самѣ. Шо-до самого оскорбленя чести, заподѣяного намъ въ „Америкѣ“, мы удались на дорогу судову. Характеристичнымъ фактомъ єсть то, що и чужа публика стала по нашѣй сторонѣ, бо коли о. Андруховичъ хотѣвъ выбрати варрантъ (наказъ) на арештованье головного управителя сторѣвъ, п. Яновича, за якусь мниму провину, то нѣ оденъ азъ десятѣхъ судѣвъ въ Шенандорѣ не хотѣвъ выдати варранту.

На-разѣ мы задовольни ся такою сатисфакцією, тымъ болѣе, що выжидаемъ въ сѣхъ дняхъ прѣѣзду до Америкѣ о. Волянскіа, котрого народъ заволавъ, щоби прѣѣзавъ и на мѣсца ладъ прѣвернуть. И мы, въ надѣи, що о. Волянскій своею повагою все приведе до порядку, не користаемъ на разѣ азъ богатого матеріалу для выясненя теперѣшней ситуаціи и єн причинъ, хочъ той матеріалъ готовый єсть бѣдъ рускою.

Особає тутъ появленье о. Волянскіа єсть ще и азъ того взгляду конче потрібне, бо теперѣшній священникъ не пощадили и самого о. Волянскіа. На доказъ того наведемо толькѣмъ два факты, именнѣ: 1) въ якій способъ о. Андруховичъ прѣйшовъ въ посѣданье друкарнѣ о. Волянскіа, а 2) нападъ на о. Волянскіа въ „Америкѣ“.

До 1) О. Волянскій при своемъ вывѣдѣ азъ Америкѣ лишаєвъ друкарню и газету на компанію зложеноу азъ насъ и о. Андруховича, а при тѣмъ позволяєвъ, щоби на выпадѣвъ, коли-бъ не стало людей до издавничства газетъ въ Шенандорѣ, перенести друкарню до Оліанту. Коли дѣйство выдѣвъ азъ конечности мусѣли перейти въ Шенандорѣ до чинихъ мѣсцевостей, загадали мы скористати азъ права перенесеня друкарнѣ до Оліанту, а то тымъ болѣе, що че передъ тымъ о. Андруховичъ зрѣвъ ся цѣлкомъ права до друкарнѣ и выступивъ азъ компаніи. Дѣлавши ся о. Волянскій намѣреню, о. Андруховичъ вмовяєвъ въ раду церковну, що друкарня не була власностію о. Волянскіа (хѣбъ о. Волянскій закупивъ єн азъ власній грошъ), а до того подѣвъ радъ гадку, щоби домогавала ся бѣдъ компаніи (с. є. бѣдъ насъ) чиншу найму за чотыри рокы, котрый побѣла обрахунку о. Андруховича мавъ выносивъ 480 долларѣвъ (около 1000 ар.), бо друкарня была за часу о. Волянскіа примѣщена въ кухню мѣшканя париха въ Ше-андорѣ. Тымъ способомъ прѣйшовъ о. Андруховичъ въ посѣданье друкарнѣ. Мы не хотѣли удавати ся на дорогу права, сподѣваючи ся залагодженя справы въ добрый способѣ.

До 2) Пашуча пашкѣвалъ на насъ въ числѣ 43 „Америка“ п. заг. „Справы сторѣвъ“, кидая о. Андруховичъ передъ народѣмъ подѣръ нѣе на о. Волянскіа, що бѣдъ отдаєвъ одъ разу сторы въ руки „злѣдѣямъ“, що „знавъ о тѣмъ, але мовчавъ, бо у него лило ся вино азъ людскій грошъ“... Всѣ та пашкѣвалъ мали на цѣли ослабити повагу нашу и о. Волянскіа передъ народомъ, а о. Андруховича представити за борця вродныхъ справъ.

На нинѣ обмѣжваемъ толькѣмъ на тыхъ колькахъ словахъ поясненя, надѣючися, що о. Волянскіа удасть ся такъ справы тутъ залагодити, що не будемъ зневолюєнѣ работи ужитку азъ цѣлого нагромадженнаго матеріалу.

Вол. Сьменовичъ
въ имени свѣтской интелігенціи рускою
въ Америкѣ.

Финансы Галичины.

I.

Въ хвилѣ тяжкихъ ударѣвъ экономічныхъ, якѣ дѣтавили нашъ край, пожаданю єсть кожда здѣлова гадка, котра, дотыкаючи экономічныхъ бѣдшоєня нашего краю, розясняє ситуацію и выказѣе дорогу, ведучу до єн поправленя. Выходячи азъ того п. гладу, хочемо нашу читачю громадѣ познакомити азъ змѣстомъ працѣ, выйшовшѣй азъ-бѣдъ фаховыхъ руки и дотыкаючи самыхъ многоважныхъ точѣвъ въ финансовѣмъ положеніи Галичины. Бѣдъ то именнѣ выйшовша недавно азъ печати праца д-ра Юліа Лѣо, дѣцѣнта политичнон економіи въ краковѣмъ університетѣ п. заг. *Finanse Galicji oraz projekt reformy skarbu krajowego*, котра азъ богатствомъ старанно аббравъ дати и фактѣвъ, такъ и гадкамъ, єдино-єдино ся до реформы теперѣшного экономічного положеня, вловявъ заслугу на то, щоби подати єн до вѣдомости широкихъ кругѣвъ нашѣй сусѣльности.

Авторъ выходять азъ погляду, що найвысшою цѣлю финансової политики кождого краю єсть довѣсти до такого бѣдшоєня мѣжъ публичными потребами сусѣльности а средствамъ скарбу, щъ бѣдъ першѣ могла бити въ мѣру податковыхъ силъ краю азъ найвысѣйше по-крытѣй, а азъ другой стороны, щоби тягаръ, азъ азъ-бѣдъ вышываєвъ, азъ найменше дававъ ся чужѣмъ оподаткованѣму населеню. Зъ тѣмъ точкѣ авторъ описанѣе кождочасній станъ финансовъ кождого краю, звертаючи свою увагу на сусѣльній потреби, котрыхъ жереломъ єсть историчній условя развитку данѣй сусѣльности, и на экономічній силы тѣхъ сусѣльности, азъ котрыми мусѣтъ безусловно числитись цѣла податкова система.

Привадаючи той поглядъ до Галичины, авторъ замѣчаєє справедливо, що не можна тутъ обмѣжчатись до самого краєвого бюджету, а треба брати бѣдъ увагу и другій дѣйствій тягаръ, котрый поносить людѣмъ по-за тымъ бюджетомъ. До тягарѣвъ тыхъ належать въ Галичинѣ дѣякій фонды, котры стоить бѣдъ управѣ и контролю сойму а поборають азъ титулу публичнаго права доходу, котры зновѣ

покрывають ся податками цѣлой людности. До фондовъ тыхъ належать передѣловъ т. зв. фонды индѣмнізаціи. Галичина має нинѣ двѣ такѣ фонды, т. є. фондъ давной панщинной индѣмнізаціи, на котрый платить людѣмъ щорѣчно значній сумы въ формѣ додатѣвъ индѣмнізаціи, и новий фондъ индѣмнізаціи пропінационной, котрый рѣшайє азъ бѣдъ першого тымъ, що рѣшайє недобѣръ его має покрыватись не додатками до податѣвъ безпосередныхъ, а окремими податками консумціиными въ формѣ монополю пропінационной и шинкарскихъ оплатъ. Прѣймаючи всѣ тѣ тягари яко загальне обтяженье нашего краю, побачимо, що край нашъ платить рѣчно: 1) азъ титулу бюджету краєвого надъ 4 міліоны ар.; 2) азъ титулу дѣцѣвъ краєвого на фондъ панщинной индѣмнізаціи 2,913,000 ар.; 3) азъ титулу выкупна пропінации 3,200,000 ар. — разомъ отже надъ 10 міліонѣвъ рѣчно, т. є. около 1 ар. на одну голову мѣшканця краєа.

Сама тая цифра не была бы еще дѣе страшною, бо другій край коронный платѣтъ далеко болѣе, коли-бъ не то, що значѣйшу часть тѣхъ сумъ выдає нашъ край на тѣхъ не-продуктивну цѣль, якъ опрѣцтованье и амортизація догѣвъ. На тую цѣль выдає Галичина рѣчно 6,520,000 ар. отже азъ 64% всѣхъ выдѣтѣвъ, коли тымчасомъ азъ нинѣшнихъ краєвыхъ выдѣвъ на довѣгъ: Чехія лише 0.7% выдѣтѣвъ, Моравѣ 18%, Сирія 18%, Крайна 22%, Каринтія 20% выдѣтѣвъ. Такъ отже въ нинѣшнихъ краєвыхъ идуть подѣтѣки на безпосередній услуги краю, на его цѣли админістраціи, экономічній и просвѣтній, а у насъ въ Галичинѣ иде на тую цѣль дѣе мало, а значѣйша часть тягарѣвъ не приносѣтъ краєви нѣякого реального пожатку. На цѣли админістрацію, розвиткъ азъ цѣлыми шѣбляництва, добѣтъ, заведенѣ до-бродѣйныхъ и саллинарныхъ и вѣдѣи и на цѣли политичнѣй экономічній прѣйвъ въ Галичинѣ разомъ всего 3-5 міліонѣвъ выдѣтку, одже по 59 кр. на єду голову, коли на всѣ тѣ цѣли въ Чехіи припадає на одну голову 1 ар. 93 кр., въ Моравѣ 1 ар. 93 кр., въ Моравѣ 1 ар. 83 кр., въ Сиріи 2 ар. 40 кр. Не давно одже, що агаданій потреби админістраціи, экономічній и просвѣтній задоволюються въ Галичинѣ такъ дѣе недостаточно.

И такъ спеціально шо-до шѣбляництва то оно мусѣтъ стоити въ Галичинѣ дѣе низко, бо выдѣтки на его удержанье сугъ у насъ дѣе низкіи. Въ Австріи єсть въ загалѣ велика хѣба въ тѣмъ, що майже всѣ тягари народнаго шѣбляництва зложено на автономію. Коли заграицею идуть на школы великіи сумы азъ скарбу державнаго, то у насъ поносѣтъ все громады, повѣтъ и крає. Англія выдає азъ скарбу державнаго рѣчно на школы 80 міліонѣвъ ар., Франція 83 міл. фр., Прусы 36 міл. марокъ а кроме того кольканайдѣтъ міліонѣвъ признаєныхъ на тую цѣль азъ мыта аббѣжѣво — а Австрія выдає на школы народній цѣ-лон державы всего 1,703,000 ар. (пѣсла бюджету азъ р. 1889), котра то сума майже цѣла уживавъєсь на удержанье учительскихъ семинарій. Школы народній удержуютъ въ Австріи одже поодинокой крає, але и тутъ неодакѣвъ сугъ финансовѣй силы. Коли въ Чехіи выдѣтки на шѣбляництво народнѣе выносивъ 54%, въ Моравѣ 42%, въ Сиріи 29%, всѣхъ краєвыхъ выдѣтѣвъ — то въ Галичинѣ выдѣтки тѣ становявъ 8% бюджету краєвого. Въ Чехіи припадає азъ тыхъ выдѣтѣвъ на одну голову 1 ар. 01 кр., въ Моравѣ 93 кр., въ Сиріи 82 кр., а въ Галичинѣ 14 кр. И якъ-же тутъ поднимати реформы на поли шѣбляництва народнаго, котрий на кождій случай вымагають грошевыхъ покладаѣвъ? Богато громады въ Галичинѣ не єсть въ можности власными силами поствати будынки шѣблій. Тымъ громадамъ повинна прѣйти въ помощь держава. Такъ дѣєсь всюды въ свѣтѣ. Въ Франціи по катастрофѣ азъ роцѣ 1870 вызначило правительство зарѣвъ на другій рокъ колькасотъ франковъ на будову шѣблѣй народныхъ, въ Прусахъ признаєній сугъ на тую цѣль постоійній подѣмога а и въ Австріи навѣтъ нѣшй край коронный черпали на тую цѣль до-сѣтъ обильно азъ державнаго мышка. И такъ Чехія брала бѣдъ р. 1885—1889 шо-року по 140,000 ар., Моравѣ азъ р. 1887 и 1888 по 122,000 ар., а Галичина за часъ 13 лѣтъ взяла всего лѣдѣ 260,000 ар. титуломъ задѣтѣвъ на будову шѣблѣй народныхъ. Дѣлатѣ въ Галичинѣ шѣблѣй народныхъ єсть такъ мало, що треба бы засновати ихъ найменше ще 1600, щоби бѣдѣвали мінімальнымъ просвѣтнымъ потребамъ краю.

То само дасть ся сказати про школы сѣредній. Хочъ на тѣ школы не поносѣтъ край выдѣтѣвъ, то помимо того чѣсло тыхъ школъ єсть рѣшучо азъ мало. Одъ р. 1861—1887 возросло чѣсло сѣреднихъ шѣблѣвъ въ Австріи долѣшай о 193%, въ Чехіи о 126%, въ Моравѣ о 185%, а въ Галичинѣ лише о 48%. Въ р. 1861 было въ Галичинѣ сѣреднихъ шѣблѣ 21, а теперъ єсть 31, азъ близько трийнѣтъ лѣтъ прѣбуло всего 10. Одна школа сѣредня припадає въ Чехіи на 82,226 людей, въ Шлезіи на 59,048, Моравѣ на 59,784, Буковинѣ на 125,574, а въ Галичинѣ на 205,511 людей. И на тѣмъ поли отже такъже стоить Галичина на послѣдѣмъ мѣсца.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Въ комисіи бюджетѣвъ вѣла ся вчера нарада надъ титуломъ „рухъ на сель-вничѣхъ державныхъ“. При сѣй нагодѣ запытавъ пос. Менгеръ якѣ мѣры предприняло вже правительство, щоби на сельвничѣхъ державныхъ завести тарифѣу по лѣсѣу. Тарифѣи тѣ на сельвничѣхъ угорскихъ выклика-ли тѣхъ величезный рухъ особовый, що та ре-форма не принесла правительству нѣй наимен-шой шкѣды. Треба — казавъ бесѣдникъ — авернути увагу на то, що азъ Галичинѣ Шлѣска ѣдутъ теперъ люде до Вѣдѣи черезъ

ты ординаріята холмского обдававъ церквы въ Новѣмъ-дворѣ и въ Кристинѣ о. Тео-доръ Витосовскій, дѣканъ и парохъ белскій, въ присутствіи о. Льва Плешкевича дѣкана сѣкальскаго азъ инвентаремъ церковнымъ, всѣ прѣводскій будынки азъ ородами и полями на ужитокъ Вислианамъ. [На мѣсца, де стояли въ Новѣмъ-дворѣ церквы, стоить теперъ хрестъ, а де были прѣходскій будынки, єсть обѣлѣ-рикъ Василіанскій.]

Мѣсцевый свѣтскій парохъ о. Іліа Бѣ-лянскій, хотѣвъ посѣдѣвъ бѣдъ вѣзвѣды презенту на Кошѣтѣвъ, не хотѣвъ по добравѣи єму церквей азъ инвентарями такъ довѣо уступати азъ мѣсца, доки не надѣде азъ Римѣ beneplacitum apostolicum. Коли се placitum надѣ-шло, переселивъ ся бѣдъ на пар. хѣ до Кош-това, де 1826 р. упоковъ ся, проживши 90 лѣтъ.

О. Іліа Бѣлянскій, родженый 1736 р. азъ бѣцѣ о. Романа Бѣлянскіа, парѣха въ Остро-вѣ, одержавъ бѣвъ прѣходство въ Кристинѣ на основѣ отєєн грамоты:

Franciszek Salezjusz na Krystynopolu, Tarkowie, Kutagrodzie, Strusowie, Brańdowie, Mochotowie, Tulczynie, Humaniu, z Złotego potoku Potocki, Wojewoda Generali ziem Kijowskich, Bełzki, Ropczycki, Hrubieszowski, Jablonowski, Oraniski etc. starosta, Jaśnie Wielm. ks. Maksymilianowi Ryłkowi biskupowi Chełmskiemu i Bełkiemu przy zaleceniu usług moich do wiadomości podaje, że wakuje ad praesens cerkiew Boza pod Tytułem Św. Jerzego, w mieście moim dziedzicznym Krystynopolu a to post liberam resignationem ojca Jana Puszczałowskiego, przeszłego parocha tejże cerkwi, w której aby chwala Boza nie ustawała, ale tym bardziej incessant cultu odprawiała się, rekomendując WPanu i prezentując do tejże cerkwi ucieciwego Eliasza Bielańskiego, syna ojca Romana parocha Ostrowskiego, dobrze mi z skromności życia i przystojnych obyczajów, jako też z nauki ad spirytualia ejusdem ritus przystojnie zaleconego. Te prezente dla lepszej wiary, wagi i mocy ręką własną podpisuje, i pieczęcią stwierdzam.

W Krystynopolu d. 11 maja 1759 r.

Fr. S. Potocki.

(Дальше буде.)

Угорщина, через що рух на угорських залізницях збільшується. Австрія коли не хоче выставити себе на шкodu, не може замыкати очей перед фактом, що та Угорщина, котра стоїть за нею в так близьких зв'язках, внаслідок тарифу поштових, обнизила дуже значно ціну в'їзду на своїх залізницях. Міністер промисловості також в справі петація кондукторів при залізницях. Пос. Русь мотивував своє внесення в справі обниження тарифу особовою а то бодай о одну третину, що впродовж ухвалила вже в рада залізнична на посіданні своїм засіданню, и запитував міністра, як який стадіум находять ся тепер поришення сего справу.

Остані справи галицького фонду індемнізаційного и о сточай з нею в зв'язи князь на правниці доносять до Народ. List-бю: Справа галицького фонду індемнізаційного займає тепер в ситуації парламентаріа перше місце, хоч вона веде ся по-за кулісами. Звісно було, що для сего справу буде трудно знайти більшість, бо такі клоби протавні сему предложено, як за-для его амбату, як за-для невідповідної пори, в котрій его внесено до палати послов, именно під кінець шестидесяти и перед новими виборами. Правительство и Поляки знали, що клоб центра не дасть ся позискати для сего предложено, але коли-б вивислено голоси и сего клобу, то все ще мала-бы оппозиція протавні сего предложено біль-ше як 150 голосів, а число голосуючих за предложеном вносило бы по найменше 170 голосів. До послідних зачислювано всі голоси чеського клубу, кола польського, клубів Гогенварта, Короніно, Трентіно и 10 голосів „данних“. Припускали далше, що части лівих вийде з салі а то з одної сторони зб'ягдів на шані будучности, з другої, щоби не змущувати правительства до культурних концесій для клерикалів. То було и причиною, що голоси оппозиції, до котрих зачислювано також и молоді-Чехів, позаяк они не були р'шали ся, обчислювано так назв. Оптимізм був так великий, що ще оногда Поляки були певні, що предложено се приде на поряток дивний ще перед Великодними святами.

Ситуація однак змінилася. Клоб центра поришив значно більшістю бланку предложено по части в виду безглядного стану шаловни справу, по части же зб'ягдів на виборців. В клубі центра єсть и так сильний настрої оппозиційний. Пос. Ебенгох носив ся з гадкою выступити при дебаті бюджетовій з острою бесідою протавні правительства а особливо протавні міністра просвіти, протавні котрого клубі центра думає голосувати при дебаті над єго етатом. Але оппозиція клерикалів не дуже нахилена, бо то вже не раз показало ся, що все обчислю ся лиш на порозаз а в р'шучій хвилі клерикали все таки уступили.

По оногдашнім засіданню клубу Гогенварта стала ситуація далеко поважнійшою. На сьмі засіданню высказались Словенці и Далматинці р'шучо протавні галицького предложено. Клоб зробав з голосована над єго питання клубово. Тарольці однак востерегли собі, щоби та ухвала их не обов'язувала и заявляв, що они подадуть об'яву до відомости своє спеціальне р'шення. Катравні и Рауґ сьмі за вранятєм предложено, д-р Гассер и другі протавні прийняли. До того приходять ще и клубі Трентіно, котрий зачинає своє становище розважати. Зь того п'йшла об'ава, що правниці готова на повнім засіданню розбати ся. Проводирь правниці не хотять допустити до тей евентуальности, тым більше, що они не хотіли-бы, щоби правительство приступило до формального пактованія з лівими. То було отже причиною, що предложено галицьке блонжено аж на част по Великодних святах. Коли до того часу ситуація на правниці не зміняє ся, то предложено се позбстане и сего періоду так само як минулого незадожденом.

Характеристичним для цілої сев справ єсть, що и львівський Przeglad доказує, що нема вигляду, щоби галицьке предложено перейшло в палату при помочи других клубів правниці и бия предлагаве длитого, щоби проводирь польскі старав ся позискати лівими. Лиш польско-німецьке порозуміння не повинно обмежати ся на саму справу індемнізаційну, але прийняти загальний характер и взагалі обнимати всі двохоси що-до сольного поступованія.

Минувшю неділю ходили словенські послы під проводом ір. Гогенварта до презинта міністрів ір. Тафого и міністра просвіти д-ра Гавча та предлагали емь свои жаданя що-до шкільництва. Правительство відповіло, що буде старати ся по змозі залагодити найважнійші потреби Словенців на поли шкільництва.

В Петербурзі єсть тепер формальний з'їзд дипломатів; приїхали там амбасадор при віденському дворі кн. Лаба-нов-Ростовскій, берлінський амбасадор ір. Шувалов, а в цвітня має ще приїхати лондонський амбасадор Штал. Крім того перебувають тепер в Петербурзі ген. Вреде, котрого приїзд лувать за справою одруженя російського наслідника престолу з сестрою німецького цесаря кн. Маргаритою и президент сербської скупщини Пашич, котрий їздить по Європі, щоби пригласити устрою м'єсах шкіль публичних в столиці.

„Правительство. Вистиник“ оголосив приписи що-до утвореня кадрів загального опол-

ченя. Після тих приписів признає ся до кадрів по двох ополченців з кожної роти, батеріи и сотні. Кадрів позбстануть при окружній команді для вправ ополченців и стереження магазинів.

В французській палаті послов має бути ниніш поставлена інтерпелляція посла Гіббарда о участі Франції в берлінській конференції робітничій и, як кажуть, буде розширена на цілу загально політику кайніту. Легко отже зрозуміти, що французький президент міністрів вже бдє самою в'єсти о сьїй інтерпелляції занедажував. В'єсти з Парижа доносять, що Тіарз занедажував вправдє лиш легко, але все-таки думає взяти на якийсь част урлопу. Деякі газети докладають, що Тіарз, дбавши урлопу, вийде з Парижа и подасть ся п'сьменно до д'амі сіа. Показує ся, що більшість, котра Тіарзова ухвалила вогутім довіри, єсть дуже слаба и що бия не може взяти на ню чиноти. Так отже ледви залагоджено одну кризу, як вже грозить и друга, котра мабуть розпаче ся и на цілий вибієт, бо з Тіардом выступити певно ще и в кількох других міністрів.

О причині уступленя Констанса нема ще досі точних в'єстей; ходять лиш дві версії, з котрих одна о участі Франції в берлінській конференції вже звісна. Друга єсть та, що причиною уступленя стала суперечка, яка вивазає ся між Констансом а Тіардом на засіданні ради міністрів, на котрім іменовано сенатора Мазо президентом трибуналу касаційного. По засіданню збирани ся вже міністри бюджету, коли міністер р'льництва Феє сказав з-таха до Констанса: „Тепер будуть мати газети що писати, що ми р'шали ся на Мазо“. На то відповів єму Констанс: „Певно, що будуть писати; скажуть, що ми єго вибрали, бо то наш приятель; але ми до того вже навчили“. На то відповів ся Тіарз гавляво: „Певно, що будуть на нас нападати, а коли таки зосеє сили, то вже певно за вашою радою“. Констанс споглянувши сердито на Тіарда, але не сказав нічого, лиш взяв свою теку и капелюх и приступив до Карюта, подав єму руку и сказав: Пане президенте, прошу о димісії. По сьмі словах рушив ся Констанс до дверей а Карю хотів єго задержати и казав, що то все якось поладити ся. „Ні, сказав Констанс, сам разом вже конець; Тіарз не першій раз так промавляє до мене, що я не можу того стерпіти.“ По сьмі словах вийшов Констанс з салі.

Нота, котру болгарський агент в Константинополі Вулович, вручив перед відїєм дияма Порту в справі признання кн. Фердинанда, не повдстала без успіху. Порту — як доносять до N. fr. Presse — постановила, уважляючи лояльне и мирне становище Болгарії, вислати до Софії комісара, котрий має пильнувати музляманських добір релігійних „евкаф“, а пори то має бути дипломатичним заступником султана при дворі кн. Фердинанда. Порту, выслаючи свого комісара, назвав назад двоєчлени з Болгарією, котрі червервали ся були через фаніполюську революцію, и признає тым фактично тепершній стан в Болгарії. Але болгарське правительство не відволяє ся з статистичним устном, лиш до свого агента, котрий по короткості побуту в Софії блзхав назад до Константинополя, як вайбширший інструкції, щоби спонукав Порту, аби она взяла ся раз до залагодження справ признання та нахлонила и другі держави до признання кн. Фердинанда. Коли-б то не удає ся и Порту не мала бдвати взяти ініціативу, то р'шало ся болгарське правительство бдвати ся безпосередно до дружних Болгарії держав.

НОВИНКИ.

— Загальні збори Народного Дому в Чернівцях одбудуть ся в понеділок д. 5 (17) марта поноудні.

— Черновецький товариства рускі устроюють в понеділок дні 5 (17) марта в паміть рускої трійці Шевченка-Шашкевича-Федьковича вт великій салі готелю Молдавского вечерок музикально-декламаторскій зь богатого програмою. Частий дохід признаний на справленє олійного портрету Шевченка. Ціны м'єсць: крісло 50 кр., вступ 30 кр. Початок о годині 8 вечером.

— Посол о. Мандичевскій вийхав, по перебутій недужі, сими днями до Відня, щоби брати участь в засіданні ради державної.

— Акція ратуникова. Міністерство скарбу, полагаючи соймову резолюцію, дозволяло на більш експлоатацію солей потасових (каїніту) в Калущі, щоби рільники могли купувати их на навзз по укр'єнних цінах. Виділи красевий одержавши о тым в'єсть, зараз поспытав краєву дирекцію скарбу, чи и яка скількість меленого або меленого каїніту могла бы вже 1 цвітня с. р. бути бдана до загального ужитку. Тепер повідомля красва дирекція скарбу, що за-для численних замовлені каїніту в копальні калускій дні 1 цвітня можна бдати до диспозиції 20 вагонів каїніту, єди насипють замовлені скорше, заки ще инші кушні не зголосять ся. Виділи красевий повідомив о тым всі виділи повітові зь порученєм, щоби они дали о тым знати всім зверхностям громадским и общарам двірским. Також повідомив виділи красевий о тым оба товариства господарскі у Львові и Кракові. — Виділи красевий уділив зь фондів признаних для потерпілих бдє поосуи головному заряду кулок рільничих у Львові 5000 зр. безворотний запомогти на закупку набои на зальви для членів кулок. — Виділи красевий порозумівшись зь намістництвом уділив повітові гусятинському 2500

зр. безпроцентовой позички и 5000 зр. безворотний запомогти. — На загальних зборах товариства господарского у Львові прийнято внесенє кн. Льва Саліги, в котрім высказує гадка, що дотершній акція зь сторони правительства не відповідає навіть наймінімальнійшій часті дійствних потреб.

— Субвенції. Красевий виділи уділив повітовим виділам так безворотний субвенції: в Наску на дорогу Ниско-Улянів-Рудник 3000 зр.; в Рішеві на дорогу Тичині-Яворник 2000 зр.; в Кам'яніцї струмиловій на дорогу Яблоня-Бусь-Ракобів 9000 зр.; в Золочеві на дорогу Краєно-Гологорі 3000 зр.; в Вадовичах на дорогу Зембиці-Бертовіці 3000 зр.; в Надвірній на будову мосту на річці Прут між Делятином а Заріччєм 8000 зр. титулом позички а 3000 зр. титулом безворотний субвенції.

— Справа вадомічка. Предсідатель трибуналу сов. Липка скінчив вчєра в полудне о 1-шій годині своє р'єзіє, почім вийши всі з салі а лишались в ній самі присяжні для наради. Kurjer Polski під днем 4 н. ст. марта так пишє: Нині вк'юці можна сказати, що наближаєть адь кінцєви монструального процесу, котрий як для своїх величезних розмірів так и далекосяглого підкаду економічно-судового, тільки колоту в світлі наробинь, тільки сензаций викликає, тільки коментарів насуває. Завтра служба Божа, замовлена судьями присяжними на інтенцію видана справедливого вироку. По р'єзіє сов. Липки лишать ся судї присяжні в салі „Сокола“, де певно зб'ягдів будуть нараджуватись надь судбово обжалованих. До салі внесуть ся л'жка и харчє судьям присяжним доставити буде возний судовий. В судейній коментарі через цілий дєнь буде сов. Липка. Єму лиш виключно вольно входити до салі наради, щоби подати судьям які вказівки. Через три ночі буде снати в будинку „Сокола“ авокультанти судовий и протоколянт сев розправы п. Яблоньскій. Вердикт оголосить в суботу рано а що бдичанє 343 питань займе зь п'ять годин часу, то в понеділок поставлять ся внесенє що до виміру кары а в второк рано оголосить трибунал засуд.

— Баронеса Вечера, мати зв'єстної баронівни, дала випечатати одному англійському книгареві нову брошуру, де розказані нові и зв'єстні доєє подробці зв'єстної катастрофи. Книжка має повиятись ще сего м'єсяця.

— Убийство. Дня 22 н. ст. лютого вечером шість селян напали зь незв'єстної причини селянина Собка Хриплевича зь Колодна, пов. жовківського, та так сильно побили, що погиб на м'єсці. Провинивших высиджено и бдоставлено до суду в Куликові.

— Самоубийство. Ассентент почтовый, Адам Равекі, застр'єлив ся вчєра зь револьвера у власном мешканю. В полишенім листі подав причину самоубийства.

— Новый плян м'єста Львова поручив магістрат львівскій виготовити інжинири п. Іос. Хованцеві. Плян вже готовий и повияє ся сими диями в книгарнях львівских в двох виданих: в чорном и в красках. Скаля карти єсть 1: 7200, тому кожний більший будинок єсть назначений, а в р'янку навіть поодинокі камениці. На плян зазначай вже и протективний будови, як: музей промисловий, п'яті гімназії, арєнна на перегони, новий плян парового трамвая, нові проєктовані улиці и т. п. По-при списі улиц, будинків и т. п. сьмі долучені табелі зь кайматології, геології, топографії и статистики м'єста Львова. Середня температура річка Львова відповідає середній температурі м'єсяця цвітня с. е. 7.4° Цельс., середня скількість річних опадів 795.0 мм.; середня число ясных днів в році 103; довгота секундого маятника 0.9938 метра. Окруж м'єста 45 кілоєм, с. е. 5.9 миль; поверхність м'єста 5502.3 моргів, с. е. 3166.2 гектарів. Поверхність за будована зь подворами виносить 490 моргів, поверхність доріг, улиці и пляців 277 моргів, поверхність плянтацій м'єсах 1684 морг. Найбільша бдаль двох точок м'єста, в напрямі зь полудня на півноч виносить 8.3, а зь заходу на вх'ід 8.5 кілоєм. Найвысшою точкою м'єста єсть копец уніи, 400 метр. надь Адріатичним морєм, а найнижшим уліця Коритна 257 метр. надь м. Адр. Дягота улиці и доріг виносить 106 кілоєм, довгота каналів 23.5 км., довгота водопроводів 43 км., довгота доріг телефоничних 541 км. Домів мешкальних єсть 3.760, т'ял табулярних 3.646. Улиці и пляців взалі 272. Кирич публичних єсть 235, а єди возьмемо пересічно число 123.000 мешкантів Львова, то на одного чоловіка на добу припаде 18.9 літрів води. Крім аднотаций табулярних и ипотечних, сьмі ще на карті уваги топографічній и геологічній, виготовлені проф. Домиником.

— Плягати. В Gazette Narodow-ій и у віденській Press-ї повияли розвідки про галицьку індемнізацію зь підписом автора их д-ра Леопольда Кара. Д-р Каро, молодий коңістент адвокатскій, жил, зв'єстний у Львові зь інтерпелляції посла Романовича на передвыборчий зборав в справі індемнізації. Та в кількі днів по випечатаню статії „Справа выкупна тигарів ґрунтових в Галичині“ в двох числах Press-ї повиялось такє заявлєні Іосифа Глинкевича, віденського публіциста, котре перенєтала також львівська газета урядова: „Автор статії говорить о своїм власном погляді правничом и выдає свои статії зь цїлком власній плід свого духа. В виду того заявлєні, що в обох статиях бдє початку аж до кінці, зь выимком послідного уступу, котрий обговорює не справу выкупна тигарів ґрунтових Галичани як таку, але тепершній проєкт правительственный, нема ні найменшого сл'ду власного правничого погляду автора, а протавно представлєні р'чей и всі выводы правничі в обох статиях сьмі мою власністю духовною. Заявлєні, що обі статії, крім загаданой выими, сьмі незвичайно ом'явлюю грабжєю, доканано на мой брошур: Samy galicyjskie, выданій по польски в Кракові в р. 1882 и безусловно нїчим більше. Моя брошура єсть то розвідка, опираюча ся на

жерелах, котрі п. д-рові Л. Карови сьмі по часті цїлком недоступні; а и сьмі часті брошуры моєї, котра на тих жерелах опирає ся, огранічєні. Коли проущу упорядкованє статії, то єди лиш погляд правничий и аргументації п. д-ра Л. Кара, єди бы о них взагалі говорити можна, не выходячи по-за обсяг моєї брошуры, але и такє невд'єчно днє єди придержєсь, що єди речєнь, печатанє в мой брошур ґрубими черенками, в своих статиях випечатав розстр'єлєними буквами. Що більше, п. д-р Каро такє мало точно знає свой предмет, що єди похибку, котра вйшла до давнйшої статії Press-ї (в зм'єсті тепершнього проєкту правительственного), спокійно переймає до своих статії и тым чином фальшує уступ взятий зь моєї брошуры. Іосиф Глинкевич, публіцист.“ — Рівночасно выслав п. Глинкевич таку телеграму до Gazette-и Nar.: Протестую протавні виданя в окремій бдичій статії д-ра Кара о справі індемнізаційній, бо ся статія єсть плягатиом моєї розвідки. — Цікає, що на сє все скаже сам д-р Леопольд Каро.

— Дрбій в'єсти. На полях громады Райхенбах, пов. львівського найдено 25 н. ст. лютого т'ло якогось незнакомого чоловіка, котрий замерз. Зь одику можна догадуватись, що помершій м'ог быти арґинком зь околиць Розвадова або Стры. — Служниця у вдовы по полковнику Л. в Коломиї, проводачи гостей вечером, поховнула ся на сходах и упала, при чьмі розбилася лямпа. В одній хвилі горюча нать обила дівчину и хочє зараз кинулись ратувати, то дівчина такє попеклась, що в кількі годин померла. — В притупі божов'єства селянин Іосиф Юх, в повіт тарівскім, выслав жінку и двоє д'єтей по св'ященіку, а сам зь той час підпалив хату, вийде на п'д и погиб в огні. — Доповняючі вибори двох членів золотівської ради повітовий зь більших послестей розписані на 10 н. ст. цвітня с. р.

Посмертний — — оповістки.

Померла: Ю. л. Кун, старшій інжинирь залізниць державних и начальник вартів залізничних в Стрию; — І. Радєк, лікар в Сяноці; — Стан. Розвадовскій, властитель Курович; — у Львові Каз. Бонча-Фредро-Бонєцький, властитель добр.

Именованя, конкурсы, перенесеня и пр.

— Именованя. Дійствним учителем управляю-2-кл. школоу в Вільці шляхетскій именованій Володислав Дамь.

Надбелане.

Нема р'зниц поглядів

вже тепер між медиками що-до того, що ревматизм повстає зь кислот в крові и що сьмі кислот не можна вычлїнати зь крові при неправильном д'ялані нирок и печічки. Тому єсть сє фактом, що ревматизм можна тоді лиш вычлїнити, коли усуне ся головну причину, с. е. коли приверне ся правильне д'яланє нирок и печічки.

Але се можна осягнути лиш л'ком, котрого склад опираєсь на науковій основі а котрий має спеціальні прикметы привертає здоровє д'яланє нирок и печічки.

Такий л'к то Варнера Safe Cure, бо вже тьолчі недужих уд'єляло ся при єго помочи бдє ревматизму.

Варнера Safe Cure можна купити по 2 зр. за флашку по більше зєптових аптекках. Головный склад: Salvator Apotheke in Pressburg.

Телеграмы „Д'ля“.

Берлін 6 марта. Правительство має зажадати бдє нового парламенту значних кредитів войсковых, котрі мають бути ужиті головно для збільшеня артилерії.

Відень 6 марта. Вчєра розбйилась була поголка, що кн. Бісмарк уступив д'єстно зь посады канцлера державы и позбстає лиш провізорично до якогось часу на сьїй посаді. В'єсть та показала неправдию, выдуманю на спекуляцію біржеву.

Париж 6 марта. Кажуть, що Тіарз вже по нинішнім засіданню палаты послов подасть ся до димісії

Бруселя 6 марта. Після в'єстей зь Ріо-Янейро думає провізоричне правительство бразилійське устроити п'єбисит для ухваленя конституції и не буде скликувати конститутанты.

Б'яград 6 марта. Скупщина ухвалила на внесенє мін. Тавшановича протавні внесеня комісії, що Шабац має бути головним м'єстом дринского округа и дала тым міністрів вогутім довіри.

Надбелане.

На жаданє п. Цьньского, посесора зь Увислы заявляю, що я переувдичив ся на м'єсці, що рада громадака ухвалила за надб'єлану для убогих Увислы безворотний запомогти в сумі 70 зр. закупити у него картофель и розд'єляти межі д'єткених недостатком; що п. Цьньскій заявляв, що має два роды картофелі, один по 1 зр. а другий по 70 зр. за корець, що рада громадака Увислы заявила ся за таншим, а п. Цьньскій, выдаючи над'єленим убогим картофелі, казав, щоби кожний беручій картофелі перебрив и толькє здоровій картофелі собі брав.

Н. Темницький, рускій парок в Шидлівцях.

Наука, штука и литература.

— Зм'єст ч. 4 „Зорь“. Гава и Вовкун, Івана Фраяка. — Прощанє, частина зь Мицкевичевих поємь Konrad Wallendog, передожив О. Филаретів. — Пригода на воді, образок А. Тороньского. — Історія литературы рускої. — Вєлича. — Замітки критичні.

ДѢЛО

Виходить у Львові щодня (крім неділі і руських свят) о 6-й годині по полудні. Літературний додаток "Вісник найвищих новостей" виходить в вівторок, а в вівторок і п'ятницю на першому разі в Діло.

Предплату и инсераты принимаютъ: у Львові Адм. істрація "Діло" ул. Баторія 24, Центральне бюро ogłoszeń, ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Любимца 9. У Відня M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse: F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonnitzgasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8; Oppalik I. Stubenbastei 2. В Франкфурті и Гамбурзі M. Gaasenstien & Vogler. G. L. Daube & Comp.

Предплата на "Діло" и наемство за инсераты платитъ у Львові.

Предплата на "Діло" въ міст. додатокъ въ Австрію: за Границей: а цілий рікъ . . . 18 гр. на цілий рікъ . . . 24 гр. на цілий рікъ . . . 9 гр. за пів року . . . 12 гр. на чверть року . . . 4 гр. 50 кр. на чверть року . . . 6 гр. а в міст. . . 1 гр. 50 кр.

у Львові: за цілий рікъ . . . 18 гр. на цілий рікъ . . . 8 гр. на чверть року . . . 4 гр. за пів року . . . 1 гр. 50 кр. Границей, Австрія і Німеччина по ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вносяться лише на попереднє застереження. — Редакція неоплачує вільні відкриті поодинокі члени коштів 8 кр. а в. Оголошення приймаються по ціні 6 кр. бд. одним строкомъ п'ятницю, в рубр. "Надсудокъ" по 20 кр. а в. Подписки числяться по 10 кр. бд. стаття.

У Львові дня 23 лютого (7 м. ст. марта) 1890.

На основі дрібних, одорваних і навіть неясних в'єстей, що доходили нас бд. кількох днів з Відня, поважились ми скомбінувати у вчорашній числі "Діло", що останніми часами між поодинокими сторонами ради державної, то знов між правительством центральним і всякими клубами палати послів почалися майже породивші новий торг, щоб дотепершню більшість парламенту долитавського за всяку ціну удержати при кермі.

Комбінація наші оправдалися вповні. Давня в'єдність, що наспіли невд. до Львова, повернулася не тільки фактичною таких всесторонніх торгів, але констатують також, що між торгів положення більшості дотепершньої єсть так невблагдане, що невдовзі може наступити рішуча криза. Оправдує також, що ситуацію залучили німецькі консерватисти центра палати послів, а в той центр головні крайні невдоволені клерикали. Вони вносять ся вже дуже виразно до опозиції та, на нещастя гр. Таффео, потягнули вже за собою і послів тарольських.

Клерикали звачали справу свою о школі в'єроповідній в справу індемнізації галицької та з дальшим піддержуванем правничі і заважали категорично, що на слуний несповнена їх бажань вони переходять в табор опозиційний. Істнованье штучної правничі єсть нині закріплене.

На сій тематі пишуть молоді-чеські Narodni Listy: "Правничі знаходять ся в в'єзв'язі з не розпоряджує вже більшістю", а про причину толкують в такий спосіб: "Замішанье в в'єдрі правничі викликає пров'єт галицької угоди індемнізації. Свою угодою не одушевляє ся авт одань клубу правничі. "Коло" польське знало, що центр ради державної не дасть ся для сєї справи приєднати, але по бдчисленю голосів центра мало ще надію на 170 голосів за пров'єтом против 150 опозиції. За пров'єтом повинні були голосувати: клуб чеський, польське коло, клуб Гогенварта та Короніного, клуб Трента (полудневого Таролю) і 18 послів "дніх". Крмь того було в'єдно, що частина лівничі бдтягне ся бд голосована в що молоді-Чехи дадуть ся те

приєднати в послівній хвилі, такт, що перед Велікоднем пров'єт індемнізації мбг був ще прийти на поряток д'єзний палати послів ради державної.

"Однакж бд понеділка (3 н. ст. марта) положенье змінилось, а то головні в насідок рішучого заявленя центра, що оно за пров'єтом індемнізації голосувати не буде. В клубі Гогенварта лише Словенці в Далиматинці станули по стороні пров'єту, другі члени лашли собі свободну руку. Крім того втворилась в центр силна опозиція клерикальна, котра гравіть розбитєм центра, а на чолі того руху стоить пос. Ебенгох. Бд д'єзної оправдана обаво, що на слуний ввєсєна галицької угоди індемнізації в палаті послів прийде при тбй нагоді до розбитя правничі. Провідники правничі хотять, розуміє ся, бдхонити таку евентуальність, болячи при тбм, щоб правителство не вдало ся в перєговори з лівницею, а в слд за тмь стало ся, що справу індемнізації бдложено на по святях. Бд до того часу положенье не поправит ся, то і по святях Велікодних індемнізації не буде полагоджена."

Так невблагдані для правничі і кабінету гр. Таффео в'єсти подають Narodni Listy. А що орган сєї опозиції чеської не надто чорно представив запутану ситуацію, доважомь того єсть обставина, що рівночасно клерикальний орган Vaterland називав тепершню ситуацію "запліснєлою" (verfilzte Lage), та що староческа Politik своимь змачамь наклікує знов до солідарности, а на консервативів німєцьких, засідуючих в центр ради державної ударяє з всею силою, ганьблячи їх за їх нетерпеливість в справі шкбл в'єроповідних. И Politik признає, що янїя політикі внутршньої попутались дуже і що розпутати їх буде дуже трудно. При тбм страшиє она консервативів німєцьких можливістю, що на слуний упадку кабінету гр. Таффео а настаня нового міністерства Хлюмецькій-Пленерт, консерватисти і клерикали готові бдстати ще менше, як тепер.

Наконець і нинішній Dziennik Polski одержує в дорозі телеграфічні з Відня таку характеристику тепершньої ситуації:

"З компетентної стороні начеркнено мєв ось-такій образ тепершньої ситуації:

Галицьке предложенье індемнізації перестало бути лише галицьким постулатом, а стало пробным каменем, котрий має дати доказ, чи єсть ще в'єсна більшість, чи вже єї нема? Коло польське жадає прийняти того предложенья — а коли мимо того незвайдєсь потрібна до того більшість, то єсть сїй буде доказом, що єї взагалі єже нема. Отже кризу єредь правничі треба нині уважати як д'єзну появу, о котрій годі вже сумнівати ся. Але о утвореню вишної більшої годі зб'єглядів самої лояльності доті думати, доки не вийде на яву зб'єзною позитивністю, що фракція клерикальна не хоче дальше ити рука з руку з дотепершню більшістю. Що до в'єроповідної школи, то виключена всяка можливість якої-небудь податливости як зб'єзною поодиноких клубів більшої, так і правителства. Одним, що клерикали зможуть зискати і на зб'єзною в данимь случаю згодити ся, будуть концесії в справі податку домового. Коли-ж мимо того все-го они схотять обставити при своїй дотепершній опозиції против індемнізації предложенья, то в такий случаю коло польське буде змушене пошукати собі нинішні союзників. Аж в часі дебати бюджетової буде утворенье партій порішене, а коло польське буде тмь спокійніше дожидати, бд предложенье індемнізації не єсть справою знов так дуже наглою. В дальшій ході треба і то взяти бд розвагу, що рівнобжн зб'єзною парламентарно прийшло-б в до кривизни кабінетів, бд зближенье Поляків в старо-Чехів до німєцької лівничі, мусило би потягнути за собою безумовно часткову зміну в кабінеті. Для Польків бд тбй евентуальности сьєт досить рівнодушної натурі, бо в чесько-німєцько-польськбмь союзі видать они для себе так само поруку, як і в тепершній більшістю. Що більше, вплив їх мбг-бє тоді без порівняня стати більшим, бо они, як безсторонні, могли би в кожній случаю пильнувати того, щоб жадєть зб'єзною союзників не взяли верх над другими за-для своїх спеціальних корястей."

Замітний при тбм факт, що заповіджене на 4 н. ст. марта засіданье комісії шкбл-ної палати панбв не бдбуєсь по причині

заявленя кардинала Шенбурна, яко мужа до в'єрїя правителства, що бд зб'єзною до в'єршену угоду чесько-німєцьку не може уважливими бажань, висказаних владиками і феодалами. Видко з того, що Нїмці чеські при угоді чесько-німєцької застерєгли рішучо хоч в тайні перєдь всякою зб'єзною истякуючих законів шкблних. В послівній хвилі доходять нас також в'єсти, що предложєна мін. Гавчомь новель шкблна, надь котрою велєсь послівними д'єзми розправы в згаданій комісії шкблній палати послів, зб'єдє також в тепер зб'єзною д'єзною.

Хвилюємь усунєнємь всіх тых дра-зливих справ ратє гр. Таффео неспєну ситуацію кабінету і дотепершньої штучної більшої ради державної. Чи на довго? — побачимо.

Історія галицьких шпихл'єв.

Підчас справоданя посла Гурика в Станіславів була також бесіда про наш шпихл'єв громадський, а позаяк при сїй нагоді була порушена також і історія тых шпихл'єв, подана недавно в Kurjer-у lwowskim, тож ми наводимо єї тут за згаданым д'єзником:

Заложенье громадських шпихл'єв в Галичині датує ся з часів цесаря Іосифа II. бд 1 червня 1784 р. Вже два роки перєд тмь подає був якийсь Юрій Кресович на руки цесаря пров'єт, щоб установили тмь цесаремь кару т. зв. преграваційної (накладаня на бдчєть за згобленье бдданих) не виплачували ся підданимь на руку, але уживались на закладанье громадських шпихл'єв. В слдуючбмь році предложєні якийсь Ладоміревіч подбний пров'єт репрезентації краю і губернії. Правителство привало сїй пров'єт вельми хосєнимь, але і бдложило єго перевєдєньє в сивий підставі аж до часу перевєдєня урбарі. Але вже декрєт придворний з 1 червня 1784 р. пбєля р'єшеня цесарєского признає "завєдєньє шпихл'єв громадських за р'єч дуже бажану", однакж додає, що они не повинні заводитись примусово, та розпоряджає, щоб такий заводжєньє на разі в зорець в декотрих добрах камеральних. На першій разь вбрано громады Самббръ и Дрогобич, котрі мали вже декі фонди на тую ціль призначєні. На концє декрєтом придворным з 30 мая 1786 р. велєно стягати з'єзною суми преграваційної і уживати їх на закупно запасів зббжа, бд такий заводєня, — казав цесарь-філантроп — сьєт

Літопис монастиря оо. Василіан в Кристинополі

бд єго основаня в 1763 до 1889 року.

Уложив Вас. Чернецький, парохъ з Спільн-бєлого.

2) (Далше.)

Рік 1766.

Дня 27 марта того року став игуменом в Кристинополі о. Корнілій Сроцький. (Єго попередник о. Т. Грегорівич переїздив є до Добромиля на сотрудинка). Сїй другий зб'єзною при кристинопольськбмь монастирі игумен, ученый і трудолюбивий єромохъ, уложив книгу Dziejepis Monasteru Krystynopolskiego od R. P. 1766. і почав до неї вписувати вб в'єзнійшій пригоді бд основаня монастиря. [Згадана книга, оправлена в шєдру, числєть 160 карт, єписаных по польськи і по латині]

Дня 15 мая того року приїзав Маєксиміан Рылло, єпископ холмський до Кри-стинополя на жаданье воеводи С. Потоцького, котрий наставляв на то, щоб наставляція Василіан в Кристинополі бдбула ся торжєствєно cum traditione clavium.

На торжєство тої вставляції зб'єзною ся богато св'єтского духовєства зб'єзною і монахбв Василіан. Вставляція бдбула ся дня 17 мая в ось-лєвбмь порядку.

О 9-бй годині рано д'єзні знати вєстр'єла в гарматъ о торжєстві в м'єстечку. О 10-бй годині зббраво ся св'єтєке і м'єнаше духовєство зб'єзною єпископом М. Рыллом в ко-стєл Бернардинбв, кудь приїзав воевода С. Потоцький з своимь двором. Єпископ, у-бравши pontificaliter, засв'єзною на приготованій для него м'єси під балдахимомъ, а пропов'єдник Бернардинъ висловив пользу пропов'єд, в котрій, висказавши цїл торжєства, прославляв щедрбсть фундатора і при-р'єзав для оо. Василіань любовь і сьєздєку приязнь. По пропов'єд д'єзнує ся поход в двох р'єдах з братєтвими і хоругвами зб'єзною до церкви. На сьєдмь перєд ступав Василіанъ з процесіональним хре-

стомъ, а поббч него шлї двє св'єтскі душ-пастєр зб'єзною св'єчками в руках. За ними по-ступали оо. Василіан по правій, а Бернардин зб'єзною провинціалом Яном Кводеком по лівій стороні. Дальше шлї св'єтєке духо-венство в церковних ризах, потбм старшина Василіанська, а то: оо. Василій Шаду-рський игумен б'єлостоцький, Сьєлвєстер Ла-щєвський игумен густинський, Іосафат Сєдлєцький провинціалъ і архимандритъ оуруцький, Іо-акимъ Сьєлвєський архимандритъ каньківський, Іосафат Висоцький архимандритъ жєвківський, єпископ Маєксиміан Рылло зб'єзною о. С. Потоцькимъ і двором. Входяча в церкву, засв'єзною вб "Вудя ния Господєє благословєно". Коли єпископ усьєв на призначєній м'єси в церкві, приступив до єпископа о. Іосафата Сєдлєцького, провинціалъ Василіанъ, і висказав, що воевода С. Потоцький осував в Кристинополі монастирь зб'єзною мисіонерами оо. Василіанами, Римъ той монастирь затверджує і св'єтєке прахотєво оо. Василіанамъ бддати позволяє. Сє висказавши, провинціалъ попро-сєв єпископа, щоб при вставляційнбмь торжєстві дотичні азгы були публично бдчтані. Єпископ, піднєши ся з трону, вбгословив до присутних по латині довшу мову, а потбм игуменъ кристинопольський о. Корнілій Сроцький бдчтанє азгы дотичній и bene-placitum apostolicum на бдданє церкви и при-ходства оо. Василіанамъ. По бдчтаню азбгъ бддав воевода С. Потоцький клуб бд церкви єпископови, а єпископ, долучивши до тых клуббв ще клубъ бд кивото, бддав провинціалови, а провинціалъ игуменомъ кристинопольскому. По сїй церемонії подякував о. Іосафат Мерулець, Василіанъ і профєсоръ реторик в Б'єлостоці, воевд С. Потоцькому за фундацію и переданье клуббв, а о. Іосафат єпископ М. Рылло бдсуджує латурію при асєтє св'єщенєвбв и капєл паньскон. Під-час латурії пропов'єдав Василіанъ о. Сьєлвєстер Лащєвський, по латурії же дру-гій Василіанъ о. Венедикт Холєвичанський, — а на тбм вставляція скбчача ся. В час вставляційного торжєства єр'єзали бд по-чатку до кбца зб'єзною гарматъ.

По торжєстві церковнимъ приймає од-ну часть збраних гостей воевода С. Потоць-

кий в замку, другу часть Василіан в сво-бмь монастирі.

Рік 1767.

Дня 5 лютого того року пожертвував воевода С. Потоцький 500 золотых польських на закупно книжок для бібліотеки Василіанъ кристинопольських.

В послівних д'єзх червця того року упокбнєв ся в Кристинополі Петро Жура-ківський, дворянин греко-кат. обряду, остаюч є в урочищі у надз'єрного л'єкаря д-ра Августа Нігєлєса. Похоронєно єго на цвинтарі перєд церквою монастирською.

Того року прилучено два per se stantia monasteria в Волєвнє і в Горєднє до монастиря кристинопольського.

Монастирь в Волєвнє заложив Іоанъ Остророгъ 1629 р. Монастирь же в Горєднє заложив м'єщанє в Бєла озєло 1590 р., а за сє мали правъ выбирати игумена для того монастиря. [В Волєвнє був ще другий — жєвківський монастирь, та не єнати, коли єго знесєно.]

Рік 1768.

Дня 3 цв'єтця того року повстав огонь в Кристинополі и спалило ся 26 домбв. Нєбезпечнбсть для м'єста була велика.

Die 5 aprilis mane hora 8 visi sunt duo soles ad orientem.

Дня 1 червця того року спалило ся в Кристинополі 56 домбв а при тбм був ушкоджен дах на церкві монастирської.

Дня 12 червця того року надбйшла до Кристинополя дуже сумна в'єст про р'єзну Уманьську, при котрій і дєлєй Василіанє по-страдали жатє. Тоту р'єзну описав о. Корнілій Сроцький, игуменъ кристинопольський будучи бд той час на м'єси в Умані, яко вачний свідєць. [Гляда: Rzeż Humańska 1768 г. opizana przez X. Kornelego Sroczyskiego superiora Krystynopolskiego. "Przegląd dziejów polskich" Poutieris 1839. T. III, стор. 36.]

Рік 1769.

Дня 15 мая того року польскі конфєдєраты під начальством Пулавських, вочуючи в Сьльци-бєлєкбмь, наложив контрибуцію на Кристинополі, а скоро єа одержали, бдйшли до Сокаля а зб'єзною до Грубшова.

Дня 28 мая того року о 10 годині рано наткнулись Росієнє під Дрєвнєчєм на польських конфєдєратбв в Кристинополі і почали єа бити. Конфєдєраты, будучи в мєншости, ут'єкали до Сокаля та по-за Вугь, а богато укрєло ся в костєл Бернардинбв, де их Росієнє виваили и увязнили, а потбм пустили на волю. В сїй борбі убито 123 людєй зб'єзною конфєдєратбв. Росієнє своих убитых похоронили в нощі. Из убитых конфєдєратбв похоронєно одних на перєдмєстє Кристинополя, других при дорозі вєдучій до Острова, при л'єс, де є поставлєно хрєст, третих в Доброчині в Бортані. В час борбь померла вб перєстраху старостина Терєса Вишєвєка и єн зб'єзною конфєдєратами похоронєно у Бернардинбв, бєз провєду и тхцємь бєз звонбв. По причині, що на хорах вб церкві Василіанської виваили Росієнє укрывшєго єго ранєного конфєдєрата, мав игуменъ монастиря великій неприяности бд Росієнєм, при чбм забрано єму єго власнй и касовй грош.

Дня 20 липця того року выдав Фєліціанъ Филіпъ Володкович архієпископъ і митрополитъ кївський бдзову зб'єзною Маньєска до кляра, поручаючи клярови впливати на сєлян, абы они против польських панбв не бунтували ся и не давались до бунтбв на-клянати.

Що року в дєнь іменнй втторбв Потоцьких бдравляли ся в церкві и в ко-стєл в Кристинополі, вб присутности чи-слєнно збраной окрєстної шляхты и дворян, при стр'єльнє в гарматъ, торжєствєний богослужєня, а потбм єлєр и шляхты складали свои благожєзання пбєля установленю церемоні в замку. Сєго року доручив игуменъ о. К. Сроцький патроні в дєнь єї іме-

найбільшим средством до піддержування поданих.

Декретъ придворний зв 7 жовтня 1790 наводить такі жерела фонду шпихлрвв громадських: 1) кары и вынагороды претраваций; 2) проценты до кнцв; 3) 16 ту частв дави, яку поддані складали домініямъ; 4) однорічний запасъ въ добрахъ камеральныхъ; 5) податокъ стягнений давнѣйше подвійно для утвореня фонду на розширенне шкльництва; 6) цѣлый дволѣтній результатъ домініальныхъ ліверункввъ зв рр. 1789 и 1790.

Але въ організації шпихлрвв, котру и соймъ підпиривъ, настала незадовго велика перерва. Черезъ війну французску вичерпали ся австрійскі фінанси и не можна було виплатити квітвв ліверунковъ; декретомъ зв 6 липня 1793 р. відложено організації шпихлрвв на часъ позавійшій. Станъ фонду шпихлрного разввъ зв процентами до 1 п. долства 1792 вивъ сввъ 1,505,555 р. 40⁷/₈ кр.

Ажъ зв 1815 р. приступлено до зреалізації сев адм. Декретъ зв 16 лютого 1815 р. поручавъ губернн, щоби она старала ся пояснити домініямъ користа виходячи дая нахъ вавъ закладаня шпихлрвв громадських и заочувати до того обдѣлкою, що на случаі, коли буде заложений шпихлр громадскій, то домінія буде увольнена одъ подмагани своихъ подданныхъ и буде мати заслугу супротивъ державы.

Декретомъ зв падолства 1817 р. поручивъ цсаръ Францъ галицкій губернн, щоби она выказала въ якій способъ можна бы и въ Галичинѣ знести шпихлрвв контрибуційна, такій самъ, якій вже була въ Чехахъ и на Моравѣ, особливо-жъ, коли досвѣдъ иучавъ, що ири добрымъ надзрѣ шпрбна надыжка зббжа, иходяча зв 16-ти части селянскою дана, може продавати ся, а готвка зв т го може ужитися на утворенне фонду контрибуційного, зв которого громада могла бы пбзавнше сподвѣяти ся поблгв въ тятарахъ податковыхъ.

Наслѣдкомъ ухвалою губерніальною зв 24 жовтня 1819 р. розпочала ся систематична організації шпихлрвв громадських и окрема адміністрація фондввъ шпихлрввхъ ирпльввской губерніи.

Найвишній севры не довго сирли шпихлрвв громадскіхъ, се б. в. зв мілі новому фонду шпихлрному. Днъ 23 серпня 1821 р. прийшовъ зв Відня до львввской губерніи декретъ зв дд. 23 и 24 липня 1821 р. розввзуючий т. зв. фондъ громадскій. Въ декретѣ томъ сказано: 1) Закладанне шпихлрввъ громадскихъ лишъ се въ свободному порозумнню громадъ и доміній; 2) дотепершній фондъ шпихлрввнй маъ бути поділений на три части: одна маъ звернутися влстителямъ, друга маъ ужитися на силату выдѣтковъ за подводи зв 1818 и 1819 р., а третя лишае ся до диспозиції цсара.

Ровночасно установлено комісію ліквідаційну, котра маъла знати ся зліквідованнмъ фонду и обчисленнмъ сумъ припадаючихъ на кожду зв згаданихъ категорій. Комісія та прицалала до 1835 р. и выказала въ фондѣ шпихлрввнмъ такі сумы:

1) Дастава громадъ зв лѣтъ 1789 и 1790	1,121,546 ар. 26 кр. в. в.
2) Проценты до кнцв жовтня 1829 р.	650,586 " 20 " "
3) Сумы зв каръ претравацийныхъ разомъ зв процентами до кнцв жовтня 1829	84,818 " 46 ¹ / ₃ " "
4) Вынагороды претравацийныхъ разомъ зв процентами до кнцв жовтня 1829	122,262 " 49 " "
5) Дастава доміній зв 1789 и 1790 рр.	455,104 " 17 ³ / ₄ " "
6) Проценты до кнцв 1829 р.	329,587 " 55 " "

Разомъ 2,763,906 ар. 33 кр. в. в. Не вчислено тутъ же процнтввъ одъ кнцв 1829 до 1835 р., не вчислено и декотрыхъ непевныхъ сумъ (10,793 ар.). Згаданий процнтв выносили до 1839 р. загально 201,630 ар. 2³/₈ кр. в. в.

Нинѣ свой благожелачій стяхъ въ польскій мовѣ уложений дуже зручно. Стихъ складае ся зв 22 стрѣчокъ, а не досыть того, що початковий и коцевий буквы стрѣчокъ стяха укладають слова Anna Potocka (11 буквъ, отже кожда буква на двѣ стрѣчки), не досыть того, що двѣ першй и двѣ послѣдній стрѣчки стяха укладають въ симетричнмъ одступѣ слово Анна — ще въ додатку и на-вкрестъ стяха уложений слова Anna Potocka. Штучность того писаного стиха може представити хйба фотографічний зявмокъ.

Рѣкъ 1770.

О. Николай Шадуковскій, свѣтскій преосвятеръ, выранный генеральнымъ візиторомъ, мнѣifestувавъ ся яко неприязно настроеній для монаховъ Василіанъ.

Въ мѣсяцъ цвѣтн того року выступавъ Бугъ изъ береговъ такъ сильно, що о такомъ выливѣ не памятали найстаршй люди. Жъ на веснв, такъ само въ лѣтъ и въ осени була велика вылива Буга, длитого рѣкъ той бувъ дуже прикрий. Одъ 26 грудня 1770 до послѣднего марта 1771 була зновъ сѣтра зима, свнгу богато, тому черезъ цѣлый сей часъ жиды люди безъ перерывъ сныи.

Въ половинѣ липца 1770 року появляла ся морова зараза въ Жвввв, занесена туды зв шкурами зв Украйны. На сю епидемію заразу померли Василіане въ Жвввв: Панкратій Роговскій, Василій Рабечъ, С. Макавскій, Іоанн Борейскій и Тодей Борисевичъ. Лише два Василіане, о. Іосафатъ Высочкій зв другимъ товаришемъ fugam salventem vitam. Въ часъ павуючон моровон заразы и угвкала люди зв Жвввв. Многій укывали ся близько

Сумы тй ужито остаточно на двоюку цѣль. Часть припадаючу домініямъ въ сумѣ 455,027 ар. 42³/₈ кр. в. в. признано 1841 р. для галицкаго Товариства кредитового земско-го, часть же припадаючу громадамъ ульковану въ 2% ихъ облигаціяхъ а выносячу 1,666,695 ар. 41¹/₂ кр. признано на утворенне фонду запомогового для подданныхъ. Останокъ въ сумѣ 850,000 ар. по обдѣленню коштовъ ліквідаційныхъ ужито на покритте выдѣтковъ правительства на подводи зв 1818 и 1819 р. Що стало ся зв тымъ міліоннымъ фондомъ запомоговымъ для подданныхъ, о томъ нема нѣяков вѣсти.

Фінансы Галичины.

II.

Поббѣ выдѣтковъ на цѣли просвѣты друге мѣсце въ бюджетѣ Галичины займають выдѣтки на дороги. Въ послѣднихъ рокахъ выдѣтки тй поднялись такъ, що перевышли выдѣтки на цѣли просвѣты. Выдѣтки на будову и консервацию дорогъ выносили послѣ арліманара на р. 1889 суму 870,320 ар., отже майже о 50,000 ар. ббльше нѣжъ бюджетъ просвѣты а ббльше якъ 24% всѣхъ розходввъ на цѣлу автономію адміністрацію. Высоту выдѣтковъ дорожныхъ ставтъ бюджетъ галицкій по надѣ бюджету другихъ кравъ Австрій. Коли въ Галичинѣ выдѣтки на дороги выносили въ р. 1889 суму 870,320 ар. то въ Чехіи выносили они 152,000 ар., въ Моравѣ 55,000 ар., Стеріи 161,000 ар., Крайні 27,000 ар. Причвою того естъ зв одной стороны фактъ, що въ вышнихъ краяхъ заведованство дорожное ббльше тгаровъ вкладае на повѣты, якъ на кый — а зв другой, що нвгде не було такъ занедбавыхъ дорогъ, якъ въ Галичинѣ. Зъ той причины выматала он великихъ жертвъ одъ краю — выдѣтки на дороги становили у насъ часомъ 30%, а развъ навѣть близько 50% цѣлого бюджета. При той щедрости соймввъ будовано доси надѣ 600 кілометрввъ новыхъ краевыхъ дорогъ коштомъ надѣ 5 мил. ар. — але тая щедрсть въ сднмъ напрямѣ мусѣла спровести значну кривду для нашихъ галузей господарства краевого. Взагалъ дотепершній галицкій соймъ трактували політику фінансову арно надѣ, то „госп дарска“, добачали одному цѣлю тои похвбны въ удержанне хвлевон равновати, а не могли нѣколи ршнитися на смѣльншу экономічну акцію.

Поманю тыхъ величезныхъ жертвъ на дороги — Галичина займае въ огляду на комунікацію зновъ послѣднє мѣсце нѣжъ краями коронными Австрій. На 100 квадратныхъ кілометрввъ простору припадае дорогъ въ Чехіи 383 кілоом., въ Моравѣ 304, Крайні 283, Каринтіи 154, Буковинѣ 104, а въ Галичинѣ всего 81 кілоом. Выною того суть въ значной части давній передконституційній односны, бо въ хвлі заведеня автономіи було въ Галичинѣ всего 1918 кілоом. краевыхъ и повѣтовыхъ дорогъ — але выненъ и соймъ краевыхъ, котрый дотепра одъ р. 1854 звзавъ ся горячѣйше до сирывъ будовы дорогъ. Тепершній станъ вымагае ще дуже богато жертвъ, щоби мбгъ навѣстѣ вдовольноучимъ, Галичина мусѣла будувати 1800 кілоом. дорогъ, щоби маъла ихъ р. зв. рно только, колько маъ Буковина, а 5,500 кілоом., щоби дойшла до половины тыхъ дорогъ, якій маъ Моравя. Для того тепершній цѣфры бюджету дорожного не можуть зовсѣмъ называтися за высокими.

Великій впливъ на розвбй экономічныхъ односнвъ краю мають зѣлѣнницѣ. Кошты транспортный суть сднмъ зв найголвнѣйшихъ елементввъ загальныхъ коштовъ продакціи и конкуренційной силы на т. ргахъ свтвыхъ. Одъ числа зѣлѣнницъ и дешевости транспортныхъ коштовъ залежить въ значной части истановленне горництва, рблвництва и рблвничого промыслу. Въ Галичинѣ суть она тымъ важнѣйшій, бо тутъ иде о транспортъ самыхъ тяжкихъ продуктовъ, якъ зббже, вугль, дерево и т. п.

Въ р. 1867 було въ Галичинѣ вже 706

кілоом. дорогъ, т. е. 18-3% зѣлѣнницъ цѣлон державы. Тогдшній станъ не бувъ отже ще дуже лхкій, але въ протягу слѣдуючихъ 18 лѣтъ, коли въ захбднихъ провинціяхъ будовано найбільше дорогъ, выбудовано въ Галичинѣ лишъ 870 кілометрввъ новыхъ зѣлѣнницъ такъ, що въ р. 1884 зѣлѣнницѣ Галичины становили лишъ 12-8% всѣхъ зѣлѣнницъ Австрій. Дотепра въ протягу послѣднихъ пяти лѣтъ польпили односны, бо держава поставила своимъ коштомъ колька линий головно зв стратегічныхъ причинъ. Такъ отже лишѣ політичнмъ односинамъ маъ подякувати Галичина, що безъ значныхъ жертвъ зв стороны краю ббйша нинѣ до 2,570 кілометрввъ зѣлѣнницъ. Нинѣ годъ вже надѣятися дальшихъ жертвъ зв тымъ напрямѣ одъ правительства, прийшла отже черга на організації автономіи, отже повѣты а особливо край. Економічний розвбй, особливо подблвскихъ повѣтовъ Галичины, залежать нинѣ въ значной части одъ будовы новыхъ зѣлѣнницъ, котрыхъ бракъ бдчувае людность на кождѣмъ кроцѣ. Позаякъ такій зѣлѣнницѣ не можуть одъ разу рентуватися и нема надѣй, щоби за ихъ будову прийались приватній прелариемства, дѣя того треба, щоби соймъ заохотивъ до того приватныхъ предприимцввъ, вставляючи въ бюджетъ значнѣйшй сумы на будову будовы локальныхъ зѣлѣнницъ, до чого и повѣты зв своєю стороны повинні прихвнитися.

Дописи „Дѣла“.

Зъ Тернополя.

[Подблвская рада. — Рухъ мѣжъ Русинами.]

Спѣшу ся подѣлитися изъ шаршою рускою публикою радостною вѣстие. Може зв на тыждень передъ момѣтъ нысьмомъ звѣхали ся до Тернополя, видѣвшій патриоты зв окрестности и разомъ зв мѣстечкыи Русинами уложили статутъ товариства політичного „Подблвска Рада“, котрый по подписанню его основателями заразъ подасть ся властимъ політичнмъ до затвердження.

Потреба такого товариства у насъ дуже пекуча. Всѣ выборы перепадають въ нашомъ повѣты черезъ недостатокъ організації и выробленню плану дѣяння зв стороны нашом, хоты дуже патриотичныхъ и дѣяльныхъ людей зв помощи всѣхъ верстовъ намъ не хибуетъ. Але лишѣ солидарность и зорганізована громаднѣ акція може намъ подати средства до осягненя нашихъ цѣлей и переведеня народнаго бдродження, котре чейже развъ наступати мусѣти. Дуже одраднмъ обывамъ естъ те, що у насъ сполучали ся Русины обохъ партій и вже на зборахъ ухвалюющихъ статуты нового товариства дали ся чути голоса пламенныхъ людей зв обохъ партій, щоби у всѣхъ саравахъ народныхъ ити разомъ и згоднѣ, а споры полшшиги до дѣлшого часу, або цѣлкомъ ихъ залишити. Вѣсть подана послѣдомъ о. Свянѣ-скамъ о маючомъ незадовго наступити звѣздѣ Русинввъ для поставленя программы прийнята була тутъ радо и зв одушевленнмъ, маъла бути и высказана подка нашимъ посламъ сойсамъ за ихъ сегорочну солидарну програму, то лише зв того взгляду сего не зробилось, що коли тоту гадуку поднесено, обраный по части вже розбѣйшился абсблѣ дывше тревожончю нарады. Мущу поднести тутъ патриотичну дѣяльність и заходы коло заложеня товариства особливо о. Коблявского и адвоката Лашева, та, якъ выше сказано, яничихъ патриотичныхъ людей, котрий трудящъ ся зв пожертвованнмъ на нивъ народную, хотъ не суть въ положеннѣ, щоби могли явно выступати. Людей намъ не хибуетъ, а только программы, солидарности и евернѣйшго дѣяння — а сему нове товариство повинно зарадити. И селянъ маемо ту мнсто просвѣченыхъ и патриотичныхъ, — розходять ся лишѣ, щоби втягнути до акціи народноя якъ найширшій кругъ и масу народу, безъ которъ вѣщо не вдѣемо саміи

По селлахъ ббда велика, ратунку майже нема, бо запомоги роздѣлюють ся у насъ способомъ принятымъ вѣсуды въ нашбмъ краю, — не тымъ, котрий потребують, а тымъ, котрий собѣ „заслужили“. Терпѣливость у насъ велика, але въ кнцѣ поббдѣти мусѣти справа праведна, хочъ завнмъ до того дббде, богато треба перетерпѣти.

Въ Тернополѣ яко мѣстѣ коляея дуже торговельнмъ, а нинѣ трохи подунавшмъ и оанованмъ цѣлкомъ жидами могла бы ся и дала бы ся заложити спблка селянско-мѣщаньска для спбльного кредиту и ошадности, для поправленя продакціи рблвничою и збуваня промысловыхъ продуктовъ, бо иначе грозить намъ нмануча руина и крайна нужда, мѣжъ тымъ коли нашй ексеплюаторы жыють выгбдно и рблвють на насъ маѣтка. Кблвканаять тысячы жидввъ жие въ Тернополѣ, въ окрестныхъ селлахъ и мѣстечкахъ, будувѣ каменнцѣ и набувае недвижнмости майже выключно зв зысковон торговѣй продуктами нашихъ селянъ; — чи-жъ не дѣше взяти намъ торговлю въ свои руки, а до того треба лишѣ солидарности и якого-такого завѣзати мѣжъ нами. Нѣяній народъ на свѣтѣ не дае только чужимъ жити зв себе, якъ мы Русины, поше экономічне лежать у насъ цѣлкомъ обломомъ, а не забуваймо, що въ парѣвъ добробытомъ иде просвѣта, самосвѣдомость... и далеко скорше може завѣзати до насъ то, о що такъ добываемось. Передъ на поля экономічнмъ повнана взяти интелігенція вкупѣ зв якъ найширшимъ масамъ народу, а лише кобы була єднѣсть, охота, то дуже богато дасть ся ар бити, навѣть далеко ббльше, анѣжъ найприхвнѣйшій урядъ зможе намъ дати. Самостбйность экономічна виробити и самостбйность політичну, котрой наше незавидне матеріальне положенне головно на перепонѣ.

Подню, що рухъ зв читальныхъ иде такожъ скоршимъ крокомъ. Про вечерки читальнѣ въ Петрикввхъ и Кутківцяхъ була вамъ уже подана звѣстка. Такій самыи вечерки обдубвѣ ся въ Березовицѣ зв дуже доброю програмою вокальною и декламаторскою. Честъ нехай буде всѣмъ, котрий заходять ся коло просвѣты своего народу, и тутъ интелігенція наша маъ якъ найширше поле; а сли мы утратили такихъ свѣтѣльцъ на нивѣ просвѣты, якими ту була проф. Ол. Барвввскій и п. Левъ Шевочичъ, то лишачий ся и ново-прибывшй люде тымъ ббльшій мають обовязокъ провадити якъ наилучше развъ почате дѣло. Однакъ де-шъ дѣе ся ту, чого не повнано буги. И такъ мѣщаньска читальня въ Тернополѣ майже зовсѣмъ упала, хѣчъ членв-мѣщане, старшй и млдшій, гораули ся до неа, — упала адаеъ зв вины интелігенціи, котра взята на себе уразу въ той справѣ, а бѣдакъ ви занедбала. А дуже шкода, бо послѣдній выборы вже показали, що и ту нашй противники мусѣти ся зв нами члслати, але сня пустити ся справу на ласку Божу, то шкода и казати. Покликати читальню мѣщаньску на новъ до житя — спочинае на выдѣлѣ філіи „Просвѣты“, котра чей же тую справу возьме въ свои руки и выведе на добру дорогу. Найлѣпше колыбъ мѣщанска читальня помѣстѣла ся коло Русковъ Бесѣды, звъ того мѣщане колы хотять, бо и надалѣе бы мы частѣйше, и ббльшй крнсти для обохъ товариствъ були бы зв того.

Въ кнцѣ згадаю о „Рускбй Бесѣдѣ“, котра зновъ почнана ставати центромъ руского товариского житя для Тернополя и окрестности, дякуючи головно своему рухавику выдѣлови. Не поперстаючи на томъ, що зробило ся, повиннѣ выдѣлѣ и на далѣше старати ся, не зражующея дробными перепинами, щоби своимъ членамъ подавати якъ найлѣпшу духову забаву и користъ, плекати руске слово, подбавити руску справу и будити всѣхъ зв оонности до доброго, пожитогого дѣяння.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЙ.

На вчерашнмъ засѣданню палаты посблввъ бдповѣдавъ міністеръ торговѣ на н-

менца 4000 христіанъ а 500 жидввъ.

Средства, якими ратувалися люде противъ моровон заразы, были дѣякі: фізічкй и духввчй.

I. Средства фізічкй:

1. Въ половинѣ серпня того року заведено у всѣхъ мѣстахъ, мѣстечкахъ и селлахъ найострѣйшй варты, котрий нѣкого не выпускали и не выпускали безъ свѣдоцтва. Въ Кристинвполѣ стояли на чотырохъ мѣстахъ варты зложенъ зв христіанъ и жидввъ. Тѣ варты обѣзджали въ ночи дворянъ и контролировали перепутетв. Такой варты стояли до весны а въ Кристинвполѣ ажъ до лѣта 1771 року.

2. Христіане ревідували дѣмъ жидвбскй а жиды дѣмъ христіаньскй, чи всѣ побѣя уложеныхъ спсбввъ были здоровы, а коли хто занедужавъ, то заразъ оглядали его лѣкарѣ, чи не слабій быт на морову заразу.

3. По мѣстахъ и селлахъ палено огнѣ, щоби дымъ чистили владухъ.

4. По хатахъ каждемо вѣлѣмъ прозвнмъ „не х. роше“ и алѣацемъ.

5. Люде натурально чесничмъ и споживали чесничъ, бо онъ маъ бдгучую силу, коли, протввно, цабула посѣдае силу притягуючу.

6. Люде носили при собѣ живѣ сѣблѣо.

7. На горяче зѣлѣзо лито оцѣтъ и люде подкуривали ся нимъ. Сей оцѣтъ рблввъ ся такимъ способъ мъ: до двохъ гарцввъ сильно-го винного оцѣту додавано подушенно чесничку одну унцію, гвздокъбъ такъ само, и д. т. е. и, дальше жменю алѣвцю, руты, и снли. То все достпнялось черезъ колька днѣвъ на сонці а потому ужывано за лѣтъ. Тымъ оцѣтомъ натарано пульсы на рукахъ, ушн, нбѣз и задню часть головы. Де лютувала велика зараза, тамъ бравѣ колька крапель сего оцѣту на я-

зыкѣ. Кто бувъ на морову заразу недужій и зновъ занедужавъ, тому треба було выпити одну або двора ложка сего оцѣту, а коли бы показала ся диниця, то мацано хустку зв томъ оцѣтъ и прикладано.

II. Духввчй жь средства были:

1. Процѣи, сполученъ зв молитвами, сповѣдью и субликаціями, обдубвали ся по мѣстахъ и селлахъ.

2. На двѣрехъ зв хатахъ прилѣпленовано и при собѣ ношѣно хрестикы уложены зв буквъ св. Захаріемъ єнисеонмъ єрусалимскимъ, б. такихъ хрестикввъ ужывали и отцы Трідентійского собора, коли появляеъ морова зараза 1546 року.

Въ часъ моровон заразы перестала всяка торговля въ краю. Де лишѣ показала ся зараза, выгнано зв того мѣста людей и они блудались по лѣсахъ до поляхъ. Хѣчъ прогнаннмъ доставлювано по м. жности харчѣ, то така богато ихъ умерло зв голоду. Трупы помершихъ лежали по поляхъ безъ похорону, звѣры и птицѣ розгвгали ихъ тѣла и разносили заразу дальше. До змагання заразы причинялась не мало и велика спескота, яка тягла ся черезъ цѣле лѣто ажъ до падлства. Морова зараза выгасла въ день праздника св. Василія Великого с. е. в. на Н. в. в. Рѣкъ, коли настали морозы. Тѣ, щъ лшались при жытї, повертали до роднннихъ мѣстъ и оплакували смерть своихъ рбдннцѣвъ и знакомыхъ.

Дня 26 грудня того року звнчавъ ся тайно въ нестачекѣй церквѣ, безъ вѣдомости и позволеня родичввъ Шастный Потоцкій, сынъ воеводы Салезія и Анны Потоцкихъ, зв Христіною Коморовскою зв Сущна. То однакъ бдгало ся.

(Дальше буде.)

На слова же „Червоной Руси“: „не удивительно, що „Ак. Бр.“ пользуется милостію (!?) польскихъ сферъ, получаетъ соймовыя пособія...“

магаємо „Червоної Русі“ загально прийнятий звичай, що єди хто не хоче бути простим клеветником, то наводити факти, а далі, що в соймъ засідають не тільки Поляки але й Русини.

Що-ж до будучности нашихъ членовъ то заявляемо, що не єсьмо в зносившихъ зъ поліцією, щоби ми знали, якъ тамъ члени записані, отже і яка їх будучність. Лишаємо се тимъ, котрі виведати ся мають нагоду...

Въ конці заявляемо нашъ жалъ, що „Червоная Русь“ того рода оповістками підкопує солідарність міжъ рускою молодіжжю. Якъ-разъ въ сѣмъ роцѣ заняло товариство наше окреме бдѣ обохъ партій становишко, вважаючи ихъ спори правописні і лизковий шкідливими для позитивного працѣ коло добра народу. Зъ тѣхъ причинъ на вѣчу рускомъ ми навязали тѣснѣйшій зносини зъ „Академічскимъ Кругомъ“ хоча в сѣй способѣ допровадити до толеранції думокъ а ементуально до солідної працѣ. Що статейками въ роцѣ згаданой „новинки“ редакция „Червоной Русі“ лише шкодить нашой справѣ, не треба й доказувати. Тимъ разомъ хочемо вѣрити, що вийшло се лишъ зъ злої інформації бдѣ стороннихъ або не вивѣдавшихъ ся добре, або й здеморализованныхъ людей.

Одъ Вильдлу „Академічного Брацтва“ и т. д.

Письма сего редакція „Червоной Русі“ досі не замѣстила.

За Вильдлу „Академічного Брацтва“ :
Евгеній Левицкій, голова. В. Козакевич, секретарь.

Д-ръ Стефанъ Федакъ

отворивъ

адвокатску канцелярію

У ЛЬВОВѢ

3857

подо ч. 3. пляцъ Капітульный (рогъ Ринку ч. 23)

Всѣлякі Листы заставні Товариства кредитового земского

4½% Листы заставні Банку красового

4½% Позичку красову

4% Облігаціи пропинаціи

Всѣлякі облігаціи довгу державного

Зелѣничій облігаціи першенства

Льосы державні и приватні

продае подъ найкористивѣйшими условіями

Сокаль & Лілієнъ

3360 13—156 Дѣмъ банквой и контора вымѣны

у ЛЬВОВѢ

Поручена зъ провинціи выговорює ся одво ротною почтою безъ дочисленія провізія.

Концесіоноване выс. ц. к. намістництвомъ

Бюро вивѣдуюче и оголошень „Европейско“

ЦЕЗАРЕ ВИЛЕВИЧА

у Львовѣ, ул. Крахвиска ч. 1 повертѣ, 1.

Посередничать въ купнѣ и продажѣ добръ земскихъ, каменнихъ, реальныхъ и т. п.; поручае учительствъ, гувернантъ и бонны, офіціалістѣвъ приватныхъ всѣхъ родовъ *служебу до комманд и купнѣ*.

Принимаетъ оголошенья (иссераты) до всѣхъ краевыхъ и заграничныхъ дневниковъ, выроблає визъ паспортѣвъ и т. п.

Въ палатѣ Вп. І. А. Бачевского.

Повѣдомляе ся Вп. Публику, що устроєно въ

Палатѣ за рогачкою Жовковскою

РЕСТАВРАЦІЮ

зъ комфортомъ.

Пиво мартеве и лежанъ зъ бровару Лілієнфельда и Сп.

а такожъ у флашкахъ.

Кухня здорова и смачна.

ВИНА ОРИГІНАЛЬНІ: Угорскі, Австрійскі и ишій на мѣры и флашки. 3385 4—10

МЕДЫ: Яновскі и Тернопільскі.

Біляръ пайновѣйшій конструкторъ.

Льокаль цѣлкомъ на ново устроєний зъ комфортомъ.

Услуга скоро, ретельна и привѣтлива.

Зъ поважаньемъ: САЛАМОНЪ РАЙХЪ.

Въ палатѣ Вп. І. А. Бачевского.

Оснований въ роцѣ 1847.

Торговля и Складъ Винъ

ЛЮДВИКА ШТАДТМИЛЕРА

у Львовѣ, улица Краковска число 9.

поручає:

Старі вина угорскі лѣвичні и натуральні вина

столови бдѣ 42 кр. бут.

Знамениті Старки, Житняки, Руж и Арахъ de Goa.

Старі Меды бут. по 1.00 1.50 2.50

зъ лѣт. 8 лѣт. 15 лѣт.

Оригинальнѣ вина шампанскі и правдивы Конякъ

французскі першорядныхъ домѣвъ.

МАЛЯГА бут. по 1.50, 2.00, 2.50, 3.20, 6.00

и 7.50 зр. 2849 139—?

МАЛЯГА ВЪЛА бут. по 2.00 зр.

Цѣнники на желанье даромъ и оплатно.

Обзначенный на выставѣ гигиеничній срѣбнымъ медалемъ за старі вина.

Иллюстрованный Календаръ Просвѣты

на роцъ 1890.

Цѣна 50 кр., зъ пересылкою 55 кр.

Дѣстати можна въ канцеляріи „Просвѣты“, и въ всѣхъ большихъ складахъ.

Розкладъ бѣды на зелѣзницѣхъ державныхъ.

важнѣйшій одъ 1 падолиста 1889.

Пѣсля любезного одобренія.

Одходить зъ Львова:

Въ напрямъ до Стрыя: 1) До Стрыя. Хирова, Стружа Лавочного, Мункача, Буда-Пешту, Станиславова и Гусятина поѣздъ особый о 5 год. 50 мин зъ рана. — 2) До Стрыя. Хирова и Сухи о 10 год. 20 мин. по полудни. — 3) До Стрыя. Хирова, Сухи Лавочного, Мункача, Буда-Пешту, Станиславова и Гусятина о 8 год. 45 мин. вечеромъ.

Въ напрямъ до Станиславова: 1) Поѣздъ послѣдній до Станиславова, Черновца, Сучавы, Яссы, Букарешту и Гусятина о 9 год. 16 мин. передъ полуднемъ. — 2) Поѣздъ особый до Станиславова, Черновца, Яссы и Букарешту о 4 год. 25 мин. по полудни. — 3) До Станиславова, Гусятина, Черновца и Сучавы о 10 год. 13 мин. вечеромъ.

Въ напрямъ до Равы руской: 1) Поѣздъ мѣшаний до Белзца и Сокала о 7 год. 43 мин. рано.

Приходить зъ Львова:

Въ напрямъ до Стрыя: 1) Поѣздъ особый зъ Буда Пешту, Мункача, Лавочного, Сухи, Хирова и Стрыя, о 8 год. 26 мин. рано. — 2) Поѣздъ особый зъ Сухи, Хирова, Стрыя, Гусятина и Станиславова о 3 год. 36 мин. рано. — 3) Зъ Буда Пешту, Мункача, Лавочного, Стружа, Хирова, Стрыя, Гусятина и Станиславова о 12 год. 8 мин. въ ноцѣ.

Въ напрямъ до Станиславова: 1) Поѣздъ особый зъ Сучавы, Черновца и Станиславова о 6 год. 55 мин. рано. — 2) Поѣздъ особый зъ Букарешту, Яссы, Черновца, Гусятина и Станиславова о 2 год. по полудни. — 3) Поѣздъ послѣдній зъ Букарешту, Яссы, Черновца, Гусятина и Станиславова о 8 год. 5 мин. вечеромъ.

Въ напрямъ до Равы руской: 1) Поѣздъ мѣшаний зъ Сокала и Белзца о 5 год. 21 мин. по полудни.

Плякаты розкладу бѣды на шляхахъ зелѣзниц державныхъ въ Галичинѣ одержати можна на кождой стациі по цѣнѣ 6 кр.

На поѣстѣ

Россійскі сардинки въ барил. 5 кил. ваги

№. 1 по 1 зр. 50 кр.

№. 2 „ 1 „ 40 „

крѣмъ оплати почтовой.

№. 1 мѣстятъ 65—68 штукъ; №. 2 мѣстятъ 120—125 штукъ рыбъ.

(Звертаємо увагу на се, що цѣна есть найнижше подана и що всѣмъ низшій оффрты подаютъ або несвѣжу рыбу, або менше рыбъ а много цѣбул.)

Оседлѣ шкотскі великі, 5 кил. посыла (около 30 штукъ) за 1 зр. 90 кр. франко.

Мѣдъ патока въ бляшанцѣ 3½ кил. netto за 2 зр. 25 кр. франко. 3377

Народна Торговля.

Brockhaus-a

CONVERSATIONSDICTIONARY

послѣднѣе выданье въ 17 томахъ иллюстрованныхъ по 5.70 зр.

Meyer-a

CONVERSATIONSDICTIONARY

послѣднѣе выданье въ 16 томахъ иллюстрованныхъ по 6 зр. 3388 2—?

доставляе на вылату въ ратахъ мѣсячныхъ по 3 зр.

А. Круликовскій

Львовѣ, ул. Зыблевска ч. 5.

О половину знижені цѣны

для предплативъ „Дѣла“

„Зорѣ“ и „Батьковщинѣ“

на давнѣйшій томы „Библиотеки

наизаменимыхъ повѣстей“ т

І—ХХ. включно, чи што купце

разомъ чи поединчо, якъ дового

стане невеликій запасъ. Зголосу-

ватись треба просто до „Адми-

нистраціи Дѣла у Львовѣ“.

Знижена цѣна всѣхъ 20 томѣвъ

13 зр. 80 кр. (на пересылку почто

ну треба долучити 30 кр.)

Пошукovanja посадъ,

оголошения продажи,

пошукovanja спѣльничѣвъ

и всѣ ишій оголошенья для всѣхъ

австро-угор. якъ такожъ для всѣхъ

заграничныхъ газетъ и фаховыхъ

часописей залагоджує найтанше,

наискорѣе и въ одновѣдний

способъ по оригинальныхъ

цѣнахъ экспедиціи анонсовъ:

RUDOLF MOSSE

Wien I. Seilerstätte 2.

ВѢЙНА ЕВРОПЕЙСКА

найновѣйша гра товариска

продає ся въ перворядныхъ торговляхъ.

ЦѢНА 1 зр. 3377 22—?

Накладомъ В. Криштофовича въ Краковѣ.

На желанье примѣрники въ рускомъ языкѣ.

КУ-

фры, торбы, торбинки до перевѣшенія и на цитара, футералы на циллиндры, калелюхи, палицы и парасоль, маньерки, ремѣнцѣ до пакунокъ, подушки, шапки и всякія 2573 приборы до подорожя

поручає найдешевше

ТОРГОВАЯ

Братѣвъ Лянгерѣвъ

у Львовѣ ул. Галицка ч. 16.

Цѣнники на жаданье даромъ.

Rösler's

Zahn-Mundwasser

есть безперечно наилучшимъ средствомъ на болѣзъ зубѣвъ и служитъ такожъ рѣвночасно на удержанье и чистоту зубѣвъ. Ся бдѣ лѣтъ звѣтна и славна вода до устѣ бдѣирає цѣлковито злу вѣно зъ устѣ. 1 флашка 35 кр.

R. TUCHLER, Apotheker

W. Rösler's Nachfolger

Wien, I. Regierungsgasse Nr. 4.

3354 6—13

Перше галицке товариство

для красового

ПРОМЫСЛУ ТКАЦКОГО

па Маріакій ч. 1, „подъ прахомъ“

(фронтъ готель Жоржа)

поручає найдешевшій и наилучшій

чисто лянній

ПОЛОТНА КОРЧИНСКІЙ.

Полотна на сорочки

въ штукъ по 35 мер., бдѣ 11—22 зр.

Полотна на простирала

безъ шау бдѣ 13—16 зр.

НАЙТОШУ ВЕБУ

въ вел. выборѣ бдѣ 22—40 зр.

На поѣвъ бѣленій полотна на

сѣнники и стирки

въ штукахъ и на метры по 36 кр.

Ажута и сѣре полотно подѣлоє

на мѣшки и веретя по 16 кр.

СКАТЕРТИ

бдѣ 85 кр., 250 зр. до 10 зр.

Дуже красні скатерти Жакар-

довскі

шамові по 220 зр., голубі по

350 зр. за штуку.

СЕРВЕТЫ

бѣлѣ, сѣрѣ, шамові, голубі бдѣ

240—6 зр. за штуку 12.

СЕРВЕТКИ

12 штукъ 1 зр. 50 кр.

РУШНИКИ

зъ мережками и безъ по 12 шт

або и поодинокі бдѣ 3 7 зр. за

12 штукъ.

Рушники здоровя бѣлѣ и сѣрѣ

по 1 зр. 10 кр.

Уставки, дзюбѣтѣ, запаски, ска-

тертки, поясы, герданы и ишій

выробы

Гуцульскои Спѣлнѣ въ Коломы

має товариство на складѣ комі-

3368 6—6 совѣтъ.

Кромѣ повисше названнѣ

чисто полотняныхъ выробѣвъ

має товариство на складѣ

такожъ багатовидъ выробѣвъ

красѣ, Зедѣры, Кордоне,

Окефортѣ, Пенитѣ.

НАКЛАДОМЪ

Редакціи „Дѣла“

вышли:

1) Оповѣдава Ол. Кониского

цѣна 20 кр.

2) Наші колады Ивана Франка,

цѣна 20 кр.

За 1 зр.

1000 штукъ туютокъ сигаре-

товыхъ зъ наизаменимыхъ бѣ-

булокъ французскихъ бдѣна-

ныхъ на выставѣ парижскій „La

Comète“ зъ написею водною Leric

freres Paris, поручає ново-заложе-

на фабрика туютокъ сигаретовыхъ

Антонины Мазуркевичъ

у Львовѣ, Рынокъ ч. 37.

Одпородукачъ 20% опусту.

На провинцію выслаєся за по-

спѣлатою 7—10

ДРОГЕРІЯ и ПЕРФУМЕРІЯ

Д. ЛЮДКЕВИЧА и Сп.

въ Черемышли

улица Кашириловска (давѣйше Львовска)

поручає Вп. Публикѣ: СРЕДСТВА ТУАЛЕТОВІ: мыла, нахо- щѣ, пудры, пасты, порошки и воду до консервования зубѣвъ, кремы, помады и воды до волосъ, зубѣвъ и бороды, краски до крашенія волосъ — выробу власного и П. Игнатювичъ у Льво- вѣ та найкращѣйшихъ фабрикъ вѣдѣнскихъ и заграничныхъ МАТЕРІАЛЫ ХЕМИЧНІ для лѣкарѣ

Выходить у Львовъ що дня (крѣмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ой годичѣ по полудни. Литературный додатокъ „Библиотека найзнаменитѣйшихъ повѣстей“ выходитъ въ вѣторокъ, и въ вѣторокъ и пятницю на перекрѣстѣ разомъ въ Дѣло.

Предплату и нисераты принимаютъ: Л. Львовъ Адм. истрація „Дѣло“ ул. Баторія 24, Центральное бюро ogłoszeń, ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Липинска 9. J. W. M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse, F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Ganz, III. Kolonitz Halse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8; Oppelk I. Stubenbastei 2. Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ M. Gaasensteyn & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Дѣло“ и нисераты за нисераты платитъ у Львовѣ.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ въ лѣг. додаткомъ въ Австрію:

на цѣлый годъ 18 ар.	на цѣлый годъ 24 ар.
на полъ року 9 ар.	на полъ року 12 ар.
на чверть року 4 ар.	на чверть року 6 ар.
на мѣсяцъ 1 ар.	на мѣсяцъ 1 ар.

у Львовѣ:

на цѣлый годъ 18 ар.	на полъ року 8 ар.
на чверть року 4 ар.	на мѣсяцъ 1 ар.

Редакция, Администратія и Экспедиція нова ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи и нисераты принимаются лишь на попередне застереженіе. — Редакція неоплачиваетъ вѣдѣль охъ порта. Нисератное членское коштуе 8 ар. в. в. Огласненія принимаются по цѣнѣ 6 ар. бѣ одню стрѣчку печатную, въ рубр. „Набѣлано“ по 20 ар. в. в. Подати числятся по 10 ар. бѣ стрѣчку.

У Львовѣ дня 24 лютого (8 м. ст. марта) 1890.

И на Моравѣ заносить ся на я-кусь полагоду межъ Нѣмцами а Мораванами. Найдалше въ черни приде-тамъ до новыхъ выборовъ сеймовыхъ. Оба сторонництва національнѣ готовятъ ся вже вывѣ до акціи. Въ повѣстяхъ переважно славянскихъ, въ котрыхъ доси выходили послания Нѣмцѣ, скликають моравскі патриоты двѣ-рочні зборы своихъ мужѣвъ довѣрія и обду-муютъ задалекобѣ кандидатурѣ. По сторонѣ нѣмцевѣй, котра доси верховодила въ сеймѣ, мимо того, що Мораву заселяе пѣтора милі-на Славянъ противъ 600.000 Нѣмцѣвъ, — по сторонѣ нѣмцевѣй вѣдѣй такожь рухъ перед-выборчій.

Але не въ томъ дѣло, що обѣ стороны вже нинѣ починають заходити ся коло выбо-ровѣ, а замѣтно есть акція, до котрой по-чинѣ взяла бѣльшій посѣлѣсть нѣмцевѣ на Мо-равѣ.

Сторонництво центра бѣльшой посѣлѣсти выдало бѣзову, въ котрой заявляе, що оно го-тѣе приложити руку до подѣловъ акціи угро-дѣловъ на Моравѣ, яка довершила ся въ сусѣд-ной Чехіи. Сторонництво се хоче слѣдуючій выборы перевести такъ, чтобы обѣ народности, проживающі на Моравѣ, мали бѣдовѣдне чи-сло представителей своихъ конституціонныхъ, а тогда бѣльша посѣлѣсть переймала бы на себе роль посредника. Намѣрене дуже по-хвальне. Оно свѣдѣть, що шляхта моравска, хочъ въ роду нѣмцевѣ, хоче збѣйти зъ дороги шовінізму, на котромъ доси стояла, а по вы-роумѣнню потребѣ духовныхъ обоихъ національ-ныхъ таборѣвъ буги для вѣсѣхъ справедливо.

Разумѣсь, обявъ таковы выроумѣлости для интересовъ краю дневни моравскі а за нами и чешскі повитали зъ нелицѣвною ра-достію яко завадатѣль правильнѣшого развитоу силъ краевыхъ. Нѣмцевѣ праса крѣпко гнѣ-на, але она помирѣть ся зъ дѣломъ, накопи оно довершѣть ся безъ кравды интересовъ нѣ-мцевѣхъ на Моравѣ. Въ бѣзовѣ бѣльшой посѣ-лости замѣтны такожь сей уступѣ, де шлях-та моравска вызвае правительство, чтобы оно при слѣдующихъ выборахъ подѣрло намѣрену акцію, то значить, чтобы правительство захо-валось бѣдой объективно. Одъ Мораванъ зновъ жадае бѣльша посѣлѣсть для себе 6 вѣрсель посольскихъ, на що певно выроумѣлѣй Мо-раване охотно пристанутъ, накопи тѣлько будутъ мати заповуру, що въ прочихъ овругахъ мо-

равскихъ выборы обѣдуть ся безъ деморали-зующихъ агитацій и пресіи.

Отсе найновѣйша и не малю вага зѣсть зъ поля внутрѣшней политикѣ Долнѣавчанъ. Якъ вѣдео, народы, стоявші доси противъ се-бе въ зазвѣтой борбѣ національнѣй, навѣрили себѣ тую борбу безхосену и вступаютъ зѣвѣ-на на дорогу выроумѣнѣя и порозумѣнѣя. Обѣ стороны ховаютъ въ похвы мечѣ, набирають розумного пересвѣдѣченя, що при нѣвѣйшихъ обставинахъ, при загально разбудженѣмъ по-нятію націоналізму и свѣдомости правъ націо-нальныхъ, одѣй другѣхъ не будутъ въ силѣ стѣрѣти зъ лица земли. Нѣмцѣ моравскі хотѣ-тъ зѣдоволити ся недоволенѣмъ своимъ на зем-ли бѣвѣчно славянскѣй и залишають давнѣй-шу свою политику ексепанзивности, обчислену на шведѣ тубыльця. Консервативный элементъ шляхты бере похвальныи починѣ въ свои ру-ка. Шляхта нѣмцевѣ на Моравѣ хоче помир-яти ся зъ тѣми, що дали колысь предѣмѣмъ за гостинный приютъ, а въ прикрѣхъ спорахъ національныхъ хоче буги тягаркомъ до вымѣ-реня справедливости обоимъ сторонамъ. И пев-на рѣчь, що накопи-бѣ акція примиреня уда-лась Мораванамъ въ тѣхъ размѣрахъ, въ я-кихъ удалась Чехамъ, справа тая вѣплнула-бѣ дуже користоу якъ на краевѣ интересы Мо-равы, такъ и на управлѣненѣе интересовъ всѣхъ державѣ.

Въ виду того насущаеь само собою пы-таніе: а що-жъ станѣсь зъ нашою не-щастною Галичиною? Чи можна коли надѣяться, чтобы и у насъ пришло до пола-годы зазвѣтого и чимъ-разъ сильнѣйшого а-нтагонізму національного? Чи найдуть ся у насъ элементы, охотѣй до вытвореня modus vivendi, опертѣго на выроумѣнню потребѣ и справедливостѣ? Чи найдуть ся въ насъ бѣдой одиначѣ посередѣ шляхты польской, прожива-ющей на Руси, що схотѣли бы дати починѣ до акціи, яка заповѣдаеь на Моравѣ? Чи годна та шляхта зроумѣти становиче свое на Руси и бѣдѣчатѣсь автохтонамъ рускимъ за хлѣбъ и соль? Чи зроумѣеь коли-небудь Полякъ га-лицей, що ексепанзивна политика его на Руси есть для Руси неавѣстна и родитѣ неавѣ-ности? Чи не лучше было-бы зѣдоволити ся роз-воємъ власныхъ силъ польскихъ, якъ упадати въ слѣбѣй борбѣ о идеалы, котрѣ вже не осу-щѣать ся?

О сколько знаемо всѣ элементы сусѣб-ности польской, о сколько не можемо вѣрѣти хочъ-бы и въ яку-такую полагоду вѣрѣрыхъ

одноенѣ нашихъ сусѣдскихъ. На словахъ га-лицѣа Польща ласкава. Фразами o zgodzie, o równości и braterstwie кидають у насъ дуже часто демократы польскі. Станѣчки краѣв-скі туманѣтъ бѣдѣ давна легковѣрныхъ або и неавѣдомыхъ рѣчи политикѣвъ австрійскихъ, мовѣ-то они радѣ-бѣ намъ и неба прихилити, и т. д. Але на дѣлѣ пануе у насъ найкрайнѣй-шій шовінізмъ, нетерпимѣсть и несправедли-вость. Доказомъ того суть щоденный проявы въ житіи нашѣмъ политичѣмъ. Найновѣйшимъ доказомъ бугѣь выборѣ посольскѣй въ Бере-жанщинѣ. Доказѣвъ на то давала намъ бѣль-шѣсть сеймова при всѣкой нагодѣ, коли роз-ходило ся о яке-небудь мінімальне уступѣно для Руси. Доказѣвъ тѣхъ зѣбрали бы мы зъ каждого поля сотками.

Голосы Лавровскихъ та Камѣнскихъ въ сеймѣ лунали у насъ безъ бѣдомѣ. Мемо-ранды, высланныи нами тѣлько разѣвъ до Вѣ-дѣя, не мали нѣколи успѣху. Богато, богато у насъ такого, чего нема въ нѣмцѣмъ ничѣмъ краю короннѣмъ, хочъ справа ясна, що Руси-ны нѣчого бѣльше не домагають ся, якъ запо-руки своихъ правъ и основѣ до развитоу своего въ дусѣ народнѣмъ.

Замѣтны при томъ и той обявъ, що у насъ двѣя сферы систематично подрывають всѣякѣ, хочъ бы и найбѣльшій зарѣды яко-гось modus vivendi обоихъ народѣвъ на основѣ справедливости. Ажъ надѣто зѣвѣстна нашимъ читателямъ довга исторія турчанска, рѣвножь добре зѣвѣстна судьба мирной акціи передвы-борчѣ до рады мѣста Коломыѣ, котру фор-мально розбито. На дневни польскѣй, що тутъ або тамъ обѣзѣе ся въ оборонѣ нарушѣ-ваемыхъ правъ Русинѣвъ, зарѣвъ выдають ся анатомы. Обоихъ молодыхъ Сапѣгѣвъ, що въ часѣ послѣднихъ выборовъ сеймовыхъ заняли становиче толѣративе супротивъ Русинѣвъ, не допущено вже до сейму. И т. д., и т. д. А зѣ-вѣсего того выходитъ, що комуеь дуже залежитъ на каламученю воды.

И чи въ такихъ обставинахъ можна ду-мѣти о нормальныхъ односнахъ и нормаль-номъ развитоу краю та и обоихъ населяющихъ его народѣвъ? А дѣло тѣмъ поганѣйше, що тутъ стоять противъ себе два народы сла-вянскі, стоять ворожо ще въ тѣй хвилѣ, коли Нѣмцѣ зъ Славянами мирѣть ся.

Колька словѣ зъ нагоды фейлетону подѣ заг.

„Про рускѣсть въ домахъ нашихъ“

(умѣщеного въ ч. 25 „Дѣла“ с. р.)

Ви, авторъ фейлетону „Про рускѣсть въ домахъ нашихъ“ порушивъ цѣкаву справу руско-го малярства, недостатку рускихъ образовѣ. Користоачи зъ сѣхъ нагоды, я хочу высказати кѣлька своихъ тадохъ на той темѣ.

Бѣли-бѣ хто бугѣ въ стѣлѣ цѣкавыи, а похвалѣ — доуцѣвѣть балѣонѣмъ — у возду-ха по-надъ Галичиною, такѣ, чтобы добре ви-дѣвъ, що на нѣй дѣе ся, побачѣвъ бы дуже цѣкаву, а вкупѣ зъ тѣмъ и сумну панораму. На густѣй оѣтѣ цѣсарскихъ, краевыхъ, повѣ-товыхъ та „польскихъ“ дорогѣхъ (якихъ же ще нема?), що застѣлали руску землю, узрѣвъ-бы помѣжѣ задрѣпаныхъ, пейсѣтѣми брастѣи по-жѣззового вузпапіа, помѣжѣ зѣбѣжѣнѣми, за-сумованными селянами, побѣжѣ парадныхъ гер-бованныхъ повозѣвъ — значимъ процентѣ подо-рѣжныхъ, котрѣй доставляють нашѣ адепты штуки, то бѣ то артисты-малярѣ та синѣарѣ. Одъ одного краю Галичинѣ до другого пере-бѣгаютъ она — бо на пѣдѣду не кождѣму стане — мовѣ тѣ бѣгунѣ африканскѣй, бугѣ собѣ слѣта, бугѣ собѣ погода, зима або лѣто, бѣдѣ села до села, бѣдѣ парохіа до парохіи, не мѣлаючи приходекого двору, шукаючи та вы-вѣдючи, чи есть або коли буде де яка ро-бота?

Думаеь бы хто, що то такий выгратный интересъ, коли они такъ за нами побиваютъ ся! Та хвала Богу, оно такѣ добре не есть! Розходѣть ся де о роботу въ церкѣхъ, то тамъ конкурентѣвъ тѣлько, що асѣла-бѣ усѣ взяли ся до той работы, то за тѣждѣеь выкованѣ-бѣ иконостаѣвъ зъ дерева, зъ золочѣнѣемъ и обра-зами, и обмѣловали бы цѣлу церкѣвъ зъ сре-дѣны и въ надворѣ. А кождѣй зъ нихъ по-дае янчу цѣну. Неразѣ станутъ за таѣбѣ, що найхилѣйшій богѣмазъ не въ силѣ обѣстѣ, и вы-ходить зъ сѣго такѣ, что одѣнъ зъ нихъ при-ймае тутъ роботу, и, якъ то у насъ зѣвѣе ся „фу-шерѣе“. Подумаи и скажи, поважанныи чѣта-

телю, чи виноватѣй тутъ малярѣ, котрѣй, — поминувши тѣту роботу — крѣмъ жѣтки та голодныхъ дѣтей нѣчого бѣльше не мае, чи може той, кто не хоче порозумѣти, що „тане мясе цѣмъ вѣдати“?

Тѣмъ мѣдѣ, тотѣ молоко, котрѣй колысь широкими струями текли по нашѣй землицѣ, потекли — зазѣвѣки нашимъ сусѣдамъ — за границу, а полишили ся у насъ по нихъ лише русла, котрыми наша бѣда тече! Сѣла убѣй, убѣй людѣ, сѣкрамѣй церкѣвъ и — претенсіи не великѣ. Той, що малѣе скринѣ, бере ся малѣвати церкѣвъ, и на бѣдѣворѣ: той, що малѣе церкѣвъ, мусѣть часто бѣратѣсь за малѣ-ванѣе скринѣ! И такѣ Русины самѣи стружуютъ малярствѣ у пропасть, дають богѣмоузамъ ди-пломѣы на малярѣвъ-аргѣстѣвъ, котрѣ, очевид-но, на малѣваню церкѣвъ добрі роблять на-терѣсы, а малярствѣо заводѣтъ до раду ярмар-ныхъ карикатурѣ.

Не дѣвно се, що малярѣ скринѣ берѣсь малѣвати церкѣву, але дѣвно, что ему таку ро-боту даютъ, зѣдоволѣнѣй, что робѣтъ тѣно, та-ше, якъ усѣ его сѣбѣзѣбѣтѣлѣтъ о тѣую-жѣ ро-боту. Взагалѣ при годженю малярѣа у насъ не дуже то ходѣтъ о якѣсть работы — бо гроша не маеь — а передѣвѣсьмъ рѣшаеь цѣна, бо кажѣтъ малярѣви: хочѣмъ такѣ и такѣ, а за то дамо таку-такѣ суму, а дальше починаеь торгѣ. И якъ-жѣ то тѣа сума? Зѣвычайно 2—4.000 ар. за цѣлу церкѣвъ зъ иконостаѣмъ, золочѣнѣемъ и всѣми образами. Для доброго малярѣа — то лѣха заплата; для малярѣа скринѣ — то золотѣй интересъ, и бѣнъ зъ той сумѣ може смѣло опустѣти кѣлька сотѣ, накопи доброму малярѣви треба бы тѣхъ кѣлькѣ сотѣ надѣтѣи — еси, разумѣсь, есть зѣ-водѣн. Зъ сѣго выхо-дитъ тѣа хѣбѣ корѣсть, что малярѣ „аргѣсты“ вырастають, якъ по тѣлѣмъ дощѣу грѣбѣ, вырастають крѣвогубѣ кѣлькѣ-икѣны, зъ ко-трѣхъ часто и поѣмѣтѣсь не вѣртѣ! А шту-ка? — Nec locus, ubi Troia fuit.

Тѣмъ процесѣмъ обѣдѣуеься при кождѣй май-же малярскѣй и синѣарскѣй работѣ. А кѣль-ко-жѣ то случѣвъѣсь такихъ, что одѣнъ и тѣту-саму роботу мусѣтъ кѣлькѣохъ по черѣзъ робѣ-ти, бо першій, перебравши грѣшѣ, утѣвъ, дру-

го нагнаѣи, а потѣмъ уже и бѣвать ся малярѣ-чи синѣарѣа шукаѣи. А всему явна неосто-рожайнѣсть, что приймаеь часто першого-лѣп-шого подорожного малярѣа.

Тако то наша конкуренція „краева“! А крѣмъ той дуже даеь въ знаѣнѣи и кон-куренція заграничѣа. Якъ же часто можеа по-дѣбѣтѣсь зѣ пересѣдѣченѣемъ, що у насъ не можна бѣдѣстѣи такѣ „аргѣстичныхъ“ образовѣ, якъ — заграничѣй! И плывѣтъ нашѣи тѣжко загарѣванныи грѣшѣ до Габловѣца, Райхѣнберга, до Монахѣомъ и Богѣ знаѣ, куда, чи то про-сто чи черезъ рускѣи скѣлѣны, котрыми, мимо-ходомъ треба бѣдѣтѣи тѣую справедливѣсть, что такожь не уважають за свѣй обовѣзѣнокъ — у-дѣтѣсь по образѣ до малярѣвъ-Русинѣвъ.

Правда, заграничѣй образѣы — глѣдовѣй, якъ зеркала, блищать ся, якъ полигѣрованѣй мебѣль — и за для того у насъ ними любѣють ся, але — чи-жѣ то вже sumptus stultitiae?.. А нехай бы заграничѣй образѣы буги и дѣйстви-тѣльшѣй, нѣжѣ нашѣ, то и то, думаю, ще не причина, чтобы не запомагаѣи малярѣвъ-Руси-нѣвъ. Бѣли такѣ пѣйде и дальше, то малярѣвъ у насъ цѣлѣкомъ не стане — а на то мѣще прийдѣтъ Hans-ы та Wenel-ѣ.

Даваймо лише своѣмъ роботу, уважѣ-ваймѣ, чтобы той малярѣ мѣгъ зарѣбѣти, — бѣ-бѣи не мая сталѣи пенсіи и хороѣа або слу-чайнѣй бракъ работы може зѣ него зѣробѣти жѣбѣручѣго дѣда — подѣбаймо черезъ се, чтобы той малярѣ бѣдой хочѣ троха мѣгъ побуги въ шѣкѣхъ въ краю, чи за границѣю, а тогда не-рѣстане нѣнѣшнѣе лихо, тогда смѣло буде мож-на спѣтѣи: „Слухай, ты, малярѣю, чему ты не малѣеь рускихъ образовѣ?“

У насъ де лучаеь лучша работа, де ма-лярѣ-Русинѣ мѣгъ бы свѣй таланѣтъ задоку-ментѣвати — тамъ бѣдають бы чужимъ! На-якой же се подѣставѣ? Чи не маеь дома лю-дей, котрѣ безъ чужѣи помощѣи добились о-власныхъ силѣхъ признѣанѣи не лише въ краю, але и за границѣю и котрѣ добре знаѣи яко люде шѣро бѣдѣдѣи народнѣй справѣ? Оно сумно, але такѣ дѣйстви-то есть, что таку ро-боту даютъ заграничѣю або — Поляковѣи!

Церковѣе малярствѣо — то едѣне жѣрѣло

Финансы Галичины.

III.

Одъ кѣлькѣохъ лѣтъ почѣто въ Галичинѣ подѣпрѣти школы фаховѣй. Бѣтъ то политѣ-ка дуже разумѣна, бо фахѣе школьництво про-мысловѣе, рѣльничѣе и торговельнѣе може дуже богѣто причѣнѣтѣсь до подѣсѣеня краѣвого добробѣту. Нѣнѣ маємо въ Галичинѣ вже цѣ-лый рядѣ школъ промысловыхъ зъ загаль-нымъ бюджетомъ около 50.000 ар., маємо одну школу торговельну (въ Краковѣ) субвенціо-вану рѣчно краѣвою подѣпомогоу 1000 ар. а крѣмъ того три фаховѣ школы высѣй и 5 низ-шихъ для научѣи рѣльничѣства, лѣсницѣства и ого-родничѣства зъ рѣчнымъ бюджетомъ около 70.000 ар.

Суть то безперѣчно великѣ вже добѣчы для краю — але супротивъ дѣйстви-тельной потребности краѣвого господарства есть то допер-ва незначѣный почѣтокъ. Въ змѣтанѣхъ нашихъ на поля фахѣевого школьницѣства проявѣеь великѣй недостатокъ въ томъ, что доси нема-ще у насъ аѣнѣ одной школы для образо-ванѣя ремѣсѣнѣи бѣвъ. Бѣтъ то дѣйстви-те-лѣкучѣа потреба, бо ремѣсла у насъ шо-разѣ бѣль-ше упадають, а дѣтѣпершѣй майстрѣы не суть въ силѣ учѣи и выхѣувѣти постоуно молод-шого ремѣсѣнѣичѣго поколѣнѣя. Треба отже якъ-найбѣльше фаховыхъ ремѣсѣнѣичѣхъ школъ, котрѣ бы бѣдовѣдно до тепѣрѣшнихъ вымогѣвъ теорѣтически и практично выхѣувѣли ремѣ-сѣнѣи бѣвъ.

То само треба сказаѣи и про шѣкѣль-ницѣтво торговельнѣе. Одна торговельна школа на цѣлый край — то дуже мало. Кра-евѣи треба образованѣю стану торговельного и въ тѣй цѣли пожаданѣи буги бы школы тор-говельнѣй середѣи и доповняющѣй въ родѣ нѣ-мѣцѣнѣхъ commerciales Fortbildungsschulen, въ котрыхъ могли-бы образовѣваться будущѣи куп-цѣи, учѣники и помѣщѣники торговельнѣй. Часть бы такожь бугѣвъ уже послѣднѣй внести въ кулѣство бѣльше правдивѣи горожанскаго эле-мента и высѣвѣдѣтѣи его бѣдѣ монополѣю одной клясы (жидѣвъ).

На поля рѣльничѣе школьницѣ-ства треба бы заклаѣдѣи якъ-найбѣльше школъ низшихъ рѣльничѣхъ, котрѣ бы образовѣвали се-лянскѣе молоде поколѣнѣе на взѣрѣцѣвахъ го-сподарѣвъ. Нѣнѣ маємо такихъ школъ чѣтыри и кожда зъ нихъ коштуе край рѣчно надѣ 6500 ар. Чтобы засѣпозѣиѣи наибѣльшу потре-бу, треба бы такихъ школъ заснувати якъ-най-скѣрше ще по-найменше 12, супротивъ чѣго рѣбнѣйшѣи выѣдѣтокъ на тѣую цѣль подѣбѣтъ бы ся до 100.000 ар.

Такихъ наглыхъ для экономѣичѣи попра-вы бѣдѣосѣнѣи краю конечныхъ потребѣ дало бы ся ще дуже богѣто начѣсѣлатѣи, однакѣ дѣѣ потреби стоять по-надѣ всѣми и вымагають бѣдѣ краю и его репрезѣнтѣації скорѣи и рѣ-шѣучѣи инициѣтивѣи. Бѣтъ то именѣи потреба скорѣи и рѣшѣучѣи помѣчи для рѣль-ницѣства и промыслу.

доходѣвъ малярѣа-Русина. Кто-жѣ не пригла-нувъ ся зѣ близѣка таѣой работѣ, той може и не повѣрѣвъ бы, зъ якими трудностями бувае она часто спѣловѣна. Дарма рѣчь! — де борѣа о хлѣбѣ насущный на завтра — дословѣно: „на завтра“ — тамъ не кождѣму сужѣдено буги героѣмъ.

Малярствѣо истѣричѣе у насъ — поѣи-що — мусѣтъ стоять на другѣмъ мѣсѣци. Нема-нѣ богатѣхъ малярѣвъ, котрѣ не мусѣли-бѣ огляѣдѣтѣсь на те, чи ихъ образѣы хто купѣтъ, нема и меценѣтѣвъ, котрѣ бы тѣ образѣы ку-пуѣвали. Лишаеь одна дорога, дорога репро-дукції, — однакѣ не знаю, чи оплатѣтъ ся она, еси бы самѣ малярѣ тѣмъ заняѣвъ ся. Тутѣ, думаю, повинѣи бы вѣзѣи инициѣтиву котрѣеь изъ нашихъ товариствѣ, н. пр. това-риства Прѣсѣвѣта або имени Шевѣченка. Имѣ продажѣ репродукції — при численѣхъ зно-сѣнѣвахъ зѣ оліѣями та поѣдѣнокѣми людьми — прийдѣла бы легче; тѣи оліѣи, чи поѣдѣнокѣи люде, продаючи тѣи репродукції, праѣвовѣли бы не для одного чѣловѣка, а для товариства, а тѣмъ самымъ розширѣлась бы его дѣяѣельнѣсть и зѣробѣтъ. А одѣнъ чѣловѣкъ не въ силѣ сѣго доконаѣти.

Не мая цѣли вышѣувѣтѣи когѣсѣ: „най-сей то зѣробѣтъ“ — я хотѣвъ тѣлько высказѣти, что се не такѣ легко зѣробѣти, якъ подѣдумѣти або сказаѣти. Я хотѣвъ показѣти обѣставѣны, середѣ котрыхъ живутъ нашѣ малярѣ. Бѣли-жѣ сей начѣркѣ, зѣмѣлованныи невѣмѣлоу рукою, знаѣде прихилѣный бѣдомѣмъ мѣжѣ Русинами, то, заохѣченѣй тѣмъ, подамъ кѣлька новыхъ гѣдѣкъ что-до малѣванѣя церкѣвъ, образовѣи и пр.

Одно лишь певѣна рѣчь: або бавѣтѣсь и дальше въ консерватѣзмъ, еси то, что бѣло, выстане на все, — або не забывѣти намъ на той гѣлѣснѣй голѣсѣ, котрымъ промовѣли за-порѣшенѣи та нами позабѣтѣи давнѣй образѣы, го-лѣсѣ, котрымъ они за нами озаѣли ся! По-ѣи-жѣ намъ жѣдати, ажъ „Нѣмѣцѣ покаже“?.. Вѣзѣаютъ намъ Нѣмцѣ, та Чѣхи, та вѣсѣлѣйшѣи заграничѣи люде, а мы на слѣпо за ними го-ворѣмо: „Моголы, Моголы!“

Идѣмъ же, идѣмъ на передѣ, не приста-

Для рільництва потреба передовсім крім згаданих вже нижчих шкіл рільничих доконче скороти організацію дешевого кредиту за посередництвом і під контролем субвенціонованих з скарбу краєвого товариств, як то єсть прим. одь недавно в Австрії долівний, дальше заведення замовних курсів рільничих, установлення вандруючих учительів рільництва, підпирання позитивних рільничих видавничств і корпораций.

Для промислу треба доконче реорганізація краєвого фонду промислового. Фонд той єсть нині за малий, дотація его (річно 30.000 ар.) єсть зовсім недостаточна. При такихкупих с едствах може той фонд удрювати хва дуже малий позички на дуже короткі речивці і для того не може одновідно причинитись до піднесення промислу краєвого.

Представлені задачі вимагають очевидно великих вкладів грошових, супротив чого підносити ся немаловажне питання, зь бди знайде край потрібні фонди грошові?

В невідрадім положенню грошовим ратують ся держави і краї звичайно двома способами: або конверсією позичок, при чім зменшають ся видатки на опроцентування і амортизацію довгів, або реформами податковими, котрі стремлять до збільшення доходів зь податків і оплат.

Галичина видає річно на всі свої довги около 6½ мил. ар. т. в. більше, як 64 прц. всіх своїх видатків. Супротив того сама собі вже насуне в гадка конверсія так тяжких і величезних довгів. Конверсія така може мати двоюку користь: або затираєсь пачку дешуву, отже падаєть ся на одсотках, або затираєсь позичку на довгий речивець і сплатуєсь нею теперішню позичку зь коротким речивцем і тим же способом зьменшуєсь на рагах амортизаційних. Выборь одного або другого способу залежить одь даного положення, одь даної слабости кредитового скарбу, ситуації биржевої і т. п.

В теперішній хвилі має Галичина загалом 108,457,000 ар. довгу. Довг той складаєсь зь трьох позичок: 1) властивого довгу краєвого зь сумь 7,300,000 ар; 2) зь давного довгу індемнізаційного зь сумь 38,957,000 ар. і 3) зь нового довгу пропінатійного зь сумь 62,200,000 ар.

Властивий довг краєвий складаєсь зь 4 частях зь довготермінових 37½ лтних 4½%-вих позичок краєвих, котрі вже сконвертовано давнійш позичка 6%-ва. Супротив довгого речивця сплати в ньового опроцентування конверсія єсть тут безпредметова.

Довг пропінатійний вадто ще свѣжій, щ би нині можна говорити о его сконвертуванню, котрому вь конці сгоило бы на перешкодѣ і то становивше, яке займає тепер супротив той справи правительств.

Остат довг давний паччанянов індемнізацій. Вь короткѣмъ часѣ буде і мовѣрно заключена угода вь справѣ т. н. індемнізації мѣжъ правительствомъ а краємъ і край буде нею звѣлнений одь тяжкихъ на нѣмъ обовязковъ супротивъ державѣ. Частъ буде отже тогдѣ приступити до конверсія того довгу, котра зь кожного погляду єсть дуже пожадана. Довг індемнізаційний выносить зь концѣмъ р. 1889 суму 38,957,000 ар. Псѣла плавну амортизаційного має той довг сплатитись до р. 1897 — єсть то отже довг зь дуже короткимъ речивцемъ, котрий длатого абсорбує річно величезнѣ — сумѣ і тає вь р. 1889 выдає край на опроцентуванѣ а амортизацію его до 5½ мил. ар., зь чого на саму амортизацію капіталу припало 3,706,000 ар.

Ваймо нѣ на хвилку! Ще мрачно та й до рога теривста, але чи жь мы не славныхъ батьковъ дѣти?!

Де жь, яка жь та дорога поступу? Пойдѣмъ слѣдомъ, який визначує „Дѣвонъ“. Придбаймо доконче иллюстрацію часопис, даймо вь нѣмъ мѣсце статямъ, обговорюючимъ штуку, отворѣмъ дверѣ, най ними увидѣмо строга але прихильна критика! Иллюстрації най подадуть образковъ, якъ штука стояла і стоить у щасливѣйшихъ одь насъ народѣвъ. Отъ такъ робудать ся дѣрмуче замилуванѣ до штуки у загалу, бо єи живо творний лучъ увидѣуть вь руку хату, торкнуту у струну, котра сердечный вышле имъ привѣтъ, а вкупѣ зь тимъ і сама штука, на скѣлько на се позволить наша тѣсна та бѣдна — хата, завтаєсь одь руску стрѣху, пралине на нашу стружену Русь-Украину!

Вь штуку — се бесѣда одна на весь просторый свѣтъ! Борше нѣжъ поезія розмовити ся она хочъ-бы і зь нашими антиподами, розкаже сердечна: „хто ми, кимъ, зь що закутѣ“ — і вь пурпурѣ королѣвъ польскихъ та царѣвъ московскихъ, що такъ гордѣ та величнѣ сяють на образахъ, заворушуть ся демонъ, і они скажутъ одно слово — слово важке! Нагадають ся часы, якъ мы жили, не знаючи тѣхъ князѣвъ, що горять кровцю точали зь невинныхъ, нагадають ся і славий Ярославы та Давиды, нагадають ся і тѣ часы, що сказано про нихъ: „Сумно, страшно, а згадаєшь — сердце усмѣхнѣть ся!“

Umkehren! umkehren! Мы блудили, та не зѣ злои воля, а вь пересѣдѣнню, що робимо добре. А вь насъ єсть і охота, і єсть вь Русинѣвъ почутѣ красы, — нехай нѣхто не думає, що не можемо, коли мовчимо; вь насъ голодъ єсть — але хочѣмъ їсти! мы голодѣи! Вѣдчи прошу, а навѣтъ звываю вѣхъ малайрѣв-Русинѣвъ, щоби вь сѣй справѣ зь брали голосъ, а певно голодъ той не буде голодомъ „вопючого вь пустыни“...

Юліанъ Панкевичъ.

Тутъ отже заходять всѣ условія для користной конверсії того довгу на позичку зь довгимъ речивцемъ, котра не забирала бы рѣвно тольки гроша зь скарбу краєвого і позволяла значну частъ его обернути на продуктивний цѣль краєвого господарства. (Авторъ — очевидно — не мѣгъ предвидѣти наступившій вѣжъ по оголошенню его праці змѣны ситуації, котра щодог прийнята угода індемнізаційной ародла велику невѣзность — Прим. Редакції.)

Дописи „Дѣла“.

Зь Рогатина.

[Суселенія старости Райхельта.]

Одъ дня 1 н. ст. марта панувъ мѣжъ всѣми верстами населеня рогатинського повѣту таке вдоволенѣ, що й высказана годѣ. „Райхельтъ засуспендованый!“ — тими словами вытукать себе люди по улицѣмъ. Вд волѣи і Русини, і Поляки, і священники, і учителя, і селяне — очевидно, вынявши тѣ индивідуи, що вь мутній водѣ добре имъ було ловити рыбу.

Коли-бъ хто завдавъ собѣ труду і зачѣвъ до написаня исторіи Райхельтеновъ управы вь рогатинськомъ повѣтѣ черезъ цѣлу чергу лѣтъ, то вышловъ бы образъ дуже гаймакуй Юкусъ частину зь подвигѣвъ того насуспендованого нинѣ старости знають читатѣлѣ „Дѣла“ зь наводженьхъ уже одь давна фактѣв.

Якъ Русинамъ жало ся за частъ Райхельтеновъ управы вь повѣтѣ рогатинськомъ, досѣть буде сказати, що ревизіи поліційныхъ вь рускихъ товариствахъ, вь домахъ селянъ, учителей, а головню священниковъ зарядѣвъ болше якъ сто! Одъ коли вставѣ, ажъ до часу его суселенія, Русини вь повѣтѣ не були певні, чи лѣда хвиля, вь день чи вь ноца не зѣде зь староства комисаръ зь жандармами! Передъ кѣлькома лѣтами, якъ звѣстно, казавъ перевести за однимъ замкомъ кѣлькадесять ревизій у Русинѣвъ вь пѣть — і зь той прины „Нар-дѣна Рада“ удавалася зь жалобою до гр. Таффе. [Очевидно, се нѣчо не помогло.] Читальнѣ розвизувать, але звичайно намыстничать [за намыстничкованя мін. Залеского] рѣшена его касуало. Якъ переводивъ всѣй выборы, о тѣмъ нашъ читатѣль знають дуже добре, а остатний выборъ Зарембы свѣжъ, ще вь памяти кождого Русина. Передъ торбачими выборами до сойму зарядѣвъ бувъ Райхельтъ, якъ звѣстно, ревизіи метрикъ у священниковъ вь повѣтѣ — і т. д., і т. д.

Русини повѣту рогатинського по остатнымъ выборѣ послѣ до рады державной були приготовані на дальшій практикѣ, особливо священники, але, якъ то кажуть, де бѣда най тяжша, помѣдь Божа навѣзлаша. Райхельтъ, о переведѣнѣ слѣдствѣ, засуспендовано, а управу староства бѣдано комисаревъ Милчеръ.

Несподѣванный то ударъ дѣткнувъ Райхельтъ, вѣдчи бѣ не надѣявъ его. До самого останку бувъ певный себе, а сов. Ласковскій зѣхавъ якъ-разъ на его именины. Коли-бъ не то, именины були бы веселѣ — бо, треба знати Райхельтъ провадивъ дѣмъ по паньски, приняти бували частѣ і коштовні.

Заразъ по засуспендуванню Райхельта почала ся вь повѣтѣ акція вь его користь. Щопанѣ староста Райхельтова заразъ вь субботу выѣхала до Львова (закимъ ще сов. Ласковскій опустивъ Рогатинъ, бо се сталоє ажъ вь недѣлю) — се не давно: жена мусить боронити мужа. По выѣздѣ комисіи выѣхавъ до Львова заразъ другого дня п. Торосевичъ, маршалокъ рады пѣвѣтовъ, — і се не давно, бо п. Торосевичъ — приятель Райхельта і ему має дякувати за многі крѣпости, отъ хочъ-бы за торбачий выборъ на посада до сойму. Але що могло спонукати одного Русина — инстанціювати за старостомъ Райхельтомъ, сего мы вже справдѣ не м-жемо аргументи. А прецѣвъ се фактъ уже сконстатованый і промовчати его годѣ, що о. Чаровскій зь Бабинцевъ заразъ по суселенія Райхельта написавъ писмо до ректора о. А. Бачаньского у Львовѣ зь просьбою, щоби той ратувавъ Райхельта... Розумѣєсь, о. Чаровскій перецѣвъ выѣхавъ о. ректора — а все така само писмо о. Чаровского єсть явнѣмъ дуже характеристичнымъ вь нашихъ нинѣшнихъ бѣдосинахъ...

Изъ Стрыйщины.

[Автономія вь сѣлѣ Лясичахъ.]

І. На яке сходять громадеца самоуправа і якъ то потрапить господарити розгладну вѣйтъ зь „паномъ“ писаремъ, нехай свѣту покаже велика, колѣсѣ богата, громада Лясичахъ, що лежить 1½ милѣ одь Стры, коло гостяня вѣдучого изъ Стры до Львова.

„Несподѣванный“ авторъ уже вь 13 ч. „Дѣла“ вычислявъ деякія многоцѣнныя лясичахъ, говорячи про вѣйта Янѣма Тижбарѣ.

Люде вь Лясичахъ добрі, честай, спокѣйні, привязані до церкви і своихъ душпаствирѣв, а при тѣмъ горнуть ся до просвѣты і науки, чого доказомъ читальня, що пережила вже тяжкихъ 12 лѣтъ. Священникъ, зарѣвно і „гдоно, якъ о. парохъ такъ і кождоразовый сотрудникъ, спомогаля просвѣтѣ дѣло і морально і матеріально (для того загалный зборъ не лише о. Гривенкевича, але і о. Іоана Вѣржынського і о. Вол. Громницкого, бывшого сотрудника заименуванѣ почетнымъ членомъ читальнѣ) — нинѣ єсть вь сѣлѣ кѣлькадесять членѣвъ тов. „Просвѣты“, а майже вь кождѣй хатѣ найдѣть якусь книжку, якъ не свою, то выпозичену зь читальнѣ. Правда, що богато тутъ живовѣ, але она не бутна, досѣть супокѣйно сидѣть та зарѣбляє по своему... А нѣмцѣ деякія вѣсьли ся до читальнѣ. Признати треба, що і двѣрѣ лясичахъ належить до свѣтлой стороны Лясичахъ. П. Адамъ Овчакевичъ

мѣжъ населеніемъ (особливо бѣднѣйшимъ) має добру славу і поважанѣ, загално зовуть его „справедливымъ паномъ“; і дѣйстно, бѣдѣ одиѣ ще дає тутъ людямъ справедливы зарѣбокъ, бѣднѣйшю горѣмъ заратѣ, а за кривдою слабого уймѣ ся завжди.

Здавало бы ся, що вь сѣлѣ, де і церковь, і школа, і читальня добре вывѣнованѣ, священникъ бѣдѣ, добрѣ вь згодѣ, і власти повѣтой совѣстей і справедливѣ — людямъ лише жита, Бога хвалити, та розвивать добротѣ і просвѣту. Та ба! Нема села безъ болота, а болота безъ жабы. І тутъ найшло ся кѣлька безсовѣстныхъ креатурѣ, родившихъ і зайдѣвъ, котрі неагоду, вражду і ненависть розсѣлять помѣжъ людей для своихъ неразъ низькихъ та мерзкихъ цѣлей. Тѣ креатурѣ простѣ і не простѣ стали болякѣ мѣ на адировѣмъ органѣмъ, котрий нинѣ перетворивъ ся вь правдиву „зѣву лясичахъ“, одъ якого сохрани Господи весь маръ христіянскій!

Передовѣмъ познакомлю В. читатѣлѣвъ зь першимъ верховодникомъ лясичахъ — вѣйтѣмъ Янѣмомъ Тижбарѣмъ і зь его невѣдстуванимъ менторомъ М. Щудлянськимъ, добре плачевнымъ писаремъ громадськимъ. О прѣчахъ вѣйтовыхъ і писаревыхъ трабнѣтахъ напишу пѣвѣйше.

Вѣйтъ Янѣмъ узавѣ ся до работы зь певнымъ, дѣбре обдуманнымъ планомъ. Сконстатувати належить, що Янѣмъ перше всего забезпечивъ собѣ добре плечѣ вь Стры: цѣле чорне пекло писарѣвъ, писарикѣвъ і всяконъ вышней бранши стрѣйсковъ присягне на склянку, що Янѣмъ розгладну слово. Нанѣ вже вь Стры можна занюхати, що бѣдѣмъ поргладнѣежъ вѣйтъ вь powiecie, тымчасомъ нѣкому і не снятъ ся, якъ собѣ люди гуторять вь сѣлѣ. Треба знати, що тутъ громадскѣ доходы великанскѣ: за штурганско черезъ 3 лѣта бравъ вѣйтъ найменше по 1500 ар., щорѣчний бюджетъ добѣгавъ до тысячъ, а крѣмъ бюджету всякѣ дачки, кары і таке вчѣ; а все те дѣлає ся — нѣхто не знає. Коли рада громадска минулашыхъ лѣтъ доматала ся обрахунку, вѣйтъ натѣсь пачку на велику голову, та гойкнувъ: „А мене хто смѣе рахувати?“ Вѣлѣтѣ радныхъ уже померло, а не одѣвъ, умараючи, переказувать дѣтямъ, щоби обрахунъ Янѣма, кудѣ вѣдуть людскѣ грѣхѣ. Намѣще помершихъ радныхъ повливавъ Янѣмъ кого подало; заступнича сидѣть на боцѣ, а Янѣмъ собѣ радѣть зь кимъ ему подобає ся; єсть-жъ котрый изъ заступникѣвъ радныхъ пѣзываютъ собѣ обѣзвати ся на радѣ не такъ, якъ бы вѣйтовѣ і пану писаревѣ хотѣло ся, — тогѣ вже болше на раду не кличуть; писарѣ Щудлянскій зарѣвъ найшѣвъ кляуку, що н. пр. Михайло якъ-разъ передъ 20 лѣтами за щѣсь (мабутъ ще вь школѣ) бувъ караний — тай годѣ! вже Михайла на раду не кличуть. Писарѣ навѣтъ безкарно вышѣмѣвъ зь оппозиці радныхъ. Досѣтъ, вѣйтъ і писарѣ — то неубежѣеі паны, роблятъ, що имъ тѣлько подобає ся.

Громадска господарка Янѣма зь писаремъ надѣла людѣмъ уже тѣтъ, що тутъ варить ся, якъ вь пеклѣ. До оппозиці належать заступнича вѣйта Михайло Кухарѣ і кѣлькохъ радныхъ, а крѣмъ того і нѣкѣ громадскѣ. Отже протѣвъ тѣхъ людей подѣвъ писарѣ зь Янѣмомъ цѣлу куду клеветѣ і всю форсу терроризаці. А що то люди, що належить до читальнѣ, а Андрусъ Беранѣкъ і хату бѣдѣстувѣ — ну, то і читальня вь очахъ писарѣ — вѣйтѣвъ ворогѣ, і могодый священникъ, котрый єсть головною читальнѣ. На нихъ отже вь послѣднихъ часахъ позывають клеветѣ до властей стрѣйскихъ, що, мовлявъ, бунтують людей...

Хто властиво вытворивъ оппозицію, што бунтує і подѣмѣвъ людей, покаже ся найкрасѣе, коли подѣмъ загалный образъ господаркѣ вѣйтовѣи і писаревѣ, а зь другой стороны — голосъ опініи публичной села.

Чѣ суть якѣ книги, инвентарѣ громадскій, книга рахункѣвъ, каръ і т. д., — о тѣмъ нѣхто зь людей не знає, бо прѣтутъ до книгъ — забороненый. Ходять вѣтѣ, що журналы податковѣй одѣи погубленѣ, другѣ поналенѣ. Бюджетъ ухвалено єть такъ, що раднѣй доперѣ при ухвалюваню доведуть ся про поодинокий позиці, а коли котрый убоиѣе ся, щоби тутъ поступовано пѣсла уставы, писарѣ заразъ у мѣхъ стероризувати чѣловѣка грозибѣмъ та ганибѣю: Chłop powinién za grzmiem wójta stać!

Громада мала черезъ три лѣта доставу шутру до гостяня цѣсарского. Кѣлько грошей на туку цѣль выбрано і куды грѣхѣ робѣлишся — нѣхто не знає; а вь додатокъ до того всего при сегобрѣнній офертовѣй ліцитаціи доставу шутру зѣбравъ одинъ жидъ капіталістѣ стрѣйскій. Той жидъ дававъ на громаду 200 ар. на два роки бѣдѣстувѣ, — рада не згодѣла ся, а жидови удалоє даромъ(?) забрати. Поголоска ходѣть по селу, що оферту громадску „хтось“ зарѣвъ... И такъ теперѣ бере жидъ шутрѣ зь пасовѣска громадского, возить дорогами а навѣтъ полными дорогами лясичахъ, до котрыхъ треба бѣрко прѣстѣціи дачати! Та не жалѣ було-бъ і коло дѣрѣвъ робити, кѣбы вѣй робила, а то шарварѣи і всяку таганану громадску роблятъ лише котрѣ горшѣ; котрѣ красѣи, що обѣзываютъ вѣйтѣвскѣй пороги, тѣхъ нѣхто на шарварку не видѣвъ! А люди говорятъ, що хотѣтъ, а писарѣ тепѣе „бунтъ!“, а вѣйтъ гойкає: „бунтъ!“ і „усмарѣе“ всякими способами дозволеными і недоделованными.

(Дальше буде.)

Наско Курчѣвъ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Палата послѣвъ лагодѣть ся вже до дебѣты бюджетовѣи, котра вже имѣвѣрно при кѣнцѣ слѣдующого тыжня розпочнѣ ся. Правительственный кругъ радѣ бы, щоби дебѣта бюджетова була о скѣлько можна коротка і щоби гѣнеральна дебѣта не прѣбрала такѣхъ роамѣрѣвъ, якъ то бывало давнѣйшими рока-

ми. Позаякъ рада державна вже дня 28 с. м. передъ Великодними свѣтами має бути бѣрѣчена, то ще не зѣвѣтъ, чи до того часу дѣйде дебѣта ажъ до фонду диспозиційного і чи вже передъ Великодними свѣтами бѣдѣе ся проба голосованя клерикаловъ. На всякій случай выняти ся ажъ до того часу ситуація політична, котра все ще позыває на правнича неамѣтна.

Вь комисіи правничей доматали ся пос. Магітѣ і Мадейскій переведеня реформы, котра завѣла бы одностайность вь испѣтахъ судейскихъ, адвокатскихъ і нотаріальныхъ. На спеціалне жѣданѣе, щоби збѣлѣшѣ чѣсло трибуналовъ першѣи инстанціи і судѣвъ повѣтовыхъ, бѣдѣвѣвъ министѣръ справѣдливѣости, що лише фѣнансовѣй причины змусили правительство бѣдѣжѣти на пѣвѣйшій частѣ збѣлѣшенѣ чѣсла судѣвъ і етату урядѣвѣвъ судовыхъ вь Галичинѣ. На 1891 р. постановлено утворити судѣ повѣтовѣи вь Подѣволочѣйскихъ і Заторѣ, а вь 1892 вь Жабѣю і Заклѣчинѣ. Сего року буде заведеный окрѣжнѣй судѣ вь Стры. Пос. Іанѣвъшѣ выстѣпѣвъ дуже остро протѣвъ того, що судѣ і полиціи вь Галичинѣ, особливо же на провинціи, не шануютъ бѣдѣвѣдно личѣи свободѣ. Пос. Мадейскій поставивъ резолюцію вызывающую правительство, щоби оно устанавливало вь будучности лише такѣхъ судѣвъ слѣдѣчихъ, котрѣ зумѣють боронити свои самѣстѣйности вь независѣмости супротивъ прокураторѣвъ державныхъ. Наконѣцъ принято резолюцію о польшеню платѣи возмѣныхъ.

Кѣло польскѣе припоручило послѣови Чернавскому, щоби бѣтъ вь комисіи бюджетовѣй доматѣвъ ся заведеня факультету медѣчного і будовѣи хѣмичнои лѣбораторіи при львѣвскомъ университетѣ, будовѣи нового дому на гімназіи вь Перѣмшѣи і доповненя гімназіи вь Бучачѣ. Дальше постановлено доматѣти ся бѣдѣ министѣра просвѣты вѣставленя вь бюджетѣ для галицкихъ школъ промисловыхъ запомѣги вь высѣтѣ ухвалѣной галицкимъ сеймомъ. Пос. Рутѣвскій интѣрпелювавъ прѣдсѣдѣтеля кола польского, коли бѣтъ поставити на порѣдокъ дневной нараду надѣ тактичнымъ поступованѣемъ польскихъ послѣвъ вь справѣ прѣдѣложеня индемнізаційного. Яворскій бѣдѣвѣвъ на то, що ямовѣрно вже вь недѣлю.

Зѣ Вѣдѣя доносѣтъ, що зѣ вѣлобу Го-генварта заявлено ся лише 3 послѣвъ прѣтѣвъ галицкого прѣдѣложеня индемнізаційного а зѣ вѣлобу Короніиного выстѣпали вѣи прѣтѣвъ прѣдѣложеня крѣмъ посла Ковальского. Вѣи Тирѣольфъ, крѣмъ пос. Іанѣра заявѣли за прѣдѣложенѣмъ.

О внутрѣшній ситуаціи полѣтичній одѣржавъ Сѣаз зѣ Вѣдѣя таку вѣсть: „Здає ся, що внутрѣшнѣа ситуація побѣстане ажъ до осенѣ не змѣнена. Тымчасомъ залагодѣть рада державна наглаѣи справы і будутъ бѣдѣувати ся переговоры щодѣ ходу оснѣвной сѣси, на котрой і законъ индемнізаційный прѣйде на порѣдокъ дневной. Позаякъ годѣ допустѣти, щоби той законъ упавъ, то передъ нарадами надѣ нимъ мусѣтъ насампередъ перевѣзѣти ся переговоры, котрѣ забезпечѣть ему бѣлѣшѣсть вь тепѣрѣшній порѣ неможливу. Переговѣры тѣ пойдуть тымъ лѣкше, скоро чѣлѣй соймѣ затѣрдають ухвалу угодовѣи і коли перевѣденѣе угоды вь Чѣхахъ бѣдѣе ся бѣзъ трудѣности, коли отсе порѣзѣумѣе Нѣмцѣвъ зѣ Чѣхами, котрѣ творѣтъ такъ важну групу прѣзѣнцѣвъ вь радѣ державной, буде затѣрджѣно. Здає ся, що вѣи рѣшаючи чинничи уважають за бѣдѣвѣдає, щоби не скорше ажъ вь осенѣ приступити до вытѣгаѣи дальшихъ наслѣдѣвъ зѣ чѣско-нѣмѣцкою угодою вь тѣмъ наирѣмѣ, на який вѣказѣвъ гр. Таффе вь своихъ разговѣрѣхъ зѣ корреспондѣнтѣмъ новѣйорекского Herald а.“

Dzienn. Polski доносѣтъ, що вѣдѣ-прѣзидентѣмъ краєвой рады шѣбѣднои має бути именованый проф. Бѣбѣжинскій по евантуальности крѣованю сѣи посады.

Вь будѣапѣштѣнськомъ кабинетѣ настѣла давно спѣдѣвана криза. Вѣчерашній телеграмъ принѣсѣлъ зѣ Будѣапѣшту таку коротку вѣсть: Димісію прѣзѣдѣнта кабинетѣу Тисѣсы принято. Наслѣдѣникомъ его буде гр. Сапаріи. До нового кабинетѣу вѣйдуть вѣи чѣлены дѣтѣрѣшного кабинетѣу, мѣжѣ котрыми панувѣ повна солідарность. Тисѣа обѣйме прѣводѣ либеральной партіи.

Бѣзѣосередѣвою прѣчавѣю димісіи Тисѣсы ставѣ ся законъ о принадлежѣности. Вѣи министѣры буѣи тому прѣтѣвъ, щоби Тисѣа вь сѣмъ законѣ увѣзглядѣнавъ право горожанѣства Кошута і заявѣла, що вырѣдѣ солідаризують ся зѣ нимъ зовѣмъ, але нехай же і бѣтъ зѣдѣтъ ся зѣ нѣма і прѣйме ихъ становѣще яке она вже давнѣйше вь сѣй справѣ зазначѣла.

Тисѣа уперѣ ся при своихъ і оказѣвъ, що не прѣдѣложѣтъ закона о принадлежѣности бѣзъ увѣзглядѣненя права горожанѣства Кошута. Оногды обѣдѣла ся отже бѣдѣ прѣводѣмъ цѣсарѣи конференціи министѣрѣвъ, на котрой та рѣшѣница вь поглядахъ мѣжѣ Тисѣою а его товаришами выстѣпѣла ще ясѣйше і Тисѣа видѣвъ ся змусѣннымъ подѣти ся до димісіи. На вѣчерашній авѣнціи у цѣсарѣа прѣдѣложѣвъ отже Тисѣа на своего наслѣдѣника гр. Сапаріа а цѣсарѣа прѣймаючи обѣла министѣра просвѣты гр. Чагого, розговѣрѣувавъ зѣ нимъ вь сѣй справѣ. По полудни прикликавъ цѣсарѣа до себе гр. Сапаріа а той заявѣвъ, що готовъ вѣстѣпѣти до кабинетѣу, пѣсля янѣишѣи версіи — зѣложѣти новѣй кабинетѣу. Зѣ сѣи поголѣси выхѣдѣло-бы, що не лише самъ Тисѣа уступѣвъ, але що настѣла криза цѣлого кабинетѣу, лише пѣня что не вышѣла она ще зѣвѣмъ на верѣхъ. Навѣтъ і самъ Тисѣа не уступѣтъ ще заразъ, бо насампередъ мусѣтъ бути залагодѣній деякія справы парламентарной а головню бюджетѣи і законѣ о гонѣвѣдахъ. По залагодѣнню сѣихъ справъ уступѣтъ Тисѣа рѣшучо а прѣзѣдѣио кабинетѣу обѣйме гр. Сапа-

Ц. н. уприв. зельзниця галицка Кароля Людвика.

ОПОВѢЩЕНІЕ.

XXXVI. (Звычайный)

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРЫ АКЦІОНАРѢВЪ

цѣс.кор.упривлейовапон

зельзницѣ гал. Кароля Людвика

обдудуть ся въ субботу дня 10 мая 1890 р. о годинѣ 10 передѣ

полуднемъ у Вѣднѣ

въ сали Стотаришени авст. Инженирѣвъ и Архитектѣвъ I, Eschenbachgasse Nr. 9.

ПОРЯДОКЪ ДНЕВНЫЙ.

1. Справозданье Выдѣлу ревизійного зъ замкненя рахункѣвъ зъ року 1889.
2. Справозданье рѣшеня Рады управляющей.
3. Рѣшене щодо приходу зъ року 1889.
4. Выборъ Выдѣлу ревизійного для розсѣду рахункѣвъ зъ р. 1890.
5. Доповнене Рады управляющей.

3389

Щобы користуватись правомъ голосованя при загальнихъ зборахъ треба зложити акція (§§. 22 и 26 статутѣвъ) найдалше до дня 11 цвѣтня с. р. включно: у Вѣднѣ: въ касѣ Товариства ц. к. уприв. Заведеня кредитового для торговлѣ и промыслу, въ конторѣ М. С. Ротшильда; у Львовѣ: у Філія ц. к. уприв. австр. Заведеня кредитового для торговлѣ и промыслу; та въ ц. к. уприв. гал. акційномъ Банку гипотечномъ; въ Краковѣ: въ галицкомъ Банку для торговлѣ и промыслу; въ Берлинѣ: въ Банку для торговлѣ и промыслу, въ конторѣ С. Вильхелмера, въ Дирекціи Товариства дисконтного, въ конторѣ Мендельсона и Коми. та въ конторѣ Рихтера и Коми; у Вроцлавѣ: въ шлескѣй обществѣ банковѣй; въ Липску: въ загальномъ Заведеню кредитовомъ нѣмецкомъ; въ Гамбургѣ: въ конторѣ пп. Л. Боренса и сыновѣ; въ Франкфуртѣ н. М. въ конторѣ пп. М. А. Ротшильда и сыновѣ та въ нѣмецкомъ Банку для наперѣвъ вартѣстныхъ и векслѣвъ; въ Монахѣмъ: въ конторѣ Меркѣ, Фінкѣ и Коми; въ Штутгардѣ: у Виртембергскомъ заведеню банковомъ, давѣйше Паллявъ и Коми; въ Карлсругѣ: въ конторѣ Фейтѣ Л. Гамбургерѣ. — Каждый 40 акцій дають право до одного голоса, але нѣякій Акціонеръ не може заступати болше якъ 25 голосѣвъ у власномъ имени и уважняючи.

Вѣднѣ дня 8 марта 1890.

РАДА УПРАВЛЯЮЧА.

A. C. GLAUZ

академикъ-маларь

артистичне заведение для образовъ олійныхъ въ Reichenberg (Чехія)

поручае ся Вир. Духовенству, якъ такожъ приватнымъ особамъ въ Галичинѣ и Буковинѣ выготити всякого рода религійно-церковны образы олійны після обряду греко- и римо-католицкого на полотнѣ, металѣ, деревѣ, шовку и т. п.

Отдакъ поручаю артистично выготити

ОЛІЙНІ ПОРТРЕТЫ

послѣ каждой надослано напередѣ фотографіи побѣ гарантією зъ найдокладнѣйшою подобностію. Замовленя прошу присылати по нѣме цѣнѣ

Щирѣмъ дня 26 грудня 1889.

Вповажатель панѣ А. П. ГЛАЗУ артистичне заведение для образовъ олійныхъ въ Райхенбергѣ.

Зъ правдивымъ извѣщеніемъ повѣдомлю Васъ, що замовлений у Васъ въ попереднѣмъ разѣ образъ церковный, Тайна вечера, якъ такожъ сего року послѣ надосланныхъ фотографій дуже докладно выготити портреты цѣлкомъ мене вдовольни и тому могу высказати Вамъ мое повне признанье, яко велими совѣстному и знаменитому артисту.

Зъ поважаньемъ
Тресковскій
парохъ въ Щирѣ, Галичина.

Иный письма признаня за мои выготити до Галичины образы въ попереднихъ рокахъ могу на жадање предложить.

!!!Рѣшуче напѣмненье!!!

вѣхъ тыхъ, що не мають поліссы,

чи то щобы затягнути позичку, чи то щобы записати для своихъ родины (бо полѣсса то само, що готовый грѣшь), именно придатна для задовоженя властителей домовъ и реальностей, бо при случайной, няглої смерти черезъ выплату забезпеченого капиталу оставши одержать свою реальность безъ довѣвъ; для новеженя важна, щобы безословно забезпечити жену и дѣтей, вкѣнчи можна еи ужити за кавцію або депозитъ.

2970 44-45

Полѣсса на обезпеченіе жита естъ у вѣхъ случаяхъ наипобѣйшимъ, наисадыбѣйшимъ и наипобѣйшимъ капиталомъ, тому лѣпша понаде въ щадницѣ. Якъ и куда такую полѣссу можна одержати наипобѣйше и наидотѣйше, въ томъ подае наипобѣйшу раду устно або писемно подѣ дискрецію: Assecuranz-Oberinspector KLEIN, Wien, I., Franz Josefs Quay 29, II Stock, дома одѣ 2 до 5 години. Принимаеся обезпеченя ажъ до вѣку 66 лѣтъ.

М. Костомарова монографія

Богданъ Хмельницкій

Чотири томы въ гарній оправѣ

зъ золотенымъ вытискомъ 6 ар.

а. в. зъ пересылкою.

Замовленя высылае: Ол.

Баретинскій, Львовѣ, ул. св.

Миколая ч. 13, II. поверхъ.

Рихтера

Anker-Pain-Expeller

держитесь вже по многихъ

родинахъ яко знаменитый

лѣкъ домовый, тому записаны

есть его захвалювати. Однакъ

ту достаетъ примѣтъ лишь для

незнающихъ сего давно выпро-

бованого средства, що Anker-

Pain-Expeller уживаеся зъ

наипобѣйшимъ успѣхомъ, щобы

алагодити и выбѣжити нати-

рапельнѣмъ гостемъ, ревматизмъ,

домаль въ членахъ, болѣ въ

крижахъ, кольку въ боцѣ, болѣ

первовъ, болѣ зубѣвъ и т. п.

Сейдомовый лѣкъ и певно поможе

и дешевый (40 и 70 кр. за флаш-

ку). Лишь правдивый зъ «го-

вою»! Всюды по аптекахъ, го-

ловный складъ: Д-ра Рихтера а-

птека подѣ золотымъ львомъ въ

3150 Прагѣ.

Наипобѣйшій

Берненскій сукна

поручае по цѣнахъ фабричныхъ

Feintuch-Fabrik

Siegel Imhof

in Brunn.

На порядне весняне або лѣтне

убранье мужеске

выстане 1 купонъ довготы 310

метр с. в. 4 вѣднѣ, лѣтѣ.

1 купонъ коштовъ

ар. 4-80 зъ звычайнѣмъ

ар. 7-75 зъ добромъ

ар. 10-50 зъ лѣпшомъ

ар. 12-40 зъ наипобѣйшомъ

правдивой вонны овечол.

Отдакъ можна достати въ вели-

комъ выборѣ: шовкомъ перет-

кай камлѣри, сукна на нѣр-

дигеры, пальмерстонъ и боа на

пальцѣ зимовъ, гунѣ для стрѣль-

бѣвъ и окономонъ, перувиане и

госкитъ на убраня салоновъ,

принесанъ сукна для урядникозъ

дають еи прати полотени для

мужчинъ и хлопцѣвъ піковъ ма-

теріи и т. п. 8-40

Ручитъ еи за добрый товаръ и

докладну доставу.

Взѣрѣ даромъ и оплатно.

ПА-

расолъ до полу и до сонця одъ 1.20 до 12 зр. — Калонъ мужескѣй и дамскѣй зъ фабрикъ російскѣхъ по цѣнахъ фабричныхъ — танки не пропускають воды по 50 кр.

поручае найдешевше

МАГАЗИНЪ

БРАТѢВЪ ЛЯНГНЕРѢВЪ

у Львовѣ ул. Галицка ч. 16.

12537 Цѣнники на жадање даромъ.

СУКНА!

розсылае за готовку або поставку по дуже дешевыхъ цѣнахъ и лишь добрый роды:

3:10 М. на одѣтъ лишь зр. 3:30
3:10 " " " " зр. 4:60
3:10 " " " " зр. 6:80
3:10 " " " " зр. 12:—
3:10 " " " " зр. 15:50
2:10 " " " " зр. 6:—
2:10 " " " " зр. 9:—
1:00 " " " " зр. 2:20 3:20
6:30 " камарну до прани зр. 2:80

Tuchfabrikslager

E. Flusser in Brunn

Dominikanerplatz 8.

Взѣрѣ даромъ и оплатно.

Въ товариствѣ „Просвѣта“

у Львовѣ ул. Орменска ч. 27.

можно достати по зниженихъ цѣнахъ одинокъ малорускѣй словарь

1) словарь нѣмецко-мало-рускѣй Ом Партицкого, замѣсть 3 ар. 1 ар.

2) словарь малоруско-нѣмецкѣй Евг. Желеховского въ двоухъ томахъ замѣсть 16 ар. лише 12 зр.

НОВО УСТРОЕНЕ

ЗАВЕДЕНЬЕ АРТИСТИЧНО-ФОТОГРАФИЧНЕ

поставлено черезъ получение

ДВОХЪ ЗАВЕДЕНЬ

Е. Тшемеского, давѣйше Готель Европейскій,

Л. Блаховского, давѣйше ул. Паньска ч. 13,

теперь

при ул. Третього Мая (Маєровска) ч. 7.

Е. ТШЕМСКИЙ & Л. БЛАХОВСКИЙ

Заведеніе се получило интелектуальной силы и богатый припасъ аппаратовъ може вдовольни вѣселяи вымоги одинокъ до развитку штуки фотографичной.

Побѣлшеня вѣселяи и репродукціи выготвляють ся зъ цѣлою совѣстностію по вѣлымъ умѣреннымъ цѣнахъ.

Заведеніе наше побѣлшае ся вѣселяи робѣтъ поза домоу и може выготити зняти на провинціи. порозумѣвшись попередно по вѣлымъ умѣреннымъ цѣнахъ.

Дякуючи за ласкаву дотеперѣшну підмогу поручае-мось и на дальше.

3388 7-10

Зъ поважаньемъ

Е. Тшемескій & Л. Блаховскій.

J. & S. KESSLER, BRÜNN

(Mähren).

3384 2-7

Наибольше и найдешевше жерело закупна на сезонъ лѣтний.

Цѣнники бѣли мужеского и дамского, товаровъ плетеныхъ и галиптерійныхъ, взѣрѣ сукна и полотенецъ даромъ и франко. Розсылаеся за послѣплатою.

Складъ фабричный сукна.

Лѣтний матеріи на одѣтъ, добрый до прани, модный практичный 6 1/2 м. на цѣлый одѣтъ му- зескѣй зр. 3.

Решетки сукна на одѣтъ мужескѣй и дамскѣй плацѣ одѣ дошу, 3-10 метр. на одѣтъ цѣлый зр. 3.75

Правдивый англійскій матеріи шевітовъ, 3-10 м. на одѣтъ цѣлый одѣтъ мужескѣй зр. 8:50

Матеріи на нѣрпигеры, наипобѣйшій краски, пайлѣпша якости, 2-10 м. на одѣтъ цѣ- зр. 6.

Принадный книжки зъ взѣрами зъ 400 взѣрами для пп. кравицѣвъ неоплатно.

Плѣды до подорожи, новыи, 3:50 д. 1:60 ш. зр. 4.50

Дамскіи предметы модны.

!!Нагодне купно!!

Зефиръ, о правдивыхъ и велич. крас. 10 метр. зр. 3.50

Кратистъ и пасмужетъ матеріи 60 см. шир. на шалфронѣ и сукнѣ явочной та дѣтѣй 10 метрѣвъ зр. 2.50

Жуновъ и драйдратъ матеріи у вѣхъ модныхъ кр. 10 метр. 1а 3:50 1а зр. 2.80

Брокать, жакаръ и вонн. рипсѣ 60 см. шир. у вѣхъ мож- зр. 3.60

Неггу 90 см. шир. дробно пасмужета матеріи модна въ лѣтѣмъ, краскахъ 10 м. зр. 4.50

Байга и Дорісѣ наипобѣйшій гладкій або кратистъ, чисто- зр. 6.50

Терно и кашмиръ подобно широкій чорный и въ краскахъ 10 метрѣвъ зр. 4.50

Блѣвдрухъ и франц. крѣтонъ на сукнѣ, що перуть сѣ. 10 метр. ар. 3:20 и зр. 2.50

Вонный атласъ подобно шир. матеріи вонная чорна у вѣхъ краскахъ 10 м. зр. 6.50

Заслоны, покрывала, ковры.

Джутовъ занавѣсъ, наипобѣйшій взѣры, цѣлы въ двоухъ кр., въ чотыр. краскахъ зр. 3.50

Джутовъ гарнитуръ 2 покрывала на лѣжко и 1 на столѣ, наипобѣйшій взѣры турецкѣй въ двоухъ краскахъ 3:50 въ чот. зр. 6.

Стебнованъ ковраи роженъ до- вѣль широкій и довгий, 1 штука зр. 3.

Жакаръ, Манілія ковры 10 м. довгий дуже тр. зр. 3.50

Рипсовый гарнитуръ 2 покрывала на лѣжко и 1 на столѣ, добрый наипобѣйшій, краски зр. 4.50

Простирала 1 штука безъ шву, 2 метрѣ довгий зр. 1.50

Полотна и вебы.

1 штука = 29 лѣтѣвъ.

Домовѣ полотно, модное, 1 штука (29 лѣтѣвъ) 1/4 ар. зр. 4.20

Веба Кинъ, лѣпша якъ полотно наипобѣйшій, выробу, 1 шт. 1/4 ар. 7:50, 1/4 ар. зр. 5.80

Оксфордъ набѣ, взѣры, 1 штука (29 лѣтѣвъ) зр. 4.50

Шифонъ на бѣлѣ мужескѣй дамскѣ, 1 штука (30 лѣтѣвъ) 1а ар. 5:50, 1а зр. 4.50

Канефасъ на покрывала до постели 1 штука (30 вѣд. лѣтѣвъ) 1а ар. 6.—, 1а зр. 5.20

Атласовый градь на покрывала, 1 шт. (30 вѣд. лѣтѣвъ) 1а ар. 7:50 зр. 5.50

УЧИТЕЛЬ

органъ руского товариства педагогичного, днотъжнезавѣкъ педагогично-научковъ. выходить одѣ 1 червня 1889 р. у Львовѣ ул. Вѣрменска ч. 27. Предплатѣ на цѣлый рокъ 3 зр., на полѣ року 1:60 ар., на чверть року 1 зр.

Перше найдешевше и наисадыбѣйше

жерело закупна

Розсыла по оригинальныхъ цѣнахъ фабричныхъ.

FILIP TISCH BRÜNN,

Krautmarkt 21. — Rathhausgasse 17.

Розсылка

за послѣплатою.

По надослано напередѣ належитости розсылка оплатно.

Берненскій

СУКНА

въ перворядныхъ к. к. прив. фабрикахъ.

1 решетка 3:10 метр. матеріи на одѣтъ доброй якости зр. 3:50

1 решетка 3:10 метр. матеріи на одѣтъ лѣпшой якости зр. 5.—

1 решетка 3:10 метр. матеріи на одѣтъ лѣпшой якости зр. 10:75

1 решетка 3:10 метр. чорного сукна на салоновъ, одѣтъ зр. 9.—

1 решетка 2:10 метр. матеріи на нѣрпигеръ д. якости зр. 4:25

1 решетка 2:10 метр. матеріи на нѣрпигеръ и. якости зр. 8.—

Матеріи що перуть ся, (кады гарантією)

1 решетка камарну въ наипобѣйшійхъ взѣрахъ зр. 6:40 метра зр. 3.—

1 решетка полотени на наитревалѣйшій и наипринадный одѣтъ 6:40 м. зр. 4.—

Намѣтка-хустка

цѣна 9 пайѣ довга зр. 1:50

цѣна вонна 10 пайѣ довга зр. 5.—

цѣла чорна, зъ тороками шовковыми (кашмирѣва хустка до жалоб

„Въ невеличкімъ кабинетѣ графинъ звернула мою увагу завішанъ на стѣнѣ надъ собою чотыра барельефа зъ Гомеровою поемою „Одиссея“, работы графа, выхлѣпленъ нымъ зъ вѣку въ 1816 р. Першій барельефъ представлявъ бѣнкетъ тыхъ, що добывали руна Пенелопы въ часѣ отсутствия Одиссея на троянскій войнѣ, а на боцѣ Мінерва, въ видѣ Ментора, радить Телемакови одшукувати батька. Другій — якъ Телемакъ, въ гостяхъ у Менелая, слухачюю оповѣданъ Елены про троянскую войну и про диварство Улісса, заплакавъ, по чому его й півняли. На третій — Уліссъ въ видѣ старця являвся у свѣй дворцъ въ часѣ бѣнкетования женихѣвъ Пенелопы

выходить, що в кабінеті настали різниці в поглядах, котрі можуть довести до кризи цього кабінету. Кашь: Хочь бы то и выразно сказаь, то я бы тому не вѣривъ. А по-иной: На мой погляд повинна палата в виду непереносимой ситуации в кабінетѣ дѣлать и вѣрды. На то одоавъ ся зновъ Тисса и заявивъ, що такъ можна-бы зробити, коли-бъ криза дѣйствѣ настала, але кризи ще нема, бо різницѣ в поглядахъ можуть ще выровнати ся.

Мимо повышого заявлено стоять N. fr. Presse при томъ, що в угорскѣмъ кабінетѣ настала криза, котра обимае навѣтъ цѣлый кабінетъ. Згадана газета доносить, що гр. Сапарій рѣшилъ въ субботу визиту въ мѣсто мѣнѣштрамъ и конферувать зъ ними довго, зъ чого выходитъ, что быль поднятъ ся мѣсяцъ утвореня нового кабінету. Въ будапештѣнскихъ кругахъ политичныхъ ходять вѣсти, что дотеперѣшнѣй кабінетъ остане и дальше при кермѣ, лишь безъ Тиссы! але зъ другой стороны ходять вже досыть голосна чутка, что будутъ поппяны и новы люди, а бодѣй настѣнутъ якыя змѣны въ примѣромъ та, что мѣнѣштеръ дѣлѣ внутрѣшнихъ Телекій уступитъ а Сапарій буде подобно якъ Тисса президентомъ кабінету и обійме теку дѣлѣ внутрѣшнихъ.

Мас бути фактомъ, что якыя заговорники россійскі старали ся въ послѣднихъ часахъ настрашати царя Александра III и зрѣбати на него пресію. въ той цѣли, чтобы онъ змѣнивъ дотеперѣшную політику. Зъ рѣзныхъ сторѣвъ потверджують теперь вѣсти, что царь дѣлѣ бѣдѣ якосъ Цебриковомъ писемъ, въ котромъ она грозить ему, что его стрѣтитъ така сама судьба якъ его пощередающа Петра III, Павла I и Александра II, скорѣ онъ не змѣнить своей реакційной политики. Рѣвночасно мавъ кожый зъ мѣнѣштровъ одержати бѣдѣ сего писемъ. Въ наслѣдокъ того заведено въ окруженю царя якъ наибѣльшій мѣръ осторожности. Въ звязъ съ сего вѣстою стоять такожъ петербургска дѣлѣа лондонской Daily Chronicle, въ котрой сказано, что царица и кѣлькомъ мѣнѣштрамъ поднесено недавно тому брошюру якосъ „панъ Ц“ напечатану за границю. Въ брошюрѣ той выстулае авторка дуже остро противъ реакційной политики правительствѣ а особливо звергае увагу на ненависть селянъ до властей окружающихъ и доказуе, что та ненависть готова выселѣати таку революцію якъ була свого часу хлопка война въ Ньюмечинѣ.

„Нов. Врема“ доносить, что рада адмираліціи приняла новыи подѣлы морского войска. Залого корабельна балтійской и черноморской флоты по 850 до 1000 людей мавъ бути переобразована и будѣть утворенъ двѣ дивізіи балтійской и одна дивізія черноморской флоты. Шефъ дивізіи буде заравномъ и шефомъ ескадры.

Одъ середи вѣла ся въ италіанскѣмъ парламентѣ дуже оживлена дебата надъ африканскою політикою правительствѣ. Оппозиція выступила була въ всю силу противъ Криспіо и поднесла заслуги мѣнѣштра войнъ, котрый побѣдѣ думка противникъ ся планамъ Криспіо, нападла на сего за то, что онъ за надто повѣривъ Менеліковъ и за надто спускае ся на Англію. Дотѣра выступлене мѣнѣштра войнъ. Вертолье-Виллье, змѣняло ситуацию. Онъ заявивъ рѣшучо, что нѣхота не противитъ ся африканскѣй політицѣ Криспіо а межи нимъ и президентомъ мѣнѣштровъ була лишь мала різниця что-до часу и способу окупации Асмари и Керену. Коли-бъ онъ бувъ дѣйствѣ не годѣвъ ся на політику Криспіо, то бувъ бы подавъ ся до демісії. Наконецъ промовѣвъ и Криспіи та доказувавъ, что италіанска політика въ Африцѣ мала на цѣли осваивати колонію, чтобы не лишь тудѣ звернути италіанскѣмъ эмиграцію, але и поднести италіанскѣмъ торговлю. Онъ окупации краю бѣдѣ Марербъ ажъ до Керену авѣдѣла авѣция италіанской політики не вывѣячуть задрѣсти Англію. Онъ дауе ся, что италіанцѣ замѣсть радувати ся зъ сенъ частъявой політики подносѣвъ жалѣ противъ нег. На послѣдокъ зажадавъ Криспіи бѣдѣ палаты повного вотумъ довѣрія. Палата ухвалила бѣдѣ такъ 193 голосами противъ 55 таке вотумъ. По высуджаню заявленя президента мѣнѣштровъ Криспіо переходѣ палата, похваляючы розумный напрямъ африканской політики до порядку давного.

Зъ Букарешту доносить, что румунскій парламентъ залагодѣтъ на теперѣшній сесіи зъ важѣйшихъ справъ ще лишь бюджетъ, кредитъ фортификаційнѣ а може ще и законъ о ненарушѣмости судейской а всѣ прочіи справы прийдѣтъ на порядокъ давный надъ авѣчній сесіи, котра буде скликана въ маю. Предложеню о кредитѣ фортификаційнѣмъ жадае на давший укрѣпленя на сей рѣкъ 15 мил. франківъ; рѣвночасно жадае для мѣнѣштровъ войнъ уповажненя заключати вже теперь контракты доставы ажъ до высоты 60 мил. франківъ яко (стакочъ сумы зъ цѣлою потреби, котра мавъ бути покрыта вставленемъ кредитѣ до бюджета. Тымъ способомъ укрѣплене краю буде скорше переведено якъ то було первѣство въ планѣ.

НОВИНКИ

— Вечерницѣ, устроены „Рускою Весѣдою“ у Львовѣ манушной суботы, выпали дуже добре и забава продолжалась до 3-ей години рано. Очѣтъ дра От. Калитовского о пісирогіахъ, свѣтъ, грѣ на фортепьянѣ и цитрѣ, декламация и товариарскі грѣ зложились на увеселене гостей, котрыхъ явилось до 80 особѣ. Слѣдуючій двѣ вечерницѣ будутъ зачинатись о годъ 7-ой вечернѣ.

— Въ процесѣ вѣдѣнцѣмъ наставъ для цѣлои шайки обжалованныхъ въ субботу страшный судъ,

О 8-ой годъ рано зѣшлись до салъ розиравъ трибуналь, судѣ присяжнѣ и оборонѣ а и. Володѣславъ Бодуркевичъ, дѣдичъ и предѣлѣ судѣ присяжнѣмъ зачѣвъ бѣдѣчѣвати вердиктъ на 345 пытанѣ. Для порядку и безпеченства введено до салъ трехъ воиновъ и двоухъ жандармовъ. Ше передъ оголошенемъ вердикту оловѣстивъ сов. Липка рѣшене трибуналу, котрымъ засуджено оборонѣ д-ра Лазарского на 100 зр. кары за перерывъ рѣзѣмъ предѣлѣ. 1) На пытанѣ что-до злочинства обманства въ часѣ передъ наденемъ концесіи признано виновнымъ 10 голосами лишь Юл. Наймана, реставратора въ Освѣнцѣ, а всѣхъ явшихъ одноголосно увѣличено. — 2) На пытанѣ головне что-до злочинства обманства, въ часѣ истинной концесіи — признано виновнымъ Клявизера, Герца, Льебенберга 9 голосами и Ляндерера 11 голосами; а Ляндава увѣличено 11 голосами; — что до спѣвинны обманства признано виновными: Шенера, Крауского, Барбера, Айнгорна, Вассерберга и всѣхъ зѣбнѣнцѣмъ. — 3) На пытанѣ что-до злочинства насильства черезъ вымущенѣ и что шкода перелѣнае 300 зр. признано виновными: Клявизера, Герца, Льебенберга, Ляндерера, Иванцѣмъ, Шенера, а зъ зѣбнѣнцѣмъ Барбера и Рудавского. За спѣвинну въ томъ злочинствѣ насильства признано виновнымъ Наймана. Всѣхъ кондукторѣвъ зѣбнѣнцѣмъ, котрыхъ провинна подпадала подѣ пытанѣ сенъ групи, увѣличено одноголосно. — 4) На пытанѣ что до злочинства насильства черезъ обмежене личной свободы признано виновными: Клявизера, Герца, Льебенберга, Ляндерера, Шенера, Костецкого и всѣхъ зѣбнѣнцѣмъ. — 5) На пытанѣ что до злочинства подпомагати дезертирѣ признано виновными: Герца, Льебенберга, Ляндерера, Иванцѣмъ, Шенера, Костецкого и Вассерберга. — 6) Пытанѣ что-до злочинства намавлѣня до дезертирѣ одноголосно заперчили. — 7) Пытанѣ что до злочинства надѣжати власти урядовою, односаче ся до Иванцѣмъ, признали судѣ одноголосно. — 8) Всѣ иныи пытанѣ что до обманства прибрѣна характеру старости, что до подкупства урядникѣмъ и что до злочинства членѣвъ агентѣмъ бременскихъ заперчили судѣ одноголосно. — Каравызана закономъ за злочинства, котры потвердѣли судѣ присяжнѣ, есть бѣдѣ 1 до 5 лѣтъ възынѣ. По полуоду о годъ 3-бѣй введено до салъ розпрѣвъ всѣхъ обжалованныхъ и развѣ сильный кордонъ зъ 6 жандармовъ, 9 воиновъ и 7 сторожѣвъ възынѣнцѣмъ окруживъ мѣдѣ, дае обжалованнѣ сидѣли. Читане окончѣлось о 6-той годъ. вечеромъ а трибуналь развѣ оголосивъ вырокъ увѣличенѣ: зъ головныхъ обжалованныхъ Ляндава, одтакъ шибѣ агентѣмъ бременскихъ, дванацѣ кондукторѣвъ зѣбнѣнцѣмъ и дванацѣ членѣвъ агентѣмъ освѣдѣмъ, мѣжъ ними Зопота, Цайтінгѣрѣ и Галатка. Всѣхъ увѣличенныхъ развѣ выпущено на волю. — Въ понедѣлокъ поставѣ прокураторъ внесени что-до вымѣры кары засудженѣмъ. — Такъ отже въ 62 обжалованныхъ признали судѣ присяжнѣ половину виновными зачинѣвшихъ зъ злочинствѣ.

— Погорьбѣ громады Красне, пов. золотѣвского, одержали бѣдѣ цѣсаря 400 зр. подпомаги зъ его приватныхъ фондѣвъ.

— Авансъ професорѣвъ шкѣлъ середныхъ. Міністерство просвѣтъ, на предложенѣе краевой рады шкѣльной, дозволило перенести 30 професорѣвъ шкѣлъ середныхъ въ Галичинѣ до осьмой ранги зъ днѣмъ 1 вересня с. р.

— Архикъзъ Леопольдъ Сальваторъ выбѣхъ разомъ зъ женою, дамою двору и адъютантомъ вчера полудни побѣдомъ курьерскимъ зѣ Львова до Вѣдѣна. Зѣ Вѣдѣна, прибрѣвши собѣ болѣшу дружину, выбѣрѣ архикъзъ до Италіи. На львовскѣмъ двѣрцѣ зѣбнѣнцѣмъ не було нѣякого офіційного пращани, лишь появились въ униформахъ: директоръ руху зѣбнѣнцѣмъ Кароля Людвика Сладковскій, начальникъ стаціи Лянгъ и комисаръ поліціи Мадянтѣрѣ.

— Въ Лянгѣ, пов. зѣбнѣнцѣмъ одбѣдѣе дѣя 3 (15) марта с. р. одкрытъ фѣліи „Карпатской Краинѣ“. На разѣ будѣ примѣщена краинѣца въ двоухъ комнатахъ, а одноверхного дому т. зв. „стара мандатаріи“, а на весну перенесе ся краинѣца въ иныи окреме мѣсто. Селѣне зѣ Лянгѣ и Дорогичѣмъ приступили зъ удѣлами а такожъ на ту цѣль зложивъ и. Юс. Клявизѣ, комисаръ сторожѣ финансовъ зѣ Устѣчка, 100 зр. готовкою.

— Процѣсъ о Іоана Степанова зѣ Вишнѣвѣмъ (пов. перемышлянского), о котромъ мы подали вже трохи въ попереднѣмъ числѣ, окончѣвъ ся другого дѣя, с. е. 6 п. ст. марта. Въ попереднѣмъ числѣ на вели мы зѣзнани свѣдѣвъ Гавришка, Лукасевича, Федѣла Лукасевича и Василя Василѣва, котры подѣ присягою зѣзнали, что, хотѣи стояли на кѣлькахъ крокъ бѣдѣ о. Степанова, не чули, чтобы онъ говоривъ о „вырѣзаню Ляхѣвъ, якъ свиней“. Потѣмъ мали свѣдѣчи что войтъ Павло Олѣйникъ и его братъ Петро Олѣйникъ. Трибуналь ухваливъ обоухъ Олѣйникѣвъ записѣнѣ, на бравши пересвѣдченя, что они не мають ненависти до о. Степанова. Павло Олѣйникъ, бѣдѣ 20 лѣтъ войтъ въ Вишнѣвѣмъ, членъ рады повѣтового и выдѣлю повѣтового въ Перемышлянахъ, зѣзнавъ, что 13 червня 1889 р. о. Степанѣвъ на хрестіанѣхъ у Гавришка Лукасевича, сидѣчи зъ нимъ и зъ его братомъ Петромъ на двѣрцѣ, оповѣдавъ о своихъ кривдахъ бѣдѣ дворака Солецкого, а потѣмъ сказавъ: „Видѣте, Павле, я таку маю злѣту на тѣхъ Ляхѣвъ, что якъ бы не той обѣйникъ, то я зрѣбнѣвъ бы ся вождѣмъ и вырѣзавъ бы-мъ усѣхъ Ляхѣвъ, якъ свиней“. Дальше войтъ Павло Олѣйникъ сказавъ, что о. Степанѣвъ, говорячи о кривдахъ бѣдѣ двора, шовѣвъ, что „добре бути хлопомъ, бо хлопѣ, якъ что зрѣбѣтъ, пойдѣ до криминалу и зѣ бѣдѣмъ верне хлопомъ, а зѣ священникомъ иначе“. На завданѣ войтови Павлови Олѣйникови пытанѣ, чи бѣи сѣ слова уважавъ за подбурѣванѣ до рѣнѣ Ляхѣвъ, одповѣвъ войтъ, что не уважавъ. — Петро Олѣйникъ, братъ войты Павла, зѣзнавъ то само, что братъ. — Потѣмъ черѣшѣвъ трибуналь до справы оскорбѣ судѣ Тита Сѣнгаевича. О. Степанѣвъ заявивъ, что поступованѣ судѣ Т. Сѣнгаевича въ его провѣзоріальнѣй справѣ зѣ дворомъ вишнѣвѣмъ, вырѣбило въ нѣмъ пересвѣдченѣ, что судѣ Сѣнгаевичъ поступае парціально, тѣмъ за дворомъ, и о томъ своимъ пересвѣдченю натякнувъ въ справѣ до о. Степанѣвъ, не на-

ряючи оскорбѣти судѣ на чести и не сподѣва-ючися, чтобы то его оправданѣе достѣлось коли до прилюдной вѣдомости. Въ сѣй справѣ пересудѣ хѣпо свѣдѣвъ и бѣдѣчѣно акты. — Потѣмъ бѣдѣчѣно урядовѣ свѣдоцтва для обжалованого. О. Степанѣвъ анѣ разу не бувъ караний: Выправѣ судѣ повѣтовый въ Перемышлянахъ засудивъ бувъ его на кару (зѣ §. 411), але судѣ апеллѣційнѣ въ Бережанѣхъ аскасувавъ той засудѣ яко неоправданѣй. То ще дѣбнѣнѣ, але за торѣчнѣй справы выборѣй противники о. Степанова хотѣли замѣтати его въ процесѣ о злочинствѣ забурѣня публичного супокѣмъ и сфальшованѣ подѣнѣсѣвъ. „Изъ актовъ бѣдѣчѣнѣхъ при сѣй разѣ правѣ — ишѣтъ до Dziennik-a Polsk-ogo — выводитъ, что о. Степанѣвъ зѣ Василѣмъ Василѣвымъ подѣчасъ правѣборѣвъ на выборѣцѣвъ посла до сейму, ходивъ по хатахъ и агітували противъ выборѣ войты на вырѣдѣ... подбурѣувавъ противъ кандидатурѣ гр. Романа Потоцкого и противъ двора, а на протѣстѣ подѣсѣвъ знакомѣ хрѣста кѣлькихъ селянъ умѣющихъ писати.“ Але и тутѣ намѣръ противникѣмъ о. Степанова не удавъ ся, бо судѣ слѣдѣй занѣхавъ слѣдѣство, не добавучѣи нѣякой провинны о. Степанова. — Свѣдоцтво, яке выставило для о. Степанова ц. к. старѣство въ Перемышлянахъ, було, розумѣе ся, для о. Степанова дуже некористно. „Ks. Jan Stepanow jest wrogie usposobiony przeciw narodowości polskiej. Zajmuje się bardzo gorąco agitacją polityczną, nie przebiegając w środkach agitacyjnych, stara się pozyskać popularność u ludności, siejąc ziarno niezgody między ludem a dworem. W ogólne zachowanie się ks. Stepanowa uwłacza w wysokim stopniu godności kapłańskiej. На бѣдѣчѣно актѣвъ окончѣнѣхъ поступованѣе доказѣе, а предѣлѣатель прочитавъ пытанѣ для судѣвъ присяжнѣхъ. По оборонѣ, рѣшѣнѣ и дуліцѣ и по рѣзѣмъ предѣлѣателя, прѣсѣжнѣй удалѣсь на наряду, а по 1^й годѣннѣй правѣдѣ зверникѣ лавы присяжнѣхъ Józef Jędrzejowicz, дѣдичъ зѣ Лянгѣмъ, бѣдѣчѣвъ вердиктъ: На 1. головне пытанѣ что до подбурѣваня противъ народности польской: 8 голосѣвъ „такъ“, 4 „нѣ“. На другѣ головне пытанѣ что до фальшивого обвинѣня судѣ Сѣнгѣевича о надѣжѣти власти урядовою: 10 голосѣвъ „такъ“, 2 „нѣ“. Трибуналь на основѣ такого вердикту признавъ о. Степанова виннымъ провинны зѣ §. 302 и перестулена зѣ §. 487 вѣдѣчно 492 з. к. и засудивъ его на мѣсяцъ зѣвычайного арѣшту заостренного постѣмъ что два тыждѣнѣ. Мѣжъ Поляками бережаньскими вызвавъ засудѣ о. Степанова негачѣе вдовольненѣ, якъ се видѣтъ въ дописѣ зѣ бѣдѣмъ до Dziennik-a Polsk-ogo, въ котрой дописувѣтель зѣове о. Степанова „borytelem“, однимъ изъ тѣхъ boryteli, що... udaremniając usiłowania ludzi dobrej woli pod względem zgody z braćmi Rusinami — а мы додамо бѣдѣ себе: ut docet недавный выборѣ посла до рады державной въ Бережанѣхъ... Оборонѣ о. Степанова д-ръ Андрей Чайковский зѣгласивъ жалѣбу неважности розправы.

— Въ справѣ до послѣ Гурника, умѣщенѣмъ въ 40 „Дѣла“ зайшла та похика, что не посоль Струшнѣвичъ, але посоль Сѣдѣевичъ Станіславъ выступивъ въ сеймъ въ проектомъ змѣны закона дорожѣго.

— Львовѣе товариство задѣтковѣе одбѣло вчера свои загалныи зѣборы. Чѣтовый доходъ за 1889 р. выносилъ 14.352 зр. и роздѣленѣ его на удѣлы, тантѣмъ для урядникѣвъ и на фондъ евентуальныхъ стрѣтъ. Директорѣмъ товариства на давший три роки выбранѣй д-ръ Чижевѣчъ.

— Жидѣвскій рукодѣльничѣи львовскій зѣгромадились вчера вечеромъ въ бѣжнѣнѣ на Жовківскѣмъ на на-рады. Головною точкою нарядѣ бувъ законъ зѣ 1885 р. о святкованѣе недѣль. Головный рѣзѣрентъ заявивъ, что жидѣвскій рукодѣльничѣи строго зѣзвѣкують субѣоту а теперь же посла зѣданого закона примусѣво недѣль, подѣпадають материально — вѣбѣтъ, что жидѣи мусѣтъ дѣконче старѣти ся, чтобы ухалиати сѣй законѣмъ зѣ р. 1885. Зѣборы приняли одноголосно ту резолюцію а до перевѣденѣа ея выбранѣо комитѣтъ львовскій; такожъ мають заводѣти ся такіи комитѣты по цѣлой Галичинѣ, вносѣти громаднѣи пѣтиціи до рады державной а при выборѣхъ на посла до рады державной мають жидѣи голосувати лишь на такахъ кандидатѣмъ, котры прирѣчѣтъ, что будутъ старѣти ся о змѣну сѣго закона.

— Англійске товариство ширѣня хрѣстіанства мѣжъ жидѣями выбрѣло до своихъ цѣлей переважно заходѣну Россію. Дѣяльнѣсть товариства мабѣтъ неконче успѣшна, коли російскіи газѣты въ жартѣ подають, что тому товариству удалѣсь въ минушѣмъ роцѣ навестѣти лишь одного жидѣа и то коштомъ сто тысячѣвъ фунтовъ стерлінгѣвъ. Зѣ Вишнѣмъ доносятъ такъ о тамошнѣй фѣліи сѣго товариства: Веѣмъ зѣвѣстный ты добродушный старѣецъ д-ръ Альтгаузенъ, котрый бѣдѣрана до полудни роздае въ своимъ помѣшканю веѣмъ жидѣамъ Новый Зѣвѣтъ въ переводѣ гебрайскѣмъ „Товны“ ошѣшѣтъ до „мѣсѣи“, але не чтобы навестѣти ся, але чтобы зарѣбѣти 10 коп. за гарнѣй окладнѣи книжѣи, бо жидѣи выдѣирають текѣтъ книжѣи а окладнѣи продають переплетѣнѣкамъ.

— Жидѣвскій обманства. Въ Житомири выкрѣто шайку жидѣвскихъ обманѣнцѣмъ, котры асекуровѣли ся на случѣи смерти, а бѣдѣтъ въ лѣтъ купѣючи ся, потѣчали въ рѣцѣ Тѣтерѣвъ, але не на правду лишь фальшивѣо; опѣсла предѣлавали зѣ катѣлу метрику смерти и забирали премію асекураційну. Вычлѣили ся они были такѣе добре удавати потѣпленѣе, что могли каждого обманѣти. Зѣвычайно приходило ихъ кѣлькихъ разомъ купѣти ся въ рѣцѣ, коли купѣла ся вѣя публіка, роздѣгали ся на берѣзѣи и входили до рѣки. Тамъ въ водѣ нустували, а одинъ зъ нихъ (той, котрый тѣмъ разомъ мавъ потонути) наибѣльше зѣбѣочивъ. Нарѣзъ одѣлившись якъ найдалѣше бѣдѣ рѣшѣти купѣлючѣхъ ся, зачинавъ кричѣти „Гевальтъ“ и удававъ, что потѣпае; за хвѣлину справѣдѣ свѣзавъ зѣ передѣ очѣй. Его спѣлнѣи подѣносили зѣйтъ, иныи люди кидѣлись на рѣтѣнокѣ, а бѣнѣ тѣмъчасѣмъ переплывѣючи куснѣкъ рѣки подѣ водою, выплывѣвъ за якимъ камѣнемъ або корѣмъ голову, чтобы выдѣхнѣти воздуха и зновъ шлѣвъ подѣ водою ажъ до мѣсѣи, де на него ждавъ одинъ спѣлнѣи зѣ одѣгѣмъ, перукою, бороною и иныими приборами фрѣзерскими. Тамъ фальшивѣй потѣпелнѣи одѣгѣвъ ся, и выѣздивъ на

кѣлькѣ мѣсѣцѣвъ до Бердичѣва, Одессы або Кіѣва, де проживѣвъ за фальшивѣмъ пѣшпѣртомъ. За той часѣе его спѣлнѣи зарѣдѣжували все потрібѣне: глядали за тѣломъ, спѣсѣуovali протоколъ смерти, взявши на свѣдѣкѣвъ хрѣстіанѣвъ, что тодѣ купѣли ся въ рѣцѣ, и по веѣмъ томъ забирали премію асекураційну. И такѣе штука удавала ся кѣлькѣ разѣвъ до року вже бѣдѣ кѣлькихъ лѣтъ, ажъ вѣконцѣ посварѣли ся обманѣнѣи при роздѣлѣ зѣску и зрадили ся передѣ властями.

— Дѣбнѣи вѣсти. До повѣтѣовой рады стрѣйской зѣ бѣльшихъ посѣлѣстей при доповняючѣхъ выборахъ выбѣрахъ выбранѣи гр. Юліанъ Брунѣицкій. — П. Адольфъ Розмаринъ, родѣмъ зѣ Пѣдгаецѣ, кандидатъ адвокатскій, одержавъ стѣпень доктора правъ въ львовскѣмъ университетѣ. — Подѣчасъ вѣчерашного представѣния пополудневного въ львовскѣмъ театрѣ занѣдѣжѣвъ нагло 72-лѣтнѣй обѣиѣтъ п. Іос. Кольбе. Недужѣо перенесли до комѣтѣи инспекційной, явивъ ся лѣкаръ театральнѣй д-ръ Рігеръ, але по дѣже короткихъ судорогахъ бѣдѣвъ Кольбе духѣ Кольбе бувъ 51 лѣтъ членѣмъ музыки театральнѣй. — Въ Сѣкѣлѣмъ померъ тамошнѣй антикаръ Валерій Лукасевичъ. — Въ Чернѣвѣцѣхъ лѣтитъ ся и далѣше пятнѣстѣи тѣфѣ.

Вѣсти зѣ Еп. Перемыскѣи.

Прѣзѣнту на Бѣбрку, дек. льѣвского, одержавъ о. Теофѣль Воярскій, бувшій священникъ еп. холмского.

Въ прѣпозицію принѣтъ оо. въ такѣмъ порядѣку: на Буцѣвъ, дек. перемыскѣи: Емѣлій Паславскій, Андръ Габла, Теофѣль Турчѣманѣвичъ, Орѣстъ Чѣхонѣчъ, Мих. Зѣлѣтѣчъ, Теодѣръ Савула, Іос. Лѣсковацкій, І. Бѣрѣцкій, Вас. Мѣтихъ, Мих. Шѣвѣзѣцкій, Волод. Рѣнявѣчъ, І. Ивѣсѣтка; — на Прѣусѣ, дек. мѣрянского: Вас. Фидѣикъ, І. Дашѣевичъ, Теоф. Глушѣевичъ, Корн. Грушѣевичъ, Волод. Насальскій, Вас. Скобельскій, Юл. Гумѣцкій; — на Устѣянѣовѣ, дек. устрѣцѣкого: Игн. Петровскій, Корн. Лѣдинскій, Ант. Венѣтринѣвичъ, Волод. Рѣнявѣчъ, Север. Добранѣскій, Мих. Пѣчѣль, Фр. Рабѣй, І. Яворскій, Сѣв. Вѣгошинскій; — на Яворѣвъ, дек. яворѣвского: Вас. Волошинскій, Мих. Прухнѣицкій, Теодѣръ Карпѣкъ, Петро Лѣвѣицкій, Ром. Пѣсѣчинскій, Іос. Лѣсковацкій, Тома Шумѣло, Фѣлѣмонъ Подѣолѣицкій.

Зѣвѣстѣлѣство Тудорковѣчъ, дек. варѣжского, одержавъ тамошнѣй сотрудникъ о. Романъ Осѣмакъ.

Посмертнѣи — — оповѣстки.

О. Левъ Ковѣевичъ, парѣхъ въ Тудорковѣцѣхъ, дек. варѣжского, въ бѣдѣнами кришѣаньскими, упокоивъ ся дѣя 24 н. ст. лютого въ 66 роцѣ жѣти а 30 р. свѣяченства. Вѣчна ему памѣть!

Дѣнило Кнѣворѣкъ инжѣниѣръ зѣбнѣнцѣмъ Кароля Людвика въ Тернополѣ, упокоивъ ся дѣя 15 (27) лютого въ 46-ѣмъ роцѣ жѣти. Вѣчна ему памѣть!

Антѣи зѣ Хоминѣнѣхъ Стѣльбѣица, вѣдова по о. Іосѣвъ Стѣльбѣицкѣмъ, парѣху въ Фирлѣсѣвъ, упокоила ся 17 лютого въ Фирлѣсѣвъ. Вѣчна ѣй памѣть!

Адольфъ Должѣицкій, старшій учитель шѣколы св. Анны, упокоивъ ся у Льѣвѣ въ 44 р. жѣти. Похорѣны одбѣдѣтъ ся завѣтра. Вѣчна ему памѣть!

Тѣлеграмѣы „Дѣла“.

Берлинъ 9 марта. Правѣтельство мѣавъ доперѣва въ осѣни зажадати кредитѣвъ на потребности войсковѣй а головѣно на утворѣнѣе 60 полнѣныхъ батѣрій.

Прага 9 марта. Стѣдѣнты чѣскій устроили зновѣ велику демонстрацію и зѣробили декотрымъ старо-Чѣхамъ кѣтячу музику; полицѣи арѣштувала кѣлькихъ студѣнтѣвъ.

Вѣдѣнь 10 марта. Посоль Яворскій мѣавъ заявити въ колѣ польскѣмъ, что не переговорѣувавъ зѣ жадною партѣєю зѣ правѣицѣ въ справѣ индѣмнѣзѣціи, бо рѣчѣю правѣительства есть, чтобы оно постѣрало ся о перевѣденѣе сѣго проекту закона.

Лондонъ 10 марта. Вчера одбѣувъ ся мѣтинѣгъ, на котромъ запроѣтѣсовано противъ поступованя російскихъ властей зѣ засудѣнѣми на посѣленѣе въ Сѣбири.

Берлинъ 10 марта. Міністеръ Бѣтѣхѣръ доставѣ орѣдеръ чернѣого орѣла зѣ власнѣоручнѣмъ писѣмѣмъ цѣсаря.

Римъ 10 марта. Ходѣтъ поголѣска, что президентъ пѣлаты, Бѣнкѣрѣ, мѣавъ уступѣти въ наслѣдокъ того, что не давъ нагѣны Ибѣриѣиѣому за оскорбѣленѣе Криспіо. — Антонѣмъ стрѣбѣицѣвъ ся вже зѣ корѣлемъ Мѣнѣликомъ и ѣдѣ зъ нимъ до Аду.

Пѣреписка Рѣдакціи и Администраціи.

Впр. Набѣл. въ Перег. За сѣй рѣкъ прийдѣ намъ ще 8 зр., бо за рѣкъ 1889 було довѣгу 8 зр. — Вѣч. Вѣтъ. въ Берѣмъ. 4-ѣо зр. за IV кварталѣ 1889 одержали. — Вѣч. Чѣмѣ. въ Пѣщ. Рахѣуки сѣхѣдѣи. — Вл. Турч. въ Горѣжъ. 3 зр. для товариствѣ водѣ читѣльнѣи мы дѣстали и порѣдамо. — Вѣч. Войт. въ Берѣжъ. Заплачено до 1 марта с. р.

ПОДѢКА.

Подѣбалѣе Всѣмогѣуѣй Бѣжѣй воли покѣкѣти до себе вѣрного слугѣу своего, а нашего Отѣца, Дѣда и Прадѣда. Бувъ зѣ великѣй ударѣ для всѣхъ насъ, ударѣ страшнѣйшѣй всего. Хѣто-жъ поѣмѣе болѣ, якѣй розбѣравъ сѣрѣца нашѣи, коли приѣшло ся намъ розѣстѣти зѣ лѣсакѣмъ Отѣцемъ, сѣрдѣчнѣмъ Дѣдомъ и Прадѣдомъ!.. Одною осолодою въ нашѣмъ горѣ було численѣа лѣсѣака у-часть Вѣрѣи. и Вѣч. Духѣвенства, кѣтре своею прѣсутнѣстю оказѣло намъ спѣвѣчѣе и жѣчили-

вость, годну лѣпшою нагородою, нѣжъ наша широчерочна подаяка. Зъ душѣ цѣлою благодаримо протѣ передовѣмъ Вев. и Вир. о. крилошанина и дѣкана Оленицкого и Вир. о. крилошанина Богово-са за ласкавый проводъ кондукту похоронного; Веч. о. Темницкого, пароха зъ Шидловецъ, Вир. о. каноника Бялковского, лат. пароха мѣсцового, и Впов. п. Сафяна, бурмистра въ Коничинцахъ, за теплы слова, высказаны надъ могилою Покѣйника. Особенно складася сямъ найцѣпшѣ зъ глупины сердца нѣмучу подяку Преосв. Епископу Юліанову за кондольційну телеграму, якъ та-кожъ Его Експедиціи гр. Голуховскому изъ Ска-лы за ласкавейше надѣсланье прекрасного вѣнця, и Впов. п. Навроцкому, ц. к. старостѣ гусятин-скому за кондольційну телеграму. Такожъ скла-даемъ сердечну подяку Виреп. и Всев. Духовен-ству деканальному и позадеканальному обохъ обря-дѣвъ за ихъ участь въ похоронахъ; дальше Впов. Репрезентантамъ шляхты и власти автономичной; Честнымъ Братствамъ церковнымъ и костельному мѣсцовому за зведичанье похорону, такъ само Хо-рови спѣваковъ зъ Сухоставу за трогачій спѣвъ; наконецъ всѣмъ знакомымъ, приятельмъ и прихо-жанамъ. Нехай Всевышній нагородить всѣхъ Васъ, що-сте не жалували труда, щоби оддати послѣд-ню прислугу Дорогому Покѣйнику. Велике Спа-си-Богъ!

Антонъ, Иванъ, Петро — сыны; Албина, Текла, — доньки; Юлія, Ариадна, Пенатія, Антонина — сынові; Ромилій, Володимиръ, Се-веринъ, Тома — внуки; Бронислава — внукова; Марія — внучка; Стефанія — правнучка; — Шанковский.

4% 4 1/2% и 5% Листы заставны Товариства кредитового земского. 4 1/2% Листы заст. Банку краевого. 5% Листы ипотечный 3143

купит и продае по найдоступнейшимъ цѣнамъ
АВГУСТЪ ШЕЛЕНБЕРГЪ
дѣмъ банковый и контора вымѣны у Львовѣ.
Выдаваніе газеты лѣсованъ, НАДЪЯЧ
пренумерата цѣлорѣчна на провинцію зр. 1-80.

ALFRED RASSL
Troppau, östr. Schlesien
торговля насѣня для господарства лѣсового и рѣльничого
поручае насѣнье, подѣ гарантією о великой силѣ про-зрѣбана, каждого рода en gros и en detail.
Найбѣльшій складъ штучныхъ средствъ навозо-выхъ по найдешевшихъ цѣнахъ. — Вѣрѣцѣ и цѣнники даромъ и оплатно. 3394 1-3

Основанный въ роцѣ 1847.
Торговля и Складъ Винъ
ЛЮДВИКА ШТАДТМИЛЕРА
у Львовѣ, улица Краковска число 9.
поручае:
Старѣ вина угорскы лѣвичны и натуральны вина столовы одѣ 42 кр. бут.
Знамениты Старки, Житицьки, Румъ и Аракъ de Goa.
Старѣ Меду бут. по 1.00 1.50 2.50
з лѣт. 8 лѣт. 15 лѣт.
Оригинальны вина шампанскы и правдивы Конякъ французскы першорядныхъ домовъ.
МАЛЯГА бут. по 1-50, 2-00, 2-50, 3-20, 6-00 и 7-50 зр.
МАЛЯГА ВЪЛА бут. по 2-00 зр.
Цѣнники на желанье даромъ и оплатно.
Одзначенный на выставѣ гигиеничній сѣбнымъ медалемъ за старѣ вино.

Концессионоване выс. ц. к. намѣстничствомъ
Бюро вывѣдуче и оголошенъ „Европейске“
ЦЕЗАРА ВИЛЕВИЧА
у Львовѣ, ул. Краковска ч. 1 повертѣ. I.

Посередничитъ въ купнѣ и продажѣ добрыхъ земскихъ, каменныхъ, ре-альностей и т. п.; поручае учительствъ, гувернантки и бонны, офиці-альствъ частныхъ всѣхъ родовъ службы до колѣнѣ и кучки.
Принимаетъ оголошенія (инсерати) до всѣхъ краевыхъ и загранич-ныхъ дневниковъ, выробленъ вѣмъ паспортѣвъ и т. п.

Въ палатѣ Вп. I. А. Бачевского.
Поповѣдмле сл Вп. Публику, що устроено въ Палатѣ за рогачкою Жовковскою
РЕСТАВРАЦІЮ
зъ комфортабель.
Пиво мартеве и лежакъ зъ бровару Лѣнфельда и Сп. а такожъ въ флишкѣ.
— Кухня здорова и смачна. —
ВИНА ОРИГІНАЛЬНЫ: Угорскы, Австрійскы и ин-шій на мѣры и флашки. 2385 5-10
МЕДЫ: Мѣловскы и Тернопольскы.
Біляръ найновѣйшомъ конструкторѣ.
Льокаль цѣлкомъ на ново устроены зъ комфортабель.
Услуга скоро, ретельна и привѣтлива.
Зъ поважаньемъ: САЛАМОНЪ РАЙХЪ.
Въ палатѣ Вп. I. А. Бачевского.

Надѣслано.

Д-ръ Стефанъ Федакъ
отворивъ
адвокатску канцелярію
У ЛЬВОВѢ 3357
подъ ч. 3. пляцъ Капітульный (рогъ Ринку ч. 23)

Всѣлякы Листы заставны Товариства кредитового земского
4 1/2% Листы заставны Банку краевого
4 1/2% Позичку краеву
4% Облігаціи пропинаціи
Всѣлякы Облігаціи довгу державного
Зелѣзничій облігаціи першегства
Льосы державны и приватны
проедае подѣ найкористѣйшимъ условіямъ
Сокаль & Ліленъ
3360 14-156 Дѣмъ банковый и контора вымѣны у Львовѣ.
Поручае зъ провинціи выговору въ ся одво ротною почтою безъ дочисленя провізіи.

На пость
Россійскы сардинки въ барил. 5 кил. ваги
№. 1 по 1 зр. 50 кр.
" 2 " 1 " 40 " крѣмъ оплаты почтовой.
№. 1 мѣстить 65-68 штукъ; №. 2 мѣстить 120-125 штукъ рыбъ.
(Звертаемо увагу на се, що цѣна вѣстъ найниже подана и що всякій низшій офертъ подаетъ або несвѣжу рыбу, або менше рыбъ а много цѣбулъ.)
Оселедѣи шкотскы великы, 5 кил. посыл-ка (около 30 штукъ) за 1 зр. 90 кр. франко.
Мѣдъ патока въ бляшанцѣ 3 1/2 кил. netto за 2 зр. 25 кр. франко. 2377

Народна Торговля.

Рѣдка нагода
Задля перенесеня моего складу одяговъ зъ улицы Галицкой ч. 8 на пляцъ Капітульный ч. 3. устроивъ я выпродажу всѣлякихъ одяговъ мужескихъ и дѣтскихъ, футеръ по-дорожныхъ и мѣстовыхъ а такожъ матерій воякиныхъ на метры низше цѣвъ кошту и надѣю ся, що П. Т. Публичнѣсть покористуеться зъ той нагоды, щоби заосмотритисъ въ до-брый а дешевый одягъ. 10-?
Выпродажа та лишь короткій часъ буде трвати.
Всѣлякы замовленія выговору якъ найскорше и старанно.

Давидъ Шварцвальдъ
у Львовѣ
ул. Галицка ч. 8.

Складъ кавы
АРТУРА КОСЦИЦКОГО
подѣ знаменемъ
„С П Р І О С Ъ“
у Львовѣ, Хоружина ч. 22
поручае добру и выдатну каву спро-важену безпосередно одъ про-дѣвѣвъ зъ Америки полудневои.
Коштуе у Львовѣ:
1 килье зр. 1-80 и 1-90 зр.
кава палена 1/2 килье 1-20 зр.
на провинціи:
4 3/4 килье 9-15 и 9-60 зр. франко
Одбирателямъ надѣ 50 килье опустъ.
Не маю зовсѣмъ тыхъ родовъ кавы, котры оголо-шуютъ иншій подѣ назвоу моего имени. Спроваджену каву просто (дѣ прохуцѣнѣвъ, що мо-жу доказати и при даю въ наймен-ше о 30% дешевше якъ хто не-будѣ. Въ Гамбургѣ и Триестѣ мож-на достаи каву вѣе лѣтъ зъ че-твертой руки, а то для того, що „продуктъ“ спроваджену гуртовничови на мѣсяцъ, той зню, у гуртовничови въ Европѣ, одѣ тѣмъ купце ком-пенсионеръ, а одѣ него ажъ купецъ и то звычайно не просто, але черезъ агента мѣсцового або подорожню-чого. Вирѣшѣи може каждый самъ переконатисъ, чи достане де нидѣ по той цѣнѣ таку каву якъ моя, що-дѣ якости и смаку. 2227 (68-)

Оповѣщення
урядѣвъ громадскихъ, ша-данихъ, зарядѣвъ добрыхъ якъ такожъ всѣхъ урядѣвъ оголошенія едиктовъ лиценціи, оголошенія о сподѣи покліковъ
выконуе послѣ дозволѣнного до-стапу въ однопольный способъ за за-платеніемъ едиктовъ едиктовъ и доставляе примисанъ залучники
RUDOLF MOSSE
Annoncen-Expedition
Wien, I. Seilerstätte 2.

Оповѣщення
урядѣвъ громадскихъ, ша-данихъ, зарядѣвъ добрыхъ якъ такожъ всѣхъ урядѣвъ оголошенія едиктовъ лиценціи, оголошенія о сподѣи покліковъ
выконуе послѣ дозволѣнного до-стапу въ однопольный способъ за за-платеніемъ едиктовъ едиктовъ и доставляе примисанъ залучники
RUDOLF MOSSE
Annoncen-Expedition
Wien, I. Seilerstätte 2.

Найлѣпшій що-до якости, одиноко певный до печеня
сухй дробжджѣ прасованй
зъ фабрики Ад. Пг. Мавтнера и Сына у Вѣднѣ St. Marx.
Головныи складъ для Галичины
въ торговлѣ **Кароля Баллабана у Львовѣ.**
Ласкавы порученія зъ провинціи вѣе приймаю и высылаю дробжджѣ въ частъ означенны Впов. одбирателямъ, на великодній свята. 3395 1-?

ГАЛИЦ. БАНКЪ КРЕДИТОВЫЙ
Почавши одъ дня 12 лютого 1889 выдас
АСИГНАТЫ КАСОВЫ
4% зъ 30-дневнымъ выповѣдженіемъ
4 1/2% зъ 90-дневнымъ выповѣдженіемъ
а всѣ находячы ся въ обѣгу 5% асигнаты касовы зъ 90-дневнымъ выповѣдженіемъ быть опроцентованы по 4 1/2% одѣ 15 мая 1889. 2218
Передружѣ не буде плаченый
Дирекція.

ГАРМОНІОМЪ ДЛЯ НАУКИ СПѢВУ
зъ фабрики
ИВАНА СЛИВИНСКОГО
у Львовѣ при ул. Коперника ч. 16, (въ власномъ домѣ.)
По цѣнахъ одѣ 70 зр. и выше.
Цѣнники илюстрованы на желанье 3326 9-10
высылають ся франко.

ВѢЙНА ЕВРОПЕЙСКА
найновѣйша гра товариска
проедае ся въ перворядныхъ торговляхъ.
ЦѢНА 1 зр. 3327 23-?
Накладомъ В. Криштофовича въ Краковѣ.
На желанье примѣрники въ рускомъ азыцѣ.

„СЛАВІЯ“
БАНКЪ ВЗАИМНЫХЪ УБЕЗПЕЧЕНЬ ВЪ ПРАЗѢ.
Головне Заступництво для Галичины и Буковины у Львовѣ.
Благородна и добродѣйна цѣль забезпеченія будущности богатыхъ якъ и бѣдныхъ лицъ, та цѣль рѣдкѣ не дасть ся осягнути иншими средствами, якъ лише черезъ ubez-печеніе житейе, позаякъ той найскорше падать, хто забезпечуе ся.
Тридцѣлѣтній отецъ забезпечуе для новорожденной дѣвочки за кварталну премію 9 зр. 68 кр. капиталъ зр. 1000, маючы выплатити ся при еи дожитію 20-го року. — Умирае отецъ коли-небудѣ передѣ тѣмъ 20 рокомъ, тогда устаетъ дальше плаченіе премія, а дѣвочка при дожитію 20 року получасъ цѣлый забезпеченый капиталъ 1000 зр. — Умирае же дѣвочка передѣ дожитіемъ 20-го року, тогда звертае „Славія“ всѣхъ выплаченъ преміи.
Тридцѣлѣтній мужина забезпечуе собою на старѣсть 1000 зр. Приступасъ до ubez-печеня на 20 лѣтъ и платитъ мѣсячно 4 зр. 53 кр. — Если въ протягу того часу, коли-небудѣ, хочѣ-бы по заплачено лишь одной раты мѣсячно — умеръ, то „Славія“ выплачуе забезпече-ный капиталъ 1000 зр. его наследникамъ — Если же переживъ тѣхъ 20 лѣтъ, тогда може собою выбрати одинъ изъ слѣдующихъ 5 способовъ выплаты:
1) выплату цѣлою, на него принадлежащюи суммы 1158 зр. 10 кр., або
2) выплату лишь суммы 619 зр. 60 кр., при чѣмъ позостае обезпеченнымъ на посмерт-ный капиталъ 1000 зр. безъ дальшой оплаты преміи;
3) выплачуванье досмертнои рѣчной ренты въ квѣртъ 96 зр. 70 кр. або такожъ
4) выплачуванье ему досмертнои ренты лишь 51 зр. 80 кр., при чѣмъ зостане ubez-печеннымъ на посмертный капиталъ 1000 зр. безъ дальшой оплаты преміи, вѣдючи
5) выданье ему полицы на капиталъ посмертный 2148 зр. 80 кр. безъ дальшой оплаты преміи.
Сорокъ-лѣтній отецъ забезпечуе на случай своей смерти для своей родины капиталъ 2000 зр. за мѣсячну оплату преміи 5 зр. 54 кр. — Умирае коли-небудѣ, хочѣ-бы лишь по за-плачено одной раты мѣсячно, то „Славія“ выплачуе цѣлый забезпеченый капиталъ 2000 зр. позостающей родинѣ.
Въ протягу 19 лѣтъ умерло 1542 членѣвъ банку „Славія“, котры влатили до своей смерти суму 294.883 зр. 18 кр., а за тѣ выплаты „Славія“ позостававшимъ ихъ родинамъ суму большу о четверо, е. е. 1,130 326 зр. 32 кр.
На полицы, що найменше 3 роки важны, може членъ на жаданье, зъ кобѣмъ кож-дого слѣдующого року одержати посвѣдченіе удѣлове на тую часть капитала, або ренты, на яку за влатенія преміи узыскавъ право.
Такъже може на такы полицы получить позичку, або обезпеченіе на нише змѣнѣти, або вѣдючи полицу банкѣ „Славія“ продати.
На заплаченіе кождон, навѣтъ мѣсячнои раты преміиной, вызначеный есть терминъ 3 мѣ-сячкый. — По утлѣтѣ того часу полиця тратитъ свою важность, однакъ на жаданье члена можна еи въ протягу року одновити, або банкѣ продати, наколи обезпеченіе вѣе 3 роки тревало.
По 5 лѣтахъ важности обезпеченія, може забезпеченый капиталъ и въ такѣмъ случаю бути выплаченый, коли обезпеченый самъ позбавивъ ся своего житія, або черезъ поодинокъ. — За полицы, що найменше 3 роки важны, звертае „Славія“ въ обохъ тѣхъ случаяхъ такую квѣту, за яку полицу-бы одкупивъ.
При такихъ улекшеніяхъ и користныхъ условіяхъ муситъ каждый цѣнѣность полицѣ „Славія“ узнати.
Всѣ чистый зыскъ роздѣлюе ся межѣ обезпеченныхъ
Выплатеный капиталы выносили по концѣ р. 1888 1,650 764 зр. 14 кр. — Число чле-новъ секцій I—III досаго 37,019 лицъ, на забезпеченый капиталъ въ сумѣ 22,533,445 зр. 64 кр.
Близшій поясненія подаетъ Головна Дирекція банку взаимныхъ обезпечень „Славія“ въ Празѣ, або Головне Заступництво тогожъ банку у Львовѣ.

Brookhaus-a
CONVERSATIONSLIXICON
послѣднее выданье въ 17 то-махъ иллюстрированныхъ по 5.70 зр.
Meyer-a
CONVERSATIONSLIXICON
послѣднее выданье въ 16 то-махъ иллюстрированныхъ по 6 зр. 3388 3-?
доставляе на вылату въ ратахъ мѣсячныхъ по 3 зр.
А. Круликовскій
Львовѣ, ул. Зыбликевича ч. 5.

Черезъ Редакцію „Дѣла“
можно замовити за знижену цѣну
отсы книжки:
Фавстъ, трагедія І. В. Гетого, въ перекладѣ Ивана Франка, зъ пе-реднимъ словомъ и поясненіямъ. Цѣна знижена зъ 1 зр. 50 кр. на 1 зр. (зъ рекомендаціоною пересылкою 1 зр. 15 кр.)
М. Расветскій и русскій на-славизмъ, Корниль Н. Устѣновича. Цѣна знижена зъ 80 кр. на 50 кр. (зъ рекомендаціоною пересылкою 65 кр.)
Татаръ Szweczenko, Zycie i pisma jego, napisal Gwido br. Battaglia. Цѣна 20 кр. (зъ пересылкою пере-командованною 25 кр.)
Хто замовитъ всѣ три книжки наразѣ, одержитъ ихъ за цѣну 1 зр. 80 кр. разомъ уже зъ рекоменда-ціоною пересылкою
Появляе всѣхъ тѣхъ трехъ кни-жокъ уже мало, треба посѣдѣвати въ замовленіи.

Д-ра Е-
гѣра бѣлье, кафтаныи одѣ поту трикотѣвъ и сѣтковъ, рукавицъ и рушники до натираня найдешевше въ торговлѣ
БРАТЕЙ ЛЯНГНЕРЪ
Львовѣ, Галицка ч. 1.
Цѣнники на жаданье даромъ!

При закупнѣ товаровъ просимо поклікуватисъ на нашу часопись.

бавы устроювані въ школахъ танцѣвъ по-за годи-
динами лекціи танцѣвъ, котрыхъ наука не есть
заказана ученикамъ; наомѣсть вѣднѣ ученикамъ
ходити на забавы устроювані въ домахъ при-
ватныхъ въ товариствѣ родителей або старшихъ
осбѣ, о сѣмъ директоръ не признаеть потреб-
ныи зрѣти въ той мѣрѣ якъ застережені.

— **Щезъ безъ вѣсти.** П. Александръ Шведицкій,
урядникъ дирекціи вѣднѣи державной у Льво-
вѣ, вышловъ дня 28 н. ст. лютого зъ своего по-
мѣщанія за рогачкою Замарстинѣвскою и не давъ
доси нѣякомъ вѣсти о собѣ оставшій родинѣ

— **Пѣдпомоги.** Выдѣлъ краевый роздавъ такіи под-
помоги на цѣли промысловъ: Адамови Локохови,
конвѣсареву у Львовѣ, 300 зр. на розширеніе вар-
стату и на дорожній знаряды; Каз. Сѣчѣи и Стан.
Горалевскому, укрѣченныи ученикамъ факховой шко-
лы для промыслу деревного въ Закопанѣмъ, по
30 зр. на приданіе знарядѣвъ столарскихъ; Райм.
Кукавскому, ученикови школы для промыслу ар-
тистичного у Львовѣ, на рѣкъ школьный 1889/90
по 5 зр. мѣсячно; ученикамъ краевой школы ко-
ронкарской въ Мушинѣ одинокимъ подпомоги: Ма-
на. Милановичъ 36 зр., Еленѣ Марковичъ 36 зр.,
Юліи Дюбинской 36 зр., Юліи Гнатиничъ 24
зр., Агафѣ Яценкичъ 24 зр., Аннѣ Романякъ 24
зр., Іосифѣ Гебаровскій 24 зр., вѣднѣи Іосифови
ученикови школы для штуки и промыслу
музею у Вѣднѣ одинокимъ подпомогу въ су-
тѣхъ 150 зр.

— **Судъ Соломона.** Въ коломыжскомъ тыждневни-
ку O własnych siłach читаемо: Передъ кѣмъ кан-
дидати на фельварку панѣ В. прихотѣно
селянина на крадежи кукурузы. Злодѣй признавъ
ся, что не лише одинъ разъ кравъ на фельварку,
але и частѣйше. Одамо его до суда, де такожъ
признавъ ся до вини. Громада комісія оцѣнила
шкodu на 14 зр. А що сей селянинъ бувъ кара-
ный вже кѣмъ разѣвъ за такіи провини и —
якъ зѣзнали свѣдѣки — ужинае въ сѣлѣ найбѣр-
шой славы, тому судья засудивъ его на 10 днѣвъ
взынѣвъ. Майже въ томъ самѣмъ часѣ зарѣбница
зъ двома малыи дѣтми, котрыхъ отця замкнули
въ войсковѣмъ арештѣ за „контроль“, не маючи
чимъ нагодувати дѣтей и себе, а каждый знае,
яка теперь нужда мѣжъ селянами, та женщина
приневолена голодомъ, украла свой суходѣ 2 чп
3 вѣнки кукурузы вартости 1 зр., а забираючи
до вареня кушѣвъ була прихотѣна и подана до
суда. Слушо! Крадѣжъ, доконала навѣтъ подѣ
грозю смерти голодомъ есть провиниою и заслу-
гу на кару. Але най же вымѣръ справедливости
буде одиновѣднѣмъ до провини! Та невѣста нѣко-
му не крада и не була карана; послѣ зѣзнавъ
свѣдѣкъ есть работничко, тверезою и лише зъ
мужа украла для своихъ дѣтей! Си провиня есть
меншою оѣвъ провини згаданого злодѣя — мен-
шою побѣла кодексу и совѣсти — а мимо того,
той самъ судья засудивъ еи на три тыжднѣ
пешту, не дозволяючи їй навѣтъ вернути до
дѣти и одавати дѣтей кому въ опѣку. Ти засуды
тикали мѣжъ сѣмъ сѣмъ населенѣмъ лихе по-
дѣ о судѣ. Згаданныи злодѣй буде дальше кра-
дежѣ пошкoдoваный не поїде до суда, бо и
що?

— **Ромео и Юлія** Незвычайно романтична сира-
ва була вчера предметомъ розправы карной пе-
редъ судьями присяжными въ львовѣмъ судѣ.
Ромеои бувъ двѣркой польовый въ Кривѣмъ,
пов. чешанѣвского, Иванъ Березовскій, числячій
28 лѣтъ, жоначатый, отецъ одиной дитины, караний
уже разъ за крадѣжъ — а Юлію глумка, кра-
сива блѣвка, панна Михайлина К., донька тамош-
ного дѣдака, числяча 25 лѣтъ. Березовскій, не
маючи нѣякого образования, есть гарный муж-
чиною и тому дуже признавъ до влюбы паннѣ
Михайлинѣ, укрѣченій семінарствѣ. Не зажа-
ючи, что Ивасъ жоначатый, навязала зъ нимъ лю-
бови зносини и лише одно не подобалось залюб-
леннымъ молодатамъ, що мусѣли свою любовь
скривати въ тайнѣ. Мрією залюбленныи було,
мати де далеко оѣвъ людей хатчану та въ нѣй
спокойно проживати. Але на купно хатчини тре-
ба було „дрѣбныхъ“. Панна Михайлина не мала
нѣякихъ своихъ заощаженныхъ грошей, а еи лю-
бовъ Ивасъ мавъ еще менше, а то разомъ було за-
мало. Але оѣвъ чого проворивъ зѣноча. Панна
Михайлина знала, что „старый“ (отецъ) має „дрѣб-
ны“, бо подѣ той часѣ продавъ кусень лѣса за
8.000 зр. Такъ грошѣ вытати бы на купно хат-
чини. Треба було прийти якомъ до тыхъ грошей,
лише се не було такъ легко, бо „старый“ ховавъ
грошѣ на нѣчь подѣ подушку або до сѣнника.
Вѣднѣи порадишисъ зъ своимъ любовымъ, панноч-
ка такъ зручно взялась до рѣчи, що въ нѣчи 12
надолѣста м. р. вытягнула оѣцу зъ сѣнника 5.440
зр. и забравши добре набиту скриню, безъ одагу
и обуви утекла до недалекого лѣса. Нѣчь була
студена. Ждала она терпеливо на своего любового,
але оѣвъ не прихотѣвъ, бо заснувъ. Вѣднѣи зайшла
до сѣднѣи хаты селянскои и тамъ ждала на
Иваса. Коли рано въ двѣрѣ побѣчали, что „панна“
утекла, отецъ розбѣлавъ на все стороны людей, а
мѣжъ ними и Березовского, чтобы де прихотѣли
еи. Березовскій не потребувавъ довго глядати, а
побачивши ся зъ „панною“ въ хатѣ, уложилъ даль-
шій планъ утечи. Панна Михайлина передѣла еи
за селянку, сѣла на фѣру, а за сѣломъ на поли
забрала зъ собою любового и выбрались въ свѣтъ.
Утеча повела ся, бо на „селянку“ не звертали
нѣхто уваги. Черезъ Яворѣвъ, Судову Вишню
забрали до Львова а замѣшавши въ готели, за-
чали оглядати при помощи факторѣвъ за куп-
номъ якои хатчини. Такъ прожили мѣсяцъ, ажъ
якъ въ Любачевѣ, де Березовскій похѣвъ, при-
хотѣвъ его братъ панни Михайлинѣ и одавъ
до суда. Не могла вже и панна Михайлина дов-
ше укрыватисъ; одавшисъ еи отецъ коло Рудокъ,
де вже выбрала собѣ на купно хатчину, забравъ
домѣвъ и найшовъ при нѣй ще 4568 зр. И бува-
ло бы все скончалося, кобы не львовска проку-
ратура державна, котра замкнула Березовского
и въ актѣ обжалованія подала, что Иванъ Бе-
резовскій допустивъ ся спѣвини въ злочинствѣ
крадежи тымъ, что научаеиъ и похваляю та у-

хильеиъ перешкодъ бувъ помѣчнѣмъ Михай-
линѣ К. при крадежи и порозумѣвъ ся зъ нею
що до поданя їй помощи по докананю крадежи.
Михайлина К. доканала такожъ злочинства кра-
дежи, але що отецъ не жадавъ покaranja дочкѣ,
тому обжалованымъ бувъ лише Ивасъ а Михай-
лина ставала за свѣдка. Переслухано деѣмъ свѣдѣ-
комъ на обставини поднесенъ въ актѣ обжалованя;
панна Михайлина не хотѣла свѣдѣти на основѣ
§. 153 п. к. Трибуналъ поставивъ два пытаня:
одно що до злочинства крадежи, а друге що до
участя въ томъ злочинствѣ. Судѣ присяжнѣи
заперечили одинокосю оба пытаня и Ромео вый-
шовъ на волю.

— **Дрѣбнѣ вѣсти.** Громада Ганѣвцѣ, пов. жид-
чѣвскому, одержала оѣвъ цѣсаря 50 зр. на докѣн-
ченіе будовы школы.

Посмертний — — оновѣстки.

Марта Антоневичева, вдова по о. Іоанѣ Анто-
новичу, деканѣ снѣтинскомъ и приходнику въ Рож-
новѣ, мати посла д-ра Николая Антоневича, упо-
коила ся дня 6 н. ст. марта въ Дрогобичи въ 71
р. житя. Вѣчна їй память!

Михайлѣ Куциской, бывшій судья полиційный
въ Буску, упокоивъ ся дня 8 н. ст. марта у
Львовѣ въ 87 р. житя. Вѣчна ему память!

Антонія Баргивичева, почтмистрия зъ Кур-
овицѣ, упокоила ся 2 н. ст. марта с. р. Вѣчна їй
память!

Господарство, торговля и промыслъ.

— **Тяжкій конгрессъ.** На внесеніе централь-
ного выдѣлу звязковъхъ товаровъ въ зарѣбко-
выхъ и господарскихъ, подѣрте краевой комі-
сією промысловой, скликае выдѣлъ краевый кон-
ференцію знатковъхъ въ справѣхъ ткацкихъ и
предложитъ той конференціи до нарядѣ отей чо-
тири пытаня: 1) Яка має бути конструкція и бу-
дова ткацкихъ вартатѣвъ поправныхъ, чтобы они
могли помѣстити ся въ селянскихъ хатахъ и на
сѣмъ дадутъ ся старѣ вартаты, уживанѣи те-
перъ загално селянами, переробити на поправнѣи вартаты? 2) Що треба зрѣбати въ цѣли егалізова-
ня вырѣбѣ ткацкихъ, выготовляваныхъ оѣмъ
ткацкими и по взорцевыхъ вартатахъ тка-
цкихъ, чтобы унормувати ихъ торговельну варт-
ость? 3) Въ якій способъ треба унормувати од-
носини взорцевыхъ вартатѣвъ ткацкихъ до оѣмъ
ткацкихъ что-до вымѣру вынагороды за ткац-
кѣи работы, выготовляваной на вартатахъ на ра-
хунокъ оѣмъ, чтобы фондъ краевый не поно-
сивъ надто великихъ жертвъ для оѣмъ? 4) Що
треба зрѣбати чтобы розвинувъ ся вырѣбъ грубои
сѣбранчи, спроваджуваной те-
перъ зъ заграничѣи.

— До участя въ той конференціи мають покли-
катисъ пп.: Тадей Федоровичъ, о. Решетивичъ зъ
Глинянѣ, Авг. Горайскій, Г. Грушецкій управи-
тель школы ткацкой въ Короснѣ, Ст. Щенанов-
скій, Зіма и Жарскій. Товариства ткацкѣи въ Ко-
ровѣ, Глинянѣ, Комарнѣ, Блажовѣ, Корчнѣ,
Короснѣ, Лужнѣ и Вилановичахъ та 1 гал. това-
риство для краев. промыслу ткацкого у Львовѣ
мають высылати своихъ одинокимъ.

— **Товариство управы тютюну** оѣбуло свои загал-
ныи зборы дня 3 н. ст. марта подѣ проводомъ кн.
Льва Сапѣги. Сконстантовано, что ошаръ землѣ
взятый подѣ управу 1888 р. и выносаиій 1152
гектарѣвъ, зѣбывши ся въ 1889 р. до 1800 гект.
отже о 55% и что, коли въ р. 1888 приняла
зѣбѣра тютюну 2,103,701 кгр., то въ 1889 р.
3,339,315 к. Продукенты завелись въ своихъ на-
дѣлахъ на полѣгя приобѣщанъи наѣмѣтничствомъ
и вѣднѣиою дирекцію генеральною, а се далось
почути тымъ болѣе, что припало на рѣкъ за-
галного неврохотѣ. Принято все жадаи и резо-
люціи, порѣшеніа на зборахъ въ Коломыжѣ 6 лю-
того с. р. Такожъ выходило зъ тыхъ резолюціи,
что одинокимъ средствомъ на зѣбывленіе продук-
ціи тютюну, есть дозволяти производителямъ про-
давати тютюнъ по-за границами Австріи. Выбрано
депутатію зъ пп.: Моносы, Криштофовича, Вельо-
вейского и Каратинского, котра подѣ проведомъ
кн. Льва Сапѣги поїде до Вѣднѣи и предложитъ
тамъ все тѣ порѣшеніа резолюціи.

Наука, штука и литература.

— **„Мановейна“** — подѣ такимъ заголовкомъ на-
писавъ Данило Млака дуже гарный образецъ зъ
жита до буквиньского выдавничтва литературно-
го въ Черновцахъ Im Buchwald. Образецъ по мѣ-
щенъи въ пятѣмъ зошитѣ згаданого выдавничтва.

Именованія, конкурсы, перенесенія и пр.

— **Именованія.** Дѣйствыми учителями народными
именованъ: Стефанъ Ходоровскій въ Троицянѣ
великомъ, Войт. Ковалевскій въ Ковалевѣхъ и Бол.
Петровскій въ Рудѣ. — Дѣйствыми учителями
именованъ: Ант. Левасъ при школѣ св. Софіи у
Львовѣ, Вас. Шелестякъ въ Малику, Ілия Зубатый
въ Рудакѣхъ. — Краева дирекція скаргу имену-
вала контролера урядѣвъ продажи соли, Рудольфа
Хавера, управителямъ, контролера податкового Фр.
Шанека и поборца мытового Игн. Николая кон-
тролерами урядѣвъ продажи соли. — Краева ра-
да школьна именовала дѣйствыми учителями:
Мих. Мармарошъ при школѣ св. Софіи у Львовѣ,
Марію Людевичеву въ Вороновѣ. — Іоанъ Лип-
ка, совѣтникъ суду карного въ Вадовичахъ, пред-
седатель трибуналу въ процесѣ эмиграціонѣмъ,
именованый совѣтникомъ высшего суду въ Кра-
ковѣ.

— **Обзначенія.** Цѣсарь надавъ профессорви хирур-
гѣи въ краковѣмъ университетѣ д-ровъ Людв. Ри-
дигерви ордеръ зѣлѣзной короны III кл.

— **Перенесенія.** Асистентъ почтовый І. Стрѣль-
бицкій перенесеный зѣ Золочева до Бродѣвъ.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣднѣ 11 марта. Чехи ухвалили стави-
ти при выборахъ до вѣднѣиою рады громад-
ской чешского кандидата — Посоль Пленеръ
домагавъ ся вчера въ комісії бюджетовой подѣ-
вышенія платнѣ для профессорѣвъ технѣи.

Пештъ 11 марта. Бѣтъ вже постановле-
ною рѣчею, что гр. Сапарій обѣиъ побѣчъ
президентуры нового кабинету такожъ и теку
министра дѣлъ внутрѣшнихъ.

Парижъ 11 марта. Франція высылаетъ на
конференцію до Берлина пять делегатѣвъ:
двохъ сенаторѣвъ Сімона и Тольена, двохъ
послѣвъ и одного инжѣири.

Бѣлградъ 11 марта. Непорозумѣныи ка-
бинету зъ рефентію залогодно и выбрано
на членѣвъ до рады державной 10 радикалѣвъ,
5 либералѣвъ и одного неутраального.

Берлинъ 11 марта. Розѣйшлась чутка,
что правительство нѣмѣцке запросило и Испа-
нію до участя въ конференціи и Испанія при-
нала запрошеніе.

Вадовицѣ 11 марта. Прокураторъ виѣтъ
кару оѣвъ 5—10 лѣтъ для Клявзнера, Герца,
Львенберга, Ландерера, Наймана, Иванцко-
го, Садѣра, Барбера, Шенера, Ерліха, Ай-
горна и Вассерберга; кару оѣвъ 1—5 лѣтъ
для Костецкого, Купермана, Рудавского и
Лауфера; для прочихъ засудженыхъ кару оѣвъ
6 мѣсяцѣвъ до одного року. Вырокъ оголо-
сить въ среду рано.

Надѣслане.

Д-ръ Стефанъ Феданъ

отворивъ
адвокатску канцелярію
у Львовѣ

3857

подѣ ч. 3. плацъ Капітульный (рѣкъ Ринку ч. 23)

ПОДЯКА.

Неумолима смерть перетяла на дню 17 лю-
того 1890 р. нитку житя найдорожшой моеи
нѣнѣи Антоніи зъ Хоминыхъ Стрѣльбицкой,
вдовы по бл. п. о. Іоанѣ Стрѣльбицкомъ, высу-
женѣмъ деканѣмъ наравскомъ и папѣру въ Фирле-
вѣ. Въ неприсутности далеко проживающихъ до-
чѣкъ заступали при недужѣи мѣсеце неначе род-
ныхъ дѣтей Всечестный Отецъ Дудикъ, адми-
страторъ Фирлеева зъ Внов. своею женою, тому
на сѣмъ мѣсецѣ сердечну подяку имъ завѣляю.
Немѣнше дякую и Вамъ Веч. Отцѣ Турквичѣ, бо
Вы все были для нашего дома неначе Ангеломъ
хранителемъ а вѣднѣи въ нашѣмъ горю Вы по-
спѣшили зъ порокою та усмирили нашъ болѣ
словами потѣхи въ Вашѣи прекрасной мѣвѣ похор-
онной. Приимѣтъ и Вы Веч. Оо. духовни: Кузь-
мовичъ, Товарищій, Кекишъ и Селезѣнка, за Ва-
ше надгробне трогатѣе слово, за Вашѣи труды
при похоронахъ сердечну подяку. Вамъ же чест-
ній житѣль Фирлеева, котрѣи одавали мой бл. п.
матери Антоніи послѣдну прислугу и одпровождали
домовину еи на мѣсецѣ вѣчного супокою циро-
рускѣ „Спаси-Бѣтъ“.

Слѣна зъ Стрѣльбицкихъ Янашевска, ц. к.
почтмистрия въ Равѣ руской.

Черезъ редакцію „Народа“, Львів, ул. Збликевича, ч. 10 можна за-
мовляти п. з.

Про русько-українськѣи народні

ЧИТАЛЬНИ

Зложивъ М. Павликъ.

Въ книжцѣ тѣи показано, якъ коли ставила ся руска интелігенція до наро-
ду від 1772 до 1880 і безъ неї не може обійти ся ніхто, кого интересе історія
розвою народної просвіти в Галичині. Особливо повинна она находити ся в Чи-
тальняхъ, про ровній котрыхъ головнии ішпѣ. „Читальни“ коштують 50 кр., а
для передплатників „Народа“ опускае ся за 30 кр.

З-те ч. „Народа“ міститъ: Нужда в Галичині, М. Павлика, Галицькіи полі-
тики, М. Павлика. Що така громада і чимъ би вона повинна бути? Ів. Франка.
По любви, вірш Ів. Франка. Якъ виховують ся шпѣтѣи въ Львовѣ, Не-Л. Б., В.
Л. і Священнича, Вандрівка нашихъ людей до цѣсаря за спорніи землі в Росіи, Е. Р.

АНТОНЪ РОЗМАНИТЪ

КРАКОВЪ

ФАБРИКА ПАРОВА

Цикоріи, Сурогатѣвъ кавы и кавы фѣговѣи
въ Раковцахъ подѣ Краковомъ

Нагороджена двома срібными медалями заслуги ч. к. м-
ністерства торговлѣи и рѣмѣлицтва.

Выготовляе зъ сырого продукту власной плантаціи
все роды Цикоріи штучной и кавы, оѣзначаючѣи ся богат-
ствомъ частѣи поживныхъ, такожъ знаменитымъ смакомъ
и запахомъ.

Фабрика поручаетъ передѣлать:
Сурогатъ кавы въ коробкахъ (шугалдахъ).
Сурогатъ кавы въ склянкахъ.
Каву прѣтову французску Розманита.
Цикорію краковскую горку.
Каву фѣгову.
Цикорію лаву перлову (Новѣсть).
Каву краковскую въ скринькахъ знамениту.
Каву молудну.

3347 7—52

Поручаючи вырѣбы мѣи фабрики, перевыскаючи приимѣтами
все сего рода заграничній продукты, надѣю ся, что нашъ Вн. Господ-
динъ, котрѣи окружающѣи все и выходы приклонностии краевый
промыслъ, схотѣтъ и въ томъ случаю подѣмолгати и розновсюдно-
вати мой вырѣбы.

Купувати можна у всехъ торговляхъ.

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

поручаетъ прямо зѣ фабрики

СВѢТЛО

І а по 75 зр., ІІ а по 67 зр., за 100 кил.;
при замовленяхъ 50 кильогр. 30%, а при
100 кил. 5% опушту.

Упрашаея подавати точно величину
свѣчѣвъ и послѣдну стацію зѣлѣзницѣи, до
котрой має свѣтло выслатисъ.

2998 ДИРЕКЦІЯ.

П. к. упр. гал. акційный

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

купѣи и продае

ся кѣи вартостнѣи паперы и монеты

по курсѣ дневниѣмъ.

Порученія зъ провинціи выпоняе бл-
воротного почтою безъ провизіи. 2222 130—0

Розкладъ їзды на зѣлѣзницѣи державныхъ.

важнѣиіи оѣвъ 1 надолѣста 1889.

Пѣсла львовского годичника.

Одходить зѣ Львова:

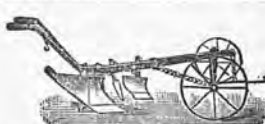
Въ напрямѣ до Стрыи: 1) До Стрыи, Хирова, Стружа
Лавочного, Мункача, Буда-Пешту, Станиславова
и Гусятина поѣздъ оѣсовый о 5 год. 50 мин.
зъ рана. — 2) До Стрыи, Хирова и Сухи о 10 год.
20 м. передъ полудни. — 3) До Стрыи, Хирова, Сухи,
Лавочного, Мункача, Буда-Пешту, Станиславова
и Гусятина о 8 год. 45 мин. вечеромъ.
Въ напрямѣ до Станиславова: 1) Поѣздъ послѣдній до
Станиславова, Черновѣвъ, Сучавы, Ясѣвъ, Бука-
решту и Гусятина о 9 год. 16 мин. передъ по-
луднемъ. — 2) Поѣздъ оѣсовый до Станиславова,
Черновѣвъ, Ясѣвъ и Букарешту о 4 год. 25 мин.
по полудни. — 3) До Станиславова, Гусятина,
Черновѣвъ и Сучавы о 10 год. 13 мин. вечеромъ.
Въ напрямѣ до Равѣ руской: 1) Поѣздъ мѣшанныи до Велѣца
и Сокаля о 7 год. 43 мин. рано.

Приходятъ до Львова:

Въ напрямѣ до Стрыи: 1) Поѣздъ оѣсовый зѣ Буда
Пешту, Мункача, Лавочного, Сухи, Хирова и Стрыи,
о 8 год. 26 мин. рано. — 2) Поѣздъ оѣсовый зѣ
Сухи, Хирова, Стрыи, Гусятина и Станиславова
о 3 год. 36 мин. рано. — 3) Зѣ Буда Пешту, Мун-
кача, Лавочного, Стружа, Хирова, Стрыи, Гуса-
тина и Станиславова о 12 год. 8 мин. въ нѣчи.
Въ напрямѣ до Станиславова: 1) Поѣздъ оѣсовый зѣ
Сучавы, Черновѣвъ и Станиславова о 6 год. 55
мин. рано. — 2) Поѣздъ оѣсовый зѣ Букарешту,
Ясѣвъ, Черновѣвъ, Гусятина и Станиславова о 2
год. по полудни. — 3) Поѣздъ послѣдній зѣ Бу-
карешту, Ясѣвъ, Черновѣвъ, Гусятина и Станисла-
вова о 3 год. 5 мин. вечеромъ.
Въ напрямѣ зѣ Равѣ руской: 1) Поѣздъ мѣшанныи зѣ
Сокаля и Велѣца о 5 год. 21 мин. по полудни.
Плякаты розкладу їзды на шляхахъ зѣлѣзницѣи
державныхъ въ Галичинѣ одержати можна на кож-
дой стаціи по цѣи 6 кр.

Ученикъ VII кл. гімн. гля-

давъ дати лекціи на се-
до за мѣрными вынагородженѣмъ.
Ласкави зголошенія подѣ адресою:
Володимиръ Кузьмичъ, Банкъ
Славія, ул. Коперника ч. 5.

Универсальный плуги

такъ же 2-, 3- и 4-борозднѣи плуги

цѣи зѣ зѣлѣза и стали

продають найдешевѣи и найлѣпшѣи

Umrath & Comp.,

фабрика машинъ господарскихъ

Прага-Будна.

Каталоги на жадае даромъ.

Знаменитѣи

засвѣдченія можна переглянути

СКЛАДѣ:

у Львовѣ, ул. Городецка ч. 61.

Для парохіи

Журавно

глядае ся дяка подѣ дуже

користными условиями: хата въ

мѣстѣ, опалъ, городецъ, мѣсяч-

середній, т. е. в той спосіб, що держава уменшує краєви тягарі автономній, переймаючи удержання деяких інституцій автономних на свій коштів.

До перших, т. е. безпосередніх підмог належать передовсім дотації, т. е. дані грошей, які дає держава країні в певній ступені означеній висоті на загальний цілі автономного організму без ніякого застереження що-до розділення на подвійний цілі і що-до способу зужитковання. Дотація удріє держава країні тям способом, що признає їм участь в певній категорії доходів скарбу державного і то або такт, що загальний дохід розділяється після даної пропорції між державою а краї — або такт знов, що держава застерігає собі якусь означену суму з того доходу, а надвишку лишає до розділу. Такий дотація бачимо в різномірних державах, але в Австрії їх нема.

Од дотації треба бдрізнити субвенції т. е. дані держави на спеціальні означені цілі країни, котрим держава по середній прахоті в поміч країні, переймаючи на себе удержання в цілості або в часті деяких інституцій автономних. В Австрії суть також такі субвенції, але не дуже значні. І так прам. цілий видаток держави на народні школи виноситься ледве 1,700.000 зр., а видатки на вишні галузі автономної адміністрації суть дуже малі. Одну важливу позицію становлять субвенції на фонди надземіаційні.

До руского клубу Высокоповажних послів союму краєвого на руки Высокоповажаного посла Юліана Романчука, голови клубу.

І в наш глухий підкордонській кути насіла сподівана по зарозом і премала вість, що наші послы, лицарі руского клубу, так по героїски боронили нас Русинів-хліборобів в краєвом Союмі, під мудро управою начального вождя, героя народного, Высокоповажаного професора Юліана Романчука.

Честь і слава Вамъ Высокоповажаний Панове зате, що Ви, вірні приказови нашого найбільшого героя народного і гордості руского народу, безсмертного Кобзаря нашого Тараса Шевченка, „обнимте, брати мої, й найменшого брата“. Таких намъ послів на заступників наших потреба, і таких якъ Ви, Высокоповажаний Панове, героїв народних разъ на все мати хочемо. Ми, дякуючи зраденкамъ-Хрунямъ, всімъ тепер сироты безъ посла, але на Бога надія, колись „и в наше бонце засвітитъ сонце“.

До сего заявлено чудно ще слідує прошене до Володителя світа: Господи Боже! Дай нашимъ праведнымъ посламъ борцямъ сили и втервалости в честь і славу нашой св. матери Руси ще много а много лѣтъ трудити ся, и в ѣмъ Твоемъ святомъ правді помози намъ „покорати підъ ноги всякого врага и супостата“, а честву голову ихъ покрый вѣвцемъ неуязвимомъ славы!

При тій пріємній Васъ, Высокоповажаний Пана Предсідателю, зайняти нашу щирю подяку Высокоповажаному Д-ру Теофілю Окуневському, що по лицарю обставъ за честь і славу руских послів і руского народу.

Честь Вамъ за се, Высокоповажаний герою наш, „бді роду въ родъ“!

Мѣсяця дня 1. ст. сѣчня 1890.

[Слѣдує до сто підписовъ зъ многихъ селъ повѣту бориспольского.]

До руских послів у Львові на руки Вповажаного п. Юліана Романчука.

Высокодостойнй Панове!

И мы, руска мѣщанска молодѣжь въ Тернополѣ, свѣдомъ вже своихъ правъ и переняті идею, за котору Вы такъ славно боролись, высказуемо Вамъ щиро-сердечну подяку за те, что такъ свѣтло боронили Вы нашихъ правъ и уймали ся за нашъ кривды! Каждое Ваше слово, хоть проговорѣло оно тамъ въ сеймовѣ сали якъ „голосъ вопіющаго у пустыни“, бділо ся сильнымъ бдимономъ въ сердцахъ нашихъ и записалось незагертными буквами! Заступайте же насъ Вы слава наша, Вы гордость наша, Вы свѣтъ нашъ на довѣи ще лѣта и будьте того певні, что мы завжди въ Ваши, за Васъ житие и душу каждой хвилѣ положиати готові!

Щиро-руска мѣщанска молодѣжь въ Тернополѣ и члены хору мужеского.

[Слѣдує 29 підписовъ]

Дописи „Дѣла“.

Зъ Косова.

[Вечеромъ въ память Т. Шевченка]

Вечеромъ въ память ХХІХ ріковинъ смерти Тараса Шевченка бдѣуть ся въ Косовѣ д. 6 н. ст. марта дуже величаво и підъ кожнимъ взглядомъ удачно, мимо перепонъ, які на кожній кроцѣ ставляла верховодяча кліка косовского „касна повѣтового“ урядуючому концерту товариству музичному „Ехъ чорногорскому“.

Поминавши подрбницѣ, годить ся бодай въ головныя чертѣхъ предивити тямъ перепонамъ, щоби собіа тѣ консквинте переслѣдоване всего, що руске. И такъ на загальнихъ зборахъ касна, которо презе мѣсть ц. к. староста Сабать (Русько поповичъ) ухвалено, щоби на кожне подане на писемъ бажанье „Ехъ чорногорского“ бдѣстupati салю

на всякій продукція того товариства музичного. Отже на писемне поданье видѣль касиновій давъ на писемъ таке позволеніе на день 6 марта на вечерокъ въ честь Шевченка, устроюваний на добродѣйній цѣли. Однакъ по якѣмъ часѣ тѣ самѣ видѣль на вѣсенне пп. Ю. и З. зажадавъ за салю касинову на вечерокъ 40 зр., бо такъ само платитъ за салю касинову скарбъ, коли ен уживае на цѣли асантирунковой. Бачучи, що така постанова збѣгляду на то, що вечерокъ дае ся на добродѣйній цѣли, естъ безсмыслено, то покута безъ комплету видѣль амѣнали за въ сей спосѣбъ що салъ на вечерокъ не дае ся, бо при продукціяхъ буде великій стаскъ а стѣны салъ касинова мгли бы потерпѣти ушкодження, особливо при тѣмъ, що цѣны вступу для мужикѣвъ и мѣщанъ суть низькі. (Таки самѣ була на вечерокъ Мицкевича, а прѣцѣвъ не дадо се причаны до бдѣмвѣна салъ.) И се бдѣмвѣ постановлене давъ видѣль касина „Ехъ чорногорскому“ на писемъ.

Прийшло ся намъ шукати салъ на концерты у жидѣвъ, у Мейдлѣ Розенкраца, которій по довгихъ торгахъ рѣшивъ ся бдѣстupati салю за суму 10 зр. Але зновъ нова черепона, бо мѣвъ бы салъ була baufälligh. Треба було предприняти въ коротѣмъ часѣ велику а радше дорогу реконструкцію, ажъ ен нижній повѣтовій узнавъ за достаточну и безпечну.

На вечерку салъ разомъ зъ великимъ передѣломъ була бѣткою набита. Зъ гостей прибули Русины и Поляки не тільки зъ Косова, Кутъ, Выжницѣ, але и зъ Коломѣй, якъ интелігенція, такъ и доверстий селяне та мѣщане косовскій. Межи гостями бачили мы такожъ нашего коломыйского посла д-ра Т. Окуневского и много свяченникѣвъ рускихъ. Впадавъ въ очи тенденцію сизоводованій бракъ себѣ зъ роданами тѣхъ, що належать до касна повѣтового въ Косовѣ; видѣ, людемъ тѣмъ не дуже въ головахъ голодова катастрофа въ краю, котору узнали вже и правительственныя органы, а найперше нашъ монархъ. Давувала насъ такожъ неприємность бѣвущаго кандидата руского на посла до союму, о. Лѣсевича, крилошанина зъ Кутъ старыхъ.

Програма виконана була дуже добре. Одчитъ п. М. Д. обмѣжывъ ся на біографічній части про Тараса Шевченка, бо вычеркнено всякій уступы, де авторъ дѣткнучъ ся нашихъ односѣвъ краєвыхъ. Ц. к. старосту (черезъ комис. Сѣлѣцкого) збороняло на день передъ вечеркомъ дѣткати всего, що тільки односѣвъ ся могло до нашихъ односѣвъ краєвыхъ. Одповѣдно до того законченый бувъ сей бдѣчѣтъ словами Тараса: „И день иде и ночь иде а голову схопавши въ руки, давушь ся, чому не иде апостолъ правды и науки?“

Цѣлкомъ удачно выпали хоры мужескій „До зорѣ“ и „Вечеръ“. Рясными и задушевыми оплесками напоролла публика виконанье мѣщанскимъ хоромъ утворѣвъ „Тебѣ забуду“, „Сидѣ на горлицю гарненька“ и „Прилѣтѣли соколыньки“, а п. Оржельского выкликувано за его удачну оригинальну композицію до слѣвъ „Тебѣ забуду“. Декламацію „Топола“ бдѣдала п. Марія Гайдерова зъ молодецкимъ жаромъ, зрозумѣваемъ и красю. Выступившу въ народномъ строю декламаторку приняла публика дуже радо а обяви вдоволеня по декламации дово не умовкала. Кульминаційными точками концерту були утворѣ „Цвѣтѣи украинскѣ“ (оркестра) инструментальной и Оржельскимъ — особливо-жъ подобавъ ся въ томъ утворѣ кварталъ соловый на арію „Ой чого ты поцорилъ зеленое поле?“ — далѣи знаменитѣмъ бдѣчѣванѣ „На що менѣ чорні брови?“ Лисенка въ супроводѣ удачной оркестры, инструментальной п. Оржельскимъ — за-для неумовкающихъ оплесковъ п-нѣ Команова, знаменита, солістка зъ повнымъ та звѣнками сопрановымъ голосомъ мусѣла часть сеп шуги повторити, — а наконецъ „Завѣщанье“, слова Шевченка музика Вербицкого. Сольо баритонове обявъ о. Бобикевичъ а хоръ мужескій эмѣциали свѣваки зъ Выжницѣ. Подвійний сей сѣтѣтъ на хоръ мѣщанскій выкликавъ невмовкаючий оплески и мусѣвъ бути повтореній.

На вечерокъ насѣли 3 телеграмы: Зъ Коломѣй бдѣ тов. „Коломыйска Родина“; зъ Стрыя бдѣ тамошнихъ Русинѣвъ и зъ Черновѣцъ бдѣ тов. „Союзъ“.

По убѣченю програмы, на прошене п. М. Д., зложили гости, щоби бдѣдати тѣмъ болѣе шу честь памяти незабутаго Кобзаря, на дѣткѣныхъ сегодѣшнымъ неврожаемъ селянъ 18 зр. 20 зр. а. в.

Загальний дохѣдъ зъ вечера выносивъ brutto 128 зр. 80 кр., а потрутивши бдѣ того 68 зр. 80 кр., на выдатки, абѣталось 60 зр. чистого доходу. Сей чистый дохѣдъ роздѣлено въ той спосѣбъ, що 30 злр. бдѣслано на дѣткѣныхъ голодомъ селянъ на руки краєвого комитету помѣчного (Вп. Едм. Мохнацкого, бурмістра Львова), за 20 зр. закуплено одѣжъ для бѣдныхъ школярѣвъ селянскихъ въ Косовѣ, що не можуть бдѣдовѣно убрати ся, а 10 зр. передано „читальни мѣской въ Косовѣ“ до ен розпорядимости.

По вечерку дождѣуемо ся, що видѣль того самого касина повѣтового въ Косовѣ, що собѣ поступивъ не лишѣ нетактовно але въ спосѣбъ цѣлкомъ не лиціуючій людямъ маючимъ до интелігенціи претенсію, написавъ въ формѣ ему бдѣдовѣдній запрошене до „Ехъ чорногорского“, щоби оно ввало участь въ вечерку касиновѣмъ дня 19 н. ст. марта с. р. и бдѣстupati кѣлька кавалѣвъ. Правдава иронія! Таки тѣ самы люде не ишла на вечерокъ въ память Шевченка и другихъ свѣняки — видѣ, що не люблять тонѣвъ музичныхъ и цѣлѣй добродѣйныхъ, на якіи вечерокъ той бувъ устрѣеный... Шо казати о такѣмъ видѣлѣ, се най судати самѣ читателѣ.

Рухъ въ рускихъ товариствахъ.

— бдѣкрытие читальни въ Мацѣшинѣ повѣту жовківського.

Жовківщина причисляея Русинами до лучшихъ повѣтовъ подъ взглядомъ патриотическаго и селянскаго, однакожь что-до читальни, то стоять тѣя Жовківщина далеко поза-деякими другими повѣтми. Наибольшій рухъ въ закладаніе читальни въ Жовківщинѣ давъ ся чути около 1882 року, въ котрѣмъ повстало въ окрестности самого Кулазова около 15 читальни и то всѣ заложеніи были за инициативу и въ помощію патриота Веч. о. Вас. Чернецкого, теперѣшного пароха Сѣлѣца-бѣлзского. Но читальни тѣ развивали ся до-дѣ добре, доки ихъ оцѣвувъ о. Чернецкій пробувавъ въ нашихъ сторонахъ; коли-жъ перенѣвъ сѣ въ повѣтъ сокальскій, зачали тѣ читальни упадати, такъ що ледѣи двѣ-три зъ нихъ ще ды-хаютъ.

Въ виду такого стану рѣчей мусѣло урядувати каждого щирога патриота, коли рознесѣ ся вѣсти, що въ початкомъ року 1890 бдѣкрытій будѣтъ ажъ двѣ народній читальни въ нашихъ повѣтѣхъ: одна въ Бутинахъ подѣ Мостами, а друга въ Мацѣшинѣ подѣ Жовкавою.

До заложенія читальни въ Бутинахъ причинивъ ся головою тамошній пароха о. Шелеметко а бдѣкрытие ен наступило въ 3-ій день рускихъ свѣтъ; до заложенія же читальни въ Мацѣшинѣ приступило 50 громадянъ мацѣшинскихъ за инициативу своего пароха о. Санюцкого, теперѣшного завѣдателя жовківського деканата.

бдѣкрытие той читальни бдѣбуло ся на Стрѣтеніе Господне дня 2 (14) лютого с. р. и о-томъ то таржествѣ хочу кѣлька слѣвъ донести.

Въ прекрасно омазанѣй в рускими запа-сиями украшенѣй школьній сали, котору, мимоходомъ сказавши, жовківска рада школьна о-кружна хаба енѣ длатого, що о. деканъ Санюцкій естъ яко бдѣпоручникъ консисторскій ен членомъ, зъ „всего готовостию“ на ту цѣль бдѣступала, — збѣрало ся о годѣвъ 4-бѣй зъ-полудня окрѣмъ 50 читальниковѣвъ, що статутъ бдѣднали, надѣто же много иншихъ громадянъ, мужикѣвъ и жѣнокъ села Мацѣшина, а такожъ по кѣлькихъ селянъ-делегатѣвъ изъ сусѣднихъ сѣлъ. Изъ интелігенціи прибули оо. Будзновскій и Мусѣй зъ Мокротина, о. Радѣцкій зъ Мокротина, учитель Іосѣфъ Вязѣвскій зъ Мокротина-колоній, якъ такожъ д-ры Дрималикъ и Король изъ Жовкиви.

Веч. о. Санюцкій хорошою промовою бдѣкрывъ загальній зборъ, а бдѣдѣвши многѣмъ Г. В. цѣсаревѣ, которе всѣ присутній стоячи бдѣспѣвали, приступивъ до выбору видѣлу. Головою выбрано о. Санюцкого, а заступни-комъ ч. господаря Сѣня Бутѣра. Пѣсла той офіціальной части слѣдувала часть забавна, котора всѣмъ присутнымъ дуже угадувала, бо показало ся, що мацѣшинскій громадяне, хотѣи же не мали читальни, плекали свое рѣдѣе слово рѣвно зъ своєю пѣсню. Дуже красна була декламація Николы Пивняка про „Любовѣ отчизны“, Дмитра Стегива „Слава Бѣгу“, Івана Габѣ „Бѣзбожжа Орана“ и Михайла Сорока „Прохожій та собака“ (Габѣва), а хоръ школярѣвъ подѣ проводомъ дяка Симеона Касараби бдѣспѣвавъ дуже удачно кѣлька патриотическихъ рускихъ пѣсень. Подобавъ ся такожъ всѣмъ присутнымъ сольо-сѣвъ учителя І. Вязѣвского, которій въ всею прецизѣю бдѣспѣвавъ Вахнянина „Помарѣшла наша дола“. Изъ гостей промовлявъ д-ръ Дрималикъ зъ Жовкиви, которій, розвѣнувши передъ присутными пы-танье, хто мы и на якіи земли живемо, загрѣ-вѣвъ усѣхъ до щиро и неустанной працѣ на народній нивѣ, котора маленькою частиною естъ власне нова мацѣшинска читальня.

Мушу ще тутъ додати, що на тѣхъ збо-рахъ именований почетнымъ членомъ читальни д-ръ Дрималика и Короля зъ Жовкиви. По бдѣспѣваню многѣмъ гостямъ, подѣкувавъ о. Санюцкій збѣранимъ за ихъ уча-те, а членѣвъ читальни заохотивъ же разѣ до вытѣр-лѣсти въ початѣмъ дѣлѣ, безъ огляду на пого-ворѣи вороговѣ читальни, которѣхъ повинно ся оминати такъ, якъ то власне показуе байка Габѣва „Прохожій та собака“...

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Вчера подали мы за польскими газетами заявленіе председателя кола польского, Яворского, въ справѣ предложѣния индѣмни-зацийного; инѣи подано справозданіе о-томъ заявленію небѣла N. fr. Presse, позаякъ справозданіе польскихъ газетъ бдѣ справозданіа тон нѣмецкой газеты значно рѣзняе бдѣ себе. Зъ справозданія N. fr. Presse выхѣло бы, что Поляки вѣди дѣйствио переговоры зъ клерикалами а теперъ думаютъ аблѣзати ся до лѣвѣнцѣ, отже поступаютъ зовѣмъ не такъ, якъ то читаемо въ польскихъ газетахъ. N. fr. Presse нѣше: „Розкладъ бѣльшости рады державной постулаз на передѣ. На недѣльнѣмъ засѣданію клубу польского заявлявъ предсѣдатель того клубу, пос. Яворскій, що бѣвъ уважае за бдѣповѣдѣе, щоби не вѣсти далѣе переговоры, розпочатыхъ пос. Черкавскимъ зъ клерикалами. Од-такъ настала дебата надѣ потребою евенту-ального нового уѣрѣования партій и высказано ся въ томъ настрѣмъ, что треба бѣде ста-рати ся аблѣзати до лѣвѣнцѣ. Але что польскій клубъ не може самѣ довѣсти до то-го аблѣзѣния, то треба старати ся о то, щоби правительствѣ добѣло до такого аблѣзѣния партій. Польскій клубъ, якъ то показуе ся зъ на-рады на его недѣльнѣмъ засѣданію, естъ того зовѣмъ справѣдливомъ поглядѣ, что такъ якъ инѣи рѣчи стоять, може лишѣ правительствѣ спробувати утворити нову бѣльшѣсть. Зъ да-льшѣмъ ходу рѣчи мусѣтъ показати ся, чи правительствѣ чуе такую потребу и чи має охѣту

довѣсти до такои аблѣны парламентарного у-ѣрѣования.“

На вѣчерашнѣмъ засѣданію палаты по-слѣвъ инѣрпелювавъ пос. Найбавѣръ въ справѣ админѣстраціи депозитѣвъ; Свѣбѣда инѣрпелювавъ въ справѣ несправѣдливѣго на-кладавѣя податку зарѣбкового. Форѣтеръ домагавъ ся залагодѣния своего вѣсенѣя въ справѣ закона прасовѣго.

Зъ порядку дневного ухвалено законъ о-снованю посады вице-президѣн-тѣвъ краєвыхъ радъ школьныхъ у-Львова, Вѣднѣи и Празѣ. Въ мотивахъ до сего закона сказано, что намѣстникъ мусѣтъ часто назначати на своего заступника якогѣсь высшого урядника, которій часто и не анае, что дѣвѣя въ радѣ школьній и не може брати завѣдѣды участи въ засѣданіяхъ рады школь-ной; треба отже именувати такого заступника, которій бы постѣбно занимавъ ся справѣми школьными.

По сѣмъ приступлено до дебаты надѣ закономъ о бдѣшкодованію невинно за-судѣнныхъ. Въ имени кола польского промовлявъ въ сѣй справѣ пос. Пинѣвскій и доказувавъ, что розширеніе закона о бдѣшкодованію такожъ и на тѣхъ, кот-рій несправѣдливо сидѣтъ въ сѣлѣ-дѣмъ арѣштѣ, естъ небезпечнѣе, бо парадѣжу руку справѣдливости, а при §. 1. постановивъ бѣвъ поправку, щоби замѣсть слѣвъ „бдѣповѣдѣе бдѣшкодованье“ было сказано „справѣдливѣе бдѣшкодованье“. Комисаръ правитель-ственный годѣвъ ся на поглядѣ Пинѣвского, але мимо того палата бдѣгнула вѣсенѣе Пинѣвского 110 голосами противъ 85. Одѣсла принято пять першихъ параграфѣвъ закона а далѣшу дебатѣ бдѣложено на бѣвѣйше. — По-слѣ Тіркѣ и Штайнвѣндѣръ поставили вѣсенѣе на аблѣну закона промыслового въ томъ настрѣмъ, щоби одѣжи и обува ен вѣлѣ-но были вырабляти въ спосѣбѣ фабричный.

Пос. Вашатый домагавъ ся, щоби пре-зидентѣ палаты поставивъ, на порядку днев-нѣмъ одного зъ наибѣльшихъ засѣданъ его вѣсенѣе о аблѣнѣ въ законѣ прасовѣмъ. Вѣсенѣе се бдѣносѣтъ ся до продажѣ газетѣ, и наже, что продажѣ може бѣти дозволенѣ лишѣ особѣ, котора аѣколы и въ нѣчѣмъ не прови-нила ся, коли она агѣлосѣтъ ся послѣдно до властей о по-волѣнѣ. Теперѣшня практика дае правительствѣ можѣти гнобити озаціи-ну прасу всѣмиками можливими спосѣбами. Нагодѣ-нымъ List-амъ н. пр. — казавъ бесѣд-никъ — бдѣбрано позволеніе продажѣ по тра-фикахъ чисто лишѣ зъ самовѣлѣ намѣстника, которій вже въ сѣмѣ грозѣвъ властѣтеи-тѣи газетѣ, Юл. Греговѣи, что зрѣбѣтъ такъ, коли бѣтъ бѣде и далѣше выступати противъ чѣсно-нѣмецкой угрозы. При сѣй нагодѣ кри-кнувъ Греговѣи: „Гр. Туиъ постулае, якъ про-стаеъ.“ Президентѣ палаты заявивъ, что не мо-же вдоволати жадаю по. Вашатого, позаякъ наибѣльшимъ порядкомъ дневнѣи естъ вже уста-новленній. Мимо того бдѣличѣ ся бѣвъ теперѣ до палаты. При голосованію показала ся рѣ-вѣсть голѣсовъ и вѣсенѣе Вашатого упало. Слѣдуєще засѣданіе назначено на пятницѣ.

Въ комисіи бюджетѣвъ при титулѣ „школы середній“ заявлявъ минѣстеръ просвѣты, что фреквенція въ 1889/90 р. въ порѣвнанію зъ 1885/86 р. выказуе зменшеніе числа учѣнѣковъ гѣмназіальныхъ о 1301 учѣнѣковъ. Въ той мѣ-рѣ, якъ зменшила ся фреквенція въ гѣмна-зіяхъ, абѣльшила ся фреквенція въ школахъ реальныхъ; абѣльшеніе въ тѣхъ школахъ вы-носѣтъ 1393 учѣнѣковъ. Шо-до односѣвъ въ поодинокахъ краяхъ, то треба зазначити, что фреквенція по вѣхъ гѣмназіяхъ упадае, лишѣ въ Галичинѣ абѣльшило ся сего року число учѣнѣковъ въ порѣвнанію съ манушнымъ ро-комъ о 327. Шо-до будѣнѣу гѣмназіального въ Чернѣвцѣяхъ, то заявивъ минѣстеръ, что роз-ширеніе сего будѣнѣу ен стоять тому на пе-рѣшкѣдѣ, щоби вѣлѣны парадѣльнѣи бѣдѣ-ленѣи и поставленѣи подѣ овремыи зарѣдѣ. Далѣше заявивъ минѣстеръ, что анѣта гѣмна-зіальна высказала ся за тѣмъ, щоби при ма-турѣ не увѣльняти бдѣвъ испѣту зъ ис-торіи и фѣзики, але то не бѣде вже сего року. За то будѣтъ давати ся увѣльненя въ инѣи спосѣбъ зъ всѣхъ предметѣвъ и рѣванѣмъро-дѣ всѣхъ учѣнѣковъ. Поручено такожъ справу, чи магурѣсѣвъ не треба бы передѣ испѣ-томъ на кѣлька дѣвъ, н. пр. на тыждѣнь, зовѣмъ увѣльняти бдѣ школы и то бѣде ма-бѣвъ вже сего року работѣ ся. Порѣблено та-кожь цѣлый радѣ аблѣнѣ въ матеріи предме-тѣвъ и въ методѣ науки въ назѣмѣхъ гѣмна-зіяхъ что-до географіи, истѣрии, математѣи и фѣзики; аблѣны тѣ маютъ на цѣли зменшѣти обѣжѣнѣе, але не такѣмъ цѣли самѣи нузѣи.

Кризу въ угорскѣмъ кабинетѣ мож-на уважати вже за залагодѣну. Сапарій обѣмѣ рѣшучо президентуру и тѣку министѣра дѣлѣ внутрѣшнихъ; Тѣдекій бѣде въ бдѣ-ставку а старшій жупанъ въ Сѣбину гр. Бѣт-ленѣ обѣмѣ по Сапаримъ тѣку министѣра рѣлѣ-нищѣва. Всѣ прочіи министѣры позѣстанутъ и далѣше въ кабинетѣ.

Угорска палата послѣвъ радѣла вчера надѣ бюджетомъ а гр. Зічѣ порушавъ при сѣй нагодѣ справу кризы въ кабинетѣ и вы-хвалюючи заслуги Тѣссы заявивъ, что не має такого довѣрѣя до его можливѣго наслѣдѣника, бо того нѣхѣто въ пѣлатѣ панѣвъ не знае. Тѣсса бдѣповѣдаючи Зічѣму, сказавъ, что ще нема властѣбно кризы въ кабинетѣ, бо анѣ шефъ ка-бинѣту анѣ цѣлый кабинетъ не подаеъ ся пе-до дѣмисіи; суть лишѣ непорозумѣня въ каби-нетѣ, котрѣи однакожь до кѣлькихъ дѣвъ бѣ-дѣтъ залагодѣнѣи, а палата бдѣстане тогды о всѣмъ докладѣу вѣдомѣтъ. По сѣмъ заявленію ухвалѣла палата цѣлый бюджетъ безъ змѣны.

Невдоволеніе, яке вывелѣнала балкань-ска карта Комарова мѣжѣ Сербіями и Бол-гаріями, мусѣло очевѣдно а въ Россіи зрѣбѣти велике вражѣнѣе, коли предсѣдатель пѣтер-бургского благотворѣтельного комитету гр. Игнатѣвъ видѣвъ ся спонуканымъ выска-

зав'язав свій справ' своїм поглядом передь ко-
респондентом газети „Велика Сербія“. Не
картами — сказавъ Ігнатієвъ — але кровю
значить се дуже часто в постановляхъ ся гра-
ниця. А б'даний додавъ: Ми Россіяне не маємо
ніякого причину с'яти межа балканськими
народами вражди в негодю. Она для насъ
вс' р'вний, мы ажъ однею любовю. Россія
не шукає на Балканъ нічого для себе — она
не потребує тамъ ані народівъ ані земл'я.
Для насъ було б' вайшн'йше, коли б' в'ро-
д' балканськ'й сам'й м'жъ собою порозум'ля-
ся в д'лала згодою; в' насъ будуть они мати
завс'д'и лише приятел'ств' а н'в'юни ворогівъ.
Мене підозрювано не разъ, що я стаю по сто-
рон' Болгаръ, але то неправда. Болгаре по-
требують лише б'льше чужої помочи якъ
Серб'я. А якъ часто мус'ять я вступати ся за
Серб'ями; они мус'ять прец' знати, якъ я ихъ
люблю в поважаю. Серб'я суть дорог'й для
Россіянъ яко народъ, добрий в б'даний, кот-
рий плекає идею славянськ'ю взаємности и
придержуєсь кр'в'ю православної в'ри. Серб'-
я мають теперъ повну симпатію російськ'ю
еуеб'льности, а певн'й російськ'ю симпатію не
потребують побоюватись о свою будучесть.

З' Петербургу доносять, що царь має
разомъ з' вел. кн. Володаромъ в'їхати на
д'в'йш'й часъ до Царства польського, де буде
проживати в Любохенку и возьме участь в
великихъ маневрахъ, котр' мають тутъ б'бу-
ти ся в' часъ его гостини. Ча пов'дка вар-
шавського ген. губернатора Гурка до Петербур-
га стоить в' зв'язи з' сею подорожжю царя,
на разъ ще не зв'їстно.

Над'їлене пруск'ю міністра Бетг'хера
ордеромъ чорного орла уважають за знакъ,
що криза канцлерська вже закінчила ся. Бет-
г'херъ, котрий мавъ на м'сц' кн. Бісмарка
стать президентомъ пруск'ю кабінету, д'бавъ
тутъ способомъ нагороду за несповнену его
над'їю.

З' п'бурядового жерела доносять, що
парламентъ н'м'цк'й буде с'їзнений на
день 15 ц'в'тня. Можна такожъ майже на
певно сказати, що законъ противъ соціал'-
істівъ не буде вже предложенъ новому пар-
ламенту.

Kreuzer, одержала в'їстъ з' Брукселя, що
ц'сарь Вильгельмъ має з' весною в'їхати
до Бельгії. Ц'сарь поїде моремъ до Ан-
тверпен, стр'їтитъ ся тутъ з' своїмъ братомъ,
а б'даний поїдуть оба в' гостину до бельгій-
ського короля.

В' пруск'мъ сойм' вела ся он'гды де-
бата надъ справою колонізаціи поль-
ськ'хъ сторб'я н'м'цями. Пос. кс. Яж-
дзевск'й выступивъ з' жаліями на сю ко-
лонізацію и доказувавъ, що н'м'ц' змушу-
ють тымъ способомъ поляківъ до еміграціи.
Путнам'еръ выступивъ в' оборон' с'ей ко-
лонізаціи и при с'їй нагод' напавъ на волю
подумц' за то, що они голосували при ви-
борахъ на поляківъ. В'ндг'оретъ высту-
пивъ такожъ противъ закона колонізаціи
и назвавъ его „варварскою політикою“, котра
лишь дразнить поляківъ и везробить з' нихъ
добрихъ обданнихъ. Мимо германізаціи по-
літика зросло число польськ'хъ посл'бъ при
тепер'шн'хъ виборахъ. В'ндг'оретъ похва-
лявъ, що вольнодумц' голосували на Поля-
ківъ, бо розходило ся о розбит' картелю.
Наконецъ заявивъ Чарльєвск'й, що Поля-
ки не будуть ставити в'сення на знесен' сего
закона, бо то на н'що не прадасть ся.

В' Гайдъ-парку в' Лондон' б'бувъ ся
м'їуш'й нед'їл' мітінгъ, на котр'мъ зборан'й
протестували противъ постанови вла-
стей російськ'хъ з' засуджен'ями на
поселен'є в' Сибіра. В' мітінгу с'мъ
взяли участь радикальн'й товариства л'вон'-
ськ'й, к'лька товариствъ уміренности и вс'л'-
дн'й товариства робітнич'й. Ухвалено дв' ре-
зюлюціи: першу пр'тивъ битя катуами жінчанъ
и політичанъ в'яв'яв'иківъ заточен'хъ на Си-
биръ, яко недостойного цивілізованого нар-
ду, а в' другій ухвалено зав'язати англійське пра-
вительство, щоб' оно черезъ російськ'ю посла
звернуло увагу російськ'ю правительству на
страшн'й надужити, якихъ в' его имен' до-
ускають ся на Сибіра власті російськ'й.

На он'гд'шн'мъ веч'рн'мъ зас'їданню
скупщини вибрано до ради державнои на
підстав' компромієу референціи з' правитель-
ствомъ з' листи референціи 3 радикалівъ, 4
лібералівъ и 1 неурального. Межи вибран'ми
суть міністри Гр'учъ, Вунчъ и учитель
корол'я Докв'чъ. Далше назначено 16 кан-
дидатівъ, котр' мають б'ти пред'режен'й рефе-
рент' до затвердження. М'жъ с'ми кандидатами
суть вс' проч'й міністри в'р'мъ міністра вой-
ны Тавшаневича.

НОВИНКИ.

— Ц'сарь о Русинахъ. По дв'р'к'мъ об'їд' в' Бу-
данешт' 11 н. ст. марта, б'бувъ сл, якъ зви-
чайно, ц'лгодинний с'єркъ підчасъ котрого ц'с'-
арь Францъ Іосифъ, будучи в' найб'льшій гумо-
р'ї, розмовлявъ прив'тливо з' всімъ гостями. Гре-
ко-кат. священникъ о. Ферчака пытавъ ц'с'аря, якъ
стоить справа прос'їти середъ руского народу в' У-
горщин' и якъ зв'язалъ поводити ся народова?
По б'д'їв'ї о. Ферчака заявивъ ц'с'арь: „Знаю,
я знаю! що Русини — народъ добрий, але
б'дний!“

— Вечеромъ в' ХХІХ-т'й ранковини смерти Тараса
Шевченка, що б'буде оя у Львов' для 24 н. ст.
марта о. р. в' великій сал' „Народного Дому“ за-
пов'дає ся дуже красиво. В' програму вечера в'ї-
дуть нов'й композиціи музичн'й, декламаціи зв'їст-
ного нашого артиста п. Корнила Уст'яновича та
панни Волянської з' Станіславова, б'дичи в' мно-
г'й инш'й продукціи музичн'й. Докладну програму
опов'їстать комітетъ с'ми днями. На теперъ лише

заявляє комітетъ вечерковий, що окремихъ запро-
синъ на вечерокъ не буде розсылати, а опов'їще-
ня в' часописахъ най зап'бавуть нашу публіку по-
зальов'ску до численної участі.

— В' б'д'їв'ї на прошен'є в'їча рускихъ акаде-
мич'а давъ сенатъ сл'дуюче похвален'є (подаємо
его буквально): „До Евг'нія Левицького, слуша-
теля ф'їл'оз. и Николая Ганкевича, слухателя ф'їл',
Романа Гамчикевича, слухателя ф'їл', на руки
першого. На в'несен'є подан'є черезъ Пановъ и
менемъ б'д'бушого на д'н 3 грудня собрани слуха-
тельств' университету, щоб' власти универси-
тетск'й в' урядованю з' всімъ академіками рус-
кой народности уживали языка руского, щоб'и
друж'й для ужитку академіківъ призначен'й м'ї-
стили текоть руски и щоб'и т'ї зм'їчи були впро-
ваджен' в' найблизшій под'рочію, Сенатъ ака-
деміч'к'й ознаймяє, що власти университетск'й
суть обов'язан'й тримати ся и тримати ся підъ
взглядомъ языка урядового приписівъ, выданихъ
на основ' Найвысшого постановлен'я в' 4 червня
1869 (Нр. 24 д. у. кр.), котре то посл'дн'є рос-
поряджен'є зб'тало застосоване до властей уни-
верситетск'хъ після Найвысшого постановлен'я
з' д. 27 ц'в'тня 1879. — З' Сенату академіч'-
кого ц. к. Университета. — Львовъ д. 28 люто-
го 1890. — Д-ръ К. Сарницьк'й, п. р. ректоръ.

— Нужда галицька змальована в' образъ. Якъ зв'їст-
но, львівск'й комітетъ горожанськ'й загадавъ у-
строити выставу шк'їб'в, образівъ и р'зб'в на
поб'льшен'є фондівъ запомогов'хъ, та поодиноки
артисти подавали вже на сю ц'їль свои твор-
и. И такъ приславъ артистъ-мал'рь Юлій Ко-
сакъ акварелю, котра такъ представляє тепер'ш-
ню нужду галицьку: Краєвидъ заспаний с'їномъ,
далеко за селомъ видне кладовище к'ньске а на
перед'ї халатники-жид'ї, сид'ячи на выгодох'їл'б'ю-
к'їхъ, тягн'є за собою ще два инш'й кон'ї на се
кладовище. З' боку вороны жадобливо кружать
надъ тымъ св'їжымъ стервомъ. Образокъ проймає
зр'їтеля д'рощемъ. Такожъ Генр. Семарадск'й на-
д'бавъ з' Риму прегарн'й краєвидъ ох'їйний.

— З' Буску пишуть намъ: З' смертію бл. п.
Мойсевича упорожнилась у насъ посада л'кар'я
м'єского. Хочъ єсть у насъ л'каръ д-ръ Прохаска,
то за-для м'єсцев'хъ обставинъ не обсадила рада
громадска теперъ ще стави посаду м'єского л'ка-
ря, лишь надала єсть провізорично м'єсцевому хі-
рург'ови жидови. Если бы такъ отже який л'каръ
Русинъ сх'їтивъ поселитись в' Буску, то можна
бы над'їтись, що онъ ставъ бы такожъ м'єскимъ
л'каремъ.

— З' Сокальщини пишуть намъ: В' селахъ, де
народъ протвердивъ ся и позаводивъ у себе чи-
тальн'й и шпихл'бр' громадск'й, тамъ по причин'й
торч'нихъ неврожайвъ голоду не ма и не буде,
— тільки в' селахъ, де св'їтла к'скаста розпро-
стерла своє панован'є, тамъ уже давно передно-
вокъ людямъ в' знаки дає ся.

— Одна коршма менше! В' сел'ї Яструбичахъ,
пов. сокальського — якъ намъ з' в'д'тамъ пишуть
— ухвалила громада разомъ з' обшаромъ дв'р'-
чань побудувати на м'сци коршми муровану
школу. П. инспекторъ сокальск'й причинивъ ся
не мало до добровольної згоди межи громадою а
обшаромъ дв'рчань, котра для громады вышала
дуже корисною.

— На III-мъ зас'їданню выд'їлу „Галицько-рускои
Матиц'ї“ підъ проводомъ о. крил. Мих. Малиновско-
го при участі десяти членівъ полагоджено так'й
справы: 1) прийнято з' вдоволен'ємъ до в'домо-
сти, що чиниш' л'каторівъ матичного дому выпл-
вають правильно до матичної каси; — 2) при-
нято до в'домости списъ недавно принятыхъ
членівъ „Галицько-рускои Матиц'ї“, именомъ оо.:
Ал. Бачинського, Вол. Чировського, Илар. Рейта-
ровського, Іос. Макогонського, д-ра Іос. Черлюн-
чакевича, Ник. Дякова, Вас. Копича, Амвр.
Поланьського, І. Бирчака, Юл. Алексевича, Ал.
Галицького, крил. І. Комарницького и Сим. Тка-
чуника, та пп.: Волод. Коповського, Теофіла Ко-
повського, Ник. Сивуляка, Ем. Калужняцького, Сте-
фан. Дубравського и Іос. Мончаловського та р'шено
тутъ новымъ и давн'їшимъ членамъ выдати но-
во выгодован'й грамоты; — 3) одобрено рему-
нерацію, вже давн'їше р'шену, для адміністра-
тора матичного дому по 50 зр. р'чно; — 4) при-
нято справоздан'є комісії, котра підъ проводомъ
о. крил. Малиновського оглядала матичн'й домъ
и найшла все в' порядку; 5) прийнято до в'до-
мости справоздан'є пред'їдателя о. выданихъ
„Матиц'ї“ в' 1888 р. и з' початку 1889 р. та
р'шено выдати печатаюч'й ся „Литературный
Оборникъ“ разомъ за рр. 1889 и 1890 в' двохъ
обемистыхъ том'ахъ, де будуть пом'їщен'й: IV часть
„Сводной Л'тописи“, крил. о. А. Петрушевича,
„Указатель“ И. Е. Левицького и т. п. розв'їдки; —
6) переглянено касов'й справы и найдено все в' в'р-
порядку; — 7) р'шено, що пред'їдатель разомъ
з' администраторомъ матичного дому можуть під-
приняти направи в' томъ домъ до ц'їны 50 зр.
безъ р'шен'я выд'їлу; — 8) р'шено порозум'їтись
з' будівничими, чи не можна бы побудувати в' в'р-
матичномъ домъ дв' нов'й п'вниц'ї и нов'й по-
м'їй поверхъ надъ ком'оркою; — 9) прийнято до
в'домости, що выгодовано нов'й членск'й грамо-
ты; — 10) р'шено выплатити з' матичнихъ
фондівъ 50 зр. для потерп'ївшихъ б'дъ голоду у
в'сходній Галичин' на руки руского комітету го-
лодового; — 11) р'шено просити о. крил. Пе-
трушевича, щоб'и выпечатавъ в' „Оборникъ“ об-
яснен'й доповнен'я до „Слова о полку Иго-
ров'ї“; — 12) прийнято до в'домости, що велика
рельєзна мапа Галича и его околищ' з' планами
розкоп'в и подобизнами найденихъ тамъ ста-
рынныхъ предметівъ, выготовлена при заход'ахъ
д-ра Исидора Шараневича, п. Зброжкомъ, профе-
соромъ львівскои політехники, его асистентомъ и
учениками на рахунокъ „Матиц'ї“ за 503 зр. та
ум'їщена в' особній витр'їл'ї, находить ся вже в' в'р-
музею „Народного Дому“; — 13) р'шено про-
сити сов'їтъ „Нар. Дому“, щоб'и в'їзъ своихъ фон-
дівъ покрывъ половину выдатківъ „Матиц'ї“ на
ту мапу, тому щоб'и можна зложити фондъ на
закупку кусн'иківъ грунту підъ Галичмъ, де
находить ся б'дконан'й фундаменты старинн'й, и
щоб'и т'ї розкопки охоронити б'дъ заглади; —
14) р'шено выпечатати в' своїй часъ коротку
популярну исторію Руси, выготовлену д-ромъ
Шараневичемъ; — 15) обговорювано выдан'є

трехъ молитвословівъ, малого, середнього и вели-
кого, для котрыхъ приготавлиють ся вже руко-
писи; — 16) р'шено выпечатати справоздан'є пред-
їдателя з' д'їяльности выд'їлу „Матиц'ї“ в' в'р-
двохъ посл'днихъ рокахъ в' тепер'шн'мъ вы-
пуску „Оборника“; — 17) полагоджено ще к'лька
др'бн'їшихъ справъ адміністраційныхъ.

— Бібіотона „Народного Дому“ у Львов' зб'льши-
лась посл'дними часами о 474 прим'їрниківъ
книгъ, брошуръ и газетъ, котр'й подарувавъ о.
Вол. Добрянск'й з' Сливниц'ї коло Перемышля
недовго передъ своєю смертію в' грудни мин.
року.

— Найвысшій трибуналъ у В'їдинъ розсуджувавъ с'и-
ми днями таку справу: Коло Грималова доконано
17 ц'в'тня мин. р. зв'їрекого злочинства. 26 л'т-
н'й паробокъ Данило Чупка удержувавъ любовн'й
зносини з' 33-л'тною Теклею Васильковскою, ко-
трои чоловікъ бувъ сл'бпый. Данило такъ залю-
бивъ ся в' Теклю, що заявивъ готовб'ю самоуб'ї-
ства, если Текля не стане его ж'нкою, — а Тек-
ля проворно на се б'д'їв'їла, що если Ивана (єи
мужа) в'озме д'їдко або якъ небудь его спрате
ся, то она выйде за Данила замужъ. Дня 17 ц'в'-
тня напавъ Чупка сл'бп'го Ивана в' его хат'ї,
оголомивъ ударами по голові, кинувъ на землю
та такъ довго копавъ и м'їсивъ кол'їнами, ажъ
Иванъ погибъ б'дъ раны в' голові и зломана ч'и-
тирохъ реберъ. Оп'їсала обмыла Текля кровь з'
убитого, положила на пост'їль и зробила ему „з'м-
н'й обклади“, а приб'їгши до коршми з' войкомъ
розказувала, що єи чоловікъ „хопило з' двоухъ
боківъ“ и б'гъ померъ. Але люде, знаючи о лю-
бовныхъ зносинахъ Текл'ї и Данила, дали знати
жандармамъ и таки заразъ признавъ ся Данило
до злочинства а Текля сказала, що знала, що Да-
нило хоче робити з' єи мужомъ и тому не пе-
решкодила. При розправ' в' Тернополі признали
суд'б' присяжн'й Данила виновнымъ скр'їтоуб'ї-
ства а Теклю виновною сп'в'ївн'ї в' уб'їств'ї и
трибуналъ засудивъ Чупку на смерть черезъ по-
в'їшен'є а Васильковску на десять л'тъ тяжкой
визн'їц'ї. Лишь Васильковска зголосила жагальн'є
невыжисти за-для неправильного поставлен'я пы-
танъ суд'ямъ присяжн'мъ и противор'чен'я вер-
дикту. Найвысшій трибуналъ підъ проводомъ со-
в'їтника двору, Кохановського, б'дичувъ жагальн'є
невыжисти, такъ що засудъ тернопільского три-
буналу оставъ ся правосильнымъ.

— Сумна пригода лучила єи вчера рано о 8-ой
год. у Львов' Улицею Городецькою маршрувала
компанія войска 80 полку. Войки ишли середи-
ною дороги по шляху трамвайов'ї. На шляхъ
з' задъ з'ь горы над'їхавъ в'їзъ трамвайов'ї ч.
Б., и в'їзникъ Ив. Чарнецк'й захавъ свистати,
щоб'и войки уступили ся з' шляху, але се н'чо-
го не помогло, бо при б'д'омон'ї бубна не можна
було почути свисту и офицеръ не выд'авъ б'д'ю-
в'їдного наказу. В'їзъ трамвайов'ї котивъ ся з'
горы скоро. Войки в' посл'дній хвилі зачали
розступатися єи в'їзъ ц'їлымъ тигарамъ в'їхавши
в' середину, зачепивъ підъ колеса одного войка
и одну ногу б'дичъ єму ц'їлкомъ а другу потор-
щивъ. Нещастный называє ся Юл. Врайчукъ и ро-
домъ з' Бродівъ.

— Др'бн'й в'їст'ї. Минувш'й ночи вломали ся зло-
д'ї до уряку громадского в' Замартинов'ї и за-
брали в'їзну скриню касову, котру б'дичъ най-
давно розбиту на поли. З' скрин'ї забрали 270 зр.
готівкою и дв' облигаціи, одну на 250 зр. ч.
37,863 а другу на 50 зр. ч. 10,714. — Львівск'й
поліціи донесено, що селянка Пазюковичъ в' Я-
спискахъ бере на выхован'є жидовск'й д'їти и мо-
рить ихъ голодомъ, подобно якъ Скублинська в' Варшав'ї.

В'їсти з' в'п. Станіславівскои.

На конкурсъ з' речинцемъ до 7 н. ст. мал.
с. р. розписанъ: Копичинц'ї, дек. гусят., над.
прив.; Молодотинц'ї, дек. п'їстинь, над. ц'сарь;
Турка, дек. коломийск'й, над. прив.

Презенти одержали оо.: Вол. Кис'їлевск'й
на Деляву, Онуфр. Делетъ на Задубровц'ї, Еман.
Красицьк'й на Окайны, Теодоръ Меленевичъ з' Ко-
ледяны.

В' пропозицію на Лючу принят'й оо.: І. Ко-
цюба, Як. Андришинъ и Гр. Куницьк'й.

Конкурсний испыт'ї б'дуде ся 5 и 6 н.
ст. мая, а подаватись треба до 30 н. ст. ц'в'тня.
До рукополаган'я пресв'їтерівъ вызначено
речинцею на 25 н. ст. марта, а подаватись тре-
ба черезъ уряды деканальн'й до 22 н. ст.
марта.

Васден'й оо.: за сотрудники: Евг. Филипо-
вичъ в' Говил'ов'ї, Вр. Вергановск'й в' Петрило-
в'ї, Ром. Рудничк'й в' Р'їц'ї, А. Биликевичъ в' Го-
родку, В. Збубдовск'й в' П'їсци; — за зав'ї-
дательств' в' Г'їл'овицьк'й в' Хотимар'ї, В. Ви-
линск'й в' Верб'їв'ї, П. Шанковск'й в' Копи-
чичахъ; за прив. сотруднич'в' Н. Сваричевск'й
в' Тудоров'ї, Поръ. Горд'їевск'й в' Росохачи.

Самостійн'й катихизисъ в' народныхъ шко-
лахъ в'п. Станіславівскои будуть установлен'ї: в'
Станіславов'ї при выд'їлов'ї школ'ї женск'ой та
при двохъ 4-кл. школахъ мужеск'ихъ; в' Галич'ї
при обохъ тамошнихъ школахъ; в' Коломыч'ї при
мужеск'їхъ и женеск'їхъ школахъ; в' Святин'ї;
в' Копичичахъ и Кутахъ. Крімъ того будуть
побирати ремунерацію катихизисъ в' тыхъ народ-
ныхъ школахъ: в' Богородчанахъ, Надб'їрній, Го-
роденц'ї, Обертин'ї, Товмачи, Чортков'ї, Буача
(два), Зал'їчичахъ, Скал'ї и Косов'ї.

Посмертний — ☞ — опов'їстки.

Иванъ Вербицьк'й, профессоръ гімназіи б'р'д'кон
упокоивъ ся в' Брод'ахъ дня 7 н. ст. марта в' в'р-
51 роц'ї жит'я. Служб'ю активною мавъ покойн'й
роковиц'ї 17 и служивъ в' Перемышл'ї, Береж-
нахъ а в'їд'нціи найдовше в' Брод'ахъ. Бувъ б'гъ
сын'омъ, одинокою дитиною нашого славного му-
зика и ц'їле жит'є бувъ гордий на своего заслу-
женного родича. В' житю публічн'мъ не бравъ
л'їяного уд'їлу, хочъ мавъ руске серце и завс'д'и
признававъ ся Русиномъ в' своїмъ приватн'мъ,
майже выключно школ'ї и своїй родин'ї по-
свящ'єломъ житю. Передъ п'втора року мавъ по-

койн'й нещаст'є, що улюблена донечка его, Оль-
га, д'ївчина обдарована якъ красотою т'їлесною,
такъ и дарами серця та духа, и котра именно
в' музиц'ї вальсовъ напрям'ї насл'їдила по своїмъ
д'їду часть его таланту — що любя єи к'їб'точка,
б'д'авши ручки рускому молодцеві, занеуджала
и лягла в' могилу, осерочуючи батька-мат'їр'ї и
своего судженого. — Похорон'ї бл. п. Ивана б'д'-
булись дуже величаво дня 10 н. ст. марта. З'їз'-
халось множество священства, (17 рускихъ и 2
латинск'їхъ, парохъ и катихиз'ї обр. лат. тутеш-
ной гімназіи). В'їзц'ї в' домовину зложено дуже
много, сам'й ученики дали надъ 20. Пох'їдъ бувъ
величавый; ц'їл'ї Броды, христ'їане и жиды вы-
рушили на цвинтаръ. Надъ могил'ю промовили
о. катихиз'ї Ярема по руски а проф. Шпидеръ
по польски. С'їв'є учениківъ тронувъ усьхъ
присутнихъ. Ц'їл'їй похоронъ вразъ з' службою
Божою тровавъ б'дъ 9 рано до 2 з' полудня.
В'їчна покойному память! — М. П.

Именованя, конкурсы, перенесеня и пр.

— Именованя. Краса рада школ'яна именовала
д'їстными учителями и учительками: І. Демб'ю-
к'ю в' Щуровичахъ, Ст. Вуковского в' Соро-
чку, Людв. Шкурцекого в' Качанов'ї, Мих. До-
воссера в' Рашл'їв'їахъ, Ер. Островского в' Мы-
слов'ї, Л. Палют'овну в' Чельтичахъ и Ядв. Чер-
нецку в' Бережанахъ. — Выд'їл'ї крайн'й имену-
вавъ инжиниромъ асистентомъ в' бор'ї техн'ї-
номъ п. Вильернера; для складівъ збожов'хъ
бухгалтеромъ Гранатовского, л'їк'їдаторомъ Ст'ш-
ебоша, магазинирами Ортиньского и Горд'їн'-
ского.

Телеграммы „Д'їла“.

Берлинъ 12 марта. Ц'сарь запросивъ
такожъ папу, щоб'и выславъ своего делегата на
конференцію берлинську. Папа вел'ївъ присы-
лати соб'ї точн'й справоздан'я з' ходу конфе-
ренціи.

Парижъ 12 марта. Делегаты: Сімонъ,
Тольєнъ, Бурдо (соціалістъ), Люйде (инспек-
торъ гірнич'їй) и Делягей (механік'ї) вы'їзджа-
ють нин'ї на конференцію до Берлина. Зачу-
вати, що правительство постановило выслати
експедицію до Дагоме в' Африк'ї.

Загребъ 12 марта. Опозиція зажадала
б'дъ президента, щоб'и онъ давъ банови нага-
ну за слова, высказан'ї на посл'дн'мъ зас'ї-
данню сойму, котрымъ онъ оскорбивъ ц'їлу
партію оппозиційну. Коли президентъ не хо-
т'ївъ того зр'обити, выступила ц'їла оппозиція
з' палаты.

Софія 12 марта. Болгарск'й а'єнтъ в' в'р-
Б'їград'ї одержавъ приказъ звернути увагу
сербского правительства на неточн'сть его
заявлен'я, пом'їщеного въ сербск'й газет'ї у-
рядов'їй. Зачувати, що Порта пор'їшила не
порущати теперъ справы признан'я кн. Фер-
динанда.

Вадовиц'ї 12 марта. Трибуналъ опов'ї-
стивъ засудъ: Клявзнеръ на 3 роки тяжкой
визн'їц'ї, Левенбергъ и Ландереръ на 4 роки
и 6 м'їсяц'ївъ, Герцъ на 4 роки, Найманъ на
3 роки, Иванчикъ на 1 рокъ и 6 м'їсяц'ївъ,
Сад'їеръ, Барберъ и Шенеръ на 2 роки, Ер-
ліхъ и Айнгорнъ на 1 рокъ а Вассербергъ
на п'втора року — вс'ї на тяжку визн'їц'ю;
проч'ї одержали кару по к'льк'а м'їсяц'ївъ або
по к'льк'а тижд'ївъ.

На д'їслане.

I.

Складаємо отсимъ пп. Солтисови, професо-
рови школы музичной п. Мікулього и Шимань-
скому, якъ такожъ панн'ї Вербицьк'їй за ласкаву
сп'бучасть в' вечерку устроєн'їмъ в' честь
Осипа Федьковича сердечну подяку.

Комітетъ.

II.

Зарядъ „Кружка правниківъ“ при-
тов. „Академ. Братство“ взымає вс'їхъ
тыхъ, що залягають з' вкладками членскими,
щоб'и зволили выб'їрвати свои рахунки, якъ р'в-
ножъ взымає вс'їхъ тыхъ, що позичили книжки
з' бібліотечки сего кружка, щоб'и т'ї ск'лько мо-
жна якъ найск'р'їше забили, бо в' противн'їмъ
раз'ї имена ихъ будуть публічно оголошен'ї, якъ
не менше ск'лькость вкладокъ, дата и число вы-
позичен'хъ книжокъ.

III.

В' мойй корреспонденціи „Z Rusi halickiej“
пом'їщен'ї в' ч. 8 сегор'їчного „Країу“ на під-
став'ї х'їбнои інформації подавъ я, що Вп. п. о-
соль Романчукъ по выборахъ до рады дер-
жавной в' окруз'ї Бережаны П'їдгайц'ї-Рогатин'ї
бувъ на реценціи у нам'їстника. Позаакъ твер-
джен'є те повторила в' зв'їстн'їй партійнои ц'їли
„Червон'я Русь“, вызискавши его яко „нападе-
ніє“ на п. Романчука, про-те уважаю потрібнымъ
заявити, що по справедливо доклад'ївшихъ инфор-
маціи я переконавъ ся, що п. Романчукъ на ре-
ценціи у нам'їстника не бувъ. Додаю
при томъ, що уваги мои в' „Країу“ о т'їй ре-
ценціи далек'ї були б'дъ якои-небудъ интенціи на-
падан'я на особы нашихъ пословъ, а только по-
д'їктован'ї були ширимъ патріотичнымъ чут'ємъ
и оглядомъ на зв'ичайну практику оппозиційныхъ
пословъ в' иншихъ краяхъ. Тарасъ.

НА Д'їСЛАНЕ.

его збільшення. Коли в р. 1870 виносили додати крайній 11 1/2% податків державних, то в р. 1889 виносили они 35% тих податків, отже в протягу двадцяти лѣтъ піднесли додати крайній з суми 985.592 ар. до суми 3.662.500 ар. а їх стопа з 11% до 35%. Наслідком того збільшення єсть перетяження є податкове, котре що-разь більше дає чутяє нашому краю. Перетяження то не єсть (підля гади автора) загальне т. є. оно не стоить в диспропорції до загалу сил економічних людности, бо помімо тих великих податків безпосередних зъ нашихъ жерелъ а им-но зъ монополією тютюну та деякихъ податків консумційнихъ плывуть зъ Галичини що-разь більші доходи — але то перетяження єсть в Галичині часткове т. є. сама організація податкової системи єсть хибна, розкладъ тягару податкового нерівний, бо татаръ той паде виключно на одно жерело т. є. на додати до податків безпосереднихъ.

Найдрастичнішимъ доказомъ того єть цифри залеглостей податковихъ, відтокъ бдъ тихъ залеглостей а вкціи коштівъ екекційнихъ за податки.

Залеглості податкові т. є. додати краєвихъ до податків державнихъ виносили в р. 1877 суму 296.234 ар. — а в р. 1887 суму 886.098 ар. Від тихъ залеглостей податковихъ заплата Галичина в р. 1877 відотекъ проволони и коштівъ екекцій в сумі 139.000 ар. а в р. 1889 в сумі 256.000 ар. Въ нашихъ краяхъ Австрій двара тихъ відотекъ підносять ся лишъ дуже незначе, в Галичині росте она дуже скоро, бо в протягу бдъ р. 1877—1889 піднялась о три рази тільки, що вь всьхъ другихъ краяхъ короннихъ Австрій. Цифри ті єть дуже вимовнимъ свідомствомъ, що стопа долатівъ краєвихъ перейшла вже у насъ нормальну гравіацію, що не лишъ не можна є підвистати, але треба єи доконче обнизити, бо она стоить вь разній суперечности зъ силою податковою обтяженою людности. Редукція долатівъ краєвихъ єсть у насъ ще и для того пожадана, бо вже стопа самихъ державнихъ податків вь Австрій єсть дуже висока и розкладъ тихъ податків не відпопадає зовсімъ вь вимогахъ справедливости. Власність недвижна єсть тима податками обтяжена надъ міру, а движимий капіталъ підпадає підъ ті податки лишъ вь дуже незначній часті.

Вкціи треба взяти підъ увагу такожъ и потреби повьбв, котрі такожъ зъ року на рікъ побільшають ся и бдъ року 1873—1885 піднялись о 3%. Збільшення долатівъ повьбвхъ може однакъ наступити лишъ при відповьбвній зменшеню податківъ краєвихъ а и тая обставина промовляє такожъ дуже рішучо за тымъ зменшенемъ.

Дописи „Дѣла“.

Зъ Камѣнки струмилової.

[Вечерокъ вь память и честь Т. Шевченка.]

Дня 9 н. ст. марта с. р. бдбув ся вь Камѣнцѣ струмилової музикально-декламаторскій вечерокъ вь память XXIX. роковинъ смерти незабутного Кобзаря нашого, Тараса Шевченка.

Точно о год. 7 1/2, наповнилась добрною публікою мѣсцевою и замѣсечовою прибрана гарво сала уряду громадского, де на першій мѣсці посередъ справдѣ цѣлго таю зеленого и цвѣтущого зѣла красував ся вѣрний портретъ поета. При тѣмъ треба замѣтити зъ признаньемъ, що и мѣщанство наше було заступлене досить численно.

Заходы грабѣвъ вконецъ увѣнчались бажанными насльдами. Шевченковъ приятель Михайло Матвѣевичъ Лазаревскій першій зѣв стивъ поета пѣснемъ зъ 2 мая 1857 р., що єго помилували. Але письмо про єго увольненіє чомусь довго не приходило до Цуповетровска. Шевченко зъ дня на день ждавъ вѣстеровскаго дотичного приказу. Доперва 21 ст. ст. липня 1857 р. одержано урядовый приказъ; бдтакъ командантъ новопетровского укрѣпленія, майоръ Іраклій Ол. Усковъ 1 сервня выдавъ постои бѣгетъ на вѣду и побуть вь Петербургѣ. Такъ отже Шевченко 2 сервня о 9 год. вечеромъ выѣхавъ зъ Новопетровска, по трохъ дняхъ прибавъ до Астраханя, а зъ-вдтамъ 19 вересня до Нижнього Новгорода. Але тамъ єго подбала нова, несподѣяна перешкода. Рѣвночасно зъ выздомъ Шевченка, командантъ Усковъ рапортувавъ до Петербурга, що 1) по высочайшому приказу вь, удѣленому вь порученію генералъ-адъютанта графа Перовского зъ дня 28-ого мая 1857 р. начальникомъ 23 пѣхотной дѣвіи и поданому до вѣдомости єму, Ускову, 23-ого сервня с. р., рядовой — бывшій художникъ — Тарасъ Шевченко увольненый бдъ службъ вь заказомъ вѣзду вь обѣ столицѣ и побуту вь нихъ, зъ тымъ однакжъ, щобъ бдъ ажъ до остаточаго увольненія саго мѣшавъ вь Оренбургѣ; — и 2) що бдъ, Усковъ, зъ вѣзду, що єму завѣдуючій оренбургскій № 1 баталіонномъ черетъ помилку не пояснивъ увѣхъ означеныхъ обставинъ, выдавъ бдъ себе бѣгетъ зъ даты 1 сервня сего 1857 р. рядовому Шевченкову на вѣзду и побуть вь Петербургѣ. Доносячи о тѣмъ, Усковъ просивъ выше сказанній высочайшій приказъ подати Шевченкова до вѣдомости, кола бдъ приѣде до Петербурга, щобъ бдъ не вѣзджавъ и не проживавъ вь столицѣ, а не гаяясь вертавъ до Оренбурга, де и має проживати ажъ до остаточнаго увольненія саго вь правомъ вѣдѣ на Украину. Напоследокъ Усковъ просивъ вернути єму выданный вѣмъ рядовому Шевченкову бѣлетъ.

(Далше буде.)

Вечерокъ розпочавъ о. Цегельскій вступнимъ одвѣтнимъ хвали словомъ, а потѣмъ побѣдѣ дальшій точки програми. Хоръ мѣщанскій, мѣшаный и мужескій, гры на фортецявъ и скрипкахъ, солю сабъвы и дуэты справдѣ одушевляли публіку, котра выступавъхъ наторопливо шедрыми одлскамы, доки майже до кождої точки не додано по-надъ програму гру або якусь пѣсню. Музикальній части вечерка авѣ трохи не уступили и выго-лошеній декламаци. Для того сердечу подаку належить высказати вѣмъ, що причинились до бласкучого успѣху вечерка. А им-но: Вп. паннѣ Л. Ваню зъ Камѣнки за удачу гру на фортецявъ и аккомпаніоване до скрипокъ та солю-спѣвъхъ належить ся заслужене щире признаніє и сердечна подяка. Такожъ Вп. п. Гейснѣ, слухатель фѣлосѣ зъ Львова, най прайме бдъ нашого кружка велике спасіє-Бдгъ, що безкористовно и зъ правдивимъ пожертвованемъ прибавъ до насъ, щобъ украсити гарною грою на скрипкахъ нашъ вечерокъ. Вп. панна Галя Домбровска зъ Львова одушевляла насъ своимъ гарнимъ, свѣжимъ меловичнымъ голосомъ вь дуэти и знаменитою, выразною акцентуацією тексту пѣсни, т-жъ за ласкавий спбвудѣтъ най прайме прилюдну подаку. При тѣмъ не можемо промовчати, що душею цѣлого вечерка бувъ Вп. п. Л. Герасимовичъ, адъюнктъ суду вь Камѣнцѣ. Онъ не пожалувавъ труда для вывѣся хоръ и солю-спѣвъхъ и своимъ власнымъ выступомъ справдѣ аргастивнимъ вь солю-спѣвъхъ и дуэти задовольня и найбільше вьмагаючыхъ знатокѣвъ музыки и спѣву, бо виконаніє тихъ точокъ було такъ чисте, тѣ нываніє голосу такъ удичне, що п. Герасимовичъ дѣйстно показавъ ся артистомъ-спѣвакомъ. Врѣжнѣе було величавѣ. Хоръ мѣщанскій мѣшаный и хоръ мужескій выпали знаменито, для того якъ мѣшавимъ подъ проволонъ Ад. Скопляка такъ и тымъ панамъ, що вь хорѣ мужескомъ участъ взяли, належить ся повне признаніє и подѣка. Остатъ згадати про декламаци. Шевченкову „Тополю“ выголосила Вп. панѣ Марія зъ Кобриничѣвъ Іцковска зъ Лановѣ зъ повнимъ зрозумѣнемъ рѣчи, поправно, выразно и зъ точною акцентуацією, — за те публіка и нагородила Вп. декламаторку вышній заслужеными одлскамы, а мы высказуємо їй на сѣмъ мѣсці щире спасіє-Бдгъ! Другою декламациєю була Ант. Могильницкого „Любовь бѣгнѣ“ выголосила мѣшанымъ п. Свенцицкимъ. Декламация була вывѣна добре и зъ бдватою выголосена, однакъ надѣємо ся, що декламаторъ при другій своимъ выступѣ буде старатись голосомъ бдльше влзати жата вь слова стихѣвъ.

Публіка взагалѣ по убѣненю вечерка одхидкоа домѣвъ зъ повнимъ задоволенемъ и вынесла мѣже вражѣнѣе прайтно опровадження вечера. Русины жъ спеціально вертали зъ одушевленемъ и гордістю, що вѣзглядомъ малымъ саами змогли бддно почати памѣть незабутного Тараса и показати, що при сполученю силъ и при щирій волі можна довершити щось путного. Честно заступлена на вечерку публіка польска заявила своєю присутностію, що поважає нашого Кобзаря. Русины зъ Буска прилучились до свѣтлоаа памѣти Тараса правѣтною телеграмою, котру підчасъ вечерка бдчатиано.

Вечерокъ сѣй остатѣе памятнымъ. Дай Боже такихъ манифестаций частѣше, а и наша сторона оживать ся..

Рухъ вь рускихъ товариствахъ.

— Загальній зборъ вь Горожанцѣ (повѣту подглицкого) бдбули ся дня 23 н. ст. лютого. Людѣй збрало ся такъ много, якъ нѣколи бдъ бѣжмоу лѣтъ. Явила ся такожъ интелігенція мѣсцевая, а зъ запрошеныхъ зъ окладѣвъ прибавъ о. Вас. Гузаръ изъ Завалова зъ Дѣст. жезвою своєю. Взагалѣ людѣй явилъ ся до сго, такъ що досить простора хата ч. Олександровского ледва могла уебѣ змѣстити.

Зборъ бдкрывъ старенькій о. сов. Яковичъ одвѣтною пром вою, а по тѣмъ выбрано на прѣдсѣдателя збору ч. Данила Сараяна, радѣи о вь асесора. По удѣленю абсолютній уступаючому выдѣловъ выбрано новий, а то: ч. Дн. Сараяна головою. Стеф. Русака заступникомъ головы, Петра Дармограя писаремъ, Федя Герцна скарбякомъ, Луца Голубака бібліотекаремъ, а Олеську Смука и Семка Русака заступниками выдѣловъ. [До выдѣлу убѣшли господарѣ, що потерѣли за народну справу черезъ безправне заарештованіє ихъ жандармами дня 18 н. ст. лютого, по выборѣ посла вь Подгайцахъ, подъ закладомъ, що вѣбъ то она побѣли якогось выборца, що голосувавъ на Зарембу.]

Вѣмъ, що були на загальнихъ зборахъ, впадало вь очі, що на зборѣ не явивъ ся мѣсцевый пѣсаръ громадскій — хожъ Русень! — и вѣйтъ, що хожъ латинянкъ, але бдъ якогось часу членъ чаталий. А ще бдльше даво вышло другого дня по зборахъ, коли бдчасъ ярмарку явила ся два жандармы зъ Завалова и показали пыльно розвѣдувати: хто бувъ у чаталий? що тамъ говорѣли? — Якъ коли-бъ бдчасъ ярмарку жандармамъ не було пыльного дѣла? Можемо запевнити, що незаконного вѣчого не було.

— Загальній зборъ читальнѣ вь Збонскахъ подѣ Львовомъ бдбули ся дня 16 н. ст. лютого. Якогось прибавъ зъ Львова директоры „Народной Торговлѣ“ пп. Нагорній и Держекта и о. Брижневскій зъ Гряды. П. Вас. Нагорній бддержавъ дуже займаючій популярный бдчигъ на тематъ значѣня и користи читальнѣ. До нового выдѣлу выбрано: о. Садора Зельского головою, будбѣничного Теодора Герчука заступникомъ головы, далше Ілька Янчиняна, Вас. Кудлатого и Янима Янчиняна, а на заступникѣвъ Гавр. Чмѣль и Ів. Янчиняна.

При добрій волі и енергій тога читальня може багато зробити для введенія почутіа народнаго и піднесенія руского духа мѣже громадянами вь Збонскахъ, немѣжъ перемѣсто лѣзвѣкомъ..

— Выдѣлъ читальнѣ „Свѣтъ“ вь мѣстечку Войниловѣ попрацавъ дня 9 н. ст. марта своіо прѣдсѣдателя. о. Мих. Форсѣя, котрый зложивъ прѣдсѣдательство, переносающъ на посаду до Свѣтъ. Чаталийня и мѣстечко Войниловѣ страшили зъ о. Форсѣю бдлого и бдлого священника прѣсвѣтителя и патріотичного дѣятеля. О Форсѣя крѣпко бддержувавъ мѣщанъ при кождыхъ выборахъ и при основаню читальнѣ Дѣй Боже Русенямъ якъ найбільше такихъ щирыхъ свѣщенникѣвъ! На мѣсці о. Форсѣя выбрали членъ „Свѣта“ головою п. Юрка Гаджаровского, честного и розумнаго патріота ремѣсника-ковалѣ, а на заступника головы, рѣвно-жъ бдлого и пышменного господаря п. Павла Самотову.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Зъ Вѣднѣа доносять, що дебата бюджетова розбѣчнѣ ся дня 21 с. м. Комісія бюджетова законѣнѣе вправѣвъ вже сего тыждня свои работы, але позаявъ передъ дебатомъ бюджетовому мусѣтъ бути чѣе ухваленій законъ о податку консумційнымъ для Вѣднѣа, то дебата бюджетова не могла скорше розпочати ся, якъ вь згаданіймъ часѣ.

До справозданія зъ кола польского о теперѣшній естувціа додає N. fr. Presse деякія доповненія и зазначає передовѣсѣмъ, що на послѣдній засѣданю кола вѣщ членъ єго економистувае, що теперѣшній станъ иривнѣе не дасть ся вже далше удержати. Такожъ кляли вѣщ послѣ вату на то, що годѣ допускати до того, щобъ клерикалы ставили условия, котрі бднесуть ся до заведенія на ново клерикальной школы, для котрой не можна бы на правниці заныти бдльшости, хожъ бы Поляки и буи готовъ за нею голосувати. Противъ утворенія нової бдльшости парламентарноа выстуала два польскій священники. Пос. кс. Хотковский бувъ за тымъ, щобъ стояти вь далше вь союзѣ зъ центрумъ, а кс. Ручка дказувавъ, що можна бы утворити самостѣйный клубъ центра зъ вѣсхъ клерикаловъ зъ правниці, належачихъ до рѣзныхъ фракцій, безъ вѣзгляду на ихъ народность; то не ослабѣло бы становища славыанскыхъ клубѣвъ на правниці. Кн. Чарторыйскій перестерѣгавъ передъ союзомъ зъ лѣвицею, бо зъ того мѣгъ бы зновъ настати централізмъ. Мѣмо того бдльша часть кола признала, що нова уіурованіє бдльшости сталося конечно и вь интересѣ переведенія галицѣхъ жаданѣ, вь первой лѣвині для переведенія закона о галицѣй индѣмнізаціи, необходимо. При вѣсхъ тѣмъ кладено вату на то, що нѣхто не посмѣе сказати, що то Поляки зривають згоду зъ правницею. Правительство предложило законъ о индѣмнізаціи, то найже и оно старавъ ся той законъ переперти. Коли клерикалы хотѣли помагати утворити нову бдльшость, то на теперѣшній союзъ не змѣнятъ ся вѣчого; коли-жъ она схотѣтъ уложити на стояти при своихъ жаданѣхъ, то на нихъ спаде вина и одвѣчалность за развѣтѣе теперѣшней бдльшости. Такъ были отже провідній гадки наарады кола польского а зъ ихъ вѣйшло, що полишено правительству постарати ся о бдльшѣсть для закона индѣмнізаціи. Мѣмо такого рѣшенія стали оба клубы центра подвѣсѣти вже жалѣ, що Поляки ихъ зрадили. Теперъ отже — какъ N. fr. Presse — п-каже ся, чѣ клерикалы не надумають ся чѣ вь послѣдній хвали и чѣ не пристають на жаданя Поляковъ та чѣ не одступлять бдъ новѣсѣйной школы. Справа розвѣсѣнѣе ся вже вь найблизшіймъ часѣ, бѣ кола дебата надъ галицкою индѣмнізацією не має бдаскити ся ажъ до осеанъ, то мусѣтъ она чѣ подчасъ дебаты бюджетовой перелти черезъ комісію.

Здає ся, що клерикалы не дуже скорій бдступити бдъ своихъ жаданѣ и побити за Поляками, коли ихъ органъ Vaterland такъ пише: Доси не було никакъ причины до якѣхъ небудъ перегворѣвъ Поляковъ зъ центрумъ що-до справъ шадѣловъ. Центрумъ позбѣтає при своихъ дотеперѣшнихъ поглядѣхъ.

Россійскій посолъ вь Берлиаѣ гр. Шуваловъ, котрый сѣмѣи дачимъ перебувавъ вь Петербургѣ на вѣслю своего сына, що оженивъ ся зъ донькою мѣн. Воронцова, бдставъ прѣказъ, чтобы сѣй часъ повертавъ на свою посаду до Берлина. Вь слѣдъ за тымъ рознеслась вѣсть, що царъ именовавъ Шувалова губернаторомъ Кавка-у на мѣсці кн. Дундукова-Курскова и бдъ побѣжавъ лишь дѣятого до Берлина, чтобы тамъ бддѣта бдзакуче єго письмо царя и зрѣбота мѣсцѣ своему насльдианковѣ, бар. Штадеви, дотеперѣшному послову вь Лондонѣ.

Булнжаєтѣвскій посолъ Лѣоръ дѣставъ теперъ велику масу адресъ гратуляційныхъ телеграмѣвъ за свое послѣднѣе выступленіє вь палатѣ посѣловъ противъ высылаи делегатѣвъ на берлинскую конференцію. Се дѣдало єму такую охоту, що бдъ постановивъ выступити публично зъ бдчигомъ: „О конференціи берлинскій и о прусѣйскѣхъ теперѣшнихъ правительствѣ“. При сѣй нагодѣ має бдъ бдчиги документа, зъ котрого выхѣдѣтъ, що царъ, до вѣдѣвѣсѣмъ о тѣмъ, що Франція готова взяти участъ вь берлинскій конференціи, хотѣвъ вже бдзакучи зъ Парижа своего посла Моренгайма. Далше має Лѣоръ дѣказати, что участъ Франціи вь берлинскій конференціи стала зновъ на перешкодѣ заключеню союза Россіи зъ Францією.

Франція грозить на Нѣмѣцѣхъ побѣ-

режу вь Аѣрицѣ война зъ королевѣмъ Кондо зъ Дагомѣю. Уже бѣлька недѣля тому назадъ насльда була вѣсть зъ Аѣрики, що Кондо нападъ зъ своимъ войскомъ на французскую колонію, а хожъ Французъ вь першій хвали бддерѣи нападѣ Дагомѣйцѣвъ, то все жъ таки мусѣли ажъ вернутись до побережнаго мѣста, воли Кондо нападъ на нихъ другій разъ и взывъ пять Французѣвъ до неволѣ. Конволиѣтъ сѣй ставъ ся бдвъ причиною интѣресѣаи вь парламентаѣ французскій, ва котру підсекретаръ державный для колоній, Етієнъ, мѣнувшою єбѣты такъ бдчѣвѣвъ: „Франція зажадає бдъ короля Дагомѣю сѣтисѣаціи за нарушеніє у-годы зъ 1878 р., котрой допусѣвъ ся Кондо тымъ, що нападъ зъ войскомъ на французскѣе портове мѣсто Котону и що зъ факторіи Вѣднѣа взывъ пять Французѣвъ вь неволю. Коли Кондо не дасть сѣтисѣаціи, то правительство французскѣе возне ся до енергійныхъ средствъ, чтобы позарати короля негрѣвъ и забезпечати пошанованѣ французскій хоругвѣ.“ Здає ся отже, що король Кондо не буде сѣтисѣаи ся зъ данѣмъ сѣтисѣаціи Французамъ. Такии король якъ Кондо, що підчасъ своего вступленія на престолъ казавъ зарѣзати 999 жѣнокъ, и що має бдвату нападѣ на французскую колонію та взяти вь неволю пять французскыхъ бдчѣвѣвъхъ и повѣсти ихъ ажъ до своихъ столицъ до Абомѣхъ, той не нажѣкаєсь погрозы и не буде сѣтисѣаи ся зъ сѣтисѣацією. Правительство французскѣе буде отже змущено выступити зъ абройною силою противъ Дагомѣю, та бдѣлашъ вь тѣмъ, що публікава оінія вь Франціи противъа вѣснимъ предпріимствѣмъ колоніальнымъ. Праса французска стала вже теперъ доказувати, якъ трудность стрѣтила бы експедиція до Дагомѣю а декотрі гѣзеты до-казують наѣтъ, что та експедиція готова бы чѣ довести до якого конфлікту зъ Англією и Нѣмѣцѣиномъ, бо Франція не побѣждала бы мабуть вѣчого якъ лишъ забрати Дагомѣя а згаданій державы певно бы тѣму супротивѣли ся.

Показуєсь правдою, що нѣмѣцѣе правительство запрѣсило такожъ и Испанію до участы вь берлинскій конференціи. Нѣмѣцкій посѣлъ вь Мадридѣ вручѣвъ вь понедѣлокъ вечеромъ испанскому министрови дѣлъ заграничныхъ урядовѣе запрошеніє на конференцію, а вь отворѣтѣ має вже Сагаста скликати раду министровъ, чтобы на нѣй замѣнувати испанскыхъ делегатѣвъ.

Здаєсь, що послѣдній конволиѣтъ Португаліи зъ Англією линавъ по собѣ глубоке недовѣленіє вь Португаліи, бо демонстрація противъ Англіи все чѣе не вѣтѣають и правительство має досить работы, чтобы удержѣвати съюбѣи и порядѣвъ вь краю. Здаєсь такожъ, что рухъ рѣпубликанскій мусѣтъ вь Португаліи чѣмъ разъ бдльше поступати, коли власти автономіи, якъ примѣромъ рада громадска вь Лісѣонѣ стають вь грѣзній опозиціи до правительства. Зъ Лісѣонѣа доносятъ и-мѣнно, що правительство мусѣло розвѣзати раду громадску столицѣ краю и устанѣвало комісію зъ сѣмѣохъ членѣвъ, котра має вести справы мѣста ажъ до часу, коли буде выбрана нова рада громадска. Що було причиною сего розвѣзання лісѣонской рады громадской, годѣ до вѣдѣвѣсѣмъ зъ коротенькихъ вѣстей телеграфічныхъ, але зъ того, якѣе становище заняла рада громадска до правительства а яке вражѣнѣе выказавъ актъ правительства вь столицѣ, выхѣдѣтъ, что ситуація вь Португаліи мусѣтъ бути дуже напружена. Коли и-мѣнно правительство вводило нову комісію до ратуша, заявивъ президентъ рады громадской, что бдѣе имѣемъ рады громадской прѣтѣсѣае противъ декрету правительства и уступити хѣба передъ силою. Коли опѣла президентъ зъ радѣю громадскою выѣшли зъ ратуша, повѣтавъ ихъ народѣ громадскіи окладѣми а вь мѣстѣ наставъ бувъ такий неспокой, що ажъ войско мусѣло ладѣ робити. Вь Оporto зновъ устроили були студѣнты велику демонстрацію противъ Англіи а власти правительствѣи мусѣли и тутъ вѣмѣшати ся та выступити зъ цѣлоу енергією прогавъ демонстрантовѣвъ. Можна майже на певно сказати, что зъ демонстраціями противъ Англіи идуть рука вь руку и манифѣстаціи рѣпубликанскій а для того то правительство выступѣе такъ енергійно противъ демонстрацій та пускає за границю лишь скупъ вѣсты о тѣмъ, що дѣє ся вь краю.

Зъ Бѣлградѣу доносять, что надѣленіє президента сербскѣи скупштинѣи ордѣромъ св. Станіслава І класы выликало вь тамошнихъ кругахъ політичныхъ велику радѣсть. Пашаѣ, котрый дѣвъ недѣль тому назадъ бувъ на аудієнціи у царя, думавъ мѣнувшою четверга вертѣти назадъ до Бѣлградѣу, але передъ тымъ покликано єго чѣе разъ до царскѣи палаты и тогды то царъ надѣлѣвъ єго ордѣромъ а царѣца дарувала єму прѣкрасну шпильку бриллантову. При сѣй нагодѣ высказавъ царъ Пашаѣ чѣе разъ свое вѣдовѣленіє зъ сербскѣи політикой и рапортувавъ єму, чтобы бдъ завѣривъ своихъ земляковъ, что Россія не забудѣе нѣколи о своихъ братьяхъ на Балканѣхъ.

Выборы членѣвъ до сербскѣи рады державной єа мало-чо не довели до крѣпкѣи вь кабинетѣ. Рада державная має бѣла позѣи конституціи сѣздатѣа ся зъ 16 членѣвъ, зъ котрыхъ кождый мусѣвъ бути бѣдай дѣсѣтъ лѣтъ вь службѣ державной. Радѣкалы хотѣли отже, чтобы до рады державной вѣшли 14 ихъ кандатѣвъ, а регѣнтія тому противѣлась и то дадо причиною до конволиѣтъ, котрый однакжъ вь послѣдній хвали залагоджено. Бѣла кон-ституціи має половину вѣсхъ членѣвъ рады державной выбирати регѣнтія зъ листѣи подаѣи вѣи скупштинѣи, а другу половину скупштина зъ листѣи регѣнтіи. Скупштина выбрала отже зъ листѣи регѣнтіи 8 членѣвъ, а мѣжъ ними прѣзидѣнта министровъ Груича, министра фѣнавебѣвъ Вучича, учителя молодого короля

Докича (всі три радикали), чотирьох лібералів і одного неурядливого, а бітак предлажає 16 своїх кандидатів, з котрих реєстрація має вибрати тих, котрих хоче. В насильстві компромісу не будуть мати радикали в радѣ державній такої більшості, якъ они первствено хотѣли, але все-таки такъ, що будуть могли то робити, що схотять. Для того можна смѣло сказати, що радикали побѣдили при виборахъ до ради державної.

Позаяк до ради державної вибрано майже всѣхъ міністрівъ, а то зъ тої причини, що мѣжъ нами нема багато людей, котрі быдеся лѣтъ служили въ службі державній, то теперъ треба буде утворити нове міністерство.

НОВИНКИ

— **Роковини смерті Т. Шевченка в Станіславові.** Н сего року, якъ попередніми роками, станіславська Русь обходить ме пам'яті смерті знаменитого поета урочистими вечірницями в сали касина мѣщанського — на дні 31 нов. ст. марта (в понедѣлокъ). Урядженемъ вечірниц займаєся наша патріотична „Руска Весѣда“. Русини станіславські до обходу пам'яті Шевченка приважують велику вагу і dlatego старануть ся що року все зробиати, аби сей обходъ випавъ якъ найсвітлішше. Доказомъ сего хочъ-бы торбчій вечірницъ зъ дуже доброю і цѣкавою програмою, виконаній найліпшими силами, зъ котрими можна бы выступати і не знати передъ якою вибагливою публікою. И сего року выступити тавариство зъ дуже гарно зложеною програмою. Буде тамъ одити выголошений нашою найліпшою самою літературною, хоры виконаній добрихъ хоромъ мѣщанськимъ зъ Тысьменицъ в супроводъ оркестру, солю-спѣвы, декламаціи, гра на цитрѣ зъ продукцією композитора, продукція фортепиано найновѣйшихъ творбъ Лисенки і т. и. Сегодня програма буде на скрѣз національно-руська, бо продукція на фортепиано, цитру, хоры і солю-спѣвы будуть творами виключно руско-українськихъ композиторівъ; на вечірницяхъ отже в честь батька нашої літератури не буде в Станіславові чути чужини... Тожъ сего року більшє Станіславовцѣ надѣють ся не менше численного зѣзду, якъ то заведѣгу буває на вечірницяхъ Тарасовихъ. Щобъ отже уможливити і землякамъ стороньськимъ користати изъ сего бенкету духового, вибрано именно днь 31 нов. ст. марта припадаючий в понедѣлокъ. По вечірницяхъ обидеся комерецъ. Програму докладну подамо невдовзі, а поки-що вывѣсаємо Тернопільцѣв, Золочівцѣв, Коломиїцѣв, Перемисьляківъ і т. и., щобъ такожъ не забули святковати сего року пам'яті Тараса прилюдними вечірницями.

— **Руско-народний театръ перѣхавъ зъ Стри до Самбора,** да дасть в суботу 15 н. ст. марта першу выставку. В суботу выставять „Дай серцю волю, заведе в неволю“ Кропивницького; — в недѣлю „Львѣна“ драматъ Гейнхейма; — в второкъ „Баронъ циганський“ оперу Штрауса. — Патріоты самборскі і зъ околищъ мають нагоду задокументовати свій патріотизмъ численною участію на выставкахъ театральнихъ.

— **На засѣданні Інституту руского товариства педагогичного** підъ покровомъ св. о. Николая ул. Театиньска ч. 19 у Львові, днь 11 марта с. р., полагодожено отой важайшій справы: 1) Принято до институту: 1) Лонгина Цегельского, ученика зъ V класу за 20 зр. мѣсячно; Машковского, ученика VIII класу, за 20 зр. мѣсячно; Дуткевича, ученика VIII класу, за 20 зр. мѣсячно. 2) Принято до вѣдомости, що питомці институту жолали своему добродѣлю д-рови Стефанови Федикови, котрий сими днями отворивъ канцелярію адвокату, великого гаразду. — 3) Рѣшено подякувати письменно п. Максимови Любимовичу у Львові за дары для институту. — 4) Принято до вѣдомости, що вѣ користь институту прислали: д-ръ Филаретъ Сембратовичъ зъ Монастирська, 1 зр.; бл. п. о. Яковъ Шанковский зъ Копичинця 3 зр., і за се дакуе комитетъ Вп. Датолямъ, якъ найпердѣйшше.

— **Справы шкільній.** Міністеръ просвѣты рескриптомъ зъ днь 20 н. ст. лютого с. р. згодивъ ся на предложене красено радою шкільною розширення учительськихъ семінарій мужескихъ в Галичині на чотирьохъ семінарій, затверджуючи рѣшеною предложити красено радою шкільною вѣдмъ в міністерской плянѣ науковій, якій обов'язує 4-лѣтній семінарій учительскій в іншихъ краяхъ монархій. Змѣни тѣ мають на дѣлі знатійше науцельського господарства в галицкихъ семінарійхъ учительськихъ одповѣдно до рѣшенихъ характеру Галичини. Перемѣна учительськихъ семінарій зъ 3-лѣтнихъ на 4-лѣтній має наступати поступено а именно четвертий рѣкъ науки заведе ся в семінарійхъ у Львові і Кракові зъ початкомъ року шкільного 1891/92, в Тернополі і Тарнові зъ початкомъ року шк. 1892/93, а в Станіславові і Ривне зъ початкомъ року шк. 1893/94. — Міністерство просвѣты розпорядженемъ зъ 14 сѣчня с. р. оповѣстило новий плянъ лекційный для языка нѣмецкого въ середнихъ школахъ зъ нѣмецкими языкомъ выкладовымъ. — Красна рада шкільна рѣшила покликати три комісії для укладу каталогу книжковъ рускихъ, польськихъ і нѣмецкихъ для бібліотекъ шкільныхъ. Каталоги будуть закінчати лишъ тѣ книжки, які повинні находити ся в кожій бібліотекѣ шкільной; тѣлу учительскому лишаєся право предложати докупувати инші книжки, які не мѣстять ся в каталогахъ. — Комісія наукова красено рады шкільной радила 18 н. ст. лютого підъ проводомъ проф. Тарновского надъ поднесенемъ науки языка польского въ середнихъ школахъ.

— **На дохідъ потерпѣвшихъ одъ голоду устроено „общество русскихъ дамъ“** в великій салі Народного Дому в недѣлю 4 (16) марта с. р. вокально-декламаторскій вечірницъ зъ товарискими завадами. Вступъ одъ особы 50 кр.; початокъ вечірницъ о 8-ой годинѣ вечеромъ.

— **Новий крамницъ рускій.** В Дмитровичахъ коло Судови-вишнѣй открыаєся братство церковное за порадою пароха о. Т. Савулы крамницю, зъ котрої чистий дохідъ призначений на церковъ. Крамницю буде управлѣти Гринько Гринишинъ, мѣсцевий дякъ і господарь. — На такіи самий способъ открыаєся крамницю о. Хомицкій в мѣстечку Гусаків. Обѣ сѣ крамницѣ будуть побирати товары в „Народной Торговли“ в Перемисли. Щастя Боже!

— **Красна рада шкільна на засѣданні 24 н. ст. лютого с. р.** полагодила мѣжъ иншими отей справы: Дозволено Теофідею Целеничеві, учителю в Пасѣчній, пов. надбѣрянського, і Іос. Потѣви, учителю в Ілювѣ, пов. жидачевского, занимати ся громадскимъ писарствомъ на разѣ черезъ одинъ рѣкъ; — вылучено громаду Бордуляки изъ звязи школы народной в Станіславичку, пов. бродського, і зорганізовано тамъ окрему школу; — зорганізовано школы народній в Берѣзѣ, пов. грибовского; в Телешини саноій, пов. львовского; в Найдорѣ, пов. дрогобицкого; — признано четвертий додатокъ пѣтильній Теофідею Малиновскому, директору гимназій в Золочеві; — перенесено суплента III гимназій у Львові Еду. Струтинського до гимназій в Тернополі; — именовано Стан. Васильского суплентомъ IV гимназій у Львові.

— **Ц. н. староста зъ Камѣнки дуже перепудивъ ся** недавно. Рѣчь була така: Такъ званій „русскій комитетъ для нуждающихся“ порозсѣлавъ до урядовъ парохіальныхъ квестіонаръ дотично стану збѣжа, пашѣ, насѣня, худобы і т. д. Однѣхъ такий квестіонаръ прийшовъ і до пароха в Витковѣ новий. Парохъ, не маючи данихъ, пославъ сей друкъ черезъ дяка до уряду громадского, щобъ тамъ выповнили і ему звернули. Дякъ записавъ, а вѣдѣти Вѣнчовскій почавъ жартовати на тематъ рублѣть одъ царя русейского... Невдовзі несподѣвано зѣзджавъ днь 27 н. ст. лютого ц. к. староста зъ трема жандармами до Виткова, цатує до уряду громадского священника, дяка, тѣгне зъ нихъ протоколи, а бітакъ переводить ревизію за якимъсь російськимъ наперомъ. У дата знайшли лишъ опору куну старыхъ картокъ одъ оповѣдѣ... Справа се смѣшна і глупа, але яке вражѣнье збрела она вѣ околици! Якъ догадки, якъ байки розсѣдять ся про священника! А зъ другой стороны чи се подяосить повагу ц. к. правительству?

— **Зъ Шенандору пишуть намъ,** що о. Іванъ Волянский прибувъ несподѣвано до того мѣста днь 27 н. ст. лютого.

— **Робучі люди зъ околищъ Микуніцѣв надбѣлали** намъ, зъ просьбою о умѣщенє в „Дѣлѣ“, таке письмо: „Сидимо ми, робучі люди, тихо, здавало бы ся, нѣбы у Бога за дверми. Але оно не такъ: нужда наша кличе о помѣчь зарѣбкомъ, но лишъ зарѣбкомъ дасть ся бѣда бодѣ трохи одгнати. Тожъ удаємо ся зъ прошеньемъ до гр. В. Баворовского, щобъ той, закупивши одъ жидѣвъ села Дараховъ і Суцѣвъ (они вже сими днями перейти мають на его власность) постаравъ ся, аби при будовѣ залѣзницѣ зъ Тернополя до Залѣщикъ — а бѣвъ в той будувѣ бере участь — не допустити до работы чужихъ людей, і мы, мѣсцеві робучі люди, потрафимо, для кавалка хлѣба своимъ дѣтямъ, то само або ще й лишѣе зробиати, якъ чуж. Здаєсь, що тои самои гадки отъ робучі люди зъ уебъхъ тыхъ селъ, куды має будувати ся залѣзна дорога.“

— **Зъ пѣдъ зборава пише намъ одинъ нашъ Ви-** читатель: „За неостемпленіемъ одного подання, внесенного мною до суду, приславъ менѣ ц. к. урядъ податковий вѣ 3. наказъ заплати кары стемплевою — наказъ напосавный по польски. И хочъ-бы вже на той основѣ, що дотичне поданье було написане по руски, не принявъ того наказу а о-пѣла и карты упоминающіе писаной по польски, а зажадавъ наказу вѣ языкѣ рускомъ. Урядъ податковий вѣ 3. выславъ менѣ наказъ рускій, але вѣ слѣдъ за тымъ секвестраторъ прийшовъ мене секвеструвати. И зложивъ секвестраторови жада-ну клятву карну, а по кількохъ дняхъ достаю зъ уряду податкового вѣ 3. квітъ подтвержденія за-платы — писаний зновъ по польски!!! Оче-видно урядники ц. к. уряду податкового вѣ 3. роблять собі хита спортъ сезонові мене яко Ру-сина, домагуючого ся пошанованія мого права. Кара выносилъ 46 кр., а теперъ приходится ся ме-нѣ хита доплатити 50 кр. на стемпелъ, щобъ до-магатися руского пошанованія! Сума се рѣчь зъ такою конотатією в Галичинѣ, що за найпер-ведливѣйше свое право треба це доплачувати!“

— **Вырѣшъ вѣ справѣ вдовичий.** Вчера о годинѣ 10 блъ рано одчитавъ совѣтникъ Липка вырокъ. За-суджені: Левенбергъ і Ландереръ на 4 і пѣвъ року, Герцъ на 4, Клязнеръ і Найманъ на 3, Садгеръ, Варберъ і Шенеръ на 2, Іваницкій і Вассербергъ на пѣвтора, Ерліхъ і Айнгорнъ на 1 рѣкъ, Ливеръ на 6 мѣсяцѣвъ, Бандъ на 4 мѣсяцѣ, Костецкій, Косенжарчакъ, Куперманъ, Рудав-скій, Гершльовицъ і Стерманъ на 3 мѣсяцѣ, Винцеръ, Баклишъ, Годуръ, Червиль, Баруэтъ, Глазевъ, Шля-бовицъ, Відухъ на 6 тиждѣвъ, Кляя і Баранекъ на 1 мѣсяць. Крімъ того мають заплатити: Герцъ, Ле-венбергъ, Найманъ і Іваницкій по 100 зр. вой-сковой касѣ зъ одшкодованє титломъ дезерціи. Въ засудженій мають поносити кошту процесу. Прокураторъ зголосивъ одкасъ за-дѣла низького вымѣру кары що-до Клязнера, Герца, Левенбер-га, Ландерера та кількохъ згонниковъ. Деякі згон-ники приняли вырокъ і просили рѣвночасно о бл-доженє кары на пѣвнѣйше. Оборонцѣ д-ры Лазар-скій, Корнъ і Даніель внесуть вѣ имени Клязнера, Герца, Левенберга, Ландерера, Наймана і І-ваницкаго жалобу неважності. — Засудженій за-ховували ся підчасъ читанія выроку спокійно.

— **Нові старости в Галичинѣ.** Президентъ міні-стрѣвъ гр. Таае именувавъ секретарѣвъ наміст-ництва шп. Іосифа Арвалъ і Володимира Коростен-ского та вице-секретаря міністерского Франца Ви-льиньского ц. к. старостами в Галичинѣ.

— **Именованя вѣ судахъ.** Kurjer Lw. подає: Пре-зидентомъ суду въ Коломиї має стати совѣтникъ І. Дильевскій. Совѣтниками высшего суду будуть именовані: д-ръ Ед. Бавхъ, Зенекъ і Копачъ.

— **Роздѣлъ голодомъхъ одпомогъ.** Зъ Сянока пишуть: Вѣ середѣ 5 н. ст. марта одкалено до Сянока лодибѣть зъ найдалѣйшихъ мѣсць повѣту до роздѣлу подпомогъ

іа папига с. е. соломъ. Селяне, що тягались 4 і 5 миль одержали по 3—5 околѣтовъ соломъ. Слѣ-дуючихъ днѣвъ скликано людей на подпомогу вѣ грошехъ і роздано понадъ 200 голодомъхъ по два зр. Розумѣєся, що роздана солома перейшла по большій части вѣ руки проворныхъ жидѣвъ, бо і справдѣ того селянина має вести тыхъ колька околѣтовъ колька миль до дому. Го-товка такожъ перейшла вѣ руки шинкарѣвъ вѣ коршмъ при дорогахъ. А колько то страченныхъ днѣвъ і чи нема по селахъ вѣродостойныхъ лю-дей, котрі бы роздали подпомогъ? Така акція ра-тункова то пародія.

— **Д-ръ Леопольдъ Каро,** авторъ статей про спра-ву индѣмизаціи вѣ Gazet-ѣ Nat. і Press-ѣ, скли-кавъ судъ мировой зложеній зъ шп.: Стан. Ше-пановского, посла, д-ра Малаховского, адвоката і д-ра Бараньского, редактора, на ореченє, чи за-кнѣдъ п. Глинкевича, вѣдѣнского журналиста, мовъ бы тѣ статьи були плагиатомъ его власной роз-вѣдки Sumy galicyjskie, ест оправданий чи нѣ. Мировой судъ оповѣстивъ теперъ свое ореченє, котре по мериторичныхъ выводахъ такъ кон-чить ся: Закнѣдъ п. Глинкевича, мовъ бы вѣ пра-цяхъ п. Кара, „не було слѣдѣвъ власного погля-ду правничого“ і мовъ бы спеціальній статѣй вѣ Press-ѣ „були смѣливою грабѣжою dokonаною на брошурѣ Sumy galicyjskie“ — не суть оправдані.

— **Зъ Пѣтніа пишуть намъ:** „Нагого приодѣти“ — красна то наука нашего Спасителя уже вѣ самыхъ словахъ, а ще красна она коли буває примѣнена вѣ практицѣ. Стало ся то вѣ лютомъ с. р. вѣ нашій школѣ. Кольканадѣтеро дѣтей, зно-сивши вже майже послѣдній латы свого зимового одѣня, мусѣло вѣ часѣ холоду понехати науку шкѣльну. Щобъ не допустити до умѣненія фрек-венціи, окружна рада шкѣльна, заходами мѣсче-выхъ парохѣвъ Вп. оо. Гр. Пасѣчиньского і Шуль-ца, позволила, щобъ для тыхъ бѣдаковъ дати за-помогу зъ мѣсцевого фонду шкѣльного. На ту цѣль призначено 41 зр. Мѣсцева рада шкѣльна поручила членови своему п. Юріеву Атаманюкови зняти ся закупномъ потрібного одѣня і той до-трѣхъ днѣвъ зъ найбольшою ретельностію бо та-кожъ зъ идеями меншими власными жертвами вывѣзавъ ся изъ вложеной на него задачѣ. Тожъ днь 15 н. ст. лютого роздано вѣ школѣ 5 сѣра-ковъ, 4 кнѣтарѣ (кожушки безъ рукавѣвъ), 6 паръ постолѣвъ, 4 спѣднички зъ кафтанками, 3 каф-таны для жидѣковъ і 5 зимовыхъ хустокъ. Не-мало то було утѣхи мѣжъ тымъ бѣдаками! — Почуваю ся до милого обов'язку, вѣ имени обда-рованныхъ дѣтей, зложити на сѣмъ мѣсці найсер-дѣчнійшу подяку передовѣмъ св. ц. к. окружній радѣ шкѣльной, дальше Впр. отцямъ, яко правди-вымъ протекторамъ мѣсцевой просвѣты народной а врѣштъ п. Юр. Атаманюкови. Дѣломъ сѣмъ да-но найлучшій доказъ зрозумѣнія словъ Спасителя: „Нагого приодѣти!“ — М. Комоніцкій, управ-итель школы.

— **Комісія антропологична краіновоей академіи наукъ** одбула засѣданє днь 4 н. ст. марта с. р. і се-кретаръ д-ръ Коперничій предложивъ мѣжъ ин-шими працями до ужитку комісії розвѣдку д-ра Юліана Гриневича „Характеристика фізична у-країнського люду“. П. Готеридъ Оссовскій здавъ справу зъ своихъ розслѣдѣвъ переведеныхъ сего лѣта у вѣсходній Галичинѣ. Вѣ Галичинѣ можна розрѣзнити три общары палеоантропологичні: кра-ківскій по рѣку Сянъ, львівскій і покутско-по-дѣльскій. Два першій розмежує Сянъ, другій і третій высокорѣвня, котра становить роздѣлъ рѣкъ плывучихъ на пѣвнѣчѣ до Вислы і Днѣпра а на полудне до Дѣстры. Першій зъ тыхъ обща-ровъ характеризують кладовища тѣлопальні вѣ численными урнами окремѣшными; другій мо-гилы, почавши одъ Сяну, розвивающі ся степенєво до вѣсходныхъ границъ краю; третій гробы плы-тові і рѣзні малюваній старинности керамічній. Вѣ свой екскурсіи означивъ п. Оссовскій пещеры, варті розслѣдѣвъ; могилы розкопувавъ вѣ Те-нетнику, пов. збарского, вѣ Заболотцяхъ, пов. бродского, вѣ Хоростовѣ, пов. гусятинского. Вѣ увѣсѣдъ найшовъ два гробы тѣлопальні; одинъ зъ вѣку камѣнного, другій зъ роду плытовихъ. На кладовища тѣлопальныхъ вѣ Васильковцяхъ було колька, одно вѣ друге вѣставленыхъ начинъ гро-бовыхъ, вѣ кождѣмъ були куеникъ наленой ко-сти вырѣбы камѣнного вѣку.

Посмертій — ☞ — оповѣстки.

О. Игнатій Хмилъ, священникъ-ювілатъ вѣ Верховлі, мушиньского деканату, упоковъ ся днь 8 н. ст. марта вѣ 86 роцѣ жатя а 57 р. свя-ченства. Вѣчна ему память!

Наука, штука і литература.

— 53-бмъ числѣ часопису російской „Русскія Вѣдомости“ почавъ помѣщувати одинъ зъ вид-нѣйшихъ російскихъ белетристовъ-народниковъ Н. Златовратскій переклады изъ оповѣданъ О. Федю-вича. Попереду подає перекладчикъ коротку біо-графію і характеристику буковиньского поэта. „Онъ горячо любивъ простой народъ — каже Н. Златовратскій — посвящавъ ему все свои думки і працѣ, плавъ бажанемъ служить без-посредно рѣдній громадѣ, старающіеся своимъ по-требами і способомъ житя, а то й одержоу нѣ-крытыхъ не вырѣзнявшись зъ помѣжъ своихъ простыхъ братѣвъ. Вѣ томъ таки простѣмъ на-родѣ бѣвъ бачивъ і все надѣвъ на будуче, не вва-жаючи на несиметричній потрохи тонъ своихъ оповѣданъ“. На першій разъ Златовратскій помѣ-стивъ оповѣданє „Хто винѣтъ?“ замѣчаючи, що оно „попне чаруючюй правдою-народной поэзіи.“ — „Галицко-русская Библиографія, XIX-ого столѣтія“, издаваной Иваномъ Левицкимъ, вышмовъ выпускъ XIV-ий і обймає части роковъ 1870 і 1871. Цѣ-на выпуску 1 зр. а. в.

— „Дѣвѣнка“, писма илюстрованого для дѣтей і молодежи, появилось число 5-те. Змѣстъ того числа присвячений головнѣ памяти нашего Тараса Шевченка, то-жъ на першій сторонѣ помѣщено гарный, артистично выконченый портретъ Тараса вѣ дуже удачній обводкахъ зъ руско-україн-скихъ мережокъ. Дальшій иллюстраціи представля-

ють: хату, вѣ котрій родивъ ся Шевченко (нимъ самымъ рисовану) і могилу Шевченка. По-при-се умѣщений: біографія Шевченка; на першій сто-ронѣ деякі выказы зъ поесій Шевченка і Іванъ Подкова Шевченка. Крімъ того докѣчено вѣ томъ числѣ розказъ про Петра Конашевича Сагай-дачного, а зъ новыхъ статей помѣщено: стихъ Чайченка і Глѣбова, гутѣрку Ганны Барвѣнокъ і дотепну чарашку Федьковича. На послѣдній сторонѣ мѣжъ загадками і ихъ розвязками помѣ-щена задача конкурсова редакціи „Дѣвѣнка“ за на-дѣсланє їй простонародныхъ казокъ. — Взагалѣ змѣсть якъ попереднихъ такъ і сего числа „Дѣвѣнка“ свѣдѣчать о ширьхъ заходахъ редакціи при издаваніи одинокого у насъ письма для дѣ-тей і тому повинно бы признанє для сего вы-давництва що-разъ больше ширшати по всѣхъ на-шихъ рускихъ родинахъ.

Именованя, конкурсы, перенесеня і пр.

— **Именованя.** Красна рада шкѣльна именовала дѣйствителы учителями п. Мар. Яку-бовскій вѣ Дорожѣвцѣ, Левъ Домбровский вѣ Чер-нишѣвцѣ, І. Павлаевскій вѣ Цесеровѣ, Каролина Гузова вѣ Тосини, Сераф. Шафраньска вѣ Па-насовцѣ.

Телеграмы „Дѣла“.

Вѣдѣнь 13 марта. Вѣ комісії шкѣльной палаты панѣвъ зажадали вчера всѣ епископы австрійскі: 1) щобъ вѣ школахъ народныхъ католичѣй дѣты не мѣшали ся зъ дѣтми ин-шихъ вѣроисповѣданъ; 2) щобъ всѣ учителя были католиками; 3) щобъ церковъ мала впливъ на обсаду учителѣвъ; 4) щобъ учителя учили такожъ религій; 5) щобъ церковъ мала над-зоръ надъ школами і семинаріями учитель-скими.

Берлинъ 13 марта. О уступленіи тутеш-ного посла російского зъ своей посады не знаютъ тутъ нѣчого. До 1 жовтня с. р. має бути нѣмецка артилерія збѣдлена о 74 ба-терій.

Бѣлградъ 13 марта. Ходить поголоска, що посолъ Симичъ має бути перенесенный зъ Петербурга до Вѣднѣ. — Утворилась тутъ нова молодѣ-ліберальная партія подъ проводомъ Марковича і Гвоздича.

Римъ 13 марта. Парляментъ ухваливъ 17½ мил. ліръ на бездымный порохъ і на фабрику того пороху.

Берлинъ 13 марта. Конференція работ-нича буде радити всего лишъ двѣ недѣли.

Бѣлградъ 13 марта. Италійскій на-слѣдникъ престола выѣде зъ одси завтра до Букарешту.

Переписка Редакціи і Администраціи.

Воч. Морозъ вѣ Долг. За рѣкъ 1889 прийдє намъ 1 зр. — Впр. Бзорокий вѣ Золочевѣ. Такъ. — Воч. Мак. вѣ Солин. Такъ. — Воч. Морав. вѣ Ветл. За-платено до конца цѣтня с. р.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— До насъ „русского комитета для носенія помощи голодающимъ вѣ восточной Галичинѣ“ зложили вѣ лю-томъ с. р. жертвы: Институтъ „Дѣмъ Народный“ у Львовѣ 300 р., Ставропигія у Львовѣ 100 р., Митр. Іос. Сембратовичъ зъ Риму 50 р., о. М. Куневичъ зъ Вѣднѣ 50 р., Обществѣ им. Качков-ского 50 р., Галицко-руска Матица 50 р., С. Держѣ 30 р., Общ. „Русская Рада“ 25 р., Д-ръ І. Добрянскій 25 р., Д-ръ Левъ Павенцій 25 р., Сов. Литинскій 20 р., о. Пакижъ 10 р., д-ръ І. Делькевичъ 10 р., о. Глинскій зъ Рыб-на 10 р., о. Долыничій зъ Станіславича 7 р., 22 кр., А. Дѣдичій 5 р., о. Костецкій 5 р., Д. Глинскій 5 р., Д-ръ Литинскій 5 р., Ви. Ясе-ничій зъ Крѣова 5 зр., Д-ръ Мѣльничій 5 р., о. Я. Лукашевичъ зъ Войска 5 р., о. Литинскій 5 р., о. Глинскій зъ Макашѣва одъ прихожанъ 4 р. 12 кр., о. І. Балтаровичъ зъ Ладичина одъ церк. братства 4 р., а одъ себе 1 зр., И. Пе-лехъ 4 р., А. Мочаловскій 4 р., о. І. Сѣрко 3 р., о. М. Малиновскій 3 р., о. Кл. Хотинскій зъ Уйковичъ 2 р. 20 кр., Монастырь вѣ Золочевѣ 2 р. 10 кр., А. Ничай 2 р., В. Лагола 2 р., С. Дуда 2 р., Д. Ропицкій 2 р., А. Федоровичъ зъ Бохова 2 р., Т. Луцкичъ 1 р., о. Ю. Желехов-скій зъ Перемышля 1 р., Г. Бобикевичъ зъ Пѣ-стия 1 р., И. Покрышка зъ Яновцѣвъ 1 р., о. Лужецкій зъ Липины 1 р., о. І. Любавичъ зъ О-строва 1 р., Гр. Динька зъ Хмельки 1 р., М. Косенко зъ Грималова 20 кр., о. Д. Шкурганъ одъ прихожанъ вѣ Кромержи 11 р. 40 кр., о. І. Лужницкій зъ Перемышля 10 р., Б. Заревичъ изъ склада вѣ Стрыю 5 р. 36 кр., о. Д. Готе-ровскій изъ Львова 5 р., о. Мацѣлинскій зъ Ко-ропчи одъ себе 5 р., одъ церк. женск. братства 4 р., о. Сабать зъ Рѣчка 2 р., Г. Теодоровичъ одъ Вішовѣвъ вѣ Перемышля 2 р., И. Туна зъ Лашокъ мур. 2 р., Richard Wind II зъ Вѣднѣ 1 р., о. Д. Шкурганъ одъ Н. Н. вѣ Кромержи 1 р., о. В. Копытчикъ зъ Тернополя 1 р. Всего 896 р. 60 кр. — Б. А. Дольничій, предсѣд. Ва-силій Г. Лагола, касієръ.

На дѣсланє.

Д-ръ Андрѣй Чайковскій отворивъ канцелярію адвокатуку вѣ Бережанахъ, Ринокъ дѣмъ Лайдера.

ПОДЯКА.

Неумолима смерть выдерла намъ дня 2 п. ст. марта дорогу нашему сердцу, Антоңію Багрянчицу, помянувши въ Куровичъ. Одуваючи наше горе поспѣшили громадно на похороны Впов. Отца духовнй: Зарицкій въ Романова, Ясинскій въ Полохова, Решетилевичъ въ Галинцъ, Честинскій въ Подъяркова, Концевичъ въ Станимира, Мосевичъ въ Куровичъ, Виницкій въ Ушковичъ, Доманикъ въ Ляшокъ, Демчишинъ въ Подгайчикъ, Лагола въ Романова, ке. Амтъ въ Вижнянъ — и Имъ веѣмъ сердечно дакуемо за ихъ труды на сѣмъ мѣсці. Такожъ засылаемо сердечну подяку веѣмъ, що взяли участь въ похоронахъ Покѣйной.

Анна Багрянчица, мати, вдова по священнику; Серафима, Емиліа, Анна, Текля, сестры; Теодосій Багрянчица, братъ.

Надѣслано.

Д-ръ Стефанъ Федакъ

отворивъ

адвокатску канцелярію

у Львовѣ

3357

пѣдъ ч. 3. пляцъ Капітульный (рѣгъ Ринку ч. 23).

ОПОВѢЩЕНІЕ.

Дня 28 н. ст. марта 1890 р. о год. 11-ой переди полуднемъ ѡдбудуть ся въ Коломнѣ въ сали ратушевѣй

першій звичайнй загальнй зборъ
Гуцульской спѣлки промьисловой
въ Коломнѣ

товариства зареѣстрованого зъ ограниченою порукою.

ПОРЯДОКЪ ДНЕВНЙ:

1. Справозданье Рады управляющей и Дирекціи.
2. Рѣшеніе билансу за першій рѣкъ админістраціонный.
3. Внесеніе комитету контрольного що до абсолоторіи.
4. Рѣдѣль зискобъ.
5. Выборъ Рады управляющей и комитету контрольного.
6. Внесеніе Рады управляющей що до отвореня взорцевого вартату для вырѣбѣвъ деревянныхъ.
7. Внесеніе членѣвъ.

3401 1—1

Въ Коломнѣ дня 11 марта 1890.

Рада управляющая:

Д-ръ Северинъ Даниловичъ,
членъ Рады управ.Д-ръ Николай Федоровичъ,
предсѣдатель.

Окулѣста

Д-ръ В. ГЕЗАНІГЪ

б. елевъ-ассистентъ и операторъ на клинѣй окулистичной пров. Фухса у Вѣднѣ, мешкае при улицѣ Третьего Мая (Мааровскій) число 7 (де ч. к. Староство) и ординуе ѡдъ 10—12 и ѡдъ 4—5.

На поѣстѣ

Россійскій сардинки въ барил. 5 кил. ваги

№ 1 по 1 зр. 50 кр.

№ 2 " 1 " 40 "

крѣмъ оплати почтовой.

№ 1 мѣститъ 65—68 штукъ; № 2 мѣститъ 120—125 штукъ рыбъ.

(Звертаемо увагу на се, що цѣна естъ найниже подана и що всякій низшій офертъ подаетъ або несеѣжу рыбу, або менше рыбъ а много цибудь.)

Оседедѣ шкотекъ великій, 5 кил. посылка (около 30 штукъ) за 1 зр. 90 кр. франко.

Мѣдъ патока въ бляшанцѣ 3½ кил. netto за 2 зр. 25 кр. франко. 3317

Народна Торговля.

Ученикъ

ВІІ кл. Гіміи, глѣдитъ лекціи на село за мѣрнымъ вынагородженіемъ. Ласкаві зголошеня пѣдъ адресомъ: Володимиръ Кузьмичъ, Банкъ Славія, ул. Коперника ч. 5.

Черезъ Редакцію „Дѣла“

можно замовити за зниженою цѣною отей книжки:

Фавстъ, трагедія І. В. Іерого, въ переводѣ Івана Франка, зъ передимъ словомъ и поясненіемъ. Цѣна знижена зъ 1 зр. 50 кр. на 1 зр. (зъ рекомендаціою пересылкою 1 зр. 15 кр.)

М. Раскскій и Россійскій панславизмъ, Корниль Н. Устияновича. Цѣна знижена зъ 80 кр. на 50 кр. (зъ рекомендаціою пересылкою 65 кр.)

Taras Szweczenko, życie i pisma jego, napisal Gwido Br. Battaglia. Цѣна 20 кр. (зъ пересылкою перекладомъ 25 кр.)

Хто замовитъ веѣ три книжки наразѣ, одержитъ ихъ за цѣну 1 зр. 80 кр. разомъ уже зъ рекомендаціою пересылкою.

Позаятъ веѣхъ тихъ трѣхъ книжокъ уже мало, треба поспѣшати въ замовленіи.

Найлѣпшій що до якості, одиноко певнй до печеня

сухй дробжджѣ прасованй

зъ фабрики Ад. Иг. Мавтнера и Сына у Вѣднѣ St. Marx.

Головнй складъ для Галичины

въ торговлѣ Кароля Балабана у Львовѣ.

Ласкаві порученя зъ провинціи вже приймаю и высылало дробжджѣ въ часѣ означенѣмъ Впов. ѡдбирателямъ, на великодній свѣта. 3395 2—7

СЪВАРКИ

найлѣпшого и найтравальшого рода поручають пѣдъ многолѣтнюю гарантію

Umrath & Comp.

фабрика машинъ господарскихъ Прага-Будва.

Каталоги на желанье даромъ

Знаменитъ

засѣдѣна можна переглянути СКЛАДЪ: у Львовѣ, ул. Городецка ч. 61.

Rösler's

Zahn-Mundwasser

естъ безперечно найлѣпшимъ средствомъ на болѣ зубѣвъ и служитъ такожъ рѣвночасно на удержанье и чистоту зубѣвъ. Ся ѡдъ лѣтъ звѣстна и славна вода до устѣ ѡдзирае цѣлковито злу воню зъ устѣ. 1 флашка 35 кр.

R. Tüchler, Apotheker

W. Rösler's Nachfolger

Wien, I. Regierungsgasse Nr. 4.

3354 7—13

О половину зниженй цѣны

для предплатниковъ „Дѣла“, „Зорѣ“ и „Ватѣковщинѣ“ на давнѣйшій томы „Библиотеки найзнаменитѣйшихъ повѣстей“ т. I—XX, ексклюио, чи што купуе разомъ чи поодинокъ, якъ довго вистане невеликій запасъ. Зголошуватися треба просто до „Админістраціи Дѣла у Львовѣ“.

Знижена цѣна веѣхъ 20 томѣвъ 13 зр. 80 кр. (на пересылку почтоу треба долучити 30 кр.)

Еликсиръ до зубѣвъ Порошокъ и паста до зубѣвъ.

Пр. ѡѡ. БЕНЕДИКТИНѢВЪ

въ монастырѣ von Soulas

(Франція)

Dom MAGUELONNE, Prior

2 золотѣ медалѣ: Брюссель 1890 — Лондонъ 1894.

найболѣе ѡзначенъ

Выпущено 1373, прирѣкъ

въ роцѣ Петровъ Бурѣ

„Щоденно уживаючи Еликсиръ до зубѣвъ ВПр. ѡѡ. Бенедиктинѣвъ въ скляницѣхъ, тамусея и лѣтитсея порохнавеѣе зубѣвъ, бо черезъ те надаеѣе имъ благополѣзку и твердосту та замѣнилася и удержуеѣе ихъ здоровыми.“

„Тому то робимо нашимъ читателямъ справедливо признанье, звертаючи увагу на сеѣданный и практичный хлѣтъ, то естъ найлѣпшимъ средствомъ цѣлѣбнымъ и однокѣно охороною на болѣ зубѣвъ.“

1870 р. можна ужавати до умѣщуваня капталѣвъ фѣодовыхъ, купиларныхъ, кавцій супружескихъ войсковыхъ, на кавцію и вѣдѣ

Въ кавр. 1807 106 ч. 108, г. Croix-de-Seguer

Бордѣау

Дѣстѣа въѣхъ добрыхъ торговлѣхъ перетухъ, драгуеріиѣхъ и антикѣхъ 2765

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. упрѣвъ. галицкаго

Акціонного Банку Гипотечного

2223 194—7

купуе и продае

всѣ ѡфѣкты и монѣты

пѣдъ найприступнѣйшими условіями.

3% Листы Гипотечный и

3% Листы Гип. преміованй,

котрыхъ цѣола закона зъ дня 2 ливня 1868 (Днев. в. д. XXXVII. Ч. 93) и найвысшюю постанову зъ д. 17 грудня 1870 р. можна ужавати до умѣщуваня капталѣвъ фѣодовыхъ, купиларныхъ, кавцій супружескихъ войсковыхъ, на кавцію и вѣдѣ

можно одержати въ сѣй Конторѣ.

(до выльвованя зъ 10% премію т. е. по 110 за 100)

Всѣ припорученя зъ провинціи залагоджуютсе безъ

позволеня по курѣ дневнѣмъ, не числячи нѣакой провизіи.

I. ПСЕРГОФЕРА

Аптика у Вѣднѣ

Singerstrasse Nr. 15,

„zum goldenen Reichsapfel“.

Пігулки чищачй кровь, перше званй универсалнй пігулки, заслугують вповнѣ на сеѣ послѣдну назву, бо справдѣ естъ много нехѣтъ, въ котрыхъ тѣ пігулки знаменито дѣлали.

ѡдъ многихъ десѣтокъ лѣтъ розширенй тѣ пігулки загално, поручаѣи многими лѣкарями и дуже мало родинѣ естъ, де бы не було бѣдой малого принсеу сего знаменитого средства домового.

Пігулки коштують: 1 коробка зъ 15 пігулками 21 кр., пачка зъ 6 коробками 1 зр. 5 кр., при неоплаченѣй посылкѣ 1 зр. 10 кр.

Коли прише ся напередъ грошѣ то зъ оплатною посылкою коштуе 1 пачка пігулокъ 1 зр. 25 кр., 2 пачки 2 зр. 30 кр., 3 пачки 3 зр. 35 кр., 4 пачки 4 зр. 40 кр., 5 пачокъ 5 зр. 20 кр., 10 пачокъ 9 зр. 20 кр. (Менше якъ одну пачку не розсылае ся.)

Просите ся выразно „J. Pserhofer's Blutreinigung-Pillen“

жадатчи на се уважати, чтобы записѣи на накравцѣ каждой коробки бувъ способъ ужити зъ ѡдписомъ J. Pserhofer и то червонымъ начеркомъ.

Бальсамъ на ѡдмороженье I. Псергофера 1 мисочка 40 кр. зъ оплатною присылкою 65 кр.

Сокъ рослинный на катаръ, хрипку, кашель и т. п. 1 флашочка 50 кр.

Американска масть на гостецъ, 1 фл. 20 кр.

Порошокъ противъ прѣтѣю ногъ, 1 коробка 50 кр., зъ оплатною присылкою 75 кр.

Бальсамъ на бышнѣу (волѣ). 1 флашочка 10 кр., зъ оплатною присылкою 65 кр.

Есенній житя (прагскй капль) на неоплаванй жѣлѣзѣ, зъ травленіе и т. п. 1 флаш. 22 кр.

Англіійскй бальсамъ чудовый, 1 флашка 50 кр., мала флашочка 12 кр.

Порошокъ фіакерскй противъ кашлю, 1 коробка 35 кр., зъ опл. присылкою 60 кр.

Помада тиннохінінова I. Псергофера, найлѣпше средство на порѣстъ волосѣ, 1 давка 2 зр.

Универсалный плѣстеръ проф. Штендѣа, домовое средство на раны, боляки, и т. п. 1 мисочка 50 кр. зъ опл. присылкою 75 кр.

Универсална соль прочищающа А. В. Бульриха Знамените средство домовое на веѣ заданнѣй несправности. 1 пачка 1 зр.

Кромѣ сихъ ту названыхъ средствъ суть на складѣ веѣ краевй и заграничнй спеціальности фармацевтичй ѡглошуванй по часописѣхъ, а ще и иншй средства, котрй бы не були на складѣ, высылаются на желанье скоро и дешево.

Высылки почтою выготовляютсе ся скоро за попередимъ присланнымъ грошей, болѣйшій замовленя такожъ за посылкою.

При присылкѣ напередъ грошей (найлѣпше наказомъ почтовою) выпаде и порто далеко дешевле якъ при посылкѣ.

3362 5—12

Ново основанный магазинъ

пѣдъ фирмою

Б. МІКУЛИНСКІЙ і Л. КРОКОВСКІЙ

у Львовѣ, при ул. Гетьманскій ч. 8 (Готель Ланга)

поручае Впов. Публичности

ВЕЛИКІЙ СКЛАДЪ СУКНА

Товарѣвъ вѣвняныхъ модныхъ, униформовыхъ а такожъ либерійныхъ

Шевіотѣвъ, Камгарнѣвъ, Перувіенѣвъ, Доскінѣвъ и т. п.

зъ першорядныхъ фабрикъ краевыхъ и заграничныхъ, англійскихъ, французскихъ, найновѣйшѣй моды въ добрыхъ родахъ

по цѣнахъ найприступнѣйшихъ.

Одержавши въ коміѣхъ зъ рекомованыхъ фирмъ веѣлѣкй

пѣдшивки краевѣкы, се естъ: Атласы, Броазы вѣвнянй

и шовковй, Серже, Сатини и иншй дѣтѣчнй артикулы

сѣемо въ можности продавати ихъ по цѣнахъ фабричныхъ.

3400 1—3

На жаданье высыласмо прѣбѣкы франко.

Поручаючи ся взглядамъ Впов. П. Т. Публичности остаемо зъ поважаніемъ

Б. Мікулинскій и Л. Кроковскій.

Вѣденскій Магазинъ „au Louvre“ у Львовѣ

Е. М. БЕРНФЕЛЬДЪ зъ Вѣднѣ, пл. Капітульный ч. 3.

Найболѣшій складъ товарѣвъ у Львовѣ.

Сензационно дешевѣй сталй цѣны!

Найболѣшій выборъ станиковъ трикотажныхъ кожного рода по зр. 2,50, 3,20, 4, 5, 6, 8 до 12. До приѣдѣнаго закупки поручае ся: 400 штукъ

кафтанѣвъ трикотажныхъ по зр. 3,50 и выше. Новѣсти:

цѣвѣкы, вахлѣрѣ, убрѣна до волосѣ, коронки, ленты, матеріи бѣлѣвй, накидки ѡлеѣвй до вступу.

Новѣсти въ дамскихъ капелюхахъ, коронкахъ, лентахъ, чѣвѣкѣхъ, запасахъ,

хусточкахъ и панчохахъ. Великій выборъ ручныхъ робѣтъ и бѣла для дамъ и дѣтѣй. Великій складъ нитяныхъ

коронѣвъ, мережныхъ вѣладѣвъ для дамъ и дѣтѣчѣго бѣлы.

Новѣсти въ дѣтѣчнхъ суконкахъ и запасахъ по 70 кр., 1,20, 1,80, 3

до 4 зр. Добра нагода купна доки лишь выстане припасу.

50 штукъ стѣбованныхъ шовково-атласовыхъ колѣдрѣ въ рѣзнымъ краскахъ

штука 8,50, зъ атласового кашмиру 6,20, кофѣкы ѡдъ 1,95, 2,40 до 3 зр.

Вѣстѣйшій мешпѣа-кофѣкы ѡбогѣтѣннй першѣмъ велѣвнѣмъ зр. 1,25, другѣмъ величннѣмъ

2,60, найболѣшнѣмъ сорта 3,90 зр. Кофѣ фланелѣвй по зр. 2,20, 2,90, 3,50, 5, 6, 9 до 12 зр., дерѣя зр. 1,45, 1,80, 2,50, 4 до 6. Кофѣ до поѣорожй и сѣней,

имитация шѣкѣвъ тигра зр. 6,90, 8,50 до 12.

Правдѣй вѣстѣйшій Тунисъ фѣранки и портѣры (всѣ по парѣ) зр. 3,75.

Марокко-фѣранки зр. 4,20. Требушонда-фѣранки зр. 4,75. Багдадѣ-фѣранки зр. 4,50.

Джутовй портѣры (2 половинѣ), 1 драпѣрія, 1 амбраса, все разомъ зр. 1,75, въ лѣвшѣмъ родѣ зр. 2,20 до 2,90, до того ѡдвоѣвнѣмъ гарнитурѣ скла-

дающѣй ся зъ 2 капъ на ѡлѣжа и скатѣрѣй зр. 4,40 до 6,50. Комплетнй припасѣвнй

бѣлѣй серпанѣковй фѣранки (Brissel) на цѣлѣ ѡкно зр. 1,90, 2,50, въ найлѣпшѣмъ родѣ зр. 3,50 до 6. Великій салонѣвой лѣпѣры и дѣтѣчй ковѣрѣй зр. 4,10, 4,80, 6,50, 7,50; англійскй стрѣженй ѡдъ зр. 8,60 и выше. Останки ход-

ника 8—12 метр. цѣлѣй останѣкѣ 2 зр. до 4,50.

ѡдѣлѣ ковѣрѣвъ, кофѣвъ, колѣдрѣ, ковѣрѣвъ и показѣвнхъ предметѣвъ

жѣстѣи ся на повѣ-поверѣ. Экспедіція фѣланѣна у Вѣднѣ при ул. Rothenburg-

strasse Nr. 37. Замовѣна зъ провинціи за посылкою або попередимъ присланнымъ грошей.

Илѣстрованный цѣвнѣкѣй товарѣвъ высыласе на провинціи даромъ и оплатно.

Зъ глубокимъ поважаніемъ

3263

Магазинъ „au Louvre“, пляцъ Капітульный у Львовѣ

При закупкѣ товарѣвъ просимо покликуватисѣ на нашу часописъ.

Выдавецъ и ѡдѣвѣальнй редакторъ Иванъ Бѣлой.

Печатѣръ въ габр. Черлянской.

Зъ друкарнѣ тов. им. Шевченка, пѣдъ зр. К. Бѣдзарѣкого.

Виходить у Львові щодня (крім неділі і рушних свят) о 5-й годині по полудні. Літературний додаток „Вісник найважливіших подій“ виходить вівторком, а в вівторок і п'ятницю на першому разі в Діло.

Предплату на „Діло“ приймають: у Львові А. істрація „Діло“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, і Бюро газет ул. Карла Лівана 9. У Відні M. Dukes, I. Schülerstrasse 8; Rudolf Mosse F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gaus, III. Kolonnatasse 8, M. St. r. I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppel I. Stubenbastei 2. В Франкфурті в Гамбурзі M. Gaasensteyn & Vogler, G. L. Danne & Comp.

Предплату на „Діло“ і належність за нисерат платити у Львові.

ДІЛО

Предплату на „Діло“ з літер. додатком в Австрії:

на цілий рік . . . 18 шр. на цілий рік . . . 24 шр.
на пів року . . . 9 шр. на пів року . . . 12 шр.
на чверть року . . . 4 шр. 50 кр. на чверть року . . . 6 шр.
або місяця . . . 1 шр. 50 кр.

у Львові:
на цілий рік . . . 16 шр. на пів року . . . 8 шр.
на чверть року . . . 4 шр. на місяця . . . 1 шр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вносять лише на попереднє застереження. — Рекламі в неопечатаній формі приймають щодня з 8 кр. а в. — Оголошення приймаються по ціні 6 кр. одні сторінки в день, в рубр. „Надобавки“ по 30 кр. а в. Подписи коштують по 10 кр. одні сторінки.

ПЕРЕГЛЯД ПОЛІТИЧНИЙ.

В сесію по засіданню палати панів відбуло засідання комісії шкільної тої палати, на котрій кард. Шенборн відчитав заявлене підписане ним і єпископом Мисією як репрезентантами цілого австрійського єпископату. В заявленні тій, подають єпископи раду, в якій нашім треба би перевести реформу законів з 1869 і 1883 р., щоби вдовольнити справедливим жаданням католицької церкви. Єпископи уважають примус шкільний лише в тій ситуації можливим в одновіднім, коли б не було обмежень прав в свободи віри і совісті католиків, загарантованої ним основними законами державними. Але обмеження те настає тоді, коли не дає ся можності давати католицьким дітям в школах народних таке виховання в такій науці, якій відповідало б засадам віри, а чого католики жадають. По тій причині, змушений католики піднести безустанно свій голос і домагаються устроєння шкільних народних в душі католицькій. Ще в більшій мірі суть обов'язані єпископи домагаються такого устроєння шкільних народних, щоби діти в них виховували ся релігійно і морально після незмінних засад віри, щоби школа народна була підставою до виховання добрих членів суспільності державної і церковної.

В виду сего обов'язку мусять підписані домагаються ся для католицьких дітей католицьких шкільних народних і означують близько своїх жадавань в слідуєтьх точках:

1) Публичний школи народні треба так устроїти, щоби католицькі діти могли до них учашися і не м'їшали ся там з дітьми інших віросповідань.

2) При всіх католицьких публичних школах народних мусять всі вчителі належати до католицької церкви, мусять для тих шкільних образувати ся в католицьких семінаріях учительських і мусять бути удібною удіяти науку католицької релігії.

3) Органам католицької церкви треба дати при обсядї посад вчителів при католицьких школах такий вплив, якій єсть потрібний, щоби вони могли забезпечити, що вб'їгатель буде відновлено д'їлати.

4) Науку релігії треба в тих школах розширити, уживаючи до того учителя а всю прочу науку, план науковий а всі помічальні средства до науки треба так устроїти, щоби в них не було нічого соблазнаючого католицькій діти, лише щоби все стояло в згоді з католицьким характером школи.

5) Що до надзору католицьких шкільних народних і семінаріальних, то треба дати церкві можливість зберігати і розвивати їх конфесійний характер в усіх напрямках установлених нею до того органам.

Наконець заявляють підписані, не тикаючи тут політичних відношень, що вони готові в справі сїх жадавань порозуміватися далі з компетентними чинниками.

На то заявлене відповість міністер просвіти д-р Гавч: „Позаяк просв. єпископи дати повисше заявлене не лише як члени палати панів, але також і в імені єпископату, котрого обов'язком єсть стерегти релігійні інтереси католицького населення, то вважати на то, що зміст сего заявленя вимагає розважного і точного розсліду, пов'язанню о тій раді міністрів і жадаючи б'їти уваги. Тому прошу п. предсідателя, щоби звелів закрити засідання комісії і скликати її аж тоді, коли я буду в силі подати їй відповідь правительства.“ По сьому заявленню міністра просвіти закрав предсідатель комісії кн. Чарторайський засідання а бюро палати панів постановило оголосити протокол сего засідання в урядовій газеті.

До історії оголошення сего протоколу подає N. fr. Presse таку звістку: Комісія шкільної палати панів мала своє перше засідання ще 25 лютого с. р. На тій засіданню розпочалась була дискусія над пропозицією правительства, котра м'їстять в собі головну розширенню побіг для шкільних вчителів шкільних і дає міністрові більшу владу в приволюванню закладати приватних шкільних. Та дискусія була великою ваги, бо показала ясно становище партій в комісії до пропозиції правительства, а заравом і становище правительства до жадає єпископату. Уже бо на першому засіданню піднесли представителі єпископату жадає в справі шкільних відновленнях, а члени правлячі в комісії, особливо ж-р. П. Кляш-Мартініц займає були таке саме становище. Міністер просвіти виступив був против сїх жадає в значенні бесід, в котрій вважували на велике значення тепершньої школи для цілого життя економічного і для армії і не похеміючи вправді з єпископами, старав ся до-

казати хибність погляду, вважуючи на успіхи тепершньої школи. По сьій дебат не було вже сумніву, що правительство не хоче агідувати ся на жадає єпископату що до відновлення школи. Після регуляції палати панів мають члени комісії і без того держати строго в тайні все, що там говорить ся. Мемо того завідає г-р. Фалькенгайн, — як то побільше показало ся, против наміреня єпископів — ще раз торжественно всіх членів комісії шкільної, щоби вони о ході першого засідання комісії нічого не розголошували. Все держало ся отже в тайні і ніхто не д'їдав ся нічого о заявленню єпископів. Коли ж в сесію скликає засідання комісії по засіданню палати панів, можна було догадати ся з того, що д'їє ся в палаті посл'їд, що розходить ся о загальне заявлене єпископів в справі шкільній. То заявлене було отже формально поставлене а єпископи самі жадає вписати свого заявленя до протоколу і прилюдного оголошення того протоколу. Комісія пристала на жадає внаслідок церкви а міністер просвіти дав з своєї сторони заявлене, котре стоїть в зв'язі з його бесідом, вважувало на перший засідання, а котрі члени комісії так само пояснюють, як ту бесіду. Ціле засідання тривало дуже коротко, не більше, як чверть години.

В комісії бюджетовій заявив міністер просвіти, що 233 суплентам признають додатки службові; з тих суплентів авансовано 79 на учительстві, 3 умерло а 2 зрештаувало з посади, 5 перевнесено до інших шкільних. В школах середніх побирає тепер отже 144 суплентів додатки службові. Для заступлення тих професорів, що стали інспекторами окружними, вменено цілий ряд суплентів провізоричними учителями. Таких учителів єсть 31. Крім того утворено 40 нових посад понад статус в тих гімназіях, де показала ся потреба вляє паралельних. Позаяк число тих посад не єсть достаточним, то міністерство збільшило число тих посад в найближчих роках в міру средств фінансових. Що до службових відносин суплентів на случай мобілізації, то ведуть ся тепер наради над відновленням проекту до закону. Розпоряджене, котре урядові внаслідок посад суплентів піддає ся на підставі зробленого досвідку ревізії, а по скінченню сєх роботи покаже ся, чи і о скільки правне управління сего справи єсть потрібне. З новим системизуванням посад — казав міністер — треба дозволити поступати, бо могла би дуже легко настати нестача учителів, котра вже і тепер б'їда до денототних предметів показує ся.

Пос. Черкаський вказував на потребу збільшення числа гімназій в Галичині і промовляв за відновлення гімназій в Перемислі і за доповнення гімназій в Бучачі або освоенням цілої гімназії в Чорткові. Міністер д-р Гавч відповів на то, що тепер веде ся нарада над поміщенням перемисльської гімназії, але пропозицій отар показав ся недостаточним. Переговори в справі низини гімназій в Бучачі не перервали ся, але потреба ще якогось часу, щоби вказати ясно правий відношення Василя до сєх гімназій.

З Відня доносять, що опогдашнє заявлене єпископів в справі відновлення шкільної школи, буде мати ті наслідки, що одні клуби центра відлучать ся зовсім від правлячої, а то потягне за собою в недалекому часі часткову зміну кабінету.

Вісти о численних арештованях в Петербурзі потверджують ся тепер зовсім а причиною їх єсть брошура, яку написала зв'їстка в цілій Росії писателка і давнійша співробітниця „Нов. Времени“ в. Марія Цєбрикова. Брошура та єсть написана в дуже поважнім тоні і представляє сумний стан Росії, котрого головною причиною єсть — як каже Цєбрикова — російська бюрократія, котра зовсім подобає на давніх „опричників“ Івана Грозного. Цєбрикова зв'їла отже царя, щоби він покінчив свою тепершню політику реакції, бо вог часе сумний кінець. Брошуру ту написала Цєбрикова за границею. Де її печатала, чи за границею, чи так в Росії в якійсь тайній печатні, не знаєть; досить, що она прїїхала до Петербурга і там же вийшла по одному прем'єрникові цареві і вого міністрам та ще і багатьом іншим людям. Цєбрикову арештовано а еквівіковано цілий наклад тєх брошур, але з коротких вістей телеграфічних також не знаєть, чи в неї, чи в якійсь печатні. У Цєбрикову знайдено також спис тєх людей, котрим она роздала свою брошуру в тєх способами могла поліція забрати це з почти розданий брошур. Арештоване Цєбрикову сталося причиною арештованя і багатьох других осіб та дало причину до поголошення о викупу нового заговору на життя царя.

З Атіань доносять, що кретенський емі-

грант, котрий в Греції єсть цілий сотка, розвинули дуже сильну агітацію. Так звані комітети опору постановили доставляти нм зброї і амуніції і улекити тєх способом викликане ворохобін на Креть. Кажуть, що неправдо єсть, б'їть би держави європейської відносились до грецького правительства з представленням в справі єго становища до кретенських емігрантів. Грецьке правительство вказує на то, що оно не дає офіційно ніякого поміччя кретенським емігрантам, але з другої сторони і не має ніякого способу адержувати ініціативу приватних людей. Впрочім, кажуть, застерігає собі Греція свободу своєї акції.

Дописи „Діла“.

З Горлицького повіту.

[Фабрика Кокори. — Справа голодова.]

В ч. 38 „Діла“ була порушена річ о фабриці рільничих знарядь Кокори в Прерові на Моравії і о єй агентах висукующих людей. Справу тую хотів би я з власного досвідку доповнити.

Многі агенти Кокори уганяють по цілій Галичині і мусять єй добрий інтерес робити для себе і для єй, наколи в способі наведений в Старо-мїшані густо наводять євчарні і другі знаряди рільничі по селах. Як напастуючо поступає собі фабрика Кокори, най послужити за примір в то, що мені м'їло ся в мому парохіїннові. Через агента в жидів дав ся я також намовити взяти на виплату ручну молотильню за 100 шр. По як найточніший сплати д'їстає я несподівано від адвоката Міллера з Прерова писемо, жадаюче зложити фабриці Кокори до 3 днів 2 шр. Жадає то було безбідстване — а фабрика признає мені се по предложенню мною рахунків. То єсть сплатило одного мого парохіянина, котрий не одержавши ключа, потрібного до євчарні, не доплатив 50 шр. і д'їстав та кож в'їзване від повисшого адвоката, мимо кількох своїх попередних кореспонденцій. Єсть то здарство! Та коби хоч було за що здарити так людей! А то ті знаряди — річ найбідальшого сорта. В моєй парохії єсть до 10 євчарні, але кілько до репарції вимагає кожда в рік! Особливо молотильні Кокори єсть в горах цілком непридатні, бо найменші кам'їні зараз псує машину. По що найважнійше: при кожній машині повинні єсть скоро рухливий колеса бути закриті, а того у молотильні Кокори нема і в наслідок того при моєй молотильні двоє людей стратило пальці від руки. Подібних хиб не знаходимо при машинах з фабрики Умрата в Бубні, а в матеріалі тут далеко кращий, а фабрика єсть совісна, і ціна у неї низька, бо молотильна лхка коштує у Кокори 100 шр. а у Умрата 82 шр. Що ж до агента, то ті лише на жадає сторони для власної користи записують знаряди від Умрата. Уважно за потрібне додати, що для менших господарств єсть найпрактичніший євчарні гілтований, а не з вальцями; тамтєх в фабриці Кокори навіть нема, лише у Умрата.

Справа голодова займає нині умі всіх людей галицьких. На нашій Лемківщині не всі села скривдала посуха; єсть деякі села, що хвалять свою торішній урожай. Бо в наших горах часто перепадає дощ, але сєй дощ був такий, що на одній горі падав а на другій ані капля не впадо. Раз дощ падав на околиці нашого села за порядком, а в нашій ані не поросив і для того єсть і на Лемківщині села, що тяжко б'їдуть, особливо за-для браку памі. От примір село Ганцова видала вже поверх 1000 шр. на памі і мимо того, що більше як третю част худоби випродав в осєні, трудно їй буде дозимувати решту худоби, до зеленної памі. А тут о запомозі, крім солі, ані слуху не їде. Але наш Лемко ніколи не озирає ся за чужою поміччю, тільки ратує ся сам, як може. Та що ж? Громада моя заплатила точно по пов'язанню податок з рік 1889, а нині в часті відносин податок, а тимчасом уряд податковий наложив на громаду екзекуцію на кожний номер по 50 кр.!! Як би не Америка, то би нині людям страху як тяжко приходило терпіти свою лху долю! Правда, Америка має багато злого за собою, але сего року єсть она з огляду матеріального великим добродійством.

Тільки на тепер з нашом глухом Лемківщині. Бодай то деколи що їй доброго з'їде довести, але нам так ся уже водить, що одні другим вказуємо усе лише про нашу нужду або кравду...

Святенко І. А. 36 Г.

НОВИНКИ.

— В справі неопечатаній 22 ч. „Діла“ з с. р. одержали ми отсю допис: Cz. 4321. Ryszard Sprawozdanie z 11 lutego 1890 oz. 2605 na zażalenie o. k. Prokuratora ot riszenia o. k. Sudu krajowego z 11-ho lutego 1890 oz. 2605, kotorym widmowiono zatwierdzenia konfiskaty Nru 22 Dila za artykuł od sliw: „Nakłose i Gazeta Narodowa aż do sliw pryszli medweżych“ — postanowiyw s. k. Sud krajowy wyższy zażalenie widmowiy i riszenie zaoczeplene zatwierdyt, poneze statia inkryminowana objimaje tylko przedmiotowe mniinje o akcyi autonomiczkiej i prawy wstetstwennych uradiw w sprawie sprawozdania z dżatelnosy posolskiej D-ra Sawozaka i ne znahodyt sia w nej niczo, szozoby wskazywalo na namirenje wysmianiem abo zohydzieniem pobudaty do wzhordy protiv tych uradiw abo organiy prawytelstwennych §. 300 z. k. — a w otnoszeniu do §. 24 zak. pras. ne wykazano, ze redakoya Dila znala o konfiskacie Gazety Narodowej. O powyzszem riszeniu wyzszoho o. k. Sudu kraj. z dnia 4 марта 1890 oz. 3767 zawiadamiaє єй редакoya газопысу „Діло“. С. к. Суд краєвий карну. Лвiв 17 марта 1890. Białoskórski.

— Свіна-літературний вечор в паміть поетів Шевченка, Шашкевича і Федьковича устроюють черновецькі рускі товариства в понеділок дня 17 н. ст. марта в великій салі готелю Молдавського з такою програмою:

1. Вступне слово.
2. „Паміти рускої Трібці“ — мїшаний хор, слов. Дан. Млаки, музика Ісидора Воробкевича.
3. „Тополя“ — декламація, поезія Т. Шевченка, вголосить панна О. В.
4. „Огні горять“ — мужеський хор, слова Т. Шевченка, музика Іс. Воробкевича.
5. „На скоп'ї Тараса Шевченка“ — декламація, поезія Юрія Федьковича, вголосить п. І. С.
6. „Цар і козар“ — жіночий хор, слова Д. Млаки, музика Іс. Воробкевича.
7. „Руска мова“ — декламація, поезія В. Сивенського, вголосить панна К.
8. „Школяр“ — мужеський хор, слова Юр. Федьковича, музика М. Вербицького.
9. „Паміти Тараса, Маркіяна і Юрія“ — декламація, вголосить п. О. П.
10. „Ще не вмерла Україна“ — мужеський хор, слова Павла Чубинського, музика М. Вербицького.

По вечеру наступить комерс при участі мїшаного і мужського хору. Ціны м'їць: крїсло 50 шр., вступ 30 шр. Початок точно о годині 7½ вечором.

— Комуру на м'їці греко-кат. катихитів гімназії в Синоді розписала президія краєвої ради шкільною оповіщенням з 4 марта до ч. 3973. Подаватись можна до 10 дїянь с. р.

— В Забражчій пролягла ся останніми часами з сь сторони польскої тенденції розвивати єдність Русинів грецького і латинського обряду, котрі досі декуди жили в згоді. Особливо звернено увагу на ті села, де єсть читальні наших. Там хотять сномом накидати людям „кулка“. І так н. пр. до Лозова, — їїлі, до котрих належать Добромирка і Гушанки і де перед кількома лїтами заложено спільну для тих сїл читальню, з котрих користали згідно Русинів обох обрядів — з'їхав недавно Бернадин з Збаража і гей-же заклади „кулку“. На збране прибуло досить запрошеної інтелігенції, однак Русина ані одного не було. Предбидателем хотіли зробити п. Керського, пососора з Добромирки, але він не хотів того з причини, що на збранню не явив ся ані один Русин. „Кулка“ остаточно мусіла їїм зв'язати, а нині настав страшний роздор в селі між людьми. Латинники пруть до чим скоршого розв'язання „кулка“ і просять, щоби їх погодити з Русинами...

— З Підгаєцького пишуть нам: Виборець Рутковський із Заставець (що то єму за голосуванє на Зарембу добре хотів облатив по виборах боки) д'їстав втєх на день 19 н. ст. лютого в'їзване, щоби ставив ся до Підгаєць для оглядин лїкарських. Рутковський не мав сїмлюхти цускати ся сам в дорогу, то й не ставив ся. Тоді п. к. староство підгаєцьке дало порученє жандармові, щоби приставив Рутковського. Жандарм стійкою одв'їз Рутковського до Підгаєць, назад прїїз до Заставець, і знов стійкою треба було одвозити жандарма до Підгаєць. Громадяне дуже нарікають на то, що мусять давати стійки, щоби возили Рутковського та єго асистенцію. Бо і що ж громада винна, що Рутковський, против волі громади, голосував на пососора Зарембу! Най же Заремба платити стійки для него...

— Черновецький університет. Слухателів на черновецькому університеті було в минувшій півроці 265, а то: 216 з Буковини, 50 з Галичини, а решта єсть нічких країв європейських, тільки по 2 з Росії і Румунії. Після в'їри було 123 паросів, 82 католиків, 70 жидів, 9 єванг. і 1 безконфесійний. Після народности: 120 Нїмців, 99 Румунів, 35 Русинів, 27 Поляків, 2 Чехи і 2 Сербів. З Русинів було: 23 правників, 9 богословів і 3 вільноосв. Коли одшнбнути Русинів галицьких, то було-випускних Русинів буде в університеті черновецькому мало-що більше як чверть сотки на

чверть мільона буковинсько-руського народу. Справедливо отже кличе „Буковина“: „Русинами конче народнои и середнои школи рускої!“ — На лїтній повортк заповів проф. д-р Стоцький вкладки: 1. „Словотворення рускої мови“, 2. „Історія рускої літератури XIX в., австрійська Русь“ и 3. „Читання творів Котляревського“. На богословській виділї заповнено „омілетичні вправи“ и „практичні вправи з катихитики“ (пообщ румунського) також в рускомъ языкѣ, але цїкава рїч, що то буде, бо — якъ констатує „Буковина“ — оба професори сихъ рускихъ вправ не уміють и слова по руски.

— На „Народній Дім“ в Чернівцях жертвували архієпископ Альбрехт 100 зр., а Райнер 50 зр.

— Молоді адвокати Русини. Мабути ще вь одного року не отворило канцелярій адвокатскихъ только Русинів, кільки отворять сего року. Передъ мѣсяцемъ відкривъ канцелярію д-р Стефанъ Федакъ у Львовѣ, сими днями відкривъ адвокатську канцелярію д-р Андрей Чайковскій вь Бережанахъ — незабаромъ отворить канцелярію, осѣвши вь одиомъ мѣстѣ на провинці, посолъ коломийскій д-р Теофіл Окуневскій (передъ кількома недѣлями зложивъ уже присягу). Вѣ три загально знай якъ спосібній и совѣстній правникъ, а при томъ щирій и дїяльний патріотъ рускій. Однакж на тихъ трьохъ новихъ адвокатскихъ канцеляріяхъ рускихъ не скінчать ся сего року — до кінця року прибуде ще кілька. Вь своїхъ часъ мило намъ буде подати ихъ до прилюдно вѣдомости Русинів, котрихъ патріотичнимъ обовязкомъ мусть бути удавати ся у всѣхъ справахъ до адвокатівъ рускихъ.

— Гаути вь Чернівцяхъ. Провінційні Гаути вь подати просьбу до черновецького маістрату, щоби одступивъ бесплатно грунтъ на пляцъ Фердинанда, де загадає побудувати костелъ и помешканье для монахівъ Гаути вь.

— П. Стан. Щепановскій и Зима набули право копати на Покуту кам'яне угльє на грунтахъ почавши одъ Мышина ажъ до Новоселиць на Рожномомъ. Они зложили акційне товариство, котрого дирекція знаходить ся вь Коломиї підъ управою п. Зими. П. Щепановскій вь компанію одкупивъ одъ жидівъ копальню угля вь Новоселицяхъ и теперъ поїде все рухливийше.

— Дрогобицькій жидъ Гартенбергъ закупивъ одъ Прусаківъ, братівъ Кристенівъ и ихъ шурина Кієвля, три млины американскій вь районѣ коломийськомъ за 425.000 зр. Такимъ чиномъ вѣ млины доокола Коломиї будуть вь рукахъ жидівъ богачирівъ. Не знати, що стане ся зъ млини християнскими родинами, що були заняті вь тихъ млинахъ: чи жидъ полишить ихъ, чи уоуне, а напхасе жидівъ...

— Вь селѣ Угльин (вѣ повѣтѣ стрийськомъ) одкрыто зъ початкомъ сего року громадоку крамницю, зъ котрої чистий дохідъ призначено на будову нової церкви. Велику заслугу положили вь той справѣ начальникъ громады Стасъ Вѣгакъ, Олекса Гибда и мѣсцевий учитель. При помочи гр. К. Дьдушицкого зъ Сѣхова крамниця достала и трафіку тютюну. Крамниця и трафіка уміщені вь будинку громадокомъ.

— Знижене цїны вѣзды на залїзницяхъ. Зъ Вѣдн доносять: Генеральна дирекція державныхъ залїзниць выготвила проектъ реформы тарифъ особовыхъ, котрий вѣйде есентуально вѣ житє 1 мая с. р. Проектъ має знизити цїну вѣзды имено на короткихъ оддалєняхъ.

— Тифъ голодовий мавъ появиити ся вь городенськомъ повѣтѣ, вь селѣ Оки.

— Женщины вѣдєньскій мають выслати петицію до рады державной, щоби женщинъ допускано до студій университетскихъ.

— На 7-мѣмъ засѣданю „Кружка славянського“ одчитавъ академикъ Жмурко першу часть своєї розвѣдки о зъвѣдъ славянськомъ вь Празѣ 1848 р.

Вь дискусію забирали голосъ академіки: Левицькій, Коначъ и Гуржицькій. Проф. Калина вь концѣй промовѣ підѣбѣ историчну вагу сего славянського зъвѣду и захоувавъ до докладного розвѣду добы передъ зъвѣдомъ, яко найкрасоной хвилѣ вь исторію одродження Славянъ.

— Вь Заболотѣ вытїгнули зъ колодязя мѣско-го дня 7 марта у вѣдрѣ новонароджену дитину мужского пола. За матерію слѣдять.

— Зъ армії. Пренотовано капітана першої класи, Льва Гуркевича, зъ 15 полку пѣхоты, намѣстце майора — именованій пров. лїкаръ д-ръ Евгений Мисула дѣйствиымъ лїкаремъ корветты.

— Кошты судові вь процесѣ вдовичкомъ выносають майже 24.000 зр.

— До „Академічного Братства“ надѣслало львовське товариство Bratnia pomoc sluchaczów Politechniki слѣдуюче письмо (ч. 434):

Товариш! На надзвичайныхъ загальныхъ зборахъ членівъ Bratniej pomocy sluchaczów politechniki, котрі одбули ся дня 3 лютого 1890 р., рѣшено одноголосно переслати Вамъ заявленье правдивого признанія за стараня и заходы, які товариство „Академічне Братство“ заявило для обороны руской народности и языка. Патриотична дѣяльність, яку Вы, Товаришъ, розвинули, домагаючи ся, щоби на львовськомъ университетѣ вь справахъ урядовыхъ уживано Вашого матерного языка, наповняє насъ щирою радѣстю. Вы, Товаришъ, стоячи вь оборонѣ правъ Вашої народности, складаєте доказъ жизнєности и тривкости савъ правъ, котрихъ якъ Вамъ такъ и намъ не разъ одмовляли и стараючи ся ихъ одобрати елементы, неприхильні до всякого поступу, и на родного розвою. Помагай Вѣгъ благородній а вытравалій праці для лучшої долѣ — для красной будущности!

За Выдѣлъ товариства Bratnia pomoc sluchaczów politechniki у Львовѣ д. 5 марта 1890. Тадей Розвадовскій, голова; Каз. Улкорскій, секретарь.

— Зъ Токѣв (повѣту збараского) одержуємо, зъ просьбою умістити вь „Дѣлѣ“, отсе писмо: „Радѣ громадока вь Токахъ, одушевлена наукою Воч. о. П. Билинського до складокъ на убогихъ дочкенихъ невружамъ, збралася на засѣданье и на нѣмъ братство зъ комитетомъ церковнымъ жертвовало зъ своихъ касъ 100 зр., громада такъ само 100 зр., а кромѣ того братство выходило складкою 10 корѣвъ зѣбжа а шнахѣрѣ давъ такожъ 10 корѣвъ. Зложеноу запомогу, за вѣдомостію и зъ порозумѣнемъ зъ ц. староствомъ, роздано убогимъ сего села. Добровѣтъ нашего села, котрий зацївивъ одъ часу заведеня тверезости вь р. 1873, завдячуємо только такому парохови, котрий умівъ великі перешкоды при помочи ревныхъ вѣйтовъ переодолати своєю наукою. Вь честь нашої громады мѣшу зѣзнати, що у насъ вь днѣ недѣлній и святихъ людє, замѣсть до коршми, горнуть ся до читальнѣ, оживленої сего року заходомъ о сотрудника Хавалка, а молодѣжъ учить ся спѣву нотного. — Токи 10 н. ст. марта 1890. Т. Безжоробайний, начальникъ громады.

— Вышло шло зъ мѣшка. Вѣ польскій газетѣ поднесли великій крикъ на своихъ braci polskiego-гогузупа. Коли манушого тїждня одбували ся збори жидѣвскихъ рукодѣльничѣвъ и промысловцѣвъ подъ проводомъ д-ра Гольдмана, посла на соймъ краевый и члена комитету польскихъ ветеранівъ зъ 1831 р., якіхъ Шайль вь своѣй премовѣ сказавъ мѣжъ иншимъ: Wir sind eine jüdische Nation und wir wollen eine solche bleiben. Вѣ зборѣй приняи оплесками се заявленье и нѣхто, навѣтъ д-р Гольдманъ не позаживъ ся противъ того запротестувати. И чи не шкода заходу та жидѣвскихъ шкѣлъ народныхъ зъ польскимъ языкомъ выкладывымъ?!

— Крадѣжъ мундурѣвъ войсковыхъ выкрыто вь ставиславѣвськомъ магазинѣ войсковомъ. Поліція найшла у тандитра Грімінгера великій складъ мундурѣвъ войсковыхъ артилеріи, пѣхоты и обо-

роны краевой, войскове бѣлье и 7 кофѣвъ. Выслѣжено, що ті кофѣ походять зъ бѣльшой крадѣжы вь шпиталѣ войсковомъ. Якъ виявило ся, мундуры зъ магарину артилеріи кравъ воакъ Іосифъ Крижановскій, котрий на вѣсть, що выкрыто якісь мундуры, стрѣливъ до себе зъ револьверу и тяжко поранивъ ся. Вь шпиталѣ призначавъ ся Крижановскій до вины и выявивъ ще иншихъ сибѣльничѣвъ до закупна крадєныхъ рѣчей.

Вѣсти зъ Аеп. Львовской.

Введенъ за приходничѣвъ оо.: Павло Филиповскій вь Вишневі и Ипол. Погорєцкій вь Новощинахъ.

Митр. Консисторіа вставилася до намѣстництва о удѣленє презенты о. Теоф. Горнякевичи на Гозѣвѣ.

Завѣдательство одержали оо.: Созонтъ Медвєцкій вь Ольховцѣ, Богданъ Еліашевскій вь Гуменцѣ и Алекс. Петровичъ вь Камени.

Кан. институтію одержали оо.: Ярославъ Стеткевичъ на Бужокѣ, Андрей Грибъ на Николаївѣ и Софр. Онискевичъ на Мужилѣвѣ.

До кан. институтію завѣзвані оо.: І. Топольницкій на Соколовку, Валер. Ганкевичъ на Долге, Теоф. Задорєцкій на Гринѣвѣ и Ем. Рудницкій на Стратинѣ.

Президія наместничества годить ся на кан. институтію оо.: І. Топольницкого на Соколовку, Вал. Ганкевича на Долге, Ем. Рудницкого на Стратинѣ и І. Зарєвича на Кіштинѣ.

Удѣльничѣвъ одъ испиту конкурсового на шѣсть лѣтъ о. Денисъ Дняковскій зъ Кривого.

Телограмы „Дѣла“.

Бѣлградъ 13 марта. Итальянскій наслѣдникъ престола бувъ зъ визитою у короля Александра и у всѣхъ регентѣвъ а одтакъ приймавъ ревизиту короля, котрий явивъ ся у него зѣ всѣми регентами и численною дружиною. Королева Наталія запросила була наслѣдника престола до себе на сѣдѣданье.

Вѣдєнь 13 марта. Ген. дирекція залїзниць державныхъ выготвила проектъ, послѣя котрого одъ 1 мая с. р. цѣна вѣзды на сихъ залїзницяхъ буде значно знижена.

Пешть 14 марта. Тіса повѣдомивъ вчера парламентъ, що цѣлый кабинетъ подавъ ся до димісії. Вь недѣлю буде оголошений складъ нового кабинету.

Брукселя 14 марта. Правительство заборонило социалістамъ святкувати вь слѣдуючій второкъ роковины париской комунѣ.

Прага 14 марта. Демонстраціи студентскій повторили ся знову; студенты демонстрували вчера вь университетѣ а вечеромъ хотѣли устроити походъ по мѣстѣ, але подіція ихъ розогнала.

Надѣслане.

Д-ръ Андрей Чайковскій
отворивъ канцелярію адвокатску
въ Бережанахъ,
Ринокъ дѣмъ Лайдера.

Д-ръ Стефанъ Федакъ
отворивъ
адвокатску канцелярію
у Львовѣ 3357
пѣдъ ч. 3. пляцъ Капітульный (рѣгъ Ринку ч. 23).

Надѣслане.

На желание о. ЧИРОВСКОГО, пароха зъ Бабице, подати ой даніи дотично аго инстанціи за бѣвшимъ староство вь Рогатинѣ п. Райхельтома.

Заразъ вь субботу дня 1 н. ст. марта т. е. вь день сусєнціи п. Райхельта, удала ся жена его до о. Чировского а зъ слезами вь очахъ представивши нещастье, почала благодїти о. Чировского о инстанцію до п. намѣстника черезъ о. Бачиньского. Безперечно, що положенье о. Чировского було трудне и треба ему було сточити зъ самимъ собою внутрішню борбу, бо зъ одной стороны стояли ему живо передъ очима вѣ тѣ факты зъ послѣднихъ выборовъ и вь загаль зъ его поступованя супротивъ духовенства нашего и всѣхъ Русинѣвъ вь повѣтѣ, — зъ другой же стороны мавъ передъ очима женщину, котра вь имени своихъ и своихъ шѣстохъ дѣтей благала помочи вь неволѣ. Головною цїлею инстанціи мало бути то, щоби п. намѣстникъ вь дорожѣ админістраціи поступивъ собѣ зъ п. Райхельтомъ, а щоби справы не пустивъ на дорогу судову. О. Чировскій давъ ся уприсити, що написавъ листъ до о. Бачиньского вь томъ змыслѣ, щоби о. Бачиньскій старавъ ся у п. намѣстника то пробити, щоби справа п. Райхельта була полагоджена вь дорожѣ админістраціи, а не входила на дорогу судово-карну. Зъ тымъ листомъ зъ рукахъ п. Райхельтова заразъ поїхала до Львова. Отже зъ повышеного выходило бы, що о. Чировскій не хотѣвъ брати вь свою оборону п. Райхельта, а ведєний чувствомъ милосердія хотѣвъ нещастье постигше п. Райхельта лишенъ зменшити, але на всякій способъ се характеристично, що той п. Райхельтъ будучи староство ненавидѣвъ рускихъ священникѣвъ и все, що руске, теперъ выслає свою жену до руского священника зъ прошенємъ о помѣчь, а зарѣвно и то треба примѣтити, що рускій священникъ умѣ надъ унашимъ противникомъ не тріумфувати, але милосердїи ся.

Священникъ.

Вѣлякї Листы заставній Товариства кредитового земского

4½% Листы заставній Банку краєвого
4½% Позичку краєву
4% Облігаціи пропинаційні

Вѣлякї облігаціи довгу державного
Зелѣзничий облігаціи перешєства

Льосы державній и приватній
продає подъ найкористїйшими условіями

Сональ & Лілієнъ

3360 16—156 Дѣмъ банковый и кнтора вытѣны у Львовѣ.

Поручєня зъ провинці выготвляють ся одво ротною почтою безъ дочисленя провизіи.

ДРОЖДЖЬ

найлїпшій вѣдєньскій по 1 зр. 40 кр.
за кілограмъ.

Просимо завчасу замовляти зъ озвачєнемъ дня, коли маємо высылати. Найдѣйшій высылка вь скринкахъ по 4 кілограмъ netto. — За доброту нашихъ дрождежъ ручаємо.

Народна Торговля

у Львовѣ и филиї.

3043 1—?

ВѢЙНА ЕВРОПЕЙСКА

найновїша гра товариска

продає ся вь перворядныхъ торговляхъ.

ЦѢНА 1 зр.

3327 25—?

Накладомъ В. Криштофовича вь Краковѣ.

На желание примѣрники вь рускомъ языкѣ.

СКЛАДЪ ФАБРИЧНЫЙ

англїйскихъ знарядѣвъ рѣзничихъ

зъ выключною продажою **КОСТЬ** зъ маркою „Косарь“ для цѣлої Австро-Угорщини.

Л. (передъ тымъ М.) МИНЦЕРА

въ Дрогобицѣ (Галичина)

поручає на теперїшній и будучій сезоны:

1. Пару ножи вь зѣрѣбѣй сталї англїйской до сѣкарїи „СХ“ — зр. 3; 3 ножъ кривї до сѣкарїи 3-ножевой „ТН“ зъ Праги Бубна — зр. 3; ножъ до иншихъ сѣкарєнъ послѣя вырѣзку зъ перу або за надѣсланємъ старыхъ ножи вь — по цѣнахъ сталыхъ.

Части складовїи до всѣхъ сѣкарєнъ и машинъ зъ Праги-Бубна зъ знаменитого и трєвалого лїтого залїза — по цѣнахъ сталыхъ. 3349 5—?

2. Косы до клєпаня зъ маркою „Косарь“ зъ англїйской зѣрѣбѣй сталї, подвійного гарту, острої, не долзївай, за одноразовымъ заправлєнемъ косить до 120 кроковъ вь довготѣ. Інваріція за кожду штуку. Тисячїи подїаки вь часопїсахъ за доброту.

Довгота косы [62 | 65 | 70 | 75 | 80 | 85 | 90 | сантиметр].
Цѣна за штуку 1.— 1.05 1.10 1.20 1.30 1.40 1.50 зр. а. в.
Цѣны лишъ за готовку, оплатѣ почтова за 5 кѣтр.
(8 до 11 косѣ) 15 до 30 кр.

Brookhaus-a

CONVERSATIONSLXICON

послѣднє выданье вь 17 томахъ иллюстрованыхъ по 5.70 зр.

Meyer-a

CONVERSATIONSLXICON

послѣднє выданье вь 16 томахъ иллюстрованыхъ по 6 зр. 3388 4—?
доставляє на вылату вь ратахъ мѣсячныхъ по 3 зр.

А. Крайковскій

Львовъ, ул. Зыбликевича ч. 5.

Основаный вь роцѣ 1847.

Торговля и Складъ Винъ

ЛЮДВИКА ШТАДТМИЛЕРА

у Львовѣ, улица Крайковска число 9.

поручає:

Старї вина угорскї лїтїнчїи и натуральнї вина столовї одъ 42 кр. бут.

Знаменитї Старки, Житїишкї, Румъ и Арахъ de Goa.

Старї Меды бут. по 1.00 1.50 2.50

Оригинальнї вина шампанскїи и правдивыи Конякъ французскїи першорядныхъ домѣвъ.

МАЛЯГІА бут. по 1.50, 2.00, 2.50, 3.20, 6.00 и 7.50 зр. 3849 142—?

МАЛЯГІА ВѢЛА бут. по 2.00 зр.

Цѣнники на желание даромъ и оплатѣ.

Одзначеный на выстѣвѣ гїгієнической сѣрѣбнымъ медалемъ за старї вина

Для парохїи

Журавно

глядѣє ся дїака подъ дуже користными условіями: хата вь мѣстѣ, опалъ, городєць, мѣсячна платня и доходы; жадає ся ґрунтного знаня уставу и нотного (хорального) спѣву якъ такожъ бглости вь управлюваню хоромъ и чистого голосу.

Зголошеня приймає ся лишъ до цѣвтної недѣлї; близїиї вѣдомости удѣляє священникъ Володимиръ Грозницкій вь Журавнѣ. 3396 (3—?)

АНТ. ЩЕРБА

МУЖЕСКІЙ КРАВЕЦЬ

во Львовѣ, ул. Комерцїи ч. 10 або ул. Шайлахъ ч. 1.

має честь поручити вч. ПТ. Публицъ и вѣст. Духовенству свою одъ року 1873 истиную

РОБОТНЮ МУЖЕСКОЇ ОДЕЖИ

послѣя найновїшої моды, зъ наилучшихъ товарѣвъ и по цѣнахъ якъ найдешевїшихъ, уграшаючи яко Русинъ о ласавїи взгляды вѣнов. П. Т. Публици и вѣст. Духовенства, поручає ласавому покровительству.

Всѣ ласавїи замовленя выконують ся вь найкоротшїиї часѣ.

2808 5—11

КУ-

фры, торбы, торбинки до перевѣшеня и на цїгара, футералы на цїлиндры, капелюхи, палицѣ и нараселъ, маньєрки, ремѣцѣ до пакунокѣвъ, подушки, шапки и всякія 3573 прибори до подарожи

поручає найдешевше

ТОРГОЛЯ

Братѣвъ Лянґнерѣвѣ

у Львовѣ ул. Галицка ч. 16.

Цѣнники на желание даромъ.

ДРОГЕРІЯ И ПЕРФУМЕРІЯ

Д. ЛЮДКЕВИЧА И СЯ.

въ Перемышлї

улицѣ Казимїрѣвска (давнѣйше Львовска)

поручає вч. Публицъ: СРЕДСТВА ТУАЛЕТОВЫ: мыла, пахѣцѣ, пудры, пасты, порошки и воду до консервованя зубѣвъ, кремы, помады и воды до волосѣ, усебѣи и борода, краски до крашеня волосѣ — выробу власного и И. Игнатювичѣ у Львовѣ та найзнатїйшїиї фабрикѣ вѣдєньскихъ и заграничныхъ МАТЕРІАЛЫ ХЕМІЧНІИ для лїкарѣвъ, хеміковъ, пїротехніковъ, аптекарѣвъ; ПРИРЯДЫ ХІРУРГІЧНІИ зъ качуку, скла, металѣ.

ДЕСІНФЕКЦІИ.

ВАЖНЕ ДЛЯ ВП. МАНЬ: Мыло до праня бѣлы, фарбка до бѣлы вь кулякахъ, крохмадь брылантовий, гула и боракъ до кофїрїковъ, краски до крашеня матерїи шовковѣхъ и вовняныхъ, атраментъ до значєня бѣлы, краски на помѣсть вь 4 родахъ, оцѣтъ винный, олива.

Гербата хїньска (россїйска).

Корки до бутельокъ, лїякръ золотой до черевїковъ и лїякръ до чернєня шкѣры, найлїпшїиї кїтъ до порцєланы, карукъ столарскїи, губки, пензлѣ и т. п. 3378

При закупкѣ товарѣвъ просимо покликуватись на нашу часопїсь.

Выдаєць и одѣвчальнїи редакторъ Иванъ Белой.

Палѣрь зъ фабр. Черлянскої.

Зъ друкарѣй тов. км. Шавченка, подъ зар. К. Бєднѣ рокого.

Предплатата на „Дело“ и належитостъ за вносрате плати
у Львова.

на півний року . . . 16 ар. на північ року . . . 8 ар.
на захід року . . . 4 ар. за захід . . . 3 ар.
Резакція, Адаптація в Кіровограді пожеж. 24
Батерія. — Резакція змертвілих листів на пожежних
застереженнях. — Резакція з пожежних бачків бачок порте
Пожежне зведення 8 ар. а. в.
Обогащення приймається по північ 8 ар. б. одност
стрілки початком, в рубр. "Надбавок" по 20 ар. а. в.
Подвійні числення по 10 ар. б. отримав.

(Конец буде.)

р. — Окружна рада школьна в Дрогобичі оповіщує конкурс на 1 марта до ч. 295 на місце греко-кат. катихети при VI-кл. школі жіночій в Дрогобичі за платню 650 зр. і додатком на помешкання по 65 зр. річно та з правом до п'ятилітніх додатків і до емеритури. Речення подається до 12 червня с. р. — Окружна рада школьна в Самборі оповіщує за 28 лютого до ч. 318 конкурс на два місця греко-кат. катихетів: 1) при VII-кл. звичайній школі жіночій в Самборі за платню 600 зр. і обов'язком ухвалити науки релігій; а) в VII-кл. школі жіночій тижнево 12 годин, б) в I-бій IV-кл. школі жіночій в Самборі тижнево 10 годин і в) держати 2 екзорти тижнево; — 2) при II-бій IV-кл. звичайній школі жіночій в Самборі за платню 650 зр. і обов'язком ухвалити науки релігій: а) в II-бій IV-кл. школі жіночій тижнево 10 годин, б) в II-кл. школі на передмісті Дольна тижнево 6 годин і в) держати 2 екзорти тижнево. До платні долучають ся ще додатки п'ятилітній по 50 зр. і 10 пр. на помешкання. Речення подається до 30 червня с. р. — Подана вносити треба через свої верховні влади до відповідних окружних рад школьних.

— П. Теофіл Грушевський, професор гімназії в Коломиї, перенесений провизорично до бернардинської гімназії у Львові, одержав місце учителя при II-бій гімназії (німецькій) у Львові.

— О ново-утвореній посаді віцепрезидента краєвої ради школьної паше Kurjer Lw.: „В Кракова розтелеграфовано вже до двенадцяти, що проф. Вобжанський, іменованій віцепрезидентом краєвої ради школьної, опускає університетський краківський і переселяє ся до Львова. Що університет на тому зисає, не сумніваємо, бо убуде йому однієї з борців партії реакційної, але чи край рада школьна зисає, о том треба сумніватися, бо паше „віце-президента“, проживаючи більшу частину року у Відні як посол до ради державної, буде потрібувати другого „віце-президента“. Се суть природні наслідки кумуляції урядів і творення синекур.“

— Міністерство просвіти ухвалило нагороду за власною ініціативою надучителів Омелянови Поповичеві за фаховий реферат на полі народної школярства.

— Нова читальня руска засновує в Селятині, пов. радовецького на Буковині. Щастя Боже!

— Мейн імпаніш засновують ся: в Лучиці, Угринові коло Сокаля, Перетичах, Шуларці і Накваші. В Лучиці купив п. Клим Рогозницький купив склеп од п. Гелінгера і од 15 к. ст. марта буде сей склеп вже під фірмою п. Рогозницького.

— Памятник Володимир Баретського. Польський писатель Север в своїх фейлетонах в Gazet-і Lw. під заг.: W pracowniach artystów krakowskich так пише про пам'ятник Вол. Баретського: „В роботі різьбяр Левандовського побачив я перед всім готовий до одливу пам'ятник для бл. п. Баретського. Просвіта народна якось дівчина в українському одязі, більше як природно величній, ліву руку з хрестом прутує до груди, права ж запаленою омолодською вицмілена. Дванадцятилітній хлопчина клячить у сні, руку опирає на герб Русі, другою вкладає вінець на медальон покійного. Підстава уложена з каменю. Помысел або композиція оригінальна, виконання що-до рисунку поправне. Артесть, котрого Варшава нагородила золотим медальом, має намір сей одлітий пам'ятник в бронзі завезти до Варшави, а радъ похвалитися перед нею.“

— Незадовля оборона чи добровільна чи поручена? Недоволя подати ми до прилюдної відомості факт, зовсім голосний і загально відомий у Львові, що окружний інспектор школь в новітній залішницькій (отже руській) п. Станіслав Костецкий зголосив ся перед львівською комісією екзамінаційною до іспиту з руського языка як викладаючого в школах видільових і перенав, бо показало ся, що п. інспектор школь округа залішницького не знав ані руської термінології ані языка нарв на тільки, щоб скласти звичайний глголь. В обороні п. інспектора залішницького виступив ондиз в Kurjer-і Lwowski-м п. Franciszek Ligęza, управитель школи і член окружної ради школьної в Залішниках і добре підмастивши свого допис інсинуаціями на те мати жілі, піпанів і т. п., твердить зовсім противно, бо пише: „при іспиті показало ся, що п. Костецкий... знає термінологію руску і по руски може викладати“. Оего твердження пана Ligęza-и ми не можемо пропустити мовчки. Хоч як ми добре розуміємо мотиви оборони, то все таки п. Ligęza підняв ся дла дуже трудного, бо годъ на чорне сказати, що оно біле, а на біле, що чорне. Факт же, що п. інспектор залішницький перенав при іспиті з руського языка, а хоч би п. Ligęza і тисячу разів говорив, що ні, то се річ не зміняє, а тільки виславить себе на сміх і людю скажуть, що п. Ligęza на том пункті достав ідею фіх. Накопів ми дуже сумніваємося, чи він в своїй допис мав мандат промовляти в імені учителя цілого округа, Поляків і Русинів, бо все таки здасть ся намъ, були би такі учителя, котрі би перед тими, за яких би дали мандат п. Ligęza-и, були порадили спитати самого п. інспектора: як то було з его іспитомъ? — а ми певні, що п. інспектор був би їмъ сказав: Бійте ся Бога, скажіть тому Ligęza-и, най він не робить дурниць і справи не розмазує... — Знатна поміч голодова. Газ. przemuska пише: Після розпорядження староства в Арсолови за д. 5 лютого с. р. ч. 2439 одержала громада містечка Рахмина для розділу між 38 голодомъ і нуждою діткенних членів громади на підпомоги беззворотній 24 зр., а позички, платної в п'яти літахъ 31 зр. Обдаровані — зрели ся тої

— Жидівська месть. Якъ в кожній селі такъ і в Глухівці, пов. львівського, не обійдеш безъ коршми. Тамъ одъ многихъ лѣтъ вяривавъ коршму, т. е. хату і пропінацію жидъ Шимона Тане одъ п. Торосевича. Минулого року винай-

мивъ той жидъ лишъ саму коршму за 40 зр., думавши, що если буде мати въ посѣданю коршму, набуде за що небуде і право пропінації, а нѣхто инший, розумѣєсь жидъ, не буде мѣгъ робити ему конкуренцію, бо не буде мати де примѣстити. Але инакше гадалося а инакше сталося. Найшовъ ся другій жидъ, що винаймивъ право пропінації і хату у одного господаря на вишинкѣ. Побачивъ Шимонъ, що бѣда, що эле ему иде інтересъ, тожъ и загадавъ помстити. Пійшовъ вінъ минулої недѣлѣ до Гороцка, чотирѣ милѣ одъ Глухівця а вернувши о 10-бій годинѣ въ ноцѣ, не йшовъ вже доми, лишъ завернувъ підъ хату того господаря, де сидѣвъ той другій шинкаръ. Станувъ підъ стрѣхою, вишмивъ сѣрникъ, черкнувъ — але вѣтеръ задувъ; вінъ въ друге выкрасавъ сѣрникъ і що лишъ мавъ прутулити до стрѣхи, а ту въ той хвилѣ вышшовъ зъ хаты паробокъ по солому. Паробокъ почувъ, що щось хрѣпотить по замерзломъ снѣгу, побѣшовъ ближе, приставъ і побачивъ, що дѣлясь. Коли жидъ вже прикладавъ огонь до стрѣхи, паробокъ крикнувъ і жидъ почавъ утѣкати, але що паробокъ хлопѣць моторний, хочъ і жидъ нѣчого собѣ, здогадивъ жидъ, хопивъ его за бороду і повѣвъ до вѣйта, оббивши ще добре по дорожѣ. Прикликли жандармъ, а сей склавши Шимона, повѣвъ его до Шарця.

— Слѣди зъ жидами. Мѣщане винницькі (коло Львова) зробили зъ жидами таку угоду, що поставили хату, въ котрій має жидокъ заложити склепикъ. Жидъ дає за своєю стороною 800 зр. — Дякъ въ Шилахѣ, Гриць Модный, побудувавъ нову хату і винаймивъ ей жидови на заложеніє крамницѣ. Давнѣйше не було въ Шилахѣ больше жидѣвъ крѣмъ коршмаря, а теперъ п. „регентъ“ впровадивъ жидъ въ село, де вже суть двѣ християнскі крамницѣ.

— Титулъ инжинирскій. Дня 1 н. ст. марта одбули ся въ Відні збори одпоручникѣвъ войскъ австрійскихъ школь політехнічнихъ. Одпоручникѣвъ явилось: зъ вѣденської політехніки 8, прагокейской 4, бернської, градицької, львівської і прагокейської по 2. Одпоручники рѣшили зажадати правної охорони титулу инжинирского яко академічного. Має бѣти удѣляти ся кождоу технікови, котрий зложивъ другій іспитъ державный въ добрымъ успѣхѣмъ. До сего іспиту приваженіє активне і пасивне право wyborче. Въ той справѣ має вносити петиція до ради державної та высылати депутатів до цѣсаря і знатнѣйшихъ посѣдовъ о підпираніє сего справы.

— Въ Криштополи є одъ давня жидѣвска злодійска банда, прозвана „Юдки“, котра краде по близкихъ і дальшихъ сторонахъ конѣ, і все друге що украсти дасть ся. Члени тої банди перебирають ся за панѣвъ, ефранѣвъ, подорожнихъ ремѣсникѣвъ і т. п., а криштопольска жандармерія має за хитримъ злодійми не мало клопоту. Найпоганѣйше єсть се, що банда „Юдки“ має, якъ кажуть, проводникѣвъ християн, а въ селѣ Клясовѣ мають бути такі господарѣ, котрі дають тої бандѣ приховець на крадѣжній рѣчи. Однѣ члени зъ тої банди Клингеръ, дознавши ся, що коло Радохова проживає маючий господаръ, котрий носить при собі на грудехъ въ торбинцѣ паперові грошѣ, перебравъ ся за подорожного і вприсѣвъ ся у заганого господаря на ночѣгъ. Добродушний господаръ прийнявъ подорожного въ свою хату, накормивъ, напоївъ, та выстеливъ на ночѣгъ грубо соломѣ, щобъ струджений подорожний выдѣлю перенавъ ся. Коли почавъ господаръ засыпати, почувъ, що хтось приближивъ ся до его постелѣ, та почавъ шукати лежонько за торбинкою зъ грошми. Левдѣ запытавъ господаря: „хто ту?“, а вже подорожний подорожний хопивъ ему зъ грудехъ торбинку зъ грошми, та въ ноги зъ хаты. На крикъ господаря пробудили ся члѣдъ зъ сусѣдами, вѣй пустилися за злодѣю, а доставши его въ свои руки, повывили емо зубы, а бѣдакъ оддали до суду.

— Въ натиціймъ університетѣ у Фрайбурѣ въ заходѣй Швайцаріи отворено на разѣ два выдѣлы: філософичный і правничій, на котрыхъ выкладають ся вѣдѣ предметѣ по нѣмцѣмъ і французкѣ. На філософичномъ выдѣлѣ выкладаєть такожъ славянська література, а д-ръ Калыенбахъ, бующий доцентъ краковскаго університету, заловѣвъ попри выклады зъ польской літературы, ще: Грамматика старинного языка славянского літургія і Посоніє тексты славянского літургія.

— Торгури. Найвысшій трибуналъ у Відні розсуджавъ недавно таку справу: Юрій Калинчукъ, господаръ въ Милишівцяхъ на Буковинѣ, добачивъ въ своѣмъ домѣ крадѣжъ і підозрѣвавъ о нѣ молодого хлопца Филипа Радемахера. На сидъ завітъ вінъ его до громадской канцелярії, а коли Филипъ не хотѣвъ признати до вини, то Калинчукъ разомъ зъ двома слугами громадскими вымѣгъ одъ него то збѣнае торгурами. Филипъ мусѣвъ прикликнути, черезъ збѣнае кождо не ретегнено емо одинъ кій, другій по-подъ руки, а бѣдакъ оба кій звязано зъ собою. Але Филипъ такъ не признавъ ся до вини. Тогдъ заволожъ его Калинчукъ до арешту громадского і новѣ сивъ такъ звязаного до стѣлѣ головою на долѣ. Въ такій положеніи висѣвъ Филипъ по-надъ годину, а вѣдци не могли довше выдержати, признавъ ся до вини. Судъ сучасній, дознавшись о томъ, засудивъ Калинчука на 7 мѣсѣцѣвъ строгого вѣзничѣ зъ постомъ, а двоухъ слугъ громадскихъ на 2 мѣсѣцѣ. Калинчукъ одкликавъ ся до найвышого трибуналу у Відні, але трибуналъ одкинувъ его жалѣбу неважності.

— Война Франціи зъ королюмъ Дагоменю. Незадовго може одилые войско французске до Африки на помічъ французскому губернаторови д-рови Байоли, котрий мусѣвъ боротись зъ дагоменійскимъ войскомъ. Не така то легка рѣчь боротись зъ тымъ войскомъ, бо головну силу и — такъ сказати бы — гвардію становили „амазонки“. Та гвардія побѣдила опису наочного свѣдка такъ выглядає: „Прошу собѣ представити стрункій і добришій, що найсильнѣйшій, молодій дѣвчата, котрі не трагять нѣчого зъ своєю жѣночності, а такі роблять вражѣньє доброй силы войскової. Получені такий жѣночності зъ поставою і виглядомъ волчкимъ не могли бы нѣколи мати европейскі женщины, бо се, що надає виглядъ мужекості тымъ муришскимъ амазонкамъ, выплыває зъ одмѣнної будовы

костяка у муринокъ, именно за-дѣя вузкихъ клубѣвъ у муринокъ. Муриники чистоті крови нѣколи майже не товѣють, а будовою костей цѣлкомъ подобні до мужчинъ. Можна отже представити собѣ тѣ амазонки якъ гимнастичкѣ ся студентки въ якѣмъ женскѣмъ пансіонѣ, котрі бавились бы въ войкѣ. Годить ся такожъ описати гарне уніформованье сего гвардіи. Зъ подѣ бѣло шапочки жакетной, лишъ безъ дашка, розмалюваной лѣйфкрамъ, штатками і т. п. виглядають молоденкѣй личка і огнисті очі. Ноги суть нагі, окритѣ лишъ одъ пося до колѣнъ зелеными, жовтыми або червоными ноговицями. Горѣшню часть тѣла, крѣмъ горету, закрыває свободно спадаюча, не приспоянича нѣ шнѣ нѣ грудехъ, туника шовкова, въ пасмужку о живыхъ краскахъ. Стрункій рѣстъ ще красше выдѣає за дѣя пося, тѣло оперѣзаного, при котрѣмъ зъ лѣвомъ стороною висѣтъ короткій мечъ а на передѣ патронташъ. Одъ рамени до боку напощерѣкъ має кожда амазонка ще широко бѣлу ленту. Крѣмъ меча мають амазонки ще сокирку і карабинъ.“

— Дробній вѣсти. Въ краковскѣмъ університетѣ одержали степенъ докторѣвъ всѣхъ наукъ лікарскихъ шп.: Фел. Вѣленичъ зъ Горлицѣ і І. Збигневичъ зъ Кривчи. — Звѣстный адвокатъ вѣденскій д-ръ Едм. Маркграфтеръ утѣкъ зъ Відня вже передъ тижнемъ за-дѣя змыхъ односинѣ фанасовыхъ. Судъ карный одержавъ численній жалѣбы на дефравдацію повѣреныхъ грошей Маркграфтерови. Догадують ся, що дефравдантъ утѣкъ або до Англіи або до Америки. — Одиной сынъ шок. д-ра Конет. Тонащука померъ ондиз въ Мерані. — Въ Чернівцяхъ засудивъ трибуналъ п. Адольфа Бергмана, редактора Genossenschaftszeitung, за обиду чести п. Юсифа Грегора, начальника повѣтового касы неужихъ, на 6 мѣсѣцѣвъ вѣзничѣ і заплату коштѣвъ процесу 50 зр. — Петро Возняковскій, довголѣтній директоръ польскихъ театровъ провинціальныхъ, померъ ондиз въ Дембиці въ 66 р. житя. — Въ на повѣ розваленой хатѣ при ул. Городецькой ч. 113 у Львовѣ загорѣли три женщины, зъ котрыхъ двѣ старшій зарѣзани дались ще одтерти а третя, 17-лѣтна дѣвчина, померла.

Наука, штука и литература.

— IV-тый і послѣдній выпускъ „Житя Святыхъ“ появиѣ ся сими днями. Цѣле дѣло присвячене Вирусѣ митрополитови Сельвестрови Сембратовичеви. Въ переднѣмъ словѣ высказує авторъ о. Евгений Гузаръ причынѣ, за-дѣя котрыхъ появиѣ ся „Житя Святыхъ“ і подає жереда, якими користувавъ при зложеніи книжки. На конці подані: поазубучный списокъ всѣхъ Святыхъ, про котрыхъ була згадка въ книжцѣ; бѣдакъ имена Святыхъ уживані въ нашѣмъ народѣ і ихъ выговорѣ; народні приказки і повѣрѣя про Святыхъ і выговорѣ именъ Святыхъ уживаній помѣжъ нашимъ народомъ. Всѣ чотири выпуски „Житя Святыхъ“ мають 514 сторѣвъ великомъ бѣмкѣ.

— „Часописъ правничий“ ч. 3-те мѣстятъ: О договорѣхъ Руси зъ Греками. — Чи має бути обмежена подѣльнѣсть грунтоѣвъ селянскихъ? Практика судовъ. Зъ права цивильного. Зъ права вексельного. — Рѣшеня найвышого трибуналу касационного. — Замѣтки літературні.

— „Учитель“ ч. 5-те мѣстятъ: Вилы въ справѣ материнского выхования. — Пара, мракъ і хмары. — Причинѣ до практичного образованія народныхъ учителей. — Препарация до уступу „Птахъ, шукачъ і ракъ“. — Сѣвѣнянникъ дла школь народныхъ Исидора Воробкевича (оцѣнка критична). — Новинки. — Школьні вѣсти.

— „Правда“, выпускъ за лютий мѣстятъ: І Вступні статті: а) 29 роковини смерті Т. Шевченка; б) Чеська Академія наукъ; в) Реформа в судѣвничѣ; г) З'ѣднані держави північної Америки. II Анонсий пройдисѣвъ, оповѣданіе І. Нецуи. III З житія в Полтаві. IV Короткій оглядъ устрою державъ европейскихъ. V Борьба, роман. VI 26 лютого, стих. VII Що було, те мохомъ поросло, драма. VIII Вісті: з Москвы, с Харкова, с Херсона. IX Националізмъ в полѣвничѣ. X Де України сини?, стих. XI Дума біля Днѣпра в ноцѣ, стих. XII Пятдесять лѣтъ національной боротьби Словенці. XIII Сучасна хроніка XIV Бібліографія.

— „Народа“ ч. 6-те вышло і мѣстятъ: „Про видані творѣ Т. Шевченка“, редакція „Народа“ і Надзбручанина. „Справозданіє посла Кирила Гаморака в Сянтині“, Невиборца. „Письмо з Америки“, С. Ф-ского з увагою ред. „Народа“. Дещо про учителѣ сѣльскихъ якъ провідниківъ народныхъ. В. „Вечерокъ у сянтиний читальні в памѣт В. Барвинского“, Свого з увагою ред. „Народа“ про Барвинского. „По любові“, стих Ів. Франка. „Святій вечір в Грибовцяхъ під Львовомъ“, В. Ш. „Літав бл, та крил нема“, Ів. Франка. „Провѣта в Тернопільщині“, С. П. „Вірша про Веселку“, Д. Череватого. Переписка редакції. Оповідка.

Именованія, конкурсы, перенесенія и пр.

— Именованія. Міністеръ рѣшничества именовувъ ц. к. асистентѣвъ лѣстничства: Здѣсл. Стожковича, І. Скупиневича і Стеф. Цицѣра ц. к. завѣдателями добръ і признавши Стожковича для заряду добръ въ Турѣ великій, Скупиневича въ Молодѣтинѣ а Цицѣра въ Суходоли; — ц. к. елевѣвъ лѣстничства: Стан. Домбровского, Волод. Каратинского і Арт. Хвалибоговского ц. к. асистентами лѣстничства. — Комісаръ повѣтового Романъ Тхур-жничій именованій конціпістомъ міністеріальнымъ. — Конціпістъ прокураторіи скарбу въ Чернівцяхъ д-ръ Юл. Конъ і пров. конціпістъ дирекції скарбу Денисъ Оляпский именованій старшій конціпістами дирекції скарбу въ Чернівцяхъ і практикантъ концентѣвъ сего дирекції Мих. Лазуркевичъ пров. конціпістомъ. — Краєва рада школьна именовувъа дѣйствитными учителями і учителями: Вол. Борковскаго въ Руденку якѣмъ, Платона Петровскаго въ Иванѣвичѣ, Як. Броцьковскаго въ Ляшкѣ, Марію Карасинскую въ Пашинѣ, Ем. Левандовскаго въ Богородчанѣхъ.

— Перенесенія. Міністеръ рѣшничества перенѣсъ ц. к. завѣдательѣвъ добръ: Фридр. Павча зъ Суходола до Тянавы, І. Шварца зъ Лѣщинѣ до Доры, Іос. Зеньчака зъ Доры до Лѣщинѣ і Фр. Гельдера зъ Турѣ великой до Книжбурѣ. — Намѣстникъ перенѣсъ секретаря повѣтового Кост.

Чарковскаго зъ Львова до Калуща, а канцеліста намѣстничства Юл. Венглицкаго зъ Калуща до Львова.

Телеграммы „Дѣла“.

Парижъ 14 марта. До нового кабинету вступилъ имѣнно Фрейсине, Рувіе, Вуржоа і Константъ яко міністеръ дѣлъ заграничныхъ або справедливости.

Берлинъ 14 марта. Одзначеніе Пашича въ Петербургъ звернуло тамъ велику увагу на себе і загально припускають, що вінъ стане теперъ міністромъ сербскимъ, демонстрація противъ Австріи.

Лондонъ 14 марта. Въ Ліверпулю застрайковало 50.000 робѣтничѣвъ въ робѣтняхъ залѣзничихъ.

Яссы 14 марта. Одъ кількохъ днѣвъ переѣзджають сюды численній емігранты болгарскі, котрі вѣдуть по найбільшій часті до Букарешту, а зъ одтамъ дальше надъ Дунай і до Сербіи.

ПОДЯКА.

Неумолнима смерть забрала намъ 8 н. ст. марта с. р. по побѣрчѣй тяжкій недузъ, нашего найдорожшого і найлѣпшого мужа, бѣця і брата Адольфа Должичко, учителя школы им. св. Анны. Въ томъ великомъ горю прийшли намъ зъ помічю словомъ і дѣломъ Высокодостойній Панство Петр. Мотичинский, Стан. Дишкевичъ, пп. Мих. Бандуровичъ і Іос. Опалець, за що їмъ щиро подяку складаємо. Дякуємо сердечно Высокодостойному о. крил. Теофілеви Павловичу за бѣдрательне параставу надъ тѣломъ покійного а Веч. оо.: прелатови Мартиню Пакижеви, д-рови Іосифови Левинскому, д-рови Гаврилѣ Крижановскому, Северинову Тороньскому, Іванови Чанельскому, Александрови Темницкому, Стефанови Городецкому, Іларію Райтеровскому, Константанови Ірмивичеву, д-рови Титови Мышковскому, Корнѣлю Вацьковскому, вѣмъ зъ Львова, Александрови Юриковому зъ Столѣска, Володимирови Борисевичеву зъ Голоска а такожъ Веч. оо. обр. лат. крил. Ник. Павловскому і Як. Польковому зъ Львова за ласкаву участь въ похоронѣ ВПр. о. д-рови Іосифови Левинскому складаємо еще окрему подяку за трагоаче нагробне слово. Дякуємо сердечно Ви. инспекторви школь Мечиславу Варановскому за участь въ похоронѣ. Дякуємо щиро Ви. директорамъ школь им. св. Анны і Ви. Панамъ учителямъ і Панямъ учителямъ выше наведенихъ школь, що прийбули зъ дѣтьми школьными на похоронъ покійного. Вѣмъ иншимъ, що у частували въ сумнѣмъ обрядѣ похоронномъ складаємо щиро спаси-Богъ.

Анна зъ Бульгевичѣвъ Должичка, жена; Володиславъ, Адольфъ, Олена і Левъ дѣти; Антонина зъ Должичкиѣвъ Брикѣва сестра; Каролъ зъ Ясеного і Антонъ Должички, брати стрѣчний покійного.

На дѣслане.

Д-ръ Стефанъ Федакъ

отворивъ

адвокатску канцелярію

У ЛЬВОВѢ

3357

підъ ч. 3. пляцъ Капітульный (рогъ Ринку ч. 23)

Окулістѣ

Д-ръ Б. ГЕЗАНІГЪ

б. елевѣ-асистентъ і операторъ на клініці окулістичній проф. Фухса у Відні, мешкає при улиці Третього Мая (Маеровскій) число 7 (де ц. к. Старостѣ) і ординує одъ 10—12 і одъ 4—5.

ДРОЖДЖЪ

найлѣпшій вѣденскій по 1 зр. 40 кр. за кѣльотрамъ.

Просимо завчасу замовляти зъ означенємъ дѣя, коли маємо высылати. Найдъ годѣйшій высылка въ склянкахъ по 4 кѣльотрамъ netto. — За доброту нашихъ дрожжей ручаємо.

Народна Торговля

у Львовѣ і филии.

8043 2-2

ДРОГЕРІЯ

Вирѣбъ і складъ матеріалѣвъ аптичныхъ

Николая Карчевского

у Львовѣ, при улиці Городецькой число 75

удержує такожъ на складѣ

звѣстній вирѣбы лѣчний

Петра Крокевича въ Краковѣ.

Звѣстній онъ вже въ нашѣмъ краю загально що-до своєї успѣшності, тому роблять онъ завязу і аемилу конкуренцію чужимъ заграничнымъ вирѣбамъ лѣвичнимъ, спеціальнымъ, котрі пераъ обманули неупотомъ. Численній же признані і подяки за лѣвичній вирѣбы мають вѣдъ особъ високо поставленихъ, а дуже легко розвѣдати, бо суть въ нашѣмъ краю.

Цѣники і просятъ пересылає на желанье даромъ. Замовляти на провинцію выговорюються одворотною почтою.

Ваши до частных особъ розсылаютъ ся на желаные зъ всѣхъ предметовъ даромъ и платно.

органуруского товариства педагогічного, двотижневник педагогічно-науковий, виходить одь 1 червня 1889 р. у Львові ул. Вірмійська ч. 27. Предпята на цілий рокъ 3 зр., на півъ року 1'60 вр., на чверть року 1 зр.

Ваши до частных особъ розсылаютъ ся на желаные зъ всѣхъ предметовъ даромъ и платно.

Виходить у Львові щодня (крім неділі і рушних свят) о 5-й годі по полудні. Літературний додаток „Вісник найзнаменитіших повістей“ виходить вівторком, і в вівторок і п'ятницю на першому разі з Діло.

Предплату и нисератія приймають: у Львові Адістрація „Діло“ ул. Баторія 24. Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, и Бурґґа тавета ул. Карола Ладина 9. у Відні M. Dukes, L. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse, F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolowitz Hasse 8, M. Stern 1, Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelk I. Stubenbastei 2. В Відні: Oppelk I. Stubenbastei 2. В Відні: Oppelk I. Stubenbastei 2. В Відні: Oppelk I. Stubenbastei 2.

Предплата на „Діло“ и напечатані за нисератія платні у Львові.

ДІЛО

Предплата на „Діло“ з літер. додатком

в Австрії: на Галичині: а цілий рік . . . 18 гр. на цілий рік . . . 24 гр. на пів року . . . 9 гр. на пів року . . . 12 гр. на чверть року . . . 4 гр. 50 гр. на чверть року . . . 6 гр. на місяць . . . 1 гр. 50 гр. у Львові: а цілий рік . . . 18 гр. на цілий рік . . . 24 гр. на пів року . . . 9 гр. на пів року . . . 12 гр. на чверть року . . . 4 гр. 50 гр. на чверть року . . . 6 гр. на місяць . . . 1 гр. 50 гр. Редакція, Адміністрація и Експедиція пош. ч. 24 ул. Баторія. — „Діло“ виходить лише на попереднє застереження. — Редакція неопечатані вільні др. порта Подвійне число копій 8 кр. а в Оголошення приймаються по ціні 6 гр. однією стрічкою печаткою, в рубр. „Надсудне“ по 20 кр. а в Подвійні числі по 10 кр. однією стрічкою.

У Львові, дня 17 н. ст. марта 1890.

Въ бюджетовій комісії порушено при справахъ шкільнихъ питань, чи и якъ скоро думає міністерство просвіти назшу гімназію въ Бучачі, удержувати оо. Василянину, перевести на фонди державні. На дотичну матеріялію відповість п. міністеръ просвіти, що правительству не похує тої справи, [депутатин „вола“ польского заявить навіть, що правительству перемінити гімназію бучацьку и на 8-класову], однакжъ она „потребує ще якогось часу“, бо треба выяснити відносини правий монастиря Василянъ до тої гімназії. Отже бучацька нині гімназія готова полишити и на слідуєчий рікъ шкільний (1890/91) въ рукахъ оо. Василянъ, розуміє ся, въ тій самій виді, якъ до теперъ, т. є. зъ польськимъ языкомъ викладовимъ.

Поміняемо той нещасливий крок, який зробили оо. Василяне въ 1867 році, не подбавши о то, щобъ въ їхъ школі, удержуваний остаточно вхъ фондами, заведено рускій языкъ викладовий. Не виходимо такожъ въ питань, підъ чийою пресією або для чийихъ краєвихъ очей ршались тоді оо. Василяне свою інституцію зробити розсадникомъ польщини на Русі. Намъ розходить ся о питань, для чого міністерство просвіти одъ доброго півроку такъ певно веде переговори зъ інтересованими сторонами и справу пекучу проволікає ad calendae graecas. А назвали ми справу тую пекучою по причині, бо мали ми надію, що правительству, перевівши назшу гімназію въ Бучачі на державний фондъ, інституцію тую віддасть Русинамъ, т. є. заведе въ ній рускій языкъ викладовий.

Потребу заснованя рускої гімназії въ осереди Русі галицької не потребуємо широко оправдувати. Факт, що рускій молодежъ середнихъ шкіль мамо основнихъ законівъ державнихъ правительству не подамо досі средствъ до національного образованя, бє за надто въ очі, щобъ ажъ треба его иллюструвати. Руска молодежъ а тымъ самимъ и галицькій Русини покривдені тяжко. Коли Польнямъ дано въ цілѣмъ краю 30 середнихъ шкіль, то Русинамъ доталася по довгихъ лѣтахъ лишъ одна ціла гімназія и дає паралельні класи. Де-жъ пропорція?!

Не хочемо п. міністеру просвіти докорювати рівнодушністю для руского шкільництва. При заснованю рускихъ паралельнихъ класівъ въ Перемишлі заявить п. Гавць достатньо прихильности и енергії для насъ, коли розважимо, що делегація польска и більшість оиймова вазала ему руки въ різний спосібъ и не хотіла допустити до тої дробничої концесії. Ми знаємо, що п. міністеръ просвіти

то подбавъ въ своїмъ часі и о більшімъ правді языка руского въ семінаріяхъ учительськихъ и старавъ ся бодай трохи управити утративши. Але чи въ виду драстичного факту, що Русинамъ на полі шкіль середнихъ бдѣ такъ довгихъ лѣтъ дѣ ся кривда, — по послѣ нашій въ соймѣ тільки розбѣвъ підносили кожену потребу побільшення класівъ гімназій рускихъ, — що и въ радѣ державній була неразъ бесѣда о тій справі, — що въ справі потреби рускої гімназії въ Бучачі ваглядно въ Чортковѣ сотки петицій увійшли до ради державной и тамъ дожидають справедливого поршєня, — въ виду того маємо повне право упоминувати о прискорені бучацькихъ переговорівъ!

Бучачъ надаєсь дуже добре до того, щобъ при меншихъ коштахъ оснувати тамъ гімназію руску. Наволи тої справи не порушено енергійніше въ комісії бюджетовій, не винувати въ тій Русини, бо въ комісії тій не засѣдає вѣ одинъ посолъ рускій. [Рѣчь дуже характеристична въ Австрії!] — Але зъ сев обставини негативної не виходить ще, щобъ справу тую годилося такъ легко абуті. Въ гімназії бучацькій було заєдно достаточне число молодежѣ рускої, а и прочіі ученики другихъ народностей, живучи посередъ одноцїлїной маси руского населєня въ тыхъ окрестностяхъ, знають певно языкъ рускій на стѣбло, що виклади рускій не були бы для нихъ туредекою проповідью.

Коли-жъ въ бюджетовій комісії не розважано сев справу, то маємо право домагати ся, щобъ послы о. Озаркевичъ и сов. Ковальскій підняли єи въ палатѣ послѣвъ ради державной при розправахъ бюджетовыхъ. А хочемо мати надію, що наволи не делегація польска, то прочіі клїбы правдѣ, центра и лѣвицѣ підпоруть добру нашу справу и справедливе жадань, тымъ більше, що якъ правительству, такъ и більшість ради державной дѣше нинѣ духомъ — мирєня народівъ австрійськихъ.

Въ справѣ голодовій.

[Запомага сілью. — Дѣляне центрального комітету ратушного у Львові.]

Сбѣ для худобы въ Галичинѣ, розсылана зъ поручєня ч. н. намістництва повітатъ для роздати по громадахъ мѣжъ властїтѣвъ худобы, походять зъ двохъ жерелъ, а именню: зъ закупки зъ фондівъ запомоговихъ и зъ постанови цѣсарекон. Зъ фондівъ запомоговихъ закуплено 7,000 метр. сотнарбѣвъ соли и роздѣлено въ сѣчнѣ с. р., а зъ постанови цѣсарекон. зъ 17 грудня 1889 р. одержала Галичина 16,000 метр. сотнарбѣвъ, а ось недавно зновъ 5,000, разомъ 21,000 метр. сотнарбѣвъ.

Кромѣ удѣленя соли камѣнной міністеръ скарубъ дозволивъ ще, щобъ лишити до волѣ громадамъ въ повітатѣхъ богородчанськимъ, долнѣвськимъ, коломыйськимъ, косовськимъ и надбѣрнѣвськимъ, чи замѣсть соли камѣнной не схотѣть радше брати сировицю вѣзъ жерелъ солѣныхъ. Виправдѣ находять ся жерела солѣный таковы въ скарубныхъ округатъ сѣвѣцкимъ и самбѣрскимъ, але тѣ жерела такъ позабивані, що добити ихъ було бы дуже дорого.

Розсылка соли почалася одъ дня 20 сѣчнѣ с. р. и досі зъ першою сѣвѣцкості соли — 7,000 и 16,000 метр. сотн. — остало тільки 650 метр. сотнарбѣвъ (до того теперъ прибуло ще 5,000 м. сотн.). Сбѣ одержали повѣты: Рава и Тернопіль по 550 м. сотн.; Борщівъ, Броды, Бережаны, Бучачъ, Дрогобѣчъ, Городенка, Гусатинъ, Ярославъ, Ланцутъ, Львѣвъ, Рѣшівъ, Сокаль, Золочѣвъ и Жовківъ по 450; Перемишль 400; Камѣнка 350; Чешанѣвъ, Чортківъ, Горлицѣ, Ясло, Яворѣвъ, Лѣсько, Новый-Самѣчъ, Підгайцѣ, Перемишляны, Рогатинъ, Самбѣръ, Сѣнѣвъ, Скалатѣ, Сѣвѣтъ, Станїславѣвъ, Товмачъ, Залѣщичѣ, Збаржѣ, Жидачѣвъ по 300; Бѣбрѣка, Добромилъ, Городокъ, Коломыя, Коросѣво, Мостиска, Рудки, Старѣ-мѣсто, Терѣбовля и Турка по 250; Калущъ и Стрий по 200; Долина, Грибѣвъ, Косѣвъ по 150; Богородчаны и Надбѣрна по 50 метр. сотнарбѣвъ. (Повѣты чисто-мазурскіі пропускано.)

Право до побирания сировицѣ одержало: въ повѣтѣхъ богородчанськимъ 29 громадъ, въ долнѣвськимъ 84, въ калуськимъ 32, въ коломыйськимъ 31, въ косовськимъ 17 и въ надбѣрнѣвськимъ 38 громадъ.

Прошеня деякихъ видѣлѣвъ повѣтовыхъ, щобъ солѣ роздавати такожъ межѣ властїтѣвъ и пососѣбѣвъ більшою посѣдлості и сѣвѣщенїемъ, намістництво не могло узгладити, бо солѣ бѣла признана тільки для сѣлянъ.

Повѣтъ самбѣрскій просивъ, щобъ ему позволено побирати сировицю зъ якихъ де жерелъ, але намістництво не могло тої просьби узгладити, бо міністерске розпорядженє выразно постановляє, що зъ сировицѣ може картовати тільки шѣтъ высше наведєныхъ повѣтовъ.

Выдѣлъ повѣтовий въ Тернополі просивъ о безплатне выданє соли кухонной, а выдѣлъ въ Збаржѣ о зниженє цѣны соли для людей, але намістництво не узгладило обохъ тыхъ просьбъ, бо міністерство справъ внутрѣшнихъ розпорядженєвъ зъ 13 жовтня 1889 р. выразно постановило, що урядъ монополю солѣного не може, зъ огляду на угоду въ Угорчинѣ, знизати установленю цѣны соли або безплатно солѣ выдѣвати.

Центральній комітетъ ратушный у Львові вѣдбавъ досі жертвъ около 10,000 гр. Бѣтъ сев очевидно цѣфра незначна. Комісія для мѣста Львова устроєла великій концертъ а кромѣ того раєтъ дня 25 н. ст. марта у президєнта мѣста, въ ратуші. [Цѣна білету 1 гр.] Комісія залѣвѣска перевела організацію комітетѣвъ въ 206 мѣстѣхъ и мѣстѣхъ кахъ и упростила: духовенство вѣхъ трѣхъ обрядѣвъ, щобъ заняло ся складаніемъ по церквахъ и костелахъ, дальше дирекція зѣльницѣ, щобъ запядали збиранє складѣкъ на своихъ лѣвѣяхъ. Жидѣвскій кагалъ львѣвскій вѣзавъ до жертвъ жи-

довѣвъ зъ цѣлого краю, а комната ремѣсничѣ вѣзала усьхъ ремѣсничѣвъ. Липають ся ще лишъ институціи фінансовѣ и магнаты польскіі!

Сѣвѣція роздѣлююча роздѣлала до вѣхъ парохій въ 21 повітатѣхъ, указавшихъ видѣломъ краєвымъ, квестіонарь: чи єсть голодъ? колько родинъ и особѣ голодує? що буде на весну? Колько и дѣвъ кого уже дотали помочи? и хто мѣгъ бы спѣшно зъ сѣвѣщенїемъ мѣсцевымъ заняти ся роздѣломъ запомогі. На 700 громадъ відповіли до першихъ дѣвѣвъ марта близько 500. Відповіди тѣ свѣдѣть, що голодъ єсть и то декуды тяжєнкій, бо тягєсь уже одъ осєня. Подєкуды прокидуєсь тѣвъ. Рѣсєрєнты тоя сѣвѣціи подѣлани, пѣлѣ тѣхъ відповідей, парохіи на два роды: на такі, що потребують помочи сѣчасѣ, и такі, що потребують зъ весною. Першого рода парохій начислено 198, а то въ повѣтатѣхъ вѣновѣ або въ часті рускихъ: Борщівъ 16, Бережаны 16, Чортківъ 8, Городенка 16, Гусатинъ 14, Перемишль 8, Терѣбовля 9, Турка 6, Збаржѣ 7, Підгайцѣ 6, Сѣнѣвъ 13, Скалатѣ 11, Тернопіль 20, Залѣщичѣ 8, Золочѣвъ 8. Позаякъ въ тыхъ повѣтатѣхъ теперъ роздають запомогі краєвѣ и правительственнѣ, то комітѣтъ ухвалєвъ, щобъ: 1) въ парохіяхъ первого рода потворити комітѣты мѣсцевѣ зъ оо. парохѣвъ, вѣйтѣвъ, заступникѣвъ обшарѣвъ двѣрєкъ, представитѣлѣвъ kółek rolniczych (де они сѣтъ) и вѣзгалѣвъ зъ особѣ до того спѣсобныхъ; 2) комітѣтамъ тымъ, почавши бдѣ 20 н. ст. цѣтня перєсєлати готѣвку, въ мѣру того колько буде, зъ просьбою, щобъ они закупили кормѣ для людей и роздѣлювали мѣжъ потребующихъ.

Фінансы Галичины.

VII.

Головнихъ причинъ набѣдраного поможєня фінансѣвъ Галичины, добачає авторъ три.

Першою єсть мала помѣчь зъ сторѣны державѣ. Держава вложѣла на нашъ край богато своихъ выдѣтѣвъ, але не дала ему анѣ трохи зъ своихъ доходѣвъ.

Другою причиною єсть хибна організація власныхъ автономичныхъ доходѣвъ податковыхъ. У насъ росли потребы краєвѣ, але при тѣмъ не розвивалась система краєвыхъ подѣтѣвъ и весь тягаръ ихъ лежѣтъ и досі въ додаткахъ до подѣтѣвъ безпосередныхъ.

Трєтою причиною єсть то, що на 10 миліонѣвъ краєвыхъ выдѣтѣвъ платѣтъ Галичина больше, якъ 6-5 мѣл. гр. на довгѣ, отже не має чимъ підвирати продуктивній цѣлѣ краєвого господарства.

Одповѣдно до тыхъ трѣхъ причинъ предкладає авторъ три спѣсобы ратованя фінансѣвъ нашего краю, а именню:

1) Держава повинна причиняти ся на цѣлѣ господарства краєвого о много значащіймъ участю якъ дотєперѣ, а то въ той спѣсѣбѣ, що повинна она єкспрїшті організацію скарубѣвъ автономіи краєвой, переказуючи їй деякі жерела подѣтѣвъ державѣ въ цѣлѣсто або въ часті. Галичина повинна стрѣмѣти до того, щобъ держава бдѣступила їй увєсь державній подѣтокъ бдѣ

що она благородна. Сє высѣкій прикладъ усьмъ сѣчаснымъ намъ артистамъ и поєтамъ, и сє одно вѣе вѣстане вчиняти нѣмѣ Шевченковѣ безсмертнымъ. Позвольтѣ-жъ внести тоастъ признаня Шевченковѣ, который своими терпѣливымъ піддержавѣтъ те свѣте вѣрованьє, що справдѣ морально природу чоловіка не вѣ силѣхъ побороти нѣякі обставинѣ.

Оставшій пѣлѣ смерти поєта „запрошующій“ письма свѣдѣть о тѣмъ, що бѣвъ дѣйствѣно на якійсь часъ ставъ „мѣдною єфїурѣю“: єго приємали, розриваючи, бѣвъ всюды бѣвъ бажанымъ гостємъ. А Шевченко не мавъ на тѣмъ кѣ двѣаги, щобъ въ часъ своихъ идеалѣвъ вымовити одъ запрѣснѣвъ, бо лучались засѣвѣды добрі люди, а добрыхъ людей не выпадає обижати бдѣмовою. Мѣжъ „запросинами“ подѣбуємо одну таку:

„Зробѣть ласку, Тарасє Григорѣвичу, прихѣдѣтъ; завтра бдѣ 7 до 10 годѣны у насъ буде читати Олѣридѣжъ. Запросѣтъ Семєна Степановича [Гулака] и Кулѣша.

А. Толстѣя.”

Пѣлѣ знаменитѣмъ выставѣ въ рѣла Отеллѣо [ише малярѣ М. Мѣкшѣвѣвъ*] трагїкѣ (Олѣридѣжъ) появивъ ся въ сѣльѣмъ Толстѣхъ. Въ годѣну пѣлѣа єго прибула єудѣ 30 грудня, поєтъ (Шевченко) и трагїкѣ бѣдѣ вѣе въ невычайно сѣрєдечныхъ відносинахъ дружѣбы: они сѣдѣли на софѣ въ кутѣ, або ходили обивѣшєсь по сѣли; дочѣнї графинѣвъ бѣдѣ имѣ товмачами. Знакомѣтъ ихъ не була безъ комїзму: Тарасъ нѣ словєчка не знавъ по англїєскѣ, а Олѣридѣжъ не говоривъ нѣ одною нѣшою мовѣю, тільки англїєською... Було-бѣ дуже цѣкаво — пѣше дальше Мѣкшѣвѣвъ** — зѣ-

*) „Споминки про Шевченка“. Кобзарь. Прага 1876. Стр. XVI—XVII.

**) Тамъ-жє, сторѣна XV.

5)

Анастасія и Федоръ графы Толстѣй та відносинѣ до нихъ Т. Шевченка.

[На памѣть XIX-ихъ роковинъ смерти поєта.]

(Конєцъ.)

Вконєцъ сѣмѣ въ дѣнь своєго ангєла, 25 лютого 1858, Шевченко одержавъ бдѣ М. М. Лазарєвского повѣдомленє, що ему позволено жити въ столицѣ. Сѣрєдечный прїятель звѣщавъ, що графиня вѣлѣла ему донєсти поєтовѣ, що на просьбу графа вѣйшло „сѣвѣзѣленіє на разрѣшеніє оставленію радѣвому Шевченковѣ проживати въ Петербургѣ и для усовершенствованія въ живописѣ посѣщать классы академіи зъ тѣмъ однако, чтобы начальство сѣ имѣло за нѣмъ должное и необходимое наблюдєніє, дабы онъ, Шевченко, не обращѣлъ во зло своего таланта.“

„Графиня — пѣше до Шевченка Лазарскій — невычайно рада, що ты прїѣдѣшє єудѣ (охъ, кобы ты знавъ доброту єи сѣрѣца и бажанє робити, колько можна, больше добра), и просѣтъ тебе, чтобы ты посѣщѣвалъ, а годѣвно не обижавъ ся условіями, для того, що сє только форма. Она каже, что ты повиненъ представити ся президентѣ академіи, Єи Высѣкѣности, — что тобою интересуютъ ся теперъ усь артисты и бажаютъ, чтобы ты чимъ швидше прїѣдѣжалъ.“

Дня 1-ого марта насѣлѣло одъ міністра внутрѣшнихъ справъ до губернатора Нижнѣго Новогорода урядѣмъ повѣдомленє, що Шевченково позволено жити въ Петербургѣ, а 2-ого марта поєтъ дѣставъ одъ графинѣвъ ось яке письмо:

„И такъ завѣтнѣ мой мрѣѣ сповняють

сѣ: я побачу васъ швидєнко, нашъ бажанный гостѣ, Тарасє Григорѣвичу! Ось уже тыждє, якъ прїйшло письмо зъ дозволенїемъ Государя жити вамъ въ столицѣ и бѣдѣвѣвати академію. Прїѣдѣжайте швидѣ! Не можѣ больше писати: рука дрожатъ бдѣ нетерпѣчнѣ и радости.“

На сє шѣре письмо своєи добродѣѣи поєтъ відповѣвъ зарѣвъ ось якъ:

„5-марта 1858 р.

„Моя свѣта заступницѣ! Побачєнє наше тако близькѣ, тако близькѣ, что я лєдѣн пѣну вѣдѣ собою бдѣ дожиданя. 2-ого марта я одержавъ Ваше сѣрєдечнѣ, свѣте письмо, и не знаєвъ, что зъ собою робити, дожидѣючи офіціальной „бумагѣ“. Наконєцъ та вєсємогучѣ „бумага“ прїйшла нѣнѣ до губернаторскѣ канцєларіи, а завтра бѣдѣ передана полиціи стѣрѣни. Одагѣвъ завтра я дѣставу бдѣ него „прѣпускъ“, а позавтра, сє є 7-ого марта, о 9 годѣнѣ вѣчерѣмъ, я покѣну гостѣнный Нижнѣй Новогорода. Въ Москѣвѣ лѣшуєсь колька годѣнѣ, для того только, чтобы поцѣлѣувати моего шѣрого прїятеля, знаменитѣмъ дѣдусѣ М. С. Цѣпенкина. Чи казавъ Вамъ Лазарєвскій, что той безсмертнѣй дѣдусъ зробивъ мѣнѣ чѣтырї-сотъ-вєстуку вїзиту въ Рѣздѣнній свѣта? Якій дѣдусъ? дуже ярій, дуже сѣрєдечный дѣдусъ! и мѣнѣ бѣу-бѣ неспрѣстѣмо не посвѣтити ему колька годѣнѣ въ Москѣвѣ.“

„Вѣ имѣ усьхъ свѣтѣхъ, простѣтъ мѣнѣ великодѣшну мѣй лѣвѣнѣмъ. Я вѣ отѣй довгѣ даѣ буквѣально не володѣю собою. Не тѣлькѣ писати, — читати не можѣ. Въ тыхъ дѣняхъ дѣставъ я бдѣ Сєргіи Тимѣѣѣвичѣ Акѣзѣкова єго новѣу важѣку „Дѣвѣство Багровѣ“. И она вѣ мене такъ и лежѣтъ не розрѣзѣваю. Незнаєсно томлящій станѣ.“

„До скорого побачєня, моя великодѣшна, свѣта заступницѣ. Усьмъ сѣрѣцемъ моимъ цѣлѣую Васѣ, графа Федѣра Петровича и вєсѣ

рѣдно и близькѣ Вашѣму вѣжѣному, благородному сѣрѣцу. Сѣрєдечнѣо вдѣчний Вамъ

Тарасъ Шевченко.“

Выѣхавши дня 8 марта 1858 р. зъ Нижнѣго Новогорода, поєтъ поступивъ въ Москву, а бдѣтъ 27 марта уже бѣвъ въ Петербургѣ.

Одѣвѣвшись другимъ дѣниѣ (28 марта) своѣго найшѣршого прїятеля М. М. Лазарєвского и Семєна Гулака, у которого поєтъ бѣвъ не вѣче въ своѣй рѣдѣй хѣтѣ, удаѣвъ ся въ єу-прѣводѣ Лазарєвского о 6 годѣнѣ вѣчерѣмъ до графинѣвъ.

„Сѣрєдечнѣше, радѣстѣннѣше не стрѣчѣвъ мѣне вѣхѣто и я нѣкого, якъ зустрѣлись мы зъ моєю свѣтѣною заступницѣю и зъ гр. Федѣромъ Петровичемъ“, — оповѣдає Шевченко про сѣу стрѣчу. — Дня 29 марта вѣчерѣмъ графиня представѣла єго цѣлѣй юрѣвъ своихъ знакомыхъ. „Боюсь, — каже поєтъ, — щобъ и сѣ не ставъ модною єфїурѣю.“

Одагѣвъ поєтъ бѣдѣвѣдуєвъ старыхъ знакомыхъ, заходявъ на выставѣ до єрмітажѣ, а вѣчєры проводивъ то у гр. Толстѣхъ, то въ театрѣ. Велика интєлігенція и сѣрєдечна теплоѣа душѣ графинѣвъ, разумѣ, добрѣта, шѣрої и рѣзѣроднѣй вѣдомѣсти, молодѣсть и свѣжѣнна духа графа та шѣре вѣганьє ихъ обѣихъ — прїятѣлѣ въ ихъ дѣмѣ добрѣе товариствѣо писатѣлѣвъ, артистѣвъ и вѣзгалѣвъ освѣченыхъ людей. Очевидно, что товариствѣо такихъ людей не осталося безъ вѣдѣлѣву на Шевченка.

Дня 12 цѣтня бдѣбуєвъ ся у гр. Толстѣхъ обѣдѣ ва сѣсть повѣроту Шевченка, обѣдѣ зъ тоастамѣ, зъ котрыхъ одѣнѣ, мабѣтъ Старѣова, выдрукованный въ журналѣ „Основа“:

„Лѣхо Шевченковѣ євѣнѣчѣлось а зъ нимъ разомъ звѣвѣчѣлѣсь одна изъ несправѣдъ. Радѣстѣно бачити чоловіка, который сѣрѣдѣ страшеннѣхъ, убивающѣхъ обставинѣвъ, не ослабѣвъ духомъ, не бѣдавъ ся рѣспуцѣвъ, але заховѣвъ любовѣ до своєй тяжєнѣкой долѣ, черєвъ те,

вышину и певну часть зреформувати маючого податку бдъ спадщинъ, а тымъ способомъ одержавъ бы край рѣчно около 720.000 ар. рѣчного доходу.

2) Далѣе належало-бы перевести конверзію догугу индѣмнізаціонного. Нынѣ платитъ край на амортизацію и опрощеніе догугу индѣмнізаціонного рѣчно 5 1/2 мил. ар. Коли бы перевести конверзію того догугу, т. е. затыгнути позичку нову на лѣтъ 40 при помощи емісії 4 1/2% облигацій — тогда рѣчна выносила-бы по вышесказанному до 16—17 мил. ар. Соймъ краевый мѣгъ бы вже напередъ зъ огляду на тую суму порѣшати принципы и программу инвѣстиційныхъ выдатковъ на цѣле наибольшее десятилітѣ, роздѣляти тѣ выдатки по силѣ важности и по черѣ въ мѣру выходящихъ фондѣвъ, за-спокоювати. Тутъ было-бы передѣлать пожеланіемъ: а) допознати дотацию касы краевой сумою около 500.000 ар. тавъ, чтобы не требова все затыгати догубъ въ банку краевомъ; б) на фондъ промысловый назначати два миліоны; в) на фондъ будовы народныхъ школъ одѣтъ миліонъ; г) на фондъ будовы дорогъ и асфальтированныхъ 8 миліонѣвъ; д) на выдѣленіе организаціи школъ народныхъ и факховыхъ 1 1/2 мил.; е) на цѣли дешевого кредита для селянъ одѣтъ мил.; ж) на будову водянй и цѣли горницка два миліоны ар. и т. д.

3) Вѣднѣ уважае авторъ конечнымъ за-вести для Галичины краевій податки консумційный. Зъ тыхъ податковъ, податокъ бдъ вина мусѣвъ бы побиратъ въ формѣ податковъ до податковъ державныхъ, однакъ нынѣ податки консумційный вымагають самостоятельной автономичной организаціи.

Такимъ самостоятельнымъ краевымъ податкомъ консумційнымъ радъ бы авторъ обяжи-ти горѣвку, пиво и цукоръ.

Надѣяный приходъ зъ тыхъ податковъ объявляе авторъ: зъ податку бдъ вина на 70.000 ар., зъ податку бдъ пива 300.000 ар., зъ податку бдъ горѣвки на 600.000 ар., зъ податку бдъ цукру 400.000 ар. Въсѣ отже податки консумційный принесли бы рѣчно 1,370.000 ар., т. е. по 20 ар. на голову одного жителя краю, что не есть великимъ тагаромъ, бо въ Стрѣнѣ принадлеае зъ краевыхъ податковъ консумційныхъ 35 ар., въ Краинѣ и Каринтѣ 55 ар. на одну голову.

Авторъ есть пересвѣдѣный, что тѣ три средства, а въ особенности заведеніе краевыхъ податковъ консумційныхъ, рѣшучо по-правлять фінансовій однооси Галичины.

(Конѣцъ буде.)

Дописи „Дѣла“.

Зъ Сокальщины.

[Выдѣлы нашихъ просвѣтительныхъ товариствъ и народній читальнѣ.]

Межи институтами, котрі мають на цѣли добро сѣльского народа, котры его морально, интелектуально и материально поднеси, стоять въ першомъ рядѣ народній читальнѣ. По знавши важность той институту, почато у насъ займатись основаніемъ читальнѣ, основано ихъ до теперъ въ поважній цѣрѣ, а просвѣтній

яснити причины зъ далекои минувшости, что мали наслѣдками тую чисто роднину участь въ доли поэта, котрою щедро окружала его въ Петербургѣ родина графовъ Толстыхъ. Тѣ неудобности, котрі представляли собою нещасливый нравъ Тарасовъ, бдъ котрыхъ бдъ часто не здержувавъ ся навѣтъ середѣ дѣтей Толстыхъ, двували усьхъ велики численности знаемыхъ сѣн поважной родины. А бдѣдувавъ ихъ Шевченко майже каждой динны и не по одному разови; наколи-жъ бдъ за-для чого-небудь не приходивъ, то до него высыла-лись запросны.

Въ маю 1858 р. поетъ уже бдѣдувавъ вѣся академикъ художествъ, живавъ въ головномъ ви будинку и зъ усьхѣмъ занимавъ ся маларствомъ, особливо-жъ гравированіемъ на мѣди золото, вѣвъ себе бездоганно и прикладно, и по роцѣ доставъ дозвѣлъ ѣхати у рѣд-ный край, въ дорогу Украину. Въ червня 1859 р., по 12-лѣтній розлуцѣ, бдъ вже бувъ въ тѣсѣмъ кружку своєю роднѣ, побачивъ ся зъ своєю коханою сестрою Ириною, и прощаючися при недостатку грошей, подарувавъ тѣй одного рубля. Вернувши зъ бѣгнѣ, бдъ приступивъ до нового издавн „Кубаря“, почавъ помагати при журналѣ „Основа“, въ 1860 р. бравъ участь въ академичной выставѣ зъ 6 своими гравірунками и одержавъ степень академика.

А майже за всѣ тѣ на склони жияя сво-го шасливый хвилѣ Шевченко бувъ обовязанный интелектуальной участи въ его доли графинѣ Анастасіи Ивановнѣ Толстой. За тѣхъ памяты Анастасіи и Федора Петровича графовъ Тол-стыхъ повинна бути мѣжъ нами Русинами у вѣднѣй памяти!...

Василь Луквичъ.

товариства доставляють пожнву для народнои просвѣты.

Слѣдючи уважно за рухомъ, що читаль-ныхъ, не дасть ся заперечити, что многі зъ основанныхъ читальнѣ не бдѣдувають своѣй задачи. Сли-жъ такъ есть, то мусѣтъ бдѣти причины того, що одні вянуть, другі упада-ють. Въ дописѣхъ зъ Сокальщины „Чому упа-дають у насъ декуды читальнѣ?“ помѣщенныхъ въ чч. 16, 25, 53, 54 и 58 „Дѣла“ въ 1886 р., я выказавъ обширно, что посли мои гадки суть три причины за-для якихъ нашъ народній читальнѣ не развивають ся такъ, якъ разви-ваются повинны, або скоро упадають, а тѣ причины лежать: 1) въ народѣ, 2) въ непри-янныхъ народній просвѣтѣ элементахъ а 3) въ самѣмъ клірѣ — и тѣ причины разбравъ я критично.

Не гадаю повторяти того, що вже обго-ворено въ агаданныхъ дописѣхъ, а поднѣшу тутъ лишь се, что наибольша провинна за ли-хий розвѣй народныхъ читальнѣ тяжѣтъ на клірѣ. Трудно зрозумѣти нашъ Всевъ. Кон-систоріа, для чого они въ такъ важкой и жи-зненной справѣ заховають ся въ резервѣ. Ла-тинскій Ординаріатъ зъ Консисторіями, и то всѣхъ епархіи галицкихъ, побавши важность народнои просвѣты, выдѣаютъ тѣмъ окруженіемъ до своего епархіального духовенства, чтобы оно выдѣляло на основаніе kółek rolniczych, ви-сувало ся въ ихъ члены, надъ kółkami над-зоровало, словомъ, чтобы тую такъ важну ин-ституцію морально и материально подпирало. Що оно такъ есть, поклякусь на мои агада-ны дописъ, бо тамъ я подавъ окруженіа ла-тинскихъ Ординаріатѣвъ зъ Консисторіями зъ наведеніемъ числа, року мѣсяца и днѣ, коли они выслали до лат. епархіального духовенства въ справѣ просвѣты народнои. Менѣ незвѣстно, чтобы наша высша ерарія выдѣла якій окруженіа до духовенства въ повѣдомѣ напрямѣ, лишь то менѣ звѣстно, что изъ нашихъ Консисторій выслають ся де-легаты до kółek rolniczych. Въ вѣду резервы нашихъ Ординаріатѣвъ зъ Консисторіями въ просвѣтѣй народній справѣ, не трудно пояс-нити, что велика часть духовенства, огляда-ючися на свою высшу ерарію, заховають ин-диферентно въ просвѣтѣй справѣ. Зъ сѣи при-чины одні не старають ся о основаніе чи-тальнѣ въ сѣль чѣмъ-то, хочъ бы тамъ могла бути читальня, другі не заглядають въ-коли до основаніа вже читальнѣ, а суть же и противники читальнѣ, заслаиваючися тымъ, что „не мають въ тѣмъ напрямѣ нѣякого пору-ченія зъ горы“. Що добрый або лихий розвѣй читальнѣ залежить бдъ мѣсячного душпаствѣ и его доброй волѣ, се правда, котра не дасть ся заперечити, якъ и се правда, что наколи де упаде читальня, трудно цѣлу вини припи-сати селянамъ, бо они потребують конечной оцѣнки, чтобы хоть розумѣннѣй займать ся ихъ просвѣтою.

На загальныхъ зборахъ товариства „Про-свѣты“ и товариства имени Качковскаго, що бдбули ся минувшого року въ Станіславовѣ и въ Калушѣ, зашли ухвалы, чтобы выдѣлы ага-данныхъ товариствъ бдѣсли ся до всѣхъ на-шихъ Консисторій зъ прошеніями, чтобы нашѣ Консисторіа черезъ выдѣны до духовенства курендъ такъ само заявляи ся народными чи-тальнями, якъ занимають ся латинскій Кон-систоріа kółkami rolniczymi. Одъ загальныхъ просвѣтительныхъ зборѣвъ минуло вже багато часу, а до теперъ не чувати, чи выдѣлы просвѣт-ныхъ товариствъ починили въ тѣмъ напрямѣ якій кроки. О тѣмъ бы мы радѣ знати. Була звѣстка, что выдѣлы товариства им. Качко-вскаго бдѣсли ся до Консисторіи въ справѣ пі-яньства, але про народну просвѣту не було тамъ агады. Що піяньство по сѣлахъ змѣн-шило ся въ послѣднихъ часахъ значно, се певне, але коли на піяньство радикальнѣй-лѣкъ — просвѣта, тому зъ огляду на добро народу не повинно ся сего лѣву спускати зъ очей.

В. зб С.

Одъ Кристинополя.

[Новый галиційскій Волярѣкъ або до якихъ конвенцій до-водитъ насильно польскіе школы нашихъ.]

Въ справѣ агаданныхъ зъ дѣяльности ц. к. краевой рады школьной часто вычитуемо, что якас рада громадска руского села ухвалила а краевая рада затвердила ухвалу рады гра-модской, посли котрой въ школѣ мае бути а-зыкъ выкладовый польскій.

Читаючи се, ставъ намъ вѣсѣмъ чудно, зъ-вѣдки берутъ ся той ухвалы? Але-жъ и звѣст-но намъ добре, якъ подобнои рода ухвалы у насъ кують ся. На Мазурахъ не ухвалиють рады громадскій, якій мае бути въ ихъ школѣ азыкъ выкладовый. Навѣрно, что нѣ, бо о то нѣхто ихъ тамъ не пытае ся. Всюды тамъ въ школахъ азыкъ польскій есть азыкомъ выкла-довымъ. Рѣчь проста и зрозумѣла: цѣлю шко-лы есть просвѣта народу, а вже-жъ просвѣта толькѣ въ рѣднѣмъ азыцѣ ширеца находѣтъ хегкій приступъ до ума и сердца чоловіка. Сей аксіомѣтъ, такъ ясный и неоспоримый, нѣ-якъ не може яти ся у насъ на Руса головы нашихъ загорѣлыхъ паньколонѣвъ. Они выхѣ-новують темноту нашего народу и его бай-дужность та и чѣ фѣркою дровъ, чѣ пасови-вакомъ на своихъ ланѣхъ и при помощи świętej kagoszmy добувають бдѣ его заступникѣвъ ухва-лы подобнои рода ятъ заведеніе польской школы въ рускомъ сѣлѣ. А вже-жъ, панове, такий темный вѣйтъ та радный, что привале-жить до роду „Хрушѣвъ“, агодѣтъ ся и на-хивскій азыкъ въ школѣ громадскій, наколи въ сего вѣйдѣ для него материальна користь!

Нѣхто намъ сего заперечити не въ силѣ, что школа народна, въ котрій азыкомъ выкла-довымъ не есть той азыкъ, якимъ народъ бе-сѣдуе, не довершитъ своѣй задачи, а стане ся по просту осередкомъ темноты и оглуцѣния для молодого поколѣня. Що не розмаємо ся въ правдоу, коли се кажемо, на се ось яркі доказы: Дома бесѣдують родичѣ зъ дитиною

по руски, въ школѣ мучить ен учитель поль-щиною, — такъ вытворѣтъ ся у неи зовѣсѣмъ новый азыкъ, о якомъ и не снѣло ся нашихъ азыкословѣмъ. Навѣдимо тутъ пробѣи тои бе-сѣды: *daj mi piro* (дай менѣ перо) — *ja chadzĭ na chatu* (я їду до дому), *na kiegĭ ty rozĭgasz* (на кого ты глядѣшь?) и т. д. Такъ, дакуючи оцѣнкѣ нашихъ оцѣкувачѣвъ, вытворѣтъ ся новый волярѣкъ въ нашѣй славетной Галичѣ!

Въ Кристинѣполи есть 115 ученикѣвъ Ру-синѣвъ, 67 полякѣвъ, около 200 жидѣвъ чѣ тамъ *braci mojżeszowego wuznania*. Азыкомъ выкладовымъ есть тамъ азыкъ польскій. Ка-тихѣтъ русѣи мае тамъ превелику муку зъ дѣтьми, бо у нихъ цѣте такъже выше сказа-ный волярѣкъ, тому то и дѣло зѣ; моральнымъ выхованіемъ дѣтей дуже спавѣ ся. Тожъ не дивнаго что въ тѣмъ мѣстѣ моральность дуже не домагае. О много въ меншихъ розмірахъ указали бы ся наслѣдны такъ застрашающій торѣчного невзража, наколи-бъ дѣйствиа про-свѣты а не польонизаціи были выключачою за-дачею школѣ нашихъ, — наколи-бъ нашѣ дѣ-ти не корылено, Wanda ми и Krakus ами а у-чено ихъ, якъ мають честно жити? якъ май-но свое шанувати? якъ опадными и заповѣд-ными бути? якъ не толькѣ за нивѣшній але и за заврѣшній дѣнь тямѣти? але се все мае устунити на послѣдній плянь, бо выключачою задачею нашихъ школѣ есть по-льонизаціа!

До такихъ то монстральныхъ результа-товъ довело политичае шарлатанство зъ сво-ими польонизаційными подвигами на Русѣ! Се-вже не смѣшно, а болѣсно, что такъ премно-го гроша выдѣае край на такую школу. Мы не домагаемо ся бдѣ школы нѣчо болѣше, якъ толькѣ ось того, что велѣтъ арт. I закона зъ дня 2 лютого 1885: „Школы народній урядже-ній будуть такъ... чтобы дѣти переймались за-сѣдами религіиными и моральными, побавляли обовязки горожанскій якъ такожъ задачѣ и услѣва звѣня, якому посли обогавнѣвъ мѣсяца и стану имѣннѣмъ посвящаться. А се все дасть ся постигнути толькѣ тогда, коли въ школахъ на Русѣ жадеиъ другій, толькѣ азыкъ рускій буде азыкомъ выкладовымъ. Сего домагае ся здоровый разумъ и взглядъ на добро будущахъ поколѣнь! Толькѣ ала воля и политичій вы-требенни змогли бы сему суверечити!

Пуста се робота, панове, зъ тою вашою польонизаціою на Русѣ! Се робота Сизифа! Ось бдѣный дѣтвѣкъ, закимъ пареступѣтъ по-рѣбѣтъ школы, себебе мовѣ той оловѣй плавно рускою мовою. Въ школѣ замѣтъ просвѣты присвѣтитъ бдѣ собѣ выше сказаный волярѣкъ, надъ чѣмъ шѣсть красныхъ лѣтъ агаруе. А вже-жъ и рѣдного слова своего бдѣ не позабу-де, бо учащае до церкви и чуа тамъ слово Боже, яке отецъ духовный его голосѣтъ, дома-чуе бдѣ бесѣду батька и матери, зъ часомъ позабуде бдѣ сѣ чудасіѣ азыковѣ, якій присво-явъ собѣ въ чужій ему школѣ — и приверне ся зновѣ до того азыка, якимъ Богъ въ пре-великій своей мудрости надѣляеъ сарѣбѣ его. То ось такъ выхидѣтъ, якъ коли-бъ то нама-гавъ ся рѣку въ ен ходѣ сплѣнѣти и метавъ камѣнемъ у ню. На водѣ стануть круги бдѣ удару камѣня, але невдовзі поверхня ен за-рѣвнѣе ся и пмѣе она далѣше своєю ходю тудѣ, кудѣ провидѣне Боже дорогу ѣй вы-тѣчало.

Вѣднѣ ще додати мусѣмо, что дуже ча-сто дають ся чути въ дѣвникарствѣ поль-скѣмъ крики и зойки по той причинѣ, что въ польскихъ школахъ за кордономъ вводятъ ся азыкъ русскій, — такъ поступованье зове ся тамъ *barbarystwem*, — лишь жадеиъ ор-ганъ польскій не высказавъ нѣ словеска дога-ны за то, что по нашихъ громадахъ русскихъ заводѣтъ ся школы зъ азыкомъ выкладовымъ польскимъ! А вѣ-жъ годѣ того, что за кордо-номъ вмѣнеуа ся варварствомъ, у насъ назвати дѣломъ благороднымъ...

Изъ Стрыицы.

[Автономія въ сѣлѣ Лясичахъ.]

III. Пришли торѣкъ правыборы. На вы-борѣвъ выбрано священникѣвъ и двоухъ селянъ зъ-поза вѣйтоваго клѣвъ. То розъярило вѣйта такъ, что зъ того часу противъ молодого свя-щенника (сотрудникѣвъ передѣ тымъ нѣколи не выбрано) и противъ всѣхъ, что не голосували на вѣйтѣ, конче треба было знати якусь кнѣ-чку, а яку, се вже нехай радѣтъ менторъ-пи-сарѣ. А и панъ „комисарѣ“, т. е. екаекторъ правду казавъ лясичанцѣмъ людямъ: „Якъ Лясичѣмъ Лясичама, что такого писарѣ не мали и мати не будуть“. Се правда.

Передѣ кѣмькома чѣ кѣльканцѣмъ ро-ками заснували добрый люде краминцѣ и она пришла на власность Панька Иванѣва. Нынѣ вже мають чотирѣ краминцѣ жидѣвскій и не але имѣ веде ся. Але чо-жъ дѣся въ Пань-комъ? Хто до Панька пойдѣ — писарѣ шенче а вѣйтѣ крѣпѣтъ: *spiskownia* и *Pańka*! Бѣли Панько гостѣ въ хатѣ прайме — писарѣ шенче а вѣйтѣ вторѣ: *szynkownia*! Бѣли Панько-ва продаѣтъ хто чверть грѣчи — крѣпѣтъ и вѣйтѣ и вѣйтѣхъ и писарѣ: „Панько купуе краденѣ! — и клеветуе и чернѣтъ такъ, что Панько всюды ятъ мурнѣвъ чорный. Вѣсѣи си-лами наважались склѣе замкнути; наслѣ-вають жандармѣвъ такъ, что жандармѣ неразъ прийдѣ въ ночь, и кѣже Панькови сѣтѣти въ склѣпѣ, гѣй бы на ревізію. Панькови все вѣй-дѣсь якійсѣ податокъ; теперъ засеквестрова-ный за податокѣ бдѣ соли, коли цѣлый свѣтъ знаа, что солѣ продаѣтъ рада повѣтова; Панько-вже лише дожидѣа, чтобы противъ вражды выступити зъ процесомъ и положить конецъ всему.

Та така доля не лише Панька. Хто вѣй-тови або писарѣи не въ ладѣ — противъ та-кого вже не перебирае ся въ средствахъ: окле-ветати, очернитѣ кого — такъ ятъ пѣхнѣти. Андрусѣ Бернѣкъ, выслуженый фѣртеръ, твѣре-зый и заможнѣй господарѣ, членъ тов. „Про-свѣты“ и читальнѣ — оклеветанный всюды; въ лѣтѣ подыбавъ его жандармѣ въ склѣпѣ Пань-

ка и при людяхъ ганѣбѣвъ, кнѣвъ собѣ зъ его „фѣртерства“, а коли Андрусѣ просѣвъ жандар-ма, чтобы травтувавъ его якъ надежѣтъ, то жандармѣ при людяхъ такъ сказавъ: „*Ozekaj, ozekaj!* ja na siebie z pod ziemi соѣ wydobędę! Зъ того видѣа: якъ жандармѣи поновформо-вана про такѣхъ людѣхъ, кѣтрѣ хѣба толькѣ привыкли, что не оббѣвають вѣйтовѣй пороги! Такъ само оклеветано и нынѣхъ честныхъ та спокойныхъ людѣхъ, а оклеветанныхъ легко те-роризувати.

Така доля зустрѣла и тепѣршного со-трудника. Онъ гоховою читальнѣ, а вѣйтѣ но-торичный противникъ читальнѣ бдѣ давна. А хотѣвъ въ тѣхъ бурливыхъ часахъ голова чи-тальнѣ старавъ ся всѣми силами годѣти всѣ элементы и для святого супокою вымѣгѣ ухва-лу читальняного выдѣлу, котроу заказано въ читальнѣ дискутувати про громадскій справѣ лясичѣвъ, то вѣйтѣи и писарѣи про се бай-дуже! Каждый читальнѣкъ — то ворогѣ, бѣ-товѣнѣкъ, бо читавъ; а якъ читавъ, то щось знаа конечно. Отже каждого зъ обѣбѣи и всѣхъ чи-тальнѣкѣвъ разомъ, людеи вѣрочѣмъ честныхъ, оклеветано въ дворѣ, въ Стрыю, въ жандар-меріи и Господѣ знаа кудѣ яко бунтѣвнѣкѣвъ, душегубѣвъ, злодѣѣвъ и т. д. А коли вже на своихъ сѣудѣхъ довершили зручно своего Дѣ-ла, взяли ся до священника, божѣ бдѣ голова читальнѣ. Дня 9 сѣчня, коли голова читальнѣ посвящавъ въ читальня члены австрійскій имѣи народній въ образахъ — въ той же са-мой годѣи вѣйтѣ Якимъ Тажѣвъ въ канѣ-ляріи громадскій диктувавъ жандармовѣ цѣ-лый мѣсяць ансѣнуаціи, котрій кнѣчились на-цѣтованымъ (головѣ читальнѣ) *russodlistwem*, а котрыхъ той самѣ вѣйтѣ передѣ судомъ вы-перъ ся зъ душею и тѣломъ и бдѣишѣвъ по-срамленѣи.

Мы жалуемо лише, что ц. к. стаціа жан-дармеріи въ Стрыю такъ легко даѣ ся фаль-шиво информувати. Тымчасомъ въ самыхъ Ла-сичахъ стало ся багато крадежѣи и нынѣхъ потавѣхъ дѣлъ бдѣ бѣжомъ вѣйта и писарѣ, а ц. к. жандармеріа ихъ до нынѣ не выкрила! Шкода! А ворогованѣя противъ сукобѣныхъ людеи дѣють ся власне тогда, коли читальня стала по-надъ партіями, коли навѣтъ супро-тивъ вѣйта була наибольшаишою въ цѣлѣи може Галичинѣ!

Огсе нацѣрѣвъ и образѣтъ дѣтѣкаючи лишь потрібно дѣякихъ справѣи и головѣи-шѣхъ моторѣвъ, промовѣючи до якогось ча-су про нынѣ особы, котры въ тѣмъ хаосѣ не-мѣнѣе важну хотѣ утаѣву грали ролю. Чѣй же теперъ каждому стане хочѣ троха ясно хто робѣтъ неспѣшѣи въ сѣлѣ? Що то выкалѣао вражду партіямъ? и якъ се стало ся, что гарне, велике село обернуло ся въ пекло, въ котромъ по-парѣи ся наибольшѣ тѣ, что пожарѣ гасили... Варто бы, чтобы тѣ сферы, до котрыхъ се на-лежѣтъ, покѣначили сю справу, положила ко-нѣцъ або вѣйтѣвскѣи и писарѣскѣи самоволи, або показали людѣмъ, что она невянѣи, та у-тихомирили затревожѣныхъ людеи!

Павло Курѣвъ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Криза въ угорѣскѣмъ кабинетѣ вже закончило ся; Тисса уступѣвъ а на мѣсце давного кабинету приновѣвъ кабинетъ Сапѣрого. Урядова газета оновѣстила вче-ра рѣшенѣ короля зъ дня 13 с. м., въ котромъ бдѣ приймае дѣмѣію цѣлого кабинету а заразомъ высказуе и свое признанье за вѣрну и ревну службу давному кабинетѣ. За сѣмъ слѣдуе власноручае писмо короля до Тиссы увѣльняюще его бдѣ службѣи и писма до но-выхъ членѣвъ кабинету. Ир. Сапѣрого име-нувавъ корѣль президентомъ міні-стрѣвъ а гр. Андрѣя Бѣтлена минист-ромъ рѣльницѣвъ. Въ послѣднѣмъ писмѣ увѣльняе корѣль бдѣ службѣи министра дѣлъ внутрѣшнихъ гр. Тежѣкѣи и надае ему до-стоинство тайного совѣтника зъ увѣльненіемъ бдѣ такѣмъ. Вѣра передѣ полуднемъ настала отже формальна змѣна кабинету. Члены ново-го кабинету явили ся въ королевскій палатѣ а два зъ нихъ Сапѣрій и Бѣтленъ зложили службу присягу въ руки короля. По тѣмъ принимавъ корѣль на аудіенціи всѣхъ членѣвъ нового кабинету подѣ проводомъ Сапѣрого. Въ полудне розпѣацѣвъ ся Тисса зъ уряд-ками президіи кабинету, а обѣдѣлѣ тѣмъ у-рядника подѣ проводомъ секретаря державного Тарковича позитали нового президента.

Показуе ся, что клѣрикальнѣй кѣлю-бы правѣи змѣнили свое поступованье въ справѣ школьной и свое становѣше до предло-женіа о галиційскѣи индѣмнізаціи. Слѣа, газета въ справѣхъ клѣрикальныхъ завѣсѣдѣ дуже д-бре поновформована, пише такъ въ сѣй справѣ:

„Вѣдѣнскій газеты оцѣнили зовѣсѣмъ хѣб-но заявленіе епископѣвъ и вытворѣну нимъ ситуацию. Ситуація есть зовѣсѣмъ ясна. Сто-ронницѣво, котрого проводѣрѣи суть еписко-пы, не було доволѣне предложенію прави-тельствомъ новѣлоу школьную, зъ другонъ же стороны анало оно и знаа, что аѣи правитель-ство аѣи чинники парламентарѣи не могутъ теперъ подѣрѣти его жадаѣ. Сторонницѣво то могло просто бдѣкнѣти проектъ правительства, але не хотѣло того зрѣбѣти, бо уважало сей крокъ невдовѣднѣвымъ супротивъ правитель-ства, котроу оно довѣ подѣирало. Особливо-же епископы не могли выступити чинно противъ правительства, чтобы не збѣлѣшати трудностей цѣлого внутрѣшного по-ложѣня. А однакъже треба було щось зрѣбѣти, позаякъ послѣ сего сторонницѣва до-магають ся конче янѣхъ даныхъ, зъ ко-трыми могли бы стати передѣ выбо-рѣми. Вѣсѣионы звайшѣи простой и достѣи-ный выхидѣ зъ сѣхъ трудностей. Въ торжѣст-венномъ заявленіи начеркнули они свои за-сѣдѣиый жадаѣи и розвинули тымъ прапорѣтъ, зъ котрымъ послѣ будутъ ставѣти передѣ вы-борѣцами, а заразомъ и застановили нарады надѣ

цїлою справою школьною, котратимь самымъ буде обдѣлена ажъ до догдѣйшюй поры. Новѣя школьна не дожде ся мабути до кнѣца гаденцїи парламентарно заложена. Торжественне выступленне епископѣвъ не погѣршило ситуацїи, але противно, на разѣ еи польшило. Любяльнѣ и консервативнѣ значнѣе заявленя епископѣвъ выходять зъ его змѣсту и зъ наслѣдствѣ, якї оно за собою потягнуло. Епископы не поставили нѣякого ультиматумѣ, лѣшь зазначили свои жадања а зарозумѣ и заявляи, що признають, що въ справѣ сїй треба порозумѣти ся зъ компетентными чинниками.

Епископы зазначили потребу и готовѣсть до переговоровъ, але теперѣ нема до того условїи, отже наслѣдкомъ заявленя епископѣвъ здасть бути обрѣченне сен справы безъ реченця. Поглядъ отже, що епископы прислѣдили розбїеннѣ правѣвъ, не обдѣлювае зовсѣмъ натурѣ рѣчи и фактивнѣмъ обдѣленнѣмъ; противно, она усунула правительству и правѣвъ зъ дороги труднѣсть, котру поборова нема нинѣ нѣякого способу, а зарозумѣ и забезпечила на будучнѣсть становѣще свое и своєю партїи. Все, що о тѣмъ пишуть газети, доказує лѣшь, що она зовсѣмъ не знають и не суть въ силѣ оцѣнити характеръ, достоинство и любяльнѣсть католицькихъ епископѣвъ, котрї нѣколи не поустѣять анѣ крыху зъ того, чого обвѣзаны боронити. На правѣвъ палаты настала радѣсть зъ того, що заявленне епископѣвъ и еи наслѣдѣна вывѣсила ситуацїю и зробили еи простѣйшою та дозволяють правительству на разѣ поборова предстоѣаї труднѣсть. Що буде потому, якъ уложать ся обдѣленнѣ, чи центрумъ схоче вѣти своєю дорогою, якї обдѣленнѣ и условия можуть настати зъ переведеня чешко-нѣмецкой угоды, отже зъ помирненя одной групы правѣвъ зъ значною частю лѣвнѣвъ — то пытаня будучнѣсть, котрї, очевидно займають умы, але для обдѣленя нема ще достаточныхъ даныхъ. Понадъ тѣмъ всѣмъ иде горою мудра ухвала кола польского, котра стараннѣ о будучнѣсть зложала въ руки правительства яко одинокого постѣйного чинника, котрїмъ знає дѣла бѣшеннѣ, средства и дѣроги и має власть дѣлани.

То само больше менше каже и Nowa Reforma, котра такожъ подтверджує, що клерикалы уступили и що заявленне епископѣвъ было лѣшь теоретичнымъ. Послѣ сен газети мавъ г. Гогенвартъ представити клубови центра, що его дальшїй обѣръ въ виду заявленя епископѣвъ и въ виду справы галицїи индѣмїзацїи бувъ бы политичнымъ самоуправїенствомъ клубу.

На конецъ треба бы и то зазначити, що органъ лѣвнѣвъ N. fr. Presse то само подтверджує и каже: „Показує ся, що заявленне епископѣвъ не было такъ грозне, якъ оно на першїй поглядъ могло кождому здавати ся, бѣ, что епископы може зъ доброю розвагою прийшли правительству въ помѣчь, коли задало ся, что они хотѣть наробити ему якъ наибольшого клопоту.“

Палата пословъ лагодить ся вже до дебѣты бюджетовѣ а въ виду того, что дѣлаю ся въ послѣднѣмъ тыжднѣ, цѣкава рѣчь буде, якъ обдѣле ся голосованнѣ надъ фондомъ диспозицїоннымъ. N. fr. Presse каже, что на правѣвъ настали въ послѣднѣхъ часахъ такї змѣны, что хочъ она якїмъсь частъ буде згѣдно поступати, то все-жѣ такя якъ разѣ та сама правѣвъ буде при диспозицїонномъ фондѣ якъ найострѣйше выступити противъ правительства. Правительство старѣ ся такъ все устроити, чтобы генеральна дебѣта надъ бюджетомъ обдѣла ся передъ Великоднѣмъ свѣтами а спеціальна дебѣта вѣла ся ажъ въ цѣвѣтъ по Великоднѣмъ свѣтахъ. Черезъ ту перерву думає правительство довести до того, что спеціальна дебѣта буде обдѣлывати ся въ спокойнѣйшѣ. Ажъ до того часу — каже N. fr. Presse — порѣшати ся може, ча знайде ся большѣсть для галицїи предложеня индѣмїзацїи и ча то предложенне зможѣ ще сен сенсїи прїити передъ палату. Въ тѣмъ дѣлѣ замѣтна есть вѣсть, котру подають Narodni Listy. Газета ся доносить имено, что предсѣдѣтель кола польского, Яворскїй, ходивъ до предсѣдѣтеля молодѣческого клубу, д-ра Енгеля, чтобы его — якъ то вже давнѣйше робивъ пос. Черкавскїй — заавѣзати нарядити ся дружицею надъ предметомъ галицїи предложеня. Онѣ заявивъ, что готовъ особисто явити ся въ молодѣческѣмъ клубѣ, и дати потрѣбнїй поясненя въ сѣй запутанїи справѣ. Д-ръ Енгель має въ тѣй цѣли склонити молодѣческїй клубъ на засѣданнѣ вже въ наибольшѣмъ часѣ.

Въ колѣ польскѣмъ заявила депутацїя, котра ходила до мїністра д-ра Гавча, что правительство готовѣ доповнѣти гїмнїацїю въ Бучачи. Пос. Розенштокъ промѣявъ за тѣмъ, чтобы коло взяло назадъ свою ухвалу что-до перенесеня палаты торговельной въ Бродѣвъ до Тернополя. Коло ухвалило повѣстат при первѣстїи свойѣ ухвалѣ.

Зъ Россїи надхотѣть зновѣ вѣсти о посыланнѣ арміи російской на австрїйску границу. Одъ падолѣста 1889 р. не было майже нѣякого чувствїа о якыхъ перемѣнѣхъ російскихъ полковъ, а надхотѣли численнїи вѣсти о реорганїзацїи арміи. Въ послѣднѣхъ двухъ рокахъ розставлено назовѣвъ границѣ нѣмецкой, австрїйской и румынской не менше якъ 24 полковъ пѣхоты и стрѣльцѣвъ, 4 бригады пѣхоты артилерїи, 8 батерїи кіннѣхъ и козачекъ, 7 полковъ драгунѣвъ и 6 полковъ кавказскихъ козачекъ. Теперѣ же почалось дальше розмѣщуваннѣ войска задовѣжъ захѣднѣи границѣ. Зъ Подволочискѣ доносять имено до N. fr. Presse, что одъ кѣлькихъ днѣвъ приходять до Проскурова (четверта стацїя залѣзницѣвъ одъ Подволочискѣ на російскїй сторону) что днѣ по кѣлькѣ поѣздѣвъ, котрї правозаѣтъ черкеску

кавалерїю зъ глубины Россїи. Прїѣзжающїй обдѣлы высѣдають въ Проскуровѣ и зъ бѣси посылуять ся дальше въ сторону Каменца подѣльскаго. Въ Проскуровѣ говорятъ, что въ крѣпости въ Каменцѣ подѣльскѣмъ и въ его околїцїи мають бути розмѣщенїи бѣсѣмъ полковѣвъ кавалерїи. Каменецъ подѣльскїй есть за-дѣла своего положења недалеко одъ Дѣфетра и потрѣбнои границѣ: російской, австрїйской и румынской дуже важною точкою стратегїчною.

Теперѣ починає вже и російска преса, хочъ — якъ повнѣто — дуже неслѣдно, занимає ся справою политичныхъ заточникѣвъ на Сибїри. Выходячї въ Москвѣ „Русскїи Вѣдомости“ подають теперѣ справозданнѣ зъ Томска, зъ которого показує ся, якъ страшно сумнѣ есть вже одъ многихъ лѣтъ положеннѣ въ сибїрскихъ вѣзничяхъ. Томскѣ, мѣсецѣ першѣмъ унїверситету на Сибїри, есть зарозумѣ и центральною точкою для высылки заточникѣвъ и поселенцѣвъ. Есть тамъ вѣзничя на помѣщеннѣ 765 людей, разукуча на кождого по два кубїчїи сѣнѣвъ воздуха, а имено мож на тамъ помѣстити 490 здоровыхъ людей и 275 недужихъ. Число заточникѣвъ привезенныхъ въ 1886 р. до Томска выносило 16.184 людей, зъ котрыхъ лѣшь 14.866 поведено дальше. Въ 1887 р. прибуло тамъ 14.277, въ 1888 р. 15.014, а въ 1889 р. ажъ до вересня звышѣ 12.000 заточникѣвъ, зъ котрыхъ 13.522, 14.239 и 11.000 поведено дальше въ глубокую Сибїрь. Що днѣ було отже въ Томску въ наведеныхъ рокахъ пересѣчно по 1313, 1120 и 1380 людей, а въ пооданыхъ тыждняхъ було въ 1886 р. 2955, въ 1887 р. 2755, въ 1888 р. навѣтъ ажъ 3020 людей. Мѣжь тѣмъ было пересѣчно что днѣ недужихъ: въ 1886 р. 394, въ 1887 р. 512 а въ 1888 р. 396. Наибольшѣ недужихъ было на тѣмъ. Въ урядѣмъ справозданнѣ сказано коротко, что за-дѣла недостатѣвъ мѣсеца мусѣвъ сотки недужихъ лежать одъ голымъ небомъ при 6 степенѣвъ теишотѣ. Не диво, что и смертельнѣсть мѣжь заточниками была велика; въ Томску лѣшь умарало ихъ что року по 300 до 400!

Ваутрѣшнѣе положеннѣ въ Нѣмеччинѣ стауло теперѣ на тѣй точцѣ, зъ которо можѣа сподѣвати ся яковѣ важкою змѣнѣ. Характеристичною того положеня есть кѣлькѣ-годинна конференцїя, котра оногдѣ обдѣла ся у кн. Бисмарка зъ проводаремъ центра Вїндгорстомъ. Ся конференцїя стала ся фактомъ великой ваги и займає теперѣ всѣ умы въ Нѣмеччинѣ. Подрѣбноста разговору кн. Бисмарка зъ Вїндгорстомъ, розумѣе, не суть звѣстїи, але причина до нахъ была майже на певно слѣдуюча: Новѣ предложеннѣ войска, котре має бути якъ найскорѣе внесено до нового парламенту, ставѣтъ такъ великїй жадања, якыхъ нѣхто анѣ трохи не мѣгъ сподѣватися; предложеннѣ войска має мѣстити въ собѣ величезнїй жадања. Кромѣ того має бути предложеннѣ парламентѣмъ же другїй провѣтъ, что має служити на покрьтѣе войскавого кредиту и предлажає новыи податокѣ. Проектъ войскавого кредиту не стрѣтитъ мабути великого опору въ парламентѣ, але за то буде тѣмъ большїй опѣръ противъ нового податку. Догадують ся отже, что кн. Бисмаркъ старѣвъ ся разыскати Вїндгорста для денныхъ уступокъ, котрї бѣвъ бѣдѣвъ предлажѣтъ цѣсаревѣ. Здає ся, что кн. Бисмаркъ старѣвъ ся перекопати Вїндгорста, что для Нѣмеччинѣ и центра тѣмъ буде найбѣльшѣ, коли бѣвъ (Бисмаркъ) остане ся и дальше на своимъ становищѣ. Въ Нѣмеччинѣ чекать зъ великою цѣкавостю розвою внутрѣшного положеня. Въ субботу по полуднѣ бувъ Вїндгорстъ другїй разъ на конференцїи у кн. Бисмарка а зарозумѣе за кождый разъ выходило зъ пѣвнїцѣвъ кн. Бисмарка.

Въ мѣжнароднѣйшїй конференцїи для справъ робѣтничихъ въ Берлїнѣ берутъ участъ: 9 делегатѣвъ зъ Нѣмеччинѣ, 2 секретарѣ; 6 делегатѣвъ зъ Францїи и 1 секретарѣ; 8 делегатѣвъ зъ Австрїи, 2 делегатѣвъ и 1 секретарѣ зъ Англіи; 4 делегатѣвъ белгїйскїхъ, 3 голандскїхъ, 3 данскїхъ, 1 шведскїй и 2 швайцарскїхъ; кромѣ того прѣдѣтъ ще делегатѣ въспѣанскїхъ. Пана не выславъ своего делегата, позаякъ Нѣмеччина зѣ взгляду на свои обдѣленнѣ до Италїи не хотѣла признати пѣхотному делегату такѣ становѣще, якого пана для него зажадавъ. Президентомъ конференцїи выбрано одѣиловнѣмъ прусского мїністра торговѣль Берлѣша, его заступникомъ секретаря державного Магдебурга. Бюро конференцїи складаєтѣ зъ нѣмецкого секретаря посольства Фірша, французского секретаря посольства Дїмѣна и нѣмецкого секретаря посольства г. Арго. Засѣданя розпочинають ся що днѣ о 11 год.

НОВИНКИ.

Вл. Предплатникъ „Дѣла“ мають на нинѣшнѣй картцѣ адресовѣ зазначено, доки хто предплатѣвъ а взгляду яку має залеглѣсть. Зазначеннѣ то нехай зъ одной стороны послужитъ для контролѣ, чи рахунки нашї годѣтъ ся зъ рахунками. Вл. Предплатникѣвъ, а зъ другой стороны нехай оно послужитъ и за пригадку до якъ найскоршого вырѣшуваня залеглѣстей. Адмїністрацїя мусѣтъ все величїи коштѣи цѣденного выдѣлнѣща покрьвати готѣкою, а залеглѣсти причиняють їй великого клопоту. Адмїністрацїя була бы зневолено перерѣвати высылку „Дѣла“ тѣмъ Вл. Предплатникамъ, котрї не зволѣли бы вырозумѣти того, что независима часопїсь мусѣтъ вымѣгати точнои предплатѣ, но тѣлько жредплатѣю она и стоить.

Комїтетѣ устроившїй вечерокъ въ честь Т. Шевченка въ Камѣнцѣ струмїловѣй мавъ доходу brutto 75 р. 50 кр. Потрутивши выдатки, осталось чистого доходу 45 р. 16 кр. и тую квоту прислано черѣвъ нашу редакцїю на фондъ стипендїи имени Т. Шевченка. Славно!

— **Выдѣлъ Руского Каюна въ Стрыю** почувѣсь до милого обвѣзку зложити прилюдно щиро-сердечнѣе спасѣ-Богѣмъ вѣсѣмъ тѣмъ Добродѣямъ, що своимъ опѣвъ-удѣломъ въ концертѣ причинились до зѣлѣчѣня памяти незабутного Т. Шевченка. Въ першѣй лїнїи належать ся подѣла панамъ Стояловскѣй и Рабѣвнѣй за прегарну гру на фортепїанѣ и акомпанїментъ, пп. надїнспекторѣи Горюшкевичевѣ, д-ру Алтмановѣ и учительнѣи Герусовѣи за продукцїи смичковѣ, пани Клѣшевскѣй и п. Телїховскому за солю-опѣвъ, п. Яновичевѣ за декламацию, п. Плошевскому за укладъ образѣвъ живыхъ особѣ, п. Леву Гузаревѣ и вѣсѣмъ Впартїстамъ и артистамъ сцены рускою за ласкавыи опѣвъ-удѣлъ въ хорахъ, а Хв. Дирекцїи театру за щирѣ помѣчь при урядженнѣ сего вечера. [Прим. Ред. А чому Хв. Выдѣлъ Руского Каюна въ Стрыю не поручѣтъ кому напосати бо-дай на картѣ кореспонденцїи, якъ выпавѣ той концертъ?]

— **Два вечерки**, въ субботу въ „Рускѣй Бѣсѣдѣ“ и въ недѣлю въ „Народнѣмъ Домѣ“ (сей другїй устроєннѣй комїтетомъ „Рускїхъ Дамѣ“), удалѣсь гарно, якъ въ части концертѣвъ такъ и забавнѣй. На обѣхъ вечеркахъ гостей явилѣ ся доволѣ и забавлялись до 3 години зъ раза.

— **Зѣ прїятностю констатуюме**, что патрїоты нашї на провинцїи, уже не тѣлько по мѣстахъ, але и по мѣстечкахъ та селахъ, заходятъ ся пыльно коло устроєваня торжествъ народныхъ чи то въ память поєтѣвъ нашихъ, чи заслуженныхъ мужѣвъ зъ поля національного жїтя нашего. Обѣвъ сей есть доказомъ, что народъ рускїй и его проводнїки переимѣють ся идеалами и змаганїями великихъ мужѣвъ своихъ и добре зерно правды, людскости та любви своего старають ся засѣяти новосѣды, де оно ще не прозбыло або де дикїй бурянъ хвилѣе его приглушѣвъ. Торжества тѣ належать всеостороннѣе выкористувати, а зѣ выстунами хорѣвъ, что дуже користо свѣдѣать про духовнѣ способности селянства нашего, сполучувати всѣмъ декламацию патрїотичнѣи и добре обдуманїи бѣдѣтъ. Живѣ слово и пѣсня мають чималу вагу въ розвою силѣ народѣвъ. Тѣмъ голосно и смѣло най гомонѣтъ они по землї рускѣй, най громадѣтъ людей коло себе, зблїжують и подносають тѣмнѣйшого брата до патрїотичной своєи интелїгенцїи, а вѣсѣхъ най загрѣвають — до дѣла. Торжества тѣ най заступлять Руої давнѣйшихъ еи кобарѣвъ, что умѣли зашѣвати про героїкѣй подвиги хоробрыхъ прадѣдовъ, про оборону волѣ та про идеалѣ всенароднѣй...

— **Бурмїстромъ въ Дрогобичѣ** выбраннѣи на ново п. Ксенофонтъ Охримовичъ, его заступникомъ Гершъ Гольдгаммеръ, ассесорамъ д-ръ Поплавскїй, д-ръ Я. Фрухтманъ и Ив. Баторовичъ.

— **Шевїнізмъ польскїй** уряднїка въ ц. и. урядѣ податковѣмъ въ Долинѣ. Юрко Марко зъ Перегїнѣска носѣвъ днѣ 6 н. ст. марта с. р. до ц. к. уряду податкового въ Долинѣ контрактъ купна до вымѣръ належитости, выготовленнѣй въ рускомѣ языкѣ, и тѣмъ ему одїнь панъ сказаєвъ такї слова: „Скажѣтъ панови Иванови Вашкевичевѣ, что коли хочѣ писати пїсьма, най пїше по польскѣи або по нѣмечкѣи, бо я на другїй разъ по рускѣи не прїимѣу! Нѣхто до насъ по рускѣи не пїше, лѣшь онѣ!“ Той панъ забудѣтъ, что онѣ жїе на рускѣй землї; что рускїй языкъ має право въ урядѣхъ; наконецъ что не нѣсть для табакѣ, але табакѣ вѣла носа — уряднїкѣ для людей!

— **До вѣдомости Дирекцїи ц. и. залѣзницѣвъ** державныхъ подѣтъ изъ Станїславова: Въ осени мнѣшного року перенесла зѣ бѣси ц. к. дирекцїя державныхъ залѣзницѣвъ и Зїгавѣра, начальникѣ секцїи, котрїй безъ оглїду на народнѣсть и вѣроисповѣданнѣ затруднѣвъ въ кождѣй мѣсечности тамошнихъ работнїковъ, а даєа намъ п. Марїна зѣ Кракова, котрїй уже до сїи десяти роднѣ зѣ подѣ Кракова спровадѣвъ. Подаючи се ц. к. Дирекцїи державныхъ залѣзницѣвъ до вѣдомости, запитуємо: что зѣ нами тутѣшными зарѣбку потребующими бѣдаками дѣлѣтъсѣ буде и де мы за зарѣбкомъ вандрувати маємъ, если въ тутѣшнїи стороны спровадѣвати ся будутъ людѣ чужїи.

— **Семѣи**. Церковѣ погорѣвъ въ Смѣльницѣ коло Хирѣва въ нѣчи зѣ 11 на 12 н. ст. марта. О ратуку не можѣа було и думати. Церковѣ не була убѣзпечена. Що было причиною огню невѣстно. Для громады Смѣльницѣ, котра числѣтъ лѣшь 200 мешканцѣвъ, есть се величезна стрѣта.

— **Огнѣ**. Въ Пралковичахъ коло Перемѣшлїи погорѣло 5 господарѣвъ зѣ цѣлымъ своимъ майномъ, а кромѣ нихъ ще кѣлькѣхъ работнїковъ. Погорѣльцѣмъ подали помѣчь мѣсечевѣй дѣдчѣи, кн. Левѣ Сапѣга и перемѣшлїи выдѣлъ повѣтовѣй.

— **Процѣсъ задовнїцкїй**. Оборонѣ засудженыхъ: Клявзѣна, Найтана, Герца, Лѣвенбергѣ, Ляндѣрѣра и Иванцїи внесли до комїтѣи раднѣи просьбу о убѣльненнѣ увязненыхъ за кавцїєю ажъ до часу, коли справа рѣшѣтъ ся въ касациѣнѣмъ трибуналѣ у Вѣднѣи.

— **Въ Загѣрю** отворено днѣ 16 н. ст. марта еїлю уряду почтового на двѣрцѣ залѣзницѣмъ.

— **Добрыи стрѣльцы**. Газ. przemyska подає: Лѣснѣй Возникъ и пекаръ Маевскїй гостили ся довѣшїй часъ сивухѣю въ коршмѣ а околѣа выбрали одъ липовичного лѣса. Лѣснѣй входѣчи до лѣса обдѣлнѣвъ курѣкъ у дубѣльцѣи. Въ лѣсѣ на свѣжѣмъ воздухѣ розбѣрало Маевского и онѣ запытаєвъ, на кнїны лѣсного, „чи какї стрѣльцѣ поцѣлѣтъ шапку кїену въ гору“. — „О велика штука!“ — одповѣвъ лѣснѣй. — „Стрѣляй!“ — закликаєвъ Маевскїй и подкїнѣвъ шапку. Возникъ хопѣвъ за стрѣльбу, потянуєвъ за курѣкъ и поцѣлѣвъ стоячѣи передъ нимъ Маевского. Маевскїй повалиєвъ ся нежнѣи на землю.

— **Зѣ Кракова** пишуть до Dziennik-a Pol.: По ревїзїяхъ, якѣ обдѣлаи ся ту у кѣльканацїи академїкѣвъ и по увязненю жїда Фельдмана, котрїй не бувъ студентомъ краковскаго унїверситету, заповѣдають политичнѣй процѣсъ. Фельдманъ сидѣтъ досѣ въ арѣштѣ а прокураторїя розслѣджує справу.

— **Адѣюнѣтъ податковѣй** передѣ трибуналомъ карнѣи у Львовѣ. Въ субботу розпочалѣсь розправа карма передѣ судѣми присяжными противъ Володїслава Судольска, адѣюнѣта податкового въ Городку, чїсляного 35 лѣтъ, жонатого, бѣца одной дїтїны, обжалованого о злочинство надужити влаоти урядѣи зѣ §§. 101 и 102 б) зак. к. Розправу веде совѣтникъ Дуневичъ, обжаловує д-ръ

Сумперѣ, боронѣтъ д-ръ Штроменгерѣ. Актѣ обжалованя закидає Судольска, что будучи адѣюнѣтомъ податковѣмъ въ Городку и маючи обдѣанныи собѣ одѣлѣ правнѣхъ належитѣстей, въ другѣй половинѣ 1889 р.: I. Въ намѣрѣ нанесеня шкоды наслѣдникамъ Рудольфа Лѣерѣ, взгляду тов. за-датковому у Львовѣ, въ кнїзѣ лїквїдацїи зѣ р. 1885 знѣщѣвъ вѣсѣмъ, обдѣиющѣй ся до заплаченои Лѣерѣмъ днѣ 17 вересня 1885 сумѣ 256.25 зр. въ кавїталѣ и въ процентахъ 6.86 зр. на процентѣ вымѣренѣи ему належитѣсти правнѣи въ сумѣ 1782.25 зр., нѣтомѣсть умѣститѣ въ кнїзѣ лїквїдацїи зѣ р. 1887 при позицїи 504 фальшивѣ, мѣвъ бы Иванъ Кнїцѣ на рахунокъ залѣгачѣи на нѣмъ правнѣи належитѣсти въ квѣтѣ 86.87 зр., залѣлатѣвъ 200.47 зр. въ кавїталѣ, а 62.88 зр. въ процентахъ днѣ 17 вересня 1885, а ще кромѣ того въ кнїзѣ записѣвъ, званѣи Vorwerk über Abstattungen Abtheilung II въ позицїи числа 27 и 885 знѣщѣвъ а вписавѣ на ихъ мѣсе 564 и 877. II. Въ намѣрѣ нанесеня шкоды державному скарбовѣ, на примѣрнѣиу контрактѣ купнѣи и продажѣ зѣ 24 лютого 1886, заключѣного мѣжь кредитѣиымъ заведеннѣмъ селянскимъ въ лїквїдацїи и Лѣйбою Вахманѣмъ о реальнѣсть въ Цюневѣ, помѣстѣвъ урядѣиу печѣтъ, фальшивѣ посвѣдѣченнѣе урядѣиу, мѣвъ бы сей контрактъ бувъ зголошеннѣи до вымѣру належитѣсти а тѣмъ самымъ посвѣдѣченнѣе несправѣ въ урядѣиыхъ справахъ. — Засудѣ западе сегодня.

— **Долинскїй выдѣлъ повѣтовѣй** ухвалиєвъ поставити на коштѣ повѣту мѣсть на рѣцѣ Лѣмнїицѣи межѣ Перегїнѣскаго и Небыловѣмъ и сего року прїзначаєвъ на тую цѣль зѣ касѣ повѣтовѣи 3000 зр.

— **Въ околѣахъ** выбѣрѣмъ зѣ большѣхъ посѣдѣстей Стрыи-Дрогобичѣ-Самѣбрѣ, на мѣсецѣ пок. Гавзнѣра, гадають ставити кандидатѣмъ на посла до рады державной д-ра Рошковского, профессора львовскаго унїверситету.

— **Убїйство**. Въ Сапоговѣ, пов. борщѣвского, лѣчило ся при концѣ сѣчня с. р. таке убїйство: 26-лѣтнїи сынѣ давного дѣдчѣи, Вячеславъ Гроднїцкїй, заходѣвъ до хаты одного жидѣвского зарѣбнїка и удержувѣвъ любовнѣи зноснѣи зѣ его жѣнкою. Мужъ не мѣгъ тому противитѣсь, бо бояєвъ ся мѣсти паннѣи Вячеслава, а жѣнка, коли родѣицѣи прогнали еи любовнїка яко легководѣа зѣ дому, продавала все, что лѣшь могла, чтобы лѣшь нагѣдувати паннѣи ковабасѣи, пїрогами и т. п. При концѣ сѣчня паннѣи обдѣиачѣи до родѣицѣвъ, посварѣи ся зѣ мужемъ своєю любовнїи, кїнуєвъ ся на него зѣ ножемъ и пробѣвъ ему груди такъ, что погїбѣ на мѣсецѣ.

— **Въ селѣ Дубѣ въ повѣтѣ долинскѣмъ** почали людѣ приходѣти до розуму и починають одѣ тверезѣсти: добровѣльно, безъ нѣякой намовѣ, прїсѣгнѣе вже до сѣи людей, господарѣвъ и паробѣкѣвъ. Лѣшь вѣйтѣ дубѣнскїй, Олекса Михайлншнѣи (знаннѣй зраднїкѣ руской справы при торѣбѣмъ выбѣрѣ посла) не злѣиувѣвъ собѣ того и все сидѣтъ въ коршмѣ Юдкѣ Асѣрѣбала, вышнѣе и по чверть лїтры наразѣ та тяжѣнѣи думає надѣ тѣмъ, что то стане ся зѣ сердечнымъ братнѣиымъ Юдкою?

— **Загалнѣй зборѣи** галицкаго Товариства пѣблннчѣи-огороднїичѣи (чортковскаго обдѣла) обдѣлѣтъ ся днѣ 8 (20) марта с. р. въ Чортковѣ въ буднѣику головной школы о год. 10-ѣи рано.

— **Правительство** гадає мабути перенесѣти зѣ Радѣицѣи правнѣиственнѣиу стацїиу на може цѣлѣкомъ забрати еи зѣ Вуковины. Черновецка рада мѣсѣа рѣшила завѣзвати вѣсѣхъ посѣдѣвъ буковннѣи-скнхъ до дѣлѣня въ тѣмъ напрѣмѣ, чтобы правительство понесѣло сѣи намѣрѣ.

— **Розправа експропрїацїи** для проектанѣи акцїинымъ товариствомъ залѣзницѣи Львовѣ-Бѣлѣцѣи лїнїи львовскаго трамваѣи парового, одѣ залѣзничного двѣрцѣи черновецкаго у Львовѣ до фабрїкѣи тїютѣиу у Виннїкахъ разомъ зѣ побѣиными лїнїями до складѣи деревѣвъ братѣвъ Гредѣль и на пляцѣ Ибѣиовскаго, обдѣиу ся вздовѣжъ трѣсы имено въ околѣахъ мѣста Львова одѣ 16 до 22 цѣвѣтъ и въ громадахъ Кривчѣи та Лисенчѣи 23 цѣвѣтъ а въ громадахъ Виннїки 24 цѣвѣтъ с. р.

— **Въ Коломиѣ** обдѣиу ся днѣ 20 н. ст. марта с. р. концертъ музыкѣи войскавой 58 полку пѣхотѣи въ сѣли Касїяна-Ресурѣи. Доходѣ зѣ концерту прїзначаєвъ для сѣлянъ потерпѣишихъ одѣ невѣрожаю.

— **Дрѣбнѣи вѣсти**. Зѣ заведеня Змартѣвхстанѣицѣи выдѣлавъ ся оногдѣ 14-лѣтнїи Вильгельмъ Цибанскїй и досѣи че не вернѣуєвъ. — Въ Перемѣшлїи застрѣльѣи ся зѣ карабїна фрейтерѣ 45 полку пѣхотѣи Іосѣфъ Фаленцкїй, побѣиюнѣи карѣи за якусѣ провинѣу служѣиу. — Въ Перемѣшлїи задавало вѣко скрнѣи мѣду дїтїну. Родѣицѣи вышлїи зѣ дому а дїтнѣа зачала бавитѣсь бульбѣи, что була въ скрнѣи. Нарѣсъ уало вѣко и стїгнуло голову дїтнѣи такъ сильно, что задушнѣилясь.

Вѣсти зѣ Еп. Перемѣиской.

Презентѣи одержали оо: Ем. Паславскїй на Бѣдѣи, дек. перемѣиской; Ем. Венгріиновѣи на Сѣмерѣицѣи, дек. бѣцкаго; Ем. Грнѣицѣи на Хотнѣицѣи, дек. ярославскаго.

Въ пропозицїю на Ожмѣиу, дек. судовѣи-шенскаго, прїиѣи оо: Левѣ Папнѣи, Ант. Тимѣицѣи, Анд. Телѣицѣи, Ант. Венгріиновѣи, Бронѣи Куковскѣи, Ал. Малѣицѣи, Вол. Насальскѣи, Ем. Грнѣицѣи, Іос. Долинцкѣи, Ст. Сапрунѣи, Ст. Петрнѣи Юл. Гумѣицкѣи.

Въ обѣи прѣсвѣитерїалнѣи прїиѣи до рукополагѣи: Іларїѣ Дулѣицѣи, І. Лѣбѣиовѣи, Вас. Кондрацкѣи, Ем. Менцнїскѣи, І. Плѣшкѣицѣи, Богданъ Ярема.

Еп. Консисторїи вѣставилѣа до намѣстнѣицѣи о згоду на кан. инстїтѣиу о. Теоф. Болѣрскаго, запредѣ

ДЪЛО

Якъ видѣо програма була дуже гарна, богата, та навѣть, якъ вайлѣвші знатоки говоралъ, виконана справдѣ артистично. Не можемо поминути, щобы при сѣй нагодѣ не выказати щирою подяку учасникамъ концерту, и комитетови, що займалъ ся зладженємъ сего вечера.

го торжества, а особливо проф. Ив. Вахняни-нов, души комітету, котрий мимомедово перебував недуги з правдивим пожертвова-нням своїх сил робив усе, щоб кон-церт випав величаво, а цілком тую вповні досягнув.

По концерті відбувся семерет, на ко-тримі пійшла поважна розмова, гарячі тоа-сти, продукції хору, а п. Лев Гузар, при-хвилью умишле на се торжество, виголодив гарний стих Корнилія Устияновича „На мо-гилі Шевченка“. Наші сусіди не могли на-любуватись, як то все відбулось поважно, гарно. Частину доходу призначив комітет на голодуючих селян.

НОВИНКИ.

— Субвенції. З фондів призначеного союзу на субвенції дорожніх пов'язових і громадських у-дільних виділяв крайовий отой безворотної підмоги: Виділяв пов'язовому в Раві на дорогу громадську Любича-Журавець 750 зр.; виділяв пов. в Но-вобі Санчи на дорогу громадську Н. Санч-Бо-бова 3000 зр.; виділяв пов. в Золочеві на дорогу пов'язову Золочів-Ожидів 3000 зр.; ви-дільови пов. в Скалаті на будову мосту на річці Гнилі в Новосільці грималівській 300 зр.; виділяв пов. в Жовкві на дорогу громад-ську Жовків-Фуна 4000 зр.; виділяв пов. в Рудках на дорогу пов. Рудки-Судова Вишня 2000 зр., і призначено в р. 1891 уділити даль-шої субвенції 2000 зр.; виділяв пов. в Пе-ремишлях на дорогу громадську Курович-Со-лова призначено субвенцію на чотири роки, почав-ши з 1891—1894 по 1500 зр. річно; виділя-ли пов. в Ланьцуті призначено покрити 25% загальних коштів будови дороги Кшчів-У-жешів і на рахунок субвенції уділено в с-мь роц 1000 зр., решту буде виплачуватись в м-ру поступу будови; виділяв пов. в Р-я-шівці призначено також під загальними умова-ми покрити 25% коштів будови дороги Мило-цинь-Братківці а тепер призначено 2000 зр.

— Сегорбний вправы войсковой резервистов. Офіцери и кадеты резервовых войск родив армий, обяза-ний до вправ войсковых в р. 1890, будут по-кликан на 28 а взглядо 13 дн. Войки резер-вовый будут вправд лишь на 13 дн. покликани, але ще не означено догугу вправ тых резер-вистов, котры будут одбувати вправы підчас великих маневров осінних при пхоті и стріль-цах. До маневров осінних покличуть по 56 резервистов до кождої компанії при I и XI кор-пуса, а по 36 або 46 резервистов при X корпу-се. З войков резервовых каналерий покличуть до вправ на 13 дн. лишь давнйших одно-рочных охотников. Резервисты артилерии не бу-дут мати сего року нблжих вправ. Резервисты полков зельзничных и телеграфичных будут ма-ти вправы в двух периодах, або в осени або в весні, в Корнайбурзі, а резервисты одбаву польного телеграфа будут покликани на 28 дн. до тых стаций: одбав 1 до Праги, 2 до Пе-тава, 3 до Кракова, 4 до Будапешта а 5 до Кор-найбурга.

— В армії австрійській, як зачувати, мають знов побільшити полки пхоты. Віденський Таг-blatt доносить, що з четвертих батальонів те-пер існуючих 103 полков пхоты мають у-творити нові трибатальонні полки пхоты, а од-повідно до того мусит також побільшити ка-валерія, артилерія та інші роди войска.

— Нові оплати! стемплевий завіз п. Дунаєвськй на окружні білети зельзничні (Rundreisebillets), навіз на такі, котрі дотичать загальних шляхів. Поданий австрійській, будучи з таким білетом по Франції або Німеччині, мусит при-лїтити на кождий білет стемпль по 50 кр. и тым способом нема майже ніякої користі при уживанні таких білетів. Крім того заведено оплату стемплев по 50 кр. на так званих ку-понах готельових, котрі собі заграничні подо-рожні, їдучи до Австрії, звичайно купують на сїдїння, обїди и вечері в готельх картель-ових. Віденські газети зазначають, що такі о-платы стемплев одполюють чужинців до по-дорожжю по Австрії. — Kurjer Lw. додає таку ще вѣтку: У нас у Львові кветія податку доходо-во не дала Мерзвинському повторити концерти. Ображували ему такі суми, що він вирік ся всїх-ких доходів.

— Бл. п. Адольф Джижичий, котрого похорон-дбув ся перед кількома днями, уродив ся 1847 р. в селі Бориславці коло Перемишля, де отець его був священником. Студій гімназійний укн-чив в Перемишлі, де зложив також іспити врїлости. Не маючи достаточних средств до у-держання, лишив університет и перейшов до черновецької зельзничної и тут дослужив ся до-сить значно платі. Коли для ліній румунської одкрываю окрему дирекцію в Румунію, и коли покійний почав слабувати на фебру, вернувшись в Румунію (де був стационований) до краю. В 1878 р. розпочав службу учительську в Терно-поли, потім був в Івачеві дошкільним коло Тернополя а з-вдтам перейшов до Львова до школи св. Мартина. Був також около три роки при школі Маркіана Шапкевича в самых по-чатках еи основана. Ту положив великі заслу-ги старанням о піддигнення и добро нової школи. Коли став старшим учителем, пере-несено его до школи св. Анни, и тут трудив ся до кнця життя. В осени, коли вже був недужий, авансував на вищий степен платі. Як власти так и товариш цїнили его яко знаме-нитого учителя, бо, при студіях, мав він змисел педагогічний и був чоловіком дуже практичним. Хорував пов року на запаленні сусавів, а хоч операція удалась, умер на ви-нищені сил. Лишив вдову и четверо дробних

дѣточок. Похоронъ его одбув ся 11 с. м. при цілювній участі священства. Яко щирій Ру-синь, знаменитий учитель и чоловік краснихъ прїкметъ душ и серця лишив по собі загаль-ний жал. Земля ему перем!

— Зельзнична Кароля Людвика оповіщує: Од 1 цвѣтня с. р. будуть выдавати ся важні до кнця грудня с. р. — крім уже існуючих картъ річних для всіх шляхів зельзничній Кароля Людвика и для зельзничній льокальних Ярослав-Сокаль и Дембица-Розавдов та крім річних картъ абонаментових для річних шляхів підъ условіями оповіщуваними для річних картъ — річні карти абонаментові для отих частей шляху. Для части шляху Краків-Ришів и з поворотом I класу 153 зр., II кл. 115 зр., III кл. 77 зр.; Краків-Перемишль и з поворотом I кл. 197 зр., II кл. 148 зр., III кл. 99 зр.; Краків-Львів двореч головний и з поворотом I кл. 230 зр., II кл. 180 зр., III кл. 120 зр.; Львів (Подзамче); Тернопіль I кл. 140 зр., II кл. 105 зр., III кл. 40 зр. Поквиш карти абонаментові замовити можна або через выше згадані стациі або через дирекцію руху зельз-ничній Кароля Людвика у Львові, з рівночасним надосланем належитости и фотографіи властителя карти (в форматі візитовій) з поданем стациі, де карта має одобритись.

— Сема Реклинець и Стремив в повіті жовків-скім купив п. Мечислав Левандовскій, вла-ститель Белза, од п. Володимира Горецького.

— В розправі наріий против Володимира Су-дольфа, адьюкта податкового в Городку, трибу-наль після вердикту судів присяжних при-знав обжалованого винуватим злочинства над-жити власти урядови и засудив его на 2 мѣ-сѣц влзнич.

— Освітлення електричне, заведено вже по всіх знатйших театрах, не дає ще достаточної поруки що-до безпечности од пожару. Сими дн-ми лучились такі дві пригоди, одна в театр вѣденськом Volksteater, а друга в париском театрі Polies dramatiques. В театр вѣденськом побачила публіка підчас першого акту, що на сцену унавь з горы мов бы кусень горючої шматки, а одтак ще другий кусень. Мѣж пуб-бликою почав ся неспокой: деякі вже встали з мѣсц, інші почали тревожно накликувати о выласнені причини. Зараз сущено зельзну за-навѣсу а тимчасом режисери сидячі в теа-тральних льожах почали втихомирювати пу-блику. За хвилию піднеслась занавѣса а акторы граючі на сцені повѣдомили, що всяку небезпе-чність усунуто. Показало ся, що ослона кавчукова на дроті електричній перепалила ся в одній мѣсці а одтак почав тлѣючий кавчук одпалати куснями на сцену. — В париском театрі при кнці першого акту можна було почути сопух, мов бы що тлѣло, и публіка почала вогавати з мѣсц. Хтось поспытавъ актора на сцені, що се знають, и в той хвили выбѣгло на сцену двоє пожарників. Се дало починь до тревоги. Вѣж кинулись до дверей, але в коридорах вузких стала така глота, що вже почали деякі душитись. В тѣм удалось деяким притомнѣйшим вмови-ти в публіку, що нѣчого нема и щоб вернули во на свои мѣсця. И справд за 10 минут почали дальше выставляти шугу на сцені, хоч половина зрѣтелѣв так выйшла з театру. Кілька особъ троха поклѣчили ся в глоті. И в тѣм случаю ослона кавчукова запалилась од дроті електричного и вже згорѣла була в дов-готі кількох метрѣв.

— Подъ тагаровий сточив ся з мосту на рѣ-ці Вуппер під Ельберфельдом до рѣки. При той катастрофѣ погнбл много людей.

— Стенлі має выхати 20 с. м. з Александріи, задержати ся з 8 днѣв в Ніцці, а з вѣдои переѣде до Брукселя, де проведе великий свята. Король бельгійскій приладив такий дарунок для Стенлі: Золота касетка, майстерно рѣзблена, выложена дорогими камѣнями, та гарний меда-ліон Стенлі мѣстит в собі ордер Леопольда, наданий Стенлі королям бельгійским. З Брукселя переѣде Стенлі до Лондону. Тепер доносять з Брукселя, що там надзвичайно при-лажують ся на повитаня Стенлі. Король лично буде его выжидати на дворі и запросит до своєї палаты, де буде Стенлі мешкати аж до кнця своєї гостини в Бруксели. Бет се по-честь, якон не доступний ще їм один некорон-ований чоловік. Мѣсто Брукселя податъ од себе дарунок Стенлі вартости кількадесят тысячѣв.

Посмертний — 5 — оповістки.

О. Іосиф Хомицій, парох Богданівки, дек. абаражского, упокоив ся дня 13 н. ст. марта с. р. в 63 роцѣ житя а 48 р. священства. Покій-ний був загально люблений и поважаний, а в в Богданівці, де був 37 лѣт парохом, за-ложив читальню, хоръ, братство тверезости и красно одновив та помалював церковь. Вѣчна еи память!

Анна Веселовська, донька бл. п. о. Іоана Весо-ловского, приходника в Молодотинѣ упокоила ся дня 16 н. ст. марта в 25 бмь роцѣ житя по дов-шій и тяжкій недужі. Вѣчна еи память!

Наука, штука и литература.

— „Зоря“ ч. 5-те мѣстит: Надъ Чорным мо-рем, повість Ив. Левицкого (Нечуя). — Байки Леон. І. Гальбова (дося че не друковані). — Гет-манъ, оповѣданье К. Златовратского. — Истѣрія литературы руской. — Лицарска смерть, з У-лянда. — Образки з Угорщини, Дениса. — Ве-ячина. О вегетаріанізмѣ, д-ра Віктора. — Замѣтки критичні: Вечер в другій роковини смерти Федьковича. — Библиографія.

— „Зеркала“ число 5-те мѣстит: В XXIX ро-ковини смерти Тараса Шевченка. — Ратункові комітети. — Що бѣдному по мисницях. — Мо-лоді поети Руси. — Krzyżuk na drodze! walbum Waszy z Tahaogho. — З елізейских пѣль. — В тѣм бѣда. — Фейлетон: З послѣдних днѣв. — Иллюстраці: Кодекъ карный в иллюстраціях.

Именованя, конкурсы, перенесеня и пр.

— Именованя. Совѣтники высшего суда краевого Іосиф Добосинскій з Львова и Кароль Ебнеръ з Кракова именовані совѣтниками двору. Адъ-юнкты Іосиф Гугальскій з Сторожинця имено-ванный судією повѣтовым в Выжниці. — Крае-ва дирекція скарбу именовала вѣ статі п. к. за-рядбѣ салінарных в Галичині и Буковині: за-вѣдателям и начальником салінарным Ант. Міл-лера, завѣдателя горничого и гутничого; завѣд-ателями горничими и гутничими: ревизента рахун-кового Ерасма Видакевича и гутмайстра Фр. Са-шевского; гутмайстром Евг. Фурдзика асистен-та салінарного; асистентами салінарными: еле-воѣ горничих Фел. Заворского, Фр. Влодарчика и Эд. Каминьского; елевоѣ горничимъ Стан. Куч-кевича практиканта головного уряду пробного.

— Означеня. Адъюнкты повтові Винк. Луков-скій в Чорткові, Мих. Витковский в Сокалі и Леопольд Прашил в Рашеві одержали золо-тый хрестъ за службу.

— Конкурсы. Президія краевой рады шкѣльной оголашує конкурс на мѣсто учителя истории и географіи в гимназіи в Тернополи. Речинець по-даватись до 20 цвѣтня с. р.

Телеграммы „Дѣла“.

Букарешт 17 марта. Прихав тутъ италянскій наслѣдникъ престола. На дворці повитав его король и наслѣдникъ престола кн. Фердинандъ. В полудне зробив кн. Не-аполя візиту королевѣ.

Цетинье 17 марта. Найстарша донька князя, княг. Зорка, жена кн. Петра Караджор-джевича померла сѣи ночи в злѣгахъ.

Берлин 18 марта. Нинѣ буде цѣсаръ приймати на авдіенціи делегатѣв робѣтничой конференціи а одтак одбудеся для нихъ Га-левый обѣдъ.

Вѣдень 18 марта. В слѣдуючій поне-дѣлокъ розпочне ся дебата бюджетова. В на-слѣдокъ вѣстей о димісії кн. Бісмарка наставъ на тутешній біржі переполохъ; паперы зна-чно поспадали.

XXXXXXX

Складъ кавы
АРТУРА КОСЦИЦКОГО

підъ знаменемъ
„СИРІОСЪ“
у Львові, Хоружина ч. 22
рочки, маншеты, ковѣрики!
калесоны, скарпінки, хуст-
ки, краватки, шийні, ру-
кавички и т. п.
порука найдешевше

ТОРГОВЛЯ

Братѣв Лянгнерѣв
Львові, Галичка ч. 16

Цѣнники на жадање даромъ.

XXXXXXX

Пошукования посадъ,
оголошеня продажъ,
пошукования спѣльничѣв

и всѣ иши оголошеня для всѣхъ австро-угор. якъ також для всѣхъ заграничныхъ газетъ и факсовъ часописъ залагаюужу найтанне, найкраще и в одновѣдній способъ по оригинальныхъ цѣнахъ експедиціи анонсовъ:
RUDOLF MOSSE
Wien I. Seilerstätte 2.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРІ КАРПАТСКОГО КРАМНИЦЬ

одбудуть ся

в Коломиї дня 2 цвѣтня 1890 р. в домѣ Вп. Теодора Бѣлоуса о годинѣ 2-ой по полудни.

ПОРЯДОКЪ ДНЕВНІЙ:

- 1) Справозданье з чинности Рады завѣдуючої и Дирекціи.
- 2) Выборъ доповняючій членѣв Рады завѣдуючої и комітету контрольного на 1890 р.
- 3) Предложеня біяису и рахункѣв за рѣк адміністратійний 1889 и потвержденя маючої виплатитись дивиденд.
- 4) Приняте до вѣдомости прѣступившихъ и выключенихъ членѣв.
- 5) Назначеня мѣсця и часу на скликаня вѣча торговельно-про-мыслового та роздѣленя сѣи справы.
- 6) Внесеня членѣв.

Дирекція Карпатскои Крамницѣ
товариства зарѣг. з огран. порукою.

К. Генінь.

П. Кистлевскій.

Берлин 18 марта. Розойшлась пого-лоска, що кн. Бісмаркъ подавъ ся нинѣ до димісії.

На дѣслане.

Д-ръ Стефанъ Федакъ

отворивъ

адвокатау канцелярію

У ЛЬВОВѢ

3357

підъ ч. 3. пляцъ Капітульный (рѣгъ Ринку ч. 23)

Вѣлякй Листы заставнй Товариства кредитового земского

4 1/2 % Листы заставнй Банку краевого
4 1/2 % Позичку краеву
4 % Облігаціи пропинаційнй

Вѣлякй облігаціи довгу державного

Зельзничнй облігаціи периенства

Льосы державнй и приватнй

продае підъ найкористивѣйшими условиями

Сокаль & Лілієнъ

3360 17—156 Домъ банковый и контора вымѣны

у ЛЬВОВѢ

Порученя з провинціи выготовлює ся одво-ротною почтою безъ дочисленя провизіи.

Словарь руско-нѣмецкій

Евгенія Желеховского.

Знижена цѣна 12 зр.

Дѣстати можна в товариствѣ „Просвѣта“.

Ц. к. упр. гал. акційный

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

продае по курсъ дневномъ

5% Листы гипотечнй

якъ такожъ

5% преміюванй листы гипотечнй

Порученя з провинціи выповняє одворотною почтою безъ провизіи.

2220 128—0

Портретъ Тараса Шевченка.

Цѣна 50 кр.

Дѣстати можна в тов. „Просвѣта“.

Для парохіи

Журавно

глядає ся даяк підъ дуже корисними условиями: хата в мѣстѣ, опалъ, городецъ, мѣсяч-на платня и доходы; жадає ся грунтового знаня уставу и потного (хорального) спѣву якъ такожъ бгылости в управлюваню хоромъ и чистого голосоу.

Зголошеня приймає ся лишь до цвѣтнои недѣль; близій вѣ-домости удѣляє священникъ Во-лодимиръ Громницкій в Жу-равнѣ. 3396 (5—2)

„KUSCHARKA POLSKA“
мѣстича „Школу варелъ“
дешевыя, смачныя и звор-овыя обѣды

зобрана Флорентиною и Вандою.

Выдає третє. ЧАСТЬ ПЕРША обіймає: Загальні рады для кухарокъ. — Якъ уживати огонь в кухні. — О крайню мяса, птиць и рыбъ. — Вѣлякй супы и сосы. — Прилаженя вѣдогово мяса. — Прила-женя телитины. — Прилаженя баранины. — Прилаженя верпюны. — Ирины. — Приштуты до яриш. — Стравы зъ муки и яєцъ.

3411 (1—1) Цна 50 кр. ЧАСТЬ ДРУГА обіймає: О при-лаженю птиць домашнихъ. — Стравы зъ птиць. — Зѣриана и дикі птахы. — Легомини и бѣдѣ. — Компоты и са-латы. — Паштеты и паштетны. Мари-наты. — Вудженя и перехованя мяса. Цна 50 кр.

Практичнй приписы пе-ченя святочныхъ тѣствъ

а именно: бабъ, пшадѣв, масурѣв и торѣв, такожъ струцѣй, хлѣба, бу-локъ, рогальцѣв и рѣзныхъ заспѣвѣ, до кавы, гербаты и шоколды, зобранй Флорентиною и Вандою. Нове побѣль-ш не выдане. Цна 50 кр.

Випробованй тайны сма-женя конфитуръ

такожъ робленя консервъ, компотѣв, кремѣв и галирѣв овочевыхъ — зобранй Флорентиною и Вандою (выдане другє значно побѣльшене). Цна 50 кр.

По надосланю переказомъ 55 кр за томъ, высылася фразко. ДРУКАРНЯ НАРОДОВА

В. МАНЕЦКОГО
Львові, уліца Коперника ч. 7.

При закуплѣ товаровъ просимо покликуватись на нашу часописъ.

Выдаєць и одѣбальний редакторъ Иванъ Белой.

Цянує зъ фабр. Червлянської.

Зъ друкарнй тов. км. Шевченка, підъ зар. К. Водяногого.

Виходить у Львові що дня (крім неділі і рушних свят) о 5-й годі по полудні. Літературний додаток „Біблотека найзнаменитіших поетів“ виходить в вівторок, і в вівторок і п'ятницю на перекладу разом з „Ділом“.

Предплати і нисерати приймають: у Львові А. Ді істрація „Діло“ ул. Баторія 24. Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, і Бюро газет ул. Карла Ладяка 9. У Відні M. Dukes, I. Schülerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Hans, III. Kolowitz Hase 8, M. Stern 1, Wollzeile 34. H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelk I. Stubenbastei 2. В. Фіккельберг і Габсбург M. Gaussenstein & Vogler, G. L. Obica & Comp.

Предплата на „Діло“ і намістність на нисерати платити у Львові.

ДІЛО

Предплата на „Діло“ в літер. додаток
в Австрії: на чл. 18 ар. на чл. 24 ар.
на чл. 9 ар. на чл. 12 ар.
на чл. 4 ар. 50 кр. на чл. 6 ар.
на чл. 1 ар. 50 кр.

у Львові:
на чл. 18 ар. на чл. 24 ар.
на чл. 9 ар. на чл. 12 ар.
на чл. 4 ар. 50 кр. на чл. 6 ар.
на чл. 1 ар. 50 кр.

У Львові, дня 19 н. ст. марта 1890.

Вз слідуючий поведілок прийде на поглядок денний палати послів ради державнон бюджету Долитавщини. Наміренемь кабінету єсть, передь Великодними святами повбачити загальний розправу надь бюджетомь, а по святах приступити до ухваленя поодиноких его рубрик.

Загальний розправа, можна надіятись, будуть досить интересий за-для зміненых поглядовь на політику внутрішню, якій послідними часами вивторились в поодиноких сторонництвах і клубях. Оні будуть амврно і більше оголошені як коле-небудь давніше, бо кожде сторонництво і кождий клубь оголошені вже в комісії бюджетової багато претенсій до правительства.

Для делегаций польское єсть найбільше пезучою спрзвою недемінізація галицька. Для неї не могло доси правительство найти потрібной більшости, хотя саме оно и „коло“ польске старалось о то дуже усиленно. Загальний пбиде справа медичного факультету при університеті львівськомь, субвенція для школи промисловой у Львові, факультет агрономічний у Кракові, школы факхові в краю, а може і справа тяжкого кабіру, як забути регуляція річкь і т. др. Старо-Чехи будуть свідти тихше. Оні за ціну чесько-німецької угоди, котрою одушевляють ся, не хотять нмврно робити ір. Таффеу великих клопотовь. Зь нами солідарно пбиде і одна частина німецької лівничі і не стане вже в дуже ярдой опозиції до правительства. За то молоді-Чехи і сторонництво клерикальне на-творять великого шуму. Перші з них не унавали доси тоякої угоди чесько-німецької, бд-вдають єи в цілости, уважають єи порушенемь своих фундаментальных артикуллов і стоять твердо при томь, щоб ір. Таффе додержав Чехамь всьхь тихь обітниць, якій поробавь посламь чеськимь при ахь вступленю до ради державнон в 1879 році. Уже онюды виявилась опозиція молоді-Чеховь дуже остро річєю пос. Вашатого противь д-ра Рітера, вь повній палаті при розправах надь ухвалою провізоричного бюджету на першій квартал сего року. Молоді-Чехи заявили, що не будуть голосувати за бюджетомь, бо угода чесько-німецька стремить до вывародов-леня Чеховь в ихь власній краю. Сторон-ництво клерикальне, що доси піддержувало правницю і більшость парламентарну, стоять оновь досить твердо при втросововдній шко-

лї, на котру прочі клубы жадною мїрою не хотять пристати, а котра не лежить такожь вь натеціяхь міністерства просвѣты. Чи клерикалы, ободрені звѣстными резолюціями епископовь австрійських, высказавши дуже ясно становиче свое супротивь нинѣшного школьничтва, выступили зь позитивными вве-сенями при розправахь бюджетовыхь, годь предсказати. Але се певна річь, що вь ихь рукахь спотичає нинѣ доля богато квесіи, обднатыхь другими сторонництвами.

И Словничі вь влюбю ір. Гогенварта представлять правительству малый рахунокъ зь поля школьничтва своего. Якъ звѣстно, пред-ставились недавно тому послы словнічскій подь проведомь ір. Гогенварта шефози кабінету і міністри просвѣты і певно зцінились вже, подь якими условіями думаютъ и даль-ше піддержувати тепершню більшость пала-ты польской.

Такимъ представляєсь отже положеніє вь палатѣ послівь ради державнон і такій пытанія і жаданія будуть порушені при за-гальнихь розправахь надь бюджетомь до-литавскимь. Всѣ сторонництва і клубы зумѣли интересы свои і своихь выборцівь такъ шгучно повязати зь собою, що кождому зь нихь унаде якась концесія, нѣхто не выйде зь порожними руками, зь всѣми мусить пра-вительство почислитись.

Вь виду того насущаєсь мимо волѣ пы-таніє, що зыскають послы рускій для руского народу вь Галиччинѣ? Доси політика ихь не вѣчалась нѣякимъ усѣхомъ позитивнымь. Правниця, при котрій оні цѣлыхь пять лѣтъ вѣрно стояли, не аглянулася на нихь нѣ о-динъ разъ, а прочі сторонництва захвались до нихь рѣвнодушно, хотя вѣсьмь имъ доста-точно звѣсто, якій потреби духовой і націо-нальній має галицька Русь, хотя всѣ пересвѣд-чені, що галиццанамь Русинамь дѣсь бдѣ дав-ныхь лѣтъ не простема кривда, і оні межь народами австрійскими суть найбільше упо-свѣджені.

Мы вже вь кількохь статяхь „Діла“ порушили ту справу указали на потребу, що-бы не то такъ званий „рускій клубъ“, вѣчно мовчавый, але щобь послы о. Озаркевичь і Ковальскій якъ давнѣше, такъ і теперь при розправахь бюджетовыхь піднесли смѣ-ный голосъ про кривду народу руского. Си-туация вь радѣ державої єсть нинѣ о стѣль-ко кривдѣ, о скілько єсть несправно. Послы рускій повинні найтись вь той ситуа-ції и по можности єи використати. Оні по-

винні поглядати за союзниками чи то вь пар-тіі клерикальній, чи на лівниці, бо по таж-кихь досвѣдахь трудно имъ ати солідарно зь егоістичною а навѣть ворожою намъ правницю. Ситуация тепершняя єсть и тымъ користній-ша, що правительство саме зойшло зь давнон хибной дороги фортетования однихъ зь шкодоу другихъ и, принявшись за єзнанье противныхъ табірѣв, хоче бути для всѣхъ болше спра-ведливимъ. Головною задачею послівь о. Озар-кевича і Ковальского повинно на теперь бути то, щобь палата польская почула широко про незадоволеніє а некуяй потреби народу руского, щобь палатѣ той подати вѣрный образъ кривдѣ нашихь. Справа руска має для Австрій болшу вагу и значѣнье політичне, якъ угода чесько-німецька, реформа школь-ничтва вь дуѣхь клерикаловь або уступства для Словничѣв. Значѣнье то треба докладно пояснити палатѣ польской і такъ рѣшучо одперти всякій нисенуацію, єзданій на Русь га-лицьку, якъ се зробивъ пос. Гибьовъ вь комі-сії бюджетової. Розумѣєсь, що силы послівь рускихь недостаточны до того, щобь за од-нымъ помахомъ зміняти систему негациі, яку до насъ доси примѣнювано. Але послы рускій повинні завбавати правительство до такой акціі, яку переведено вь Чехіі, а потребу такой акціі ви-люструвати тымъ, що вь краю на-шѣмъ робить ся и до чого вже дове-дено. Рѣвно-жъ не бдѣ річчя буде, щобь по-слы наші зыскали на разѣ більшость палаты для резолюції до правительства, щобь міні-стерство просвѣты чимъ скорше покынчало переговоры зь оо. Василіянами вь Бузачі, а перенявши тамашню гінаію на фондъ дер-жавный, бддало єи вже зь слѣдую-чимъ рокомъ школьничымъ до ужит-ку Русинамь. Подлякамъ не зробить ся тымъ кривды, а для Русинамь буде се завад-комъ „єри примирені“, котрой осушена ба-жають.

Берлинська конференція робітничая.

Діло, якого підзяв ся німецькій цѣсарь склакуючи до Берлина міжнародну конфе-ренцію для справь робітничихь, єсть безпе-речно велике, але зь того не виходить ще, щобь вже самъ сей фактъ вміняти цѣсареві Вильгельмови у велику заслугу около добра людскости взагалъ а робітничествъ вь окремо-сти, бо ані первѣтна гадка сего діла не вий-шла бдѣ німецького цѣсаря, ані ввѣціята до него не вийшла зь безпосереднон его прозор-

ливости і дбалости про добро державы і тон-кисы людей, для котрыхь спеціально ся кон-ференція скликає. Гадка подагодженя справь робітничихь вь міжнародній дорожѣ вийшла була ще 1881 р. бдѣ Швайцарія а сего року розбѣдала вже була та сама держава навѣть запрешенія на конференцію робітничу вь Бер-лін. Коли-жъ наразѣ взяло ся і німецьке пра-вительство до сего діла, то мало оно крѣмь спеціально гуманнон цѣли конференції ще и другій вельми важній для німецькон державы і єи монархічного устрою обетавны на оцѣ. Рухъ робітничій на континентѣ не проявивъ ся мабуть побѣдъ Бельгій нѣгде такъ сильно и не набравъ нѣгде такъ великого значѣнья політичного якъ вь Німеччинѣ. Зь сымъ фак-томъ треба отже було конче числитись и годь було чекати на то, щобь управлѣнієнє спра-вы робітничої вийшло ажъ бдѣ державы зь республіканскимъ устроємъ, до котрого вже и такъ клонить ся класа робітничая. Отъ и головній причынѣ, за-для котрыхь цѣсарь ні-мецькій и его правительство взяли ся за упра-влѣнієнє справь робітничихь вь міжнарод-ній дорожѣ и то якъ разъ вь пору, коли вже мала збирати ся вь томъ самѣмъ дѣлѣ кон-ференція вь Швайцаріі. Не маємо точныхъ даныхъ на то, якій ще другій гадки спонузали німецького монарха и его дорадничѣвъ взяти ся за се діло, але зь тон дробіи, що дойшло до вѣдомости, можна вносати, що була гадка не тажъ може зарадити дѣйственнымъ потребамъ робітничѣв и заспокоити ихъ жаданя, якъ скорше зробити вь міжнародній дорожѣ не-можливимъ всякій смѣлѣйшій рухъ робітнич-кѣв и не допустити до страйковь, котрі вже самими розмѣрами своими починали ставати небезпечными поодинокимъ державамъ а го-ловно Німеччинѣ. Лашь становиче Франція стануло мабуть переведено сєи гадки на пе-решгѣдъ и длятюго роздѣлено берлинську кон-ференцію на двѣ части, на чисто предметову, на котру запрошено факховыхъ знатковѣв справь робітничихь и котра вже теперь збрала ся, и на дипломатичу, котра буде познѣйше ра-дати и то вже на підставѣ матеріалу, приго-товленого тепершню конференцію.

Але якъ бы оно такъ впрочѣмъ и не було, берлинська конференція робітничая позб-стане дѣломъ великой ваги, навѣть и вь томъ случаю, коли-бъ не довела до нѣякого позитивного результату, вже хочъ бы для того са-мого, що справь робітничѣв дала офіціалну санкцію и признала истовнованє пытанія робіт-ничого та потребу его залагодженя вь цѣлѣй майже Европѣ. Вь виду новихъ выборовъ до німецького парламенту набрала она ще бдѣль-шой ваги и для того годить ся цѣльно слѣди-ти за єи ходомъ, хочъ на разѣ и мало то буде можна о нѣй довѣдатись, позаякъ спеціальній наряды будуть держати ся вь тайнѣ.

Вь берлинській конференції баруть у-часть крѣмь Россіі, Туреччинѣ, Португаліі и державь балканскихь делегаты всѣхъ про-чыхъ державь европейскихь, а навѣть и наша вѣдѣть собѣ присылати справозданя зь неї.

3) **Лѣтопись монастиря оо. Василіянь вь Крестиніополі**
бдѣ его основанія вь 1763 до 1889 року.

Уложивъ Вас. Черницькій, парохъ зь Спільно-белого.

(Дальше.)

Рѣкѣ 1771.

Дня 8 сѣчня того року бдбуло ся вѣчанье вь костелѣ Бернардинѣв вь Крестиніополі князя Ксаверія Любомирского зь Антоно-ною, дочкою воеводи Салевія и Анны Потоц-кихъ зь великою парадю. Одъ замку до ко-стела була дорога выстелена червонымъ до-рогамъ сукномъ.

Дня 10 лютого бдбуло ся вѣчанье вь костелѣ крестиніопольскѣмъ Мехайла Мпшкѣ зь Пеласією, дочкою Салевія и Анны Потоц-кихъ. Пбдчасъ сего вѣсѣля мешкавъ вь мо-настири Василіянь староста Свѣжескій зь ро-диною.

Дня 13 лютого вапали незнаій люди на двѣр вь Новѣмъ селѣ коло Куликова, вы-кради Христіну Коморовку и не знаи, куды єи увели.

Дня 19 марта упоковъ ся о. Іраклій Лисовскій, бувшій прото-архимандритъ Васи-ліянскій а опбѣля епископъ Смоленскій (1763—1771).

Дня 8 цвѣтня упоковъ ся вь Почаевѣ о. Існатій Бѣлянскій, прото-архимандритъ Василіяньскій, проживши 67 лѣтъ.

Дня 12 цвѣтня бдѣхавъ зь Крестиніополі Щастный Потоцкій, сынъ воеводи, зь сво-имъ учителемъ о. Вольфомъ, Піаромъ, шури-номъ Брілемъ, д-ромъ Макертаномъ, тѣкаремъ, Бѣтецкимъ и службою на довшій часъ за гра-ницю зь наказу бдѣ, щобь збрывъ всякій засосны зь родиною Коморовскихъ вьзъ Суща.

Дня 4 мая бдиравли Василіяне процесію до Буга и посвящали воду, бо бдѣ чотвѣрхъ недѣль була велика посуха. По сѣй процесіі почавъ слѣдуючого дня падати дощъ безъ гро-мової тучѣ.

Дня 27 мая пожертвувавъ до церкви оо. Василіянь Францъ Злотничій мальований на полотні образъ Ісуса Христа на грѣбѣ зь сѣрбиными на образѣ оцдобами. Образъ сей набувъ Злотничій у Доминиканъ вь Ве-дикъ-Очахъ вь замку за княжєи. Передъ сымъ образомъ, коли лише церковь була отво-рена, палаля ся лампа побѣля бжжана Франца Злотничого и его жены Бѣи.

Дня 14 червця мѣрвавъ Іванъ Сельверъ мѣсце, де має стати мурована церковь зь монастеремъ. Василіяне просили Сельвера, щобь имъ при номѣрѣ поблѣшнѣ мѣсце ажъ до каменнѣ Бензы. (Бѣза бувъ надворнымъ лѣкаремъ вь Крестиніополі и посѣдавъ влас-ный мурований дѣмъ.)

Одъ 20 до 25 червця бувавъ що дня вь монастири Петро Потоцкій, воевода познань-скій, и учавъ ся бдѣ Василіянь старо словен-ского языка.

Дня 10 липця взяло триста кѣннихъ кон-федератѣв польскихь, подъ командѣю Піца, вь неволю на передѣстѣю крестиніопольскѣмъ росейского генерала князя Мещерякова.

Того самого дня переходило около 3.000 Россіянъ черезъ Крестиніополь, слѣдючи за конфедератами.

Дня 6 серпня записавъ о. Іосафатъ Вы-содцій, першій архимандритъ жєвѣвскій, на монастирь крестиніопольскій 20.000 зол.

Вь послѣднихь дняхъ серпня надѣйшла до Крестиніополі сумна вѣсть, що мурова-раза появилася єи на ново на Украинѣ вь Туль-чинѣ и вь другихъ мѣсцяхъ, та що и вь Кіє-

вѣ ще не выгасла. Тота вѣсть винула великій пострахъ межь людей.

Того року бувъ великій неурожай вь краю. Жито доставлялося зь Чехъ. За корецъ жыта плачено 27 зол. и ще трудно було его бдбати.

При кбаци мѣсяця грудня того року я-вляи ся межь людьми напрасній випадокъ смерти при горячкахъ и сильній бѣловѣтѣ.

Рѣкѣ 1772.

Дня 4 сѣчня запедужала Анна Потоцка, жена воеводи Салевія Потоцкого вь Сокалі. Вь днѣ 5 и 6 сѣчня єи недуга погдрѣжалась, а дня 7 сѣчня о 7^{1/2} годины вечеромъ упоко-ила ся вь замку вь Сокалі. Дня 9 сѣчня балсамовано єи мертве тѣло, при котрѣмъ бдѣ дня смерти сторожили Василіяне зь Кри-стиніополі и бдиравляли литургію зь параста-сами. [Вѣлечавый похоронъ єи мощей бдбувъ ся 16—20 сѣчня вь Крестиніополі, а серця єи 18 серпня вь костелѣ Бернардинѣв вь Со-калі.]

Дня 12 сѣчня рускій парохъ зь Боратина повертавъ зь монастиря крестиніопольского домѣв, а выпавши коло Маджарокъ зь воза, забавъ ся на смерть.

Дня 10 марта упоковъ ся о. Францъ Крушинскій, суперіоръ Бєзугѣвъ зь Ляцова, проживаючий вь крестиніопольскѣмъ замку. Его мертве тѣло бдвезено до Ляцова.

Дня 23 марта народили ся княгини Ан-тонній Любомирскій, дочкѣ Салевія и Анны Потоцкихъ, дочка. Окрестивъ єи о. Мартинъ, Тринитаръ, вмесемъ Людовика-Елисавета Ка-терина. До хресту тримала новонароджену шпитальную бдѣ зь бабою.

Дня 17 цвѣтня переѣздивъ черезъ Кри-стиніополь до Раму о. Іротей Корчинскій, Василіянь и ректоръ львівскій, именований

енеральнымъ прокураторомъ. Василіяне зь Крестиніополі дали ему 2 дукаты, щобь по-старавъ ся вь Римѣ о одуствѣ для засновано-го братства св. Онуферія.

Дня 24 мая прѣїхали до Крестиніополі: о. Порфирій Важинскій, генераль Василіянь, зь о. Онуферѣмъ Братковскимъ, провинціал-омъ, на лїстрацію монастиря. Воевода С. Потоцкій приймавъ обохъ дуже ласкаво вь замку, бо казавъ поотворювати всѣ двѣрѣ вь комнатахъ, змяти покритыє зь каналъ, кресѣль и люстеръ, а се дѣяло ся лаше при великихъ галахъ вь замку. Слѣдуючого дня бдѣлуживъ о. П. Важинскій литургію вь монастирскѣй церквѣ вь присуности воеводи зь его члене-нымъ дворомъ, потѣмъ бдѣхала оба до Во-лодиміра.

Дня 26 мая прѣїхавъ Максиміліанъ Ры-ло, епископъ холмскій і белекій, до Крестиніополі на дієцезальний собѣръ, якій що року ту бдбувавъ ся. Собѣръ продовжавъ ся черезъ два днѣ, третего дня бдѣхавъ епископъ до Холму. На томъ собѣръ укавано зь наказу епископа „дисциплиною“ при три-разовѣмъ бд-мовлюваню „Помилуй мя Боже“ о. Стефана Оррадовского, парохѣ зь Сокалі, и ще друго-го парохѣ зь Стоянова.

Дня 22 червня упоковъ ся о 2 годины зь полудня по пяти-мѣсячній недужѣ Францъ Злотничій, подчасій и новгородскій покрови-тель монастиря крестиніопольского, вь Тудор-ковичахъ. Передъ смертю переказавъ покій-ный вь притомаости о. Свѣжеского, ректора Піарѣвъ зь Варяжѣ, всѣ цѣны зь двѣрского тудорковичского огорода для монастиря оо. Ва-силіянь.

Похоронъ покійного бдбувъ ся 24 червня зь Тудорковичѣ до Сокалі; похоронено его вь крѣпѣхъ Бернардиньского костела. При похоронѣ выголосили пращальній слова: о. Корни-лій Срочинскій, игуменъ Василіянь крестиніопольскихь, передъ дворомъ тудорковичскимъ; о. Хойнацкий, Піаръ, при церквѣ вь Тудорко-

Перше засідання конференції відбулося в суботу в палаті міщанського кав'ярера. Зібраних делегатів повитав пруский міністер торговель Берлешіш і висказав їм подяку цесаря за їх приїзд, а відтак заявив, що цесаря величю та здрувало, що в наслідок прихильності швейцарської республіки, його змагання можуть бути рівночасно з змаганнями Швейцарії предметом наради конференції. Після погляду цесаря — казав Берлешіш далі — вимагає справа робітничої уваги всіх цивілізованих народів, б'є коли конкуренція в промислї стала небезпечною для миру поодиноких класів населення. Старати ся залагодити цю справу єсть не лишь обов'язком чоловічолобія, але також і мудрости державної, до котрої належить старати ся о добро горожан, а заравном і зберігати добро столітньої цивілізації. В виду того находит ся всі держави європейські в однаковій положенні і для того дасть ся оправдати змагання, щоби всі правительства порозуміли ся з собою і одновідними мірами остерожности выступили спільно протав спільною безпечности. Програма дає наперед до технічних нарад. Правительствам подіає ся, чи они хочать перевести рішення конференції, чи нї. Міністер має надію, що наради при участі мужів, що обзначають ся знанням і досвідом і для того як найбольше суть компетентні висказати ся в справах, що дотикають промислу і положення робітників, не позбавлять без успіху. Наконеч заявив Берлешіш, що він переконаний, що конференція зробить благодатний вплив на цілу Європу.

По сій промові уконституована ся конференція в спосіб, як ми то вже давніше подали, а по тїм розділено друку в програму наради в німеччій і французькій мові. В програмі сказано, що наради конференції мають вести ся в мові французькій. Насамперед має вести ся генеральна дебата над поставленими питаннями; поодинокі питання, о скільки то буде потрібно, будуть передавати ся спеціальної комісії до розгляду, котрої склад ухвалити комісія. Внесення комісії або поодиноких членів мусять бути пропозити наперед, за ними прийдуть подїає дискусію. Голосованье буде відбувати ся в той спосіб, що буде викликувати ся поименно і після завува кожда держава. Кожда делегация має лишь один голос. Через цїлий час конференції мають держати ся всі наради в якій найбільшій тайні. Засідання мають відбувати ся щодня від 11 год. до 1 і від 2 до 4.

Фінанси Галичини.

(Конець.)

VIII.

Подавши дуже докладно зміст праці д-ра Лео, ми з нашої сторони не мали нічого додати до неї, бо так само представлення фактичного стану рвч як і виведення з него конвенції уважаємо врівноваженими і відповідними — коли б не одна рвч, а именно то, що автор в останній сформулюванню своїх висновків відійшов далеко від того, що перед тим вже констатував і признав конвенції.

Ми годимося знову з автором в тїм, що поміч з боку держави повинна бути значуща і що конверсія довгу індемнізацію могла би для фінансів вашого краю принести немалі користи, однак не можемо годити ся на то становище, яке займає автор з огляду на проклятий ним край і податки конвенції.

Автор прокує податки конвенції від чотирьох артикулів: вина, пива, горілки і цукру, отже від самих майже (крім вина) артикулів щоденної потреби, котра

вичай; В. Вильчинський, лат. парох з Крылова, перед Бернардинським костелом в Сокалі, а іардіань сокальській над могилою.

Дня 3 липня вмурувано в стїну за великим престолом в монастирі Василіанськом в скляній посудї на парламенті уложено писмо, де списано: хто, коли і для кого, сей монастир вимурував.

Дня 19 липня в неділю, виїхав на завіздки з Криштополя за границю, місце вий дуже спосібний лікар д-р Августин Нугеус. Сей лікар перебував ту через 15 днів, був загалом люблений і поважаний.

Дня 1 серпня прийшло до Криштополя 300 австрійських жовітрів конячих.

Як в Криштополі так і по других місцевостях поприїжджувало на церквах і костелах друковай урядові писма, в котрых оголошено, що цесарь австрійський займає під свою власть Галичину, тому всі дальші витрати мають належати до австрійського правительства.

Дня 14 вересня одобрив Австрійці все оружє від надворної служби воєводи С. Потоцького. Се діяло ся і по других дворах можних польських павів. Австрійці боялись уруженою по дворах служби.

В місяці вересня була велика спекота, а після неї туч з лискавцями і частими грозами.

Дня 16 вересня австрійське войско повинуло Криштополь і відійшло до Олександрів, зробивши собі перед відходом магазин на складі біля монастиря Бернардинів.

(Далше буде.)

при трохи вже більшій степені культури, переходить в конвенцію щоденного життя. Значить отже, що недобрі фінанси краю мусьлі би в формі податків посередних покрити як-раз ті, котрых жалув автор, що платять за високий податки до податків безпосередних!

Оподаткування тих артикулів доткнуло би в остаточнім результаті найбільшій ший власні спільности в краю, про котрі сам автор каже, що годі їм вже більше тягарів понести, бо і ті, що їх тепер поносять, переходять їх сили.

На таку реформу годі очевидно годити ся. Виходячи з погляду, прийнятого нами загалом в науці, що податки конвенційні суть лишь доповненням — корективом загального податку доходного, т. є. що они мають викривати доходи і обтяжати его там, де инший податок не мав би его досягнути — ми можемо признати податкам конвенційним лишь таку рачію, де они дійсно обтяжують доходи, отже лишь при таких актах консумції, котрі виходять по-за круг конвенцій, т. є. або самому природою або хоч би оправданими вимогами даного степеня культури вказаних потреб. А о такім доходи не можна очевидно говорити при консумції пива, горілки і цукру, бо суть то артикули щоденного, зовсім не вибагливого життя, котрі в значнійшій часті консумують бідні і так вже над м'яру своєю податковими силами перетяжені класи.

Очевидна рвч, що доходу того треба шукати деінде, а передвсім при тій консумції, котра безсумнівно виходить по-за круг згаданих потреб і тим заслугу на назву консумції люксової. Так — недобрі і потреба збільшення скарбу краєвого повинні і мусять звернути увагу на податки люксові, яко на жерело, з котрого черпати ведуть сараєдливості і фінансові інтереси краю. Автор не чужа і та гадка, і він признає потребу введення такого податку, однак в остаточній своїй висновку викладає податок люксовий, а остає при податку консумційнім від згаданих вище чотирьох артикулів.

Вирочим гадку автора що-до краєвого податку консумційного не нова. В р. 1886 виготовив був виділь краєвий зовсім подібний проект, котрий не прийшов однак під наради союму. Проект той обговорили ми в р. 1887 дуже всесторонньо в поміщеній в „Дїлї“ серії статей п. з. „Краєвий податок консумційний яко жерело покрити недобору в фонд краєвий“. Там старались ми так теоретично, як і на підставі цїа ферь статистичних представлених фактичних односін висказати неумістність краєвого податку консумційних і потребу введення податку люксового. При тїм стоїмо ми і нині, уважаючи стоцїа прогресійну при податках безпосередних і податок люксовий яко одиний справедливий і можливий нині спосіб пошукання в дорозі податкової вишньої доходів.

Дописи „Дїла“.

З Залозецкого.

[Оповідь на допис від Залозець в 34 ч. „Червоної Русі“.]

Автор сєй допис „Смільков“ безсумнісно в найогиднійшій спосіб безчестить духовенство залозецкої окрестности.

И таж повідає п. Смільков, що „в здїбній окрестности руської дух єсть блаженним оном оть непам'ятних времєн. Духовенство не дїляєт почта ничєго, ни для убогародненія і просвєщенія народа, ни для поднесєнія величія нашєго обряду і церкви.“

— Не дармо п. дописуватель назвав себе „Смільков“, бо дійсно єсть він ним. Так безобидно закидає тутешньому духовенству лїниство і „нераднє“, — на то треба великої смілости. Не буду я допис п. Смількова переходити слово за словом, щоби доказати ту его велику смілость, але наведу неоспоримі факти, з котрых можна буде пересвідчати ся о неввірности образу ходу дїл в тутешній окрестности, представленої п. Смільковом.

Шаршій публіц, а тимж більше п. Смількову, повинен бути відомий рух меж Русинами в Залозцях нових як в Залозцях старих, в Гарбузові і в поближній окрестности, де позакладаю або мають закладати ся читальні, де недавно відбувала ся так славно вчєрня, в котрых паста і селяне, як місцеві так і замісцеві, а не менше і інтелігенція духовна і світська в великій числї участь брали, де викладали ся теїлї слова заховаючі до руського патріотизму і до любови свого обряду і церкви. Причана і початок цїлого того руху як в піддержуванє его — чєню то заступою, як в честних і трудячих місцевих священників? Правда, що не єсїоди тов дїє ся, але чєз того можна заключати, що „духовенство здїбнє ничєго не дїляєт“. Пригляньмо ся ближє деканатові залозецькому, а переконаємо ся.

Недалеко від мїсця перебування п. Смількова лежить Тросянець великій, в котрім живе чотирі часті Маурів з залозецької часті Русинів. Не дивога, що до кождого дїла в якомь-будь напрямі страшний перешкоди. А однак приходять місцеві усякї до сєй пори доправляти вже до того, що на будову нового дому Божого майже все приготувано: і камінь звєзений (церковє має бути цїла камінна), і вапно випалєне, і пливє зготовлений. Парохіанє не мають певно ніякого заохочєня а в наслідок того

привязани до свого обряду, єсли при своїй малочисленности (300 душ всего) рїшались на такий великий видаток. — В Панасівцї, сєль недалеко від Залозець, заходами тамошнього приходника вмурувано величаву церковю. — В Зав'єжєні вносєть ся тажєво нова чудово-красна величава церковь. Варзвдї причинили до того матеріально найбільше грошєсто Дїдушницї, але чи би було прийшло до того, назови-б не стараня нині уже повийного приходника? Ба, не досєть того. Духовенство наше не падєть неразє для звєличєня свого обряду і для просвєти народу значнійших видатків з власної кишені, як то стало ся в Поливцях, де мїсцевий приходник жертвував 2.000 зр. на будову церкви. А якій тамж за его старанєм побудовано красний будинок шкільний, на котрім видїє ся руска назвє! Сєло, де нема чє школи, рїдкостє, — а то чєй же наконець треба привисувати „нераднє“ священника. Щє народ наш і окрестности поступив в просвєтї і самопобавно богато наперед, сє доказують найлучше послїдній виборє до союму! Чи п. Смільков того не добачує? Зє его смілої долєа виходити, що не добачає. Нєхай би про-то кувив собі окуляри, а тогди, прозрївши, не будє мїгж видати такє чорного свїтла на тутєшнє духовенство.

Вправдї п. Смільков, для потвердження правдивости своєй дописи, покликаєть ся на факти, однакж тї не суть того роду, щоби доказували бравє патріотизму нашого духовенства, н. пр. уживанє декотрым приходником латинської печатї, або вє церквї побїлований патїан на престолї замїсть правдивих свєтї. А єсли та церквє такє убога, що не має з-відєні справити собі правдивих свєтї? Мїжє би п. Смільков показав свою патріотичнєсть та запобїг злєму. Але п. Смільков в иншій спосіб запобїгає злєму, бо чужї, цїлком приватні ластї поміщає в часописєх, як в учиванє в згаданї єв.їй дописи. Листє, — якє каже п. Смільков, — єсїудри одного руського священника до другого єсїудри руського священника. Цєню, що Русинає, пишучи листє до Русинає по польськи, поступила непатріотично, але чє-ж то доказує бравє патріотизму всего духовенства нашєй окрестности, як то виходить зє дописи п. Смількова? Факти подані п. Смільковом мав би свої власний і правдивий зміст, назови би п. Смільков по-пра них був назив тажєво і додатку сторону вашого духовенства, — в таком разі був би представив истинно вїрний образ ходу дїл в нашій окрестности, — але виявляти чужї хибї, закрияючи при тїм добру сторону, єсть що-найменше несовістно. Але п. Смільков думав, що безчестия насє вєвж, тимж самим очистити себе изь неробєтє. Дїлайте, п. Смільков, дїлайте, а не кричїте! поправте наперед себе, закнїм приступитє до напращєня других. Дїятого і слова Вашї „Тєсїода вразуми і просвєти“ не має, але Васє самих дотикають...

Из Стрия.

[Руский театр народний в Стрию.]

Оногди опустив наше місто руский театр під дирекцію п. Бабєровича, удаючись в дальшу артистичну подорож до Самбора. За час свого побуту дала дирекція в сєлі Руського Касина 16 вистав, хотїй було лишь 8 заповіднєх. Мабуть нїхто на п. Бабєровича не гнїваєсь, що він число вистав зводив, та і сама дирекція не понєсла матеріальної страти, позавжє майже вє вистав публіка пильно звиджуєла. Намж лише зє дава не сходити, з-вєдєє кореспондент Kurjer-a Lwowsk-ого заповняє театральні вистави публікою польською. Не вєже-жє почєслив насє вєвж дїа Поляків! На жалє, публіка польсєа відвїдуєла театр дуже умїрено, та і тих, що за-длї шукєні самєи ходили на вистави, на пальцях рук можна почислити. Ми просїмо дуже, щоби кореспондент Kurjer-a на будучє б дїай раз зайшов до театру руського, та в шкєдї братнїє не мнївав ся зє правдою на коштє руської інтелігенції.

Зє виставлєних штук представлено в-перше 6 новєстей, мїжє ними Лєсєнкову „Роздвїну нєч“ два рази. Новєста загалом подобалась. „Чернїгівка“ в тїм видї, якє єсть, не повинна бїльше являти ся на сцену. Ми дуже поважємо паматє лєк. Іосєфа Барвїнського, але не сумнїваємсь, що автор самє був би єю драму переробив, і бачивши єї на сценї, в дїя того підє адресовжє Хв. видїлу „Руськоє Бєсїдє“, в ватєрєтє самєи штук, домагємоєсь, щоби погрібїні згїбні поробив, а на тїм вистави самєа тїлькє зискати мїжє — „Лєсна“ будє мабуть довго держати ся на руській сценї, єсли артистє будєтє собі завдєвати труд, якє сє було в Стрию. П. Бабєровича, п. Кльшєвєкї і п. Гємбїницї були в тїй шкєдї недоробиванї і могли найбільше вимагєти публіку вдовольти. Замїтєга однак мусїмо, що сє виставє дає найлучшїй доказ, що персоналє руського театру за малє члєдений, та гудї вимагєти, щоби всїєа сєла оперєтєова rag force вє ролєх драматичних могла выступати. Цїлєсть була добра. — Трєтєя зє ряду виставє „Хтє винєн?“ і чєтвєртє „Дїтє недєлє“ за надго знакомї шаршїй публіцї бодї зє рєцензї, щоби надї нами шаршє розводатєсь. На похвалу уарєви театру і режїсєрїа признати мусїмо, що сї виставє випали вловїтє добре. — Перєклад Шєнтана „Дївчана з чужини“ свїдчить, що перєкладчикє добре володїє рідним словєм, однакж комєдія єє беззаладо слаба, хочє артистє робили, що могли, щоби тїлькє звязатєсь зє вложєною на нїх задатє. — Перєклад до послїдньої новєсти „Роздвїна нєч“. Вє часє першєи вистави сєла була заповнєна руськєю публікою, котра бажєла почути рідай авуки

свого Лєсєнка. Якїсь свєточний настрїй панувє мїжє слухачамї, котрых лєдєи змєгла сєла помїстити. Вє 1 і 2 одєловї найлїшє вийшли народїй колєдї. Рєтєатива і нашї партїи не могли виявляти пожадного вражєня, бо музика, не давєно зложєна, не могла набратї чє належнєго впливу: Рє-жїшєр п. Стєчєнєскїй завдєвав собі малєо труду, однак годї було перебороти трудєсти технічї, коли звязати сє, що орєстру, пишєну на 48 інструмєнтєв, стєгєно на сїлу на 5 музикєв, тїжє єфєктє музикає не мїгжє бути належний, хотїй, правду сказавши, єєє було зроблєно, що мїжєа. Перлюю оперє єсть актє 2-гїй, в котрім п. Кльшєвєкє вє ролє Оксєви збрєла заслужєнї ознаки признєня не лишє за гарний голос, але і за совєсту працю. Саватїна в тїм актї і безпосєрєднє трїо мусїли бути повтєрєванї. Вє 3 актї (по нашій гадцї найслабїшїм) сєла і хорї йшли добре, хотїй хорє була слабїй і потребують беззаладо збільшєня сїлї при сїй виставї. Тїлькє замїтєть, що-до новєстей.

Давїшнє гранї вистави йшла і тєперє відє кождємь вєглядємь добре, однак одєо не конєчє придалє намж до вїдєдєбї. П. Радвєнє, артистєа лєвбєскєи сєцїа, придалєла на 3 гєстїанїй виступи. Ми далєй відє того, щоби дирекція робитєа зє того якїй замїтє. Протївно, намж сє подобалєсь, що бодай при такій нагодї польсєа публіка зазнакомєлаєсь зє руськєю сєцїєною числєнайшє, а і шукєа самєа на тїм не стрєтила, хотїй п. Кльшєвєкє не уступєє панє Радвєнє. Намж идє о то, що дирекція даєа тєгдє 5 виставє дєнь по днє. Чи не за малєго єє на персоналє руського театру? Зє давїшнє гранєх штук „Пєвєло Полуботкє“ числїє найменше арїстєлєв, а шєдєа велика, бо і вистєва гарна та і гра була відє кождємь вєглядємь знамєнитєа.

Зєумовєвши єєє, вдєяний єсїмо дирекція що до нашєго мїста згєстєла, та позволєла перевєстї кїлька вєчєрєв і полюбєватєсь єсїмь рідним. Дай Божє, — скажємо і ми за п. Язовєчєм, — пращєнимь збрєану шубєанку, по часє вє гарадї побачити сє зє артистєами нашєи сєцїа та вдєячєсть їмж за те, що шарєо трудити ся надї підвїгнєнємь народної штуки!

Рух в руських товариствах.

Вчєрок вє памєтї Т. Шевчєнка вє читальнї вє Горєдницї (а-вєту гусєтинськєго) відбув ся заходїм читальнї, котра стоїтє на сєльбїмь грунті в нєвї вже нїкєго не потрафєвє би єї звалити, бо майже цїлє сєло горнєє до нєї. До того чє тєперє, коли Горєдницєа дєстєла чєстєного, трудолюбєго і єнергїчного парєха о. Кєзєровєскєго, читальня розвїзєлаєсь якє найкрасєнє. Трєба при тїм прїмїтити, що при читальнї вє тїм самїмь домї (внєанїєтїмєа за 100 ар. рїчно) завїєвє ся і склєпє народний, котрий дуже красєно розвїзєє сє, бо вєє сєлєно єїмємєтєє єє, таєж що жидєи не мають уже навїть що робити вє Горєдницї. Сказати трєба і то, що тажєжє пропінєція не має тут мїсцєа, бо бїльше якє 800 лєудєи вписєло сє вє „Братєство тєрєзєстї“. Вєртєаю однак до вєчєрка.

Вчєрокє відбув ся свїтло. Фронтє дому красєно прєстроєно дуже удачнїмь великим портрєтом Тарєса, арзучного пєнєзєа п. Барєльєскєго. Вє сєрєднї стїни і стєла були прєкрасєнї зєлєнєю. За сє удєкорєванє належїть сєа вдєка Вп. п. Г.

На єстрєду виступив єсївогєловий члєнє читальнї — Пєтро Зарєвний таї вєдєо-звєвє частим, трєгоачнїм, по заравомь єнергїчнїмь голосом прївїтєєє слово, а єкєнєвє звєзавєсь, щоби вєчєрокє сєї розчєчєти илнємь нар днїмь: „Щє не змєрєла Україна“. — Хорє, що стєяєтє уже коло прївїтєуючєго засїдєвав вє супровїдї сєльєскої музикає илнє сєї зє цїлым жаромь. Тєперє наступили далшїя тєчїа прїграмї, але не знаю, що по-ставити на прєдї, бо єєє було такє удачєно, що годї одєо вєвєшєити, а другє понєзєти. Але коли я завчєєтє уже гєворити о хорї, то і докнєчу о нїмь. Хорє вєє пїєвєні відєпєвав дуже гарно відє вєрєвомь кєрїмо єсїго дїрїєнтєа, мїсєчєвогє дєка. — Декламєцій було чєтїри: двє декламєувєли дєв дївчана, а другє двє — двє шкєларє. Не мїжє однак помнїтити, що вє агєдєтєа о декламєці „Правєнкє у Тарєвї“ шкєларєа В. Л., що справдї була артистична і зрозумїлємь рїчє, вєголєшєнємь, смїлєстїю зробила на вєєх слухачєх сїлєє вражєнє і справдїшний іодїєт. Вє сєрєднї пїлїжє сїлївами і декламєціями бувє прочитанїй відчєтє, котрий на сєлїтє зробив сїлєє вражєнє, бо мє бачила сїлєзєу у сєлєнє на вїєтє о незвїднїй долї, тєрпїньх і ємєртї нашєго батєзєа Тарєса. Осєблєво вражєнєє вєдєкає зробивє конєчє відчєтє. Вєчєрокє закінчєвєтє промовєю о. Кєзєровєскїй, голєва читальнї. Вє бєсїдї свєлїй правдивий сєї душєастєрє звєзавє сєлєнє, щоби учєащєи до читальнї і учєлєсь, бо сє будучєсть народу, а вєдєцїа подєкуєвєтє вєємь гєстєам, що прїбули на вєчєрокє і за-кєнєчєвєтє мнєголїчєвомь для найєсїнїшого мєнарєха.

Трєба знати, що на вєчєрокє прїбуло богєто гєстєй, якє сєзєнє такє і нїтєлїєнєці. Зє вєєх докєчєлєчєх сєлє прїбула сєлєнєа фїрама (зє одєного сєла шїєсть фїрє) і не по-жалувєла того, бо якє обїєла самє казєли, вєвєєла дуже мїлє вражєнє. Мєжє гєстєами зє нїтєлїєнєціа єспєстєрєгєлї ми богєто уряднїкєвєтє зє повїтєового мїста Гусєтинєа, а мєжє нїмї и пє-тєрєстєу.

По вєчєрку зачєлєсь забєва танцєами дуже охєдє. По танцєх одїй розїхалєсь до-мїєв, а другї лїпєли сє щє на сїлєзку вєчєрєю, щоби дє щє погєворити. Розмєва прєтєгєлає майже до 12 годнєи вє нєчї. На тїм закінчєвєтє сє вєчєрокє, котрий на вєєх учєстєнєвомь зробивє вєдєкає вражєнєа є подєка за сє належїть сєа читальнї таї єї єстє-

ному голові о. Козьоровському, який не у-
важав на жадні труднощі і перешкоди,
лишь енергією взяв ся і перепродав цв-
лий вечоромъ. — *Несподомий.*

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНІЙ.

На вчорашньому засіданні палати по-
слівъ предложило правительство проектъ
закона о удѣлѣ для Галичанъ голодо-
вой заповоги въ сумѣ 700.000 зр., котра
має бути головно ужита на закупку збѣжа на
засѣбъ. Пос. Шапівъ інтерпелювавъ прави-
тельство въ справѣ надолженій податку на ку-
пони готелей выдаваній подорожними бюрами.
Опосля ухвалала палата законъ о бдшко-
дованю певнино засудженихъ въ тре-
тіймъ читанні безъ читаня, залагодила кѣлька
петитій и верифікувала выборъ кѣлькихъ по-
слѣвъ. Лашъ при верифікаціи Форейтера вы-
визалася була дискусія, въ котрій пос. Гре-
горейцъ выступавъ противъ сего выбору и
заявивъ, що буде голосувати противъ него то-
му, бо Форейтеръ вѣсть Массеномъ а папа
кинувъ анатему на кожного католика, що під-
писавъ выборъ массена.

Підчасъ цѣлого вчорашнього засіданія па-
латы послѣвъ не говорено о нічому бѣльше,
якъ лиш о димісії кн. Бісмарка. Вѣсть
ся выдѣлила не лишъ межі послани але и
взагалъ въ цѣлому Вѣднѣ величезну сензацію
а на біржі навѣть нечуваній переполохъ.
Паперы поспадали дуже значно.

Въ підкомітетѣ комісія для войско-
вой доставки поставивъ пос. Поповскій вне-
сенне, чтобы принять предложение интендан-
туры войсковой, абы доставу бддавати не то-
варизмъ а поодинокимъ ремеслянамъ. До
доставы згодошало ся тѣлько дробныхъ пре-
мисловцѣвъ, що признана 1/4 часть доставки
буде безъ сумнѣвъ зовсѣмъ покрьта. Пѣдво-
мітегъ принявъ се внесенне.

Рол. Согг. дементуе вѣсть деякихъ вѣ-
дѣвскихъ газетъ, мовъ бы то въ Австро-Уг-
рщинѣ мали бути угворені нові полки пѣхоты
и цѣла пѣхота мала бути на ново выекви-
вана.

Посля вѣстей зъ Вѣднѣ має вже при кѣн-
ці сего тѣждня розпочати ся дебата буд-
жета ова, але передъ тѣмъ має ще бути за-
лагоджений законъ консумційный для Вѣднѣ
и его передѣльствъ. Законъ сей позвѣстане ма-
бути не безъ значѣнія и для Галичанъ, бо —
якъ доносять польскіе газеты — мало показавъ
ся, що въ наслѣдствѣ нового податку кон-
сумційного для Вѣднѣ, стане ся вывозъ галич-
ныхъ безрогъ неможливимъ. Справозданне ко-
місія о сѣмъ законѣ роздано вже вчера по-
сламъ и онъ прийдѣ маюць инѣмъ на порядокъ
дѣявний палаты. Зъ того, що найблизше за-
сѣданне назначено на инѣ, можна высити,
що дѣйстно дебаты бюджетову прискорено. А
цѣкава рѣчь, якъ она побѣде. Засадляе прину-
скають, що оппозиція не буде велика и що
острѣйше будуть выступати лишь деякі націо-
нальнѣ группы а головно молодѣ-Чехи.

Зъ Петербурга доносять, що росій-
ска рада державна стала теперь зновъ розба-
рати проектъ г-ра Толстого о реформѣ
земствъ. О сѣмъколько вже досѣ можна осуди-
ти, то первѣства цѣль сего проекту розширити
права дворянства и поробити зъ земствъ прави-
тельственный органы не буде ослаблена. Уже
въ послѣдній редакціи сего проекту усунуто
внесенне г-ра Толстого, чтобы члены ексекутив-
ныхъ органовъ земствъ не выбирали ся, лашъ
были именованы правительствомъ. Така са-
ма бдбавѣ также и той параграфъ, который
поставлялъ, что дворяне, властители бѣль-
шихъ помѣстей маюць бути безъ выбора
членами земствъ.

Въ виду того, что въ Берлинѣ радѣть те-
перь конференція робѣтничка, не бдъ рѣчи бу-
де звернути увагу на то, что и Россія стала
теперь дуже пыльно займатися сирровою ро-
бѣтничкою. Россійске міністерство дѣль вну-
трѣшнихъ загодѣть теперь основну реформу
цѣлого російского законодательства фабричного.
Кругъ дѣляна фабричныхъ законѣвъ має бути
значно розширеній и має также обнимати
забезпеченне робѣтничковъ на случай нещасли-
выхъ пригодъ. Для робѣтничковъ фабричныхъ
маюць бути основані окремі касы недужахъ
и она маюць давати также заповогу тѣмъ
родинамъ робѣтничимъ, которыхъ бдбумерли тѣ,
что ихъ удерживала. Рѣвночасно розбѣрає ся
въ департаментѣ для горницѣвъ справа орга-
нізаціи помочи для робѣтничковъ въ приват-
ныхъ копальняхъ; для тѣхъ робѣтничковъ, кот-
рі охвалѣли въ сѣхъ копальняхъ має бути
вызначена така сама пенсія, яку достають ро-
бѣтники въ державныхъ копальняхъ. Въ ко-
ровныхъ копальняхъ утворено собѣлы горна-
чѣ, въ котрыхъ бере участь дуже багато ро-
бѣтничковъ.

Крива канцлерска въ Нѣмеччи-
нѣ занала нѣмѣт уми цѣлой Европы, хѣть до
нѣмѣт же не звѣстно урядово, чи кн. Біс-
маркъ уступивъ дѣйстно, чи лишь заповѣвъ
свою димісію. Вчорашній вѣщарній телеграмъ
подалъ вправдѣ вѣсть, що кн. Бісмаркъ по-
давъ ся до димісії и що цѣсаръ ее принявъ,
але нѣмѣт же маємо ще потвердження сѣмъ вѣсти.
Зъ того однаковъ, що пише не лишъ преса
нѣмечка але и вся европейска, можна высити,
что криза канцлерска настала дѣйстно и
димісія кн. Бісмарка, кола же не наступила,
то напевно вже въ найблизшій часъ насту-
пить, хѣба что же въ послѣдній хвилѣ настане
якѣсь несподѣвана змѣна. Говорятъ вже, что
наслѣдникомъ Бісмарка має бути ген. Капрі,
что цѣсаръ конерувавъ зъ Міселемъ, Беніа-
зиномъ, Беттхеромъ, да навѣть и зъ Пулгаме-
ромъ въ справѣ димісії кн. Бісмарка и его
наслѣдника. Ба що бѣльше, Tagblatt довосять,
что и г-р. Гербертъ Бісмаркъ подавъ ся до ди-

мисіи. Выходило бы зъ того, что межа цѣса-
ремъ а Бісмаркомъ настало дѣйстно якѣсь ве-
лике непорозумѣнне, а причиною того не що
иншого якъ лишь змѣна внутрѣшньої ситуаціи
вызванная послѣдними выборами. Непорозу-
мѣнне мало дѣйти до того, що оставалася хи-
ба альтернатива: або Бісмаркъ або цѣсаръ
мусѣтъ уступить. Характеристичною въ цѣлому
сѣмъ кризѣ було бы рѣчене, коли-бъ дѣйстно
показало ся правдою, что и г-р. Гербертъ по-
давъ ся до димісії; выходило бы то дѣйстно
на то, что сказала французска Тѣмпр: дина-
стія Бісмарковъ зрѣбала стракъ династіи Го-
генцоллернбѣвъ.

Другою немѣнше характеристичною рѣ-
ченіемъ для сѣмъ кризы єсть, что не лишъ преса
нѣмечка але также — и то головно — фран-
цузска стала доказувати, что уступленне кн.
Бісмарка зашкѣдитъ въ великой мѣрѣ евро-
пейскому миру. Тѣмпръ каже: Наслѣдникъ
сѣмъ кризы годъ теперь ще предвидѣти. Нѣмеч-
чина стоитъ свѣротивъ кризы несправедливо-
сти исторіи. У Вѣднѣ мусѣтъ певно зъ вели-
кимъ занепокоєннемъ ставити собѣ пытанне:
якѣ наслѣдні потягне за собою уступленне
зъ политичной сценѣ керманіа трѣдержав-
ного союза?

НОВИНКИ.

— Програма концерту въ память ХХІХ. роковинъ
смерти Т. Шевченка, устроенованого руско-народными
товариствами у Львовѣ дня 24-го н. ст. марта въ
великой сали Народного Дому:

I. Вступне слово проф. Н. Вахнянина.
II. Лисенко: „Гамалѣя“, хоръ, выкупають
члены тов. „Лютнѣ“.

III. Шевченко: „Причина“, декламация,
выголосить панна Воляньска зб Станіслава.

IV. Лисенко: а) дуєтъ зъ оперы „Рѣдвѣна
нѣтъ“;
б) дуєтъ „Ой завила у лузѣ червона
калина“; одѣспѣвають панѣ Барвѣнь-
ска и п. Цетвинскій.

V. а) Цетвинскій: „Моя мати“;
б) Товачовскій: „Ой ты дѣвчино зару-
ченая“;
в) Моношкѣ: „Козакъ“; всѣ три точки
выкупає хоръ тов. „Лютнѣ“.

VI. Квартетъ на флетъ, скрипку, віолон-
челю и фортепьяно:
а) Мельцеръ: „Сумракъ вѣщарній“, идиллія;
б) Дюпеллеръ: Ноктурна; выкупають пп.
Дрежельскій, Голанскій, Хулявскій
и Сигнѣ.

VII. Сольо баритонове одѣспѣває п. М. Ви-
тошинскій.

VIII. К. Устѣновичъ выголосить декламацию
своего власного утвору.

IX. Григъ: „Пѣванье краю“, — выкупає
хоръ тов. „Лютнѣ“.

Цѣна мѣсць: фотель 1 зр., крѣсло 70 кр.,
вступити на сцену 30 кр. Початокъ о год. 7-й ве-
черомъ. — Комітетъ повѣдомляє, что згодошѣна о
бѣтѣхъ на концертъ прѣймає ся въ „Руской Ве-
сѣдѣ“ до субѣты одъ год. 7—8 вечоромъ.

— Зъ Дрогобича пишуць намъ: На покликъ о. То-
роновского збрало ся до 30 особъ руской интелі-
генціи дрогобичской дня 13 н. ст. марта въ сали
рады мѣской и одноголосно ухвалено обходити
сего року роковинѣ смерти Шевченка вечеркомъ,
который бдбуде ся по Великоднѣ. Въ тѣй цѣли
выбрано комітетъ зъ 10 членѣвъ. Судячи по за-
гальной охѣтѣ, и що всѣ передові мужѣ берутъ
участь, одѣспѣвати ся належить, что вечеромъ вы-
паде величаво.

— Вечерницѣ въ „Руской Бѣсѣдѣ“ у Львовѣ. Жи-
тѣ товарищеской интелігенціи у Львовѣ за-
значалось въ сѣборѣнѣмъ постѣ двома удачными
вечерницями устроеными 8 и 15 н. ст. марта.
Першій вечерницѣ почались бдбчѣтомъ д-ра Ка-
литовского „О першихъ пробахъ писема“, бдбтакъ
слѣдували гра панни Гладиловичѣвой на форте-
пьянѣ композиціи Лисенка и Рубинштейна та гра
панни Щербѣной на цитрѣ народныхъ пѣсень.
По при тѣ продукціи импровизованій хоръ му-
жескій пѣлъ управою проф. Вахнянина одушев-
лявъ збранныхъ одѣспѣванемъ кѣлькихъ пѣсень.
На конецъ зааранжовано товарищю забаву фанто-
ву и иншій товарищскій гръ, а збранный забавлялся
до пѣзной години. — Другій вечерницѣ зложился
зъ цѣлкомъ иншою програмою. На початку вечер-
ницѣ одѣспѣвавъ хоръ мужескій пѣлъ управою
проф. Вахнянина „Три шляхи“, опосля одограли
панна Вахнянинѣва на фортепьянѣ два творы, а
панна Барвѣньска одѣкламувала стихъ Данила
Млаки „Мурашка“. Але найважѣйшою неспѣдѣ-
ванкою, можна сказати-бъ першою вечерницѣ бу-
ла продукція хоръ жіночого, зложеного трудами
Внов, панѣ Шухевичѣвой и Барвѣньской. Хоръ
сей выкупаєтъ зъ повнимъ знаньемъ Лисенкову
„Молитву“ и зъ „Пѣдгравъ“ „На поля, на поля“,
а неумовкоюй оплески приносили хоръ повто-
рѣти це разъ сю другу пѣсню. Такожъ дѣѣ про-
дукціи на скрипкахъ п. Гайсика выпали дуже у-
дачно. Забавы товарищскіе, переплѣтѣніи сѣбѣ
хоръ мужеской, продолжались до пѣзной години
ранкомъ. Якъ можна зъ наведеного бачити, зб-
бранный на вечерницѣхъ забавляють ся дуже весе-
ло и справдѣ по товарищскі, тому и послѣдній ве-
черницѣ дня 22 н. ст. марта, якъ зачуваємо,
згромадѣть дѣѣ бѣльше численну публику, тѣмъ
бѣльше что на тѣхъ вечерницѣхъ выступитъ
мѣшанный хоръ жіночій и мужескій а комі-
тетъ упрѣсѣвъ п-ю Ганинчакову до сольового
спѣву.

— Стипендіійный запомогѣ зъ „фонду 3-го мая“. У-
правляющій совѣтъ львовского „Народного Дому“
розписавъ конкурсъ на двѣ одноразовѣ запомогѣ
стипендіійный, кожда по 25 кр., признаеній для
двохъ сѣлянскихъ сыновъ руской народности и
греко-кат. обряду, учениковъ гимназіи або школы
реальной, одного зъ архіепископій львовской або еп.
станіславской а другого зъ еп. перемыслов. У-
бѣгающіи ся маюць вѣвести найдалше до 18 (30)
цѣвѣтня с. р. до управляющаго совѣту „Народного
Дому“ черезъ дирекціи школъ подана и залучити
до нихъ: метрику, свѣдѣцтво убожества, выста-

влено священникомъ, и свѣдѣцтво школьное за пер-
шій пѣворѣкъ сего школьного року.

— Въ справѣ міліонѣвой фондаци бар. Гірша збѣра-
лася вчера вечеромъ въ краєвомъ выдѣлѣ анкета
пѣдъ проводомъ маршалка г-р. Тарновского. До
анкеты покликаны мужѣ доврѣи бар. Гірша, ре-
презентантъ вѣроисповѣднои громады жидѣвской
у Львовѣ, президентъ Львова Мохначскій, г-р. Ст.
Бадені, д-ръ Мархвицкій, д-ръ Фрухтманъ, д-ръ
Гольдманъ, д-ръ Вережницкій, Романовичъ, ин-
спекторъ школьный Германъ, вице-президентъ ком-
наты торговельной Пинесъ, д-ръ Згурскій, Зима
и инші. Анкета має оречи — посля N. Reformat-
и — чи и о сѣмъколько въ интересѣ людности жидѣв-
ской и краю годилось бы ввести въ житѣ фон-
даци Гірша, та якѣ реформы ввести треба за-
для ширѣна просвѣты мѣжѣ жидами.

— Зъ Перемышля пишуць намъ: У насъ въ мѣстѣ
„порядокъ“ якъ не можъ лучше. Нѣгде по скле-
пахъ а навѣть на почтѣ не достане рускихъ пе-
реказѣвъ анѣ листѣвъ фактовыхъ. На рускѣ ли-
сты рекомендацій выдають въ урядѣ почтовѣмъ
польскій рецензисы! Листы, котріи инші люди по
иншихъ мѣстахъ одержують рано, мы достаємо
ажъ въ полудне або и попудни! И не дивота,
коли звѣжiamo, что на мѣсто, маюче до 40.000 ме-
щанцѣвъ, єсть всего 6 лѣтоисповѣтъ! Звертаємось
про то до Свѣтлой Дирекціи почтъ, чтобы зволи-
ла лиху зарадити!

— До бібліотекѣ „Народного Дому“ у Львовѣ при-
ставъ о. І. Козакевичъ зъ Угнова 161 примѣрни-
ковъ рѣзныхъ брошуръ и книгъ, оставшихъ ся по
бл. п. Игн. Кучиньскому зб Скла.

— Въ Краєвомъ ще не прѣтѣхъ ревизіи судово-
полиційной у поодинокѣхъ студентѣвъ. Дня 16 н.
ст. марта бдббулась ревизія у прѣдсѣдателя розни-
занѣй читальнѣ, Дамазія Миська, на основѣ подо-
зрѣнія, что належить до тайного товариства. Ревизія
продовжалася одъ 6—11 год. рано и забрано
много книжокъ. Судово слѣдство веде ся а досѣ
переслухано студентѣвъ: Миська, Врайтера, Гур-
ского и Шіцера.

— Въ Кієвѣ устроило 20 лютого с. р. славян-
ске общество благотворительные концерты на до-
ходъ Чорногорцѣвъ. Въ концертѣ взяли участь
120 спѣваковъ и 30 музыкантѣвъ. Доходу брутто
було 2000 рублѣвъ. Мѣжъ продукціями музыкаль-
ными были чотири композиціи Лисенка, а то:
„Ти взойди, взойди солнце красное“ (по російскі)
хоръ; и по украински: „Ой ты Олесею“
сольо спѣвъ та хоръ „Ой не знаєвъ козакъ“,
„Гей не даютьсь добріи люди“.

— Торговельный душъ. Однимъ зъ найзнатѣй-
шихъ а также и найнебезпечнѣйшихъ торговель-
ныхъ душъ єсть Іосаакъ Шефферштайнъ, чи-
слѣній 58 лѣтъ, родомъ зб Львова, каранный вже
кѣлька разѣвъ за такую торговлю живымъ това-
ромъ. Сей Шефферштайнъ єсть то свѣтовій чо-
ловѣкъ, бо все подорожує и то по Азіи, Америцѣ
а навѣть разъ бувъ въ Австраліи. Якъ онъ зѣ-
знає, то тѣ подорожи его маюць на цѣли торго-
вую виробами зъ золота, а противно выказують
слѣдства карній, бо показує ся, что Шефферштайнъ
вывозивъ зъ Галичины дѣвчата и продававъ ихъ
до домовъ розпусти або въ Туреччинѣ або въ
Америцѣ, деякі навѣть въ Индіяхъ и Австраліи.
Хѣть жѣнка Шефферштайна проживає у Львовѣ,
то онъ до неѣ не показуєвъ ся, бо боявъ ся,
что полиціи прихѣпѣтъ его и увязнѣтъ. Въ Гали-
чинѣ а головно у Львовѣ маєтъ онъ численныхъ
агентѣвъ, котрі доставляли ему живыи товаръ
до Буда-Пешту а зъ-вѣдѣи онъ самъ вже его
дальше передававъ. Въ Буда-Пештѣ проживавъ
Шефферштайнъ пѣдъ рѣзными прозвищами: Мой-
сей Вайнгартенъ, Шварцъ, Зильберъ, Надльеръ,
Шапіра и т. п. Кореспонденцію зъ агентами вѣвъ
въ той способѣ, что въ листахъ нѣколи выразно
не подававъ своего порученія, лишь уживавъ звы-
чайный слова „товаръ“, а въ одномъ листѣ уживъ
слова „сѣлыми галичкѣ“ что мало значить дѣвчата
галичкі. Таку погану торговлю провадивъ Шеф-
ферштайнъ до вѣтъ лѣтъ, значаючи зручно оминати
бачность полиціи, котра вправдѣ все глядала за
нимъ, але безъ успѣху. Ажъ вѣконці минувшѣй
осени прихѣлавъ Шефферштайнъ въ Буда-Пешту,
тамъ его прихѣпѣно и бдбдано до Львова, де си-
ми дѣлами стававъ передъ судомъ. Трибуналъ при-
знавъ Шефферштайна виновнымъ злочинства
публичного насильства и засудивъ его на сѣмъ
мѣсяцѣвъ тяжкомъ вѣзничѣ.

— Мѣсть пѣсѣрѣ. Передъ судомъ присяжныхъ
у Львовѣ стануєтъ 37-лѣтній Федько Бенько, жо-
натый, отецъ трохъ дѣтей, обжалованый о убій-
ство матчи. Федько мешкаєвъ при бѣтѣ, который
передъ кѣлькома роками оженивъ ся въ другѣ.
Федько не могъ погодитися зъ своєю матчиною и
все сваривъ ся. Кола 20 сѣчня с. р. вертаєвъ
Федько троха пѣдпѣтѣй зъ торгу въ Жовкѣвъ
разѣмъ зъ матчиною свѣною домоу, то такъ ее по-
биятъ, что она померла на другій день. Якъ лѣ-
каръ судовой орєкля, свѣка мала розбиту голову,
зломаніи чотири ребра и прорвану тонку кишку.
Кола Федько правѣвъ ся домоу, сказавъ, что свѣ-
ка упала зъ воза и такъ „потовкла ся“. Але свѣка
пришла же до прѣтѣмности передъ смертію и
передъ свѣдками збзнала, что то Федько такъ ѣѣ
догодивъ. Засудъ западе нѣмѣ.

— Нашіи процѣсовѣ. Въ сѣлѣ Вербѣжи процѣсує
Петро Василя о моргѣ поля або о сѣлату 200 зр.
Оба старѣи вже люди, але Петрови здає ся, что
Василь за много зявъвъ приданого и тому его по-
зиває. Шукає Василя адвокатъ, але понавѣтъ лишь
на якогось покутного писаря и горко плативъ ему
разъ въ разъ за справу, ажъ дождѣвъ ся „декре-
ту“, о. е. рѣшенія въ першій инстанціи. А що
Василь не знаєтъ читати и не знаєтъ чи выигравъ
чи проигравъ, попросивъ сѣбѣского писаря прочи-
тати писмо. Писаръ, щось въ родѣ небыльовского
Андрѣйчука, вычитавъ, что Василя проигравъ и му-
ситъ до 14 дѣвъвъ заплатити 200 зр. Петрови.
Почувши тако Василя загадавъ погодитися зъ Пе-
тромъ и поійшли оба до нотаря робити угоду. Але
Петро зявъвъ Василя не до нотаря лишь до своего
адвоката и той такъ знаєвъ боронити справу сво-
го клієнта, что Василя пѣдписавъ вексель на 200
зр., а ще наказавъ ему адвокатъ пѣкому про се
не говорити. Але Василя не выдержавъ и пока-
завъ комує „декретъ“, та тогдѣ дознавъ ся, что
онъ выигравъ процѣсує а Петро проигравъ. Отъ и
новый процѣсує. Петро позыває Василя за вексель,
а Василя не хоче платити, хѣть вже давъ завдат-

ку 50 зр., бо каже, что его обманѣли. Та зновъ
оба тягують ся по Коломыи и глядають порады.
Цѣкаве, якъ се все покѣнчитъ ся.

— Слухатѣль львовской політехники загадали выбо-
дувати домъ техникѣвъ, де бы бѣдній а пыльный
студенты політехники могли мати бесплатнѣй по-
мешканя. Товариство студентѣвъ політехники рѣ-
шило дати на сю цѣль весь свой фондъ основный
въ квѣтѣ 12.000 зр., але що се же за мала сума,
чтобы зачинати такую будову, то и комітетъ бу-
довы выдавъ покликъ до добровѣльныхъ жертвъ
на сю цѣль.

— Мѣсць лѣкаря опорожнилось въ Гвѣздци коло
Коломыи, бо дотеперѣшній лѣкаръ д-ръ Ліцъ
ставъ лѣкаремъ при фабрицѣ тютюну въ Заболо-
товѣ. Въ Гвѣздци єсть судъ повѣтовый, урядъ
податковый, нотаріатъ, почта и антика, а до по-
вѣту принадлежить 23 гродѣвъ.

— Красный фондъ промысловый. Посля білянѣу злѣ-
женного банкомъ краснымъ зъ концемъ 1889 р.
красный фондъ промысловый выносивъ теперь су-
му 20.6969 зр. 6 кр. Зъ той сумы квѣта
71.613 зр. єсть зложена на бѣжущій рахунокъ въ
банку краєвомъ а рѣшту въ квѣтѣ 135.356 зр. 6
кр. роздано на позички. Капіталъ выпозиченый
можно подѣляти на отей группы и обѣймає: бѣмъ
позичокъ промысловыи традѣкомъ въ сумѣ 10.131
зр.; двацѣть шѣсть позичокъ промысловыи шко-
лярному въ сумѣ 78.342.56 зр.; чотири позички
промысловыи деревляному въ сумѣ 5.800 зр.; три
позички промысловыи металевому въ сумѣ 12.800
зр., и бѣмънацѣть позичокъ иншимъ галузямъ про-
мыслу въ сумѣ 28.282.50 зр.

— Дробній вѣсти. Громада Скопѣвъ, пов. перемы-
ского, одержала одъ цѣсаря 100 зр. пѣдпомогѣ на
будову школы. — Моцѣ Адама Мицкевича маюць
перевезѣтѣ въ першій половинѣ липня с. р.
до Кракова. — Кураторомъ залѣсеня пѣсковѣвъ въ
повѣтахъ арославскомъ и чешанѣвскомъ, на мѣсць
кн. Юрія Чартурьейского, который зрѣкъ ся того
уряду, именованъ красный выдѣлъ посла г-р. Во-
лодислава Козебродского.

Вѣсти зъ Аеп. Львовской.

Не конкурсъ зъ речѣнцемъ до 24 цѣвѣтня с.
р. розписана парохія Журѣвъ.

Презѣнты одержали оо.: Орєстъ Коновалець
на Малехѣвъ, Игн. Левичѣвъ на Сушанѣ и Ник.
Поджарко на Гай коло Львова.

Одзначѣна. Почетнымъ совѣтникомъ митр.
Консисторіи зъ правомъ уживаня експозиторій
хришћаньскихъ именованый о. Григ. Туркевичъ
зъ Выбранѣвѣ; — Архіепископскіе грамоты похваля-
нѣи зъ правомъ уживаня експозиторій хри-
шћаньскихъ одержали оо.: Мих. Гвоздецкій зъ
Гвѣбовѣвъ-великихъ и І. Лопачинскій зъ Нико-
лаєва.

Введеніи оо.: Евст. Качмарекій за приход-
ника въ Опорци, Карило Левичѣвъ за завѣдателя
Войнилова, Мих. Царъ за приходника Малковичъ,
Мих. Громадка за приходника Ляшкова и Іос.
Фолієсъ за завѣдателя Шуровичъ.

Удобленій одъ испиту конкурсового оо.:
Романъ Крижановскій зъ Коричина, Юл. Дорожнѣ-
нѣи зъ Высоцка, Евст. Кloseвичъ зъ Присовѣвъ
и Володимиръ Павловичскій зъ Синькова (важне
лишь при убѣганю о Кадаубиска.)

Президіи на мѣстѣнѣцѣвъ гѣдити ся на кан.
институціи оо.: Стеф. Крижановского на Гребѣ-
новѣ и Теодора Мурдзѣка на Шетеницѣ.

Завѣдваній до кан. институціи оо.: Стеф.
Крижановского на Гребѣновѣ и Илар. Пачовскій на
Надѣтѣчѣ.

Кан. институтованый на Олексичѣ о. Петро
Яцишинъ.

Консисторіа вставилася до намѣстничества о
згоду на кан. институціи о. Игн. Левицкого на
Сушанѣ.

Одержали оо.: Дим. Склеповичъ завѣд.
Григѣва; Адамъ Витвичѣвъ завѣд. Слободы; А-
лексе. Бобикевичъ П сотрудничати въ Стрыю.

Именованя, конкурсы, перенесеня и пр.

— Именованя. Дѣйстными учителями и учитель-
ками именованіи: І. Рошинскій въ Нестиничѣхъ,
Лука Ремева въ Конохѣхъ, Марія Пашѣвна въ
Пѣдпечарѣхъ, Марія Пласкачѣвна въ Радохѣвъ.

Телеграммы „Дѣла“.

Берлинъ 19 марта. Підчасъ дебаты
надѣ етатомъ міністерства просвѣты въ прус-
скомъ соймѣ заявивъ Вѣндгорстъ, что онъ ду-
маєвъ вправдѣ говорити о церковныхъ одно-
синахъ въ Прусахъ, але въ виду непевности
теперѣ ситуаціи політичной бдбступивъ одъ сен-
гадки.

Парижъ 18 марта. Вѣсть о димісії кн.
Бісмарка зрѣбала тутъ величезну сензацію;
майже всѣ газеты оголосили еѣ въ назвѣчѣй-
ныхъ выдаткахъ. — Палата послѣвъ ухвали-
ла вчера новому кабинетови по предложеню
его програмы вотумъ довѣрѣя 318 голосами
прѣтивъ 78.

Берлинъ 19 марта. Въ палатѣ канц-
лерской накують ся одъ вчера рѣчи кн. Біс-
марка, который зарѣтъ по одержаню димісії
має выхѣхати зъ Берлина. Крѣмъ кн. Бісмарка
має уступить ще и его сынъ г-р. Гербертъ и
зять г-р. Ранцавъ.

Софія 19 марта. Арештовано тутъ же
одного участника заговору Паницы, якогось
Узунова и черезъ него достало правительство
въ свои руки чотири новіи шифрованіи доку-
менты. Въ наслѣдокъ того остаточна розправа
въ прѣцѣсъ Паницы бдбуде ся не скорше якъ
зъ концемъ марта.

Цѣна збѣжа и другихъ продуктовъ.
18. н. ст. марта 1890.

Львовъ: Пшеница 8-40 до 9-—, жито 7-45 до 7-75, ячмѣнь 6-— до 7-75, овесъ 7-15 до 7-50, горохъ 7-— до 12-—, вика 5-50 до 6-—, рѣпакъ 15-50 до 16-50, льнянка — до —, конюшина червона 30-— до 50-—, конюшина бѣла — до —, конюшина шведка — до —, хмѣль 6-— до 25-— до 45-— зр. за 56 кильо въ Львовѣ, оковита за 10.000 литрѣвъ 9-50 до 10-10 зр.

Тернополь: Пшеница 7-75 до 8-65, жито 7-15 до 7-65, ячмѣнь 6-— до 7-75, овесъ — до —, горохъ 6-50 до 11-50, вика 4-80 до 5-25, рѣпакъ 15-— до 16-—, льнянка — до —, конюшина червона 28-— до 45-—, конюшина бѣла — до —, конюшина шведка — до —.

Подолячска: Пшеница 7-60 до 8-40, жито 7-— до 7-60, ячмѣнь 6-— до 7-75, овесъ 6-75 до 7-—, горохъ 6-50 до 11-50, вика — до —, рѣпакъ 16-— до 16-70, льнянка — до —, конюшина червона 26-— до 42-—, конюшина бѣла — до —, конюшина шведка — до —.

Ярославъ: Пшеница 8-30 до 8-75, жито 7-— до 7-60, ячмѣнь 6-50 до 8-—, овесъ 6-80 до 7-20, горохъ 7-— до 11-50, вика — до —, рѣпакъ 15-— до 16-—, льнянка — до —, конюшина червона 30-— до 50-—, конюшина бѣла — до —, конюшина швед. — до —, тимотка — до —.

На дѣлане.

Д-ръ Андрѣй Чайковскій
отворивъ канцелярію адвокатску
въ Бережанахъ,
Ринокъ дѣмъ Ляйдера.

Д-ръ Стефанъ Федакъ

отворивъ
адвокатску канцелярію
у Львовѣ 3357

пѣдъ ч. 3. плацъ Капітульный (рѣгъ Ринку ч. 23)

Всѣлякѣ Листы заставнѣ Товариства
кредитового земского

4 1/2 % Листы заставнѣ Банку краєвого
4 1/2 % Позичку краєву
4 % Облігаціи пропашинный

Всѣлякѣ облігаціи довгу державного
Земельный облігаціи першегства

Льосы державнѣ и приватнѣ
продае пѣдъ найкористивѣйшими условиями

Сокаль & Ліленъ

3360 81—156 Дѣмъ банковъ и контора вымѣны
у Львовѣ

Порученія зъ провинціи выготовлюе ся одво-
ротною почтою безъ дочисленія провізіи.

ЗАПРОШЕНЬЕ.

На загальнѣ зборы Товариства позичкового
зъ ограниченою порукою въ Белзѣ, котрѣй одбу-
дуть ся дня 27 марта 1890 о годинѣ 10 передъ
полуднемъ въ комнатѣ Рады громадской мѣста
Белза зъ слѣдующимъ порядкомъ дневнымъ:

1. Одчитанье протоколу зъ послѣднихъ загальныхъ зборѣвъ.
2. Справозданье зъ дѣяльности за рокъ 1889.
3. Выборъ комісії ревизіи до провѣренія предложенныхъ спра-
везданъ рахунковыхъ.
4. Внесеніе Совѣту управляющего о удѣленіи абсолютіи для
Дирекціи.
5. Роздѣленіе чистого зыску.
6. Выборъ 1/3 части выловованныхъ членѣвъ Совѣта управляющего
(§. 24 статута).
7. Внесеніе самостійнѣ.

Белзъ дня 15 марта 1890.

В. Осмукскій,
предсѣдатель.

Навроцкій
секретарь.

СЛОВЦѢ НА СЪРНИКИ

зѣ всѣхъ сторѣвъ обложѣнъ пѣскомъ въ краскахъ стѣ-
пецъ чотирограничнѣ 22 кр., зѣ коробкою на поплѣвъ 28 кр

Ощадники до свѣчѣвъ

патентованнѣ до каждого лѣхтаря придалѣ.

Свѣчка (безъ подписанія паперомѣ) держитъ ся мѣцѣю
и выгорѣе до останка, цѣнука 14. 15 и 18 кр.

КАЗИМИРЪ ЛЕВИЦКІЙ

головный складъ порцеланы и сила
Львовѣ, улица Трибунальска.

! НА ВЕСНУ!

Всеяке насѣнье огородове, якъ та-
кожъ бураки, конюшину, травку
и проч. и насѣнье цвѣточне

поручае 3333 3—?

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

Илюстрованный цѣнникъ посылаетъ ся на жадање франко.

Дуже користный напѣръ льокаційный.

4 1/2 % Угорская позичка зѣлѣннѣй державной
въ сѣрбѣвъ зъ р. 1889.
4 1/2 % Ung. Staats-Eisenbahn Anleihe
in Silber v. J. 1889.

Сей порученія вартый напѣръ несе понадъ 4 1/2
процентъ рѣчно, бо теерѣйный курсъ лишь
около 96— платный дѣя 2 сѣчня и 1 лѣвни
каждого року, гарантованный и вполнѣно за-
писанный на доходахъ угорскихъ зѣлѣннѣй дер-
жавныхъ, равнае ся отже першоряднымъ ли-
стамъ заставнымъ продае по курсѣ денномъ

АВГУСТЪ ШЕЛЛЕНБЕРГЪ

3144 у Львовѣ
дѣмъ банковъ и контора вымѣны.
Выдаваннѣ газеты львовскѣй „НАДБЯ“;
передплата рѣчно на провинцію зр. 1-80.

На пость

Россійскій сардинки въ барил. 5 кил. ваги
№. 1 по 1 зр. 50 кр.
„ 2 „ 1 „ 40 „

крѣмъ оплатѣ почтовой.

№. 1 мѣститъ 65—68 штукъ; №. 2
мѣститъ 120—125 штукъ рыбъ.

(Звертаемо увагу на се, що цѣна есть
наиниже подана и що всякій низшій офертѣ
подають або несѣвѣжу рыбу, або менше рыбъ
а много цѣбулъ.)

Оседлѣвъ шкотскій великій, 5 кил. посылка
(около 30 штукъ) за 1 зр. 90 кр.
франко.

Мѣдъ пѣтока въ бляшанцѣ 3 1/2 кил. netto
за 2 зр. 25 кр. франко. 3377

Народна Торговля.

Матеріи на убранія

Перувіанскіи и Доскинѣ для Вар. Духовенства
приписаннѣ матеріи для ц. к. униформѣвъ
урадицнѣхъ, такожъ для ветеранѣвъ, сторожи
огневои, гимнастикѣвъ и на либерію,
сукна на бѣларѣ и стѣлы до прани, гуля
такожъ непромакаемѣ на одѣжѣ ловецкѣй, матеріи
до прани

плѣды до подорожѣ оу 4-12 зр. Все то дешевѣ-
ше якъ дѣнде а лишь найлѣпшѣй и наймѣдѣй-
шой якѣсти.

Joh. Stikarofsky въ Бернѣ.

Наибольшій складъ сукна въ Австро-Угорщинѣ.
Взѣрѣвъ даромъ. Для краѣвѣвъ вѣлыми обильнѣй и
дуже гарнѣй книжки зъ вадріями. Послѣднѣя по
надъ 10 зр. оплатѣ. При мѣмъ сталомъ складѣ
на 200.000 ар. и при мѣмъ всеякѣйшѣмъ интересѣ
розумѣе ся, що много рѣшкѣ липають ся, а що
не можливо зъ нихъ выслаати взѣрѣвъ, то я при-
нимаю такѣ рѣшкѣ назадъ, вымѣнюю, або звертаю
грошѣ. Краску довготу, цѣну треба подати
при замовленіи рѣшкѣ.

Кореспондую по нѣмекки, угорски, чекки,
польски, италянски и француски. 3370

За 1 зр.

1000 штукъ тутѣвъ сигаре-
товѣхъ зъ пайнаментнѣхъ бѣ-
бутокъ францускихъ бѣзаче-
ныхъ на выставѣ парижскѣй „La
Comet“ зъ написею водною Leric
freres Paris, поручае ново-заможе-
на фабрика тутѣвъ сигаретовѣхъ

Антонинѣ Мазуркевичъ
у Львовѣ, Ринокъ ч. 37.

Одпрудуючѣ 20% опусту.
На провинцію выслае ся за по-
слѣднѣю 9—10

Маріацельскій наплѣ жолудновѣ.

знаменито дѣлающѣ у всѣхъ пѣдугахъ жолудка.

Несрѣваннѣ при браку апетиту, слабѣмъ жолудку, вѣни-
юмъ бѣдыхъ, кѣслѣмъ бѣгнатию, кѣслѣмъ, катарѣ жолудка,
стажѣ, жѣвѣтѣвъ, бѣгнатию и бѣлованію, болѣу головы (если по-
ходить зѣ жолудка), корчѣхъ жолудка, задненію, перетѣженію
жолудка стѣрами и напѣми. Цѣна флашочки разѣмъ зѣ при-
шѣмъ 40 кр., подѣйной 70 кр.

Центр-розсылка черезъ антикари Carl Brady, Kremsier
(Моравѣ).

Остерога! Правдѣй Маріацельскій наплѣ жолудковѣ равно фальшуютъ
и послѣдуютъ. — На знакъ правдѣности мусѣтъ кожда флашка бути за-
явлена въ червѣне запакованѣ, засмотрѣне въ помыслу марку охорошѣу и
при кождѣй флашочкѣ на приписѣ мусѣтъ находѣтѣся, ще сей приписѣ дру-
кованный въ печатнѣ Г. Гуса въ Кренернѣжу.

Маріацельскій

пигулки розвѣдѣняющѣ.

Одъ лѣтъ уживаннѣ зѣ найлѣпшѣмъ успѣ-
хомъ при заѣденію и запорѣ пи-
гулки пѣдрабляються теперь много-
кратно. Треба тому уважати на помы-
слу марку и на подписѣ антикари С. Brady, Kremsier. — Цѣна пѣгудла 20 кр.,
ролька зѣ 6 пѣгудокъ ар. 1. — Если грошѣ приписѣ наперъ дѣ то зѣ прислѣ-
ско вѣдно одъ оплатѣ конште 1 ролька ар. 1-20, 2 рольки ар. 2-20.

Маріацельскій наплѣ жолудковѣ и маріацельскій пигулки розвѣдѣняющѣ не
сутъ потайнымъ лѣкомъ. Приписѣ есть поданный при кождѣй флашочкѣ и пѣ-
гудку на спѣсѣбъ ужитѣ.

Маріацельскій наплѣ жолудковѣ и маріацельскій пигулки розвѣдѣ-
няющѣ можѣ купати: у Львовѣ въ антикари: Якова Байзера, Г. Блюмен-
фельда, Петра Гайльгофера, Кал. Крижановского, д-ра Петра Миколая, Якова
Пилеса, Жиг. Рукера, Кар. Скалѣйского, I. Вевюрского, Ари. Раппапорта; —
въ Белзѣ у ап. Гросса; — въ Бѣбрѣ у ап. Бальбини Мендиги; — въ
Бережанахъ у ап. Ад. Дурса, Іос. В. Лобоса; — въ Бучачѣ у антикари
Корныла Левинго; — въ Чортковѣ у ап. Людвика Носса; — въ Долинѣ
у ап. С. М. Траупфельнера; — въ Дрогобичѣ у ап. Айхлиера, П. Парти-
кевича; — въ Галинахъ у ап. А. Гельма; — въ Гусинѣ у ап. С. Че-
рского, Икарского; — въ Овѣрѣ у ап. I. Чермеринского, М. Заградника; —
въ Озернахъ у ап. А. Крашкского; — въ Краковѣ у ап. Фел. Вальчака; —
въ Камницѣ Струмиловѣ у ап. К. Пильнеского, Кароля Пилеского; — въ
Копичинѣхъ у ап. Редера; — въ Мостѣхъ Великихъ у ап. I. Юльян-
ского; — въ Мельницѣ у ап. Кроковского; — въ Немировѣ у ап. Предри-
мирского; — въ Олеску у ап. А. Кофлера; — въ Перемѣлянахъ у ап.
Омед. Барановского; — въ Радеховѣ у ап. Ясевича; — въ Родолѣ у ап.
Людв. Мерзвинского; — въ Самборѣ у ап. I. Алексевича, К. Марша; —
въ Скольцѣ у ап. С. А. Лепковского; — въ Сокалі у ап. Евг. Высочан-
ского; — въ Старѣмъ Мѣстѣ у ап. Ад. Пилеского; — въ Стрию у ап.
Чальбазановѣ, В. Коморовского; — въ Скалѣ у ап. Адаля. Ройльского; —
въ Турѣ у ап. М. Шонка вѣсѣдѣ; — въ Тернополѣ у ап. Лѣона Файншманна
и Фр. Изругевича; — въ Золочевѣ у ап. Франца Пестеа, А. Раппапорта; —
въ Журѣ у ап. Іос. Д. Томашевского; въ Зборовѣ у ап. Раппапорта; —
въ Збаржѣ у ап. I. Крута; Варѣжѣ у ап. Я. Козичѣй; Лопатинѣ у ап.
Ст. Гринфельдъ; — а такожъ по всѣхъ антикари въ Галичинѣ. — въ Радоми-
шѣ надъ Санѣмъ: ап. С. Соболевскій, въ Залѣскакахъ: у ап. С. Каета
новича. — въ Коломыи у ап. Ед. Стецки и Брон. Вітославского.

Найлѣпшій що-до якѣсти, одиноко певнѣй до печенѣ

сухѣй дробджѣ прасованнѣ

зѣ фабрики Ад. Иг. Мавтнера и Сына у Вѣднѣ St. Marx.

Главный складъ для Галичины

въ торговлѣ **Кароля Баллабана у Львовѣ.**

Ласкавъ порученія зъ провинціи вже приймаю и выслаю дробджѣ въ частѣ означѣмъ Вино.
одбиратѣлямъ, на великоднѣ святѣ. 3395 3—?

Универсальный плуги

такожъ 2-, 3- и 4-борозднѣй плуги

цѣль зѣ зѣлѣмъ и стали

продають найдешевѣй и найлѣпшѣй

Umrath & Comp.,

фабрика машинъ господарскихъ

Прага-Будна.

Каталоги на жадање даромъ.

Знаменитѣ

засѣдѣна можѣ переглянути

СКЛАДЪ:

у Львовѣ, ул. Городецка ч. 61.

Rösler's

Zahn-Mundwasser

есть безперечѣно найлѣпшѣмъ сред-
ствомъ на бѣдѣ зубѣвъ и слѣ-
житъ такожъ рѣвночасно на уде-
ржанье и чистоту зубѣвъ. Сѣ
одъ лѣтъ вѣдѣтна и славна вода
до устѣ одѣирае цѣлѣкомъ злу
вѣно зѣ устѣ. 1 флашка 35 кр.

R. Tüchler, Apotheker

W. Rösler's Nachfolger

Wien, I. Regierungsgasse Nr. 4.

3354 8—13

Здобнѣй досѣднѣй

агенты 3413

всюды гляданѣ 1—1

„**АВГУСТЪ**“

restante Львовѣ.

XXXXXXXXXXXX

БАШ-

дажѣ руптуровѣ, суспензоріи

такѣжъ

францускѣй спеціалности

въ добромъ родѣ

въ магазинѣ товаровъ модныхъ, бѣла му-
жеского, товаровъ галантерейныхъ, вы-
робѣвъ русакнѣйшихъ, парфумеріи и т. п.

поручае найдешевѣе

ТОРГОВЛЯ

Братѣвъ Лянгнерѣвъ

Львовѣ, Галицка ч. 16

Цѣнники на жадање даромъ.

XXXXXXXXXXXX

Изъ руководѣльнѣ выробѣвъ церковныхъ рѣчей

I. ПАКУШЕВСКОГО

улицѣ Орменска, противъ „Народного Дома“.

ОДЗЫВЪ ДО ВСЕЧЕСТНОГО ДУХОВЕНСТВА!

Конкуренція, яка повстала въ нашѣмъ краю въ выробѣхъ цер-
ковныхъ рѣчей, а особливо що-до импортованныхъ изъ чужихъ фабрикъ
недосѣдѣченными предпріимчивыми спонсѣмъ мене подати цѣны выробѣвъ
власныхъ, котрѣ купуючѣй всегда буде мати дешевѣе и изъ першѣй
руки на жадање.

Цѣны слѣдующѣ:

Кадильница жѣвѣта 8 ар., посрѣблена 10 ар.
Ладанница жѣвѣта 2 ар. 50 кр., посрѣблена 3 ар.
Кресты престѣольнѣ 8, 10, 12, 20, 30, 40 ар. и выше.
Чаща золочена въ огни гладкой работы 14 ар.
В. оздобѣйшѣй работы 20, 25, 30 ар. и выше.
Дарохранѣтельница зѣ короною золочена 16 1/2 ар. и выше.
Хрестъ ручнѣй орѣховѣй 4 ар.
металевѣй 3 ар. и выше.
Мирѣвнѣй 1 ар. Ложечка 1 ар. Звѣзда 1 ар. 3350
Хрестъ на хоругѣвъ жѣвѣтѣй 7 ар.
Золочѣнь въ огни чѣштѣ 8, 10, 12 ар. и выше.
Посрѣбленѣ кадильницѣ 2 ар. 50 кр.
Одновѣсенѣе оукѣ до Евангеліи 6, 8, 10, 12, 15, 18 ар. и выше
Новѣе оукѣ до Евангеліи 15, 18, 24, 30 ар. и выше.
Лѣхтарѣй мѣсяжнѣй пѣдѣла высокѣй.

Кромѣ того принимае всякѣй работы церковнѣй такъ новѣй якъ
и до одновѣленія, а именнѣ: новѣй кулѣ и хресты на купѣлы

Въ палатѣ Вп. I. А. Бачевского.

Повѣдомляе ся Вп. Публику, що устроено въ

Палатѣ за рогачкою Жѣвѣвского

РЕСТАВРАЦІЮ

зѣ комфорта.

Пиво мартеве и лѣжанѣ зѣ броварѣ Діліентельда и Сп.
а такожъ у флашкахъ.

— Кухня здорова и смачна. —

ВИНА ОРИГІНАЛЬНѣ: Угорскѣй, Австрійскѣй и ни-
шѣй на мѣры и флашки. 3385 8—10

МЕДЫ: Яновскѣй и Тернопольскѣй.

Бѣларѣ найновѣйшѣй конструкціи.

Лѣокаль цѣлѣкомъ на ново устроены зѣ комфорта.

Услуга скоро, рѣтельна и прѣятлива.

Зѣ поважаньемъ: **САЛАМОНЪ РАЙХЪ.**

Въ палатѣ Вп. I. А. Бачевского.

ФАБРИКА МЕДЛІНСКА

поручае за

СЕЗОНЪ

весняный

Для панѣвъ:

Мѣшты пар. темзѣвъ зр. 3 25 и 3 50
„ „ лакерѣваннѣ 4— и 5—
„ аснѣй окладнѣй лакер зр. 5 50
„ „ глубоко вытѣй Molière
зр. 4-0
Черевки кѣдовѣй . . . зр. 5—
„ окладнѣй лакер зр. 4-50 и 5 50
„ сѣтнѣй оклд. лакер зр. 5—
„ аснѣй „ „ 6-50
„ лакерѣваннѣй цѣлѣй зр. 5 75 и 6.

Для панѣ:

Мѣшты жѣлкѣй темзѣвъ зр. 1-90
„ „ золотѣй и лакер зр. 2 и 2-20
„ темзѣвъ, золотѣй и лакерѣваннѣй
зѣ кокардою 2 30, 2 35 и 2-60
„ таѣй гѣтованнѣй . . . зр. 3—
„ сѣтнѣй оклд. зр. 3-50
„ „ оклд. зр. 4—
„ „ Шѣвро чернѣй и золотѣй
зр. 3 20 и 3 50
„ парнѣскѣй шам. атл. бѣлкѣй зр. 2.
„ таѣй зол. и лакер 2-20, 2-50 и 3.
„ прунѣл. фран. запѣтѣй зр. 2 50

Великѣй выборъ мѣштикѣвъ для панѣвѣвъ и хлопчикѣвъ въ
лѣхѣрѣкѣй золотѣй, темзѣвъ и марѣкѣвѣвъ

Замовленія въ провинціи выготовлюе ся одворотною почтою.

Фили: Краковѣ, ул. Гродска 31; Чернѣвѣцѣ Hauptstrasse 9; Бере-
жаны, Броды, Дрогобичѣ, Ярославѣ, Коломыи, Черемѣшѣ, Рѣ-
шѣвъ, Сучава, Самборѣ, Станиславѣвъ, Стрый, Тарнѣвъ, Терно-
поль. (13—40)

ГАЛИЦКІЙ

КРЕДИТОВЫЙ БАНКЪ

приймае вкладки на

КНИЖОЧКИ

Предплата на „Дѣло“ и наложеніе за вносраты платні
в Дѣловѣ.

из палатного роста . . . 16 р. на полтора року . . . 8 пр.
на четверть року . . . 4 пр. на четверть . . . 1 пр. 34 пр.

Рекламный, Ады-Истратия в Енисейской губернии, 24
из Вакхрия. — Рудомисл змелотыи ашпе на поперечне
востерошны. — Рекламный неопытатый востерый бр. востер
Походные члене комитете 8 пр. а в
Огоселенна приниматый по члене 6 пр. бр. одним
строфа печатной, в рубр. "Народное" по 20 пр. а в.
Подписка членские по 10 пр. бр. стипендия.

Въ „Апология“ сказано, що „Буковина — „бодро ударяе на національный клинъ и клинъ мовы, чтобы спровести роздоръ между корыннымъ народомъ сего краю.“ — „Буковина“ прызавасъ до того, що „ударяе на клинъ національный и клинъ мовы“, але перечить, чтобы се чинила для спроводжуваня якого роздору межи „корыннымъ народомъ“ краю. Митрополитъ бере Румунъвъ и Русинъвъ право славныхъ въ сумъшъ за „народъ“, а „право славного народу“ нема вѣде: на Буковинѣ сущъ православный Русины и православный Румыны. Митрополитъ тутъ попутыва, бо мало важить русый клинъ и привязывая до него н

Для 30 листопада зобразив ся приспівший на похорони єлярх о 3 години з полудня в замку в підъ проводомъ дат. архієпископа В. Свраковского перенесено домовину зъ замку до костела Бернардинцівъ. Въ часъ сего похоронного походу були чотиря проповідь: єзуїтска на бальсьонъ замку; піярска, при брамѣ замковій; василіянська, передъ церквою в бернардинській въ костелѣ. Домовину, котору окружали Василіане, несли на раменахъ урядників воеводства бєлєского и дворяне. Деревяна домовина була червонымъ оксамитомъ зъ мѣщоръ золотыми тальонами и френзальми покрита и грубыми срібними цвяхами оббита, а въ нѣй мѣстила ся ще друга домовина зъ тѣмъ же воеводъ въ дорожѣй одежи. Коли похѣлъ увійшовъ въ костелъ, поставлено домо-

Дня 1 грудня відбув ся похорон
воводи Салевія Потоцького при такій са
мій церемонії і порядку, якъ похорон
его жєны. Сего дня служили литургія вс
привбуши на похоронъ єпископи. По по
свідкій литургії, яку відслуживъ В. Св
раковскій, лат. архієпископъ¹⁴ львівскій,
по пращальній проповіді о. Іоана Підгору
данського, архидіакана луцького, пароха острів
ського, знято домовину зъ катафалка, занесен
я при похороннихъ співкахъ въ підземну під
костельомъ криву і вложено побіж домовин
ны пок. воеводины Анни. Въ часъ похорону
роздано міжъ присутнихъ латинській стихъ
Carmen lugubre уложений о. Львомъ Пашини
ськимъ, Василіяномъ і професоромъ фізико
софіі. [Воевода Салевій Потоцький бувъ серед
ного росту, товстий, зъ жовтими округлени
лицемъ, на котрімъ відбивала ся гордість, а
рідко коли можна було на ньмъ бачити у
сміхъ. Воевода любивъ короткі на свєй пи
тавня одновдні, бо въ протиннімъ случаю мор
щивъ брови, а коли тупнувъ ногою, то той
що его до сего примушавъ, сля не на все, то
на довгий часъ стративъ у него ласку. Пор
тreti Салевія Потоцького і єгъ жєны Анни
переховують ся въ церквѣ і въ костелѣ в
Кристиньополя.]

Якъ при похоронѣ Анны Потоцкой, такъ
само и при похоронѣ Салезія Потоцкаго мѣ-

мае, а найлучший сего доказъ въ томъ, що будучи Русинами въ роду, перемѣнивъ назвѣе свое прѣзвище „Андрѣевичъ“ на „Морариу“ — а за нимъ пошлѣ и его совѣтника Сиркан (Сиркановичъ), Салинскі (Салинскій) и другі. Коли-жъ кто домогае ся для руского народа лише рѣшительности на основѣ арт 19 закона основнаго — то се має значить „ворожій нападъ“, „ширенье роздору“ и т. д.? Се только оборона противъ ворожихъ нападѣвъ кого нибудь!

Дальше „Буковина“ выказуе на фактахъ несправедливостъ выказуе въ „Апология“, мовѣ бы усь православный священники на Буковинѣ знали побѣду румынскаго такожъ языкъ рускій и мовѣ-бы то Русины, основуючы читальни, „роздвали вѣсру ворогована противъ румынскаго народу и духовнаго власти діецеціи“. „Буковина“ наводитъ множество именъ священниковъ, котры были при основаніи колективнаго читальни и можуть посвідчать, чи шось подобнаго было де въ якой читальни. Шо митрополитъ выгадуе такій рѣчь на читальни, — се зовсѣмъ арозумѣло, бо читальни сугъ загорожо румынізаціи.

Общая заперечуе „Буковина“, мовѣ-бы она и Русины-народовѣ „выклала справу ранецку и старала ся тѣмъ напрямъ шварти по цѣломъ краю.“ „Буковина“ только заноту вала фактъ довершений а при томъ звернула до митрополита, чтобы бытъ подпирала просвѣту народу и черезъ то запобѣгавъ такимъ пригодамъ, якъ ранецка.

Дальше „Буковина“ констатируе, что Русины-народовѣ не взяли участія въ ювілею 70-ыхъ роковинъ митрополита, одмовила догъвай просѣбъ бар. Гормузако и оповѣстила се въ часописяхъ, — отже митрополитъ въ своѣй „Апология“ не мѣгъ того ювілею наводити на доказъ, что „всѣ до всего задоволенъ“. Ба знайшли ся навѣтъ такій неустрашимый священникъ Русины, что не подписали офіціально аравжованой адресы для митрополита.

Общая статью свою иначѣ „Буковина“: „Не хочемо розбрати дальше всего того, что мѣстятъ отъ друга „Апология“ догъвай Русинѣ, бо заноту тяжко придумати въ собѣ слова, якій мимоволь вытѣскае жалъ и о буренье, чатаючи, якъ несправедливо, вѣщаро ба и ворожо односитъ ся „Апология“ буюков. православной церкви“ до рускихъ дѣтей тов-жъ церкви, якъ кожде слово перекручене, безъ подставы и просто противне дѣйности. Найяснѣйшимъ и заравномъ найстрашѣйшимъ для кождо православнаго Русина е однакъ, что Виреосвященый Митрополитъ навѣтъ 6го Величеству вашему найяснѣйшому Монархови одважнѣе ся представати руску справу въ такъ несправедливомъ и дѣйности зовсѣмъ противномъ свѣтлѣ, якъ се читаемо на стор. 47 „Апология“, что: у насъ лишь е переважно, а не часто рускій села; что въ кождой церкви богослуженье и проповѣдь е пѣсля народности; что всѣ священники знаютъ по румынски и по руски; что священники вносили въ народъ идею національну (очевидно руску, а не конс. совѣтниками и ихъ помощатъ румынізатору); что теперѣшный Виреос. Митрополитъ утихомирѣе національнѣе аспирація (що-до рускихъ, то правда); что Виреос. Митрополитъ доказавъ, что е „дѣло для всѣхъ“, что черезъ то повстала згода межи націями, вже-жъ наибольше се, что „попередній владыка (!) выкликали языкову чувствительность и національнѣе ривализація межи священниками и мирянами, та что теперѣшный Вир. Митрополитъ все те утихомиривъ (!)“

Кличемо усьхъ а всѣхъ свѣдомыхъ и справедливыхъ людей въ Буковинѣ на свѣдѣнь, чи не має ся все, особливо-жъ що-до послѣднего уступу, якъ-разъ противно!

Помимо того повинны буюков. православны Русины вдячны бути, что появилась отъ „Апология“, бо отворила она навѣрно очи и тѣмъ немногимъ, что вѣрили въ яку-такую справедливость зб стороны самого Виреос. Митрополита супроти Русинѣ, а приносила усе лихо его дорадинкамъ. На жалъ, завелась и тѣ немалогі Русины въ своихъ мрѣяхъ. Буковинско-православны Русины не можуть на подставѣ сѣи „Апология“ сподѣваться нѣ наймен-

шюй справедливості зб стороны теперѣшныхъ германичѣе православной церкви на Буковинѣ, коли голова еи мѣгъ про нихъ списати и въ свѣтѣ пустати оттакі одъ початку до конця офіціально неслыханъ дош рѣчь.

Збъ взгляду на се певий бѣсмы, что выражаемо чувство всѣхъ свѣдомыхъ буюковинско-православныхъ Русинѣ, протестуючы на подставѣ дѣйности противъ всего, что сказано въ сѣй „Апология“ догъвай тѣхъ Русинѣ и предлагаемо 6го Епископа Пану Министрови вѣтроевѣдѣнъ и просѣтъ яко неводзвѣднѣе средства такъ для добра буюков. гр.-ор. церкви, якъ и для просвѣтѣно и культурного розвоу руской половины членѣвъ сѣи церкви, отсе:

Щобы буюков. гр.-ор. архіепископъ роздѣлѣти на особу руску и румынску діецецію, або шо нѣмѣеши и доки се стане ся, абы въ буюков. гр.-ор. к-несторіи засѣдато одповѣдне число совѣтниковъ Русинѣ;

щобы въ буюков. гр.-ор. семинаріи духовной выхувано число питомцевъ-Русинѣ одповѣдне числу душпаствѣвъ рускихъ;

щобы на гр.-ор. теологичнѣхъ факультетѣ черновецкаго університету збъ всѣхъ предметѣвъ були особны рускій выклады;

щобы якъ найкорше знесено затазъ выданный ректоратомъ сѣи-жъ семинаріи, котрымъ безправно заборено служителямъ теологич. слухати выклады зъ руской мовы и літературы на черновецкѣхъ університетѣ, противно, 6. Е. навѣ Министрѣ зволитъ зарядити, чтобы питомцевъ завѣзано до пильного слуханя сказанныхъ выкладѣвъ и докладного вывѣченя руской мовы народовѣ, бо въ тѣшній духовной семинаріи сѣю мову тенденційно занедбуютъ;

щобы правос. рускій преходы, катехитурѣ и тѣмъ подобнѣ мѣста обсаджувало лише такими священниками Русинами, котры доказуѣтъ свѣдоцтвомъ компетентной університетской испытной комііи докладне знанье народнаго руского языка въ потребной мѣрѣ, бо только тѣмъ священникъ може сповнати свое религіозно-моральне посланничество мѣжъ рускимъ народомъ, безъ соблазна народу, для блага своихъ прихожанъ и для славы Божою и только такимъ способомъ перестанутъ національнѣе споры, выкликанъ и поддѣржуванъ румынізаторками змаганъи многихъ прав. священниковъ, особливо-жъ ихъ посереднѣхъ и безпосереднѣхъ настоятелей;

щобы вкдачи для народныхъ, середнѣхъ и высшихъ шкѣлъ и вѣзгалъ для религіозно-моральныхъ цѣлей пристарано потребнѣе учебники и инші книжки въ народнѣхъ языкѣхъ рускомъ, позаякъ до теперѣ нема нѣмъ одной такой арозумѣло написаной книжки, а навѣтъ катехизмы для народнѣхъ шкѣлъ списанъ въ неразумѣлѣй не то для народа и дѣтей але и для образованныхъ людей, ба навѣтъ для самихъ священниковъ старословенско-рускомосковскобѣ мѣшаннѣхъ.

Отсе справедливѣе жаданя свѣдомыхъ буюковинско-православныхъ Русинѣ, якій нѣкого не крѣвдѣтъ, а дѣл котрыхъ они нѣкакъ и нѣ на волю одступити не можуть и не смѣютъ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

На вчерашнѣмъ засѣданіи рады державной передано петицію 840 канцелярѣвъ судовыхъ въ справѣ полѣпшеня нѣмъ долѣ черезъ авансъ и збѣльшене числа офіціалѣвъ; а такожъ петицію надзирательствъ и слугъ вязначихъ, правительствѣ до увзглядѣнѣя. Збъ порядку дневного ухвалѣла палата законѣ о розширеніи університету въ Грацу, а одтакъ првоступлено до закона о реформѣ податку домового. Дѣбата надъ сѣмъ закономъ вела ся дуже довго и постановлено наконецъ перейти до спеціальной дебаты. Пос. Кайзеръ е поставивъ внесеніе о заснованіи палаты рѣшнѣнчѣхъ и домогавъ ся заведеня податку биржевого. Либѣа хертъ домогавъ ся деякихъ змѣнъ въ законѣ доведѣнѣ. На томъ закнчено засѣданіе, а слѣдуюче назначено на нѣмъ.

Въ коміііи бюджетовѣй вела ся нарада надъ галицкимъ предложеньемъ о надѣмнізаціи. Пос. Беръ поставивъ

внесеніе: Збъ взгляду на то, что соймъ галицкій не признае обявляку сплаты задатковъ, позначеныхъ правительствомъ тамошному фонду индѣмнізаціи, то коміііа не переходитъ сѣмъ разомъ до спеціальной дискусіи надъ сѣмъ закономъ, але за то вызвае правительство, чтобы оно однесло ся до трибуналу державнаго, абы той орѣкъ, чи асть се обявляку сплаты задатковъ чи нѣ. Беръ пытаѣтъ одтакъ правительство, зъ якого становища выходило оно въ 1882 р., коли предложало галицкому соймови инші мене користный проектъ. Мин. Залескій доказувавъ, что коміііа не повинна пристати на внесеніе Бера, бо тутъ не ходѣтъ о застереженіе правнаго становища, лишь о якъ найкорше доведеніе до угоды. Сама справедливостъ wymagaе вже того, чтобы се предложенье приняты. Годъ вже того тѣгару накладати на галицкихъ селянъ, котры ятъ якій святошѣ переходуютъ патентъ цѣсарскій о знесеніи паншчыны а сказати нѣмъ, что за то накладѣе ся на нихъ податокъ. Дальше промовляѣтъ же посолъ Гайвошъ и сказаѣтъ, что онъ особно асть того погляду, что теперѣшнѣе предложенье не асть для Галицкыхъ користае, бо край той правно не асть обявляку до нѣякихъ сплатъ задатковъ индѣмнізаціи. Мимо того онъ годѣтъ ся нѣмъ въ ухвалѣю сойму и проситъ, чтобы коміііа приняла се предложенье. По промовѣ Гайвоша перервано дебатъ и одложено до слѣдуючого засѣданя коміііи.

Коміііа бюджетова ухвалѣла предложенье правительства въ справѣ безвозвратной заповѣди для потерѣвшихъ дѣл неурожая въ Галичинѣ.

Вчера одбували ся у Вѣднѣ выборы до рады громадской зъ третьего кола. Борба вела ся завѣята; „сполученъ христіанѣ“ выступили дуже енергично противъ либералѣвъ та жидѣвъ а результатъ выборовъ буѣтъ той, что въ бѣсмыхъ частяхъ мѣста вышши самі антисемитѣ. Лишь въ самой середнѣй мѣста и на Леопольдштадтѣ, де жиють майже самі жида, вышши либералѣ. Наибольша борба вела ся въ III-ей части мѣста на Ландштрассѣ, де противъ демократа д-ра Діттеса выступѣвъ антисемитъ д-ръ Літеръ; сѣй послѣдній и побѣдѣвъ.

Справа у правлѣнѣнѣя валютѣ поступѣе чимъ разъ скорше напередъ; зъ Пешту доносятъ, что незадолго мають зобрѣти ся въ сѣй справѣ двѣ анкеты угорска и австрійска. Угорска анкета має бути вже въ маю сликана.

Одъ вчера почали одбувати ся въ палатѣ послѣвъ шоденнѣ засѣданя и будутъ такъ вести ся ажъ до великоднѣхъ святѣ. Предложенье индѣмнізаціи має бути до Великоднѣхъ святѣ залагоджене въ коміііи а одтакъ прийдѣ по святѣхъ передъ повну палату. Польскіе газеты доносятъ, что либералѣвъ лѣвѣца не буде остро выступѣти противъ сѣго закона при дебатѣ, але при голосованіи буде противъ него голосуваѣти.

Яка судьба стрѣтитъ Цебрику оу за вѣн письмо до царя? Таке пытанье насувало ся заравъ, коли только розвѣскае вѣсть, что еи арештовано. Теперѣ маємо вже и одновѣдъ на се пытанье. Зъ Петербурга доносятъ, что въ тамошнѣхъ верховодѣчихъ кругахъ сугъ того погляду, что въ справѣ Цебрикова не треба дуже остро поступѣти. Заравъ по арештованію оддала еи подѣ доглядъ лѣкарѣвъ а тѣ еконстатуваѣли, что она належатъ до того рода божевѣднѣхъ, котры на око сугъ здоровы, але одъ часу до часу попадаѣтъ въ такіи станѣ, въ котрымъ роблятъ то, чого бы звычайно не зрѣбили. На доказъ того наводѣтъ то, что и Катковъ своего часу писавъ противъ вѣстѣнчюго устрою державнаго въ Россіи и противъ наймыслихъ урядникѣвъ та кажуть, что писемо Цебрикову вѣрѣдѣ зѣвѣннѣе писателѣмъ, але особно безъ нѣякого вѣлыву политичного, не дае зовсѣмъ нѣякой причины, чтобы нѣю поступѣти, якъ зъякою политичною вынощенію. Иакобъ выдалѣтъ еи лѣшь зъ Петербурга и поставѣтъ подѣ

и, а дабрѣ поліційный.

Не менше цѣкава асть и друга версія о Цебриковѣ, котру розпущено зъ російскаго посольства въ Парижѣ. Voss. Ztg. одержала именнѣ збъ дѣтамъ вѣсть, что Цебрикова не писала нѣякого письма до царя, лишь сказала выпечатати въ Швайцаріи „лігілістичну брошюру“ подѣ заголовкомъ „Отверте писемо до царя“ и розбала еи европейскѣи прѣсѣ. Ба навѣтъ не арештовано въ Петербургѣ, бо она тамъ зовсѣмъ не була и проживае зовсѣмъ спокѣбно въ Парижѣ, куды же передѣ рокомъ прѣѣхала зъ Россіи. Тутъ треба пригадати, что Times подаючи писемо Цебрикова назначила выразо, что Цебрикова написала свое писемо къ тамъ брошюру, въ Парижѣ и повѣхала зъ нею до Петербурга. Замѣтнѣмъ асть такожъ, что писемо Цебрикова подала и Nordd. Allg. Ztg., газета якъ зѣвѣсно дуже вѣлыкова и стояча въ тѣшній звѣзѣ зъ офіціальными кругами въ Пѣмеччинѣ. Газета ся каже вѣрѣдѣ, что писемо Цебрикова не подае нѣякого нового, але мимо того наводитъ еѣи жаданя помѣщѣи въ згаданѣмъ писемѣ.

Однѣ зъ сотрудинѣвъ „Гражданина“ буѣтъ на интервью у проводѣря сербскихъ радикаловъ, Пашича, и каже что той сербскій политикъ такъ ему сказаѣтъ: Внутрѣшнѣе положенье въ Сербіи асть теперѣ крѣпче и даѣйшій подѣвъ не мають вже повторѣти ся, бо нова конституція перенесла вагу власти зъ министѣрства и королевской палаты до репрезентативаго народу. Сербѣ глубоко переконаны, что для нихъ велика будущѣсть безъ помочи Россіи не возможна. Правда, что скупштина обмежае волю министѣровъ а навѣтъ иногда выдѣлае некортисно на скорый хѣлъ рѣчѣи, але мимо того видѣтъ въ нѣй Сербѣ поруку за безпеченя національнѣе политикѣ такъ на вѣи якъ и на внутрѣ. Пашичъ сказаѣтъ одтакъ и про то, что народѣ сербскій не доѣрѣе интелігенціи, а партія его вырѣшила собѣ доѣрѣи въ народѣ лишь своео безинтересованіи и черезъ то, что одрвала ся „дѣл Заходу“ на стѣлько, на сколько засады Заходу противѣтъ ся національнѣи подѣставѣ. Крѣмъ того має его партія мѣжъ собою богато людей, что выховуваѣли ся въ Россіи, хочѣ она, правду сказаѣтъ, завѣсли до Сербіи социализмъ, але все тѣи сугъ честными патриотами. Замѣтнѣи о своихъ односинахъ до молодого короля сказаѣтъ Пашичъ: Александръ робитъ намъ якъ найлѣпшій нѣдѣвъ. Онъ знае знаменитѣе народну исторію, любить народѣ и асть доброго сердца. Его учитель Диничъ має у всѣхъ якъ наибольшѣе доѣрѣи. Наконецъ слытаѣтъ еи сотрудинѣвъ „Гражданина“ чи правда, что королева Наталиа стѣтъ теперѣ въ тѣшній звѣзѣ политичной зъ Германіею, Прочанадомъ и нѣхъ партією. Пашичъ на то пытанье замовкѣтъ буѣтъ, ажъ коли сотрудинѣвъ згаданѣи газеты запѣтаѣтъ его другій разъ, одновѣвъ онъ, очевидно, дуже неродо: „Такъ, то правда!“

Манушного вѣтрѣка представѣтъ ся новыи кабинетъ французскій палатѣ послѣвъ и сенатови а президентъ министѣровъ Фрейсінѣ одѣтѣвъ заявленіе нового министѣрства, въ котрымъ головнѣи точкѣ такъ зауачѣтъ: Новыи министѣры будутъ такъ само якъ ихъ попереднѣи боронити не лишѣ республиканского устрою державы але такожъ и цѣлого демократичного дѣла; министѣрство буде старати ся сполучити всѣ республиканскіи партіи и не буде нѣякого выключати; оно буде такъ вести экономичнѣи и социальнѣи реформы, чтобы положить основу до великон, отѣвѣтой, толѣрантной и миролюбивой республикѣи, котра дефинитивнѣе становѣи еи кобѣмѣи такъ борѣтъ, якъ мы мусѣмо вести. Край назначивъ свою волю, что хоче одѣовати основы мытовон управы; будемъ отже чекати кѣнца 1892 р. а тогды зажадаемо крѣпкой охоронѣи рѣшнѣнчѣи и національнѣи работы. Переживаемо теперѣ пору социальнѣи перестрою, въ котрой положенье рабочихъ еи лѣсъ асть предметомъ стараннѣи и розважнѣи наарады. Першимъ обявлякомъ публичныхъ властей асть авернути свою увагу на работнѣе населенье. Мы предложимо незадолго

ставѣ ся численно приѣхавшій до Крестинополя клиръ по приватныхъ христіанскихъ и жидѣвскихъ домахъ. И кухня такъ само мѣстѣла середѣ рѣвѣку. Въ часѣ похорону розѣйшло ся межи Василіанами трунку, якій побравѣ зъ магазину: вина французского 1 бочка; вина угорского 1 бочка; мѣду 6 бочокъ; ина 16 бочокъ; горѣлки 23 гарѣцѣвъ; до того осѣдѣцѣвъ 1 бочка. Зъ магазину побираѣо ще хлѣбъ, оливо, оцѣтъ, масло, ярану и т. д. и 24 фѣръ дерева. Якъ Василіанѣ, такъ само и другі монахи зъ свѣтскимъ клиромъ побираѣа зъ магазину страву и трунку. [Колько побра-но всего, въ лѣтописи не записано.]

Дня 2 и 3 грудня одправляѣи ся въ церкѣи а въ костѣлѣ заупокѣйный лѣтургіи, а дня 4 грудня почѣвъ клиръ розѣвѣдѣжати ся зъ Крестинополя домоѣвъ.

Дня 4 грудня приѣхавъ изъ заграницѣ до Крестинополя о. Вольфѣ, Піарѣ, буѣвший учитель Шастного Поточкаго, и заявѣвъ, что Шастный, котрого лѣшѣвъ у Вѣднѣ, недовѣвъ поверне до своего родинаго мѣстечка. И дѣйстѣно, Шастный приѣхавъ до Крестинополя 17 грудня того року.

Дня 10 грудня просѣвъ игуменъ о. Корн. Срочанскій Мартіана Липского, ексекютора тестаменту, чтобы подарувавъ до церкви Василіанской оксаматѣе сукно, яке покрывало катѣфалькѣи а давнѣше покрывало оно при танѣцѣхъ въ замку помѣсть зачѣвон салѣ. На се одповѣтъ Мартіанъ Липскій: „Уже на томъ сукнѣ не буде ся въ замку танцѣвати“, — и одѣавъ его за приволеніемъ родины Поточкагохъ для ужитѣу церкви.

Дня 22 грудня одвезено сердце воеводы С. Поточкаго до монастыря Бернарднѣвъ сональскихъ.

РѢКЪ 1773.

Дня 1 сѣчня приѣхавъ до Крестинополя Максиміліанъ Рылло, епископъ холмскій, буѣвъ на лѣтургіи въ день Навечерія Рождѣства Христового въ монашескѣи церкѣи, але занѣду-жавши, дежавъ черезъ побѣтѣи тѣждыи сла-бѣи въ замку. Въ часѣ недуги одѣвѣдувалъ его Василіанѣ по кѣльѣ разѣвъ деѣно и услужѣаи аму.

Дня 4 лютого выѣхавъ Шастный Поточ-скій зъ своимъ дворомъ зъ Крестинополя до Сокала на похоронѣи бѣца своего. Сѣй похоронъ одбуѣвъ ся въ костѣлѣ Бернарднѣвъ сональ-скихъ. По-ередѣ костѣла устроено высокій катѣфалькѣи, на якомъ тримаѣи два тѣмѣи сердце въ сѣрѣбѣмъ сосудѣ. На сѣй обрядѣ приѣшло: Домініканѣвъ 12, Тринитарѣвъ 18, Василіанѣ 10 зъ провинціалѣмъ Онуѣрѣмъ Братковскимъ и секретарѣмъ Анастѣасѣмъ Петровскимъ. Заупокѣйну лѣтургію служавъ епископъ Макс. Рылло въ присутствіи монашѣи и окрестного свѣтского клиру. Подѣтѣвъ лѣтургіи выголосѣвъ одну прозовѣдѣ мѣщевѣи Бернарднѣвъ а дру-гу, по лѣтургіи, Піарѣ зъ Варѣжа. По убѣнѣ-нѣмъ богослужѣно зѣяло сердце изъ катѣфаль-ка и похоронено его подѣи традусомъ передѣ престоломъ чудотворной иконы Матѣри Божѣи побѣтъ сердца жены воеводы. Обѣдъ буѣвъ въ рѣсѣкѣи у Бернарднѣвъ и въ одѣи гостѣн-ниціи въ мѣстѣ на рахунокъ крестинѣпольско-го двора. За труды при похоронѣи сердца вое-воды рѣмужервано: провинціалѣмъ по 10 ду-катѣвъ, секретарѣмъ и про-консулторѣмъ по

3 дукаты, для всѣхъ оо. Василіанѣ дано 12 дукатѣвъ. При томъ сумѣмъ обрядѣ роздаѣно мѣжъ присутныхъ польскій стихѣи, зѣи ад-нос уложѣвъ о. Левѣ Павлинскій, профессоръ Василіанѣвъ.

Дня 21 марта уложѣвъ ся въ Крестинопо-ля о. Францъ Шмітъ, гвардіанъ мѣщевѣи Бернарднѣвъ, по три-мѣсячѣи тяжкой недугѣи. Шмітъ буѣвъ великимъ другомъ Василіанѣи и загално поважаѣи. Въ похоронѣи брѣли у-частѣ Василіанѣи и одправѣла въ костѣлѣ за-упокѣйный лѣтургіи.

Дня 8 мая уложѣвъ игуменъ о. К. Сро-чанскій слѣдуючій польскій стихѣи, и дору-чивъ его Шастному Поточкому въ день его именинъ:

STA n ojczyzny Patro NI e! a syna w niej wy STA raj się byswe Skro NI e, Twój Kłent Stani PO lskie wieniec Korona To zel szero tockich zaslugi rodzi To zy C ia cne kro KI.

Сѣго дня, яко въ день именинъ, выѣхавъ Шастный Поточкій зъ дѣлымъ своимъ числен-нымъ дворомъ зъ Крестинополя до Острова на богослужѣнѣе, де въ его прѣимѣности вѣ-чѣало ся 12 парѣи новѣженѣцѣвъ. По вѣнчанію дѣбѣтѣла кожда пара въ дарунокъ на памятку одъ Шастного: пару волѣвъ, червонѣи жупѣи, зеленѣи кобѣтѣи, шапки, чобѣты, а невѣсты чѣ-рѣвѣи, свѣтѣицѣи, корсѣты, чѣпѣи и т. д. и по 100 зол. въ грошахъ.

Зъ Острова одѣѣхали всѣ до Гайчина подѣи Нувѣи-дѣрѣи, де буѣвъ фестѣи, на ко-тѣи зѣбрѣло ся прошенѣи и непрошенѣи до 8000 гостей. Ту буѣи зъ дерева мѣстерно по-выставѣловѣи салѣ, алтѣи, возѣвъ, кухня, и т. д. — все покѣте стрѣженою сосѣиною.

Хотѣи кожда пара новѣженѣцѣвъ мала свою власну орѣстру, то при сѣдѣи пригравѣла численна орѣстра замѣкова. На сѣмъ фестѣи сложѣто чѣтири воли, кѣльѣваѣцѣи барѣнѣвъ, выпито 6 бочѣвъ мѣду, куду горѣлка и 12 бо-чѣвъ ина. Буѣвъ въ земліи вѣкѣпѣи гладкѣи 7-сѣженѣи высокій стѣицѣи, а зъ его вершка зѣвѣсѣи: жѣвѣтъ чѣботѣи, поѣвъ, пара одѣжѣи, шапка, бутѣлка вина и 100 зол. Тягѣно лѣ-сѣи, хто має лѣзѣти на стѣицѣи. Лѣсѣи упѣвъ на парѣбѣи зъ Острова и сѣи дѣбѣтѣи ся на вершѣи стѣица, забравъ усе, что тамъ вѣсѣ-ло, на свою власнѣсть. Бѣгѣла же въ лѣску дѣвѣчѣи въ завѣзѣнѣхъ мѣхѣхъ по шнѣи до низкаго стѣица, на котрымъ буѣи поѣрѣвѣзѣ-ванѣи рѣицѣи, и тѣи рѣицѣи одѣкусуѣла дѣвѣ-чѣи зѣбѣи. Стоѣло же въ лѣску корѣио приѣвѣзѣно до двѣхъ стѣицѣи, наповнѣе во-дою, а навѣколо корѣиы буѣи хустѣи. Хѣи до-бѣи до корѣиы и одѣвѣзѣваѣ хустѣи, тому на голову выливѣла ся вода — и се всѣхъ увѣсѣ-ляло. По танѣцѣхъ выдѣвъ Шастный Поточкій повѣиимъ жѣиѣиѣи грошѣи мѣжъ одѣвѣнѣхъ; тѣи, шѣиѣиѣиѣи, зѣбрѣла грошѣи зъ землѣи.

Такъ справѣвъ Шастный Поточкій свои першѣи именинѣи. Тѣлько-жъ весѣлѣи тѣи имени-ныи законѣчили ся невѣсѣло, бо одѣнѣ сѣлѣиѣиѣи зъ Нового-дѣиора, упѣиѣи ся надѣи мѣру, упѣи-вѣи живѣи на земліи, пораженѣи алопѣктѣи-нымъ ударомъ, а всѣи розѣйшли ся домоѣи.

Дня 18, 19 и 20 мая дѣлѣи ся дочѣи Салѣзи Поточкаго гардерѣио, яка лиѣли ся по ихъ матери Анѣи. Дѣику одѣжу пода-рѣвало Василіанѣмъ на церковнѣи фелѣи, а Маріѣ Брѣиѣиѣи подарѣвала до монашеской церкви мѣщѣи св. Онуѣриѣи въ дорогѣи опѣравѣи. (Дальше буѣе.)

заковъ, котрый буде старати ся поспешно поправити дою робѣтниківъ. Спеціальною програмою не предлагаемо, бо не хочемо вычислѣти провѣтъ, котрий иногда призначенъ на то судьбою, чтобы остались лишь пресекателями.

Заявление се зробило загально добре вражѣние а навѣтъ булжакства давали оплески новому кабинетови та крчали: „Та то все наша програма!“ Лишь дѣвный министръ Льероа поставивъ заразъ интерпелляцию до правительства и спытавъ, что думаетъ оно зробити съ закономъ войсковымъ и шкѣльнымъ. Фрейсине одповѣвъ на то, что правительство подѣлѣныи условіями не дастъ нарушити сихъ законѣвъ. По вѣлькихъ же менше важныхъ интерпелляцияхъ ухвалила палата послѣвъ новому кабинетови вѣтому довѣрія 318 голосами противъ 78.

До нинѣ же нема урядовой вѣсти, чи цѣсарь принявъ димісію кн. Бісмарка чи нѣ. Вчера мала урѣдова газета оголосити его димісію але то якось не стало ся а въ урядѣ телеграфичнымъ сконфісковано зновъ все телеграммы доносячі о димісіи канцлера. Кажуть навѣтъ, что цѣсарь одложивъ принятие димісіи на пѣзвѣще а то мабуть головно дѣлато, что король Саксій великій кн. Ваденскій и кн. Кобургскій, старають ся помарити цѣсаря зъ его канцлеромъ. Зъ другой зновъ стороны доказують, что лишь самъ кн. Кобургскій хотѣвъ погодити цѣсаря зъ кн. Бісмаркомъ, але то ему не удало ся. Hamburg. Nachr. котрый завѣсѣды мають добрый информаций а котрий дуже часто виспиривавъ самъ кн. Бісмаркъ, доводитъ, что нема вже нѣякои надѣи, чтобы кн. Бісмаркъ позбавивъ и дѣльше на своемъ становищі. То лишь певна рѣчь, что кн. Бісмаркъ а зъ нимъ и его сынъ Гербертъ подали ся до димісіи. На радѣ министровъ въ понедѣлокъ заявивъ кн. Бісмаркъ самъ, что подавъ ся до димісіи. Що-до димісіи г-ра Герберта Бісмарка, то доводитъ пѣвофациальне бюро Вольфа, что цѣсарь димісію г-ра Герберта Бісмарка не принявъ. Такожъ неправдою есть будь то бы цѣсарь министерство подало ся до димісіи.

Яко возможныхъ наслѣдниковъ кн. Бісмарка вычисляютъ: Беттихера, Миселя, навѣтъ Путемера, але головно г-на Капривіо. Зъ Капривіемъ навѣтъ цѣсарь же тамтого тѣждня конферувати. Г-р. Вальдерсе, котрый, якъ звѣстно, есть противникомъ кн. Бісмарка, не входитъ въ гру, тѣмъ болѣе, что цѣсарь есть того погляду, что такъ скоро змѣна шефа генштабу була бы для арміи некористна. Зъ другой стороны доказують, что цѣсарь не именувать бы ще нѣкого на мѣсто кн. Бісмарка а лашъ поручивъ бы тѣмъчасомъ министровъ державному Беттихеру заступити канцлера.

Характеристичнымъ есть, что майже вся преса французска доказуе теперь, что кн. Бісмаркъ бувъ порокуо мѣра а что по его уступленю настанутъ неспей часы. Liberté каже: Бісмаркъ бувъ головною підпоркою мира. Paris каже: Нѣмечина вступае въ нову еру; Французы мусять бути теперь болѣе якъ коли небудь готови. Навѣтъ булжакства Сосарде доказуе, что кн. Бісмаркъ бувъ одвою зъ наипершихъ порукъ мѣра.

Показуеъ теперь, что послѣдній демонстраціи въ Лісбонѣ и Оporto мали характеръ республиканскій. Правительство розважало раду громадску въ Лісбонѣ головно дѣлато, что она вела сильную агітацію республиканску. Президентъ рады громадской повѣвъ ся навѣтъ зъ гадкою прокламувати провозрачне правительство республиканске. Крѣмъ того маже и вѣ господарѣ рады громадской бути того рода, что правительство знайшло легко причину выступити противъ рады. Коли рада дождѣлася, что правительство думаетъ зобити, стала такъ постуати, якъ коли-бъ хотѣла ставити одиръ и дѣлато треба بودъ завести въ мѣстѣ надзвичайній мѣры осторожности. Рада громадска числѣла очевидно на помѣчъ мѣщанъ, але въ виду того, что выступило войско, скончило ся все лишь тѣмъ, что коли власти правительственной розважали раду и выкинули еи зъ ратушы, мѣщане лишь обмежались на голословной демонстраціи. Такожъ и демонстрація студентѣвъ въ Оporto противъ Англіи мала характеръ республиканскій и дѣлато правительство завело строгій мѣры, чтобы подобній демонстраціи болѣе не повторили ся.

Болгарска преса не перестаетъ займатися справою оголошеня независимости Болгаріи. Побурядова Bulgaria доказуе въ статьи подѣ заголовкомъ „Треба разъ зобити конціи“, что коли Европа ботъ ся силы Россіи, то Болгарія не позбавѣтъ нѣчого, якъ лишь власна помѣчъ. Болгарія має вже досытъ платоничныхъ заявленъ. Одъ двохъ лѣтъ боронитъ она не лишь своихъ интересовъ, але и интересовъ Европы. Коли-бъ она поддала ся Россіи, то Россія станула бы скоро на Балканѣ. Нема отже нинѣ рады якъ лишь оголосити независимѣсть Болгаріи. Нема чого бѣти ся, что зъ того прийшло бы до войнѣ, бо до войнѣ и такъ прийти мусять.

НОВИНКИ.

— На вечерокъ въ ХХІХ. роковины смерти Тараса Шевченка, устроюваній львовскими рускими товариствами народными дня 24 н. ст. марта, не розсылае ся окремыхъ записокъ. Еи вѣстка важна тому, что минувшими роками неразъ розсылаю записки на вечерки такого рода, а сегодѣне занежале того звичаю могло бы пошедержати дѣлѣхъ Русинѣвъ именно поза-львовскихъ одъ участу въ томъ вечерку.

— Послѣдній вечерникъ „Рускои Бѣсѣды“ у Львовѣ въ сегодѣнѣмъ великомъ постѣ, назначенъ на субботу 22 н. ст. марта, зачинають ся о год. 7-й вечеромъ.

— Одъ комитету вѣча академіи одержали мы отсю оповѣстку: Повѣдомляемо отсю Товаришѣвъ академіи Русинѣвъ, что на остаткомъ нашѣмъ засѣданю рѣшили мы окликати по вѣрѣхъ (зъ початкомъ другого курсу) нове вѣче по причинѣ одповѣди Сенату на нашъ прошеня въ сирѣвъ руского языка на университетѣ. Рѣвночасно жъ рѣшили мы розширити програму вѣча и поставити прилюдно передъ Товаришами питання про одностѣненне академіи рускихъ обохъ партій до себѣ. — Одъ комитету вѣчового; Гамчикевичи, сл. вѣль; М. Гамчикевичи, сл. вѣль; Евг. Левіцкій, сл. вѣль; В. Ротмичій, сл. вѣль.

— Звычайній зборъ загальній рускои читальни въ Комарни одбудуть ся сѣи недѣль, с. е. 23 н. ст. марта.

— Частину доходу зъ вечера въ память Т. Шевченка въ Стрию въ сумѣ 10 зр. призначивъ комитетъ для голодуючихъ селянъ поѣла розпорядку редакціи „Дѣла“ и приславъ тѣ грошѣ на нашъ руки.

— Зъ Комарни жалують ся, что въ тамошній трафікѣ нема рускихъ друкарствъ почтовыхъ. Чи не прийдѣе намъ, утворити стаю рубрики зъ зажалень сего рода?

— Огнѣ. Зъ-надъ Збруча пишуть намъ: Въ Коростѣвѣ, пов. борщѣвского, погорѣла на приходствѣ у о. Дом. Стеблецкого стайня вартости 150 зр., а что сѣи огнѣ бувъ въ нощѣ, то погорѣло 10 штукъ худобы и 6 коней. Стайня була убезпечена. Причиною огню мабуть неосторожность. Зъ стороны громадянъ бувъ великій ратунокъ, а особливо одзначивъ ся п. Іос. Журовскій, посесоръ фѣлварку. Прочіи будинки и дуже близкіи хаты селянскіи не займали ся. — Въ Тарнавѣ, пов. борщѣвского, згорѣла хата коло млина, власность Парнееса, вартости 200 зр. Хата була убезпечена а причина огню не звѣстна. — Въ Борщевѣ у господаря Василя Дроздовского погорѣла стайня вартости 150 зр., неубезпечена. Огнѣ займивъ ся зъ неосторожности одъ лампы зъ настою. Въ стайни були конѣ ижижиря Іжегожевского и одній сильно попѣкъ ся. Огнѣ сторожа охотничя явилась при огнѣ зъ двѣма сивками и не дадо розширатися огню на сусѣдній будинки господарскіи.

— Нарѣда анкеты що-до фондаций бар. Гірша. На початку наредъ промовивъ п. Яковъ Пінесъ, предсѣдатель жидѣвского товариства „Агудаъ Ахмѣ“ и зазначивъ, что зъ инициативы сего товариства окликано тѣ нареды, подякувавъ маршалкови за заходы коло сѣи справы. Одтакъ почалися дискусіи надъ, положенемъ жидѣвъ въ Галичинѣ и надъ потребою дальшихъ реформъ въ нагодѣ-мѣхъ дѣлъ. Дискусія дошла до такихъ рѣшенъ: 1) выбравъ двѣ спеціальныи комісії шкѣльну и економічну, чтобы розглянули програму предложенутовъ „Агудаъ Ахмѣ“ и представили свои внесеніи пленарнымъ зборамъ анкетъ; 2) прийнято таке внесеніе д-ра Гольдмана зъ поправками Левенштайна, Старкия и Верещинского: зваживши что економическое положеніе жидѣвской людности въ краю и станъ еи просвѣты вымагають пильной и успѣшной поправы; зваживши, что поправа тѣхъ одностѣненъ есть велика бажана не лишь зъ огляду на добробытъ сѣи части краевой людности а такожъ и зъ нагодѣ-мѣхъ причинъ; зваживши, что фондация бар. Гірша має змагати до такихъ самыхъ цѣлей и жертвуе потребній фонды на ихъ переведеніе — звертае ся анкета до маршалка краевого зъ просьбою, чтобы у правительства зволити своимъ вылымъ выдѣлати прискореніе введенія въ житѣе фондаций, забезпечивши нагодѣ-мѣхъ характеръ еи цѣлей та дѣланіе еи управы въ нагодѣ-мѣхъ дѣлъ.

— Львовска дирекція руху ч. н. державныхъ залѣзницъ повѣдомляе: Зъ днемъ 1-й цвѣтня с. р. зноситъ ся пристанкомъ Волчицѣвъ, положеній мѣжъ стациєю Заболотѣвъ а пристанкомъ Виднѣвъ, а тѣмъ самымъ не будутъ приймати ся въ томъ пристанку нѣ особы нѣ пакунки до дальшого перевозу. Одъ зазначеного дѣи не будутъ задержуватися поѣзды ч. 11, 12, 13 и 14 на пристанку Волчицѣвъ.

— Въ Раствѣ померъ по короткій недужѣ тамошній староста І. Гельманъ.

— П. Ілія Фиткала, горожанинъ мѣста Дрогобича, вѣнѣтъ кѣлька петицій до рады державной у Вѣднѣ. Оногды прийшли тѣ петиціи на порядкомъ дневной рады державной а пос. Гевера бувъ ихъ референтомъ. Змѣстъ петицій п. Ілія Фиткала такий: чтобы сына петента, Гаврила, признали марно-тратникомъ; чтобы заряджено дисциплинарне дохождение противъ дрогобичского адвоката д-ра Вольского за дѣла подѣстунного выдуреня 9733 зр. одъ его сына Гаврила; чтобы змусити ехъ одобрѣнця д-ра Мельрада въ Тернополѣ до одѣдчи спадщини Гаврила Фиткала; чтобы рада державная зарядила, чтобы зъ огляду на войсковій заслуги петента удѣлено ему мѣсто почтмайстра у вѣсѣднѣ Галичинѣ. — Референтъ заявивъ, что не можна брати на сѣрѣ тѣхъ петицій вѣе за дѣла самого змѣсту, тѣмъ болѣе, что предметъ петицій не належить до рады державной и выгладѣ мовѣ напастъ на власти. — Розумѣе, рада державная перейшла надъ тѣми петиціями до порядку дневного.

— Окружна рада шкѣльна въ Перемышлѣ оповѣщенемъ зъ 14 марта с. р. до ч. 377 на мѣсто старого катехита греко-кат. при перемышлѣйской народній школѣ 6-класовой мужеской зъ обовязкомъ удѣлѣти релігій и держати ескорты такожъ въ 4-кл. школѣ мужеской. Платня 700 зр. Подаватися можна до 20 цвѣтня с. р.

— Меліоръ Фарнашъ, „король терна“ передъ судомъ. Въ второкъ почался передъ судомъ въ Тешеварѣ розправа карна противъ Фарнаша, урядникѣвъ льотерійныхъ Собовича и Пишнѣкого, фризера Гергата и панѣ Телькеши. — До розправы покликано свѣдѣковъ, мѣжъ котрыми есть мала Маргита Телькеши и сирѣта хлопця, котрого заступлено при томъ тягненю льотерійномъ Маргитѣю. Фарнашъ боронитъ два адвокаты Бетшевѣ и Ніамесній, прочіихъ поодинокіи адвокаты, а то Собовича д-ръ Фарнашъ, Пишнѣкого д-ръ Геллеръ, Гергата д-ръ Фай а паню Телькеши д-ръ Фридманъ. Актъ обжалованя подносите, что се ду-

же впадае въ очѣ, чтобы одній и той самый чоловікъ разъ по разъ въ такъ короткомъ часѣ значно выигравать на льотеріи, бо ось якъ выигралъ: на льотеріи въ Буда-Пештѣ 24.000 зр., въ р. 1883 зновъ тамъ 2000 зр., въ р. 1887 зр. 20.000, въ р. 1889 зр. 19.000, въ лѣтѣ 1888 р. у Вѣднѣ на Тешеварѣ 33.000 зр., въ осени 1888 на Буда-Пештѣ 16.000 зр., на веснѣ 1889 зновъ 12.000 зр. а въ концѣ 6 лѣтня 1889 р. 480.000 зр. Такой чоловікъ, что только гроша ризикую на льотерію а при томъ поводитъ ся дуже одозрѣно, бо часто сходять ся зъ п-ю Телькеши въ Тешеварѣ подѣ прибраннымъ именѣмъ а теперь перечитъ, мовѣ бы еи знавъ; что каже собѣ адати колесо льотерійне (Glücksrad) та зъ урядниками льотерійными зноситъ ся, — такой чоловікъ мусѣвъ якось обманувати при ставляню на льотерію. Такожъ дивнесть поведеніе урядникѣвъ Собовича и Пишнѣкого. Собовичъ высладе служого льотерійнымъ телеграму, цѣлкомъ не пильну лишь на те, чтобы его одсунути одъ тягненя; Пишнѣки, что не мавъ що робити при тягненю, въ томъ дѣи одправивъ сирѣту хлопця, котрый мавъ выграти нумеры. По одчитаню акту задѣвѣи одборонѣ Бетшевѣ, что въ цѣломъ актѣ нема наведеного нѣ одного факту а самъ загады, то властиво не повинно було прийти и до розправы. На завданій предсѣдателемъ трибуналу питання одповѣдае Фарнашъ выминаючи и не признае до нѣякого злочину. Завимавъ ся въ Арадѣ торговлю безрогъ, волѣвъ и абѣта придбавъ собѣ троха гроша. Коли переселивъ ся зъ Араду, почавъ ставляти на льотерію. Мавъ дванацать нумеровъ и робивъ зъ ними комбинаціи такъ что выставлялъ ихъ 922 разѣвъ. Вправдѣ при тягненю тешеварскѣмъ якъ разъ тѣ нумера були въ темнѣйшихъ корѣбахъ, але се мабуть ажъ пѣзвѣще подкинено. Урядникѣвъ льотерійныхъ Собовича и Пишнѣкого не знае, а закидъ, мовѣ бы подбѣливъ ся зъ ними выигранными грошми, цѣлкомъ неоправданный, бо на се тягненіе 4 лѣтня 1889 р. зложили якѣсь еи не звѣстній по имени люде грошѣ и бѣи мусѣвъ дати амъ половину выиграно. Паню Телькеши подмогавъ грошми, а что сразу не признавалъ ся до еи знакомства, то се тому, что не хотѣвъ выставити еи на злу славу. Выстававъ ся вправдѣ о коллектурѣ льотерійной для Гергата и Телькеши, але се ще нѣчого не доказуе. — Взагалѣ цѣла оборона Фарнаша дуже зручна и хитра збавляе свѣдѣковъ подають якъ доказы его провинны. Розправа потрѣвае 8 днѣвъ.

— Въ справѣ убійства махѣи потвердили судѣ присяжній одноголосно питання что-до убійства а трибуналъ поѣла сего вердикту признавъ Федька Бенька виновнымъ и засудивъ его на три роки тяжкой вѣзницѣ.

— Докторъ музики. На засѣданю колегіи профессоровъ фѣлософичного выдѣла чешского университета поставивъ проф. Дудрикъ внесеніе, чтобы композиторы Дворакѣи надати почетный титулъ „доктора музики“. Се внесеніе поставивъ проф. Дудрикъ тому, чтобы университетови прислуживало и на дальше право надавати такой титулъ за служенымъ музыкамъ зъ огляду на давну славу Чехіи на поли музики и на тепершій свѣтлый розвитокъ музики въ краю. Внесеніе передано комитетови.

— Злодѣйна шайна. Львовска поліція мала на початку сего року много хлопоту зъ численными крадѣжками и вломками до помешканъ та торговель. И довго не могла поліція выслѣдити тѣхъ злочинныхъ злодѣвъ, ажъ удало ся агентови Крижановскому прихопити трѣхъ хлопѣвъ въ хвилѣ, коли они добувались до торговѣи Іосѣла Фляхера. Прокураторія обжаловала: Сильвестра Островского, 19-лѣтнего хлопця бляхарского; Адама Юшкевича 20-лѣтнего хлопця елюсарского и Стан. Червиньского о злочинство крадѣжи. Всѣ обжалованіи признали ся, что доконали много крадѣжей, меншихъ и большихъ, та подробно розказували про свои злочинскіи высправы. Трибуналъ засудивъ: Островского на 10 мѣсяцѣвъ строгон вѣзницѣ а одѣла подѣ наглядъ полиційный; Червиньского на 7 мѣсяцѣвъ строгон вѣзницѣ а Юшкевича на 6 тѣжднѣвъ строгон вѣзницѣ.

— Зъ чого складае ся чоловікъ. Тѣло чоловіка має 165 костей и 500 мускуловъ. Кровь зрѣлого чоловіка важитъ майже 30 фунтовъ, се есть пѣту часть цѣлой его ваги. Серце есть 6 цѣлѣвъ довге и має 4 цѣлѣвъ въ промѣрѣ а бѣа 70 разѣвъ на мінуто або 36,772.000 на рокъ. Пересѣчно оддыхаемо на годину 1200 разѣвъ и зуживаемо денно 600 галлонѣвъ воздуха (галлонъ рѣвнае ся 225 кубинныхъ паламъ). Мозокъ зрѣлого чоловіка важитъ пересѣчно 3 фунты и 8 лутѣвъ, у женщины же троха менше. Каждый цѣль квадратный шкѣры має 3600 дѣрокъ, котрі суть капілярныи сосудами на одній цѣль довготы, а всѣ разомъ вѣзятъ мають 201.166 стѣпъ або майже 40 миль довготы.

Вѣсти зъ Еп. Перемыской.

На конкурсъ зъ речинцемъ до 20 мал с. р. розписанъ: 1. Баричъ, дек. перем., над. прив.; 2. Беньова, дек. высоч., над. прив.; 3. Береги гор., дек. затвар., над. коне.; 4. Ветляна, дек. балигор., над. прив.; 5. Войкова, дек. муш., над. цѣе.; 6. Горянка, дек. балиг., над. прив.; 7. Гочѣвъ, дек. балиг., над. прив.; 8. Дѣвстрикъ дуб., дек. жукогъ над. прив.; 9. Долге, дек. дрогѣб., над. мѣсцевой громады; 10. Долины, дек. бѣч., над. прив.; 11. Дубровѣа, дек. кѣч. над. прив.; 12. Камяна, дек., муш., над. цѣе.; 13. Коблянская воля, дек. самѣбр., над. ешѣкон.; 14. Коростѣно, дек. устриц., над. цѣе.; 15. Крамарѣвка, дек. порохн., над. прив.; 16. Криве, дек. балиг., над. прив.; 17. Криве, дек. затварн., над. прив.; 18. Кривка, дек. высоч., над. прив.; 19. Либѣхора, дек. высоч., над. прив.; 20. Липѣе, дек. жукогъ, над. прив.; 21. Лѣхѣювъ, дек. муш., над. цѣе.; 22. Лѣщины, дек. бѣч., над. прив.; 23. Малиновѣа, дек. мѣст., над. прив.; 24. Малиновѣа воля, дек. мѣст., над. прив.; 25. Мѣлювъ, дек. одѣш., над. прив.; 26. Михалевичѣ, дек. комар., над. прив.; 27. Ольшѣвѣе, дек. дукл., над. прив.; 28. Ольшанѣе, дек. низ., над. прив.; 29. Прислѣвъ, дек. высоч., над. прив.; 30. Радоцина, дек. дукл., над. прив.; 31. Рыбе, дек. балиг., над. коне.; 32.

Рихвалѣе, дек. бѣч., над. прив.; 33. Сливниця, дек. низѣан., над. прив.; 34. Солинка, дек. ясл., над. прив.; 35. Свидникъ, дек. старо самѣ., над. прив.; 36. Токарня, дек. сяноц., над. прив.; 37. Тудорковичѣ, дек. вариж., над. прив.; 38. Хмѣль, дек. затвар., над. коне.; 39. Шумѣе, дек. высоч., над. коне.; 40. Цариньково, дек. затвар., над. коне.; 41. Чорпѣрѣки, дек. коронон., над. прив.; 42. Яворникъ, дек. ясл., над. коне.

Посмертній — — оповѣстки.

О. Павло Крушельницкій, докторандъ богословіи и заступникъ профессора права церковного въ перемышлѣйской семінаріи духовной, упокоивъ ся дня 16 н. ст. марта въ Перемышлѣ въ 33 роцѣ житя а 7 р. священства Похороны одбудули 18 н. ст. марта. Вѣчна ему память!

Именованя, конкурсы, перенесеня и пр.

— Именованя. Адъюнктами судовыми именованіи: Мих. Повакій, зъ Медичинѣ до Львова; Володимиръ Яновскій, зъ Рудокъ и Левъ Бентковскій, зъ Золотого Потока, оба до Бережанъ; Вол. Виспянскій зъ Обертину до Коломыѣи и Ант. Долиничій зъ Буска до Львова; Адъюнктами судѣвъ повѣтовыхъ именованіи анскультанты: Іосифъ Струтинскій до Буска. Фр. Лимбахъ до Медичинѣ, Андр. Лѣорекъ до Рудокъ, Ант. Кавчинскій до Обертину, Вяч. Марковскій до Золотого Потока. — Совѣтникъ высшого суда краевого Маркиль Чайковский именованій совѣтникомъ двору. — Субститутами прокураторіи державной именованіи адъюнкты судѣвъ: д-ръ Стан. Ставарскій зъ Кракова до Тарнова, Стан. Іжбиговскій зъ Вѣлички до Кракова, Вол. Пешковский до Ряшева и Іос. Садковский до Вадовичѣ. — Краева рада шкѣльна именовала дѣйствыми учителями и учителями: Вол. Шустера въ Радовѣхѣ, І. Матушевского въ Неслуховѣ, Фр. Лигензу, Ант. Мора и Ерасма Гулевича въ Зѣлѣшакѣхъ, Вяч. Короля въ Раковѣхѣ, Ам. Завадоку въ Бабицахъ и Кар. Тотовоку въ Перемышлянахъ. — Адъюнкты судѣвъ въ Тарновѣ Стан. Лагоцинскій именованій судѣю повѣтовымъ въ Лежайску.

Телеграммы „Дѣла“.

Берлинъ 20 марта. Розойшлася поголовска, что ген. Каприві именованій вже наслѣдникомъ кн. Бісмарка и президентомъ прусского кабинету.

Римъ 13 марта. Посля вѣстей зъ Масавы подѣваъ ся Расъ-Мангаша королеви Менеликови, котрый теперь есть вже недалеко Аду.

Лондонъ 20 марта. Посля вѣстей взявъ ся султанъ Санзибару мирити Нѣмѣцѣвъ зъ Арабами. Зачувати, что Бисманъ готовъ заключити угоду зъ проводирѣмъ Арабѣвъ Бангеримъ.

Берлинъ 20 марта. Покликаніе нѣмецкого посла г-ра. Минстера зъ Парижа стоить въ звязи зъ заименованемъ его заступникомъ министра для справъ внутрѣшнихъ.

Надѣслане.

Д-ръ Стефанъ Федакъ

отворивъ

адвокатску канцелярію

У ЛЬВОВѢ

3357

подѣ ч. 3. пляцъ Капітульный (рогъ Ринку ч. 23)

Розкладъ вѣды на зѣлѣзницѣхъ державныхъ.

важѣный до 1 надѣлиста 1889.

Посля львовского годинника.

Одходить зъ Львова:

Въ напрямъ до Стрыи: 1) До Стрыи, Хирова, Стружа Лавочного, Мункача, Буда-Пешту, Станиславова и Гусятина поѣздъ особый о 6 год. 30 мин. зъ рана. — 2) До Стрыи, Хирова и Сухи о 10 год. 20 мин. передъ полуднѣ. — 3) До Стрыи, Хирова, Сухи, Лавочного, Мункача, Буда-Пешту, Станиславова и Гусятина о 6 год. 45 мин. вечеромъ. Въ напрямъ до Станиславова: 1) Поѣздъ послѣдній до Станиславова, Черновецъ, Сучавы, Ясѣе, Букарешту и Гусятина о 9 год. 15 мин. передъ полуднѣмъ. — 2) Поѣздъ особый до Станиславова, Черновецъ, Ясѣе и Букарешту о 4 год. 25 мин. по полудни. — 3) До Станиславова, Гусятина, Черновецъ и Сучавы о 10 год. 13 мин. вечеромъ. Въ напрямъ до Рави рускои: 1) Поѣздъ мѣшанный до Белзца и Сокаля о 7 год. 45 мин. рано.

Приходить до Львова:

Въ напрямъ до Стрыи: 1) Поѣздъ особый зъ Буда-Пешту, Мункача, Лавочного, Сухи, Хирова и Стрыи, о 8 год. 25 мин. рано. — 2) Поѣздъ особый зъ Сухи, Хирова, Стрыи, Гусятина и Станиславова о 3 год. 10 мин. рано. — 3) Зъ Буда-Пешту, Мункача, Лавочного, Стружа, Хирова, Стрыи, Гусятина и Станиславова о 12 год. 5 мин. въ нощѣ. Въ напрямъ до Станиславова: 1) Поѣздъ особый зъ Сучавы, Черновецъ и Станиславова о 6 год. 55 мин. рано. — 2) Поѣздъ особый зъ Букарешту, Ясѣе, Черновецъ, Гусятина и Станиславова о 2 год. по полудни. — 3) Поѣздъ послѣдній зъ Букарешту, Ясѣе, Черновецъ, Гусятина и Станиславова о 6 год. 5 мин. вечеромъ. Въ напрямъ зъ Рави рускои: 1) Поѣздъ мѣшанный зъ Сокаля и Белзца о 5 год. 21 мин. по полудни. Плякаты розкладъ вѣды на шляхахъ зѣлѣзницѣ державныхъ въ Галичинѣ одержати можна на кождѣи стациіи по цѣвъ 6 кр.

НА ДОСЛАНЕ.

Окультизм

Д-р В. ГЕЗАНІТЪ

б. елевъ-асистентъ и операторъ на клинѣ окультистичнѣ проф. Фухса у Вѣдн, мешкае при улицѣ Третьего Мая (Маеровскій) число 7 (де ц. к. Староство) и ординуе бдѣ 10—12 и бдѣ 4—5.

Пригадуемо хто до 1 (13) цвѣтна зложитъ цѣлорѣчну предилату на „Зеркало“, доставе въ свойѣ часѣ календаръ „Зеркала“ на 1891 рѣкъ — даромъ. 3410 2—2

Редакція „Зеркала“ у Львовѣ.

НА ПОСТЪ

Россійскій сардинки въ барил. 5 кил. ваги

№ 1 по 1 зр. 50 кр.

№ 2 „ 1 „ 40 „

крѣмъ оплаты почтовой.

№ 1 мѣститъ 65—68 штукъ; № 2 мѣститъ 120—125 штукъ рыбъ.

(Звертаемо увагу на се, що цѣна есть найнижше подана и что всякій низшій офертъ подають або несебѣху рыбу, або менше рыбъ а много цѣбулъ.)

Оседедѣ шкотскій великій, 5 кил. посылка (около 30 штукъ) за 1 зр. 90 кр. франко.

Мѣдъ пачка въ бляшанцѣ 3 1/2 кил. netto за 2 зр. 25 кр. франко. 3377

Народна Торговля.

ДРОЖДЖЪ

найліпшій вѣденскій по 1 зр. 40 кр. за килѣограмъ.

Просимо завчасу замовляти зъ означеніємъ дня, коли маємо высылати. Найдъ годнѣйшій высылка въ скринкахъ по 4 килѣограмъ netto. — За доброту нашихъ дрожжей ручаемо.

Народна Торговля

у Львовѣ и фили.

3043 3—2

4%, 4 1/2% и 5% Листы заставны Товариства кредитового земского.

4 1/2% Листы заст. Банку краевого.

5% Листы ипотечны 3143

купе и продае по найдоступнѣйшимъ цѣнамъ

АВГУСТЪ ШЕЛЕНБЕРГЪ

домъ банковый и контора вымыны у Львовѣ.

Выдаивнство газеты львовск. НАДЪЯ

пренумерата цѣлорѣчна на провинцію зр. 1'30.

Albert Epstein

Saaz (Чехи)

поруcae продуцентамъ хмелю хмелеву росаду зъ Заапу. Солідна и точна высылка. Дешеве обчислене подѣ гарантією. 3416 1—2

Въ редакціи „Зеркала“

можно доставити

„ЗЕРКАЛО“ зъ 1888 р. (всього 20 пр.) зброшуроване по 3 зр. вѣже зъ почтовою пересылкою. „ЗЕРКАЛО“ зъ 1889 р. всѣ числа кромѣ 2 (всього 26 прим.) по 1 зр. вѣже зъ почт. пере- 3409 2—6 сылкою. „Літогр. картину“ русскіхъ по- словъ соймовыхъ по 25 кр. одинъ прим. 10 пр. разомъ за 2 зр. зъ почт. пересылкою.

Липъ

въ ново отвореной молочарни

Вѣденскій

Львовѣ ул. Комерніка ч. 5.

можно доставити въ каждой порці знаменитую каву, порцію 10 кр. для абонентѣвъ въ по- судѣ 3 зр. мѣсячно; знамениты гербаты, шоколаду, рѣзны перекуски и 3405

молочный травы

а такожъ набѣдъ всякого рода якъ найдешевше.

Въ товариствѣ „Просвѣта“

у Львовѣ ул. Орменська ч. 27.

можно доставити по зниженихъ цѣнахъ одинокій малорусскій словарь

1) словарь нѣмецко-мало-русскій Ом Партикокого, замість 3 зр. 1 зр.

2) словарь малорусско-нѣмецкій Евг. Желеховского въ двухъ томахъ замість 16 зр. лише 12 зр.

ИСИДОРЪ ВОЛЬ

ул. Сикетуска ч. 6 у Львовѣ.

Одинокій и выключный для Галичины

СКЛАДЪ РОССІЙСКОГО ЧАЮ

3319 18—20 основанный въ 1870 р.

ЦѢННИКЪ

Зр. кр.

Поруcae правильно каж- дого тыждня свѣтій транспорть найліпшо- го чаю зъ Москвы и поруcae его послия прило- женного ему цѣнника

Замовленія выповня- ються совѣстно и скоро такожъ за посѣблатою опанованье франко.

Особливу увагу звертаемо на 3 знамениті сорты К. и С. Попова.

Кайсовъ { знам. чорный 1 60
 { melange 1 80

Souchong { одличный 2 —
 { наилучшій 3 —
 { melange P. 3 —

Melange караванный 4 —

Fu-czu-Fu { н-рѣ I. 3 00
 { II. 4 60
 { III. 6 —

К. и С. Поповъ { Трѣ 601 ф. 2 40
 { 2 " 50 " 3 75
 { 3 " 50 " 1 60

Высѣвки { одличный 1 60
 { prima 1 80
 { non plus ultra 2 50

Кождый агентъ або при- ватный зароби- ти може провізію вказуючи можливе убѣзпеченье бдѣ 3416 огню и на житье. 1—1

„АВГУСТЪ“ poste restante Львовѣ.

Пайлѣйшій Берненскій сукна

поруcae по цѣнахъ фабричныхъ Feintuch-Fabrik

Siegel-Imhof in Brunn.

На порядне весняне або лѣтне убранье мужеске

выстане 1 купонъ довготы 3-10 метр с. в. 4 вѣден. лѣтѣ.

1 купонъ коштуе зр. 4'80 зъ звичайной

зр. 7'75 зъ доброй

зр. 10'50 зъ лѣпшой

зр. 12'40 зъ найліпшой

Правдивой вѣрны овечой.

Одтакъ можно доставити въ вели- комъ выборѣ: шовкомъ перек- каній камларны, сукна на ибер- чигеры, пальмерстонъ и боз на плащѣ зимов. гуни для стрѣль- цѣвъ и окомомѣвъ, перувіенно к тоскннъ на убранья салоновъ, припесаній сукна для урядникѣвъ даючій ся прати полотенецъ для мужичинъ и хлопцѣвъ піковъ ма- 3366 теринъ и т. п. 11—40

Ручать ся за добрый товаръ и докладну доставку.

Взѣрцъ даромъ и оплатно.

I. ПСЕРГОФЕРА

Антика у Вѣдн

Singerstrasse Nr. 15,

„zum goldenen Reichsapfel“.

Пігулки чищачъ кровь, перше званіи універсальні пігулки, заслужують вповнѣ на сю послѣдню назву, бо справдѣ есть много нечутъ, въ которыхъ тѣ пігулки знаменито дѣлали.

Одъ многихъ десятковъ лѣтъ розширеніи тѣ пігулки загално, поручаючіи многими лѣкарями и душе мало родитъ есть, де бы не было бодай малого припису сего знаменитого средства домового.

Пігулки коштують: 1 коробка зъ 15 пігулками 21 кр., пачка зъ 6 коробками 1 зр. 5 кр., при неоплаченій посылкѣ 1 зр. 10 кр.

Коли прише ся напередъ грошѣ то зъ оплатною посылкою коштуе 1 пачка пігулокъ 1 зр. 25 кр., 3 пачки 2 зр. 30 кр., 3 пачки 3 зр. 35 кр., 4 пачки 4 зр. 40 кр., 5 пачокъ 5 зр. 20 кр., 10 пачокъ 9 зр. 20 кр. (Мен- ше якъ одну пачку не ровсылае ся.)

Просить ся выразно „J. Pserhofer's Blutreinigungs-Pillen“

жадати на се уважати, чтобы записать на пакрѣвѣ каждой коробки буть споебѣ ужити зъ подписомъ J. Pserhofer и то чернымъ начеркомъ.

Бальсамъ на одморозеніе I. Псергофера 1 мисочка 40 кр. зъ оплатною присылкою 65 кр.

Сокъ рослинный на катаръ, хрипку, кашель и т. п. 1 флашочка 50 кр.

Американска масть на гостецъ, 1 фл. 20 кр.

Порошокъ противъ прѣтїю ногъ, 1 коробка 50 кр., зъ оплатною присылкою 75 кр.

Бальсамъ на бышигъ (волѣ). 1 флашочъ 10 кр., зъ оплатною присылкою 65 кр.

Есенція житя (прагскій капль) на полсованный жолудокъ, зле травленіе и т. п. 1 флаш. 22 кр.

Англійскій бальсамъ чудовый, 1 флашка 50 кр., мала флашочка 12 кр.

Порошокъ фіакерскій противъ кашлю, 1 коробка 35 кр., зъ оыл. присылкою 60 кр.

Помада тиннохінінова I. Псергофера, найліпше средство на порѣстъ волосъ, 1 давка 2 зр.

Универсальный пластеръ проф. Шендла, домовое средство на раны, боляки, и т. п. 1 мисочка 50 кр. зъ оыл. присылкою 75 кр.

Универсальная соль прочищающая А. В. Булриха Знамените средство домове на всѣ зада- неннѣ страсти. 1 пачка 1 зр.

Кромѣ сихъ ту названныхъ средствъ суть на складѣ всѣ краевыи и заграничныи специальности фармацевти- чнй оголошуваніи по часописяхъ, а ще и ишии средства, котры бы не були на складѣ, высылаются на желанье скоро и дешево.

Высылки почтою выговоряють ся скоро за попереднымъ присланіемъ грошей, болѣйшій замо- ленъ такожъ за посылкатою.

При присылкѣ напередъ грошей (найліпше наказкою почтовою) выпадае и порто далеко дешевле якъ при посылкѣ.

3362 6—12

Варстатъ Обуви

иствующій бдѣ 17 лѣтъ

въ домѣ Ставропигійскѣмъ

выготовлюе всякій замовленія по возможно умѣреныхъ цѣнахъ а особливо для Всч. Духовенства, котро перевѣдчене о со- лідности и тревалости моего výroбу. Надѣюсь, що Всч. Духо- венство и П. Т. Публика схоже мене и дальше якъ доси сво- ими взглядами почтутъ. — Бсть такожъ и готова обувь.

Цѣны значно обниженіи.

Зъ глубокимъ поважаемъ:

ПАВЛО С. MARTINOVЪ.

3414 1—5

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. галицкаго

Акціонного Банку Гипотечного

3222 195—?

купе и продае

всѣ эффекты и монеты

подѣ найприступнѣйшими условіями.

5% Листы Гипотечныи и

5% Листы Гип. преміованіи,

котрыхъ послия закона зъ дня 2 лияня 1868 (Днев. з. д. XXXVIII. Ч. 93) и найвышшою постановою зъ д. 17 грудня 1870 р. можно уживати до умѣщуванія капиталѣвъ фод- довыхъ, пушларныхъ, кавцій суцружескихъ войсковыхъ, на кавцію и вадія

можно одержати въ сѣй Конторѣ.

(до выльсования зъ 10% премією т. е. по 110 за 100)

Всѣ припорученія зъ провинціи залагоджуются безъ проволоки по курсѣ дневномъ, не числячи нѣякой провизіи.

ДРОГЕРІЯ и ПЕРФУМЕРІЯ

Д. ЛЮДКЕВИЧА и Сп.

въ Перемышли

улицы Казимирѣвска (давнѣйше Львовска)

поруcae Вп. Публицѣ: СРЕДСТВА ТУАЛЕТОВЫ: мыла, пахо- щѣ, пудры, пасты, порошки и воду до консервованія зубѣвъ, кремы, помады и воды до волосъ, нусѣвъ и бороды, краски до крашенія волосъ — výroбу власного и П. Пнатовича у Льво- вѣ та найзнатнѣйшихъ фабрикъ вѣденскихъ и заграничныхъ. МАТЕРІАЛЫ ХЕМИЧНІИ для лѣкарѣвъ, хеміковъ, піротехні- ковъ, аптекарѣвъ; ПРИРЯДЫ ХІРУРГІЧНІИ зъ кавчуку, скла, металю.

ДЕСІНФЕКЦІИ.

ВАЖНЕ ДЛЯ Вп. ПАНЪ: Мыло до праня бѣлы, фарбка до бѣлы въ кулѣбахъ, крохмалъ брылантовый, гума и боракъ до ковѣриковъ краски до крашенія матерій шовко- выхъ и вовняныхъ, атраментъ до значенія бѣлы, краски на помѣсть въ 4 родахъ, оцѣтъ виный, одива.

Гербата хінська (рессійска).

Корки до бутельокъ, лаяиръ золотой до червиковъ и лаяиръ до чорненія шкѣры, найліпшій кѣтъ до перцеланы, карукъ столарскій, губки, пензлѣ и т. п. 3378

При закупкѣ товаровъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавецъ и одѣбчальный редакторъ Иванъ Белей.

Пайлѣръ зъ фабр. Черлянской.

Зъ друкарнѣ тов. км. Шевченка, подѣ зар. К. Боднарского.

книжку згорнувъ, сховавъ ен у свою шаховку
и на ключъ замкнувъ. Спрашую я васъ: на

статутія угорська, дана народом ще в 1222 р. королем Андрієм II, хотів в повнійшій вважати в дечом і змінені або окресна, була досить приваблива для сусідніх не мадярських народів і вони думали ся з короною св. Стефана тым радше, що в прочій Європі не було тых шарогат свобод іменіно для шляхти, як виступили в Угорщині толерантні для віри і народностей. На основі тій зложилась навіть пословиця: Extra Hungariam non est vita, si est vita, non est ita.

Однакж толеранція тая стала цезати уже під кінець минулого віку. В 1890 і 1891 р. видав сейм угорський закон, котрим для збереження народності мадярської велів передовсім плекати язик мадярський і старав ся его зробити язиком всіх краєвих властей. То був початок мадяризації рбнноплеменних горожан королівства. Однакж мадяризація поступала дуже зволня, а які плоди принесла Мадярські, о тмь говорить ясно 1848 рік, в котрому в не мадярські народи взяли за оружжя против своїх національних гетемов. По 1848 р. слідували проби Баховської германізації і продовжались аж до 1861 р., до ери нинішньої конституції. Германізація упала, а Мадяри, радя з тої провали, поведили ся з-разу аж до 1875 р. ще досить толерантно супротив других народностей. По дуалізмі в 1868 р. видав сейм угорський закон о язичі урядовім, котрий, бодей на папері, належав до найбільшліберальніших язикових законів Європи. Пок. Деак розумів, що для придбання сили Угорщині треба бути для народів не-мадярських бодей в часті уступчивим і що шовінізм національний вистворює силу центрифугальну. Угорщина починилась і з автономією деяких країв своїх, і з національними правами своїх горожан. Деак розумів, мабуть, що 5 мільонів потомків орда Аттилі і Куманів мусять для збереження себе відноситься більше-менше привязно до 10 мільонів Славян, Волохів і Німців. Вправді з германізмом обійшов ся він безоправданно, але германізм в Угорщині не був оправданий і не посідав для себе підстав істинних.

З праходом Тіссы мали внутрішній бдносини Угорщини основно змінитись. Тісса являвся шовіністом національним нового крою. Дуалізм намірив бн використати всесторонньо і безпощадно супротив не мадярських народів Угорщини. Супрематія мадярського елементу і централізація національна — отее були его ідеали. З его рука вийшов в 1879 р. новий закон язиковий, убійчий для не-Мадярів. За него звичено автономію країв, понижено інституція народній Словаків, позабрано фонди, з побаченою Угорщини забрано днті словацькі і руські, щоби их виховати в мадярських інституціях і очевидно вынародовити. Впливові становища обсадив бн мадярськими. При тмь ввів акцію так, що сам мов-то сидів тихо і не витякав голови своєї високо, а висував Андрасога в перед, щоби той елегантний дипломат і дворян оправдував его дн в горі і перед світлом. Болячий аросту елементів славянських в Австрії, Тісса протияв ся окупації Бо-ни і Герцеговини,

што ему ту книжку прятати, бжели она така, кавь нади, книжка? А бжели прятати і по ночах книжка читається, то що тут виходить? Сльдетствує, що то такі книжки, котрі тільки без людей читати можна..

— Дійствительно! — скракнув урядник. — І я ще осенью получав бумагу секретную оть господина станового пристава: Кто учитель? авані? И потом: способн-лі в отправленію своихъ обязанностей? Конечно, я отвечаю: не способн! — возмуть тель! И книжка запрещенна — все одно прокламація!

— Еге! такъ онъ воно икйі птахъ! — скрикнув Пуценко.

— Именн! — доводив своего писаря. — Видѣль, якъ въ него волосъ довге?

— А хибѣ то що, якъ довге волосъ? — запытав ся старшина.

— Якъ що? А тожъ у нахъ свіцлістѣвъ помѣтка така, знакъ, значить, шобъ свой свого уважавъ!

— Дійствительно!

(Дальше буде.)

Літопис монастиря оо. Василіянь в Крестині

бд его основана в 1763 до 1899 року.

Уложивъ Вас. Чернецкій, парохъ зъ Спльиц-белогого.

Рѣк 1773.

(Дальше.)

Дня 25 мая прѣхавъ до Крестиніополя єпископ холмскій Макс. Рылло на дієцезальну конгрегацію.

Дня 28 мая упавъ Стефанъ Лебренъ, у-

а приставъ на то доперва подъ условіємъ, шотуды буде можна такожъ простерти мадяризаційнй планъ.

Що-до діяльності Тіссы на другихъ поляхъ внутрішньої політики, належить передовсімъ залюструвати становище его до парламенту угорського. Тісса, яко парвені і здався змадяризований Славянинъ, не любивъ угорської мажоритарії. Але и та не любила его рівно сально. Панованье своє 15-літнє операвъ бн головно на доробкевичай і з тыхъ старавъ ся заведнй вытворити для себе бблшбсть в соймѣ угорськомъ. Онъ не при-держувавъ ся максими: vota non numerantur, sed ponderantur, не зважавъ: хто за чимъ, але кільки за чимъ. А шобъ мати свою бблшбсть, Тісса за кождимъ разомъ переводивъ выборы в нечуваную пресію свого правителства. Всякій средства була ему добрі. Суды угорскі підлягали політичнимъ указамъ. Тепершній міністеръ справедливости, Сіладі накла схоче лихо поправити, буде мати повній руки роботи. Рівно жъ и в борбѣ зъ опозицією парламентною не перебаравъ Тісса в средствахъ — и тілько тмь дасть ся вытолкнувати проява, що бн такъ довго мѣгъ удержатися при кермѣ Угорщини. Не треба при тмь забувати и на то, що в ostatnichъ часахъ в цблѣмъ краю змоглась сильно и корупція. Патріотизмъ — розумѣсь ложный и шовіністичный — ставъ ся средствомъ простого заробоканія и богаченя себе на кошты краю.

Прусы и Нѣмеччина одай можуть бути вдачній для Тіссы. Онъ належавъ до тыхъ, що бдвели Австрію бдъ наміреною войною в 1870 р. протавъ Прусы по походѣ Бісмарка на Францію. Онъ бувъ и душею союза австро-нѣмецкого зъ 1879 року, хочъ тілько зб страху передъ Славянствомъ, отже зъ мотивахъ егоістичныхъ.

Славяне угорскі и Волохи можуть тілько тѣшитися, що вже Тісса не стало. Онъ упавъ. И здався, не тілько черезъ то, що в послѣднѣмъ часѣ завантурувавъ ся зъ закономъ о індігенатѣ угорськомъ, але и черезъ свою систему.

Чи наслѣдникъ его, гр. Сапарій схоче ступити на вишу ногу в політицѣ внутрішній Угорщини, — се покаже будучисть. На всякій случай було бы рзко пожелано на-коло-бъ наслѣдникъ Тіссы зрозумѣти, що бнть Угорщини не буде мати тривкості такъ довго, якъ 10 мільонів не-Мадярівъ будуть невдоволені..

Катастрофа голодова.

Зъ всѣхъ сторінъ краю наплывають щоразъ страшнѣйші вѣсти про розмѣры голодовой катастрофы, котрій разомъ язичі творять сумный и перемяючія руспоку образъ нещастя, яке дгннуло нашъ край.

Комітетъ центральний (спльный), якій завязавъ у Львовѣ, доставъ справозданя майже зъ всѣхъ повітівъ описуючія розмѣры катастрофы. Зъ тыхъ справоздань, подаємо за Куржер-омъ Лвовск-имъ дані односичі ся до повітівъ входячої часті краю.

Въ повітѣ борщівськомъ навѣстила катастрофа 38 громадъ, 11,913 людей вже теперъ терять голодъ, а 8,305 людей буде незадовго голодувати. Въ многихъ громадахъ

чатель танцѣвъ в замку, припадковъ зъ коня, и убивъ ся на смерть.

Дня 3 червця повѣщено в Крестиніополи жидя, котрий оббравъ бувъ таргавскы церкви. Передъ смертю старала ся оо. Василіане навернути засудженого жидя на віру християнську, але надаремо..

Дня 19 червця була нечувана в Крестиніополи буря. Тота сама буря позавалювала въ Холмѣ доми и побла людей, а зъ єпископской палаты здерла цблй дахъ.

Того-жъ дня спалили ся мѣста Томашѣвъ и Замостѣ.

Дня 20 червця одатнено малого хлопця Василія, сына мѣсцегого мѣщанина Ілія Говорского, на бажане родичѣвъ в ясу василіанську.

Дня 23 червця заведено при монастирскбй церквѣ братство св. Онуфрія. Въ часъ того торжества державъ бдправу єпископъ Рылло при асестѣ Василіянь и окрестного духовенства, вбзаного єпископомъ на се торжество.

Дня 28 червця зывали Піяры зъ Варяжа Василіянь на філософічну диспуту до Варяжа, але Василіяне тамъ не явили ся.

Въ лицю панувала епидемічно дезинтерія и бгате людей умирало. Лікаръ заказавъ людямъ їсти бббъ, бо добавали, що въ бббъ зараза, а то длатого, що стручки на бббъ ростуть в другій лѣта все до горы, а сего року росли они в долину.

Дня 17 липця прѣйшло австрійське войско до Крестиніополя и розложилось по кватарахъ в мѣстечку.

(Капустинцѣ, Панѣвцѣ, Лосячѣ и ин.) панувъ голодъ бдъ грудня або сѣчня, въ деякихъ селахъ (Иванѣвѣ, Панѣвцѣ) половина села не має що їсти, а всюды майже бдчуваеся бракъ пахѣ. Особливо панувъ нужда в до-брахъ несприятныхъ в краю мажоритаріи. Въ мѣстку гр. Голуховскыхъ терпѣть голодъ надъ 3,000 людей, в добрахъ Чарковскихъ 1,443, Ад. Сантѣи 1,480 людей. Деякія реляція зъ того повіту суть повній роздука. „Потребуємо сейчасъ помочи, бо жде насъ смерть голодова“ — такъ пишуть звичайно.

Зъ пов. бережанського зголоосилось до комітету 11 громадъ, въ котрыхъ выказано 5,029 людей вже теперъ голодуючихъ, а 6,000 такихъ, котрі въ недовѣ будуть голодувати.

Повѣтъ бучацькій выказує в 35 громадахъ 10,642 людей вже голодуючихъ, а 7,067 дождаючихъ голоду зъ весною. Деякія громады живуть лишъ бараболоми.

Въ пов. чортківськомъ голодує в 29 громадахъ 6,626 людей, зъ чого припадає на самъ Чортківъ 2,500, а на Ягольницю 200. Зъ Давидковецъ доносять, що тамъ найбільшій голодъ зъ цблѣмъ Подля; зъ Муховки, маєтку гр. Кароля Лыцковорьского, котрий — якъ писме Куржер — похавъ до Малой Азії шука-ти другой головы, доносять тѣ слова: „Голодъ и бракъ палива. За день работы платятъ 12 кр. Все голодує, а особливо вдова зъ дробны-ми дѣтьми.“

Въ пов. городеньськомъ терпѣть голодъ в 24 громадахъ 7,309 особъ, а 9,343 дождають его в дуже короткімъ часѣ. Найбблша нужда в мѣстечкахъ. Въ Вербѣвцахъ волочить ся до 100 дѣтей и жбравъ хлѣба, въ Хотимирѣ живъ зъ жбравъ до 200 особъ.

Въ пов. гусятинськомъ голодує в 40 громадахъ 8,745 людей — а зъ весною грозить голодъ цблѣму повітові. Селяне не мають ані шї їсти, ані чимъ палати, а в многихъ громадахъ єсть голодъ вже бдъ Нового року — весною можна надѣятися край-ного нещастя.

Въ пов. підгаецькомъ выказано в 14 громадахъ 3,065 людей вже голодуючихъ, а надъ 7,000, котрымъ грозить голодъ зъ весною. Найбблшій голодъ панувъ в Золотникѣхъ, власности гр. Сѣмьинского и в Вишнѣвцѣхъ.

Въ пов. перемыськомъ панувъ голодъ в 35 громадахъ, де вже нинѣ голодує 3,471 людей, а 4,194 загроженихъ єсть голодомъ на веснѣ. Найбблше дгннула катастрофа громады Хижану, Дубецько, Няжанковичѣ, Аксманѣвъ и др.

Въ пов. сяндѣцкомъ панувъ голодъ в 24 громадахъ. 6,049 особъ терпѣть вже голодъ, а 8,334 єсть загроженихъ голодомъ зъ весною. Великій голодъ панувъ вже теперъ в Цавинѣхъ, Сельковѣй Воля, Залужу, Загорю, Сиринѣхъ, Крѣлькѣ волостѣхъ, Яселисѣхъ, Польнахъ суревецкихъ (де вже и смертельнѣсть починає панувати) Страхотинѣхъ и вѣшихъ.

Въ пов. скалатѣськомъ наголоосѣ в 44 громадахъ вже теперъ 9,935 особъ, терпячихъ голодъ. Найбблшій голодъ панувъ по мѣстечкахъ, в Грималовѣ голодує оже третина люднства, а бгате вже и умирає зъ голоду, в Товстѣмъ панувъ голодъ бдъ грудня 1889 р., в Крѣсьмѣ 49 родичѣвъ не має що їсти.

Въ пов. старомѣськомъ выказано 2,136 вже голодуючихъ а 5,000 такихъ, котрымъ грозить голодъ на весну. Въ деякихъ селахъ, якъ Стрѣлка, Терло и мѣстечку Жировѣ стоять рѣчи такъ, що на весну дѣй третина люднства не будуть мали що їсти.

Въ пов. тернопільськомъ страшный голодъ. Голодує 32 селѣ, а особливо: Мышко-вичѣ, Мшанецѣ, Воробѣвкѣ, Байковѣ, Городаше, Чернеловѣ рускій, Ладичанѣ, Ступи, Драгобѣвѣ, Пршова, Козѣвѣ, 99 на Лозовѣ. Въ Острѣвѣ грозить голодъ 92 родинамъ, в Довжанцѣ пухнуть и умирають люде за-

для браку поживы, в Ходачковѣ великѣмъ и малѣмъ цблѣмъ вѣтвѣхъ неурожаѣ, голодъ, бракъ опалу, бракъ зарббку и було вже три случаѣ голодовой смерти. Въ Курчанцѣхъ показавъ голодовой тѣфъ.

Въ пов. теревельськомъ єсть 26 мѣстѣ, дѣтенихъ голодѣмъ. Найбблшій голодъ панувъ в мѣстечкахъ. Въ лат. парохіи Теревельскѣхъ грозить 500 людямъ голодова смерть. Въ Яновѣ вже теперъ надбѣшла край-на катастрофа, бо 2,267 особъ не має зовсѣмъ нѣчого їсти — и треба найменше 2,000 зр., щоби якійсь часъ удержати ихъ при житію. Зъ селъ голодують наибблше Хмельвѣка, Лопишѣвъ, Слобѣдка, Долге, Струсѣвъ, Налужѣ, Дарахѣвъ и т. п.

Не оминая голодъ и повѣту турецкого — в Турѣ самѣй и Борни терпѣть люднѣсть загально великій недостатокъ. Зъ Бѣриши пишуть, що зъ весною кромѣ 24 госп-дарѣвъ цблѣ село не буде мало що їсти. Въ Яблонѣвъ 150 людей мусѣло пуститися на жбравину.

Въ пов. залѣщѣськомъ зголоосѣно зъ 33 селъ надъ 15,000 голодуючихъ. Великій голодъ панувъ в Ласѣвцѣхъ, Бураковѣхъ, Жежа-вѣ, Шершенѣвцѣхъ, Турѣвѣхъ, Нарковѣхъ — в Винятинѣхъ ратують ся люде заставѣмъ одѣ-жы, в Усечѣхъ, власности кн. Повіньского люде пухнуть и умирають.

Въ пов. збараськомъ грозить голодъ надъ 9,000 людямъ. Особливо дгннула ката-строфа села: Доброводы, Пяльчани, Шельма-кѣ, Богданѣхъ, Стрѣвѣхъ, Новѣ село, Свѣяну, Скорика и самъ Збаражѣ. Въ Зарубинѣхъ продають люде за безцѣвъ всѣ движимости, щоби лишъ було чимъ выжити.

Въ пов. золочѣвськомъ голодує в 15 селѣхъ 2,743 людей, а 5,000 грозить голодъ зъ весною. Голодъ панувъ особливо в Граб-ковцѣхъ, Зрудѣ, Мшанѣ, Болугинѣхъ, Урлевѣ, Нестерѣвцѣхъ, Ярѣвцѣхъ, Озернѣхъ, Бѣлков-цѣхъ и Калѣвѣхъ.

Все то суть дані, надбѣланы ще в мѣ-сяці лютомъ — нема сумнѣвъ однакъ, що катастрофа вже до теперъ збблшлася дуже значно и що тяжка доля, яка дгннула на-ше селянство, wymagaє якъ найкоршн и най-всестороннѣйшю помочи.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Въ палатѣ послѣвъ вѣла ся вчера дальше спеціальна дебата надъ закономъ о податку домовѣхъ. По досѣдѣ двѣхъ дебатъ ухвалено єсь законъ безъ зміны. Правительство предложило проектъ закона убблняючого на якісь часъ бдъ податку доходного и зарббкового парохидну плату на моря корабля-ми, котрі збудовано в Австрії.

На вчерашнѣмъ вѣчѣрнѣмъ засѣданіи комісія бюджетово ухвалено остаточно предложене правительства о галицкій ин-демнізаціи. Пос. Барайтеръ зазначивъ заравъ зъ початку нарады, що годъ заперечити, що индемнізація обтяжає за надто високо Галичину, але обѣсѣла такъ заявити, що бн противитися тому, щоби приступити до спеці-альной дебаты. Пос. Лупулъ поставивъ вие-сеєсе, щоби правительство вѣ цблѣ управлѣ-неня справы индемнізаційной межа державою а Буковиною розпочало переговоры зъ репре-зентаціею сего краю и заключило зъ нимъ подобну угоду якъ зъ Галичиною, та щоби вже на найближшій сесіи предложило дѣй-ствительный проектъ. Найвѣртъ противѣвъ противъ предложеня доказуючи, що незадовго схотять такъ само Чехя, Карантія и другі краѣ вы-ступити зъ подобными жадами. Референтъ Цайтгамеръ промалявъ вѣ довгой бесѣдѣ за принятіємъ предложеня а нотѣмъ присту-пило до голосованя. Внесеніе Бѣра, щоби не приступати до спеціальной дебаты бдкнне-но 18 голосами протавъ 11; внесеніе Крава

Рѣк 1774.

Дня 17 сѣчня, по освященію воды на Бу-зѣ вѣ день Іорданьского празника, окроплено по звичаю якъ що року всѣ комнаты зъ зам-ку и аналгійшй домы в мѣстечку.

Дня 27 сѣчня ночувавъ в замку кри-стиніопольськомъ графъ Цергенъ, губернаторъ львѣвскій, поклоняній австрійскимъ цсаремъ до Вѣды. На его мѣсце вменовано провізо-рочно губернаторомъ графа Гадіка, командан-та войскового.

При концѣ мѣсяця сѣчня слабували лю-де на горячку, а мѣжъ худобою винулась за-раза, на яку бгате худобою выгнуло въ окрестности Крестиніополя.

Дня 31 марта, в Великодній четвертъ, роздавано для бдннихъ вѣ замку, якъ се що року бувало, милостиню. Сего року явило ся вѣ замку по милостиню до 600 бдннихъ лю-дей, и не бдмовлено имъ помочи.

Въ половинѣ цѣтня бувъ єпископ холм-скій Максиміліанъ Рылло на канонічній візи-тѣ на Украинѣ. Въ мѣстѣ Бердичѣвъ арешту-вали его Россіине и ажъ вѣ лицю выустали его на волю.

Дня 1 мая спровадили ся Василіяне до чотвѣрохъ вымурованихъ в монастири ком-натъ. Одъ основаня монастиря кристиніобль-ского мешкало шбѣвъ Василіянь в пятьохъ деревяныхъ малыхъ комнатахъ, а коля пбѣ-вѣйше, за-для ставленихъ мурѣвъ, дѣй комна-ты розвадено, тулило ся сѣмъ Василіянь в трехъ комнатахъ.

Дня 16 червця прѣйшла до Крестиніо-поля залого австрійскихъ гузарѣвъ.

щобы управління плянъ сплати дозгу галлицкого одержало лише два голоси а бѣтакъ постановлено 18 голосами противъ 11 приступити до спеціальної дебати, а наконецъ такъ самими членами голосовъ ухвалено цѣль законъ.

За предложеньемъ голосувало: Поляки, Чехи и Словенці а зъ клерикаловъ лише одинъ пос. Катрайнъ; другі клерикалы: Ебенгохъ, Прайденъ и Кальтенегеръ не прийшли на засѣданье. Ухвалено такожъ резолюцію Дупула а пос. Беръ аглоосивъ свои насення яко вогутъ меншости.

На слѣдуючій понедѣлокъ скликано засѣданье австро-угорской конференції мѣ товою. Предметомъ нарады буде справа заключеня угоды торговельной зъ Туреччиною.

Politik оголосила писемъ якогось посла о котрѣмъ каже, що він не належить до правницъ. Посолъ той представлявъ односаны на правницъ въ палатѣ послѣвъ такъ: Нѣмѣцко-консервативная партія анъ не одлучила ся бѣ правницъ, анъ не заключила якогось угоды зъ правительствомъ. Все, якъ то кажуть, висить ще въ воздухѣ. При дебатѣ бюджетовѣй зазначать центрумъ рѣзко свое становище, але оно не одбѣляе ся бѣ бѣльшости. Особливо пос. Карльонъ вѣсть за тымъ, щобы зъ двохъ злыхъ вибрати менше; допомогти лѣвцѣ до власти було бы самоубійствомъ. Але то можна на певно сказати, що одна часть консервативовъ буде голосувати противъ диспозитивного фонда. Що-до заявленя епископѣвъ въ комисіи шведской палаты на вѣвъ, то рѣчь не стоить такъ але, якъ бы хотѣли думавъ. Епископы оголосили то заявленье лишь дѣлятого, щобы дати понятье конфесійной школы, якъ въ церковь собѣ представляе и оголосили его передъ цѣлымъ свѣтомъ, бо въ новѣйшихъ часахъ подняли ся голоса, котрі доказують, що консерсійный характеръ народнои школы дасть ся завести на подставѣ вѣстунячъ законовъ. Майже всѣ епископы не суть того погляду. Але чѣ епископы поставили якъ позитивнй жаданя, то рѣчь не певна. Въ кругахъ, що звичайно суть добре повѣдомлені, говорять, що она взагалѣ не поставитъ нѣякихъ жаданъ.

Зъ Петербурга доносить, що министерство комуникацій жадало точныхъ списовъ всѣхъ урядникѣвъ захѣдныхъ вѣлзвницъ, Поляковъ, каталіковъ и жидѣвъ. Говорять, що правительствомъ думае вже въ найближшій часѣ всѣхъ тыхъ урядникѣвъ усунути.

Одъ якогось часу ходять въ Петербургѣ такожъ чутка о важныхъ змѣнахъ въ найвысшихъ урядахъ а навѣтъ говорять, що має стати и змѣна въ министерствѣ. О скільки до сѣ звѣстно, на змѣны такіе не зависѣтъ ся, але за то будуть переобразовані деякі уряды. Незадовго має бути предложений російской радѣ державной проектъ новои організації канцеляріи до приймаюи прошенъ подаваемыхъ до царя; о утвореню другого департаменту при министерствѣ справедливости; о паспортѣхъ, о чужестранцахъ, школахъ, шарваркахъ и т. д.

Французская газета Figaro доносить, що королева данская купила то число англійской газеты Times, въ котрій була статья про надужити чиновникѣвъ на Сибиря и послала его царевѣ. Незадовго по тѣмъ достала она бѣ царя одповѣдь, що вінъ признае зробити въ сѣй справѣ строгое слѣдство. Вѣсть ся выдае трохи наивно и ледви можна въ ню повѣрити.

Царь нѣмѣцкій покликавъ до Берлина командуючихъ генералѣвъ всѣхъ корпусѣвъ а онѣгда приймавъ ихъ изъ довѣи авдвѣции. Передъ авдвѣцією у царя збрала ся ще були всѣ генералы на довшу нараду у министра войны Вердіо ді Верноа. Що має

значити се покликанье генералѣвъ, годѣ добре зрозумѣти; кажутъ лише, що збѣдъ корпусѣвъ командантовъ стоять въ звязѣ зъ якимись важными справами войсковыми и зъ новымъ предложеньемъ войсковымъ, котре домагае ся кредиту на утворенье 72 новыхъ батерій полныхъ. Рѣчь мабуть зовсѣмъ ясна, що се послѣднее предложенье не вымѣгало бы ажъ збѣду командантовъ всѣхъ корпусѣвъ и що музѣтъ бути якась дѣла важнѣйша справа, коли ихъ царь покликавъ до Берлина.

Въ румуньскѣй палатѣ послѣвъ вела ся сѣмъ днями дебата надъ станомъ узброеня румуньской арміи. Пос. Пану ставъ доказувати, що войсковій магазинъ стоять пустѣи и що Румунія на случай потреби не буде въ сѣлѣ выставити въ першій хвилѣ бѣльше якъ 30 000 людей. Президентъ кабинету ген. Ману, министеръ войны Владеску, шефъ ген. штабу Фалчеву выступили були енергично противъ безосновности того всего, що сказавъ Пану и стали ему доказувати, що Румунія буде могла заразъ въ першій хвилѣ по вызовѣженю войны выставити 200 000 войска. Кредитъ въ высотѣ 1 1/2 мил. франківъ, котрого жадае правительство, не назначенъ на то, щобы покликати доробанцѣвъ на вѣрѣ. Выступленье пос. Пану противъ румуньской арміи выликло въ палатѣ велике невдоволенье и дѣлятого значно бѣльша часть палаты станула по сторонѣ правительства и ухвалила жаданый кредитъ.

НОВИНКИ

— Президентомъ суду окружного въ Коломыи именованъ п. Модестъ Пясецкій, совѣтникъ высшого суду краевого у Львовѣ.

— Самоубійство. Вчера, передъ 10-тою годиною въ нѣч, застрѣливъ ся въ огородѣ мѣсѣмъ на лѣвѣцъ напротивъ сойму Северинъ Разаловскій, выслуженный рѣтмайстеръ, бывшій офицеръ зъ польской повстаня въ р. 1863 и секретарь гал. товариства годѣвъ коней. Разаловскій бувъ одиначенъ по войсковому и застрѣливъ ся зъ однокѣвкого пистолета. Коло него лежала порожня мошонка и палица. Въ годиноу по самоубійствѣ явивъ ся войсковой командантъ пляцу и зарядивъ одставити тѣло до казарнъ Фердинанда. Разаловскій се звѣстия личнѣсть у Львовѣ; въ послѣднихъ часахъ не здужавъ на ноги и тяжко приходило ему ходити навѣтъ при помощи палицѣ.

— Зъ Чернивлемъ, пов. скалатского, пишутъ намъ: Статуты читальнй затвердили намѣстничество а основателѣ Ник. Боднаръ, Корн. Карацур, Павло Дѣдичъ и Ром. Маслѣй отварають еи дня 25 и. ст. марта с. р. На разѣ записалось до читальнй 13 членѣвъ, але мабуть по зборахъ призбиравъ бѣльше членѣвъ.

— На вчерашнѣмъ засѣданю рады мѣсѣкой у Львовѣ найважнѣйшою точкою нарады було справозданье президента Мохнацкого въ справѣ договорѣвъ мѣста Львова зъ правительствомъ що до будовы деякихъ публичныхъ будинокѣвъ. Що-до будовы школы промышленной на Пляцу Каструмъ противъ Народнаго Дому вѣвнено президента, що одбѣлъ металевый (шлюсарство, цизелярство и бронзовѣничество) и керамичный (гончарство и орнаментика) зорганізують ся при школѣ. Правительство дасть стипендіи для добути фаховыхъ силъ учительскихъ. Пляны школы затвердитъ правительство въ короткомъ часѣ и будова школы зачне ся сего року. — Що-до школы кадетской, то правительство затвердило пляны предложений мѣстомъ. — Найважнѣйшою справою буда будова театруа зглядкоу змѣна пляновъ будовы палаты справедливости. Во треба знати, що въ послѣднихъ часахъ поднесено гадку выставити театръ на грунтахъ

Дня 18 марта обдубави въ монастыри кристинопольскѣмъ осмодневый реколекцій подъ проводомъ Василіяна Душпаствѣръ зъ Жужеля, Ванева, Острова и Глухова, наложени на нихъ по вѣнѣтъ епископской.

Дня 7 цвѣтая бѣлѣхала зъ Кристинополя до Варшавы Марія Бриллова, котра ту зъ цѣлымъ своимъ дворомъ бѣдъ часу смерти отца, воеводы Салезія Потоцкого, въ замку мешкала.

Дня 3 мая похоронено въ кристахъ костела Бернардиньского, любленого лѣкаря д-ра Маерпарла при участіи мѣсцевой клиры обоихъ обрядѣвъ.

Дня 28 червця спаливъ грѣмъ въ Мостахъ велика латинскій костелъ зъ звонницею. Павуючій грѣмъ въ сѣмъ мѣсяцѣ почали по селахъ много хатъ.

Дня 23 серпня вымуrowано въ монастыри скрѣте мѣсце. «Де се скрѣте мѣсце и якій приступъ до него — о сѣмъ знаютъ лише: теперѣшній агументъ и муларѣ: Дмитеръ Робацнскій, Романъ Волгановскій, Ісѣвъ Патрившъ, Теодоръ Олѣйяковъ, Михаилъ Воляковскій, Павло Кузмѣръ и Ілія Гаварскій стѣларѣ. Се мѣсце ту не ишеуе ся бѣльше, бо о нѣмъ знати повиненъ лише настоятель монастыря и бѣвъ своего наслѣдника секретно ага повѣдомитъ».

Дня 7 вересня збрала ся въ Варшавѣ епископы обоихъ обрядѣвъ зъ прото-архимандритами и ухвалила, щобы свѣтѣке и моаше духовенство складало що-рѣчно для польского короля по 700 000 зол.

Одъ д. 17 падолнста настала тааи велики морозы, якихъ не памятаи найстаршій люде и тѣ морозы тревали ажъ до лютого слѣдуючого року. Въ часѣ тыхъ морозѣвъ гинули бѣдъ зима люде, худоба и птицѣ.

(Далше буде.)

Бесѣдского, за теперѣшнымъ судомъ противъ торговнѣй галлицкой, а щобы зыскати гарный фронтъ рѣшено выстарити у правительства о одступленье цѣлого притыкающаго крыла суду въ замѣну за одновѣднй грунты въ задѣ будынку судового. Такожъ повстала бы при тѣмъ нова широкѣ улица попередъ фронтѣмъ театру. Правительство згодилось на таку змѣну, але поставило деякі условія, котрі подписали львѣвскі одноручники рады мѣсѣкой. Зъ тыхъ условій важнѣйшій: кошты змѣны пляновъ будовы палаты справедливости въ сумѣ 6000 зр. переймае мѣсто; нова улица має выложити кѣтками деревляными, театръ має огрѣвати ся коксомъ а дымъ має одводити ся въ сѣй способѣ, щобы не докупать въ палатѣ справедливости; канализацію новои улицы и палаты справедливости переймае громада на себе; нова улица має бути 16 метрѣвъ широка; мѣсто оддае грунтъ цѣлкомъ здалыи подѣ будову, а правительство оддасть въ теперѣшнѣмъ станѣ свойи грунтъ. Зъ свои стороны поставили одноручники жаданье, щобы правительство оддало грунтъ вже въ р. 1892. Надъ тымъ договорами буде нараджуваи ся повна рада мѣсѣкой — Директоромъ школы промышленно-торговельной именовано п. Іос. Солецкого; директоромъ выдѣловой школы женской именовано Людв. Фонфару, суплента львѣвской школы реальнѣй; ассистентомъ мѣсѣкой палаты о-брахуновкой именовано п. Евг. Гординыского.

— Оружия рада шибѣна въ Коломыи оповѣщуе зъ дня 15 марта до ч. 177 конкурсъ на греко-кат. катихитѣ при 6-класѣвой школѣ женской въ Коломыи. Кромѣ того має сѣй катихитъ учати религіи и держати екскорты въ I и II школахъ мужескихъ. Платня 600 зр. Речинѣвъ подаватись до кѣнца цвѣтѣя с. р.

— Въ справѣ надплати податку грунтового нашими овячениками одержали мы бѣдъ одного священника таке писмо: Звѣстѣно, що податки грунтовѣй що рѣкъ бѣльшають, тожъ мы мусимо своими грѣшми доплачувати, а бѣтакъ вѣльно намъ податкати до намѣстництва — залучивши факси и квиты уплаченого податку — просьбы безъ стѣмпля о зворотѣ надплатенои квиты. Але и высылка та кой просьбы получена зъ выдатками, бо при высылцѣ треба писмо рекомендовати а бѣтакъ, коли старство присылае одповѣдь и хоць напѣше ех-о-ф-о, треба тааи почтѣ заплатити 10 кр. Сего року однакожъ прийшовъ ще новый выдатокъ. Намѣстництво намѣркувало, що школа выдавати намъ грошѣ зъ уряду податкового на квитѣ безъ стѣмпля, тожъ и зазначило, що урядъ податковѣй має выдати грошѣ на квитѣ остемпльованѣмъ. А минушого року выплативъ урядъ податковѣй на квитѣ безъ стѣмпля. Теперъ не знати, де шукати правды? Годилось бы зарекуровати, але хѣба лишь на се, щобы прибѣльшити собѣ выдатковѣ. Тому и поневахъ я сего, та хѣба ажъ на другій рѣкъ выскажу мое бажанье вже въ самой просьбѣ до намѣстництва. Сѣ замѣтки най послужатъ тымъ священникамъ, що ще не подавали просьбы о зворотѣ надплатеныхъ податковѣ, щобы вже и згадаи повыше зазначили въ тыхъ просьбахъ. Малый то вырѣдъ выдатокъ на стѣмпель, але по що дурно платити, коли насъ вже и безъ того такъ добре выгоды зараховують.

— До вѣдомости инспектора промышленного. Зъ подѣ Надѣбрны пишутъ намъ: Якось тому зѣ два тыж-дѣ, якъ въ копальни вѣску земного въ Старуни утопило ся двоѣхъ людей, одинъ зъ Бабчого а другій зъ Манастирчанъ. Пустили ихъ въ ямы безъ гуртовѣ и лѣдии они тамъ троха пошпортали, а ту вода нагло одступила и нечаястѣй, не маючи гуртовѣ, не мали способу выдѣстатись на верхъ та погибли. Цѣлый день помучували воду, аки ихъ одышали. Бувъ тамъ въ ямѣ и третій робѣтникъ, але якимъ чудомъ выпратувавъ ся, бо на тѣмъ мѣстѣ притомности, що забѣгъ до якогось норы, де не було воды. Коли-жъ зачувъ, що воду выпомповують, заткавши руками губу и нѣсъ, перебрѣвъ ся черезъ воду до вѣдра, котрымъ воду выбирали, таи такъ спасъ ся бѣдъ смерти. Отъ якъ то жидѣвскій властитель ямѣ цѣнятъ житье человека, бо, якъ кажутъ, властитель казавъ ихъ безъ гуртовѣ спускати у яму.

— Означеня. Царь дозволивъ старшому ин-женирови правительственному Гавришкевичеву прияти пашкой ордеръ Сильвестра, а директору зѣлѣзницѣ Сладковскому перекій ордеръ Льва и Сонця.

— Процѣсь львѣтерійный. По зѣзнаняхъ Фаркаша переслухано паню Телькешѣ. Два разы выходила за мужѣ, зѣ первого супружества мала пятеро дѣтей и они не живутъ, а зѣ другого шестеро дѣтей, зъ котрыхъ наймолодша Маргітта. Фаркаша познала ще за житя мужа: а по смерти дававъ їй Фаркашъ грошейи подпомогти та выстарѣвъ ся для неи коллектуру львѣтерійну въ Сабадѣ. Въ р. 1888 перебрала ся до Сегедина и коли Фаркашъ часомъ зайшовъ до еи коллектуры, то розказувала она, що еили ся їй числа 50, 55, 80, 40, 44 та и Маргітта вытѣгнула тѣ самы нумеры. Въ сѣчнѣ 1889 р. зновъ наставала она на Фаркаша, щобы поставивъ тѣ нумеры а Фаркашъ казавъ, що вѣрта попробувати. Часто водивъ Фаркашъ Маргітту на тягненя львѣтерійнй въ Темешварѣ, щобы приглядѣлась, и казавъ зрѣбити їй хлопчѣй одѣгъ. Въ червнѣ заявивъ Фаркашъ, що поставитъ на Темешварѣ, але не казавъ їй тамъ приѣздити. Помимо заказу похѣла она въ Маргіттоу до Темешвару, розцѣтувала ся за Фаркашѣмъ, але не бѣчила ся зѣ нимъ, а въ день тягненя пошла до будынку львѣтерійного. Тамъ въ коридорѣ подыбала Пишкѣкого и почала его просити, щобы одравивъ сироту-хлопчину, признанного до тягненя а взявъ Маргітту. Пишкѣки згодивъ ся а она дала ему 2 зр. для сироты-хлопчины. По тягненю бѣхали Телькешѣ, Маргітта и Фаркашъ разомъ въ омнѣбѣ, тамъ сказала Телькешѣ, якій нумеры выйшли, але Фаркашъ на се нѣчого не одповѣвъ. Одѣлаа продаа хлопчѣй одѣгъ Маргітты за 5 зр. Въ кѣль зѣдѣвъ дѣзнала ся, що Фаркаша увязнили. — По пани Телькешѣ переслухано контролѣра львѣтерійного Пишкѣкого. Перемѣнаа хлопца, признанного до тягненя, не значить нѣчого, бо таке вже лужало ся кѣлька разѣвъ попередними роками. Телькешѣ и Фаркаша зная бѣвъ видѣнѣя. Закидъ, мовъ бы онъ ще передъ тымъ вкладавъ фальшивы листы ставѣкъ львѣтерійныхъ зѣ выгнаными Фаркаша, заперечуе, але признае, що еили бы зѣм.

вѣлиось офиціаль, контролѣръ, архиварѣ и коллектантъ, то могли бы обмановати дирекцію львѣтерійну. Не признае, мовъ бы при тѣмъ тягненю було десять темнѣйшихъ коробѣвъ, бо навѣтъ бар. Андрѣанскій зѣ львѣтерійной дирекції на початку слѣдства того не завѣжѣвъ. Такожъ не можливѣ, щобы дѣтина могла загнѣлути до колеса львѣтерійного и вытѣгати певнй означенй коробѣки. Такожъ розповѣвъ Пишкѣки докладно цѣлу маніпуляцію львѣтерійну. Оборонецъ Бетѣшевъ зазначивъ, що треба покликати бар. Андрѣанского на свѣдка, бо еили бы было правдивѣ зѣзнанье обжалованого, то тогдѣ треба бы потягнути до одѣвѣальности суду слѣдчого.

— Всеобщая выставка въ Сполученныхъ Державѣхъ обдубеся дня 1 мая 1893 р. въ Чикаго. Конгрѣсъ вызначивъ 1,500.000 долларѣвъ на спеціальну выставу американского правительства.

— Властѣвъ зъ молодѣжю академічною въ Краковѣ почались вже переслухованя обжалованыхъ. Закидають имъ основанье въ р. 1889/90 вѣлин тайнои товариства париского Związek Polski и принадлежнѣсть до партіи соціально революційной. Kurjer Lw. подае тааи головнй точки статутѣвъ сего париского товариства, не тайнои а явного и затвержденного поліцією парискою: 1. Выплати на опію публичну у Франції и въ иныхъ державахъ та старати ся въ тѣй цѣли выдати часописъ въ языкѣ французскѣмъ. 2. Заявляти вѣсоды жизненнѣсть польского народу. 3. Устроювати дѣчѣты зѣ минувшости и теперѣшного стану рѣчей въ Польшѣ та выдавати брошюры. 4. Порозумѣти ся зѣ представителями чужихъ державъ, о скѣлько се пожиточнымъ буде для польской справы. 5. Творити народный скарѣвъ для подпомоганя польскихъ справъ. 6. Змагати до получениа заграничныхъ товариствъ польскихъ въ Европѣ. — Зѣ Вѣдѣя доносить, що посолъ д-ръ Кароль Леваковский представивъ министрови справедливости Шенборнови поступованье краковской поліції зѣ тамошнюю молодѣжю академічною. Министеръ прѣрѣкъ якъ найточнѣйше розслѣдѣти цѣлу справу.

— Дрѣбнй вѣсти. Въ Краковѣ отропѣлась жѣнка адвоката Кірхмаера, заживши въ нѣчи зѣ неосторожности морѣину замѣсть лѣку бромового. — Поліція львѣвская оконѣкувала поематъ І. Каспровича подѣ заг.: Chrystus. — Намѣстникъ визитувавъ онѣгда гімназію Францъ Іосифа и школу реальну.

Посмертнй — — оповѣстки.

Иванъ Витошинскій, придворный секретарѣ най-высшого трибуналу судового, упокойвѣ ся у Вѣдѣни дѣ 4 (16) марта въ 62 роцѣ житя. Вѣчна ему память!

Именованя, конкурсы, перенесеня и пр.

— Именованя. Намѣстникъ именовувѣ кандидѣтъ лѣбництва: Вол. Леоника, Кар. Хлѣпальского и Стан. Щенѣкевича елѣвами лѣбництва — Дѣйстными учителями именованъ: Стан. Жураковского въ Солотвинѣ, І. Бѣсякевича въ Короснѣ, Ант. Фѣльварчяного въ Миротинѣ, Кал. Леваждовского въ Бережанѣхъ.

— Перенесеня. Министеръ справъ внутрѣшнихъ перебѣлъ старосту Іос. Сѣневичаго зѣ Сятина до Коросна а призначивъ новоименованыхъ старостѣвъ Іос. Арвая для Сятина, Вол. Коростеньского для Кольбушовои и Фр. Билиньского для Пильзна.

Телеграммы „Дѣла“.

Берлинъ 21 марта. Писмо цѣсаря о принятю дѣмисіи вручили кн. Бисмаркови шефъ цивильной канцеляріи цѣсарской Люканусъ и шефъ войсковой канцеляріи Ганке. О Капривимъ доносить Berl. Tageblatt, що естъ то чѣловѣкъ, котрый не любитъ нѣякого лизунства и що онъ буде и далше держати ся політики кн. Бисмарка.

Вѣдѣнь 21 марта. Вѣсть о принятю дѣмисіи кн. Бисмарка цѣсаремъ, зробила тутъ величезну сензацію и выликала зновъ на біржѣ спадѣкъ паперѣвъ. Въ тутешныхъ кругахъ політичныхъ не сподѣвають ся нѣякою змѣны въ заграничной політицѣ нѣмѣцкой.

Лондонъ 21 марта. Times доказуе, що політика Нѣмеччины позѣстане и по уступленю кн. Бисмарка мирною. — Властитель копаленѣ постановили подвысшити платню робѣтникамъ о 5 процентъ и страйкъ мабуть притихне.

Софія 21 марта. Правительство болгарске выслало вчера до Россіи довгѣ окупациійный.

Берлинъ 21 марта. Говорять тутъ о важныхъ змѣнахъ въ найвысшихъ урядахъ. Айленбургъ, противникъ кн. Бисмарка має стати министромъ дѣлъ внутрѣшнихъ, а министры Люціусъ и Майбахъ мають пойти такожъ въ отставку.

4% облигацій пропинаційнй гал. 4% облигацій угорскій индемнѣз. поручае до лѣкованя капиталѣвъ яко пер- шорядной паперы вартѣстѣй понизше курсу дневного АВГУСТЪ ШЕЛЕНБЕРГЪ дѣмъ банковой и контѣра вымѣны у Львовѣ. Выдаваннѣтво газѣты львованъ „Нахѣя“. Пренумерата рѣчна на провинцію зр. 1.80.

ти, якъ-щѣ ему дадутъ на четверку, и справ-
дъясывавъ, що учитель наче-бъ то казавъ емъ,
що не погано-бъ старшину скинути геть.

мы" для Русинів не то непотрібно, не жадаю, але навіть прямо несподівано!

Тільки-ж тепер стає на перехідні корисному поглядом справу для Русинів друга пригода, котрі ніхто не сподіював ся. Ого парохь краківський о. Борсух — замість стояти твердо на позиції пароза краківського, — ні з сего ні з того подає на греміального кришаня до Перемішля. Люде доброн волі, дивлячись о тій, старая ся склонити о. Борсуха, щоб не покидав позиції своєї в Кракові — бо се вже справа не его лична, а загального значіння; кралошанним м. жє стати почетним; а го кралошаняв греміальний буде мати 800 зр., а тепер яво парохь краківський має 1000 зр., каменю і деякі доходи, — але о. Борсух не дає ся одклонити.

Очевидно через те справа поспуває і готово стати ся з парохією руск у в Кракові так, як сего бажать наші діятели, — на місце о. Борсуха засидуть... коведь-кінцем Бунты, бо краківську парохію руску має под собою Римь, а тільки адміністрацію полишив єпископови перемиському.

А хто-ж буде тому винен? Відповідь на се кожний витягне собі сам з представленого повыше ходу цілої справи...

Димісія кн. Бісмарка.

Властива причина уступлення кн. Бісмарка все є ніхто не знає. До Münch. Allg. Ztg. доносять з Берліна, що кризу при скоріла справа внутрішнього права державного, а именно справа, чи предворне розпоряджене з 8 вересня 1882 року о становищі президента міністрів має бути задержане чи знесене. Становище президента міністрів в Прусах, на котрі кн. Бісмарк підкаже свого урядованя не раз публично в сойм в в парламенті жалувал ся, єсть на підставі того розпорядження колегіальне, а кн. Бісмарк хотів, щоб то скасувати і дати рускому президенту міністрів таке значіння, яке має н. пр. англійській першій міністер, а именно, що членом кабінету не може стати такий чоловік, котрий не єсть той самий гадки, що і президент міністрів. Покляканье Берлеша на міністра торговлі з тымь виразнимь приказом, щоб він робітничому законодавству дав новий напрям, незгідний з поглядами кн. Бісмарка, мусьло кочє довести до кризи, котру можна було залагодити лишь або змїною становища президента міністрів, або его уступленьем. То отже прискорило лишь кризу, котра про являла ся була вже підчас послідної сесії парламенту. Здаєть ся, що криза скоріє закончилась, як то самі кн. Бісмарк сподівав ся, бо після Köln. Ztg. мав він ще передь більшою дніми высказати бажанье, що хотів би заглянути в око новому парламенту, взяти в нмь участь і особито выступити за новимь предложеньемь войсковымь.

Повысший поглядь подтверджує також в Nordd. Allg. Ztg. приобщий органь бущого канцлера; она каже: Насампередь неправда, що пытанье робітничє сталоє причиною уступлення кн. Бісмарка. Непорозуміння в мѣрдайнныхь кругахь пошла голова з того, що розходило ся о державно-правній справі, означенье границь от-вѣчальности міністра, як и односны президенту міністрів до своихь товаришів. Франкфуртская газета дивуєть ся отже безь потреби, що канцлерь остав ся ще в урядѣ, коли скликає міжнародну конференцію. Най бы бувь корреспонденть той газети поглянувь лишь на розвѣд нашыхь соціально-политичныхь законовь за послѣдній десятильѣть. Она вѣд опирають ся на рѣшеню цѣсарськомь з 17 надоліста 1881 р., в котромь

сказано, що "поправка соціальной школы мусьло настати вь дорозѣ позитивной помощи для робітничь". Бісмаркь подаєть проект сего рѣшеня в умѣвѣхь позыскати для него цѣсаря Вильгельма; він єсть отже основателемь те-перѣшного законодавства соціального. Онъ бувь такожь тымь, що дорадѣв цѣсареві скликати міжнародну конференцію робітничу.

Вѣдг. Союз. сповѣдав зновь, що послѣдній переговоры цѣсара з кн. Бісмаркомь вь по-недѣлокь не довели до ніякого результату, а цѣсарь перервавши бесѣду, сказавь, що хотѣв бы видѣти ся з кн. Бісмаркомь о 10 годь черомь и переговорувати з нимь далше. На то мѣв кн. Бісмаркь сказати, що вінъ вѣдє старий и не має на тѣлькѣ здоровья, щоб ити такъ пізною порою та ще по тѣлькѣ сходкахь по своєю дѣмисію. На другій день писавь кн. Бісмаркь безь перерыву свою просьбу о дѣмисію, котра мала бути дуже обемь-ста, бо обнимала 20 сторѣнь писма. До того треба бы и то додати, що вь повѣдокь по рѣшающей конференції міністрів, цѣсарь не ходѣв до кн. Бісмарка, лишь зрѣвѣвь визиту его сынові Гербертові та з нимь розговорю-вавь и доверва тутъ пѣ якоимь часѣмь явив ся и самъ кн. Бісмаркь. Потверджує ся такъ-жє вѣдѣть, що и г. Герберт Бісмаркь усту-павь незадовго з уряду секретаря державно-го для справь заграничныхь. Розповѣдають, що коли цѣсарь з нимь розговорювавь, мавь онъ сказати: "Я готовъ и умерти за моего батка." На то одповѣвь ему цѣсарь: "А я думаю, что и за мене."

Вчера вь полудне явив ся у кн. Бісмарка ген. Канриві и объявля урядованя е. кн. Бісмаркь перебувавь вчера вь кругахь ари-стократичныхь вь дуже добрымь гуморѣ, бувь веселый и смѣяв ся та мавь сказати, що ажъ теперь познакомить ся з тымь, чого дожи не знавь — зь сѣмь-емь. Вчера принимавь князь такожь численній визиты прашань.

Цѣсарь сѣдѣвль нѣмѣцкою прасою о амѣнѣ яка настала по уступленю кн. Бісмарка. Nation. Ztg. доказує, що покляканье Канривіго значить початокъ еры реформь и то не лишь на полі войсковомь. Нѣмѣцкій народъ може зь сѣмь-емь и дѣвѣрїемь погля-дати на теперѣшного управителя правитель-ства. Voss. Ztg. и Freisinnige Ztg. сподівають ся, що зь уступленьемь кн. Бісмарка скѣн-чатъ ся переизбыванье либеральной партіи; побують ся лишь, що покляканье г. Айтен-бургъ на мѣсце Герфурта не принесе хѣсна. Аленбургъ бувь тымь, що висловлявь зако-нъ противь соціалістѣв и що першій завѣвь малый станъ облоги.

N. fr. Presse дѣстала зь Лондону одъ своего корреспондента, котрый тымь розговорю-вавь зь якоимь впливовою особою, вѣдѣть, що вь тамь шыхь верховодящихь кругахь не кочє спокѣнно глядѣть на послѣдній прикляченя вь Берліні. Особа та, котра має бути дуже добре познакомлена зь поглядами тыхь кругѣв, сказала корреспон-денту: "Завѣноксенье настало не для того, будить бы насѣвль явѣсь позитивній несоко-чій вѣдѣть, бо вь наибѣльше мѣрдайнныхь кру-гахь офіціальныхь не знаютъ нічого точного о правдивыхь причинахь, що довели до кри-зы и спонукали кн. Бісмарка уступити; про-тѣвно, якъ разъ та обетавина, що тѣ круги майже не знали о кризѣ, а вѣже такъ зовсѣмь не була повѣдомленъ о ея причинѣ, выкликала тутъ неволюенье, котре ставало тымь бѣльшимь, чымь бѣльше продовжала ся та ситуація. Особливь сумѣвають ся тутъ, и не безь подставы, чи то, що теперь податокъ за причину дѣмисіи кн. Бісмарка, було дѣйст-во причиною, або чя не входила тутъ вь гру ще и иншія справы, котрі ро-блять уступленье кн. Бісмарка для заграничѣ далеко важнѣйшимь, якъ то можавь було досє прашувати. Вь лондонь-скихь политичныхь кругахь — нѣше той ко-респондентъ — вказуєть не на вѣмѣрность, але на можливість несподѣванокъ

най дивнѣйшого рода вь новѣй над-хо дѣвль ерѣ и вь тѣмь добавують она го-ловну різницю межь будучою а теперѣшною эпохою, котра якъ разъ завѣвляла ся."

Характеристичнымь для лѣше ко довер-шеныхь вѣдѣть вь Берліні єсть, що французка праса побѣвѣвь явѣсь небезпечныхь насѣвль-кѣв вь сѣхь амѣвль для Франціи а ще бѣль-ше впадає вь очи, що декотрі газеты стали нѣвѣть доказувати, що теперь готово ще прий-ти до союзу Нѣмѣччины зь Россією. Гадка та може вь лѣдѣсь мѣрѣ єсть и оправдана, хочъ не треба думати, щобъ разъ мало прийти до формального союзу; блансаны обѣхь сѣхь державь до себе можуть лишь значимѣнати ся вь нек-рихь Франціи. Вѣже теперь впадає вь очи, що вь Петербургѣ були о кризѣ берлинь-скій далеко скорше поинформованъ якъ и. пр. вь Лондонѣ. Россійскій посолъ г. Шуваловъ приѣзжавь мабуть умѣнено того тѣжди до Пе-тербурга, щобъ о вѣсѣмь розповѣсти цареві а пѣвно не безь значіння єсть и той фактъ, що коли нѣмѣцкій посолъ Швайнцѣ вѣзѣдавь до Берліна, бувь на довѣй авдіанціи у царя.

Россійска праса зь выимѣю "Граждани-на" сподіває ся зь уступленя кн. Бісмарка добрыхь наслідѣвль для міжнародной ситу-ації. "Новости" доказує, що вь нѣмѣцкій політичѣ наставє теперь радикальна змѣна для добра Нѣмѣччины, ба, и цѣлої Европы. "Петерб. Вѣдом." пишуть: Гегемонія Нѣмѣч-чины безь Бісмарка єсть неможлива, а такъ са-мо и далше итнованье ліги мара. Дѣмисію єсть становить Россія мусьло стати лишь же крѣп-пѣмь. "Нов. Время" каже: Безь Бісмарка єсть Нѣмѣччина загадкою. Россія мусьло отже не тратити часу ерѣпляти свои позиції вѣ-скими средствами, до чого крѣпка національна по ітанка єсть першимь условіемь.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

На вчерашнімь вѣчѣрнімь засѣданю па-латы послѣвль интерпелювавь пос. Сут-перъ г. Тафого, чя пороблено єсть средства осторожности противь заразы на худѣбу и чя заказано рѣзати заражену худѣбу. Зь порядку дневного ухвалено вь третѣмь читаню законъ о податку домовъ-класовымь зь тою поправ-кою, що вь мѣстахь умѣченныхь вь сѣнѣтѣ має ся побирати зачѣть 26%, лишь 24% одъ чистого доходу. Далше ухвалено предложенье правительства о беззворотній зачѣтѣ для Галичины вь сумѣ 700.000 зр. При сѣй справѣ промывлял насампередь послы Свѣжый и Кайзеръ дѣматючись запомогѣ для Шлески. Отдаєть промывлял г. Тафѣ и признававь, що ся запомога єсть за мала; справоздана старостѣвь вказуєть, що Галичина потребує на зарадженье ну жѣ до лолодовѣй нѣть мѣліонѣвль, але фінансы державы сѣть того рода, що не можавь нѣвѣть сѣй бѣдѣ зарадѣти. Пос. Ковальскій звернувь вь свойѣ бесѣдѣ увагу правительства на то, що запомога не роздѣляє ся вь Галичинѣ справедливо, дѣють ся великія надуждѣ, бо зап мѣгн уживають ся яко сред-ства агітаційного при выборахъ. Пос. Тіркѣ доказувавь, що запомога для Шлески була бы рациональнѣйшою, позаякь край сѣй ще не "зжидовѣвль" такъ, якъ Галичина. Пос. Яворскій полемизувавь зь Тіркѣмь, котрому сказавь, що маювшого року нароблял шкоды вь поли мѣшя а не жиды а бѣтѣвль одповѣ-давь пос. Ковальскому стараючись ослабити его на фактахь оперѣй доказы о надуживаню запомоги при агітації выборовъ. По ухваленю запомоги для Галичины, станула на чѣрѣду дневнымь справа закона консумційного д-я Вѣдѣя. Противь сего закона промывлял пос. Зісѣ и запѣвль численній поправки при спе-ціальной дебатѣ. Онъ доказувавь, що треба передѣлѣвль мати взглядъ на передѣлѣвль вѣ-денскій а найлѣше було бы управивляти податокъ консумційный вь цѣлѣй державѣ.

По сѣмь перервано засѣданье и слѣдующє за-сѣданье назначено на нѣвѣ.

Посля N. fr. Presse жала що-до про-грамы робѣть вь палатѣ послѣвль настати зновь якась неспѣвѣсть. Досє говоре-но, що генеральна дебата бюджетова розѣбачє ся вѣже вь слѣдующѣмь тѣжди, а теперь за-бавають вѣже не лѣше вѣрники але и чѣскій клявѣ, щобъ дебатѣ бюджетову бѣдложити ажъ на по свѣтахь. Старо Чехи хотѣли бы од-ложити сесію чѣского сойму, котра, якъ вѣдѣт-но, має бути скликана вь маю, на позѣвѣше а правительство єсть за тымь, щобъ сесія та вь интересѣ чѣско-нѣмѣцкой угоды бѣдѣла ся ще вь маю. Коли-бъ рада державна зѣбрала ся на ново ажъ по рускихь свѣтахь, отже деєсь ажъ около 17 цѣнтѣя, такъ, якъ того хо-чє одна часть правѣвль, то лѣвѣ чя палата послѣвль упоралась бы зь бюджетомь и дру-гими важными предложеньями такъ скоро, що бы ще лѣшавь ся чѣсь на чѣскій соймъ и на сесію сѣвѣльныхь делегаций, котрі мають зѣ-братѣ ся разъ по чѣскій соймѣ. Прави-тельство єсть противне такому розкладѣ ро-боты и нацѣрає на то, щобъ законъ о податку консумційномь ще сего тѣжди залагодѣти и щобъ черезь чѣтѣри дѣи слѣдующѣго тѣжди вѣла ся генеральна дебата бюджетова. Прави-тельство настає такожъ на то, щобъ рада дер-жавна зѣбрала ся разъ безьпосередно по свѣ-тахь, абы бѣтѣвль бувь ще чѣсь на нарады чѣского сойму. Здаєть ся, що правѣця пристає на се жадање правительства.

Нѣмѣцкій консуль вь Софїи повѣдомлявь болгарске правительство, що Россійске прави-тельство одобрило рахунокъ болгарского пра-вительства що-до высѣты залигающихь рѣтѣ дову окупационного и вѣдѣло зѣжити зѣданю суму на рахунокъ Россійского правительства вь нѣдерландскѣмь банку вь Парижѣ. Ванген-гайтъ має выставити болгарскому банку на-циональному звѣчѣе позикѣванье. Болгар-скій банкъ почавь отже ще дѣя 20 с. м. вы-плачуваѣ грошѣй и вѣсѣльє ажъ около мѣліо-на рублѣвль. Болгарске министерство войны рассмотрѣвль теперь предложенья Россійскихь правительствомь выкає дѣставленого Болга-рамь оружія и амуниціи. Вь высказѣ тѣмь по-мѣщено такожъ 14.000 рублѣвль за доставу ору-жія для Вѣхѣдѣвль Румелии; политичній круги добавують вь тѣмь суперечѣсть Россійской политики.

НОВИНКИ.

— Програма вѣчѣрницѣ, устроєныхь "Рускою Бѣсѣ-дою" вь Станіславѣ вь XXIX роковини смерти Тараса Шевченка дѣя 19 (31) марта с. р. вь сѣли казино мѣщаньского:

1. Промова — выголосить голова това-риства.
2. а) Лисенко: Ой не гараздѣ Запорожѣ.
- б) Нѣщинскій: Закувала та сѣва зазуля — хоры вь супровѣдѣ оркестры.
3. Лисенко: Жалѣбный маршѣ вь роковини Шевченковѣ — бѣдѣрає на чѣртенѣй п. бар. Р.
4. Лисенко: Мѣнѣ однаково — solely тѣно-ровѣ вь супровѣдѣ оркестрану — п. Г.
5. Нижанковскій: Гуляя — хорѣ.
6. Одѣять: "Тополя" Шевченкова — выго-лосить п. Иванъ Франко.
7. Кумановскій: III визанка зь руско-укра-иньскихь пѣсень — выконає на цѣтрѣ авторѣ.
8. Вахнянинъ: И я любивь колись — со-ло баритонѣ вь супровѣдѣ оркестрану — п. Р.
9. Шевченко: Декламация — выголосить п. Корнило Устѣнович.
10. а) Воробѣвичъ: Зазвѣнѣмо брати.
- б) Вербицкій: Ще не вмерла Украина — хоры вь супровѣдѣ оркестры.

— А про богатыхь нічого не казавъ? — спытавсь писарь.

— Про богатыхь? — не розумѣвль Гара-симъ, — вѣ, про богатыхь казавь... казавь, що добре, якъ бы вѣсь были богатѣ...

— А кнѣжѣвѣ ніякихь не дававъ?

— Кнѣжѣвѣ? Нѣ, дававь и кнѣжѣмь усакай...

— Кому-жѣ вінъ дававъ? Якій-жѣ вінъ кнѣжѣмь дававъ?

— Кому дававъ? Дававь... Я вѣже того не знаю, кому саме вінъ дававь, тѣлькѣ да-вавь усакай...

— Ну, а тѣ... якъ єв?.. прѣ... прѣ... та якъ бо, Афанасіє Доримѣдонтовичу? — спытавсь старшина у писаря.

— Прѣкламація! — одповѣвль той.

— Вѣе, прѣкламація! Такъ прѣкламаціи тѣи не говорѣвль? не дѣлавь?

— Язъ? — спытавсь Гарасимъ, — що оно таке?

Але того не знавѣ и самъ старшина зь писаремь. Тымъ они кнѣнула далѣ пытати ся, зрозумѣвши, що бѣд Гарасима великого не дѣзнавѣ ся. До того-жѣ ще усякому було вѣдомо, що Гарасимъ за чѣвѣрку вь рѣдного батка продавь бы и що его вѣже довѣно у брѣхня на волѣстному судѣ, де вінъ чѣсто ста-вѣвль за свѣдѣя, а одного разу навѣть и бѣто за сѣ брѣхѣ. Але-жѣ не маючи красного, можна було, якъ-жѣ потреба, и зь Гарасима скористувати ся, щобъ скратѣти вѣнного. И пи-сарь сказавь Гарасимові:

— Гладѣ-жѣ, не забувай того, що ска-завь!

— И! Боже кѣй! Зь чого-бъ я забувъ? Нѣ зь роду зь вѣву не забуду, тѣлькѣ на чѣвѣрку даѣте!

Маючи на увазѣ, що Гарасимъ може ще зѣдѣти ся, старшина давь ему зь громад-скихь грошей на чѣвѣрку.

Зоставало ся ще одно: дѣзнати ся, якій

кнѣжѣмь вѣнѣть чѣтає. Але се була зовсѣмь неможлива рѣчь, бо виходячи зь школы, учѣ-тель кожного разу замыкавь єв. Писарь уже й такъ и сякъ захожувавсь, але нічого не моѣвль зрѣбѣть.

— А може-бъ такъ: при нѣмому труєть зрѣбѣти? — казавь нетерпѣливій старшина. — Такъ просто: а давай, такий-сякій, якій вь тебе прѣта начальства кнѣжѣмь єсть!..

— Нѣ, Михайло Савѣльевичъ, такъ не можна. Треба се дѣло потѣхеньку вѣсти, — од-мовлявь бѣльшѣ политичный писарь.

Але-жѣ, щобъ учѣтель не забувавь, що начальство усякими способами може скратѣти непѣкрѣпного, писарь дѣ-що тѣмъ вымудру-вавь.

Такъ звана "хѣлѣдѣвль" бѣдѣсѣрѣжувалась бѣдѣ школы тѣлькѣ тонкою стѣною. (Школа, якъ уже казано, була вь одномь будинку зь волѣстною.) Зь сѣмого й скористувавь ся писарь, хоча самъ вінъ нічого не робѣвль, а усе дѣло склавь на старшину. А старшина того-жѣ та-кий дѣя поклякань рудѣго Гарасима, знову вынѣвль ему зь громадской скрѣпки на чѣвѣрку, давь потрібній вѣструкціи и посадивь его у "хѣлѣдѣвль", саме вь той часѣ, якъ у школѣ було вѣсѣне.

Гарасимъ не хотѣвль дурно брати грошѣй и разъ-жѣ позавь галасувати а побѣвль и бити кулаками у ту стѣну, котра була до школы. Стѣнка була стара, складѣна зь по-ганѣнького кривого дерева, и Гарасимъ скоро продовѣвль у нѣй дѣру и, высторѣмивши го-лову у школу и удаючи зь себе пьяного, по-чавь на вѣсь боки лѣзѣти вь вѣнѣтеля, и школя-рѣвль, и налякавль дѣтей такъ, що деякія трѣхи не повѣтѣкали.

Другого дня писарь, лукаво поглядаючи на старшину, сказавь:

— А знаєте, Михайло Савѣльевичъ, гро-мада давь васъ за вѣнѣтеля.

— Язъ?

— Та такъ! Кажє: дѣтей зморозили и вѣе...

— Громада! — скрѣвнувль старшина, — начѣть мѣнѣ на громаду! Я начальникъ! Хи-ба громада начальникъ? Я! Усе я можу! А що громада выбѣрає старшину, такъ на те я начѣвль! То кочє може було такъ, а теперь хѣба громада настановляла и настановляла-мє мене? Кого сравнѣть зѣвѣль, того й наста-новляла. Я єсть старшина, а старшина — на-чальникъ бѣдѣ справника, а не бѣдѣ громады. Бо ає громада мѣнѣ зубы побѣа за несправ-ность, а бѣнѣ...

— А отъ же громада каже, що будуть жалѣть ся, — ще лукавѣше додавь писарь.

— Нѣхай! Мене те и єе свѣрѣбѣть. А єсь я ємѣ покажу! Я нѣмъ школу розвалю и вѣн-чѣля выкажу гѣть кѣ чортѣмъ! — кричѣть уже зовсѣмь розсѣрдившись громадекій репре-зѣнтант, начальникъ бѣдѣ справника, пѣвль старшина.

И сѣмого-жѣ таки вѣчѣра, вѣпѣвльсь добре у своего кума, вінъ зайшовь по дорозѣ до воло-сти и почувь, що у школѣ хѣтѣсѣ бабѣвль, на-вѣть сѣвѣвль. Розлѣченый за такий "не-орядѣкъ", вінъ кнѣнувсь у школу. Вь школѣ бувь учѣ-тель и трѣхь хлопѣвль ночувальникѣвль, котрі й сѣвѣвль.

— Смирно! — грѣмѣвль старшина, од-чѣняючи дѣвѣрѣ и вѣступаючи вь хѣту. — Смирно! и вамъ кажу, матери вашѣй! Що вы мѣнѣ тутъ кричѣте, дѣло робѣти у волѣсти не даєте!

Але-жѣ учѣтель и тутъ не змѣвчѣвль пе-редъ начальствомь и насмѣвльсь сказати ему, старшину:

— Вѣйдѣть разъ-жѣ гѣть!

— А! такъ ты, такий-сякій! Начальство выгонѣшь! Цѣть! Гродедѣру!

Здаєть ся, побѣла такого категоричного начальникового слова коженъ мусѣвль бы ско-рѣти ся. Тѣлькѣ-жѣ лѣдатовѣ нѣчѣмъ не до-

скулѣвль. И хочъ и дуже дивно буде се для вѣсѣхь, а мѣшу сказати, що вѣнѣтель выгнавль старшину, такъ таки простѣвльсь узявь та й выгнавь, бо бувь соѣбъ чоловікѣмь при адо-ровѣ та й пѣлицѣ якась вь рукахь у нього була, — не дѣво-жѣ, що старшина хочъ и дуже пѣный бувь, але-жѣ не схѣтѣвль змѣгати ся зь такимъ бунѣвльникомъ и, вылававши ся ще разъ и дѣвѣнъ, вышѣвль гѣть.

Другого-жѣ дня послѣвль у волѣсти дѣзнѣвльсь, що вѣзня вь школѣ нема и що вѣнѣтель побѣхвль у повѣтѣвль мѣсто.

— Хто-жѣ его повѣзъ? — дѣпѣтувавсь у сторожа старшина, котрому своя голова ада-вала ся завѣбѣвши зь винициѣй казанѣмь по-слѣ учорашного вѣчѣра.

— Та Грѣцько Дарагань. Та ще й на-бо-бѣ, сказавь: потѣмъ бѣдѣдѣте, якъ євѣ одѣр-жите.

— Гмъ... Ну, Грѣцька треба буде про-вѣнѣти...

— А що, — пытавсь старшина на само-тѣ у писаря, — чя не скѣять ся чѣго зь того, що вінъ побѣхвль?

— Дурниці! Нѣчѣгѣвльськѣ не буде! Са-мѣй побѣхвль, — засѣловѣвль писарь.

Учѣтель повернувсь ся, а за нимъ на-сѣвль и наказѣ бѣдѣ земской управы. Управа, перѣдѣвльчиши уѣвѣнѣчи волѣстного старш-ины, суворѣ наказывала, щобъ надалѣ сѣго не було, щобъ волѣсть вѣвѣдѣла справедливѣ волю вѣнѣтелеву, а такожъ побѣ "донѣсла", на подѣ-ставѣ явого права старшина робѣвль усе "выс-ше писанѣ".

Писарь тѣлькѣ вѣмѣнувль ся, прочитавши се, и сказавь:

— Ну, мы напишемѣ такий одѣвѣть, що довѣго вінъ насъ памятаѣти мѣ!...

Онъ — се-бѣ то учѣтель.

(Кочєць буде.)

Хоры выконали товариство співачке мѣшчанъ въ Тысменицѣ.

Цѣна мѣсць: Крѣсло въ першихъ рядахъ 1 ар., въ дальшихъ 80 кр.; вступъ на салю 50 кр.; галерія 25 кр. Билетѣвъ можна добѣтати одъ 18 (30) марта въ торговлѣ п. Стахевича, а въ день вечерницъ вечеромъ при касѣ. Початокъ точно о год. 7-йй вечеромъ. — По вечерницѣхъ спѣвнѣхъ вечера въ европейскѣхъ готеляхъ. Удѣль въ спѣвнѣхъ вечерѣ одъ особы 1 ар., котору то належитѣсть треба зложити найдалше до 19 (31) марта на руки п. Стахевича.

Загальні збори товариства имени Шевченка одбудуть ся въ комнатахъ „Рускои Бесѣды“ въ недѣлю д 23 н. ст. марта о годинѣ 3-тѣй пополудни. На порядку денномъ:

- 1) Справозданье зъ дѣльности видѣлу.
- 2) Справозданье касове.
- 3) Внесенне контрольной комисіи.
- 4) Принятыя новыя членѣвъ.
- 5) Выборъ видѣлу и контрольной комисіи.
- 6) Внесенне видѣлу дотычно: а) зміны статутѣвъ и б) выдаництва зборника наукового.
- 7) Внесення членѣвъ.

О численній удѣль на сихъ зборахъ просятъ павѣть Членѣвъ товариства именемъ видѣлу: Н. Громницкій, голова, д-ръ В. Дьодшакъ, секретарь.

Вечеромъ въ ХХІХ роковини смерти Тараса Шевченка, устроюваній въ понедѣлокъ 23 н. ст. марта львовскими товариствами народными въ сали Народного Дому заповѣдася дуже гарно. Програма аложена дуже удачно, бо приходять въ нѣй по бѣльшой части творы музичні на звѣстній ще ширшій публіцѣ. Такожъ и добрані силы до выконанія сего програмы дають поруку, що цѣль вечерокъ выпадѣ до повного вдоволенія публіки.

Въ Руской Бесѣдѣ въ Перемышлѣ одбудѣ ся сегодня першій музикально-декламаторскій вечерокъ для членѣвъ „Р. Бесѣды“ и ихъ родинѣ. На вечерку держати буде одчитъ директоръ рускихъ паралельскѣхъ гимназій п. Григ. Цеглинскій.

Вечерницѣ въ честь Шевченка, Федьковича и Шашкевича, устроены черновѣцкими товариствами рускими, одбудѣ ся днѣ 17 н. ст. марта въ сали готеля молдавского. Въ сали принадно прибранѣй цѣтми и зеленѣю, помѣщено на остраждѣ портреты Шевченка и Федьковича. Публика зобралася численно. Торжество розпочавъ о. Исидоръ Воробкевичъ одитомъ, повнымъ патріотичнымъ уступѣвъ и поетичнымъ зворотѣвъ. Не можна було одновѣдѣтихъ устроити, якъ зобы о трѣхъ найзнаменитѣйшихъ нашихъ поэтахъ промовѣвъ четвертый поетъ. Промову свѣтового поета приняли збораній зъ одушевленіемъ. Дальшу програму, зложену зъ десяти точокъ, выповнили хоры подъ управою проф. д-ра С. Стоцкого и декламации. Въ хоры вышлѣ дуже гарно, а надзвичайно подобавъ ся хоръ „Огнѣ горять“, одспѣваній въ великую препѣцию. Въ части декламационной не умовляючими описками привневолили слухателѣв панну Винницку, по выголошеній „Тополи“, додати ще одну декламацию. Такожъ молоденька панна Костецка выголошила „Руску мову“ Сивенького дуже гарно и зъ знаніемъ рѣчи. П. Семка выголошеніемъ стиха Федьковича „Паскѣвъ Шевченка“ давъ познати збораніемъ яко знаменитѣйшій декламаторъ, который маючи звучный и милый голосъ, вливає правдиве житѣ въ выголошувану декламацию. Повитаній грѣмкими описками п. О. Поповичъ выголосивъ стихъ въ честь рускои трѣбѣй поетѣвъ. Вечерницѣ закончено одспѣваніемъ пѣснѣ „Ще не вмерла Украина“, котору збораній выслушали повстаніи зъ мѣсць. По вечерницѣхъ наустивъ комерсъ.

Рускій народный театръ представивъ въ Самборѣ доси слѣдуючій творы: Кропивницкого „Дай серцю волю“ Варвѣнського „Павло Полуботокъ“ и оперету „Баронъ цигальскій“. Нѣтъ на бенефіс заслуженого артиста и режисера нашей сцены п. Андрия Стенинського одпредставлена буде оперета „Зеленый Островъ“, въ недѣлю 23 н. ст. с. м. представлена буде драма Кропивницкого „Гайдай“, во второкъ 25 с. м. опера Лисенка „Рѣздвяна нѣчь“, въ четверть, днѣ 27 с. м. драма Ясѣнчика „Львѣна“, а въ суботу днѣ 29 с. м. на бенефіс даровитой и многозаслуженой артистичной пары пп. К. Лѣшевскихъ комична опера „Гаспароне“. Репертуаръ той представляе такъ принадно рѣзнодорожность, що злишнимъ було бы ще заохочувати публику до бѣдѣдуваня театру. Особливо-жъ „Рѣздвяна нѣчь“ той многоцѣнный бисеръ рускои музыки повиненъ и въ Самборѣ мати тую притягуючу силу, яку заявивъ дотеперъ всюду тамъ, де его выставлено. — Зъ дальшихъ новостей приготавлиа нашъ театръ сензационну драму М. Старицкого „Не судилось“.

Зъ Самбора пишутъ намъ: Въ четверть выставивъ театръ „Павла Полуботка“ и хочѣ ся драма звѣстна въ Самборѣ вже зъ минушого року, публика зобралася численно, именно молодѣжи было много. Такожъ и околочне священство явилось на тѣмъ представлено численно. Драматъ загално одушевила збораніи и кожде патріотичне выреченіе принимало грѣмкими описками. — Дирекція театру змінила заповѣданный репертуаръ въ той способъ, що во второкъ, 25 н. ст. марта, выставитъ на доходъ пп. Кавшевскихъ оперу комичну „Гаспароне“, а въ четверть 27 н. ст. марта, невѣдѣючи „Рѣздвяну нѣчь“, оперу Лисенка.

О „Гуцульскій Слѣдѣ въ Коломиѣ“ которіи загальні збори одбудуть ся днѣ 28 н. ст. марта, пишутъ: Товариство завязано, зобы двигнути домашній промыселъ мѣжъ Гуцулами и на Покутию, почало свою чинность дуже малыми средствами, але при вытравѣлѣй праці досягло вже въ першій роцѣ истинно значныхъ успѣховъ. Числитъ теперь 134 членѣвъ, которіи подікаси 267 удѣловъ по 5 ар. Капиталомъ, не досягаючи павѣть 1000 ар., который поволи збравъ ся, закуплено черезъ роцъ селянскихъ виробѣвъ промыслу домашнього до 4.656 ар. 65 кр., а продано за 4.327 ар. 59 кр. Головну увагу звернуло то вариство доси на промыселъ деревяный и ткацкій. Въ промыселъ деревяный роблено именно въ напирѣй рѣзбарекѣмъ. Открыто много новыхъ молодыхъ талантовъ, котрымъ товариство подпомагало выпрадами и вказѣвками. Дальше старатися

буде товариство отворити школку сницарску. Наполи промыслу ткацкого почало товариство одъ того, що прилажувало матеріалъ ткацкій с. е. пряжу; старалось заступити рѣчнѣ веретена колоторами и справѣдъ за одѣнъ роцъ розширено мѣжъ покутскими селянами до 120 колоторѣвъ. Кромѣ того доставлено около 100 селюкскимъ ткачамъ удѣловъ зъ нарядѣвъ ткацкихъ.

Покійный историкъ Н. И. Носомарѣвъ полишивъ капиталъ около 8.000 рублѣвъ на основаніе школы въ родиннѣмъ мѣсцѣ, въ селѣ Юрасѣвцѣ, губерніи воронѣжской, уѣзду острожского. Теперь сей капиталъ зъ процентами збѣльшился до 13 тысячѣвъ рублѣвъ. Пѣсла завѣщанія покійного школа має бути ремѣнничою. „Воронѣжскій Телеграфъ“ подаѣ, що будова школы зачне ся въ весно сего року на грунтѣ купленѣмъ одъ одного селянина въ Юрасѣвцѣ.

Въ Свалѣ одбудѣся 16 н. ст. марта аматорское представленіе на доходъ голодующихъ селянъ борѣвского повѣту. По-при двѣ польскіи комедіи одгравли аматоры и одну руску: „Хитрѣсть женщины“. Доходу брутто зъ того представлення было 50 ар. 50 кр.

Справа дяковска. Статуты „Товариства взаимной помощи дяковъ епархіи перемышлѣ“ предложѣвъ вже основуючій комитетъ львовскому намістництву до затвержденія.

Выбѣръ рады повѣтовѣ въ Долинѣ взявъ на себе солѣ и надарѣ продажѣ соли громадамъ. Въ Перегінскѣ давъ видѣлъ продажѣ соли рускому купцу п. Иванови Васкевичеву.

Щедрыи дарѣ. П. Ерамель Якимовскій, звѣстный богачъ зъ Нового Йорку, приславъ на руки президента мѣста Львова 1000 ар. для потерѣвшихъ одъ голоду Галичанъ.

Министеръ торговлѣ затвердивъ выборъ Кисельки президентомъ львовской комитаты торговельной а Писеса вице-президентомъ сего комитаты.

Окружна рада шкѣльна мѣста у Львовѣ оповѣщуе зъ днѣ 14 марта до ч. 409 конкурсу на чотирѣ мѣста дѣйствительныхъ учителей релігій греко-кат. вѣроисповѣданія зъ платнею рѣчною 800 ар. въ отскѣ школахъ мѣстныхъ: 1. въ женской школѣ видѣловѣй им. Кор. Ядвиги; 2. въ мужескихъ школахъ: 2. им. св. Анны, 3. им. св. Мартина и 4. им. Пирамовича. Тѣ учителя релігій мають удѣляти науку релігій въ тѣхъ недѣльхъ числѣ година, означенѣмъ § 1. закона зъ 1 грудня 1889, а именно: 1. катихизѣ женской школы видѣловѣй им. Кор. Ядвиги буде удѣляти релігій: а) въ згаданѣй школѣ, б) въ мужеской школѣ им. Елисаветы, в) въ женской школѣ им. Елисаветы, г) въ мужеской школѣ им. св. Антонія и д) въ женской школѣ им. св. Антонія; 2) катихизѣ мужеской школы им. св. Анны буде научати релігій: а) въ згаданѣй школѣ и б) въ школѣ епілѣ мужеской им. св. Анны; 3) катихизѣ мужеской школы св. Мартина буде учати релігій: а) въ згаданѣй школѣ, б) въ женской школѣ св. Анны, в) въ школѣ епілѣ женской им. св. Анны, г) въ женской школѣ им. св. Мартина и д) въ школѣ мѣшанѣй им. Марк. Шашкевича; 4) катихизѣ школы мужеской им. Пирамовича буде научати релігій: а) въ згаданѣй школѣ, б) въ женской школѣ им. Конарского, г) въ женской школѣ им. Конарского, д) въ мужеской школѣ им. св. Маріи Магдалины, е) въ женской школѣ им. св. Маріи Магдалины, ж) въ школѣ мѣшанѣй им. св. Софіи. — Подана засмотрѣній у всѣхъ документахъ службовѣй треба внести черезъ свою верховну власть духовну найдалше до конца цѣбѣтѣ с. р. до окружныхъ радъ шкѣльных мѣстою у Львовѣ.

Урядовѣ спростованія. Kurjer Lw. пише: „Gazeta Lw. помѣстила такеспростованіе: Kurjer Lw. подавъ вѣсть, мовѣ бы въ пѣвѣтѣ чортѣвѣмъ, именно въ Чортковѣ, Ягольницѣ и Давидѣвцѣхъ бувъ голодъ. Можемо заявити на подставѣ цѣлкомъ вѣродостойныхъ реліцій и розсудѣ станау рѣчи на мѣсто, що повѣсѣа вѣсть естъ цѣлкомъ неправдива. — Запереченія сего рода пригадують звѣстну версію о одной графини, котора дѣзавѣсивъ, що люде голодуютъ, сказала зъ зачудованіемъ: не розумѣю, якъ можна умерти зъ голоду, бо въ найгоршѣмъ разѣ я бы зѣбла булку зъ масломъ и таки бы не умерла. Звычайно — ситный не розумѣе голодного.“

Новѣй декорация войсковѣй. На внесеніе министерства войны установленъ цѣсаръ новѣй декорации: одну для выслуженныхъ офицерѣвъ а другую для тѣхъ членѣвъ арміи, которіи одержали похвалу. Перша декорация має три категоріи: 1) за 20 лѣтъ чинной и дѣйствительной службы (не вычислючи одбутыхъ кампаній) ознѣка рѣвна той, яка теперь удѣляася за 25-лѣтну службу; 2) за 40 лѣтъ такой службы ознѣка рѣвна теперьшней ознѣкѣ другой клѣсы, лишь зъ черно эмальованымъ краемъ; 3) за 50 лѣтъ службы ознѣка має надъ хрестомъ корону Леопольда. Ознѣка для тѣхъ, що одержали найвышшу похвалу, естъ грубо вызолоченый медаль бронзовый величины медалье зъ хоробрѣсть II кл., на одѣй сторонѣ погрудіе цѣсаря, на другой корона и надпись: Signum laudis. Бѣлыи ознѣка заслужено въ часѣ битвы, то має носитися ел на лѣвѣй войскового хреста за службу, а если заслужено ея въ часѣ мирѣ, то на лѣвѣй ордеру Францѣ Іосифа.

Самоубійство воляк. Подѣ колеса поѣзду курьерского кинулъ ся днѣ 13 н. ст. марта мѣжъ стѣнами Страхѣвъ и Ланцугѣ войкъ 3 полку уланѣвъ Францѣ Патеръ, родомъ зъ Нового села, пов. руського, и погубѣ на мѣсцѣ. Патеръ боявъ ся кары за якусь провину службу.

Убийство ляхарѣй. Передѣ черновѣцкимъ судомъ присяжныхъ стѣнули чотирѣ селяне зъ Кѣмани: Иванъ Руснакъ, Григ. Даментъ, Фр. Копичинскій и Миронъ Бабюкъ, которіи въ червни 1889 р. напали на повертающаго зъ Кѣмани звѣстного ляхарѣй Мешулима Сокала и били его такъ довго, доки не погубѣ. Обжалованъ зѣзванѣ, що они не мали наміру убити Сокала и що они хотѣли помѣститися на нѣмъ за много кривды, бо днѣ позичавъ селянамъ грошѣ а одтакъ зводѣвъ ихъ на жебраковъ. Прокураторія твердитъ, що убійство було намірене, зобы освободити цѣлу околочну одъ селѣнскою павки.

Любовна пригода въ рускойскійи трупъ Аргентеа Славянского. Зъ Загребѣ, до гостѣй теперь Сла-

вянскій, доносятъ подѣ днѣмъ 19 н. ст. марта ось такѣ: Россійска співачка Надежда Славянська покинула своихъ родичѣвъ и утекла. Та утеча мала таку причину. Нади, котора вже многимъ знатнымъ людемъ подала гарбуза, залюблѣлась въ співачѣ труппы Ивановѣ Родичѣ косо глядѣли на ту любовь и тому залюбленій порѣшили утечи. Оногда прѣйхала Нада до Загребѣ зъ Пешту, де она проживала у одной знакомѣй ѣй родинѣ, зѣхала до готелю и нѣгде не выходила. Она намовила Иванова до утечѣ а сама ще того самого вечера одѣхала до Пешту, де мали повѣнчатися. Ивановъ, который збы одвернутѣи подозрѣнѣ, ще вечеромъ въ понедѣлокъ співавъ на концертѣ, мавъ одѣхати во второкъ ранѣйшимъ поѣздомъ и зѣхатися зъ Надею въ Заканахъ. И справѣдъ выѣхавъ Ивановъ фѣакромъ до найблизшой стѣціи желѣзничной и тамъ вѣсѣвъ до поѣзду одходячѣго до Пешту. А зобы и своихъ товаришѣвъ змилати, полишивъ свой куфѣръ и рѣчи дома. Але мимо того змѣркували его утечу. Телеграфомъ почали на всѣ стороны давати знати и Иванова придержали въ Копривницѣ, одна стѣція передѣ Заканами, та одставили до Загребѣ. Днѣ 19. марта Аргентеа Славянскій выѣсъ жалобу до прокураторіи на Иванова о злочинство уведѣна, а Нади мала придержати полиціа пешгенська на жадање родичѣвъ и одставити такожѣ до Загребѣ. Ивановъ вступивъ ще хлопцемъ до труппы Славянского, его отецъ бувъ директоромъ театру въ азійской Россіи. — Цѣла справа ще не притихла бо такѣ доносятъ зъ Загребѣ подѣ днѣмъ 20 н. ст. марта. Мѣжъ членами труппы Славянского выбухнувъ формальный бунтъ за-дѣя кроковъ, якъ починивъ Славянскій въ справѣ любовной своей дѣвѣ и Иванова. Артисты згромадилѣсь въ готели, де Славянскій мешкае, и на коридорѣ будинку судового, де Славянскій складавъ зѣзванія передѣ судью оспѣвѣмъ, та домагалися криками увѣдѣненія Иванова и Нади. Треба було приликати полицію. Артисты пересѣдѣвали на улицѣ обоихъ Славянскихъ и они мусѣли схоронитися до будинку полиційного, та ажъ директоръ полиціи рѣшучимъ зызывомъ утихомиравъ ихъ и намовивъ, зобы одѣхали до Варздину. Кѣлькихъ агентѣвъ полиційныхъ вѣде зъ труппою, зобы не лучились непокой. Надѣ ще не одѣхали.

Выбѣлъ читальнѣ въ Мѣстомишѣ складае прикладно своимъ найширшу подяку Вѣхъ Товариствамъ „Просвѣтъ“ и мѣни Качковского першому за 74, а другому за 30 цѣнныхъ популярныхъ книжочкѣ, дарованныхъ великодушію нашѣй читальни. Спаси-Богъ!

Дрѣбній вѣсти. Панѣ Валерія Мадейска, вѣдѣстѣлька Пархача и Сѣльця, зложила на руки о. Вас. Чернецкого 28 ар., на закупно 14 парѣ чобѣтъ для мѣсцевыхъ школярѣвъ та 20 ар. на закупно 20 корѣвъ бульбы для найбѣднѣйшихъ селянъ. — У Вѣднѣ померъ д-ръ Іоанъ Швець, деканъ и парохъ костела св. Стефана та авторъ догматикѣ, въ 87 роцѣ житѣ. — Въ львовскѣмъ театрѣ польскѣмъ почали выставляти оперу италійску „Джюконда“ Понкѣйскѣмъ зъ великимъ powodzeniem. Головну ролю въ той оперѣ має панна Павликовна и грае ея зъ повнымъ артизмомъ. — Народной школѣ, полуценной зъ видѣловѣ, монахинѣ Бенедиктинѣкѣ у Львовѣ признало министерство просвѣты право школы публичной.

Поправка. Въ ч. 51 „Дѣла“ въ фѣйлетонѣ „Анастасія и Федоръ г. Толстой“ при самѣмъ концѣ зайшла похибка, котору мусимо поправати. Имено замѣсть словѣ: „За те-жѣ память Анастасіи и т. д.“ повинно бути: „За те-жѣ и мѣна Анастасіи и Федора, повинни бути. у вѣдѣной памяти!“ При сѣй нагодѣ поправляемо и похибку друкарску въ томъ же фѣйлетонѣ въ 47 ч. „Дѣла“ въ 4-мъ стовици въ 3 стиху зъ долины має замѣсть „розновѣдавъ“ стояти „розвѣдавъ“.

Посмертній — оновѣстки.

О. Андрѣй Низовый, мѣстодеканъ высочанскій и приходившій въ Лоцини коло Турки, упокоивъ ся днѣ 5 (17) марта въ 80 роцѣ житѣ а 46 р. священства. Вѣчна ему память!

Именованія, конкурсы, перенесенія и пр.

Именованія. Президія высшего суда краевого у Львовѣ надала канцѣлисови суду краевого у Львовѣ Эдм. Зигмунтовскому мѣсце офіціала при высѣмъ судѣ краевомъ у Львовѣ.

Вѣсти зъ Аел. Львовскихъ.

Презенту одержали оо.: Евг. Андруховичъ зъ Долгого на Остапѣ, Ал. Ганкевичъ зъ Грималова на Красне.

Въ протоцѣіи на Церковну принятѣи оо.: І. Крижановскій, Петро Чекалюкъ и Левъ Голаревичъ.

Завѣдѣтельность одержали оо.: Дам. Склепковичъ зъ Гривѣна въ Выпискахъ, Вол. Сойка зъ Долгого въ Турѣвцѣ, Мих. Гаврилюкъ зъ Иванѣвки въ Иловѣ, Сильвѣ. Войковский зъ Волѣ вел. въ Лукавици.

Експ. сотрудничѣство въ Долинѣ одержавъ о. Левъ Ващинскій завѣдѣльчѣ Илова.

Именованій орд комісарамъ для школѣ валовецкого деканату о. Корн. Мончиловичъ.

Введеніи оо.: Мих. Форисъ за сотр. въ Сѣвѣй и Алекс. Петровичъ за завѣдъ въ Камени.

Удѣльненій одъ парохіи Ольховки о. Андр. Грѣбъ.

Консульторіа однеслася до намістництва о. згоду на кан. институту оо.: Вол. Коновалца на Малехѣвѣ.

Президіи намістництва згодилася на кан. институту оо.: Іоакима Федюка на Угерско и Мих. Левицкого на Щуровицѣ.

Кан. институваній оо.: Ем. Левицкій на Иванѣвцѣ, Теоф. Задорѣцкій на Гринѣвѣ, І. Топольскій на Соколовку, Валер. Ганкевичъ на Долге и Дам. Ксьонжекъ на Бережницѣ.

До львовской семинаріи духовной приня-

тый на І роцъ Иларіонъ Гучковский. Завѣдѣваніи до кан. институту оо.: Ром. Фицаловичъ на Швейковѣ, Теод. Мурдзакъ на Плетеницѣ, Мих. Левицкій на Щуровицѣ, Петро Гаранюкъ на Волю велику.

Телеграммы „Дѣла“.

Берлинъ 22 марта. Зачувати, що нѣмецкій посолъ въ Парижі г. Минстеръ має прійти на мѣсце г. Герберта Бісмарка, послѣи иншою версіи посолъ зъ Константинополя Радовицѣ.

Петербургъ 22 марта. Вѣсть, будто бы Россія концентровала войско на границѣ Афганістану естъ неправдива.

Вѣдѣнь 22 марта. Вчера розпочала ся въ палатѣ пословъ дебата надъ податкомъ консумційнымъ и нинѣ мабуть закончить ся. Дебата бюджетова розпочне ся въ понедѣлокъ.

Берлинъ 22 марта. Въ Кенепікѣ подѣ Берлиномъ выбухли розрухи робѣтничѣвъ а причину до нихъ мали подати берлинскій соціалісты. Жаандарми выступили противъ робѣтничѣвъ а коли хтось стрѣливъ почали рубати шаблями и покарѣчили богато людей. Вчера явили ся войско и загрозило, що буде стрѣляти, скоро розрухи знову повторять ся.

Надѣслане.

Д-ръ Андрѣй Чайковскій отворивъ канцѣлярію адвокатуку въ Бережанахъ, Ринѣкъ дѣмъ Ляйдера.

Д-ръ Стефанъ Федакъ

отворивъ адвокатуку канцѣлярію у Львовѣ 3357 подѣ ч. 3. пѣць Капітульный (рогъ Ринку ч. 23)

ХТО зъ П. Т. выслуженныхъ ц. к. совѣтничѣвъ судовыхъ хѣтѣвъ бы подѣ дуже корисновымъ условіямъ отворити канцѣлярію адвокатуку на провинціи, зовѣсти подати свою адресу подѣ „Канцѣляріа“ до агентѣи анонѣвъ Львовѣ ул. Льва Сапѣги 25.

ФАБРИКА ЦУКРѠВЪ
D. Ullmann-а СынѠвъ
ВЪ ДЕНѠ
Seeshaus, Hauptstrasse 19.
Кандизованій овѣвъ, Найлѣпшій бѣбонны компоты Мармеляды десерѣй Шоколады и соки Вишкѣтѣ Кандитѣи и Дразѣ Тѣста до чаю на де- Дрозѣ Цукорки сѣръ Вѣмбѣерскіи 3423 мѣтовѣ 1-10 На кашель, хрипку и т. д.
Eibisch-Bonbons
солодовѣй бѣбонны, медовѣнни Цѣнникѣи на жадање даромъ и оплатно.

ДРОГЕРІЯ
Вирѣбъ и складѣ матеріалѠвъ аптечныхъ
Николая Карчевского
у Львовѣ, при улицѣ Городецкой число 75
удержуе такожѣ на складѣ
звѣстній вырѣбы лѣчничѣй
Петра Крокевича въ Краковѣ.

Зѣвѣстній они вже въ нашѣмъ краю загално що-до своихъ успѣхности, тому роблять они завязу и немилу конкуренцію чужимъ заграничнымъ вырѣбамъ лѣчничѣмъ, спеціальнымъ, который не разъ обманули недужого. Численній же призваніи и подѣка за лѣчничѣй вырѣбы навѣтъ одъ особы високо поставленыхъ, а дуже легко розсѣдѣти, бо суть въ нашѣмъ краю. 3101 (28-2)
Цѣнникѣи и проспекты пересылае на жадање даромъ.
ЗамѠвленія на провинціи выгѠтовляються одъворотной почтою.

Словарь руско-нѣмецкій

Евгенія Желеховского.
Знижена цѣна 12 зр.
Дѣстати можна въ товариствѣ „Просвѣта“

Заведенье маляреке на склѣ Кароля Geyling-a наслѣдникѡвъ

у Вѣднѣ, VI. Windmühlgasse 22.
основане 1841 р.

Поручаемо наше заведенье до
выготовлени оконъ церковныхъ
у всякихъ стилихъ, одъ найпростѣй-
шого рисунку до найтруднѣйшихъ
малюнкѡвъ.

Зъ найзнатѣйшихъ малюнкѡвъ
на склѣ выготовлено у Вѣднѣ
для костела св. Стефана 20 оконъ;
для вотивного костела 31 фи-
гуральныхъ и 21 грѣзелье оконъ;
въ Нанци для базилики 70 оконъ;
мѣжъ ними одно вотоване С. В.
цѣсаремъ Францъ Иосифомъ
I.; въ костелѣ св. Петра 88 оконъ
и т. д., взагалѣ надъ 5000 оконъ
по Австро-Угорщинѣ, Франци, Пѣ-
меччинѣ, Россіи, Англіи.

Одзначене С. Святостію
папою Львомъ XIII. ордеромъ
св. Георгія, одтакъ ще почетными
дипломами и першими медалями.

Шкіцы на жаданье якъ найраше,
Солідне и артистичне выгтовленье
работы при умѣренныхъ цѣнахъ. На
желанье сплата ратами.

3429

1-10

ИСИДОРЪ ВОЛЬ

ул. Сикетуска ч. 6 у Львовѣ.
Однокій и выключный для Галичины
СКЛАДЪ РОССІЙСКОГО ЧАЮ

3319 19-20

основанъ въ 1870 р.

Поручае правильно каж-	ЦѢННИКЪ	Зр. кр.
дого тыждня свѣжй		
транспорти налѣпшо-		
го чаю зъ Москвы и		
поручае его посля прило-		
женного ему цѣнника		
Замовленя выповня-		
ются совѣстно и скоро		
такъ за послѣдлатою		
опакowanie франко.		
Особливу увагу		
звертаеся на 3 знаменитй		
сортъ К. и С. Попова.		

СЛОВИЩЕ НА СЪРНИКИ

збъ всѣхъ сторѡвъ обложени пѣскомъ въ краскахъ слов-
ище чотиригранный 22 кр., зъ коробою на пошлѣ 28 кр.

Ощадники до свѣчокъ

патентованъ до каждого лѣхтара придалъ.

Свѣчка (безъ подписана писеромъ) держитъ ся мѡдно
и выгорѣе до остатка, штука 14. 15 и 18 кр.

КАЗИМИРЪ ЛЕВИЦКІЙ

головный складъ порцеланы и скла
Львовѣ, улицы Трибунальска.

СУКНА!

розсылае за готовку або послѣдла-
ту по дуже дешевыхъ цѣнахъ и
лишь добрый роды:

3-10 М. на одиѣ лишь	зр. 3-30
3-10 " " " "	зр. 4-60
3-10 " " " "	зр. 6-80
3-10 " " " "	зр. 12-
3-10 " " " "	зр. 15-50
2-10 " " " "	зр. 6-
2-10 " " " "	зр. 9-
1-00 " " " "	зр. 2-20 3-20
6-30 " " " "	зр. 2-80

Tuchfabrikslager
E. Flusser in Brünn
Dominikanerplatz 8.
Взѡрѣ даромъ и оплатно.

Рихтера Anker-Pain-Expeller

держитъсь вже по многихъ
родинахъ яко знаменитый
лѣкъ домовый, тому злишнимъ
бѣе его захвалювати. Однѣмъ
ту достается примѣтку лишь для
незнающихъ сего давно выпро-
бованого средства, що An-
ker-Pain-Expeller уживаеся зъ
найзлѣйшимъ усѣнкомъ, щоби
загладити и выгнати пати-
ральномъ гостецѣ, ревматизмъ,
ломанье въ членахъ, болѣ въ
крижахъ, колю въ боцѣ, болѣ
первой, болѣ зубѡвъ и т. п.
Сей домовый лѣкъ и певно поможѣ
и дешевый (40 и 70 кр. за флаш-
ку). Лишь прайдивый зъ "ко-
вою"! Всюды по аптекахъ; го-
ловный складъ: Д-ра Рихтера а-
птека подъ золотомъ львомъ въ
3150 Празь.

Anton Plass

Wien, VII., Kaiserstrasse 40

выготовляе всякого рода

ГОРСЕТЫ

Для купцѣвъ поручаю имъ
но мой знаменитый товѣрь.

Великий складъ и выборъ. Цѣн-
ники розсылають ся оплатно.

Пайлѣйшй Берненскій сукна

поручае по цѣнахъ фабричныхъ

Feintuch-Fabrik

Siegel-Imhof

in Brünn.

На порѡде весняне або лѣтне

убранье мужеске

выстане 1 купонъ довготы 3-10

метр. с. е. 4 видѣе. лѡктѣ.

1 купонъ коштуе

зр. 4-80 зъ звычайной

зр. 7-75 зъ доброй

зр. 10-50 зъ лѣшмой

зр. 12-40 зъ найлѣшмой

Прайдивомъ воуны овечой.

Одтакъ можна достати въ вели-
комъ выборѣ: повкомъ перет-
каль камлары, сукна на ибер-
церы, пальмертонъ и боа на
пѣщъ зимовй гуиъ для стрѣль-
цѣвъ и окомѡвъ, перувѣние и
тоскинъ на убраня салоновъ,
припсаный сукна для урядникѡвъ,
мѡжучъ ся прати полотноцѣ для
мужчинъ и хлопцѣвъ пѣсковъ ма-
тери и т. п. 12-40

Ручитъ ся за добрый товаръ и
докладну доставу.
Взѡрѣ даромъ и оплатно

Фабрика сосудовъ церковныхъ зъ сѣрѡла и металю

Karl Freisinger & Vinzenz Lang

передъ тѣмъ Johann Donnbaurm

Видѣе VIII. Strozzigasse Nr. 43.

Поручають свои вырѡбы зъ правдивого и имѣ-
тованого металю, пѣселя желаня по найдоступнѣй-
шихъ цѣнахъ. Золочени и посѣрѡвѣваны въ огни вы-
готовляють ся точно якъ найскорѣе зъ поручою.

Значный транспортъ!

Полотенъ и Вебъ чисто лянныхъ, Бѣля
столового, Гарнитурѡвъ каковыхъ, Рум-
никѡвъ, Хустинъ до носа

одержавъ и поручае по цѣнахъ можливо низкихъ

МАГАЗИНЪ ФАБРИЧНЫЙ

М. БАЕРА и Спѡлки

Львовѣ ул. Кароля Людвика число 1.

П. С. Закупивши особито въ першорядныхъ фабрикахъ
знатѣйшю скѡбѡсть Полотенъ и Вебъ чисто лянныхъ всемо
въ силѣ одступити ихъ по велики притупныхъ цѣнахъ.

Прѡбѣи на желанье высылаемо. 3406 2-?

!!!Рѣшуче напѡмненье!!!

вѣхъ тѣхъ, що не мають полѣссы,

чи то щоби затагнути позичку, чи то щоби записати для своихъ
родины (бо полѣсса то само, що готовый грѣшь), именно придатна
для задовженыхъ властителѣвъ домовъ и реальностей бо при
случайной, наглой смерти черезъ выплату забезпеченого капита-
лу оставши одержать свою реальность безъ довѣтъ; для ново-
женитѣвъ важна, щоби безуслѡвно забезпечити жену и дѣтей, вѣщи-
ци можна ен ужити за кавѣцю або депозитъ. 2970 45-46

Полѣсса на убѣзпеченье жита есть у вѣхъ случаяхъ наипѣ-
нѣйшимъ, наощадѣйшимъ и налѣпшимъ капиталомъ, тому лѣшпа
понадъ есь щадницѣ. Якъ и куда таку полѣссу можна одержати
налѣпше и найдотѡднѣйше, въ томъ подае налѣпшу раду устно
або писемно подъ дискрецію: Assecurang-Oberinspector
KLEIN, Wien, I., Franz Josefs Quay 29, II Stock, дома одъ
2 до 5 години. Принимаеся убѣзпечена ажъ до вѣку 66 лѣтъ.

НОВО УСТРОЕНЕ

ЗАВЕДЕНЬЕ АРТИСТИЧНО-ФОТОГРАФИЧНЕ

повстало черезъ полученье

ДВОХЪ ЗАВЕДЕНЬ

Е. Тшемеского, давнѣйше Готель Европейскій,

Л. Блаховского, давнѣйше ул. Паньска ч. 13,

теперь

при ул. Третього Мая (Маєровска) ч. 7.

Е. ТШЕМСКІЙ & Л. БЛАХОВСКІЙ

Заведенье се получивши интелектуальный силы и богатй
припасы апаратѡвъ може вдоволити всѣлякъ вымоги одпо-
вѣдно до развитку штуки фотографичной.

Побѣлѣшья естлякъ и репродукци выгтовляють
ся зъ цѣлою совѣстностію по велики умѣренныхъ цѣнахъ.

Заведенье наше подѣймае ся всѣлякъ робѡтъ поза
домомъ и може выгтовити знята на провинци, порозу-
мѣвшисъ попередно по велики умѣренныхъ цѣнахъ.

Дякуючи за ласкаву дотеперѣшню подмогу поручае-
мось и на дальше.

3338 9-10 Зъ поважаньемъ

Е. Тшемескій & Л. Блаховскій.

FILIP TICHŮ BRÜNN,

Krantmarkt 21. — Rathhausgasse 17.

Перше найдешевше и нисолѣ-
нѣше

жерело закупна

Розсылае по оригинальныхъ цѣ-
нахъ фабричныхъ.

Берненскій СУКНА

зъ перворядныхъ п. к. прив.

фабрикъ.

1 рѣштка 3-10 мет. матерія

на одиѣ доброй якості зр. 3-50

1 рѣштка 3-10 мет. матерія

на одиѣ лѣшмой якості зр. 5-

Виходить у Львові що дня (крім неділі і руских свят) о 5-й годі по полудні. Літературний додаток „Вісник найвищих новостей“ виходить в двох частях, і в двох частях в п'ятницю на першій половині дня.

Предплату и нисераті приймають: у Львові Адміністрація „Діло“ у. Баторія 24, Центральне бюро оголошень, у. Коперника ч. 11, в Бюро газет у. Кароля Людовика 9. В Відні М. Дукес, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonnadenstrasse 8, M. Stern 1, Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8, Oppel I. Stubenbastei 2. В Франкфурті в Гамбурзі М. Naassenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Діло“ і палежність за нисераті платити у Львові.

ДІЛО

Предплата на „Діло“ з літер. додатком в Австрії: за Галицією: на цілий рік . . . 18 зр. на цілий рік . . . 24 зр. на пів рік . . . 9 зр. на пів рік . . . 12 зр. на чверть року . . . 4 зр. 50 кр. на чверть року . . . 6 зр. на місяць . . . 1 зр. 50 кр. у Львові: на цілий рік . . . 16 зр. на пів рік . . . 8 зр. на чверть року . . . 4 зр. на місяць . . . 1 зр. 35 кр. Редакція, Адміністрація и Ілюстрації поштом ч. 24 у. Баторія. — Рукописи нисераті лише на попередній вистережці. — Редакція не несе відповідальності за зміст Нисераті чи за зміст статій. — Гроші за нисераті платити в день видачі статій поштом, в рубль „Надбавка“ по 20 зр. а в. Подати часитися по 10 зр. бр. стипки.

Загальні збори товариства ім. Шевченка.

Вчора з полудня відбули ся загальні збори товариства імени Шевченка, котрі о стільки обданають ся бр. попередніх зборів, що они мали на меті, — утвердити в товаристві свій властивий его статутами призначений напрям, т. є. зробіти его літературно-науковим товариством, призначивши дати засновку д. руск. и академія наук.

Збори одержав голова товариства проф. Громницький короткою промовою. Насамперед звернувши увагу на то, що минавший рік був для товариства під виглядом інакше, ніж значно користнійший, як попередній рік, а бр. означивши найголовнішу задачу сего зборів — надати товариству характер товариства наукового.

По промові голова товариства вибрано председателем на час зборів сов. о. Ільницького, а бр. секретаря товариства д-ра В. Дідоса, який бр. означив справу видання за рік минавший.

„Побіч стараня о друкарню — говорить секретарь — сповняв видання товариства по можливості також в вложив на него статуту товариства — спомогати розвитку руск. о словесности. Розуміє ся, що средства матеріальні не дозволяли видання словни тую задачу на широкій розмір, а все таки, як і в старі, яму до розпорядимости средств, старав ся, щоб словни бода то, що мав собі поручене попередніми загальними зборами членів товариства. Так само як і попередніми зборів, видання видавав коштом товариства часопис „Зоря“, и предаривав вступний крок до видавництва творів незабутого нашого кбара — Тараса Шевченка. Як справа видавництва „Зоря“ так и видавництво творів Шевченка були часто предметом нарад видання.

Редакція часопису „Зоря“ оставала до вересня під редакцією члена товариства проф. Ол. Борковського, а по его відході до Дрогобича, на посаду директора гімназії, упросив видання на редактора проф. П. Скобельського. З припущення загальних зборів видання займав ся питанням переміни „Зоря“ на часопис ілюстрований. Уявляти того не можна було уже сего року. „Зоря“ виходить даліше поки-що без ілюстрацій. Піднести тут треба, що многозаслужений голова товариства „Просвіти“ проф. д-р Омелян Огоновський підпомагає се видавництвом своїми працями науковими, и що сего року накладом товариства вийшов окремою книжкою П. том „Історія руск. літератури“.

Що до видавництва творів Тараса Шевченка то з огляду, що кошты сего видавництва обчислено в приближеню на 2000 зр. и що нашому товариству годі було-бы своїми власними силами сего видавництва підняти, то переведено умову з товариством „Про-

світою“ щоб видати Шевченка твори своїми коштом обох товариств. В той ціля зложено з членів обох товариств свій комітет, котрий займає ся тим виданням. Вступний крок уже о стільки зроблений, що вже урештено проф. д-ра Омеляна Огоновського до ведення редакції того-ж видавництва.

З уваги на конечність піднесення дотепершнього малю дільности около нашого наукової літератури ршав видання за ініціативою проф. Барвінського (з по-за видання) и проф. Гладилевича (в видання) на будуче видавати на разі робітниками науковий збірник.

Як попередніх літ так и сего року бере наше товариство в границях статуту аму привласнених чинний уділ в народних маніфестаціях своїм з другими руско-народними товариствами, межі наших обходів буде обійти з другими товариствами ХХІХ-тї роковини смерті Тараса Шевченка.

Відносно побіч інших справ часто адміністраційних займав ся видання після припущення попередніх загальних зборів зміною статуту, и тая справа предложена буде зборам в дальшій ході порядку денного.

В дебати над сими справозданнями за інтерв'ював проф. Гладилевич уступаючи видання, для чого бр. означив, що останніми зборів и не перемінені літературної часопис „Зоря“ на часопис ілюстрований? — Д-р Дідоса бр. означив на то, що причиною сего були обставини фінансові, а бр. означив, що до самих ілюстрацій. — Голова товариства проф. Громницький додав, що, що одною з причин було и то, що редакція часопису часто зміняла ся.

Одтак голова товариства проф. Громницький представив фінансовий стан друкарні товариства [з билією виходити, що стан той в 1889 році супротив давнійших років значно поліпшав ся]. Персональ друкарні числить 32 особи, а іменито: 1 у-управитель, 15 складальців, 1 машинист, 5—7 учеників 4 панів при машині, 3 паробки докорби и 1 слуга.

На внесення комісії контрольної уділено уступачому видання абсолютну, а бр. означив іменито на внесення видання почетними членами: много заслуженого історика Володимира Антоновича, професора університету в Києві, пасателів Івана Левицького, Олександра Кониського з Києва и о. Ісидора Воробкевича з Чернівців. В дійсний член прийнято: проф. Александра Барвінського, проф. Теофіла Грушкевича, о. Ів. Чапельського, проф. Іларія Огоновського и д-ра Щастного Сельського.

По промові председателю збору сов. о. Ільницького, котрий заставляв ся над средствами, якими бы можна се більше під-

нести фінансам товариства, приступлено до видання нового видання и вибрано: проф. Даміана Гладилевича головою товариства, а виданнями: ректора Юл. Медведського, д-ра Юл. Целевича, проф. Теофіла Грушкевича и д-ра В. Дідоса. Заступниками видання вибрано: проф. Коцовського и вкзж. Барановського.

Дотепершній довільний (по смерті бл. п. Корнила Сушкевича) и многозаслужений голова товариства проф. Ісидор Громницький випросив ся на свій час бр. збору его до заряду товариства ии. Шевченка, щоб трохи віддохнути. Збори, узявши семидневну тяжку працю проф. Громницького згодились, хоч з прикритістю, воляти его волю. Д-р Омелян Огоновський в широкій словях побіч великий різносторонній заслуги проф. Громницького для товариства імени Шевченка и вкзж. щоб зборів, вставши з місця, оддали йому честь и подяку для проф. Громницького. Громницький одклика посвідчав, як в зборів були переважні чуттвом вдяки и признання для неумолимих советських трудів бр. Гладилевича товариства.

Секретарь товариства д-р Дідоса подав бр. бр. до відомости зборів, що проф. Гладилевич поставив в видання внесення, щоб товариство імени Шевченка вида ло науковий збірник и щоб вкзж. в сего року видало одну книжку того збірника. В справі сий забрали слово: проф. Гладилевич поставив внесення, щоб збори передовсім ухвалили, аби не за рік 1890 видати такий збірник, а проф. Барвінський вкзж. щоб не обмежати предмету лише на філологічний и історичний, але розширити и на інші галузи наук, хоч філологічний и історичний предмет стояв бы очевидно на першому місці. Рівнож вкзж. проф. Барвінський, щоб в макбуми видавати ся збірнику була за кожний раз поміщений статуту товариства и справоздання его діяльности; тимж вкзж. видавництво се стане ся записками товариства, на котрих колись могла бы опертись історія товариства.

Збори ухвалили видати ще сего року науковий збірник а що до самого предмету згодились на погляди проф. Барвінського.

Потім відбувало внесення видання що до зміни статутів. Видання вкзж. щоб дотепершній членський вкладку 50 зр. зміняти на по річну вкладку по 3 зр. и 2 зр. одноразового внеску. Тимж способом дасть ся більший приступ людям до товариства. Видання вкзж. щоб звеста два категорія членів: членів основателів з одноразовою вкладкою 50 зр. и членів звичайних з річною вкладкою по 3 зр. Св. послідні члени будуть могли бути членами, доки схотять виплачувати згадані вклатки. Видання постановив також додати до статутів регуляції, щоб тимж значачити точніше наукову ціль товариства. — По ширшій дебаті над сими внесеннями ухвалили

збори тепер лише потребу зміни, а до трохи місяців має видання скласти надзвичайні збори для справ зміни статутів. Після внесення проф. Барвінського и д-ра Ол. Огоновського вибрано окрему комісію для зміни статутів, до котрих увійшли з видання: проф. Гладилевич, проф. Грушкевич и д-р Дідоса, а з по-за видання проф. Барвінський и д-р Савкач.

На том загальні збори закінчили ся.

Димісія кн. Бісмарка.

Як в Нмеччині так и по-за в границях не втихають голоси, котрі підозрюють, що причина димісії кн. Бісмарка була глибока и важливіша, як лиш само непорозуміння що до державно-правного становища президента міністрів и справа політики соціальної. Коли можна повернути всяким поголовкам, які бр. вкзж. дивлять ся по Берліну, то можна припускати, що Бісмарк зробили таки грізний страйк цесарев и готовий мабуть се и дальше страйкувати. В суботу розійшлась була в Берліні чутка, що кн. Бісмарк не прийняв наданого ему цесарем титулу герцога фонз Лавенбургі. Так само доносять, що в гр. Герберт Бісмарк подав ся на ново до димісії. Що бр. вкзж. раз дійсно подавав ся до димісії, виходить вже з того, що в розпорядженню цесарським сказано виразно, що его лишав ся тимчасово на дотепершньому становищі; потверджує то також и вкзж. що імператор в Константинополі не прийняв предлазаного ему посади, котру займав тепер гр. Герберт. Ба, давній орган кн. Бісмарка Nordd. Allg. Ztg. починає тепер так висловити и пояснює історію димісії кн. Бісмарка так, що круги двірські починають вже побюватися яких дальших конфліктів. Кн. Бісмарк числять на свою популярність и домагає ся мабуть оголошення его подана о димісії в урядовій газеті и гроанть, що коли то не стане ся, то бр. оголошить его в найшій часописі. Круги двірські сугу дуже розгнівані на то, що бр. не хоче прийняти титулу герцога а цесар вкзж. що бр. тимж підкошує его повагу и засаду монархічну.

З нисерірованя очевидно кн. Бісмарком полеміка Nordd. Allg. Ztg. против Ham-burg. Corr. виходить, що межі цесарем а кн. Бісмарком настав був дійсно особистий конфлікт. Кн. Бісмарк не хотів відступити — каже Nordd. Allg. Ztg. — бр. засади, після котрих на підставі кабінетового приказу з 1852 р. не вкзж. без его контролю секретарям державним а на вкзж. и пруским міністрам зноситися безпосередно з цесарем. Неправдою єсть також будто-бы кн. Бісмарк обговорював з Віндгорстом справу бр. вкзж. майна кн. Кумберландського. Его зносини з Віндгор-

Непокорний.

Оповідання В. Чайченка.

(Конець.)

III.

Тут начальству пощастило. Приходячи одного разу двором, старшина побачив школяра, котрий нб до школи явус книжку. „Ау, лиш, що воно таке?“ подумав старшина и бр. зупинив хлопця.

— А хто тоб сию книжку дав, хлопче? Хлопець зб бр. одмовився:

— Учителю.

— А дай ви сюди!

Хлопець тремтячими руками бр. дав книжку.

— Ну, йди до дому! — звелів ему старшина, а сам зараз-же поїшов у лосість до писаря.

— А глянь-те, Афанасій Дормидонтович, що се за книжка?

Писарь розгорнув книжку.

— Гм... що оно таке? А де ви вкзж. взяли, Михайло Савельович?

— А у школяра! Учителю ему дав.

— Учителю? Ау, подивимось!

И писарь почав пильно зр. у скарб бр. розглядати книжку.

— „Бесіди о силах земных“ — читав бр. російській заголовок. Гм... хто его знає, що оно таке...

Потім бр. розгорнув книжку по середній и почав читати.

— „Дождь происходит от паров, которые поднимаются от водяных испарений вверх и собираются там в вид облаков...“ А! ось де оно! Оси! Чуте, Михайло Савельович, у сий книжці що? Не бр. Бога дощ а бр. „паров“.

Ось що!

— То се, значить, книжка така... проти Бога?

— Конечно!

— Та ви й тев... и представити до начальства можно?

— А всевременно! Ну, тепер, голубчику, побачимо! Тепер я вкзж. пишу!

Але бр. побхав, ще поради ся до урядника. И они вкзж. писаря! Писарь списав цілого аркуша паперу, та як списав! И йому переказати его чудові писання тільки в той мові, в якій бр. сам писав:

„В Н-скую Земскую Управу Н-скаго Волостнаго Правленія Довошение.

Оное Волостное Правление имет честь довести, что топлано для школы г-ну учителю всегда давалось в достаточности и сего на каких два дни случилась приостановка, то единственно от недостатка общественных сумм, которых не хватало. И на этот оскорблений, то никаких таковых оскорблений волостной старшина учителю не чинил.

А вобороте всегда споспешествовал просвещению юношества и зашел в школу как начальник, отчески покусился о благосостоянии, чтобы узнать необходимое для школы. Но г-н учитель без всякого на то внимания поносными и дерзкими словами старшину изругал и выгнал прочь, с устраниением палкою.

И всякия другая г-на учителя жалобы не вкзж. а единственно от того, что он в волостной старшину и писаря злобу имет и постоянно имет между волостью и школою в разужденіе разных будто-бы чинимых ему праченок, каковых праченок он єсть причиною, а овых не существует.

Сам-же г-н учитель нимає в школі не учить, а лиш займається припатаждою и книжками мыслей безбожних розшаряєт и разныя річи относительно против властей, чему примбром крестьянин Герасим и свидетелем...“ и тале нине.

До сего додав ще й книжку, що старшина бр. дав, — нехай начальство бачить.

Урядник же написав своему начальству ще красче. Он просто казав, що вчи-

тель хотів збрати на селі буть розмовами та книжками, а доводом виставляв те, що мужики починали виявляти ще більшу непокорливості, бо зовсім нехотя знають перед урядником шанки.

Се все полинуло, куды треба.

Трохи згодом начальство школьне звикло у школу. Оно сказало учителям:

— Що ви тут так погано поводитесь? Книжки якісь там, розмова...

Вдодашній учитель хотів був вправляти ся и доводити, що книжку, котру старшина бр. дав, дозволила не тільки цензура, а и „Учебный комитет“ в школі, але начальство не дає ему сичити.

— Се все добре, але ви чоловік не спокійний, „неблагонадежный“... Шукайте собі місяця деінде, нам вас не треба.

Учитель мусів шукати...

Волостной старшина Пастушенко, поліцейский урядник Швидков, волостный писарь Львович, сільский староста Губань и поштарь Цупченко могли тепер на дїл пересвідчат ся, що ще истнують способы скрати винного...

Літопис монастиря оо. Василіян в Крестинополі

бр. его основания в 1763 до 1889 року.

Уложив Вас. Чернецкий, парох з Сльмца-белского

(Дальше.)

Рік 1776.

Дня 5 лютого зменшили ся морози, які бр. падалиста 1775 р. тревали, и на сьвіт стало лкше.

Дня 22 лютого повстав огонь о 8 годів ввечерю близько монастиря Василіян и спалили ся три хаты. Дня монастиря и цілого

містечка була велика небезпечність по причині сильного вітру.

Дня 27 лютого охрещено секретно в Острозі на лат. обряді молодого хлопця Турка, котрого княгиня Ксавера Любомирська привезла з собою до Крестинополя и Василіанам бр. бр. до поучення его в вір християнської. Сего хлопця ревірував турецький баша, але его не видано.

Дня 13 марта заложено при монастирі огорода. Саджено овочеві дерева, липи, вишні, агресть, порічка и т. д. На монастирським фольварку в Новбм-городі, де давніше стояло приходство, виставлено новий дім з коморою и мурованою пивницею. На місяці старого розбраного дому заложено садок з овочевими деревами. На том фольварку мали Василіане сего року три пари волюбів, шість пар коней и три корови.

В місяці цвітню показало ся, що по причині догон и острон зими померзло дуже багато деревини по садах, а декуды и цілі сади вгинули.

Дня 19 цвітня, по мысли цесарского розпорядження, відбувала ся в Крестинополі и окрестности конскрація людей и домових звірят. Конскрація займал ся австрійский офіцары.

Оль 25 до 28 мая вели ся переговори межі Щастным Поточним и его сестрами о вкзж. и спадок по вкзж. Салезію и Анні Поточних. Щастный, погодившись з сестрами, вкзж. з ними з Крестинополя до Белза, де угодю дня 25 мая підписано и вкзж. в городській акти. Маєток Салезія и Анні Поточних отакував Маріян Вычалковский, адвокат и повномочний док. вкзж. на 20 місяців зок. [Воевода Салезія и Анна Поточні мали пятеро дітей: сына Щастного и чотири дочок, котрі вкзж. Марія за Бриля, Людвіка за Казимира Ржевуского, Антоні-

Въ проектѣ реформы земствъ въ Россіи обдуманъ давній планъ г. Толстого, чтобы дворянство допустило до участія въ зборахъ земствъ безъ права выбора. Заметьте, что поставивъ министръ Дурново проектъ, чтобы правительство старалося забезпечити собою большинство въ земствахъ и чтобы въ той дѣлѣ именувано пять часть делегатствъ земствъ.

Правительство рѣшило достаточно при мажоритаріи заводить реформу шкѣль средней нхъ задержати и дальше сегомуду класичнаго образования. Матеріалъ предметовъ науки буде одновѣдно обмеженъ а за то буде заведена наука музыки и рисунка.

Послѣ „Гражданнаго“ мотивувано росейске правительство свое неприступленіе до бернесской конференціи тѣмъ, что своего рода односмысленныя росейскія подданныхъ до высшей власти не дозволяютъ, чтобы чужой законодатель хотѣ бы и посередно вливали на односмысленныя росейскія робѣтничества до правительства. Въ Берлинѣ знали тѣ мотивы и для того въ горы не запрошувала Россія на конференцію.

Одна часть росейской прессы почтываетъ порушувати справу місія до Абессініи, але самъ разомъ, здавсь, не хоче вже Поблудносцевъ до негъ мѣшати ся. Якіе Росейскія, Машковъ, что недавно тому вернувшись въ Абессінію, есть мабуть тѣмъ, что порушувати знову сю справу а „Нов. Времѣ“ доказуе вже, что угода королю Менелика, въ Италію, чтобы котровъ бить зобовязавъ ся односмысленно до другихъ державъ лишь черезъ италіанскую дипломатію, не стоить сѣмъ місія на перешкодѣ. Абессінія есть вѣдѣнымъ краемъ. Съ односмысленно до Италіи не обходять Росейскія абсолютно нѣчего а дружной народъ надъ Червоннымъ моремъ може Россія скорше чи иныише привести корветъ.

Зъ Парижа доносятъ, что пятьдесятъ членовъ правящаго французскаго палаты пословъ авіація ся въ одну групу, котра безусловно признаетъ республику и хоче на сѣмъ основѣ боронити консервативныхъ интересовъ. Група ся буде также поддерживать теперішнее правительство а пос. Делаосъ назначивъ то досѣ лѣно вже тогда, коли министерство представляло ся палатѣ. Овъ сказавъ въправдѣ, что его товарищъ державъ ся въ головуваннѣ надъ доверіемъ для нового кабинета, але лишь для того, чтобы задержати собою свободу акціи, бо хотять познати нове правительство въ его дѣлѣ, а коли оно буде одновѣдно поступати, то они готовъ его и поддерживать.

Президентъ республики Карно лагодить ся въ веснѣ зобвѣдѣжати зновъ край. Насампередъ поѣде въ Марсели, Тулонъ, Ниццу и Корсику, а также въ маю до Монпелье на ювенилне торжества тамашня академія а на поѣздокъ до Альжиръ, Кюда подорожъ буде тривати двѣ до три недѣли.

Парижскія газеты оголошуютъ письмо Либнехта зъ подякою для парискихъ марксистовъ за ихъ трагичію. Въ письмѣ сѣмъ сказано: „Намъ борбѣ нашій триумфы суть ваші. День 18 марта есть для Французовъ и Нѣмцевъ спѣшный. Въ 1848 р. побѣдъ ся бувъ народъ въ Берлинѣ, въ 1871 р. поднявъ ся народъ въ Парижѣ (коммуна). Мы святкуемо дня 18 марта заключеній послѣднего 14 лѣтня союза и ведемъ разомъ въ нами борбу противъ спѣшнаго врага, противъ капитализма, деспотизма и шовинизма.“

Въ Сербіи заносить ся на кризу въ настѣдѣ выборы многихъ министровъ до рады державной. N. fr. Presse одержала зъ Бяградъ телеграму, ибѣла котровъ президентомъ министровъ має стати або Никола Пашичъ або Тавшановичъ а министромъ дѣлъ заграничныхъ Иванъ Джая. N. fr. Presse застапляетъ отже надъ естественностію такой змѣны и каже, что лишь именованіе Тавшановича президентомъ министровъ не выликала бы нѣякогомъ удовольствіи въ Европѣ. Коли-бъ же именовано Пашича, на что мабуть заносить ся, то значило бы се важку змѣну політики Сербіи супротивъ Австріи. Пашичъ бувъ, якъ звѣстѣно, недавно тому въ Петербургъ и привѣзъ въ бѣгмѣ не лишь планы велико-сербской державы, але и планы Россіи, до котрыхъ має включити также и радикальную партію Иванъ Джая зновъ походить зъ Далмачіи и есть бѣдъ недавна въ сербской службѣ та бѣдначавсь особенно великою несправедлівою до Австріи. Выбѣръ его на министра дѣлъ заграничныхъ выликавъ бы въ Австрію якъ найбільше недовольство.

Здавсь, что смерть найстаршій доньки князя Черногорскаго, княз. Зоранъ, жены кня. Петра Караджорджевича не буде и безъ наслідствъ политичныхъ. Треба тутъ пригадати, что бѣдъ коли кня. Черногорскій ставъ напершимъ другомъ царя и Россія стада ширати идею утверденія велико-сербской державы подъ панованіемъ кня. Черногорскаго, настало межъ нимъ а его зятѣмъ Караджорджевичемъ претендентомъ до сербской короны, значне не порозумѣнне. То неспорозумѣнне готово теперь по смерти княз. стати ще бѣльшимъ.

Рухъ въ рускиихъ товариствахъ.

Одъ видѣлу філіи общества им. М. Качковскаго въ Сяноцѣ одержали мы отсю дописъ:

„На засѣданніи своемъ дня 4 марта с. р. обговорювавъ видѣлу філіи дѣло бурсы въ Сяноцѣ. Межи инчимъ рѣшено на весенѣ Пр. о. Александра Зубрицкаго просити Свѣтлу Редакцію „Дѣла“ о ласкаве умѣщеніи въ стовоцяхъ своихъ одозву нашу дотычно бурсы въ Сяноцѣ.“

Одъ ова тая звучить въ повній основѣ: „Каждый народъ потребуе для своего добра свѣтлыхъ людей, и имено изъ взгляду на

те основу школы. Мы, галицка Русь, оббранимъ колѣсь изъ всего цѣлѣ-свѣта, особливо почуваемъ конечность свѣтлыхъ мужей-патріотовъ. Конечно, чтобы молодѣжь наша ходила до шкѣль. Тѣмъ-жъ оно сегодня вѣстѣмъ такъ затруднено! Особенно трудно кончати въ школахъ молодежи зѣ-подъ сѣльскаго стрѣха и сиротамъ. Щобы многіи изъ нихъ посѣщеніе шкѣль облекшати, основують ся у насъ бурсы и товариства шкѣльныхъ помощей. Кому не звѣстаетъ у насъ прославившій ся бурсы у Львовѣ, Станиславѣ, Стры, Тернополѣ, Перемишлѣ и другяхъ мѣстахъ?“

Нема однакожъ еще бурсы для руской шкѣльной молодежи въ м. Сяноцѣ, де бѣдъ зъ лѣтъ истнуа імавіа и въ котрой велике число руской молодежи глядитъ науки. Мѣжъ ними есть много крайню бѣдныхъ, требующихъ скорой помощи.

На другій бурсы жертвовала и жертвуетъ Русь наша немало гроша. Памятали о нихъ и патріоты бѣдъ Сянока изъ Лембівчанъ. Отъ и недавно было зобрано коло Римакова на бурсу им. М. Качковскаго повѣсть 16 зр. То гарне, похвалѣ дѣло. Но чи не выпадало бы кинути лѣнту также на бурсу при імназіи въ Сяноцѣ, мѣстѣ на окраинѣ Руса?

Досѣ зобрано на тоту бурсу около 70 зр. а они находятъ ся въ урава сянѣцкой філіи общества Качковскаго.

Земляки! Нехай та мала квота скоро зросте въ многіи сотки, чтобы можна оснувати притулковъ въ Сяноцѣ для убогихъ, а надѣйно, шкѣльныхъ руской молодежи! Мали але численнѣй и частѣй жертвы принесутъ велику корветъ. Жертвами мы процвѣтаетъ и жити будемо. Що голосъ нашъ буде выслушанъ, о томъ мы не сумѣваемъ, бо знаемо хочъ небогату, але зъ жертвѣ любія славу Русь!

Одъ видѣлу філіи общества им. М. Качковскаго въ Сяноцѣ.

Теодилъ Калусницкій, председатель. Генрихъ А. Поляискій, секретарь.

НОВИНКИ

— Одкрыте письмо до посла рады державной крм. Сынгалевича, котре подписуютъ его выборы въ долинскомъ и калускомъ повѣтахъ та вышлуть своему посолью, звучитъ: „Зваживши, что высокопреподобный о. посолье пять лѣтъ тому назадъ принявъ выборы на посла рады державной зъ повѣтовъ Калущ-Вѣрба-Долина и яко такий ещѣ до сей поры нѣ одинъ разъ не явился передъ своими выборцами въ справданіемъ о своей дотепершій дѣятельности посольскій; зваживши, что высокопреподобный о. посолье при щорѣчныхъ разправахъ бюджетовыхъ еще нѣ одинъ разъ не забиралъ голоса, а и взагалъ при нѣякой пригѣдній нагодѣ не постарались, чтобы яко посолье руской народности и заступникъ меншихъ посольствъ высказати бажанія своихъ выборцевъ и своего народу; зваживши, что зъ утворенія руского клубу посольского, до котораго и Ваше Высокопреподобіе вступили, выборы мали по крайній мѣрѣ славу надѣю на дѣлѣ успѣхи сего клубу а по разбитію его утратили и ту надѣю; зваживши, что высокопреподобный о. посолье не зволѣли пойти за голосомъ руского народа, с. е. не порозумѣлись зъ прочими чотирма русскими посольями, не являлись зъ ними въ одинъ клубъ и не выступили зъ рѣшучими бажаніями и домаганіями руского народу а тѣмъ самымъ не поддержали рѣшучу акцію рускихъ посольевъ соймовыхъ, высказану въ интерпелляціи зъ 16 падолиста 1889 року; зваживши, что высокопреподобный о. посолье не хотѣли подписати важную интерпелляцію посла Озаркевича, котру навѣтъ послы чужихъ народностей подписали — а се поведѣніе Ваше выликало мѣжъ выборцами велике недовольство а навѣтъ обѣщаніе — заявляемо сѣмъ, что не годимось зъ политикою, якои придерживаетесь въ радѣ державной называемъ-мо Васѣ, высокопреподобный о. посолье, зложити посольскій мандатъ.“ (Слѣдуютъ подписы выборцевъ).

— Третій вечерокъ музыкально-декламаторскій въ „Руской Бесѣдѣ“ одбувъ ся въ субботу такъ красно, якъ рѣдко коли який концертъ. И гостей зобралось повно и програма була дуже різнородна тай виконана бѣдъ початку до конца дуже гарно. Одчитъ держала панѣ Лисецка, учителька зъ Яричева, на тематъ національныхъ обовязковъ и задачь Русинковъ якъ горожанокъ и якъ матерей выховуючихъ молоде поколѣнне Руси. Одчитъ бувъ дуже гарный и промовный до серця вѣсьмъ зобраннымъ; особливо краснѣй бувъ уступъ, де панѣ Лисецка на примѣрахъ зъ житія указувала, якъ неразъ Русинки соромлять ся своєю питомою мовою передъ чужими людьми, замѣсть чтобы гордиться нею... Збраний нагородили прелег-тку реченими описками. Декламаторѣй было три: панна Бережницка оддекламувала гарно, зъ нѣжнымъ чувствомъ Шевченкове „Думы мои“, панна Павенка оддала смѣло та красно „Причину“ Шевченка, наконецъ [на просьбу гостей надирограрово] замировизувавъ п. Кори. Устаткованъ, славно звѣстный декламаторъ, одну патріотичну поезію своего власного вдохновения, повну глубокихъ гадокъ. Соло-сѣбѣ зъ фортепійномъ були два пани Ганичакъа прекрасно одсѣивала двѣ пѣсни и одушевила зобранныхъ а учитель Л. Левинскій рѣвно-жъ гарно одсѣивавъ милымъ своимъ теноромъ „Милованку“. Акомпанювали: пани Барвиньска и пани Гладивичѣвна. Выступали и два хоры: одинъ мужескій а другій мѣшанный: мужескій и жѣночій, а хочъ оба выказали ся зъ своєю задачь на повне удовольствие гостей, та все таки — чистю мужескій хоръ не возьме намъ за эле, коли сконстатуемо, что — особливо хоръ мѣшанный, подѣ управно Н. Вахлянина, вызвавъ загальныи энтузіазмъ. На фортепьянъ одиграда гарненько двѣ пѣсы молоденька панночка Огоновска [дочка проф. д. ра Олександр], а на скрипцѣ и на цитрѣ запрокукувавъ ся знаменито академикъ п. Гайонскъ [бывшій ученикъ руской імназіи], молодець обдарованный дуже красными талантомъ музыкальнымъ. Надирограрово убавили всѣхъ зобранныхъ п. Ярославъ Ильницкій колькома монологами гумористичными а

до годины духомъ“ пп. Оуласіо и Сидрисіо шутокми магичными. Забавы товарискіи були рѣвно-жъ дуже оживленіи, молодѣжь забавлялась до 3-ой години такъ любо и невѣмучено, якъ бы се була забава въ какомъ приватномъ гостелюбномъ домѣ. Далѣе cum utili сполучилось якъ найкрасше на томъ вечерку и у всѣхъ на устахъ бувъ только одинъ голосъ: Шкода, что сего посту вече рокъ сей уже остатній! Але жъ се рѣчи певна, что на тѣ вечерки въ „Руской Бесѣдѣ“ будутъ бѣдъ теперь приходити частѣйше сезоны, якъ се бывало досѣ. За гарну удачу всѣхъ трехъ вечерковъ въ сѣмъ постѣ належить ся признаніе и комитетови зложеному зъ людей старшихъ и зъ молодежи, а зъ окрема же головѣ того комитету п. Иларио Огоновскому. Нѣхто зъ жадного вечерка певно не выйшовъ недоволеный, а противно, каждый знайшовъ въ нѣмъ чого хотѣть, и покрѣпленіе душевое и забаву.

— Зъ руско-народного театра. Пригадуемо, что во второкъ 25 н. ст. марта выставитъ театръ въ Самборѣ оперу комичну „Гаспароне“ въ трехъ актахъ зъ музыкою Миллера на дохѣдъ нашомъ артисткѣ-призѣдонны К. Кѣшевской. Додати треба, что численна участъ публики на бенефіей якого артиста есть наибѣльшою ознакою признанія для него зъ стороны публики.

— Именованія урядниихъ судовыхъ. Секретарями рады въ Тернополѣ именованіи: адъюнкты суду повѣтового въ Гвѣздицѣ Едѣ. Познякъ и адъ суд. въ Тернополѣ бар. Альф. Кранцбергъ. — Перенесеніи адъюнкты судовъ повѣтовыхъ: Еман. Я. Кубичка зъ Куликова до Бузача, Левъ Максимовичъ зъ Гусятина до Стры, Маркѣль Гавачскій зъ Луки до Гусятина, Іоакимъ Томашевскій зъ Зборова до Делятина а именованіи адъюнктомъ Кар. Райнеръ для Скольного. — Адъюнктами судѣвъ повѣтовыхъ именованіи авскултанты: Веняминъ Шварцъ для львовскаго округу алейанціонного, д-ръ Стан. Созанскій для Дрогобича, Кар. Конецъ для Подгаецъ, Орестъ Саламонъ для Луки, Алексій Тяничевскій для Надворны, д-ръ Мих. Залескій для Гусятина, Фр. Шелинскій для Камѣнск. струм., Волод. Несторовскій для Чорткова, Теод. Бордольо-Абондѣ для Куликова, Іос. Радзѣховскій для Комарна, Игн. Кубе для Зборова, Іосифъ Мироничъ для Монастирискъ, Теод. Гелитовичъ для Скалы, Ромуальдъ Левандовскій для Щирца. — Секретарями рады въ Чернівцяхъ именованіи адъюнкты судовъ: Ілия Кокъ зъ Сучавы и Захаръ Богосевичъ зъ Радовецъ. Адъюнктомъ судовымъ въ Сучавѣ именованіи авскултантъ Теод. Авелінгъ; адъюнктами судовъ повѣтовыхъ д-ръ Корн. Киселица до Серету, Вол. Баласевичъ до Гурагоморы, д-ръ Ем. Ем. Дрешеръ до Выжницѣ, Макс. Кобылянский до Сторожинца. Ем. Орбико до Радовецъ. — Зъ именованія въ заходній Галичинѣ подаетъ лишь деякіи, и то: Именованіи адъюнктами судовыми: Вол. Ярославичъ для Переворскъ, Стан. Дакевичъ для Горлицъ, Юл. Загоревскій и Март. Стацка для Лежайска, Як. Залуцкій для Ланьцута, Ерон. Влодаровичъ для Бѣлы. Перенесеніи адъюнкты Вол. Погоновскій зъ Лежайска до Переворска.

— У намѣстника гр. Баденію явила ся вчера въ полудне на аудіенціи депутатъ львовскій „Народной Торговль“ въ справѣ знаиныхъ секатуръ, якій терпѣть незаслужено и безпѣдственно філія „Народной Торговль“ въ Рогатинѣ бѣдъ тамошнихъ властей и органовъ администраціиныхъ. П. намѣстникъ обѣщавъ розслѣдити справу и припильнувати, чтобы были наладженіи по справедливости.

— Намѣстникъ гр. Баденіи визитувавъ минувшю субботу IV ту імназію (бернардинскую) у Львовѣ и забавивъ тамъ зѣ дѣтъ годины. Въ III-й б) класѣ, де выкладавъ языкъ латинскій проф. Теодилъ Грушкевичъ, прислухувавъ ся намѣстникъ три четверти години.

— Конкурсы на мѣсто стальныхъ катихѣтовъ при народныхъ школахъ. Окружна рада шкѣльна въ Косовѣ оповѣщуе зъ д. 15 марта до ч. 157 конкурсъ на греко-кат. катихѣта при 4-кл. школѣ мужеской въ Кутахъ. Платня рѣчно 500 зр. Крѣмъ того обовязаніи тѣ катихѣты учить религіи въ мѣсцевой школѣ женской и держати ескорты въ обохъ школахъ. Речинце подаети ся до конца цѣтня с. р. — Окружна рада шкѣльна въ Горючку оповѣщуе зъ дня 17 марта до ч. 276 конкурсъ на мѣсто греко-кат. катихѣта при 4-кл. школѣ мужеской въ Горючку зъ платнею 600 зр. и обовязкомъ удѣляти науки религіи: 1) 4-кл. школѣ мужеской и 2) 4-кл. школѣ женской по девять годѣ въ тыжднево, та 3) держати двѣ ескорты тыжднево. Речинце подаети ся до конца цѣтня с. р.

— Зъ Долинского пшутѣ. Нашимъ селянамъ надобла вже автономіи. Въ селѣ Подбереже истнувала одна и та сама громадска рада бѣдъ непамятныхъ часѣвъ. Члены сей рады урядували такъ, что пять изъ нихъ були начальниками громадъ, при чѣмъ совѣстнѣйшій самі зрѣкали ся того уряду а несовѣстныхъ сусѣдѣвали власти. Выборы одбувались колько разѣвъ але все найхлѣбшій цѣри опѣкуны котрымъ ходило о се, чтобы стара рада урядувала, бо за колько літѣвъ горѣвки доставили бѣдъ не право любовѣ и т. п. выгоды. Протесты не помагали нѣчому, бо треба было лѣтами ждати на рѣшеніе протесту. Отъ и бѣдъ послѣднихъ выборовъ минае третій рокъ, а рѣшенія нема ще досѣ. То навкучилось раднымъ и они на одномъ зъ своихъ засѣданъ разомъ зъ начальниками громады зрѣкли своихъ урядѣвъ та повѣдомили о томъ власти въ Долинѣ. Такъ само зрѣбила рада громадска въ Стругинѣ выхѣдѣ.

— Запомогіи. Выдѣлъ красевый роздавъ дальше отой запомогіи на лѣтній, побѣрокъ 1889/90 року шк.: І. Ставиנסкому, ученикови школы фаховой зъ Телпидихъ чешскій, 200 зр.; Каз. Мизевичевъ, ученикови заведения наукового для репродукціи и фотографіи у Вѣднѣ, 210 зр.; Брон. Конячкова, ученикови одѣлѣ столѣтства при музею технолѣгичномъ у Вѣднѣ 85 зр. Вѣбѣи давъ выдѣлъ красевый п. Людѣ. Вельце, управителя и властителии приватной школы торговельной въ Тернополѣ, оджоразову запомогіу 200 зр. на покрьтѣе коштѣвъ удержанія сѣи школы. Заразомъ одбѣсь ся выдѣлъ красевый до маістрату мѣста Тернополя зъ вознаніемъ, чтобы представитъ радѣ мѣской потребу основанъ въ Тернополѣ допуняючюи школы промысловой въ полученіи зъ кур-

сомъ торговельнымъ. Мѣсто Тернополъ есть огнищемъ околничного руху торговельного и промыслового а бѣдъ Бережанъ и Коломыѣ до границъ росейской нема нѣгде допуняючюи школы промысловой. Навѣтъ меншій мѣста не щадятъ жертвъ при основаніи такихъ школъ, тожъ и мѣсто Тернополъ повинно основати у себе такую допуняючу школу промыслову.

— Огонь. Въ Коломыѣ погорѣла дня 21 н. ст. марта до гда дестиларія Бѣлоха. Шкода выносить до 20 000 зр. Огонь займивъ ся бѣдъ того, что лампа вывернула ся. Одинъ робѣтникъ християнинъ спаливъ ся а другій жидъ попѣкъ ся тяжко и умирае въ коломыѣшкѣмъ шпитали.

— Запомогіи правительственныи. Министерствомъ просвѣты роздало зъ державного окарбу запомогіи на р. 1890 для краевой школы ткацкой въ Короснѣ 1000 зр. а для краевой варстату взѣрцового въ Порембѣ 800 зр. Заразомъ заявило министерство, что роздача дальшихъ запомогіи для згаданныхъ школъ фаховыхъ буде завѣсти бѣдъ выслѣду люстраціи тыхъ заведенъ, якій переведуть ся въ сѣмъ роцѣ шк. державными органами инспекційными.

— Зъ университету вѣдѣнского. Цѣсаръ принявъ сими днями протекторатъ по архии. Рудольфъ надъ университетскимъ тов. Verein zur Pflege kranker Studirender an der k. k. Universität Wien. — Цѣбля оголошенія ректорату, згодного зъ министерскимъ розпорядженіемъ, починае лѣтній семестръ на вѣдѣнскомъ университетѣ дня 10 н. ст. цѣтня. Вписю на всѣхъ факультетахъ тривають бѣдъ 3 до 18 н. ст. цѣтня включно. — Базаръ товариства ошадности женщинъ, устроенный черезъ два дѣи въ субботу и недѣлю въ сали „Народного Дома“ на дохѣдъ голодуючихъ селянъ принѣсъ понадъ 5.000 доходу.

— Зборы львовскихъ робѣтничѣвъ одбулись вчера, въ недѣлю при участіи колькосотъ робѣтничѣвъ. Головну точку сѣхъ зборѣвъ: святкованіе дня 1 мая с. р., приняли зборѣи, по зрѣферованію п. А. Маньковскимъ, одноголосно и перевѣденіе сего рѣшенія поручили комитетови, что скликавъ сѣи недѣльнѣ зборѣи. П. Маньковскій, реферуючи, полемизувавъ зъ двома польскими газетами львовскими: Gazet-oю Nar. и Dziennik-омъ Pol. Въ Gazet-ѣ Nar. зазначивъ гр. Войтѣхъ Дѣдушницкій въ своихъ List-ахъ ze wsi, что робѣтники змагають до подѣлу маеку, знищенія религіи и родины; на се заявивъ п. Маньковскій, что робѣтники узнають родину яко основу суебытности а религіи нѣкому не выдѣржати, бо она есть приватноу рѣчю кождои одиниці. Dziennik Pol. говорючи о святкованіи робѣтниками 1 мая, пригадувавъ имъ святкованіе польскихъ роковинъ 3-го мая та предложивъ, чтобы радше въ дни 1 мая працювали а заробѣтъ зъ сего дня дали для голодуючихъ селянъ; п. Маньковскій называвъ такую порадѣ суеітскою гипокризією, бо робѣтники все дають и будутъ давати свой заробѣтъ для загалу на случай потреби. Отдакъ предложено програму загальныхъ зборѣвъ, котріи одбудуть ся 1 мая: Робѣтники вышлуть того дня вѣнцы на могилу Ферд. Лиссаля; будутъ обговорювати справу загального голосованія; становище робѣтничѣвъ что-до вѣроисповѣдныхъ школъ; знесеніе сталои арміи; заведеніе 8-годинного часу денной праці.

Вѣсти зъ Еп. Перемыской.

Презенту одержали оо.: Юстинъ Манастирскій на Голе, дек. потелицко; Петро Левицкій на Яворѣвѣ, дек. яворѣвского; Петро Пешкевичъ iure devolutio на Бабину, дек. самборского.

Еп. Консисторіа вставилась до президіи намѣстництва о згоду на кан. институцію запрезентованныхъ оо.: Ем. Паславского на Будицѣ, дек. перемыского; Ем. Венгриновича на Смерекѣвѣ, дек. бѣгского; Ем. Гриневскаго на Хотинцѣ, дек. ярославского; Петра Пешкевича на Бабину, дек. самборского.

Именованіи заступникомъ профессора права церковного въ перемыскій семінаріи духовной о. Поліевскій Кмигъ, префектъ семінаріи.

Справленіе похѣбикъ. Въ пропозицію на Ожмолю, дек. судовищенского приняты также о. Миронъ Литинскій.

Телеграммы „Дѣла“.

Берлинъ 23 марта. Вѣсти о именованіи котрогося зъ нѣмецкихъ амбасадѣровъ на мѣсце гр. Герберта Бисмарка суть безосновніи. Ще найбільше шансъ має гр. Гацельдѣ.

Римъ 23 марта. Потверджуесть вѣсть, что папа заявивъ охоту взяти инициативу въ справѣ загального роззброенія. Послѣ вѣстей зъ Массавы заявъ вже король Менеликъ Адуу.

Берлинъ 24 марта. Праса тутешна констатуетъ одноголосно, что заносить ся на великій змѣны въ внутрішномъ устрою державы. Газеты, удержуваніи фондами рептіальными въ великомъ страху. Post промавляе за тѣмъ, чтобы и дальне удержувати тѣ Газеты лишь усунути „деякіи надужитя“.

Колонгага 24 марта. Правительство предложило зновъ фолькетингови проектъ укрьпленія столицѣ, въ наслѣдокъ чого конфліктъ межъ правительствомъ а парламентомъ ще бѣльше заостригъ ся.

Софія 24 марта. Въ наслѣдокъ выкрытія новыхъ фактовъ въ справѣ заговору Паниці слѣдство противъ обжалованныхъ потягне ся ще довше.

Букарештъ 24 марта. Италіанскій наслѣдникъ престола поѣхавъ вчера черезъ Болгарію до Константинополя.

Надѣслане.

Що треба робити на веснѣ. Всѣ, что не здужали на густу кровь, а тѣмъ самымъ на выкиды шкѣрній, ударъ крови на голову и груди, битье сердца, заворотъ, утому и т. п., не повин-

на заливисти веснавымъ тѣломъ прочищающимъ, который лишь кѣлка крейпировъ донно коштуе, удерживати свое тѣло здорово и свѣжо. Треба взяти до того найближе средство: Аптекари Рихарда Брандта швейцарскій игулки въ коробкахъ по 70 кр. по аптекахъ, и уважати докладно на подписи имени и прозвища Рихарда Брандта.

На дѣлане.

Передъ святыми. Съ уваги на селанскій святочный торги, припадаючіи звичайно въ послѣднѣмъ тиждѣ великодного посту, просимо Всч. Духовенство наше, Бнов. свѣтску интелігенцію и Хв. Братства церковны, щоби зводили зъ заповѣдями и закупками святочными поспѣшати, бо при свободѣишій хвили дасть ся все скорше и точнѣйше залагодити. — Заповѣдаючіи дрѣжджѣ просимо подати день, кола ти выслати належить.

Головний Зарядъ „Народныхъ Торговель“.
3418 1—3

ПОДЯКА.

Нежданно и несподівано, бо ледво по 11 днѣвній недужѣ покликавъ Воевйшій въ замѣрахъ, своихъ недостаткомъ своего доволѣтнаго слугу, а насшого поважаного мужа, найдорожшого отца и дѣда до себе. Розквиненнымъ по рѣжнихъ сторонахъ многимъ зъ насъ не судило бачити послѣднихъ хвилъ и умолити послѣдното благословенія уступающего праведника, которого разъ на все выдерла намъ неумолима, кицава рука смерти, лишаючи насъ круглыми сиротами. Въ томъ тяжкомъ серце роздираючѣмъ горю, въ томъ давлѣнѣмъ смутку одинокого бѣдою для насъ смѣрѣти було правдиве, щире сповѣдує многихъ знакомыхъ, котри якъ въ часѣ тяжкого слабости такъ и підчасъ похоронѣвъ оказали намъ свою сердечну живучесть и сповѣдує, за що мы сирота хѣба только сердцемъ одвѣдати можемо. Тожъ дякуємъ зъ широго сердца передовѣмъ Всч. ОО. сусѣдамъ сов. Шмериковскому и Гомоватюковъ зъ Печенѣжину, котри въ часѣ недуги покойного ради его заступали и на послѣдню дорогу заосмотрѣли. Ви панству Шмериковскому и панству Цискамъ зъ Ключева малого, котри въ часѣ недуги покойного бѣдѣвали, а насъ горѣмъ прибитыхъ якъ могли потѣшали, додаючи силъ до перенесенія того страшного удару. Всч. О. Левицкому зъ Вербѣжа за сердечный слова выголосеній при вынесеніи домовины зъ помешканія, о Харжевскому зъ Сонова за краснорѣчиву, трогачу бесѣду въ церквѣ, о. Гомоватюковъ за проймаючи до глубины душъ щирі слова надъ гробомъ. Дякуємъ зъ цѣлого сердца Впр. о. кришанинови Кобылянскому, деканови и парохови коломыйскому, деканови Грабовичеву, о. сов. Шмериковскому зъ Печенѣжину, о. Левицкому зъ Вербѣжа, о. Харжевскому зъ Сонова, о. Цискамъ зъ Ключева, о. Гомоватюковъ зъ Печенѣжину, о. Павлюковъ зъ Текучѣ, Ковальскому зъ Княждовора, о. Крисяцкому зъ Рунгорѣ, о. Кадяйскому зъ Березова, о. Стемпурскому зъ Личѣ и о. Трембицкому лат. сотр. зъ Печенѣжину, за се що зводили оддати послѣдню прислугу, неопѣненымъ, тѣлнымъ останкамъ найдорожшого покойника. За Ваші труды, котрыхъ зазналисте, приймѣти Впренородній Отцѣ ода позбавляхъ сирѣтъ щирѣе Спасе-Богъ. Складаємъ дальше сердечну подяку Ви панови Волошинскому презе ови суду зъ Печенѣжину, панству Шмериковскому, Цискамъ и всѣмъ знакомымъ, котрыхъ годѣ всѣхъ вычислѣти, за ласкаве прѣбуєте на сумный той обрядъ. Дякуємо неменше хороши селянъ зъ Печенѣжину за трогачій прѣгарный ихъ співъ, а браццѣу печенѣжскому за участь зъ процесією въ похоронахъ.

Най Богъ Всемогучій нагородитъ Васъ всѣхъ за труды, котрыхъ Вы не щадили, щоби звеличати обрядъ похоронный, за що все вдѣчною позбѣстане родина покойного.

Розалія Весоловска жена. Ольга и Ванда сыновѣ, Анна, Марія, Володимиръ, Омелянъ, Юрій, Иванъ, Ярославъ, Василь дѣти и Николай внукъ.

Розписанье конкурсу.

Совѣтъ управляючій Народною Торговлѣ розписує симъ конкурсъ на посаду начальника львовскаго склада а евант. начальника філіяльного склада.

Компетуючій о тую посаду мають внести поданія свои на руки Дирекціи у Львовѣ и выказати ся: 1) що мають практичне купецкѣе образованье; 2) що знаютъ языки краєві и языкъ нѣмѣцкій въ словъ и писмѣ; 3) що суть поволѣтними 4) и подати въ якій высотѣ можуть зложити кавцію.

Близшій поясненія, що-до обовязковъ и пенсіи подати на жаданье Дирекціи.

Послѣдній речинець до внесенія поданъ назначає ся на день 10 н. ст. цвѣтня 1890.

У Львовѣ 17 марта 1890.

3437 1—3

Одъ Совѣту управляючаго Народною Торговлѣ товариства зарѣг. зъ огр. поруюю.

Рѣкъ основанія 1882. Два ѳдзначенія.

Herb & Schwab

Wien, Währing Hauptstrasse 80.

Фабрика скла матового. Оіна церковній зъ десенями.

Складъ посуды скляной, чешской и бельгійской

Цѣнники розсылають ся на желанье оплатно.

Рѣкъ основанія 1774.

ѳдзначенія на многіхъ выставкахъ краєвыхъ и заграничныхъ.

Georg Piller & Söhne Nachfolger

Jerschik & Böhm

Фабрики и контора: Wien Sechshaus, Ullmannstrasse Nr. 31. Склады: I. Himmelfortgasse 9, Sechshaus, Ullmannstrasse 31. Парискій и берлінскій краски голубой; краски хромовы: жовтѣ, помаранчевѣ, зеленѣ; всѣ хемічій и мінеральні краски; олійні и лаковій фарбы; Лакіры; найделікатѣйшій краки ла-зурові; пензлі и т. п. предметы. Цѣнники и взорѣ розсылають ся даромъ и оплатно. 3421 1—6

Д-ръ Стефанъ Феданъ

отворивъ

адвокатску канцелярію

у Львовѣ

3857

пѳдъ ч. 3. пляцъ Капітульный (рѣгъ Ринуч. 23)

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

поручає прѣмо зъ фабрики

СВѢТЛО

I а по 75 зр., II а по 67 зр., за 100 кил.; при заповѣдяхъ 50 кильогр. 3% а при 100 кил. 5% оушту.

Упрашаєся подати точно величину свѣточкѣ и послѣдну станцію зѣлѣзницѣ, до котрой має свѣтло выслатися.

2998

ДИРЕКЦІЯ.

Тягненье дня I цвѣтня с. р.

ПРОМЕСЫ

ЛЪОСЫ МѢСТА ВѢДНЯ

ГОЛОВНА ВЫГРНА

зр. 200.000 а. в. продає по 3 зр. 75 кр.

Августъ Шелленбергъ

дѣмъ банкый и контора вымѣны у Львовѣ. При заповѣдяхъ зъ провинціи просить ся прислати 20 кр. больше на оплату листу порученого. 3143

На пѳстѣ

Россійскій сардинки въ барил. 5 кил. ваги

№. 1 по 1 зр. 50 кр.

№. 2 по 1 зр. 40 кр.

крѣмъ оплаты почтовой.

№. 1 мѣститъ 65—68 штукъ; №. 2 мѣститъ 120—125 штукъ рыбъ.

(Звертаємо увагу на се, що цѣна есть найниже подана и що всѣмъ низшій оферты подати або несебѣу рыбу, або менше рыбъ а много цѣбуть.)

Оселедѣи шкотскій великій, 5 кил. посылка (около 30 штукъ) за 1 зр. 90 кр. франко.

Мѣдъ патока въ бляшанцѣ 3½ кил. netto за 2 зр. 25 кр. франко. 3317

Народна Торговля.

ХТО зъ П. Т. выслуженныхъ д. к. совѣтничковъ судовыхъ хотѣвъ бы и дѣ дѣже корисными условіями отворити канцелярію адвокатску на провинціи, зволити подати свою адресу пѳдъ „Канцелярія“ до агентіи агловоу Львовѣ ул. Льва Сапѣги 25.

ѳдзначенія на всѣхъ выставкахъ.

GOTTLIEB TAUSSING

поручає вырѣбы свои фабрики:

мыла тоалетнѣи и звичайнѣи, свѣчки, парфумерійнѣи вырѣбы.

Фабрика, контора и головной складъ:

у ВѢДНИ

3421 1—10

Gaudenzdorf, Schönnbrunner Hauptstrasse Nr. 67.

Многѣ ѳдзначенія: у Відни 1888, Амстetten 1889

CARL RUDOLF WERNER

властитель винницѣи и складу винъ

въ Клыстернайбургѣ Martinstrasse 12.

Складъ у ВѢДНИ: I. Weiburggasse 5.

поручає

3420 1—13

Всч. Духовенству и Церквѣамъ своимъ

ВИНА клыстернайбургскіи

знаменитѣи и довго задержуючѣи смакъ и силу.

Цѣнники по складахъ Народною Торговлѣ.

Найбѣйшій що-до якості, одиноко певнѣи до печеня

сухѣи дрѣжджѣ прасованѣи

зъ фабрики Ад. Пг. Мавтнера и Сына у ВѢДНИ St. Marx.

Головний складъ для Галичины

въ торговлѣ Кароля Баллабана у Львовѣ.

Ласкаві порученія зъ провинціи вже приймаю и высылаю дрѣжджѣ въ частѣ озвѣченѣмъ Впр. одобрѣтелямъ, на великодній свѣтъ. 3395 7—9

СО

рочки, маншеты, ковѣрики, калесоны, скарпінки, хустки, вратки, шийки, ру-кавички и т. п.

найдешевше въ торговлѣ

БРАТЕЙ ЛЯНГНЕРЪ

Львовѣ, Галицка ч. 1.

Цѣнники на жаданье даромъ!

Складъ кавы

АРТУРА КОСЦИЦКОГО

пѳдъ знаменѣмъ

„С П Р І О С Ъ“

у Львовѣ, Хоружана ч. 22

поручає добру и выдатну каву спроважену безпосередно одъ продуцентѣвъ зъ Америки полушени.

Коштує у Львовѣ:

I кильо зр. 180 и 190 зр.

кава палена 1/2 кильо 120 зр.

на провинціи:

4¾ кильо 915 и 960 зр. франко

Одобрѣтелямъ надѣ 50 кильо оушту.

Не маю зовѣмъ тѣхъ родѣвъ кавы, котрѣи оголошуютъ нишѣи пѳдъ названѣмъ моего имени. Спровоажу каву просто одъ продуцентѣвъ, що могу доказати, и продаю еи найменше о 20% дешевше якъ хто побудъ. Въ Гамбургѣ и Триестѣ маю достаѣи каву вже лишъ зъ четвертой руки, а то для того, що продуцентѣи спровоажу турѣбиньни на мѣсцѣ, той знову турѣбиньни въ Европѣ, одѣ тѣхъ купує комисіонеръ; а одѣ него ажъ купецъ и то звичайно не просто, але черезъ агента мѣсцевого або подорожничого. Впрѣчемъ може кожній самъ перекозатися, чи достаѣи де инде по той цѣнѣи такую каву якъ моя що-до якості и смаку. 2247 (70—)

Broekhaus-a

CONVERSATIONSLXICON

послѣднее выданье въ 17 томахъ иллюстрированныхъ по 5.70 зр.

Meuer-a

CONVERSATIONSLXICON

послѣднее выданье въ 16 томахъ иллюстрированныхъ по 6 зр. 3388 7—2

доставляє на выкупъ въ ратахъ мѣсечныхъ по 3 зр.

А. Круликовский

Львовѣ, ул. Зыбликевича ч. 5.

АНТѢНЪ РОЗМАНИТЪ

КРАКѢВЪ

ФАБРИКА ПАРОВА

Цикоріи, Сурогатѣвъ кавы и кавы фіговѣи въ Равѣвцяхъ пѳдъ Краковѣмъ

Нагороджена двома срібными медалями заслуги ч. к. міністерства торговли и рѣмѣсництва.

Выготовляє сыромо продукту власной плантаціи всѣ роды Цикоріи штучной и кавы, ѳдзначаючѣи ся богатствомъ частѣи поживныхъ, такожъ знаменитымъ смакомъ и запахомъ.

Фабрика поручає передовѣстѣи: Сурогатѣ кавы въ коробкахъ (шуглядахъ).

Сурогатѣ кавы въ склякахъ.

Каву прѣтову французку Розманита, Цикорію краковскую горку.

Каву фігову

Цикоріальну каву перлову (Новѣсть).

Каву краковскую въ скриньочкахъ знамениту.

Каву жолудну

Поручаючѣи вырѣбы свои фабрики, перевысшаючѣи прикметами всѣхъ рода заграничній продукты, надѣю ся, що нашѣи Вп. Господи, котрѣи оуважають все и всѣмъ своєю приклонностію краєвій промѣслъ, схотѣи и въ томъ случаю подпомагати и розповсюджувати мои вырѣбы.

Купувати можна у всѣхъ торговлахъ.

Въ палатѣ Вп. I. А. Бачевского.

Повѣдомляє ся Вп. Публику, що устроєно въ Палатѣ за рогацкою Жовковскому

РЕСТАВРАЦІЮ

зъ комфорта.

Пиво мартеве и лежанъ зъ бровару Ліхтенфельда и Сп. а такожъ у флашкахъ.

Кухня здорова и смачна.

ВИНА ОРИГІНАЛЬНІИ: Угорскіи, Австрійскіи и нишѣи на мѣры и флашки. 3385 10—10

МЕДЫ: Яновскіи и Тернопольскіи.

Біляръ найновѣйшѣи конструкціи.

Льокаль цѣкомъ на ново устроєный зъ комфорта.

Услуга скоро, ретельна и прѣвѣтлива.

Зъ поважанѣмъ: САЛАМОНЪ РАЙХЪ.

Въ палатѣ Вп. I. А. Бачевского.

H. Wayringer-a Наслѣдники

Годѣвля и торговля сѣменѣи

Wien I. Rothenthurmstrasse Nr. 39.

Поручають насѣвныя огородинны и цвѣтѣвъ по найдешевшій цѣнахъ. Насѣвныя найбѣйше о великой силѣи кѣлеченя. — Цѣнники розсылають ся на желанье оплатно. 3426 1—7

ВѢденскіи Магазинъ „au Louvre“ у Львовѣ

Е. М. БЕРНФЕЛЬДЪ зъ ВѢДНИ, пл. Капітульный ч. 3.

Найбѣйшій складъ товаровъ у Львовѣ.

Сензациѣно дешевѣи стѣи цѣны!

Найбѣйшій выборъ стѣи цѣны три-котныхъ кожыи родѣи по зр. 250, 320, 4, 5, 6, 8 до 12. До приѳдѣи закупки поручає ся: 400 штукъ нафтаинѣвъ трикотныхъ по зр. 350 и выше. Новѣсти: пѣвты, вахалеръ, убрѣи до волосѣи, корѣи, ленты, матеріи бѣлѣи, вакиди бѣлѣи до вступу. Новѣсти въ дамскихъ капелюхахъ, коронахъ, лѣнтахъ, цѣпяхъ, запасахъ, хусточкахъ и пѣвчѣкахъ. Великій выборъ ручныхъ робѣи и бѣи для дамъ и дѣтей. Великій складъ нитныхъ корѣи, мереманыхъ выдѣлокъ для дамъ и дѣтѣи бѣи. Новѣсти въ дѣтѣиныхъ суконкахъ и запасахъ по 70 кр., 120, 180, 3 до 4 зр. Дѣла нагода купѣи доки лишъ выстане припасу. 50 штукъ стѣинованыхъ шовково-атласовыхъ кодеръ въ рѣзныхъ краскахъ шуга 850, зъ атласового кашмиру 620, кодки одѣ 195, 240 до 3 зр. Вѣхѣдній шемля-кошкии обѣсторѣишѣи першѣи величѣи зр. 125, другои величѣи зр. 260, найбѣйшѣи сорты зр. 390 зр. Коны флапелѣи по зр. 220, 290, 350, 5, 6, 9 до 12 зр. дерки зр. 145, 180, 250, 4 до 6. Коны до подорожи и сѣи, имитация шѣиры тигра зр. 690, 850 до 12. Правдѣи вѣхѣдній Тунпѣи фирѣи и портѣиры (все по парѣи) зр. 375. Марѣкѣи-фирѣи зр. 420, Требиноидѣи-фирѣи зр. 475. Багдаѣи-фирѣи зр. 450. Джѣтѣи портѣиры (2 половинѣи), 1 драперіи, 1 абѣрѣи, все разѣи зр. 175, въ лѣпшѣи родѣ зр. 220 до 290, до того одѣишѣи гарѣитурѣи складѣишѣи зъ 2 капѣи на лѣи и скатерти зр. 440 до 650. Комплетнѣи припасѣи бѣи серпанковѣи фирѣи (Brüssel) на цѣиѣи ѳиѣи зр. 190, 250, въ лѣпшѣи родѣ зр. 350 до 6. Великій салѣиновѣи ковы и дѣтѣи ковыи зр. 410, 480, 650, 750; ашлѣискіи стрижѣи одѣ зр. 860 и выше. Останнѣи ходѣи зр. 8—12 метр. цѣиый останѣи 2 зр. до 450. Одѣи коверѣи, копы, кодеръ, коверѣи и показѣиныхъ предметѣи мѣститѣи на пѣи-поверѣи. Экспедиція філіяльна у ВѢДНИ при ул. Rothenthurmstrasse Nr. 37. Заповѣи зъ провинціи за посѣплатѣю або попереднѣи прѣсѣишемъ грошей. Иллюстрированѣи цѣиный товаровъ высылаєся на провинціи даромъ и оплатно. 3263

Зъ глубокимъ поважанѣмъ

Магазинъ „au Louvre“, пляцъ Капітульный у Львовѣ.

При закупкѣ товаровъ просимо повѣликуватися на нашу часѣишѣи.

Выдаѣицъ и одѣвѣлѣишѣи редакторъ Ияанъ Бѣиѣи.

Пѣиѣи зъ габр. Чернѣишѣи.

Зъ друкарѣи тов. им. Шевченка, пѣиѣи габр. К. Бѣиѣишѣи.

НОВИНКИ.

— Одъ послѣ Теофіла Окуневскаго одержали мытакъ письмо, запрошено мнѣхъ выборовъ и правъ выборовъ, чтобы звали являть ся въ Коломны въ першу среду по Великоднѣ, с. е. дня 4 (16) цвѣтня 1890 р., въ будищу выставки (тамъ де було вѣче) въ городѣ мѣскомъ о годниѣ поѣвъ до 11 ои передъ полуднемъ, до выслушаня мого справозданя посольскаго.

— Вчерашний концертъ въ ХХІХ роковини смерти Тараса Шевченка, устроенный львовскими русскими товариствами народными, удалъ ся дуже гарно. Сала Народного Дому выповнилась львовскою интелігенцією та численными гостями зъ провинціи. Справозданье за вечерка подано въ завтрѣшній числѣ.

— Въ „Рускій Бесѣдѣ“ въ Тернополи одбуде ся дня 30 н. ст. марта друге представленье аматорске. Одограни будуть комедіи: Валеваго „На вудку“ въ 1 актѣ въ переводѣ д-ра Ив. Лошнева и Фредра „Лікаръ по неволі“ (Consilium facultatis) въ 1 актѣ въ переводѣ Ив. Мядловскаго. Въ перестанкахъ мѣжъ першою и другою комедією одѣсьває хоръ мѣщанъ тернопольскихъ: „Доброю“ Матюка и „Чомъ красна Вуковина“. По представленю слѣдуютъ грѣ и забавы товарискіи. Ветуръ одъ особы 50 кр. Початокъ о год. 7½ вечеромъ.

— Выдѣлъ „Карпатской Крамницѣ“ справляе ошибно подане оновѣщене о загалныхъ зборахъ въ сей способъ, що загалный зборъ „Карпатской Крамницѣ“ одбудутъ ся дня 5 н. ст. цвѣтня 1890 р. (а не 2 н. ст. цвѣтня) въ Яблоновѣ у власномъ домѣ товариства (а не въ Коломнѣ въ домѣ п. Вѣлоуса).

— Проектъ тарифы посылки для державныхъ зѣлѣницъ предложивъ міністеръ торговлѣ въ комисіи бюджетовой рады державной. Проектъ сей установляе таксу кильометрову, а просторы дѣлитъ на полосы 10—50 кильометровы. При поѣздахъ osobowychъ коштувала бы III класса за 1 кильометръ 1 крейцаръ, II класса — 2 кр., I класса — 3 кр. Въ случаяхъ, коли бы подорожъ не кончила ся разомъ зъ дотычною посылкою, то треба буде платити вже и за цѣлу послѣдню посылку зѣды. Зниженя цѣны зѣды и волей одъ оплати перевозовон пакункіи не бул бы вже въ будучности. Лишь молодѣжъ школьна, дѣти и робѣтники могли бы одержати знижене на половину цѣны. Для примѣру, о сколько бы знизилась цѣна за зѣду, най послужитъ отсе: Зъ Кракова до Живца коштувала бы III кл. 1 ар. (доси 2 ар.); до Сача 2 ар. (доси 3-60); до Черновца 3-80 (доси 16-80). Зъ Львова до Стрыя 80 кр. (доси 1-50); до Станиславова 2 ар. (доси 3-70).

— Зъ-підъ Золочева пишуть намъ: Сими днями увязнено дака зъ Плугова. Причина арештованя не зѣстана добре. Мабуть входить ту въ гру агитацые москальскіи, бо сѣдѣть за вѣсми, що бували у арештованого дака и называютъ ихъ москалями. Дака увязнили вѣдай таки въ Золочевѣ, але натерпѣвъ ся онъ вперде черезъ повороту року рѣзныхъ напастей и ревизій: стережено его мовъ яку важну політичну личность. Громада Плуговѣ обстава за дакомъ и подала була до староства просьбу, що готова ручити своимъ маесткомъ за него, чтобы лишь выпущено его на волю въ часѣ слѣдства. Просьбы не уважлядено, а де-якихъ, що еи подписали, ловили силомъ въ возни на мѣстѣ и тягли до комисаря. Консистерія на порученіе староства наказала парохови одравити арештованого дака, хочъ бытъ же не засуджений. Арештований дакъ бувъ перше писаремъ въ одномъ селѣ, въ котромъ рада громадака порѣшила переписуватись зъ властями по руски. Писаремъ въ Плуговѣ есть Заціовскій, поповичъ, але горша зъ нимъ бѣда якъ зъ Полякомъ. Руске зве онъ хиньскимъ и ему приписуютъ се, що дака арештовано. Такожъ и войта посуджуютъ о нечестивѣ до дака, бо дакъ мавъ шось сильно заглядати на пальцѣ войта и писаря при збираню податковъ. О конци справы подано въ свѣитѣ часѣ.

— Именованя въ судѣнницѣ. Въ мѣсяци марта або зъ початкомъ цвѣтня с. р. мае наступити 44 дальшихъ именованъ, а одтакъ же около 20 именованъ.

— Найвышій трибуналъ у Вѣднѣ затвердивъ вповнѣ засудъ львовской дирекціи скаргу въ справѣ обманствѣ у львовскомъ урядѣ мѣтовѣмъ.

— Голодъ въ Золочѣвщинѣ. Зъ Золочѣвщины пишуть намъ: Въ ч. 55 „Дѣла“ въ статьи „Катастрофа голодова“ подано въ оновѣщеню центрального комитету ратуновкого такіи села зъ Золочѣвщины, котрі якъ разъ не много потерпѣли одъ неврожаю а пропущено такіи села, въ котрыхъ одъ осени голодъ на добре розгосподарувавъ ся. Та села суть: Подлѣсье, Розважѣ, Блоховичѣ, Княже, Зарваница, Струтивъ, Тростянецъ и иншіи, именни тѣ, що граничатъ одъ входу зъ грунтами золочѣвскими и майже все прочіи на захѣдѣ одъ Золочева на рѣвинѣ, що тягнеться въ сторону Львова. Взагалъ все села, де пѣсокъ, потерпѣли о много больше одъ неврожаю якъ тѣ зъ мокрыми грунтами. Про села, наведеніи въ згаданомъ справозданю, треба примѣтити, що до нихъ вѣдѣть люде зъ иншихъ сторонъ по закупу зѣбжа, солемы и лѣшѣ, та що той кутъ, де они суть, найгѣршій въ народній просвѣтѣ и при всѣхъ выборахъ.

— Польгѣ степлевай. Рескриптомъ міністерства скаргу зъ 26 лютого с. р. оновѣщуетъ, що вытяги зъ книгъ грунтовыхъ, а такожъ вытяги каталогныхъ, котрыхъ жадають власти, чи то правительственный, чи автономный одъ властителейъ грунтовъ, котрі стараются за для неврожаю зъ минушого року о подпомогѣ або позичкѣ, чи то зъ фондѣвъ державныхъ, чи рѣшенныхъ соймами, суть волей одъ степлевай, але при выставляню такыхъ вытѣговъ треба въ мѣсяци, де звичайно налѣпляются значки степлевай, выписати, въ якій цѣли жадае ся документу и подати прозвище жадающего.

— Запомогѣ и позичкѣ голодовъ. Въ недѣлю одбуде ся въ намістницѣ спѣльна конференція одпо-

ручникѣвъ выдѣлу кравого и намістництва, на котрой порѣшено роздѣлити дальшъ запомогѣ и позичкѣ для потерпѣвшихъ одъ неврожаю селянъ. Зъ сумы 1,200,000 ар., вызначенныхъ зъ державного скаргу и краю, полициею же до диспозиціи: на позичку 30,500 ар. и на безвозвратный подпомогѣ 16,286 ар. Теперъ порѣшено роздати позички повѣтамъ: Бучачи 5000 ар., Залѣщанамъ 5000 ар., Тернополеви 10,000 ар., Теробовля 5000 ар., Золочеву 5,500 ар. и тымъ способомъ роздѣлено всю оставшу квоту 30,500 ар. Безвозвратный подпомогѣ удѣлено повѣтамъ: Перемышлеви 4000 ар., Турцѣ 3000 ар., Теробовля 4000 ар., разомъ 11,000 ар. Въ фондѣ подпомогѣ лишилось же до диспозиціи 5286 ар.

— До вѣдомости дирекціи почтъ. Жалуютъ ся намъ, що въ головной трафіцѣ львовской при ул. Галицкой не хотятъ выдати чи не мають рускихъ друкарскотъ почтовыхъ. Чи-жъ бы вже мало ажъ до того дойти, чтобы подѣ окомъ дирекціи почтъ, въ головной трафіцѣ легковажено собѣ Русинѣвъ?

— Реализация полиціи одбудулась вчера у Львовѣ у п. Эрнеста Брайтера, докторанда философіи, Пн. Котовскій и Шехтель ревидували три години, але не найшли нѣчого подозрѣного.

— Зъ Станиславова. пишуть намъ: Дня 22 н. ст. марта пращали товаришѣ и депутация зѣлѣнничихъ машинистѣвъ п. Рахлевича, заступника начальника огрѣвальныхъ на дворцѣ въ Станиславѣ, перенесенного въ томъ самомъ характерѣ до Черновца. На годину передъ одѣздомъ зѣбрались все на дворцѣ и по ширій промовѣ вручила ему депутация машинистѣвъ дарунокъ, зложенный зъ сѣрбионъ тютюнки та бурштиновыи сигаричкы. П. Рахлевичъ за часъ своего трилѣтнего урядованя въ Станиславѣ зѣєднавъ собѣ шару приязнѣ мѣжъ подвластными собѣ персоналомъ.

— Зъ Жабѣ пишуть намъ: Дня 19 н. ст. марта о 4-ой годниѣ зъ полудня повѣсивъ ся жабыѣвскій писаръ громадскій Кароль Кулиньскій. Въ послѣднихъ часахъ Кулиньскій сильно рѣзничъ ся и прошивъ цѣлый мастокъ своей жѣнки, зъ котроу дуже эле живѣ, бо былъ бувъ Полякъ а она проста Гуцулка. Такожъ и о его господарѣ въ громадѣ можна бы много розпѣсѣти.

— Галицка наса щадница одбуду свои загалный зборы минушой суботы дня 22 н. ст. марта. Загалный оборотъ грошовый выказуе 20,944.780 ар. 35 кр.; важнѣйшій позиціи: въ активахъ: готовка 366,876 ар., позички ипотечныи 12,486.434 ар., позички для повѣтовъ и громадъ 786.528 ар., позички для товариствъ задатковыхъ 153.082 ар., векселѣ 2,339.938 ар.; — въ пассивахъ: вкладки щадничѣ 20,188.872 ар. Чистого зыску зарѣкъ 1889 було 121.764 ар. Зборы рѣшили роздати сего року 13.480 ар. на добродѣйный цѣли. Если-жъ одлучимо одъ сѣи сумы надзвычайный даръ 2400 ар. для потерпѣвшихъ одъ неврожаю, то лишитъ ся до роздѣлъ 11,080 ар. Зъ той сумы назначено для рускихъ товариствъ лишь 400 ар., а то для „Школьной Помочи“ 100 и для заведеня Василіанокъ у Львовѣ 300 ар. — се значить лѣды 4% зъ загалной сумы. А певно, що рускій грѣшъ въ загалной сумѣ вкладокъ щадничихъ выказавъ бы большій процентъ! — Зборы порѣшили такожъ значну емериттуру для вдовъ и сирѣтъ по урядникахъ и слугахъ щадничихъ касъ.

— Процѣсъ Фарнаша. Зѣзнаня урядника Обовича и ерѣзера Гергатта, зъ котрыхъ мавъ Фаркашъ першій свои выиграны спѣльно выскати фальшиво, суть выминаючи. За то все зѣзнаня свѣдѣвъ некористный для обжалованныхъ, хочъ что до выиграно 480,000 ар. не дають нѣякого выясненя. Переслуханье 12-лѣтней Маргітты не подало нѣчого противъ обжалованныхъ, бо все зѣзнаня выдаютъ ся мовъ бы уложенными на передѣ, а на все новыи пытаня заперече Маргітта. Въ половинѣ сего тыждня западе засудъ. Вѣдѣнскыи газеты догадуютъ ся, що заявленье Фаркаша, мовъ бы половану 480,000 ар. выплативъ своимъ вѣдѣнскимъ спѣльникамъ, могло бы бути правдымъ, бо есть можливый, что Фаркашъ належавъ до шайки обманщикѣвъ, котрі мають свой осѣдокъ у Вѣднѣ.

— Въ Дубравѣ, повѣту жидѣвскаго, одкрыли тамошній громадине, головою заходима ч. господа-ря Андрея Слюзаря, начальника громады М. Кулика и другихъ читальню зъ початкомъ сего року. Читальня числитъ 40 членѣвъ и развиваетъ гарно. Отворенье читальни одбуду ся при одчитѣ, спѣвахъ и декламацияхъ.

— Розрѣзана у убойномъ лѣкарѣ Сокаль закончилась тымъ, що трибуналъ послиа вердикту судѣвъ присоужныхъ засудивъ Русяка и Димента на 3½, Копачинского на 3 а Бабока на 1½ року тяжкой вѣзничѣ. Обжалованъ, котрій, якъ самъ зѣзналъ: „волей вже разъ перетерпѣти, абы вже иншихъ одъ той лѣзы убѣлѣнитъ“, принялъ засудъ спокойно зъ резигнаціею.

— Дѣбный вѣсти. Комитетъ церковный въ Вербиці, пов. бобрѣцкаго, одержавъ одъ цѣсаря 50 ар. подпомогѣ на внутрѣшнее устроенье церкви. — Иншѣи вечеромъ одбудуе великій раѣтъ въ сали ратушевской и комнатахъ президента Мохначкаго на дохѣдъ потерпѣвшихъ одъ неврожаю селянъ.

Именованя, конкурсы, перенесеня и пр.

— Именованя. Вышій судъ краевой у Львовѣ именувавъ ведучими книги грунтовой канцелярѣ: Тому Лазаревича зъ Чорткова въ Тернополи и Фрид. Манюковского зъ Коломны въ Станиславѣ.

— Дѣйствыми учителями и учительками именованъ: Тома Стегана въ Циганахъ, Кар. Готтардъ въ Червѣвѣ, І. Кабаровскій въ Ватковѣ новымъ, Вол. Роженьку въ Загвоздѣ, Меланю Зенчаковну въ Сѣнявѣ, Лявренку въ Закувѣ. — Намѣстникъ именувавъ лѣкаря повѣтового П-ои класы д-ра Бол. Серковского въ Стрыю лѣкаремъ повѣтового І-ои класы; ассистентѣвъ санитарныхъ д-ра І. Даньельского въ Городку и д-ра Меч. Крамаржиньского придѣленного до бюро санитарного намістництва, лѣкарами повѣтовыми П-ои класы, помянуточѣи першого на дальше при старостѣ въ Городку а признаючи другого до староства въ

Домбровѣ; лѣкаря шпитали въ Городенцѣ, д-ра Ант. Янишевскаго ассистентомъ санитарнымъ и придѣливъ его до службъ въ намістництвѣ.

— Перенесеня. Дирекція почтъ и телеграфѣвъ перенесла ассистентѣвъ почтовыхъ: Гр. Гнатика зъ Тарнова, Ем. Явѣцкого зъ Бохѣи и Фр. Станкевича зъ Рѣшева до Львова. — Лѣкарь повѣтовый д-ръ Вол. Чижевичъ перенесенный зъ Домбровы до Сяпока.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдѣнь 24 марта. Палата панѣвъ ухвалила законъ о конгруи и заступникахъ президентѣвъ радѣ школьныхъ въ Празѣ, Львовѣ и Вѣднѣ.

Лондонъ 24 марта. Праса англійска доказуе, що гостина кн. Уельскаго въ Берлинѣ есть новымъ доказомъ, что Англія поступае въ згодѣ зъ политикѣю державъ европейскихъ, хочъ по-при то не сходить зъ становища своен независимости.

Бѣлградъ 24 марта. Правительство предложило скупштинѣ законъ о торговельной угодѣ зъ Румуніею. На тушешомъ університетѣ заведемо выклады російскаго языка.

Вѣдѣнь 25 марта. Члены спѣльныхъ делегаций достали повѣдомленье, що міністерство войны жадае на сей рокъ надзвычайного кредиту. Палата панѣвъ ухвалила законъ о запомогѣ для Галичины безъ дебатовъ.

Берлинъ 25 марта. Вѣсти о покликаню до министерства Микѣла и Рикерта суть безосновныи.

На дѣслане.

Симъ складаю прилюдно подяку п. Д. Мазурови, фотографови зъ Львова ул. Паньска ч. 5. за вѣрно и старанье выкѣпченье фотографіи знятыхъ зъ старыхъ и зинченыхъ портретѣвъ, котрі стояли его богато пращѣ. Его собственнаго фотографа могу за тымъ вѣсми его поручити.

Зено Кириловичъ.

Д-ръ Стефанъ Феданъ

отворивъ

адвокатску канцелярію

у Львовѣ

3357

подъ ч. 3. пляцъ Капітульный (рогъ Ринку ч. 23)

Ungarische Teich-Blutegel

Special Offert für galizische Wiederkäufer!
1 Kilo kleine Egel fl. 1.25 1 Kilo mittel Egel fl. 2.—
1/2 „ „ „ 1.— 1/2 „ „ „ 1.—
franco und Emballage frei versendet die
Blutegelgrosshandlung des Alexander von Kovács
in Budapest, Podmaniczky-gasse 13. 3436 1-8
Bei grösseren Bestellungen entsprechender Rabatt!

„СЛАВІЯ“

БАНКЪ ВЗАИМНЫХЪ УБЕЗПЕЧЕНЬ ВЪ ПРАЗѢ.
Головне Заступництво для Галичины и Буковины у Львовѣ.

Благородна и добродѣйная цѣль забезпеченя будущности богатыхъ якъ и бѣдныхъ лицъ, та цѣль родни не дасть ся осягнути иншими средствами, якъ лише черезъ обезпеченье життєе, позаякъ той найкорше шадитъ, хто забезпечуе ся.

Трицѣлѣтній отецъ забезпечуе для новорожденной доньки за кварталну премію 9 ар. 68 кр. капиталъ ар. 1000, маючи выплатити ся при еи дожити 20-го року. — Умирае отецъ коли-небудъ передъ тымъ 20 рокомъ, тогда устаетъ дальше плаченье преміи, а донька при дожити 20 року получае цѣлый забезпеченый капиталъ 1000 ар. — Умирае же донька передъ дожити 20-го року, тогда звертае „Славія“ все вплаченъ преміи.

Трицѣлѣтній мужина забезпечуе собѣ на старѣстѣ 1000 ар. Приступае до обезпеченя на 20 лѣтъ и платитъ мѣсячно 4 ар. 53 кр. — Если въ протягу того часу, коли-небудъ, хочъ-бы по заплачено лишь одной раты мѣсячной — умеръ, то „Славія“ выплачуе забезпеченый капиталъ 1000 ар. его наследникамъ. — Если же переживе тыхъ 20 лѣтъ, тогда може собѣ vybrati одинъ изъ слѣдующихъ 5 способовъ выплаты:

- 1) выплату цѣлоу, на него припадающоу сумы 1158 ар. 50 кр., або
- 2) выплату лише сумы 619 ар. 60 кр., при чѣмъ позостае обезпеченнымъ на посмерт-ный капиталъ 1000 ар. безъ дальшой оплаты преміи;
- 3) выплачуванье досмертнѣи рѣнны въ квѣтѣ 96 ар. 70 кр. або такожъ
- 4) выплачуванье ему досмертнѣи рѣнны лишь 51 ар. 80 кр., при чѣмъ зѣстане обезпеченнымъ на посмертний капиталъ 1000 ар. безъ дальшой оплаты преміи, вкѣщи
- 5) выданье ему полиціи на капиталъ посмертний 2148 ар. 80 кр. безъ дальшой оплаты преміи.

Сорокъ-лѣтній отецъ забезпечуе на случай своен смерти для своен родины капиталъ 2000 ар. за мѣсячну оплату преміи 5 ар. 54 кр. — Умирае коли-небудъ, хочъ-бы лише по заплачено одной раты мѣсячной, то „Славія“ выплачуе цѣлый забезпеченый капиталъ 2000 ар. позѣставшій родни.

Въ протягу 19 лѣтъ умерло 1542 членѣвъ банку „Славія“, котрі вплатили до своен смерти суму 294.883 ар. 18 кр., а за тсе выплатила „Славія“ позѣставшимъ ихъ родинамъ суму большу о четверо, е. е. 1,130.326 ар. 32 кр.

На полиціи, що найменше 3 роки важны, може членъ на жадаенье, зъ концѣмъ каждого слѣдующаго року одержати посвѣдченье удѣлове на тую часть капиталу, або рѣнты, на яку за вплаченъ преміи узыскавъ право.

Такъже може на такой полиціи получить позичку, або обезпеченье на инше змѣнити, або вкѣщи полицію банку „Славія“ продати.

На заплаченье каждой, навѣтъ мѣсячной раты преміиной, вызначеный есть терминъ 3 мѣсячный. — По уплатѣ того часу полиція тратитъ свою важность, однакъ на жадаенье члена можна еи въ протягу року одновити, або банкѣи продати, наколи обезпеченье вже 3 роки тревало.

По 5 лѣтахъ важности обезпеченя, може забезпеченый капиталъ и въ такомъ случаю бути выплаченый, коли обезпеченый оамъ позбавивъ ся своен жити, або черезъ поединокъ. — За полиціи, що найменше 3 роки важны, звертае „Славія“ въ обохъ тыхъ случаяхъ такую квоту, за яку полицію бы одкупивъ.

При такихъ улекненяхъ и користныхъ условіяхъ мусять каждый цѣнѣность полиціи „Славія“ узнати.

Весь чистый зыскъ роздѣлюе ся межѣ обезпеченныхъ. Выплаченый капиталы выносили по концѣ р. 1888 1,650.764 ар. 14 кр. — Число членѣвъ секцій I—III досаго 37,019 лицъ, на забезпеченый капиталъ въ сумѣ 22,533.445 ар. 64 кр.

Близшій поясненя подаетъ Головна Дирекція банку взаимныхъ обезпечень „Славія“ въ Празѣ, або Головне Заступництво тогожъ банку у Львовѣ.

Ц. к. упр. гал. акційный

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

купле и продае

сякй вартостный паперы и монеты

по курсѣ дневнымъ.

Порученя зъ провинціи выповняе одворотною почтою безъ провизіи. 2322 130—0

Вѣслякы Листы заставны Товариства кредитового земского

4½% Листы заставны Банку кравого

4½% Позичку краеву

4% Облігаціи пропинаційныи

Вѣслякы облігаціи довгу державного

Зѣлѣннич облігаціи першенства

Лѣсы державныи и приватныи

продае подѣ найкористнѣйшими условіями

Сокаль & Лілієнъ

3360 82—156 Домъ банковый и котора вымѣны у Львовѣ.

Порученя зъ провинціи выговляють ся дворотною почтою безъ дочисленя провизіи.

Зъ весною!

Зъ фабрики братѣвъ Шуляневичѣвъ:

Плуги Нр. I. ар. 7-80, Нр. II. ар. 11-50; Ко-

дѣвница ар. 6. Лѣсо станціи зѣлѣннич.

Косы зъ найлучшѣи стирійскои фабрики

на особбе порученье зъ наибольшоу

старанностью выконанъ.

55 центиметр. довгѣ, середно-широкіи по 45 кр.

60 „ „ „ „ „ 50 „

70 „ „ „ „ „ 60 „

За доброту тыхъ косъ пріймаемо всяку

поручку. — Окромъ повыше зга-

данныхъ суть еще нушныи по 40 кр. На пять

кильограмовъ посылку иде 8—10 штукъ.

Народна Торговля у Львовѣ.

и филии.

Въ редакціи „Зеркала“

можно одстати

„ЗЕРКАЛО“ зъ 1888 р. (всього

20 пр.) зброшуроване по 3 ар.

вже зъ почтовою пересылкою.

„ЗЕРКАЛО“ зъ 1889 р. въ ч-

сла кромѣ 2 (всього 26 прим.)

по 1 ар. вже зъ почт. пере-

3409 2—6 сылкоу.

„Лігорт. картину“ рускихъ по-

словъ соймавшихъ по 26 кр.

однѣи прим. 10 пр. разомъ за

2 ар. зъ почт. пересылкою.

ДѢЛО

Выходитъ у Львовѣ що дня (крѣмъ недѣль и рускихъ свѣтъ) о 5-й годикѣ по полудню. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитѣйшихъ повѣстей“ выходитъ въ вторники, и въ вторники и пятницы на переплуту разомъ въ Дѣло.

Предплату и нисераты принимаютъ: у Львовѣ Адм. нисератія „Дѣло“ ул. Баторія 24, Центральне бюро ogłoszeń, ул. Коперника ч. II, и Бюро газетъ ул. Вроцла Давидова 9. У Відня М. Dukas, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse, F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonnengasse 8, M. Stern, I. Wollzeile 24, H. Schalek, I. Wollzeile 8. Oppelk, I. Stubenbastei 2. Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ M. Haasensteins & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Дѣло“ и наложеніе на нисераты платитъ у Львовѣ.

Предплату на „Дѣло“ въ літер. додатокъ въ Австрію:

на цѣлый рокъ . . . 18 ар. на цѣлый рокъ . . . 24 ар.
на полъ року . . . 9 ар. на полъ року . . . 12 ар.
на четверть року . . . 4 ар. 50 пр. на четверть року . . . 6 ар.
на мѣсяць . . . 1 ар. 50 пр.

у Львовѣ:
на цѣлый рокъ . . . 16 ар. на полъ року . . . 8 ар.
на четверть року . . . 4 ар. на мѣсяць . . . 1 ар. 35 пр.

Редакція, Адм. нисератія и Экспедиція покла. ч. 24 ул. Баторія. — Гукоси свѣтаються лише на попереднє застереженіе. — Ресминыя попечатныя бланкы бѣж. порта Подольноке членомъ контоус 8 пр. а. в. Огосженіе принимаютъ по клятвѣ 6 пр. бѣж. однострѣч. попечатны, въ рубр. „Надбѣсане“ по 20 пр. а. в. Подати часоты по 10 пр. бѣж. стѣшка.

У Львовѣ, дня 26 н. ст. марта 1890.

Вчера въ великой сали „Народного Дому“ обѣдѣла ся довѣрочна нарада тѣснѣйшого круга дѣятелѣвъ рускихъ зб Львова и зб провинціи, спрошенныхъ клябѣмъ соймовымъ пословѣ рускихъ.

Исторія и значѣніе сего збору ось такі: Клябѣ соймовыхъ пословѣ рускихъ передъ закрытѣмъ торѣчной сесіи соймовой заставляючися на одиомъ засѣданіи своимъ надъ сумнымъ станомъ Русинѣвъ въ Галичинѣ, прииновѣ до того пересвѣдченія, що головными причинами лиха суть:

по перше: роздорѣ межі Русинами, котрый зб одной стороны шкочить самымъ Русинамъ, а зб другой стороны есть на руку противникамъ Руси;

по друге: недостаца одной яснои а всѣхъ Русинѣвъ обовязуючої програмы політичної, черезъ що акція Русинѣвъ не може на цѣлой лінії проявити потрібной и одновѣднои силы;

по третье: недостаточность організації силъ рускихъ до трудовъ на полі політичної, економічної и просвѣтної дѣяльности, черезъ що результаты доброй волѣ и патриотичныхъ подвиговъ поодинокихъ дѣятелѣвъ скрѣзь по краю не суть такі, якъ бы могли и повинні бути;

по четверте: нинѣшня система правительственна, схарактеризована уже въ памятной интерпелляції внесенной рускими посланцами въ соймѣ.

Выяснивши собѣ такъ причины нинѣшного сумного стану Русинѣвъ галицкихъ, клябѣ соймовыхъ пословѣ рускихъ одоудно постановивъ взяти инициативу до усуненія выше наведенныхъ причинъ лиха и узнать, що попередъ всего средствомъ до того буде широкій а поважный зѣвѣдъ знапыхъ патриотѣвъ-дѣятелѣвъ зб цѣлои галицкой Руси. Зѣвѣдоу тому представити клябѣ рускихъ пословѣ свои внесены зб способами зарады на всѣ повыше указаніи причины лиха нашего, а коли зѣвѣдъ подтвердитъ и ухвалитъ тѣ внесены, то постановы зѣвѣду мають обовязувати каждого Русина.

Зѣвѣдъ сей обѣдѣла ся въ недалекомъ уже часѣ, а поки-що клябѣ соймовыхъ пословѣ рускихъ спросивъ письменно на вчерашній день тѣснѣйшій кругъ дѣятелѣвъ рускихъ зб Львова и зб провинціи (около 60 особѣ) на довѣрочну нараду. Сей зѣвѣдъ мавъ значѣніе немовъ тѣснѣйшого выѣду будущого зѣвѣду загалу дѣятелѣвъ рускихъ зб цѣлого краю, т. е. зб всѣхъ повѣтовъ замѣнѣныхъ Русинами, а задачею его было выска-

зати свою гадку о тыхъ внесеныхъ клябѣ, якѣ мають бути предложенъ великому зѣвѣдоу. Скликање сего тѣснѣйшого збору уважавъ клябѣ рускихъ пословѣ за рѣчь конечно потрібну зб огляду на то, що великій зѣвѣдъ мабути не могъ бы тревати довше, якъ одинъ день, а коли-бъ тогдѣ приишлося вести ширшій дебату надъ каждою точкою внесены клябѣ, могло бы такъ стати ся, що той зѣвѣдъ не вычерпавъ бы цѣлого порядку дневного, а на томъ вага его могла бы утерѣтись. Инше-же уже дѣло, коли клябѣ рускихъ пословѣ ще передъ великимъ зѣвѣдомъ почуе гадку и погляды поки-що, такъ сказати-бъ, мужѣвъ до-вѣрїи тыхъ Русинѣвъ, що мають опѣсїа прибути на зѣвѣдъ загальны.

Отже вчера о 10-ой годинѣ рано зобра-ло ся колькадесять Русинѣвъ — очевидно безъ розниці сторонничствъ — зб Львова и зб провинціи въ сали „Народного Дому“. Зб провинціи прибули навѣтъ зб подальшихъ сторѣвъ знапыхъ дѣятелѣвъ, духовныхъ и свѣтскихъ. Зб пословѣ явили ся пп. Романчукъ, Рожанковский, о. Гаморакъ, о. Сѣрко, Герасимовичъ, д-ръ Савчакъ, д-ръ Король, д-ръ Окушевскій, Гурникъ и Барабашъ. Прочіи послы оправдали свою неприсутность всякими перешкодами.

Нарады подѣ проводомъ пословѣ Романчука и Рожанковского тревали одѣ 10—2 години а потѣмъ одѣ 4—8, и були дуже оживленіи.

Розумѣе ся, якъ хѣдъ дискусиі такъ и ухвалы сего довѣрочного збору не надають ся до прилюдного голошенія, — оголошеніи будуть ажъ постановы великого зѣвѣду рускихъ дѣятелѣвъ зб цѣлого краю, — однакъ годить ся изъ сего тѣснѣйшого збору довѣрочного поднести то одно, що весь хѣдъ дискусиі и ухвалы всѣхъ збранихъ стремѣли до одной меты — до улѣкшенія клябѣви рускихъ пословѣ поднятой спасеннои гадки и забезпеченія повного успѣху въ переведеніи еи въ дѣло.

Вечеръ въ память Тараса Шевченка.

Величаво, якъ завѣгда, обѣшли Русины львовскіи и сего року XXIX-тї рокованы смерти Тараса Шевченка. Въ память тую устроили львовскіи товариства рускїи 24 марта концертъ въ великой сали „Народного Дому“. Гостей мѣщевыхъ и замѣщевыхъ явилось по береги салѣ, галерію заняла биткомъ молодѣжь руска. На вечерѣ явились соймовіи послы нашї Романчукъ, Рожанковский, д-ръ Окушевскій, д-ръ Савчакъ, д-ръ Король, Гурникъ, Барабашъ, о. Сѣрко и Гаморакъ.

Вечерѣ почавъ проф. Наталѣ Вахваннѣ такою рѣчею:

Лѣтописъ монастыря оо. Василіанъ въ Крестинополи

одѣ его основана въ 1763 до 1889 року.

Уложивъ Ваг. Чернецкій, парохъ зб Спѣлицъ-бѣлского.

(Далше.)

Рѣкъ 1777.

Дня 22 лютого зрѣбило собѣ австрійске войска въ монастырь Василіанскѣмъ магазинъ збѣжа, безъ попередного повѣдомленія игумена. На внесеныи игуменомъ до правительства рекурѣ, забрало войско свой магазинъ зб монастыря Василіанского и перевесло его до монастыря Бернардинѣвъ.

Дня 19 мая приишовъ Каетанъ Деманекъ, гвардіанъ Бернардинѣвъ, до о. А. Крижановского, игумена Василіанского, и възвѣвъ (не просивъ) его, чтобы вызначивъ Василіанъ до асисты при процесіи Бернардинѣвскій. Коли игуменъ запытавъ его, чи на случай процесіи Василіанскѣмъ услужать зновъ Бернардинѣмъ Василіанамъ, одповѣвъ на се гвардіанъ, що „нѣ, бо не было такого звичаю“. — „Не для звичаю або повинности — одозвавъ ся игуменъ — але зб честию пошлю вамъ Василіанъ до асисты“ и пославъ. По сконченій асистѣ Бернардинѣмъ не только не угостили Василіанъ, но навѣтъ не сказали имъ за труды ихъ „спаси-Вѣгъ“. На одѣвъ запросили Бернардинѣмъ лише игумена, которому гвардіанъ такъ докорявъ, що игуменъ вѣставъ одѣ стола и, не поправавши ся, лѣшивъ комнату. Дѣвѣвши ся, що зайшло, просили Василіанъ игумена, чтобы „се нго ех nullo dato et асерти-разъ пѣвъ нѣхъ авержено“, абы не услуживали понижуючися ихъ Бернардинѣмъ.

Дня 8 червня перенесено вкону Пр. Дѣвъ Марїи зб замку Тартаковскаго до мѣского костела. На запрошеніе о. Сушицкого, лат. пароха и крѣлошанина тартаковскаго, проповѣдавъ при сѣмъ торжествѣ о. Мартиніанъ Драчакевичъ, мисіонарь Василіанѣвъ зб Крестинополи.

Дня 22 червня въ день св. Онуфрія служивъ литургію въ монастырѣ церкви о. Теодоръ Ватковскій, деканъ и парохъ бѣлскій, а проповѣдъ гѣловѣвъ Бернардинъ зб Сокала. По литургіи приишла панѣ Макларянова, вдо-ва по лѣварю, священника въ своемъ домѣ, а монастырь Василіанскій прииновѣ ся до прѣмѣ виномъ.

Дня 14 серпня по усуненіи жидѣвскихъ броварѣвъ, що стояли близько монастыря, плановано се мѣсце на побѣльшеніе монастырѣского огорода. Такожъ усунуто валъ одѣ муру цвингара по монастырѣску кухню и украшено валъ корчами и цѣвтами. На цвинтарѣ при монастырѣ церкви саджено въ осени сего року сливки, морель, яблока, а за цвинтаремъ по подѣ муромъ волоскїи орѣхы.

Рѣкъ 1778.

Сего року одправлялъ ся величавый карнавалъ зб мѣста крестинополѣвскѣмъ подѣ про-водомъ Мишка, каштеляна краковскаго, а тѣстѣ Цѣстного Потоцкого. На сей карнавалъ зѣхало ся дуже много польскихъ магнатѣвъ, бувъ и губернаторъ изъ Львова. По причинѣ, що всѣ комнаты въ обширномъ замку были заняты, мѣстило ся много гостей въ обохъ мѣщевыхъ монастыряхъ и по приватныхъ домахъ въ мѣстечку. Въ оранжеріи, яку перероблено на театральну сали, одбували ся театральныя представлѣня черезъ цѣлый карнавалъ и навѣтъ въ двѣ першїи недѣлѣ посту.

„Высокодостойный почитатель Тараса! Двадцать девятый разъ злѣбѣдѣли гомосно дѣвоны Руси по покѣйнымъ християнѣмъ. Двадцать девятый разъ блѣнула слеза жалю въ очехъ місіонеровъ родины Тараса. Двадцать девятый разъ застучало сильнѣйше сердце вѣрныхъ сыновѣвъ святой Руси надъ каѣв-скаю могилѣю. Двадцать девятый разъ провѣло-лось устами тыхъ сыновѣвъ „слово не зле, тихе“, слово вѣдѣности для мученика правды и народнаго апостола. Двадцать девятый разъ зб-бралась численна громада львовскихъ Русинѣвъ, чтобы пригадати собѣ всѣ завѣты учителя своего, загрѣти себе для высокихъ, людскихъ идей его и ободритись до дальшого дѣла.

Хороше се свято, сумѣе зб козечности, поважне для ума патриота, велике саме собою, оудраде, бо зб намъ лучать ся найкрасшїи и найшаршїи надѣвъ нашїи на тѣ обильныи жнѣва, що насѣпѣтъ зб зернѣ, посѣвнаго щед-року рукою пошлѣмъ сыномъ Руси.

Якій же бѣсерѣ выбратьи менѣ зб жем-чужного вѣнца вѣщѣи Твоеи души, великій покѣйнику? Котрый заповѣтъ пригадати зем-лякамъ мѣмъ? Котрымъ словомъ правды Твоеи одушевѣтъ намъ?

Вѣберу той, що крѣвъ ся колюе на дѣвъ всего Твоего естества, за котрый Ты борѣвъ ся, страдавъ и поклавъ буйну голову вождѣ.

Нема на свѣтѣ Украины,
Не мае другого Дѣвѣра...
Раю тихій, моя Украина!..
Холоное сердце, якъ згадаю,
Що не въ Украинѣ поховаютъ,
Що не въ Украинѣ буду жать...
И згадайте одинъ другого,
Свою Украину любѣтъ,
Любѣтъ еи, бо время люте!
Въ останю, тяжкую минузу,
За неи Господа мольтѣ!..
Здавъ ся, красчого немае
Нѣчого въ Бога, якъ Дѣвѣро,
Та наша славная краина...
А я такъ мало, небагато
Благовѣтъ у Бога...

У двоухъ дѣвѣтъ ся зб горы
На Дѣвѣръ шарѣвъ, на ары,
Та на ланы золотополї
Та на высокие могилы,
Дѣвѣтъ, думати, гадать:
Коди то ихъ понасылаи?
Коди тамъ люде поховали?

Такъ спѣвавъ Ты!
Великій покѣйнику, радуй ся! Всѣ тѣ
святї заповѣты зберегла Русь глыбоко у души
своей, у вѣдѣной памяти!

Такъ! Мы знаемо, мы чуемо, що въ лю-
бѣви рѣдного краю, въ живѣй вѣрѣ въ Твою
яснѣю слова, крѣсье и лежать вся надѣва на
красу будучности нашу. Вѣрно стоить Русь
при томъ прапорѣ, котрый Ты державъ такъ
высоко и неперочаю. Любѣтъ она рѣдну землю,
любѣтъ и плекасъ рѣдне слово, шануе свой
прадѣднѣй звѣчай, свой обычай, — любѣтъ
темного брата и въ духовномъ движеніи масы
бачитъ заповѣтъ сѣлы, долѣ и волѣ.

Ты, покѣйнику, велѣвъ намъ бути націо-
налами и мы есемо. Зб гордостію се ка-
жемо. Мы знаемо, хто мы, чии дѣти, кимъ...

Въ театральныхъ представлѣняхъ выступали
яко актеры: Цѣстный Потоцкій, зб своюю же-
ною Іосифѣю Мишоу, ординатова княгиня
Радзивилова, братѣ Вѣльборскій, староста бускїи
Мирѣ, подпашїи коронный Чацкій, каштелянъ
львовскїи Марекскїи и другїи.

Въ мѣсяци мартѣ посетарали ся оо. Васи-
ліанѣ о то, що розобрано три будыныи, етоячї
близько монастыря, междъ котрымъ буеъ и
скарбовый домѣ, призначеный на арештъ для
жонѣвъ. Усунуто такожъ и четвертый домѣ,
стоячїи при монастырѣскѣмъ цвинтарѣ, де мѣ-
стѣла ся оркестра двѣрка. На мѣсци розобран-
ныхъ и усунуенныхъ домѣвъ побудовано мона-
стырскїи стайнѣвъ, возвѣвъ, шинклѣвъ, и все то
опарканено дошками.

Дня 19 червня выкопано въ монастырѣ-
скѣмъ огородѣ три саджавѣи, зарыбное ихъ,
а выбрау изъ саджавѣвъ землю розвезено по
огородѣ, чтобы его вырѣвнати. Робѣтникамъ
при копаніи саджавѣвъ плачено одѣ сѣжня
работы по 10 грешей.

Дня 3 серпня спроваджено зб Хоросте-
ва до Крестинополи мертве балѣсмонанѣ тѣ-
ло Марїи Брильовой, жены Фридриха Бриля,
старостѣ варшавскаго, а дочкѣ Салезїи и Ан-
ны Потоцкѣхъ, чтобы похоронити еи въ родныхъ
гробѣхъ. Напротивъ деревнянов, оксамі-
тами и дорогами оздобами покрытой домовѣ-
ныи вышїи ажъ до Буга всѣ братства и цехи,
зб численными кльиомъ обохъ обрядѣвъ. Ко-
ли при порѣвъ на Бугѣ знято зб воза домо-
винѣ, котору окружала численна шляхта зб ро-
дѣваю, промовѣвъ до збранихъ Бернардинѣвъ
сокальскїи, въ походѣ при замку промовѣвъ
Василіанѣмъ о. Антонїи Столѣвѣвъ съ тапно
plausu, а въ костелѣ Бернардинѣвскѣмъ мѣсче-
выи Бернардинѣвъ. Похоронный походѣ прова-

и за що? Розумѣемо вагу идеи націоналізму,
будемо его широко и стоимо вѣрно въ обо-
роахъ его. Тою идеєю станули и стоить нинѣ
всѣ европейскїи народы. Националізмъ и его
широкій розвѣдъ есть найважнѣйшою задачею
и остаточною цѣлею ихъ.

Звичайно думано и повторювано пусту
фразу, мовѣ-то идея націоналізму есть штуч-
нымъ продуктомъ тои макіавѣлѣстичной полі-
тики, котрою Наполеонъ I. хотѣвъ заводѣдѣти
судьбою державѣвъ европейскихъ. Однакъ-же и-
сторія давъ намъ численныи и невѣстїи доказы,
що національное движѣніе въ Европѣ есть зо-
вѣмъ старше. Оно такъ давне, якъ давнїи бу-
ла змаганя централізації національных наро-
дѣвъ. Въ Австріи выкликавъ его Іосѣвъ II, въ
Россїи Катѣрина-II. Тутъ протестували про-
тивъ централізації Мадаре, Сербїи и Чехїи —
тамъ Котлярѣвскїи. Соймѣ угорскїи уже въ
1791 р. выдавъ законъ о береженіи языка ма-
дарскаго яко антидотумъ противъ германіза-
ціи. Въ 1793 р. 33 „оригинальныхъ“ Чехѣвъ
внесли жалобу на языковый угнетѣ, а руске
духовенство домогалось уже у Іосѣфа II. на-
родного шкѣльничѣва. Наполеонъ не збудивъ
идеи націоналізму. Противно, бѣвъ стремѣвъ
до универсальной монархіи въ Европѣ, на чо-
лѣ котромъ мала становити Франція. Але его
фантѣзія знядѣла марно, якъ только народы
европейскїи одѣлакались до чувствѣвъ національ-
ныхъ.

Одѣ сего часу зрозумѣли всѣ народы ва-
гу націоналізму и постарали ся збудити его
въ масахъ. По 1830 р. движѣніе національное
стаеъ ще загальнѣйше въ Европѣ. Ителіген-
ція польска иде въ людѣ свой, Словаки выда-
ють Коляра, Словѣцѣвъ Гая, у насъ повстаеъ
Маркїанъ, на Украинѣ товариство Карпило-Ме-
тодѣвске.

Можна часомъ стрѣннутись зб понятѣмъ,
мовѣ-то идея націоналізму знаменуе регрессъ,
а поступъ мавъ бы лежать въ амальгамованіи
народѣвъ, въ якѣйсь униформности для цѣлей
культурныхъ. То понятѣе хѣбае! Националізмъ
не стоить въ дорогѣ братному лученію наро-
дѣвъ для довершенія высокихъ гуманныхъ и
культурныхъ задачъ людскости. Онъ не спѣ-
няе взаимной обѣмѣны благъ матеріальныхъ и
духовныхъ загально-людскихъ. Онъ не разме-
жуе поодинокїи народы кдѣ себе муромъ ки-
тайскимъ. Противно, націоналізмъ знаменуе
поступъ, — безъ него, яко средства, невозмо-
жне движеніе, образованіе и улагодорженіе
поодинокыхъ народѣвъ.

Националізмъ знаменуе поступъ, бо чей-
же всеке змаганѣ въ передѣ есть оправданѣ,
все одаю, чи одиница борѣсь о личну свободу
противъ гегемонїи настован, якъ то бывало
подѣ конецъ минушого вѣку, чи народѣ який
борѣ ся противъ національной гегемонїи сусѣ-
да своего. Национальна идея есть высокою иде-
єю, наколи есть свобѣдѣна одѣ расовѣи або
племенной ненависти, — наколи не стремѣтъ
до заневѣженія другѣхъ, а въдовольеъ етногра-
фічними границами.

Она находитъ вправдѣ и нинѣ ще
противниковѣвъ своихъ. Але чи христїанѣ-
ство, чи идея свободы личной, свободы совѣ-
сти и всѣхъ найблагородѣйшїи и оправданѣи зма-
ганя не находили противниковѣвъ своихъ по всѣ
часы?

Дивѣ о. Іоанъ Подгороднѣвскїи, архидїакѣвъ
лучцїи и парохъ островскїи, бо до лѣт. при-
ходства въ Островѣ принадлежавъ Крестино-
полѣ. Згаданныи архидїакѣвъ и парохъ остров-
скїи не хотѣвъ такъ довго прилучатись до
кондукту, поки ему зб горы не заплачено 10
дукѣтѣвъ.

Другого дня одправляли ся заупѣвѣный
литургїи въ костелѣ при домовѣвъ, выставле-
ный на катафалѣ, на котромъ роднѣвъ небѣжнїи
спочивали. По усѣченыхъ литургїахъ и похо-
ронныхъ молитвахъ знято домовину зб ката-
фала, занесено въ подѣемѣу крѣпту Бервар-
динѣскаго костела и тутъ зложено побѣвъ до-
мовинѣвъ роднѣвъ.

Марїа Брильова была найстаршою дочкою
Салезїи и Анны Потоцкѣхъ. Си мужъ Фрид-
рихъ Бриль, сынъ всемогущаго міністра поль-
скаго короля Августа III, якъ причислявъ ся
до найкраснѣйшихъ мужичѣвъ, такъ буеъ и въ на-
укахъ высоко образованныи, а до того гравѣ
майже на всѣхъ инструментахъ.

Дня 2 жовтня выкопано на подвѣрѣ мо-
настыря глыбоку крѣпцу, котрой до теперѣ
при монастырѣ не было. Зб браку крѣпцѣвъ
вожѣно шо-дня до монастырѣской кухни изъ
Буга воду въ 6 очкахъ, а воду до пяти браво
по сусѣдѣвахъ, але тѣя вода не была добра.
За жита Салезїи Потоцкѣхъ спроваджено до
замку воду до пяти изъ крѣпцѣвъ зб села Жу-
жѣя. Си вѣрнѣя зб чистою зимною водою
есть и до теперѣ на ерекціональномъ грунтѣ
близько прѣходскаго дому за стодолю пароха
подѣ горбо, зкомъ, одѣи зб-подѣ каменя вы-
плывае вода.

Игуменъ Ампликатъ Крижановскїи спра-
вивъ всѣмъ хрестѣ cum ligno vitae, за ко-
трый заплативъ 355 зол. 15 пр. Сей хрестъ
выносѣвъ монахъ въ церковныхъ ризахъ що

Скаже хто, що націоналізм розтеднує народи, веде їх до борби з собою. Нї! націоналізм не викликає борби. Борба не лежить в тїм, що якась ідея зродилася в обгортку уми, а прагнучою борби єсть то, що елементи надмірно і сліпо-консервативні не допускають до того, щоб та ідея прозріла, а прозріваючи, розвинулася.

Як жеж осушася ідея націоналізму? Одновід прості. Она осушася передовсім тим, що народів плекає і образує свій матерний язик, виробіть з духа і душ його. І як з одної сторони розвій рідного слова опрацює поняття справедливості, так з другої сторони народів, не дбаючи о розвій язика свого, самі починає перед собою ворота, котрими входять всі другі народи на арену культури і поступу — самі виключає себе од участі в працях найвищих здобутків духа людського.

Говорять часом, мовою то рівноуваженіє язиків в якійсь політичній організації може нарушити силу єго, розслабити єдність, привести єго до падіння. Се фантазія! Цялїсть всяка єсть тоді лиш сили, коли члени того організму, хоча би найрідновородивші, розвинулись в собі, кожний в природних границях, без упереджень.

То ж націоналізм єсть всесторонній, оправданий, а коли при тїм єсть найголовнішим і кінцевим средством до дважена народу і свирдленя єго сил, то не дивота, що і народів руських розуміючи вагу націоналізму, до завтї свого великого поета, плекає народність свою стараннїше, як коли-небудь давнїше.

Нам не вєста України за „сучасними огнями“, — не на чужому полі шукати намь доброго добра, — не пертїсь намь нї в право, нї в лїво, а буї намь тїм, чимї історія і людскість велїла намь бути.

Често і високо держимо про-те прапор національності нашої. Идеалу того не дамо осквернити. Слава предків наших, добра слава живи намь в пам'яті. Ми знаємо, за що они покладали буйї свої голови, за що широкї стєпи засїяли кїстїми, за що зросли кровїю своєю.

Чужого не бажамь, чужому лиш наукаємось, але своє намь найдорожше, найсвятїше!

Національне дважєнє, культурний розвій, мирне сужитє — то точка програми нашої.

І вїруємо, що по сповненнї тих задач, тих одиноко розумних заповідїв Тараса — оживе добра слава, слава Русі-України і світлї ясний, невечерній — тїхенько засїє!

Програму концерту подали ми вже давнїше. Намь мусимо сказати, що всі аумери хоральні програми виконали сили співочї „Лютї“ подї управою п. Цетвїнського з всею точністю, — що квартети інструментальні, виконавї вправними аматорами приняли публіка з оплесками, — що п-н Барвінська з п. Липецьким дуєть з „Роздвїяної ноти“ мусїли на жаданє одушевленої публіки повторити, — що декламация панни Волянської („Причина“ Шевченкова і другї патріотичні стїхи) вдовольня, а декламация п. Корняка Устїановича („Огнї“ і пра „Си-ломої купели“) була цїлю концерту кульмінаційною точкою.

На вечерю насїли і одчитано письма і телеграми:

Бу ч а ч. Почитателямь гєнія Русі засїляють привїтї именемь Русавів бучацких — Сосновскїх, Старецькїх.

Вїдень. Не страшенє намь хвилеве коморованє у рїдній хатї, бо слова правди, выголошеного громкогласно недолжними устами Кобзаря, не убють, а лїчїть широкого світла не придумати! Нїяк не загнємь! — Товариство „Сїч“.

Вїдень. Лучимось з Вами до обходу і свята вї надї, що дождемось хвилї, коли всі Русини вї семї одній, вольної і новїй поминати будуть незабутного Тараса. Кличемо: Не вмерла і не вмере Русь-Україна! — Руськї богослови.

п'ятницї кожного тижня перед престолом Олєксандра, а зібранї людє цїлувала сей хрест. По причинї, що до цїлюваня того хреста горнули ся сїляне і латинського обряду, то к. Підгородинскїй, архидїакон і парох островскїй, обжадували о. Василїань перед латинською консисторїєю холмською, що они через заведенє нового небузало церковного богослужєня allicuius ad se populum ritus latini avocando народь бдї вєстєла.

Рік 1779.

Вї цївїти сироваджєно до монастирської церкви великий звбз 618 фунтїв ваги. Сей звбз перелєто з розбитого монастирського звбза, до него додає ся розбитий звбз з Городища, розбита сїгаатурка, котель горїлчаный, котрий привезено з кєстї, і малый котелїк.

Сего року упокоїли ся два руськї єпископи, а то: дня 24 цївїтя Левь Шєвцїкїй, єпископ львівскїй вї Радомышлї на Уранїї, проживши 65 лїт, і Атанасїй Шєвцїкїй, єпископ перемьскїй дня 8 чївня вї Самборї. О. Василїанє, побюкуючися, щоб о-порожнєні єпископскї престолї не дїстали ся сего саєкулярї, бї оба покійні єпископи були з чїву Василїаньського, ухвалили вы-сїлати в тї цїлі провїзїція Василїань до Вїдєя, надолжїши поєредє на монастирї грошєву контрїбуцію на покритє выдєтєв подорожї.

(Дальше буде.)

Гарбузівч. Поминаючимь великого пророка щирїй поклбнї вї повної вїрї, що Господь не забудє Русинів, вєпарїє ся вї домїх нїх, вї тїм семї великій і пошлє їмь добру долю. — Петро Богачевскїй, Чєхь, Черємшїбда, Мартанїант, Кравшє, выдїлє чїталїн.

Залбзцї. Свїтлымь Русинамь і людямь доброй волї, святуючимь роковини Шєвченковї, щирїй привїтє і поклбнї! При-скорюйте словєнє заповідї великого пророка: Вї своїй хатї своя правда і слава воля! — Чїталїня Залбзєць нових і старих, Ле-сюк, Гутковскїй.

Збоньска. Чєстє Вамь Родимцї, що свєтїлєте пам'ять народного гєнія Тараса. Єго кобза збудила нас до народного житя. Хотя мы на передмїстї львівськїмь — не дамо за-гнїти руському слову і руськїй мислї. — Нар-одна Чїталїня вї Збоньсках.

Золочївч. Вї торжєствї ХХІХ-лїт р кованї смертї незабутного народного поета бере участь душою — Золочївска філія „Про-свїтї“.

Жовтанцї. І ми почитамь „вылітї слєзї“ Єго „Думи“ — і „тихими-тихими рїчїми“ Єго поминаємь! — Жовтанецькї Русини.

Кравбї. Безсмертїй боїмь народий, бо вїх псаломь свободї, вїх пїснї безсмер-ноя любови до рїднї святимь огнемь загрї-вають сєрцї мїліонів до пожертвованя од-нїцї для добра загаль; але і не загнїти народи, вї котрого зрадка про своєх про-рєкбїх любови і свободї перестала бути цї-стою модою, а перєхлїла майже вї органічу потребу, вї величєвє свєто народїє. Поклбнї Вамь, що гдїно єго свєтїлєте. — „Академія-на Громада“.

Львбї. Слава русько-українськимь на-роднимь товариствамь, що поминають такї вєлїчєво пам'ятї нашого незабутного батька Кобзаря, котрий словомь і дїломь збудив нас до нового житя і потерїв мукї за волю закрїпощеного людю. Слава Вамь! Ми духомь зї Вами! — Цїтомцї-народовцї русь-кон семуарїн духовної у Львбї.

Миколаївч. Пов. бббєрєцєго. І ми горємось подї прапорь нашого незабутного Кобзаря. І ми духомь свєтїлємо пам'ятє Єго. Слава і чєстє неликому борцєви за правду і мученикови нашої Русі-України! — Од чї-талїн вї Миколаєвї.

Рудкї. Лучимось зї Вами! Обїмїть друг друга! Не впрємь, не подїжємь! Гє-нїй Тараса зї нами! — Русини Рудкї.

Самббїрч. Поки народь умїтє-мє свє-тити пам'ятє народного гєнія, потї не впрє, не подїжє. — Дєрєкція руського театру.

Снїтїнч. Чєстє і слава Вамь, достой-нїй патріотї руськї, за се, що вы почїли на-шого незабутного Кобзаря. — Русини Снї-тїнцї.

Солонка, пов. львівського. Зї глїбо-кимь поклономь до Магодоважана Громадї! „Спокоївшєу Промєтєя Тамь орелє карє, — Що дєнь Божїй довбє ребра Сєрдє і ваше шпєє — Розривє та не выпє Живучою — живучою — живучою кровї! Оао знову оживєє І смєтєть ся зї ну!“

Розбитому лютою долею сєрцє нашого народа додало житя і сили „Божєє слово“ вї устї народїго гєнія. Оно єго сцїляло, оно єго сєрпїло і оживляє досї. То дух народ-а: бодрий, вїрїкий, здоровий, — що горєє надї ббблїмь організмом і додає єму здо-ровлє. Слова пїснї Тараса натїхєнї тїмь духомь щирїмь нашого народа, — а той дух народ-а на скрїбї провїлє вїрою Божою, прав-дою свєтою і братолїбїємь. Огь дє, людє, наша сїла і слава, слава України! Най жє вїкоди не замиравє мїжє нами, а вїчно о-живляє нас і скрїпляє: вїра, правда і бра-толїбїє, — щобє не вмерла Україна! — Кєсєофєт Сосєнєко.

Чєстїнї, пов. жовківського. Мы тоже згадуємь Єго „правду бєсталану“ — Єго „тїхє слово“ — і орємо „перелбнї“ намь — „а на перелбнї“ — мы посїлємь і нашї „сло-зы“, — „можє збїдуть вї виростї, поки сон-цє вєстєє“ — поки і нашї „вєдлїткї поро-стут вї гєтїманї!“ — Од чєстїнєскїх Русинів.

По вечеру збїшли ся гостї, мужикї и жєнщїны, до рєстєврацї Штатмїллєра на комєрє. Комєрєчє почавє ся загальною вєсє-лєстїю а при тїмь зї повагою, і адалєво ся, що такого настрою не закламуть нїякї прїгода. При вечерї бєспївєно кблїка пїсєнь, мїжє нїчїми одну зїмпрєвїзувавє хорь мї-шанїй, мужєскїй і жївнчїй, а потїмь прїй-шла чєрга і на промовї. Вєлїку мїду несподї-ванку сїравнїмь збїранїмь одїмь гостє — Русинь зї Бучовини, ємїнь одного зї першїх славно-звєстїных писатєлєхь галицко-руських. Вї патриотично, зї жаромь і чувствємь вы-голошеной промовї радувавєсь ємїнь поступомь Русавів галицких од тїх двадцїти лїт, якє бєспїлєкє покинувє Галичину. Потїмь зарєвє закрївє слово — п. Євг. Левцїкїй, го-лова „Академічного Братєствє“ і вї вєцїєслї-вїй зї кождого взгляду промовї ємїнь почавє высєлєшувати — вї імєнї нїбї-то „молодого поколєня“ — такї поглядї на націоналїтєт, на нїє не то старїй патріотї, але і єго то-варїшч зї „Академічного Братєствє“ не мо-гли згодати ся. Промова п. Левцїкєго вызвала дужє прєкрє вразїжє на всіх збїранїхь, о-о-жє сїравдї прєкрє сє рїчє, що кблїка слї-дуючїхь короткїхь промовї мали служити п. Левцїкєму вї бббвдї, що „яє жолудок о-статочна цїлє житя човєкєа, але єсть і щє щєсь вышєго“ і що „націоналїзм не єсть фєрмою — якє думєє п. Левцїкїй — бо, якє оми націоналїзмь бувє фєрмою, то можє-бї ємї змїнїти, але що націоналїзмь єсть чувє-

вомь, то можєа бї єго вырєати хабє разом зї сєрдємь...“ По тїй прїгодї гостї почали сєкоршє розхбдїтєсь. Вї добрїмь гуморї, радє зї того, що высєзавє поглядї нїбї-то „мо-лодого поколєня“, вышїовє і п. Левцїкїй зї трєма чї чотїрма своїми одномїшлєнїкамь...

Адреса признания клябови руских послбв соймовых од Русинбв повѣту долиньского.

Русини повѣту долиньского выслали на руси пос. Романчука ось такую адресу признания (надблану и намь вѣдїи):

Высокоблагородный Пана Предсѣдателью! Смыла, бдїжнїа и горяча оборона, яємь дбївала наша руска справа од руських послбв послѣднїої сєсїи вї намбїмь галицкбмь соймб, зїнашла бдїгомбїє ачєй повєсудї, якє далєко и широко прєстїрає ся рускє краєна, та бдївала ся і о нашє высєкїй Бєсєкєдї, — нїмїй сєй свѣдокь покбнѣчнїо руського горя и недблї.

Мы Русини долиньского повѣту, якє не-будь горько намь, що пѣтїдєсєтї і кблїка тї-сєчє руського народу не вєслїл выбрати собѣ зї нашого повѣту шарого гє ревного заступ-нїка, котрий бї бувє скрѣпївє Вашу оборо-ну вї соймѣ та докинувє своє важкє слово, мы радї бодї сєму, що Вы, одїновїй правдїй рєпрєзєнтант руського народу, не даючї сїраву за выграну, хотїй малї чїслємь иє вєлїкїй духомь, постбїлї ревнб и неустра-шїмь за нашу народну сїраву. За се Вамь пановє послє чєстє і слава та щєрє рускє спасє-Бббгї!

Не бдїрадїй вїстї дохбдїли нас зї кбн-цємь сєсїи соймової. Замѣтєть вырєзумѣнїя сїблїныхь пєчєучєхь сїрав и нїтерєсєв, зї-жѣтєть сїравєдлївогє полагбдїжєнїя прїкрїхь мєжанарбднїхь бдїжєнїє — вєрховодчєа партї-я вї соймѣ і краю — не зрѣкїуючї ся рє-стєврацїи Польщї на рускбй землї и заперє-чїуючї сїстєматично Русь на Русь — дала, на-жалє, докази крайнїої пєгорды для руського слова. Протїв зїбаганокь польскїхь вєрхо-водбв, руськїй народь прїлєзучєсь до рѣш-чєнїи полїтїи нашого руського клябб соймово-го, мусїтє зложити грбмїй протєст, а за-разомь высєлєжї вї устѣхь стбрбнїхь не соткї, але тїсєчї пєтїцїй до ц. к. цєнтралїи го прав-тєлєствєа, домєгатї ся сєкорого и сїравєдлї-вогє полагбдїжєнїя нашїхь сумнїхь мєжанар-бднїхь бдїжєнїє. А покн-чїо прїсїюго прї-нїтїя вырєжєнїя правдївогє признанїя для Вась, Высєкоблагороднїй Предсѣдателью, и для Ва-шїхь Товарищѣв!

Слѣдуют подписи.

Димісія кн. Бісмарка.

О дамїсіи кн. Бісмарка, чї радшє о страй-ку всѣхь Бісмаркбв надхбдєть що разь новїй і то дужє цїкавий вєстї, котрий чимь разь ббблїшє розясняєть бдїноснїи бвущого канцлє-ра до свого цїсаря і выкрївають правдїй прїчинї дамїсіи кн. Бісмарка. До звѣстїи вєжє полємієк мєжє Nordd. Allg. Ztg. а Hamb. Cour. додєє тепєрь щє і Voss. Ztg. вєлїмь цїкавий доповнєнє. Якє звѣстїю, пєсєла Nordd. Allg. Ztg., що розмова кн. Бісмарка зї Вїнд-горєтомь недотїкала зовєсь спрєвї Кумбєр-ландского майна; єго зноснїи зї нїмь гралї вї цїлбй крєзє лїшє о єблѣко ролї, що бїнє не хотївє, щобє хтєсь вївє контроль надє єго зноснїамь зї посламї. Voss. Ztg. оповѣдєє отжє: Цїсарь розгїрѣвало дужє, що кн. Біс-маркь вєдє рєгєрєворї зї Вїндгорєтомь і дїятого поїхавє зарєз до палаты канцлєра, щобє тамь сїгнєтї єго, що мають знатї тї рєгєрєворї. Кн. Бісмаркь, котрий якє разь лєжалє вї постєлї, вєстєв і поїхавє до цїсаря та сказавє єму, що вї єго розгб-ворєхь зї Вїндгорєтомь розхбдїло ся лїшє о прїватїй сїравї. Цїсарь бдїповѣвє на то, що прїєцї має право дождїтї ся зї за-чєсу о рєгєрєворєхь зї такїмь прїво-дїрємь якє єсть Вїндгорєст. Кн. Біс-маркь мавє на то ббблїшє мєншє бдїповѣстї, що бїнє не хочє, щобє хтєсь контрольовєвє єго зноснїи зї посламї і додає щє, що бїнє лїшє дїятого оставє ся на своємь становїнчї, що покбїному цїсарєви Вїлгєлмєву І прї-рѣвє, що будє служити єго вїуковї. Voss. Ztg., оловѣдаючє сє, нагадує на Пальмєрєтона Коля того стала разь королевєа несправєдлїво напєсєлєватї, сєказавє бїнє вєтєрє, що не будє бдїповѣдїтї, бо коли королевєа сєжє, що бїнє не має рєцїи, то бдїповѣдїє злїшна, кола-жє по єго стбрбнї будє правда, то потерїтї по-вага королевєи, найвышєи прєдставїтєлєкь народу, чбгє добрый патріоть не можє ба-жєтї.

Фактомь єсть, що всѣ Бісмаркї застрї-кували протїв цїсаря. Гр. Гєрбєрть Бісмаркь, котрий подаєть ся бувє вєжє другїй разь до дамїсіи, одєржавє єа доцєрєа вєчєра. Кажуть, що цїсарь не хотївє єзє разь прїнїтї єго дамїсію, а то дїятого, щобє продовжєтї и дальшє загранїчєу полїтїку вї дусѣ кн. Біс-марка. Voss. Ztg. кажє, що хочє цїсарь прї-нагбдї прїнїтї кн. Уєльєского бдїзначєвє оче-вїдно дужє дружно секретєря державного, розгбворючї зї нїмь дужє довго, то всє-жє тємь онє подаєть бббєлє прєсббб до дамїсію. Уєслєнє єго стбжєє зї прєсббб рїчїи ко-нєчнїмь, позаякє вї урядовїмь оголошенїи канцлєрєскбмь було сєказано, що гр. Гєр-бєртєа Бісмарка поїшаєє ся „тїмчасово“ прї-вєдєнїю мїністрєствєа дѣлє загранїчнїхь. То слово заковѣдало отжє усєчєнє секретєря державного, щє закїмь бїнє подаєть прѣшенє о дамїсію; єму не повбстєвало отжє нїчєго ббблїшє, якє лїшє чимь сєкоршє податї ся дїєстїю до дамїсію. Але на тїмь не концє; тепєрь подаєть ся щє до дамїсіи і другїй смѣл кн. Бісмарка, Вїлгєлмь, прєзїдєнть дер-

жавнїй вї Ганноверѣ. Посада Вїлгєлмєа Бісмарка вї Ганноверѣ будє вєлїмь важна і доки кн. Бісмаркь бувє канцлєромь, хбдїло єму о то, матї тамь якє найббблїшого мужа довѣрїя, а тїмь мбгь найбббшє бутї очевїдно лїшє самє ємїнь канцлєра. Ганноверь єсть бдї 1866 р. отворєтоу равнб на пруськбмь органї-змь, котра щє досї авѣ трбхї не вєшкарєлу-нїлєсь. Вєлѣфє не прєстєжєтє рббїтї олози-цїи Прусамь і нїмєцкбй державѣ, а надїя на самостбїнєе корблєствєо ганноверєкє не вы-гєслє щє нє то у прєзїдєнтєа, але і вї на-родѣ. Лїшє зручнбєтє кн. Бісмарка моглє тамє щє якє тако ладє удержуватї. Покажє ся тепєрь, чї по устєплєнїю канцлєра и єго сїна Вїлгєлмєа не стєнє зновє на порядку днєвнїмь єсправа ганноверєка. Ка. Кумбєр-ландскїй, Ерєсєтє Августь, сїнь послѣднїо-го короля ганноверєского Юрїя V., не зрєчє ся своїхь прєтєнсієй до ганноверєского прєстєла, хочє бї єму і звєрєнє майна.

Hamb. Nachr. бдїдєсєть щє разь, що кн. Бісмаркь не устєплїє зї власнбй волї Коля новїй канцлєрє Кєлрївї прєдставлєєтє ся цї-сарєви, мавє цїсарь прєдє вїсїмь гєнєрєламї высєказати єа вєтєрє, що бїнє не можє нїякє погбдїтї ся зї „занадто самостбїнїмь кня-зємь“ и що порозумѣнє зї нїмь вєзгєдлѣ не можлївє. Зї тбн бєспїдї вєсїтє, що цїсарь и на будщє не будє старєтє ся порозумѣтї зї кн. Бісмаркомь и нє будє вєсїтє єго ра-дї. Вїправдї Freis. Ztg. доносїтє, що цїсарь мавє на гадцї задержатї гр. Гєрбєртєа Бісмар-ка и дальшє вї мїністрєствѣ дѣлє загранїч-нїхь, щобє чєрєз єго удержуватї звязь зї кн. Бісмаркомь; говорятє навѣтє, що цїсарь розгбворювавє онєгдї по бббвдї вї афлїєскбй амбєсєдѣ, дамїлє вї чєстє кн. Уєльєского и старєвє єа єго наклбнїтї, щобє бїнє и даль-шє оставє сє, але дава дїлїсію вїказує най-лїшє, що всє то до нїчєго не доводє и всѣ Бісмаркї збрєвали рѣшучо зї цїсарємь. Самь цїсарь вїдїтє мабуть конєчнбєтє управлєтї державноу дальшє бєзє помбчї и радї Біс-маркбв. Вї смѣл дѣлє єсть вєлїмь характє-рїстїчна дєпєша котру наводїтє Weimarer Ztg. а котру мавє цїсарь Вїлгєлмь дєя 22 є м. выслєтї до однбй довѣрчївої оєббї. Дєлєшє та будє очевїдно прїзначєна на то, щобє пу-стїтї вї свѣтї поглядї цїсаря єго плєны на будучнбєтє; она звучїтє: „Сєрдєчно дякує за такї шарє нїсьмо. Дїєстїю, горькї досѣдѣ і болєстїй годїны дїстєлїєсь мєнѣ вї участї... Такє мєнѣ важко на сєрцї, якє коли бї я на ново стратївє бл. п. мого бѣда! Але коли вїжє такє мєнѣ Богь прїзначїєтє, то трєба прєтєрпїтї хочє бї прїйшоу і загн-бєтї... Мєнѣ прїходїтє тепєрь занєтїя становї-чє оцїрєра-стбжєна на кораблї державнбмь... Хбдї єго повбстєанє тбй самѣ, що і до тєлє-рїшнїої порє, отжє на прєдѣ повєкоу парок!

При кбнцї сєго тїждня мабуть вї пѣт-нїцю або вї суботу, мєє кн. Бісмаркь прє-нєсїтї єа до Фрїдрїхєрєгє. Нїмь має бїтє бутї на прєацїонїй аудїєнцїю у цїсаря, на-котрбй подєстє такожє прєсббб, щобє цїсарь зблївєнїє єго бдї прїнїтїя тїтулу „гєрцбгѣ фонь Лївєнбургь“. Кажуть, що кн. Бісмаркь не пї дєстє до сєй прєсбббї вївєжє мбтївбвє, бо хочє тїмь зазначїтї, що бїнє не рєстєєє ся вї згбдѣ зї цїсарємь. Дєкбтїрї газєтї до-казуєтє, що вї крєзє канцлєрєскбй поббчї о-сббєстєго непорозумѣнїя кн. Бісмарка зї цї-сарємь грєє не послѣднїу ролїу такожє на-трїтї двбрєва. Кажуть, що кн. Бісмаркь мавє вї крєзє своїхь прїхїлїнїкбвєхь сєказатї, що то „цїсарєва Фрїдрїхєва стрїлїла до нєго зї рєволєверу, котрий назывєє ся Гїнцпєтє-ромь“. Гїнцпєтєрь, давнїй учїтєлє тепєрѣш-ного цїсаря, єсть, якє звѣстїю, найббблїшїмь вїрїномь цїсаря.

Кн. Бісмаркь дбєтєє по прїчїнѣ своєго устєплєнїя чїслєнїй адреси прєацїонїй бдї своїхь прїхїлїнїкбвєхь и почитатєлѣв и прїй-мєє чїслєнїй вїзїтїи аристєратбїи. Мєжє нї-шїмї прєслєвєтї вї цїсарь Францї Іосєфь кня-зєви власнєручєє пїсьмо, вї котрбмь вї дужє сєрдєчнїхь словєхь высєкає єму свбї жалє зї прїчїнї єго устєплєнїя. Такожє гр. Каль-нонї высєлєвє пїсьмо до кн. Бісмарка. Бєль-гїєскїй корблє Лєопольдє высєкає такожє свбї жалє князєви зї прїчїнї єго устєплєнїя и дякує єму за сїмпатїю, яку бїнє, якє кан-цлєрь нїмєцкїй заявлєвє застѣдї для Бєлгї-ї. Корблє кладє вї своїхь пїсьмѣхь особлїво вєлїку вагу на то, що кн. Бісмаркь урату-вавє двє рази Бєлгїю одь францускїх а-нєскбїв.

Berl. Tageblatt доносїтє, що незадовго появляєтє ся окурїжєнїє нового канцлєра до всѣхь прєдставїтєлѣв нїмєцкїхь загранїцю о обяту нїмь уряду канцлєрєского а вї о-курїжєнїю тбмь будє головнб зазначєно, що вї загальнбмь напргамѣ нїмєцкбй полїтїкї нє настанє нїякє змѣнєа. Вї мїрбдавнїхь крєузахь бєрлїнскїхь говорятє одєакжє, що тепєрь, коли кн. Бісмаркь устєплєвє, можєа вєжє будє и о тїмь поговб-рїтї, чї нє можєа бї прїстєпїтї до тѣснїйшого сєюзє зї Россїєю.

Рухъ вѣ рускихъ товариствахъ.

Дня 9 н. ст. марта бдїбуло сє бдїкрїтє чїталїн вї Манасѣ (коло Зббровєа). Вї гар-но умєнїбй свѣтлїцї збїшлоєсь кблїкадєсєтє сєлєнї мѣсєцєвєхь и зї-другє тблѣко зї су-сѣднїхь сєлѣ, бдїорєчєнїи чїталїн зї Пєрє-сєлєнїємь и до 20 чїталїнбв зї Гарбузовь; зї нїмїєнїєнцїи явлїлєсь: о. А. Аєлєєскїй, Ко-нєчєнч, Тємнїцкїй, Фѣдєварьковь, Пєтєрбь Богачевскїй зї Гарбузова и учїтєлѣ зї Манасєа, Гарбузова и Мшанї.

Зббрє бдїрєчїє о. Сїлѣвєстєрь Богачєв-скїй и подаєшє короткб истбрію занованїя чї-талїн, вбзавє прїєсутнїхь до вѣбору головї зббрбєв. Головнб зббрбєвє вѣбрано о. Аєлєє-скїчєа. По вїсєнєкб трїакратнб „слова“ зї

честь Г. В. цесаря, удивив голова зборів голосу секретаря зборів о. Петру Богачевському, а той коротко пояснив статут і вказав, де впису членів і вибору видбу читальні. Вислало ся до 50 членів, а до видбу вибрано о. Сильвестра Богачевского головою, Івасевича, Крупского Семка, Бабя Яцка и Кукуруу — мѣсцевых селян.

По замкненню зборів удаю ся на спільну переписку, и тут починає веселі розговори переплетані патріотичними тостами. О. Петро Богачевський піднімає перший тост за таких слів: «Коли в давнині батна наша була в перевазі, збиралася тисячой сотні ввірних синів боронити свою неньку. Козаків, — ті борці за волю народу, проливали кров, воюючи самоцитами та кривими шаблями. И в нинішніх часах на оклики Руса збирають ся знов борці за долю народу, но не на кроваву рать самоцитами и шаблями, але на мирну війну просвіти з темнотою. Новий сей борці Козаків — се читальники. Так за здоров'я тутешніх читальників, за здоров'я всіх руских читальників, за світлого, долю, гаризд и волю всего руского люду підношу сей тост!» О. Темнацій піднімає тост за здоров'я тих, що кривку тримають ся своєї народности и свого обряду. О. Аляксевич за здоров'я Г. В. цесаря и династії. О. Конечевич за здоров'я учительства, дякого о. долю руского народу. Селянин за Гнядзів піднімає здоров'я сусідів и братів основателів читальні о. Богачевських за Гарбузова и Манавца. По обідньому їмю народного закінчено се торжество, третє з черги в сій околиці сего року, и з радістю, що народ тугешний горне ся до просвіти, поспішено пізно ввечері додому.

Засновує ся, як зауважимо, що одна читальня в старших Залозках, де мішане, порозумівши вже раз (хочь пізно) інтенція свого отця духовного А. Гутковского, взялися самі за засноване читальні у себе. Заслуга се, сказано, о. Гутковского. Коби це інтелігенція не дрімала, а так, як торік, в сего року справила поминки Тарасові, був би поступак великий.

К.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНИЙ.

Вість, що правительству удало ся позискати клерикалів для галицького предложеия індемнізаційного и що оно поробило клерикалам деякі концесії в справі віроповідної школи, здаєсь підтверджувати ся. В неділю аменю відбулося засідання екзекутивного комітету групи Шварца и Берга з палати панів а на порядку денном сего засідання стояла: «Нарада над дуже важними справами.» Як оповіда показало ся, була то нарада над справою школьною и над становичим клубом центра палати панів до правительства. В слід за сею нарадою пішла и чутка, що клерикали дбали якийсь концесії и будуть голосувати за галицким предложеєм індемнізаційним.

Сеть вже рвч певна, що дебата буджетова розвинулася доверва по Великодніх святах. В виду того розбирає Mähr-Schles. Corr. питання, що буде з чеським соймом, котрий має бути скликаний в маю для заложження чесько-німецької угоди; газета ся каже, що не єсть виключена можливість, що сойм сей збере ся аж в осен, хочь правительство стоить все ще при том, щоби его скликати в маю.

Постійний скандал Тиссы — так називають на Угорщині покликання жидів Зігмунда Шосберга, котрого 12 с. м. зроблено бароном до палати панів. Сеть то перший случай на Угорщині, що жид зроблено бароном, та це и іменовано членом палати панів. Pest Naplo, орган умірених опозиція розвинує о сьмі факти широко и каже, що бив викликаний велике невдоволення на цій Угорщині — не лиш серед демократів чистої крови але и між аристократією, ба навіть и між самими жидами. Що се має значити? пытає згадава газета. Хто єсть Шосберг и чим бив заслужив ся? Хаба тим, що через спекуляцію став великим богачем? Чи вже хочь би и між жидами не було більше заслуженого чоловіка? Іменоване се було рішучо найбільшою похвалою політичною, а нема сумніву, що то був последний акт президента міністрів Коломана Тиссы. Вже сама дата іменованя вказує на то, бо іменоване наступило як раз на один день перед димісією кабінету. Дійсно, давне то постування, предлагати королів іменоване, о котрім знає ся, що оно виключає як найбільше невдоволення в краю, та це в такий пор, коли не буде ся мати одвічальности, бо на другий день уступає ся. Але ще дивнішою виглядає ця справа, коли знає ся, що президент міністрів предлагав се іменоване кабінету и сказав, що бив вже бд трохи лѣт має на то призволене корони.

Російська преса висказує о димісії в. Бісмарка більше менше в том дусі, що цесар німецький хоче бути власним канцлером. «Новости» кажут: Іменоване ген. Капрівіого єсть найліпшим доказом, що цесар хоче особисто вести справи держави и потребує лиш честного и совѣсного помічника. Програма цесаря обмежаєсь поки що на справу соціальної. — «Нов. Время» пише: Новий канцлер буде грати лиш незначну роль, буде сповняти волю и прикази цесаря. З уступленієм Бісмарка мусить настати и зміна системи. Непевність тої системи мусить викликати занепокоєніє в тих кабінетах и кругах політичних, котрі добачува-

ли в Бісмарку поруку сили тридержавного союзу. Міністри заграничної політики в Австрії и Італії будуть мати тепер до виконання запутану задачу, бо підстава тридержавного союзу мусить змінитися.

НОВИНИ.

— Кришанин о. Куликовський — як нам доносить із Станіславова — одержав позавчера з Риму повідомлене, що датарі вислала вже его іменоване суфранганом перемиським до амбасад австрійської в Римі. З того видно, що наші інформанти, подані перед кількома місяцями, були зовсім певні.

— Намістник гр. Бадені був сьогодні рано в гімназії рускої од 8 до 10 години, навістив лекції німецького в VI і I а) класі (проф. Скобельскій и д-р Калитовскій) а латини в V и IV класі (проф. Ярема и Цеглинскій) и виїшов, надіятись, вдоволені успіхами учеників.

— Нова тарифна особова на австрійських залізницях державних. Генеральна дирекція державних залізниць виготовила проект реформи тарифів особової на залізницях а міністерства торговлі и скарбу одобрив сей проект. Та зміна наступить од 1 червня с. р. Основною одиницею при тій новій тариф єсть оплата одного крейцера за один кілометр при третій класі, двоох крейцарів при другій а трох при третій класі. При поспішних поїздах основними оплатами за кілометр єсть 1/5, 3 и 4/5 кр. при третій, другій и першій класі. В сей спосіб знижаєсь теперішня оплата о 50, 33 и 36 процентів при особових поїздах а о 40, 25 и 20 процентів при поспішних поїздах. Просторість їзди ділит ся на половини по 50 кілометрів, але з тим зменшенієм, що перші 100 кілометрів єсть поділені на 5 половин по 10 кілометр, одтак на 2 половин по 15 кілометр. и одну половин по 20 кілометр; понад 100 кілометр єсть вже лиш половин по 50 кілометр. Зносить ся також пакунки, вольні од оплати (тепер до ваги 25 кілогр. на один бікет). Така тарифна особова має звільня заводити ся и на приватних залізницях а міністер торговлі заповіть вже навіть проект закона в том змыслі. Засадничі постанови сего проекту тарифів особової на державних залізницях єсть такі: 1. Оплата особова на державних залізницях опираєсь на кілометрах, котрі розділені рівномірно од 1 до 5 міліметрів. — 2. Одинична оплата за кілометр назначена для поїздів особових на 1 кр. за кілометр для третій класи, на 2 кр. для другий класи а 3 кр. для першій класи. При поїздах поспішних побільшаєсь та оплата о 50 процентів. — 3. Од кожоді стаци зачатий наступати рівномірно при перших сто кілометрах пять половин по 10 кілометр, дві половин по 15 кілометр. и одна половин по 20 кілометр. (5 × 10 + 2 × 15 + 20 = 100 кілометр); одтак до тої сотки кілометр. долучують ся дальші половин по 50 кілометрів. — 4. В случаях, де подорож не припадає разом на конець якої половин, то вже треба залити за цю, хочь и не переїхав половин. — 5. Дотеперішній всякі білети з знижаннями, як поворотні, окружні, при нагоді громадських зборів и т. п., уступають з хвилею введення нової тарифи. Менші стаци и пристанки будуть мати лиш білети третей класи а на оплату першій и другий класи будуть видавати по кількох білетів в одношені 1:2:3. Не буде також ніяких знижень, хіба лиш о половин при їзді дітей од 2—10 лѣт, учеників и робітників. — 6. Дотеперішній вольні од оплати пакунки для одной особи до ваги 25 кілогр. устає, а за кожій 10 кілограмів и за 1 кілометр буде оплачуватись по 0/2 кр.

Пізнає подана табелька представляє нову оплату особову:

Полова	Кілометр	Оплата	при поїздах особових	I.	II.	III.
1	1 до 10	10 кр.	20 кр.	30 кр.		
2	11 " 20	20	40	60		
3	21 " 30	30	60	90		
4	31 " 40	40	80	120		
5	41 " 50	50	100	150		
6	51 " 65	65	130	195		
7	66 " 80	80	160	240		
8	81 " 100	100	200	300		
9	101 " 150	150	300	450		
10	151 " 200	200	400	600		

и т. д. для кожоді слідууючої половини по 50 кілометрів.

— В ц. к. суді повітовім в Рогатині відбуло ся — як з'являть пишуть нам — дня 29 н. ст. марта розправа против польского агітатора Грубского, обжалованого тремя священниками рускими о обиду чести, сповнену підчас того славного изъ терору вибору Заремби на посла до ради державної.

— О. Емилі Абриковскій, сотрудник з Тисменіці приходить — як нам пишуть із Станіславова — на третого сотрудника при катедральній церкві станіславській.

— Львівське товариство співаче «Лютя» устроє в четвер 15 (27) марта в сали «Народного Дому» концерт при участі повной оркестри 95 полку з такою програмою: 1) Бетовен: увертюра з опери «Егмонт» — оркестра. 2) Зарицкій: Salve Regina — мужескій хор. 3) Моцарт: Requiem (d-moll) на хоры мшаний, соля и оркестру. Ся точка складає ся з 10 окремих нумерів: Requiem и Kyrie — хор; Dies irae — хор; Tuba miram spargens sonum — квартет соловий; Rex tremendae maiestatis — хор; Recordare Jesu pie — квартет соловий; Confutatis maledictis, Lacrimosa, Domine Jesu, Hostias, Sanctus и Hosanna та Agnus Dei — хоры; Benedictus — квартет соловий. Початок о 7-й годі. Вступ: фотель 2 зр.; кресло по 1 зр. 50 кр. и 1 зр.; вступ на сальо 60 кр., галерія 30 кр.

— Великий концерт на дохід голодуючих селян відбуло ся в понеділок 31 н. ст. марта с. р. в львівській театрі польській під управою директора Кар. Мікулю при співучасті пань: Електровицької, Гельдербови, Малиновскої, Павликівної, Пинківної и Сетмаєрбови,

та панів: Цетвинської, Ярецької, Шварца, Слядкі и Вольфстала, хорів жіночих и мужеских, гал. товариства музичного, «Лютя», «Баха», оркестри театральної амасторських сил хоральних и театральних. Програма: 1. часті І. Ярецькій: «Вз заточено», увертюра d-moll, оркестра, дирижує п. Ярецькій. — 2. Бетовен: Jubilate, хор мужескій, дир. п. Цетвинскій. — 3. Моношко: Аріа з «Гальки», соля п. Павликівна. — 4. Россіні: «Милосердіє», хор жіночий и соля п. Малиновскої; Шопен: XIII Прелюдіум уложене п. Мікулім на хор жіночий, соля сопрано, скрипці, віолончель, фортепіан и гармоніум, дир. п. Мікулі. — 5) Шопен: «Краківяк», на фортепіан п. Сетмаєрбовна и оркестра. — 6. Декламация п. Пишківної. — 7. Швейковскій: «Молитва весілля», хор жіночий и оркестра, дир. п. Шварц. — II часті. — 8. Куріньскій: «Польонез коронаційний», мшаний хор, соля сопрано п. Електровицької, оркестра, дир. п. Шварц. — 9. Гуно: Аріа з «Фауста» п. Гельдербовна и оркестра театральна. — 10. Лавровскій: «Краса зоре»; Моношко: «Пісьня воєнна» хор мужескій, дир. п. Цетвинскій. — 11. Венієвскій: 2-й концерт d-moll, на скрипці п. Вольфсталь и оркестра. — 12. Белліні: Дуєт з «Норми», пані Павликівна и Гельдербовна та оркестра — 13. Моношко: «Козак»; Солтис: «Пісьня ловецька», хор мужескій, дир. п. Цетвинскій. — 14. Берліоз: «Марш Ракочі», оркестра, дир. п. Шварц.

— Дирекція почт и телеграфів оповіщує: З дня 1 н. ст. цвѣтня с. р. входить в життя нові уряди почтові: в Рогатині, пов. львівського; уряд сей буде мати полученье з урядом почтовим в Олшаниці коло Устрик однаровною поштою пішно, до обсягу сего уряду належати будуть місцевості: Ропинка, Валькова и Бреликов; — на дворці залізничнім в Воську, пов. сяніцького; звяз почтова удержуватись буде при помочи поїздів залізничних на шляху Струже-Загірє, до обсягу сего уряду належати будуть: місцевості Босько и громада Мимонь; — на дворці залізничнім в Хорже-Леві, пов. мльєцького; звяз почтова удержуватись буде поїздами залізничні львівської Дембича-Розвадов.

— Огонь в Мостах великих жогоріла 16 н. ст. марта стайня войскова, повна сїна. При гашенню огню визначилась місцова сторожа огнева охотничя, котра числить 45 членів.

— Зміна власности. Добра Хміль коло Лютовиск купив гр. Брон. Лясоцкій од Давида Гінсберга. Брата Стан. и Ів. Новацькй Фриштаку купили од жидів Канервѣ добра (давніше правительственні): Мригород, Дубна, Тирява сільна, Межбродє, Ольхѣв и Загитинь.

— В Бучачі, як доносить Dziennik Pol., лущил ся в тамошній костел підчас богослуженя страшна пригода. Жена секретаря бучацької ради повітової, п. Мервиньска пішла рано до костела, щоби висповідатись. По сповіді и причасті сїла в лавку з краю при тамошній професоровій, щоби вислухати богослуженя. Втім паде з гори камінна статуя, представляюча ангела, розчепує голову пані Мервиньської та убиває єи на місці а професоровій ломить руку.

— Загальні Збори членів львівської спілки застатков товариства урядників відбули ся в неділю дня 30 н. ст. марта о годін 5 з полудня в сали ради мѣскої. На порядку денном сїх загальних зборів єсть и точка: «Вибір п'ятиох членів дирекції на три роки, двоох на два роки и двоох заступників на один рік, а також одного члена ради управляючої на три роки, двоох на один рік и двоох заступників на один рік». До спілки товариства урядників належить дуже багато урядників Русинів, тож звертаємо их увагу, щоби на ті загальні збори явили ся численно и поділили о більшій репрезентацию Русинів в заряд спілки, а се им вповні належить ся. Тепер в заряд бачимо з урядників Русинів тольк проф. Івана Вѣчал, яко члена дирекції, — очевидно, одна особа на значне число членів Русинів рішучо за мало.

— Окружна рада шкільна в Надвірній призначила 100 зр. на ремунерацию для тих народних учителів, котрі вправляють шкільну молодіж в церковній сїбі.

— З Станіславова доносить, що там недавно відбув ся поєдинок між одним цивільним паном а висшим офіцером за дія якого не порозуміли при картах. Офіцер одержав до сїх небезпечну рану. З такої самої причини має бути се один поєдинок.

— Примір годній наслідуваня! Львівскій кулець Давид Шварцавѣд уставив в своїм склепі при пл. Каніульоні ч. 3. лущу, до котрой складають гості 20/0 одь квоти зложеної за куплений там товари на дохід потерпівших од неврожаю селян.

— Теодор Антон, урядник пароходного товариства в Нусдорф під Віднем, котрий засипав собі очі наприкою, удавав мов бы на него зроблено нападу и укрдено 1686 зр., став перед трибуналом у Відні, котрий засудив его на осмі місяців тяжкої вазниці.

— Івань Орт, пишуть з Гамбурга: Івань Орт, давнішній архієпископ Івань, купив в Лондоні недавно корабель на перевозень бавовни до їзди між Америкою и Гамбургом. Корабель звес «Св. Маргарита», а управляє ним капітан Сордич з Реки. Після вїстей з Лондону виїхав Орт минушній п'ятниц з товарами при ватими до Ла Пляти. Одтак поїде корабель до Чілі, щоби набрати салітри до Гамбурга. А що в Чілі можна дешево закупити салітру, котрої привозять річно за 35 міліонів марок до Гамбурга, то можна сподіватись, що Орт буде мати гарний зарбѣток. «Св. Маргарита» має австро-угорську флага торговельну.

— Імз Неаполі має виїхати по гостині у султана в Константинополі до Криму и на Кавказ, а одтак через Одессу и Львів переїхати до Берліна.

— О штуді на Украині пише «Кієвлянин»: Не можна замовчати о сумнів факт не усталоного розвитку в краю полуднево-західном секти штудіотів, пропагуючих науку баптистів

не лиш в подальших селах, серед темного люду, але навіть в середотчї православия на Русі, в самій Київ, де штудіотів находить прихильників серед публичних вѣзників и робітників. Борба з тою сектою представляє немалі труднощі, за дія противности поглядів релігійних, маючих напярмь крайню раціоналістичний. Секта не признає авторитету церкви и полишає кождому широке поле до особистих, довольних толковань. Познакою вѣднї секты єсть удір, властивий взагалі кождому новому презелізму. Строгі средства репресійні не довели доси до цілі; годить ся подумати над якими дорогами діляти.

— Дрбний вѣсти. Громада Княжич, пов. перемиського, одержала од цесаря 100 зр. підпомог на будову школи. — Маршалок краєвий, гр. Тарновскій, виїхав на кілька днів з Львова до своїх дѣл. — В Самборі завязуєсь гімнастичне товариство під назвою: Філія львівського товариства гім. «Сокіл»; статуты виставлені до намістництва а головою комітету єсть д-р Петельєнц, директор гімназійний. — Виділь лікарскій надає стипендію з фондаци Склярского в квоті 900 зр. д-рови Вол. Гараєвичеві. — В Гусятині, маєтку гр. Ад. Голуковського, будувєсь замок після планів проф. Захаревича.

Вѣсти з в. Станіславівском.

Презенту на Давидковц одержав о. Сев. Стрѣльбицькй з Иванкова и однесено ся до намістництва що до згоди на его кан інституцію.

В пропозиції уміщені оо.: на Живачів: Вол. Балицькй, М. Добровольскій, І. Рудніцкй, Ал. Балицькй, І. Одробіт, Я. Сербинскій, В. Глѣбовицькй, К. Петровскій, І. Велигорскій, А. Олесницькй; — на Торговицю: І. Рогужинскій, Ал. Балицькй, І. Стебленцкй, А. Липнович; — на Лючу: Я. Андрѣшин (о. Коцюба зрезигнував).

Зрезигнували оо.: І. Коцюба изъ подання на Лючу а Ал. Книгиницькй изъ презенти на Вєрвків.

Сотрудництва одержали оо.: Мих. Литвинювич з Коронці в Чернівцях, І. Виницькй в Количинцях, В. Островскій з Обертана, в Виноград з правом управы, В. Криницькй з Люца систем. сотрудничтво в Богородчанах старих.

Конкурсний испыт дозволено складати о. А. Решетляковичеві з Кобак.

Кан. інституцій оо.: Ст. Комарницькй на Лисец (мѣсто), В. Лукашевич на Жукотинь.

Іменовані катихизми оо.: Бронимъ Баріш при народних школах в Святині, Мих. Медвецькй з Чорткові, Кирило Пачовскій в Богородчанах, Сев. Подлянецькй при 4-кл. школі в Заліщицях.

Намістництво згодило ся на кан. інституцію оо.: В. Касяевського на Деляву, о. Лелета на Задубровці, Т. Меленевича на Количинцях и они вѣ завозані уже до інституції.

В духовну залз в. станіславівскої приятий Вол. Лаховскій, уклонений слухатель богословія з в. перемиського.

Іменованя, конкурсы, перенесеня и пр.

— Конкурсы. Президія краєвої ради шкільної оповіщує конкурс 1) на мѣсто учителя історії всевітної п географії з викладавими языком німецьким при гімназії в Бродях; речинець подаватись до 20 цвѣтня с. р.; — 2) на учителя історії и географії та 3) учителя фізіології класичної в гімназії в Бохин; речинець до 15 цвѣтня с. р.

Телеграмы „Дѣла“.

Вѣдень 26 марта. Сими днями має приїхати сюды президент угорского кабінету, щоби нарадитись над речинцем скликаня спільних делегацій.

Мерань 26 марта. Розійшлася тут поголоска, що архієпископ Стефаніа має заручити ся з архієпископом Фердинандом, сыном архієпископа Кароля Людвика и евангуальним наслідником престолоа.

Берлін 26 марта. Наслідником гр. Герберта Бісмарка має бути німецькй посол в Бруксели Альвенслебен.

Париж 27 марта. Булянке зажадав од Фрейсінгет, щоби его поставлено ще раз перед суд апеляційний або воєнний а он готов тогды ставити ся.

Надѣслане.

Д-р Андрѣй Чайковскій

отворив канцелярію адвокатску в Бережанах,

Ринок дѣм Ляйдера.

ПОДЯКА.

II.

Не проминуло и місяць по страшному для нас удару, не охолонуло ще по той так великій страті, а знов новий потік слез казав нам проляти Всевишній покликуючи до себе дня 16 марта мою найдорожшу донечку Анну по дошній, тяжкій недугу в саміх цвітї житї. Незавидна наша доля, котра бді тільки робить так пото нас навішу, пославши хрест за хрестом, виривав серед нашого кружка родинного нову жертву. І тепер не забути про нас наш шир сусідь, і тепер в тїм новім страшнім допусті Божїм поспішили до нас, не вважючи на весняні болота, щоби оддати покійниці послїдну прислугу і осушити хоть троха наш гїркий слези. Не могочи в иншій спосіб за се оддячитись, складаєм на стїм мїсци нашу найсердечнїшу подяку Вир. о. крїлошанинові Коблянському з Коломиї, о. сов. Левицькому з Рунгору, о. сов. Шмеркєвичу з Печенїжини, о. Харжєвському з Сопова, о. Гошоватові з Печенїжини, о. Ковальському з Княждвора і о. Красицькому з Рунгору за оддані послїдню прислугу нашій незабутній Ганусі; крім того ще о. крїлошанинові Коблянському за шир и трогуючу бесїду на кладовищі; — Вп. пави і панїв Харжєвським з Сопова, Вп. паннам Волошинським і паннам Шмеркєвичам з Печенїжини, Вп. Д. Дильському з Рунгору, Е. Шмеркєвичу з Молодятина, за ласкаве прибутє похорону. Дякуємо дальше хоронї з Печенїжини за претарний спів в часі похорону і богослужєня. Най Бог нагородити Вас вєх в за Вашї благороднїй серця, за то сповчїте шире, котре Ви нам опечалєним оказали, а родина все з вєдчанєстю буде Вашїм імена згадувати.

Ровалїя Несоловєка мати; Ольга, Ванда, Марїя сестри; Володимир, Омелян, Юрій, Паван, Ярослав і Василь брати покійної.

Надбєсланє.

Д-р Стефанъ Федакъ

отворивъ

адвокатску канцелярію

У ЛЬВОВѢ

3357

підъ ч. 3. пляцъ Капітульний (рѣгъ Ринку ч. 23).

Передъ святами. Зъ уваги на сєлянськїй святотїчїй торгї, припадаючї звичайно в послѣднїмъ тїжднї великого посту, просимо Всч. Духовенство наше, Выв. свѣтску интелїгенцію и Хв. Братства церковнї, щоби зволили зъ замовленїями и закупнїями святотїчїми поспїшити, бо при свободнїйшїй хвилї дасть ся все скорше и точнїше залагодити. — Замовляючїхъ дрѣжджъ просимо подати денє, коли тїа выслати належить.

Головнїй Зарядъ „Народныхъ Торговель“.

3418 2-3

Розкладъ їзди на зєлѣзницѣхъ державныхъ.

важнїй одъ 1 падолиста 1889.

Після львєвского вѣдомїка.

Одходять зъ Львова:

Въ напрямѣ до Стры: 1) До Стры, Хирова, Стружа Лавочного, Мункача, Буда-Пешту, Станиславова и Гусятина поїздъ особовїй о 5 год. 50 мин. зъ рана. — 2) До Стры, Хирова и Сухи о 10 год. 20 мин. передъ полудн. — 3) До Стры, Хирова, Сухи Лавочного, Мункача, Буда-Пешту, Станиславова и Гусятина о 8 год. 45 мин. вечеромъ.

Въ напрямѣ до Станиславова: 1) Поїздъ поспїшнїй до Станиславова, Черновца, Сучавы, Ясєя, Букарешту и Гусятина о 9 год. 16 мин. передъ полуднємъ. — 2) Поїздъ особовїй до Станиславова, Черновца, Ясєя и Букарешту о 4 год. 25 мин. по полудн. — 3) До Станиславова, Гусятина, Черновца и Сучавы о 10 год. 13 мин. вечеромъ.

Въ напрямѣ до Рави руской: 1) Поїздъ мїшаннїй до Бєлєца и Сокаля о 7 год. 43 мин. рано.

Приходять до Львова:

Въ напрямѣ зъ Стры: 1) Поїздъ особовїй зъ Буда Пешту, Мункача, Лавочного, Сухи, Хирова и Стры, о 8 год. 26 мин. рано. — 2) Поїздъ особовїй зъ Сухи, Хирова, Стры, Гусятина и Станиславова о 3 год. 36 мин. рано. — 3) Зъ Буда Пешту, Мункача, Лавочного, Стружа, Хирова, Стры, Гусятина и Станиславова о 12 год. 8 мин. вѣ ноцї.

Въ напрямѣ зъ Станиславова: 1) Поїздъ особовїй зъ Сучавы, Черновца и Станиславова о 6 год. 55 мин. рано. — 2) Поїздъ особовїй зъ Букарешту, Ясєя, Черновца, Гусятина и Станиславова о 3 год. по полудн. — 3) Поїздъ поспїшнїй зъ Букарешту, Ясєя, Черновца, Гусятина и Станиславова о 8 год. 5 мин. вечеромъ.

Въ напрямѣ зъ Рави руской: 1) Поїздъ мїшаннїй зъ Сокаля и Бєлєца о 5 год. 21 мин. по полудн. Плякаты розкладу їзди на шляхахъ зєлѣзницѣ державныхъ вѣ Галичїнѣ одержати можна на кожѣй стаціи по цѣнѣ 6 кр.

Albert Epstein

Saaz (Чехи)

поручає продуцентамъ хмєлу хмєлову росаду зъ Зацу. Солїдна и точна высылка. Дешевє обчисленє підъ гарантїєю. 3416 — 22

Варстатъ Обуви

иствующїй одъ 17 лѣтъ

вѣ домѣ Ставропїгїйскѣмъ

выготовлює всякї замовленїя по можливѣ умѣреннѣхъ цѣнахъ а особливо для Всч. Духовенства, котре пересвѣдченє о солїдности и трєвалѣстї мого виробу. Надїюсь, що Всч. Духовенство и П. Т. Публика схоче мене и дальше якъ досї своїми взглядами почитати. — Бєть такожъ и готова обувь.

Цѣны значно обниженї.

Зъ глубокимъ поважанїємъ:

ПАВЛО С. МАРТИНОВЪ.

3414 2-5

ФАБРИКА ЦУНРОВЪ
D. Ullmann-а Сынѡвъ

ВЪДЕНЬ

Seehaus, Hauptstrasse 19.

Кандиваннїй овочѣй, Найлѣпшїй бѡнбонн компоты Мармєляды, десєровї Шоколяды и соки Бїшкѡкты, Кандїты и Драже, Фондант, Рѡк-Тїста до чаю на дѣ, Дрѡпъ Цукѡркы, Сєрѣ Бѡнбѡнєрки 3422 ятѡвї 2 10 На кашель, хрипку и т. д.

Eibisch-Bonbons

солодовї бѡнбонн, медѡвнїкн

Цѣннїкн на желанїє дарѡмъ и оплатно.

ДРѢДЖЪ

найлѣпшїй вѣдєнскїй по 1 зр. 40 кр. за вїльѡграмъ.

Просимо завчасу замовляти зъ означєнємъ днї, коли мѣзѡ высылати. Наїдъ гѡдѣтнїйшїй высылка вѣ скринкахъ по 4 вїльѡграмъ netto. — За доброту нашихъ дрѣжджєй ручаємѡ.

Народна Торговля

у Львовѣ и Филїи.

3043 4-2

Вѣслякї Лїсты заставнї Товариства
кредитового земєкого

4 1/2 % Лїсты заставнї Банку краєвого

4 1/2 % Позичку краєву

4 % Облїгаціи пропїнаціннї

Вѣслякї облїгаціи довгу державного

Зєлѣзничїхъ облїгаціи першїхъ стѡва

Лѡсы державнї и приватнї

продає підъ найкористнїйшими условїями

Сокаль & Лїлїєнъ

3360 83-156 Домъ банковїй и контора вымѣны

у ЛЬВОВѢ

Поручєня зъ провинціи выготовлює ся одво-

ротнѡю почтѡю бєзъ дочисленїя провїзїи.

Дуже користнїй пантѣрь льѡкаціннїй.

4 1/2 % Угорскѡя позичка зєлѣзницѣхъ державной

вѣ сѣрѣблѣ зъ р. 1889.

4 1/2 % Ung. Staats-Eisenbahn Anleihe

in Silber v. J. 1889.

Сєй поручєня вартнїй пантѣрь неє понадъ 4 1/2 процєнтъ рѣчно, бо тепернїшнїй курсъ лїшь околѡ 96 — платнїй днѣ 2 сїчня и 1 лїпня кождѡго року, гарантованнїй и ипотєчно записаннїй на доходахъ угорскихъ зєлѣзницѣхъ державныхъ, рѡвнє ся отже першѡряднїмъ лїстамъ заставнїмъ продає по курсѣ деннїмъ

АВГУСТЪ ШЕЛЛЕНБЕРГЪ

у Львовѣ

домъ банковїй и контора вымѣны.

Выданнїє газєты льѡвованъ „НАДБЯ“;

передплата рѣчна на провинцію зр. 180.

Матерїи на убраня

Перувїнскї и Дескнїтъ для Вир. Духовенства приписаннїй матерїи для ц. к. униформѡвъ, уряднїхъ, такожъ для вєтеранѡвъ, сторожнїхъ, гимнастїкѡвъ и на лїберїю, сукна на бїярдѣ и столѣ до прѡнїя, гуна такожъ непрѡмакаемї на одєжї лѡвєцкїй, матерїи до прѡнїя

плѣды до иждѡрожї одъ 4-12 зр. Все то дешєвше якъ денїє а лїшь пѣлѣтнїшїй и наймѡднїйшїй якѡстї.

Joh. Stikarofsky въ Бернѣ.

Наїбѡльшїй складъ сукна вѣ Авєстро-Угорчїнѣ. Вѣдрѣтъ дарѡмъ Для краєвѣхъ вѣлїмї обїзнїй и дуже гарнїхъ книжкїхъ зъ вѣдрїями. Послѣднїє платї по надъ 10 зр. оплатнї. При мѡвѣхъ стадамъ складъ на 200.000 зр. и при мѡвѣхъ всєсвѣтнїмъ интересѣ розумѣє ся, що многї рєшткї лїшають ся, а що не можливѡ зъ нихъ выслати взѡрѣт, то я припнїмаю такї рєшткї навадѣ, вымѣнюю, або авертѡю грошѣ. Краску довготу, цѣну треба подати при замовленїи рєштѡк.

Корєспѡндую по нѣмєцкї, угорскї, чєскї, польскї, италїанскї и францускї. 3370

Найлѣпшїй шо-до якѡстї, одиноко певнїй до печєня

сухї дрѣжджѣ прасѡванї

зъ фабрики Ад. Иг. Мавтнера и Сына у Вѣднї St. Marx.

Головнїй складъ для Галичинѣ

вѣ торговлѣ Карѡля Баллабана у Львовѣ.

Ласкавї поручєня зъ провинціи вѣже прїймаю и выслѡю дрѣжджѣ вѣ частѣ означєнїмъ Выв. одбїратєлямъ, на вѣлїкоднїй свѣтѣ. 3395 8-2

Марїацєльскї каплѣ жѡлудновї.

знаменїтѡ дѣлаючї у вѣсѣхъ недугахъ жѡлудка.

Нєарѡваннїй при браку апєтїту, слабѡмъ жѡлудку, вѡнїчѡмъ бѡдлїху, кваснѡмъ бѡлїваню, вѡлнѣ, кѡнѣхъ жѡлудка, газѣхъ, жѡвѣтнѣхъ, бѡлїкнѣю и бѡлѡваню, бѡлѡ головы (єсїи походить зъ жѡлудка), корѡчѣхъ жѡлудка, заднѣю, перѣтѣжєню жѡлудка стѡвами и напѡямї. Цѣна флашѡчкї разѡмъ зъ прїпнєсѡмъ 40 кр., подѡбнѡй 70 кр.

Цєнтр-розсылка чєрєзъ аптїкарѡ Карл Brady, Kremsier (Мѡрава). 3135 (28-43)

Осторога! Правдївїй Марїацєльскї каплѣ жѡлудковї рѡбно фальшїуют и наслѣдуют. — На знѡкъ правдївѡстї мусїтѣ кождѡ флашѡа бутї завієнѣна вѣ черѡнє запѡкованїє, заосмѡтрєнє вѣ повѣстї марку охѡроннѡ и при кожѡй флашѡчкѣ на прїпнєсѡ мусїтѣ паходїтї, ще сєй прїпнєсѡ друкованнїй вѣ печатнї Г. Гусѡа вѣ Крѡмернїжу.

Марїацєльскї

пїгулки розѡвѡлнѡючї.

Одъ лѣтъ ужїваннїй вѣ наїлѣпшїмъ успѣхѡмъ при заднѣю и запѡрѣ пїгулки пѡдѣраблѡтѣся теперѣ многѡкратно. Треба тому уважати на повѣстї марку и на пѡдїєхъ аптїкарѡ С. Brady, Kremsier. — Цѣна пудєлка 20 кр., рѡлька зъ 6 пудєлокъ зр. 1. — Бєлї грошѣ прїпнєсѡ напередъ то зъ прїсылкѡю вѡлнѡ бѡдѣ оплатї конїтѡ 1 рѡлька зр. 120, 2 рѡлѣхъ зр. 220.

Марїацєльскї каплѣ жѡлудковї и марїацєльскї пїгулки розѡвѡлнѡючї не сѡуть потѡйнїмъ лѣкѡмъ. Прїпнєсѡ єсть подѡбнїй при кожѡй флашѡчкѣ и пудєлку на спѡсѡбѣ ужїтї.

Марїацєльскї каплѣ жѡлудковї и марїацєльскї пїгулки розѡвѡлнѡючї можна купїтї: у Львовѣ вѣ аптїкахъ: Яѡва Байєра, Г. Бѡмєн-фєлдѡ, Пєтра Гѡйльѡфєра, Кал. Крїжанѡвскѡго, д-ра Пєтра Мїхѡлїяна, Яѡва Пшєєа, Янїг. Ругєра, Кар. Склѣпнїйскѡго, І. Вєнѡрскѡго, Ари. Раппѡртѡ; — вѣ Бєлѣзѣ у ап. Грѡссѡ; — вѣ Бѡбрѣцѣ у ап. Бѡлїнїхї Мєндлїхѡй; — вѣ Бєрєжѡнахъ у ап. Ад. Дурєста, Іос. В. Лѡбєєа; — вѣ Бучачѣ у аптїкарѡ Корнїла Лєвїцкѡго; — вѣ Чѡрткѡвѣ у апт. Лѡвѡка Нѡссѡ; — вѣ Дѡлнѣцѣ у ап. С. М. Трауѡфєльнєра; — вѣ Дрѡгобїчѣ у ап. Аїхмїлєра, П. Партїкєвичѡ; — вѣ Глїнїахъ у апт. А. Гєлѡма; — вѣ Гусєтїнѣ у ап. Чєрскѡго, Пєкарєскѡго; — вѣ Овѣрнѡй у ап. І. Чємєрнїйскѡго, М. Заграднїкѡ; — вѣ Озєрнїахъ у ап. А. Крѡнїйскѡго; — вѣ Крѡковѣ у ап. Фєл. Вѡлѡчѡка; — вѣ Камѣнѣ Струнїцѡвѡй у ап. К. Пѡлєвскѡго, Карѡла Пшєєовскѡго; — вѣ Конѡпнїнѡхъ у ап. Рєдєра; — вѣ Мѡстѡхъ Вєлїкїхъ у ап. І. Жѡлнїйскѡго; — вѣ Мєлїцнѣ у ап. Крѡковскѡго; — вѣ Нємїровѣ у ап. Пєдрїа-мїрєскѡго; — вѣ Олєску у ап. А. Кѡфєрѡ; — вѣ Пєрємїшлїахъ у ап. Омєк. Вѡрѡновскѡго; — вѣ Рѡдѡхѡвѣ у ап. Ієсѣкєвичѡ; — вѣ Рѡдѡлѣ у ап. Лѡвѣ. Мєржїнїйскѡго; — вѣ Самѡрѣ у ап. І. Алєксєнїчѡ, К. Мєрєшѡ; — вѣ Скѡлѣвѣ у ап. С. А. Лєпѡвскѡго; — вѣ Сокалѣ у ап. Еєв. Вѡсѡчѡвскѡго; — вѣ Старѡдѣ Мѣстѣ у ап. Ад. Пѡлєсскѡго; — вѣ Стрѣпу у ап. Чѡлѡвѡзнїкѡ, В. Кѡмѡровскѡго; — вѣ Скалѣ у ап. Адѡлѡ. Рѡлѡвскѡго; — вѣ Турѣцѣ у ап. М. Пшѡнтѡла наслѣднї; — вѣ Тєрѡпѡлѣ у ап. Лєѡна Флїшмѡнна и Фр. Янѡгєвичѡ; — вѣ Зѡлѡчєвѣ у ап. Фрѡнѡ Пєтєна, А. Раппѡртѡ; — вѣ Жѡранѣ у ап. Іос. Л. Томѡшевскѡго; вѣ Зѡборѣ у ап. Раппѡртѡ; — вѣ Зѡбарѣ у ап. І. Крѡгѡ; Вѡряжѣ; ап. Янїг. Кѡзїнїй; Лѡпатнїнѣ; ап. Ст. Грїнѡфєлдъ — а такожъ по вѣсѣхъ аптїкахъ вѣ Галичїнѣ; вѣ Рѡдомї-шѡу надъ Сѡномъ; апт. С. Сѡбѡлєвскїй, вѣ Зѡлѣчїцѡхъ; у ап. С. Кѡвѡ-новїчѡ. — вѣ Коломнѣ у пп. Ед. Стєнцїа и Брѡн. Вїтѡславскѡго.

! НА ВЕСНУ!

Вєякє насѣннє огороѡвє, якѣ та-кожѣ бурани, конюшїну, травну и проч. и насѣннє цѣтѡчнє

поручає

3383 4-2

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

Илїустрѡваннїй цѣннїкъ посїлає ся на жаданїє франкѡ.

ДРОГЕРІЯ и ПЕРФУМЕРІЯ

Д. ЛЮДКЕВИЧА и Сн.

вѣ Перємїшлї

улицѡ Кавмїрнѡвєка (давнїшнє Льѡвєкѡ)

поручає Вп. Публикѣ: СРЕДСТВА ТѢЛѢТОВѢ: мыла, пахѡчѣ, пудры, пѡсты, порошкї и водѡ до консервѡванїя зубѡвъ, кремї, помады и водѡ до волосѡ, усѡвѣ и бѡродѡ, краскї до крашенїя волосѡ — виробѡ власнѡго и П. Пнѡтовїчѡ у Льѡвѣ та наїзѡнатнїйшїхъ фабрїкѣхъ вѣдєнскихъ и заграничнїхъ. МАТЕРІАЛѢ ХѢМІЧНІЙ для лѡварѣвѣ, хѣмїкѡвъ, пїротѣхнїкѡвъ, аптїкарѣвѣ; прїєрѡды ХІРУРГІЧНІЙ зъ кѡвѡчуку, склѡ, мєталѡ.

ДЕСІНФЕКЦІИ.

ВАЖНЄ ДЛЯ ВП. ПАНѢ: Мылѡ до прѡнїя бїлѡ, жѡрѡка до бїлѡ вѣ кулѡвѣхъ, крохмѡлѣ брїлѡнтѡвѡй, гуна и бѡракѣхъ до кѡвѣтнїкѡвъ, краскї до крашенїя матерїй шѡвѡкѡвѣхъ и вѡнїяннѣхъ, атрѡментѡ до значєнїя бїлѡ, краскї на помѣстѣ вѣ 4 родѡхъ, оцєтѣ вїннїй, олїва.

Гербѡта хїньскѡ (рєссїйскѡ).

Кѡркї до бутѣлѡкѣ, лѡкїрѣхъ золѡтѡй до черевїкѡвъ и лѡкїрѣхъ до чѡрнєнїя шѡрѡвъ, наїлѣпшїй кїтѣ до порѣлѡнїи, карукѣ столѡрєкїй, губкї, пенѡзлѣ и т. п. 3373

„КОБЗАРЬ“

ЗБѢРНІКЪ КВАРТЕТѡВЪ.

Цѣна 60 кр.

Дѡстѡтї можна вѣ тов. „Прєвїтѡ“.

Унївєрсалнїй плуги

такожѣ 2-, 3- и 4-борѡзднїй плуги

цѣлѣ зъ жєлѡза и сталї

прѡдѡвѣ найдєшєвшїй и наїлѣпшїй

Umrath & Comp.,

фабрика машинѣхъ госпѡдарєскїхъ

Прага-Будѡа.

Катѡлогїи на желанїє дарѡмъ.

Знаменїтїй засвѣдѣчєнїя можна прѣглѡнутї

СКЛАДѢ:

у Львовѣ, ул. Городецѡкѡ ч. 61.

Складъ сукна и готовѡхъ одѡгѡвъ мужєскїхъ и дѣтѡчнїхъ

пѡдъ фїрмѡю

Давїдѣ Шварцѡвальдѣ

перенєсєннїй

зъ улицѣ Галицѡкѡ ч. 8.

на пляцѣ Капітульнїй ч. 3.

Многолѣтнїй досвѣдѣ вѣ тѡмъ звѡнѣ, достѡтѡчнїй срєдствѡ мѡятѡвѡй а такожѣ наїзѡнатнїй бєзѡпєсєрєднїй зїоснїнѣ зъ першѡряднїмї фабрїкѡмї якѣ краєвїмї такѣ и заграничнїмї, роблѡтѣ можлївїмъ вѡдѡ-волнїтї вѣсѣ вымѡгї и доставлїтї Вп. Публикѣ товарѣхъ добѡрой якѡстї по наїдєшєвшїмъ цѣнахъ.

Вєякї лїстовїй замѡвлєнїя зъ провинціи полагѡдѡжую бєзѡпрѡвѡлѡнѡ, выслѡвѡчї на желанїє дѡтѡчнїй прѡбкї оплатѡ. 3109 4-2

Дякуючи за тєпорнїшнїй взгляды поручѡю ся и на дальше

зъ поважанїємъ

Давїдѣ Шварцѡвальдѣ.

Вѣ редакціи „Зєркалѡ“

можна дѡстѡтї

„ЗЕРКАЛО“ зъ 1888 р. (вѣсѡго 20 пр.) зѡбрѡшѡванѡ по 3 зр. вѣжѣ зъ почтѡвѡю прѣсылѡкѡю. „ЗЕРКАЛО“ зъ 1889 р. вѣсѣ чїслѡхъ 2 (вѣсѡго 26 прїм.) по 1 зр. вѣжѣ зъ почт. прѣ-3409 3-6 сылкою.

Виходить у Львові щодня (крім неділі і рушних свят) з 5-ї години по полудні. Літературний додаток „Вісник найважливіших новостей“ виходить вівторком, а в вівторок і п'ятницю на першому разі в „Діло“.

Предплату і нисерати приймають: у Львові Адміністрація „Діла“ ул. Баторія 24. Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, і Бюро газет ул. Кароля Давида 9. У Відні M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonnengasse 8, M. Stern 1. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8, Oppelk I. Stubenbastei 2. В Франкфурті і Гамбурзі M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Діло“ і належність за нисерата платні у Львові.

ДІЛО

Предплата на „Діло“ з літер. додатком в Австрії: на цілий рік . . . 18 шр. на півріччя . . . 9 шр. на чверть року . . . 4 шр. 50 кр. на місяць . . . 1 шр. 50 кр.

у Львові: на цілий рік . . . 16 шр. на півріччя . . . 8 шр. на чверть року . . . 4 шр. на місяць . . . 1 шр. 35 кр. Редакція, Адміністрація і Експедиція поб. ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи австрійським чином на поштові застереженні. — Голландські неопечатані польські бланки портів. Неодрізані чисті листи 8 шр. а. в. Стожолки приймаються по ціні 6 шр. бланк одного штриху печатного, в руб. „Надбавка“ по 20 шр. а. в. Подати тисляться по 10 шр. бланк штихля.

У Львові дня 27 н. ст. марта 1890.

У вчорашньому „Ділі“ поділялися ми з читателями нашими вистію, що Русини галицькі, без розниці сторонництва, з ініціативи своїх соймових послав приготувалися до громадної акції і ужити всіх засобів, щоб справу руску в Австрії вивести вже раз на чисту воду, а для себе вибороти всі ті права і свободи, які заборучує нам конституція і яких доборолися уже давно всі інші народи Долишавщини, з виникомою лише Русинами.

Не сумніваємося, що туку вистію вся галицька і буковинська Русь прийняла з радістю, що до осущення великої акції в загаданий напрям кожний Русин всякого стану приложити кривку руку, і що кожний патриот союдиризуєся вповні з ділом, котрого ждали всі з нетерпеливістю.

До такої громадної акції була вже крайня пора. Трицять літ ми не забували, як Австрія посідає конституцію. Кожний народ стався вже паном своєї землі, кожний добув для себе і заборучу свого національного розвою і широкі средства до того розвою. Кожному вільно і кожному дано можливість двинути національно, просвітити і економічно, лише Русинам австрійським, триміліоновому народові, велено жити з округом, що падає з чужих трепез, суджено бути паріасами на власній землі, лише Русинів бдущено бдти участі в життю політичному.

Всяка система внутрішньої політики австрійської, як прикладаю до Галичини і Буковини, були сполучені з тяжкою кривдою для народу руского. По короткім просвітку в 1848 році, бд часів Шмерльова по нині не дано нам на рідній землі розвинути так, як сего жадає проста справедливість і конституція.

Не тут місце розводитися широко на темат, як єсть положення наше, хто тому винуватий, о скільки вина спочиває в нас самих, о скільки провинилися в тім добрі суседи наші, о скільки правительству краве, о скільки правительству центральному. На той темат говорять Русь австрійська бд довгих літ устами преси своєї, устами послав своїх соймових і ради державної. Сумне і

виникове положення наше було і предметом ширших розправ преси австрійської загаль, як не менше указувала на него і преса загранична.

Ми стоїмо перед фактом, що не посідаємо тих ширших прав, до яких дійшли народи, стоячі на вишнім бд нас ступені культури, менше численні і без того великого значіння, як далі зрячий політик мусить присудити народові рускому, котрого етніграфічні границі сягають аж по верховня Дніпра, по-за Дніп і на Кубань під Кавказом, — котрий пасивно посідає найкрасшій і найпродуктивніший обшар в Європі, — в котрого краю кривається множество богатств природи, — котрий має світлі ремінісценції і традиції історичні і свою давню широкую культуру. Ми стоїмо перед фактом, що хибна політика кабінетів долявських нас упосліджала, а сего досить, щоб зрозуміти положення наше.

Хайби ті належить нині направити. Судба історична звела нас в Австрію бд більше, як сотні літ. Ми жили з нею державною, жили з старою династією Габсбургів. Інтереси наші звязали ми 1848 року тісно з інтересами Австрії і корони. Але сполучивши їх, ми домагаємося для себе того самого уваження, якого учасниками сучасного краі і народи австрійські — і не сміємо далі мовчати!

Ми бачимо дуже ясно, що руска Галичина єсть п'ятою Ахіллою для Австрії. В краю нашім робить ся бд літ так, що зовсім не працяється до зросту сил держави, а навів витворило деякі прояви, для Австрії не малі, а може і небезпечні. На край наш, що так казати, напосів ся якийсь лийкий демон, котрий мовби нарочно шить симпатії до руского в ту сторону, куди вони в інтересі обох сторін повинні бути звернені, а куди народ руский рад бд прилягати з всім своїм надбавом. Що бдльше! Демон той веде всіх дла у нас так, що з того виходить шкода не лише для держави, але і для самого краю, не виймаючи самих Поліків. У нас править судбою краю слівний, племінний антагонізм, править якась расова чи кастова нетерпимість, править система, котру ми тяжко бдчували, закнм прийшли до Австрії. Русь австрійської не признає досі становища народу рівноуправнено-

го з другими народами, ані не дано їй Русь можливості, розвинути ся на національних окремих основах в той мір, на яке заслуге частини двадцятиміліонового народу, майшого більшу, як хто-небудь думає, вагу в політиці держав європейських. Русинам австрійським, мимо надії їх в 1848 і в 1860 році, не дано до сего часу положити тут кривку засновку до того жаття, котре порфшить коліє судбу народів славянських, а котре з інтересами Австрії може аж найлучше гармоніювати.

А відмоа річ, що Русь яко така бдграла в історії не мало важну ролю. Она надала коліє Литві, пізніше Польщі, ще пізніше Росії значні державні первостепенні. Она своєю грудью розбила силу Османів, зрушила всякі орди азійські бд Хазарів почавши, а скінчивши на Татарах. Она вшла в поміч Габсбургам в часі 30-літньої війни, она була і під Віднем, она пролила кров свою з великим пожертвоуванням як на полях італійських так і в чеських. Сили фізичної не то культурної народу руского не належало бд проті нікому так легковажити, як се дла ся на шкоду тих, при котрих Русь хоче стояти вірно і набрати нових сил на будуче.

Очевидно, що Русини стають нині бд проводом послав своїх до акції і хотять зломити дотепершню систему негачі та упосліджування в Галичині і Буковині, повинно проті правительству центральному повинати з повною широтію. Лучшою нагодою не буде, щоб направити зло, плывуче чи то з нерозуміння справи рускої, чи з слівного антагонізму, чи з ненависті до народу руского. При якій-такій об'єктивності акція дла може мати великий успіх, а для краю і держави наслідки необчислимі. Русини австрійські хотять вийти з дотепершньої пасивності і перші подають правительству руку до дла. А наколи з одной сторони чули ми недавно з уст поважного посла Гітшопа, що заміти, роблений звичайно Русинам австрійським сучасно неоправдан, а наколи з другой сторони міністер гр. Шенборн заявив торжествено, що нинішнє правительтво не вірить уже ніяким інсинуаціям і до Русинів не має ніякого упередження, — то, надіємося, акція примирення Русинів австрійських з правительством повинна вповні у-

датися.

Тимз кінчимо на нині. Інтерес наш і інтерес Австрії жадає того, щоб справу руску взяти в руки і довести її до доброго кінця. Лише ворог наш і ворог Австрії може бажати, щоб в Галичині і на Буковині полішено status quo. Русь австрійська у поминавсе нині о свої незадавані права, а голосу її не радил бд ми легковажити.

Письмо Русина з провінції

зпрошеного на згляд до Львова на день 25 н. ст. марта, но не прибутого.

Не могути за-дла перешкод урядових взяти лично уділу в наряд над найважливішим ділом кожного народу, отже і нашого руского, т. є. над „консолідацією всіх руских сил у внутрі“ і „над живою та рішучою акцією Русинів на вні“, подаю свои погляди прилюдно.

Щоб в діло привести сі дві переважні річі, треба нам докладно знати положення нашого народу. Ми про себе знаємо, як оно сумне, але бовмо ся розкрити то положення, в цілій страшній наготі його, публично перед людьми. Виходимо з того фальшивого заложення, що як світ, — недруги наші, живучі на нашій же землі, і правительтво — довідують ся або прочитують, як ми здеорганізовані, темні, бдний і безсилні, то нас будуть мати за ніщо і не тільки не розширяти наших народних прав, але ще в ту дробку, як дійсно маємо, укоротять. Тимчасом ми лише самі себе дуємо і замовчуємо перед собою правдиве положення наше — на нашу бдду і нещастя, — бо і недруги наші живучі на нашій землі і правительтво краве та центрально дуже добре знають, як ми темні і безсилні, і дла того наші найсправедливіші домагані і інтересування в соім правительстві нічим збуваю, а міністри у Відні навів не бдповідають, як два софисти наші рускі посв порушують такі справи в рад державній.

Отже-ж як положення нашого народу? Тут треба розбрати цілі міліони народних мас руских і руску інтелігенцію.

Міліони народних мас руских — отже наші селяне і мало-міщане — в великом загаль не знають: на що рада державна? на що сойм? на що выслає послав? як вибирає посла? на що рада громадека? що за права і обовязки має она а як має зверхність громадека? — не знає, що писар громадеки має служити виключно громаді, котра его оплачує, — не знає: на що школа? на що місцева рада шебляна? і т. д., і т. д.

лише прикрашувати її нескотом надземного сява!

— Справді так! я впрочім не підношу протів поезії ніякого заміту. Я лише оправду і поясню мій оклик. Я хочу лише все глядіти на світ і людей тверезими очима і дождати бд них як тільки можна найменше! Таким способом хорюксь я бд немілких розчарувань. О, люди! Де знайду я між вами котру з тих високих і благородних душ, що в такими блискучими красками змалювали поети?

— Погляньте лише в історію хоч бд в посвідного століття знайдете їх там — надіюсь — доволі!

— Я уважаю історію в значній часті лише мітом. Моїх очей не ослабить ніколи авреол, котрою історія окриває голови своїх героїв. Коли-б так оду або другу свята мушку витягнути з сумерки історії і піддати блискому дослідню, ручу, що нераз кинула-б ми її з погордою і бробою.

— А в вашім життю не знала ви ніколи чоловіка, на котрім з підновою спочало бд ваше око?

— Богато чудувало мене світлостію духа, силою волі, теплотою чувства — але в цілості звязи не було між ними нікого такого, щоб его характер збудив в мене тревале чувство постійного подаву і поважання. Борше чи пізніше удавалось мені втиснутися в саму їх глибину, в тайні причини їх діл — і я знаходив там звичайно самолюбство, жаждоу слави, суету та охоту зиску.

— Я щасливіша, бо пізнала чоловіка, котрий вноив заслугу на тревалу та постійну честь і поважання. Глядіть на него — бд там же!

Она вказала мені на слівного чоловіка, котрого бдлів слуга на мале камінне підвисення. Оз сідів там недвижимо звернувшись лицем до моря, з відкритою головою, на котрій роздував вітер чорний волос.

Я мовчав. По хвили почала она далі говорити:

— Чоловік той, котрого бачите, жив

Над берегом моря.

Новела Сватолюка Чеза.

Nil admirari! Де-ж єсть кравше місце для тих маловажучих слів, як на бдльм півку над берегом маестатичного моря! Перед тим маестатом клоніло голову з вдохновенним ентузіазмом тільки поетів — а я стою — бач — першій раз перед ним, вдивляюся глибоко в его незмірний простор, однак крива вдохновения не доткнула ще якого досі мовк сираний! Я приглядаюся враз з всею увагою і не без зворушення величавий мас води, що там в далекій долині зливается з безводом, бачу зеленуватий плоский філ, що в вишнєм темп прибивають до берега і вкривають півку півною немов-б сивжо-бдлою шкорою собою, прислухаюся з якимсь внутрішнім доволеньєм їх однотайному шуму — все-ж однак яка то безконечна розниці між тим, що дійсно бдчуваю, а між враженням, якого я надбав.

Просадивши чверть години над берегом моря і маючи перед очима лише синій філ, старе човно, спочиваюче на півку, і італійського рыбака, що став лівно в его тні, бдлів я механічно мою підорожу палець і прописав на бдльм півку великими буквами ті маловажучі слова: Nil admirari!

З моєї задуми збудив мене параз легкій шум. Я обернувся і побачив гарну дівчину, котра стояла, нагнувшись трохи вперед і рівночасно даючи рукою знак по-зад себе. Очевидно зааримітила она, що я пишу по півку якийсь слова і підбачаєся цілком аж до мене, а комусь другому, що був в нею, давала знаки, щоб не зупиняв мене в писаню.

Та нежданно поява зробила на мене не мале враженя. Лице, що нагнулося над мною, було справді дуже гарне. Я перед тим бдлів вже досить значну часті Італії і пересвідчив ся, що похвальні ямни в честь краси Італінок не були безосновні, однак то бдло лачно, окружене блискучими

кучерями, з пажними очима, що виражали з-під віжних рсниц, з тими благородними чертами і молодечою свжестію довели мене до якого дивного помішання. А до того ще тая привадо похилена стая, повна шаруюч красом, той шийний стрб, що тісно обгортав гнуче тло і сиривав під світло бдльми коронками дві виразні контури зарисовані груди!

Я бдлів ся і пробормотів якийсь чмне італійське повтаня.

— Простіть, пане, коли я помішала вам! — звинялась тая дама з усміхом. — Дякую однак пишете ви ті чудні слова над берегом того маестатичного моря? Nil admirari! Яке значення можуть мати тут ті слова Горация, що вх несправу вже так чудово виказав великий Байрон. Ви мусите мені то пояснити. Позвольте, що на хвильку присядусь до вас. — Беппо, подай мені криво а пана введе на его звичайне місце!

Сказавши ті слова, поступала она кдла кроків в бдк. Там стояв старий слуга, котрий під одну рукою держав два гарні складані крива а другою підпирив якогось похилого чоловіка, очевидно батька гарної дами. Був то чоловік, котрого вбж тяжко було означити. Высока его постать була неначе зломана, лва нога була кулява і з того боку носив бд вишнєм мігнм підкладом кудю. Его брови і голова були чорні, однак борода була майже зовсім сива, нескладне і погане лице покривало чмленними слдами рач, а затиснені повії очей свідчили о тім, що бд був слівним.

Слуга подав дівчині одно криво, а сам повів слівного бдця поволи далі над берг.

Она приставила криво до каміння, на котрім я сидів, і сдла запрошуючи мене привітливим зором сідати коло неї, а бдтак сказала, звернувши очі до моря:

— Тепер скажіть мені, пане, дла чого ви написали ті слова як-раз тут на виді того чудового простору?

— Ви знаєте їх значення. У нас на півночі ніхто і не глядіть бд в дамських будуарах за латинською граматикою!

Она застїялась і сказала:

— І між тепершніми доньками Латіюм не знайдете багато латинянок. Я сама також лише поверховно знаю той класичний язык. А можу без хвальби сказати, що мене виховали так, як може лише богата родина виховати свою одиначку! Між іншим учив мене деяких предметів один ученый монах і того упросила я, щоб бд часу до часу надобовязково учив мене латини. Тільки пояснення з мови сторони, а тепер пояснить ви мені, ті, тут так невідповідні слова: Nil admirari! Не вже нема нічого на світ, що б могло вас одушевити?...

— Перед хвилею були ті слова дійсно голосом мого правдивого пересвідченя — тепер однак не можу до них признаватися. Тут, при ваших чорних очах, суч оні справді не на місяці — позвольте отже, нехай їх затру!

— Ні, не позволю! На таку розмову я не пишу, мій пане. На перехід не люблю тих оклепаних чмностей. Лашть мою особу зовсім на бдц і скажіть мені, чи ті слова суч дійсно вашим окликом?

— Так — мшу признаєся до того. Ті слова написав я не лише тут на морському півку, але і на сивгових шпильях Альп, що горіли бд блеску заходячого сонця.

— Так ви все такі зиний супротив природи?

— Ні, я люблю природу, ви краса одушевля мене... однак в дійсності не зазнав я ще нікого того враження, яке представляє собі, глядячи на образи природи, котрими переповнили мою голову поети. Література єсть духовним хлібом нашого віку, однак в тім хліб єсть значна доза гашину, котра наповняє нашу фантазію уяючими уявами і представляє нам той світ в зачарованих формах і красках фантастичної казки. Коли бдтак мене той став памороки, а перед очі стане нага, твереза дійстність — бдзнаємо розчарування, котре ранило наше серце!...

— Чи то поезія тому винувата? Ви за-дла не єсть подавати чисту дійстність, а

Особливо панув та кромішна тьма въ горахъ и на підгір'ю, почавши одъ Буківини, одъ кутського повіту, а особливо на мушинськомъ а властиво короснянськомъ повітѣ, де нашѣ Лемки стикають ся зъ польскими гóрняками. Такожъ панув та страшна кромішна тьма на робинѣ цѣлою західною галицкою Русю, отже сирѣчь въ давнихъ округахъ самборськомъ, перемиськомъ и сянѣвськомъ. На півночі, на виходѣ и въ серединѣ галицкою Русю розбудили подеуды чыталнѣ народну свѣдомість руску, аже чысло тыхъ освѣдомленыхъ однаць зъ народу гине супротивъ цѣлыхъ мільонѣвъ народу, що потонавъ въ страшний темнотѣ.

То бы була духова сторна нашого народу, духовый его розвѣй.

А що-жъ сказати за господарску сторону нашего народу? Бать се публична тайна, що народъ нашъ не лишень сего року голодує. Онъ голодує одъ многыхъ лѣтъ на передѣвѣ ку — и то не лише сторонами, але сирѣчь усеюда. Щобы взяти конкретный випадокъ, беру лаше підбужскій повітъ. Люде, що мають 6—15 моргѣвъ ґрунту, и то не онъ-такъ дуже лихого, не въ силѣ выжити до нового хлѣба. Далеко передъ передѣвськомъ кулюють хлѣбъ (збѣже) за дорогй ґрѣшъ — розумѣе ся все на боргъ, — одъ многыхъ уже лѣтъ, хочъ, якъ вѣжу, мають досыть поля и то поле не такъ дуже лихе. Въ підбужськомъ повітѣ ху доба все такъ нужденна, що въ буквальной амыслѣ коровы — сирѣчь тутъ дуже малѣ — и яловникъ — сирѣчь тутъ дуже дробныи — становлять толькы кѣсть и шкѣру зъ найже-ною шерстю. Коровы дають дуже мало моло-ка и черезъ болышу часть року не доять ся, хочъ не сутъ тѣлныи. Цѣна телата, котре тутъ селяне по тиждеви зараэъ продають, звычай-но одинъ гульдѣн! Селяне мають тутъ дуже мало доходу зъ рѣдъ, бо не умѣють еи такъ обробити, щобы зъ неи мати болыше хѣсна. Сего року горше имѣ, якъ давныхъ лѣтъ (па-ща дуже хила), але они такъ уже до нужды привыкли, що не говорять нѣчо за свои зли-денне житѣе и мовчать та не жадають ани позички зъ фондѣвъ публичныхъ, ани запомо-ги. Коли имѣ треба, то вѣдуть до Вольца або до Янкля, якъ давныхъ лѣтъ, и платять на боргъ таку ляхварску цѣну купна, якъ и дав-ныхъ лѣтъ. И наймагнѣйшѣ межи господаря-ми тутешаыми живлять ся дуже лихо: и на обѣдъ, и на полуденокъ, и на вечерю лише борщъ, капуста, бульба та хлѣбъ безъ всякой омасты! Чѣ-жъ можуть люде при такомъ стра-вунку бути мѣлнѣ тѣломъ а духомъ сильнѣ и енергичнѣ? Певне, що нѣ!

Хто-жъ тому виненъ, що мільоны нашихъ рѣднѣхъ братѣвъ таиъ темнѣ и бѣдѣй?

Головно — мы виннѣ, власна рѣднѣ интелігенціи. Особливо бѣдъ того часу, коли „об-меженному разумуи подданыхъ“ поучено болыше свободы, коли прогнано Метернихъ зъ Австрій и коли правительство австрійске по-зволило закладати школы для народу руского и оддало ихъ въ руки таки интелігенціи рус-кой. А особливо важна интелігенція руска, що бѣдъ 1861 року, т. е. бѣдъ часу конституційного нѣчо або дуже-дуже мало робила для просвѣ-ты и поднесенія добротыи мильонѣвъ нашихъ народныхъ массъ. А хто-жъ се за насъ зрѣбѣ, якъ не мы самѣ? Недруги нашѣ певне не по-спѣшатъ ся зъ такою наукою, котра бы прав-днѣхъ хосенъ привнесла для мильонѣвъ нашего народу. А чѣ-жъ та наука заказана? Протѣ-но! Совѣтъ каждому интелігентному чело-вѣку наказы: темныхъ братѣвъ своихъ про-свѣщати, щобы уаглы краше и лѣпше на свѣ-тѣ жити и користати зъ правъ наданыхъ имѣ, бо зѣветна рѣчь: *jura vigilantis* толькы, а хто дурный и недбалый, той не буде мати хѣсна зъ законѣвъ, хочъ якъ они краснѣ на паперѣ.

Наша интелігенція въ великій частѣ ма-ло розвита и о свой розвѣй та поступъ мало дѣла. Книжокъ и газетъ звагалъ а рускахъ зъ окрема мало куде и мало чытае. Длѣтого же поучѣе народности своей у великой части на-шомъ интелігенціи не выроблене, слабе. Тому-жъ то все чѣ велика часть нашомъ интелігенціи ужинае въ своихъ домахъ чужонъ бѣдѣ, а не бѣдѣ рѣднѣхъ своего народа. Тому все чѣ значна часть нашомъ интелігенціи корреспондуе

въ языцѣ чужомъ, а вже певне, що хоть на-пише по руски, то заадресуе кождою ничою бѣсѣдою, толькы не рускою — бѣдѣмъ то, що-бы живѣ не пропавъ (хочѣ, мимоходомъ ска-завши, я адресую около 20 лѣтъ по руски и листы все доходятъ адресатѣмъ). У загалу на-шомъ интелігенціи такъ верзываетъ почутѣе на-родности руской, що нашѣ интелігентный чо-ловѣкъ не мае смѣлости зажадати наръте рускахъ дробѣвъ на почѣ, а язъ зажалаз и не дадутъ ему, то не маѣ на толькы енергій, щобы своего права дальше пошукати.

Нашѣ интелігентный челоѣкъ не мае бѣ-ваги писати до судѣвъ и урядѣвъ на свойѣ рѣднѣй руской земли по руски! И якъ же мають чужинцѣ, що живутъ на нашѣй землѣ, шанувати насъ? Якъ маѣ краѣе и центральне правительство на насъ ажажати? Также въ ко-нституційной державѣ уважають на тѣ народы, що живутъ якъ свѣдомый себе и зѣбѣдъ обста-ноу твердо при своей народности, а не на тѣ, що, якъ гермафродаты, не мають певной ста-ло народности, при котрой бы твердо постано-или и за котру бы свою душу и тѣло поклали.

Нѣгде правды дѣти и хочъ якъ гóрѣ то казати, а сказати треба, що мѣжѣ интеліген-тными Русаами естъ великій прѣцѣтъ людей въ народнѣмъ взглядѣ — безхарактерныхъ, бо въ давнѣмъ разѣ, де треба постояти за права своей народности твердо, непохита, хочъ-бы наравнѣсь и пану старѣсть и пану дѣдѣчѣе и сему и тому зъ численыхъ чужыхъ намъ людей, що на нашѣй землѣ живутъ, — то Ру-синѣ дуже часто або упѣдѣтъ ся и зрѣбѣтъ такъ, якъ хоче недругъ руского народу, або усуне ся бѣдъ всякой борбѣ, а тымъ отворѣтъ недругуе поде до дѣланя.

Нашѣ интелігентный Русинѣ звагалъ страш-но боязливый. Примѣромъ, пытью одного ин-телігентного Русина, котрый маѣвъ нагоду до-вѣгъ лѣтъ стѣкати ся зъ народомъ и его поучу-вати, длѣчего не вызываѣвъ себѣ нагоду и не поучѣвъ народу о головныхъ основахъ конста-туціи. На то бѣвъ мѣлѣ бѣдѣвъ, що разъ за-чавъ бѣвъ поучувати народъ о тѣмъ, але сего не бажала собѣ „панѣ почтамагистрова“ и бѣвъ переставъ. [Nota bene: тотѣ панѣ почтамагис-трово була особа пѣдѣнѣа, безъ всякой вѣдѣныи и бѣдѣна за Русина, котрый еи удерживаѣвъ.] Або другой примѣръ: пытью другого интелі-гентного челоѣка, ба навѣтъ такого, що бѣвъ „мужемъ доѣрѣ“ при послѣднихъ выборахъ до сейму, о те саме, а бѣвъ одозѣваѣ: „Ба, та якъ я могу се людямъ казати? Та сего засудили на 2 мѣсяцѣ криминалу за таиъ рѣчи, а другому одобрѣли посаду. [Тымчасомъ засу-дили одного за оскорбѣу маѣстату, а такожъ другому одобрѣли посаду не за те, що поуча-въ народъ о правахъ конститудійныхъ.]

Подѣишу тутъ, що загалъ интелігенціи руской не учѣтъ народу рѣчѣй найпотрѣбѣй-шихъ. За 29 лѣтъ конституційного жѣтя бѣвъ часть научати нашъ народъ бѣдай головныхъ основъ конституційной уравни.

Въ многыхъ селахъ нема зѣвѣмъ жадионъ школы, а якъ де естъ, то по-найболыше нема зъ неи хѣсна, бо що зъ сего за хосенъ, якъ руской школярникъ заѣветъ: „я пойду на двѣрѣ“ скаже: „ja ridzi na dwir“? що зъ сего за хо-сенъ, якъ заѣветъ, щобы розвивати способно-сти духовѣй руской дѣтныи, тратѣть ся въ шко-лѣ марнѣвськыи часть на выучѣне чужонъ поль-ской бѣсѣды?

Дуже мало естъ чыталѣвъ, тыхъ розса-днѣхъ просвѣтъ, що доповняють школу и що властиво суть еи короною.

Нема шпахлѣрѣвъ громадскихъ, щобы народѣ бѣдъ голоду и бѣдъ ляхварской руки выбавити.

Дуже мало естъ краманцѣ громадскихъ, де бы добрый товариъ за дешѣвъ ґрошѣ можна дѣстѣти.

Нема въ краю ани однои 4-класовой шко-лы народнои руской. Гавѣла! Чѣ терпѣвъ бы се хочъ якъ маленькій народѣкъ австрійскій? Чѣ не засыпѣвъ бы сеймъ и раду державу мильонами пѣтицій о помѣчь противъ сен крив-ды, що до Бога о мѣсть клѣче! А нашѣ рус-кой народѣ мовчатѣ! А интелігенція руска прѣтикаѣ тѣмъ мовчанцѣ!

Нема въ краю ани однои рѣднѣнчонъ

школы руской. Тому-жъ нашѣ рѣднѣй госпо-дарства стоѣтъ такъ нѣжѣе.

Нема въ краю ани однои ремѣсничонъ школы руской. Для того-жъ то межи нашими сѣлянѣми и мало мѣщанами мало людей, що умѣють яе ремѣсло, а межи мѣщанами лѣшѣ головнѣо однимъ шевскимъ ремѣсломъ займа-ють ся — и то въ таиъ мѣрѣ, що за-дѣла кон-курѣнціи не можѣтъ зъ шевства выжити. Дру-гими ремѣслами дуже мало займають ся, бо не умѣють.

Отже селяне и мало-мѣщане горюють и пропадаютъ въ кромѣшнѣй тьмѣ и превеликій нуждѣ; значна часть ихъ не выхѣдѣтъ зъ дов-гѣвъ жадѣвскихъ и правѣвъ тяжко, щобы тѣ довги заспокоити.

Люде нашѣ тяжко працують, а нема од-повѣдного хѣсна зъ ихъ працѣ. Тому-жъ не одѣтъ зъ розпуки, наборовши ся зъ нуждою до волѣ, маѣнае рукою, опускаѣе ся и хапѣѣтъ горѣвки, бродѣтъ у довгахъ чѣмъ-разъ далѣ, доки вѣритель остатного ему не заберѣ и зъ ґрунту не зѣжѣе.

Тымъ способѣмъ вытворѣѣе на галиц-кой Русѣ, на нашихъ очѣхъ, безземельный за-рѣднѣй пролетарѣтъ, котрый гóренѣеко прожѣ-наѣ и зъ котрого ани народѣ руской славы ани держава пожитку не маѣ.

(Конѣцъ будѣ.)

Дописи „Дѣла“.

Зъ Хоросткова.

[Краснѣй поряднѣ въ мѣстечку Хоростковѣ]

Русинѣ не гонѣтъ за реклямою, се рѣчь зѣветна. Не одѣтъ зрѣбѣтъ чѣмало доброго до-бѣ, а шаршій свѣтъ про те не знаѣ. Такъ не знаѣ шаршій свѣтъ и про дѣяньхъ заслужѣ-ныхъ людей для нашего мѣстечка Хоросткова.

Въ нашѣмъ мѣстечку бурмистру бѣдъ девѣтъ лѣтъ п. Симеонъ Гладѣй, лѣкаръ, нашѣ родичѣ, тутешного мѣщанина сынѣ. За той часть якъ-жъ хоршій порядѣкъ у насъ! Замѣстъ давнѣйшихъ безодѣвъ болѣта, — уацѣ бѣта камѣньемъ черезъ саме мѣстечко, тротуаръ зъ терѣвельского камѣня, мѣйдѣны торговѣй вы-сыпанѣ камѣньемъ, гарный будынокъ громад-скій, що и въ Тернополѣ не вѣдѣтъ было бы еи стоѣтъ. Церковъ побѣта бѣлахѣи а хороша вежа, дѣмъ парохіальныхъ такожѣ, а коли вы-горѣло мѣстечко, то заходами и помѣчью п. Гладѣя, цѣлѣй рядѣ домѣвъ въ рынку ставѣ крытый бѣлахѣи. Сѣтъ учительскихъ заходѣмъ п. Гладѣя прибрѣшено. Каса полѣчка саѣа до 10.000 зр. Та чѣ думаѣтъ, що на се людеи стагнѣно? Де тамъ! Дѣждѣтъ п. Гладѣя, до-брый и рѣтелный зарѣдѣкъ кытѣковѣмъ и на-чѣми доходами мѣста, безнаставный заглядѣ бурмистра за всѣмъ, прѣхальнѣе для нашѣй громады — отъ тѣя сила, котроу орудуѣ п. Гладѣй.

За то все на памятку и яко знакѣ вѣдѣ-ности жертвѣвала п. Гладѣяи мѣщанѣ пер-стенѣ бѣрагнѣтовый.

Другимъ нашимъ добродѣѣмъ — крѣп. Богоносѣ, нашѣ отецъ духовный. Довго и тяж-ко заходяѣвъ ся бѣтъ, щобы п. Гладѣй бѣвъ вы-браный на бурмистра. Сильно айтовано про-тивъ того, въ ама урѣвнѣо патриотизму поль-ского... Однакожъ Вп. о. Богоносѣ не заложѣвъ рукъ — и стало ся. О. крѣпѣшѣннѣ, любѣщая свой народѣ, отѣрезѣвъ его, то у насѣ пѣя-ковѣвъ майже зѣвѣмъ нема: трудѣмъ своимъ подѣвѣтъ народѣ, а Богъ даѣтъ, спѣвнѣтъ ся и рѣшта. Бѣтъ у насѣ уже Карпатска Краи-нѣа, подѣвъ рукоу такожѣ нашего челоѣка п. Кенѣа, а будѣмо мати чѣе и чѣталѣно и соко-лѣвъ.

Отъ и бѣтите, чѣму не вѣтерпѣвъ я та рознѣсѣвъ ся! Най се будѣ другимъ мѣстѣ-камъ въ науку и прикладѣ, что то значѣтъ свои люде, а Вы, Вп. мужѣвъ заслуги та шѣроу працѣ, простѣтъ, що я певно противъ Вашѣмъ волѣ подѣвъ Вашѣ дѣла до прилюднои вѣдо-мости.

Х.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

На вѣчерашнѣмъ засѣданіи палаты по-слѣвъ бѣдѣвѣдѣвъ г. Таффе на интерпел-ляцію пос. Сутнера въ сирѣвъ заразы у худѣи и сказавъ, що зараза естъ ше лишь въ Чѣхахъ, Моравѣ, Штѣсеу, Галичѣи и долѣшнѣй Ав-стрій; въ прочѣхъ краѣхъ вже еи зѣвѣмъ не-ма. Опѣсля вѣла ся дальше специальна дебата надѣвъ закономъ консумційнымъ для Вѣдѣя. До-ва дискусіѣя вѣла ся надѣвъ позицію „вино“, при котрой заѣвѣвъ голосѣ пос. Зѣст. На вѣчѣрнѣмъ засѣданіи вѣла ся одѣтъ дальша дебата. При позѣціи „ниво“ домагѣвъ ся пос. Кронаѣеттеръ, щобы подѣтокъ бѣдъ пѣва роздѣлѣти рѣвнѣмѣрно на цѣлѣй край. На конѣцѣ ухвалѣно цѣлѣй законѣ безъ змѣнѣ, бѣдѣвѣвши всѣ поправки, ставѣнѣй дѣяньми послѣаи.

Пѣдъ конѣцѣ вѣчѣрного засѣданя дома-гѣвъ ся молодѣ-чѣскій посолъ Герѣльдѣ, щобы ажѣну закона о зѣборахъ и товарѣвахъ поставѣти на порядѣвъ дѣвнѣй слѣдѣуючѣо засѣданя. Онъ доказаѣвъ, що законѣ сей не маѣвъ въ Чѣхахъ нѣякой силы и особливо супрѣ-тивъ молодѣ-Чѣхѣвъ не обѣзѣаѣе нѣякого. Кола хто на язѣхъ зѣборахъ хоче а. пр. говорѣти о чѣско-нѣмѣцкѣй угодѣ, то комисаръ зараѣвъ розѣ-вѣаѣе зѣборы. Часто розѣвѣаѣють зѣборы и тоѣ-рѣвѣаѣа безъ нѣякой причѣны або зъ причѣны, котра стоѣтъ зѣвѣмъ въ суперѣвѣности зъ за-кономъ. (Кронаѣеттеръ: Зѣвѣмъ якъ у насѣ.) Такии розпорѣдѣняи правительство само шѣдѣать угодѣ, непокоѣтъ людеи и мусѣтъ вы-клакѣти въ народѣ ту гѣду, що правительство само не хоче того, щобы въ краю булѣ спо-кой и аґода. Пора вже, щобы въ интересѣ сво-бѣды и волѣ горожанѣской не допусѣати до таиъ самовѣлѣнои интерпрѣтѣціи закона. Пре-зѣдѣнтъ О. мѣлка сказаѣвъ на то, что не може поставѣти сѣго закона на порядѣвъ дѣвнѣй, позѣаѣвъ бѣвъ выклѣче имѣвѣрно дошѣу дебатѣ. (Голѣсы зъ лѣвнѣцѣ: Можна прѣѣвъ продолжѣти наѣрѣды! А молодѣ-Чѣхѣ: Сѣнѣтѣти палату!) Кола одѣтъ прѣзѣдѣнтѣ подѣаѣвъ внесенѣе Гер-ѣльда подѣвъ голосѣванѣе, бѣдѣвѣла палата его 88 голосѣаи прѣаѣвъ 68. Лѣвнѣцѣ голосѣвала за вѣсенѣемъ.

N. fr. Presse пише: Зѣ всѣхъ сторѣвъ до-ноѣсѣтъ, что разѣвъ поѣзѣтѣ рады державнои будѣтъ склѣпанѣй соѣмѣ чѣскѣй, долѣшнѣ-ав-стрійскѣй и галицкѣй на надѣ-вѣчайнѣй сѣсѣи. Политѣчно надѣ-вѣчайнѣмъ будѣ чѣскѣй соѣмъ, хочѣ его сѣсѣи будѣ коротка. Въ послѣднихъ часахъ бѣдѣвѣвали ся часто наѣрѣды межи пра-вительствомъ а чѣскимъ и нѣмѣцкими участ-нѣаиыи вѣдѣнѣской конференціи угодѣиои що-до сѣравъ якъ мають бути предложѣвъ чѣско-му соѣмѣи. Осѣбно рѣдѣно надѣвъ запѣвъ-дѣною въ угодѣмъ протоколѣ реформѣио соѣмѣиои ординаціи выѣорѣиои о скѣль-ко она одѣносѣтъ ся до аѣльѣдѣиои поѣлости, котра маѣ на будѣще выѣбѣрати въ колѣкъо округахъ пѣсѣаѣа территорѣальнѣо розмежѣна. Въ наѣрадѣ надѣвъ сѣроу справѣиоу бѣаѣвъ участъ такожѣ и г. Осѣвальдъ Туѣвъ.

Вѣчера булѣвъ кн. Бісмаркѣвъ на праѣчал-ной аудѣнціи у цѣсѣря. Аудѣнціѣа трѣвала пѣтъ чѣрѣтей годѣныи а кн. Бісмаркѣвъ ходѣвъ одѣтъ праѣтѣти ся зъ цѣсарѣвою. Кола кн. Бісмаркѣвъ ѣхѣвъ до цѣсарѣской палаты и зъ одѣтамъ ѣрѣтаѣвъ, зрѣбѣли ему Вѣрѣанцѣ вели-чѣзну овацію. Вѣже бѣдъ самого рѣана стоѣла масѣа людеи передѣвъ его помѣшкѣемъ и до-жѣдалѣа его выѣзду. Скоро бѣвъ лишь пояѣвѣвъ ся, повѣтали его всѣ грѣмѣми оклѣвами. Біс-маркѣвъ булѣвъ въ бѣлѣмъ кірасѣмъскѣмъ мундурѣ и въ служѣбѣиоу шаѣцѣ. Онъ розклѣновѣвъ ся на всѣ боки и дякуѣвъ за прѣвѣтъ. Цѣсѣря не булѣо якъ разѣвъ пѣдѣвъ ту пору въ палатѣ и доѣрѣва, коли вже Бісмаркѣвъ ѣхѣвъ булѣвъ на подѣорѣ цѣсарѣской палаты надѣвѣхѣвъ и цѣ-сарѣ. О чѣмъ розмѣвѣаѣвъ булѣиоу канцѣлѣръ зъ цѣсарѣмъ черезъ цѣлѣй часть доѣиоу аудѣнціи чѣе не знѣти а такъ само не знѣти чѣ кн. Бісмаркѣвъ прѣдѣложѣвъ дѣѣствѣио цѣсарѣиоу проѣс-бу о позволенѣе не прѣнѣати титулу герѣцоѣа Лѣвѣнѣбургского. Кола кн. Бісмаркѣвъ ѣрѣтаѣвъ бѣдъ цѣсарѣа булѣа на уацѣнѣвъ вже така масѣа

лише для однои нѣдѣ: для освѣдожденя и сло-вѣченя нашѣи красѣиоу Италіи. Можѣе скажете, что сутъ ще высѣи чувѣства, якъ любовь свояи бѣтѣныи, своего народу — одѣнакъ того не заперѣчитѣ, что одуѣвленѣе его булѣо братѣродѣе. Кола булѣа я ще малою дѣтѣною, бѣчила я, якъ бѣвъ поклавши все свое майно на прѣ-стоѣлѣ бѣтѣныи, молодой и здоровый, зъ горѣ-чѣмъ жарѣмъ въ очѣхъ пѣишоѣвъ на полѣ славы. Борѣа кнѣзѣа сирѣчь по нашѣй бѣтѣнѣи, а бѣи и на кнѣзѣи не выхѣдѣвъ зъ ихъ огню. По мно-гихъ лѣтахъ заѣвѣнѣла въ кѣнѣи радѣбѣтна пѣсня свѣбѣднѣо и спѣлѣуѣноу народу бѣдъ одного моря до другого — лѣаѣрѣвъ верѣтали окрѣпѣи славою и достоинѣствами до своихъ осѣлѣ, де жѣдали ихъ сѣрѣчно жѣнѣки, дѣти и прѣятѣлѣ. И бѣвъ верѣаѣвъ ся зъ ними безъ бѣдѣныи, зломѣиоу и кулѣвѣиоу — свѣтло его очѣи погасѣло на вѣѣи, бѣвъ булѣвъ жѣбракомъ. Ани одѣа рука не вытѣгѣла до него зъ при-вѣтомъ — по бурѣвѣиоу приѣдоѣхъ жѣтя не жѣдалѣа его тѣахъ безпѣчна пристѣанъ — бѣвъ живѣвъ лишь для счастья бѣтѣныи, а не поѣадаѣвъ нѣво-ли про болыше счастье. Отѣнѣа даѣвала ему въ наѣгородѣ лише темный грѣбъ, а передѣвъ тымъ чѣ жѣдалѣа его довѣгъ лѣта чѣрного, страшного, безнаѣдѣиоу сѣмерѣу жѣтя...

И хотѣвъ якъ-разъ сказѣти, что челоѣкъ той знаѣшовъ заслѣужѣну наѣгородѣу и бѣраду въ нѣи, свойѣи доѣнѣцѣ, коли наѣрѣвъ розѣаѣвъ ся зъ скалы голосѣ: „Кларіно, Кларіно!“

Гарна жѣнѣщина подѣнѣла ся скоро и ска-зала подѣаѣчи мѣнѣ руку: — Зѣвѣвъ, мой мужъ клѣче мене!

— Якъ то, слѣшнѣй челоѣкъ естѣ вашѣмъ мужѣмъ?

— Такъ, моймъ мужѣмъ. Тѣе мѣсце лю-бить бѣдъ дуже. Тутъ чѣе бѣиъ подѣвъ моря,

чѣе шумѣтъ его вѣлѣ... Тутъ сидѣу я зъ нимъ вѣрѣзѣвъ цѣлѣиоу годѣныи... Будѣте аѣровѣи!..

— Пожѣдѣтъ ще хѣвѣлку, засѣкаѣа панѣ — закѣлкаѣвъ я держѣаи еи за руку. — Позвоѣлѣ-тъ, щобы въ вашѣхъ очѣхъ заѣрѣвъ я чѣвѣлѣиоу слова „Nil admirari!“ Тамъ, де стоѣла ваша нога, булѣи бы они богохуѣствомъ!..

Лѣтописъ монастыря оо. Василіанъ въ Крѣстинѣополи

бѣдъ его основѣны въ 1763 до 1889 року.

Уложѣиоу Вас. Чернѣцкѣй, парѣхъ зъ Опѣлицѣ-бѣлѣского.

(Далѣиѣе.)

Рѣкъ 1780.

Одѣвъ дѣя 21 лѣнѣца до кѣнѣа верѣсенѣа бѣдѣ-буѣвала ся генѣрѣальна капѣтула въ Тѣроѣкаѣво коѣмо мѣста Автопола подѣвъ проводѣмъ мѣтро-полѣта Яѣсона Смогорѣвѣнѣского, котрого часто заѣтуѣуѣаѣвъ на капѣтулѣ Гѣдѣовъ Горѣбаѣцкѣй, еѣписѣопъ пѣвѣскѣй. На той капѣтулѣ подѣвѣно доѣперѣшнѣй дѣѣвъ провинціи, лѣтѣовѣу и руску, на чѣтары, а то: на лѣтѣовѣску, бѣлѣорѣуску, пѣвѣ-ску и галицку. Изъ Крѣстинѣополя выѣхѣвъ на-туу капѣтулу игуменъ Амѣлиѣаѣвъ Крѣжанѣов-скѣй. Въ часѣъ той капѣтулы змѣарѣновѣно богѣто чаѣу на сѣварѣкахъ, супѣрѣчѣвахъ, клѣсѣтахъ и заѣуаѣисѣовѣхъ наѣтрѣвахъ.

Язъ межи монаѣамаи не булѣо зґоѣды и ла-ду, такъ само не булѣо ладу и межи ихъ служѣ-бѣиоу, котра пѣла и гуѣла по цѣлѣхъ нѣоѣхъ та бѣла ся мѣжѣ соѣбою. Одѣнѣвъ пѣанѣй вѣзѣникъ приѣлѣвѣвъ у нѣчи свѣчѣку до дышла бѣлѣвѣско-сѣна, зъ чѣго поѣставѣвъ пожѣръ и всѣкорѣъ огѣр-

нуѣвъ и зѣнѣщѣвъ стѣанѣвъ, возѣвѣвъ, возѣи а кѣ-чѣиѣи прибуѣиѣвъ на капѣтулу монаѣѣвъ, у-прѣаѣвъ и маѣго иѣнѣихъ рѣчѣй. Въ тѣмъ пожѣ-рѣ спѣали ся много конѣй, много людеи по-нѣкло ся въ сѣи, а Симеонъ, вѣдѣнѣвъ провин-ціѣа, котрый справѣаѣвъ сѣго вѣчера свои и-мѣненѣи, поѣтъкъ ся на смѣрѣтъ. Шѣкоду прѣ-сей пожѣръ обѣсѣлено на 12.000 зѣл.

Въ часѣъ капѣтулы живѣли ся зѣбранѣи мо-наѣи у мѣсѣцевои настояѣтеля монаѣѣи о. Сѣаѣвѣстра Пѣальѣвѣского за тѣжѣдѣну пѣаѣиоу одного дѣкѣта бѣдъ особы, але харѣъ булѣвъ та-кой лѣхѣи и несѣмѣнѣиоу, що много повѣнуѣли монаѣѣарскѣй харѣъ и жѣвала ся по прѣвѣтѣ-ныхъ домѣахъ въ сѣлѣ.

На сѣѣй капѣтулѣ выѣбранѣо о. Іѣосѣфѣа Марѣуѣса прѣто-арѣхамѣандрѣитѣмъ, а провин-ціѣаыи оо. Иѣнокѣнѣиѣи Мѣлиѣовѣского, Тѣодо-сѣиѣа Рѣстоѣцкого, Аѣтанѣсѣиѣа Пѣтровѣского и Ам-ѣвѣросѣиѣа Мѣаѣловѣского.

Дѣя 25 лѣстопада прѣѣхѣвъ еѣписѣопъ холѣмѣиѣй Мѣксѣмѣиѣиѣаѣвъ Рѣаѣло до Крѣстинѣо-поля и мѣшкаѣвъ въ монаѣѣиѣи Васѣлиѣанѣскѣиѣвъ черезъ два дѣѣвъ, *dawal propter Comunite obiad i konsolacyje*.

Рѣкъ 1781.

Дѣкрѣтомъ губернѣиѣальнѣмъ зъ дѣя 16 лю-того сѣго року приѣказѣно, щобы мѣрѣѣвъ хо-роѣено чѣтары лѣѣтъ глѣбоѣо въ землѣи.

Сѣго року маѣи оо. Васѣлиѣанѣе богѣто кло-пѣту за дѣя убѣнѣчена мѣурѣванѣиоу цѣркѣи. По-казѣла ся конѣчна потреба розѣобѣрати и усѣ-луѣти руѣштоѣванѣе, котре гроѣзѣло ходѣиѣмъ по-при цѣркѣѣвъ юѣдѣиѣмъ, а тутъ не булѣо фондѣу, щобы цѣркѣѣвъ зъ верѣу убѣчѣитѣи. Щ

народу, що бив міг ледь переїхати і чотири поліціянти на конях мусили ему робити дорогу. Дамы обкидали его цвѣтами а мужичины збавали капелюхи і гримми окликавши витали князя. Коло арсеналу ставало мала пригода: оденъ зъ коней переступивъ шлею і карата мусила стати а Бісмарк злѣзъ щобъ підняти ся, що стало ся. Тоді кинулися люде до кареты і хотѣли обдирати коні, але Бісмарк не допустивъ до того і сказавъ: Але-ж, мои панове, то не годить ся. Передъ своимъ помешканьемъ подякувавъ князю ще разъ публіцѣ за єн прихильність і зайшовъ відтак до палаты. Люде стояли обидея ще цѣлий день передъ палатою, щобъ князя побачити.

Приказъ кабинетовый зъ 1852 р. который ставъ ся наголовѣннѣю причиною димісії кн. Бісмарка єсть датованъ зъ 8 вересня і звучить такъ: Уважаю за потрібне дати президентова міністрѣвъ можайбѣ, щобъ бивъ мавъ болѣшій якъ доси загальний поглядъ на рѣшнй гадузы внутрѣшней управы і мѣгъ бдповѣдно до свого становища удержати въ нихъ потрібну єдність та на мое жаданье дати мені поясненя о вѣсхъ важныхъ дѣлахъ управы. Въ тѣй цѣли постановляю, що слѣдує: 1) О вѣсхъ маючихъ предприняти ся важныхъ мѣрахъ управы, котрі не потребують посли истинующихъ вже приписѣвъ попереднихъ ухвалы министерства державного, має шефъ департамента порозумѣти ся насампередъ устно або писемно зъ президентомъ министерѣвъ. 2) Коли до тыхъ маючихъ завести ся мѣрѣ въ управѣ, посли истинующихъ засадъ буде потреба того призования, то треба дотичне справозданье предложити насампередъ президенту министерѣвъ, который предложитъ его мені а своимъ замѣтками. 3) Коли-бъ шефъ якого департамента хотѣвъ въ справѣхъ своего ресорту здати мені безпосередно справу, то має завчасу передъ тымъ повѣдомити президента министерѣвъ, чтобы той, коли буде то уважати за потрібне, мѣгъ бути при тѣмъ справозданю. Выключеній одъ сєн постановы суть лишь правилій безпосередній справозданя министра войны. — Шарлотенбургъ дня 8 вересня 1852 (Подписано:) Фридрихъ Вильгельмъ. (Контрасигновано:) Мантайфель.

Кореспондентъ новороссійского Herald-а бувъ на витерю у Вѣндогоста, але той не хотѣвъ нѣмакъ сказати, о чѣмъ розговорювавъ зъ Бісмаркомъ а поясненія лишь, яє становище займає центрумъ въ новѣмъ парламентѣ. Центрумъ — казавъ Вѣндогостъ — не заключитъ тревалоого союза зъ жадною партією, лишь буде одъ часу до часу порозумѣвати ся зъ одною або другою партією. Для центра добра кожда партія, котра готова помагати ему до освѣженя его остаточныхъ цѣлей. О систематичной оппозиціи центра до правительства нема і бесѣды. Центрумъ не поустѣтъ виправдѣ зъ своихъ засадъ а жаданъ нѣчого, але хоче радо узекшати правительству его тяжку задачу і буде особливо підпирати заввагировану цѣсаремъ реформу соціалъу. Парламентъ самъ буде вѣсми силами підпирати мирну політику цѣсаря, але внутрѣшній спокій єстѣтъ въ тѣсній звязѣ зъ соціальною реформою. Та сѣрава стає чымъ разъ болѣше пекуча і потребує кочне залагодження. Не пора для нѣкого затягати „шляф-міцу“ на уха — закончивъ Вѣндогостъ свою бесѣду — цѣсарь подѣлѣвъ прапоръ і мы идемо за нимъ а то нашъ святой обовязѣкъ.

Дячого ген. Капріви ставъ наслѣдникомъ кн. Бісмарка, чому не хто инній? Кажуть, що самъ кн. Бісмаркъ дорадавъ то цѣсареві, а Nation. Zig. пригадує що єсть такий случай: Въ р. 1878 ѣхавъ разъ кн. Бісмаркъ зъ Фридрихсверге до Берлина гамбургскимъ поѣздомъ. На одній стаціи вѣсѣ до поѣзду ген. Капріви, который такожъ ѣхавъ до Берлина. Въ окруженіи кн. Бісмарка побачавъ бивъ своихъ знакомыхъ і попросивъ ихъ, чтобы они представили его Бісмаркови і лшавъ ся оповѣсти въ его салюновѣмъ вагонѣ та розговорювавъ зъ нимъ черезъ цѣлий часъ. Вечеромъ того дня сказавъ кн. Бісмаркъ въ Берлинѣ задуваючю про єю стрѣчу до одного зъ панѣвъ, що були у него: „Я вже не разъ думавъ надъ тымъ, хто бы ставъ моимъ наслѣдникомъ; иннѣ я его побачивъ.“

Berliner Tageblatt подає цѣкаві вѣста о тѣмъ, якъ то кн. Бісмаркъ казавъ недавно тому офіцарю свои ордеры, зъ чѣго розійшлась поголовка, що бивъ хоче ихъ продати. Бісмаркъ прикликавъ до одѣвка одного берлинского ювілера лшѣ дятлого, що — каже — бивъ не мавъ въ Фридрихсверге ані огнервалон касы ані мѣсца безпечного одъ злодѣйствъ а не хоче чтобы хтось его ограбивъ. Позаятъ кн. Бісмаркъ доставъ майже всѣ ордеры і другі одзначеня въ брилантахъ, то представляють они цѣну болѣше якъ 100,000 марокъ; до того приходить ще всѣлякій чашѣ, цѣты і т. д. котрі бивъ доставъ въ подарунокъ при всѣлякихъ нагодахъ. Вѣсѣ тѣ дороговѣдності хоче кн. Бісмаркъ за радою ювілера аложити въ банку державнымъ. Показуючи на ланцуюшѣ одъ ордеру чорного орла сказавъ, що вже не буде его носити. Озъ сказавъ такожъ: Вже мене болѣше въ Берлинѣ не побачите, а коли взагачъ буду ще змущевый коли являи ся, то надягну фракъ і завѣшу ордеръ Іоаннитѣвъ та всѣлякий хрестѣ. Въ униформѣ вже певно болѣше не вѣваю.

Означеніє декотрыхъ нѣмецкихъ консервативистѣвъ высокими ордерами, зробило въ цѣлѣй Нѣмеччинѣ велику сензацію. Гельддорфъ і Цедлицъ достали ордеры червоного орла ІІ. класу, Штегеръ ордеръ червоного орла ІІІ. класу, а такі самі ордеры достали такожъ высокі урядники якъ Мальцанъ і Ліндавъ. Що єє має значити, пытають вѣсѣ, а особливо що має значити одзначеніє Штегера, котре якъ разъ припало въ ту пору, коли Штегеръ въ прускомъ єй-мѣ промавлявъ за вѣрноподѣбною школою?

Праса жидовско-ліберальна налякалась вже, чи не має се значата якось змѣны шиблѣ-ництва въ Прусахъ.

Зъ мно ихъ сторѣвъ доносятъ, що гостина кн. Уельского въ Берлинѣ, єстѣтъ въ звязѣ зъ справою тѣснѣйшого зближеня Австріи до Нѣмеччины. То подтверджує такожъ і праса англійска.

Парады міжнародной конференціи робѣтничою въ Берлинѣ поступають такъ скоро, що она майже на певно до 29 с. м. уперасѣтъ зъ своимъ роботами. Ухвалено вже цѣлий рядъ постановѣвъ, котрі, хочъ поки що не обовязують нѣкого, то все таки зъ часомъ анайдутъ мѣсца въ законодавствѣ тыхъ державъ, въ котрыхъ промисль значно розвивуєтъ ся.

Зъ Петербурга доносятъ, що тамъ сподѣвають ся приѣзду нѣмецкого цѣсаря на маневры въ таборѣ підъ Краснымъ селомъ. По тыхъ маневрахъ має царь, мабуть въ подовній серіи, поѣхати до Києва, де такожъ бдбудуть ся великі маневры. Наслѣдникъ престола, который має въ осеня розпочати подорожъ доокола свѣта, має такожъ приѣхати зъ царемъ до Києва. По короткихъ ловахъ въ Царствѣ польскомъ поѣде царь до Краму.

Сарава Цебриковъ все чѣе не притихла і мимо того, що деякі газеты подали вѣсѣтъ, що єн не було зовсѣмъ въ Петербургѣ, отже і не можна було єн арештувати, подтверджує N. fr Presse, що она дѣйстно сидѣтъ въ арештѣ, хочъ царь хотѣвъ єн зъ-разу увольнити. Рѣчь була така: Одного дня заставъ царь на своемъ бюро въ Аничковѣй палатѣ брошуру, чи тамъ писмо, Цебриковъ, прочитавъ его і побѣлавъ відтак до министра дѣлъ внутрѣшнихъ, Дурново, і єспытѣвъ его, що бивъ въ сѣй справѣ приказавъ зробити. Коли довѣдавъ ся, що Цебрикову арештовано, велѣвъ єн заразъ выпустити. Але Дурново бдповѣвъ на то, що теперъ веде ся слѣдство, а въ интересѣ слѣдства лежить, чтобы Цебриковъ „якійсь часъ“ задержати чѣе въ арештѣ. Она буде отже теперъ певно „якійсь часъ“ сидѣти въ арештѣ.

Въ англійской палатѣ послѣвъ ухвалено онѣгды въ першѣмъ читаню законъ о закупнѣй грунтовъ въ Ирландіи Законъ сей має дати ирландскимъ чиншѣвникамъ можайбѣ стати до певного закономъ означеного часу і певными условиями властителями того грунту, за который они теперъ чиншъ платятъ. Самъ способѣмъ мають настати въ Ирландіи властители меншихъ посѣлѣтѣвъ і має буга усунена та нужда, яка дала головну подставу праянської сѣравы. На ту цѣль призначено величезну суму бо ажъ 33. мил. фунтовъ штерлінговъ. Прихильники Парвеля і Гладстона роблятъ однакожъ оппозицію новому закону, бо не признають его достаточнымъ для залагодження цѣлой ирландской сѣравы.

Королева Викторія выѣхала онѣгды зъ кн. Геврхамъ Батенбергскимъ і его женою до Есѣ-мѣ-Бенъ въ Франціи і перебуде тамъ около пяти недель.

Трибуна доносятъ, що въ Римѣ бдъ якогось часу ходять поголовка, що межі Італією а Англією ведуть ся переговоры въ справѣ спѣльной акціи противъ Судану. Італіяцѣ мають спѣльно зъ королевѣмъ Менеликомъ выступити зъ одной стороны а Англіяцѣ зъ Сваскима і Ваді-Галѣа зъ другой стороны противъ дервішѣвъ.

НОВИНКИ.

— Природній вѣщунъ весны. Нинѣ около 2 год. зъ поудуи пустивъ ся бувъ у насъ на два опады градъ і падавъ черезъ кілька хвилъ при досѣтъ мѣдѣмъ єтемнено, а о 4 год. першій разъ загремѣло, по чѣмъ пустивъ ся зновъ дощъ.

— Рускій комитѣтъ ратуновѣй у Львовѣ приѣзжавъ доси жертвъ по надѣ 2,000 зр. Жертвы надсылають не лишь наши священники одъ себе і громадяны та поодинокі Русины зъ Галичины, але такожъ въ досѣтъ значномъ числѣ особы і товариства зъ лишихъ краѣвъ державныхъ, именно зъ Чехіи і Моравы. Такожъ і посли рады державной у Вѣднѣ прислали на руки руского комитѣту свои жертвы, мѣжъ котрыми значнѣйша єсть посылка 20 р. одъ д-ра Е. Бегеля въ имени „независимыхъ посѣлѣвъ чехскихъ“ у Вѣднѣ. Секційный шефъ министерства внутрѣшнихъ сѣравъ, баронъ Фердинандъ Ербъ, приславъ 50 зр. По мѣстахъ у вѣхѣднѣй Галичинѣ позавязувались мѣсцевей комитѣты, котрі по-при надѣмляно точныхъ справозданъ о потребѣ околичныхъ сѣлъ, збирають мѣжъ собою і знакомихъ жертвы та присылають ихъ до руского комитѣту ратуновѣго.

— Зъ Будиєска пишуть намъ: Тутешне товариство каспное, якъ то було заповѣджене, дало вѣ постѣ два вечера декламаторско-музыкальній і дня 19 н. ст. марта томболо на користи потерѣвшихъ одъ голоду. Збѣрало ся около 70 зр., за котрі закуплено овса і роздано на засѣвъ бѣднымъ сѣла Камѣнѣно. Рускій комитѣтъ голодомъ приєлазъ ту двѣ скринѣ консервѣвъ (рѣдъ булюну) і 40 зр. для громады Токаря. За грошѣ куплено овса і все то роздано мѣжъ бѣдныхъ громадянъ зъ Токаря. — Отъ же одна бѣда: За-для одного спорадичного случая заковрѣна двоухъ волѣвъ на заразу ратичну замкнули намъ торги. Роби що хочѣ! Худобы нѣ продати нѣ купити, а ту брасъ пашѣ і весна. Нещастній той законъ о заразѣ худобы і его выконуванье.

— Збѣжо зъ Русины для голодомучихъ єселянъ вѣхѣднѣй Галичины находятъ ся въ теперѣшню пору на пограничныхъ урядѣхъ мытовыхъ 20,000 пудѣвъ, с. є. понадъ 8000 корѣцѣвъ. Се збѣже призначено до розпоряджѣнны руского комитѣту ратуновѣго, але що доси не давъ выдѣлъ краевѣй дозволу, чтобы се збѣже выцучено до Галичины безъ ошлаты мыта, то і неможливымъ єсть его

добавъ до Галичины, бо мыто выносило бы около 5000 зр. Въ виду того бдѣсь ся рускій комитѣтъ ратуновѣй до выдѣлу краевѣго і бднесє ся ще разъ до намѣстника, чтобы не роблено нѣякихъ трудностей въ тѣмъ напрямѣ.

— Въ новинцѣ вѣчерашного числа „Тарифа особова“ зайшла въ недогаду ошибка, котру певно кож-дѣй читатель і самъ собѣ справивъ. Именно въ табельцѣ, де подана оплата въ крейцѣрахъ для поодинокихъ полѣсъ, повинно було єстѣтъ на першѣмъ мѣсца, де найниша оплата число ІІІ. класу, а на послѣднѣмъ мѣсца, де найвысша оплата, І. класу.

— Намѣстникъ гр. Бадені вѣзитувавъ онѣгды такожъ руску школу виправѣ, помѣщену въ Народномъ Домѣ.

— Дополненій выбѣръ посла до рады державной зъ мѣстѣ Дрогобичъ-Самборъ Стрый на мѣсца пок. Гавзнера розписаны на 17 н. ст. цѣвтня с. р.

— Зъ Самбора пишуть намъ: На представлено опереткѣ „Гаспароне“, въ второкъ, на доходѣ артистки п-ѣ Кѣшевской заповняла интелігенціи досѣтъ численно театрѣ. ІІ. Кѣшевской подано подчасъ представлѣния китицѣ зъ живыхъ цѣвѣтѣвъ.

— Ревізіи поліційній. Якъ вже мы подали, въ по-недѣлѣкъ передъ полуднемъ бдбула ся ревізія у академіка п. Ернста Брайтера, который зъ Кракова приѣхавъ на свята до родичѣвъ до Львова. Комисарѣ поліції Котовскій і Шестьель при помочи яотирохъ агѣнтѣвъ поліційныхъ бдбули ревізію того самого дня по полудни чѣе въ бюрѣ спѣльной предпримчѣи Голдескій, Шимберскій і Брайтеръ, але не найшли нѣчого подозрѣного. — Въ Збаражѣ бдбулась ревізія у матери увязненого въ Краковѣ п. Фельдмана зъ наказу прокуратора державной въ Краковѣ. — Про слѣдство судовѣ въ Краковѣ одержавъ Kurjer Lw. таку вѣсту: Завѣзана до суда одержали академики Новицкій, Яниковскій, Баранецкій, Шукевичъ і Дашинскій (неприсутній). Баранецкого потягано до слѣдства о тайне товариство вже минувшого року, але трибуналь увольнивъ его. Противъ Дашинского велѣсъ минувшого року такожъ слѣдство, але прокураторъ бдступивъ. Онѣгды бдбула ся ревізія въ Бѣгахъ коло Неполомичъ у селянина Матѣя Шарка і забрано ему вѣсѣ газеты, котрі бивъ одержує зѣ вѣсхъ сторѣвъ, бо одъ кіль-канцати лѣтъ єсть бивъ зѣбѣтній вѣсѣмъ редакціямъ яко пыльный читатель, що ширить просвѣту мѣжъ людемъ. — Читальня академічна въ Краковѣ має бути отворена бдъ 1 цѣвтня але подѣ управѣю академіковъ, що принадлежать до стоваришеня Leczność.

— Ц. н. краєва рада здорѣвала на засѣданю 4 н. ст. марта рѣшила: Дозволено отворити фабрику оцту въ Стрый подѣ означенными близше условиями; — заявлено ся за отворенѣмъ новой анти-ки въ Медичинахъ, пов. дрогобичского, подѣ у словіємъ, если тамъ поселитъ ся лѣкаръ; — заявлено ся противъ заложѣня окопска въ Диновъ на означенѣмъ грунті, але і признано потребу замкнути старе окопсико; — заявлено ся зѣ становища санітарно-поліційного противъ переведѣня шляху для марового трамвая по-при жидѣвскій шпиталь львѣвскій; — уложено проектъ, якъ треба поступати, чтобы снѣнати ширѣше заразливыхъ недугъ въ краєвыхъ мѣсцяхъ купельныхъ.

— Въ Тернополи устроєна кружокъ любителей свѣбу въ субботу дня 29 н. ст. марта вѣчеромъ музыкально декламаторскій подѣ проводомъ п. Горжѣцѣ въ сали касиновѣй (въ замку) на доходѣ навѣщѣнныхъ невзражѣмъ сѣлянъ тернопольского цѣвѣтъ. Програма: 1) Коритинскій: Дума про гетьмана Ревуского; хоръ мужескій зъ фортепьяномъ; 2) Декламация; 3) а) Матюкъ: Ревуха, б) Вѣробкевичъ: Надъ Прутомъ, хоръ мужескій; 4) Шпенъ: Ор. 58, на фортепьянѣ; 5) Кончинскій: У садочку, сольо зъ фортепьяномъ; 6) Кочатъ: Опущеній, хоръ мужескій; 7) Мюшонскій: Пѣснь зъ „Страшного Двору“, сольо свѣбу; 8) Женѣ: Волоска салата, хоръ мужескій. — Цѣны мѣсца: ложка 3 зр., крѣсло 80 кр., вѣтупъ на саяло 40 кр. а для школярѣвъ і воляковъ 20 кр. Вієты продають ся въ книгарни Гілечка. Початокъ о год. 8 вѣчеромъ.

— Учителѣ львѣвскихъ шибѣль народныхъ збѣривши ся досѣтъ численно въ одной львѣвскій школѣ, нараджуваля ся подѣ проводомъ найстаршого вѣкомъ управителя школы им. М. Шашкевича, п. Петрашкевича, надѣ уложѣнемъ і поданѣмъ пѣтиціи до репрезѣнтации мѣста Львова і до сойму, чтобы подѣвышено платню удѣлившы имъ акти-валній додатки. Подношено мѣжъ иншими, що въ єбѣмъ роцѣ рада мѣста Вѣднѣ подѣвысила платню тамошнихъ учителѣвъ народныхъ, удѣлившы имъ назавѣчайній додатки (по 96, 120, 144 і 169 зр.) а бюджетъ мѣста Вѣднѣ побѣльшиъ ся лишь о 80,000 зр. Учителѣ мѣста Львова не одержали майже нѣякомъ користи зъ нового закона школьного зъ р. 1889. Крѣмъ того рѣшено подати пѣтицію, чтобы стабілізовано молодшихъ учителѣвъ, котрі, працюючи по кільканцати лѣтъ, не мають запевненого становища. Подѣ тымъ взглядомъ Львовѣ єсть вынмкомъ, бо учителѣ молодші въ Краковѣ і въ цѣлѣмъ краю суть стабілізованы. Подѣбный проектъ выговѣвала вже минувшого року львѣвска окружна рада школьна, але сѣй про-ектъ ще не полагодженъ. Учителѣ мають надѣю, що репрезѣнтация мѣста Львова полагодить прихильно ихъ желаня. До комісії, котра має уложити пѣтицію, выбрано директорѣвъ Петрашкевича і Ландѣаса та учителѣвъ Станіславского і Мен-совича.

— Стипендіюю запомогу имени Михаила Куземского, рѣчно 50 зр., продѣлявъ совѣтъ „Народного Дому“ у Львовѣ побирати і на сѣй 1890 роцѣ п. Мих. Конюшенкоу, практикантови судовѣму і ригоризантови, подѣ условіємъ, що въ тѣмъ роцѣ предложитъ дипломъ доктора правъ. — Въ Навашинѣ, брѣдского повѣту, одкрыто дня 5 н. ст. марта сѣльску крамницю, основану зако-дами о. Глѣбовицкого, тамошного приходника. — Въ Бродяхъ о. А. Рыбакъ, мѣсцевей сотрудни-къ має організувати хоръ. Може замовкнути за-завѣдено хору органы въ тамошній церкви.

— Гр. Артуръ Поточній померъ дня 26 н. ст. марта въ Кішешовицѣхъ подѣ Краковомъ въ 42 р. житя, за-для довголѣтної недуги, котра наведла

розкладъ цѣлого организмъ. Бувъ бивъ посломъ зъ громадѣ сѣльскихъ въ Хшанѣвскѣмъ до сойму, членомъ палаты панѣвъ і ординатомъ. Ординаціи переходить на молодшого брата Андѣря, который єсть докторомъ правъ і служить въ австрійскій дипломатии.

— Зъ львѣвской поліціи. П. Св. зѣ Щирца одержавъ передѣ кількома днями листѣ зѣ Львова зъ погрозою, що буде обжалованъ за яєсьъ злочинѣство, если не заплатитъ въ означѣмѣмъ рѣчиніи 25 зр., котрі має прислати пишучѣму сѣй листѣ до Львова подѣ адресою Р. R. poste restante. П. Св. не почувачуєи ся до нѣякого злочинства, по-вѣдомивъ о тѣмъ львѣвску поліцію, котра і пра-держала передѣтера автора сѣго листу, 16-лѣт-ного І. С., въ хвилі, коли бдбиривъ на почтѣ одпо-вѣдъ листовъ п. Св. а чѣе і другій листѣ бдъ п. Лисца, до котрого рѣвножъ удавъ ся зъ та-кого погрозою. Придержаного бддано до суда. — Поліція высѣлѣла Луця Карплюка, паробка зѣ Суходолу, два разы караного за крадѣжъ а гл-даного судомъ въ Бродяхъ, бо подѣливалъ въ 1887 р. въ Боратинѣ хату сѣлянки Маріи Глу-женко, при чѣмъ укравъ ѣй 500 зр. готѣнкою і инній рѣчи. Въ тѣмъ огни погорѣли ще двѣ дру-гі хаты сѣубѣдѣ Карплюкъ проживавъ одъ то-го часу у Львовѣ подѣ прозвищемъ Іосифа Сѣл-ка, маючи книжечку службову на таке прозвище. Карплюка бддано до карного суда.

— Наука авионавигации для войсковыхъ буде отво-рена дня 15 цѣвтня с. р. у Вѣднѣ. Курсъ устро-енный послѣ зѣорки подобныхъ шибѣль, бдъ давна истинующихъ въ Нѣмеччинѣ і Франціи. Въ курсѣ возмѣтъ участъ: 20 рядовиковъ, 6 подѣофицѣровъ і одинъ надпоручникъ. Управляти курсомъ буде подполковникъ Гернесъ.

— Въ Берлинѣ увязнено минувшого тыждня кіль-кохъ студѣнтѣвъ зъ Россіи і бддано єнхъ до вѣзничѣй сѣлѣдокъ въ Моабітѣ. Такожъ і въ ин-шихъ мѣстахъ провинціальныхъ мали наступити увязненія.

Вѣсти зъ Аеп. Львѣвской.

Презѣнты одержали оо.: на Розѣлѣ Ант. Юркевичъ изъ Сухорѣкъ; на Остапѣ, дек. ска-латского, Евгѣній Андруховичъ зѣ Моршина.

Въ пропозицію на Крушельницю прийаті оо.: І. Крижановскій, Евг. Павлусевичъ, Мих. Гаврилюкъ.

Въ домѣ пресвитеріальномъ прийаті і въ чинѣ пресвитера поставленъ: Ярославъ Янковичъ, Григ. Дичковскій, Костѣ Целевичъ, Романъ Красицкій, Григ. Комаринскій, Петро Соловѣй, Волод. Яц-ковскій і Емаліанъ Ванѣ (итомѣмъ ІV року).

Именованій першимъ проповѣдникомъ ар-хикадѣтральнымъ о. І. Редкевичъ зѣ Зарудя.

Завѣдѣтельство одержали оо.: І. Куликъ зѣ Гребенова въ Сокобѣ, Меч. Могвинъ зѣ Каф-ганичѣ въ Явчу, Витѣвъ Вилинскій зѣ Стра-тина въ Скоморѣхахъ, І. Глодзинскій въ Стѣн-цѣ, Теод. Мурдзакъ зѣ Швайкова въ Шлетени-чахъ, Теод. Щуровскій зѣ Ходовичъ въ Млы-нискахъ і Петро Петрацій зѣ Надѣтѣвъ въ Ме-жирѣчу.

Кан. институцію одержали оо.: Стеф. Кри-жановскій на Гребѣнѣвъ, І. Заревичъ на Каѣгнѣ-чѣ, Ем. Рудинскій на Стратанѣ, Теод. Гутков-скій на Ясѣнѣвцѣ, Петро Гаранюкъ на Волю ве-лику, Іларій Пачовскій на Надѣтѣвъ, І. Венгри-новичъ на Ходовичѣ і Ромуальдъ Фицловичъ на Швайковѣ.

Телеграммы „Дѣла“.

Петербургъ 26 марта. Амбасадорѣ Волькенштайтъ выѣхавъ вчера за границу.

Пешть 26 марта. Гр. Сапарій має 5 цѣвтня приѣхати до Вѣднѣ, чтобы тамъ нара-дитись въ справѣ скликаня спѣльныхъ деле-гаций. Ходитъ чутка, що теперъ настане болѣ-ше зближенье Австро-Угорщины до Нѣмеччи-ны подѣ взглядомъ торговельнымъ.

Берлинъ 27 марта. Канцлеръ Капріви именованій такожъ министромъ дѣлъ загранич-ныхъ; бивъ поѣде незадолго до Вѣднѣ і Риму, чтобы тамъ порозумѣтися зъ гр. Кальнокимъ і Кріспимъ.

Вѣдѣнь 27 марта. Розѣйшлась тутъ вѣсѣтъ, що цѣсарь нѣмецкій звѣдомивъ цѣсаря Францъ Іосифа приватно о димісії кн. Біс-марка і завѣривъ его, що въ заграничной по-літицѣ Нѣмеччины не настане нѣяка змѣна.

Римъ 27 марта. Въ сенатѣ одповѣвъ Кріспі на интерпелляцію Бріоского, що усту-пленье кн. Бісмарка не потягне за собою нѣ-якихъ змѣнъ въ заграничной політицѣ і три-державный союзъ позѣстане такимъ, якій бувъ доси.

Надѣслане.

Д-ръ Стефанъ Федакъ

отворивъ

адвокатску канцелярію

у Львовѣ

3357

подѣ ч. 3. плацѣ Капітульній (рѣгъ Ринку ч. 23).

Вѣсѣлякій Листы заставній Товариства кредитового земского

4½% Листы заставній Банку краєвого

4½% Позичку краєву

4% Облігаціи пропинаційній

Вѣсѣлякій облігаціи довгу державного

Зелѣзничій облігаціи першѣнства

Лѣосы державній і приватній

продає подѣ найкористѣйшимъ условиямъ

Сокаль & Ліленъ

3360 83—156 Домѣ банковій і контора вымѣны

у Львовѣ

Порученя зъ провинціи выговѣлюєся сѣ дво-ротною почтою безъ дочисленя провизіи.

ДРОЖДЖЪ

найліпшій в'їденський по 1 зр. 40 кр.
за кілограмъ.

Просимо завчасу замовляти зъ означеніємъ дня, коли маємо высылати. Найдогідніший высылка въ скринькахъ по 4 кілограми netto. — За доброту нашихъ дрождей ручаємо.

Народна Торговля

у Львовѣ и філії.

3043 5—2

На пость

Російскій сардинки въ барил. 5 кил. ваги
№. 1 по 1 зр. 50 кр.
" 2 " 1 " 40 "

крѣмъ оплати поштовою.

№. 1 мѣстить 65—68 штукъ; №. 2 мѣстить 120—125 штукъ рыбы.

(Звертаємо увагу на се, що цѣна есть найнижше подана и що всякій низшій оферти подають або несправжню рыбу, або менше рыбъ а много цибулъ.)

Оседедѣ шкотскій великій, 5 кил. посылка (около 30 штукъ) за 1 зр. 90 кр. франко.

Мѣдъ патока въ бляшанцѣ 3½ кил. netto за 2 зр. 25 кр. франко. 3377

Народна Торговля.

Найліпшій
Берненскій сукна
поручає по цѣнахъ фабричныхъ
Feintuch-Fabrik
Siegel-Imhof
in Brünn.

На порядне весняне або лѣтне
убранье мужеске
выстане 1 купонъ довготы 3-10 метр. с. в. 4 в'їденъ, лѣтѣ.

1 купонъ коштує
зр. 4-80 зъ звичайною
зр. 7-75 зъ добромъ
зр. 10-50 зъ лѣпшою
зр. 12-40 зъ найліпшою

правдивою вовны овечою.

Одтакъ можна достати въ великомъ выборѣ: шовкомъ перетканъ камларами, сукна на иберцгеры, пальмерстонъ и боа на плащъ зимовій, гунъ для стрѣльцѣвъ и окономотъ, перувиенне и тоскинъ на убранья салоновъ, приписанъ сукна для урядниковъ даючи ся прати полотенця для мужчинъ и хлопцѣвъ шикові ма-3366 терій и т. п. 13—40

Ручитъ ся за добрый товаръ и докладну доставку.
Взѣрѣ даромъ и оплатно.

ИСИДОРЪ ВОЛЬ

ул. Сикетуска ч. 6 у Львовѣ.
Однокій и выключний для Галичины
СКЛАДЪ РОССІЙСКОГО ЧАЮ

3319 50—20
оснований въ 1870 р.

ЦѢННИКЪ	зр. кр.
Кайсовъ { знам. чорный melange	1 60
Souchong { " " " "	1 80
Melange караванный	2 —
Fu-czu-Fu { н-рѣ I. " П. " III. "	3 00
K. и С. Поповъ { 1 рб. 601 ф. " 2 " 50 "	4 60
Высѣвки { блдичный prima non plus ultra	2 40
	3 75
	1 60
	1 80
	2 50

Поручає правильно кож-
дого тыждня свѣжій
транспортъ найліпшого
чаю зъ Москвы и
поручає его ибеля прило-
женного ему цѣнника.

Замовленя выповня-
ються совѣстно и скоро
такъжъ за посѣплатою
опакowanie франко.

Особливу увагу
звертаєся на 3 знамениты
сорты К. и С. Попова.

НА СВЯТА!

Кароль Баеръ

у Львовѣ при ул. Краковской ч. 11

поручає 3442 1—9

Дрожжъ знаменитый, шоденно свѣжій . . . фунтъ 65 кр.	
Пухоръ мѣлкій . . . " 18 " и 65 кр.	
Мідаля солодій . . . " 60 " и 44 "	
Розинки безъ костокъ, сугланскій . . . " 30 " и 38 "	
" великій Елеме . . . " 24 " и 36 "	
" чорный дробный . . . " 24 " и 36 "	
Фиги въ коробкахъ, сугланскій . . . " 36 " и 80 "	
" у вѣнцахъ . . . " 16 " и 80 "	
Дактилъ . . . " 40 " и 80 "	
Орѣхи лущеный италійскій . . . " 43 " и 80 "	
" " округлый . . . " 36 " и 80 "	
Циката велика . . . " 80 " и 15 "	
Шкворни помаранчевый смаженый . . . " 70 " и 15 "	
Савири боснійскій . . . " 20 " и 15 "	
Цитрини, помяранчъ штуки по 2, 3, 4 и 6 кр.	
Ванилін лѣсочка . . . " 8 кр.	

Вина, горѣлки, румы и инші товары найдешевше.

Фабрика перъ

струсячихъ и фантазі-
ныхъ та шучныхъ цѣв-
товъ.

M. KOWARC

Wien VII.
Zollergasse Nr. 6.

поручає свои выробы Ви.
Публицѣ.

СЪВАРКИ

найліпшого и найтравельшого
рода поручають подъ многолѣт-
ною гарантією

Umrath & Comp.,

фабрика машинъ господарскихъ
Прага-Будна.

Каталоги на желанье даромъ.

Знаменитый
засѣдченя можна переглянути
СКЛАДЪ:
у Львовѣ, ул. Городецька ч. 61.

! НА ВЕСНУ!

Всяке насѣenne огородове, якъ та-
кожъ бураки, конюшину, травку
и проч. и насѣenne цѣвточне

поручає 3383 5—2

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

Иллюстрированный цѣнникъ посылка ся на жаданье франко.

Еликсиръ до зубѣвъ Порошокъ и паста до зубѣвъ.

Пр. ОО. БЕНЕДИКТИНОВЪ

въ монастыря von Soulas
(Франція)
Dom MAGUELONNE, Prior
2 ЗОЛОТЫЙ МЕДАЛЬ: Брюссель 1880 — Лондонъ 1884.
найбѣльшій одзначеня

Выпущено 1373 прѣрѣхъ Бурсо
зъ роуѣ Петербурга

Шоденно уживаючи Елик-
сиръ до зубѣвъ Пр. оо. Ве-
недиктинѣвъ въ спѣльности
когдажъ капелъ въ склянцѣ
воды, тамуєся и лѣчиться по-
рохованые зубѣвъ, бо черезъ
те надаєся имъ бѣлого полѣ-
ку и твердости та възбѣняєся
иона и удержуєся ихъ здоровыми.

"Тому то робимо нашъ читателѣмъ справдливо прѣ-
скажу, звертаючи увагу на сѣбѣ лѣвый и правый зѣвъ, по-
есть найліпшимъ средствомъ цѣлющимъ
и однокію охороною на бѣлы зубѣвъ."

Зам. нѣбр. 1807 108 v. 108, r. C. C. de Segueur
Генер. агентъ: **Seguin** Bordeaux
Доставка жонка у всѣхъ добрыхъ торговыхъ переулицъ,
драгумеріяхъ и аптекахъ. 2765

Дипломъ признания 1873 р.

Ц. к. выкл. ври.

ФАБРИКА

парасольбѣвъ и парасольокъ

Michael Wospiel

Wien, IV., Wieden Mittersteig.

Поручає свои выробы гуртомъ
и поодинокію, по найнижшихъ и най-
высшихъ цѣнахъ. 3434

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. газичного

Акційного Банку Гипотечного

2222 196—7

купе и продає

всѣ эффекты и монеты

подъ найпріступнѣйшими условиями.

5% Листы Гипотечный и

5% Листы Гип. преміюваный,

котрыхъ побѣла закона зъ дня 2 липня 1868 (Днев. в. д. XXXVIII. Ч. 93) и найвышшюю постановою зъ д. 17 грудня 1870 р. можна уживати до ужѣщуваня капиталѣвъ фон-
довыхъ, цунаварныхъ, кавцій суцужескихъ войсковыхъ,
на кавцію и вадій

можно одержати въ сѣй Конторѣ.
(до выльсования зъ 10% премією т. е. по 110 за 100)

Всѣ припорученя зъ провинціи залагоджуются безъ
приволоки по курсѣ дневномъ, не числячи нѣякои провизіи.

ВЪДЕНСКИЙ МАГАЗИНЪ

"AU LOUVRE" у Львовѣ

Е. М. БЕРНФЕЛЬДЪ зъ Вѣднѣ,
плянцъ Капитульный ч. 3.

Найбѣльшій складъ товаровъ у Львовѣ.

Сезонъ весняный и лѣтний 1890.

Сензационно дешевый стаей цѣны положенъ на кожѣмъ товарѣ.

Правдивый англійскій Yersey-станики трикотажъ на сезонъ
весняный и лѣтний по 2-50, 3-40, 4-50, 6, 7 до 15 зр. — Парасольки въ най-
бѣльшомъ выборѣ 2-50, 3-50, 5 до 20 зр. — Спеціалности что-до запасокъ
дамскихъ и дѣточихъ, вельонѣвъ, коронковъ, лентъ, цѣвтовъ, перъ, капелюхѣвъ
дамскихъ, горсетѣвъ, панчоховъ, мережекъ, готовыхъ робѣтъ ручныхъ, коронковъ
клеточныхъ, а такожъ выдѣлокъ и пасѣвъ тафтованныхъ до бѣлы дамского
и дѣтского.

Дуже добра нагода для властите-
лѣвъ добръ и вѣль:

Всѣхдній коври (Chenille) I. велико-
сти кр. 98 — II. зр. 125 — III. зр. 2-90
— IV. зр. 4-50. — Правдивый всѣхдній пор-
тирѣ тунетанскій и фіранки, пара зр.
3-30 до 3-75; правдивый портіерѣ марокан-
скій 4-75 зр.; требованскій 5-75 Припасо-
ваный фіранки дѣтской, складочный сѣ зъ
2 крыль, 1 драперія и 2 записокъ зр. 1-75,
2-20, 2-90. Одновѣдний до того гарнитурѣ,
складочный сѣ зъ 2 вѣль на лѣва и 1 ска-
терти зр. 3-40, 5-—, 6-—. Припасованый бру-
кельскій фіранки дѣвѣ части на цѣле бѣло
зр. 1-90, 2-80, 3-50 до 9. — Припасованый
ковры салоновый 4-50, 6-50, 10 до 30 зр.

Стебнованый кодръ шовковъ по зр. 8-50. Решетки кодрѣвъ (ходнякѣвъ)
8—12 метрѣвъ по цѣвѣ 3-50 до 6 зр. цѣла рѣштка.

Одѣльгъ для кодрѣвъ, коцѣвъ, дергъ на коплъ и до подорожжя
есть на пѣвъ-поверѣ въ сали I.; — Парасоль, цѣвты и кап-
елюхи въ сали II.; — Станики трикотажъ и суконки дѣтской
въ сали III.

Експедитъ філіальный естъ у Вѣднѣ I. Rothenthurmstrasse 37.

Замовленя зъ провинціи за посѣплатою або поперечнымъ пра-
славнемъ грошей. Иллюстрированный цѣнникъ товаровъ высылка ся на провинцію
даромъ и оплатно. Порученя треба адресувати до: 3263

Магазину "AU LOUVRE", Львовѣ планцъ Капитульный 3.

Розписанье конкурсу.

Совѣтъ управляющей Народной Торговлѣ розписує симъ
конкурсъ на посаду начальника львовского склада
а евант. начальника філіальнаго склада.

Компетуючій о тую посаду мають внести поданя свои на
руки Дирекціи у Львовѣ и выказати ся: 1) що мають практичне
купецке образованье; 2) що знаютъ языки краевій и языкъ
нѣмецкій въ словѣ и писмѣ; 3) що суть повнолѣтними 4) и
подати въ якѣй высотѣ могутъ зложити кавцію.

Близшій поясненя, що-до обовязковъ и пенсіи подаєтъ
на жаданье Дирекціи.

Послѣдній речинецъ до внесеня поданъ назначаетъ ся на
день 10 н. ст. цѣвтня 1890. 3437 2—3

У Львовѣ 17 марта 1890.

Одъ Совѣту управляющаго Народной Торговлѣ
товарищества зарег. зъ огр. порукою.

Изъ рукодѣльнѣ вырѣбѣвъ церковныхъ рѣчей

І. ПАКУШЕВСКОГО

улиця Орменська, протівъ "Народного Дома".

ОДЗЫВЪ ДО ВСЕЧЕСТНОГО ДУХОВЕНСТВА!

Конкуренція, яка повстала зъ нашою краю въ вырѣбѣхъ цер-
ковныхъ рѣчей, а особливо що-до импортованныхъ изъ чужихъ фабрикъ
недовѣдченными предпріемцами спонукує мене подати цѣны вырѣбѣвъ
власныхъ, котры купуючій всегда буде мати дешевше и изъ першомъ
руки на желанье.

Цѣны слѣдующіе:

Кадильница жовта 8 зр., посрѣблена 10 зр.
Ладанца жовта 2 зр. 50 кр., посрѣблена 3 зр.
Кресты престолный 8, 10, 12, 20, 30, 40 зр. и выше.
Чапа золочена въ огни гладкой работы 14 зр.
" оздобѣйшомъ работы 20, 25, 30 зр. и выше.
Дарохранительница зъ короною золочена 16½ 22 зр. и выше.
Хрестъ ручный орѣховый 4 зр.
" металевый 3 зр. и выше.
Мировникъ 1 зр. Ложочка 1 зр. Звѣзда 1 зр.
Хрестъ на хоругвѣ жовтый 7 зр.
" золоченый 10 зр. и выше.
Золоченые въ огни чашѣ 8, 10, 12 зр. и выше.
Посрѣбленные кадильницы 2 зр. 50 кр.
Одновѣдны окуты до Евангелій 6, 8, 10, 12, 15, 18 зр. и выше.
Нове окуты до Евангелій 15, 18, 24, 30 зр. и выше.
Дѣтгарій мосяжній побѣла высокости.

Кромѣ того принимає всякій работы церковны такъ новы якъ
и до одновлєня, а имено: новы кулѣ и хресты на конулы.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. газичного

Акційного Банку Гипотечного

2222 196—7

купе и продає

всѣ эффекты и монеты

подъ найпріступнѣйшими условиями.

5% Листы Гипотечный и

5% Листы Гип. преміюваный,

котрыхъ побѣла закона зъ дня 2 липня 1868 (Днев. в. д. XXXVIII. Ч. 93) и найвышшюю постановою зъ д. 17 грудня 1870 р. можна уживати до ужѣщуваня капиталѣвъ фон-
довыхъ, цунаварныхъ, кавцій суцужескихъ войсковыхъ,
на кавцію и вадій

можно одержати въ сѣй Конторѣ.
(до выльсования зъ 10% премією т. е. по 110 за 100)

Всѣ припорученя зъ провинціи залагоджуются безъ
приволоки по курсѣ дневномъ, не числячи нѣякои провизіи.

Приватистъ

В кил. гѣм-
назіяльной,
шукає лекцій на село. Ласкавъ зго-
лошеня прошу посылати подѣ:
А. Б. Львовѣ ул. Олѣжна, ч. 7.,
дверѣ 3. 3443

Пернатъ, ширинги, Шифоны, Ама, въ ширинѣхъ и на мѣсту въ гардеробѣ и на мѣсту Магазинъ фабричныхъ и БИЕРА и ВОДКИ у К. Кароля Мюллера 1. Прѣбыває на жаданье вы- сылка ся.

Broekhaus-a

CONVERSATIONSLXICON

послѣднее выданье въ 17 то-
махъ иллюстрированныхъ по
5.70 зр.

Meuer-a

CONVERSATIONSLXICON

послѣднее выданье въ 16 то-
махъ иллюстрированныхъ по
6 зр. 3388 8—2

доставляє на выплату въ
ратахъ мѣсячныхъ по 3 зр.

А. Круликовскій

Львовѣ, ул. Зыбкевича ч. 5.

І. ПСЕРГОФЕРА

Антика у Вѣднѣ
Singerstrasse Nr. 15,
„zum goldenen Reichsapfel“.

Пігулки чищачій кровь, перше званій универсальный пігулки, заслужують вѣрнѣ на сую послѣдню
назвѣ, бо справдѣ есть много недуговъ, въ котрыхъ тѣ пігулки знаменито дѣлали.

Одъ многихъ десятихъ лѣтъ розширеній тѣ пігулки загально, поручаючій многими лѣкарями и дуже мало
родины естъ, де бы не було бодай малого припису сего знаменитого средства домового.

Пігулки коштують: 1 коробка зъ 15 пігулками 21 кр., пачка зъ 6 коробками 1 зр. 5 кр., при
неоплаченій посѣплати 1 зр. 10 кр.

Коли пришло ся напередъ грошѣвъ то зъ оплатною посылкою коштує 1 пачка пігулокъ 1 зр. 25 кр., 2 пачки
2 зр. 30 кр., 3 пачки 3 зр. 35 кр., 4 пачки 4 зр. 40 кр., 5 пачокъ 5 зр. 20 кр., 10 пачокъ 9 зр. 20 кр. (Мѣ-
ше якъ одну пачку не розсылає ся.)

Проситъ ся выразно „J. Pserhofer's Blutreinigung-Pillen“

жадати на се уважати, чтобы занеписъ на накрывѣ кожѣмъ коробки бувъ способъ ужити
зъ подписомъ J. Pserhofer и то червонымъ начеркомъ.

Бальсамъ на одморозеніе І. Псергофера 1 мисочка 40 кр. зъ оплатною присылкою 65 кр.
Сокъ рослинный на катаръ, хрипку, кашель и т. п. 1 флашочка 50 кр.

Американска масть на гостецъ, 1 фл. 20 кр.
Порошокъ противъ прѣтѣю ногъ, 1 коробка 50 кр., зъ оплатною присылкою 75 кр.
Бальсамъ на бышигу (волѣ). 1 флашочка 10 кр., зъ оплатною присылкою 65 кр.
Есенция жита (прагскій кавлѣ) на попованый жолудокъ, зле травленье и т. п. 1 флаш. 22 кр.
Англійскій бальсамъ чудовый, 1 флашка 50 кр., мала флашочка 12 кр.
Порошокъ фіалкерскій противъ кашлю, 1 коробка 35 кр., зъ опл. присылкою 60 кр.
Помада таннохінінова І. Псергофера, найліпшее средство на порѣбъ волосѣ, 1 давка 2 зр.
Универсальный пластеръ проф. Штендла, домовое средство на раны, боляки, и т. п. 1 мисочка
50 кр. зъ опл. присылкою 75 кр.
Универсальна соль прочищающая А. В. Бульриха Знамените средство домовое на всѣ зада-
ней несправности. 1 пачка 1 зр.

Кромѣ сихъ ту названыхъ средствъ суть на складѣ всѣ красны и заграничній спеціалности фармацевти-
чій оглошуваній по часписяхъ, а ще и инші средства, котры бы не були на складѣ, высылаются на желанье
скоро и дешево.

Высылки почтою выготовлюють ся скоро за попереднымъ приславнемъ грошей, бѣльшій замѣ-
леня такожъ за посѣплатою.

При присылкѣ напередъ грошей (найліпшине наказкою почтовою) выпадає
и порто далеко дешевше якъ при посѣплатѣ. 3463 7—12

Выходитъ у Львовѣ що дня (крѣмъ понедѣла и рускаго свѣта) о 5-ой годичѣ по полудни. Литературный додатокъ „Вѣстника найзнаменитѣйшихъ повѣстей“ выходитъ въ вторникъ, и въ вторникъ и пятницу на перемѣну разокъ въ Дѣло.

Предплату и нисераты принимаютъ: у Львовѣ Администратія „Дѣла“ ул. Баторія 24, Центральное бюро ogłoszeń, ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Карла Людвига 9. у Вѣднѣ M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonnigasse 8, M. Siera 1. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelk I. Stubenbastei 2. 8. Франкфуртъ и Гамбургъ M. Haasensteins & Vogler. G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Дѣло“ и нисераты за нисераты платитъ у Львовѣ.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ въ литер. додатокъ въ Австрію: на Галицію: на цѣлый рокъ . . . 18 пр. на цѣлый рокъ . . . 24 пр. на полъ року . . . 9 пр. на полъ року . . . 12 пр. на четверть року . . . 4 пр. 50 пр. на четверть року . . . 6 пр. на мѣсяць . . . 1 пр. 50 пр.

у Львовѣ: на цѣлый рокъ . . . 16 пр. на полъ року . . . 8 пр. на четверть року . . . 4 пр. на мѣсяць . . . 1 пр. 50 пр.

Редакция, Администратія и Экспедиція подъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи принимаются лишь на конспекте зачеркнутыми. — Рукописи неопечатанныхъ въ портѣ Подольное чиноу коштує 8 пр. а. в. Оголошення принимаются по цѣнѣ 6 пр. въ одинъ стрѣчку печаткомъ, въ рубль, „Надбавка“ по 20 пр. а. в. Подати числятся по 10 пр. въ стрѣчку.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Вчера было сѣ последнее засѣданіе палаты послѣдъ передъ святами. На засѣданіи сѣмъ ухвалила палата послѣдъ законъ о податку консумційныхъ для Вѣднѣ въ третѣмъ читаніи. Подѣласть дебѣты зажадавъ бувъ пос. Пшайденъ зъ Свиріи, щобъ зменшено акцизу по сѣлахъ. Се стало сѣ причиною острон сценіи пос. Кронаветтера зъ антисемітами. Кронаветтеръ одозвавъ сѣ бувъ: „Мабутъ старійскі сѣляне досытъ богатѣ, коли выдають грошъ на непотрѣбнѣ рѣчи. Годѣ зрозумѣти, якъ можна нинѣ платити н. пр. „Петрѣвъ грѣшъ“, той найнепотрѣбнѣйшій видагтокъ. (Послы Айхора, Лігеръ и Фіель крикнули тогда: Оскорбѣвъ нашѣ чувства релігійнѣ.) Кронаветтеръ: Петрѣвъ грѣшъ не присанай релігій; сѣтъ то властиво складѣ за-казана австрійскими законами, бо одбуває сѣ безъ дозвола властей. Впрочемъ то не потрѣба рѣчи, щобъ сѣляне давали грошъ на удержаніе люксового двору папского. Антисеміты стали тогда домагаѣ сѣ наганы для Кронаветтера и засупникъ президента Хлюмекій давъ ему нагану за оскорбленіе чувствъ релігійныхъ. По сѣмъ наступила верификація выбора посла Авшпіца, котора выказала въ палатѣ другу бурю. Референтъ Веберъ поставивъ бувъ внесеніе, щобъ сѣй выбѣръ одобрити. Тому соротивъ сѣ рѣшучо пос. Жачекъ (Чехъ) и доказувавъ, что Авшпіцъ купувавъ голоса. Парламентъ — казавъ бувъ — повиненъ уважавъ таѣ выборы, которѣ шарять въ народѣ продайнабѣ, а не сѣ робѣти дорогу тѣй продайнабѣ. Противъ одобренія выбора промажѣвъ также пос. Кайверъ, а бѣтъ приступлено до голосованія. При поименномъ голосованіи уважено выбѣръ Авшпіца 98 голосами противъ 73. Львѣднѣ и чехскі послы приняли сѣй резултатъ грѣмкими окликами. Польскі послы, знаючи, якими дорогами добилось богато въ нихъ до мандатѣвъ, не мали двѣаги голосуванѣ противъ сѣго выбора и вышлѣ зъ Бѣлохомъ и Рашапортъ въ салъ середъ загальному сѣмъ. По сѣмъ наступило закрытіе палаты послѣдъ, а слѣдующе засѣданіе назначено на день 16 пѣтня. На порядку дневномъ сѣго засѣданія поставлено дебѣту бюджетову. Законъ о галиційскій индѣмнізацій вѣже мабутъ не прийдѣ на порядокъ дневнѣ сѣн сѣсѣи.

Вчера явили сѣ польскі послы Яворскій и Черкавскій въ молодѣ-чехскѣмъ клѣбѣ и давали тамъ поясненія о галиційскѣмъ предложеніи индѣмнізаційномъ. Нарѣда вѣла сѣ зовсѣмъ спокойно; послы Енгель и Герольдъ ставили пытанія, на которѣ польскі одоувѣдали. Молодо-Чехи мабутъ повѣдомати писемно польске коло о сѣмъ остаточномъ рѣшеніи.

Способъ въ якій власти правительственнѣ выступаютъ въ Чехахъ въ справѣ чехско-нѣмѣцкой угоды, може дійсно довести до того, що та угода не доведе до нѣчого и що принесѣ хѣба лишь молодѣ-Чехамъ користи при новыхъ выборахъ до рады державной. Та опѣка властей правительственнѣхъ надъ постановами вѣднѣйской конференціи стаѣ вѣже и самими Нѣмѣцкѣмъ додѣтѣи а N. fr. Presse сѣе якъ въ тѣмъ дѣлѣ пише: Старосты боронѣтъ угоды въ такий способъ, что коли сѣе даѣмше таѣтъ побѣде, то сборона та стане дійсно для угоды небезпечною. Критикѣ угоды просто не допускаѣ сѣ, а власти политическѣ розвивають зараѣтъ сборѣ, скоро на нихъ роздѣстѣ сѣ лишь одно слабѣе противъ угоды. Такъ розвивано оногоды сборѣ молодѣ-чехского товариства политическѣ въ Виноградахъ подѣ Прагоу лишь дѣляго, що Юл. Грегръ хотѣвъ промажѣвати противъ угоды. Такъ само стало сѣ также и въ Таѣсѣ. Коли правительству ходѣтъ о то, щобъ мѣжѣ Чехами зробити угоду предметомъ наибѣльшого ненависти, то оно не могло выбѣрати лѣйшого способу до того якъ сѣй. Навѣтъ и старо-Чехи зачинають нарѣкати на таке поступованіе та не безъ причинѣ, бо закауваніе дискусіи надъ угодоу робѣтъ сѣ коштомъ нѣхъ мандатѣвъ. Помнявши вѣже то, що угода сѣе досѣ не зовсѣмъ приватною справоу, котора не має нѣякого урадового характера и дѣляго не має нѣякого права, щобъ ѣи брати въ оборону на подѣставѣ законѣвъ и за то кари, чи-жѣ вѣже разѣ не зрозумѣють у насѣ, що тайне ворогованіе сѣе далеко небезпечнѣше якъ отверѣ?

Справа розважана молодѣ-чехскихъ зборѣвъ въ Виноградахъ о которѣй повѣше говорити сѣа мѣла сѣ такъ: Сѣла була переповнена людьми а Грегръ ставъ говорити насампередъ о положеніи Чехѣвъ за часѣвъ Бельгеріого и Гогенварта, перейшовъ бѣтъкъ до основнихъ законѣвъ и сказавъ, що коли порѣбнаѣ сѣ ти основні закони зъ угодоу, то покаже сѣ, якъ дуже чехскій народѣ подупавъ. Тутъ зараѣтъ перебувавъ ему комисаръ: „Я видѣжу, що бесѣдникъ некористно осуджуе угоду.“ На то одоувѣтъ ему Грегръ: Такъ, насѣ комисарѣ, я рѣшучій противникъ постановѣ угодовѣхъ и зъ того становища критикую ихъ. Тогда заявивъ комисаръ, що розважуе зборѣ.

Вѣ сѣли зробѣвъ сѣ страшный галасъ, люде стали выкрикувати: То красна свобода! Мы годимо сѣ зъ Грегрѣмъ! Середъ грѣмкого оклику въ чѣстѣ Грегра розбѣшли сѣ всѣ домѣвъ.

Пѣсла Politik має правительство по Вѣднѣ-кодныхъ свѣтахъ запросѣти тѣхъ мужѣвъ до-вѣрѣи, що брали участь въ вѣднѣйскѣй конференціи угодовѣ, на додаткову конференцію, щобъ предложѣти до ратификова-нѣ, взглядно до порѣбнаѣ змѣнѣ въ проектахъ законѣвъ, которѣ мабутъ бути предложѣнѣ чѣскому соймѣ. При сѣй нагодѣ мабутъ вѣрно-конституційнѣ властѣлѣтѣль бѣльшихъ пѣсло-стей предложѣти комісѣи угодовѣ свои, точно сформулованѣ внесенѣа що до збѣльшенія числа мандатѣвъ, которѣ имѣ въ угодѣ обѣцяно.

Одѣ якогосъ часу починають зъ Россіи над-ходить зновѣ вѣсти о неспокоѣхъ студен-тскихъ. Недавно тому выбухли були неспокоѣ мѣжѣ студентами университетѣвъ и бѣльничѣи а-кадеміи въ Москѣвѣ (не въ Петербургѣ, якъ то хѣбно подаѣо було бюро Райтера). Непокоѣ мушлѣ бути грѣбнѣ, коли для заведе-нѣя поряд-ку треба аѣ было ужити войска и черезъ кѣлька дѣвъ стерегти университетѣ. Кажуть, що арештовано аѣжѣ 500 студѣнтѣвъ, аѣ сѣ вѣстѣ досѣ не потвердила сѣ. Що було причиною тѣхъ розрухѣвъ, также не знати; ходѣтъ лишь чутѣа, що брутальне поступованіе ди-ректора академіи рѣльничѣи зъ студентами. Университетъ въ Москѣвѣ замкнѣно. Теперь же надходѣтъ вѣсти зъ Петербурга, що тамъ также выбухъ дѣя 26 с. м. непокоѣ студен-тскѣи и то досытъ грѣбнѣи и зъ характеромъ ре-волюційнымъ. На стѣнахъ въ мѣстѣ порѣз-липованѣо революційнѣи прокламация а часть ихъ розкивано мѣжѣ народѣ. Припускають от-же, что сѣтъ то загальнѣи рухъ революційнѣи и що непокоѣ студѣнтѣвъ въ Москѣвѣ и Петер-бургѣ стоятъ зъ собою въ звѣзѣ, тѣлько-жѣ тѣй рухъ революційнѣи, кажуть, не має ха-рактеру нѣглігентнаго, лишь часто конститу-ційнѣи и дѣляго заслугѣ на тѣмъ бѣльшу увагу.

Якасѣ приятелька подаѣ въ парискѣмъ Evénement дѣякѣ близшѣи дѣты що-до Чебр-икова. Пѣсла сѣихъ дѣтъ сѣе Марія Чебр-икова дѣнькоу адмирала и має теперь 54 лѣтъ. Она, коли сѣе була молода, була зъ лаѣя дуже погана и дѣляго лишь дуже недово-дила въ товаришскѣи кругѣ, а за то бѣдѣ 16 року свого житѣя займала сѣа лишь наукою. Она не має также великихъ збѣдностей и лишь при великоѣ пыльности и вытравѣности выробѣла собѣ то значѣнѣе, якѣ має нинѣ въ науковѣмъ свѣтѣ. Одѣ двацѣтъ лѣтъ працювала она яко літератка а злюбленѣмъ предметѣмъ ѣи була просвѣта женщѣвъ. Парискѣи газѣты доносятъ также, що она не писала своѣи брошурѣ въ Парижѣ, аѣе така въ Петербургѣ. Коли ѣи арештовано, було ѣи перше пытаніе, чи царъ читавъ ѣи брошурѣ. Коли ѣи сказѣи, що царъ такихъ дурнѣвъ не читѣа, мѣла она понаѣти въ велике роздѣраженіе.

Пѣсла найновѣйшихъ вѣстей, якѣ одержала Presse зъ Петербурга, пошлѣла студѣнтскѣи непокоѣ въ Москѣвѣ зъ того, що студѣнты Петровскѣи академіи рѣльничѣи абитуванѣсь була противъ директора академіи, Юнгѣа, которѣи зъ нами дуже строго обходѣвъ сѣ. Въ одоувѣдѣ на бунѣтѣ рѣлегуванѣ Юнгѣа зараѣтѣ 200 студѣнтѣвъ. Студѣнты университетскѣи вѣступили въ оборонѣ своихъ товаришѣвъ зъ а-кадеміи. Въ университетѣ збѣрало сѣа околѣ 500 студѣнтѣвъ на наряду и выслѣи депута-цію до своѣо ректора, котора мѣла зъ нами по-говорѣти въ справѣ академікѣвъ. Коли она сѣе радѣла, окружилъ жандармы и бѣдѣлъ коза-кѣвъ будинокъ университетскѣи, выгнаѣи сту-дѣнтѣвъ зъ университетѣ до манежа и тутъ держали ихъ дѣтъ, доки не зроблено зъ ними сумаричне сѣдѣство. По сѣмъ арештовано 120 студѣнтѣвъ а прочѣхъ пущѣно на волю. Рос-сійскѣи газѣтамъ закауано о сѣмъ фактѣ писати.

Незадѣво законѣчѣи сѣа вѣже чѣла бѣсмар-кида. Кѣ. Бѣсмаркѣ розпраѣвъ сѣа спогды зъ чѣсарѣмъ офіційно а Берлинѣмъ зѣрѣ-бѣвъ ту послѣдну лѣску, що вернувшись бѣдѣ чѣ-сѣа, зайшовъ до реставраціи „Павѣльборѣ“, которѣи властѣлѣтъ бувъ давнѣше у него сѣе въ Петербургѣ кухарѣмъ, и тутъ выпѣвъ казу. Працаючи зъ своимъ давнѣмъ кухарѣмъ, сказѣвъ ему, що вѣже нѣколи до Берлина не поверне. Смыѣ же Гербертъ пошѣвъ вѣже та-коже въ одѣзѣвку; Капріѣи ставъ міністромъ дѣлъ заграничѣхъ а сѣсратѣрѣмъ державѣмъ на мѣсто уступившого Герберта Бѣсмарка ѣевозованѣи бѣднѣйскѣи прокураторѣ гр. Мар-шалъ; посолъ при бѣльгійскѣмъ дворѣ Ал-венслебенъ не хотѣвъ принѣти сѣи посады. Не чувѣти сѣе лишь, що ставѣ сѣ зъ ганно-верскѣмъ президентѣмъ Вѣльгельмомъ Бѣсмар-комъ.

Завтра пополуни має кѣ. Бѣсмаркѣ вы-хѣти вѣже зовсѣмъ до Фридрихсруге, до ѣеи принѣтѣе вѣже всѣ лагодѣти сѣа. На прошеніе ѣи зѣа не буде жадного офіційного принѣтѣа лишь дворець зѣльзѣнѣтъ буде удекорованѣи.

Прихильники Бѣсмарка хотѣтъ ему въ дѣнь ѣеи уродѣи 1 цѣтѣи зробити вѣлаку овацію. У-частникѣвъ въ сѣй оваціи буде мабутъ дуже богато, бо вѣже теперь замкнѣно въ Берлинѣ богато окремѣхъ повѣздѣвъ до Фридрихсруге. Будѣ также похѣдъ зъ смоленѣи, въ ко-трѣмъ возѣме участь 1200 людей; власти дали вѣже призовленіе на сѣй похѣдъ. Характери-стичнѣмъ сѣе, що коли въ прускѣмъ соймѣ бѣдѣтѣно розпорѣдженіе чѣсѣа о дѣмѣіи кѣ. Бѣсмарка, палата приняла лишь просто до вѣ-домѣсти сѣе повѣдомленіе и нѣхто не высту-пивъ зъ працѣальною бесѣдоу для Бѣсмарка.

Непорозумѣніе кѣ. Бѣсмарка зъ чѣсарѣмъ, дѣтуѣ сѣ, кажуть, сѣе бѣдѣ передѣмного року. Кѣ. Бѣсмаркѣ видѣвъ, якѣ ѣеи впливъ у моло-дѣго чѣсѣа тѣмъ разѣ бѣльше слабѣуѣ и то було причиноу, що бѣвъ въ послѣдѣхъ часахъ лишь рѣдко приѣзжавъ до Берлина.

Письмо Русина зъ провинціи

запрошеного на зѣздѣ до Львова на дѣнь 25 н. ст. марта, но не прибувшого.

(Конецъ.)

Теперь приходжу до розважѣи двѣхъ го-ловныхъ пытанѣ, за-дѣа которѣхъ свѣтѣи ѣбѣръ зѣбраѣ сѣа дѣя 25 н. ст. марта.

Солідарности мѣжѣ Русинами нема, а то аѣ мѣжѣ сѣлянами и мало-мѣ-щанами, аѣ мѣжѣ нѣтелігенціоу. Однѣи дру-гого не поратуѣ, — сѣе видимо що дѣя на кож-дѣмъ кроцѣ.

Солідарности можлива лишь мѣжѣ людѣи духово развитѣи и на скрѣбѣ честными. А у насѣ дуже много темнѣи и деморали-заціи.

Щобъ солідарности наступѣла мѣжѣ на-ми, мушѣ руска нѣтелігенція щиро тру-дѣтѣсь надѣ собою и надѣ нашими масами, а тогдѣ — даѣтъ Богъ — за кѣлька десятѣкъ лѣтъ будѣмо становѣти такий крѣпкій свѣтѣи одноцѣльнѣи органѣзмъ народнѣи, якъ сѣе ба-чѣмо у Чехѣхъ. Тогдѣи въ выборѣмо всѣи нашѣ права народѣи.

Та праця потреваѣе кѣлька десятѣкъ лѣтъ, аѣе тогдѣ будѣе нашъ народнѣи розвѣи запов-нений. Якъ бы нашѣ батьки були такъ зача-ли раціонально працювати надѣ розвѣеи сво-ими и масѣ нашихъ 1848 року, а хочѣ-бы ли-шенѣ 1861 року, то мы бы нинѣ становѣли силѣ, зъ которѣи кожѣе краѣе и центральне правительство мушѣло бы рахувѣти сѣа.

А якъ мы сѣе и теперь и даѣмше будѣмо индѣферентѣи, апатичнѣи, — якъ будѣмо посту-пати бѣсла непатріотичнои засады: „все бѣри, мене лишѣ“, — якъ будѣмо руководѣти сѣа такими нужденными мудрѣама, якъ „мѣвѣи языкѣу, будѣше фѣта кашку“ абыѣтъ: „покрѣ-не тѣла двѣ матери сѣе“ — то збѣдемѣо всѣи на крайну нужду и нашѣ масѣ скоро вынаро-дѣватѣ сѣа, — а якъ нашѣ масѣ вынаро-дѣватѣ сѣа, то и нѣтелігентнѣи Русины вынаро-дѣватѣ сѣа, бо до корѣня и пѣи нема, тамъ не може бути и цѣту. Тому-жѣ що-до „консо-лидаціи всѣхъ рускихъ силѣи у вну-трѣ“ думаю, что намъ треба найперше стара-тѣа:

Щобъ всѣи нѣтелігентнѣи Русины безъ вы-нятку — почавши бѣдѣ нашихъ свѣтѣлѣвъ аѣжѣ до найнѣзшои ерархіи духовнои, почавши бѣдѣ нашихъ университетскѣи профѣсѣорѣвъ аѣжѣ до наймѣлодшого учителя народнѣхъ шкѣлъ нашихъ, почавши бѣдѣ нашихъ найвыс-шихъ достѣйникѣвъ свѣтѣхъ аѣжѣ до уряднѣ-кѣвъ найнѣзшои катѣгоріи — зѣ жарѣмъ подѣ-пирала нашу руску публіцистику и нашу рѣд-ку літературу.

Щобъ докладно познакомили сѣа зъ исто-рію и літературу рускою; щобъ подѣпирали всѣи рускѣи нѣстѣтуціи, которѣи причинѣють сѣа до розвѣи народу рус-кого;

щобъ закладали всюды школы усяког-рода, читальнѣ, громадскѣи шпѣхлѣрѣ, касѣи позычѣвѣи, крамѣицѣи и т. д.; щобъ не держали сѣа бѣдѣ народу руского на боцѣ, тѣлько щѣбы лѣчили сѣа зъ нимъ и на кожѣмъ кроцѣ просвѣщѣли ѣеи.

Идучи тою дорогоу, станѣмъ зъ часѣмъ свѣдомѣмъ народнѣмъ органѣзмѣмъ и тогдѣ будѣмо добре зорганізованоу и сконсолидова-ноу фалііоу, о которѣи розбѣють сѣа всѣи за-махи нашихъ недругѣвъ на наше народне вѣсто-ваніе.

[Не годѣти сѣа промовчѣти, что нашѣи свѣ-тѣлѣи и капѣтулы стаѣтъ по-разѣ бѣльше индѣферентными для народнои и культурнои розвѣи нашего народу. Зѣвѣста н. пр. рѣчи, что всѣи три капѣтулы рускѣи высѣлають сво-ихъ представѣлѣвъ до польскѣхъ кѣлек ро-ліісѣудѣи а ѣи одѣи ординаріѣтъ не выдаѣтъ курѣнды зъ ааохотоу до закладаѣи читалѣн. Не говорѣмо вѣже про таѣи рѣчи, якъ прави-тельство-митрополитѣи кандидѣты до рады державной 1885 р. Якъ нашѣ Спасѣтель давъ сѣа за правду розѣяти на хрѣстѣ, такъ наша ерархіа церковна повинна неустрашѣмо сто-ѣти за свѣи незатрачѣи права руского на-родѣи.]

Що-до „живѣи та рѣшучѣи акціи

на виѣ“ — то, пѣсла мои думѣи, на тепѣрь сѣе тоѣа акція, що ѣа розвѣиуть нашѣи послѣи въ соймѣ краѣевѣмъ и въ радѣ державнѣи.

Прѣсѣтована думка про политичнѣи това-риства повѣтѣи дуже добра, тѣлько коли-бѣ осущѣласѣ, — коли-бѣ мы повсюды мали до того людей...

Позаяѣкъ свободнѣи розвѣи кожѣго на-родѣи залежить въ конституційнѣи держѣвѣ бѣдѣ чѣмъ бѣльшого числа послѣвъ своихъ въ тѣлахъ репрезѣнтѣиныхъ, то намъ треба до того на легальнѣхъ дорогахъ змагѣти:

Щѣбы мы до тѣхъ тѣлъ при вѣстѣиучѣмъ ставѣи высѣлали бѣльше чѣсло щѣрихъ нашихъ засупникѣвъ, которѣи бы не мѣвѣчали а говори-ли одѣжно и разумно.

щѣбы мы змагѣли до бѣдѣлѣи истѣрич-нои галицѣи Руси бѣдѣ польскои области кра-ківскои;

щѣбы мы змагѣли до змѣнѣи ординаціи якъ соймѣи такъ и рады державной въ тѣмъ дѣлѣ, щѣбы рускѣи народѣ бѣльше послѣвъ маѣвъ право выбѣрати, а то бѣдѣвѣдно до тѣхъ жѣртѣвъ, якѣи приносѣтъ держѣвѣ австрійскѣи въ майнѣи въ крови.

Сѣтъ то всѣе робѣта на довѣи лѣта. Але не бѣдѣтрашѣмо сѣа! Будѣмо помало а трѣвало, на певнѣхъ подѣвалинахъ.

Згадаймо, якъ то зѣе було, що 1848 року нашѣи патріотѣи хотѣли бѣдѣ разѣу цѣльнѣи будѣ-нокъ народнѣи рускѣи поставѣти бѣдѣ фунда-ментѣвъ аѣжѣ до дахѣ, — та ѣи не заклаѣи на-вѣтъ фундаментѣвъ, бо аѣе подѣбѣи навѣтъ за просвѣту народѣи — и одѣи книжѣи добѣрон для народѣи не написали, а просвѣту народѣи мали въ своихъ рукахъ (бѣдѣ 1848 р. до 1867!).

Згадаймо, якъ 1861 року зновѣ нашѣи па-тріотѣи думѣли, что Нѣмѣцѣи навѣтъ сѣе дадѣтъ, що для розвѣи народу руского треба, — та ѣи подѣпирѣли завѣзѣто Нѣмѣцѣи и нѣмѣченѣе въ радѣ державнѣи и въ краѣи (!), а Нѣмѣцѣи такъ бѣдѣ-дѣчили сѣа, что вынаѣли насѣи другому подѣ-вѣи. Чи не лѣпше було, не спускаѣи сѣа на вы-соку политику и на лѣски міністерскѣи, а пра-цювати надѣ добрымъ буквѣарѣмъ рускѣи и другими правдоу просвѣтѣиными книжѣками и надѣ подѣсенѣемъ добротѣи народнои? Чи не лѣпше було організувати вѣзѣа народнѣи и учѣи народѣи о всѣхъ ѣеи правахъ и обовѣз-кахъ и о всѣмъ, что ѣеи дѣтыкаѣ, такъ, якъ то Чехи робѣли на своихъ „tabo-ax“?

Отже не попадаймо мы зновѣ въ тѣи самѣи похѣбки, что нашѣи батьки.

Зачинаймо вѣзѣзъ зъ нашими масами учи-тѣи сѣа бѣдѣ А и зачинаймо у господарѣмъ, ре-мѣснѣицѣмъ и торговельнѣихъ взглядѣи розвѣиати бѣдѣ самыхъ початѣвъ, а даѣтъ Богъ, что якъ такъ всѣи разомъ, одѣнодушно, попрачѣмъ лишь 30 лѣтъ [а що-жѣ сѣе значѣти въ житѣи наро-дѣи?], то станѣмо и разумнѣи, и свѣтѣи, и ма-стѣи, и въ выборѣмо всѣи масѣи належѣи права та ѣи не поважѣтѣи сѣа тогдѣи нѣхто ихъ намъ на-рушувѣти!

НОВИНКИ.

— Зѣ Станіславава пишуѣтѣи намѣ: Пригадуѣмо, що вѣже въ понедѣлокѣ 31 н. ст. марта бѣдѣбудѣтъ сѣа въ чѣстѣ Т. Шевченка ѣи самѣи касѣна мѣ-щаньского величѣиѣи вечернѣицѣ, которѣи у-рядѣуѣ „Руска Вѣсѣда“ при участѣи нашего сла-вногѣи поэта-артиста К. Устѣиновича, барѣна Ромѣи-кана, хорѣи мѣстѣи изъ Тѣсьменнѣицѣи зъ орѣстѣроу и инѣшихъ. Програма, вѣльми богѣта и добѣрна, обѣймаѣе 10 тоѣчѣвъ творѣвъ выключѣно рускѣи, — бо на нашихъ вечернѣицѣхъ творѣвъ чужѣихъ авторѣвъ зовсѣмъ не будѣ. Тѣмъ то отже нашѣи вечернѣицѣи будѣтъ рѣднѣтѣи бѣдѣ инѣшихъ рускѣи вечернѣицѣи, концертѣи и вечерѣкѣвъ. За-просѣины роздѣслѣно въ околѣицѣи и въ мѣсѣи: хто бы одѣнакоже не одержѣвъ, просѣмо прибувати, а повѣтаѣмо всѣхъ радо. Зѣ огляду наѣе, что при-людѣе свѣтѣкованѣе намиѣи першого нашего поста-уваѣаѣа сѣа народноу манифѣстаціѣи, въ которѣи братѣи участѣи сѣеи обовѣзѣкомъ всѣакого тѣмѣуочѣго Русина, надѣбѣмо, что станіславѣска и околѣична Русѣи численѣноу участѣи зѣвѣлаѣаѣа память нашего генѣи, а збѣишѣишѣи, разомъ почувѣеи одѣноу родѣ-ноу и обѣодѣи сѣа до дальшои працѣи дѣи чѣи. Початѣокъ тоѣно о год. 7. Въ антрактѣхъ орѣстѣра одѣиграѣе двѣ найновѣйшѣи вѣзѣианѣи зъ руско-у-країнскѣихъ пѣсѣнъ. По вечернѣицѣхъ бѣдѣудѣ сѣа о пѣльнѣа вѣчѣра, въ справѣи котѣи близѣихъ инѣформаций удѣляѣи. Стахѣвичѣи.

— Про вечерѣицѣи въ чѣстѣи памяти Тараса Шевченка, которѣи устроѣеи дѣя 2 мая въ Краковѣи тамѣиша „Академічѣи Громада“, пише такъ N. Rejzma: Комітѣтъ докладѣе волѣиныхъ змагѣнѣи, щѣбы сѣе тор-жѣство выпѣло такъ само свѣтѣи якъ и минувшо-го року; маѣе заповѣну сѣбѣучастѣи перворѣдѣнои сѣвѣачѣи львѣвскои оперѣи, которѣи въ Краковѣи зна-ѣмо лишь ѣи ѣи слаѣи. Хорѣи припѣсѣобѣають кѣлька пѣсѣнъ Лѣсенка и Нѣщѣиного а именѣи ефѣктовнѣи хоръ зъ орѣстѣроу зъ оперѣи „Купѣ-ло“. Композиторѣи сѣи оперѣи проф. Вахѣианинъ прибуѣдо до Кракова, щѣбы диригувати бѣдѣвѣ-нѣемъ своѣи творѣи.

— Впрѣсѣ, мѣитрополѣицѣи Сѣльвѣстерѣи выѣбѣдѣи сѣе-годѣи на похѣронѣи гр. Артура Пѣтоѣчѣи.

— П. Михайло Олѣишнѣи, родѣмъ зъ Холоѣва, членѣи „Академічѣи Громады“ въ Краковѣи, одержѣвъ

дня 27 н. ст. марта степені доктора всіх наук лікарських в краківському університеті.

— **Аматорна представлення на дохід голодуючих** селян виходило Галичини устроєно „общество Руских Дамъ“ дня 17 (29) марта, в субботу, в сали Fröhlich-u. Представлена буде комедія в трехъ актахъ „Воробей“. Початокъ о год. 7-й вечеромъ. Цѣны вступу: кресло в першихъ рядахъ 1 зр., в дальшихъ рядахъ 60 кр., паркетъ 40 кр., партеръ 20 кр.

— **Руоній комітетъ ратушковый** збравъ доси 9.337 зр. 60 кр. В тій сумі єсть одна значивша жертва: а то совѣтникъ В. Чубинскій зъ Петербурга приславъ 6.329 зр., котрі збравъ в Россіи для голодуючихъ Галичанъ.

— **На ободѣ в честь Крашевского в Станіславѣ** личила ся — якъ намъ зъ бѣдъ пишуть — сумна пригода. Жѣнка головы товариства сѣвацкого им. Моношка, панѣ Шамейт заслабла нагле в часѣ продукцій та, мимо заразъ удѣленою помочи лікарскою, не могла прийти до себе и бѣдѣ о год 2 вѣ ночи умерла. Черезъ те и мусѣла однасти зъ програми точка обѣдмачка хоръ, котрий мало виконати товариство имени Моношка, а котрого голову підпору становить именно родина пп. Шамейтовъ, навѣщена несподѣвано тяжкимъ горемъ.

— **Въ Ярославлі, де управляє правительственный комісаръ, припособлюють ся до выбору** нової ради мѣсон. Кандидати на радныхъ, а що найцікавѣйше — 13 кандидатѣвъ на бурмістрагітуютъ зъ воєи силы и позыскуютъ собі прихильниківъ напитками та бѣдомъ. Рѣзники ярославскі не можуть настрѣтити того певнѣ вѣсти при агітаціяхъ, тому ажъ Радимно мусѣло прѣслати свои засоби, а навѣть и Порохникъ выпродавъ до Ярославля весь свой „шевскій паштетъ“ vulgo салѣдесонъ.

— **Нововибрана рада громадянъ в Жовтѣ** уконституовала ся дня 17 н. ст. марта в сей сподѣ, що выбрала п. Евг. Розвадовского бурмістромъ а заступникомъ п. А. Дадльца. Нова рада мала бы много справъ полагодити, а зъ важнѣйшихъ отъ хоч и бы и сѣ: отвореніе низшої гімназіи, котра давнѣйше існувала и основаніе школы ремѣлочни; управлѣнне потока, котрий рѣчно на кількадесятъ тысячѣвъ навосить шкоды мѣщанамъ зъ Винникъ, замулюючи поля и луки.

— **Въ Горлицяхъ** выбрано бурмістромъ Войтѣха Беховского, а его заступникомъ Вал. Рогавского.

— **Програма сегоднѣшнихъ вправъ войсковыхъ** (маневровъ). Корпусъ X (перемьскій) буде маневрувати підъ Ярославлемъ и Перемьшемъ, 5 бригада кавалеріи підъ Ярославлемъ а 14 бригада кавалеріи підъ Рашевомъ; зъ XI корпусу (львівского) обдѣлю 11 дивізіи пѣхоты вправы підъ Бережанами а 30 підъ Бѣбркою (вправы покінчать ся 3 и 6 вересня), вкѣнци двѣ бригады кавалеріи ч. 5 и 21 підъ Золочевомъ (конецъ маневровъ 9 и 10 вересня); зъ I корпусу (краківского), обѣдмачуюча часть заходной Галичини, Шлѣскъ и часть пѣхоты Моравы, буде обдѣлювати пята дивізіи пѣхоты вправы мѣжъ Оломунцомъ и Мистекомъ, дванадцата дивізіи мѣжъ Краковомъ а Тѣшиномъ а концей маневры назначені на 4 и 5 вересня мѣжъ Мистекомъ и Тѣшиномъ, вправы кавалеріи підъ Краковомъ.

— **Якъ роздають ся голодѣй запомоги?** Зъ Под-

гаечини пишуть до „Черв. Русі“: Зъ початкомъ мѣсяца марта повѣдомивъ громаду Слободу повѣтвый комітетъ ратушковый в Бережанахъ, що ѣй удѣлено запомоги: 280 кѣрцѣвъ бульбы и 23 кѣрцѣвъ кукурузы зъ тѣмъ, що бульбу маюна обдѣлать собі в Латинѣ, сѣлѣ маршалка бережанского рады повѣтвой, п. Биджевича, а кукурузу в Городицѣ. Мѣсечерый начальникъ громады выслать заразъ слѣдуючого дня 20 подвѣдъ по бульбу до Лятина. Коли они приѣхали на мѣсце и обдѣлано ямы зъ бульбою, показало ся, що та бульба не придає ся на поживу, бо се була т. зв. „пизна“ (glizony) бульба, котру навѣть худоба не хоче ѣсти. Але не конецъ на томъ, бо всѣ бульбы ще цѣлкомъ погнили. Побачивши таке, заявили люде приѣхавши по бульбу, що они не будуть брати гною домѣвъ, додаючи при томъ, що „если гинемо зъ голоду, най же знаємо, що зъ голоду, але не потребуємо трошкѣ вѣщо бульбою“. На се обдѣловъ гзавѣа п. Биджевича: „Якъ вамъ подобає ся, але л вже взывъ грошъ за ту бульбу и ихъ не обдамы“. Вернули отже подвѣды безъ бульбы а голодній надармо виглядали цѣлый день помочи. Дня 5 (17) сего мѣсяца скликано засѣданіе повѣтвой рады в Бережанахъ. Одинъ зъ членѣвъ повѣтвой рады, К. интерелювавъ в справѣ сей бульбы маршалка, а онъ одповѣвъ, що якій товаръ мавъ, такий и продавъ та за него не обдѣлѣа. Той членъ рады повѣтвой, К., звернувъ ся бѣдѣкъ до п. Вольского, нотаря и члена комітету голодого, зъ просьбою, чтобы замѣсть гнилой бульбы зъ Лятина одержала громада Слободы бульбу зъ якогъ иншого мѣсяца, тѣмъ болѣе, що и мѣсечерый дѣлчикъ предладалъ на продажъ 500 кѣрцѣвъ бульбы доброй на поживу, а навѣть не треба бы по ту запомогу ѣздити. На то заявилъ п. Вольскій, що вже все пропало, бо теперь нема грошей, за котры можна бы купити що иншого для Слободы. Такъ само робить ся зъ кукурузою. Посылає начальникъ громады послѣдняя за послѣднимъ до Городища зъ запитаніемъ, коли приѣздити по кукурузу? Одповѣвъ все одна, що кукуруза ще не приѣхала, хоч се ложь, бо громады, котры голодували за Зарембою, вже давно одержали кукурузу одъ п. Басовского, посесора в Городицѣ, яко магазинира повѣтвого. Мѣжъ народомъ вѣ виду такого поступованя велике негодованіе, тѣмъ болѣе, що оно вылазалось противъ такихъ громадъ, котры ще нѣколи не голодували на польского кандидата при выборахъ.

— **Страшно самоубійство.** Зъ Будапешту доноють: Вѣ шаршанскихъ копальняхъ вугля прирѣзавъ собі до груди одинъ робѣтникъ кѣлька набѣвъ динамитовыхъ а бѣдѣкъ ихъ подѣлилъ. Набоъ розорвали тѣло на двѣ половины и кинули горѣщу часть тѣла такъ у воздухъ, що не можна було еи бѣдѣкъ однайти.

— **Дирекція почтъ повѣдомляе,** що можна посылати до аргентинской ренублики листы вартостевъ (lettres de valeurs) ажъ до высоты 10.000 франковъ вглядно 4.000 зр. Оплата за такі листы: належитѣсть за вагу кождыхъ 15 грамѣвъ 20 кр.; належитѣсть рекомендаціи 10 кр. и за кождыхъ 200 франковъ по 15 кр.

— **Дѣрвадация у вѣдѣнскомъ товариствѣ жировѣмъ.** Передъ кѣлькома мѣсяцами дучила ся, якъ вѣдоу, у Вѣднѣ чудна пригода: долговѣтнѣйшій уряд-

никъ жирового товариства Лийнеръ застрѣльивъ ся, бо на кѣлька днѣвъ передъ самоубійствомъ укравъ ему хтось 36.000 зр., коли зомѣвъ вѣ сѣнѣхъ банку есконтового. Але дождѣнны полиціи выказали, що сей нападъ бувъ выдуманный, а Лийнеръ самъ тѣ грошѣ дѣрвадувавъ а бѣдѣкъ обдѣлать ихъ жировому товариству, лишивши для жѣнки 6000 зр. Такожъ показало ся, що и жѣнка Лийнера брала участь в тѣй дѣрвадаци. Оногоды ставала жѣнка Лийнера и ея сестра, у котрой переховано краденіи грошѣ, передъ судомъ у Вѣднѣ и трибунальъ засудивъ Лийнерову на двѣ роки тяжкой вѣзницѣ а ея сестру на 8 мѣсѣцѣвъ арешту.

— **Въ процесѣ Фариаша** переслухуютъ ще свѣдѣкъ и судовыхъ знатокѣвъ до поясненія поодинокихъ справъ дотычно лотерійного тягненія. Обороонецъ Бетвешъ завадѣа богато клопоту трибуналовѣ своєю обороною. Старавъ онъ выказати, що цѣле слѣдство ведено тенденціино, чтобы лишь збѣрати матеріалъ до выготовленія акту обжалованія, та тому жадає дисциплинарного слѣдства на поведење слѣдчого судѣ. Бетвешъ має приставити за свѣдка токаря котрый робивъ 16 корѣбѣвъ, уживаныхъ при тягненіи, на замовленіе якихъ двѣхъ пабѣвъ, котры, пѣсля гадки оборонца, мали бути полиційными агентами.

Телеграммы „Дѣла“

Вѣдѣнь 27 марта. Болѣесть комісії бюджетовой поставила вѣнесѣе, чтобы законъ о галичкѣй индѣмнизациі приняти и заключити таку саму угоду зъ Буковиною; менѣесть домагає ся рѣшенія трибуналу державного.

Пѣштѣ 27 марта. Вѣсть, що правительство має зажадати одъ спѣльныхъ делегацій 4 мил. кредиту на фабрикацію бездимного пороуху естѣ безосновна. Розѣишлась тутъ чутка, що міністеръ войны ген. Баверъ має податися до димісії.

Берлинѣ 28 марта. Вѣ прускомъ соймѣ одповѣвъ міністеръ Герѣуртъ, що правительство забезпечило родину жандарма, котрого убито подчасъ послѣднихъ розрухѣвъ робѣтничихъ вѣ Кененіи коло Берлина. — Кажуть, що цѣсаръ думає передъ одкрытѣемъ парламенту покликати до себе проводирѣвъ всѣхъ партій.

Бѣлградѣ 28 марта. Сими днями має настати змѣна кабинету. Президентомъ стане мабуть Сава Груичъ и обѣдѣе такожъ теку министра дѣлъ заграничныхъ. Правительство не обстає при томъ, чтобы Болгарія одкликала своего представителя Мишчевича, лишь каже, що не має до него нѣякого довѣрія.

Сѣфія 28 марта. Процѣсъ Паницы розпѣчне ся мабуть ажъ вѣ половинѣ цвѣтня, позаякъ слѣдство вѣ наслѣдокъ новыхъ зѣзнанъ Паницы мусить ще довше потягнути ся. Показало ся, що були два заговоры, одинъ на

усунѣеніе князя а другій вѣ справѣ дальшомъ акціи по усунѣеніи князя.

Переписка Раданціи и Администрации.

Воч. Лот. зъ Бродъ. Заплачено все. — Воч. Вавр. вѣ Подѣмъ. На рѣкъ 1890 не заплачено еще нѣбого. — Воч. Лазар. вѣ Люб. Грошѣ одержали. — Воч. Турч. вѣ Рип. За рѣкъ 1889 заплачено все а на рѣкъ 1890 1 зр. — Воч. Билин. вѣ Краи. За I чвертьрѣкъ р. 1890 заплачено. — Воч. Мелеш. вѣ Сухост. Заплачено до 10 червня с. р. — Вп. Шепарев. вѣ Дус. „Циганки“ Федьковича не дѣстане нѣгде, бо поезіи его суть теперь рѣдкоостію.

НА ДОСЛАНИЕ.

Передъ святами. Зъ уваги на сѣлянскій святочній торги, припадаючій звичайно вѣ послѣднѣмъ тыждѣ великодного посту, просимо Воч. Духовенство наше, Внов. свѣтску интелігенцію и Хв. Братства церковны, чтобы зволѣли зъ замовленіями и закунами святочными поспѣшити, бо при свободѣишѣи хвили дасть ся все скорше и точнѣйше залагодити. — Замовляючихъ дѣрждѣ просимо подати день, коли тѣи выслати належитъ.

Головный Зарядъ „Народныхъ Торговель“. 3418 3—3

Заведѣнне малярске на склѣ Кароля Gayling-a наслѣдн.

у Вѣднѣ, VI. Windmühlgasse 22.

основане 1841 р.

Поручаемо наше заведѣнне до выготовленія бѣлѣхъ перѣписныхъ и всякихъ стилѣхъ, одъ найпрѣстѣйшого писуны до найтруднѣйшихъ малярскихъ.

Зъ найзнатѣйшихъ малярскихъ на склѣ выготовлено у Вѣднѣ для костела св. Стефана 20 бѣлѣхъ; для вѣтнѣвного костела 31 фігуральныхъ и 21 тріазель бѣлѣхъ; вѣ Нанци для базілики 70 бѣлѣхъ; мѣля лими одо вѣтоване С. В. цѣсаремъ Францъ Іосифомъ I.; вѣ костелѣ св. Петра 88 бѣлѣхъ и т. д., взыгаль наѣвъ 5000 бѣлѣхъ по Австро-Угорщи, Франци, Нѣмечинѣ, Россіи, Англіи.

Одзначене Сго Святостію папою Львомъ XIII. ордеромъ св. Георгія, бѣдѣтъ ще почетными дипломѣми и першими медалями.

Шкіцы на жадање лѣтъ найдрагѣе. Солѣдѣ и артистичне выготовленіе работы при умѣреныхъ цѣнахъ. На жадање сплата рѣтати. 3429 2—10

Приватистѣ V кл. гімназіальной, шукає лекціи на село. Ласкавъ зголоженія прошу посылати подѣ: А. Б. Львѣвъ ул. Снѣжна, ч. 7, дѣрѣвъ 3. 3443

Вѣдѣнська фабрика позолотки, металевыхъ паперѣвъ зъ сѣрѣба алюминіомъ та красокъ до бронзы.

FRANZ PIFFSCHEK Wien, VIII. Lerchenfelderstrasse 124 поручає тѣ товары по дуже дешевѣхъ цѣнахъ. **Новѣсть! Новѣсть!** Тинктура до бронзованія, золота, сѣрѣба и вѣ иншихъ краснахъ. 3435 1—12 Цѣнники даромъ и оплатно.

Рѣкъ основанія 1845. **ФАБРИКА** гармоникъ губныхъ Bruckbauer & Breimel Wien, VII., Westbahnstrasse Nr. 27. Поручають свои выробы гуртомъ и подрѣбно. 3431 1—10

Рѣкъ основанія 1803. **A. H. Suess & Söhne** Фабрика шкѣры у Вѣднѣ. Поручають всякого рода шкѣры для сѣдларѣвъ, римарѣвъ, шевцѣвъ и т. п. 3423 1—10

BLUTEGEL ausgezeichnete ungarische Teichware! 1 Kilo kleine Egel fl. 1.25 3 „ „ mittelt Egel „ 2. „ 3 „ „ „ Egel „ 5. „ franco ins Haus gestellt sind zu haben bei J. Höfer, Blutegehländler, Budapest VI. Wiederverkäufer gesucht. 3436 1—2

Рѣкъ основанія 1870. **Одзначенія на выставѣхъ:** у Вѣднѣ 1873, вѣ Триестѣ 1882 и у Вѣднѣ 1880. **Siegfried Teutschländer** Wien VII. Dreilaufergasse 5. **ФАБРИКА** **ГОРСЕТОВЪ** Поручає свои выробы по дуже дешевѣхъ цѣнахъ. 1—8

Рѣкъ основанія 1822. **Josef Ortner** Wien, Sechshaus. **Фабрика клею.** Поручає всякій роды клею безъ товшу и квасу вѣ найлѣпшѣй якості. 3424 (1—12)

Рѣкъ основанія 1803. **A. H. Suess & Söhne** Фабрика шкѣры у Вѣднѣ. Поручають всякого рода шкѣры для сѣдларѣвъ, римарѣвъ, шевцѣвъ и т. п. 3423 1—10

H. Wayringer-a Наслѣдники Годѣвля и торговля сѣмѣмъ **Wien I. Rothenthurmstrasse Nr. 39.** Поручають насѣбне огородины и цѣвѣтовъ по найдешевшихъ цѣнахъ. Насѣбне найлѣпше о великой силѣ кѣлѣченя. — Цѣнники розсылаются на жадање оплатно. 3426 2—7

Рѣкъ основанія 1774. **Georg Piller & Söhne Nachfolger Jerschik & Böhm** Фабрики и контора: Wien Sechshaus, Ullmannstrasse Nr. 31. Склады: I. Himmelportgasse 9, Sechshaus, Ullmannstrasse 31. Парискій и берлинскій краски голубы; краски хромовы: жѣлты, помаранчевы, зелены; всѣ химічны и минеральны краски; оліи и лякеревы фарбы; Лякеры; найделкатѣйшій краски лан и лякеревы; пензлѣ и т. п. предметы. Цѣнники и вѣзѣрѣ розсылають ся даромъ и оплатно. 3421 2—6

Многѣ одзначенія: у Вѣднѣ 1888, Амстetten 1889 **CARL RUDOLF WERNER** властитель винницѣ и склада винъ вѣ Кльостернайбургѣ Martinstrasse 12. Складъ у Вѣднѣ: I. Weihburggasse 5. поручає 3420 2—13 **Веч. Духовенству и Церквамъ своимъ** **ВИНА** кльостернайбургскіи знамениты и довго задержуючій смакъ и силу. Цѣнники по складахъ Народной Торговлѣ.

ДРАМАТИЧНІИ ТВОРЫ **ГРИГОРІЯ БОРАКОВСКОГО.** Цѣна 1-30 кр. Дѣстати можна вѣ товарнѣствѣ „Просвѣта“.

ДРОГЕРІЯ и ПЕРФУМЕРІЯ **Д. ЛЮДКЕВИЧА и Сп.** вѣ Перемьшли

улицы Казимирѣвска (давнѣйше Львѣвска) поручає Вп. Публикѣ: **СРЕДСТВА ТУАЛЕТОВѢ:** мыла, пахѣцѣ, пудры, пасты, порошки и воду до консервованія зубѣвъ, кремы, помады и воды до волосъ, усѣбѣи и борода, краски до крашенія волосъ — выробу власного и П. Игнатовича у Львѣвѣ та найзнатѣйшихъ фабрикъ вѣдѣнскихъ и заграничныхъ. **МАТЕРІАЛЫ ХЕМИЧНІИ** для лѣкарѣвъ, химіковъ, прѣтехніковъ, антикарѣвъ; **ПРИРАДЫ ХІРУРГІЧНІИ** зъ кавчуку, скла, металѣ.

ДЕСІНФЕКЦІИ. **ВАЖНЕ ДЛѢ ВП. ПАНЬ:** Мыло до пранія бѣла, фарба до бѣла вѣ кудькахъ, крохмалъ брылантовый, гума и бораксъ до кѣнѣрикѣвъ, краски до крашенія матерій шѣвковѣхъ и вѣзвѣнчѣхъ, атраментъ до значенія бѣла, краски на помѣсть вѣ 4 родахъ, оцѣтъ винный, олива.

Гербата хиньска (россійска). Корки до бутѣловъ, лякерь золоты до черевикѣвъ и лякерь до чернѣи шкѣры, найлѣпшій кѣтъ до порцѣлѣны, карушъ столарскій, губки, пензлѣ и т. п. 3378

НА СВЯТА! **Кароль Баеръ** у Львѣвѣ при ул. Краковѣй ч. 11

поручає 3442 2—9

Дрѣждѣ знамениты, щоденно свѣжѣ	фунтъ 65 кр.
Дукоръ мѣлкій	18
Мідамы солодній	60 „ и 65 кр.
Розинки безъ костѣвъ, султѣнскіи	30 „ и 44
„ великій Ельме	30 „ и 38
„ чорній дробній	24
Фиги вѣ корѣбкахъ, султѣнскіи	36
„ у вѣнкахъ	16
Дактилѣ	40 „ и 80
Орѣхи лущеніи италійскіи	43
„ округлѣ	36
Циката велика	80
Шкѣрки помаранчевы смажены	70
Сливки боснійскіи	20 „ и 15
Цитрины, помаранчѣ штука по 2, 3, 4 и 6 кр.	
Ваніліи лѣсочка	8 кр.

Вина, горѣвни, румы и иншіи товары найдешевше. **УЧИТЕЛЬ** орѣганьурского товариства педагогичного, двѣтъжднѣвнѣйшѣ педагогично-науковѣй, выхѣдѣтъ одъ 1 червня 1889 р. у Львѣвѣ ул. Борнѣвска ч. 27. Предлѣта на цѣлѣй рѣкъ 3 зр., на пѣвъ року 1-го зр., на чверть року 1 зр.

При закуплѣ товаровъ просимо покликѣуватися на нашу часопись.

Предплата на „Дело“ и наложителство за инсерати плати
у Делова.

у Дивови:
за цимий робот . . . 16 р. на цимий роботу . . . 8 р.
на цимий роботу . . . 4 р. на цимий роботу . . . 1 р. 35 р.
Рекламний, Адміністрація та Економічний аспект. 24 у.
у. Виступи. — Рухомі матеріали: кинотеатр на поверхах
виступи з м'ячем. — Рекламний неопечатаний польний офіс міста
Посвідчення членів комитету 8 р. а. в
Оголошення приймаються по ціні 6 р. однією
сторінки печатання, в руб. "Надсолова" по 20 р. а. в.
Політик чисельності по 10 р. однієї сторінки.

Въ послѣднихъ лѣтахъ становлю pytanie социальне на порядку дневныхъ всѣхъ краѣвъ Европы. Про pytanie то заговорено голосно въ публицистицѣ, наудѣ и парламентахъ — подвеси-жъ то pytanie не лишь пріятели убогихъ класъ зъ яншихъ стерь — але и саміи тѣ класы оббавлялись за собою и въ мѣру больша або менше сильныхъ средствъ и организа-

цій, більше або менше енергично стали добиватися своїх прав.

З-першу в західній а. одній і в цій Європі зродилися різноманітні напрями, повстали різноманітні школи, котрі покладали собі метою, довести до порфення згаданого питання в користь убогих класів суспільності, т. е. класів заробляючих трудом власних рук без помочи капіталу на своє удержання. На Заході і взагалі в фабричних країнах скрісталізувалося згадане питання в квесті робітничій, так як головними репрезентантами убогих класів є саме робітники, т. е. люди, посвячаючи свій труд (звичайно фізичний) за гроші в чужому господарстві зарбковим, працюючи для чужої продукції.

В змаганнях своїх помогти убогим класам суспільності, звернувшись і звертаючись до всіх майже шкіл і систем згаданого напрямку, переважно лаш на дві головні доріжки, т. е. на дорогу економічну і на дорогу публічного права. Менше звертають они уваги на право приватне, а хоча деякі інституції того права, а именно власність і право спадкове, піддаються в тих системах частій критиці і є предметом реформаторських стремлень — то критика тая досягає їх о. стільки, о скільки побіля інтенція деяких системів інституцій тій мали би увійти в обсяг права публічного, отже вийти з сфери права приватного.

Критика самого права приватного займає доси науку дуже не багато. Варавді в всіх літературах юридичних записано і задруковано цілі горы паперу на різноманітні системи і коментарі до цивільних законів — однак весь той труд має на цілі більше інтерпретацію і наукове опрацювання вже даних правових постанов, як критику їх основ та же критику глибоку, з точки суспільної. Брак такої критики даєсь безперечно почути дуже дійсно. Адже-ж право приватне то як-раз то право, котре дотикає найважливіших відносин людського життя, бо відносин особистих і родинних (між батьками, родичами і дітьми, між синами і кураторами а їх поручителями), управлені майнових чи то особі до речей (власність, посідання, служебність, застав) чи то особі до особі (всіх контрактів, як позачки, купівлі, найму, даровання, спадку і т. д.), а відносно обіймає оно також право спадкове. Нема отже одного відношення, одного важливого явища, одної події в житті людини, де би він не стікався з цим постановом права приватного і не мусів під ті постанови нагнути свою волю, уладити свої відносини так, як він того бажає. З того виходить ясно, що так для особистих, як і майнових відносин дано суспільне право приватне дано краю має перворядну вагу і що вся людність з найважливішим інтересом повинна застановитися над його змістом і стремління до реформи його в духу повної справедливості з огляду на всі класи суспільності.

В Німеччині стоїть тепер на порядку денному повна реформа права приватного. Проект нового кодексу єсть там нині предметом живої дебати між ученими. Кристалина з тої нагоди оголосив професор віденського університету д-р А. Менгер в „Archiv für sociale Gesetzgebung und Statistik“ працю п. з. „Das bürgerliche Recht und die besitzlosen Volksklassen“, котре задачею єсть піддати ціле право приватне критиці з становища убогих класів суспільності, виказати всі погублячі, котрі єть о. стільки, о скільки побіля інтенція деяких системів інституцій тій мали би увійти в обсяг права публічного, отже вийти з сфери права приватного.

Який клас — каже д-р Менгер в передмові своєї — будуть мати двоякі нагоди зазначити своє становище в тій справі і боронити своїх інтересів в самій парламенті і по з його стінах — одні убогі класи будуть мачи і тут замкнені уста — нехай отже тая праця промовить в їх іменах.

Многочисний труд д-ра Менгера єсть вже сам про себе великий вага і заслуга на те, щоб познакомиться з ним кожний, хто лиш має нагоду, — для нас же має він тям більший інтерес, позаяк наше австрійське право приватне лиш мало в дечому різнить ся від права німецького, а крім того — як учить практика — в новітніх часах закони Німеччини вводять ся у нас майже без зміни. Для того хочемо познакомиться з нашою Публіку з основними поглядами виявленими в згаданій праці, котрі представимо в слідуєчих статтях.

Адреса признания ключови русских пословъ соймовыхъ одъ Русинѣвъ повѣту станицлавоу.

До Всеважного Ключови рускихъ пословъ на рука головы, Высокопоставленного пана Юліана Романчука у Львові.

Русские округа выборного станицлавоу, выслушавши справозданье своего посла Вл. п. Юліана Романчука о дѣльностяхъ его и товарищевъ в первый сессии соймовой року 1889, уважая Воважаны пословъ, входящихъ в складъ руского ключа, яко одиновихъ, бо вольно волею выбранныхъ заступниковъ своихъ справъ, засылають Вл. п. Юліана Романчука, широкосердечну подяку за Ваші усилья и подвиги, чтобы придати нашою народною принадлежатель австрійскому праву, и веляють Вашу неустрашную бодрость, з якою уявили Вы заповѣданий намъ кривды.

Заразомъ заявляемо наше вѣдѣние незахитне вѣдѣние до Вашо дѣльности, что най послужать Вамъ заохоту, чтобы Вы безъ устанку боронили праводы права нашою народу. Най повне доверіе и вѣдѣние народу укрѣпить у Васъ вѣру, что наконецно

удержавте уразумити всѣхъ и вся, что надъ народомъ рускимъ, который вѣками стоялъ на сторожи Европы противъ орды всѣлящихъ и трудящихъ всеми захватывъ одъ заглади ивнѣшу культуру, годъ переходити до порядку дневного.

Станицлавоу днѣ 15 (27) лютого 1890.

[Именемъ 300 збораныхъ — слѣдуютъ подписи.]

Дописи „Дѣла“.

Оліфантъ днѣ 13 н. ст. марта.

[Дальшій хѣдъ зѣтнього „роздору“.]

Два тѣждѣ минуло якъ загостивъ до насъ зъ Галичины о. Іванъ Волянскій. Заразъ на другій дѣнь удавъ ся бѣгъ до о. Андруховича зъ заявленіемъ, что прѣйхавъ до Шенандорфу обнѣти на ново парохію. По довшій розмовѣ зажадавъ о. Волянскій одъ о. Андруховича ключѣвъ одъ церкви. О. Андруховичъ сказавъ, что ключѣвъ дѣсь пропали и бѣгъ не знае, де они суть. О. Волянскій почавъ ему предтавляти, что радше нехай оддасть ключъ по доброду и нехай не робить скандалу. О. Андруховичъ ключѣвъ таки не оддавъ. По полудни того самого днѣ прѣйшовъ о. Волянскій ше разъ до о. Андруховича и зновъ предтавлявъ ему, чтобы давъ ключѣвъ и не робивъ клопотовъ. О. Андруховичъ одповѣвъ, что бѣгъ готовъ усе зробити, якъ на то прѣставе громада, о. Волянскій прѣставъ, чтобы склакати мѣтаніѣ.

Вечеромъ збѣшла ся сила народу на мѣтинѣ. Явивъ ся и оба о. Андруховичъ и Волянскій. Однакомъ на томъ мѣтинѣ не прѣйшло до порѣшення саравы, бо коли мѣжъ сторонниками о. Андруховича а сторонниками о. Волянскіа почало заноситися на бѣгку, о. Волянскій взявъ капелюхъ и заявивши, что обнима парохію въ Шенандорфѣ, вѣйшовъ зъ саравы.

Въ найближшій недѣлю о. Андруховичъ замкнувъ церковь и сховавъ ключѣвъ. Добъ парохіальній обсадивъ вартою зъ 40 убогихъ своихъ прихожанъ, а церковь стерегли полісмены (плачей о. Андруховичемъ) и бурмістръ. Коли рано о. Волянскій прѣйшовъ до церкви на службу Богу, заставъ церковь зачеплену и его не впустило. Одну жѣнку, котре хотѣла снѣмѣць добути до церкви, арештувала полиціѣ.

Потѣмъ всѣмъ бѣйшла справа на судѣ. О. Андруховичъ выславъ своихъ делегатѣвъ, чтобы зборали подписи, что они хотѣтъ на священника его. Черезъ цѣлый тѣждѣ набѣрала она 210 подписѣвъ. Зборачъ предтавляла, что о. Волянскій не має права въ Америкѣ одправляти службу Богу и что бѣгъ прѣйхавъ сюда только на два мѣсѣца, а якъ сѣбѣ чинитъ ся ему одиустка, бѣгъ муситъ вертати до краю. О. Волянскій зъ початку не высылавъ нѣкого по подписѣ, але на два дѣя передъ судовою розправою назвавъ адвокатѣвъ, чтобы а сторона о. Волянскіа зборала подписи. За два дѣя въ Шенандорфѣ и въ найближшій околици подѣлало ся за о. Волянскіа выше 600 людей; помяну, что цѣлый Газельтонъ, Шамоки, Оліфантъ и другі мѣсцевостѣ — всѣ стоятъ за о. Волянскіа.

На слѣдуючій недѣлю отворивъ о. Андруховичъ церковь и при асистѣ полісменѣвъ правивъ службу Богу, а до церкви впустило лиш тѣхъ людей, что подписи свои дали за нимъ.

Въ понедѣлокъ днѣ 10 марта була саравѣ о. Волянскіа передъ судомъ [чѣсь такъ, якъ бы о. провизорію]. Въ судѣ адвокатъ о. Андруховича боронивъ его тѣмъ, что тутъ не ходитъ о. тѣ, чѣ сей або той священникъ має бѣгъ въ церковь шенандорфскій, але о. тѣ, хто має власность церкви. Дальше выводивъ бѣгъ, что о. Андруховичъ не узнае въ томъ дѣлѣ власти митрополита, але „трѣстѣс“ (въ сѣмъ случаю рады церковной), отже тутъ митрополита и его заступника нема что мѣтати до справы. „Трѣстѣс“ дають позволеніе о. Андруховичеву заведувати ихъ церквою, отже саравѣ скѣпчена, и церковь належитъ ся о. Андруховичеву а не о. Волянскіа. Противѣ сторова поклікувалася на писмо митрополита, а дальше на те, что за о. Волянскіа стоить три разѣ такъ велике число членѣвъ церкви, якъ за о. Андруховичемъ. Сторога о. Андруховича закидала, что то не суть члены церкви, бо они не повижали таксы на церковь (т. е. 5 доллѣровъ самотній а 10 доллѣровъ членъ зъ родиню). Судѣ не выдавъ присуду въ сѣй справѣ нѣ на сю нѣ на ту сторону, а сказавъ, что дасть повѣданіе, якъ намѣслятъ ся.

О. Волянскій теперъ обѣзѣжавъ по за Шенандорфомъ и всюды вѣтають его якъ наисердечнѣйше.

Изъ Стрыя.

[Справозданіе кассовѣ Руской Бурсы стрыйской за рѣкъ 1889.]

Въ 1889 році вѣлнули въ кассу товариства слѣдуючій дѣтѣ грошей.

Выс. Соймъ кравый 100 ар. — Хв. Вѣдѣль Радѣ повѣтовъ въ Жидачевѣ 50 ар. — О. Коблянскій изъ Стрыя зборавъ на вѣсѣлю у о. Лопатинскіа въ Побуцѣ 20 ар. 3 ар. — Вв. Инст. Становнической одѣсѣти одъ легату бл. п. Коссака 24 ар. 70 ар. — Торговля пш. Лехавого и Костеркевича на коладу 15 ар. — О. Шлянто зъ Волчова 15 ар., вкладку членѣвъ одъ себе 7 ар. а бѣгъ брацтва церк. 8 ар. — О. Дорожанскій зъ Мизуна бѣгъ себе и зъ складки 14 ар. — О. Авдикувскій зъ Добрянъ 11 ар. 50 ар. (бѣгъ себе 1 ар., бѣгъ старш. братства церк. въ Добрянѣхъ 4 ар. а бѣгъ молодечого 3 ар., бѣгъ старш. брацтва церк. въ Добрянѣхъ 2 ар. а бѣгъ молодечого 1 ар. 50 ар.) — О. Негребекскій зъ Кавска 5 ар. бѣгъ себе 50 ар., бѣгъ п. Коломийца 50 ар. бѣгъ старш. братства церк. 4 ар. — О. Реваківскій зъ Волосянки бѣгъ прихожанъ 4 ар. 50 ар. — По 4 ар. зложили: старше братство церк. зъ Дашавы.

и старше братство церк. зъ Дашавы. — О. Лопатинскій зъ Побука 3 ар. 40 ар. бѣгъ прихожанъ зъ Побука 2 ар. 30 ар., зъ Ташковичѣвъ 60 ар., зъ Межбродѣвъ 50 ар. — По 3 ар. зложили: О. Шуховскій зъ Братковѣвъ (вкл. чл.), о. Поповичъ изъ Стрыя (вкл. чл.) и п. Гузаръ изъ Стрыя (вкл. чл.) — По 2 ар.: О. Шаповскій зъ Олекичѣвъ, прихожанъ зъ Мельничѣвъ, братство церк. изъ Стругина нижнего, сел. Оканъ зъ Конюхова и ч. Шаранѣ. — Хв. Редакціѣ „Черв. Русѣ“ 1 ар. 50 ар. бѣгъ громады Кобыловолоки 1 ар., бѣгъ о. Бурачакского зъ Олѣва 50 ар. — По 1 ар.: О. Коблянскій изъ Стрыя, о. Лопатинскій зъ Роздолу, о. Лукавекскій зъ Жидачева, родичѣ учениковъ: Мочульского, Котовича, Василка, Никанковского, Каратиньского, Улицкого, Охримовича и Иванка.

Зѣтѣленіе кассовѣ за рѣкъ 1890.

І. Готѣвка.

А) Приходы:

1. Станъ зъ 31 грудня 1888 готѣвкою	109-28
2. изъ кладковъ член. и добров. дѣтѣвъ	302-63
3. изъ чиншу	500—
4. за наемъ саду 35 ар., травы 12-50	47-50
5. вынѣто зъ кассы шадничою	50—
6. звернена позичка	18-85
7. одѣсѣти бѣгъ ефѣтѣвъ	13-15
	1041-41

Б) Розходы:

1. Зворотъ рѣшты довгу на буд. дому	350—
2. одѣсѣти	5-27
3. вложено въ кассу шадничу	200—
4. безповоротній запомоги ученикамъ	103-50
5. удѣлено позичку	50—
6. на рахунокъ закупленыхъ учебниковъ выданъ	35-10
7. оправа книжокъ	1-80
8. шафа на книжки	10—
9. администраціѣ дому: 1) податокъ 56-29, 2) еквивалентъ 2-14, 3) аскураціѣна преміѣ 23-53, 4) оплата коммунарска 9-72, 5) работы мулярскіѣ 29-05, 6) работы малярскіѣ 11 ар., 7) ячѣеные клявѣвъ 9 ар., саду 1 ар., разомъ	141-73
	897-40

Приходъ	1041-11
Розходъ	897-40
Станъ готѣвка 31 грудня 1889 г.	144-01

ІІ. Въ цѣнныхъ ефѣтахъ выносѣвъ станъ 31 грудня 1888 року 191-17½, въ році аргализовано 68-85 а вложено 250—

тому станъ 31 грудня 1889 року 372-32½. Въ квѣтъ сѣй мѣстѣтъ ся фондъ стѣпендійный бл. п. В. Ружицкого въ квѣтъ 22 ар.

Поданіи се справозданіе до правлющихъ вѣдомостѣ Вл. Земляковѣ, складае Вѣдѣль товариства широкосердечне спасѣ-Бѣгъ всѣмъ тѣмъ Добродѣямъ, котрі веденіи чувствомъ благодарнымъ не забули про потребу убогого ученика ся молодежи и спомогли насъ матеріально. При сѣй нагодѣ маємо честь запросити Вл. Земляковѣ на Звычайній Загальній Зборѣ членѣвъ, который одбуде ся 3 нов. ст. цѣвтѣ с. р. въ львовѣ Руского Касіѣна о годниѣ 2 а въ случаю, передвидѣнѣмъ статути, о год. 3 зъ полудня. [Порядокъ дневный сего збору подѣсѣвъ понизѣ въ новинкахъ „Дѣла“.]

Въ Стрыю, 23 нов. ст. марта 1890. За Вѣдѣль Руской Бурсы стрыйской: Ст. Дубравскій, Ю. Федосевичъ, И. Вахлянтъ, предсѣдатель, кассиръ, секретарь.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Палата панѣвъ збѣрае ся нинѣ на повне засѣданіе. На порядку денномъ стоить мѣжъ ними: друге читаніе закона о запомѣхъ для Галичины зъ фондѣвъ державныхъ, друге читаніе закона о фондѣхъ на університетъ въ Грацу и друге читаніе закона о принаианіи цѣлѣйшого забезпеченія листамъ чѣского банкѣ кравового.

Н. fr. Presse характеризуетъ такъ ситуацію парламентаріу: Коли черезъ який часъ по конференціѣ угодовой можна було думать, что дебата бюджетѣва прѣбере меншій розміръ, якъ то дѣсь бывало, то въ послѣдній тѣждѣ ситуаціѣ змінилась и послѣ розвѣхались домыслъ въ настрою досѣть готовѣ до борѣбы, чтобы черезъ Великодѣй святѣ прилагодитися до дебаты бюджетѣва. Правительство не лякае ся концѣ дебаты, бо большѣй держитъ ся че на столько купы, что оно може чѣслати на ухваленіе фонду диспозаційного; але декотрі фракціѣ заповѣдають вже теперъ борѣбу противъ правительствѣ. Найострѣйше будутъ выступати клерикальные центрумъ и молодѣ-Чехи. Narodni Listy доносятъ, что всѣ молодѣ-чѣскіѣ послѣ будутъ по черѣ промавлѣти, а генеральнымъ бѣсѣдѣкомъ своимъ назначили пос. Едв. Грегра. Зъ старѣ-Чехами переговоривало правительство* что въ четверѣ въ саравѣ концѣсіѣ на поля шѣбляничѣва. Переговоры вѣвъ въ сѣмъ дѣлѣ пос. Цайтгамеръ. Правительство має бѣти готовѣ побѣратъ Чехамъ якъ наибольшій концесіѣ на поля шѣбляничѣва, а то головно зъ взгляду на чѣско-німецку угоду, чтобы тѣмъ способомъ дата доказъ, что оно хоче дѣйствѣ дати народамъ волю рѣноправнѣбѣ.

Послѣ Politikъ мавъ министѣръ просвѣты д-рѣ Гавѣтъ обѣцати партіѣ клерикальной, что при дебатѣ бюджетѣвой дасть въ палатѣ послѣдѣ такѣ заявленіе, котре въ основѣ буде зѣсѣмъ одповѣдѣти жадаемымъ католикѣвъ. Въ послѣдѣ того, постановили клерикалы го лосувати за предложѣніемъ индѣмнизаційнымъ и за бюджетѣмъ министѣрства просвѣты.

Одъ многѣхъ часу ходитъ поголоска, что правительство має въ сабѣльныхъ делегатахъ зажадати на 1891 р. додаткового кредиту въ сумѣ 4 миліонѣвъ на заведеніе въ войску бездымного пороку. Зъ Вѣдѣна доносятъ, что вѣстъ та єсть безосновна. Прави-

тельство має вправдѣ зажадати додаткового кредиту, але на большу потребу прованіу для войска, а то дѣлатого, что артикулы поживы и фуражѣ стали теперъ значно дорожшѣ и что одиою частѣ зачасѣвъ резервовѣхъ для Галичины не можна было ужити. Що же дотѣчѣ бездымного пороку, то правда, что пробы зъ нимъ майже вже скѣпчили ся, и пороку той має бѣти подобно якъ въ сѣмѣльныхъ державѣхъ заведеніе въ нашімъ войску; але по-тѣбѣ на то грошѣвъ не будутъ жадаѣти ся въ формѣ кредиту додаткового, лишѣ будутъ вѣставленіи делегатами до бюджету яко окрема позиціѣ. Въ бюджетѣ на 1891 р. буде та-кожѣ умѣщена сорозмѣрно досѣтъ мала сума на гарабны репетировѣвъ, позаякъ має пере-вести ся лишѣ убрѣное кавалеріѣ репетировѣвыи карабинами, а крѣмъ того достають новіи карабины и в тѣ войска, что досѣ не мали стрѣльного оружіѣ. Наконецъ має ся че ухвалѣти двѣдѣсна сума на утворѣне нового (42) полку кавалеріѣ, именно полку драговѣвъ, который буде доповнѣти ся въ нѣмецкихъ краяхъ.

Праса нѣмецка буде мабуть ще довго займѣти ся дѣмисією кн. Бісмарка и певно че не одѣа чѣкае выйде на верхѣ. Теперъ нема майже сумнѣву, что уступленіе кн. Бісмарка було лишѣ наслѣдкомъ особѣного неперозумѣня зъ цѣсаремъ. Одъ коли лишѣ молодой цѣсаръ засѣвъ на престолѣ, не мѣгъ вже кн. Бісмаркъ зъ нимъ погодѣти ся; его гнѣвало, что цѣсаръ бере ся самъ до дѣла и не пыталъ его рады. Онъ показывавъ ся чѣмъ разѣ рѣдше на дворѣ въ Берлиѣ а то зновъ гнѣвало цѣсарѣ, бо бѣгъ мавъ австрійскіѣ руки и не мѣгъ о нѣмѣхъ понформувати ся. Коли бѣгъ поклікувалъ министѣровъ до рапорту, то они заявляли ему, что неможутъ предтавляти рапортѣвъ, бо высѣдали ихъ канцлерѣвъ. Цѣсарѣ Вильгельмъ І казавъ въ такѣмъ случаю послѣати кѣмѣсь до кн. Бісмарка а самъ чѣкавъ, а молодой цѣсарѣ не мѣгъ того стерпѣти. Найбольшѣ жѣ гнѣвало кн. Бісмарка, что цѣсарѣ ставъ высѣвати на передѣ что разѣ новыхъ людей, и то безъ его вѣдѣмости, такъ и пр. Берлеинъ, Гинцпетѣра и другіхъ. При томъ всѣмъ дѣлали че и вѣдѣны двѣрѣй т. зѣ. австрійскіѣ и довели остаточѣно до конѣлѣкту, который закѣнчивъ ся дѣмисією Бісмарка.

Въ Берлиѣ дуже радуютъ ся зъ уступленіѣ гр. Герберта Бісмарка. Буѣтъ то кажутъ, чѣловѣкъ вѣлѣми зарозумѣльній и несправѣдливый, который не маючи великихъ здѣбностей хотѣвъ конче наслѣдѣвати своего батька. Гр. Гербертъ выйде теперъ на довшій побѣтъ до Австріѣ а другій сынъ кн. Бісмарка. Вѣлѣсьмѣ, має stata управителемъ бѣтѣвскихъ посѣлѣстей въ Варшавѣ.

Въ Нѣмеччинѣ глядѣтъ теперъ на зміѣны въ найвысѣхъ урядѣхъ не безъ обавы. Цѣсарѣ готовъ вправдѣ вѣсти и дальше політику мира, але удѣльній князѣвъ побѣнѣтъ ся, чтобы черезъ таку вѣтуру, якъ у нѣмецкого цѣсѣря, не потерпѣла колѣси и цѣла держава, котреи організації не єсть че на столько крѣпка, чтобы могла выдержати всякіѣ зміѣны. Удѣль-нымъ князѣмъ иде не лишѣ о самѣ цѣсарѣвѣ але о свои власній державѣ и дѣлатого може стати дуже легко, что теперъ по уступленію кн. Бісмарка прѣйде и до зміѣны конституціѣ державѣвъ.

Говорѣтъ, что новый канцлеръ ген. Капріѣ має незадовѣго аргѣбити візиту гр. Кальновому и Кріѣіому и порозумѣти ся зъ ними что-до дальшого ведѣня заграничноі політики.

Якъ вже звѣстно, выдѣлила ся зъ монархічною правѣцѣ французского парламенту група людей чѣломъ около 50, котре підѣ про-водѣмъ посла Пію, утворила рѣпубликаньску правѣцѣ, котре готова поступати силѣно зъ рѣпубликанѣми. Програма сѣи групы мѣстѣтъ ся послѣ Figar-а въ слѣдуючихъ гадкахъ: „Академіѣне розбирѣние, чи ся або та форма правительствѣ єсть лѣпша, єсть злѣпша. Монархіѣ була бы може лѣпша одъ рѣпублики, але єи нема, а рѣпублика єсть. Крѣмъ рѣпубликаньскихъ інституцій, сѣуть че моральній и матеріальній интересы, котреихъ консерватисты мають право боронѣти и заявляють, что хотѣтъ ихъ боронѣти. Розумѣе ся, что тѣмъ интересамъ грозѣтъ теперъ небезпѣчѣность, а то головно дѣлатого, что консерватисты не хотѣли досѣ принѣти доверѣнныхъ фактѣвъ. Мнѣмъ всякихъ комедій газетѣ, котрі, якъ Gazette de France можутъ споглядати на шѣтѣдѣсѣтъ лѣтъ безпѣлѣной оппозиціѣ, єсть то фальшивымъ маневромъ и консерватисты зѣ взгляду на добро тѣхъ интересѣвъ, котрі они заступаютъ, не повинні держѣти ся зъ далека одъ управы дѣламъ. Чтобы бѣдѣ часть тѣи управы дѣстѣти зновъ въ свои руки, чтобы наклонѣти рѣпублику до розважѣнѣшого ведѣня дѣлъ краю, нема нишого средства, якъ лишѣ принѣти ту рѣпублику. Стара оппозиціѣ дала доказъ свои нездѣбности; треба пробовати зъ новою. То все.“

До Pol. Congr. доносятъ зъ Москвы, что розрухѣ и студѣнтскій тревалѣтамъ черезъ чѣтыри дѣя и первѣстѣно пѣйшла зъ того, что студѣнты хотѣли святѣувати памятку знесѣна крѣпѣцѣва въ Россіѣ, побѣйше же стали студѣнты демонстрѣвати противъ двѣцѣпѣларныхъ зарядѣнѣвъ своихъ вѣстѣй. Въ академіѣ рѣбѣничѣй арештовано 33 студѣнтѣвъ а около 500 замѣнено въ домахъ трансѣпортныхъ. Та-кожѣ и въ Харьковѣ були розрухи студѣнтскіѣ, але бѣвѣшихъ вѣстѣй о нихъ че нема; звѣстно лишѣ тѣлько, что університетѣ тамѣшній єсть вже одъ бѣжѣвшихъ дѣвъ замѣненій и что розрухи мали вѣбѣ то характеръ рѣволюціѣній.

Въ Испаніѣ починає ставати душѣно; генералы выступаютъ вже отверѣно въ оппозиціѣ до розпорѣдѣнѣвъ правительствѣ. Недавно тому выдало испаньскѣ правительство розпорѣдѣнѣе о заведеніи цивѣльной администраціѣ

въ колынахъ и о зменшеніи войска, що стои-
тъ залогомъ на островахъ Фалинскихъ, на
Кубъ и Порторіко. Сила сего войска выносите
разомъ послѣ ухвалы въ 14 цѣтня 1887 р.
31400 людей. То не сподобалось сен. Дабан-
ови и бѣвъ рѣдсѣла въ окруженіи до всѣхъ
генераловъ въ Испаніи, въ котрымъ завязывае
всѣхъ офицеровъ, чтобы они выступили съблѣ-
но противъ ненарушимости бѣтныи противъ
ви врага и чтобы бороваши правъ арміи. Овъ
протестуе противъ того, чтобы люде цѣвильи
брали въ колынахъ управу въ свои руки и
чтобы тамъ зменшувати залогомъ. Фактъ сей
выдѣкавъ въ кругахъ правительственныхъ
велике занепокоеніе, але мимо того правитель-
ство выступило енергично противъ ворохобан-
ного генерала и министръ войны засудивъ его
на два мѣсяца арешту. Коли въ сенатѣ въ
четверть бѣдѣвае президентъ дотычнѣ розпо-
рядженіе министра, настало межѣ сенаторами
велика розяреніе и многіи зъ нихъ стали го-
лосно противъ того протестувати. Сенаторъ
Сардоалъ заявивъ, що Дабанъ есть членомъ
сенату и его не вѣльно карати безъ поперед-
ного призволенія сенату. Министръ справедливости бѣдѣвае тогды,
что министръ войны мае право карати генера-
ловъ навѣтъ тогды, коли они суть сенаторами.
По довшой дебатъ рѣшивъ сенатъ 91 голосо-
ми противъ 35 избрати окрему комисію, ко-
тра мае розслѣдити поступованье правитель-
ства въ сѣй справѣ. Комисія складаея зъ 7
членовъ, зъ котрыхъ шѣсть суть прѣхальи
правительству, а лишъ одинъ належать до
оппозиціи.

Ген. Даганъ есть мало звѣстнѣмъ чело-
вѣкомъ. Коли при концѣ грудня 1874 р. на-
стала була революція подѣ проводимѣ мар-
шалка Мартинѣа Кампоса въ ворствѣ познѣ-
шого короля Альфонса XII, взявъ въ нѣй та-
кожъ участъ и Даганъ, котрый тогды выкли-
кавъ бувъ революцію въ Сагунѣ. Газета Es-
perito оголошуе розмову зъ Даганомъ, въ котрой
бѣвъ сказавъ, що бѣвъ гадае, що войско ста-
нуло вже на границѣ своєї терпѣливости и цѣ-
вильи элементъ на границѣ своєї аухвалос-
ти та що вѣлькихъ генераловъ бѣдѣвае вже
прѣхальи на его озружнѣхъ.

НОВИНКИ.

— Въ справѣ депутатѣ „Народной Торговлѣ“ до на-
мѣстника, о котрой мы вже доносили, подае „Бѣ-
ховщина“ че такіи близшіи вѣсти: Поступованье
рогатинского старосты зъ тамошнюю вѣлюю Нар-
одной Торговлѣ въ день выборовъ такъ роззау-
хвалило тамошнихъ жидовъ, а именню пропѣнато-
ровъ, що они, побачивши, що руска Торговля не
мае охорони у ц. к. властей, почали на свою ру-
ку выправляти пакости. И такъ въ день выбо-
ровъ забрали зъ ливницѣ Торговлѣ бочку меду,
бочку рому а обѣсила портѣръ и не хотѣли бѣдѣ-
вати. Управитель рогатинской Торговлѣ удавъ ся до
старосты и просивъ, чтобы они наказало жидамъ
авернути забраніи товары, але ц. к. старосту се-
ая въ гадѣхъ. Чтобы отже спинити тѣ пакости,
выбрали ся члены дирекціи Народной Торговлѣ
пн. В. Нагорный и С. Держдо до намѣстника, а
розказавши цѣлу справу, подали письмо, де все
описано. Намѣстникъ обѣявъ зробити ладѣ.

— Въ справѣ бѣшого старосты рогатинского Рай-
хельта выхавъ уже передѣ тыжднемъ до Рогат-
ина рахунковый совѣтъкъ намѣстниства п. Піжль,
чтобы на мѣсци розслѣдити финансову го-
сподарку Райхельта тыми грѣшми, котры старос-
тво доставало зъ намѣстниства на всѣхъ цѣли.

— П. Томиславъ Розвадовскій, знаный воѣмъ зъ
аферы при концѣ остатнио сесіи сеймовои, роз-
давъ бувъ въ сеймѣ передѣ повтора року дру-
кованый памфлетъ на п. Володислава Федоровича
зъ Очна, а въ томъ памфлетѣ уразивъ на чести
небѣщна дѣца пн. Черняковскихъ. Черняковский
подали донесеніе карне на п. Т. Розвадовского до
львѣвского суда, а судѣ, якъ звѣстно, бѣдѣвъ ся
бувъ до рады державной, чтобы она позволила ве-
сти слѣдство противъ п. Т. Розвадовского. Рада
державна призолила. Коли пн. Черняковский внес-
ли актъ обжалованія, п. Томиславъ Розвадовскій
бѣдѣкавъ ся до краевского суда вышного, щобъ
бѣтъ не узнавъ акту обжалованія. Якъ довѣдуе-
мось, краевый судѣ вышній бѣдѣкнувъ бѣдѣкъ
посла Т. Розвадовского, отже и бѣдѣдуе ся передѣ
судомъ присяжныхъ у Львовѣ розправа противъ
п. Т. Розвадовского.

— Загалный зборъ членовъ тов. „Народный Аѣмъ“
въ Чернѣвцѣхъ не бѣдѣли ся тамтого понедѣлка, бо
не явилось достаточне число членовъ. Сумна то
бѣдѣжнѣсть руска — пише „Буковина“ —, що
навѣтъ зъ чернѣвцѣхъ членовъ не явилось и по-
ловины выдѣловыхъ, а нѣтъ замѣсцовыхъ, що все
домагають ся зборѣвъ на помѣдѣлки и особнѣхъ
запрещенъ, не прибувъ хочъ бѣ одинъ. Выдѣлъ
скличе новіи зборъ на небыло 29 цѣтня (11 н.
ст. мая) о 4-бѣ годинѣ по полудни, котры бѣдѣ-
дуть ся безъ вѣгляду на то, кѣлько членовъ я-
вить ся.

— Рада управленія Народной Торговлѣ порѣшила
старати ся о тое чтобы бѣдѣти цѣртикѣтъ на
побѣръ соли, такій якъ мають рады повѣтовъ. Нар-
одна Торговля, маючи одинадѣть склеповъ, може
продати много соли.

— Рускій народный театръ выставитъ въ Самборѣ
пнѣй „Галку“ Молюшки, а завтра и въ понедѣ-
локъ выступитъ гостинио на русской оцѣнѣ львѣ-
ска оцѣвачка п-ѣ Анна Бочкай. Выставлена въ
минушомъ тыждни опера Лисена „Роздѣвляна
Пѣчѣ“, принятѣ була въ Самборѣ ровно ентувѣ-
стично, якъ и въ попереднихъ мѣстахъ. Публика
биткомъ наповнила салю и на загалнѣе жадање
буде „Роздѣвляна Пѣчѣ“ повторена въ Самборѣ для
8 н. ст. цѣтня с. р.

— Выдѣлъ рускомъ Бурсы въ Стрыю запрошуе сѣмъ
Вп. Земляковъ на звычайный зборъ загалный това-
риства, котры бѣдѣдуть ся 3 н. ст. цѣтня о 2-бѣ
годинѣ, а въ случаю передвѣдженѣмъ статутами
о 3-бѣ годинѣ зъ полудни. Порядокъ дневный: 1)
Справозданье уступающего выдѣлу зъ его дотепе-
рѣшнѣмъ дѣальности; 2) Справозданье касовѣ; Вы-
бѣръ комисіи до оправдѣнія рахунковъ; 4) Спра-

ва отворенія Бурсы; 5) Самостѣйный внесенія чле-
новъ. — За выдѣлъ: Ст. Дубравскій голова;
Ив. Васильчикъ, секретарь.

— О. крим. Юліанъ Куиловскій одержавъ вже по-
минацію грамоту на архіпресвитера перемышля-
на. Крим. Куиловскій мае выхати зъ Стані-
славова уже 19 (31) марта.

— Въ имени товариства „Академічнѣ Братства“ пн.
М. Танкевичъ, В. Козакевичъ и В. Охримовичъ
умѣстили статейку въ нѣмѣшнѣмъ числѣ Kurjer
Lwowski-ого, де заявляють: що „Дѣла“ нѣбѣтъ
тенденціи, отже и фальшиво „до рѣшнѣго стор-
пѣа“, подало информаций о комѣрѣ по вечерку въ
памятъ Т. Шевченка, дѣлято тѣ три панове у-
важалоу своимъ обовязкомъ наріѣтновѣ public-
не тую нашу нѣбѣтъ тенденційности и подати до
прилюдного вѣдомости, что „зарѣзъ другого дня по
комѣрѣ“ зѣбрали ся члены „Академічнѣ Брат-
ства“ въ большомъ числѣ въ льокалі товариства
и по довбѣи а дуже живѣй кѣлькогодинной дис-
кусіи выразили однодушно свою солідарность зъ
поглядами, якъ высказавъ на томъ комѣрѣ пре-
зѣсъ „Академічнѣ Братства“, „Цѣлый хѣдъ спра-
въ, — обѣщють тѣ три панове — подѣсть зъ ро-
тѣзѣбушнѣмъ компетатизмъ приватно одинъ зъ чле-
новъ нашихъ въ „Народѣ“, органѣ поступовой
партіи рускомъ“. Наконѣцъ тѣ три панове кажуть,
что они урядову вѣдомѣсть о бѣдѣтѣй нарадѣ по-
дали були до „Дѣла“, а оно не умѣстило. — На
се бѣдѣвоѣмъ коротко: Въ справозданнѣ „Дѣла“ о
комѣрѣ нема аѣ одного слова, котре бы не бу-
ло згѣдне зъ правдою, а коли тымъ трѣмъ панамъ
забавоу ся public-не рѣтновѣа, то могли були
навести, що въ справозданнѣ незгѣдне зъ правдою.
Щобы всѣ члены „Академічнѣ Братства“ вы-
разили однодушно свою солідарность зъ погляда-
ми п. Е. Левичко высказанными на комѣрѣ, се
выдѣсь намъ рѣшено дѣлято, бо мы на самѣмъ
комѣрѣ бачили и чули товаришѣвъ п. Левичко
го, якъ высказували свое обурѣнѣе на выголоше-
ну тамъ его промову. Мы-жѣ не умѣстили надѣ-
сланоу намъ „урядовѣа“ вѣдомости тымъ болѣше,
что на той „урядовѣа“ вѣдомости не было аѣ
одного бѣдѣсу! Бѣли на „неурядовѣа“ вѣ-
домости до Kurjer-a подѣсують ся ажъ три панове,
то на „урядовѣа“ до „Дѣла“ повинѣтъ бувъ
знайтись чѣй-жѣ бѣдай одинъ бѣдѣсъ!

— Рускій комитетъ ратуниовый одержавъ повѣдо-
леніе о другѣй вышнѣй зѣбраннѣхъ жертѣ въ
Россіи, котра выносите 6,340 ар. Тымъ спосо-
бомъ комитетъ до роздѣли понадѣ 13,000
ар. Такожъ треба додати, что мыто за зѣбже, на-
дѣсланѣе зъ Россіи, выносило бы около 12,000 ар.

— Въ Гуцѣльскѣй Собѣцѣ промысловѣй въ Коло-
мыи могутъ найти занятѣе молодѣи хлопцѣ, котры
мають охоту и таланъ до рѣзбарства та робѣтъ
деревяныхъ. Зголошувати ся треба до дирекціи,
котра удѣлитъ близшихъ поясненъ.

— На похоронѣхъ гр. Артура Потоцкого выхавъ вче-
ра намѣстникъ зъ женою и бѣдѣручнѣмъ выдѣлу кра-
евого пн. Савчакъ, Бѣдѣжовичъ и Верецнѣскій
подѣ проводятъ маршалка краевого. Выдѣлъ кра-
евый рѣшивъ выслати телеграмму кондѣленцію
до вдовы и вѣнѣцъ на домовину покійного. На
похоронѣхъ выхавъ такожъ хоръ питомцѣвъ, ру-
скою семінаріи львѣвской. [На похоронѣхъ бл. п.
о. Ст. Качалы ректоратъ не хотѣвъ хору питом-
цѣвъ присутіи, а на похоронѣхъ каждого Потоцкого
дуже радо.]

— Генеральна дирекція австрійскихъ зѣльницъ дер-
жавныхъ такъ посылѣе справу залившенія языка поль-
ского въ оновѣщеннѣхъ зѣльничнѣхъ, призначеннѣхъ
для Буковины: Зразу печатано аѣшѣ, призначеннѣхъ
для Буковины, въ кѣлькихъ языкахъ, мѣжъ ко-
трыми бувъ такожъ и языкъ польскій. Але, коли
на таке поступованье центрального заряду дер-
жавныхъ зѣльницъ зачали жалуватись на Буко-
винѣ, а до Вѣдѣна надѣшлии протѣсты зѣ стороны
поодинокѣхъ особъ рады мѣской въ Чернѣвцѣхъ
и буковинского выдѣлу краевого, мѣсѣла ге-
неральна дирекція заштити буковинские правитель-
ство краевѣ, котры языки треба уважати на Бу-
ковинѣ за краевѣ. А коли надѣслано бѣдѣвъ, що
крѣмъ языка нѣмѣцкого треба уважати за краевѣ
языки рускій и румынскій языкъ, то и почали
печатати аѣшѣ призначеннѣхъ для Буковины лишъ
въ сѣхъ трѣхъ языкахъ.

— Конкурсы на греко-лат. натихтѣвъ шидѣ народныхъ.
Окружна рада шкѣльна въ Рогатинѣ оповѣщуе зъ
дня 23 марта до ч. 374 конкурсы на натихтѣхъ
при школѣ мужеской въ Рогатинѣ. Платня рѣчно
500 ар. Катихтѣе мае научати релігій въ школѣ
мужеской 10 годинѣ тыжднево а въ школѣ жен-
еской 8 годинѣ тыжднево и держати по одній ек-
сортѣ. Рѣчанѣцъ подѣватись до 15 мая с. р. —
Окружна рада шкѣльна въ Сяноцѣ оповѣщуе зъ
дня 17 марта до ч. 324 конкурсы на катихтѣхъ
при 4-кл. школѣ мужеской въ Сяноцѣ зъ обовяз-
комъ научати релігій и въ 4-кл. школѣ женеской
(въ обохъ школахъ 14 годинѣ тыжднево) та дер-
жати двѣ эксорты. Платня 450 ар. и додатокъ
45 ар. на помѣшканье. Рѣчанѣцъ подѣватись до 30
цѣтня с. р.

— Краєва рада шкѣльна на засѣданнѣ зъ дня 10 н.
ст. марта рѣшила: Установити: для школы 7-кл.
женеской и 5-кл. мужеской въ Бродѣхъ мѣсѣе
окремого катихтѣа греко-лат. и римо-лат. зѣ ста-
лою платнею, а для 7-кл. школы женеской учите-
ля жидѣвской релігій за рѣмунѣраціою; для 4-кл.
школы мужеской, 6-кл. школы женеской та школѣ
на передмѣстѣхъ Адамѣвѣа и Мѣсточко въ Бере-
жапахъ мѣсѣе окремого катихтѣа греко-лат. и
римо-лат. зѣ сталою платнею и двоухъ учителей
жидѣвской релігій за рѣмунѣраціою; для школы
мужеской и женеской въ Городѣку мѣсѣе окре-
мыхъ учителей греко-лат., римо-лат. и жидѣв-
ской рел.; бѣдѣтъ установлено мѣсѣе окремыхъ
учителей греко-лат. релігій: для 4 школѣ людо-
выхъ у Львовѣ, для школы мужеской и жен-
еской въ Подгайцѣхъ, для школы мужеской и
женеской въ Рогатинѣ, для школы мужеской и
женеской на передмѣстѣхъ Ланы въ Стрию, для
школы жидѣвской, для звычайной школы муж-
еской и женеской та для мѣшаной школы на пе-
редмѣстѣхъ Микулинѣцѣхъ въ Тернополѣ, для
школы мужеской и женеской та на передмѣстѣхъ
Сады въ Теребовлѣ, для 4-кл. школы муж-
еской и женеской въ Золочевѣ; дозволено зани-
матѣсь громадскою писаркою на разѣ черезъ одинъ
рѣкъ учителями: Вяч. Березовскому въ Юсипти-

цахъ и Іос. Магерѣ въ Рѣпенникѣ епископѣмъ;
перенесено въ сталый станъ супочнику Льва Ле-
вичко, учителя въ Корвинѣ лѣснѣй, пов. чѣша-
новского; — перемѣнено 2-кл. школу въ Олѣши-
цахъ, пов. чѣшановского, на 3-класову, а фѣлія-
ну въ Уневѣ, пов. перемышлянского, на етатѣву;
— зорганізовано школы народны: въ Ходовичахъ,
пов. стрѣльского, въ Солонѣмъ, пов. залѣщичко-
го; въ Сѣховѣ, Глуховцѣ, Пасѣкахъ, пов. львѣвского;
въ Молодиловѣ, пов. надѣврийского; въ Недѣ-
лисахъ, пов. перемышлянского; въ Матисѣвцѣ,
Залѣсѣ, пов. рѣшѣвского; въ Порогахъ, Молотко-
вѣ, Манастирѣчанахъ, Марковѣ, пов. богородчань-
ского; — именовано Ант. Божемовскій суплѣнтомъ
гѣмназіи Францъ Іосѣфа у Львовѣ; — перенесено
суплѣнта гѣмназіи Францъ Іосѣфа у Львовѣ, Са-
турнъ Квятковскій до гѣмназіи въ Тернополѣ.

— Два жиды злодѣи зъ крѣстинопольской банды
„Юдѣвъ“, укравши до 8 литрѣвъ пѣйсечного
смаляцу у своего рабѣа крѣстинопольского, поса-
рили ся и побѣли ся при подѣлѣ крадѣжнѣо сма-
ляцу, и одѣтъ покарѣвѣвъ другого ножникомъ по тѣ-
лѣ. На крѣвъ въ хатѣ зѣбѣли ся люде и выкрѣ-
лось злодѣйство.

— Испыты илѣзурѣи и устѣи для кандидатѣвъ на
учитѣльствѣ въ гѣмназіяхъ и школахъ реальныхъ
передѣ комисіею испытующою въ Краковѣ зачнутъ
ся 12 мая с. р.

— Огнѣ Въ сѣлѣ Ляцѣмъ коло Золочева по-
горѣли два обѣсты сѣлянскѣ; шкѣду обѣслено
на 5000 ар. Дня 27 н. ст. марта погорѣла въ
Тадани, пов. камѣнецкого, стайня тамошного лѣс-
ничого С. Марича, а въ нѣй 6 коровъ, 2 телѣта
и 2 безроги. О ратунку не можна було ѣ пога-
дати, бо огонъ зѣ вѣтъ въ одной хвилѣ обѣявъ цѣ-
лу стайню а на подѣ було сѣно. Крѣмъ того спа-
лилъ ся дахъ на сусѣдѣй хатѣ сѣльмаха двѣр-
ского. Сѣляне пылували своихъ дахѣвъ и не
брали майже нѣякои участи въ ратунку. Дѣворъ
мѣсцевый не мае сѣявки а до розбитѣа двѣрей
стайнѣ не було сокѣры, хочѣ, якъ говорять въ
сѣлѣ недавно ще мавъ лѣсничій около 60 сокѣръ
заграбленнѣхъ сѣлянмахъ, и продавъ ихъ мѣсѣево
му жидѣи по 25 ар.

— Стрейкъ польскихъ артистовъ львѣвского театру.
На вѣчера заповѣла дирекція львѣвского театру
выставу комедіи Książę pan, а наразѣ передѣ по-
чаткомъ представлѣния появились на аѣшѣахъ чер-
вѣи картки зъ повѣдомленѣмъ, что „зѣ причинѣ
бѣдѣ дирекціи независимыхъ“ представлѣнѣе бѣ-
клѣканѣе. Причиною того бувъ стрейкъ артистовъ.
Зѣ заявлѣнѣе помѣщеннѣхъ въ львѣвскихъ дневни-
кахъ зѣ стороны директора и сѣбѣвредѣктора Dziennik-
a Pol. п. Мечислава Шмѣтта та арти-
стовъ представѣлаея цѣла справа ось якъ: Зѣ
днемъ 1 мая с. р. кончатъ ся контракты служеб-
ныи поодинокѣхъ артистовъ, а дирекція театру ро-
зѣслала вѣчера артистамъ пропозиціи до заключѣния
новыхъ контрактѣвъ, обѣнѣжаючи ихъ платню ста-
лу о 25 до 30 процѣнтѣ, и даючи имъ тридѣ-
нѣи рѣчнѣцъ до подписанія тѣхъ контрактѣвъ
подѣ загрозоу утраты мѣсѣа Артисты и артист-
ки, побачивши такъ неспѣдѣване и несправедливѣе
поступованье директора п. Шмѣтта, котрого подѣ-
помогали всѣми силами по перевѣтнѣи нимъ дарѣкціи
бѣтъ п. Баронча, рѣшили одногласно, что зрывають
цѣлкомъ зѣ теперѣшнюю дирекцію а цѣлу справу
бѣдѣдѣють до рѣшѣния кураторіи фондѣа гр. Скар-
бака и выдѣлу краевого. Одиоручниками своими для
евентуальныхъ договорѣвъ и для чинѣния ликихъ
кроковъ выбрали артисты пн. Зѣбѣновского, Скаль-
ского и Кѣвѣцнѣвского. Въ часѣ стрейку, чтобы не
дармувати и зарабатывать на удержанье, буде у-
строеноу п. Фишеръ маючи концѣсію на оцѣнѣи
представѣния у Львовѣ, представѣния при сѣбѣ-
участи артистовъ въ приватныхъ салѣхъ на сѣбѣ-
лѣи рахунокъ артистовъ. Треба згадати, что п.

Шмѣттѣ, переймаючи дирекцію театру, умѣвъ
прѣрѣченнѣи наклонити артистовъ, чтобы они не
переймали заряду театру у власнѣи руки, а теперѣ
коли вже мѣщѣише станувъ на ногахъ, заразѣ
зачувъ переводити свои давнѣи обѣдѣманѣи пляны.

— Дрѣбнѣи вѣсти. Громада Залѣнѣ, пов. рога-
тинского, одержала бѣдѣ цѣсаря 100 ар. подѣмо-
ги на будѣву школы. — Степенъ доктора всѣхъ
наукъ лѣкарскихъ одержавъ въ университетѣ кра-
ковѣмъ п. Стан. Гавликовскій, родомъ зѣ Яво-
рова. — Kurjer Lw. подае, что женщина, убитѣа
въ Бучачѣ въ костѣлѣ камѣнною статуєю, жена
секретаря рады повѣтѣовой, була донькою свяще-
ника Талѣковского и недавно что бѣдалась. —

Вѣсти зъ вѣп. Станіславѣвской.

Презенту на Кошиловцѣ, дек. залѣщичко-
го, одержавъ о. Ярославъ Бачинскій зѣ Григорова.

Телеграммы „Дѣла“.

Парижъ 28 марта. Король Дагомею на-
павъ зновъ на Французѣвъ подѣ Котону. Въ
борѣбѣ погнѣло трѣхъ Французѣвъ а 12 естъ
ранѣннѣхъ.

Берлинъ 29 марта. Нинѣ кончатъ ся
конференція робѣтничѣа а въ понедѣлокъ розѣ-
вѣдуть ся делегаты домоѣвъ. Вѣчера бѣдѣвуъ ся
працѣальнѣи пѣръ для делегатѣвъ.

Бѣлградѣ 29 марта. Новый кабинетъ у-
конституовѣвъ ся. Груичъ ставъ президентомъ
кабинету и обѣявъ теку войны и дѣлъ загра-
ничныхъ; д-ръ Буличъ ставъ министромъ про-
сѣвъ и фѣансовѣвъ; Тавиановичъ, справы вну-
трѣшнѣи и торговля; адв. Джордѣевичъ, спра-
ведливѣость; Іосимовичъ работы публичнѣи.

Бруксѣля 29 марта. Всѣ товариства ро-
бѣтничѣи постановили святѣкувати день 1 мая.

Букарѣштѣ 29 марта. Зачувати, что пра-
вительство румынское хоче зновъ розпочати
зѣ Австро-Угорциною переговоры торговельи
и въ сѣй цѣли мае по свѣтахъ поѣхати одинъ
зѣ министровъ до Вѣдѣна и Пешту.

ДРОГЕРІЯ

Вырѣбъ и складѣ матеріалѣвъ аптечныхъ

Николая Карчевского

у Львовѣ, при улицѣ Городецкой число 75

удержуе такожъ на складѣ

звѣстнѣи вырѣбы лѣчнѣи

Петра Крокевича въ Краковѣ.

Звѣстнѣи они вже въ нашѣмъ краю загално
что-до свои успѣшности, тому робѣють они занятѣи
и немилу конкуренцію чужимъ заграничнѣмъ вы-
рѣбамъ лѣчнѣимъ, спеціальнымъ, котры не разѣ
обманули неуждоу. Численнѣи же признанія и по-
даки за лѣчнѣи вырѣбы навѣтъ бѣдѣ особѣ високо
поставленнѣхъ, а дуже легко розслѣдити, бо суть
въ нашѣмъ краю. 3101 (29-?)

Цѣнники и проспекты пересылае на желанье
бѣдарѣмъ.
Замовленія на провинцію выгѣтовляють ся бѣ-
воротнѣою почтою.

Рѣкъ основанія 1840.

Одѣзначѣния на выставѣ господарской и львѣвѣи въ р. 1885 та
на выставѣ вѣсѣвѣтнѣи 1879.

Joh. Neudecker & Sohn

Wien, Gaudenzdorf, Feldgasse 13.

Фабрика пыльниковъ и кружѣвъ для токарѣвъ.

Поручають свои знаменитѣи фабрикаты: пыльники и кружѣ-
ки у всѣхнѣхъ видахъ и по всѣхнѣхъ цѣнахъ.

Основана 1827 р. 3433 2-5

Фабрика посудѣвъ церковныхъ зѣ сѣрѣбла и металѣу

Karl Freisinger & Vinzenz Lang

передѣ тымъ Johann Donnbbaum

Вѣдѣнѣ VIII, Strozsigasse Nr. 43.

Поручають свои вырѣбы зѣ правдивого и имѣ-
тованого металѣу, послѣа желанія по найдѣстѣвнѣи-
шихъ цѣнахъ. Золочѣния и посѣрѣблѣванія въ огни вы-
гѣтовляють ся точно якъ найскорѣе зѣ порукою.

Ungarische Teich-Blutegel

Special Offert für galizische Wiederkäufer!

1 Kilo kleine Egel fl. 1.25 1 Kilo mittel Egel fl. 2.-

1/2 " " " " 1.- 1/2 " " " " 1.50

franco und Emballage frei versendet die

Blutegelgrosshandlung des Alexander von Kovács

in Budapest, Podmaniczki-gasse 13. 3436 2-3

Bei grösseren Bestellungen entsprechender Rabatt!

Рѣкъ основанія 1882. Дѣва бѣдѣзначѣния.

Herb & Schwab

Wien, Währing Hauptstrasse 80.

Фабрика скла матового. Оѣна церковнѣи зѣ десѣнами.

Складѣ посудѣу скляномъ, чѣскою и бѣльѣйскою

Цѣнники розсылають ся на желанье оплатно.

Въ редакціи „Зеркала“

можѣна бѣдѣстѣи

„ЗЕРКАЛО“ зѣ 1888 р. (всѣго
20 пр.) зѣброшурованѣе по 3 ар.
вѣже зѣ почтовою пересылкою.
„ЗЕРКАЛО“ зѣ 1884 р. всѣхъ
сла крѣмъ 2 (всѣго 26 пр.)
по 1 ар. вѣже зѣ почт. пере-
3409 4-6 сылкою.
„Лігѣоръ картинѣу“ русскихъ по-
слѣвъ сойновыхъ по 25 ар.
однѣтъ прѣмъ. 10 пр. разомъ за
2 ар. зѣ почт. пересылкою.

рѣчки, манѣтѣы, ковѣтрики,
калесоны, скарпѣтки, хуст-
ки, кравѣтки, шлѣйки, ру-
2537

Розписанье конкурсу.

Совѣтъ управляющей Народнои Торговлѣ розписуе симъ конкурсъ на посаду начальника львовскаго склада а емент. начальника филиального склада.

Компетуючій о тую посаду мають внести подання свои на руки Дирекції у Львовѣ и выказати ся: 1) що мають практичне купецке образование; 2) що знають языки краєві и языкъ пѣмекій въ словѣх и писмѣх; 3) що суть повнолѣтними 4) и подати въ якій высотѣ можуть зложити кавцію.

Близий поясненя, що-до обовязковъ и пенсїи подасть на жаданье Дирекція.

Послѣдній речинець до висесня поданъ назначает ся на день 10 н. ст. цвѣтня 1890.

У Львовѣ 17 марта 1890. 3437 3-3

Одъ Совѣту управляющаго Народнои Торговлѣ товариства зарѣг. въ огр. порукою.

НА СВЯТА! Кароль Баєръ

у Львовѣ при ул. Краковской ч. 11

поручае

3412 3-9

Дробѣжъ знаменитый, щоденно свѣжій . . . фунтъ	65 кр.
Пукоръ мѣлкій . . .	18 "
Мидалы солодкі . . .	60 " и 65 кр.
Розинки безъ костокъ, султаныскі . . .	30 " и 44 "
" великій Ельме . . .	39 " и 38 "
" чорній дробѣжъ . . .	24 "
Фіги въ коробахъ, султаныскі . . .	36 "
" у вѣнкахъ . . .	16 "
Дактилъ . . .	40 " и 80 "
Орахъ лущеный италійскій . . .	48 "
" округлый . . .	36 "
Циката велика . . .	80 "
Шкобрки помаранчевы смалець . . .	70 "
Сливки боснійскі . . .	20 " и 15 "
Цитрины, помаранчъ шуга по 2, 3, 4 и 6 кр.	
Ванілія лѣсочка . . .	8 кр.

Вина, горѣлки, румы и инші товары найдешевше.

СКЛАДЪ ФАБРИЧНЫЙ

англійскихъ знарядьвъ ролничихъ

зъ выключною продажою **КОСЪ** зъ маркою "Косарь" для цѣлои Австро-Угорщины.

Л. (передъ тымъ М.) МИНЦЕРА

въ Дрогобичи (Галичина)

поручае на теперѣшній и будущій сезонъ:

1. Пару ножовъ зъ сѣрбиной сталі англійскои до сѣкарій "ССХ" — зр. 3; 3 ножъ кривой до сѣкарій 3-ножевой "ТН" зъ Праги-Бубна — зр. 3; ножъ до иншихъ сѣкарень послѣ вырѣзку зъ наперу або за надбавленьемъ старшихъ ножовъ — по цѣнахъ сталыхъ.

Части складовъ до всѣхъ сѣкарень и машинъ зъ Праги-Бубна зъ знаменитого и тривалого литого зѣлѣза — по цѣнахъ сталыхъ. 3349 7-2

2. Косы до клепаня зъ маркою "косарь" зъ англійскои сѣрбиной сталі, подвійной гарту, остро-свѣжій, не ломливый, за одиоразовымъ заправленьемъ косить до 120 кроковъ въ довготѣ. Гаранція за кождо штуку. Тысячій подяки въ часопискахъ за доброту.

Довгота косы 62 | 65 | 70 | 75 | 80 | 85 | 90 | сантиметр.
Цѣна за штуку 1.— | 1.05 | 1.10 | 1.20 | 1.30 | 1.40 | 1.50 | зр. а. в.
Цѣны лишъ за готовку, оплата почтова за 5 кгр.
(8 до 11 косъ) 15 до 30 кр.

Значный транспорт!

Полотенъ и Вебъ чисто лняныхъ, Бѣлы столового, Гарнитуровъ каковыхъ, Рушниковъ, Хустины до носа

одержавъ и поручае по цѣнахъ можливо низкихъ

МАГАЗИНЪ ФАБРИЧНЫЙ М. БАЕРА и Спѣлки

Львовъ ул. Кароля Людвига число 1.

П. С. Закупивши особисто въ першорядныхъ фабрикахъ знатнѣйшу сколъкость Полотенъ и Вебъ чисто лняныхъ всемо въ снаѣ одетунити ихъ по велимъ притупныхъ цѣнахъ.

Прѣбки на желанье высылаемо. 3406 3-2

Рѣшуче напѣмненье!!!

всѣхъ тыхъ, що не мають поліссы,

чи то щобы зятянути позичку, чи то щобы записати для свои родины (бо полісса то само, що готовый грошъ), именно придатна для задовженыхъ властителейъ домовъ и реальностей, бо при случайной, наглої смерти черезъ выплату забезпеченого капиталу оставшій одержать свою реальность безъ довготъ; для новоженцевъ важна, щобы безусловно забезпечити жену и дѣтей, вконеци можна еи ужити за кавцію або депозитъ. 2970 45-45

Полісса на обезпеченье жита есть у всѣхъ случаяхъ найпѣнѣйшимъ, наисауднѣйшимъ и наислѣпшимъ капиталомъ, тому дѣшва понадъ все щадницѣ. Якъ и куда такую поліссу можна одержати найдѣшвѣ и найдолгодѣйшѣ, въ томъ подае найдѣшву раду устно або писемно подѣ дискреціею: **Assicuranz-Oberinspector KLEIN, Wien, I., Franz Josefs Quai 29, II Stock**, дома одѣ 2 до 5 години. Принимаеся обезпеченя ажъ до вѣку 66 лѣтъ.

Anton Plass
Wien, VII., Kaiserstrasse 40
выготовляє всякого рода

ГОРСЕТЫ

Для купцѣвъ поручаю имен-но мой знаменитый товаръ. Великій складъ и выбѣръ. Цѣники розсылають ся оплатно.

Рихтера Anker-Pain-Expeller

держаться вже по многихъ родинахъ яко знаменитый лѣкъ домовый, тому заимчивъ есть его захвалювати. Однакъ ту додася примѣтку лишъ для незнающихъ сего давно выпробованого средства, що Anker-Pain-Expeller ужинаеся зъ наислѣпшимъ успѣхомъ, щобы зладити и вылучити пати-раньемъ гостей, ревматизмъ, ломанье въ членахъ, боль въ крижахъ, колку въ боцѣ, боль въ нервахъ, боль въ зубѣхъ и т. п. Сей домовый лѣкъ и певно поможе и дешевый (40 и 70 кр. за флаш-ку). Лишь правдивый зъ "кот-вою"! Всюду по аптекахъ; го-ловный складъ: Дра Рихтера а-птика подѣ вымоткамъ львовъ въ 3150 Празъ.

Приватистъ V н. л. im-назіальнои,

шукае лекціи на село. Ласкавъ зго-лошена прошу посылати подѣ: А. Б. Львовъ ул. Свѣжна, ч. 7, дверь 3. 3443

Пайлѣйшій Берненскій сукна

поручае по цѣнахъ фабричныхъ Feintuch-Fabrik Siegel-Imhof in Brünn.

На порядке весняне або лѣтне убранье мужеске

выстане 1 купонъ довготы 3-10 метр. с. а. 4 вѣденъ. лѣктъ. 1 купонъ коштовъ зр. 4-80 зъ звычайной зр. 7-75 зъ доброй зр. 10-50 зъ дѣшвой зр. 12-40 зъ наислѣпшой

Правдивой вовны овечой.

Одѣтъ можна додѣтати въ великомъ выборѣ: шовкомъ перет-канъ камгарны, сукна на ибер-литеры, пальмеретонъ и боа на плацѣ зимовъ, гуиъ для стрѣль-цѣвъ и окомовъ, шерувинне и тоскинъ на убранья салоновъ, принасанъ сукна для урядниковъ, дажучи ся прати положенъ для мужичинъ и хлопцѣвъ піковъ ма-теринъ и т. п. 14-40 Ручитъ ся за добрый товаръ и докладну достау. Взорѣвъ даромъ и оплатно.

НОВО УСТРОЕНО ЗАВЕДЕНЬЕ АРТИСТИЧНО-ФОТОГРАФИЧНЕ

повстало черезъ полученье

ДВОХЪ ЗАВЕДЕНЬ

Е. Тшемеского, давнѣйше Готель Европейскій, Л. Блаховского, давнѣйше ул. Паньска ч. 13, теперь

при ул. Третього Мая (Маєровска) ч. 7.

Е. ТШЕМСКИЙ & Л. БЛАХОВСКИЙ

Заведенье се получивши интелектуальныи силы и богатый припасы апаратъвъ може вдоволити всѣмъ вымоги одпо-вѣдно до розвитку штуки фотографичной.

Побольшеня естляки и репродукции выговляють ся зъ цѣлою совѣстностію по велимъ умѣреннымъ цѣнахъ.

Заведенье наше подѣймае ся всѣмъ лѣтъ работъ поза домоу и може выговити зняти на провинціи, порозу-мѣвшись попередно по велимъ умѣреннымъ цѣнахъ.

Дякуючи за ласкаву дотеперѣшну подмогу поручае-мося и на дальше. Зъ поваженьемъ 3328 10-10

Е. Тшемескій & Л. Блаховскій.

Одзначеня на всѣхъ выставахъ.

GOTTLIEB TAUSSING

поручае выробы свои фабрики:

мыла тоалетнѣи и звычайнѣи, свѣчки, парфумерійнѣи выробы.

Фабрика, контора и головной складъ:

У ВѢДНИ 3421 2-10

Gaudenzdorf, Schönnbrunner Hauptstrasse Nr. 67.

J. & S. KESSLER, BRÜNN (Mähren).

3341 5-7

Наибольше и найдешевше жерело закупна на сезонъ лѣтній.

Цѣники бѣлы мужеского и дамского, товарѣвъ плете-ныхъ и галптерійныхъ, взорѣвъ сукна и полотенецъ да-ромъ и франко. Розсылаеся за послѣплатою.

Складъ фабричный сукна.

Лѣтній материн на одѣги, добрый до прани, модный практичный 6 1/2 м. на цѣлый одѣгъ му-жескій зр. 3.

Решетки сукна на одѣги мужес-кой и дамскій плацѣ одѣ доу, 3-10 метр. на одѣгъ цѣлый зр. 3.75

Правдивый англійскій материн ше-виотовъ, 3-10 м. на одѣгъ цѣлый одѣгъ мужескій зр. 8-50 7-50 зр. 6.

Материн на иберцѣгеры, найпо-вѣйшій краски, наислѣпшій лѣктъ. 2-10 м. на одѣгъ цѣ-лый иберцѣгеръ зр. 6.

Принадный книжки зъ взорѣми зъ 400 взорами для пп. кравицѣвъ неоплатно.

Плѣды до подорожи, вонный, 3-50 д. 1-60 ш. зр. 4.50

Дамскіи предметы моднѣи. !!Набѣдѣ купно!!

Зефиръ, о правдивыхъ и велич. крас. 10 метр. зр. 3.50

Кратистый и пасмужистый материн 60 см. шир. на шпифронъ и сукнѣ лѣктъ та дѣтѣй 10 метрѣвъ зр. 2.50

Жупонъ и драйдрагъ материн у всѣхъ модныхъ кр. 10 метр. 1а 3-50 1а зр. 2.80

Брокать, жакаръ и вовн. рипсѣ 60 см. шир. у всѣхъ мож-лив. краск. 10 м. зр. 4 и зр. 3.60

Нету 90 см. шир. дробно пасму-жиста материя модна въ наймод. краскахъ 10 м. зр. 4.50

Байга и Дорисѣ найновѣйшій гладки або кратистый, чисто-вовн. матер. модный, 10 м. зр. 6.50

Терно и кашмиръ подвійно широкій чорный и въ краскахъ 10 метрѣвъ зр. 4.

Блявдрукъ и Франц. кретонъ на сукнѣ, що перуть ся, 10 метр. зр. 3-20 зр. 2.50

Вонный атласъ подвійно шир. материя вонная чорна у всѣхъ краскахъ 10 м. зр. 6.50

Заслоны, покрывала, ковры.

Джупонъ завабѣсь, найновѣйшій двозоры, цѣлы въ двохъ кр., въ чотир. краскахъ зр. 3.50

Джупонъ гарнитуръ 2 покрывала на ложко и 1 на столѣ, найнов. взоры турецкы въ двохъ краскахъ 3-50 въ чот. зр. 6.

Стебнованый ковды рожевы до-воль широкій и довгій, 1 штука зр. 3.

Жакаръ, Манілія ков-ры 10 м. довгій дуже тр. зр. 3.50

Рипсовый гарнитуръ 2 покрывала на ложко и 1 на столѣ, добрый найнов. краски зр. 4.50

Простирала 1 штука безъ шву, 2 метры довгій зр. 1.50

Домовое полотно, модное, 1 штука (29 лѣктѣвъ) 1/4 зр. 4.20

Веба Кингъ, дѣшва лѣтъ полотно найлѣпш. вырѣбу, 1 шт. 1/2 зр. 5.80

Оксфордъ найл. взоры, 1 штука (29 лѣктѣвъ) зр. 4.50

Шифонъ на бѣлѣ мужескѣи дамскѣи, 1а зр. 5.50, 1а зр. 4.50

Канефасъ на покрывала до постели 1 штука (30 вѣд. лѣкт.) 1а зр. 6.—, 1а зр. 5.20

Атласовый градь на покрывала, 1 шт. (30 вѣд. лѣктѣвъ) зр. 5.50

1 а зр. 7-50

Ч. I. II. III. IV. V. — Цѣна за 1 часть 15 кр. За всѣ части 80 кр. Достати можна въ товариствѣ „Провѣста“ ул. Вѣрменска ч. 27.

ИСТОРИЯ РУСЫ

FILIP TICHON B ÜNN,

Krautmarkt 21. — Rathhausgasse 17.

Перше найдешевше и наисла-днѣйше

жерело закупна

Розсылае по оригинальныхъ цѣ-нахъ фабричныхъ.

Берненскій СУКНА

зъ перворядныхъ ц. к. прив. фабрикъ.

1 рѣштка 3-10 мет. материн на одѣгъ доброй якості зр. 3-50

1 рѣштка 3-10 мет. материн на одѣгъ дѣшвой якості зр. 5—

1 рѣштка 3-10 мет. материн на одѣгъ наислѣпш. якості зр. 10-75

1 рѣштка 3-10 мет. материн на одѣгъ наислѣпш. якості зр. 10-75

1 рѣштка 3-10 мет. материн на одѣгъ наислѣпш. якості зр. 10-75

1 рѣштка 3-10 мет. материн на одѣгъ наислѣпш. якості зр. 10-75

1 рѣштка 3-10 мет. материн на одѣгъ наислѣпш. якості зр. 10-75

1 рѣштка 3-10 мет. материн на одѣгъ наислѣпш. якості зр. 10-75

1 рѣштка 3-10 мет. материн на одѣгъ наислѣпш. якості зр. 10-75

1 рѣштка 3-10 мет. материн на одѣгъ наислѣпш. якості зр. 10-75

1 рѣштка 3-10 мет. материн на одѣгъ наислѣпш. якості зр. 10-75

Материн на дамскій сукнѣ

всякого рода тканей, въ рѣзныхъ краскахъ, що найновѣйшого и наисла-днѣйшого на сезонъ весняный и лѣтній 1890/91.

Цѣла сукня

подвійной ширины.

добрый якості 10 метр. зр. 5—

дѣшвой " 10 " зр. 7—

добрый " 10 " зр. 9—

добрый " 10 " зр. 9—

добрый " 10 " зр. 9—

добрый " 10 " зр. 9—

добрый " 10 " зр. 9—

добрый " 10 " зр. 9—

добрый " 10 " зр. 9—

Французскій Voiles (сатини)

подѣ гарантію добрый до прани. Цѣла СУКНЯ 10 метрѣвъ.

добрый якості зр. 3-50

дѣшвой якості зр. 4-50

наислѣпш. якості зр. 5-50

атласъ зр. 6-50

Джупонъ заслоны,

турецкы взоры, повной довготы

першій якості зр. 3-50

другой якості зр. 2-50

Тунісовы заслоны,

золотомъ тканъ зъ дѣ-латными пасмужками и тороками, повной довго-ты, у всѣхъ краскахъ зр. 4-50

Одинъ гарнитуръ

два покрывала на ложко и одно на столѣ

зъ джупы зр. 3-50

зъ рипсу зр. 4-50

ПОЛОТЕНЦЯ

1 штука=30 вѣд. лѣктѣвъ.

Цѣна за штуку:

Румбурске полотно 5 па-дей шириности зр. 6-50

Румбурскѣи оксфордъ правдево крашеный 1а зр. 6-50

Румбурскѣи оксфордъ правдево крашеный 1а зр. 6-50

Шифонъ, дуже доброй я-кості по зр. 4-50, 5-50, 6-50 до 9—

Домовое полотно, 4 па-дей широкѣ зр. 4-50, 5-50, 6-50 до 9—

Полотно „Стефанія“, 5 па-дей шир., пѣлкомъ за-ступитъ полотняну вебу зр. 9—

Атласовый градь на по-крывала до пост. 1а 8-50 1а зр. 5-50

Простирала безъ шву, 1 штука, 2 метры довгій зр. 1-10

Канефасъ 1а якості на покрывала до постели зр. 6—

Сорочки дамскы зъ шифо-ну або модного полотна зъ коронами 6 штукъ зр. 3-75

зъ пайлѣпш. вебы рум-бурскѣи, зъ швейцар-скыхъ гафтованьемъ, 6 штукъ зр. 6—

Взорѣвъ до приватныхъ, особѣ розсылають ся на жа-данье зъ всѣхъ предметѣвъ да-ромъ и оплатно.

При закупнѣ товаровъ просимо покликуватись на нашу часописъ.

Выдавец и одиначный редакторъ Иванъ Бодей.

Предплата на „Дело“ и наложителство за инсерати платят
у Дъвова.

ДЪЛО

Предплата на „Дзвік“ зъ літер. додаткомъ
въ Австрія: за Границею:
а цілий рікъ . . . 18 р. на цілий рікъ . . . 24 р.
на півъ року . . . 9 р. на півъ року . . . 12 р.
а чверть року . . 4 р. 50 к. на чверть року . . . 6 р.
а на місяць . . . 1 р. 50 к.

у Львові:
на цілий рікъ . . . 16 р. на півъ року . . . 8 р.
на чверть року . . . 4 р. на місяць . . . 1 р. 35 к.

Редакція, Адміністрація и Експедиція нбѣ ч. 24 у.
Баторія. — Уроженіи звертають ясне на попереднє
застереженіє. — Рекламціи неоплаченіи вѣдѣли бѣхъ поргѣ
Подписовке Число копійку 8 р. а. в.

Бюрошениа приймають по ціанъ 6 кр. бѣхъ одномъ
строчіи печатомъ, въ рубр. „Надослане“ по 20 р. а. в.

Подписи числять по 10 кр. бѣхъ етишка.

на вносити, а навіть треба признати, що він має добру волю всіх вдоволати, всім признати то, що кому належить ся і на себголю то інтересі самої держави дозволяє. Навіть супротив Альцатівні має ся зміняти дотеперішня система, бо зачувати вже, що рада звязкова має знести премію, котрі доси выплачувано штибувати і денуціціямъ въ Альцаті і Льотарвіні. Бєть вже добра воля, але, на жалі, буває часто такъ, що той, котрій хоче всіх вдовлати, звичайно не вдовольє нікого. Такъ може повести ся і цесареві Вімгельмови. И соціалісти в центрумъ не дотегули ані на волюсь одъ своихъ жаданъ а цесареві не побстане мабути зъ чимось нічого, якъ дашь зробиати такъ, якъ вінъ то недавно заповѣвъ: розбити того, хто схочетъ ити противъ него. Знакомъ такого рѣшення можна уважати і то, що цесарь поклікавъ якъ-разъ військового чоловіка на канцлера, додавая то такожъ безважляне выступленє

Въ Москвѣ остатними днями иде въ университетъ забуренье студентовъ. Властиво почало ся въ „Петровско Разумовской сельско хозяйственной Академи“, до сего року ввела новы, дуже остры уставы.

Кажуть теперь до рѣчи, що 19-го лютого (въ роковины ввезеня крепачтва) студента Академии були запалили въ своему закладѣ илюминаційный лампы (студенты живутъ въ той Академии интернатомъ), а директоръ звелѣвъ службѣ позатагувати тѣ лампы. Зновъ же дня 26 го лютого („день рождения Его Императорскаго Величества“) директоръ казавъ розставити коло Академии илюминаційный лам-

Той самъ органъ нѣмецкій нотуе подъ
днемъ 28 марта:

хотел несправедливо, применил на себе самозаконную роль джурги лилиарев русских: тру-
бильно до боры, голосило голосно победы и
звучаедем середновичных джурбиль, чтобы
заявить прихильным справ, мотилих
противника. Кто читает Kurjer а именно в
последних часах, той признасть, что бы
ставь ехотм дневнебев русских [Crimen
laesae majestatis! — *Прим. Ред.*] Все руске
було добре, святе, освящене; все полкене, а
ще въ большой мѣрѣ слахотене, духовне а
бо интелігентне, було аде, гнаде, азутосе.
Въ своѣмъ часѣ загорѣвъ Kurjer такъ сѣль-
но до справы русою [Дальша велика про-
вина! — *Прим. Ред.*], що найсвятѣйшій актъ
нашъ народный — унію любящину называ-
въ безъ застереженъ памятникомъ археологі-
чнымъ, вначѣня выключно историчного! Та
страшна короткозорѣсть политична, той не-
достатокъ змыслу политичного [Мовчанье
про справу руску належить пѣсля Dziennik-а
до змыслу политичного; намъ пригадуе-
на сй слова казка про струса, который на-
видѣ грозы ховае голову въ песокъ. — *Прим.
Ред.*] — отже-жъ той недостатокъ змыслу
политичного мѣстѣ ся нашь на Kurjer-ѣ
Проводиръ рускій порѣшилъ ѡблудѣ въ маю
звѣздѣ у Львовѣ, которого цѣлю есть даль-
ше зренѣе, поддержуванѣе внутрѣшнихъ
непорозумѣнь а денуаціяці Поляковѣ пе-
редъ судомъ а цѣсаремъ. [Частый не пови-
нѣзъ боятѣся суду! — *Прим. Ред.*] Не до-
сытъ того! Збравѣе проводирѣвъ русскихъ
приняло односторонне за основу при уклад-
нѣ программы политичной докончанѣе въ
подѣлу Галичины на руску а поль-
ску а прилученѣе до руской части-
ны Галичины а такожѣ руской части
Буковины! Kurjer забувъ уже о томъ, що
назвавъ актъ уніа памятникомъ археоло-
гічнымъ а рѣшучо повстае противъ тои за-
баганки. Але чымъ есть то въ виду полити-
ки Kurjer-а, котора старалася довести дѣло

до такого результату? Кто суть ті панове, що ухвалили таку програму? Таж то самі політичні приятели Курґера, его кандидаты, его лицарі, его герои, его защитники прав людю. Суть то пп. Рожанковский, Романчук, Гаморак, Сьрко, Герасимович, Савчак, славный Король, Окуневский, Гурич и Барабаш! Жадені, але то жадені давнишні польскіи, [Лашь народъ рускій. — *Прим. Ред.*], ані львівскіи, ані краківскіи не піддержували тих панів — що-найбільше провірилих их істинність — одинице Курґер підняв их прапор, боронив их, величав, апотеозував навіть в статях по руски писаних. [Зв. в *crimen laesae majestatis*! *Прим. Ред.*] В обороні их кандидатури величав пона і джа, а мотлошав «шляхтича» і кесондза польского, беатифікував покутного писаря громадекого, а засуджував на пекло за одними розмахом старостів, маршалків і цілих ради повітов. В стовпцях своих печатав Курґер несотворені рчи мов-то в обороні свобод конституційних, а на дїл для піднесеня в очех загалу своих руских кандидатів. Протавий гаден збивав не доказами, але брутальною напастю на личности, тероризмом і підозривами. Але навіть тогдї, якъ выбрані вже его кандидаты засїли на лавках соймових, якъ, «зробивши інтересъ» зъ выборомъ до видїлу краєвого, кивали градомъ обиди і ло-хих инсинуацій в очі сусїбности нашій, якъ кинулись на наш святощ народній, якъ деуновцївали нас передъ правительствомъ — демократичний Курґер і тогдї не вярив ся своих союзників і заведе бачив в них дїйсних заступників людю, честных синів сїбной (о провіо!) бчяны. Навіть може прозрів Курґер, навіть, коли дознав ся, що его політичні приятели, его кандидаты до сойму домагають ся такъ двоякої рчи, такъ злочинної зъ огляду на нашу бувальщину і будучність — може вбївцї ударити ся в груди і запре ся цілого ряду похобок. Але наймисловитїше відповість намъ софізматами і брутальністю, бо се его найлюбїша тактика.

Таку науку давъ Dziennik Kurjer-ови. Мы навели в вїдїмїх перекладїх зъ короткими замїтками. Шарше коментувати статью Dziennik-а не чуємо потреби. Она не має для насъ більшого значїня надъ то одно, що вїрно малює повнїзмъ той, якимъ напїшло серце Поляків зъ табору Dziennik-а до Руси. І на такімъ повнїзмї хоче Dziennik і на дальше удержати свою улюблену унію!

Право приватне а интересы убогихъ класъ.

II.

Зъ бди взяло ся право приватне? Якї елементи влїзли на тую цїль, котра обов'язує нїв в санкціонованих волею законодавцїв кодексахъ цивільнихъ? — се перше питання, яке ставить собі авторъ. На питання то відповідають прихильники т. зв. школы историчной, що право приватне зродилося подобно якъ всяке инше право і якъ держава самою силою конечности, силою плавучою зъ духа цілого народа — прихильники же т. зв. природной школы, що оно повстало на підставі мовучо заключеної умови (контракту) міжъ всіма жителями даної території. І одна і друга теорія доводила-б до тїхъ консеквенцій, що постанови обняті правомъ приватнимъ мусїть бути для цілої сусїбности і всіхъ класівъ вї однаково справедливї, бо внакше очевидно не пили-б они зъ духа цілого народа, вглядно не представляли бы ся яко угрозелені умовою, отже санкціонованї спільною волею всіхъ жителївъ даної території. Сего однакъ не можна сказати о постановахъ права приватного.

Право приватне опираєсь передвсїмъ на звичаю, котрий єсть его найпершимъ же-ремломъ, і то єсть причиною, що система того права витворилась не в інтересї рівності всіхъ класівъ цілого загалу, але в хосенї деякихъ упривілежованихъ класівъ. Якъ творилося право звичаєве? Творилося оно такъ, що фактичне порїшуванє питань приватно-правнихъ черезъ довгий часъ однимъ і такимъ самимъ способомъ ставало нормою звичаєвою і набирало характеру права. А позаякъ вь значній частині питань приватно-правнихъ ходило о порїшенє борби інтересівъ невеликого числа богатихъ і могутихъ противъ інтересівъ слабихъ хочъ многочисленнихъ масъ, і позаякъ вь борбі тій сильнїйша сторона була звичайно витягемъ, тожъ фактичний результатъ такого порїшеня питань приватно-правнихъ набирала характеру звичаю і стала правомъ звичаєвимъ. Право звичаєве представляє отже яко результатъ борби інтересівъ сильнїйшихъ класівъ зъ слабшими, корисний для першихъ. Коли бдакъ почато видавати писанї закони, прийнято за підставу той станъ, який витворило право звичаєве яко станъ правний і право звичаєве стало основою обов'язуючихъ нїв вь цілої Европї цивільнихъ законівъ. Законодавство пасане було і єсть до нинї вь рукахъ тихъ класівъ, для котрихъ винворене вь повнїшїй спосібъ право звичаєве було дуже корисне і пожадане — тожъ они і радо надавали ему силу закону. Такимъ способомъ норми права звичаєвого, котрі завдачували свє істинное силъ можнїйшихъ — зайдяні тїмъ самої силї, переходили вь писанї закони, а придерв той вьказує ясно, що теперїшня правна система (на полі права приватного) вь своихъ головнихъ засновахъ починає на результатахъ завзятої борби інтересівъ і що для того не може вь нїї бути бесїды о справедливості

заспокоєно всіхъ потребъ сусїбности і справедливості і зъ огляду на всі класи нїшнього сусїбного організму безстороннїмъ порїшеню всіхъ приватно-правнихъ односинь.

Такою дорогою розвивалося і поступало право приватне. Супротивъ того не можна чу-дуватися, коли право і закон-давство не лишє не прехдїло нїколи вь поміць убогимъ класамъ, але протавно, бдавало ихъ вь жертву інтересамъ класівъ богатихъ і сильнихъ. Право взагалї, а право приватне вь особливости позабуло на то, що і при рівнихъ постановахъ становище слабихъ і сильнихъ єсть нерівне. І такъ прим. кожний дохідъ має вь рукахъ убогихъ класівъ вглядно меншу вартість, якъ вь рукахъ богатихъ — тї самї управлення помогають убогимъ менше, якъ богатимъ, бо перші не мають сзромого свєи права заздєлєгдє забезпечити і ихъ зачасу доходити, коли другї, часто зъ конечности права тї заздєлєють і идуть зъ ними передъ судъ часто ажъ тогдї, коли они представляють станъ подібний зевильчїмъ недужому робітникови, що его доперва тогдї, коли недуга дїйшла до послїднихъ границь, бдавало до больницї.

На полі права приватного суть двї головнї норми загальнї, котрі стрїчаємо вь кодексахъ всіхъ краївъ, а котрі суть для убогихъ працюючихъ класівъ дуже некориснї. Першою нормою єсть принципъ, що вь свїдомостєю закона нїхто не може звинятися. Принципъ той єсть зъ огляду на убогї класи прямою недорічностю. Нївї нема вь нїякимъ культурнімъ краю одногою користа, котрий знавъ бы всі обов'язуючі закони — якъ отже можна вимагати того відъ убогого чоловіка, котрий працює руками на своє удержанє? Богатого норма тая не вь сїдї дуже дїтнута, бо вїв має можливість познакоматися зъ обов'язуючими законами і оплатити правного заступника — але убогї класи остануть все безпомічними і по-положенє ихъ вь порівнянї зъ класами богатими все буде нерівне і упереджене.

Другою такою нормою єсть постанова спільна всімъ кодексамъ, а допускаяча аналогїю, т. є. поруваюча судїи, щобъ всі питання вь законї виразно неопорїшений, рїшавъ після нормъ закона представлєнихъ на питання подібнї, або назвїть вь мислї духа цілого комплексу нормъ дотичного віддїлу приватного права. Що виходить зъ тїхъ постанов? Нїчого бїльше якъ лишє то, що живї і на зовсїмъ відміннихъ односинахъ життя опертї питання мусїть судїи силомоць підтїгати підъ старї норми, витворенї, якъ вище представлено, на підставі результатівъ класової борби, вь котрій витязями були богатї і сильнї класи, що отже порїшенє тихъ жєвїхъ питань сучасного життя мусїть зновъ вийти вь хосенї тихъ класівъ.

Вбївцї дуже незориснїмъ єсть для убогихъ класівъ такожъ головний принципъ процесуальний, після котрого процесъ цивільний веде сама сторона, а судїя не має права зъ уряду справы підпирати і дальше ин вєсти. Зъ тисячними замотаними, а коштовними формальностями, котрі вырождавъ той принципъ, дають собі богатї легко раду, бо беруть собі правнихъ заступників — а убогї людє тратять черезъ то своє право і програють часто найсправедливї справи.

Дописи „Дїла“.

Зъ-підъ Самбора.

[Фасїи вь цїмъ оподаткованнї душпастирїв.]

Ц. к. староство вь Самборї, розбєлєвши знанє polecenie до вбїтїв дотично ревенцій датковъ і наддатковъ, якї громадяне дають своимъ душпастирямъ за ихъ чинности, вручили кілька тиждївъ побїтїмъ і душпастирямъ фасїю, яку виставляє кожний предупредитель, ремїсникъ і т. п., аби одержавъ концесїю на веденє свого підприємства, — і то вь десятихъ рубриккахъ.

Писмо староства звучить дословно:

L. 12049/2171.
Do Wielebnego ks. N. N. proboszcza w N. Według §. 4 і 6 patentu o podatku dochodowym z dnia 29 października 1849 podlega dochód, który beneficjaci ze skarbu państwa, publicznych funduszów lub innych źródeł do ich utrzymywania pobierają — opodatkowaniu. Dochody duszpasterza podatkowi dochodowemu podlegają według II klasy są następujące: a) mianowicie:

1. pobieranie z mocy ustawy z dnia 19 kwietnia 1885 (Dz. p. p. N. 47) uzupełnienie kon-

gru,

2. pobieranie wynagrodzenia jako urzędnik czy to w służbie państwa lub prywatnej za czynności duszpasterskie,

3. pobory duszpasterza tytułem remuneracji za udzielanie nauki religii w myśl ustaw z dnia 20 czerwca 1872 (Dz. p. p. N. 86) і 17 czerwca 1888 (Dz. p. p. N. 99),

4. inne dochody, które duszpasterze ze skarbu państwa publicznych funduszów, korporacji politycznych, kościelnych lub szkolnych jako stałe renty pobierają,

5. dochody od stuły (jura stolae),

6. dochody nadwyżek majątku kościelnego, stypendiów mszalnych і za fundacje duchowne, które już według klasy II podatkiem są obłożone,

7. dochody z innych stałych rent і dotacji nieobjętych rubryką 4-tego oznajmienia,

8. inne dochody duszpasterza, które jako taki za czynności swoje otrzymuje lub które są wynagrodzeniem za wykonanie służby lub prace,

9. wszelkie inne dochody і pożytki z gruntów, łąk і pastwisk,

10. wartość pomieszkania.

W celu wymiaru podatku dochodowego za lata 1889 і 1890 wzywam Wielebnego ks. Proboszcza, aby wykazane pod 1 do 10 dochody według rzeczywistości za lata 1888 і 1889 wykazał

i w tym celu doręczam Wiel. ks. proboszczowi blankiet fasyi do podatku dochodowego... і пр.

Одержавши таке вбаванє в удостоверенїх прочитати ажъ вь роцї 1890 те, що розпоряджено ще передъ 40 лїтами, кожний душпастиръ влїзуєть ся і застановивъ ся, що се має значити? Чи-жъ уже черезъ 40 лїтъ правительство не знало того патенту? Чи може не могло его вь житє вьпровадяти? Я бдєвїдаю, що могло і навїть вєло, де належало. Тільки давнїйшї урядники помилували дотично душпастирїв, они бо не уважали ихъ уряду за przedsiębiorstwo, а теперъ за rokaków зрєсь такъ великий поступъ фїнаисности, що вже і служба Bory — przedsiębiorstwo підпадаюче оподаткованю після II класи. Якї то ще благодати внаслідку на насъ свїмъ?! Лїкуй кїриє низшї!

Цїкаво бы знати, чи і рабїни, кїтрї за кошерования сабашївокъ, мїєв, мяса і пр. тая за свєи обрядовї чинности тягнуть величєзні суми, — чи вь они заходять тую саму оїхву у правительстві, що мїє католика? Сумнїваюсь! бо они суть независимї, свободнї вь своїхъ конфесїи, они щасливї!

Потїмъ якїй то спосібъ доходжуєвая? Пытають вбїти, не довїряють священникамъ, а громада сама мїркує, що то якось по нїякому. Отже і не диво, що одна громада бдєвїдала, — і то мудро, — що она не має у себе инвентаря парохїального, — инвентарь знаходять ся вь ц. к. староствї, тожъ нехай они тамъ загляне! Не тільки священники, але і народъ занепокоєний такими вбаваньями: один і другї боять ся о свою і такъ уже незавидну долю. Священники боять ся, щобъ и то, що мають, не стралила, а народъ боять ся, щобъ зновъ нового податку на себе не належавъ. Тожъ і причина, що многї громады — латинскї вєв — заявляв, що у нихъ священникъ не побирає вїякихъ датковъ, або що душпастирє не побирає нїякихъ правильнихъ датковъ, а скілько зъ добровільнихъ жертвъ має. того зверхъ вбїти громада не знає і знати не може. А що на кїнци фасїи врученю душпастирямъ єсть примїтка для нихъ: Powyższe podanie co do dochodu wystawiłem podług najsumienniejszego przeświadczenia zatwierdzam niniejszem pod przysięgą i wiarań uczciwego obywatela moim podpisem — тї думає, що кожний душпастиръ тільки тогдї зъ чистою совістю підписавъ фасїю подану ему до оподаткованя, наколи кїстїфіковану фасїю тутъ повторить, бо тільки то можна ввати за повний дохідъ! Отже jura stolae після патенту Іосифиньского, а мешканє належати до ґрунту, бо і що-жъ варту ґрунтъ безъ мешканця, безъ будинківъ? А мї державцї, мї грубо платимо за тї ґрунти. Вирочїмъ чя-жъ 20 ар., якї після закона конкуренційного мусїмо рїчно виводити на поправу будинківъ не досить? І сего за мною, бо на селахъ нема чєшїованківъ. Але-але, може и за церквї скажуть незаводо платити податокъ, бдєривши якїй патентъ бодай зъ давню мїувєшихъ столїтїхъ?... Вїдко працюють, промїшляють, зъ бди бы дукти вати, — та тільки вь тїмъ лїзо, що все беруть ся до худыхъ...

Душпастирї.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНІЙ.

Зачувати, що генеральна дебата бюджетова має бути дуже коротка і для того заводили вєв предсїдатель кїюбївъ правнїхъ своихъ членівъ, щобъ они заразъ на перше засїданє по свїятахъ явили ся вь повнїмъ числї, щобъ коли прийде ся голосувати не заскочила правниця яка несподїванна.

Fremdenblatt доносить, що члєвы вь девєськомъ конференцїї угодової дїстали урядове запрошенє, щобъ дня 14 цївтїня явили ся у Віднї. Якъ мї вже давнїше доносили, будуть инь предложєнї на сїй конференцїї готовї вже проекты законівъ, котрі бдакъ будуть предложєні чєскому сойму до санкції. Соймъ чєскїй має бути скликаний вже 10 мая і лишє до того часу буде радати рада державна.

Мєжї мїністромъ проєвїты а чєскимъ вьлюбомъ настали мабуть якїсь новї порозумїня що-до концесїи на полі шкільництва, бо чєскїй газетї голосєть вєжє, що д-ръ Гавчє має якъ найлїпшу волю заспокоати вєжє вь недалєкїмъ часї вєв жаданя Чєхїєв на полі шкільництва.

Кїюбъ центра ухваливъ тамтого тиждїня адресу признаня і преданности для епископату по причинї его заявленя даныхъ вь комісії шкільної палаты панівъ. Адреса мїстїти вь собі коротку исторїю борби о вїдрєснованню школу і высказує свїй жалъ зъ бдєрного становища правительствя. Кїюбъ центра обїцєе витрєвати і дальше вь борбі, вглядно розпочати вї на ново. Після Münch. Allg. Ztg. має бути авторитетъ заявленя австрїйского, вроцлавскї епископъ Концъ, котрий вь сїй справї главъ першу ролю і жаданє сформулованя заявленя вь порозумїню зъ єурїєю римскою. Политікъ довїдуєсь зновъ, що партїя консервативна палаты панівъ постановила була вь окремїй резолюцїї предложити: 1) надъ предложєнїемъ правительствя переходити ся до порядку давєного; 2) зыває ся правительствє, щобъ оно якъ найкорше предложало радї державной проектъ закона о реформї шкіль народнихъ, котрий бы вь точнїмъ перевєденю §. 11. о репрезентаци державы і вь точнїмъ перевєденю основныхъ законівъ, уложивъ засады шкільництва вь той спосібъ, щобъ право до шкіль народнихъ було вь нихъ для родань, церквї і сойївъ краєвнхъ відповїдно забезпечєно. Зъ сєй резолюцїї вносить Политікъ, що заявленє епископівъ не було заявлєнїемъ партїи, бо нема вь нїмъ нїякого згадки ані о автономїи ані о некомпетєнцїи рады державной.

Россійскому правительству удало ся зновї осягнути значний успїхъ вь борбі зъ Австрїєю о впливъ вь Персїи. Россійскї газетї доноєть имено, що мїністерство дїлъ заграничнхъ вь Петербургї дїстало сими дїями вєстї зъ Тегерану, що перєке правительствє бдєвїло формально дати пермєнєство передъ вєтми россійскому підприємству до будови зєлєвнїцъ вь Персїи. Кожний проєктъ будови зєлєвнїцъ вь Персїи має правительствє шаха предлагати заразъ россійскому правительству і єсть до того обов'язанє черєсь п'ять лїтъ. Крїмъ того зобов'язало ся россійскє правительствє, бдєвїдно до жаданя Россїи, вьбудовати до двохъ лїтъ биту дорогу зъ Арде-кь до Астеры і зъ Решту до Тегерану а крїмъ того докївчати дорогу мєжї Хорасаномъ а Асхабадомъ. Навєнєць постановила Персїя отворити россійскимъ кїраблямъ заливъ Мурдагъ, котрий сполучає Еяселї зъ Рештомъ.

О розрухахъ студентівъ вь Москвї набувть читателї ориґинальну корєспондєнцїю на иншїмъ мїсєцї; тутъ зазначимо лишє то, що заграничнї газетї не подають точно числа арєстованихъ студентівъ і не мають майже нїякихъ вєстєй о причинахъ сїхъ розрухівъ. Однї кажуть, що студентї хотїли свїткувати знесенє крїпачтва вь Россїи, другї зновъ, що они демонстрували протївъ нелюдяного поступованя зъ політичнїми заточєннїкамъ вь Сїбири і черєзъ то прийшли вь кїлюїю зъ своимъ властїямъ. Про розруху вь Петербургї нема такожъ точныхъ вєстєй; зєвїсто лишє то, що они були наслїдкомъ розрухівъ вь Москвї. Петербургскї студентї дїстали ректорфаванї бдєвы своихъ товаришівъ зъ Москвы, вь котрихъ тї ихъ проєсїть, щобъ они виступили вь ихъ оборонї. Петербургскї студентї збралєсь отже вь значнїмъ числї і поїшли до инспектора Цєвїлєва — ректоръ Владиславєвъ бувъ підъ той часъ недужїй — і хотїли зъ нимъ поговорити, але инспекторъ не хотївъ ихъ прийняти. Вь слїдъ за тїмъ поїшли розруху і розвїплюванє плякатівъ революцїонныхъ по мїстїхъ. Близнїхъ вєстєй о розрухахъ вь Петербургї нема. До N. fr. Presse доноєть лишє, що зъ бдєвзъ явї розкладувано вь Петербургї, виходять, що розруху студентскї настали зъ ініціативы революцїонной партїи вь Россїи. Подібнї розруху була такожъ вь Харковї і Казанї але зъ сїхъ мїстъ нема такї зовєствї нїякою вїстї. Кажуть лишє, що вь Харковї університєтъ замкнєно.

Наслїдки уступленя кн. Бісмарка зачинають вже поволєнїє проявляти ся і справа ганноверска вьсудує ся вже на перєдї. Австрїйскя газетя Truth, котра стїить вь зносинахъ зъ найвєшєми кругами аристократичнїми вь Австрїи дїєсїть такъ: Наслїдкомъ уступленя кн. Бісмарка буде незаводо то, що цїсаръ Вільгельмъ помирить ся зъ кн. Кумберландскимъ а той дїстане 3 мїліони талїрївъ за приватне майно, котрє прускє правительствє вь 1866 р. конфіскувало королеви Юрїєви V. Царь Александръ, король Даньскїй і кн. Уельскїй старали ся сїбною, щобъ мєжя обома споричнїми сторонами довєста до якогось modus vivendi. Доки кн. Бісмаркъ управлєвъ державою, доти кн. Кумберландскїй не хотївъ нїчого і чути о згодї. Теперъ ситупація змїнилась і князь не має нїякого гїтїву до цїсєря, котрому було тогдї лєдвї шєсь лїтъ, коли Прусъ Ганноверъ забрали.

Кн. Бісмаркъ вїїхавъ вь суботу вєчеромъ зъ цілою роданою зъ Берлина на поєтїйне проживанє до Фрїдрихєрге. Цїкавий то бувъ вїїдъ. Старнїй Бісмаркъ сидївъ вь першїмъ вєзї, бдє вь своимъ кїрасїрськомъ уїформї а сїнъ вь цївільнїхъ однїю. Вь другїмъ вєзї за ними їхала княгиня Бісмаркова зъ своєю невїсткою — жєною гр. Вільгельма, обї убравї чорно. Бувъ то отже формальний вїїздъ всїхъ Бісмарківъ зъ столицї. Народу було на улицяхъ такъ багато, що поліція лєдвї могла удержати порядокъ а вєв пращали князя грїмками окликками. Бісмаркъ плакавъ. На двірцї являлась почетна шкєдрона кїрасїрївъ а цїсаръ вьславъ бувъ же крїмъ того свого адьютанта, гєв. Вігтїха, щобъ той вь его именї вьослїднє попрощавъ князя на двірцї. На двірцї являлась були такожъ всї мїністры і дипломаты та множєство достойнїківъ. Nordd. Allg. Ztg. доноєть, що кн. Бісмаркъ попрощавшєсь вь суботу зъ всіма князямъ, їздивъ ще до Шарлєттєнбургї на могилу цїсєря Вільгельма I, щобъ и у него „відмєлєдувати ся“. Вь Фрїдрихєрге було повтанє Бісмарківъ такожъ дуже величєве а на приказъ цїсєря являлась і тутъ почетна компанія войска.

Рухъ вь рускихъ товариствахъ.

Видїль товариства „Руска Бєсїда“ вь Перемїшли устроєвъ дня 22 марта с. р. мучально-декламацийний вєчєръ для своихъ члєнівъ вь комнатахъ товариства. Комната хочъ мала, та за то старанїемъ господаря товариства О. Полянського гарно прибрана цїфтами і вистєлена кїлимками, агромадила вь собі, на жалъ, невелике число члєнівъ, ихъ родина тїхъ гостей введєныхъ черєзъ члєнівъ.

Вєчєръ бдєржавъ голова товариства п. Лєвъ Шєховичъ короткою красною промовою. Перейшовши коротко причину основаня і исторїю товариства, зазначивъ, що теперїшний видїль першїй підняє гадку, подібєю якъ то чинять анічъ товариства, устроєванї вєчєрнїцї, на котрихъ не тільки члєны, але і ихъ родина могли бы розбратись і прийняти вєчєръ перебуть. — По тїй промовї наступавъ бдєчъ проф. Грїгъ Цєлянського о будучностї нашої землї. Авторъ, поставивши за засаду, що земля по якїмсь часї мусїть мати свою кїнчану, перевївъ тую тезу систематично, переходячи поодиноко причини случайно,

и опосля причины натуральной кончины зем-
ля. Взагалі бачити буває що-до змисту дуже
важливий, а що-до форми дуже старанно об-
роблений і лишив по собі малу загадку. —
Далше відбувала продукція на сцені, кото-
ра уміла і вправний рух о. Стрийського
представила ся яко, вправді тихий, по зву-
чній і мильній настремі. Особливо подоба-
ло ся „чупури“ з руских народних пісень.
— Дуже займалою точкою програми була
декламация. Декламувала молоденька паноч-
ка Шеховична „Думи моя“ Шевченка. Пое-
зію тую брала она з повним зрозумінням
речей, тож на загальне жаданье бдекламу-
вала Федьковича перекладає з Гоголя „Кріль
Проль“. Тут доперва розвинула молодя де-
кляматорка в цілій повні своїй талант, да-
ючи нам надіявсь, що при більшій ще
вправі може стати на тій полі дуже ви-
соко. Невмовкаючі оплески спонукали паноч-
ку Шеховичну до выголосення третю
ще сатирично, недавно в „Зеркалі“ помі-
щеною поезію Мак-я „Молоді поети Руси“,
котою викликала у всіх загальну веселість.
— Далшою точкою програми був квартет
жизноч „Ой чого ти погорбів“ виконаний
п. Щипачовським і п. Копківною. Квартет
той, відзначений і з артистичною до-
кладністю, подобав ся загально, а особливо
буджував зацікавлене в присутніх сль-
ний звон і дуже низкий алгетовий голос
п. Копківною. До найкрасших точок про-
грами належали продукція хору мужского,
складаючого ся майже виключно з учени-
ків під умілою управою о. М. Копка. Хор
бачивав дуже удачно: „Над Притою“ Во-
робецька, „З Окружків“ Нижанковського
і „Де Сянь плыве“ слова Гріг. Пеганьського,
музика М. Копка. Тая послѣдья композиція
о. Копка дуже мелодійна, держана в дусі
народних мелодій, дуже весіла під балас;
разило тільки то, що деякі члени хору ста-
рали ся в співі цувати гарну плывучу мо-
ву Григорівича, перетворюючи на лад
„азычів“...

Взагалі кажуча, гості вынесли з сьих
вечерниць дуже милу загадку і бажанье, що-
бы такі вечерниці як найкраще повторили
ся. Надіємось, що видѣль Бесѣд, розпочав-
ши так красиво, не перестане на сьмі од-
номъ вечерку, а тимъ чинимъ положить ве-
лику заслугу для справы руско, бо здвизити
до себе численний родина рускій в Переми-
шли і дасть можливість до частійшою вымны
гадок. На тепер голову в тій дѣль за-
слугу покладає теперішній голова Товари-
ства п. Лев Шехович, чоловік енергійний
і з такимъ тактомъ, якого ему завидують
давнійші голови товариства. — *Очевидець.*

Справозданье з дѣяльности товариства
„Читальня в Носові в (Подгачині) за
рѣк 1889. Збори зачалися о год. 5-й при
достаточній числѣ (73) членів і при чл.
гостях з Рудинь і Лативіа. Предста-
тель о. Ем. Кукура отворив збори промовою,
в котрій выказав цѣль читальні і выказав,
якій пожитокъ принесло товариство читальні
в Носові. Замѣсть до коршми люде сходять
ся нині до читальні і хснуть з того часу.
Потѣм о. Кукура предложив на голову під-
час зборів о. Дам. Гузара а на секретаря
о. Евг. Гузара з Завалою.

О. Д. Гузарь, отворивши збори, вказав
секретаря, екарника, бабі текаря і голо-
дара читальні, щоб адали справу. Показало
ся що члени сходили ся що недѣль і свята
та читали і говорили о перечитаній. Доходу
було всего за сей рѣк 30 зр. 36 кр., а ро-
ходу 23 зр. 37 кр., отже лишалося готовкою
в насѣ 7 зр. Княжокъ в бібліотѣ єсть 122,
вартости 18,49 кр. Инвентар товариства варт
11 зр. 5 кр. Такъ отже загальне майно то-
вариства выносить 305 зр. 50 кр. Потѣм ухва-
дили збори, щоб на сей рѣк лишав ся той
самъ видѣль, що дотепер.

Теперъ выступивъ хлонецъ Федь Гриня
Рокетко і бдекламував „Рекрутку“ Ник.
Устияновича. Потѣм хлонецъ Олекса Ізъка
Бучацко, бдекламував „Саменівна Богач-
ка“, далше Мелетій Кукура бдекламував
„Мово родна“. Оплески заспівали всѣ одоудш-
но „Миръ намъ братя“. Потѣм розказавъ, ч.
Василь Моревскій дуже удачно исторію про
Івана Наконечного. Підъ конецъ промовивъ
о. Евг. Гузарь теплимъ патріотичнымъ сло-
вомъ і виѣзъ многодѣство Его Вел. цѣсареві.

На послѣдокъ годить ся піднести тую важ-
ну рѣч, що загальні збори читальні поручи-
ли видѣлю, щобъ занявъ ся заложеньемъ
склецу християнско-русского в Носові.

Емилій Кукура голова, Лев Галаска, се-
кретарь.

НОВИНКИ.

— Змова польскихъ артистів театру львівського тре-
ває далше. Заразъ на другій день по заявленю
артистів, що цілкомъ зривають відносини зъ
директоромъ п. Мей. Шміттомъ і по відкинуто
представлені, с. в. в суботу почалися перегово-
ри зъ краєвими видѣль. Артисти удались до
членів видѣлу п. Петруського і Гошарда, а ті
запросили до себе одпоручників артистів, п.
Збониского, Квідинського і Скальського та ди-
ректора п. Шмітта. П. Шмітт на дотичне за-
пытанье п. Гошарда заявивъ, що не уявляє тихъ
трехъ одпоручниківъ громадажени артистів, і
лишь зъ особня зъ кожнимъ артистомъ буде ве-
сти переговори а не зъ трема одпоручниками. На
тѣмъ розбилось суботній переговори. Тимчасо-
мъ дирекція театру, не маючи драматичнихъ
артистівъ лишъ оперовихъ співачокъ, заповѣла
на суботу і недѣлю двѣ опери: „Джіоконда“ і
„Мінонь“. Публики зійшлося на представленье
„Джіоконди“ досить, але паразъ заявивъ п. Кі-
мань, що представленье не може відбутись, бо
данья Френкльна бажала своєю участю в по-
дѣльній хвилі, і кася театральна зверне гроші

за білетъ. О тій несподіваній одмові п-и Френк-
льній лише Куржер Лв., що п-а Френкльнійна
справді була недужа, а навѣть і д-р Глюзиль-
скій заявивъ публично, що порадились їй вдержати-
ся на якийсь часъ одъ опѣву, хочъ такожъ ди-
рекція театру зъ своєї сторони заявляла в пат-
рію панні Френкльній, що выповлає їй кон-
трактъ, а потайкомъ причувала паню Каспрови-
чеву в роляхъ панні Френкльній. Артисти за-
повѣли на недѣлю представленье в сали „Соко-
ла“, щобъ якъ зъ одної сторони заробити який
грошъ, такъ зъ другої сторони завдати брехню
Дзіеннік-ови Пол., котрий підбоджувавъ публику
такими фразами, мовъ бы артисти легкоказали
публику а оправдану змову артистівъ називавъ за-
клятомъ спокою і порядку публичного. Розумѣ-
ся, що вся публика львівська не далася зловити
на тѣ емоції Дзіеннік-а, котрий все у всѣхъ
справахъ поступає зъ езукією гіпокрізією — і
громадо посѣлила на представленье до „Соко-
ла“. Та на жалъ дозналась публика, що намѣст-
ника заклозало давати представленье в салихъ
„Сокола“ і мѣсного касина. Публика заявляла го-
лосно своє невдоволенье за-дѣ такого трактованя
справы, зъ одної сторони сила власти а зъ дру-
гої безпомічній артисти — і многи не хотѣли од-
брати заплаченихъ грошей за білетъ. В не-
дѣлю в полудне почалися далшій переговори.
Одпоручники артистівъ, зголосились до намѣстни-
ка на аудієнцію. По нихъ прибувъ на аудієнцію
Шмітт зъ своїмъ меценасомъ. Допущено ихъ
обохъ перше до намѣстника а далткъ доперва од-
поручниківъ артистівъ, котрі дознались одъ на-
мѣстника, що не одержать дозволу на представ-
ленье в тѣйкій иншій сали, кромѣ в театраль-
ній, котра єсть в рукахъ директора театру. По
полудні зійшлися одпоручники артистівъ в бю-
р п. Гошарда зъ комісією театральною: п. Да-
видомъ Абрагамовичемъ, Пялятомъ і Веселов-
скимъ. Такожъ явились гр. Скарбекъ і Шмітт.
Намавляя артистівъ до згоди після условій ди-
ректора Шмітта, вкѣнци заявлено, що если до
тѣхъ дати артисти не згодять ся на ті условія, то
артисти выисані на емеритур утратять свои
вклады а намѣстництво не дасть концесія на пред-
принство театральне і Шмітт спровадитъ собѣ
акторівъ зъ иншихъ оперъ. Шмітт подавъ та-
кожъ условіє, щобъ артисти заразъ почали пред-
ставленье театральній і онъ ажъ тогдѣ зъ ними
начне переговори. Одпоручники здали справу зъ
стану рѣчей вѣмъ артистамъ і артисткамъ і всѣ
одноголосно заявили вытревати при своїмъ.
Справу свою бдали артисти адвокати д-рови
Киселесови. Такий єсть станъ рѣчи до понедѣлка
рана по триднєвій змові артистівъ. — В поданю
своімъ до видѣлу краєвого заявили артисти, що п.
Шмітт зажадавъ одъ нихъ до трехъ днѣвъ
підписаня контракту, котримъ обняже о одну
третю часть теперішню платню, а хочъ рѣвноча-
сно підыснущу платню за подинокъ выступи, то
помимо того значно зменшена давня платня а
тимъ самимъ грозить родинамъ артистівъ недо-
статокъ. Такожъ черезъ се обниженье платні тра-
титъ артисти на свій емеритуръ, бо вылучуючи
доси вклады подѣля вышомъ платні, належали і
до вышомъ класу емеритуръ, а теперъ по обни-
женю платні утратили бы свою ценсію емери-
тальну. Артисти просять видѣль краєвий, щобъ
взявъ ихъ в оітку передъ намѣромъ теперіш-
ного підприємця театрального п. Шмітта, котрий
не старавъ ся о розвитокъ сцени і добробытѣ еп
артистівъ, а лишь хоче побольшити свій маєтокъ
коштомъ праці артистівъ. — Умова, яку заклю-
чили і підписали 33 артистівъ і артистокъ, за-
значає, що підписані становлять „громадаженье“,
котре черезъ одпоручниківъ уложитъ условія,
підъ якими уложать ся артисти зъ п. Шміттомъ
або его наслідникомъ. Підписані зявлялись при-
сягою і словомъ честі, що придержать ся сего
умови. Послѣдній уступъ умови звучить: На
случай, если бы хто небудъ зъ підписаныхъ вы-
ступивъ противъ тихъ зобовязанъ зложеныхъ
підъ присягою, то вже теперъ уявляє, що такі
члени буть бы нечесними і поддлимъ запрода-
ньемъ інтересівъ цѣлого стану і тихъ покрив-
дженыхъ, котрыхъ права за-дѣ того мусѣли бы
потерѣти — Для порбання подає Куржер Лв.
такі дати: Панна Пишчиківна побираєла
платні 2040 зр. і за кожній выступъ по 2
зр., а що мала такихъ выступівъ минушого
року 54, то за то побираєла 108 зр., разомъ отже
2148 зр. Подѣля проекту Шмітта мала бы панна
Пишчиківна 1440 зр. платні, а за кожній выступъ
по 4 зр., отже если бы такъ само 54 разы вы-
ступила, то одержала бы 216 зр., або разомъ
1656 зр. платні, отже менше о 492 зр. Що до
емаритуръ, то она дѣлить ся на двѣ класы. До
першої класы приналежать ті, що мають платню
по надѣ 1500 зр. і вылучуючи 5% до емери-
тального фонду мають заченну платню емери-
тальну 1200 зр. рѣчно. Друга класа вызначає е-
меритуръ лишь 800 зр. рѣчно. Єли-жъ теперъ
артисти, побираючі доси платню вышомъ понадъ
1500 зр. і оплачуючі одъ того процентъ емери-
туръ І класы, перейшовъ бы подѣля зниженою
платні до емеритуръ І класы то тимъ способомъ
утративъ бы надплату своихъ вышшихъ окладокъ
емеритальныхъ. Що-до поголоски, мовъ бы пред-
принецъ театральній мусѣвъ доплачувати зъ
власної кишені, то і се показуєся неправдивымъ,
бо після рахунківъ нок. І. Добрянського выхо-
дить, що перебісний дохідъ підприємця теа-
тального выносить до 16.000 зр. Мѣсячна плата
для артистівъ выносила і выносить одъ 7.000
до 8.000 зр. а п. Шмітт, якъ пише Куржер Лв.,
будучи урядникомъ рахунковымъ видѣлу краєвого,
обчисливъ добре, що зменшаню платню арти-
стамъ буде мати рѣчно до 40.000 рѣчно.

— Краєвими инспекторомъ шкільнымъ именованій
д-р Людмилъ Германъ, професоръ краківской
школы реальній, і придѣлений до службъ въ
краєвій радѣ шкільній.

— Нипытѣ на катихтѣвъ. Щобъ одержати квали-
фикацію на учитель религіи в школахъ народ-
ныхъ і видѣловыхъ мають кандидаты поддати
испытанню і устному испытанню, а то зъ кати-
хтики, біблійной исторіи обохъ завітѣвъ, пози-
тивной догматики, етики і літургики. Испытѣ
для львівской архієпархіи одбуде ся 17 (29) і
18 (30) цѣвтія с. р. в сали засѣданъ консистор-
скихъ а просьбы о допущенье до сего нипытѣ

треба вносити до 15 (27) цѣвтія черезъ ор-
д. шкільній комисаріаты до митроп. консисторій.

— Ще в справѣ комеру по концертѣ в память Т.
Шевченка. Сегодня одержали мы в тій справѣ три
письма і подаємо ихъ понизше:

І.
Зъ великимъ зацікавленьемъ, а рѣвночасно і
обуреньемъ прочитали нижше підписані члени
видѣлу товариства „Академічне Братство“ заяв-
ляе в хронікѣ Куржера Lwowskiego зъ дня 29.
марта, выслане одъ трехъ пп. видѣловыхъ: Мик.
Ганкевича Вол. Козакевича і Вол. Охримовича
въ имени цѣлого товариства, мовъ бы то инфор-
мацій „Дѣла“ в справѣ комеру будувшого ся
24 с. м. у Штадмлера по вечерку Шевченковомъ
були тенденційні, отже неправдиві, та що дні
„25 b. m. ozlonkowie Bractwa w lokalu Towar-
zystwa po długiej, a nader żywej kilkugodzinnej
dyskusji wyrazili jednomyślnie swą soli-
darność z poglądami, jakie wypowiedział
na swym kmeriesie prezes Akademioznego Bractwa
— zdaniami „Dila“ pod każdym względem nie-
szczęsnym przemówieniem.“

Насувають ся намъ мимоволѣ два пытаня,
котрі ставимо власне до выше наведенихъ пп.
видѣловыхъ:

1. На який подѣль они справу чисто лич-
ну якъ свою, такъ і Евгѣній Левицкогго, роблять
справою цѣлого товариства? Най ті панове схотять
затягити, що анѣ Евг. Левицкій в свойй промо-
вѣ на комерѣ, анѣ „Дѣло“ в своймъ справоз-
даню, не загадали нѣ словомъ про „Академічне
Братство“ Евг. Левицкій говоривъ якъ найвы-
разнійше въ имени якогось неозначеного ближе-
„молодого поколѣня“ і въ тій справѣ дѣставъ
хорошу одправу одъ д-ра Олесницького. Тая-жъ
обстановка, що онъ єсть головою „Акад. Братства“
не оиняє его, такъ якъ і не поинає высказу-
вати питомі, своимъ индивидуальнымъ строемъ
прибрані гадки узаурповані, хочъ-бы навѣть въ
имени „молодого поколѣня“.

2. Хто вамъ, панове, давъ право помѣщати
„урядовѣ“ заявленье въ имени товариства „Ака-
демичне Братство“? чи видѣль, чи загальні збо-
ры? Засѣданя видѣлу не було, а загальні збори
будуть ся доперва по свѣтахъ, щобъ ті панове
оправдали такъ рѣзке надуживанье власти своєї.
Тогдѣ такожъ загальні збори высказуть і свою
гадку взагалі що-до выступленя Евг. Левицкогго,
яко головы „Братства“.

Що же до того „liczne zebrania członków
Towarzystwa na dniu 25 b. m.“ і „jednomyślnie
solidarności z poglądami“ — то спорити про се
не будемъ, бо мѣгъ бы де хто насъ посудити о
индивидуальній частковій поглядѣ замѣтно мимомо-
ходомъ только се, що зборѣнне то було приватне
і не могло бути такъ численнымъ, якъ се пред-
ставляють авторы „заявленя“ в Куржер-ѣ, бо ме-
жи скликаньемъ его, а зборѣньемъ самимъ було
що найбільше 4—5 годичъ, і якъ могли солида-
ризувати ся зъ поглядами Евг. Левицкогго ті, ко-
трі не були на комерѣ; они могли, що найбільше
се солидаризувати ся хибя зъ тымъ, що голова
Левицкій говоривъ на зборѣнню.

Вирѣшѣвъ, якъ велике число членівъ „Ака-
дем. Братства“ солидаризувало ся зъ выступле-
ньемъ головы Евг. Левицкогго, — се найліпше
знають самі участники комеру вкѣнци за число
і „jednomyślnie“ солидаризація най ручать самі
три кторы заявили в Куржер-ѣ.

Иванъ Франчукъ видѣловый, Иванъ Допачъ
видѣловый, Каз. Тиховскій видѣловый, Романъ
Чайковскій видѣловый „Акад. Братства“.

ІІ.
На заявленье пп. М. Ганкевича, В. Козаке-
вича і В. Охримовича в Куржер-ѣ Lwowsk-омъ,
мовъ бы то на зборѣнню товариствъ „Акад. Брат-
ства“ дня 25 с. м. jednomyślnie згодились
зборані товариствъ на поглядъ тов. Евг. Левиц-
когго высказанъ на комерѣ по Шевченковомъ кон-
цертѣ, мущу сконстатувати фактъ, що я (і деякі
другі товаришѣ) до кѣнця нарады не згодились
анѣ на змѣстѣ анѣ, тымъ болше, на форму про-
мовы тов. Евг. Левицкогго.
Тимъ Романчукъ, членъ Акад. Братства.

ІІІ.
Заявляемо, що письмо замѣщено в Куржер-ѣ
Lwowsk-омъ (зъ д. 29) не було урядовымъ, такъ
самъ якъ і промова на комерѣ та нарада де-я-
кихъ товариствъ були справами на скрѣзъ при-
ватными, зъ котрыми „Академічне Братство“ яко
товариство чѣного не має спѣльного.

За видѣль Академічного Братства.
Евгеній Левицкій, голова. Казимиръ Тиховскій,
секретарь.

— Зъ Бучача пишуть намъ. Позаякъ о трагічній
выпадку, і я лучивъ ся в недѣлю дня 23 марта
въ костелѣ бучацькомъ, польскій дневникъ подѣ-
лилъ много хибныхъ вѣстей. то я подаю доклад-
ный описъ цѣлонъ пригоды. В недѣлю поїшла до
костела жена тутешного люстратора (а не секре-
таря) рады повітової і властителя реальности
п. Мервиньского, 46-лѣтна женщина, і сѣла якъ
звычайно вразъ зъ иншими панями бучацькими
коло престоло а на крісѣ. В тѣмъ при самѣмъ
кѣнци проповѣди надає майже зъ подѣ самого
склѣбѣя дубова фігура ангела і внавши на го-
лову п. Мервиньского розбила їй чашку на кус-
ня, такъ що смерть наступила майже в одній
хвилі. Однакъ несправа, щобъ якась професора
або хто другій дознавъ такожъ ушкоды, се только
кровъ зъ розбитой головы, образкала черевки
стоячий обѣщъ учительнѣ. Цѣлый той дуже тра-
гічний випадокъ викликавъ велике зворушенье
въ мѣстѣ, а то разъ, що дѣтківъ чоловіка тѣ
шучого ся сямпатиєю в Бучачі, а по друге, що
причиною нещастя була коли неосторожність, то
неоглядають лат. парохъ. к. Громницкогго, ко-
трий при великихъ доходахъ парохій, не ува-
жає за одновѣдѣ дати оглянути костелъ факховому
богослѣбѣ, щобъ люде не були наражені на не-
безпечность. Для характеристики польского ду-
ховенства цѣкаве єсть закѣнчене того сумного
факту. Похоронъ п. Мервиньского одбудъ ся,
якъ звычайно в маломъ мѣстѣ при участі лат.
пароха к. Громницкогго і обохъ лат. сотрудни-
ковъ; кромѣ того були два рускі священники зъ
околицѣ, і одинъ мѣщевый Васильянъ, всѣ ті
послѣдній зовѣмъ безинтересовно. В два дні по
похоронѣ приславъ к. Громницкій п. Мервинь-
скому письменний рахунокъ за похоронъ на 121

злр. 80 кр. Суть тамъ позиціи якъ: для пароха
т. є. celebranta окремо за провѣдъ похорону, а
окрему за одправу вѣ костелѣ по 20 зр. разомъ
40 зр. для двохъ сотрудниковъ 20 зр., за подзвѣнъ
5 зр. за свѣчки в костелѣ 25 зр. і т. д., разо-
мъ 121 зр. 80 кр. А прецінь, коли покѣйна
женщина страждала житѣ вѣ костелѣ, убита ан-
геломъ, то повиненъ кс. парохъ взяти то на у-
вагу. Мы ручимо, що рускій священникъ посту-
пивъ бы тутъ бувъ зовѣмъ инакше — по со-
вѣсти.

— Книжниця Ядвиги Салѣгова, вдова по кн. Львѣ,
померла 29 н. ст. марта въ Красчѣнѣ в 80 р.
житя. Покѣйна оснувала у Львові много добро-
дѣйныхъ заведенъ, якъ мѣскій охоронки, заведе-
нне св. Тересы, шпиталь для дѣтей і домъ мило-
сердія підъ Провидѣньемъ, тожъ львівська рада
мѣска выбираєся на єи похоронъ. На львівскій
ратуши вызѣвша чорна хоругво. В 7 р. 1886
выбила громада мѣста Львова за заслуги покѣй-
ной в єи честь золотий медалъ.

— Конкурсы на окремихъ греко-лат. катихтѣвъ при
народныхъ школахъ оголосують далше: Окружна
рада шкільна въ Яворовѣ зъ дня 17 марта до ч.
216 на катихита при 5-кл. школѣ мужьскѣй въ
Яворовѣ зъ платнею 500 зр., додаткомъ пятилѣт-
нымъ по 50 зр. і 10 прц. на помѣшканье, зъ о-
бязкомъ удѣляти религіи в 5-кл. школѣ мужь-
скѣй і в 4-кл. школѣ женьскѣй по девять го-
динъ тыжднево та держати двѣ години ексорты
тыжднево; речиней подаватись до кѣнця цѣвтія
с. р. — Окружна рада шкільна въ Бродѣхъ зъ
дня 24 марта до ч. 594 на катихита при 7-кл.
школѣ женьскѣй въ Бродѣхъ зъ обовязкомъ учи-
ти религіи і в 5-кл. школѣ мужьскѣй; платня
600 зр. і 10 прц. додатку на помѣшканье; речі-
нець подаватись до кѣнця цѣвтія с. р. — Окруж-
на рада шкільна въ Терѣбовлѣ зъ дня 21 мар-
та до ч. 346 на катихита при 4-кл. школѣ му-
жьскѣй въ Терѣбовлѣ зъ платнею 500 зр.; кати-
хитъ має учти религіи же въ школѣ женьскѣй
въ Терѣбовлѣ та въ 1-кл. школѣ на передмѣстїю
„Сады“; подаватись можна до 15 мая с. р. — О-
кружна рада шкільна въ Стрыю зъ дня 18 мар-
та до ч. 319 на катихита при 4-кл. школѣ му-
жьскѣй въ Стрыю, зъ обовязкомъ учти религіи
ще в 5-кл. школѣ женьскѣй і в 3-кл. школѣ
тѣшанѣй на Ланахъ; платня 600 зр., додатокъ на
помѣшканье 60 зр. і пятилѣтній додатокъ по 50
зр.; подаватись можна до 10 мая с. р.

— О похоронахъ гр. Артура Потоцкогго і о участі
Врѣвасъ. митрополита подає урядова газета въ
телеграмѣхъ зъ Кієшвицѣ такъ: Першимъ поѣд-
омъ зѣлѣнничимъ приѣхавъ митрополитъ Сембра-
товичъ зъ крилошанномъ Бѣлѣцкимъ і хоромъ
цитомѣвъ; далткъ єпископъ краківскій зъ духо-
вѣнствомъ, министры Дунаевскій і Залескій, на-
мѣстникъ зъ женою, краєвий маршалокъ і инші
достойники та депутаты селянъ зъ дѣбрѣ покѣй-
ного, мазуры і Русьны. Передъ вынесеньемъ
тѣла одлуживъ митрополитъ номинальные богослу-
женье в парохіальномъ костелѣ; далткъ слѣду-
вала руска панахїда надъ тѣломъ при співѣ пи-
томѣвъ. „Хвиля то була переймаюча, коли ми-
трополитъ вѣ мятрѣ благословивъ тѣло того, що все
змѣривъ до єднаня братныхъ народѣвъ (?); навѣть
поважнійшій мужъ не могли вдержатись одъ зво-
рушеня“ — зазначає урядова газета. Серединою
походу похоронного иши питомѣвъ а передъ до-
мовиною ишовъ митрополитъ, за нимъ єпископы
Дунаевскій і Лобосъ та инфулаты Мацке і Валь-
чиньскій. О 12-й годинѣ бдѣривъ єпископъ Ду-
наевскій богослуженье, по чѣмъ зложено тѣло въ
костельне підземелье.

Вѣсти зъ Еп. Перемыскон.

Презвѣты одержали оо.: Юст. Манастирскій
на Голѣ, дек. потеліцкогго; Вас. Боровецъ на Ка-
мѣнку-Липникъ, дек. потеліцкогго; Мих. Кали-
монъ на Лѣвчу, дек. любачѣвского.

Завѣдѣтельство Павлокомъ, дек. бирчань-
ского, одержавъ о. Теофіл Хоміцкій.

Кан. институтуваній на Крецѣвъ, дек. лѣсь-
кого, о. Ант. Менциньскій.

До кан. институту на Вѣбрку, дек. лѣсь-
кого, завѣзванный о. Теофіл Воляскій.

Консисторія однеслась до намѣстництва о
згоду на кан. институту о. Петра Левицкогго,
запрезентованого на Яворѣвъ.

Намѣстництво годить ся на кан. институ-
цію о. Еп. Паславского, на Вуцѣвъ, дек. пере-
мыского.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдѣнь 30 марта. Поголоска о заруче-
ню архієписк. Степаніи зъ архієп. Францомъ
Фердинандомъ суть безосновні.

Мадридъ 30 марта. Сеседъ испанскихъ
генералѣвъ і оѣцѣровъ настало велике нево-
лененье; правительство побюенєсь новыхъ про-
нунціантѣвъ. Кортезы ухвалили законъ о
загальномъ голосованю.

Прага 21 марта. Збори молодѣ-Чехѣвъ
въ Колинѣ, на котрыхъ Евд. Грегръ хотѣвъ
говорити о чешко-нѣмецкѣй угодѣ, комисаръ
правительственный зновъ розвязавъ.

Вѣдѣнь 31 марта. Зачувати, що законъ
о галицкій индѣмнізаціи прийдѣ на порядокъ
днѣвній при спеціальной дебатѣ бюджетовой.

Барцелона 31 марта. Тутъ і въ цѣ-
лѣй Каталоніи застрѣйкувало звышъ 500.000
работничковъ переважно въ фабрикахъ ба-
вовны.

Мадридъ 31 марта. Нинѣ має вь се-
натѣ розбирати ся справа ген. Дабана. Ка-
новасъ дѣль Кастілью має выголосити бесѣду
противъ правительства.

Именованя, конкурсы, перенесены и пр

Именованя. Краева рада школьна именовала дѣйствыми учителями: Вол. Балеа управителемъ въ Товстѣмъ, Ванк. Онисимовъ въ Делесевъ и Вяч. Панкеевичъ въ Гаркльовѣ, И. Миллера при 2-кл. школѣ етатовѣ въ Перемышлѣ на Болоно, Кар. Барга въ Жеребкахъ королевскихъ, Венедъ. Квистка въ Козовѣ, Мат. Козяка въ Ямницѣ, Петра Богуневича въ Блюдникахъ, Корн. Ставничого въ Росбѣнѣ, Петра Полянського въ Сковятинѣ, И. Оришкевича въ Радеховѣ, Теодора Ходоровского въ Гаяхъ розтоцкихъ, Стан. Ресюту въ Горлицяхъ, Руд. Байгерта въ Мужилончакъ колыонѣ, Павла Малика въ Ритрѣ, Модесту Вортникову въ Курянахъ, Марию Алексеевичну въ Борислави. — Намѣстникъ именованъ ветеринаръ Адольфа Вайоберга ветеринаремъ повѣтовымъ въ Овѣнци-мъ а ветеринаръ Юсефа Луцкого оглядачемъ звѣ-рчатъ и плодѣвъ звѣрчатыхъ въ Бѣбрѣ. — Краева рада школьна именовала дѣйствыми учителями: Павла Медвѣля въ Новосѣкахъ, Иос. Настальского въ Кирицѣ, Корн. Рудавского въ Губи-цахъ, Ант. Менкарского въ Добрынахъ, Андр. Сто-пиньского въ Ясѣхъ, Флор. Златовского въ Бѣбрѣ, Фр. Чаплицкого въ Вончискахъ. — Старшимъ за-вѣдѣваемъ салнарымъ именованъ Иларій Диб-стрианскій.

ПОДЯКА.

Подобалось Всевышнему покликати нашо-го Найдорожшого мужа, отца, дѣда, О. Юсефа Хо-мицкого пароха Богдановки по довѣй хоробѣ дня 1 (13) марта до вѣчности. — Полекшою въ томъ нашѣмъ горю и смутку була для насъ жичли-вѣсть другѣвъ и сусѣдѣвъ, котры хорого одѣду-вали и насъ потѣшали. Дакуюмъ Вамъ Веч. о. Декане Глинскій за одѣдуванье и засмотренье хорого Св. Тайнама; — за одѣдуванье о. Дроз-довскому, Пашеству Дроздовскому, Глинскимъ, Речукамъ, Бекотамъ и Бачинскимъ. Прилюдно дакуюмъ приспѣвшимъ на похоронѣ, — помимо найбѣршой дороги Веч. о. Декану Григорію Чу-батову зъ Ступокъ, о. Дек. Климентію Глин-скому зъ Каменокъ, о. Юану Герасимовичеву зъ Глиницъ, о. Юсефови Дроздовскому зъ Клебанѣ-ки, о. Льву Бачинскому зъ Байковецъ, о. Леоп-тію Копертинскому зъ Супранѣвки, о. Густаву Дроздовскому зъ Кйданецъ; — тымъ двоимъ по-слѣднимъ и за краснѣй трогательнѣй промовы по-хороннѣ; — и о. Домбровскому лат. сваяцъ зъ Подбѣловичкѣ; — также хорови мѣсцевому, братству церковному, и всѣмъ крѣвнымъ, знако-мымъ и вѣрнымъ що причинили ся до звелечена похорону старо-русскимъ Спаси-Вѣгъ. Юлія Хомицка вдова, Людмила и Емилиа доньки, — д-ръ Михаилъ Кочиркевичъ и Вик-торъ Чаплинскій зятѣ; — Левъ, Елена, Денисъ внуки.

НА ДОСЛАНИЕ.

Д-ръ Андрѣй Чайковскій

отворивъ канцелярію адвокатску въ Бережанахъ, Ринокъ дѣмъ Ляйдера.

Д-ръ Стефанъ Федакъ

отворивъ адвокатску канцелярію у ЛЬВОВѢ

пѣдъ ч. 3. пляцъ Капітульный (рѣгъ Ринку ч. 23).

ПОДЯКА.

Львовске Заступництво товариства „Австрійскій Фе-никсъ“ передъ тымъ Ациенда внесло въ користи Институту управяного подписавшою ся комисією якъ минувшихъ лѣтъ, такъ и за 1889 рокъ, 317 зр. 72 кр. яко 15% провизію одъ всѣхъ непосредныхъ убезпечень церковей, парохіальныхъ будинокъ и школъ и 5% провизію одъ всѣхъ такихъ же убезпечень, черезъ агентѣвъ заключеныхъ.

Подаючи о томъ до загальнои вѣдомости, уважаемо за нашъ пріятный довѣгъ, выразити товариству „Австрійскій Фе-никсъ“ всенародне признание за совѣстне выповненне обо-вязковъ принятыхъ добровольно въ одношенію до Институту.

Комисія управяюча дѣлами Институту священничихъ вдовъ и сирѣтъ Перемыской Епархіи.

Перемышль дня 25 марта 1890.

О. Полянскій, секретарь.

М. Подольскій, прересѣдатель.

НА СВЯТА!

Кароль Баеръ

у Львовѣ при ул. Краковской ч. 11

порукае 3442 4—9

Дрѣвдѣ знамениты, щоденно свѣтъ	фунтъ 65 кр.
Цукоръ мѣлкій	18 "
Мідамы солодкі	60 " и 65 кр.
Розинки безъ костокъ, султанскі	30 " и 44 "
" великій Ельме	31 " и 38 "
" чорный дробный	24 "
Фига въ коробкахъ, султанскі	36 "
" у вѣнкахъ	16 "
Дактилъ	40 " и 80 "
Орѣхи лущеніи италійскі	48 "
" округлі	36 "
Циката велика	80 "
Шлюрки помаранчевы смалені	70 "
Сливки боснійскі	20 " и 15 "
Цитрины, помаранчъ штука по 2, 3, 4 и 6 кр.	
Ванилія лѣсочка	8 кр.

Вина, горѣвки, румы и инші товары найдешевше.

Розкладъ вѣды на зѣлѣзницяхъ державныхъ.

важскій довѣ 1 надолжиста 1889.

Пѣдла львовского годинника.

Одходять зѣ Львова:

Въ напрямъ до Стрыя: 1) До Стрыя, Хирова, Стружа Лавочного, Мункача, Буда-Пешту, Станиславова и Гусятина пѣздъ особый о 5 год. 50 мин зъ рана. — 2) До Стрыя, Хирова и Сухи о 10 год. 20 м. передъ полудн. — 3) До Стрыя, Хирова, Сухи Лавочного, Мункача, Буда-Пешту, Станиславова и Гусятина о 8 год. 45 мин. вечеромъ.

Въ напрямъ до Станиславова: 1) Пѣздъ посѣпный до Станиславова, Черновецъ, Сучавы, Ясѣ, Бука-решту и Гусятина о 9 год. 16 мин. передъ по-луднемъ. — 2) Пѣздъ особый до Станиславова, Черновецъ, Ясѣ и Букарешту о 4 год. 25 мин. по полудни. — 3) До Станиславова, Гусятина, Черновецъ и Сучавы о 10 год. 13 мин. вечеромъ.

Въ напрямъ до Рава руском: 1) Пѣздъ мѣшанный до Белзца и Сокала о 7 год. 43 мин. рано.

Приходять до Львова:

Въ напрямъ зѣ Стрыя: 1) Пѣздъ особый зѣ Буда Пешту, Мункача, Лавочного, Сухи, Хирова и Стрыя. о 8 год. 26 мин. рано. — 2) Пѣздъ особый зѣ Сухи, Хирова, Стрыя, Гусятина и Станиславова о 3 год. 36 мин. рано. — 3) Зѣ Буда Пешту, Мун-кача, Лавочного, Стружа, Хирова, Стрыя, Гуся-тина и Станиславова о 12 год. 8 мин. въ ночи.

Въ напрямъ зѣ Станиславова: 1) Пѣздъ особый зѣ Сучавы, Черновецъ и Станиславова о 6 год. 55 мин. рано. — 2) Пѣздъ особый зѣ Букарешту, Ясѣ, Черновецъ, Гусятина и Станиславова о 2 год. по полудни. — 3) Пѣздъ посѣпный зѣ Бу-карешту, Ясѣ, Черновецъ, Гусятина и Станисла-вова о 8 год. 5 мин. вечеромъ.

Въ напрямъ зѣ Рава руском: 1) Пѣздъ мѣшанный зѣ Сокала и Белзца о 5 год. 21 мин. по полудни.

Плякаты розкладу вѣды на шляхахъ зѣлѣзницъ державныхъ въ Галичинѣ одержати можна на каж-дой стациі по цѣнѣ 6 кр.

Вѣдьякы Листы заставны Товариства кредитового земского

4 1/2 % Листы заставны Банку краевого

4 1/2 % Позичку краеву

4 % Облігаціи пропинаційны

Вѣдьякы облігаціи довгу державного

Зѣлѣзничіи облігаціи першенства

Льосы державны и приватны

продае пѣдъ найкористѣйшими условіями

Сокаль & Лілієнъ

3360 84—156 Дѣмъ банкowy и контора вымѣны у ЛЬВОВѢ.

Порукае зъ провинціи выготовлюе ся дво-ротною почтою безъ дочислена провизіи.

Вже вышли

И ЛЮСТРОВАН

ЖИТЯ СВЯТЫХЪ

на каждый день въ роцѣ — 32 аркушѣ вел.

8-ки, Выданье дуже гарне. Повинно бы бутъ

въ хатѣ каждого Русина. Цѣна зѣ пересыл-кою безъ оправы 3.45 кр., а въ сильной

оправѣ 3.70 кр.

Набути можъ каждого часу у О. Ев.

Гузара въ Заваловѣ, почта въ мѣсци.

НА ПОСТЪ

Россійскій сардинки въ барил. 5 кил. ваги

№. 1 по 1 зр. 50 кр.

№. 2 " 1 " 40 "

крѣмъ оплаты почтовой.

№. 1 мѣститъ 65—68 штукъ; №. 2 мѣститъ 120—125 штукъ рыбѣ.

(Звертаемо увагу на се. що цѣна есть найниже подана и що всякій низшій офертъ подаетъ або несвѣжу рыбу, або менше рыбѣ а много цибуль.)

Оседадъ шкотскій великій, 5 кил. посы-лка (около 30 штукъ) за 1 зр. 90 кр. франко.

Мѣдъ патока въ бляшанцѣ 3 1/2 кил. netto за 2 зр. 25 кр. франко. 3377

Народна Торговля.

НА СВЯТА

Масло найлѣп-ше двѣрское, зна-менитъ повидла, яйца, мука и т. п. Найдешевне можъ достати въ тор-говлѣ продуктовъ сельскихъ

Станиславы Песель

Львовѣ, уліца Галицкаа число 15.

Фортепьянъ орѣховый о 7 окта-вахъ въ добромъ станѣ можна купити разомъ зѣ па-кою за 150 зр.

Вѣдомѣсть у П. Рихарского въ Подгѣрцахъ, почта въ мѣсци, 3445 1—3

СПЕЦИАЛЬНА

робѣтня колдеръ и матерапѣвъ

пѣдъ фирмою

ЮСИФЪ ШУСТЕРЪ

продае свои вырѣбы дешевше

якъ всюды.

Львовѣ ул. Коперника ч. 7.

Складъ сукна и готовыхъ одягѣвъ

мужескихъ и дѣточихъ

пѣдъ фирмою

Давидъ Шварцвальдъ

перенесенный

зѣ уліцы Галицкой ч. 8.

на пляцъ Капітульный ч. 3.

Многолѣтний досвѣдъ въ томъ званію, достаточный средства мастко-вой а также навязаны непосредный зносини зѣ першорядными фабри-ками якъ крѣпкими такъ и загра-ничными, роблять можливимъ вдо-волити всѣ вымоги и доставити въ Публіцѣ товаръ добройя jakości по найдешевшихъ цѣнахъ.

Всякій листовый замовленія зѣ провинціи полагоджую безприволочно, выслаюючи на желанье доту-чній пробки оплатно. 3109 5—?

Дакуючи за теперѣшній взгляды поручаю ся и на дальше

зѣ поважаньемъ

Давидъ Шварцвальдъ.

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

порукае прямо зѣ фабрики

СВѢТЛО

I а по 75 зр., II а по 67 зр., за 100 кил.; при замовленяхъ 50 кильогр. 3%, а при 100 кил. 5% опушту.

Упрашаея подавати точно величину свѣточѣкъ и послѣдній стацию зѣлѣзницѣ, до котрой мае свѣтло выслатися.

2998 ДИРЕКЦІЯ.

Brockhaus-a

CONVERSATIONSLXICON

послѣднее выданье въ 17 то-махъ иллюстрированныхъ по 5.70 зр.

Meyer-a

CONVERSATIONSLXICON

послѣднее выданье въ 16 то-махъ иллюстрированныхъ по 6 зр. 3388 9—?

доставляе на выкупъ въ ратахъ мѣсячныхъ по 3 зр.

А. Круликовский

Львовѣ, ул. Зыбликевича ч. 5.

БАНИ-

дажѣ рунтуровы, суспензоріи

также

французскій спеціалности

въ добромъ родѣ

въ магазинѣ товаровъ модныхъ, бѣла му-жеского, товаровъ галантерейныхъ, шпр. довѣ, рукавички, парфюмеріи и т. п.

порукае найдешевше

ТОРГОВЛЯ

Братѣвъ Лянгерѣвъ

Львовѣ, Галицка ч. 16

Цѣнники на жадање даромъ.

ФАБРИКА МЕДЛІНГСКА

порукае на

СЕЗОНЪ

ВЕСНЯНЫЙ

Для панѣвъ:

Мешты пар. темзовы зр. 3 25 и 3 50

" лакерованіи 4— и 5—

" асній окладаніи лаякер зр. 5 50

" глубоко вытѣтй Mahiere зр. 4 80

Черевки кидовы . . . зр. 5—

" окладаніи лаякер зр. 4 50 и 5 30

" сатиновы оклд. лаякер зр. 5—

" асній . . . 6 50

" лакерованіи цѣлы зр. 5 75 и 6.

Для панѣ:

Мешты мѣлкы темзовы зр. 1 90.

" золоты и лаякер. зр. 2 и 2 20

" темзовы, золоты и лакерованіи зѣ кокардою 2 30, 2 35 и 2 60

" такий гасетовы . . . зр. 3—

" сатиновы бѣлы зр. 3 50

" шкѣрянй бѣлы зр. 4—

" Шейро чорны и золоты зр. 3 20 и 3 50

" парисскій шам. атл бѣлы зр. 2.

" такий зол. и лаякер 2 20, 2 50 и 3.

" прунел. фран. запятки зр. 3 50

Великій выборъ шестикѣвъ для панночекъ и хлопчатѣвъ зѣ шкѣрки золотомъ, темзовомъ и марокіновомъ

Замовленія зѣ провинціи выготовлюе ся двѣротною почтою.

Филиі: Краковъ, ул. Гродска 31; Чернівѣцъ, Hauptstrasse 9; Бере-жаны, Броды, Дрогобычъ, Ярославъ, Коломыя, Перемышль, Ри-шѣвъ, Сучава, Самбѣръ, Станиславѣвъ, Стрый, Тарновъ, Терно-поль. (15—40)

Скоря и певна помѣчь

на недуги жолудковъ и ихъ наслѣдки!!

Найлѣпшимъ и найуспѣшнѣйшимъ средствомъ до удержанія здоро-вья, очищенія собоу и крови и до доброго травленія есть всюды знаный и улюбленный

„БАЛЬСАМЪ ЖИТЯ д-ра ROSA“

Онъ робитъся зѣ найлѣпшимъ и найуспѣшнѣйшимъ зѣлѣ альпей-скими, зовѣсь певный на всякій трудности при травленіи, жолудковъ корчи, брѣкѣ аппетита, одбавляе, набоу крови, веселитъ и т. п. За-дѣ знаменитыхъ наслѣдѣвъ стався народнымъ лѣкомъ.

Велика флашка коштуе 1 зр., мала 50 кр.

Тысячъ листовъ признанія можъ переглянути!

ПЕРЕСТОРОГА!! Щобъ не дати обманитися, треба знати,

що кожда флашка Бальсаму Житя д-ра Rosa выготовлена посяя ориг.

рецепты, завиты въ синій картонъ зѣ напыске повоздокъ: „Д-ра Роза

Бальсамъ житя зѣ аптики пѣдъ Чорнымъ Орломъ Б. Фрагнеръ, Прага

205—3“ по нѣмецки, чеськи, мадирски и французски а на верху правій

марки охоронній.

ПРАВДИВОГО

Бальсаму житя д-ра Rosa

достати можна лишь

зѣ головицѣмъ складѣ фабриканта

Б. ФРАГНЕРЪ

въ апт. пѣдъ „Чорнымъ Орломъ“ Прага 205—3.

Всѣ аптики Львова и краю и всѣ бѣлѣшій аптики въ Га-лицинѣ и Австро-Угорщинѣ мають на складѣ Бальсамъ житя.

Тамъ можна такожъ одержати

Праску масть универсальну домову

средство лѣкниче признае на всякій запаленіи, ранѣхъ и болячки тысячами

листоу потваленымъ.

Си уживаеся зѣ успѣхомъ на запаленіи, задержанье молока и на

твердѣсть груди при одученіи, на болячки, карбункулы, раны на пѣд-тахъ, дикѣ мясо на пальцахъ, стѣрженіи, опухлину желѣзъ и т. п. —

Всякій запаленіи, твердѣсть и опухлины лѣчитъ скоро; коли болячка зачне

материувати, заразъ набере и вылѣчится. Пушка 25 и 35 кр.

ПЕРЕСТОРОГА! Праску масть универсальну часто подбѣрбуютъ, але лишь

у мене выробляеся она оригинально. Она лише тогдѣ правдива якъ жѣтій металевій пушки

обвитъ червонымъ шприсами уживанія (въ 9 на-вахъ) и въ синій картонъ зѣ маркою охоронною.

БАЛЬСАМЪ ДО УШЕЙ

Найлѣпше и многими досвѣдами выпробоване средство, лѣчить цѣл-комъ тупыя слухъ. — Фляконъ 1 зр. 3070 20—30

При закупкѣ товаровъ просимо покликуватися на нашу часопись.

Виходять у Львові щодня (крім неділі і урочних свят) о 5-й годі по полудні. Літературний додаток „Бібліотека найзнаменитіших повістей“ виходить вівторком, а в вівторок і п'ятницю на перекладі разом з „Ділом“.

Предплати і нисераті приймають: у Львові Адміністрація „Діла“ у. Баторія 24. Центральне бюро оголошень, у. Коперника ч. 11, а Бюро газети у. Карла Імператора 9. У Відні M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonnenstrasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppalik I. Stubenbastei 2. В Франкфурті в Гамбурзі M. Haasensteins & Vogler. G. L. Daub & Comp.

Предплата на „Діло“ і наслідок за нисераті платити у Львові.

Діло

Предплата на „Діло“ з літер. додатком за Галицією:

в цілій рік	18 зр.	на цілій рік	24 зр.
на пів рік	9 зр.	на пів рік	12 зр.
на чверть року	4 зр.	на чверть року	6 зр.
на місяць	1 зр.	на місяць	8 зр.

у Львові:

на цілій рік	16 зр.	на пів рік	8 зр.
на чверть року	4 зр.	на місяць	1 зр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція ноще з 24 у. Баторія. — Рукописи вставляти лише на попереднє застереження. — Редакція не несе відповідальності за зміст поданих членів комітету 8 зр. а в оголошенні приймаються по ціні 6 зр. бдз одним стрічкою писаними, в рубр. „Надслано“ по 20 зр. а в. Подати численні по 10 зр. бдз стрічки.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНИЙ.

Спільний делегації будуть скликані під кінець мая до Пешту; речення скликання не означає, що точно, позаяк preliminary міністерства війни ще не зовсім готові. По Великодніх святках має приїхати до Відня міністер Санаарі, а тоді буде означений і речення і мабуть буде порішана також справа упрямління валюти. В сій послідній справі має вийти незадовго шеф секції Ніавер, яко репрезентант австрійського міністерства фінансів, до Пешту, щоб там вести далі переговори.

Конференція єпископів буде радити і сего року. Єпископи мають з'їхати ся в монастир св. Флоріана коло Ліцу, а предметом наради буде, здається, знову справа відродження школи. Після Münch. Allg. Ztg. має кард. Шенборн в комісії школярів палати панів, коли прокладала звістне заявлення єпископів довшу бесіду, котру однак же задержано в тайні. Кард. Шенборн має отже в імені єпископату заявити торжественно, що цілий теперішній устрій державний єсть зовсім лий, бо стоїть в суперечності з релігією; школа повинна перейти зовсім в руки церкви, а жадане то єсть лише початком цілого ряду жаждань, котрі наступлять і мусять наступити.

Деякі віденські газети подали була недавно висті, що тирольський наместник бар. Відманн має вже в найближшій часі подати ся до димісії, а на его місце буде именовані гр. Брандіс, провідник тирольських клерикалів. Така зміна була б очевидно важною козницею для клерикалів, наскільки б мала дістатися наступити, але в віденських добре звичайно поінформованих кружках заперечують сю поголошу і домагаються, щоб хоч в того рода зміна і мала статися, то все таки сталося б то не так скоро. Насамперед мусить стати ясним, яке становище займуть клерикали в справі галицького виборства.

Уважні вибору пос. Авшніца з Морави і поступоване польських послов при голосуванні над сею справою єсть все це предметом численних коментарів. Зв'язувать дивити досталося тепер висті, що на день перед сею верифікацією председателів кола польського, Яворскій, повідомив був председателю сполученої лівниці, що кола польське рішилося голосувати за удобрення сего вибору. Доперва по скінченню дебати над сею справою в новій палаті, коли послідню бесіду мав референт Вебер, повідомлено лівницю, що кола польське хоче поставити внесення, щоб ся справу дослати ще раз до комісії верифікаційної. Председателі сполученої лівниці протави і на то, але президент палати заявив, що не може допустити такого внесення по скінченню дебати. Обидва бдбуло ся голосування а посля польскій серед загального сміху потівкала з салі.

Відень має знов страйк на великій розмѣри. Вчора застрайкувало звыше 20.000 мулярів і каменярів. Страйкувачі домагаються ся десяти годнів денної роботи і бодай 2 зр. денної плати та лишого поступовання майстрів. Майстри хотять знов завести самостійне посередництво в роботі. Всюди, де лише вели ся роботи мулярскі, повинули мулярів роботу а в кількох місцях, де смілій хотів і дальше робити, напали на них їх товариші та порозганяли. При будові ратуша на Верітху хотіло 40 робітників працювати дальше, але застрайкувачі напали на них і таки силою прогнали та кількох робітників навѣть покарчили. Вечером зобразо ся було на Фаворітен на улицах множество людей а поліція стала їх розганяти і при тому рубала навѣть шаблі. Заносить ся також на страйк трамвайної служби.

Показує ся, що ціла родина Бісмарк-ів абрала рѣшучо з цесарем, бо врім трох Бісмарків має уступити це і зять кн. Бісмарка гр. Ранцав, котрий єсть послом в Монахії. Оз має вже податись до димісії і важуть, що цесар певно єй прийме. Кажуть тепер також, що кн. Бісмарк не уступив добровільно, але цесар єго до того змусив. Коли меж ними настало було неперозуміння чим раз більше заострювалося, мав кн. Бісмарк сказати цесареві, що він подає ся до димісії. Після повойоркського Нерола мав кн. Бісмарк сказати до цесаря: „Може я зам в дорозі, то я готов уступити. Цесар не дав на то ніякого одповіди. Побійшише заявив кн. Бісмарк, що він хоче зложити всі свої уряди а задержити лише уряди дѣл заграничних, але присяг цесаря, щоб ту справу загалогати аж в лѣт. Коли побійшише одосав єго до цесаря стали це грібти і він не хотів співзвяти приназв цесаря, мав цесар, розгніваний, спытати єго, чому він не подає ся до димі-

сії. То обуриво зразу Бісмарк, але побійшише став він просити цесаря, щоб димісію бодай для людского ока одложити на побійшише. Цесар не хотів на то пристати і так прийшло до рѣшучої кризи. Навѣть сам кн. Бісмарк признає в своїй подци на адресу Саксонцѣв, що не уступив добровільно. То подтвержує також Voss. Ztg., а після Neueste Nachr. мав цесар ще в лѣтм завовати ген. Капрівію, щоб він обьяв уряд канцлерскій.

Вельми характерним для внутрішніх відносин в Нѣмеччині було би, коли б показалося правдиво висті, що деякі урѣдні князі нѣмечкї єсть дуже нездоволені з димісією кн. Бісмарка і беруть навѣть цесареві дуже за але, що він до того допустив. Найбільше невдоволені мають бути вел. кн. Баденскій і король Саксїї; сей послідній мав навѣть заявити, що він перестане тепер бувати на берлинськїм дворі.

Nation. Ztg. подала була самі дніми висті, що з Берлина выслано до союзних держав повідомлення, що політика Нѣмеччини повстане не змінене, а що за сям повідомленням послідне незадовго особисте порозуміння верховодячих мужів державних всіх трох держав. Pol. Corr. дотала також таку саму висті з Берлина — як кажеться — з доброго жерела, і доказує, що особисте порозуміння верховодячих мужів державних уважають як в Берліні так і у Відні та Римі, але щоб оно мало наступити вже в найближшій часі, до того нема ніякої причини.

Головний точни, які берлинська конференція робітників ухвалила, єсть: Жінки мають в двічі тами, що мають більше як шіснадцять лѣт, треба завазати робити по ночах і в недѣл; час роботи треба назначити що-найбільше на 11 годнів з двох-годинним відпочинком а при роботах, шкідливих для здоров'я, треба роботу ще більше обмежити. Замужні жінки можуть по алогах допустити ся до роботи що-найменше в чотир недѣл. Дѣти обоего пола нязе 12 лѣт, в полудневих краях нязе 10 лѣт, мають бути виключені з роботи промислової і мусять насамперед скінчити приписану законами школу. Дѣтей нязе 14 лѣт і молодих робітників аж до 16 року треба виключити з недѣльної і аичної роботи. Дѣти нязе 14 лѣт можуть бути заняті при роботі що-найбільше 6 годнів з пів-годинною перервою. До робіт шкідливих для здоров'я не треба дѣтей зовсім припускати. Молоді робітники з 14 до 16 року можуть бути заняті при роботі лиш 10 годнів з двох-годинною перервою; для таких самих робітників з 16 до 18 лѣт мають бути заведені також деякі обмеження що-до часу і рода роботи.

В справі робітників в коналях нязе ухвалено: Робітників нязе 14 лѣт, в полудневих краях нязе 12 лѣт треба зовсім виключити з роботи в кональях. Дальше предлагано скорочення часу роботи в кональях, а кожда держава має то зробити після своїх обставин, чия в дорозі закона, чия в дорозі адміністраційної або на підставі спеціальної умови меж робітниками а підприємцями. Постановлено також старати ся всякими способами о оздоровлє робітників і доводити до того, щоб меж робітниками а підприємцями, директорами і т. д. панувала згода і взаимне довір. Кожда держава має старати ся о як найбільше удбшення робітників інституцій, які забезпечують робітників на случай каліцтва або недуги, забезпечення на старість і т. д. Щоб не допустити до страйків, треба всякі неперозуміння між робітниками а підприємцями предлагати мировому суду. Многі з ухвал конференції прийнято лиш більшістю голосів, деякі лиш з застереженням. Голандія здержалась з голосування над постановою, що дѣти мусять насамперед скінчити приписану школу, бо в Голандії нема примусу шкільного.

Дописи „Діла“.

Зь Рогатина.

[Розправа в ц. н. суді повітовім о обиду чести євасеників підчас остатнього вибору посла.]

Дня 29 н. ст. марта бдбула ся явна розправа судова в Рогатині, переведена аскултантом п. Пітшом (Pietich) в справі оскорб чести трѣх євасеників зь Рогатинцѣв протав Грубского і Демльєвского, ремісників без сталого занятя в Рогатині, яков допустили ся в день вибору посла до Відня дня 12 лютого с. р. Обжалованих бранив адвокат зь Бережань, ад нос справджений, а що не за грѣш обжалованих, то рѣчь певна; Грубскій тиждень перед терміном

ходив по дворах сусідних сел. Обвинитель ставала самі.

Зараз о 8-й годнів бдбув ся т. зв. „філізунек“, а тым способом удало ся єсудови одкинути одну жалобу євасеника, котрий обвинив ся о 1/4 годни за дѣл лихих дорож, мимо того, що ціла тая розправа була єкономована в одно і розпочала ся доперва о 11-й годнів. Садя розправ заповнена була голопатою товпою тих всіх героїв, що бороли ся в день 12 лютого. Розправа закінчилась доперва о 6 1/2 годнів вечером засудом Грубского на 3 тиждї а Демльєвского на 8 дѣв арешту. Була гадка, що достануть більше, бо ганьбили цѣлє руске духовенство.

При розправі підѣв євасеник таке слово: „Панове не єсте в силі дати нам сатисфакцію за ту обиду, яку потерпѣло священство в день виборів, і не розходиться ся нам о то, щоб сей або другий з обвинених одсидѣв в арешті; се не єсть для нас ніяка сатисфакція, бо бдз таких людей, якых євасеники панове перед собою і на сали маєте, ми не чуємо ся бути зобязаними; але розходиться ся нам о то, щоб урядово сконстатувати і бдкрити тую корупцію моральну, яка єсть противно нам сторонам против нас уживає ся. Не з мести ми тут приходим по раз першїй перед суд, але тым способом ми хочемо застеретти ся на будуче бдз подібних нападів на нас.“

Розправа выказала, що в день 12 лютого була ціла зорганізована шайка, котра і тепер убила до сал розправ і доставляла свѣдѣв обвиненим, выправляла сміх з прочитаних судєю з акту обжалованих вынатых оскорбляючих слів, впила собі, шептала обиджачий всіх слова, тає що, правду євасеники, і в суді чоловік не чув ся бути безпечним (хотї п. Пітш бдз часу до часу крикнув на них: Сіхо!) П. Манастерскій, вицебурмістр Рогатина і радний повітовий, цілий час свѣдѣв при розправі, бдз, що більше, конферував зь Грубским. Мабуть дораджував єму, як боронити ся.

Бєли ви, панове Поляки, з такими людьми як Грубскій і Демльєвскій лучше ся, щоб Польщу на Русі будувати, і таких уживаєте средств, які судово сконстатовано, то будте певні, що даремна ваша праця — szkoda czasu i sił!

Омкронь.

НОВИНКИ.

— На засѣданні центрального видѣлу тов. „Провѣта“ дня 12 н. ст. марта с. р. рѣшено: 1. Рукопис п. заг. „Про хворостову рослину“ узнано за бдповідну до видання; бдкнено же рукопис п. заг. „По калиновому мості“, „Бодай мої не мало“ і „Шануй своє батьківщину“. Рукопис о Чернецкого „Про Сокаль“ взят п. Заклїнийскій до рецензїї. — 2. Рѣшено удати ся до п. Вол. Левицького в Станіславові в справі видана календаря на р. 1891. — 3. На голокувач рѣшено дати комітетови львівскому 50 зр. на руки посла Романчука. — 4. Рѣшено удатись до трѣх консісторій руских зь просьбою о поручення духовенству ширеня читалень. — 5) Читано основне письмо п. Петришина, учителя народних шкіл, в справі видати товариства. — 6. Принято 65 нових членів: 1) Мик. Прок. Іванова в Лѣсках, 2) Ів. Вудзенка в Паюбнї, 3) Читально в Петрикові, 4) Ів. Захарієва, учит. в Лубинах нижних, 5) о. Євстава Дроздовского, пароха в Кїданцях, 6) Тов. „Свѣт“ в Войнилові, 7) Л. Ремезу в Конохаві, 8) Г. Кулинча в Галинах, 9) Читально в Якобів старій, 10) Гр. Башенского в Новій Селі, 11) Читально в Дубаві, 12) Л. Запасичного в Волесні, 13) М. Дядика в Волесні, 14) Н. Шевчука в Григорові, 15) Читально в Мацоні, 16) о. Корн. Сеніка, пароха в Бережницї кор., 17) Н. Крупельникового в Сосянцях, 18) о. Конст. Павловского, пароха в Сухой Воли, 19) Читально в Выжлові, 20) Читально в Луцях, 21) Гр. Дженка в Ясенові, 22) Кружок рѣшничий в Гологорах, 23) М. Дуба, учит. в Урожи, 24) З. Швед в Урну, 25) Ос. Гавронского в Кіцмані, 26) П. Павшия в Росохачі, 27) Як. Пюрка в Новосіцях, 28) Ів. Якимця в Богатківцях, 29) о. Стеф. Юрка, пароха в Богатківцях, 30) В. Фуртаса в Псарах, Ів. 31) Крамара в Трусові, 32) М. Стецева в Трусові, 33) Юр. Борисевича в Станіславові, 34) Читально в Рыбниках, 35) Читально в Троїстині, 36) Читально в Книгинцях, 37) Ст. Чикалюка, кандад. нотаріального в Тернополі, 38) Читально в Остро-ві, 39) Читально в Славятині, 40) П. Шаланьского в Григорові, 41) Ів. Притука в Яотрибичах, 42) Читально в Чернівцях, 43) М. Буршевского в Вербиловцях, 44) О. Душницкого, 45) Ст. Крушельникового, 46) Гн. Овчара, 47) Гр. Шпїк і 48) Ос. Валу — вѣ в Кацібнїцях, 49) В. Тѣтка в Врѣдах, 50) о. Ів. Криницького, пароха в Берези, 51) о. Ор. Коновалца, па-

роха в Коросні, 52) П. Івасенка в Берези, 53) Ф. Остафійчука в Єрмаківцях, 54) Читально в Теплицях, 55) Ів. Сенчина, учит. в Рівні, 56) П. Писацкого, учит. в Камені, 57) Ів. Волошина в Острині, 58) М. Литоровского, учит. в Полатківцях, 59) Н. Лотоцкого учителя в Крилові, 60) Л. Макогоня в Денісові, 61) Ів. Щєбнїлова в Денісові, 62) Ол. Костишина, учит. в Дегові, 63) Читально в Чортівцях, 64) Читально в Барині, 65) Читально в Маняві, 66) Читально в Чернівцях.

— Видѣл товариства имени Шевченка уконститував ся вибравши д-ра Юліяна Целевича заступником голови, проф. Т. Грушевича секретарем, а нагляд над друкарнею товариства поручено д-рові В. Дѣшаківі. Редакцію наукового рѣчника обійме проф. д-р Ю. Целевич.

— Рускїй комітет ратушковий одержав зь Тернополя повідомлення, що там надобало до єго розпорядимости три вагони жита, за котрі треба заплатити 1100 зр. оплати митової. Речення до оплати назначено так короткій, що комітет выслав телеграфічно оплату митову. Жита повинно бути зб 600 крѣв, бо так можна судити по висоті оплати митової. Комітет рѣшив аспытати се збже в мѣшкї і розослати до сел навѣщеных голодом. Послѣдними дніми роздав рускїй комітет такі підмоги громадам: Гощів 30 зр., Задворье 30 зр., Рябе 50 зр., Гощівчик 50 зр. (всі в лѣсках повѣт); Ростоки і Космак (коломийского повѣт) по 30 зр.

— О. Євгеній Воробієвич, православний душпастир у Львові, просить нас омовѣстити слѣдуючий порядок богослуженя в страстній тиждї і в свѣтї дѣв Воскресеня в львівскій церкви православной (ул. Францисканська ч. 3): Понедѣлок, второк і серед: утрєня бдз 6 1/2—8 год. рано, літургія 8—9, вечеря 3—4 год. по полудні; четвєр: утрєня 7 1/2—9, літургія 9—11, страсти 6—10 год. вечером; п'ятниця: царскї часи 11—1, вечеря 3—4, канон і псалтирь 6—10 год. вечером; субота: утрєня 6 1/2—8, літургія 8—10, канон і псалтирь 6—10 вечером; недѣля: Воскресєне Господне о 6-й годній рано, потѣм літургія а вечеря бдз 4—5 год. по полудні; понедѣлок: утрєня 9—10 1/2, літургія 10 1/2—12, вечеря 4—5; второк: утрєня 6 1/2 до 8, літургія 8—9 1/2 год. рано.

— Зб Зборова пишуть нам: У нас нї на почтї нї в трафіці не можна достати руских друкоортів почтових. Кождий, хто домагаєсь руских друкоортів, одержує одповѣдь, що выйшли од просто, що їх нема, а часом можна побачити і дулю зь словами: o to dostaniesz!

— Саніція. Цесар санкціонував закон, порѣшений на послѣдній сесїі соймовой, котрым дозволено громадї мѣста Самбора право побирати оплати бдз пива, меду і напоїв спиритусовых в роках 1890 до 1894. Застережено однак, що побиранє оплат не може бути дозволено за час, котрий минув перед оновѣщенням сего закона. — Міністерство справ внутрішних звернуло зарозум уагу на неправильность, яка зайшла в попереднєм вже законі і яку знов повторено в новім законі. Іменно в арт. I. назначено оплату лиш бдз напоїв пропінційных, а в дальших артикулах вычилено і такі напої, котрі не єуть пропінційними. Бєли бы такі неправильности лучались в дальших проєктах законів, то бдмовлено бы цѣсарской саніції.

— Субвенції. Видѣл краєвий удѣлив в слѣдуючї субвенції: повітовому видѣлов в Г. роде нѣц на дальшу будову дороги повітової Камінька-Обертинь Незвиско 2700 зр.; видѣлов пов. в Перемьши на будову дороги громадской Гусаків-Нове мѣсто 2500 зр.; видѣлов пов. в Ярославлі на дороги: Ярослав-Ст. нява 900 зр., Ярослав-Рогатиниця 800 зр.; Венгерка-Кривче 500 зр., Порохичі-Канчуга 300 зр.; видѣлов повітовому в Перемьшилах на дорогу Глиняні-Балучинь 3300 зр.

— Управліючий совѣт Народного Дому у Львові роздав на послѣднїм засѣданні такі грошеві підмоги: Зен. Лукавскому, слухателєві IV р. прав у Львові і Мх. Семенову, слух. львівского політехіки по 10 зр.; ученикам сяндоцької гімназї: Ант. і Йонд. Цибикам по 5 зр., Петрови Шатиньскому 4 зр.; ученикам коломийской гімназї: Євг. Гринцї, Алекс. Маєвскому, Алекс. Марунчакови по 4 зр.; ученикам гімназіальным у Львові: Фр. Цибрицькому 4 зр., Сем. Булику 6 зр.; ученикам львівской семінарії учительской: Вас. Дикавскому, Вас. Крохмалюков, Фил. Кулинчови, Вас. Сяницї, Евст. Юрицькому по 4 зр. — ученицям женської школи в Коломиї: Людвїкї і Адєли Гринцїам по 4 зр.; — разом роздано 84 зр. — Зь фонду бл. п. Ілї Горєцкого роздано по 8 зр. ученикам перемьской семінарії учительской: Юлії Івановї, Софії Назаревичівнї, Євѣ Некановичівнї, Ользї Насальскій, Марїї Гоцкї, Меланї Козловскій.

— Бдз ч. к. старости в Золочеві одержали слѣдуючу допис: „Въ повнѣзачі часоци „Діло“ зь дня 25 (13) марта 1890. число 58. поміщено кореспонденцію: „Зь під Золочева: Сими дніми узвано дія зь Плугова“, а в дальшій уступ: „Громада Плугов обстала за дьяком і подала до старства просьбу, що готова ручити своимь маєтком за него, щоб лиш выпущено єго на волю зь часі одѣства. Просьбы не уважля-

Виходить у Львові що дня (крім неділі і рушних свят) о 5-й годі по полудні. Літературний додаток „Бібліотека найзнаменитіших повістей“ виходить вівторком, а вівторком і п'ятницею на першому разі в Давомі.

Предплата у нисерати приймають: у Львові Адміністрація „Діло“ у. Баторія 24. Центральне бюро оголошень, у. Коперника ч. 11, і Бюро газети у. Кароля Дукля 9. У Відні М. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelk I. Stubenbastei 2. В Франкфурті в Гамбургі M. Naassenstein & Vogler. G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Діло“ і на нисерати платні у Львові.

ДІЛО

Предплата на „Діло“ з літер. додатком

у Львові: на цілий рік... 18 гр. на пів року... 9 гр. на чверть року... 4 гр. 50 гр. на чверть року... 1 гр. 50 гр.

у Львові: на цілий рік... 16 гр. на пів року... 8 гр. на чверть року... 4 гр. на чверть року... 1 гр. 35 гр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція зіб'ї ч. 24 у. Баторія. — Рукописи звертаються лише на попереднє застереження. — Редукція неопечатані відбиті б'ї порте Поодинокі члени коштують 8 гр. а в.

Оголошення приймаються по ціні 6 гр. б'ї одним стрічким печатком, в рубр. „Надбавка“ по 20 гр. а в. Подарки числяться по 10 гр. б'ї стрічким.

Проект політичної організації Русинів на Буковині.

Русини на Буковині, переводячи у же б'ї довшого часу організацію просвітну через заснування народних читалень, задумали тепер приступити до організації політичної через завоювання товариств русинів повітових. В той справі знаходимо в ч. 6. „Буковина“ вступну статтю під заг. „Закладаймо повітв товариства!“

Застановляючись наперед надь положенням Русинів, буковинських, редакція товариства не може угадати того сумного факту, що справа руска на Буковині далека не стоїть так як крик, як б'ї повинна.

„Чверть століття — читаємо тамт — дає вже доходить, б'ї коли буковинський Русини заснуванням товариства дали першій знак свого життя. Неодо товариство руске повстало за той час і неодо діло показало світові, що на Буковині в Русини, свідомі своєї народності. Виявилось нераз і старання буковинських Русинів що-до плекає своєї національності, не одну кривду руску піднесено, неодо права домагано ся, ба децо навіть осяжено. Словом: буковинський Русини не зовсім заспали той час, а пробудились раз, помімо різних несприхильних ба навіть ворожих обставин, таки децо врятували. Але хто знає довідно історію руского життя на Буковині за сей час, мусить признати, що всі добути Русинів на Буковині, всі обави красивого життя руского — то діло к'їколькох одиниць, котрих імена б'ї давна голосні на Буковині. Загал буковинських Русинів, ба навіть загаль руски інтелігенція на Буковині не то що не виявляє своєї рускості ділами, але показав навіть таку байдужість в національних справах, якої навіть чужий люде, ба навіть вороги наші, розуміє ся не зовсім німають причини, не догадали. Німці, поляки, румуні, ба навіть Жидів інтересували буковинська руска справа більше, як наших людей. Не дивно проте, що політичне положення буковинських Русинів, це й нині найгірше з всіх австрійських народів. Ого навіть наш галицький брат, помімо сильнішого в кожній вигляді противника, виборола нині вже децо на кожній полі, — ми-ж'ї ведемо скорше в-зід, ніж в-перед. А головна причина нашої національної застої лежить в байдужості нашої спільноти, — темою і матеріяльною нуждою звиняє, — але дивно нам з нашої інтелігенції. Правда, і она по більшій часті б'їде; правда, і она вихована коли не під ворожими, то під несприхильними Русинам валивом, — але й між нею в вже на всіх стави скажи і по всіх закутках краю мужі свідомі своєї національної гідності, навіть горять і завітні патріоти. Святими обов'язком тих, хто неможех одиниць, в заняті ревно розбудженням прочих інтелігентних братів, а потім разом з ними в маси руского народу. Велика се задача, вимагає она довгої і витривалости праці, але переважна

се робота, бо тільки в тавій природній спосіб можлива і безпечна поб'їда нашої справедливої справи...“

Представивши в тих словах нинішній стан буковинсько-рускою справи, приступив „Буковина“ до свого проекту і так говорить:

„До розбудження, освідмлення і політичного оживлення буковинських Русинів зможе найбільше причинитись основанье повітових товариств русинів, котрі будуть становити кінцевий зв'яз між черновецькими центральними, а прочими місцевими товариствами русинів... Повітв товариства піддержували б'ї життя читалень, а разом з нами підтримували б'ї центральні товариства.“

Як-ж'ї се повітв товариства радить завоювати „Буковина“?

„Повітв товариства — б'їде, вона на се питання — повинна мати на цілі все те, що спосібне піднести руский народ морально і матеріально. Були б'ї оні про-те політичні, літературні і економічні разом, як се дуже добре сполучено в статуті черновецького „Народного Дому“. Такий „Повітв Раді русей“ мали б'ї збирати б'ї часу до часу народ на раду догично виборів до ради державної, до союму і до громадських рад; мали б'ї старатись о заснування і розвиток читалень, шкільниц, каси позачасових і крамниць; мали б'ї розповсюджувати в повітв русей книжки і газети; давати людям раду і поміч в кожній ділі, особливо-ж'ї уряджувати ба тут ба там в повітв збори народні для народи, для науки і забави. Таким способом розбудити ся наш народ і наша інтелігенція, особливо-ж'ї в інтелігенції через такі сходни і наради піддержати ся дух і рух національний, взаимне пізнання а й самоодзвілля, а в с'їд з тим і дальше образованье, самосвідомість і незалежність характеру. Такий повітв ради повинні і могли б'ї повстати в Кіцмані, Заставі, Вышаві, Путилові і Станівцях або Вашківцях. Таке в кожній з цих судових повітв найде ся що-найменше 5—10 знайомих паруб'ї Русинів, котрі потягнут за собою і других та й много народу. Част до заснування таких повітових рад тепер як найважливіший і дуже пожаданий, — ого вибори до союму ба й до ради державної вже за плечима.“

Представивши так свій проект, „Буковина“ зване патріотів Русинів к'їцманського, заставницького, вышавського, путиловського і станівського повітв, чтобы розважали ся гаду, порадили два чи три з них між собою і вбавили вже під час Великих свят або найдалше по весняній роботі всіх зв'язних між Русинів з інтелігенцією, чатами і людьми свого повітв на нараду догично заснування такого товариства. [Начерк статутів б'їде „Буковина“ небагато оголошени.] Ну, св'яті брати Русини до діла! — кончат „Буковина“. — Не вже-ж'ї остаете ви позаду тих менших братів, що заснувають читальні? Пора і вам приложити рук до діла великого, священного. Не один в вас може отиски ділом положити собі пам'ятник на віки вічні...“

Проектом сему, підданому „Буковина“

ною“, мусимо бажати з цілого серця як найкращих успіхів. И у нас в Галичині як-раз тепер приготується така сама організація, загально признана за дуже користну і киче потрібну, а рівноб'їжна в том ділі, акція в Галичині і Буковині може тільки радувати кожного руского патріота.

Перегляд часописей.

[Дальші голоси праси о з'їзді руских мужів довіря в дні 25 марта с. р.]

Черновецька „Gazeta Polska“ з 30 марта пом'їстила на темат з'їзду руских мужів довіря і ухвал того з'їзду передову статтю, надписану: Układy obozu ruskiego z obozem gosyjskim. Она пише:

„Поважну в'їсть принесли нам в четверть часописи русей з Львова: „Діло“, орган народовців і „Черв. Русь“, дневник сторонництва московського. Об'ї подають, що з почину клубу посольства руских соймових прийнято ся за діло, чтобы привести до порозум'їня між табором руским, стоячим на ґрунті самостійности національної, а табором московським, уважаючим себе інтегральною частиною народу російського.“

Доси, як з'їсно, порозум'їня таке було в засаді не можливе. Истнованье одного табору було єго ірво негатицею другого, позаяк різниця між обома партіями не лежить в рівноб'їдності пониманню догичи, ведучої до один цілі, а суть різницями, р'їшальними истнованье народу руского яко такого. Народовці говорять: Б'ї народ руский окремі і ми боремось о єго права. Московські кличуть знов: Б'ї один народ російський б'ї Ураля по Сянз і по Закарпат. З'ї тон кардинальної різниці виходили, розуміє само собою, і окремі цілі. Бо наколи перш заходит ся комо виторяня невіддільности рускою, то другий стремлять до зняження всякого „провінціалізму“ а рад-б'ї заступати єго идеею і зявками російськими.“

Нав'ївши справозданя „Діла“ і „Черв. Русей“ о агаданій з'їзді, Gazeta Polska пише:

„Регеструючи ті поважні в'їсти, не хочемо наперед судити о цілій справі, чтобы не зроблено нам зам'їту „интригованья“. Не можемо однакже повздержатись б'ї характеристичні наміреної акції, котра, як ми выше сказали, зовсім не єсть помірненьем сторонництва одного народу але договором між двома народами, з котрих один називаєсь руским, другий російським. Подібно мирили ся Чехи з Німцями недавно, хоч не против третього. При угоді чешко-німецькій удалась — як сказали Narodni Listy — операція дуже добре, явля пацієнт-народ помер. Бажаво Русинам, чтобы в даній служачо не потребували повторити с'їдв чешко-днівнички.“

Народовці русей жадають адміністративного поділу Галичини; сего домагають ся і народовці російські. Але перш хотять територіально б'їмеженої самостійности Русей,

другий в ампутованій часті бачать лекшу добич для Росії. В той точці оба сторонництва сходять ся, але в той точці м'їстять ся або смерть Русей, або бодай дальша, грізніша і трудніша борба о истнованье національна.“

Gazeta Polska киче ще до Поляків галицьких, чтобы они в той справі забрали слово, а сама вдовляєсь характеристикою з'їзду.

Об'їтивний суд черновецькою Gazet-yi Polsk-oi заслугоу на поважну б'їповідь. Отже-ж'ї мусимо Gazet-yi той заявити, що она без потреби тревожить ся. Б'ї певно з'їсна генеза ідей табору, котрий она зве московським. Батьком тей ідей в Галичині був пок. ір. Голуховський, мат'їрю, що породила ту недорб'їду дитину, була нетерпимість польська, а нинішню комітету славянофільській. Не буде Голуховських у нас, не буде нетерпимости польської для прав руского народу в Галичині, — то ниніша сама покине свою плеканицю. Р'їч ясна як сонце. На з'їзді руских мужів довіря — можемо ув'їрити Gazet-yi Polsk-y — велич розправы тільки надь средствами, якими б'ї можна достигти прав національних для руского, а не російського народу. Та обставина має вагу і про неї не треба забувати. Русь домагаєсь для себе свобід в границях політичних — більше ніжчого.

Про з'їзд руских мужів довіря загворила доси з праси заграницної монахійська Allgemeine Zeitung з 29 марта. Она пише:

„Ледви Поляки упорались з'ї клопотом індемнізації, а вже в'їрб'ї для них другий клопот. Дня 25 марта б'їдеу ся з'їзді руских мужів довіря у Львові, котрий пор'їшив домагати ся адміністративного поділу Галичини. Польська праса прийняла то р'їшенье з великим шумом і киче, що на случай поділу Галичини прийшло б'ї в краю до основних переворотів. Але чи такий переворот не значив б'ї по праву б'їносинь галицьких? (Waere dieser Umsturz nicht gleichbedeutend mit einem Umschwunge der Dinge zum Besseren?)“

Кореспонденція до Münchner Allg. Ztg. датована з Відня з'їсно в'їдо, що у Відні бодай в деяких сферах набрано пересвідчення, що справу руско-польську годі в'їшній дорож'ї полагодити устійно, як ампутуцію тей частини, котра Полякам б'ї давна стала нелибю.

Аристократичний Przegląd львівський, дневник, котрий в'їчним мовчаньєм думав убити справу руску, розважав собі выимково язык і під надписом: Listy ze wschodniej Galicyi, з Буача, став помішувати свои глибокоумні погляди на справу руску. В першій статі негує б'ї уже народ руский, а питає руске уважає плодом амбіції к'їколькох чи к'їкванцяткох проводирів-карьеристів, котрі б'ї ради стати генералами. Стаття та сповнена, в'їдо, що найменше, о яких 40 л'їт, коли в дневникарстві польським негатиця Руса була модою.

Ювілей проф. В. Б. Антоновича в Кієві.

Недавно б'їсвятковано в Кієві ювілей 25-літньої діяльности проф. Володимира Бонифатьевича Антоновича на кафедрі рускою історії в університеті св. Володимира. З'ї нагоди того святковання зам'ївав справедливо „Правда“, що се був ювілей служби урядової, а властиво належить сего року святкувати ювілей 30-літньої діяльности громадської праці В. Б. Антоновича, бо вже такий час минає б'ї пори, як сей многозаслужений нинішній для України-Руси муж почав розвивати свою діяльність.

Володимир Бонифатьевич Антонович родив ся з польскої шляхотської родини на к'їївській землі року 1834. Скінчивши гімназію в Одесі, б'ї вступив до к'їївського університету (в Одесі тогд'ї ще не було університету), але проти волі мусів вступити до факультету медичанського, бо тогд'ї — р. 1850 — истнував указ царя Миколая, чтобы по всіх факультетах, окрім медичанського, не приймали студентів більше, як с'їлько призначено самим царем. Таким чином Володимир Бонифатьевич, скінчивши медичанську науку, як тільки знесено обмеження на историчному факультеті, зараз вступив на сей факультет і скінчив єго кандидатом. Се було р. 1860.

Скінчивши університет, Володимир Бонифатьевич зараз почав працювати в 1-ій к'їївській гімназії яко кандидат на вчителя латинської мови, а небагом (р. 1862) і яко учитель історії в к'їївській військової гімназії. Того-ж'ї часу виступив б'ї в на полі письменства з'ї полемікою спершу проти „Варшавської Бібліотеки“ а вчинивши п. Маріана Горжковского („Основа“ р. 1861 кн. VII.) а

дал з'ї полемікою статією проти п. Падалиць („Основа“ р. 1862 кн. I.). Имя автора „Моя исповѣдь“, з'їметь і идея тей спов'їди — сразу залунали не тільки по Україні, але і по всій Росії і по Галичині.

В „Исповѣди“ своїй, яко б'їповідь на дор'їканя Поляків за те, що б'ї зробив ся „перевертнем“, писав В. Б. Антонович:

„Судило ся мені родити ся шляхтичем на Україні. Датую боу у мене усь навички панч'їв і довго тримав ся я усьх станових і національних неприхильностей тих людей, помімо якими виховув ся. Коли-ж'ї прийш'їв час мого самосвідомости, я розважив оцінювати своє становище в краю; я зявляв усь недостатк єго, усь прямова громади, середь котрої доля мене постановила, і побачив, що моральне становище є не має виходу, коли ми не одцураеть ся своїх выметних думок, своих бундучних зам'їрб'їв на край і народоб'їт! Я запевнив ся, що ті Поляки шляхтичі, що живуть по Україні, передь судом власного сумління мають тільки два виходи: або покохати народ, середь котрого они живуть, переняти ся інтересами єго, вернути ся назад до тієї національности, якої колає б'їдурати ся их предки, та заповідати працею і любовію по спроможности споконувати те лихо, що за підлягає народом, котрий в'їдурувать к'їлька поколів великожних з'їд, і котрому отой з'їд за єго п'їт і кровь б'їдчували огидно, наругами, непошанованьєм єго в'їри, звичаїв, моральности і особи. Коли-ж'ї на таку р'їч бракувати-ме у Поляків сили, перебрати ся на польську землю, заселену народом польським, на те, чтобы не додавати з'ї себе в краю ще більш дармоб'їд, тай спекати ся сумних докорів самому собі за те, що і я з'їда, планатор, годую єго з чужої праці, заступаю стежку до розвитку

того народу, до хаты котрого я зал'їз не кликаний, не проханий, та ще й належу до того табору, що пильнує зупинити розвиток народу, тубольч'їв... Вже-ж'ї я пристає до першого виходу; бо хоч я був попований шляхотським вихованьєм, звичаїми і мр'їями, але мені легко було одректи ся з'ї них, ніж б'їд того народу, середь котрого я з'їв, котрий я знав, котрого тяжко недолю я бачив в'ї кожному селі. Сей народ я полюб'їв більш, ніж власний шляхотський навички і мр'їв... Я став „перевертнем“...“

З'ї таким прапором виступив св'ят ополченних коляс Русинів! Не диво, що проти него озв'їрля є була та шляхта, котрій б'їз узаував єдино певну і спасенну стежку! Од єго символу в'їри Володимир Бонифатьевич не то що не б'їр'їв ся в догд'ї в'їв своєю праці, але н'ї разу н'ї в ч'їму не зм'їняв єму. Сей символ — став загальним символом по цілій українсько-рускій землі в б'їносинях і бажанях тубольч'їв-Українців до всіх своих з'їд.

Року 1863 В. Б. Антонович берег ся до праці в к'їївській комісії давних актів і до р. 1881 працює там єго головний редактор, а р. 1870 бачимо єго на університетській кафедрі, спершу яко доцента. Небагом (1878) університет к'їївський надає єму звання доктора історії, робить єго професором, а потім (1880) деканом факультету историчного. И от з'ї сей час Володимир Бонифатьевич везавив себе на цілій св'ят загальним символом по цілій українсько-рускій землі в б'їносинях і бажанях тубольч'їв-Українців до всіх своих з'їд.

За д'їяльність праці В. Б. Антоновича яко професора треба тільки згадати хоч невеличку частину учення єго, що в'їдомий яко професор або письменник. Таким чином на професурі к'їївського університету бачимо Антоновичевих учеників: д-ра Дашкевича і Голубовського; в Харкові — проф.

сора д-ра історії Багал'їя; в Москві — проф. Лавинченка; в Варшаві — проф. Любича і Ромашевича; з'ї поміж численних сил професорів гімназійних, що були учениками Володимира Бонифатьевича, досить згадати хоч тих, що в'їдомий в историчному і в'їному письменстві, як от Левичий Орест, Миколайчик, Науменко і т. д. і т. д.

Що до наукових праці В. Б. Антоновича по археології і історії України, то хто-ж'ї не знає их з'ї осв'їчених людей, а найкраще з'ї осв'їчених Русинів! Заслуг єго яко вченого археолога і историка добре оцінені вже самим вибором єго різними науковими товариствами на свои б'їдний або почетні товариш — н. пр. російськими товариствами: Географічним (в Петербурзі), Археологічним (в Москві і у Львові), Церковно-Археологічним (в Кієві), Историчним (в Одесі), Антропологічним (в Москві), Правничим (в Москві і в Кієві) і инчими. Нарешті треба додати, що В. Б. Антонович був одним з'ї організаторів і президентів Географічного товариства в Кієві (скасавого урядом р. 1876) і Историчного товариства имени „Нестора“ в Кієві.

Не тільки в Росії не б'їдеу ся н'ї оден з'ї восьмиох археологічних з'їздів, де б'ї не виступив з'ї рефератами В. Б. Антонович, але доводило ся єму бути депутатом на таких з'їздах і по-за Росією, н. пр. на з'їзді в Лисабоні р. 1880 б'їз репрезентувати в к'їївській університеті і московскі археологічне товариство.

В. Б. Антоновича треба уважати батьком археології і документальної історії України-Руси. До Антоновича археології не було, були лише випадкові знаходки. Історія України-Руси складала ся значайно на льтописях тільки і в'ї більшости переказувала лише инчими словами льтописей оцо-

Подавши за „Правдою“ начеркъ жити-
еи и дѣяльности Вол. Б. Антоновича, додаю
еще подъ конецъ, що славный нашъ историкъ
кѣвскій добре есть знавый землянамъ своимъ
въ австрійскій Русѣ. Русины одушевляють ся
его знаменитыми творами и высоко его пова-
жаютъ. Найлучшѣе доказатъ того есть име-
нованье ювилата мѣнушого мѣсяца почетнымъ
членомъ товариства им. Шевченка.

село та розмалявав з гостями. До бувшого посла Вермана сказав: „Таке, таке, пане Вермане, знов нас обох не вибрав.“ Одіслав звернувши кн. Бісмарку на соціальну демократію і сказав: „Страйк то ще не нагріше лихо, оні проминають... але сумно було би коли-б в нас настало такого поступованія, що навій дають роботу робітникам, страйкали колись охоту давати заробонь. Я уступаю тепер з поля, і буду на все глядіти, як-би з льожі; але ви ще молоді і не так легко вийдете з перепакох.“ Далше розводив ся кн. Бісмарк над тим, як-би тепер шасливий, що може сподібно жити; воли читав з рана газети, не приходив йому вже на гаду: А що ти на то маєш сказати? На пытанье що-до титулу „герцога“ мав кн. Бісмарк сказати: Прець було в урядовій газеті, а що там було, то все правда. При сьбі нагоді мав кн. Бісмарк сказати також, що новий титул буде для него дуже догодний, коли бнз хоче колись відити якогачо по Европі.

Вчера як в день уродинь кн. Бісмарка надбавано йому з цїлою Німеччини множенство цвітїв в цїлій паки дешев. Рано одограли перед палатою войсковї музики серенаду а людей збралось було знов велике множество.

Працальна авдіанція гр. Герберта Бісмарка у цїсаря була — як доносить Köln. Zig. — дуже сердечна. Цїсарь завісив власноручно Гербертова лавчу ордеру Гогенцоллернїв на шию, обняв его і подїдував кблька разїв і оказав, що бнз той ордер, котримъ лишь рїдко кого надїлав, вибрав спеціально для него, бо лавчу єсть символомъ сполученя і сврїплєня а не роздучя. Цїсарь має надїю, що коли здоровлє Герберта знов поправит ся, то бнз вступит знов до службї державної. Цїсарь не хотїв сен авдіанції уважати за формальне прощанье і запысь ся до гр. Герберта на обїд в перших днях по святах.

Штутгартскій Tagblatt доносить, що за дня непевности ситуації, яка настала в наслідокъ недобровольного уступленя кн. Бісмарка, стала ся необхідна конференція верховодячихъ мужїв державнихъ і німечевихъ державъ звязковхъ.

НОВИНКИ

— Конкурсы на греко-лат. матихтїв при народныхъ школахъ. Окружна рада шкільна в Сянтї і пїз оповіщенємъ з дня 20 марта до ч. 397 розіснує конкурс на мїсце греко-лат. катихти при школахъ народныхъ в Сянтї з платнею 600 зр., 10 прд. додаткомъ на помещанье і з правомъ побирати пятїлїтїй додатокъ по 50 зр. Катихти має учить релїгїю: в 6-кл. школъ мужеской 10 годїнь тыждево, в 4-кл. школъ женской 7 годїнь тыждево і 2-кл. школъ мїшанїх на передмїсто „Валки“ 3 годїнь тыждево, та в двохъ першихъ школахъ держати по одній ескортї що тыждня. Подаватись можна в 6-тыждневїмъ речїнцї од сего оголошеня конкурсу.

— Комітетъ, що займає ся урядженємъ вечерниць музично-вокальныхъ, опіауныхъ з товарицями забавами, в комнатахъ „Рускої Бесїды“ у Львові в дняхъ 8, 15 і 22 марта с. р., почуває ся до милого обовязку зложити на сьмь мїсць щїру подяку вїмъ тымъ Вп. Особамъ, що звалили причинити до звеличчя сїхъ вечернїхъ. Єсли бнз справдї вечернїхъ удавалось знаменито, то головнї в тїмъ заслуга тїхъ Вп. панї і пановъ, що комітетъ своїми трудами в помѣхъ прийти звалили. А вже-ж нїгде правдї дїти, що мїлу несподїванку для гостей зробивъ хоръ жїночїй, котрий зложили Вп. панї проф. Барвіньска і Шухевичева. Руского хору жїночого доси на Бесїдї не мали ми чути, а якъ знаменито бнз вивзавъ ся азъ своєю задачї, про се вже згадувано в „Дїлї“. На сьмь мїсць позволяємо собі щїру подяку зложити Вп. панямъ і панночкамъ того-жъ хору, рївно-жъ і Вп. пани Ганічаковї, до на третїхъ вечернїхъ своїмъ сольовимъ сїмьомъ, котрий на домаганя гостей зневолена була повторити, вїсхъ збранныхъ одушенїхъ. Цювєе признание належить ся такожъ хорова мужескому, котрий зложенїй заходами п. Ів. Копача, підъ управою проф. п. Н. Вахнянина, сповнивъ свою задачу похвалою. Другою новоїстію в „Рускої Бесїдї“ бувъ выступъ панї Марїї Лисецкої з Яричева зь одичомъ, котрий гарнимъ і високо патріотичнимъ мїстомъ своимъ ожививъ і загрївъ серця слухачїв і на довго позбаванї в їхъ памяти. За ою услугою комітетъ складаючи прелегентцї сердечну подяку, може хїба лишь повторити зь „Серцаломъ“: — „Одїти таїй щїрий, сердечний і розумний, що мимохїлї вивривъ ся зь груди слова: Спасї-бггъ Тобї, землїчко, за твої золотї слова.“ Маємо надїю, що панї Лисецка ще неразъ прислужить ся в той спосібъ народному дїлу. Др. А. Калитовскій державъ бачити о початкахъ писемъ; тяжкій предметъ о гієрогіфахъ подав в такъ приступнїй і займаючїй формї, що прелегентъ за-служено нагородили гостї шедрами олїсесками. Часть музикальну звалили обняти панночки: О. Гадиловичьна, Л. Вахняниновна і Галина Огоновска. Про першу концертну, котра зїзотна вже ширшїй публіцї зь выступу на концертахъ Шевченковїхъ, можемо ту лишь повторити судъ знатокїв, що продукція Лисенка і Рубинштайна одграва концертво і зь глибокимъ чувствомъ. Дїв другїй панночки, котрыхъ гру фортепианову першїй разъ лучилось ширшїй публіцї почути в „Рускої Бесїдї“, дали нагляднїй доказъ, що передъ ними велика артистична будучність на тїмъ полї. Тимъ бїльше потїшаючїмъ се обявї, що в будучности зможемо великі концерти випроводити власними, рускими силами. Певнїсть і смїлїсть, яку ми бачили в грї панночки Л. Вахняниновна і Г. Огоновска, дає намъ повну поруку. За се комітетъ складає имъ щїре спасї-бггъ, якъ і

панї Щербовїй, котра зь поводженємъ про-дукувалося на цїтрї. Зь декламаціями звалили выступити панночки: Бережницка, Барвіньска і Цавенцка. Загальне одушенїє збранныхъ гостї було виразомъ повного ихъ задоволеня; зь правдивимъ дївочимъ чувствомъ декламувала панна Бережницка, зь лїжностїю і зрозумїлїємъ панна Барвіньска, зь смїлїстю панна Цавенцка. Зь мужнїмъ збирали заслуженї олїсески п. Гайсигъ за гру на скрипцї і цїтру, п. Левицїй зь Яричева, п. Берестї і п. Набакъ за сїбї соловїї. Вїсхъ тїмъ Вп. панямъ і панамъ высказує сїмъ комітетъ сердечну подяку. — *Комітетъ.*

— Зь-підъ Будиння пишуть намъ: Приключивъ ся ту послїднїмъ днямъ цїкавий фактъ. Панї Лосюва, зь дому Шимановска, сестрїнка маршала Полянського спродала околѣ Нового Року Будиння жидови Тавбови і заразъ прислала она приказъ своему управителєви П. Бїлецкому, емігрантові, щоби оддаливъ чєлїдъ зь выимкою тїхъ, що худобу обслуговують. Противъ сего запротестувавъ Бїлецкій, якъ і вся служба погоджена на рїмъ, котри і кїнчить ся в жовтнї. Потому протївлять ся сему всякї засади гуманности: середъ зими в часї року голодового прогнати тїльки людей безвинно вразъ зь численною родиною, — не годїть ся. Така одповїдъ розїятрила до живого властительку Будиння і она вразъ зь п. Шимановскою і єї сїномъ Александромъ зїхала до Будиння. Бїлецкому виповїджено службу і велено єму сейчасъ уступити ся. На се одказавъ Бїлецкій, що хотїй контрактъ єго кїнчить ся ажъ вь надолїстї, то бнз вступити ся, єсли онї єму заплащать, що належить ся. Але зь сїми замїтами, хотїй дуже справдїливими, не годїть ся п. Александръ Шимановскій... Будиння — село одданє шїмьству — мїстатъ вь своїмъ нїдрї богато жидїв и крунїхъ. Зь посередъ тїхъ послїднїхъ найшло ся 12 моторнихъ молодїхъ, що уоружились вь пали і сокири і вь нїчї зь дня 22 марта напали на двіръ, вь котрїмъ проживавъ Бїлецкій, — а вже-жъ той двіръ бувъ власностїю панї Лосювої. Ту лежавъ недужнїй Бїлецкій на постелї і не змігъ підвестї ся, щоби напастїнкамъ опїрѣстати, а сестра єго зь великого жаху нї слова зь рота не чутила. Молодї розбили двірѣ, повбивали оїка, поторочили меблї, розвалили пїчъ, а недужого Бїлецкого вразъ зь лїжкомъ підняли у горю, щоби єго на улицю вынести і тамъ покинути. Ажъ ооь несподїбно одна пригода спїнила перевезенє сего плану. Зь-підъ подушки, на котрї спочивала голова Бїлецкого, выхвонувъ ся револьверъ, сїльно ударивъ объ землю і — роздавъ ся гукъ выстрїлу. — Молодї сполохалєсь, покинули лїжко на землю і повтїкали... На другїй день одїхнїхъ зь Будиння телеграмъ до ц. к. староства вь Сокалі зь доношенємъ, що Бїлецкій одурїв, дятого просїти ся, щоби при-слано жандармїв, котрі одставили бь єго до шпиталю сокальсого. Але-жъ і сестра Бїлецкого опамятала ся і повїдомляла ц. к. судъ вь Вєззї о вїсхъ, що приключило ся. Заразъ зїхала комісія і сконстатувала нападъ на дїмъ, де проживавъ Бїлецкій... Цїкава рїчъ, якїй буде конецъ сен справы — сего новачасного пазадї... Якъ за давнихъ добрыхъ часїв...

— Змова артистїв львівської опери триває далше. Переговори не довели до нїякого успїху. Дирекція театральна хотїла ратувати свою ситуацію выставою опери і заповїла була вже на вчера „Аїду“, але вь послїдній хвилї оперовї спїваки одказали своєє участї. Львівска публіка по бїльшїй частї стоїть по сторонї артистїв и всяку нагоду выкористовує, щоби лишь заявити имъ своє признание. Такъ примїромъ, коли на „великомъ концертї“ появилєсь панна Пшїнїковна на сценї, щоби декламувати, роздала ся така буря олїсєкїв, якої давнїо не памятали у Львовї, і тривала зь цїлою чверть години. Одатъ вручено ц. Пшїнїковнї величезну пречудну китїцю цвітїв зь лентами и написію: „Вїс за одного, одїнь за вїсхъ“. П-а Пшїнїковна подїкувала вь имени своихъ товаришїв за таку ознаку признаня и прихильности.

— Бута жидївска. Зь Сокаля доносить о приг-дї, яка лучила ся минушюмъ недїлї а закінчила ся смертїю одного сєлянїна зь Войславичъ. Сєлянїнъ шїшовъ тротуаромъ до церкви а потрученїй кимсь якъ таки самъ зь неуваги наступивъ на купу мєсокъ та горїць, розложєнихъ при тротуарї жидївнєю, та розбївъ одну миску. Жидъ при-чепивъ ся до сєлянїна, жадаючи два крейдарї за розбївъ мєску, а сєлянїнъ не хотївъ дати, бо казавъ, що тому не виненъ; протївно звинивъ самъ жидъ розкладаючи мєски на тротуарї, куда ходитъ ся. Почалась сварка, ажъ вкїнци жидъ ударивъ сєлянїна вь лице; за се пхнувъ сєлянїнъ жидъ вь груди. Вь одній хвилї кинулась на сєлянїна товпа жидїв, звалили єго на землю и почали такъ товчи и копати ногами, що коли надїблєла поліція, показало ся, що сєлянїнъ вже цїлкомъ бєзъ прїтомности. Одвезено сєлянїна до шпиталю, де подано єму всяку можливу помѣхъ, але не можна було привернути єго до прїтомности; вечеромъ померъ. Судъ розпачавъ слїдство, котре повинно — зь огляду на загальне обурєнє мїжъ мїщанами сокальскими — закінчитись справдїливимъ покаранємъ выновнїхъ.

— Вырїзъ вь справѣ Фариша оголосивъ темешварскій трибуналъ карнїй вчера по полудня передъ дуже численною публікою. Фарїшъ засудженїй за обманство и публічне фальшованє документїв, получєне зь перекупствомъ, на бїсхъ лїтъ вїзницї (зъ чого одїхнїхъ єму 6 мїсїцївъ вїзницї слїдчої) и кару 2000 зр., евентуально 6 мїсїцївъ вїзницї бїльше. Урядники лїтерейнї Собовичъ и Пшїеки одержали за фальшованє до-кументїв на шкodu державнихъ скарбївъ Австро-Угорщани по бїсхъ лїтъ вїзницї зь одїна-бїсхемъ шести мїсїцївъ слїдчої вїзницї. Панно Телькеши засуджено на два роки, а Фірієра Герїатта на три роки за фальшованє документїв. Рївночасно вїсхъ обжалованїхъ засуджено на зворотъ шкodu австрїйскому скарбови вь квотї 480.000 зр. а угорскому скарбови вь квотї 24.000 зр. Внесенєе прокуратора, щоби актъ обжалованя розгїнуги и на жану Пшїекогїо од-кинувъ трибуналъ. Прокураторъ оголосивъ од-кликъ протївъ вымѣрови надто малой кары. Гер-

гатта и п-ю Телькеши вышучено на волю на вїнесєнє оборонїтѣв.

— Вь Самборї устроївъ мїсєцевїй комітетъ підъ проводомъ гр. Юлії Дїдушицкої дня 29 п. ст. марта равнъ на доходъ терпїлихъ голодъ. До комітету належали мїжъ иншими и п-ї Лашкевичева, жена профєсора. По концертї музики войсковой 77 полку пїхоты, чєны руского на-родного театру выконали три точки програмы, а то: дуетъ зь „Запорожцї“ за Дунаємъ (п-на Радкевичьна и п. Яновичъ), декламація „Довбушъ“ (п. Яновичъ) и дуетъ зь „Веселой войнї“ (п-а Радкевичьна и п. Ольшевскій). Артисты выступили вь народныхъ строяхъ. Доходу зь равнѣ було 500 зр.

— Новї карты корреспондєнцій мають выпечататись, коли вийде цїлїй засѣбъ теперїшнихъ картъ. Новї карты будуть дещо бїльшї одъ теперїшнихъ и на сторонї адресовї будуть при-крашенї мєрїжкою такої краси, якою выпечата-на марка на картї.

— Убїство. Вь Хмєлисахъ, скалатского повѣ-ту, убивъ онгоды пасєрбъ свого отчима. Оба онї мали термїнь вь судї. Маючи намѣръ убити отчима, выбравъ ся пасєрбъ скорше вь дорогу и сховавъ ся підъ мостомъ. Коли надїхнїхъ отчїнїмъ, выхвонивъ ся онъ а убивши отчима, затяг-нувъ тїло підъ мостъ, де найдено єго вь два днї опїоля. Виновника увязнено, а бнз зїзавъ, що мавъ ще одного спїлїтника вь тїмъ убїствї.

— Господарня громадскої ради вь Городку. Выдїлъ краєвий перевѣвъ вь сїчїи с. р. подрїбною лїстрацію громадскої господарки и тогдї показало ся, що рада громадска, помїмо выразного по-рученя краєвого выдїлу, не перевела одъ трєхъ лїтъ шконтра мѣскої касы тархунїхъ фондїв, остаючихъ підъ єї зарїдомъ. Инвєнтаръ громадскогїо маєтку бувъ зладженїй недобло и поверховно, чого найлїпшимъ доказомъ, що помїмо аначного понадъ 1700 моргївъ маючого общару вєсельного, нема вь инвєнтарї выписаныхъ пар-цєлѣ; одтакъ громада не має екстракту табулярного и має пїоля послїднїхъ помѣрїв, та то-му уживають знану часть мѣскихъ ґрунтїв о-собѣи не маючи до того права, а тїмъ самимъ не можїва контролї надъ маєткомъ громадскимъ. Адмїстрація громадскихъ доходїв єсть недбала; сумы залїгаючї у поодинокїхъ довжнїкїв єуть значїй и рїдко коли булї зїгнанї. Головною причиною сего єсть фактъ, що значна часть раднїхъ и уряднїхъ; мѣскихъ єсть задовжена вь мѣскої касѣ а таїй ставъ примушувавъ рад-нихъ до надто великой и для маєтку громадскогїо некористной уступчивости для иншихъ члєнїв громадї, що булї довжниками мѣскихъ фондїв. Вєє роботы, доставы и прїдїриємства громадскї булї вь рукахъ раднїхъ, а прѣвѣренє радою громадскою рахункїв одбувалось лишь поверховно. Намїстнїцтво на вїнесенє краєвого выдїлу розвизало прїзентацію громадску мїста Городка, а повнєнє обовязкїв начальника громадскогїо поручєно практикантовї намїстнїцтва бар. Едв. Брунїцкому. Сєму комїсарєви прївїтєствен-ному додано окремый зарїдъ, вь складъ котрого входїть: Вас. Дмоховскїй яко заступнїкъ началь-ника громадї, Фр. Бобовскїй и Авдр. Липувъ яко асєсоры, та о. Мих. Кузьматїцкїй, Ал. Тома-шевскїй, Берг. Томкевичъ, Авр. Вольманъ, Вл. Опалїнскїй, І. Юзїна и Нїк. Верманъ.

— Головна справа Скримунтїв о наслїдство по помершїмъ на Крїмї пок. Михайлї Скримунтї, складаює ся зь недвижного маєтку и 700.000 рублївъ готвїкъ, буде розсуджєнє вь одєскїй палатї судовїй 14 цвѣтїя с. р. За оборонѣвъ ставати будуть прїяснїй адвокаты пц.: Спасо-вичъ, Пєвако, Коробєвскїй, Мїроновъ, Таткїнъ и инші.

— Що коштуєть одїнь кїлъ зь плати. Вь 1865 р. дня 3 сєрпня вертавъ Иванъ Захарукъ, госпо-даръ села Х., вечеромъ зь якоїс гостїны домїв, а переходячи по-при садокъ свого шурїна Лєся Цєвирїкаїла, выломивъ зь плати одїнь кїлъ, щоби мати вь рукахъ якїсь кїї. Та нещастєе на-дало, що Цєвирїкаїло давъ сєй садокъ вь за-ставъ Файлєви Розєнбавмови, арендарєви, за я-кїїсь довгъ. За кїлька днївъ Файлєвъ подавъ на Захаруку жалобу провїзорїальну о нарушєнє вь спокїйномъ посїданїю плати. Захарукъ стававъ кїлька разїв вь судї, а таки судъ признавъ о-рєченємъ зь 4 падолїста 1869 р. Файлєви ко-шты процесу вь сумѣ 25 зр. 74 кр. На весну 1870 р. захотїлось Захарукови вдрує выломити кїлъ зь плати, а Файлєвъ зновъ вїсхъ жалобу провїзорїальну и судъ признавъ орєченємъ зь 7 вересня 1871 р. Файлєви коштївъ спору 20 зр. 47 кр. а зь наложнїхъ на Захаруку кару 50 зр. Файлєвъ маючи днѣ прєтенсіи на 24 зр. 74 кр. и 20 зр. 47 кр., вїсхъ до суду дня 30 падолїста 1871 р. поданє протївъ Захарука о екзекуцію мобїлїрну и тогдї зафантовано у Захарука телїчку. А и урядъ податковїй хотївъ стягнути одъ Захарука 50 зр. кары, лишь що громада об-стала за Захарукомъ и посвїдчила, що має лишь два моргї ґрунту, зь чого мусїть живити свою родину, то и перемѣнено Захарукови сїю кару на дєсятъ днївъ арешту. Захарукъ одєдївѣ кару. Вь р. 1874 подавъ Файлєвъ о лїцїтацію зафанто-ваной вь р. 1871 телїчки, але не можна було пер-епроводити тої лїцїтації, бо не найдено нїякого телїчки. Акты оддано до суду карного, а той пер-евѣвши слїдство, сконстатувавъ, що телїчки то-му не найдено, бо телїчка вь тїмъ часѣ вырєсла на корову и функціонаръ прокураторїї одступивъ за-дїя того одъ обжалованя. Файлєвъ не одступивъ одъ своєї прєтенсіи, котра майже подвоїла ся, лишь подавъ 7 лїпня 1874 о поновну екзекуцію и Захарукови зафантовано корову. Дозволено пер-шїй разъ лїцїтація коровы не одбула ся, бо екзе-кутї не прївїзъ коровы до суду. Дозволено Другої лїцїтація такожъ не перевєдено, бо воз-нїй подавъ, що „до тої коровы має прєтенсію братъ екзекута Базьо“. Судья перєслушавши на кїлькохъ термїнахъ стороны, одїравивъ Базю на дорогу права зь єго прєтенсіями, а продажу ко-ровы вызначивъ на 3 цвѣтїя 1880 р. Не перевє-дено и тої третїої лїцїтації, бо коровы не прї-ставлено до суду, по чїмъ судъ по разъ четвєр-тїй розпїсуючїи лїцїтацію поручивъ вїбїтові, „щоби корову одъ довжнїка одобравъ и вчасно передъ термїномъ вь цїлї ушїщєня єї вь без-

печнїомъ мїсць, до суду спровадивъ“. Але и се розумнє зарїдженє не здалось на нїщо, бо пїоля релїації вїїта и возного не можна перевєсти лї-цїтації, — „бо корова здохла, то лїцїтувати нема що — то робїть ся єв. судови пов. повѣдомленє“. Та релїація успокоїла вїсхъ на якїїс часть. Ажъ пїлѣ лїтѣ пїзнїїше вїсхъ Файлєвъ поданє о вїпєсанє права заставу для своєї прєтенсіи вь станѣ пассивнїмъ рєальности Захарука. Вь роцѣ 1887 отакєовано сїю рєальность на 120 зр., а вь р. 1889 продано єї за 37 зр. Цїна купна ужїєсь на покрьтє вь части прєтенсіи Файлєва, а рєшту сен прєтенсіи будє Захарукъ одобрїати. — И такъ за кїлѣк вь платї велєсь справа 25 лїтѣ, а Захарукъ мусївъ: 1. ставати 36 разїв вь судї, с. є. зрєбїти 108 мїлѣ, бо село оддалєно одъ суду три мїлѣ; — 2. за самї доручєня рѣшенї и вїзванї судовыхъ заплатити 11 зр. 27 кр. (по 17½ кр.); — 3. перєсїдїти дєсятъ днївъ вь а-рєштї; — 4. забратись зь батьківщини. — И пла-кати и смїятись!

— Дрїбнїй вїсти. Громада Ганківцїв, пов. залї-щїцкогїо, одержала одъ цїсаря 100 зр. подпомогї на будову школи. — На похоронї кн. Ядвїги Сашїговнї, котрї одбувають ся нїнї вь Красї-чинї, выбравъ ся такожъ и намїстнїкъ гр. Вадєні.

Вїсти зь Аєп. Львівскої.

На конкурсъ розписанї: а) зь рєчїнцємъ до 21 мая с. р.: Сонотъ, дек. скільского, над. прїв.; Выпискї, дек. нараївского, над. прїв.; Турбївка, дек. скалатского, над. прїв.; — б) зь рєчїнцємъ до 23 марта с. р.: Угерєко, дек. стрїйского, над. прїв.

Сотруднїцтва одержали оо.: Мих. Форисъ зь Сївки вь Вєрбїлївцяхъ, Грїг. Прихїтко вь Добростаняхъ, Іос. Фолїсь вь Станїславчїку, Авдр. Пєлєньскїй вь Сївцї, Ем. Брїлковскїй вь Коню-хахъ, І. Стрїльбїцкїй зь правомъ управлєня вь Утїховцяхъ, Тим. Бордулякъ вь Голгоцахъ.

Введєні оо.: Алекс. Бобїкєвичъ за сотр. вь Стрыю, Пєтро Яцїпанъ за прїходнїка вь Олєк-сїцахъ, Богданъ Кїлїшевскїй за завѣд. вь Гумєн-ци, Яросл. Стєткєвичъ за прїходнїка вь Бужку.

Завѣдѣлєство вь Угерєку одержавъ о. Левъ Горалєвичъ.

Кан. инстїтуцію одержали оо.: Мих. Ле-вицкїй на Шуровїчї, Іоакїмъ Федїкъ на Кура-нї, Євг. Андрєховїчъ на Остапє, Теодоръ Мур-дзакъ на Плетєнїчї, Стєф. Лєжогубскїй на Ско-морохи старї и Ілар. Гомовскїй на Журавно.

Завѣзванїй до кан. инстїтуції о. Ігн. Ле-вицкїй на Сущїнѣ.

Президїя намїстнїцтва годїть ся на кан. ин-стїтуцію о. Ігн. Левицкогїо, сотр. вь Тернополї, на Сущїнѣ.

Мистр. Консїсторїя однеслає до прїзидїи намїстнїцтва що-до удѣленя кан. инстїтуції о. Атан. Юрєвичєви на Роздїлѣ.

Именованя, конкурсы, перенесєня и пр.

— Перенєсеня. Намїстнїкъ перєнїсь комїсарївъ повѣтовыхъ: Ем. Глїнєцкогїо зь Бохїй до Льво-ва для службї при намїстнїцтѣв, д-ра Іос. Па-лончовскогїо зь Львова до Бохїй, Мат. Кубель-ку зь Залїщякъ до Бережанъ, Іос. Городаскогїо зь Товмача до Залїщякѣ, Вол. Товарицкогїо зь Надвїрня до Сянока, Юл. Лємпїцкогїо зь Камїн-ки до Рогатина, Юл. Кокурєвичъ зь Живця до Вадовцѣ, Мєч. Стрїльбїцкогїо зь Львова до Стрыї; — концїпїстївъ намїстнїцтва: Стан. Боднара зь Перємышля до Надвїрня, Мих. Бохєнскогїо зь Борщєва до Сянтїна; — ирактикантївъ кон-цєнтовыхъ: Юл. Вронарєскогїо зь Львова до Тов-мача, Ром. Прокєповичъ зь Дрогобича до Камїн-ки, Тад. Созаньскогїо зь Львова до Дрогобча, Вол. Красуцкогїо зь Вадовцѣ до Рончїцѣ, Тад. Мїчку зь Рончїцѣ до Живця, Іос. Дїєтєрянскогїо зь Тернополя до Борщєва, Мих. Равєскогїо зь Львова до Тернополя, Еман. Бохєнскогїо зь Львова до Равы, Іос. Заблїцкогїо зь Львова до Сянока, І. Лємпїковскогїо зь Сянока до Львова до службї при намїстнїцтѣв.

— Конкурсы. Прїзидїя краєвої рады шкільної оповїщує конкурсъ на мїсце учителя языка рус-кого або предмету головного а фїлїологїи кля-сїчно, або предмету побічного вь гїмназїи вь Коломиї; рєчїнєць подаватись до 25 цвѣтїя с. р. — Конкурсъ на мїсце адїюанта судового вь Тернополї мїнає зь днємъ 16 цвѣтїя с. р. — Львівска дирекція почтѣ и телеграфовъ оповї-щує конкурсъ на мїсце асїстєнта рахункового вь Вілк. рангї; рєчїнєць подаватись до 20 цвѣт-ня с. р.

Телеграммы „Дїла“.

Вѣдєнь 1 цвѣтїя. Страїкъ мулярѣвъ збїльшївъ ся, позаякъ до него прїлучили ся ще мулярї, занїй при будовахъ вь сєрєднїхъ мїста. Робїтнїковъ, що працюють при декот-рыхъ приватныхъ будовахъ стереже поліція. Застрїкувала такожъ часть пекарѣвъ.

Бєрлїнъ 2 цвѣтїя. Урядова газета ого-лосила именованє бар. Маршала секрєгарємъ державнымъ вь мїністерствѣ дїлѣ заграпнїхъ.

Пєтербургъ 2 цвѣтїя. Царъ оглядавъ сїми дїями зь царїцею войсковї арешты и велѣвъ арештантамъ обїзнити кару о одїнѣ мїсѣцѣ; выпущено заразъ на волю 61 во-яковѣ.

Пєштъ 2 цвѣтїя. Вь кругахъ войско-выхъ розбїйлась поголоска, що цїсаръ нѣ-мєцкїй має прївїзати на манєвры до Дебєрєчина.

Бєлградъ 2 цвѣтїя. Аѣра Мїнцєвичъ грозїть зорванємъ дипломатичныхъ односїтї межї Болгарїєю а Сєрбїєю.

Бєрлїнъ 2 цвѣтїя. Підъ проводомъ Лє-вєцова заявлявъ ся комітетъ для поставлєня кн. Бісмаркови памятнїка вь Бєрлїнѣ.

Ц. к. упр. гал. акційний
БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ
продает по курсу дневному
5% Листы гипотечный
якъ такожъ
5% преміовані листы гипотечный
Поручена зъ провинціи выповняе
обдворотною почтою безъ провизіи.
2220 129—0

Матеріи на убраня

Перувіанъ и Доскінъ для Впр. Духовенства
приписаніи матеріи для ц. к. униформовъ,
урядничихъ, такожъ для ветерандовъ, сторожи
огневои, гимнастикъ и на ліберію,
сукна на білардъ и столы до прання, гуля
такожъ непромакаемі на одѣжъ ловецкій, матеріи
до прання
пледы до подорожжя бѣдъ 4—12 зр. Все то дешве
якъ деінде а лишъ найліпшою и наймоднѣй
шою якості.

Joh. Stikarofsky въ Бернѣ.

Найбольшій складъ сукна въ Австро-Угорщинѣ.
Вадрицъ даромъ для крадѣвъ вельми обильный и
дуже гарні книжки въ взоріахъ. Последнілаты по
надъ 10 зр. оплати. При мѣстѣ сталомъ складѣ
на 200.000 зр. и при мѣстѣ всевѣднѣмъ интересѣ
розумѣя ся, що многіи рѣштки лишаютъ ся, а що
не можливо зъ нихъ высилати взоріа, то я при
нимаю таки рѣштки назадъ, вымѣняю, або звер
таю грошѣ. Краку, довготу, цѣну треба подати
при замовленіи рѣштокъ.
Кореспондую по нѣмецки, угорски, чеськи,
польски, италянски и французски. 3370

Вѣслякы Листы заставны Товариства
кредитового земского
4 1/2 % Листы заставны Банку краєвого
4 1/2 % Позичку краєву
4 % Облігаціи пропинаційны
Вѣслякы облігаціи доугу державного
Земельны облігаціи перешенства
Льосы державны и приватны
продаетъ по найкористивѣйшимъ условіямъ
Сокаль & Ліліентъ
3360 85—156 Домъ банковый и контора вымѣны
у ЛЬВОВѢ.
Поручена зъ провинціи выготовлюе ся обдво
ротною почтою безъ дочисленія провизіи.

ДРОЖЖЬ

найліпшій вѣденскій по 1 зр. 40 кр.
за кѣлограмъ.

Просимо завчасу замовляти зъ
означеніемъ дня, коли маємо вы
сылати. Найдогдливѣйшій высылка въ
скринкахъ по 4 кѣлограмъ netto. —
За доброту нашихъ дрожжей ручаємо.

Народна Торговля
у Львовѣ и филии.
8043 6—?

BLUTEGEL

ausgezeichnete ungarische Teichware!

1 Kilo kleine Egel fl. 1.25
3 „ „ „ „ 3.—
1 „ „ mittelt Egel „ 2.—
3 „ „ „ „ 5.—
franco ins Haus gestellt sind zu haben
bei J. Höfer, Blutegelhändler, Bu
dapest VI. Wiederverkäufer gesucht.
3436 2—2

! НА ВЕСНУ!

Всеяке насѣнье огороде, якъ та
кожъ бураки, конюшину, травку
и проч. и насѣнье цвѣточне

поручае

3383 6—?

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

Иллюстрованый цѣнникъ посылаетъ ся на жаданье франко.

Варстатъ Обуви

истнующей одѣ 17 лѣтъ

въ домѣ Ставропигійскомъ

выготовлюе всякы замовленія по возможно умѣреннѣмъ цѣнахъ
а особливо для Веч. Духовенства, котре пересвѣдчене о со
лѣдностіи и тревалости мого výroбу. Надѣюсь, що Веч. Духо
венство и П. Т. Публика скаже мене и дальше якъ досъ сво
ими взглядами почитати. — Бѣтъ такожъ и готова обувь.

Цѣны значно обнижены.

Зъ глубокимъ поважаеміемъ:

ПАВЛО С. МАТИНОВЪ.

3414 3—5

Маріацельскій капль жолуднові.

знаменито дѣлаючи у всѣхъ недугахъ желудка.

Незрѣваній при браку апетиту, слабости желудка, воню
чому одиху, кривавому одианю, кольцѣ, катарѣ желудка,
згазѣ, жовтцѣ, одианію и блюваню, болю головы (если по
ходить зъ желудка), кривавыхъ жолудкахъ, задненю, перетяженю
желудка стравми и напоми. Цѣна флашочки разомъ зъ при
писомъ 40 кр., подвійнон 70 кр.

Центр. розсылка черезъ аптекари Carl Brady, Kremsier
(Моравя). 3135 (29—43)

Осторога! Правильный Маріацельскій капль жолудковій рѣдно фальшуютъ
и насѣдуютъ. — На знакъ правдивости муситъ кожда флашка бути за
явлена въ червоне запакваніе, заосмотрене въ повисшу марку охорону и
при кождой флашочкѣ на приписѣ муситъ находити ся, ше сей приписѣ друко
ванный въ печати Г. Гуса въ Крамеріу.

Маріацельскій

пигулки розвѣдливачіи.

Одѣ лѣтъ уживаній зъ найліпшимъ успѣ
хомъ при задненю и заборѣ пи
гулки одрабляються, теперь мно
кратно. Треба тому уважати на повис
шу марку и на подписѣ аптекари С. Brady, Kremsier. — Цѣна пуделка 20 кр.,
ролька зъ 6 пуделокъ зр. 1. — Если грошъ пришлеться напередъ то зъ присл
кою воально одѣ оплати коштуе 1 ролька зр. 1.20, 2 рольки зр. 2.20.

Маріацельскій капль жолудковій и маріацельскій пигулки розвѣдливачіи, не
суть потайнымъ лѣкомъ. Приписѣ есть поданій при кождой флашочкѣ и пу
делку на способъ ужити.

Маріацельскій капль жолудковій и маріацельскій пигулки розвѣд
ливачіи можна купити: у Львовѣ въ аптекахъ: Якова Байера, Г. Бюмен
фельда, Петра Гайляфера, Кал. Крижановского, д-ра Петра Миколыша, Якова
Пинеса, Жит. Рукера, Кар. Склепнянского, І. Вевюрского, Ари. Раппапорта;
— въ Велѣ у ап. Гросса; — въ Вѣрбѣ у ап. Бальбини, Мендикова; — въ
Бережанѣхъ у ап. А. Дурста, Іос. В. Лобаса; — въ Бучачѣ у аптекари
Корниша Левинского; — въ Чортковѣ у ап. Людяна Носа; — въ Дортинѣ
у ап. С. М. Траунфельдера; — въ Дрогобичѣ у ап. Айхмьера, П. Лати
кевича; — въ Галинахъ у ап. А. Гельма; — въ Гусятинѣ у ап. Чер
ского, Пекарского; — въ Овѣрній у ап. І. Чермеринского, М. Заградника; —
въ Оверанѣхъ у ап. А. Крайневского; — въ Краковѣ у ап. Фед. Вальчака; —
въ Каміницѣ Струмиловѣ у ап. К. Пильевского, Кароля Пилевского; — въ
Кончинѣхъ у ап. Редера; — въ Мостахъ Великихъ у ап. І. Жолни
ского; — въ Мельницѣ у ап. Кроковского; — въ Немирѣхъ у ап. Преди
мирского; — въ Олеску у ап. А. Кофлера; — въ Перемислянахъ у ап.
Омел. Барановского; — въ Радеховѣ у ап. Ясьневича; — въ Роздолѣ у ап.
Людв. Мерзвянского; — въ Самборѣ у ап. І. Алексевича, К. Мареша; —
въ Сколѣхъ у ап. С. А. Лецьковского; — въ Сокалі у ап. Евг. Высочан
ского; — въ Старѣмъ Мѣстѣ у ап. Ад. Палеского; — въ Стрию у ап.
Чацьбазаного, В. Коморовского; — въ Скалѣ у ап. Адабѣ. Ротальского; —
въ Турцѣ: ап. М. Пшонка насадѣ; — въ Тернополѣ у ап. Леона Филіппана
и Фр. Ямуревица; — въ Золочевѣ у ап. Франца Петеша, А. Раппапорта; —
въ Журавнѣхъ у ап. Іос. І. Томашевского; въ Зборовѣ у ап. Раппапорта; —
въ Збаражѣхъ у ап. І. Круга; Варязѣ: ап. Яким. Козицкій; Лопатинѣ: ап.
Ст. Гринфельдъ — а такожъ по всѣхъ аптекахъ въ Галичинѣ; — въ Радоми
нѣхъ надъ Сяномъ: ап. С. Соболевскій, въ Залышчахъ: у ап. С. Каа
новича. — въ Коломынѣ у ап. Ед. Степаня и Брон. Вітовлаского го.

Приватистъ V кл. г-м.
назіяльно,
шукае лекціи на село. Ласкави зго
лошена прошу посылати подѣ:
А. Б. Львовѣ у. Снѣжна, ч. 7,
дверѣ 3. 3443

СПЕЦІАЛЬНА

робѣтня колдеръ и матеріаловъ

подѣ фирмою
ЮСИФЪ ШУСТЕРЪ
продаетъ свои вырѣбы дешевше
якъ всюдѣ.
Львовѣ ул. Коперника ч. 7.

Фортепьянъ орфевый 07 окта
вахъ въ добромъ
станѣ можна купити разомъ зъ па
кою за 150 зр.
Вѣдомость у П. Рихардского
въ Подгірцѣхъ, почта въ мѣсцѣ,
3445 2—3

НА СВЯТА пѣны знижені!
Масло найліп
ше двѣрское, зна
менитіи повилла, яйця, мука и т. п.
Найдешевше можна достати въ тор
говлѣ продуктохъ сѣльскихъ
Станіслава Пессель
Львовѣ, улица Галицка число 15.

Ново отворенный Магазинъ
подѣ фирмою
Антонъ Гудіенсъ

у Львовѣ при пляцѣ Маріацкомъ
ч. 8, домъ Вп. князя Пониньского
давнѣйше п. Гавеска
поручае по доступнымъ цѣнахъ
комісовый складъ кль
деръ матеріаловъ и сѣн
никовъ. 1—?

БЮСТЫ

Шевченка, Хмельницкого, Лисен
ка и Печуя по 60 кр. безъ пере
сылки а по 1.10 зр. зъ пересыл
кою можна достати у п. Костя
Паньковского ул. Вірменска ч. 27.

ТОРГОВЛЯ ГЕРБАТЫ

хиньско-россійской

ЕДМУНДА РІДЛЯ

у Львовѣ, пляцъ Маріацкій ч. 10

поручае зъ маевонъ зборки:
1/2 кѣло Congo . . . зр. 1.60
" Souchong чорна . . . 2—
" Зборка маева . . . 3—
" Кайсовъ . . . 4—
" Melange de Lond. . . 4—
" Pocco . . . 3—
" Караванова . . . 4—
" найліп. . . 6—
" Гумновъ перлова . . . 3—
" доббрина . . . 4—

Высѣвки гербатъ 1/2, кѣло зр. 1.30 — Высѣвки зъ найліпшою
гербаты зр. 1.60. — Замовленія зъ провинціи высилаетъ обдворотною почтою.
Опакована не числятся. 3283 16—52

ГАРНИТУРЫ

на
ОЦЕТЪ и ОЛИВУ

по зр. 1.50, зр. 1.90, зр. 2—, зр. 3—.

Елегантій и тревалій зъ бѣлого металю „Британія“ зъ
фляшочками шлюфованными по зр. 2.25, зр. 3.30, зр. 5.25;
— зъ хиньского сѣбла зр. 4—, зр. 5— до зр. 12—.

Скляночки (ляпки) на вино

штука 5 кр., большій 6 кр.

Склянки на воду по 6 кр., грубій по 9 кр. и 11 кр.,
зъ очками 12 кр. и т. д.

ЧАРКИ НА ВИНО

по 14 кр., 16 кр., 18 кр., 20 кр., 22 кр., 25 кр.

НОЖИКИ И ВИЛКИ ДЕСЕРОВІИ

Альпаковъ пара зр. — 88 кр., хиньске сѣбло зр. 2.18.

Подкладки подѣ ножѣ и вилки

скляный по 10 кр. и 15 кр.; хиньске сѣбло по 30 кр.

Кружки подѣ торты 3449 3—3

порцеляновы — 65 кр., зр. 1—, зр. 1.20; штайнгутовы
90 кр., зр. 1.10, зр. 1.20, зр. 1.80, зр. 2.20.

НОЖЪ И ВИЛКИ

въ оправѣ деревяной, роговой, костяной або цѣлій ста
леви, никльованій зъ 2 найзнатнѣйшихъ фабрикъ Ген
кельса въ Солінгенѣ и Пекарсона въ Шеффилдѣ, такожъ
зъ Альпаки и хиньского сѣбла, по низькихъ цѣнахъ.

Цѣнники на желанье (франко).

КАЗИМИРЪ ЛЕВИЦКІИ

головный складъ для Галичины порцеляны, скла
и товаровъ мѣшаныхъ, истнующей одѣ 45 лѣтъ.

АНТОНЪ РОЗМАНИТЪ

КРАКОВЪ

ФАБРИКА ПАРОВА

Цикоріи, Сурогатовъ кавы и кавы фіговыхи
въ Раковцѣхъ подѣ Краковомъ

Нагороджена двома срібными медалями заслуги ч. к. мі
ністерства торговли и рѣльничства.

Выготовляе зъ сырого продукту власнои плянтаціи
всѣ роды Цикоріи штучнои и кавы, одначаютъ ся богат
ствомъ частей поживныхъ, такожъ знаменитымъ смакомъ
и запахомъ.

Фабрика поручае передовствлѣ:
Сурогатъ кавы въ коробкахъ (шуклядахъ).
Сурогатъ кавы въ склянкахъ.
Каву протову французку Розманита,
Цикорію краковскую торку. 3347 10—52
Каву фігову
Цикоріальну каву перлову (Повѣсть).
Каву краковскую въ скринькахъ знамениту.
Каву жолудну

Поручаючи вырѣбы мого фабрики, перешылаючи прикметами
всѣ сего рода заграничій продукты, надѣю ся, що нашъ Вп. Госпо
динъ, котрій окружають все и всюдѣ своєю приклонностію краевый
промислъ, схотѣтъ и въ томъ случаю подѣматити и розповсюди
вати мои вырѣбы.

Купувати можна у всѣхъ торговляхъ.

ДРОГЕРІЯ И ПЕРФУМЕРІЯ

Д. ЛЮДКЕВИЧА И СП.

въ Перемышли

улиця Казиміровска (давнѣйше Львовска)

поручае Вп. Публикѣ: СРЕДСТВА ТУАЛЕТОВІИ: мыла, пахо
щѣ, пудры, пасты, порошки и воду до консервованія зубной,
крема, помады и воды до волосъ, бусовъ и бороды, краски до
крашенія волосъ — вырѣбу власнои и П. Пгановича у Льво
вѣ та найзнатнѣйшихъ фабрикъ вѣденскихъ и заграничныхъ.
МАТЕРІАЛЫ ХЕМИЧІИ для лѣкарствъ, химіевохъ, протехні
ковъ, аптекарствъ; ПРИРАДЫ ХИРУРГІЧНІИ зъ кавучу,
скла, металю.

ДЕСИНФЕКЦІИ.

ВАЖНЕ ДЛЯ ВП. ПАНЬ: Мыло до прання бѣла, фарба
до бѣла въ куляхъ, крохмалъ брылантовый, гума и бораксъ
до кувиривовъ, краски до крашенія матерій шовко
выхъ и воняныхъ, атраментъ до значенія бѣла, краски
на помѣсть въ 4 родахъ, оцетъ винный, олива.

Гербата хиньска (россійска).

Корки до бутельокъ, лакиръ золотой до черевикъ и лакиръ
до чорненія шкуръ, найліпшій кѣтъ до порцеляны, карукъ
столярскій, губки, пензль и т. п. 3373

ВѢДЕНСКІИ МАГАЗИНЪ

„AU LOUVRE“ у Львовѣ

Е. М. БЕРНФЕЛЬДЪ зъ Вѣднѣ,

пляцъ Капітульный ч. 3.

Найбольшій складъ товаровъ у Львовѣ.

Сезонъ весенній и лѣтній 1890.

Сензационно дешевъ сталъ цѣны положенъ на кождомъ товарѣ.
Правильный англійскій Yersey-станики трикотажъ на сезонъ
весенній и лѣтній по 2.50, 3.40, 4.50, 6, 7 до 15 зр. — Парасолки въ най
большомъ выборѣ 2.50, 3.50, 5 до 20 зр. — Спеціалности што до запасаю
дамскихъ и дѣтскихъ, вельоновъ, коронокъ, лентъ, цвѣтовъ, перъ, капелюховъ
дамскихъ, торсетовъ, панчоховъ, мерекъ, готовыхъ робѣтъ ручныхъ, коронокъ
вельоновыхъ, а такожъ владокъ и пасковъ гафтованныхъ до бѣла дамского
и дѣтского.

Дуже добра нагода для владите
лѣвъ добръ и вѣль:

Всѣхъ ковры (Chenille) І. велико
сти кр. 98 — ІІ. зр. 1.25 — ІІІ. зр. 2.90
— ІV. зр. 4.50. — Правильный всѣхъ пор
тиръ тунетанскій и фланки, шара зр.
3.30 до 3.75; правильный портиръ мароан
скій 4.75 зр.; трѣбозанскій 5.75. Припасо
ваній фланки джутовой, складочій ся зъ
2 крыль, 1 драперіи и 2 зашинокъ зр. 1.75,
2.20, 2.90. Одповѣдній до того гаритурѣ,
складочій ся зъ 2 капъ на лѣва и 1 ска
терти зр. 3.40, 5—, 6—. Припасованій бру
ксельскій фланки дѣтъ части на дѣла бѣло
зр. 1.90, 2.80, 3.50 до 9. — Припасованій
ковры салыновы 4.50, 6.50, 10 до 30 зр.

Стебнованій колдръ шовквы по зр. 8.50. Рѣштки ковровъ (ходничковъ)
8—12 метрѣвъ по цѣнѣ 3.50 до 6 зр. цѣла рѣштка.

Оддѣлъ для ковровъ, кофѣвъ, деръ на конѣ и до подорожж
естъ на пѣдѣ-поверѣ въ сали І.; — Парасолы, цѣпты и капе
люшкы въ сали ІІ.; — Станики трикотажъ и суконки дѣтскы
въ сали ІІІ.

Експедиція філіальныи естъ у Вѣднѣ І. Rothenthurmstrasse 37.

Замовленія зъ провинціи за посылатомъ або попереднимъ при
слабѣмъ грошей. Иллюстрованый цѣнникъ товаровъ выслаеся на провинцію
даромъ и оплатно. Поручена треба адресувати до: 3263

Магазину „AU LOUVRE“, Львовѣ пляцъ Капітульный 3.

НА СВЯТА!

Кароль Баеръ

у Львовѣ при ул. Краковской ч. 11

поручае

3442 5—9

Дрожжѣ знамениты, щоденно свѣжы . . . фунтъ 65 кр.
Пудоръ мѣлкій . . . „ 18
Мидалы солодй . . . „ 60 „ и 65 кр.
Розинки безъ костокъ, султаныскы . . . „ 30 „ и 44 „
„ великы Елеме . . . „ 31 „ и 38 „
„ чорный дробный . . . „ 24 „
Фиги въ коробкахъ, султаныскы . . . „ 36 „
„ у вѣнцахъ . . . „ 16 „
Дактилъ . . . „ 40 „ и 80 „
Орѣхи лущеный италийскы . . . „ 43 „
„ округлы . . . „ 36 „
Ципата велика . . . „ 80 „
Плюркі помаранчевы смажены . . . „ 70 „
Сливки боснійскы . . . „ 20 „ и 15 „
Цитрины, помаранчѣ штука по 2, 3, 4 и 6 кр.
Вашиль льсочна . . . „ 8 кр.

Вина, горѣвки, румы и иншы товары найдешевше.

При закупкѣ товаровъ просимо повликуватися на нашу часопись.

Выдавец и одѣвчальный редакторъ Иванъ Бейдъ.

Печатъ зъ фаб. Черявской.

Зъ друкарнѣ тов. им. Шевченка, подѣ зар. К. Водярекого

Виходять у Львові що дні (хрещ. неділя і рус. свята) о 5-й годинах по полудні. Літературний додрук "Вісника найзнаменитіших повістей" виходить в четверок, а в п'ятницю на перекладі разом з Діалом.

Предплату и нисераті приймають: у Львові А. і. н. Батіра 24, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, а в Бюро газети ул. Карла Дукеса 9. У Відні М. Дукес, І. Шюлерштрассе 8; Рудольф Моше; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonnengasse 8, M. Stern 1, Wollzeile 24, H. Schalek 1, Wollzeile 8. Oppellik 1, Stabenbastei 2. В Франкфурті в "А. Бурш" M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на "Діало" в нисераті платити у Львові.

ДІАЛО

Предплата на "Діало" з літер. додатком в Австрії: на Галичину: за цілий рік . . . 18 гр. на цілий рік . . . 24 гр. на пів рік . . . 9 гр. на пів рік . . . 12 гр. на чверть року . . . 4 гр. 50 кр. на чверть року . . . 6 гр. на місяць . . . 1 гр. 50 кр.

у Львові: за цілий рік . . . 18 гр. на цілий рік . . . 8 гр. на чверть року . . . 4 гр. на місяць . . . 1 гр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція під ч. 24 ул. Батіра. — Рукописи асертують лише на комерційне застереження. — Редакція неопечатані зміни бдє порта. Подорожне чило коштує 8 гр. а. в. Оголошення приймаються по ціні 6 гр. бдє одним стрічкою печатною, в рубр. "Надбавка" по 20 гр. а. в. Податки числяться по 10 гр. бдє стрічка.

Підгаєччина по виборах.

[Письмо з Підгаєччини.]

I.

В нашій Підгаєччині, славній уже з несторій передвыборчых, дівсь ся і по виборах дуже дивий річ, з котрых бодай дробну частину треба конче подати до прилюднои відомости — нехай і світ знає, нехай і заступники наш в сойм і в рад державній почують, нехай і вишні власти довідують ся: що у нас творить ся?!

Доповняючи вибори посла до ради державнои бдєуть ся — як се вже читателям "Діла" відомо — при незвичайних обставинах. Насамперед маршалок повітовий бдємовив послови підгаєчкому і членови виділу краєвого д-ру Савчакові сати ради повітовон на справозданье посольске, а ц. к. комісар Шуровскій, зобраний з ц. к. намістництва на управителя староства в Підгаєчці, закликав був навіть стати в Підгаєчці д-ру Савчакові перед виборцями. Хотий і ц. к. намістництво знесло заклаз староства і маршалок був приневольений бдєупити виборцям салю ради повітовон, то все таки народ уже побачив, що оно дівсь не так, як би повинно, і що чинять ся всякі перешкоди, щоб не допустити до вибору руского кандидата.

Далше народ побачив, що запомогти, уділений для голодуючих селян з фондів державних і краєвих, надуживав ся для цілей агітаційних, як звістно, в той справі послав ся підчас посольского справозданья д-ра Савчака жалоби виборців з наведеньм ярких фактів.

Потім народ бачив, що агітація з стороны прихильників і підручників польского кандидата вела ся в способі дуже неморальний. Не то виборців, але вже і працівників підкуплювано і поно, декуды по жидівських коршмах, а декуды по дворах. [Затално відомо тут річ, що первістному польскому кандидату на посла в Підгаєччині субскрибовано було значну суму на агітацію. Коли п. Боровскій на вбаванье польского центрального комітету явив ся у Львові і зібраним під проводом п. Поляновского членам комітету представив ситуацію в повіт, то п. тр. Козьбродскій, гр. Дембовскій і другі в першій хвилі субскрибували 6.000 ар.] Підкупства веди ся в такий безличний

Яруга середь дороги.

Сербке оповіданье Мілютина Гарашаніна.

В околиці Вільграду лежить село, через котре я часто переходив, идучи на лова. Село се, як сотні інших сел в Сербії: два ряди домів, між ними дорога, а посередь села в попереку дороги яруга, кудь колись, кажуть, протікав потік. Розумів ся само собою, моста через яругу нема. З дороги в низ у яругу, з яруги знов під гору на дорогу — так мусить йти або йти і вийти, в священик і учитель. Тудь переходать весілля і похорони, — ничон дороги просто нема.

В тій селі жив один селянин, що нераз брав я его з собою на лова. Був се хлоп середнього росту, в середніх літах, перестро жовтий. Мав хату, коло хати незгорілий сад, три ниви і надь потоком велику сніжовань. Вино его в виноградника, положеного до сонця, усь в селі хвалили. Тримав два волы і пару коней. Худоба та не була особливою порою, а все-таки робила свою службу і дармо хліба не їла. Не можна сказати, щоб она була хужана, — в, она не знала ані згребла, ані коца. Сверх була шкура, то Господь милосердний на щось же сотворив плоть, ба і за потоком в саді було чимало слив. Коли в літню спеку палило сонце або оводи допикали, то посередь обори росло дерево, а в его тіні волки руміли цілими годинами, а коники махали хвостами, дождаючи холоднішои години до роботи.

Передь самим домом лежить тая мокра яруга. Болото в ній не переводить ся цілий рік, бо в літні не висыхає а в зимі ніколи не замерзає. Пшоходець може же бодай перебраться вузкою стежиною по-підь плоти повозов хат, але вози мусять пустекати ся просто в болото. Коли вбав в порожі, то Господь милосердний ще допоможе

способ, що справді, кожного честного чоловіка могло обурювати до глибини душі.

Не диво, що народ, видячи все те, обурював ся.

По виборі п. Заремби на посла до ради державнои дня 12 н. ст. лютого протрїпано трохи деяких адеморалізованих виборців. Однакже показало ся, що в одних случаях не було тяжкои ушкоди тіла. Навіть що до найсильнішого протрїпаного вїта з Соснова Магдїя оречено, що він не потерпів тяжкои ушкоди. Виновиноків ніхто не знає.

Але се протрїпанье дуже прийшло на руку противникам Русинів і они почали з мук робити верблюда. Попередь всего анегівано властву працю протрїпанья деяких виборців, а видумано, очевидно з добре уложеним планом, що ніби-то се стало ся в наслідок заговору; що ніби-то в повіт зорганізувала ся banda rozbójników; що ніби-то тут були в грз rable moskiewskie і т. д. [Один польскій ксьондз виразно сказав одному рускому священику: Dostaliście na wybory 3.000 rubli z Rosyji niby na zapomogę głodową, а навіть до ц. к. староства підгаєчкого злинали жиди, котрий будить-то бачив у одного священика руского велику пачку рублів, і списано з ним протокол.]

В наслідок донесень з Підгаєць у всь стороны, зїхав зараз в якийсь час по виборах до Підгаєць судья слідчий з Березань п. Макс. Фінкельштайн, а ще передь его приїздом і потому жандармерія почала в повіт велику набілку. Очевидно підозрївано тих виборців і не-виборців, котрі звистий в повіт з руского патріотизму, — підозрївано не тільки людей між селянами, але і між рускою інтелігенцією. Розумів ся, для безсовісних противників і денунціантів отворило ся ширше поле до мест на честних і невинних людях.

В таких случаях дуже а дуже потрібна політичному урядников розваги, такту і почуття справедливости, щоб не неопонти людей невинних тягнати до протоколів або не мати по арештах, бо все треба мати на увазі, що бувають люде, котрым мутна вода дуже на руку, бо в ній дуже легко ловити рибу. Не кажемо вже о тій, що знов дуже а дуже сумно було бы, коли-б самі урядники з своєї стороны використували такий случай для якоїсь побіжнои цілі... і пр. щоб показати, що він дуже, як то по польски кажуть, „spręzysty". Се така правда, що против неї ніхто не може закнути

ні одного слова. Але, по сій замітці, вертаймо до річи.

Отож зараз по дни 12 н. ст. лютого почалась, — як тут противники Русинів называли, — расуфкаса zrewoltowanego powiatu. Розумів ся, всякі „паціфікація" належать до н. в. староства.

Підгаєчка жандармерія спроваджує до суду підгаєчкого виборців з Галича чч. Тимка Квіка і Луца Пекарекого.

Завалівська жандармерія спроваджує трех найчестніших господарів з Горожанки: Івана Русака, Олексу Семака і Давида Салабуна також до Підгаєць. Ч. Давид Салабун підчас переслухання сказав комісареві: „Я вже маю 63 літ, 12 років я вїдував, а ще ані разу не був під судом, аж тепер на свий волость дав мені Бог тоту ласку, що стаю тут за руску віру...“ Комісар пояснив ему зараз, що тут ходять не о „руску віру“, але буде караний за піянство. На те Салабун бдєповідь, що хіба якийсь дуже тяжкий ворог міг показати на него, що він коли в житю був п'яний. „Нїчого не п'ю, лиш одну воду, а чей же бдє воды чоловік не буде п'яний“. [Прим. Ред. Як звістно, ч. Давида Салабуна і обох его товаришів випущено на волю.]

Вишівська жандармерія увязав чотирох честних виборців з Золотників, підозрїваючи их о протрїпанье сосновского вїта Магдїя.

Одного дня около 12^{1/2} годины з полудня, вїг до бдєниної церкви в Підгаєчці честний господар Яков Яворскій з Кутузова, ховачис перед жандармами. О. К. Дудикевич по бдєправі богослуження спитав Яворского, що таке з ним дів ся. Яворскій розповів, що жандарми, на донесенье вїта Кутузовского, Івана Финея, хотів его в ночи заарат з собою до Підгаєць, але він в постели вимовив ся недугою, а сегодья раненько сам приїхав з тестем до Підгаєць. О. К. Дудикевич порадив Яворскому, щоб сам зголосив ся до суду, бо вже бдєтижня сидит в Підгаєчці судья слідчий з Березань п. Фінкельштайн, котрому чей удасть ся вислїдити, хто виноватий і які то були причини, що розгаряли людей в Підгаєччині. Яворскій хотів так зробити, як о. К. Дудикевич порадив ему, але жандарм з-далека задрів его і почав за ним гонити. Набїлка, при великій гурмі жидів, скінчалась очевидно скоптенєм Яворского.

Сказавши се, господар всунув глиняний абанок в волосяну кобілку, що висїла позаду воза.

— Ну, так, — бдєповідь я, порпачи дручком в грани ватры. — Тільки-ж мені здасть ся, що волам прийде дуже тяжко. Дорога зовсім не добра, болоті досить глибоке а тягар чималий. Коли я проходив по-при твою хату, як-раз застрів вбз у болото і бою ся, чи це і доси там не стримать.

— Ой уже! тога баюра передь моими ворбми — то справді сором і тяжке лихо! Лагла тобь впоперек усеи дороги, не обминеш еи ані в право ані в лїво. Кілько то разбь через сю кляту баюру я мусїв вбз направити, а воли — то збавляють ся майже а кождей раз. Нераз мені вже так допече, що хоч забирати ся в оселі!

— А бдє давна жь уже тога яруга? — запитає я.

— О, вже купа років! — бдєповідь господар. — Як я був ще хлопцем, на яругу став мбст, та людям і возам приходило легко. Але з часом кілька балків погнало в мбст пови провалив ся до крхты. А що з дерева лишило ся непогнилого, то порозносило люде і бдє того часу мусять воли і коні через баюру.

Оповідючи се, господар збтхачи запрягав воли до тяжко накладеного воза.

— А коли там уже разь стовь мбст, чому-ж знов не поставити? — сказав я.

— А хто ж має поставити? — запитає селянин, здвигачи плечима.

— Ціле село, — кажу, — бо всь прець мусать переїздити через яругу, везучи тягар з сїножаті і з лїса.

— Що ти знаєш! — бдєповідь господар трохи сердито. — Я вже не рік не два раджу і прошу людей, та годі. Кождей бдєлажу мені: Ага, ми маємо тобь мбст ставити просто передь твоєю хатою? Коли потребуєш мбста, то поставь собь сам! Хочеш, то і позоли его, але громада мбста тобь власти не буде!... Такь говорити усь і такь

Народ дивував ся, що се такого учинив Яворскій, що за ним така набїлка.

Письмо епископа Стросмаєра.

Хорваты проживаючі в Чіаго в пбвнчній Америці выслали до еп. Штросмаєра в день его именин адресу, в котрій повдмлюють его, що он завзяли товариство підь именем „Клюб Стросмаєра“ і просать его, щоб бдє приймив протекторат надь сьмь клубом. Обзор оглошєв бдєповідь еп. Стросмаєра, в котрій патріот-епископ заявляє, що приймає протекторат, а обєсля такь пише:

„Наш предка зросили, не дочислав бы ся, кілька разь, свою кровію бдєвску землю і зробили нми хорватске славним в цілїм світї. Нашим святым обовязком єсть, удержувати спадщину чисто-непорочно і в повній славі. Кождей честний і самосвідомый чоловік готов усе, навіть житє бдєдати за бтчину, за права, свободу і славу, а лише поганый егоизм і дух руйнованья робить зрадником бтчини, гнеся під чуже ярмо і чванити ся ганьбою. Таких зрадників бтчины презирають всь честий люде всьх народів і бдєтрчуют их бдє себе якь проклятих, а той справедливий засудь скорше чи бдєзійше потверджує — і самь Всевишній, котрий знає, що той, хто гордить свою бтчину, де родив ся, де жєне і дїлає, хто гордить народом, зь котрого вийшов — той зрадить і пожертвує своим пристрастям і похотям також вїчну бтчину, зрадить і Того, що володїє надь небом і землею, а котрий каже: „Хто не любить свого брата и своего сусїда, не любить і Бога; той подобає на Юду Исхариота, що зрадив Бога і бтчину.“

„Наш народ, що прояв ріни крови за хрест святой і золоту свободу, заслуге на повну нашу любов і привязанье. Вы в новім світї уживаете повнои свободы, найбільшого добра сего світї, котрого кождый благородный чоловік бажає, то єсть: правдивої свободы. Бажаєте, щоб тога свобода завтала скоро і в нашій любій бтчині. И тут, в „старім світї“ уживают часто слова „свобода“, але то по найбільшій часті лише тїнь свободы, обманство і лицемєрство, під чимь крє ся не одно лихо. Середь таких обставин мусать правдиві патріоти, що боронять прав і свобод народу, перетерпїти стократне лихо, бо пристрасть и злоба нападают на них зб всьх сторін, і здичїлї серця обєщуют их бдєзариная без лїку. Але якь волото чистить ся в огні, такь показує ся кождый чоловік в борбї в певнім світї. Честный чоловік выстуває радо в оборонї бтчини, еи своббдї і поступу, та не боить ся клеветы; бдє знає, що чоловік не дїлає для бтчини ніколи спасєнійше, якь коли бдє

гадають, що мбста я потребу найбільше і що я вбдци такь мущу его поставити.

— Оно хто знає, — замїтив я, — чи и не обійшло бы без мбста. От коли-б ты зб глущого кута яруги прокопав спуск, то вода усе бдєжывала бы і ты не мав бы бодай того вїчного болота. А се не приїшло бы тобь трудно.

— Ну, певно, оно не було бы трудно, — бдєрїк господар, — взяти в руки лопату і бдє рана до полудня рбчавь був бы готовий.

— Чому жь того не зробить?

— А, певно! — крикнув господар сердито, — я маю може робити панщину за ціле село! Они мають бути всь мужи, а і оданї дурень... Кажу жь вам: коли-б мені не садь при хаті, а бы вже давно був побудував собь нову домівку на своїм полі гєн з краю села. Тоді-б я вже радь побачити, хто бы ним поставив мбст!

Супротив такон рїшучон бдєповіді, що радше домівку покинути за-для баюри, аніж усунути баюру за-для домівки, годі було далше що-небудь і говорити. Мбж тымь мбй господар прилагодив ся до бдєзду. Оббїшов довкола тяжко накладеный вбз і сокиру встромач позаду в пень. Потім мы закурили папєросы і розпрощали ся.

И пустив ся зб пєма в ббз у корч а господар рушив зб мбця. Вбз, скрпучи, гойдав ся то на один ббк то на другій, поки не добрав ся на возову дорогу і тоді вже поволі посував ся зб сезу. Я годнуй, другу покрутив ся по лїсї, але сего дня не вполнєвав нічого. Псы не нагнали нї один звїрня і я постановив вертати такь годь-руч до дому.

(Конєць буде.)

страда за свободу и поступь своего народа. Поббче розпнато Христа нема крас-шого виду, як видь чоловіка, що все претерпів за свою отчину, а по-ступив і славу. То єсть моя віра, то моє переконання, боля якого я завсегди посту-паю і при помочи Божій аж до смерті по-ступати буду.

Дяково 28 марта 1890.

Стросмаер.⁴

Письмо епископа Стросмаера єсть таке красне, містить в собі такі благородні і високий гадки, що оні заслугоу на пильну ува-гу и заставу вождю, хто єсть того погля-ду, мов-то єрарх церковний „не може“ бути горячим патріотом або мав то „не випадас“ ему стати за свободу... однимъ словомъ, що єрарх мав бути чимсь „неопредѣляемым“ в справахъ своєї національности и загально-людской свободы.

Шаславй Хорваты, що мають такого Стросмаера, владку — патріота и свободо-любца!

Местники людской кривды.

Въ „Дѣлѣ“ була вже коротка згадка о процесѣ, який провадивъ ся въ черновецькомъ судѣ карбамъ передъ лавою присяжныхъ про-тивъ п'ятокъ селянъ зъ Дубовець за убій-ство п'явки-лихваря жиди Мешулема Сокала. Процесъ єсть такімъ цікавий и харак-теристичний, що ми мусимо розказати про него ширше (за справозданьемъ черновецькою Gazet-y Polsk-oi ч. 24 зъ дня 23 марта с. р.). Мешулемъ Сокаль — то бувъ справдш-ний вампиръ селянскій. Набувши господарство въ Дубовцяхъ, осівъ межа селянами и, якъ той павукъ, мотавъ ихъ въ свои сѣти. Для примѣру досить навести кілька фактѣвъ, під несеньхъ при судовій розправѣ.

Обжалований о убійство Мешулема Со-кала Иванъ Руснакъ бувъ на службѣ въ дубовецькомъ дворѣ. До него зголосивъ ся Ме-шулемъ Сокаль зъ претенсією о 5 ар., котрій нѣбѣ-то небажчикъ отецъ Ивану о него поз-ичавъ. Иванъ Руснакъ взявъ зъ горы свою за-служенну и давъ Мешулемови 5 ар., вирів-нувши тымъ чинномъ довгъ батьковскій. Однакъ незадовго по тѣмъ Мешулемъ підваивъ Ивану Руснака до суду — о 12 ар., котрій нѣбѣ-то такожъ мали бути довгомъ небажчика батька. Иванъ, боячи ся процесу, заплативъ добро-вѣлю и тыхъ 12 ар. Въ кілька мѣсяцѣвъ Сокаль зновъ позывавъ Ивану за 27 ар. 70 кр., такожъ нѣбѣ-то довгъ по батькови. Иванъ и теперъ заплативъ жидовѣ-павуку, а той при свѣдкахъ устно заявивъ, що вже більше нѣ-какихъ претенсій до Ивану не має. А однакжъ невдовзі єврей-кровопийца по разѣ четвертій позывавъ Ивану о 105 ар.! Иванъ не боронивъ ся, Мешулемъ вигравъ, провадивъ екзекуцію, лігитую хату Иванову и набувавъ ей за побѣ-димо, ба що більше, выказує собі єще пре-тенсією зъ титулу непокрытыхъ коштѣвъ про-цесу...

Другій обжалований Григоръ Копач-инскій, властитель господарства въ Ду-бовцяхъ, однесеного на 1.600 ар., давъ ся та-кожъ подобити Мешулемови и взявъ одъ него кілька позичокъ. Оддавъ позички збжжемъ такъ, що остаточно лишився на нѣбѣ-толь-ко двѣ претенсії: одна на 100, друга на 200 ар. Однакъ Мешулемъ выдавъ ему 14 позывѣвъ на 14 выданихъ претенсій въ загальноій сумѣ 1.722 ар.! Григоръ не боронивъ ся и Сокаль дѣставъ позволеніє на екзекуцію продажъ его господарства. Якъ-разъ дня 11 червня мавъ одбутися термінъ, але того дня Сокала убито.

Такихъ просто розбійницькихъ учинкѣвъ того єврей-кровопийцѣ выказало ся безъ числа. Лихварь-вампиръ наживъ цѣлий родины, обмань-ствомъ и процесами позбавивъ ихъ стрѣхи. Дуже богато господарствъ, колись замощныхъ, пустивъ зъ торбами. Народъ не умѣвъ ся бо-ронити по судамъ, але за те готовили ся кара на зненавидженого кровопийцю. Высѣнати кару судило ся тымъ, що яко обжаловані ставили на сѣмъ процесѣ. Підчасъ розправы оні за-явили, що хотѣли освободити народъ одъ кро-вопийцѣвъ: „Мы потерпимо, але другі пре-цѣвъ уже разѣ будуть мати спо-кой!“

А кара на Мешулема Сокала упала така: Дня 11 червня 1889 р. Иванъ Руснакъ, Григоръ Диментъ и Францъ Копачинскій зачали ся підъ масомъ, куды Мешулемъ мавъ переѣздити. Коли возъ надѣ-хавъ, выскочивъ зъ підъ моста Руснакъ и задержавъ коня. Диментъ и Копачинскій під-бѣгли и бѣжъ, Мешулема стягули зъ воза, чи може й онъ самъ збѣжавъ (сего докладно не зная) и почалась бійка. Погоничъ утѣкъ на поле, а побачивши при работѣ Григора Копачинского (Францаово бѣця), почавъ его вызвати, чтобы побѣгъ зъ нами на ратунакъ Мешулемови, котрого бують на мостѣ. Але Григоръ одповѣвъ, що бѣжъ уже старій и въ бійки не мѣшає ся. За той часъ Мешулемъ Сокаль погбѣвъ підъ ударами трѣхъ заговор-никівъ.

По довершеннѣ убійствъ кровопийцѣвъ — Руснакъ, Диментъ и молодой Копачинскій выбрали ся просто до Черновца, зайшла до кариного суду и зголосили ся у канцеляста Михальского коротко а вразумѣло: „Мы вбили жидѣ“. Канцелястъ запытавъ ихъ, чи мають уже „вырокъ“, а коли оні одповѣли, що „на исѣмъ не мають же нѣчого“, одирзавъ ихъ зъ нѣчмъ, сказавши, что то належить до су-ду въ Кіевѣ. Отже вѣзъ три повернули до дому и ажъ судъ канцелярскій узавизавъ ихъ и переслудавъ по разѣ першій 15 червня м. р. Въ слѣдствѣ обзнавали всяко: разѣ признава-ли ся, що мали намѣръ Мешулема убити, то зновъ, що хотѣли тѣлько оббити. Підчасъ

слѣдства выкрыло ся такожъ, що въ убійствѣ Мешулема бравъ участь ще и четвертій то-варьшъ — Маронъ Войчукъ. Отже прокура-торія обжалувала пятеро людей: Ивану Рус-нака, Григора Димента, Франца Копачинско-го, Мирона Бабюка и старого Григора Копачинского.

По перевелѣній розправѣ трабувалъ по-ставивъ присяжнымъ 10 пытанъ: 5 пытанъ о скрѣтоубійствѣ а 5 о убійствѣ. Присяжій на пытанъ о скрѣтоубійствѣ одловѣвъ 10 голосо-ми „нѣ“, а 2 „такъ“, ватомѣвъ що-до убій-ства подтвердила вину обжалованныхъ — зъ выимкомъ старого Федора Копачинского. На основѣй вердикту судѣвъ присяжныхъ трабу-валъ засудити: Ивану Руснака и Григора Ди-мента на 3½ року, Франца Копачинского на 3 роки а Мирона Бабюка на 1½ року тяжкою вѣзничѣ.

Такъ закончавъ ся lynchъ селянскій... Чотири местника, що посвятали ся, „чтобы другі вже разѣ прецѣвъ мали спокій“, — приняли засудъ зъ резинацією.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Въ чешко-нѣмецкѣй конференціи уговорѣвъ, котра має дня 14 цѣвтя абра-ти ся у Вѣднѣ, возмуть участь тѣ самы міні-стры и тѣ самы члены, що були и дѣвѣтѣ. Конференція сѣй будуть предложений готовѣй вже проекты законѣвъ о организаціи краевой рады культуры, о радѣ шкѣльной краевой и реформахъ тыхъ постановъ соймовоі ординаціи выборчов, котрѣ однесуть ся до болѣеши по-сѣлости. Либералы предлагаютъ проектъ д-ра Гербога, боля которого неѣденкомисова болъ-ша посылбѣ мала бы бути подѣлена на сѣмъ групъ. Черезъ той подѣлъ высылка бы болъша посылбѣ ажъ 25 мандатѣвъ. Тому однакжъ протавитъ ся партія Кляма и Шварценберга, а правительство старася зновъ обѣ стороны погодити. Либерална шляхта радѣла сими дѣями въ Празѣ надъ сею справою. Екзеку-тавий комитѣтъ постановивъ держати всѣ ухвалы въ тайнѣ, а результатъ той варады предложитъ въ меморандумѣ, котре гр. О-свальдъ Туаъ має передати гр. Таффеому.

Власти правительственны въ Чехахъ не перестаютъ выступати беззглядно протавъ молодѣ Чехѣвъ, скоро лавъ оні хотѣть хо-чѣ бы лишь однимъ словомъ порушити чешко-нѣмецкую угоду на якихъ зборахъ. Недавно то-му скликало політичне товариство зъ округа Колинъ-Шидебрѣвъ зборы до Колина, де яви-ло ся анихъ 300 особѣвъ. Першій промавлявъ пос. Енгель, порѣвнувавъ оба народы про-живающій въ Чехахъ и критиковавъ дуже остро старо-Чехѣвъ. Оубѣля пр мовлявъ сойм-овой посолъ Двожакъ. Скоро лишь Дво-жакъ заповѣвъ, що буде говорити о чешко-нѣ-мецкѣй угодѣ, перервавъ ему комісаръ прави-тельственный зарѣвъ бѣсѣды и не дозволявъ далѣше говорити. Одтакъ промавлявъ пос. Грегръ и сказавъ, що для чешкого народу настасъ нова пора, позаятъ волюдумна пар-тія иде чимъ-разѣ болѣше въ гору. За сею партією стоять болѣшбѣй народу, отже и правда єсть по всѣмъ сторонамъ. Оавъ звернувъ од-такъ на то увагу, що дѣялось на послѣдній сесіи соймовой и высказавъ свой жалъ зъ то-го, що старо-Чехи перейшли надъ адресою до короны, до порядку дневного. „Хабѣжъ має народъ чешскій — пытавъ Грегръ — чекати, ажъ ему предложатъ чешке право державне на тарелѣ? При сѣхъ словахъ заповѣвавъ ко-місаръ правительственный бѣсѣдника, чтобы бѣжъ говоривъ умирѣннымъ тономъ. На то ска-завъ Грегръ: „Я маю же умирѣннѣеши сло-варѣ? Я вже и такъ досѣть умирѣнный. Хто має промавляти о теперѣшнихъ односинахъ нашихъ, той муситъ и безъ того говорити якъ найогладѣйше. Коли-бъ я хотѣвъ такъ гово-рити, якъ думасъ народъ чешскій, то я мусѣвъ бы замѣсть словѣвъ кадати огнемъ и мечамъ.“ На то одозвавъ ся комісаръ правительствен-ный: „Бѣсѣдникъ звернувъ ся до мене и вы-говѣсавъ до мене тѣ слова; я розвужу длатю зборы.“ А Грегръ зарѣвъ одповѣвъ: „Менѣ анѣ на гадку не приходило дѣвати ся на комісаръ правительственного, а его зовѣсмъ игнорувать.“ По сѣмъ наставъ въ сали великій крикъ; роз-далась грѣмкій ослани: Най чезасъ всякій гнѣтъ! Слава молодѣ-чешкѣй партіи.

Молодо-Чехи зачинають вже одъ теперъ лагодити ся до выборѣвъ до рады державной и розвивають велику агитацію а въ некоторыхъ сторо-нахъ ставлять навѣтъ кандидѣтѣвъ. На зборахъ въ Мельнику поставлено одноголосно кандида-туру Шпіндльбера. Старо-чешскій кандидатъ Тоннеръ навѣтъ не явивъ ся.

Въ Градѣ и Прагѣвъ одбуває ся сими днями великій вѣча робѣтничѣвъ, на ку-трихъ ухвалено святкувати день 1 мая яко свято робѣтниче. Вѣче въ Прагѣвъ ухвалено вѣрѣмъ того резолюцію въ справѣ обовязкового святкованя недѣль и то одъ субѣты вечера ажъ до понедѣлка рано.

Маже рѣвночасно наспѣли вѣсти зъ Лон-дону и Берлина, що царъ сими днями на-вѣло заведувать. Кажуть, що царъ дѣставъ ажесъ загальне ослабленіє и въ наслѣдокъ то-го часто омѣлає. До Берлина наспѣла вѣсть о недугѣ царя вчера вечеромъ, але о сабѣлю ова правдива и що сталось причиною наглого занедужаня царя о тѣмъ нѣхѣ нѣчо не зная.

Розарухи студентскѣ въ Россіи прибирають — якъ каже N. fr. Presse — чимъ разѣ болѣшій розмѣры. Доса промавляє оні вѣрѣмъ въ петровско-розумовскій академіи рѣвничѣвъ, що и на университетѣхъ въ Мос-квѣ, Петербургѣ, Казани, Харьковѣ, Кіевѣ, Одесѣ и Дорпатѣ. Daily Telegraph одержавъ телеграму зъ Петербурга, зъ котороі выхо-дять, що правительственный круги мають бути студентскими розрухами дуже занепокоєній.

Губернатора зъ Москвы покликано зарѣвъ до Петербурга, але бѣжъ сказавъ, що некопо при-тахувать зарѣвъ, скоро замкасє ся академію рѣвничѣвъ. Академію вправдѣ замкнули, а не-попово, якъ вѣдо, не то не закрѣчили єе, але ще и розширила ся майже на цѣлу Россію.

Зъ Петербурга доносять, що міністеръ справедливости Манассеинъ має незадовго устунити. Причиною его димісії мають бути вѣдѣмы нѣмецкѣй на царѣмъ дворѣ за то, що бѣжъ зрѣвнѣвъ судѣбництво въ прѣбѣтѣнскихъ краяхъ зъ судѣбництвомъ въ прочѣй Россіи. Наслѣдникомъ Манассеина, кажуть, має стати Цеве, чоловікъ чѣстного характеру и загаль-но поважаний у всѣхъ кругахъ петербур-скихъ.

Надходяча сесія нѣмецкого пар-ляменту, котра має бути скликана ще сего мѣсяця, буде вельми цікава и потягне ся, о скѣлько вже теперъ можна вносити, дуже довго, ажъ до болѣеши лѣта. Загально при-пускають, що правительство выступитъ передъ новою палатою зъ новымъ предложеньемъ вой-сковымъ и зажадавъ досѣтъ высового кредиту, а то дастъ на певно причину до ширѣшихъ и острѣхъ дебатѣвъ. Щѣ-до справѣ соціальныхъ, то кажуть, що правительство предложатъ на певно проектъ закона о судахъ промысловыхъ. Чи стане же на стѣлоу часу, чтобы прави-тельство могло аужитковати въ парламентѣ ухвалы робѣтничоі конференціи, того не зная. Однакжъ має бути предложений посламъ якийсь проектъ колоніально-політичний, ко-трый, якъ то въ кругахъ парламентарныхъ говорять, має бути пробою, якъ сильна буде оппозиція въ парламентѣ.

Газеты нѣмецкѣй не перестаютъ все ще додѣвати всѣлякихъ причинѣвъ до димісії кн. Бісмарка. Такъ доносять теперъ, що роздоръ межи бывшымъ канцлеромъ а цѣсар-емъ єсть дѣйство великій и основній а кн. Бісмаркъ не перестасъ вызвѣяти при кождѣй нагодѣ своего недовѣленія. Такъ мавъ бѣжъ въ подѣвъ выславѣвъ до рады зазвѣсови зая-вити отверто, що его недѣлѣчено до дальшоі дѣяльности и радѣтъ звязковѣй радѣ, чтобы она не дала вѣсти ся на простое бюро міні-стеріальне, лишь чтобы старала ся задержати свою автономію. Коли пращавъ ся зъ цѣсар-емъ, мавъ ему рѣшучо сказати, що не при-ймає титулу герцога, бо хоче задержати свое родовое названіє яко историче.

„Нов. Времѣ“ дѣстало корреспонденцію зъ Берлина, въ котрѣй доказує ся, що кн. Бі-смаркъ прокутувавъ своего часу раздѣлѣти Швайцарію мѣжъ Нѣмечину и Францію (оче-видно одна часть, италіанскій кантонъ, мусѣ-лъ бы була принасти тогда Італіи Ред.). Нѣ-мецкѣй кантони были бы прилучены до Нѣмеч-ины а французскій дѣстала бы Франція яко бѣжѣкованіє за Альпію и Лотарингію. Міні-стеръ французскій Спілье мавъ навѣтъ на то годити ся. Въ саму пору появилась була та-кожъ брошюра Стоффеля и прокутувавъ ся зъ вѣдѣвъ цѣсаря зъ президентомъ Карломъ та лишь все розбѣло ся о одѣръ самого цѣсаря.

Жиль Сімонъ, вернувши зъ берлин-ской конференціи до Парижа, оповѣдѣ, що его приймали тамъ зъ великимъ одзачинемъ. Кн. Бісмаркъ, котороі Сімонъ передъ тымъ не зная, прийшовъ до него якъ бы який стар-ій знакомый зъ двома пѣсами и сказавъ: Представлю ся вамъ самъ: я „monsieur de Bismarck“. По своей димісії бувъ Бісмаркъ зовѣсмъ спокійный та розговѣривавъ весело о тѣмъ, якъ то бѣжъ буде жити яко ретіръ. „Маю — казавъ бѣжъ — мастокъ и 20.000 гек-тарѣвъ лѣса. Часть вже, чтобы я вже о тѣмъ подумавъ. Молчѣте, Берлѣшъ и еп. Копъ принимали Сімона такожъ дуже сердечно, а цѣсаревъ Фридриховъ и теперѣшнѣа цѣсаревъ одзначала его при кождѣй нагодѣ, такъ, що ажъ всѣмъ впадало то въ очі. Цѣсаръ гово-ритъ дуже добре по французскі безъ похѣбокъ въ акцентѣ. Сімонъ запримѣтивъ, що цѣсаръ єсть дуже певный себе и має богато зная. О всѣхъ справѣхъ берлинской конференціи роз-говѣривавъ цѣсаръ дуже широко, даючи при тѣмъ доказъ, що зная добре всѣлякій поглядъ и знає характеръ многихъ особѣвъ. Цѣсаръ нѣ-мецкѣй — каже Сімонъ — або змѣнѣвъ ся ду-же значно за послѣднихъ вѣлѣкъ мѣсяцѣвъ, або навѣтъ его невѣрно представлено. Одного вечера бувъ Сімонъ у цѣсаря на забавѣ и бувъ дуже утомленый, а цѣсаръ сказавъ до него: Идѣтъ спати; кажу вамъ, що мусѣте ити спати; я не хочу, чтобы вы слабѣй верну-ли до Парижа. Сімонъ заперечує рѣшучо то-му, будь то бы тѣхъ на конференціи ставивъ внесеніє на загальне розбрѣненіє; та-кого внесеніє не було и бѣжъ не бравъ участі въ дебатѣхъ надъ сѣмъ предметомъ.

Париска La Paix доносить, що цѣсаръ нѣмецкѣй задумавъ старати ся, чтобы попра-вити односинахъ межи Нѣмечиною а Францією. Оавъ говоривъ о тѣмъ своего часу кн. Бісмаркову, але той не хотѣвъ о тѣмъ нѣчого и чути. На першій початокъ хо-чѣ цѣсаръ розпочати переговоры въ справѣ якогось компромісу. Коли-бъ тѣ переговоры дошли до якого успѣху, то оубѣля предло-жить бѣжъ вже точно сформулованный проектъ. Цѣсаръ порѣвнѣвъ вже крози, чтобы побурѣдо-вой газетѣ не выступали протавъ Франціи. Згадана повѣсье газета, подає ту вѣсть лишь яко погослоску и не бере за нѣю отвѣтливѣсти.

Справа испанского генерала Дабана, закрѣчала ся остаточно тымъ, що бѣжъ буде мусѣвъ одсѣдѣти два мѣсяцѣ въ арѣштѣ за свою смѣлѣсть, а радѣше за свое зухвалѣ вы-ступленіє протавъ властей цѣвѣльных. Спра-вою Дабана займає ся по черѣ палата по-сѣловъ, въ котрѣй бувшій міністеръ войны Кассоля поставивъ внесеніє, чтобы прави-тельству дати нагаву за то, що оно карасъ чле-новъ сенату. При сѣмъ заявивъ бѣжъ, що го-

дѣть ся зовѣсмъ на бѣзову Дабана и коли-бъ бувъ на его мѣсці, бувъ бы ще острѣйше по-стунивъ. На то одповѣвъ ему Сагаста дуже остро и сказавъ, що коли-бъ Кассоля хотѣвъ такъ само поступити якъ Дабанъ, то буде такъ само укараный, бо правительство рѣши-ло ся выступати протавъ ворохѣнѣвъ зовѣсмъ рѣшучо. Оубѣля промавлявъ ще теле-графный міністеръ войны Вермудецъ дуже остро протавъ тыхъ, що ширѣтъ въ войску не-послухъ. „Минула вже часы — сказавъ Вер-мудецъ, коли войско грало въ испанскѣй політицѣ першу ролю.“ Цѣла справа закончи-ла ся остаточно тымъ, що Кассоля взявъ на-вѣдъ свое внесеніє. Але тымчасомъ зазначили вже и генералы свое становище до сѣи спра-вы. Маршалъ Конча, Новаличесъ, и Честе та болѣше якъ бѣжѣдѣть генералѣвъ зъ либе-ральной и консервативной партіи, похваляють поступованіє міністра войны супротивъ іен. Дабана; Ховелляръ, Мартінецъ-Кампостъ, Прі-мо, Різеіра и Кассоля, хотѣвъ зновъ однести ся до королевы регентки и представити їй небызвѣстѣсть строгого поступованя протавъ генерала, котрый 1874 р. старавъ ся заведе-ти монархію. Ховелляръ подавъ ся навѣтъ яко президентъ найвысшѣй рады военной до димісії, чтобы тымъ способомъ узвѣскати сво-боду акціи.

Якъ звѣстѣно выбравъ бувъ испанскій сенатъ спеціальну комісію зъ 7 членѣвъ, ко-тра мала розслѣдати справу іен. Дабана. До комісії належавъ такожъ одѣвъ членѣвъ оппозиціи, маршалоу Мартінецъ-Кампостъ. Комі-сія та предложала теперъ свое справозданіє, въ котромъ ставитъ внесеніє, чтобы Дабана укарати двоимѣсячнымъ арѣштомъ, такъ, якъ то постановивъ міністеръ войны Вермудецъ.

Зъ Лондону доносять, що підчасъ вели-кихъ свѣтъ має одбутися ся въ Равіерѣ ве-лика варада межи кн. Уельскимъ а ви-дѣйшими англійскими мужами державными. Князь має приѣхати безпосередно зъ Нѣмеч-ины до Канъ а маркизъ Гертінгтонъ зъ Бѣнту. Лордъ Раянтъ колись найбільшій дорадавъ лорда Виконсфілда и маркизъ Сальсбері вже тамъ приѣзжали. Незадовго такожъ одбуде ся зъ вѣдѣвъ королевы англійской зъ нѣмецкимъ цѣсаремъ въ Дармштадтѣ а одтакъ приѣде цѣсаръ вмовѣрно въ гостану до Англіи. Політичній кругъ англійскій сѣдѣтъ теперъ дуже пильно за ситуацію політичною въ Европѣ, котра трохи змѣнила ся, але всѣ признають загаль-но, що не треба побоюватися, чтобы вже въ найближшій часъ настало яке погѣршеніє. Характеристичнымъ єсть такожъ, що англій-скій кругъ політичній стали въ послѣднихъ ча-сахъ дуже пильно слѣдити за тымъ, що дѣєсь теперъ въ Россіи а праса англійска подає що разѣ нові факты брутального поступованя чиновикѣвъ зъ політичними вѣзнями въ Си-бири. Въ кругахъ політичныхъ авертають та-кожъ и на то увагу, що якъ разѣ по закрыті берлинской конференціи робѣтничоі стали по цѣлоі Европѣ выбухати сграйки.

Новое правительство португальское може повеличати ся успѣхомъ. Выборы до пор-тугальского парламенту вышлѣли зовѣсмъ въ его користь. Остаточный результатъ выборѣвъ зъ минушѣмъ недѣль єсть такий: на 157 посѣловъ, котрыхъ выбравъ Португалія разѣмъ зъ коловіями, выбрано 114 консервати-вѣвъ, 30 поступовѣвъ, 10 монархистѣвъ зъ вышѣго табору, а всего лишь 3 републиканѣвъ. Выборы сѣ, показали найлѣше, якъ слабою, а бѣдай зле зорганізованою єсть партія ре-публиканѣвъ въ Португаліи. На Мадѣйрѣ побито републиканѣвъ зовѣсмъ, а въ Порто выбра-но міністра коловій; агадѣсь, що републикане вышлѣли лишь въ Лісабонѣ. Такожъ и то важ-на рѣчь, що выборы одбула ся вѣсѣды зовѣсмъ спокійно и майже безъ всѣлякой борби.

Зъ Бѣлградѣ доносять, що тамъ має сими днями приѣхати король Миланъ и перебуде тамъ черезъ цѣлий великодній свѣта. Такожъ має приѣхати сюда черногорскій міністеръ дѣлъ заграничныхъ Вукочичъ, коли буде вертати зъ Константинополя.

Въ сербскѣй скупштинѣ одновѣдавъ пре-зидѣтъ министровъ Груничъ на интерпелляцію въ справѣ застрѣленя одного Сербѣ австро-угорскими жандармами. Міні-стеръ заявивъ, що австрійскі власти зробили слѣдство, котре выказало, що сербскій селяне зъ Висничѣ провокували жандармѣвъ; впро-чѣмъ готове правительство австро-угорске да-ти Сербіи якесь бѣжѣкованіє. Нарушенія ме-жнѣвародного права або оскорбленія повага сербской державы не было. Скупштина призна-ла сѣю одновѣдѣ до вѣдомости и перейшла до порядку дневного.

Межи митроп. Михайломъ а серб-скимъ правительствомъ настало непорозумѣ-ніє за дѣла нового закона церковного. Митро-политъ хоче, чтобы новый законъ бѣдавъ вы-ключно лишь ему и епископамъ власть цер-ковну въ руки, а правительство предложило скупштинѣй проектъ, боля котороі весь поста-новъ, що однесеть ся до духовенства, имен-но же що-до именования епископѣвъ мають рѣшати ся въ порозумѣнію и за згодою прави-тельства. Архієпископъ зъ Ниша, Сроиниъ, котрый не годѣтъ ся на проектъ правитель-ства, подавъ ся до димісії.

Конвоіатъ Сербіи зъ Болгарією за-дѣа агента болгарского Минцевича, заостригъ ся такъ, що правительство болгарске, котре не хоче его одклинати, було змушене дати ему бѣдустку на двѣ недѣль и приказало ему выѣхати до Вѣднѣ.

Шакірѣ-паша дѣставъ бѣжъ турецкихъ репрезентѣвъ въ Греціи вѣсть, що узброєна ватага хоче вѣстати до Креты. Въ наслѣдокъ того, подвола войсковѣй власти кретенскій

Виходять у Львові що дня (крім неділі і рушних свят) о 5-й годі по полудні. Літературні додатоки. Библиотека найзнаменитіших новітніх виходить в двіторок, а в двіторок і п'ятницю на перекладі разом з Діагоном.

Предплату і нисерати приймають: у Львові Адміністрація „Діаго“ у Баторія 24. Центральне бюро оголошень, у Коперника ч. 11, і Бюро газети у Кароля Діагона 9. У Відні M. Dukes, I. Schülerstrasse 8; Rudolf Moser; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonnigasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppel I. Stubenbastei 2. В Франкфурті і Гамбурзі M. Haasenstein & Vogler. G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Діаго“ і наслідки за нисерати платні у Львові.

ДІАГО

Предплата на „Діаго“ з літ. додатком за Границею:

на цілий рік 18 гр.	на цілий рік 24 гр.
на пів року 9 гр.	на пів року 12 гр.
на чверть року 4 гр. 50 коп.	на чверть року 6 гр.
на місяць 1 гр. 50 коп.	

у Львові:

на цілий рік 16 гр.	на пів року 8 гр.
на чверть року 4 гр.	на місяць 1 гр. 34 коп.

Редакція, Адміністрація і Експедиція пош. ч. 24 у Баторія. — Гукони звертаються лише на попереднє застереження. — Редакція неопечатані вільні бдї норта Поодинокі члені коштують 8 гр. а. в. Оголошення приймаються по ціні 6 гр. бдї одним стрічкім печатком, в рубр. „Надслани“ по 20 гр. а. в. Подати числяться по 10 гр. бдї стрічки.

Підгасччина по виборах.

[Письмо з Підгасччини.]

II.

Описана в попередньому уступі набожна повзборча не обмежується тільки на самих селян, а досягає і священників руских. На першій-лучшій доносці ц. к. староства вимагає священників до Підгасч, не зв'язуючи ні на в'яз, ні на становище, ні на прякру цю року та ляху дорогу.

Щоб хто не думав, що говоримо без підстав, наводимо кілька прим'єрів. І так:

Впр. о. Клоосевич з Гнильча дістає вказівку на протокол до ц. к. староства. — „Чого, панове, хочете від мене?“ — питає о. Клоосевич. Комісар на те заявляє йому, що він (не комісар, але о. Клоосевич) в день виборів сказав до антипаря підгасчкого: „Нині заносить ся на цю великого.. то може скінчиться ся сумно...“ Отже очевидно мав на думці тріпанье т. зв. „Хрун'єв“. О. Клоосевич, почувши обжалованье, заявив бдї разу, що се жожь і клевета, бо того він не говорив. П. комісар не повірив о. Клоосевичу, а послав по антипаря, щоб зарав' явив ся в старостві на оглядині священника-виновника. Прийшов антипаря на вісім геретим, оглянувши о. Клоосевича з переди і з гаду, а вкінці заявив, що се — не той. Потім о. Клоосевич висказав комісареві своє негодованье і виїшов з ц. к. староства.

Мимохоть насувався питання: що бы то було, коли-б антипаря був, як який-небудь причини, указав на о. Клоосевича, як на того, що мав нібито говорити підсудний ему слова?

Сказано вже поперед, що жертвою чи то доносів чи то тати просто підсудний стають люди загальнозв'язані з патріотизму руского і з діяльності. А. о. Клоосевич належить власне до таких людей. Зв'язує його села в чотири виборчі голосували на руского кандидата, а в громадї, заходять о. Клоосевича і його молодого зятя о. Курмаєвича, гарно розвивають ся в читальні, і св'язь хоральний, та всі громадяне горнуть ся за порадою до своїх пастарів і приходять до що-разв більшого самопобранья.

Далше управитель ц. к. староства вказав президенту Впр. о. С. Яновича, 89-літнього старця, киянина і горячого руского патріота, до Підгасч до староства на протокол з тим напрямом: що старець-священник

розказував людям на загальних зборах читальні в Сыроусту неділю?

О. Янович зважав ся немочю і не похав. І можна бути певним, що старець-священник, котрий за 66 літ душпастирства свого ніколи не заслужив собі на ніякий вим'язь недовірливості, не міг допустити ся нічого такого, що суперечило бы законам і не було бы дозволено конституцією.

Далше Впр. о. Дим. Гузар з Завалова дістає президентів вказівку бдї управителя ц. к. староства, щоб ставив ся до Підгасч. Думає, що Бог знає, що стало ся. Явив ся в ц. к. старостві, а ему там кажуть: — „Ми відзвали вас, отче, доведатися, що робить у вас о. декан Стеткевич з Божикова?“ — „Як то: що робить? прийхав у гостину! Чи вже-ж до мене не може заїхати декан?“ питає зачудований о. Д. Гузар. — „Але ж він був, отче, у вас, а ви его не замільдували!“ кажуть о. Гузарови. — „Годі було: декан о. Стеткевич прийхав вечором і мав бдїхата, але що ніч зашла темна і через те годі було виїхати, то й заночував, а другого дня рано відїхав...“

І справді, розваживши р'язь холода, чи було тут за що тягати о. Д. Гузара до Підгасч?

В якійсь часті обіска дістає о. Клоосевич з Гнильча нове вказіванье до Підгасч в якійсь там справі читальні гнильчської.

Здаєсь нам, доволі уже тих кількох прим'єрів...

З'їзд учителів шкіл вищих в Кракові.

[Справозданье нашего корреспондента.]

Вже сьмий рік, як з польского Товариства педагогического, котре обіймало учителів вищих шкіл, усунули ся учителі шкіл середних (гімназійних і реальних) і вищих (університетських львівского і краківского і львівского політехніки) і зв'язали окреме товариство під назвою „Товариство учителів шкіл вищих“. Того товариство займає ся майже виключно справами шкіл середних, видає науково-педагогічну часопись „Міжшкіль“ і розпадає ся на 10 кружоків, на котрі складають ся учителі поодинокі (часомі двоє і троє сусідніх) місцевостей, котрі бдї часу до часу збирають ся на наради. Осередком і головою управа Товариства єсть у Львові, а загальні збори відбувають ся раз в рік, все перед великоднем, на перем'язі у Львові і в Кракові. До Товариства належать також учителі Русини. Краєва Рада школьна з рази відносила

ся досить неохотно против сему Товариству; але за зм'язною декотрих инспекторів школьних кравських зм'язали ся і ті односини; до Товариства належать тепер і декотрі члени Школьної Ради, і она респектує голос Товариства. Також належать до Товариства деякі люди не з стану учительского, інтелектуальні з школьництвом і наукою. Всіх членів єсть тепер в Товаристві 677.

Сьморгіний (VII.) загальні збори Товариства відбули ся в Кракові в днях 31 марта і 1. цвітня (н. ст.). Де-що на тих зборах мав загальний інтерес і для неучителів, а де-що також спеціальний інтерес для Русинів; длитого подаю короткі описи їх для читателів „Діаго“.

На зборах явилось сто двадцять членів з Кракова і з всіх більших міст цілого Галичини. З Львова прибули між іншими инспектори школьні д-р Самолевич, д-р Германт, Барановський, проректор львівского університету д-р Пентак, проф. універс. д-р Радзівешевський, проф. політех. Зайончковський і н. з Кракова явили ся між іншими зв'язні проводирі Станчківський д-р Божинський, г. Станіслав Тарновський, д-р Цоль. Також прибуло кількох Русинів: проф. Романчук з Львова, управитель руских паралельок в Перем'язі п. Целіньський, проф. Паславський з Дрогобича. Появление їх, а іменно, бачить ся п. Романчука звернуло більшу увагу; N. Reforma зазначила з притиском їх появление.

Збори відбували ся в великій авлі (collegii novi) університетській. Зібраних привітав проректор краківского університету д-р Каспарек, а отворив збори голоза Товариства д-р Пентак. Зб справозданья уступаючого відділу зазначуємо, що той же відділ минушого року подав петицію до кр. Ради школьної о виданье присвоєв дисциплінарних для школьного молодіжи і присвоєв обов'язковим надзорі домові, о установленье надзорових посади учительських в гімназіях, о заведенье класів пригтовляючих в середних школах, петицію до Ради державної о поможеньє школі народних в Галичині, і н. Кружки Товариства суть: 1) львівський з 247 членами, 2) краківський з 153 чл., 3) перем'язко-ярославський з 56 чл., 4) станіславсько-коломийський з 40 чл., 5) самбірсько-стрийсько-дрогобичський з 40 чл., 6) ряшівський з 34 чл., 7) ясельсько-свідвський з 31 чл., 8) тарновський з 31 чл., 9) тернопільський з 30 чл. і 10) брідський з 17 чл.

Найперше радили збори над наукою польского языка в середних школах. Дискусія була дуже оживлена і показала, яку велику вагу прикладає весь загаль польский до тей справи. Зазначувано вправді, що тепер в ньому книжках і в журналістці ужинає ся чистий язык польского, як перед 20 роками, але при тій одногласно узнано, що треба робити ще дальші старання в тій справі. Гр. Тарновський указував іменно, що галицької власті правительственный і автономічний ужинають в своїх писемках дуже лихого языка, а дивенікарство варшавское, під впливом російським, піше щораз горше і

ужинає навіть таких чисто російських слів, як kulturny, serguzny, gascuzny і н.; додає також, що у всіх бесідників, котрі промовляли, зауважав хаби против польского языка і що він також може в чомь хибив. Гр. Пжездзевський хотів навіть, щоб товариство учителів школ вищих заявляло ся в Товариство охорони польского языка! Остаточно прийнято внесенє відділу: Товариство узнає потребу дальших старань о піднесенє науки польского языка в середних школах і поручає своему відділу, щоб порозумівши ся з всіми кружками, предложив кр. Раді школьній відповідні внесення. — Тут мимо-воль кождому Русинови мусить насунути ся гадка: о скільки то ми Русини остали ся по-заду Поляків, вже не казати в виборозанья нашого языка, але і в стараннях о его виборозанья!..

Друга важна і цікава нарада вела ся в справі науки жидівской релігії в середних школах. Відділ Товариства, порозумівши ся з декотрими кружками (в дрогобичському кружку мав з тей справі реферат о. Тороньскій) предложив внесенє, щоб уложені був доладані плані для тей науки, щоб уложені були для неї вишкі, щоб наука та стояла під контролею властей і щоб учителі до неї були кваліфіковані. Референтом тей справи на зборах був п. Плянєр, учитель жидівской релігії у Львові. Против того внесення выступила особливо члени краківского кружка: проф. Моравський, Ленкевич, Смоляк, Левинський (gente Ruthenus); боролися его особливо львовяне: проф. Пентак, Радзівешевський, д-р Маньковский. Найцікавішою і найнефетованішою була бесіда професора теології д-ра Ленкевича, котрий порушав також жидівську справу в загальній дбткнущ навіть і справу рускою. Яку цілю, казав він, має тое внесенє? Остаточно ходити очевидно о „асимілюванье жидів“, о переробленє їх на патріотів польських“. Але не уводім ся такою надією: ми не спольщили жидів тогди, коли ми мали свою політичну екзистенцію, тям менше докажемо тепер, щоб они перестали уважати ся за окремий народ. Ся змаганье пригадає мені подібне змаганье супротив Русинів. Зв'язь 20 літ тому ухвалив галицький сейм внесенє терна при презентації душпастирств, в тій надії, що руске духовенство через те стане більше зв'язаним з польським шляхти і буде вступати більше в дуєв згоди. І справді трафляло ся, іменно між молодими духовенством — я сам знаю такі прим'єри —, що священники кресили своїх сьмів в Влади-славів з своїм дуча на Ядвіг. Але коли вже підбавляли парохіа а прийшли найближші вибори, власне такі священники вступували найзавзятіше против польского кандидата. І цілком натурально: бо раз він хотів зраганітувати ся супротив своїх бдї підсудних о переконанье, а друге хотів підсудити ся за примус, якій собі завдавав. Коли-б ми в нашій політиці прямували до того, щоб поодинокі народности і в'язи нашого краю жили в згоді і взаємних пош-

Яруга середь дороги.

Сербске оповіданье Мілютина Гараманіна.

(Конець.)

Вийшовши за село, отже може так далеко як кужо занесе, почув я, що хтось кричить мов несамовитий та клепає на чомь св'язь — певне стала ся якась пригода в прокладній яругі. Мабуть чи не застрів який воїще та чи хтось не б'є там так волюв, бо мій селянин, бачите, в его село, одне другому на злобє не хотів ставити моста і выкопати ров, щоб вода стїкала. Б'жу я туди, дивлюсь, а то таки дивно так. Від застрів в болоті повисли осей, а воли запали повисли колья. Б'дза худобина, хоч яка була студна, так упр'їла, може з страху а може в натуги, що з неї аж пар курить ся. Воли б'дзали борзо а коротко, задыхались бачите, і тільки лаш було хвлями с'їду, що там в тій нещастній наповн замерзлій яругі щось ворухить ся.

Аж серце боліло дивитись на ту б'да худобу. Воли робили, що могли, — тепер уже був конець всему, видно було по них, що они здались уже на ласку и неласку. Правда, що щось стало ся в хтось був тому винен — то м'їрувала б'дза худобина і дрозжала б'дз скрученим ярмом, мов сухій осиковий лаш. Их пани в володарь був б'дз м'їрн'їм може ще дати яку пом'їч, але б'дз стогнав і клаяв зб'їзості. — „Або ви-тасяте або загубите таки на місяць!“ — викрикував селянин, а я дивлюсь — то таки мій знакомий, що вже нераз мав пригуду в с'ї яругі.

Приступаю ближе та дивлюсь, чи не пом'їб бы і ему може якийсь спосібом. Але мій селянин не має милосердя. Стає з гаду на в'є та лущать воли з усея сили, а клепа-

мов який нехрест. Воли добули послідню силу і, як б' змовились, с'їнули враз, але спорох були б'дз розірвали, анж добули б'дз его з болота. Правда, задне колесо підняло ся трохи по-над болото, але се як раз і було ціле нещастє, бо в одній хвилі в'дз перевернувся з локотом в болото. Ужєвкі, котрими в'дз був перев'язаний, п'їрвали ся, а врасне букове дерево, що було на в'дз поскладане як с'їд, розлетьлось на всі боки в болото. Майже в тій самій хвилі тр'їло і в'є, а мій селянин стратив та-кож рівновагу і як довій повалився в болото, що аж залунало! Волики видобули ся з тяжкою б'дою з яруги і поб'їли з переднім в'єм прост'євнко до дому аж на само об'їстє.

Я добув кілька колья зб'їз плота та по-м'їб мому селянини видобути ся з болота, а б'дзав і ливив его, нехай уже д'є собі сам рад, як може. Оз певно мус'їв скляти всіх своїх кумів зб'їз села, тай поралась д'є цілу н'їч, щоб звести в'дз та дрова до дому. Як то все мус'їло бути, коли его добули з болота!..

На другій день рано в'єв я знов ручницю та п'їшов зб'їз п'їсами знов до громадского л'єса. Коли я переходив по-при яругу коло хати мого знакомого селянина, побачив я на его подвір'ї громадку людей. Серед об'їстє лежав в'дз; з одного колеса сторчали шпиль; одна д'є, в'їє і ярм була подомані майже на кусах. Лаш дерево, хоч зб'їз болотом, стояло поскладане на купку.

Мій знакомий с'їдз на зломаній в'їж та розп'їдзав щось другим, а всі курили, одні люльки а другі пап'їроси. Всі слухали п'їжно і н'їхто не зоглянув ся, що і я приступив до громадї.

— Господи Боже — почав як-раз мій знакомий, — нема другого такого села, як наше. Людовик, так не може дальше бути. Хоч вибирай ся в св'яз, куди очи пове-

дуть! В бакурі перед мого хатою я м'їло-що не пожив смерті. Насамперед урвалося ужасно а б'дзав зломана ся б'є і одно колесо. А то все треба кувити і залатати готівими гр'їшми. Хв'їа я гр'їш краду чи що? Мус'їв цілу н'їч — і в середі такої студени — порати ся, щоб познести дрова та видобути в'дз зб'їз болота. А досв'їта ще по-габ'ї мені одній в'їж, та ще тей л'їшній, ає до нього, лише б'дз натури жовч в'їм пукла. Що-ж мені тепер д'їати?... Але бо тей й наше село — говорив мій господар дальше зб'їз докором, — чи таке оно, як н'їш села? Нема в'їм ан'ї в'їж, ан'ї учителя, ан'ї священника такого, як с'їд. Один як другий. Один другому зб'їз зависти робить на в'їр'ї, а чам'ї більше, один другому д'їше, тям'ї більше рад'їсть для него. Або й наше уряд як такий як повинен бути?! Хв'їа там х'ї журить ся тям, що д'є ся м'їж людьми і як н'їм же ся? Коли-б они тям журили ся, чи они були б'дз допустили, щоб стала ся така пригода, як мені?... Давні пресекти — то були н'їш люди! Они лише розказували, а коли б'дз так було стало ся у нас, то яруга була б'дз як стій суха, наче т'їк! Але отже, нема у нас уряду, нема правительства!..

— Добре кажете, так нема! — б'дзав зб'їз другий селянин. Дови йшла бес'їда про в'їж, про священника та учителя, то б'дз л'їше п'їжав свою люльку і не б'дзав ся, але скоро л'їше п'їшла бес'їда про уряд та правительство, то й б'дз мус'їв докнати своє мудре слово і говорити: — Або правительство журить ся тям, що народ'ї от'ї так загубав? Коби лише уряд приказав — а всі вийшли б'дз на роботу; н'їхто не л'їшав б'дз ся в'ї с'їд. Все б'дз зробило ся на дух!

— Ан'ї слова, всі стали б'дз до роботи! чому не мали-б'дз станути? — б'дзав зб'їз третій а всі ему притакнули. — Та ж нам'ї зб'їм треба с'їи дороги! А що кому зб'їз того

приїде, коли люди в худоба будуть отавь марно пропадати?!

— Хв'їа то так трудно м'їст поставити! — б'дзав зб'їз нараз ще один.

— Та ще й який можна б'дз поставити! — загомоніли другі.

— А на що Бог дав дерево в'ї л'їш? — докннула в'їш, що стояв по гаду.

— А як б'дз то було добре, — казав одній, що вже аж одушевляв ся для доброго і потрібного д'їла, — коби лише хто видав такий наказ!

— Ба, коби хто видав! Добре тоб'ї говорити, — докннув котрийсь в своє слово. — Ты думаєш, що там в'ї уряд дуже клопочуть ся нашою б'дою! Та-ж н'їм не хоче ся навіть дати наказу!

— Отже, б'да нашому народови тай тільки! — б'дзав зб'їз зб'їхнувши якийсь д'їдусь, що як-раз чистив люльку к'їтаючи нею в мозолисту голону.

— Таки так! н'їхто не винен лише одно правительство! — пор'їшили всі в'ї один голос.

А коли вже та всі надивили ся на нещастє с'їд'їа і кума та наб'їднались над'їм, розб'їшли ся домів і кождий зб'їз с'їлянь узав ся до своєї роботи зб'їз глибоким пересв'їдченєм, що в'їй приг'їд'ї н'їхто не звинив'їше правительств... Бо чому оно не накаже, щоб зробило ся то, чого народови треба? Чому оно не накаже осушати яругу або поставити м'їст? Доки того не буде, доти будуть воли і худоба застрівати в'ї яругі зб'їз прец'їм розум'їа кожда д'їтина в'ї с'їд, л'їше урядови про те б'їдуже! Нема н'їш рад, як хв'їа повидати до села та й той край, де правительств не хоче навіть приказувати, а допускає народ'ї до нужди і до — самоуправ'ї!..

уюю надъ тымъ предметомъ, а проз. Ост. Левицкій зновъ зашпировизувавъ тоасть стикомъ:

Я не идеалістъ паноуе,
И я цѣлю тожъ добрый бытъ,
И знаю добре, що звичайно
Голодного не зава сѣтъ...
Однако я сказати мушу,
Хочъ якъ бажаю намъ добра,—
Безъ Руси я не знаю хлѣба,
Милѣйша — руска намъ бѣда!

Середъ веселого настрою всѣхъ по выго-
лошено сего стиха забравъ слово п. К. У-
стиновичъ и вѣсть тоасть въ честь
Ивана Франка! (Одспѣваю „многоа хѣта“).
О. Недѣльскій въ Братиславу вѣсть то-
асть въ честь Франковского товарища, д-ра О-
куневского. — Д-ръ Даниловичъ вѣсть то-
асть въ честь посла Юсефа Гурка. Сей то-
асть принято зъ ситуаціонизмъ, а пос. Гурка зъ
подкажуваши спазавъ:

„Хочъ я мѣжъ Вами найменше учений,
то такі позволѣте и менѣй-де-що сказати. Ве-
дѣний нашъ Шевченко перетерѣвъ багато за-
нардѣ! Вы, интелігенція, говорите, щоби по-
дѣлѣти Галичину, тогды буде намъ добре. Се
спасенна гадка, але якъ то освѣтимо, мусимо
вѣсь твердо працювати, а на жалъ одинъ не мо-
жуть працювати для народу, инѣй не хотѣть,
а де-хто в доброй волѣ не має. Коли не хо-
чемо ставити на рівнѣ зъ народомъ, аблизити
ся до него и ему помогти, то вѣдѣмъ за мо-
гучими словами Шевченка:

Обаѣмъте, брати мов,
Найменшого брата!
Нехай Матя усмѣхнеться,
Заплакана Матя!

Опосла подѣвъ д-ръ Окуневскій то-
асть въ честь патріотичного мѣщанства тѣ-
мѣнничкого. Именемъ мѣщанъ одповѣдавъ дѣ-
гетъ хору о. Ом. Абрисовскій. Вѣдѣвъ
пѣдѣвъ ще п. К. Устиновичъ здоровѣе
проз. Остана Левицко.

Середъ загальнѣй и веселости, гостѣ, особ-
ливо жѣвнотѣ, почало за-дѣла сѣбѣзновенъ поръ
(о 3-бй годѣвѣ) розходѣтѣсь домѣвъ, тожъ д-ръ
Окуневскій замкнувъ комерсъ. Остала ся ще
весела громада молодшахъ людей и довго ро-
зравдала ще про порушенъ на комерсъ
справы.

І. II—кій.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Зачувати, що міністерство просвѣты по-
дасть палатѣ послѣдъ при спеціальной дебатѣ
надъ бюджетомъ до вѣдомости, що рѣшило ся
завести медицинскій факультетъ при
лѣвобосѣмъ університетѣ.

Зъ чешко-нѣмецкою угодою мабутъ
якося не конче добре мусѣтъ стояти, колы
Politik навѣдуе Нѣмцѣвъ, щоби они не вы-
магали богато, бо внаше цѣла работа прави-
тельства не доведе до нѣчого. Здаѣвъ навѣтъ,
що она и не буде ще зовсѣмъ залогожена въ
чешскѣмъ соймѣ на сесіи, маючѣй бути скли-
канѣй въ маю. Deutsche Ztg. доносить имен-
но, що въ законѣ о заведеніи національныхъ ку-
рій, который має бути въ маю предложенъ
чешскому сойму, не помѣщено постановѣ о
правѣ veto; постановѣ тѣ маю бути управ-
линеній окремимъ закономъ, который ажъ на
осѣнній сесіи буде предложенъ чешскому сой-
му. Такъ само прайде ажъ на осѣнню сесію
проектъ закона о реформѣ соймовон ордина-
ціи выборовъ, о скѣлько бѣтъ не односѣтъ ся
до фѣдѣкомисовон бѣльшон посѣбности.

Бюю кореспонденціею розсѣлало було
вчера вѣсть зъ Вѣдѣвъ, що тамъ ослабѣе вже
страйкъ робѣтѣнѣвъ мулярскѣхъ;
теперъ же показуе ся, що такъ не асть, бо
страйкъ ставъ ще бѣльшій, а навѣтъ проявля-
еся загальний рухъ страйковий. Побѣвъ му-
лярѣвъ, застрайкували були вѣзники спедитор-
скѣ, але тѣ вже упорались зъ своими „панамъ“,
бо достали подѣвственне платѣвъ. Дальше
застрайкували експресѣ, а завтра зачинають
страйкувати токарѣ. Вчера арештовано ко-
лькохъ мулярѣвъ, що хотѣли одбогати своихъ
товаришѣвъ бѣвъ рѣботѣ, а въ Братиславу му-
сѣло прійти полиціи на помѣчь ажъ пѣвъ ко-
паніи драгонѣвъ.

Царевъ Александровъ приключилася
мабутъ зновъ якась пригода, бо зъ рѣзкихъ
сторѣвъ надходить якѣсь глухѣй вѣсти то о
наглѣй недугѣ царя, то о якѣмъ атентатѣ, то
зновъ запереченіи тѣхъ поголосокъ. Все дѣвъ
точно такъ, якъ було зъ вѣстѣю о писемѣ
Цебриковѣ до царя. И тогды говорено насамъ-
передъ о якѣмъ выкрытѣ тайного товариства,
о заговорѣ на житѣ царя о якѣмъ револю-
ціонній прокламаціи, ажъ наковецъ показало
ся, що Цебрикова выслала до царя отверте
писемъ и за то ви арештовано. Може отже
бути, що и теперѣшній вѣсти о якѣмъ недугѣ
царя маютъ за пѣдставу правдивѣй фактъ,
который ще не звѣстѣний и для того треба по-
ня что омежати ся лишъ на тѣмъ, что розка-
зуютъ поголоскѣ. Вчера надѣшли отже рѣвно-
часно вѣсти зъ Вѣдѣвъ Берлина и Лондону, що
царъ нагло заедуваѣтъ, доставъ якѣсь загаль-
не ослабленіе и разъ-по-разъ омѣвѣе. Разу-
мѣе ся, что така поголоска могла дуже легко
зродити и другу а то, что царевъ давъ хтѣсь
спожити яковѣсь отруѣ. Зъ Петербурга роз-
сѣлао заравъ вѣсть урядову, що всѣ поголоски
о недугѣ царя суть безосновны и просто лишъ
выдуманы, та що царъ асть зовсѣмъ здоровъ,
якъ то можутъ подтвердити очевидѣвъ. Мимо
того запереченія удержуеся въ Лондонѣ ося
яка поголоска: Въ Петербургѣ — кажутъ —
выкрыто зновъ заговоръ на житѣ царя.
Якѣмъ чѣловѣкъ, которого лѣвомъ при-
значено, щоби бѣвъ убивъ царя, одобрѣвъ собѣ
житѣ. Той чѣловѣкъ лѣвивъ писемъ, въ ко-
торѣмъ подае причину своей смерти. Посла
ишѣй версіи мавъ самоубійникъ бѣтъ студен-
томъ петербургской політехники. Розумѣе ся,

что правдивѣсть тѣхъ вѣстѣй годѣ сконстату-
вати и она выдають ся навѣтъ дуже немо-
вѣрнѣй, але щѣтъ тѣмъ на нихъ мусѣтъ бути
правды, бо въ Нѣмеччинѣ и Англіи звернули
теперъ дуже пильну увагу на то, что дѣвъ
теперъ въ Россіи. Voss. Ztg. и Kreuztg. пода-
ють такожъ вѣсть о недугѣ царя и кажутъ,
что мамѣ урядовыхъ дементѣ теперѣшня ситу-
ація въ Россіи заслужуе на повну увагу.

О самоубійствѣ яковѣсь заговорника въ
Петербургѣ подають найновѣйшій вѣсти зъ Пе-
тербурга таке повѣствованіе: Самоубійникомъ,
который бѣвъ назначенъ убити царя, бѣвъ якѣмъ
офицеръ маринарки зъ выскаго роду. Оаъ не
теперъ забѣвъ ся, але ще торѣтъ, а тѣлько зѣ
взгляду на родину его не подавали газетѣ его
имени. Онъ лѣвивъ писемъ, въ которѣмъ подае
причину самоубійства. Теперъ же выкрыла по-
ліція его давнихъ товаришѣвъ и арештовала.

Розрухи студентскѣ въ Россіи та-
кожъ ще не притихли. Мѣжъ петербургскими
студентами зачинае мабутъ ажъ теперъ добре
кавѣтъ, бо вже и зѣ бѣдѣмъ доносѣтъ, что а-
рештовано 72, посла ишѣй версіи навѣтъ о-
коло 300 студентѣвъ університетскѣхъ. Кажутъ
такожъ, что мѣжъ студентами зъ цѣлой Россіи
мае бути добре zorganizованный заговоръ ре-
волюціонній. Daily News одержала зъ Петер-
бурга вѣсть, что въ разаньскѣй губерніи абун-
тували ся селяне и что тамъ прійшло навѣтъ
до кровавой бѣйки зъ войскомъ, середъ которѣхъ
погибло вѣлькѣнацѣтъ селянъ. Та сама газета
доносить такожъ, что въ Финляндіи в Царствѣ
польскѣмъ мали повторитѣсь революціонній ко-
митетѣ; правительство мало о тѣмъ довѣдѣтѣсь
и выслало для того въ тѣ стороны свѣльнѣй бѣ-
дѣлы войска. Здаѣвъ, что вѣтъ тѣ вѣсти обя-
сленѣй лишъ на сензацію и за основу маютъ
розрухи студентскѣ а вѣрѣмъ суть зовсѣмъ
неправдивѣй.

Про розрухи студентскѣ въ Пе-
тербургѣ одержала N. fr. Presse таѣй вѣсть:
Межъ студентами кавѣтъ все дальше. Студен-
ты медицинскѣй академіи хотѣли выважати
дверѣ бѣвъ академіи, але возаки розбѣгали ихъ
накайками. На самѣмъ університетѣ арешто-
вано 72 студентѣвъ. Нѣбѣльшій непокоя при-
являеся мѣжъ політехниками. Черезъ ко-
лька дѣвъ одбувалѣсь зборѣ на політехницѣ а сту-
денты стали чимъ разъ смѣльшѣе выступати.
Наразъ явѣвъ ся деректоръ полиціи Грессеръ.
Полиція одбалада всѣ входы а навѣтъ замкну-
ла и улицю, а передъ політехнікою явѣло ся
ко-лькѣнацѣтъ крытыхъ возѣвъ. Грессеръ зава-
завъ тогды студентѣвъ, щоби они ишли за
нимъ. Студенты заявѣли, что хотѣтъ насампе-
редъ покрѣпити ся. На подѣвѣро явѣтѣтѣ
зѣвѣли они на борѣвъ обѣдѣ а Грессеръ вывѣвъ
ихъ бѣдѣтъ парами зъ институтѣ, всадѣвъ до во-
зѣвъ и казавъ повезти на дворѣвъ зелѣзницѣ.
Вечерѣмъ одвезено всѣхъ студентѣвъ пѣдѣ
эскортою до дому.

Вѣдѣвска газета войска Reichswehr
доносить, что правительство русскѣе рѣшило
ся не заводити въ русскѣй арміи
репетѣрового карабіна, лишъ задержати
дотеперѣшну систему Бердана а тѣлько
зменшити каліберъ. При докладныхъ пробахъ
мала русскѣй власти войсковѣй и знатоки
прійти до того переконанія, что репетѣровѣй
карабіны добръ вправдѣ до стрѣляния на стрѣль-
ницѣвъ, де можна удержати добрый порядокъ,
але не на войнѣ, де она можутъ навѣтъ при-
нести шкоду, бо треба добре вправленѣхъ и
зручныхъ войскѣвъ, щоби могли ихъ уживати
въ войнѣ.

О справѣ Цебриковѣ доносѣтъ зновъ
такѣ: Царъ прочитавъ ен писемъ и написавъ
зѣ боку, что писемъ то написане вправдѣ
зъ великимъ огрѣченѣмъ, але мимо того треба
писательцѣ дати спокѣй. На приказъ царя пу-
щено Цебрикову на волю.

Послѣдній авдіаціи кн. Бімарка у цѣ-
саря не обѣдѣла безъ прикромъ сценѣ. Віе-
маркъ заявѣвъ цѣсаревѣ, что бѣтъ не пріймаѣтъ
титулу герцога, а цѣсаръ одповѣвъ на то, что
не може одѣлѣвати даного разъ розпорядже-
н. Кн. Бімаркъ обѣзавѣвъ при свѣтѣмъ и
сказавъ, что хоче жити въ исторіи пѣдѣ сво-
имъ родовымъ именемъ, которому зробѣвъ мѣ-
сте въ исторіи. Цѣла справа стауала на тѣмъ,
что новый титулъ оставъ ся кн. Бімарковѣ,
але бѣтъ не мусѣтъ его особисто уживати. До-
стоинство и титулъ герцога лѣвенбургского
маютъ перейти по смерти кн. Бімарка на
первородного родяны Бімарковѣ, а назвище
Бімарковѣ будутъ могъ и дальше носити г-
р. Вільгельмъ Бімаркъ та, колы будутъ, сыны
г-р. Герберта Бімарка.

Межъ Болгаріею и Сербіею прай-
шло вже мабутъ дѣ роздорѣ. Причину того по-
даѣвъ дипломатичный агентъ болгарскѣй Мин-
цѣвичъ, который подѣмовѣвъ своего часу маке-
донскѣхъ восстанѣнѣвъ въ вѣстѣтутѣвъ ам-
св. Савъ, что она оголошена ся Болгарами и
выѣхали до Софіи за грѣшѣ, котрі имѣ доста-
вивъ Минцѣвичъ. Сербѣ дамагаля ся конче,
щоби правительство болгарскѣе одѣлѣвало Мин-
цѣвича, а Болгаре не хотѣли того зрѣботи.
Сербѣ игнорували отже зовѣвъ Минцѣвича, а
правительство болгарскѣе видѣлось остаточно
змушенимъ дати Минцѣвичѣ одустку и при-
казало ему выѣхати зъ Бѣлградѣ. Теперъ же
мае сербскѣе правительство одѣлавати своего
герента консулѣтского въ Софіи. Вывадѣвъ аген-
тѣя бѣлградска доносить, что правительство
сербскѣе что то не зробило и що передъ по-
мѣщенѣмъ Минцѣвича въ Бѣлградѣ не було
нѣвѣжѣхъ демонстрацій, але вѣдѣнскѣй газеты
подають вѣсть, что сербскѣй герентъ консулѣт-
скѣй доставъ вже повѣдомленіе, что має выѣ-
хати, лишъ речѣнѣе его вывѣду ще не назва-
ченъ. Здаѣвъ, что Сербіа стрѣмѣтъ конче до
того, щоби зрѣботи дипломатичный знозны зъ
Болгаріею, а дляаго, того можна легко дога-
дати ся, колы зважати ся, что поза цѣлою сею
справѣю стоѣтъ русскѣй посолъ въ Бѣлгра-
дѣ, Персіані.

НОВИНКИ.

— Выступленіе русскѣхъ богословѣвъ цѣлого II-го року
зъ семинаріи выкликало мѣжъ Русинами у Львовѣ
велике вражѣнѣе. Загальний голосъ таѣй, что зѣ
управѣю нашої семинаріи духовной стоѣтъ дуже
недобре и зѣ всего видѣю, что нѣнѣшній управ-
итель не посѣдае симпатіи та довѣрія питомцѣвъ.
За весь часъ его управы семинаріею не переста-
ють непорозумѣя межъ нимъ а питомцами. Щоби
молодѣжъ була всему винна, — того нѣхѣтъ не
скаже, бо молодѣжъ якъ усюды молодѣжъ, а пре-
дѣвъ въ латинскѣмъ семинаріи не чути про нѣ-
якѣ непорозумѣя, споры, выключенія та высту-
пуванія питомцѣвъ. Зѣ системы управы нѣнѣшно-
го ректора о. Бачиньского питомцѣвъ усе були не-
доволенѣй, а ostatnichъ часами почало ся се не-
доволеніе выявляти уже въ таѣй способѣ, что
и самъ о. ректоръ и зверхна власть повинѣй бу-
ли добре приглянутѣсь тѣй системѣ и розбѣрати
ей основно. Молодѣжъ семинарска такъ рѣчь пред-
ставляе: „Мы бажаемо бѣвъ управителя бѣвъской
руки въ кождѣмъ взглядѣ — нехай тѣя рука буде
й строга, але бѣвъска — а того власне
нѣтъ хибѣе. Нѣхѣтъ-жъ другій въ семинаріи
не має можности подати намъ таку руку,
бо о. ректоръ выливъ усеѣхъ другихъ на-
стоѣтельствъ на молодѣжъ спровадивъ майже до
вера. Правдивѣя роспука! Вчерашнѣе выступленіе
питомцѣвъ II-го року було тѣлько продовженіемъ
тѣхъ непорозумѣй, что ко-лькѣма наворотами по-
варѣли ся сего року. Питомцѣвъ-спѣваки II-го ро-
ку домагали ся змѣны дѣрѣнта хору (опираю-
чись на свое право выбора дѣрѣнта), а коли о.
ректоръ обѣвъ цѣдѣлявъ II-го року за заявленіе,
что II-гій рокѣвъ пѣдѣ нѣнѣшнымъ дѣрѣнтомъ (сво-
имъ товаришѣмъ зъ того-жъ року) сѣбѣвати не будѣвъ
короткой дорожъ давъ „ексклюзію“, то и всѣ товаришѣ
заявѣли, что на таѣй случай они всѣ выступаютѣ. И
такъ стало ся. О. ректоръ, замѣвъ розсѣдѣти и
розважати справу, заравъ холоднокровно пріймае
попысы бѣвъ питомцѣвъ зъ цѣлого року... Розумѣе
ся, о. ректорѣвъ то може й нѣчо не шкодитѣ, але
оно дуже шкодитѣ батькамъ молодежи, бѣднымъ
свѣщенѣкамъ та селянамъ, коли ихъ дѣти опина-
ють ся наразъ, черезъ одну нѣчь, безъ кусинка
хлѣба... Вѣрѣеся, владыки нашѣ звѣтъ чимъ
скорѣе розглянутѣ справу и полагадѣти ей.

— Русскій комитетъ голодѣвъи завѣтъ, якъ се
мы подали, на повѣдомленіе зъ Тернополя 1000
зр. въ тамошнѣмъ урядѣ мѣтовѣмъ за зѣбже, что
надѣбѣшло зъ Россіи. Зѣбжа було три ватѣны, въ
котрыхъ мѣтѣлось 300 кѣрѣвъ жита. Въ виду
такоѣй высокоѣй платы за мѣто и перевозѣ на за-
лѣзники показуе ся, что не оплатѣлось бы приво-
зѣти зѣбже зъ Россіи и розсылѣти ихъ по провин-
ціи мѣжъ голодѣвѣи повѣты, а далеко користов-
нѣйше продавати зѣбже въ Россіи а грѣшѣ розда-
вати потребѣвѣчимъ.

— Въ Угнѣвъ, якъ звѣстно основано взѣрцѣвъи
варѣтѣвъ шевскѣй заходами о. Козакевича и учи-
тели Цехевича. Мѣнувшого року давъ выдѣлъ
краевѣй сѣму варѣтѣгови 300 зр. субвенціи. Теперъ
порѣшѣвъ выдѣлъ краевѣй, признаючи хосеннѣотѣ
того варѣту, давати что року по 300 зр. субвенціи,
если громада мѣста Угнѣва дасть зъ своей стороны
безплатно для сѣи школы лѣкарѣ, обѣдѣлу и о-
свѣтленіе. На купно сырого матеріялу и на капѣ-
тѣвъ оборотѣвъи прѣрѣкъ кр. выдѣлъ удѣлѣти грома-
дѣ безплатѣвѣи пошукѣ въ квѣтъ 400 зр., ко-
тра має звернутѣсь въ 10 пѣврѣнѣхъ рѣтатахъ, чи-
слѣчи бѣдѣ 1 сѣчня 1891. Вѣдѣнціи прѣрѣкъ выдѣлъ
краевѣй удѣлѣти однѣровѣу подѣмогѣу 50 зр.
дѣомъ шевѣвичѣ, котрѣ выразѣли бы до Рышева
або Ладѣи пѣдѣ Тарновѣмъ до тамошной гарбар-
нѣ, щоби пѣдѣвати удѣлѣшене гарбарѣтво, але пѣдѣ
условіемъ, что громада мѣста Угнѣва вынѣначѣ
50 зр. на ту цѣль.

— Сѣланѣе зъ Испола купѣли 100 зр. моргѣвъ ор-
ного поля бѣдѣ дѣдѣца села Корѣвѣки пѣдѣ Коло-
мыею, Залевокого, и заплатѣли по 60 зр. гѣтовкою за
моргѣвъ. Зѣ того самого обшару закупѣли коломѣйскѣй
мѣщанѣе и нѣмецкѣй колонѣистѣ 300 моргѣвъ по 70
зр. за моргѣвъ. Тѣмъ способомъ одна часть бѣль-
шон посѣбности прилучена до мѣста Коломыи.
Передъ вѣками Корѣвѣка належала до Коломыи
яко корѣвѣске село для удержанія коломѣйского
старѣсты, бѣдѣтъ перейшла она въ привѣтѣй руки
а теперъ верѣте ся по части зновъ до Коломыи.

— Цѣсаръ не санкціонувавъ два законы, порѣ-
шенѣи на послѣдній сѣсѣи соймовѣи а дозволяючѣ
громадамъ мѣбѣ Лежайска и Вѣча побирати о-
платы бѣдѣ пѣва и напѣтѣковъ спирѣтусовыхъ.

— Конкурсы на окремѣхъ грѣно-нат. катѣхѣтѣвъ при
народнѣхъ школахъ. Окружна рада школьна въ Ста-
ніславѣвъ оповѣщеніемъ зъ дня 18 марта до ч.
382 розписуе конкурсы на мѣбѣа катѣхѣтѣвъ: 1)
при 4-кл. школѣ мужеской звѣчайнѣй Нр. I. въ
полученію зъ 4-кл. школою мужескою Нр. II. въ
Стаѣиславѣвъ; — 2) при 4-кл. школѣ мужеской
въ полученію зъ 2-кл. школою женескою въ Гал-
лѣчи; платѣи 450 зр. и додатокъ 45 зр. на по-
мѣщанѣе. Рѣчѣнѣе подаѣтѣсь до 15 мая с. р.

— Въ Конохахъ засновано „Товариство сельско-
го касина“. Головою того товариства сѣльскѣ
господѣръ Гринько Будунѣ.

— До Вуополя — якъ подае „Бѣтъковщина“ —
зѣбѣхала комісія зъ радѣй повѣтѣвѣи мабутъ въ
тѣй цѣли, щоби переглянутѣ господарку тамош-
ного вѣйта та писарѣа громадскѣмъ маѣтѣкомъ.

— Новѣу церкѣвъ зачатѣ мурѣвати въ Исаѣвѣвъ,
пов. теребовлевского. Потрѣбный камѣвъ, вапно и
пѣсокъ вже звезенѣй. Будѣву ту зѣвъ въ пред-
прѣметѣвъ п. Ставарскѣй.

— Сѣланѣу кредитѣву зѣ обмеженою порукою засно-
вуютѣ у Выжѣнціи на Буковинѣ тамошній мѣщанѣвъ.

— Передъ судомъ присяжныхъ у Львовѣ велѣлось онѣ-
гды черезъ два днѣ розправа судовѣа противъ Ива-
на Хаса, господарѣа зѣ Бутѣнѣи, пов. жѣвковського,
обжалованого о убѣйствѣ своего брата. Обжалова-
ного борѣнѣвъ адвокатъ д-ръ Стеѣ. Федакъ. По
дуже зручно переведенѣй оборѣнѣи и знаменѣтѣи
промовѣ д-ра Федака судѣвъ присяжнѣй 9 голосами
заперѣчили пытанѣе что до провинѣи Хаса а три-
буналъ выдѣвъ удѣлѣвѣнѣи вырокъ.

— Выборы до мѣсонъ рады въ Коломыи маютъ ще
не були подтвержденѣй властями — якъ подае
„Русская Рада“. Намѣстѣнѣцѣво прислало до коло-
мыйского старѣства выборѣи акты зѣ внесенѣмъ
прѣтѣстомъ для розсѣдѣженія наведенѣхъ въ про-
тѣстѣ фактѣвъ о неправоуно переведенѣхъ вы-

борѣвъ. Старѣство поручило розсѣдѣти справѣу ко-
мисарѣи Тѣрмазовѣ, с. е. тому самому, что пере-
водѣвъ выборы. За-дѣла того многѣй прѣтѣстував-
шѣй противъ выборовъ внесли телеграфѣчно до на-
мѣстѣнѣцѣва просьбу о присланѣе до сѣа справѣу
якого нѣшого комисарѣа.

— Купѣванѣе голоѣвъ при выборахъ. Передъ звѣ-
чайнымъ трибуналомъ карнымъ въ Краковѣ бѣ-
булась розправа о перекупѣство при послѣднѣхъ
выборахъ посла г-р. Ант. Водзѣнцѣкого до сойму
краевого зѣ курѣи громадѣ сѣльскихъ краковского
повѣту. Зѣ помѣжъ чѣтирохъ обжалованѣхъ о сѣ
подкупѣство признавъ трибуналъ Винк. Вуцѣкого,
ревѣзора худѣи и выслужѣного учителя, винов-
нымъ провинѣи зѣ §. 8 з. к. арт. VI зак. зѣ 17
грудня 1882 и засудѣвъ его на 8 днѣвъ арѣшту
засѣренного постѣмъ. Трѣхъ инѣшихъ обжалова-
нѣхъ удѣлѣнѣвъ трибуналъ бѣдѣ закидѣвъ пѣдѣне-
сенѣхъ въ обжалованѣю. N. Reforma заповѣдае
подати цѣлу розправѣу, бо много цѣкавого можна
зѣ неѣ довѣдѣтѣсь.

— Краевѣе товариство нафѣтове, яко філія „Краево-
го товариства для оѣпки и развитѣу гѣрѣнѣцѣа и
промыслу нафѣтового въ Галичинѣ“, має основа-
тѣвъ въ Дрогобичѣ. Онѣгды одбулѣсь зборѣи
дрогобѣнѣхъ продуцентѣвъ нафѣи и земного воску
при участѣ д-ра Федѣровичѣа, посла Охримѣвичѣа,
п. Сѣрочиньского инжѣнера выдѣлу краевого, п.
Горайского, презеса товариства и Вебера, комисарѣа
гѣрѣнѣцѣого. Зборѣи прѣняли одноголосно внесе-
нѣе основати въ Дрогобичѣ філію „Краевого то-
вариства нафѣтового“ на взѣръ коломѣйской філіи.
До выдѣлу выбранѣи пп.: Л. Вишнѣвскѣй, предѣ-
датѣлемъ, Гольдгамѣрѣвъ его заступѣникомъ, Ген-
сѣворѣвскѣй, Гартенбергѣвъ, Корѣгаберѣвъ, Лѣберманѣвъ
и Пенѣонѣжѣвъ.

— Адѣватъ вѣдомѣи д-ръ Марѣтѣбрайтеръ має про-
живати въ Новѣмъ Йорку. Европѣйскѣй газетѣи одѣр-
жали зѣ Нового Йорку таку телеграмѣу: „Власти
одмовѣли выдати авѣтрѣйского адѣватѣа Едмунда
Лѣстера, который зѣдѣравѣдуванѣи 600.000 зр. ту
утѣкъ и выпущѣно его на волю“. А що зѣ Авѣ-
стріи послѣднѣми часами нѣякѣй инѣшій адѣватѣвъ,
крѣмъ д-ра Марѣтѣбрайтерѣа, не утѣкъ до Америкѣи,
то мабутъ Лѣстеръ естъ прибрѣанѣмъ именѣмъ
Марѣтѣбрайтерѣа.

— Зѣ Буда Пешту доносѣтъ: Незвычайнѣе озло-
бленѣе выликала ту вѣсть, что въ Темешварѣ на
день передъ оголошенѣмъ вырокѣу въ сѣравѣ
Фаркаша устроили членѣи трибунала и адѣватѣы
опѣльный парѣ. Міністеръ справедѣливѣости пору-
чѣвъ судѣи, высланѣому до Темешварѣу, яко комі-
сарѣи слѣдѣному, зѣдати міністровѣи справѣу зѣ того
пѣру.

— Циклонѣвъ въ долинѣ рѣки Огіо. О циклонѣвъ,
котрѣй лѣтуѣвъ ся мѣнувшѣи пѣтинѣвъ въ долинѣ
рѣки Огіо, подѣють телеграмѣы ося таѣй вѣсти:
Вѣ Люѣсвилѣ, наѣбѣльшѣмъ мѣбѣтъ державѣи Кентѣ-
ки надъ рѣкою Огіо, зѣ 125.000 мѣщанѣами, по-
чѣвъ лѣтуѣвъи циклонѣвъ мѣжъ 8 а 9 год. вече-
ромъ. Циклонѣвъ ишѣвъ въ повѣнѣно вѣхѣдѣнѣи
напрѣмъ. Въ одній хвилѣ пощѣзали зѣ поверхѣ-
ности землѣ величѣзныя склады на товары, дворѣвъ
зѣлѣнѣицѣи, публичнѣй и привѣтѣи дома. На обшарѣ
може зѣ одну мѣлю квадратѣву полишалѣсь все
зруйнованѣе. Наѣбѣльше людей погѣбло въ ра-
тушѣи, котрѣй стоѣвъ мѣвъ по середѣнѣи тоѣ око-
лицѣ, де лѣтуѣвъ ся циклонѣвъ. На долинѣ въ ра-
тушѣи бѣдѣувавъ ся пѣдѣ той часѣ дѣтѣицѣи балъ, на
котрѣй зѣбѣнѣлось до 75 дѣтѣй зѣ родѣицами, такъ
что загаломъ було до 125 особѣвъ; на поверѣвъ бѣ-
бувалѣсь зборѣи яковѣсь добродѣйного товариства
при участѣи 75 особѣвъ, по наѣбѣльшій части женѣ-
щѣи. За пѣтъ мѣнутѣвъ зѣ величѣваго рѣтуша ли-
шилися звѣлѣица, пѣдѣ котрѣми погѣбли всѣ осо-
бѣы, что були пѣдѣ той часѣ въ рѣтушѣи. Середѣи
и захѣдѣна часть мѣста цѣлькомъ зруйнована. На
разѣ обѣсчитѣють число погѣбѣицѣи людей на 300
особѣвъ, а 400 домѣвъ цѣлькомъ зруйнованѣхъ. Наѣ-
бѣльшій гѣтель мѣста завадѣвъ ся, всѣа обѣдѣла,
майже выключѣно дѣвѣч

Курсъ Львовскій

зъ дня 4. л. цвѣтня 1890.

Акція за штуку безъ купона	Плат.	Уклад.
Зелѣз. гал. Кар.-Людв. по 200 ар. м. к.	193 75	197
Зелѣз. Львов.-Чернов. по 200 ар. а. в.	228	238 50
Банку гипот. гал. по 200 ар. а. в.	302	306
Банку кредит. гал. по 200 ар. а. в.	—	316
Листы воставні за 100 ар.		
Банку гипот. гал. 5% а. в.	101 40	102 40
Банку гипот. гал. 5% а. в. выдѣл. зъ 10% прам.	106	107
Банку кредит. гал. 4% а. в. лѣс. 51 л.	98 70	99 70
Товариства кредит. гал. 5% а. в.	100 75	101 75
Товариства кредит. гал. 4% а. в.	97 40	98 40
Товар. кред. гал. 5% а. в. лѣс. 37 л.	100 75	101 75
Товар. кред. гал. 4% а. в. лѣс. 41 1/2 л.	94 75	95 75
Товар. кред. гал. 4 1/2% а. в. лѣс. 52 л.	99 75	100 75
Товар. кред. гал. 4% а. в. лѣс. 56 л.	94	95
Листы довжні за 100 ар.		
Гал. Зав. кред. сел. 3% а. в. (давн. 6%) въ лѣс.	57	60
Гал. Зав. кред. сел. 2 1/2% (давн. 5%) въ лѣс.	47	50
Общ. родъ кред. Завед. 6% лѣс. въ 15 л.	—	—
Облиги за 100 ар.		
Индemnизац. гал. 5% м. к.	104 25	105 25
Галиц. фонду пропавшаго 4% а. в.	91 75	92 75
Комунальн. Банку кред. 5% Г. смис.	100 50	101 50
Позички кред. зъ 1833 по 6% а. в.	104	106
Позички кред. зъ 1883 по 4 1/2% а. в.	97 25	98 25
Лѣсок:		
Мѣста Кракова	23	25
Мѣста Станислава	—	36
Монеты:		
Дукаты цѣсарскіе	5 62	5 72
Наполеондоръ	9 44	9 54
Полъимперіаль	9 65	9 75
Рубель сѣребный	1 32	1 42
Рубель паперовый	1 28 1/2	1 30 1/2
100 марокъ нѣмецкихъ	58 30	59 30

Вѣдльскій Листы заставні Товариства кредитового земского

4 1/2% Листы заставні Банку краєвого

4 1/2% Позичку краєву

4% Облигаціи пропавшаго

Вѣдльскій облигаціи догугу державного

Зелѣзничіи облигаціи першенства

Лѣсокъ державніи и приватніи

продажъ подъ найкористивѣйшими условіями

Сокаль & Лілієнъ

3360 86—156 Домъ банковый и контора выдѣлы у Львовѣ

Поручена зъ провинціи выдѣловъ ся одво-

ротною почтою безъ доцисленія провізій.

ФАБРИКА ЦУКРОВА

D. Ullmann-а Сынѡвъ

ВѢДЕНЬ

Sechshaus, Hauptstrasse 19.

Кандизованіи овочѣ, Найлѣпшіи бонбонны

компоты Мармеладъ, десертны Шоколадъ

и соки Бисквиты, Кандиты и Драже

Тѣста до чаю на де- Дропъ Цукоръ

серъ Бомбоньерки 3422 мятѡвъ 3 10

На кашель, хрипку и т. д.

Eibisch-Bonbons

солодовыи бонбонны, медовники

Цѣнники на желанье даромъ и оплатно.

Вѣдльскія фабрика

позолотки, металлическихъ папер-

цѣвъ зъ сѣрѣла алюминіумъ та

красокъ до бронзу.

FRANZ PIFTSCHEK

Wien, VIII.

Lerchenfelderstrasse 124

поручае тѣ товары по дуже деше-

вымъ цѣнамъ.

Новѡсть! Новѡсть!

Тинтура до бронзована, золо-

та, сѣрѣна и въ иншихъ крас-

кахъ. 3485 2—12

Цѣнники даромъ и оплатно.

Фабрика перъ

струсачихъ и фантазіи-

ныхъ та штучныхъ цѣв-

товъ.

M. KOWARC

Wien VII.

Zollergasse Nr. 6.

поручае свои вырѡбы Вп.

Публицѣ.

3431 2—10

3431 2—10

3431 2—10

3431 2—10

3431 2—10

3431 2—10

3431 2—10

3431 2—10

3431 2—10

3431 2—10

3431 2—10

3431 2—10

3431 2—10

3431 2—10

3431 2—10

3431 2—10

3431 2—10

3431 2—10

3431 2—10

3431 2—10

3431 2—10

3431 2—10

3431 2—10

3431 2—10

3431 2—10

3431 2—10

3431 2—10

3431 2—10

3431 2—10

3431 2—10

3431 2—10

3431 2—10

3431 2—10

3431 2—10

3431 2—10

3431 2—10

3431 2—10

3431 2—10

3431 2—10

3431 2—10

3431 2—10

3431 2—10

3431 2—10

3431 2—10

3431 2—10

3431 2—10

3431 2—10

3431 2—10

3431 2—10

3431 2—10

3431 2—10

3431 2—10

3431 2—10

3431 2—10

3431 2—10

3431 2—10

3431 2—10

3431 2—10

3431 2—10

3431 2—10

3431 2—10

3431 2—10

3431 2—10

3431 2—10

3431 2—10

3431 2—10

3431 2—10

3431 2—10

3431 2—10

3431 2—10

3431 2—10

3431 2—10

3431 2—10

НА СВЯТА

плѣны знѣженіи!

Масло найлѣп-

ше двѡрское, зна-

менитъ повѣла, яйца, мука и т. п.

Найдешевше можно достати въ тор-

говлѣхъ продуктѡвъ сѣльскихъ

Станіслава Пессель

Львовѣ, улица Галицка число 15.

Рѣкъ основана 1822.

Josef Ortner

Sechshaus

Wien, Flussgasse 11.

Фабрика клею.

Поручае всякіи роды

клею безъ тощѣи и квасу

въ найлѣпшій якості.

3424 (2—12)

3424 (2—12)

3424 (2—12)

3424 (2—12)

3424 (2—12)

3424 (2—12)

3424 (2—12)

3424 (2—12)

3424 (2—12)

3424 (2—12)

3424 (2—12)

3424 (2—12)

3424 (2—12)

3424 (2—12)

3424 (2—12)

3424 (2—12)

3424 (2—12)

3424 (2—12)

3424 (2—12)

3424 (2—12)

3424 (2—12)

3424 (2—12)

3424 (2—12)

3424 (2—12)

3424 (2—12)

3424 (2—12)

3424 (2—12)

3424 (2—12)

3424 (2—12)

3424 (2—12)

3424 (2—12)

3424 (2—12)

3424 (2—12)

3424 (2—12)

3424 (2—12)

3424 (2—12)

3424 (2—12)

3424 (2—12)

3424 (2—12)

3424 (2—12)

3424 (2—12)

3424 (2—12)

3424 (2—12)

3424 (2—12)

3424 (2—12)

3424 (2—12)

3424 (2—12)

3424 (2—12)

3424 (2—12)

3424 (2—12)

3424 (2—12)

3424 (2—12)

3424 (2—12)

3424 (2—12)

3424 (2—12)

3424 (2—12)

3424 (2—12)

3424 (2—12)

3424 (2—12)

3424 (2—12)

3424 (2—12)

3424 (2—12)

3424 (2—12)

3424 (2—12)

3424 (2—12)

3424 (2—12)

3424 (2—12)

3424 (2—12)

3424 (2—12)

3424 (2—12)

3424 (2—12)

3424 (2—12)

3424 (2—12)

3424 (2—12)

3424 (2—12)

3424 (2—12)

3424 (2—12)

3424 (2—12)

3424 (2—12)

3424 (2—12)

Anton Plass

Wien, VII., Kaiserstrasse 40

выдѡвляє всякого рода

ГОРСОТЫ

Для купцѡвъ поручаю имъ и

но мой знаменитый товаръ.

Великій складъ и выборъ. Цѣн-

ники розсылаютъ ся оплатно.

Складъ сунна и готовыхъ одѡвъ

нужескихъ и дѣточихъ

подъ фирмою

Давидъ Шварцвальдъ

перенесенный

зъ улицы Галицкой ч. 8.

на плъцъ Капітульный ч. 3.

Многочисленный досвѣдъ въ томъ

званіи, достаточный средства масто-

вой а также наизвѣстный безпосред-

ственный зъ першорядными фабри-

ками какъ краевыми такъ и загра-

ничными, роблять возможнымъ водо-

водити все вымѡги и доставити Вп.

Публицѣ товаръ доброй якості по

найдешевшихъ цѣнамъ.

Всякій листовый замѡвленіи зъ

провинціи полагоджую безпозвѡч-

но, высылаючи на желанье дѡтѣ-

ный пробки оплатно. 3109 6—7

Дѡкументъ за теперѣшній взгляды

поручаю ся и на дальше

зъ повѣжаніемъ

Давидъ Шварцвальдъ.

3424 7—9

3424 7—9

3424 7—9

3424 7—9

3424 7—9

3424 7—9

3424 7—9

3424 7—9

3424 7—9

3424 7—9

3424 7—9

3424 7—9

3424 7—9

3424 7—9

3424 7—9

3424 7—9

3424 7—9

Предплата на „Дело“ и налешитост за инсераты платни
у Львови.

на цыфры 16 пр. а на цыфры 8 пр.
на цыфры 4 пр. а на цыфры 1 пр. 35 пр.
Редакцыя, Адміністрацыя і Экспедыцыя нум. 24
ул. Вострага. — Гупонскія авертальні кніжкі на поштарныя
заставкі. — Редкадзі і неопечатаныя арыгіналы быўшых
Пасядзенняў Часовага камітэта 8 пр. а в
Оголошэня прынятыя на цыфры 6 пр. ады адно
строўны пятацэнны, ў рубл. "Надаслана" по 20 пр. а в.
Падданы чытаюцца по 10 пр. ады сшытка.

Въ всѣхъ кодексахъ цивільныхъ поды-
буемо дальше постановленіе, що родичами
вѣльно, ибѣяя вѣподобіи и власного вибору, да-
вати своимъ дѣтямъ удержаніе въ выхованіи.
Нѣякій законодатель не застановивъ ся однакъ
тутъ надъ одією на поглядъ дробною, однакъ
въ дѣйствости немаловажною справою, а имен-
но надъ способомъ годования дѣтей въ першій
роцъ житія. Наука дѣкарса сконстатувала, що
одинокимъ способомъ раціонального годования
дѣтей до скѣченія першого року житія єсть
кормленіе грудію матери, бо инаше т. е.
коли мѣсто природного корму подаєть мѣ-
стучій суррогати — обдываєть до дуже не-
користно на організмъ дитини. А тимчасомъ
що дѣсь звичайно въ богатыхъ родинахъ?
Богатымъ панямъ не хоче ся кормити самими
своими дѣтями, тожъ вынаймають до того же-
нщины зъ убогихъ станѣвъ, котрыхъ дѣти по-
завбавляють ся черезъ то корму матерного и
піддержуваний при житію лише штучнымъ и
до того звичайно дуже недостаточнымъ кор-
момъ надійють и виростають зъ зародкомъ ане-
міи та всякихъ недугѣвъ. Коли зваяжить ся, що

В. Ш—скій.

як разь тї дїти мають колись бути членами працюючих клясъ — стане ясним, як велику страту понесуть через те тї клясы, страту, котрої ніч не може wynagroditi або заступити. Для того предлагає авторъ de lege ferenda, чтобы кожда мати обовязана була въ силу законно постанови сама кормити свою дитину, а выручатись иншою женщиною чтобы могла лишь тоді, коли сама есть до того неспособна, а лікар-анатокъ судовый сконстатует, що дитя тои иншою женщиною через то надто не терпѣть на здоровлю и розвѣтку своего организма. Кромѣ того повинно вымативатись до того ще позволение надѣопѣкучого суду тои дитини, котра через то мала бѣ бути позавленою природною корму.

Односны мѣжъ богатыми и убогими клясами выстунаютъ найдрасичѣше при дѣлахъ неправыхъ. Тутъ то односны, при котрыхъ богаты дужа часто выскочатъ ся самовольно въ сферу жати убогихъ клясъ, такъ явъ зновъ убогї клясы выскочатъ ся часто въ сферу богатыхъ на поли правъ матеріальныхъ. Якъ бѣдныне однакъ есть становище права въ одномъ и другомъ случаю! Богатыхъ хоронить оно, хочъ иде тутъ лаше о интересъ матеріалїи, на всѣхъ точкахъ строгими нормами карно-правными и выскою одѣальностю на поли права цивильного — за то для убогихъ подае оно дужа слабу охорону супротивъ богатыхъ, янебудъ иде тутъ о найвысшїи интересъ моральный, о найсвятѣйшїи чувства родный и етатїи.

И такъ само введенє женщины каравъ нѣтъ такъ пѣсля нѣмецкого якъ и австрїйского права лаше при заходящїи цевнїи кваліфікаціи (насилство, вѣкъ 14 лѣтъ або обѣтвѣнцїя заключенїя супружества), на поли права цивильного не потягае оно онякъ пѣльвакъ насильствъ, нѣмкихъ некористїи для виновника. Лишь тогдѣ, коли зведена женщина стае матірью, обовязанїи виновникъ до деагого бѣшкодованя ея. Якъ выжудене однакъ то бѣшкодованє! Виновникъ має заплатити лишь кошту зловѣтъ и толькѣ всего! Веѣ нашї справы женщины такъ матеріалїи якъ и моральїи остаетъ ся безъ wynagrody и бѣшкодованя.

Подѣбно схарактеризувати дасть ся одношенє неправого бѣца до неправыхъ дѣтей. Тутъ найнесправедливѣйшїи есть законодавство французске, котре выключило зовсѣмъ скаргу о бѣцѣвство, даючи рѣвночасно всѣмъ можность умѣщувати неправї дѣтя въ публичныхъ домахъ выхованїи, удержуваныхъ въ томъ державы. Значать то, що въ Франціи сама держава покрывае и оплачує „благородный поступокъ“ богатыхъ клясъ.

Австрїйскїи и провѣтованнїи нѣмцїи кодексъ цивильный допускають тую скаргу, однакъ нѣмцїи провѣтъ робитъ ея рѣвночасно безсильною, допускаючи по сторонѣ заѣзваного виновника excoptionem plurium consensuentium. Все однакъ навѣтъ въ австрїйскомъ правѣ — котре на тѣй точкѣ есть взглядо найсправедливѣе — дужа неозбѣдливѣи и несправедливѣи есть то, що покрывѣжена женщина доперва въ дорожѣ позву, отже по довѣмъ, тяжбѣмъ и коштовнѣмъ процесѣ можѣе достати тую крѣтку бѣшкодованя, яку ея признае законъ, отже въ хвилѣ крѣтчайшїи остае все таки безпомѣчною. Есть то головна причина частыхъ въ всѣхъ краяхъ злочинствъ дѣтеубїйства и зѣбгана плоду.

Що-до удержаня, яке неправый отецъ має давати своѣмъ дѣтямъ, есть австрїйске право о много справедливѣе, якъ провѣтъ нового нѣмецкого кодекса. Пѣсля кодекса австрїйского, має отецъ давати неправѣ дѣтямъ удержанє и выхованє бѣдовѣдно до своего маевку, пѣсля провѣту нѣмецкого лаше удержанєе конечне.

Щобы унормувати одношеня що-до неправыхъ дѣтей пѣсля справедливости, предлагає д-ръ Менгеръ de lege ferenda слѣдуючїи постановы: 1) колы зведенє женщины съ сполу-

чене було зъ дѣланємъ карнымъ (прим. зъ насильствомъ) — то въ случаю, ели не заходѣтъ мѣжъ женщиною а виновникомъ неодолима переходѣ до заключеня супружества — має тая женщина уважатись зъ становища правного яко розведена не зъ власной вини супруга, а дѣтя мають всѣ права дѣтей правыхъ; 2) колы зведена женщина была досае честно, належать ся їй окреме за то бѣшкодованє; 3) колы уродѣть ся дѣтина — то неправый отецъ ея має давати їй удержаня въ мѣру власныхъ доходовъ. Excoption plurium consensuentium не має мѣста — колы-бъ однакъ доказаннымъ було, що въ рѣшаючѣмъ часѣ аносилось зъ женщиною бѣльше мужицѣ, то веѣ они обовязанїи in solidum до даваня удержаня дѣтямъ; 4) не належить ждати, ажъ женщина выстунитъ зъ процесомъ — противно она можѣе, ще закѣмъ дѣтя прийдѣ на свѣтъ, выказати передъ судомъ, що виновникъ зноситъ ся зъ нею въ рѣшаючѣй хвилѣ, а судъ прикаже ему сейчасъ алжати для неї кошту зловѣтъ и удержаня черезъ три мѣсяцѣ; 5) колы батько неправой дѣтинѣ есть нежонатый и въ хвилѣ уродженя ея має вже сорокъ лѣтъ, то має давати дѣтямъ удержанєе бѣдовѣдне не лишь своимъ доходамъ, але и своему становїи.

Дописы „Дѣла“.

Зъ Станіслава.

[Шематизмъ всего кляра гр. кат. епархїи станіславской на рѣнь божїи 1890 Рѣчницѣ V-ий и его комїица оторона.]

Недавно появивъ ся досыть докладный шематизмъ станіславской епархїи (мала 8-ка, сторони XXIV+314), але якъ въ шематизмѣхъ перемысливъ тавъ и тутъ не обѣшло ся безъ спорїи дамыкомїзму, а сѣмъ же належить шукати въ немалосердїи и неафортунаи польщеню назвѣ нашихъ чисто рускїхъ громадъ. Що ихъ стараютъ ся спольщити всѣмъ гадъ rowiatow-й, старосты и т. п. бѣцїи, сему мы анѣ нѣхто не подивує ся, але не лицюе оно ру скѣй консенсу.

Огъ перлы сего гумору консенсорского: WoskrzesiŃce (Воскресїицѣ), KołedziŃny (Колѣдїи), Przerósł (Переросѣ), ŻukociŃ (Жукотїи), Rosulna (Росѣльна), Zielona (Зелена), Łaski (Ласки), Piotrów (Петрѣвъ), Zagroze (Зягрозѣ), Głębokie (Глубокѣ), Lesiówka (Лесѣвка), Zakrzewce (Закрѣвцѣ) и т. п. Сердечнѣ забувають то, що вже въ нѣшїй гімназїи учать, що имена власнїи не змѣняютъ ся а однаковѣсько звучать въ кожѣмъ языкѣ, бо еси бы ще Зелено перекрестили на свой ладъ Нѣмцѣ, Французѣ, Италианѣ, Хандѣ и иншї, то хѣба вже й самї жатеѣ Зелено не сабїзали бы назвы своего села! Надто Польки, спольщючи рускїи имена, мають въ томъ свою цѣль, а Рускїи не повинѣтъ помагати имъ въ осмисленю сїхъ цѣлей! Суть такъ глупоко льовлянїи „Рутенцѣ“, що колы ели се вытанути, они сейчасъ „смарять ся“, а бѣдовѣ въ нихъ готова: „А, колы такъ пишуть цѣсарскїи уряды!“ Але-жѣ уряды тутъ грубо помыляють ся, колы переверчуютъ назвы рускїхъ громадъ, бо назва иде бѣдѣ того, якъ народъ тамошнїи се або наше село называе, то самї рускїи громадїи повиннїи сѣтовати за своимъ пѣглыми именами. Якъ недорѣчно и комїчно заравомъ показує ся така работа, нехай послужатъ примѣры именъ власныхъ, котры для консенсуации выладало бы спольщити: Гусятинъ называвъ бы ся Gesiecin, RogaciŃ (à la ŻukociŃ), Białoусъ — Białowas, Kuty — Kuty, Duga стала бы ся Duga, Strzeliбickїи конечно Strzelbicki, Kudrynъ — Kadryk и т. д.

Отже лишь двѣ причины можѣе мати таке переверчованє именъ, а то або сервілизмъ а-

бо несвѣдомѣсть, котра пахне урлящїицѣ твомъ!

Насѣкомый.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

По Великодѣныхъ свѣтахъ має пѣсля Presse розпочати ся дальша нарада надъ заведе- нємъ провѣтованїи при бѣчно и рады мы- товои, а по скѣнченю нарады будѣть заѣз- ваннїи палаты торговельнїи, чтобы аменували своихъ членѣвъ, котры мають въ сѣй радѣ за- сѣдѣти. Можѣе бути, що нова инстїтуція будѣ могла розпочати свои работы вже зъ деаеи 1 н. ст. червнѣ с. р.

Въ Празѣ ведѣть ся теперъ нарады надъ размеженїемъ повѣтѣвъ судовыхъ и бѣля народности. Міністеръ справедливости, гр. Шенборнъ, перебувае вже бѣдѣ колы- кохъ дѣвъ въ сѣй справѣ въ Празѣ и конфе- руетъ тамъ зъ д-ромъ Шмейкалемъ и президен- томъ вышнего суду краевого Темнакомъ. Зъ того, якъ ся справа до нѣтъ стоить, можна вынести, що размеженєе повѣтѣвъ судовыхъ ледѣ чїи будѣ могло бути укѣченєе ще перѣдъ скликанїемъ чѣскаго сейму. Зъ сего якъ и зъ декотрыхъ другихъ фактѣвъ выхадѣтъ, що веѣ ухвалы вѣденскон конференціи угодо- вои не будѣть порѣшенїи на найблизшїи сѣсїи чѣскаго сейму, лишь спора ихъ часть остае ся ще на оснѣву сѣсїю.

Молодо-Чехи развили силу ага- цію противъ чѣско-нѣмецкой угоды, а позав- ѣ не можѣтъ выстунати противъ ея на пу- бличныхъ зборахъ, то Narodni Listy зазыва- ютъ своихъ сторонникѣвъ, чтобы они не скли- кували публичныхъ зборѣвъ, лаше чтобы роз- склалн прїватнїи запрошеня, а на прїватныхъ зборахъ будѣе вже можна свободно погово- рити о той угодѣ, позавѣ комисаръ правитель- ственный не будѣе мѣтъ на нихъ являти ся. Старо-Чехи налїкались дужа молодѣ-чѣскои агїтаціи, а старо-чѣска Politik домагавѣсь те- перѣ, чтобы на додатковѣй конференціи угодо- вѣй, котра має дѣя 14 с. м. зобрати ся у Ва- днїи, переведено ревїзію ухвалѣ послѣднѣй кон- ференціи и уважно по тавѣмъ и жаданя мо- лодо-Чѣховъ. На то бѣдовѣдае N. fr. Presse: То не можѣе бути задачею додатковѣй конфе- ренціи, котра абѣре ся лишь на то, чтобы пе- реконати ся, чїи провѣты законѣвъ, выготѣв- лѣи правительствомъ, одновѣдѣють заключѣной угоды. Не Нѣмцѣ прїяняли ся до успѣху мо- лодо-Чѣховъ, бо они не домагали ся того, что- бы угоду обдавати подѣ опѣку старостѣвъ та прокураторѣвъ; прїнавѣ, они неразъ остерѣ- гали, що не треба снївати свободнѣи диску- сіи надъ сѣмъ предметомъ. Колы-жѣ старо- Чехи не мають бѣдѣга переперѣти угоду въ сѣмѣ, то вже ихъ дѣло. Або ходѣтъ можѣе старо-Чѣхы о то, чтобы они ще на бѣорѣ продали свои голоса за яку концѣсію?

Ситуація въ Россїи мусѣла дѣйстви- зно погѣршати ся, бо англїйскїи и нѣмцїи газеты не перестаютъ подавати що разъ но- выхъ невоновныхъ вѣстїи зъ рѣзныхъ сторѣвъ Россїи. Англїйскїи газеты стоить упорно при- тѣмъ, що въ Рязани зворохобились сезане и что тамъ прїшлѣо навѣтъ до кровавой бїицѣ зъ войскомъ. Въ Фінляндїи мало ведава то- му прїяти до бїицѣ зъ жандармами а въ Цар- ствѣ польскѣмъ — кажѣтъ, завязали ся рево- люціи комїтѣты, колы стало звано, що царѣ не згодѣвъ ся на предложєна ген. Гурка, что- бы Полькамъ дати деаїи концѣсіи. N. fr. Pres- се достала зновъ таку вѣсть зъ Петербурга: Царѣ постановѣвъ остати ся зъ своимъ дво- ромъ ще якїеи часѣ въ Петербургѣ. Кажѣтъ, що прїявнѣю тѣмъ рѣшеня стала потреба вы- ступати енергїичнѣе противъ всякахъ наду- жѣтъ, самозовѣ и тавѣхъ невоновѣтъ, янѣ теперѣ въ цѣлѣй Россїи стали прїявляти ся. Зъ дру- гої стороны кажѣтъ зновъ, что царскїи двѣрѣ

не переносѣтъ ся длятого до Гатчїны, що тамъ мала выбухнѣти свѣльна скарлатїна. Берлїнъ- сѣй Tageblatt довѣдѣсь, що царѣ постановѣвъ ве- хѣти на ловы до Царства польского а то длятого, що подѣае колы бѣбувала ся пробѣа вѣда царевнѣи поѣздомъ, вырѣшѣ новѣи атен- татъ на вѣлїанцѣ.

Вѣстїи тѣи вѣтѣмъ зъ обовязку журналі- стического, бо зъ нихъ снїмѣтъ вѣа ажѣ надто велика ихъ неможѣрнѣсть; але она все-таки суть доказомъ, що въ Россїи починае теперѣ зновъ вѣрушати ся и что внутрїшнїи бѣдѣсныи сѣи державѣ не суть такъ добры, якъ то пред- ставляе офїціална прѣса русскїи и тѣи за- граничнїи газеты, що пишѣтъ на взорѣцѣ рос- сїйскон урядовон прѣсы.

До Narod. List-ѣвъ доносѣтъ зъ Петербур- га, что отановѣше мін. Гірса есть захитанє и бѣдѣ длятого же лишь не уступѣвъ, что царѣ не зявѣищѣтъ ще бѣдовѣдного его насильствѣа. Россїа не уважала бѣи то бѣдѣуплѣнѣемъ бѣдѣ своя дѣтеперѣшнѣи полїтика, колы-бѣ по у- ступленю кн. Біемарка настали мѣжъ нею а Нѣмеччиною дружнѣйшїи бѣдѣсныи.

Вѣстѣ, что русскїе министерство войнѣи постановѣло задержати теѣперѣшнѣи карабѣвъ Бердана, оправдѣе ся зовсѣмъ; маєе бути до него долученнїи лишь механизмъ, котрый у- лекшѣтъ набѣванєе. Мимо того бѣбувають ся и дальше пробы зъ вѣлїаннѣи механизмами репетїровнѣи, а колы знавѣе ся бѣдовѣднѣи механизмъ, то будѣе доданный до теѣперѣшнѣи карабѣа.

Нѣмцїи газеты заповѣдѣють зновъ цѣльнѣи рядѣ подорожѣй нѣмецкого цѣсаря. Насампе- редъ має цѣсарѣ Вїлѣгельмъ поѣхати до Россїи на маневры подѣ Краснымъ селомъ. Сю вѣстѣи потверджѣють тавѣжѣ русскїи га- зеты. Обѣла бѣбудѣе ся въ сѣпнѣю зѣзѣдѣ нѣ- мѣцкого цѣсаря зъ цѣсаремъ Францѣ Іосѣфомъ на Шлеку, а зъ цѣсаремъ австрїйскимъ має поѣхати тавѣжѣи и архїишѣ, Францѣ Ферди- нандѣ. Незадѣво зновъ бѣбудѣе ся зѣзѣдѣ нѣ- мѣцкого цѣсаря зъ англїйскою королевою въ Дармштадтѣ, па чѣмъ послѣдѣа подорожѣ цѣ- саря до Англїи.

Вѣстѣ, что Емїиъ-паша вѣстунѣвъ до нѣ- мѣцкѣи служѣи, вышлїкала въ Англїи велике негодѣванєе. Times гавѣитъ за то Емїа и на- зывае его „зраднїкомъ“ и „сѣмѣшнымъ“ харак- теромъ. Дальше доказѣе та газета, что стано- вѣше Нѣмеччины въ Аорцѣ стало дужа не- безпѣечнымъ для Англїи; черезъ Нѣмеччину го- това Англїа стратїи въ Аорцѣ вѣе своя до- теѣперѣшнїи успѣхї. Колы бѣ мало такъ и даль- ше ити и колы бѣ Нѣмеччина ставала ще не- безпѣечнѣишою для Англїи, то правительство англїйске будѣе мусѣло выстунати зъ цѣлю сялюю противъ змаганя Нѣмеччины. Morning Post оцѣняе ситуацію трохи слѣбїишнѣе. Га- зета ся доказѣе, что бѣи державы будѣтъ пре- цѣи могли ще погодѣти ся, Африка прѣцѣи вѣлика и есть досѣтъ мѣсѣцѣи для всѣхъ.

Емїиъ-паша оголѣснѣвъ заявленєе, що бѣвъ не бравъ нѣяконъ участїи въ жалѣбѣ, ко- тру Стенліи вѣвѣвъ противъ Тїпо-Тїда до ан- глїйского суду консуларного.

Испаньска прѣса ке займѣаь теперѣ нѣ- чїмъ тавѣ, якъ зѣвѣстнѣмъ вже прѣтестомъ ген. Дабана, котрый пѣбѣа своѣи полїтично- го переконаня належитъ до либеральныхъ де- сїдѣнтѣвъ. Властивою причиною, длятого про- тивъ поступѣваня Дабана майже вѣе выстѣпа- ютъ, маєе бути слѣдуючїи фактѣ. Республикан- сѣй посолъ зъ Порто-Рїко, сѣнѣоръ Моа, по- ставѣвъ буѣвъ неѣдавно тому въ парламентѣ внесенєе, чтобы роздѣлїти правительство на Англїяхъ. Гадна такого роадѣду будѣе вже порушѣвана ще за помершого короля Альфон- са XII.; теперѣ же якъ министерство такъ и парламентъ суть прїхлїнѣи сѣму провѣтовѣи, а министрѣ для вѣольнїи, котрый давнѣише не конѣе буѣвъ за тавѣ, чтобы власть ген. гу-

Лѣтопись монастыря оо. Василіана въ Крїстинѣполи

бѣдѣ его основаня въ 1763 до 1889 року.

Уложїиъ Вас. Чернецкїи, парѣкъ зъ Сѣмїи-бѣлского (Дальше.)

Рѣкъ 1782.

Дня 26 марта въ Великодѣу субѣту, колы бѣправляла ся въ нѣчи въ монастырскїи цер- кѣвъ полушницѣи, выбухъ великїи огонь въ мѣстѣи и знящѣвъ 145 домѣвъ. Въ часѣ того огня буѣвъ монастырѣ съ церкѣвою въ великѣи небѣсѣцѣ, тому радѣужѣвано, чтобы поздѣи- мати заны изъ веѣхъ. Василїанѣ зняши чу- дѣтворну иконѣу Матерїи Божїи зъ престѣла, вышлїи въ нѣю при снѣвахъ „За всѣхъ мо- лаша ся блага!“ на цѣнѣтарѣ противъ огня, и огонь обернѣвъ ся въ противнѣи бѣкъ, не зрѣ- бѣвши монастырѣи нѣяконъ шкоды.

Дня 19 дѣвнѣи прїхѣавъ до Крїстинопо- ля Максимїлианъ Рыло, епископъ холмѣи и адмїнїстраторъ епархїи перемыскон, на діеце- залнѣу конгрегацію зъ Василїанамъ о. Юліа- номъ Шпѣорнїиомъ и посылѣвалѣи окрѣстѣи клїръ зъ наукъ богѣсловесныхъ. На сѣй кон- грегаціи укѣранѣо dyscipulŃ s. Иакоентїа Ку- льбѣсковъ, Василїанѣна зъ Крїстинополя за неморальне поведѣнєе.

Дня 24 дѣвнѣи упоковѣвъ ся Николай По- тоцкїи, вѣновѣдѣ бѣлѣскїи, кавалѣръ малѣтан- сѣскїи, прожїиши 78 лѣтъ. Курѣнѣю зъ 30 дѣвнѣи бѣзѣавъ епископъ львѣвскїи Петро Бѣлявскїи сѣльскїи клїръ, чтобы за покойа го, яко фун- датора численныхъ церкѣвъ и монастырѣвъ, по- три лїтургїи бѣдѣслужѣи.

Дня 21 мая завѣзѣавъ ко. Кастанъ Де- монѣкъ, гордѣи гвардїиъ Бернардїиъвъ кри- стинобѣльскихъ и „pajzjadłysz y pierzysiel

Rusínów“, оо. Василїиъ, чтобы являи ся до асѣты при похѣдѣ Божїоу Тѣла. Колы Василїа- не тому вѣзѣвано бѣмѣвала, запросѣвъ собѣ ко. К. Демонѣкъ до асѣты двѣхъ рускїхъ па- рохѣвъ, зъ Рѣвнїи и зъ Завѣшѣвъ, а убравѣи ихъ въ латїнскїи фелѣны послужѣвать сїи- ми. Самѣ гвардїиъ не явѣвъ ся при похѣдѣ, а стоявъ въ бѣнѣи и крѣчѣвъ на цѣлѣ горло на двѣхъ хлопѣвъ, котрыхъ приказѣвъ передъ кѣстѣомъ за се карати розѣмѣи, что они не- прїячїи поведѣлѣвъ въ кѣстѣлѣ. Зѣбраннїи лю- де, давнѣи ся на все, сабѣзѣняли ся. За-дѣя великѣи гордѣи ко. К. Демонѣка, не було межѣи Василїанамїи и Бернардїианѣи такѣи прїа- зїи, яка давнѣише буѣвала, тому и одѣи дру- гимъ рѣдко колы при церкѣвнѣхъ торжѣе- вахъ допомагали.

Дня 1 лїпца збуѣтували ся сѣляне зъ Волѣвнѣи и не хотѣли Василїанамъ панѣчнѣи дѣроблати. На внесеню до правительствѣа жа- лѣбу, выдѣлеговано до Волѣвнѣи цѣсарского комисаря, и межѣи Василїанамїи а сѣлянами стаѣнула така письмѣнна угода, что при па- нѣчнѣиныхъ работахъ буѣдѣтъ Василїанѣе давати сѣлянамъ безплатнѣи харѣ.

Дня 17 сѣрпнѣи доставѣвъ Дерїнѣ, ц. к. старѣста сокальскїи, игуменѣи монастыря ура- доѣе письмо, по сѣль которѣго маєе кожѣдїи клїрикъ монахъ передъ своєю ординацію постарѣтись у правительства о titulum mensae.

Дня 26 вереснѣи прїхѣавъ до монастыря крѣстинобѣльского Клеменъ, першїи ц. к. комисаръ зъ старѣства сокальского, и казѣвъ собѣ показѣти карцѣръ прїзначѣннѣи для мѣ- сѣцевыхъ монахѣвъ на случай кары. Колы кар- цѣръ комисарѣи показѣно, бѣвъ вѣзѣавъ двѣхъ Василїанъ и домытувавѣ ея ихъ, чтобы абѣзѣа- ли sub conscientia sacerdotali, чїи не мѣстѣи ся въ монастыря якїи другїи, тайнѣи карцѣръ бѣзѣавѣа ся, что кромѣ показѣнного нема дру-

гого карцѣра, списавѣ комисарѣи протоколѣ. Сей протоколѣ бѣдѣислѣи игуменъ и два Ва- силїанѣи а комисарѣи бѣдѣхѣвъ до Сокала.

Дня 25 жѣвнѣи бѣбуло ся въ мѣстѣчку Витковѣи въ Сокальчанѣи вѣнчанєе Іосѣфа Шѣа- тїцкѣи, старѣсты станіславѣвского, зъ Авто- нїиою зъ роду Павловскихъ, а вѣдовою по Я- ковѣи Коморѣнѣкомъ изъ Сушнѣи, матерію уго- цѣион Хрїстїи, жены Цѣствѣиоу Пѣтоцкѣи.

Рѣкъ 1783.

Сѣго року въ дѣнь прїазѣнка Богѣявѣнїи така була слѣта, что вѣдѣстѣе Гурдѣйске не могло бѣбути ся на Бузѣ (якѣе се буѣвало зѣ- чѣаїи) но бѣбуло ся на садѣжѣвъ въ мона- стирскѣи огородѣ, а проповѣдѣи голошѣе въ аѣлѣтанѣ.

Дня 26 мая бѣбула ся въ монастыря крѣ- стинобѣльскѣи діецезалнѣа конгрегаціи бѣдѣи провѣдомъ епископа Мѣке, Рыла, на котрѣи буѣвъ и о. Анастѣиъ Петровскїи, провинціалѣи Василїанѣи.

Дня 29 мая въ понедѣлѣцѣи упоковѣвъ ся о 11 годѣи въ нѣчи о. Мартѣианъ Драчѣе- вѣи, мїсїонѣръ Василїанѣи, загалнѣи любѣ- лнѣи и поважѣннѣи. Поѣбнѣи буѣвъ недѣжнѣи черезъ 16 тѣдѣнѣи на голову, маючи въ сѣ- редѣи чарѣкъ, которѣи лѣкарѣи вылѣчѣти не могли. О. М. Драчѣевѣа, яко першѣи бѣдѣи основаня монастыря крѣстинобѣльского, помер- шѣо тутъ вѣромѣахъ, похѣроновѣи на цѣнѣтарѣ, прїперѣаючѣи до монастырѣи церкѣи бѣдѣи полуднѣиої стороны, положѣнѣи межѣи зѣбѣ- нїицею а огородомъ а оцѣсанѣи мурѣи.

Рѣкъ 1784

Дня 4 дѣвнѣи бѣбувала ся въ монастыря крѣстинобѣльскѣи тридѣсна діецезалнѣа кон- грегаціи бѣдѣи провѣдомъ епископа Мѣке, Рыла.

Дня 26 груднѣи служѣвъ першу лїтургїю въ монастырскїи церкѣи ново-ординованнѣи е- ромѣахъ о. Марїанъ Семѣнскїи и снѣкавъ зѣбраннѣи головы.

Сѣго року упоковѣвъ ся въ монастыря до- бромѣльскѣи о. Ісѣафѣи Висѣцкїи, архїамѣн- дѣитъ жѣвѣвскїи и инокрѣтель монастыря Василїанѣи въ Крїстинополи. [Мѣсѣ. Вас. архїиъ.]

Рѣкъ 1785.

По сѣль гѣбернїалнѣи роаорѣженя, чтобы монахи по монастыряхъ выбѣрали самѣи зѣ-помѣе себе старшѣи, прїстѣпѣли Васи- лїанѣе зъ Крїстинополя дня 11 сѣвнѣи до выбо- ру игумена и выбѣрали одѣноголѣсно о. Амѣлиа- нѣа Кражанѣвского мѣсѣцѣи игуменѣи, якѣи буѣвъ и досѣ. Выбѣръ бѣбувавѣ ся тайнѣо картѣзїаи, а передъ выбѣромъ складалн голо- сѣуючїи монахи прѣсягу, что лишь найдѣстой- нѣишѣи зѣ-посередѣ себе на игумена выбѣ- рати будѣтъ.

Рѣкъ 1787.

Дня 29 груднѣи о. Амѣлианѣа Кражанѣв- ского, игумена крѣстинобѣльского, выбѣранѣо провинціалѣи галицѣи. Послѣи свой выборѣи упоковѣвъ ся бѣдѣи цѣтѣи дѣа, с. в. 3 сѣвнѣи 1788 р. и его похѣроновѣи въ Крїстинополи на монастырскѣи при церкѣи цѣнѣтарѣ. На аго мѣсѣе выбѣранѣи на четвѣртого зъ чѣрги игумена крѣстинобѣльского о. Иакоентїа Кражанѣв- ского.

[Зѣ сѣмѣрїю о. Амѣлианѣа Кражанѣвского конѣать ся и записѣи въ кнѣзѣ Dziejopis Monasteru Krystyno polskiego.]

(Дальше будѣ.)

Значный транспортъ!

Полотенъ и Вебъ чисто лняныхъ, Бѣля
столового, Гарнітуровъ каковыхъ, Руш-
никовъ, Хустинъ до носа
одержавъ и поручае по цѣнахъ возможно низкихъ

МАГАЗИНЪ ФАБРИЧНЫЙ
М. БАРА и СПѢЛКИ
Львовъ ул. Кароля Людвика число 1.

П. С. Закупивши особисто въ першорядныхъ фабрикахъ
знатнѣйшу скѣльбостъ Полотенъ и Вебъ чисто лняныхъ сеюю
въ силѣ бѣстунити ихъ по вельми приступныхъ цѣнахъ.

Прѣбки на желанье высылаемо. 3406 4—?

J. & S. KESSLER, BRÜNN
(Mähren). 3384 6-7

Найбольше и найдешевше жерело закупки на сезонъ лѣтній.

Цѣнники бѣля мужеского и дамского, товаровъ плетеныхъ и галантерейныхъ, взорѣ сукна и полотенецъ да-ромъ и франко. Розсылаея за посылплатою.

Складъ фабричный сукна.		Мужескй предметы моднй.	
Лѣтній матерiя на одягъ, добрый до прана, моднй практичный 6½ м на цѣлый одягъ мужескй	зр. 3.	Мужескй сорочки зъ шифону кретону, оксфордъ, дуже добрый 1 а зр. 1.80. II а	зр. 1.20
Решетки сукна на одиъ мужескй и дамскй плаццъ бѣзъ дошу, 3-10 метр. на одицъ цѣлый одягъ.	зр. 3.75	Роботничкй сорочки оксфордвой моднй, доброй якости, 3 штукы I а якости	зр. 2.
Правдливй англiйскй матерiя шениотовъ, 3-10 м. на одицъ цѣлый одягъ мужескй	зр. 8.50	Ногавицъ зъ мѣдного полотна сиренцъ, за 3 шт. I а	зр. 1.80
7-50 и	зр. 6.	Нормальне бѣлье, системы Гера, чисто военнае для мужчинъ и дамъ 1 сорочка зр. 3.50, 1 ногавицъ зр. 3, зъ бав. I шт.	зр. 1.50
Матерiя на иберцiгеры, найпоульшiй краски, найвышша якости, 2-10 м. на одицъ цѣлый иберцiгеръ	зр. 6.	Мужескй скарпетки на лѣто, бѣлы въ краскахъ, пелатей, 6 паръ	зр. 1.10
Принаднй книжки зъ взорцами зъ 400 взорами для пп. кравицъвъ неоплатно.	зр. 4.	Шовковы, фiнiшовы скарпетки вѣтающй цѣтъ 12 паръ	зр. 1.20
Пледи до подорожи, вовняны, 3-50 д. 1-60 ш.	зр. 4.50	Хустки до носа, 10 шт. обрубленй зъ краемъ въ краскахъ для муж. зр. 1.20 для жен.	зр. 1.
Дамскй предметы моднй.		Шапки полотняны зъ найвышшаго полотна бернеського для мужчинъ и хлопц. 6 ш.	зр. 1.20
!!Набѣдне купно!!		Дамске бѣлье.	
Зефиръ, о правдивыхъ и велич. крас. 10 метр.	зр. 3.50	Жѣной сорочки, 6 штукъ, зъ жѣноного полотна, зъ краемъ въ зубцѣ зр. 3.25, гафто-вайя	зр. 5.
Кратистй и пасмузжскй матерiя 60 см. шпр. на шалфронъ и сукнъ жѣноцй та дѣточй 10 метрѣвъ	зр. 2.50	Нѣжнй горсеты зъ доброго шифону, зъ гарнымъ гафтомъ, три штукы I а зр. 4.— II а	зр. 1.80
Жупонъ и драйдратъ матерiя въ всѣхъ модныхъ зр. 10 метр. I а 3-50 II а	зр. 2.80	Запаски зъ оксфордъ, кретону, сырого полотна або шифону, 6 штукъ	зр. 1.60
Брокать, жакаръ и овни. рипсъ 60 см. шпр. въ всѣхъ можлив. краск. 10 м. зр. 4 и	зр. 3.60	Слодиницъ для женщинъ зъ руму, сырого полотна, або шифону, 3 штукы зр. 3.—, зъ могару або зефиръ 1 штука зр. 1.50, и	зр. 2.
Негу 90 см. шпр. дробно пасму-жиста матерiя модна въ наймод. краскахъ 10 м.	зр. 4.50	Хустины на голову зъ фолато пайн, взорб 6 шт.	зр. 1.20
Байгъ и Дорiсъ найновѣйшй гладки або кратистй, чисто-овни. матер. моднй, 10 м.	зр. 6.50	Панчохи дамскй на лѣто, бѣлы або въ краскахъ, 6 паръ, зъ шитоцъ або шовк. фiнiшу	зр. 1.50
Терно и кашмиръ подобно шпрокъ чорный и въ краскахъ 10 метрѣвъ	зр. 4.	Полотня и вебъ.	
Блывдрукъ и франц. кретонъ на сукнъ, що перуть ся, 10 метр. зр. 3-20 и	зр. 2.	1 штука = 29 лѣктѣвъ.	
Вовняный атласъ подобно шпр. матерiя вовняна чорна въ всѣхъ краскахъ 10 м.	зр. 6.50	Домове полотно, мѣдце, 1 штука (29 лѣктѣвъ) ¼ зр. 5.50 ¼	
Заслоны, покрывала, ковры.		Веба Кiнгъ, лѣвши якъ полотно найлѣпш. выроб. 1 шт. ¼ зр. 7.50, ¼	
Джутовый занавѣсъ, найновѣйшй взоры, цѣлы въ двохъ кр., въ чотир. краскахъ зр. 3.50	зр. 3.50	Оксфордъ найн. взоры, 1 штука (29 лѣктѣвъ) зр. 4.50	
Джутовый гарнитуры 2 покрывала на ложку и 1 на столъ, найнов. взоры турецкй въ двохъ краскахъ 3.50 въ чот.	зр. 6.	Шифонъ на бѣлце мужескен дамске, 1 штука (30 лѣктѣвъ) I а зр. 5.50, II а	
Стебнованй ковраы рожевы до-вольшй широкй и довгй, 1 штука	зр. 3.	Канефасъ на покрывала до постели 1 штука (30 вѣд. лѣкт.) I а зр. 6.—, II а	
Жакаръ, Манiлiя ковры 10 м. довгй дуже тр.	зр. 3.50	Атласовый грядъш на покрывала, 1 шт. (30 вѣд. лѣктѣвъ) I а зр. 7.50	
Риценовы гарнитуры 2 покрывала на ложку и 1 на столъ добрай пайнов. краски	зр. 4.50		
Простирала 1 штука безъ шву, 2 метры довгй	зр. 1.50		

съ товариществъ „Просвѣта“
 Львовъ ул. Орменска ч. 27.
 Книга достоятія по сниженнѣхъ цѣнахъ
 одинъ малорускій словарь
 словарь нѣмецко-мало-русскій Ом.
 Партицкаго, замѣстъ 3 р. 1 зр.
 словарь малоруско-нѣмецкій Евг.
 Желеховскаго въ двухъ томахъ
 замѣстъ 16 р. лише 12 р.

Рихтера
Anker-Pain-Expeller

держаться уже по многим
родинамъ яко знаменитымъ
лѣтъ домовымъ, тому злышнымъ
сѣю его захватывать. Однако
ту достается примѣтку лишь для
незнающихъ сего давно выпро-
бованнаго средства, но Anker-
Pain-Expeller ужаснася въ
найтишшимъ устѣхомъ, чтобы
загодити и выгнати нати-
ранымъ гостемъ, ревматизмъ,
ломанье въ членахъ, боль въ
крижахъ, кольку въ боцѣ, боцѣ
нервовъ, боль зубной и т. п.
Сей домовый лѣкъ и певно поможе
и дешевый (40 и 70 кр. за флаж-
ку). Лишь правдивый въ „Кот-
вою“! Всюду по аптекамъ; го-
ловный складъ: Дра Рихтера а-
птека подъ золотымъ львомъ въ
3150
Превъ.

убранье мужеское
выстане 1 купонъ довготы 3-10
метр. с. в. 4 вѣден. лѣтъ.
1 купонъ кошутъ
ар. 4-80 зъ звычайномъ
ар. 7-75 зъ добромъ
ар. 10-50 зъ лѣпшомъ
ар. 12-40 зъ найлѣпшомъ

правдивой волны овечой.

Одѣтокъ можна достати въ вели-
комъ выборѣ: шовкомъ перет-
канъ камляромъ, сукна на ибер-
цтеры, пальмерстонъ и боа на
пѣцѣ зимовй, гунъ для стрѣль-
цвъ и окономъ, перувианне и
тоскинъ на убраня салоновъ,
приписанй сукна для урядниковъ
дѣлюч ся прати постолати для
мужчинъ и хлопцѣвъ пѣковъ ма-
3366 терц и т. п. 16—40
Ручить ся за добрый товаръ
докладну доставу.
Взорѣ даромъ и оплатно.

Признану загальною
найліпшою

МАСУ ВОСКОВУ
до помосту
власного виробу в шести одтѣ-
няхъ такожъ

Глязуру бурштинову
до помостівъ 1—2
поручає

ЮСИФЪ ГАНКЕ
 Львѡвъ Ринокъ ч. 38
 у власнѡмъ домѣ.

„Пѡдъ чорнымъ Псомъ“

Перла Карпаты въ горьшій Угорщинѣ, бѣдаена бѣдъ стаціи
зельзичонъ Tepla-Trencsin-Teplitz на шляху долины Ваги
ново отвореной линіи Vlaparas о 20 минутъ тѣды, а зъ
Бракова черезъ **Oderberg-Sillein** можна достатись
въ 9 годинахъ. Найслабѣйшій теплицъ свѣрчан-
ній австро-угорскою монархіа зъ жерелами на
40° С. температуры. Ишние положеніе въ
гарній олохці дѣлшой. Поручають на го-
стецъ, ревматизмъ, парализмъ, неврал-
гів, исхязъ хроничній недуги шѣ-
ри, каріесъ и некрозу костей и
т. п. Комфортно прилаженій бас-
сены и бѣдѣльній купель, ве-
личаво устроений новій лазенки
(Hamman) въ маурійскѣмъ
стиль.

Лѣченя жентисцо,
масаажомъ, электрою и
на теренѣ методою проф. Ер-
тия. Дешевъ помешканя одповѣ-
даюцій всѣмъ вимогамъ гігієны и
выгоды. Концерты, театръ и всѣякій
увеселєня. Добра горєка вода до пяти, зна-
менитя кухни. Въ 1 и 3 зонѣхъ аплікацій цѣлы.
Оннбугы и фізікры при кождѣмъ поѣздѣ.
Участь около 3800 людей, що звачать ся а 5000, що
приѣздяють. 3452 1—8

Сезонъ купелевый одъ 1 мая до 1 жовтня.
Поясненія и иллюстрованій проспекты розсылає даромъ графска
д' Harcourt дирекція купелева въ Трепчинъ-Теплицъ.

Приватистъ У кл. г'м-назіяльной,
шукає лекцію на село. Ласкаві зго-
лошена прошу послати підъ:
А. Б. Львовъ ул. Свѣжна, ч. 7.
дверѣ З. 3443

СУКНА!

3348 10—20

розсылає за готовку або послѣпла-
ту по дуже дешевыхъ цѣнахъ и
лишь добрый роды:

3:10 М. на одигъ лишь	зр.	3:30
3:10 " " " "	зр.	4:60
3:10 " " " "	зр.	6:80
3:10 " " " добре	зр.	12:—
3:10 " " найльшие зр.		15:50
2:10 " " иберий. добре зр.		6:—
2:10 " " найльн. зр.		9:—
1:00 " гуфт на ловы зр.	2:20	3:20
6:30 " камгарну до правя зр.		2:80

Tuchfabrikslager
E. Flusser in Brünn
Dominikanerplatz 8.
Взбрѣ даромъ и оплатно.

„^vROZNAU“
 кліматичне мѣсце літчице
 на Моравѣ.
 СЕЗОНЪ
 одъ 15 мая до 15 вересня
 3459 1—3

Ungarische Teich-Blutegel

Special Offert für galizische Wiederkäufer!

1 Kilo kleine Egel fl. 1.25 $\frac{1}{2}$ " " " " 1.—	1 Kilo mittel Egel fl. 2.— $\frac{1}{2}$ " " " " 1.50
--	--

franco und Emballage frei versendet die

Blutegelgrosshandlung des Alexander von Kovács
 in Budapest, Podmaniczki-gasse 13. 3436 3—3

Bei grösseren Bestellungen entsprechender Rabatt!

НА СВЯТА!

Кароль Баеръ

у Львовѣ при ул. Краковской ч. 11

поручае 3442 8—9

Дробляѣ знаменитѣ, щоденно свѣжѣ . . . фунтъ	65	кр.
Пугоръ мѣлкѣй	18	"
Мѣдалѣ солодѣй	60	" и 65 кр.
Розинки безъ костокѣ, сугтанскѣй	30	" и 44 "
" великаѣ Ельме	37	" и 38 "
" чорнѣ дробнѣй	24	"
Фѣти въ коробкахѣ, сугтанскѣй	36	"
" у вишкахѣ	16	"
Дактилѣ	40	" и 80 "
Орѣхи лущенѣ италийскѣй	45	"
" окурнѣй	36	"
"	80	"
Шкѣрка помаранчевѣй смаженѣй	70	"
Савинѣ боснійскѣй	20	" и 15 "
Цитрины, помаранчѣй шуга по 2, 3, 4 и 6 кр.		
Ванілія двѣсочка		8 кр.

Вина, горѣвки, румы и иншѣй товары найдешевше.

Цѣлый рядъ нервовыхъ недуговъ

— почавши від першого болю голови аж до перших ознак аполексії (удару) — від давня кпить собі з змагаль лікарською штукі Дюперва новим часам приналежить ся прислухат: дйти до фізіологічного удару через умітє зайнявчійшійшю дорогою с. в. шкіри, и се відкритє починає тепер по найдокладнішійшю дослїдах свою подорож довкола землї и заинтересовао в великій мѣрї ять ученї кружки такї и людей недужих на перви. Винайдений давнимъ лікарємъ войсковимъ Романомъ Вайсманомъ въ Вильгофенъ способъ лїченя, набутий зъ досвїдченя вѣтнгу 50-лїтньої практики лікарскої: щоденнимъ одноразовимъ миттємъ голови впроваджувати системно першому одновѣдїй субстанцію впрость черезъ шкіру, може выказати такъ чудесні успѣхи, що брошюра выдана вынаходцемъ о той методѣ лїченя:

Ueber Nervenkrankheiten und Schlagfluss (Hirnlähmung) Vorbeugung und Heilung

повпалася в душе короткомъ часѣ вше 17 наладѣхъ. Книжка ѣмѣетъ не менѣе популярное поясненіе сути сей новой терапіи та успѣхи оспійетъ навѣтъ въ грудныхъ случаяхъ нервныхъ недуговъ, аде такіихъ науковъ лаборанты сии методы въ лѣкарскихъ часописей, такіихъ высказы знатныхъ лѣкарьихъ, мѣхъ нми д-ра мед. Р. Menière, профессора поликлиники для лѣющихъ недуговъ въ Парижѣ, Rue Raugeant 10. — лѣкаря божевѣдальныхъ д-ра мед. Steingreber-a въ домѣ для недужихъ на первы въ Шарпонтѣ, — шефа-лѣкаря шпнтало д-ра Р. Forestier-a въ Агента, — совѣтника д-ра Шеринга, замокъ Гутенфельсѣ, кунгелѣ въ Емскѣ, — д-ра мед. Darses-a, шефа-лѣкаря и директора гальвано-терапевтическаго заведенія для недужихъ на первы въ Парижѣ, Rue St. Honore 334, — д-ра мед. и консула Ашенбаха въ Корфѣ, — цѣл. лѣкаря оружнкоу д-ра Бусобахъ въ Диркингу, — цѣл. кор. старшаго лѣкаря штабнаго I класу д-ра мед. Бхля въ Вѣднѣ, — кор. совѣтника sanit. д-ра Вькт. Гюрноведца въ Вѣднѣ, — д-ра мед. Людв. Гиршфельда въ Вѣднѣ, — д-ра мед. А. Либера въ Насбургѣ, — д-ра мед. V. R. von Schiesl-a въ Осекку, — д-ра С. Bongavel-a въ La Ferrière, члена центральноу рады здоровья въ Франціи и многихъ иныхъ.

Тому то всяким тьмъ, въ нихъ нуждаются на припады нервовъ взагалъ а отдатъ на т. зв. первовѣсть, показуючу-ся хроничными болями головы, мигреною, конгестиями, великою дразливостію, зворушеніемъ, бракомъ сна, загальными тѣлесными неспокойствіемъ и недоволеніемъ. дѣлаетъ недужимъ, которыхъ пѣвѣнчаютъ удары та черезъ те нуждаются на спарализованье, не могутъ або трудно говорить, на трудности въ поизнанью, штиветости суставовъ и на безустойности болей въ нихъ, на частковой ослабленіи на слабо память и бракъ сна и т. п., котри вже глядѣли помочи лѣкаркомъ та знаками средствами, якъ діетомъ, гігієною, вѣтряними, електричною, калъванізаціею, кусями паровыми, болотнястими и морскими — не пѣншли пѣякого вылѣченя або повнѣненя, вѣдючи тьмъ всѣмъ особамъ, що боються удару и черезъ те страдаютъ на безустаете чутье боляни, тяжку голову, боги головы зъ заворотомъ, миготанье и потемненье въ очехъ, натисканье подъ чоломъ, шумъ въ ушахъ, на зєревнѣе рукъ и ногъ, и такъ всѣмъ недужимъ на нервы, що принадлежатъ до загальнихъ трехъ категорій , а такожъ людямъ, що западають на бѣдѣчку а тьмъ самымъ на ослабленье, такожъ здоровымъ, навѣт молодшиимъ особамъ, що много застѣги духова, и котри хочуть уникнути реакцій духовой дѣяльности, всѣмъ тьмъ якъ найбільше поручаєся, чтобы мѣати загдану брошуру, котру можна достати даромъ и оплатно въ аптѣхъ К. Книжниковского у Львовѣ

Перше найдешевше и найсолід-
ніше
жерело закупа
Розсылка по оригинальных цѣ-
нахъ фабричныхъ.

Верненскій
СУКНА
въ первоядныхъ ц. к. прив.
фабрикъ.
1 рещтка 3-10 мет. матерія
на одягъ доброй якості зр. 3-50
1 рещтка 3-10 мет. матерія
ва одягъ злѣпшой якості зр. 5-
1 рещтка 3-10 мет. матерія
на одягъ найлѣпш. якості зр. 10-75
1 рещтка 3-10 мет. чорного
сукна на сальонов. одягъ зр. 9-
1 рещтка 2-10 мет. матерія
на иберцгеръ д. якості зр. 4-25
1 рещтка 2-10 мет. матерія
на иберцгеръ н. якості зр. 8-
Матерія що перуться, ся,
(підъ гарантією)
1 рещтка камітару въ най-
новѣйшихъ взорахъ
моя сукно 6-40 метра зр. 3-
1 рещтка полотноцї на
пайтриваальний и найпри-
надѣйшій одягъ 6-40 м. зр. 4-
Намѣтна-хустка
нитяна 9 пядей довга зр. 1-50
чиста вовна 10 пядей довга зр. 5-
цѣла чорна, зъ тороками
шонowymi (кашмірова
хустка до жалобы) зр. 4-50

Повышій мѣры метровой выста-
ють цѣнакомъ на цѣлѣй одягъ
мужескій або иберцгеръ.

FILIP TICHŮ BRÜNN,
Krautmarkt 21. — Rathhausgasse 17.

Матерія
на дамскій сукні
всѣякого рода тканій, въ рѣзныхъ
краскахъ, що найновѣйшого и
найпринадѣйшого на сезонъ
весняный и лѣтний 1890/91.
Цѣла сукня
подвійной ширины.
доброн якості 10 метр. зр. 5-
злѣпшой " 10 " зр. 7-
доброн " 10 " зр. 9-
добрѣйшой якості чис-
та вовна, 10 метр. зр. 11-
найдобрейшой якості,
чиста вовна, 10 метр. зр. 13-
Чорній кашміры
саксонської фабрикаці,
гладкій, пасмужисті або цѣтній:
1 сукня, 10 метр. гладка зр. 4-50
1 сукня, 10 м., пасмужиста зр. 5-50
Англійскій сефіры (полотна),
що найлѣпшого и найпрактичнѣй-
шого на сукні волю дому и на
улицѣ. Новѣсть!
1 компл. сукня Іа яко. 10 м. зр. 6-50
1 компл. сукня Іі яко. 10 м. зр. 4-50

Французскій
Voiles
(сатини)
підъ гарантією добрый до
прания. **Цѣла СУКНЯ**
10 метрѣвъ.
доброн якості зр. 3-50
злѣпшой якості зр. 4-50
найлѣпшой якості зр. 5-50
атласъ зр. 6-50
Джутові заслоны,
турецкій взоры, повной довготы
першой якості зр. 3-50
другой якості зр. 2-50
Тунісові заслоны,
золотомъ тканій зъ дѣлі-
катными пасмужками и
тороками, повна довго-
та, у всѣхъ краскахъ зр. 4-50
Одинъ гарнитуръ
два накрывала на лѣжко и одно
на столъ
зъ джугы зр. 3-50
зъ риспу зр. 4-50
Ковры манільові
дуже тривалі
рещтка 10-11 метрѣвъ зр. 3-40

Розсылка
за посильнатою.
По надбавленю напередъ платежи-
тости розсылка оплатно.

ПОЛОТЕНЦЯ
1 штука=30 вѣд. локтѣвъ.
Цѣна за штуку:
Румбурскіе полотенца 5 пя-
дей широкости зр. 6-50
Румбурскіе оксфордъ
правдево красней Іа зр. 6-50
Румбурскіе оксфордъ
правдево красней Іа зр. 4-50
Шіфонъ, дуже доброй яко-
сти по зр. 4-50, 5-50, 6-50 до 9-
Домове полотенце, 4 пяди
широке зр. 4-50, 5 пядей зр. 5-50
Полотно „Стефанія“, 5 пя-
дей шир., цѣнакомъ за-
ступити полотнину вебу зр. 9-
Атласовый градь на по-
крывал до пост. Іа 8-50 Іа зр. 5-50
Простирала безъ шву,
штука, 2 метры довгъ зр. 1-10
Банефъ Іа якости на
покрывала до постели зр. 6-
Сорочки дамскіе зъ шифо-
ну або мѣдного полотна
зъ коронками 6 штукъ зр. 3-75
зъ найлѣпшой вебы рум-
бурской, зъ шпайкр-
скимъ тафтованьемъ,
6 штукъ зр. 6-
3372 6-?

Вздрѣд до приватныхъ
особъ розсылають ся на ме-
нше зъ всѣхъ предметѣвъ да-
ромъ и оплатно.

При закупкѣ товарѣвъ просимо поведкуватись на нашу часопись.

лама зможемо осягнути ціль нашу. А хотів нас мало тут, але як возмемося до праці шире, то маємо дорівняти нимам по-братимчим товариствам ремісничим, а кож-дий справедливий чоловік, побачивши нашу єдність, нашу працю, а ви наслідки, буде му-стив признати нашу справедливість і не по-сміє легковажити ані нас ремісників, ані наше товариство.

Справозданье се прийняли члени оплесками.

По тій наступило справозданье бібліо-текаря п. А. Кучинського. З сего справозда-ня показує ся, що бібліотека товариства чи-слить 702 томів різних книжок і що чле-ни радо користалися бібліотекою.

Загальні Збори, приймаючи се справо-зданье до відомості, порішили: а) вбрати но-вий виділі, щоб поспарав ся о збільшенє бібліотеки і скопювання деяких важли-вих діль; б) щоб деякі дробні книж-ки, котрих члени не читають, з бібліотеки вилучити і дарувати якійсь потребуючій сель-ській читальни.

Справозданье касове предложив касієр товариства п. Андрій Кобильник. Книга ка-сова виказує, що крім 100 зр. заимоги при-званою Высоким соймом, було доходу 571 зр. 91 кр., а розходу 495 зр. 3 кр. отже остаєсь 76 зр. 88 кр. а вглядно 176 зр. 88 кр. над-вижки. Тут належить піднести, що титулом заимоги для хорих членів в минулому роцї (т. є. за часів 3 марта 1889 по 23 марта 1890) видано 95 зр.

Вибрана зборами комісія переглянула книжки і заявила устами п. Павла Мартіно-ва, що знайдено все в порядку. Загальні Збори, приймаючи се справозданье до від-омості, ухвалили як касієров так і цілому виділю абсолютну за веденє діль товари-ства і приступлено до вибору виділу на роц 1890.

При голосованні картками на членів до виділу вийшли: а) з мбж почетних чле-нів: п. Василь Нагорний, о. Часельскій і д-р Кость Левицький; б) з мбж членів дій-ствних: Дмитрій Ковальскій, Павло Мар-тинов, Андрій Кобильник, Александер Ку-чинскій, Григорій Василь і Андрій Андрей-чин; в) як засугиники виділових: п. п. К. Федунь, Борисевич і Прима.

По переведеню сакх виборів приступле-но до зміни статутів. В новім статуті змінено 1й параграф, в котрих мова о чле-нах почетних, а дальше прийнято в стату-ті заповненє похороу для членів і їх жінкох на случай смерті, введено членів спомогаючих, котрі хотіли б платити до каси товариства по 3 зр. річно, а наконєць, що загальні збори можуть відбуватися ся не толь-ко у Львові, але і в тих мбстах, де бь заєнували ся філії товариства.

По обчитанню і принаю зміни статута і по патріотичних промовах членів і голо-ви товариства, закончено загальні збори за 1889 роц о годинах 9½ вечером.

Вілянь товариства представляє ся ось як:

ДОХОДИ:

Перенесено з 1888 року	677-78 зр.
Звороть заимог	40-00 "
На святочне зложено	22-50 "
Члени для себе	38-00 "
Добровольні датки	20-40 "
Зр вечерини і фестину	242-64 "
Од почетних членів	10-00 "
Княжочки і вогутини	5-20 "
Зр тиждівок	166-80 "
Процент од капіталу	26-37 "
	1249-69 зр.

РОЗХОДИ:

Запомога хорим	95-00 зр.
Услуга вь комітї	48-70 "
Канцелярійні видатки	42-52 "
Видатки на свята	68-89 "
Закупно меблів	34-20 "
Книжки, газети і друки	45-57 "
Нафестини, фантову лотерію і вечери	122-15 "
Звороть заощаженного членам	38-00 "
До переносу на 1890 роц	754-66 "
	1249-69 зр.

Отже липаєсь вь касі товариства пере-несенє вь сумі 754 зр. 66 кр. окрім 100 зр. з соймовою запомоги, котра то сума не була по день загальних зборів переведена че-рез книжки касові. Зр повышою суми умі-щено 217 зр. 5 кр. вь цїнах паперох, а решту на падинячх книжочках „Народной Торговлі“.

[Примітка Редакції. Помишаючи повыше справозданье нашого єдиного реміс-ничого товариства вь краю, уважаємо за рїч потрібну додати од себе тую примітку, що загальні нителієвці нашого, як у Львові так і в провинції, повинні бь більше аїж зє було дос, інтересувати ся снм товари-ством, дбаючи про духовий і матеріальний розвій его членів. Першій дачь ся осягнути тым, коли люди інтелігентні будуть дивше стикати ся з членами товариства: бувати вь товаристві, держати тамь одити, спомогати товариству бібліотеку книжками а касу датека-ми, являти ся на вечерки і забачи устроюван-ий товариством і т. п., а другій дачь ся осягнути вь той спосіб, коли наш інтелі-гентний родина будуть своимь ремісничам, патріотам зр товариства „Зр“, поручувати всякого рода роботи. Тым чином і товари-ство яко ціль зможе розвивати ся і кож-дий поодиначий член товариства буде знати, що его працю вь товаристві рускомь дачуть оцінити асильки его, то й набере больш охоты і ревности стояти за сь ть сягощї русой, за якими стоїть наша інтелігенція. По-знаваймо ся, спомогаймо ся і єдиномь ся! Вь єдності наша сила, сила Руси!]

Письмо зь Харкова.

Ще вь осени писавь я Вамь про роз-рух студентскій, яке значінє мають он вь російскій єсубльасти, розвиваючи про се, як вшанували студенти память нещодак Черняшківського.

Теперь годять ся завести до хронік ще один студентскій розрух.

Справа розпочала ся вь Москві вь 1 з.в. Петрово-Разумовскій академії, єдиної ріль-ничой академії на всю Росію. Вь тій акаде-мії нєтує колька організацій [відомо рїч — потаємних, бо внакше годь] а мбж тили і добре організовані кружок українскій. Сего року тамь заарештавали новий академі-чній устав, при котрім стало студентам не вь могоу аїж жити аїж учить. Тодї 125 студентів, що жили вь интернаті, напи-сали петицію, щоб устав зміняти. Декре-тор попередь приняв петицію, але вь іочі зявились жандарми і поліція зь войскам та й поарештували усїх 125 чоловік і по-садили вь тюрму. Як зьвїсто, наша єсубль-ність не корисувє ся правом подавати пе-тиції. Другого дня прийшла вь академію сту-денти, що мешкали по приватних станціях, підписались під петицією своихь то-варшів, написали протесть проти заарештова-ня товаришів зь интернату а разом списали і дозову до студентів університету, щоб они піддержали товаришів зь академії рільни-чой. Тодї почали і их арештувати.

Мбж тым студенти університетскій зб-брали головний збор і до протесту проїзв арештів долучили свою петицію. Голов-пункти єн такі:

1. Щоб завели автономію академію;

2. щоб завели свободу науки і вика-

довь;

3. щоб дали студентам свободу закла-

дати корпорації і товариства;

4. щоб заарештавали університетскій и академічній суд.

Вь відповідь на сїй протест і петицію окружило академію войско і понало их до тюрми. Таким спосібом заарештовано надь 600 чоловік. Пбєла сего почали их по-трохи розвозити на мбсця их уродження, щоб тольк не пускали вь університетскій городах. Тымчасом, коли стблько студентів заарештовано, не заманено університету, щоб ає поїшла про те широк вїстка, а друкува-ти про се заборонено, аїж поє не появля-ся офіційна зьвїстка, а коли не зявлять ся, то й так бє.

Не знаю, як вь другихь городах, а до Харкова дійшли дозови і рблїни-чой академії і університетска і єс-пія зь петиції. На побастях зборках наш академік зь університету і техномогї рїшили лишити єю спра-ву, бо за таке рїшенє стояли вь академії зь корпорацій. Я вже вь моєму писмї зь осени виказує, чому се так? — бо таким спосібом нитати ся і водати ся на вївєць опозиційні сили. Але ветеринарї рїши-ли заявити протест, зобрали головний збор (було се 15 марта) і вшїх тольк кривнути у єно стоячим на улицях акаде-мікам, що петиція подана (але она, як єв-домо нам, навть „не принята“) — а вь одну мить зявилось войско, наготовленє уже ра-нїше, окружило заведенє, а в тїм пере-мбняльним маршем через головну уличу погнало ветеринарїв до тюрми. Таким спо-сібом заарештовано 70 чоловік. То-го-ж таки дня почали деяких розвозити, а зр решту за колька днів випустили 27 чо-ловік, і щоб их дисциплінаро покарати (на що тї не годять ся і мабуть виступати) а внакш 22-мь заборонили вступати до я-ких-небудь наукових заведєнь чи то зовсїм чи через одинь роц.

Що бє по нїмх університетскых го-родах, не маю тут вїсти.

[Примітка Редакції. Допиє ся до-повняє вь де-чїмь повнїшу нашу допис зь Москви (уміщено вь 63 ч. „Дїла“) а повто-рену вьведєнєм вь праскїх двєсїнах, якь Wiener Allgem. Ztg., Politik і др.), а голов-но тым важє, що перша подає правдиву сїту-ацію вь Харкові.]

Дописи „Дїла“.

Зь Выжниць.

[Фінансова Сбїлка для поєту выжницкого.]

Вь „Дїл“ була вже коротка згадка о Сбїлці, яка основана є вь Выжницї, а щоб лучше пбнати, яку ціль має мати та новя Сбїлка, котрої основателі є вь більшості Руськи, подаємо дозову основателїв напеча-тану вь зьвїстках рускомь і вїмєцкомь:

„Загально зьвїсто, що зь поміжє меш-канців поєту Выжницкого, продукуючимь становим, хлбборобам і ремісничам найбж-ше приходить своє єкономїчне положєнє ко-ристно устроїти. Во наєнї купець, ведучи плодами землї і чужой працї обширну і много зыску приносячу торгівлю, приходить до великого добробуту і передь собою ба-гаторо бачить, — рблїнє вь поть чола пра-цє, щоб тольк рбдною сибь не покннати — часто навть безуспїшн — а реміснички сходять цїлий зьвє вь журбї о завтра, о хлбб насущный.

Така невбдрадна поява, котра кожного правдивого і щарого народуюбця боємь пе-реймїти мусить, — знаємо, що духовий по-ступ тїсно звязаний зь матеріальним по-

ложєнєм народів — не виходить зь при-родныхь обставин. Нашь бо поєт посїдає вь своихь урочайнихь долинах, лїсами по-крытыхь горах, вь котрых тажє рбзно-родий мінерали находять ся, якь не менше вь своихь зббныхь і дважныхь бутничихь і керманічыхь, майже невичерпай жерела добробуту своихь мешканців. Одна тблько причина була дос, котра природне право, що найбжєше продуєнты продуктами своимь ко-ристатись позивай, вь протавне обернула. Тєю однївїсною але всерїшачою причиною бувь дотепершній брак дешового і рациональ-ного кредиту для хлбборобів і реміснич-ків.

Щобь сему зду зарадити, думає підпи-саний комітєт, що вынайшовь средство вь самїхь поєтах, а нїєно вь тїм численїмь кружку оодичныхь людей, котрі через своє повилєнє ає становїще перешкоджені снмь своимь оодичнїм вь промысловыхь підприєм-ствах зужиткувати. Не сумнїваєм ся, що вь тїм, якь числомь такь образованєм і вилывомь одначачь ся вь кружку, думка сподучєнє всїх сил капіталу і працї для службь загальної і кождому поодиначому най-де одгомбї і що кождий добромислїчїй ра-до до того прастане, причинити ся, по-прі власний інтерес, до успїшного розвою до-бробуту загального вь власнїхь своимь по-вїтх.

Зь сєн загальною точнї виходячи, заду-має підписаний комітєт заснувати зарєї-стровану Сбїлку зь ограниченою порукою для поєту Выжницкого, котра бь користєне про-центоваєє удблєз своихь членів і влад-дє оодичнїх ведєнєм рбзного рода га-потєкарныхь і банковыхь підприємств у-можливила, а котри бь кредитомь, вь про-тивоположности до вжє встучаючих вь Выж-ницї подбного рода, котрі майже виключно інтерєсы куцїв піддержують, хбснували ся вєь кредиту годїй жителїв, якь властителїв менших і больших посблостїхь земських і ремісничих, так і поважнїх, на вїру заслу-гуючїх куцїв. Задачєю особь до ведєня справь Сбїлка сєн загальною членів єн поклянїхь бєдє: через мало коштуєчу адмїністрацію, якь найбжшю старанностю і совїстїстїю, інтерєсы Сбїлки зь гуманїтарнымь засадами вь тїснї гармонїю зблїяти. При великомь поєтї за кредитомь — виплываючїм зь єкономїчнїхь обставин, при можливості ан-тензавнїшого і рациональнїшого ведєня го-сподарства і большого розвою торгівлї дере-вомь і товаромь, уможливити ся Сбїлцї лиху, успїшно провє людєку сєучу, поборю-вати, не выпускаючи при тїм нїколя зь ока нашон першої задачі, одовбдноє оирцен-тованя матку Сбїлки.

Вь мыслї виказанныхь повыше думокь выготовленїй статутї предложать ся подь на-раду і рїшенє на констатуючихь загаль-ныхь зборках, котрі дбдуть ся дня 3 н. ст. цївїтя 1890 вь сали єсннового товариства вь Выжницї о 3 годинах по обїдї. Дє участя і голосованя на тїх зборках уповажєнїя попе-редна субскрипція удблєз бдє 20 зр. до 2000 зр. якь і уплатченє що-найменше 20 зр. на удблї і 2 зр. висового, котрі Вп. п. Мєчї-славь Венгрінович, д-р Тадей Нїментовскій і о. Теодорь Семанюкь вєь вь Выжницї, за-выставленєм квїтовь, котрі ообєла по на-ступзвїшмь ц. к. властями потверждєню ста-тутів, на книжочкї удблївий вывїняий зб-стають, аїж до загального збору сєн при-мати уповажєнїй зєстала.

Выжниця дня 23 н. ст. марта 1890.
Иєодорь Бобїкевич, Ієань Махалїовь Богосєвич, Ієань Теодорь Богосєвич, Грї-горїй Канємарь, Махалїо Крїєвич, д-р Тадей Нїментовскій, Ієань Оєгашєк, Тео-дорь Семанюкь, Ієарїонь Стратєйчук, Ан-тонїй Сєоракєскїй, Мєчїславь Венгрінович, Кароль Антонь Вїльмїєрць.

Он стояв зь ємичкомь у воздусь, змї-шаний, вертїшучїй, остовїлїай, мбж тымь вдохновєнє оволодїло его душею, освободжа-ючи єн бдє дїйствнїю.

Тодї інструмент — сєй вїрно переда-ючїй чувств — зачавь єпївати голосомь май-же людєкимь. Ієодгї тоны доходили до най-высшихь ноть, бдтакь слабили зь вблїна і гасли тихємь вь нїжвїськомь тоїв. Вь сїй хвїлї акомпанїменть двбного смбху дав-нєнького ефекту вмішавь ся до пронїзачої медлїю.

Упоєний музїкь схамєнуєв ся і глянув на жївку вь печальнїмь ооломїєнїю.

— Даруй, мужу, — сказала она, злегка засоромлена, — але ты, граючи, маєшь лице таке потїшне, що я не можу здержати ся зо смбху.

І смбх дальше не умовєвав.

Сердечному Сєрафїну здавалось, мовь єму хтось вылавь коноєку зїмногь воды на го-лову. Сила, що одушевляла, покнвала его. Он сьвє собї мовчї кодо печї зь скрїпкою на колїнах. Жївїка, прибравши другїй видь, вєзлє до гафту, але таїх смбх не поки-дав єн, коли тольк глянула на мужа. Лєды пустили, но не по серцю Сєрафїна. Вїднї сєй музичний смбх розгїрїавь его до вїрїно-ств. Он вєзвє скрїпку, поломавь на куси єн і вергь вь пбч, бдтакь склонивь голову на руку і давнєв ся, якь горїла вїрна его товаришкя.

Молода жївїка налякалась такого роєлю-ченого поведєня мужа і вїйшла зь комнаты. Онь закбнчєвь самь сєй першїй день нового року і вжє вїєли не брала его охота збду-вати вємалосердїє серце своєй жївїки.

Вь колька лїть познїйше Сєрафїн, див-лячєсь на граючого малого сына, дбнававь колькагоднїныхь, справдїшныхь радощей за-вєсь сьвїй вїєк. Его смбше лице мало дарь бавити дїтяну. Но, коли треба було погада-ти о выхованю сына, запрїмїтивь батко сумно,

що єн не має поваги, а хочє упоминаєв бд-несенємь строгимь голосомь, зь поважнїмь лицєм, то все таї дїтяна бдїовбдала:

— Ёй, татусю, вїдай ты хочєшь ємї-ти ся!

— Господоньку, що дїяти, щобь їб сьвїє справдїє мене порозумїєв? — пылавь ся Сєрафїн самь себе вь невбдрадїмь по-ложєню. — Вїдай годь змїняти лице!

Малый Бонє вырось і ставь гарнимь молодцєм, не похожимь зь виду на батка. Тєлєнтївний, зявлявсь великїй надбї. Но та-дїйшла чутка про вбїну і бач, належачи до вїєска, пбїшовь бїтїсь, та й вь першїхь оєнї, вь котрїмь бувь его рєїменть, зь поєгб.

Роскука батькова не знала границь. Зь утратою сына розмїнуло ся все его щастє. Но на его лицї по прежнему не сїдїно бїо роскуки, толь-є-толь таїєй безжурнїй вїт, якь мнєвшихь лїт, і навть маєв сєн вь нагоду учта докблївнїй замїтть прохажє на улиці:

— А дїви, яке весєтє лице! Нїхто бь не сказавь, що бїз толькь що утративь сына!

Невдовзь по тїй невєскавойї стратї о-не стрїтивь ся зь однимь колымнїмь мбєв-нїмь товаришєм, котрий тажє находєвсь вь подбїахь вєщачю.

— Ах, грубєнїк! — сказавь товариш, задержуючї его, — ты вїєно не змїнивь я, твоє лице вїєно безжурнє!

— Однакь лєтє горе навїстїло мє, розбїнаючи на завсїгды моє щастє, — за-завь Сєрафїн.

— Так, мєнї зьвїсто... але знаю тає, що ты щасливїй, беручи все фїлософїчє... дїйствнї тї мудрєц... на жалє, мєнє прирда не вывїнувала подбїныхь єтїдїамог!

— Хто-жь тобї казавь, що я стоїє? а-даєшь, що мє батьковєсє сердце не страє-тєжко-тяжєнєю по стратї одногого сына зь прекраснїхь надбїми?

— Сохрани Господи! я такь поганю не думавь! Я вїше хотїв сказати, що снмь на-турно, до котрыхь печаль сьвїлого приступу не має. Що-до мене, бач, якь она безпощад-но мене зїла: тїло і душу.

Товариш Сєрафїна бувь высокїй а мар-нїй, зь очима глубоко запалымь, замїтнїй бу-лї на вїтїхь страданиях. Цїлкомь природно бу-давь мїлосердїє у прохажєхь, котрі при стрбїхь запрїмїчачї:

— Оєь чоловікь, що перєнїєсь великє горе!

Така поговбрка вызвала у Сєрафїна страшу збїсть, довго здержувану. Черезь колька днїв бїз говоривь самь до себе. Ко-ли побачивь своє лице вь зеркалї, яєсь сьвї-ва покуса бдбївала его рознести на кусєнї тую безжурну маску, що такь невїрно мнє-вала душевнїй страдания.

Онь пожалувавь ся жїнцї, що нежду-жє она недовбїрчєво усмбхнула ся і сказала:

— Лучшєго здоровя я бь не бажала... дїйствнє, можна бь купити собї бдє тебе.

Але Сєрафїн жалуєвсь ся що-разь бблїше. Жївїка ббєла по лїваря, а сєй зя-влявь пань Бонє тайкомь, що мужь недужїй тольк уявлявсь собї недугу. Розумїєсь, бдпо-вїдно до того зявляєня і доглядали его, но Сєрафїн, почувачи, що недуга зматєє ся, зажадавь наймити бабую, що доглядає хо-рыхь.

Сєредь пбїночї бїз будить єн.

— Бабусю добренька, — сказавь єд-нїчї на постлї — хочу передь смертю зая-вити постлїє бажанє зь просєбою, щобь вы переказали жїнцї.

— Схамєнїть ся! чєй же намь ще дале-ко до смертї!... Отг ляжте та спїть здоро-венькї!... та дайте й мєнї спати, — подумала собї.

Але Сєрафїн, вєтромавшї вь нєн округ-лїй очї дуже выпрїщєй, мовивь:

— Бажю, щобь на моїмь грбї не бу-ло написано: „Туть лєжить чоловікь, що нїко-ли не страдав.“

— Що-до того, то давлячєсь на ваше ли-це, думаю: не богато, пановїє, вы страдали!

— Спасє-Бггь вамь за людєкїй замїт! — сказавь Сєрафїн, — справдї, пбєла за-гально думкї я величєсна куля товцї, котра мабуть вїєчєснїє не чувствє, але намь, бабє-чарбїнцє, не зьвїсто, що вь нїї єсть душа.

І бїз ударивь ся шалєно по чолї.

— Ну, ну, не сердїте ся! будьтє выпро-зумїлї та лажтє!

І такь боролась зь нїмь ще якієсь ча-сочєв, довн бїз ємїєрєнєко не лягь... Одтань невадїно ставь выпрозумїлїмь.

Душа Сєрафїна Бонє, такь лихо умбє-на, освободїлась на вїнї бдє незавїдного тїлє.

Пань Бонє, переглядаючи нотатєв, писа-нїй рукою покбїного мужа, вїйшла таїй замїтєн і задумалась надь нїм:

„На прєвєлїкїй жалє, мє не можемо змїняти тїла, якь змїняємо одбжє, коли она намь не до влодїє!“

„Мабуть вєь душї гармонїзують зь тї-ломь... Брєхня! Кблєко бь то найшлось безь пошадї покривдєнєхь, коли-бь хто хотїв узнати невїрну послєдїєцю: „Ікїй на тїлїще, таїй на душїє!“ Нєразь приваднїй вїшнїй видь крєє собою непрїнадїй душевнїй прїкметы, а гарна душа нєразь крєє ся вь поганбїхь тїлї. Лїшь треба потрудїтсь та масочку зняти!“

Переклала Марїя Лєєнїєна.

Потверждаея вѣсть, що царь поста новивъ остатн ся въ Петербурга щ довшій часть длятого, чтобы завести енергичнѣ шу аццію противъ вѣдлкихъ надужте и са моволѣ чиновниковъ. Очевидно, мусѣло пос дати причину до тои енергичнѣшюи ацци, ал що, того не знати; то лишъ здае ся бути пев нымъ, що не якѣсь бунты селянтъ, бо доси вѣ сти о нихъ не подтверждуютъ ся. Царка ро днаа выйдѣ доперва по Великодныхъ святахъ въ Петербурга и буде ще дня 20 цвѣтѣя на весѣлю гр. Павла Шувалова, сына руссїе ского амбасадора при берлинскихъ дворѣ. П святахъ выбере ся такожь руссїеискїи наслѣ дникъ престола, вел. кн. Николай, въ под роже по Россїи и буде мѣжь яныими въ Ниж нѣмъ Новгородѣ и Казани, де подѣ его про

Зъ Бѣлграду доносятъ до Corr. de l'Es-
що тамъ прѣхало минушаго вѣрка бѣмъ
російскихъ офицеровъ, котры маю-
туть занятыя ся выгтовленьемъ пляновъ д-
увербленъ подъ Пиротомъ, Зайчаремъ и Нег-

НОВИНКИ.

— Выхдь Руснок Беседы въ Терополъ почуваєсь до милого обаявкы подкукувати Вн. Пнянямъ: Стахевичевой, Лощевей, якъ такожъ Пнянямъ: Кузьмівной, Оникшевичівной, Чубатівной, Леонтиній і Емилій Говоскимъ за се, що зволни ласкаво брати участь въ устроюваннѣ нашихъ товариствомъ въ часѣ сегоднѣшного посту аматорскихъ представлятихъ. Пожертвовано, трудомъ а передовѣмъ знаменитой грѣ тыхъ Вн. Пнянь двадцати треба, що представляти ти такъ свѣтло подѣ

Вѣсти зъ Еп. Перемыской.

Презенту на Прусы, дек. мокрянського, одержав о. Вас. Скобельскій, сотрудникъ зъ Дорожова.

Кан. институтуваній оо.: Ем. Паславскій на Буцѣвъ, дек. перемьского, І. Ярославичъ на Райске, дек. затварницького; Теоф. Болярскій на Вѣбрку, дек. тѣбского.

До кан. інституції заповідані оо.: Ал.
Очабрукъ на Лѣщовате, дек. лѣського; Петро Ле-
вицкій на Яворовѣ.

Заведательство Мякиша нового одержав о. Алексій Хтій, сотрудникъ зъ Радымна.

Самост. сотрудникъ въ Кропивнику) старомъ, дек. дорожничного, одержав о. Нилъ Богданъ Ломицкий.

Именованый о. Мих. Ковшевичъ зъ Ульявкова мѣтодекана варяжской заведательствъ тамошного деканату.

Испытъ конкурсовый на бенефіціи душпастирскій одбуде ся въ Перемышлі 27., 28. и 29. мая та 11., 12. и 13. падолиста 1890 р. Кто подаетъ ся першій разъ сему испытанью має внести поданье на 15 днівъ передъ испытаньемъ черезъ урядъ деканальный до перемышлской консисторіи. До поданья треба долучити декретъ своего першого поставленія въ душпастирство, а если се не возможно, то бодай дату и число консисторске сего декрету та день и мѣсяць введенія въ душпастирство урядомъ деканальнымъ. Прибувши на испытанье мають заосмотрѣтись книгою св. Писанія.

Именованія, конкурсы, перенесенія и пр.

— Конкурсы. Ректоратъ львовской школы политехнической оповѣщаетъ конкурсъ на ассистента при кафедрѣ будовничества на суши. Платня на одинъ рѣкъ 600 зр. Речинець до 25 цѣтня с. р. Першенство мають кандидаты, що вложили другій испытъ правительственный.

— Именованія. Краева рада школьна именовала учителями и учительками: Як. Николаевича въ Поховѣ, Людм. Томковну у Винникахъ. — Львовскій вышшій судъ красивый именувавши адвокатами судовыми: провизоричного адвоката при судѣ окружномъ въ Бигачу, Людв. Мартинкевича; практикантовъ судовыхъ: Ем. Бурдовича, Кар. Смоляницкого, Фед. Папару, І. Федякевича, Володимира Куличича, І. Гавла, Стан. Обертинского, Меч. Вишневецкого, Игн. Домбровского, Леонтия Пирожинского, Тад. Лиса, Рих. Гессо, Як. Лысаковского, Адольфа Наймана, Мако. Ритгштайна, Мих. Конющенко, Вол. Соловья и Адама Пилецкого.

— Назначенія. Цѣсарь надалъ секретаревъ административному дирекціи доменъ и лѣсовъ у Львовѣ, Людв. Солтисова титулъ и характеръ совѣтниковъ административныхъ зъ увольненьемъ одъ таксы.

Телеграммы „Дѣла“.

Парижъ 5 цѣтня. Правительство выслало два корабля для блокады дагомеяского побережья; незадолго має выслати еще и сильнѣйшій одѣлъ войска для скрѣпленія залогъ въ Котону.

Белградъ 5 цѣтня. Президентомъ рады державной має бути именованый учитель короля Докичъ (радикалъ) а вице-президентомъ Василевичъ (либераль).

Сѣфія 5 цѣтня. Агентъ дипломатичный въ Белградѣ Минцевичъ не жадавъ урлопу и не могъ тому его и достати.

Петербургъ 6 цѣтня. Разрухи студентскій квортори си въ медицинско-хирургическомъ институтѣ. Большу часть арештованныхъ студентовъ пушено вже на волю а задержано ще лишь головныхъ виновниковъ.

Канъ 6 цѣтня. Станъ здоровья цѣсаря Доль Педра зновъ погѣршивъ ся и каждый хвилѣ побоюють ся катастрофы.

На дѣслане.

Пригадуемо П. Т. Товаришамъ матуристамъ зъ 1880 року, що зѣздъ зъ поводу 10-лѣтної рѣчницѣ одбути ся має въ маю по Зеленихъ святахъ — Д-ръ Володимаръ Шараневичъ; Тадей Пѣрожинскій.

ФАБРИКА ЦУКРОВЪ
D. Ullmann-а Сынѡвъ
ВЪДЕНЬ
Sechshauss, Hauptstrasse 19.
Кандированый овочъ, Найлѣпшій боибонны компоты Мармеладъ десеровъ Шоколады и соки Вискоты Кандиты и Драже Тѣста до чаю на де- Дропъ Цукоръ и сиръ Бомбоньерки 3422 матовъ 3 10 На кашель, ханку и т. д.
Eibisch-Bonbons
солодовы боибонны, медовники
Цѣнники на желанье даромъ и платно.

Всѣлякѣ Листы заставнѣ Товариства кредитового земского

4½% Листы заставнѣ Банку краевского
4½% Листы заставнѣ Банку краевского
4% Облигаціи пропинаціи

Всѣлякѣ облигаціи довгу державного
Зелѣзничной облигаціи першенства

Лѣосы державный и приватный
продаетъ подъ найкористнѣйшими условиями

Сокаль & Миліенъ
3360 87—156 Домъ банковый и контора вышшій у ЛЬВОВѢ

Порученъ зъ провинціи выготовлюетъ ся одворотно почтою безъ дочисленія провізіи.

Д-ръ Стефанъ Федакъ

отворивъ

адвокатску канцелярію

у ЛЬВОВѢ

3357

подъ ч. 3. пляцъ Капітульный (рѣгъ Ринку ч. 23).

Розкладъ ѣзды на желѣзницѣхъ дорнавыхъ.

важнѣйшій одъ 1 падолиста 1889.

Пѣсля львовского годичника.

Одходять зъ Львова:

Въ напрямъ до Стрыя: 1) До Стрыя, Хирова, Стружа, Лавочного, Мункача, Буда-Пешту, Станиславова и Гусятина поѣздъ особый о 5 год. 50 минъ зъ рана. — 2) До Стрыя, Хирова и Сухи о 10 год. 20 мин. по полудни. — 3) До Стрыя, Хирова, Сухи, Лавочного, Мункача, Буда-Пешту, Станиславова и Гусятина о 8 год. 45 мин. вечеромъ.

Въ напрямъ до Станиславова: 1) Поѣздъ поспѣшный до Станиславова, Черновець, Сучавы, Яссы, Букарешту и Гусятина о 9 год. 16 мин. передъ полуднемъ. — 2) Поѣздъ особый до Станиславова, Черновець, Яссы и Букарешту о 4 год. 25 мин. по полудни. — 3) До Станиславова, Гусятина, Черновець и Сучавы о 10 год. 13 мин. вечеромъ.

Въ напрямъ до Равы руской: 1) Поѣздъ мѣшанный до Белзца и Сокала о 7 год. 43 мин. рано.

Приходятъ до Львова:

Въ напрямъ до Стрыя: 1) Поѣздъ особый зъ Буда-Пешту, Мункача, Лавочного, Сухи, Хирова и Стрыя, о 8 год. 26 мин. рано. — 2) Поѣздъ особый зъ Сухи, Хирова, Стрыя, Гусятина и Станиславова о 3 год. 36 мин. рано. — 3) Зъ Буда-Пешту, Мункача, Лавочного, Стружа, Хирова, Стрыя, Гусятина и Станиславова о 12 год. 8 мин. въ ноцѣ.

Въ напрямъ до Станиславова: 1) Поѣздъ особый зъ Сучавы, Черновець и Станиславова о 6 год. 55 мин. рано. — 2) Поѣздъ особый зъ Букарешту, Яссы, Черновець, Гусятина и Станиславова о 2 год. по полудни. — 3) Поѣздъ поспѣшный зъ Букарешту, Яссы, Черновець, Гусятина и Станиславова о 8 год. 5 мин. вечеромъ.

Въ напрямъ до Равы руской: 1) Поѣздъ мѣшанный зъ Сокала и Белзца о 5 год. 21 мин. по полудни.

Плякаты розкладу ѣзды на шляхахъ желѣзницѣ державныхъ въ Галичинѣ одержати можна на каждой стаціи по цѣнѣ 6 кр.

ДРОЖДЖЪ

наилѣпшій вѣденскій по 1 зр. 40 кр. за кѣльограмъ.

Просимо завчасу замовляти зъ означеньемъ дня, коли маємо высылати. Найдѣшевѣйшій высылка въ скринкахъ по 4 кѣльограмъ netto. — За доброту нашихъ дрожжей ручаемъ.

Народна Торговля

у Львовѣ и филии.

3043 8—?

4% Облигаціи индемнѣз. угорскій
4% Облигаціи пропинаціи галиц.
4½% Облигаціи пропинац. угорскій
5% Облигаціи проп. буковинскій

поручаетъ до львовскаго капиталовъ яко першорядный паперы вартѣстны по курсу денному

АВГУСТЪ ШЕЛЕНБЕРГЪ

домъ банковый и контора вышшій у Львовѣ.
Выдавательство газетъ львовскихъ „Дѣла“.
Пренумерата рѣчна на провинцію зр. 1.80.

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

поручаетъ прямо зъ фабрики

СВѢТЛО

I а по 75 зр., II а по 67 зр., за 100 кил.;
при замовленяхъ 50 кѣльогр. 3%, а при 100 кил. 5% оуегу.

Упрашаеся подавати точно величину свѣточъ и послѣдню стацію желѣзницѣ, до котрой має свѣтло высылатися.

2998

ДИРЕКЦІЯ.

На поѣстъ

Россійскій сардинки въ барил. 5 кил. ваги

№ 1 по 1 зр. 50 кр.

№ 2 „ 1 „ 40 „

крѣмъ оплаты почтовой.

№ 1 мѣстить 65—68 штукъ; № 2

мѣстить 120—125 штукъ рыбъ.

(Звертаемо увагу на се, що цѣна есть найниже подана и что всякій низшій оферты подати або несылать рыбу, або менше рыбъ а много цѣбутъ.)

Оседедѣ шкотскій великій, 5 кил. посмѣлка (около 30 штукъ) за 1 зр. 90 кр. франко.

Мѣдъ патока въ бляшанцѣ 3½ кил. netto за 2 зр. 25 кр. франко. 3377

Народна Торговля.

Концессионоване выс. ц. к. напѣтництвомъ

Бюро вывѣдующе и оголошенъ „Европейске“ ЦЕЗАРА Вилевича

у Львовѣ, у л. Краковска ч. 1 поверхъ. I.

Посередничать въ купнѣ и продажи добръ земскихъ, каменныхъ, реальныхъ и т. п.; поручаетъ учительствъ, гувернантъ и бонны, офиціалѣвъ частныхъ всѣхъ родовъ службъ до коммѣтъ и кучекъ

Примаетъ оголошенія (инсераты) до всѣхъ крѣвскихъ и заграничныхъ дневниковъ, выробляетъ вѣмъ паспортъвъ и т. п.

ГАЛИЦ. БАНКЪ КРЕДИТОВЫЙ

Почаши одъ для 12 лютого 1889 въ д а в

АСИГНАТЫ КАСОВІ

4% зъ 30-дневнымъ выповѣдженьемъ

4½% зъ 90-дневнымъ выповѣдженьемъ

а всѣ находящій ся въ обѣгу 5% асигнаты касовы зъ 90-дневнымъ выповѣдженьемъ быть опроцентованъ по 4½% одъ 15 мая 1889. 2218

Передрукъ не буде плаченый

Дирекція.

ТОРГОВЛЯ ГЕРБАТЫ

хиньско-россійской

ЕДМУНДА РІДЛЯ

у Львовѣ, пляцъ Маріацкій ч. 10

поручаетъ зъ завозомъ збѣрки:
½ кѣльо Congo . . . зр. 1.60
„ Soucheong чорна . . . 2—
„ Збѣрка мавва . . . 3—
„ Кайсовъ . . . 4—
„ Melange de Lond. . . 4—
„ Peco . . . 3—
„ Караванова . . . 4—
„ найлѣпш. . . 6—
„ Гумповъ перлова . . . 3—
„ доббрана . . . 4—

Высѣвки гербатовъ ½ кѣльо зр. 1.30 — Высѣвки зъ найлѣпшой гербаты зр. 1.60. — Замовленія зъ провинціи высылае двоворотною почтою. Опакована не числѣтся. 3289 17—52

ВЪДЕНСКІЙ МАГАЗИНЪ

„AU LOUVRE“ у Львовѣ

Е. М. БЕРНФЕЛЬДЪ зъ Вѣднѣ,

пляцъ Капітульный ч. 3.

Наибольшій складъ товаровъ у Львовѣ.

Сезонъ весенный и лѣтний 1890.

Сензационно дешевѣйшій цѣны положенъ на каждомъ товарѣ.

Правдивый англійскій Уегсеу-станникъ трикотажный на сезонъ весенный и лѣтний по 2.50, 3.40, 4.50, 6, 7 до 15 зр. — Парасолки въ наибольшѣмъ выборѣ 2.50, 3.50, 5 до 20 зр. — Специальности что до запасокъ дажикъ и дѣточихъ, вельвовъ, коронокъ, лентъ, цѣтѣвъ, перъ, капелюховъ дажикъ, торсѣвъ, панъохъ, мержековъ, готовыхъ робѣтъ ручныхъ, коронокъ жакетовъ, а также вкладокъ и пасѣвъ гафтованныхъ до бѣла дамского и точного.

Дуже добра нагода для вѣднѣтѣльнѣйшій добръ и вѣль:

Веходный ковры (Chenille) I. великості кр. 98 — II. зр. 1.25 — III. зр. 2.90 — IV. зр. 4.50. — Правдивый веходный портѣры тунетанскій и франки, пара зр. 3.30 до 3.75; правдивый портѣры мароканскій 4.75 зр.; тибѣзонскій 5.75 Припасованый франки джуговы, складующій ся зъ 2 крыль, 1 драперіи и 2 зашинокъ зр. 1.75, 2.20, 2.90. Однокрыль до того гарнитуры, складующій ся зъ 2 крыль на лѣжка и 1 скатерти зр. 3.40, 5—, 6—. Припасованый бруксельскій франки дѣтъ части на пѣде бѣло зр. 1.90, 2.80, 3.50 до 9. — Припасованый ковры салюновы 4.50, 6.50, 10 до 30 зр. 8-2 метрѣвъ по цѣнѣ 3.50 до 6 зр. цѣла рѣстка.

Одѣльгъ для ковровъ, кобѣвъ, деръ на конь и до подорожжѣвъ на пѣвъ-поверхъ въ сали I.; — Парасолы, цѣтѣты и капелюхи въ сали II.; — Станики трикотажны и сукожки дѣточы въ сали III.

Експедиція філіальныя есть у Вѣднѣ I. Rothenstrasse 37.

Замовленія зъ провинціи за посвѣдѣлатою або попереднимъ при слѣмъ грошей. Иностранцы цѣнникъ товаровъ высылаетъ на провинцію дажъ и платно. 22 Порученія треба адресувати до: 3263

Магизну „AU LOUVRE“, Львовѣ пляцъ Капітульный ч. 3.

ФАБРИКА МЕДЛІНСКА

поручаетъ на

СЕЗОНЪ

весенный

Для панѡвъ:

Черевички зъ шкуръ Сѣте зр. 3-25
„ телачон 4 до 5 50
„ французскій 5—
„ лакированъ 5-50
„ варшавскій 6—
„ лакир. шитъ 6—
бѣверевки гѣмзовы зр. 3-50
„ французскій зр. 4-75

Для пань:

Черевички зъ шкуръ гѣмзовъ зр. 3-75
„ гамбургскій 3-60
„ франц. 4-70—8—
„ лакированый 5-75
„ шевро 8—
Пѡвъчеревички прунельовы 3-3-50
„ гѣмз. 3-3-50
„ француз. 4—

Великій выборъ черевичковъ и шитиѣковъ для панѡвъ хлопчатыхъ и дѣтъ. — Обыкновенный выборъ шитиѣковъ домовыхъ и панѡвъ для панѡвъ, панѡвъ и дѣтъ.

Замовленія зъ провинціи выготовлюетъ ся двоворотною почтою.

Филии: Краковъ, ул. Гродска 34; Черновѣцъ, Hauptstrasse 9; Березаны, Броды, Дрогобычъ, Ярославъ, Коломыя, Черемышъ, Рѣвъ, Сучава, Самборъ, Станиславовъ, Стрый, Тарновъ, Тернополь. 16—40

рочки, маншеты, кофѣрики, калесоны, скаринтки, хустки, краватки, шпильки, рукавички и т. п.

найдешевше въ торговлѣ

БРАТЕЙ ЛЯНГНЕРЪ

Львовѣ, Галицка ч. 1.

Цѣнники на желанье даромъ!

Ново отвореный Магизинъ

подъ фирмою

Антѡнъ Гудіенсъ

у Львовѣ при пляцѣ Маріацкомъ ч. 8., домъ Вл. князя Понинского дажѣйше п. Гавеска

поручаетъ по доступныхъ цѣнахъ

комісовый складъ колдеръ матераѡвъ и сѣнниковѡвъ.

2—?

Складъ сукна и готовыхъ одѣговъ

мужескихъ и дѣточихъ

подъ фирмою

Давидъ Шварцвальдъ

перенесеный

зъ улицы Галицкой ч. 8.

на пляцѣ Капітульный ч. 3.

Многочисленныя досѣдѣ въ томъ

завану, достаточный средства мастеровъ

а также навязали непосредственно

анонсы зъ першорядными фабриками

якъ краевыми такъ и заграничными,

робѣтъ можливѣмъ удовлетворити всѣ

вымоги и доставити Вл. Публицѣ товаръ добройности по

найдешевшихъ цѣнахъ.

Всякій листовый замовленія зъ

провинціи полагающею безпородочно,

высылаючи на желанье дѣтѣй

прѡбѣкъ платно. 3109 7—?

Дѣкуючи за теперѣшній взглядъ

поручаетъ ся и на дальше

зъ поважаньемъ

Давидъ Шварцвальдъ.

СПЕЦИАЛЬНА

робѣтъ колдеръ и матераѡвъ

подъ фирмою

ЮСИФЪ ШУСТЕРЪ

продаетъ свои выробы дешевѣе

якъ всюдѣ.

Львовѣ ул. Коперника ч. 7.

ПАСѢКА

до продажъ зъ 12

дѣръ, рамъ зъ до

бре перезигованыхъ

пѡлами и 14 ульвъ рамъ.

Подѡвъ разомъ зъ потребными до

того приборамъ за 150 зр. С. Новицкій

въ Комарницѣхъ, почта и желѣзница

Нажанковичъ. 1—3

Черезъ Редакцію „Дѣла“

можно замовити за знижену цѣну

отей книжки:

Фавстъ, трагедія І. В. Гете,

Выходить у Львовѣ що дня (крѣмъ недѣль и рускаго свѣта) о 5-ой годѣ по полудни. Литературный додатокъ "Библиотека найзнаменитѣйшихъ новѣстей" выходить въ вторникъ, и въ вторникъ и пятницу на перемену равномъ въ Дѣло.

Предплату и нисераты принимаютъ: у Львовѣ Адм. нисератія "Дѣло" у. Баторія 24, Центральное бюро оголошень, у. Коперника ч. 11, и Биро газета у. Кароля Любика 9. У Вѣдн М. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Moser, F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonizgasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8, Oppellik I. Stubenbastei 2. Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ М. Haasensteins & Vogler, G. L. Danne & Comp.

Предплата на "Дѣло" и нисераты платитъ у Львовѣ.

ДѢЛО

Предплата на "Дѣло" въ литер. додатокъ въ Австрію:

а. полный рокъ . . . 18 гр.	на полъ року . . . 12 гр.
на чверть року . . . 4 гр. 50 пр.	на чверть року . . . 3 гр.
на мѣсяцъ . . . 1 гр. 50 пр.	

у Львовѣ:

а. полный рокъ . . . 16 гр.	на полъ року . . . 8 гр.
на чверть року . . . 4 гр.	на мѣсяцъ . . . 1 гр. 25 пр.

Редакция, Администратія и Экспедиція подъ ч. 24 у. Баторія. — Рукописи принимаются лишь на поперекъ застѣжки. — Редакция не несетъ никакой отвѣтственности за содержание статей. — Рукописи принимаются по днямъ 6 гр. бѣдъ однимъ стрѣлками печатнымъ, въ рубр. "Надѣслано" по 20 гр. а. в. Подпись считается по 10 гр. бѣдъ стрѣлки.

Справа зміны законодавства громадского.

Дня 10 н. ст. цвѣтня збрався въ видѣлѣ крайовѣмъ анкета для народѣ надъ дальшою зміною крайового законодавства громадского. По санкціонованню нового закона громадского для 30 бѣльшихъ мѣстъ приходять теперь на чергу проектъ реформы закона громадского для другой категоріи мѣстъ и мѣстечокъ краю зъ вылученіемъ поки-що третьою категорію, т. е. громадъ сѣльскихъ.

До анкеты покликають видѣль крайовѣмъ: членѣвъ своихъ д-ра Іосифа Верещинського и Тадея Р. Романовича, дальше посѣбѣ Юліана Романчука, д-ра Тадея Пілата и д-ра Филипа Фрухтмана, наконецъ совѣтниківъ видѣлу крайового Іосифа Михальчевского и д-ра Фр. Певко-овського и урядника видѣлу крайового д-ра Ватолда Левинского.

За субстратъ народѣ має служити начертъ проекту закона выгодованного членомъ анкеты сов. Михальчевскимъ.

Рефератъ сов. Михальчевского констатуетъ передовѣсьмъ, що законъ громадскій зъ 12 цвѣтня 1866 року, явъ бувъ невдовдовдний для 30 першостепенныхъ мѣстъ (обнятыхъ нинѣ новымъ закономъ зъ 13 марта 1889 р.), такъ зновъ для другостепенныхъ 200 мѣстъ и мѣстечокъ есть достаточный, а потребуе толькѣо деякихъ улучшень и доповнень що-до господарства громадского и ея организаціи. Отже зовсімъ нового закона для другостепенныхъ мѣстъ и мѣстечокъ не потрібно, тымъ болѣше, що введеніе начертъ засадъ закононачъ и переведеніе радикальнѣйшихъ змінь могло бы спровадити хаосъ, коли тымчасомъ зъ устроєнь на основѣ давняго закона людськѣ уже жила ся, навѣда до него, а степенъ интелігенціи того мѣщанства не высокій.

Отже видѣль крайовѣмъ займає становище умѣреного реформы, обмежуючи на поправу того, що за часъ 20-лѣтної практики показало ся невдовдовднимъ, и на доповненіе закона въ тѣхъ напрямѣхъ, чтобы заповѣсти всякому недѣльству и надужитямъ. Спеціального матеріялу для такою реформы видѣль крайовѣмъ не збравъ, а покористувавъ ся датиами збраними передъ двома роками и стосами иллюстрацій переведенныхъ въ поодинокіхъ громадахъ.

На основѣ того матеріялу, домагаєсь начертъ проекту передовѣсьмъ докладнѣйшого зазначенія въ законѣ, що зверхнѣсть громадска есть органомъ управляющимъ въ громадѣ, а рада громадска толькѣо тѣломъ ухвалюющимъ и контролюющимъ. Ся засада має бути переведена консеквентно въ цѣломъ законѣ. Потѣмъ треба доповнити нинѣшній законъ строгими нормами и рѣшарями, особливо въ господарствѣ громадскій, бо головною слабкою стороною дотеперѣшного закона есть бракъ постановъ, котры бы нормували господарку громадску, а именно: довѣльна касовѣсть, неуправляемость рахунковѣсть, бракъ доброй контролѣи що-до стягания залоговѣсть громадскихъ и що-до выконуванія полиціи мѣстечковѣ.

Щобы зарадити дотеперѣшній доволнѣй касовѣсть по громадахъ, есть въ проектѣ постановѣ, що рады громадскіе мають обовязокъ бодай що кварталу переводити севонть касы. Видѣль повѣтовый мавъ бы контролю, чи дѣйствію що кварталу рады громадскіе сконструють касу, и мѣгъ бы накладати кары грошевы на членѣвъ рады громадской выбранныхъ до сконструванія, коли-бъ обовязку того не сповняли; а дальше, коли-бъ рада громадска не выбрала комісіи сконструующей або якъ-бы вайшла няча ака оправдана причина, видѣль повѣтовый мѣгъ бы бѣдъ себе зарадити сконстру на комитѣ громадѣ. При такой контролѣи и по выгодованню одновѣднѣи инструкціи касовой — можна бы усунути надужити и заведѣванія, які дуже часто бывають по громадахъ.

Що-до рахунковѣсть, то проектъ предкладає постанову, що начальнѣкъ громадѣ має обовязокъ рѣшар рахунки зъ фондѣвъ громадскихъ предложити радѣ найбѣльшѣ въ мѣсяцъ по усплывѣ року административного, а рада має черезъ окрему комісію переглянути найдальше до двохъ мѣсяцѣвъ бѣдъ часу предложенія, бо внакше, видѣль повѣтовый мавъ бы право наложити кару грошеву на членѣвъ комісіи, або зажадати бѣдъ рады выбору новон комісіи, або и зарадити переглядъ рахунковѣвъ на комитѣ громадѣ. Найбѣльшѣ нячѣ стоитъ дѣло зъ стяганіемъ залоговѣсть громадскихъ, отже видѣль повѣтовый мавъ бы право, на случай недѣльства зверхности и рады громадской, установити правое заступнича на такъ довго, доки бы треба стягати залоговѣсть. Подѣльного заступника мѣгъ бы видѣль повѣтовый именувати такожъ для стягания залоговѣсть претензіи громадѣ до членѣвъ зверхности громадской. Наконецъ кожде бѣднѣе залоговѣсть громадскихъ могло бы обовязувати ажь тогды, ажь бы достучу ухвалу рады громадской затвердила рада повѣтова.

Що-до мѣстечковѣ полиціи, то проектъ надає видѣлову повѣтовому праву установляти делегата на часъ необмеженный въ громадахъ,

де бы зверхнѣсть громадска не выконувала полиціи належно. Делегатъ мавъ бы выконувати се право и ему подлягати бы органы мѣстечковѣ полиціи. Дальше проектъ усуває въ справахъ полиціинныхъ рекурсы до рады громадской.

Зъ дальшихъ проєктѣвъ зміны дотеперѣшного закона треба піднести: мають бути введѣнѣи доповняющіе выборы що 3 рока; для урядниковѣвъ громадскихъ означуєсь квалифікація на основѣ испиту зложеного передъ окремою комісією крайовою покликаною въ части видѣломъ крайовымъ а въ части намѣстничѣствомъ; громадскіе додатки до податковѣвъ мають бути розложѣнѣи нявше; §. 87 що-до арендованія громадского податку консумційного бѣдъ мяса и вина має бути зміненъ; равно-жъ має бути зміненъ §. 68 дотычно уживанія "добра громадского" т. е. головню пасовѣськѣ громадскихъ.

Вѣднѣи рефератъ сов. Михальчевского порушѣть справу лученія меншихъ громадъ сѣльскихъ въ одну цѣль зъ сѣднѣими мѣстами и лученія зъ ними общарѣвъ добрыхъ... справу, ажь бачимо, натурѣ дуже дражливию...

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Вудар. Согг. доносить, що президентъ угорского кабинету Сапарій выѣхавъ дня 5 с. м. на вѣльня дѣвъ до Вѣдн, чтобы тамъ зъ членами спѣльного правительства и своими австрійскими товарищами поразумѣти ся въ вѣльскихъ спѣльныхъ справахъ. Въ мѣрдайнѣхъ кругахъ не знаютъ рѣшучо нічого о наѣтрѣню, чтобы первѣтнѣйшѣи рѣчѣнѣцѣи сѣлькѣи а спѣльныхъ делегаций зѣмнѣи и бѣдложити ажь на половину червня. Пѣсья дотеперѣшного постановленія бѣдѣу делегаций скликаній при вѣднѣи мая. Угорскій парламентъ бѣдѣ мѣгъ зовсімъ легко закінчати свои мериторіачній работы ажь до Зеленихъ свѣтъ, хочѣ бы скрайня лѣвнѣца мала поставити ажь вѣсьнеє что-до зміны закона о принадлежнѣсти, що впрочѣмъ не есть зовсімъ рѣчь пѣвна. Четверту сѣсію угорского парламенту, на котрій мають выбрати ся члены спѣльныхъ делегаций, можна бѣдѣ скликати вѣже въ другой половинѣ мая. Сѣсія австрійского парламенту бѣдѣ закрыта найдальше въ початкомъ мая а чѣскій соймъ закінчати нарядѣ до 28 мая.

Allg. Ztg. дѣстала — ажь каже — зъ дуже доброго жерела слѣдуючу вѣсть, котра певно у вѣсьхъ кругахъ политичныхъ выкине велике заинтересованіе: "Австрійске правительство веде вѣже бѣдѣ довгого часу переговоры зъ Болгарією о способахъ и условіяхъ маючон заключити ся мѣжѣ обома державами угоды торговельной и мытовой. Переговоры тѣ поступили вѣже такъ далеко, что они вѣже въ першій половинѣ сего мѣсяца закінчатъ ся. Злѣшнѣмъ май-же есть вказувати на велику политичну вагу сего торговельно-политичного акту; достаточнымъ бѣдѣ пригадати, що заключеніе угоды торговельной зъ Румунією въ 1876 р. наступило на короткій часъ передъ оголошеніемъ независимости сѣи державы." До сѣи вѣднѣи додає W. Allg. Ztg. таку замѣтку: "Вѣже само вказаніе на оголошеніе своего часу независимости Румуніи, отнѣрає политичнымъ комбінаціямъ дуже интересну перспективу. Здає ся, что болгарска справа есть дуже близько до своего мирного залагодженія, а залагодженіе то беручи ажь подставу теперѣшній безпѣчній одновѣи въ сѣи державѣ, чѣснѣи ся певно въ повнѣи въ интересахъ нашої державы." О цѣлѣ сѣи вѣсти можна хѣба лишь то одно сказати, что вѣже и сама W. Allg. Ztg. каже, а именно, что вѣсть та отнѣрає интересну перспективу до комбінацій политичныхъ, але ма-буть и таке лишь ся значѣнѣе.

О организаціи російской арміи дѣстала вѣдѣнска Reichswehr таку корреспонденцію: Въ пограничній сторо-жѣи мытовѣи настала въ послѣднихъ мѣсяцахъ важній зміны. Компанія пограничной сторожи чѣснѣи на стоѣи военній: 3 офицеры 140 людей и 4 возы; полкъ кавалеріи має: 16 офицѣровѣвъ, 600 людей и 16 возѣвъ. Цѣла сторожа погранична, котрой кавалерія має творити першій бѣдѣль, привнѣченъ до рекон-струкціи, чѣснѣи 480 офицѣровѣвъ, 8960 карабінѣвъ и 10,800 шабѣль. Такъ само ажь пограничну сторожу збѣльшено такожъ и стрѣльчѣи вѣ. Тепѣрь ажь 60 батальонѣвъ стрѣльчѣи и чѣснѣи въ часъ мира около 1000 офицѣровѣвъ, 38,000 людей и 500 коней; підчасъ войны бѣдѣу они мати: 1040 офицѣровѣвъ и 60,000 людей и 1100 возѣвъ. Ажь дѣица 1890 р. мають кождѣи бѣдѣль прибути что по два батальоны. Въ дѣнь выповѣдженія войны могла бы отже Россія выслати въ першій хѣдѣи авангарду зложеноу ажь 60 до 70 батальонѣвъ стрѣльчѣи, 64 пограничныхъ компаній и 18 полковѣвъ пограничной кавалеріи — разомъ 70,000 карабінѣвъ, 10,000 шабѣль и 300 пушѣвъ.

Загалноу увагу звернувъ на себе найновѣйшій прахѣвъ кабинетовѣвъ нѣмецкого цѣсаря о доповненню офицѣрского корпуса, въ котромъ цѣсаръ каже, что бѣдѣ тепѣрь можѣу до корпуса офицѣрского принимати ся не лишь люди зъ родовон шляхты а сыны офицѣровѣвъ та урядниковѣвъ, але такожъ сыны честныхъ роднѣи мѣщанскихъ, скоро лишь они мають въ собѣ любовь для короля и бѣтчанія, любовь до стану войскового и думаютъ по хрѣстіанскѣи. Цѣсаръ не годѣи ся на то, чтобы дѣнѣи команданты жадали вышогого додатку приватного и чтобы пѣсья того означувати повнѣу корпуса офицѣрского. Онѣи цѣнѣи особливо высоко тѣи полѣи, котры при малыхъ средствахъ сповняють радо свойѣи обовязокъ. Репрезентувати корпусъ мають лишь командующіи генералы. Штабовіи офицеры не потребу-ють зъ страхомъ передъ выдатками грошевыми глядѣти на опорожненій мѣсяца командѣи въ дѣнѣи полѣхъ. Цѣсаръ вкладає обовязокъ на командантовѣвъ выховувати одновѣдѣе молоде поволеніе офицѣровѣвъ. Одъ кандидатѣвъ не треба жадати матуры, але за то наставляти на то, чтобы офицеры не жили по-надѣи станѣи та чтобы зменшити жаданій бѣдѣ родовѣи приватныхъ додатокъ а тымъ способомъ уменшити прѣступѣи до корпуса офицѣрского сынамъ властѣи дѣнѣи меншихъ поствѣстей и людей менше зажиточныхъ. Пѣсья того бѣдѣ цѣсаръ головню оцѣнѣи командантовѣвъ. Противъ люксусу, котрый что-разъ болѣше ширѣи ся, треба выступати зъ цѣлою энергією, офицеры не повинни робити дорогочѣнѣи подарункѣвъ и устроувати прѣбѣи.

И сѣи приказъ выданный для нѣмецкихъ офицѣровѣвъ характерує цѣсаря Вильгельма я-ко социального реформатора. Хѣи знає есеюлю-аннѣи бѣдѣи та бѣуи нѣмецкихъ, особливо же прѣ-сѣнѣи офицѣровѣвъ, той признаєть, что цѣсаръ выступѣи дѣйствію дуже смѣло, коли зажити ся заводѣи реформы въ той кастѣ, котра лишь одновѣсѣи найбѣльшѣи и найбѣльшѣи поддѣр-жує престолѣи великаѣи и малыхъ князѣвъ нѣ-мецкихъ. При томъ есть и то характеристичнѣе, что цѣсаръ велѣи принимати лишь тѣхъ людей до корпуса офицѣрского, что по-при нѣишѣи здѣбности бѣдѣначаютъ ся такожъ и хрѣстіан-скими способамъ мышленія. Звѣсно, что въ цѣлѣи Нѣмечинѣи до корпуса офицѣрского не допускають ся жиды. Цѣсаръ отже не робѣитъ и тепѣрь нѣякою зміны а лишь ся справу при давнѣйшѣи, значѣи ся, бѣи бѣдай спеціально въ сѣмъ случаѣи ставѣи ся на становище хрѣстіанского социализму и стає анти-сѣмитомъ.

Куды лишь вѣнѣмо ономъ по Европѣ, вѣснѣи, зъ выимкою хѣба Туречинѣи та малыхъ балканскихъ державѣ, заводѣи ся реформы социальны и вѣсьяного рода забезпеченія робѣтнѣи. Тепѣрь взяла ся до реформы социальнѣи такожъ и Швеція, въ котрій е-циализмъ поробѣиъ такожъ великій успѣхъ, а правительство шведске предложѣи парламенту прѣхѣи закона о забезпеченню робѣтнѣи въ случай калѣцтва и о заснованню державного заведенія асекураціонного, котрый до-сыть есть цѣлавый, чтобы ему ближе прѣгля-нути.

Прѣхѣи сего закона складає ся зъ 30 параграфѣвъ, котры мѣстѣи въ собѣи такіи постановѣи: Одъ обовязку обезпеченія суть выключѣи заводѣи рѣльничѣи и дѣсѣи, а такожъ и тѣи ремѣсла, котры не ведѣи ся на способѣи фабричній або при котрыхъ нема великой не-безпѣчности ажь и. пр. тѣсларство и кованѣи-ство. Прѣмію на обезпеченіе робѣтнѣи ма-ють платити тѣи, что дають роботу. Одшѣдован-нѣе за повну нездѣбность до работы на слу-чай калѣцтва выносятся 360 коронъ (1 корона= около 60 гр.), за меншу нездѣбность ажь до 300 коронъ рѣчно. Сплата бѣдѣшѣи роз-пѣи на зъ 61 дѣи по несчастній пригодѣи. Ажь до того часу, маѣи той, что дає работу, старати ся о недужого робѣтнѣи, коли той не належитъ до нѣякой касѣи недужихъ. Недужій робѣтнѣи маѣи доставати 1 корону дѣино, коли бѣи довше ажь 60 дѣи въ наслѣдѣи якогось калѣцтва мусѣи лежати и не може робѣи. Коли робѣтнѣи, что окалѣцѣиъ при работѣи маѣи одно або двѣи дѣи нѣише 15 лѣтъ, маѣи доставати 460 кор. бѣдѣшѣи, доки дѣи не подростѣи. Хлопѣи назѣи 18 лѣтъ и женщины, бѣдѣи три чверти повѣшого бѣдѣшѣи. На случай смерти платѣи той, что дає работу 30 кор. на похоронѣи, вдовѣи до-стає, доки не бѣдѣи ся 120 кор., а кожда дѣица нѣише 15 лѣтъ по 60 кор. рѣчно, але вѣи оставшій по помершѣи разомъ не болѣше ажь 300 кор. рѣчно. Коли робѣтнѣи ставѣи ся самъ причиною своего калѣцтва, то не маѣи нѣякого права на бѣдѣшѣи. Вѣи заводы о-бовязанѣи до забезпечуванія робѣтнѣи, дѣ-лати ся на пять клѣсѣи пѣсья небезпѣчности, а для кождѣи клѣсы есть вклада прѣмѣи на за-вѣи на пять лѣтъ. Кождѣи робѣтнѣи, ко-ли хѣи, може черезъ бѣдѣшѣи додатокъ збѣльшити свое бѣдѣшѣи ажь до подвой-ного высѣи. Управѣи цѣлого дѣла асекураці-онного бере на себе власть державна и маѣи засновати державне заведеніе асекураціи, до

котрого пѣльшѣи бѣдѣи такожъ належати асе-курація на случай старости. Власть державна бѣдѣи такожъ мати право подвоити вкладѣи прѣмѣиному тому, що удержѣи нѣише фабрич-ный заводѣи, коли бѣи на заведѣи ся вѣсьи мѣры осторожности и безпѣчности бѣдѣи калѣ-цтва. Рады громадскіе бѣдѣи мати право вы-бѣрати повномочникѣвъ державного заведенія асекураціонного. Законъ сѣи маѣи стати право-сильнымъ бѣдѣи червня слѣдуючого року.

НОВИНКИ.

— Справа питомѣвъ семинаріи зъ II-го року стала звѣтною вѣже и по-за границами Галичинѣи: вѣдѣнскій и нѣишѣи дѣнѣи подѣли про се ширшій вѣстѣи. Безперечно заинтересуєть ся справою и у Вѣдн. До вѣстѣи, які мы вѣже подѣли въ попереднихъ числахъ "Дѣла", додамо сегодня ще одно. Коли по выступленню питомѣвъ зъ II-го року одпоручники нѣишѣи рокѣвъ удали ся до Впр. митрополита зъ просьбою, чтобы дано имъ можнѣи выбѣрати собѣи нѣишѣи дѣрѣиента хору, Впр. митрополитъ, позволяючи на то, сказавъ мѣжѣи нѣишѣи, что коли о. ректоръ даѣи есеюлю-аннѣи обоимъ пѣдѣиамъ зъ II-го року, то тѣи есею-лю-аннѣи не була ще остаточно рѣшѣи, бо не одѣр-жала потвѣрженія зверхнѣи власти духовной, а навѣи въ прочѣи питомѣвъ, котры самѣи выступѣи-ли, можѣи те (того дѣи, коли Впр. митрополитъ принимѣи одпоручникѣвъ питомѣвъ) вернутѣи до семинаріи. Отже оно правда, что есеюлю-аннѣи не була ще рѣшѣи остаточно, але по пер-ше питомѣвъ, ажь кажутъ, були певніи, что пѣдѣ-лѣиъ назаѣи до семинаріи уже не примѣи (бо такъ звѣицѣи въ выключѣи ректоромъ бу-ває), а по другѣи, способѣи есеюлю-аннѣи бѣдѣи того рода, что выкинувъ въ цѣлѣи семинаріи велике зворушеніе. О. ректоръ зарѣи въ нѣишѣи давѣи на-казѣи, чтобы обоимъ пѣдѣиамъ не даѣи вѣже сѣдѣианіи и зарѣи ранѣише одобрѣи рѣи, а коли вѣишѣи дѣи на сѣдѣианіе, уже нѣишѣи черезъ браму не вѣи-стѣи. Оба пѣдѣи на пораду товаришѣвъ мали другого дѣи рано поїти до о. ректора и предѣи-вати ему справу, надѣишѣи, что бѣи усе розѣи-жить холодно, однакѣи о. ректоръ, своимъ за-радѣианіемъ въ нѣишѣи, перѣиравъ можнѣи подѣи-женія справы. Ранѣишѣи прийшла вѣже служба одѣирати бѣдѣи обоимъ пѣдѣиамъ рѣи та й були на сѣдѣианіи имѣи не дано, а коли они, посѣидавши за семинаремъ, хотѣи ще вернутѣи до семинаріи, бо тамъ же мали свои рѣи, то воротѣи уже не хотѣи пѣистити ихъ, кажуи, что дѣиствѣи такій приказъ бѣдѣи о. ректора. Все те зворушило и розѣи-рило товаришѣвъ выключѣи и они вѣишѣи вы-ступѣи. Що-до того, что выступѣишѣи могли на-задѣи вѣистити до семинаріи, то нѣишѣи о сѣмъ не знаютъ. Вѣи питомѣвъ ждали у Львовѣ кѣи-дѣи, а коли нѣишѣи нѣишѣи имѣи не заявѣи (аѣи, ажь бѣдѣи подѣиложена справа пѣдѣиамъ, аѣи, что бѣдѣи въ выступѣишѣи) начали розѣиѣи, не маюи зъ того жити (нѣишѣи лѣишѣи чѣирихъ ии-пѣишѣи пробуєи у Львовѣ). Потѣмъ же, коли вѣишѣи болѣиша часть розѣиѣи, годѣи вѣишѣи жа-дати бѣдѣи поодинокѣи, чтобы назаѣи вѣиступѣи, бо кождѣи, бѣишѣи о добре свое ии и о добро сво-ихъ товаришѣвъ, того не зрѣишѣи бы... И нѣишѣи рѣи такъ стоѣи, что кромѣ того дѣириента хору, о котрого поїшла цѣла аѣи, и его рѣиного бра-та, на II-омъ роцѣи нема болѣишѣи питомѣвъ, бо навѣи тѣхъ кѣишѣи, что були на одѣишѣи, зголосивши ся въ ректорѣи, заявѣи, что солида-ризуєть ся зъ загаломъ своихъ товаришѣвъ...

— Артисты и артистки львовского театра польского оповѣстили въ Kurjer-ѣ змѣстѣи протоколу догово-ру мѣжѣи ними а п. Адольфомъ Абрамовичемъ, повномочникомъ директора театру п. Шмѣтта: I. Вѣи артисты и артистки обязѣи уѣи ся присту-пити завтра (въ недѣлю) до повнѣи своихъ обо-вязѣи въ условіемъ задержанія status quo: A) Платѣи вѣсьи артистѣи и артистокъ установѣи ся пѣсья дотеперѣшныхъ умѣи и то-що-до выѣи-ты та системѣи платѣи. B) За-дѣи тепѣрѣшного спѣи заостреного мѣжѣи обома сторонами, могло бы легко прѣити до непорозумѣи, тому для рѣи-шенія вѣсьи такихъ справъ и спѣи въ установѣи ся синдѣиатѣи. C) Основу контрактѣи, что заклю-чѣи ся, уложѣи синдѣиатѣи по выслушанню одпо-ручникѣвъ артистѣи и артистокъ. D) П. Шмѣттѣи обязѣи ся, бѣи хѣишѣи згоды на сѣи точки, нѣишѣи угоды противнѣи точкамъ не заключѣи зъ арти-стомъ. E) Бѣи п. Шмѣттѣи до 11 цѣиѣи не за-ключѣи контрактѣи, то та угода перѣиастѣи истѣи-увати а артисты не бѣдѣи вести нѣишѣи пере-говорѣвъ зъ п. Шмѣттомъ. II. Вѣи артисты и ар-тистки жалуютъ ся, что не дали имъ оправдѣи-ти зъ своего поступѣианія передъ властями надѣири-ачными, а ще и закнѣиено имѣи, что на нихъ наѣи-вина за тѣи непорозумѣи. (Заявленіе анкеты въ урядѣишѣи газетѣи.) III. Вѣи артисты бажають згѣидно и въ гармоніи посѣиити свои силы для добра и развитку народовой сценѣи. — Тѣи точки принимѣи п. Шмѣттѣи и артисты зачали выступѣи-ти на сценѣи. Kurjer Lw. додає бѣдѣи себе: Знаючи од-накъ дуже добре натуру Шмѣтта, перестѣрѣиаемо артистѣи, чтобы безпороочно настаѣи на вы-кованіе его капитуляціи, бо если того не допѣи-нуєи, то ихъ за тѣиждѣи, за мѣсяцъ або два зновѣи выведе въ поле. — Такожъ и артистѣи вар-шавской сценѣи п. Мѣи. Френкѣи, заявѣи, что згадка Куржер-а (про денуциацию п. Шмѣтта на п. Френкѣи до ген. Палицина) не мѣиститѣи нічого

Виходить у Львові щодня (крім неділі і рушних свят) о 5-й годині по полудні. Літературний додаток "Бібліотека найважливіших новітніх" виходить вівторком, а в п'ятницю на перекладі разом з "Ділом".

Предплату і нисераті приймають: у Львові Адміністрація "Діла" ул. Баторія 24. Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, і Бюро газети ул. Кароля Любківського 9. У Відні M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Moser, F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonnenstrasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelk I. Stubenbastei 2. В Франкфурті і Гамбурзі M. Maassenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на "Діло" з належністю за нисераті платні у Львові.

ДІЛО

Предплата на "Діло" з літер. додатком в Австрії:

а цілий рік . . . 18 шр. на цілий рік . . . 24 шр.
на пів рік . . . 9 шр. на пів рік . . . 12 шр.
на чверть року . . . 4 шр. 50 пр. на чверть року . . . 6 шр.
а в місяць . . . 1 шр. 50 пр.

у Львові:
на цілий рік . . . 16 шр. на пів рік . . . 8 шр.
на чверть року . . . 4 шр. на місяць . . . 1 шр. 50 пр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція нідче ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вносяться лише на попереднє застереження. — Редакція неопечатані вільні бжж порте

Поводом чило коштує 8 шр. а в.

Оголошення приймаються по ціні 6 шр. бжж одним

строком печатком, в шрб, "Надбавка" по 20 шр. а в.

Подати числяться по 10 шр. бжж стрічка.

З днем 1 (13) п'ятня зачинає ся II-гій чвертьріччя нашого видавництва. Просимо посилати з предплатою і з есентуальним вивірванням задегостей.

У Львові дня 9 н. ст. п'ятня 1890.

Вчера подали ми головний начерк проекту зміни закона громадского з огляду на міста і містечка другої категорії, котрих єсть в Галичині 300. Начерк той, поки-що, неповний і годі в ньому представити собі докладно цілий стан речей, однак і в ньому вже, що маємо перед собою, насавають ся деякі гадки, котрі хочемо тут висказати.

Головним принципом, котрий має провадитися в цілому законі для менших міст і містечок, єсть надане зверхності громадській власті управління а обмежене ради громадської до ролі тіла ухвалючого і контролюючого. Можлива річ, що теперішній відносини менших міст і містечок опрацюють того рода реформу, бо вистіна річ, що нині в радах громадських менших міст і містечок засіда переважно жидова, котра, ставлячи всемогучу силу економічну, держить все і всіх в руках і господарить, як хоче; однак з другої сторони перевернене повномасштабне єсть все-таки обмеження автономії громади, єсть відняттям рад громадських деяких з атрибутів і перенесенням їх на орган вищий, т. є. зверхність громадську, котру вкладає проект знову в велику залежність від вишнього пов'язаного. Таким способом обмежує фактично компетенцію нижнього автономного органу, т. є. громади, в хосені вишого, т. є. вишнього пов'язаного, що вже виразно виходить з тих постанов, котрими змінено хід інстанцій в деяких справах так, що для рішень зверхності громадської має бути інстанцією не рада громадська, а прямо вишній пов'язаний.

Постанови що-до реорганізації касовості, рахунковості і місцевих поліцій не містять в собі багато принципіальних змін. Принципи що-до нагляду і контролю, які тут подано, єсть оправдані сумними фактами з господарки наших міст і містечок, а фактизм тих останніх часів буває, на жаль, що раз більше, і вони вимагають доконче як найскоріш і найрадикальніш зміни в цілому процедурі касовості і рахунковості. Контроль повинна бути тут дуже части, дуже строга і незвичайно совісна, а передовсім вибори людей на урядників касових і рахункових повинні вдатися дуже осторожно і без огляду на практиковані досі системи протекційної і взгляды політичні. На

той точці могли бы по мысли проекту дуже багато доброго зробити вишні пов'язані, котрі мають признати право безпосередньої інженерії в право накладання кар з неточне сповнювані актів контролю. Однак щоб власт тая надана вишнім пов'язаним, принесла правдивий пожиток для господарства міст і містечок, потреба передовсім, щоб в лоні самих вишніх пов'язаних не було елементів, котрі в обамі діляна свого добачають поле пригнітне до підняття своїх шовіністичних мрій і патріотичних інтересів. Досвідчить учить нас, що в багатьох випадках разячих надужити в господарстві наших міст і містечок винуватими були якраз ті люди, котрі тішилися горячими протекціями вишніх пов'язаних, в котрих довгий час уходило багато для того, бо давалися уживати яко добрий орудія до всяких агітацій в часі виборів і т. д. З того рода системою треба бы рішучо збрати, бо внаконець не допоможуть ніякі реформи і зміни законів!

Вкінці треба зазначити, що не тільки справа лучення обшарів двірських але і лучення менших громад сільських в одну цілість єсть суцільними місками, котроу справу порушує також реферат сов. Михайлевського, не може бути симпатичною для нікого, хто лише трохи знає одношені, яке заходить між нашими селами з однією, а містами і містечками з другою стороною. Хоч один з другими граничає лише омежу, то однак розділює їх ціла пропасть інтересів! А крім того які нерівні тут сили по одній і другій стороні: тут хатрий і проворний а при тім звичайно засобний жид, там знов темний і легковірний убогий мужик!

Результати тут, очевидні, і з тон причини належить горячо заявитися против та кої злукі!

Подгаччина по выборах.

IV.

По оголошенні надбавок вам перше фактів, посилаємо дальші, про які ми могли довідатися. І так:

В той самій справі, в якій о. Коссе-вича з Гнильча вклину до ц. к. староства, зважано також о. П'єсецького з Коту-ова і обдоту з ним таку саму церемонію, як з о. Коссевицею. Справедливо апіка-ря і апікареского субєкта, щоб оглядали о. П'єсецького, чи то "той". О. П'єсецький дивився на ціле то оглядаючи его, як на дивне диво. Кажуть, що й ще з якимсь руским священником обдубалась така церемонія, але поки-що не знаємо на певне.

Дня 26 н. ст. марта з'їхав комісар з ц. к. староства Ленковський до Носова на

слідство. Слідство переводив два дні, а при тім і зробив ревізію в читальні нобів-ської. Як звістно уже з попереднього п'є-ма, управитель староства, п. Шуровський, зам-янув був до арешту нобівського войта ч. Стефана Комарницького за те, що той виб'їв з канцелярії п. Комарницького і не хотів уже туди вертати, хіба з свідком, бо, ка-же, бояв ся. Громадяне Носова, по увязненню войта, почали ходити то сюди то туди на по-раду, як бы унятися за честію свого люби-мого начальника. Тимчасом з'їхав до села комісар з двома озброєними жандармами і заїхав на обшар двірський. З двора уда-лась комісія зараз до нобівського коваля Льва Галаса, секретаря читальні, щирого нашого патріота, душі читальні, котра нині числить 47 газдів і 26 жінок, беручих живу у-часть в товаристві. Галас одобрало ц. к. староство концесію заробку ковальством і досі не хоче дати ему приволення займатися тим реміслом, а це й наважало войтові наглядати, щоб Галаса не переступив закау. Войт сего не добачив, аж знайшли ся лю-де, між тими зв'язаний Ян Моравський, і донесли староству, що войт ч. Ст. Комар-ницький не тільки приказу староства, бо Га-ласа займає ся ковальством. Щоб о тім страшній річ переосвідчити ся з'їхав п. комісар на місце. Прибувши на оглядини кував, застав там мало хлопця. Розумів ся, п. комісар зараз списав протокол з тими хлопцями а потім і з ч. Галасом. [Показало ся, що бжж часу закау Галаса не займає ся ковальством.] Потім п. комі-сар з'їхав Галасу до читальні і тут почав ревізію. Переглянувши книгу членів, бібліоте-ку, а не знайшовши нічого против права, зажадав книги засідань вишнього. В той кни-зі вписув п. комісар велику річ: ото на сегоднішніх загальних зборах членів чи-тальні явили ся в гості, два священники з Завалова, і один був предсідателем збо-ров а другий секретарем. П. комісар вб-зав голову читальні, о. Качуру, щоб о-правдав ся, як бжж міг на те дозволити. О. Качура пояснив, що бжж гостей своїх узав на збори і там вибором на предс-ідателя і секретаря збору обдано им честь, через що чей же не стало ся ніяке неща-стє ан для громади, ан для повіта ан для краю, ан для держави. Але п. комісар був иного погляду, бо внагу засідань ви-шнього читальні забрав з собою до дальшого урядованя... заявивши, що о такій річ ста-ровство повинно було бути повідомлене. Дал-ше слідить п. комісар справу: Яким то способом стало ся, що такого нещасливого збо-віка, як Ян Моравський, увольнила громада бжж негди оглядача мерців, бо староство достало донесеніє, що се длатого, що Морав-

скій тримає з панамі, бо в читальні хтось сказав: „Коли Ян тигне за панамі і за За-рембою, то най ему Заремба дасть заробок... розуміє ся, слідство і в сій справі не ви-крыло нічого. Як усе те закінчить ся, годі знати. Говорять лише деякі пани в Подгай-цях, що честний начальник нобівський Сте-фан Комарницький мусить бути скинений з войтовства, бо нбжж-то афера ч. Комарницького з комісарем в старостві вийшла з того, що Комарницький був панний, по панному у-тв'ї з канцелярії і казав, що комісар за-махнувся на него. Розуміє ся, се ложь, що-бы ч. Комарницький був панний, бо нбжжх напівтеб не вживав.

В попередній п'єсмі була згадка про жандармську нагілку за „Хрунями“ — не жи-вими, але мальованими, виданими редакцією „Батьківщини“. В Завалові в читальні виставили собі на стінні образ представляючий і смішну і сумну історію „Миняту Хруня“. Образ той був виданий перед виборами до сойму, але тогдшній прокуратор Гір-тлер фон Клеборн сконфіскавав був его (чого в загальні бжж не конфіскавав!). Редак-ція відкликала до суду, а суд знів конфіскації і редакції звернено весь наклад — очевидно, уже по виборах. Але се нбжж, образ і так має вартість і повинен зна-ходитися на стінні в кожній читальні. Отже читальня заваловська мала такий образ. Толь-ко-ж се не прийшло в смак „Хруням“ заваловським і они наперли на войта, щоб конче зробив лад з тими образами, бо лю-де дивлячись на Хруня неживого, за кожний раз пригадують собі сего або того живого... Войт, людина сумирна, подумав собі: „Ану-ж не зроблю донесеня, може буде й мені клопоть...“ і поїшов на пораду до жандарма-постенфірера. Коли розказав дблү річ, постенфірер посилає з войтом озбро-єного жандарма до читальні. Комісія, зложе-на з войта, жандарма і поліція, не повідо-мивши голови читальні о наміреній ревізії, прийшла до читальні, а побачивши „Миняту Хруня“ на стінні, забрала его як соргус de-licie до громадської канцелярії. Читальники, довідавшись о тім, вбзвали голову читальні, щоб зробив що з тою справою. „Та-ж то — казали — якісь напад на читальню! як можна без нас забирати нашого „Миняту Хруня“! нашу власність!“ Голова читальні виставив жалобу на жандарма-постенфі-рера до ц. к. команди жандармерії у Львові і описав докладно все, як було, а команда вислала підгаєцького жандарма-вахмайстра на слідство. Конець був такий, що постенфірера перенесено з Завалова. Була ще гадка уда-тися і до ц. к. суду, але се поспехано, бо войт, довідавшись, що на постенфірера вне-сено жалобу до команди жандармерії, сам з

Страшна кара.

Микола В. Гоголь.

Гуде, гримить кбонець Кііва, — осаула Горобець справляє весілля свого сина. Багато гостей наїхало до осаули. В старовину люблячи добре пошесті, а ще луч-че люблячи випити, а найбільше люблячи погу-ляти. Приїхав Запорожець Минята на своєму глбдому коні просто з веселого гуляння, з Перешайполя, де бжж єсть день і єсть по-дїя напував шияху червоном вином. При-їхав і названий брат Данило Бурульбаш з-за Дніпра, де поміж двома горами був его хутб, з молодого жіночки Катериною та з годовником сином. Давувалися гості на біле личко пані Катерини, на єи, як вл-мечей оксамит чорні брови, а ще більш давувався, що не приїхав з нею єи стар-ий пань-отець. Одяв тільки рбж жив був на Задніпрові, а двадцять один пропадав без вбсти, і повернувшись до дочк, як та вже одружилася і породила сина. Ож, запев-не, нарозказував би багато де-чого чудного. Та як і не розказати, проживши такий час в чужих землях, де все не так: і люде не ті і церкв Христових нема. Так отже-ж бжж не приїхав.

Почали гості частувати варенухом і на великом бжж винесли корови. Музика по-сладкала біля себе цимбали, скрипки та буб-ни і привалять до спбдущих корови, де бу-ли запечені гроші. Тим часом молодіц і дівчата, утершася випиваними хусточками, налагодилися до танців, а парубоктв, взяв-шись у бжж та гордо позираючи з-за-коса, об-бралося им на аугорб, — коли се старий

осаула виш'їв два образи благословати моло-дых. Ті образи досталися ему бжж честного схимника ченца Варфоломея. На них шати не сяють вб сріблом і вб золотом, та ніяка нечиста сила не посмє й доступити до то-го, у кого они вб хаті. Піднявши образи до-горы, осаула хотів уже проговорити коро-тецьку молитву — коли се нагле закричали череляний дбт, що гралася на землі, а за-ними подав ся назад і мир, і всь з жа-хом показували пальцями на козака, що сто-яв серед них. Що бжж за один — ніхто не знав. Перед ним бжж на диво вже са-див гоцака і так наситив людей, що об-валили его. А тільки-що осаула подав об-разы, аж в-мьт все обличчє козака зміни-лось. Нбжж вирбс і схилив ся на бжж, за-мбжж карих заблещали зелені очі, губи посиніли, підборбде заострилось і почало труситися, з рота вигнав ся язик, з-за-головы підняв ся горб — і став козак дбдом.

— Се бжж! се бжж! — кричав мир, тбено гулячиє одно до другого.

— Чарбник проявив ся знову! — кричали матері, хапаючи за руки своїх дбтей.

Гордо та поважно виступив в перед осаула, і сказав зичн, выставивши насупро-тив него образ:

— Щезни чортові облачє! тут тоб не місце!

Давний дбдугань зашпів, влцнувшись ау-бама, як вовк, і щєз.

І почалася і поїма поміж маром су-ды та пересуды і загули, мов море в него-ду заграло.

— Що оно за чарбник? — допытыва-лись молоді, небували.

— Буде бжж! — говорили старі, кива-ючи головами. І скрбз по широкому подбрі-осуаули почали збиратися купами слухати опов-їдана про дивного чарбника. Та всь гово-рили різно і ніхто нічого певного не міг розказати про него.

На двір викотили бжж меду, постави-ли чашами вбдер грецького вина і знов усе повеселб. Вдарили музики. Дбчата, молоді-цї та й все козацтво вб ясних жупанах пу-стиясь у танц. Десяностолтнє, столтнє старецтв, піднявши, взявши і собі притан-цюувати, згадуючи не марно минулі лбта. Бенькетували до пбзньої ночі й бенькетували так, як тепер уже не бенькетують. Поча-ли гості розходитися, та мало хто вийшов з двора; багато лишлося ночувати в осау-ли на его просторбм подбрі, а ще більш впершеного козацтва заснуло під лавками, на долбці, біля коня, коло хлбва; де схибу-лась бжж хмелью козака голова, там і ле-жить в хроне на весь Кіів.

II.

З-за горы виплыв місяць і тихо сяє на весь світ, наче одамашкою дорогою та бжжм як снбг сєрпанком украв бжж високий бербг Дніпра і тбн его сгинула ще дал в густий ббр.

Насеред Дніпра плыве дуб, на коче-тах сидять два хлопц: чорний, козацьк шап-ка на бавирі, а з-пбд весел, як бжж кре-сала, летять брзани на всь боки і горять як неспри.

Чом же не спбвають козаки? Чом не говорять вб про те, що вже по Україні хо-дять кбондзи і перехрепують козацькї лю-ди на католкбв, вб обз тбм, як два дн бжж Орда надь Соляним озером? як же

ним спбвати, як розмовляти про козацьк дб-ла, — вх пань Данило замислив ся і ру-кав его кармазинного жупана знів з дуба і черкає воду; вх пань Катерина тихо ко-лыше дитину і не бдрєє з него очей, а на незаслау полотном дорожню суєню сбрмв пылом лягає вода.

Любо глянути з середини Дніпра на високі горы, на широкі дуги, на зелені лб-сы! Ті горы — не горы: споду у них нема, вх спбд як і верх — острій шпиль, і під ними, і над ними високе небо. Той лбс, що на горах — не лбс: то волосє поросло на вулдатій голові лбсовина. Під нею вб воді поощєть ся борода, і під бо-родою і над волосєм високе небо. Той луг — не луг: то зеленій поєст, що опе-режав по-середині круглеє небо, а з-верху і з-низу его гуляє мбєць.

Не глядять пань Данило на бжж, давить ся бжж на молоду жону свою.

— Чого зажурилась моя молода жоно, моя волета Катерино?

— Не зажурилась я, пане мбй Данило! Мене налякали дивні оповїдана про чарбни-ка. Кажуть, що бжж і родив ся таким страшним... і з-малку ніхто з дбтей не хотів гралася вб ним... Слухай, пане Да-нило, яке страшне розказують про него: бу-дуть то ему привиджуваються, що всь смбють ся з него. Зустрбють ся було бжж темної но-чі з якимсь чоловіком — і ему здасть ся, що той роззявля рот і щирить зуби, а на другій день находили того чоловіка...

Отбй оповїдана говорила пань Катерина, витираючи хусткою личко дитини, що спала у неї на руках. На хустц були вишиті нею червоным шовком лєста та ягоди.

Пань Данило вб пары з уст; поглядає

приніс забраного „Мякту Хруна“ назад до читальні — і той бді того часу знов спокійно висів собі на стільці.

Розрухи робітничі у Відні.

Страйк мулярів у Відні довів скорше до катастрофи, як того можна було підврати ся. За примірком мулярів пішли були пекарі, токарі, а також і робітники в Зінгера фабрик машин до шиття в Флорідорф під Віднем. Великої свята дали очевидно добру нагоду всім робітникам порозуміти ся і то мабути було причиною, що они хотіли ввечері нарадити ся громадно і в той цілі зібратися на Шмелцу, широкім вільнім полі, де відбувають ся звичайно військовий вправи. Робітників явилось тут звыше 3000 всьляком каторгів: мулярів, пекарів, шевців, токарів і т. д. Поліція побачивши так велику товпу людей, не хотіла ніяк дозволити нараду і стала людей розганяти. Одна часть робітників пішла тогди до Фінсгауза, а друга около 1000 людей до Лерхенфельда і задержалася там на улиці Гафнерштрассе. Тут хотіли робітники масами вступити до шинків, але поліція не допускала і мабути з того прийшло тут до розрухів. Робітники підняли страшний крик, а далі стали кидати камінням на поліцію та порозивали кльком поліціантам голови. Також і на Леопольдштадт були перед полуднем збори робітників, але відбули ся досить спокійно.

По полудні стали робітники знов збирати ся і то в різніх сторонах міста, а вже найбільше на Гернальз, Лерхенфельд і в Фінсгаузі. Сильно разом прилучили ся до робітників вже і другі люде так, що на Гернальзі збрало ся було около 5 до 6 тисяч людей, а розрухи прибрали характер антисемітський. Поліція стала знов розганяти людей і почала вже стріляти з револьверів, але сліпими набоями та рубати шаблями. Робітники стали боронити і кидати камінням. Около 3 год. по полудні надійшов якийсь похорон, перед котрим поступала також і музика. Робітники пустились масами за музикою, а поліція стала знов їх розганяти. Робітники підняли тогди страшний крик і стали кидати камінням, а поліція рубала шаблями і арештувала кльком сміливих.

Одбела розійшли ся робітники і стали збирати ся в більші то менші громади по різних улицах, а около 6 год. стали знов сходити ся в Найлсхенфельд так, що до клькох мінут збрало ся там було явля 8000 людей. Ледви являлась поліція, як товпа підняла страшний крик і стала кидати камінням. Всі в одній голосі закричали: „Прочь з жидами!“ і кинулись тогди на жидівський шинк і склепи розбиваючи і руйнуючи все, що ввійшло в руки. Малий одбел поліція став тогди знов рубати шаблями і стріляти сліпими набоями на пострах, але робітники ховались поза купи розложеного дерева та кидали камінням. Поліція видячи, що не дасть собі ради стала уступати, а робітники уступили тогди за нею в огорою аж до Віндассе і приперли її під самою стациєю поліційною. Поліція обернулася тут і стала вже без пардону рубати і кидати. Зв стациї стала поліція стріляти острими набоями і ранила клькох людей і мабути одного робітника, якого Флаймана, убила. Розлючена товпа кинулася тогди на стацию поліційну, повывала всь бків, поломала двері, повывала поліцію, а бдтак кинулася знов на жидів. В всьх домах, де лаш можна було догадуватись, що меш-

у темний бків, де далеко з-за лєса чорівсь земляний валь, а з-за валу піднявся старий замок. Коли се над бровами его вьваалося три зморщка, лєва рука гладила молодечий вус.

— Не так оно страшно, що чарівник — промовив він, — як те, що він недобрый гість. Що ему за охота прийшла прилєзти сюда? Я чув, що Лєха хотєть будувати якусь фортецю, щоб перерізати намь дорогу на Запорожє. Нєхай но поцубують! Я знавду чортєвє гнєздо, коли тєлько будє чутка, що у него в дє-небудє вора. Я спавлю огнемь старого чорта і нєчого ворунамь не зостанєть ся кльовати. Однак, думаю, він и не без золота та всєкого добра. Оєдє жєвє отєсє чортєна! Коли тєлько у него водєть ся золото... Отєє гараззє плєсти-мємь бєлє хрєстєвє, сє окупєно! Тут гнєють его нечєстї дєдє. Кажутє, онє всь радї бї бєлє продати сєбє чортєдє за пєвє шагє разом з душєю нєз обшарпанымь жупанємь. Коли справдї у него є золото, то і гнєтєсь нєчого: не усє и на вєйє можна роздобути.

— Зааю, що ты собі задумав. Не надєєсь я нєчого цєтєного, що мє зустрєлєсь з нимь. Та ты так тєжко дыхавєшь, так остро дивєшь ся, бровы твоє так сумно навєслє на очі!

— Мовчи, бабє, — мовив зє сєрцємь Данило, — зє вами хтє зробити сєлєку, самє стєне бабєю. Хлєдє! кє лишє мєнє огню вєтє люду! — обернув ся він до одного зє гребєцєв; той вєвє зє свєиє лєвєє жарь и почєвє перєсєвати его вєтє людує свєго пєна. — Лєкас мєнє чарєвєномь! — почєвє зновє Данило, — козак, хвалєтє Богє, нє чортєвє, нє Лєхєвє не бєтє ся. Було-бє що, як бє мє слухались жєвєтє! Чє так хлєдє? Нашє жєвєка — лєвєка та острєя шаблє!

Катєрина замєвєла, пєсєла очі на сонєну водє, а втєрєцє зрєвєвє хвєлєкє и всєє Дєвєро блєсєкєвє сєрєблємь, вєчє вєвєтє шєрєстєю сєрєдє нєчї.

(Дальше будє.)

кають жида, выбивано бків, вьважувєно двєрї до склєдєв и шинкєв и всє розбивєно та вькидувєно на улицю. Нєпєтєкє або вьпєнєно або вьпєнєно на улицю. Вє шинкє жєдє Пєрлєбєргєрє вьлєтє оковитє на землєю, а хтєсь єн підпєлєвє, зє чєго зєвєвє ся огонь. Надбєлєкє пожарникє и огонь угєсєлє. Коли бдтєвє ставє падєти дощє, вьроблєно на улицєх трєх спокійнєсь, алє около пєвє до 9 год. вєчєрємь почєлєсь зновє розрухи. Тєпєрє призвєла поліція вєйєко на помєщє. На улицє явилє ся двє шєадронє кєвалєрїє, роздєлєлєсь на двє частє и стали рубєтє шаблєми вєтє лєво и вєтє правє не пєтєючи нєчєго. Множєство людєй повєлєчєно. Мємє тогє товпє не уступєла и борєнєлє ся камінємь. О 9 год. явилє ся зновє двє шєадронє гузарєвє и тєпєрє ажє удалєсь нємь розбїгєти товпу. Пєкарєвє, пекарєвє, мєжє котрымє єсть и богєто поліцієнтєвє, бдзєнєно до шпитєлєю. Арєштєвано такожє 37 людєй, котрї нємь мабути бєтє пристєвлєнє до вєшєго суду краєвого, дє будутє судити ся за злочинєство нєрушєнє публїчного спокєю.

Рухь робітничї у Відні прибрєвє зєгалє чимь разє бєльшї розмєрї. До страйку мулярєвє, токарєвє, пєкарєвє и машинїстєвє вєтє Флєрїдорфє пристєвєлєсь тєпєрє щє и другї страйкє. Такє запєвєлє вєдєнєскє кєрєнєчєкє и канєлєчєкє страйкє мабути зєстрєй кують такожє и шєвєскє чєлєдїкє. Вє вєлєкоднїй пєнєдєлєкє бдбулє ся числєний зборє робітнєкєвє на котрєхь радєно надє справєю страйкєвє, а бдтєвє вєтє зєгалє надє поправлєнємь долє робітнєкєвє и надє робітнєчємь свєтєломь пєршєго мєсє. Такє на зборєхь робітнєкєвє вєтє Обєрбєлєнгє, дє було зєвєшє 3000 людєй ухвалєно одєногєсєно домєгєти ся змєнєнємє часу работє а робітнєчє Шлєсєрєвє жєдалє рєвєноуправлєнє робітнєцє з робітнєкамь. За свєтєковєнємь пєршєго мєсє, булє вєтє робітнєчє алє єлєлє вєлєку вєгу на то, щєбы тогє дєя не робітє нєвєжєкє дємонєстраціє, лєшь щєбы то була пєвєжєкє и нєпєчєнуєкє мєлєєстєціє робітнєчєго стану.

Зєвє ся, що розрухи робітничї не вьбухлї нє зє сєгє нє зє тогє, алє щє робітнєчє лєгєдєлєсь до нєхь повєлє, бє вєжє вєтє нєдєлє и вєтє пєнєдєлєкє на нєхь занєсєло ся. Вє пєнєдєлєкє збрєлєсь було множєство мулярєвє на улицєх вєтє Найлєрхєнфєлдє а по хєлєи прилєчєлєсь булє до нєхь и чєлєдїкє шєвєскє. На двєхь улицєх збрєлєсь булє така товпє людєй, щє зєтамувєла булє всє рухь и поліція мєвєлє робітє порядкє. Робітнєчє тогди розбїгєлєсь булє вьвєрєдє спокійно, алє мєжє нємє слєдєно вєжє було грєбнємь настрєбї. Подбєно дєлєно и на зборєхь сєхєзовєго товєрєствєа токарєвє. Товєрєствєо сє чєлємєтє всєго лєшь 450 члєнєвє а мємє тогє явилє ся на зборєхь бєльшє якє 1500 робітнєкєвє а мєжє нємє и богєто страйкуєчєхь мулярєвє. Комєсарє правитєлєствєннєй розєвєзєвєтє булє зєтє прєчєнє зборє, алє робітнєчє всє такє не хотєлє розбєдєтє ся. Тогди явилє ся 40 поліцієнтєвє, хєчє нєхь не пєтєбє було, бє робітнєчє по довшї зєстєновєтє роз ішли ся зєвєсьє спєкєйно.

Хєрєктєрїстїчєскємь для цєлєго сєгє рухє єсть, щє вєдєнєчє сїмпєтєвєзують зє страйкуєчємь робітнєкамь и хтє якє мєжє, такє нєхь зєломєгє, оєбєзвєжє рєдїчєнє мулярєвє, мєжє котрымє панувє вєлєкє нєжєдє. Мємє тоє нєжєдє пєставєлєлє мулярє вьгєрєвєтє до кєбєцє а зєвєтє мабути бдбути ся зборє нєхь, на котрєхь повєномєчєнєчє нєхь зєдєдує справу зє пєрєговєрєвє зє будєвєчємь, котрї нєвєжє не хотєть пєдвєсїтє платєвє.

Письма зь Болгаріи.

Софія, 5 н. ст. цвєтнєя.

[Слєдєнє на голодє вєтє Гєлєчїнє. — Рєлєнєчє вьстєвє вєтє Рушєку. — „Лєзарїцє“. — Вєлєкоднїй свєтє вєтє Болгарїи.]

Лєвєвєскєй обєзвєтєлєскєй комїтєтє голодєвє, вєтє кєрєго склєдє зєвєлєшє такожє клькомь вєдєлєшєхь Русїнєвє вьслєвє свєю бдзєву такєжє до полєскєго товєрєствєа вєтє Букарєштє. Зєдєдєнє жє товєрєствєо вьдєлє бдзє сєбє зєгалєну бдзєву до всєхь полєскєхь товєрєствєа на Орїєнтє, зєохєчуєчє всєхь до рєвєного збєрєнєя склєдєвє, бє чєрєзє сє полєскєа ємїграціє будє матє красєну нагоду зєзєвєтє свєю лєсєлєчє вєтє країємь. Протївєтє до брєи вєлє букарєштєнєскєго товєрєствєа пємєгтє Гєлєчїнє — не мєгтє бє мє матє нєчєго; протєвєно, бдзєвє єго зрєбєла богєто доброго, бє на єн чєлєкє зєлєжєно вєтє рєвєнєхь стєлєнєчєхь Орїєнту не одєу шєдєру лєпєту, котрє будє мєжє зєломєтє хєчє дєкєнєхь сєлєнєчє. На одєо одєнєжє, зєтє русєкого стєновїцєа, мєсємє зєвєрєнує угєву. Якє букарєштєнєскє товєрєствєо, такє и другїє скєзєлє вєтє свєиєхь бдзєвахь, щє голодє єсть вєтє авєстрїєскєй Пєлєчїє и склєдєнє збєрєують ся на годєкємь, о Русїнєхь жє и о Русє не гєвєрєть ся анє слєвє. Сє дєвує нємь тємь бєльшє, щє такогє замєчєнєя прє Русє допустєлє ся людє, щє борєлє ся кєлєсє нєбь-то за пєзєдє и пєзєдє волєнєсє, людє, котрї єдє вєжє не кєлєсє-тєтє домє, то бєдєдє за прєнїцєю, пєтєлєствє, повєннїє булє навєчєтєсь пєчєувєтє чужє, хєтєчє, щєбы другїє пєчєувєлє єхє не..

Гєвєрєчє о сємєдєкєхь на голодєнєхь вєтє Гєлєчїнє, не мєжє замєчєнєчє по хєрєктєрїстїчєну пєтєгудє, якє зєйшлє зєтє тємє склєдєкамь вєтє Болгарїи. Софїєскє полєскє товєрєствєо Wzajemna Pomoc (скєрєше мєжєнє-бє єго нєзєвєтє Wzajemna Niemoc), бдєстєвєлє бдзєву товєрєствєа букарєштєнєскєго, вьдєлєо оєкрєму бдзєву бдзє сєбє до Болгарє и вьпрєснєло у рєдєвєціє гєзєтє: „Свєбєдє“, La Bulgarie и „Нєрєднє Пєрєвє“, щє зєглєдєлє сєтє тєту бдзєву нєпєчєтєгє. Олєзєвєцієнєа гєзєтє „Нєрєднє Пєрєвє“ дєйєствєно дєдєржєла обєцєчєє и зєдєдєну бдзєву пємєтєлєла, алє нєвєжє пєстєгєлєлє сєбє двє другїє рєдєвєціє. Одєнє зєтє тєтєйшєхь авєстрїє-

скєхь вїцєкєнсєлєвє, Luterotti, обєхєдєвєтє торєжєствєно 25-лєтнїй ювїлєє свєиє авєстрє матє, а не полєнїзєціє вєтє Болгарїи (щє бдзєтє рєцєкє хєтє часєвє). На пєрї, колє збєрєнїй гєстєвє пєдєохєтєлє сє вїномь, вєдєвєлє одєнє зє прєсєтєчєхь учєстєнєкєвє до склєдєкє на голодєнєхь вєтє Гєлєчїнє. Кєждєй гєтєвє будє дєтє свєю лєпєту, колє мєжє тємь авєстрїєскєй вїцєкєнсєлє, гєрєцє Стєржїнєскєй, зєзєвєлє, щє авєстрїєскє правитєлєствєо дєстє сєбє самє радє зєтє Гєлєчїнєю, щє отжє якєсь не вьнєдєлє жєбєрєтє по чужємь країєхь. По тєхь слєвахь гєр. Стєржїнєскєго вєтє збєрєнїй бдтєгєлєлє сє бдзє склєдєкє. Алє щє бєльшє. На пєрї булє рєдєвєцєрє гєзєтє La Bulgarie и тємь, пєчєувєтє такє гєдєку авєстрїєскєго вїцєкєнсєлє, зєломєлє слєвє дєнє полєскєму товєрєствєу и єго бдзєвє не пємєтєлєвє. Такє самє пєстєгєлєлє сєбє рєдєвєціє „Свєбєдє“. Пєвєсїєнїй фєктє самє сєбєю дєрєвєнїй и мєлєо зєнєчєуїй, нє бєтє якє не мєжє лєшє мєлєо полїтєчєннєй нєстрєбї вьлєвєовєхь тєпєрє лєчєнєстєй вєтє Болгарїи. Вєтє слєвахь гєлєсєтє єнє, щє не хотєть пєдєдєвєтє сє нєвєкєму чужєстєрєнєномь вьлєвєовє, на дєлє-жє улєгєують разє вьлєвєовє Русїє, другїє разє вьлєвєовє Авєстрїє. Зєтє бєзєвєнє скємє країємь такє було дєвєлєшє, такє будє щє и дєвєлє рєкє.

Вєтє сємь рєцєхь, по жєнєвахь, мєлє бдбути сє вєтє нєдєдуєнєскємь гєрєдє Рушєку (пє болєгєрєскє Русє) мєжєнєрєднєа вьстєвєа рєлєнєчєа. Сє пєршєа свєго рєдєа вьстєвєа вєтє Бєрєгєрїи. Пєтєрєбєа такоє вьстєвєа вєтє Болгарїи бдзєвєлє сє вєжє бдзє дєвєа. Зєвєстєно, Болгарїє єсть краємь пєрєвєжєно рєлєнєчємь, а мєжє тємь рєлєнєчєтєо стєнєтє тутє щє на дєсєтє прїмїтївнїй стєлє. Сєлє-бє не та жєвєкє обєстєвєнєа, щє болєгєрєкє землє єсть щє мєлєжє дєвєчєа и щє богєто землє лєжєтє дєсє обєдєлєтє, Болгарїю мєжєнє бє нєзєвєтє краємь у бєгєнємь. Болгарєскєй хлєбєрєбє оєрє до сєхь пєрєзє дєрєвєнєчємь плєгуємь, у котрєго єсть прєкрєплєннїй куєсєвє зєлєвєа пєрєчїєдє дєсєтє пєтєтєкє землєю; нєчєлєчєтє жє зєрєвєу землєю не борєвую, алє куєсємь бєльшємь, зєвєчєнєю дошкє, на котрє нєкєлєдєа нємєлєнєа оє стєнєтє на нїй самє. Вьвєрєдє зєлєжєно вєжє бдзє клькомь дєлєтє двє рєлєнєчїє шкєлє (вєтє Пєлєдєвє и Рушєку), алє прєктєчєннєхь рєзультєтєвєтє нєхь дєсє не вєдєко. Отжє такїє вьстєвєа будутє мєгтє бєдєдє дє щє прєчєнєчєнє сє до рєзєвєо рєлєнєчєствєа. Болгарєскє сєлєнє будутє мєгтє прєглєнєувєтє на тєхь вьстєвєахь лєчєшємь прєдєктєамь рєлєнєчємь, всєкємь рєлєнєчємь машинємь и т. п., а єкє людє зєнєлє нєзє свєиє прєктєчєнєстє, вьдєбудутє вєтє тєхь вьстєвєа нєодєну кєрєстє.

Одє клькомь тєждєлєвє мєлємє тутє вєлєчєзєну спєкєтєу. Щє не прїйшєвє Вєлєкєдєнє, а нємє мєстєо вьгєлєдєа мєлє сєрєдє самєго лєтєа. Тєлєко пєрєгєтєчєуїй улєцєнїє хлєцїє и дєвєчєа, пєстрєвєлє вєсєнєнємь цєвєтамь, нєгєдєуєтє, щє сє дєшєрєвєа частє „лєзарєувєнє“, прї падєчїємь вєтє дєнє Лєзарєа. Тогє дєнє збєрєують сє хлєцїє и дєвєчєа кєпєкамь, зєвєчєнєю, по чєтєрїє и хєдєтє бдзє хєтє до хєтє. Одєа пєрєа зєвєчєнєю сєлєвєа, а другєа пєрєа тєцєю „хєрє“. „Лєзарєцєа“ сєлєвєєсє оєкрємо для кєждєго стєнєу: нєнїй пєсєвє сєлєвєєсє для гєсєпєдєрєвєчє, нєнїй для дєвєчєа, нєнїй для мєлєдєжєнєцєвє. Хєдєчєа гєрємєдєа лєзарєнєкєвє зєчєвєнє нєгєдє кєждєго лєчєшєго пєдєрєжєнєчєа, щє пєрєхєдєтє слєчєаєнєю дєрєгєю. Кєждєй, кому лєзарєнєкє зрєбєлє чєстє, дєє сєлєвєкамь грєшє, нє чєстєйшє всєго яїцє, котрї єнє оєбєлєа крєштєть чєрєвно на Вєлєкєдєнє.

Пєрєнєкє Вєскрєсєнєя обєхєдєтє сє вєтє Болгарїи пєдбєно якє у нєсє, а всє такє сєтє и дєсєтє зєнєчїй рєлєнєчє. Вєскрєсїє мєлєнєчєа чєтєують сє по оєвєнєчєа. Мєлєдїє и старїє вьхєдєтє тогдє до цєркєвє, а кєждє зєтє пєсєнєкою вєтє рєкєхь. Колє свєщєнєчєкє сєжєкє по разє пєршїй „Хрєстєсє вєскрєсє“, кєждєй вьнємєє свєю пєсєнку и „чєуєсєсє“ (гєрєчєсєсє) нєю такє вєтє цєркєвє зєтє пєршїмь лєчєшємь сєсєдємь, зєтє свєзєкамь, зєвєчєнємь. По „чєуєсєсє“ мєлєдїє жє чємь сєкєрєшє вьхєдєтє вєтє цєркєвє на цєркєвєннїй мєйдєцє и тутє стєє до хєрєа. По сєбїєчєнєчєхь мєлєтєвахь пєрєстєєа хєрє и всє спїє-шєтє дємєвє на пєрєкуєску. Изє рєзєнєхь сєрєвє зєдєдєо лєшє прє такє зєвєу „мєтє“ (вєтє рєдє нєшєго плєцєа зєтє сєрємь), вєтє котрє вьлєдєуєтє варєнє яїцє. Пєлєвєнєчє вьсєчєуєсє цєлє сєсєо на яїцє нєбудє мєйдєцє и тємь прї зєвєчєхь „гєлєдєа“ (кєбєнє) и „тєпєнєа“ та прї хєрєовєхь тєцєчєхь прєводєтє дєнє до вєчєрєа. Прї тємь сєлєвєують сє цєвєкєй обєрєдєуїй пєсєнє. Тємєтє нєхь булє зєвєчєнєю рєлєгїєннїй, алє тутє и тємь пєрєхєдєлєсь у нєхь дєєкєй нєшєдєкєа чєсєвє дєвєлєшєхь.

Дєрєгє.

Дописи „Дєлє“.

Зєтє Крєстїнополє.

[Вєтє справє дєпєсїє зє Крєстїнополєа вєтє 51 ч. „Дєлє“.]

Вєтє чєслє 51 „Дєлєа“ зє 5 (17) мєртєа с. р. умїєнєно дєпєсє: „Одє Крєстїнополєа“ (новнїй гєлєцїєй volarık, алє до янєхь нєкєсєєнєчїй дєвєдєтє нєслєнєчє полєнєчєнє шєбєлє нєшєхь), вєтє котрємь чєтєємо слєдєуючїє устєпє: „Вєтє Крєстїнополєа єсть 115 учєнїєкєвє Русїнєвє, 67 Пєлєчєнєкє, около 200 Жєдєвє, чє тємь бєсєтє мєлєжєзєвовєго вьзєлєнєя. Язєкомь вьвєлєдєовєхь єсть тємь язєкє полєскїй. Кєтєхєтє русїєкїє мєлє тємь прєвєдєку мєлє зєтє дєлємь, бє у нєхь цєнєтє такєжє вьсєшє сєкєзєннїй volarık, тому то и дєлє зєтє морєлєнєчє вьхєзєвєнємь дєтєй дєжє сєнєєє сє. Тєжє не дєвєчєа, щє вєтє тємь мєстє морєлєнєчєє не дємєгєє. О мєнєю зєтє мєнєшїхь розмєрєхь у-

кєзєлє бє сє нєслєдїєнє такє зєстрєшєчєй торєчєного нєвєрєжєа, нєкєлє бєтє дєлєствєа прєсєвєтєа, а не полєнїзєцієа булє вьлєчєнєю зєдєчєю шєбєлє нєшєхь — нєкєлє бєтє нєшє дєтє не кєрємєєно Wand-амь и Krakus-амь, а учєно нєхь, якє мєлєтє чєстєно жєтї? Янє лєлєю свєиє мєнєувєтє? Янє оєдєчєнємь и зєпєчєдєчєнємь булє? Янє не тєлєко зєтє нєшєнїєнїй, алє и зє зєвєрєшїєнїє дєнє тємїтє? Алє сє всє мєє устєпїтє на пєслєднїй плєцє, бє вьлєчєнєю зєдєчєю нєшєхь шєбєлє єсть полєнїзєціє!“

Зєтє урєдє вьмєнєнїй у щє-до тєвєрєжєнєя, вєтє устєпїтє сємь зємїщєнєго, дєтє слєдєуючє вьлєчєнєє:

До шкєлє крєстїнополєскєю учєчєє 98 дєтєй обєрєду лєтєнєскєго, 114 дєтєй обєрєду грєкє-кєтєлєчєскєго (пє частє зєтє мєлєнєчєхь сєпєрєжєствєа) а 143 жєдєвє. Вьлєчєдєчємь язєкомь єсть вєтє шкєлє вьвєрєдє азєкє полєскїй, алє обєа язєкє крєвєй сєтє зєрєвєнє (?! Рєд.) увєзєдєчєнїй, а пєбєчє Krakus-а и Wand-а учєтє сє дєтє шєбєлєнїй о Олєгу и Олє-лє, пєбєчє Mieczyslaw-а. Зєнєуютє дєтє Вєлєдїє-мєрєа Вєлєкєго, а прї św. Wojciech-у умєуютє дєтє шєбєлєнїй о вєлєчєхь апєстєлєхь вєрєє сє Кєрїєлє и Мєтєодїє. Такє отжє щє-до азєкєа, янє и щє-до вьдємєстєй зєтє истєрїи обєхь нєрєдєчєстєй рєвєує вєтє шкєлє цєлєковєтєа рєвєчєствє (?! — Рєд.). Бєлє бє чєстїєнїй авєстрє стєлєтє зєглєнєувєтє колє до шкєлє крєстїнополєскєю, алє зємїтєвєтє сє людєй тєхь, котрї шкєлє зєнєуютє, то пєрєкєнєвєтє бє сє, щє о полєнїзєцієа тутє и гєдїє нємєа, и щє о сєкєзєннїй volarık мєжє дєтємь русїєкамь вєтє шкєлє мєлєцєа не мєє, бє дєтє шєбєлєнїй гєвєрєтє чєстємь янє русїєкємь, тємь и полєскємь язєкомь, — volarık-омь жє пєсєдєуютє сє лєшє жєдє; пєрєкєнєвєтє-бє сє далєшє, щє вєтє шкєлє учєтє дєтєй о чєстїєхь жєтєа, о оєдєчєстєи и шєвєнєю мєлєнєа и о тємєлєю зє зєвєрєшїєнїй дєнє, бє то єсть зєдєчєю кєждє и шкєлє нєрєдєчєа, то прїкєзєуютє устєвє шєбєлєнїй и плєцє нєуєкє-нїй, зє вьзєчєнєнєе котрєхь єсть кєждєй учєтєлє слєжєбєно и сєвєсїєно оєдєчєлєнїй; нє янє бдєрєвєтє нєвєрєжєа и нєслєдїє єго, то вєжє не єсть вєтє сєлє жєдєчє шкєлє, хєтє бє єнєа зєвєсїємь русєкою булєа.

Щє-до мєнємєа „мєлє“, янє мєє русїєкїє кєтєхїтє зєтє дєтємь обєрєду грєкє-кєтє, то зєвєсьмє зєчєрєчєтєа мєлє, бє пєрєдє обєлєчємь грєкє-кєтє. пєрєхїє тєпєрєшнїмь оо. Вєсєлєнє-нємь, кєтєхїтє русїєкїє зєвєсьмє до шкєлє не хєдєтє, а тємь сємьмь и нєвєєє мєлєа зєтє дєтємь матє не мєгє, а тєпєрєшнїй кєтєхїтє, учєчєуючє щє другїє дєнє на нєуєку рєлїгїє янє нєйгєчєнїєшє, єсть зє свєиєхь учєнїєкєвє зєгалєтє цєлєкомь зєдєвєлєнїй, и до сєгєа чєсєу анє прї мєлєчєннїхь кєнєфєрєнєцієхь, анє такєжє прївєтєно на труднєстєхь зєтє нєуєцє не жєлєувєє сє и о сєлєвєннїхь volarık-у нєкєлє не сєпємїєнєчє. Вьнємєкє вєтє тємь зєглєдєтє мєгтє зєйтє лєшє тогдє, колє

и комісіяхъ краєвѣхъ. Що-до нѣмцѣвъ, то ска-завъ Маттущъ, що нѣмъ яко меншости краєвѣй треба було конче дати рѣвноуправленнє а пред-ложена правительствомъ нова ординація ви-борча скрѣпить ще болѣе то рѣвноуправ-леннє.

Въ Россіи заносить ся мабуть на якійсь важный змѣны въ министерствѣ и дѣльоматіи. Въ Петербургѣ удерживаетъ все ще поголовка, що міністеръ дѣлъ заграничныхъ Гірсъ має уступити. Его наслѣдникомъ має бути побѣда однихъ, російскій посолъ въ Берлинѣ гр. Шуваловъ або Влангалі, побѣда другихъ, по-солъ въ Штутгартѣ Пашкявъ або профессоръ Мергенсъ. Зъ другої сторони доказують зновъ, що гр. Шуваловъ має стати ген.-губернаторомъ на Кавказѣ, але то ще рѣчь дуже не-певна. На его мѣсце прийшовъ бы до Берли-на вѣдѣнскій амбасадоръ кн. Лабановъ. Авліскій газети доносятъ, що и міністеръ просвѣты подавъ ся до димісії, а безпосеред-но причиною того мають бути розрухи сту-дентскі. „Нов. Время“ довідуюсь, що росій-скій амбасадоръ въ Константинополі, Нелі-довъ, має бути перенесений до Вѣдья, а на его мѣсце прийдє директоръ азійского депар-таменту Зинovieвъ; на мѣсце Зинovieва при-дє зновъ Юванъ, бувшій посолъ въ Бразиліи.

Розрухи студентскі въ Россіи все ще не притихли, а въ Петербургѣ — якъ доносять авліскій газети — мають все ще обдубати ся наряди студентѣвъ. Зъ одніи лишъ тамъ тільки студентѣвъ набрало ся, коли заємо-уже прецѣ, що ихъ множество арештовано, а ще болѣе вывезено підъ ескортою домѣвъ. Авліскій газети, а за ними и декотрі нѣмцѣ, любуютъ ся очевидно въ сензаційныхъ вѣ-стахъ спеціально о Россіи. Вѣста тѣ треба приймати въ всею осторожностью, але все-таки годить ся ихъ негувати, бо фактомъ єсть, що межі російскими студентами не наставъ ще спокій, а знатоки російскихъ дѣловъ до-казують, що розрухи тѣ суть лишъ одголю-сомъ того невдоволенія, яке заганувало въ цѣ-лѣй интелігенціи російскій. Зъ одніи мабуть и походять то, що о властныхъ причинахъ тыхъ розрухѣвъ гдѣ дѣлѣдаться чогось не-ного и дѣлѣдаться надходить що-разъ то новіи версіи. Такъ одержала а. пр. Pol. Corr. пис-мо зъ Петербурга, въ котрѣмъ сказано, що розрухи студентскі проявились тамъ найсиль-нѣйше въ технологічныхъ институтѣхъ. Власть того института старалась представити тѣ роз-рухи яко рѣчь малой ваги, хочъ на дѣлѣ було на-макне. Тамъ прогнали була одного студента, товаришъ его станули въ его оборонѣ и ма-буть наєвѣ дѣломъ оскорбили инспектора Смирнова, котрый самъ бувъ причиною того, бо послѣдними словами зганьбавъ студента, котрый бѣжавъ такъ само бѣдѣдѣвъ ся и за-то бувъ прогнаний.

Мабуть найболѣе обуреннє мѣжъ сту-дентами викликало усуненнє улюбленого про-фессора хеміи Менделѣева, чоловіка евро-пейской славы. Менделѣевъ піднявъ ся бувъ вручити петицію студентѣвъ міністеру про-свѣты, Делянову, але той не тільки що не прийнявъ петицію, але наєвѣ не присутствъ Менделѣева до себе, та ще и казавъ ему по-дати ся до димісії. Въ наслѣдокъ того поста-новляа були студенти побѣти самѣ до міністра, але коли ихъ выступило около 300, окружала ихъ поліція и заравъ 175 зъ нихъ арешту-вала.

Такъ самі непокої проявились такожъ и въ академіи лѣсній та въ войсковій академіи медицинѣ. Въ нѣмцѣхъ заведеннѣхъ науковыхъ заявляа старшіи студенти, що були установлені т. зв. „наблюдательными“ (цензорами), що не хотять и не будуть нѣмъ далѣе.

Загально звертають такожъ увагу на то, що царъ постановивъ перебути черезъ Вели-кодій свята не въ Гатчинѣ а въ Петербургѣ, чого доси нѣколи не бувало. За причину того, подає берлинскє Post такий фактъ. Царъ пере-бѣжавъ въ Гатчинѣ до Петербурга лишъ дѣ-лѣ того, що тамъ не видѣвъ ся безпечнымъ. Въ паркѣ гатчинскѣмъ недалеко памѣты мала поліція выкрыты велику масу динаміту. За-гальну увагу звернуло такожъ и то на себе, що коли недавно тому прихѣла до Петербур-га грецка королева, выхѣла на ви повитаннє на дворецъ цѣла царска родина, лишъ самого царя не було, хочъ бнъ дуже любить свою першу сестру.

Köln. Ztg. одержала вѣсть зъ Петербурга, въ котрой выхѣдѣ, що Марію Цебрикову, авштаню авторку отвертого письма до царя не пушено на волю, лишъ въ дорожѣ адміністра-ційной вывезено до Пензы и тамъ поставлено єи підъ надѣрѣ поліційный на необмеженый часъ.

Цѣсаръ нѣмцѣй зачинає здобувати собѣ славу. Его послѣднє розпорядженнє о до-повненнє корпусѣ офіцарского звернуло увагу цѣловъ Европы на себе и выкликало у всѣхъ праєвъ якъ найприхильнѣйшій коментаръ. Stand-ard каже, що се розпорядженнє єсть одно зъ найпопулярнѣйшихъ. Daily Telegraph пише, що цѣсаръ представляє ся Европѣ яко свѣ-тлый реформаторъ, котрый оильно дбає про-добро своихъ подданныхъ; цѣсаръ выступивъ передъ свѣтомъ яко миритель, филантропъ и приятель робѣтниківъ; послѣднє розпорядже-ннє дає доказъ его прихильности для офи-царѣвъ и справедливѣсть для клясъ, котрі доси не мали приступу до корпусѣ офіцарского. Daily News называє цѣсаря найдѣвнѣйшимъ чоловікомъ нашего часу и монархомъ, що ро-зумѣє свій обовязокъ.

Италіянскій радикалы выдѣлиа бдову, скликающую въ наслѣдокъ маючихъ обдуби ся выборовъ поліційный конгрессъ всѣхъ радикальныхъ товариствъ и спѣловъ робѣт-ничихъ до Раму на день 11 мая. Конгрессова буде предложена до ухвалы програма, котрой цѣлю єсть, щобъ всѣ силы демократіи зорја-

нізованіи підняли спѣльно борбу на грунѣ парламентаризма.

Агентія Стефаніого дѣстала вѣсть зъ Мас-савы, що италіянскій полномочникъ Рагацці має першимъ кораблемъ выхѣти зъ бѣтамъ до Италіи. Овъ везе ратифікацію додатковон-у мѣ до угоды Италіи зъ Абессінією и пас-мѣ короля Менеліка до короля Гумберта и до Крістіана. Писемъ кор. Менеліка до Крістіана датоване зъ дня 5 марта, дає италіянскому правительству право заступати Абессінію на бруксельскій конференціи и про-сѣть о потрібнѣ оружїи и амуніціи противъ Дервішѣвъ. Зъ сего выходило бы, що недавнѣ вѣсть про якусь спѣльную акцію Авлічанъ зъ Италіянцами и короля Менелікомъ противъ Судану, єсть зовѣтъ вѣрне.

Въ провинціи Тігре єсть зовѣтъ спѣлѣ-но; побѣдѣ єи часть стоить зовѣтъмъ підъ-вышкѣ Италіи. Расъ Алдула перебуває все-ще въ Тембѣ, але про него не чувѣти нѣчого. Пзаякъ въ Тігре нема достаточна пожевы, то Менелікъ постановивъ не довго тамъ за-держувати ся. Абессініскій посолъ Маконенъ, будуча въ Италіи, замовивъ бувъ тамъ два міліоны патровѣвъ а король зменшивъ теперь то число на міліонъ.

Въ радикальній партіи сербскій на-стала роздѣль. Причиною того мали бути по-вѣй жадава великой сумы грошей на узбро-еннє міліціи а бѣжавъ такожъ и то, що не все-годить ся на поступованнє Пашича въ Петер-бурѣ.

Кн. Петро Караджорджевичъ ви-дѣть мабуть добру нагоду выступити теперь зъ своими претензіями до сербского престѣла и не щадить труда, щобъ выкористати ситу-ацію. Овъ думає мабуть, що теперь, коли впливъ Россіи ставъ въ Сербіи сильнѣйшій то и ему яко зятѣви одногого друга, царя, даєть ся щось узмыкати та розпочавъ дѣлѣдѣ свою агітацію. Сербска поліція впала на слѣдъ сев-агітація, а коли у Малава Джурча и его сына зроблено ревзію, найдено у сего по-сѣдѣдѣного кілька сотъ прокламацій Караджор-джевича.

Рухъ въ русскихъ товариствахъ.

Загальний зборъ читальнѣ въ Мерви-цахъ.

Читальня Мервицка, въ жовківскѣмъ по-вѣтѣ, основана 1883 р. заходами покойного па-роха о. Ивана Куровца та учителя В. Дов-жаньского, такъ довго розвивалась и процвѣ-тала, якъ довго тѣ два патріотичніи мужи нею опікувались и дбали про єи розвитѣ. Но по-смерти о. Куровца и по перенесеннє учителя В. Довжаньского на иншу посаду, читальня мервицка почала вловити ся до упадку, а на-слѣдкомъ сего було, що при выборахъ мину-шого року до сойму краєвого оба голозы зъ Мервицъ упали на не руского кандидата. Сего-року прайшовъ по Мервицъ молодой парохъ о. Иванъ Радецкий и бѣвъ то прѣ помоща чл. селѣвъ Ивана Самотѣя, Михайла Михальчука, Михайла Рада та вынѣхъ, збудивъ дѣрмучу читальню зновъ до жита.

Дня 30 н. ст. марта с. р. обдуби ся за-гальний зборъ мервицкой читальнѣ, до котрой вышѣлось на разѣ 30 членѣвъ и выбрано но-выи выдѣлы, до котрого вошли: о. Иванъ Радецкий, мѣсцевый парохъ, яко голова; Иванъ Самотѣй, на заступиняа голозы; Михайло Рада яко секретаръ; Михайло Михальчукъ яко ка-сієръ; Андрѣй Бандурка яко бібліотекаръ а Гринъ Бродскій и Василь Бандурка яко вы-дѣловѣ. Голова Читальнѣ о. Иванъ Радецкий вказавъ короткими словами на тѣ прелевыи користи, якѣ приносятъ громадѣ читальня, заохотивъ зборныхъ членѣвъ до прѣвѣты, до тверезости и бѣсѣду свою закѣнчавъ мно-голѣтствомъ Его Вели. цѣсарєви. Читальня ви-сала ся въ члены тов. „Просвѣты“ и пред-платила дѣвъ народѣй часописѣ. Всѣ читальни-ки дали слово своему прѣдѣдѣдѣлу, що нѣ-коли не будуть ходити до коршны, а въ не-дѣлѣ и свѣта на торгѣ до мѣста. — Сурѣдѣ.

НОВИНКИ.

— На руки руского комітету голодового надѣлѣано зъ Россіи дальшѣ два вагоны жита. Транспортъ и оплата мытова выносятся буде мабуть по надѣ 600 зр.

— Въ катедральной церквѣ въ Перемышлѣ одѣш-вають въ велику Патріцію пѣтицѣй духов-нон семінарій підъ управѣю о. М. Конка отей пѣсальми въ такѣмъ порядку: 1) Вортинскій: Благообразный Іосифъ — G-moll; 2) Лавровскій: Искушалъ ны єси — G-dur; 3) Вортинскій: Услыши Боже — A-moll; 4) Гайдѣ: Отецъ! въ рудѣ Твоѣ — Es-dur; 5) Вортинскій: Благо-образный Іосифъ. — Початокъ о 4 ой год. попу-лудни.

— Общество „Русскихъ Дамъ“ оповѣщує, таку б-дозву: Якъ сердечно занялась руска интелігенція несеннѣмъ помоща голодующимъ селѣдѣмъ, по-служить доказѣмъ ся обставина, що безъ волюго зазыву надсылають поодинокіи особы прекрасніи рѣчи (ручній вырѣбы, сѣрѣбніи предметы и т. п.) на устроєннє фантовѣй лѣтерѣи на доходѣ голодую-чихъ. Въ виду сего рѣшивъ выдѣль общества русскихъ Дамъ на своихъ послѣднѣмъ засѣданнѣи звернутись до всѣхъ зѣботныхъ зъ жертволюбїи патріотѣвъ русскихъ, щобъ зволюи якъ найкор-ше надсылати фанты, хочъ бы и найменшой ва-рѣстѣ, на руки сего товариства.

— На загальныхъ зборахъ „Карпатской Крамниці“ въ Яблоновѣ дня 5 н. ст. цѣвѣтѣя рѣшено склика-ти торговельно-промысловѣе вѣче до Яблонова дня 22 мая (3 червня) с. р. — При доповняючихъ вы-борахъ до управлюючѣго совѣта „Карпатской Кра-мниці“ выбраніи: о. Викторъ Кисѣлевскій зъ Тов-мачика, п. Теодоръ Вѣлоуєвъ выслуженный дирек-торъ гімназіальный и п. Петро Корчанскій вы-служенный комисаръ скарбовый.

— О радѣ повѣтѣвой въ Гусятинѣ пишутъ до Кур-jera Lw.: Незадовѣ обдубутъ ся у насъ выбо-ры до рады громадской. Якъ то у насъ все бу-ває, засѣданіи въ радѣ переважно „шляхотно уро-дженіи“, котріи рѣдко коли на наряду явили ся и тому нѣколи не могло обдубити повнѣ засѣда-ннє рады повѣтѣвой. Людей лѣншѣи волѣ сидѣло тамъ дуже мало та тому для повѣту не зробила рада нѣчого доброго. Що нѣвъ послѣднѣмъ роцѣ, щобъ лишити якусь памѣтку своєи дѣльности, рѣшила рада повѣтѣова будѣву дороги зъ Товстого до Гусятина. Завѣзвано телеграфичѣи инжѣнира зъ Бучача, прѣтегованого однимъ членѣмъ выдѣ-лу повѣтѣвого, та поручено ему нивелювати дорогу, прирѣкаючи ему по 44 зр. за кілометрѣ. Инжѣ-ниръ справѣй радѣй зъ такъ доброй угоды, нѣ-лює на гвалтъ и въ двѣхъ дѣлѣхъ покѣнчивъ 10 кілометрѣвъ. Выдѣль рады выплативъ ему за се 440 зр. Дальше не велено ему робити, бо паны управы перечисляли єя, помѣркувавши за пѣзно, що хибне нѣмъ при такой господарчѣи фондѣи. Ро-зумѣєсь, що инжѣниръ не гадає обдати радѣ вы-кѣнчѣну роботу, а може выступити наєвѣ зъ прѣ-тензіями до додержаня условій що-до цѣлой доро-ги. Така нездарность зѣ стороны прѣдставитѣлѣвъ повѣту выликала велику неохоту мѣжъ народѣмъ и здоровѣ гадаючимъ болѣйшимъ властителями. По-вѣстала агітація противъ теперѣшного складу ра-ды, такъ що зъ давнѣйшихъ пѣнѣвъ лѣдѣо кіль-ка имовѣровъ лишити єя, а рѣшка яко неспѣлѣ-ный бѣлѣєтъ безъ квестіи повинна бути усѣюна.

— Въ Латачи коло Язловца показуєсь потреба отворити урядѣ почтовый, бо бѣвъ часу отворѣния въ Латачи „Карпатской Крамниці“ заявивъ ся значный рухъ торговельно-промысловый а зъ Ля-тѣча до урядѣвъ почтовыхъ въ Язловца або Ко-шилѣвѣцахъ надѣо велике бѣдѣленнє.

— Посолъ Стам. Щепановскій державъ вчера въ львѣвскѣи сали ратушевой бѣдѣтъ: „О знаменѣхъ новѣвременного выхѣванѣ“. Въ одѣчѣи зазначивъ, що цѣлю выхѣваня повиннѣтъ бути рѣвномѣрнѣй роз-витокъ разуму и сѣрдѣи одици, образованнє чувствѣи и характеру. Головно звертаєсь прѣль-еентъ на образованнє духа національного а остро-выступивъ противъ слѣбного наслѣдѣваня чужихъ възрѣбѣвъ, именѣю у насъ нѣмцѣвѣхъ. Такожъ до-ше обговѣривъ образованнє характерѣвъ актив-ныхъ, скорыхъ до дѣлѣния, и характерѣвъ пассив-ныхъ, занимаючихъ выжидающе становѣще.

— Фабрика нѣдѣль до чѣбѣтъ въ Дебеславцѣхъ, пов. коломийского (пѣсла справѣзданія проф. Фран-ко до комісії краєвой для промыслу). П. Ан-тонъ Косинскій, купивши въ р. 1888 бѣвъ коло-мыской касы падничицѣ Дебеславцѣ, заставъ тамъ будынки мурованіи, въ котрыхъ мѣстѣлась давнѣйше фабрика цѣкоріи. Але що фабрика цѣ-коріи не вказувала на добрый успѣхъ, то п. Ко-синскій, побачивши въ околици великіи лѣсы бе-резовыи, рѣшивъ устроити на разѣ фабрику кѣ-кѣвъ а бѣдѣтъ и иншихъ вырѣбѣвъ зъ дерева. Найшовши технѣка доведѣдѣно на управитѣля фа-брики, обрѣстѣвуривъ будынки, закупивъ потрі-бѣи машины, законтрактувавъ доставу сырого ма-теріалу зъ околичныхъ лѣсовъ камеральныхъ и въ-мѣла 1889 р. цуєтивъ въ рухъ фабрику підъ фирмою: „Перша надирѣтска фабрика кѣкѣвъ америкѣнскихъ та вынѣхъ вырѣбѣвъ зъ дерева“. Фабрика займає два мурованіи будынки одного-верховѣи, полученіи зъ собою деревлянымъ ганкомъ. Въ партерѣ головной будынки фабричной єсть машина парова о силѣ 10 коней, котѣль паровый, дѣвъ округлѣи пилы до вытинѣния березовыхъ кру-жѣвъ, двѣ гѣбярки до затѣсуванѣя кѣкѣвъ, два зѣлѣзѣи зѣбы до полѣрованѣя кѣкѣвъ, машина до-чищѣния и сортовѣния, деревляна куфа до бѣховѣния дерева сѣрѣкою, сушарня, кузня, складѣ дерева, комнаты до паковѣния готового товара та канце-ларія. На поверѣхѣ сего дому помѣщено 6 ручныхъ машинъ о шести ножахъ до лупѣния кружѣвъ, вынѣу и мешканнє директора фабрики. Въ другѣмъ будынку мѣстѣтъ ся малый варѣтѣтъ и магазѣнъ готового товара. Крѣмъ того суть ще два бу-дынки, де мешкають робѣтники и урядники, стѣй-ня и ще одицѣ порожній будынокъ. Оба буды-нки фабричній огрѣвѣны парѣю, розведенѣю мѣ-дѣными рурами. Фабрика дає стѣле занятѣи дирек-торѣи, бухгалтерѣи, машинѣи, двѣмъ на-ставникамъ и 58 робѣтникамъ, та уживає 16 ко-ней до воженя кѣкѣвъ и 8 возниѣвъ. Робѣтнѣи-ками суть переважно хлопѣи и дѣвчѣта сѣлян-скіи, найменѣи на цѣлѣй роцъ (около 300 дѣвъ робѣтѣи по 10 годѣи), за запладою 30 зр. рѣ-чно. Фабрика платѣтъ робѣтникамъ послѣ мѣсе-цѣвого звѣзѣа заслужѣннѣу на цѣлѣй роцъ зъ го-ры. Фабрика вырѣбѣає зъ березового дерева кѣ-лки америкѣнскіи, гранчатѣи на чѣтири боки, якихъ уживає ся въ Австрѣи и вѣходныхъ краяхъ. Зъ-разу, коли робѣтники не мали ще достаточной вправы, денна продукція выносила до 100 клѣ. а нѣмѣи підѣнесла єа до 300 клѣ. а машина пар-ва ще болѣе продукувала бы, єсли бы могла фабрика вложити болѣйшій капіталъ. Придержу-ючись англійской нумераціи, у насъ уживѣно, фабрика вырѣбѣає кѣлки въ 108 рѣзныхъ нѣ-мерахъ, высѣлаючи ихъ або въ етикетовѣныхъ па-кетахъ, або въ мѣшочкахъ. Кѣлки суть гладкіи, сухіи и ровніи а що найвыжѣйше бѣліи и добре затѣсаніи. Вырѣбы фабрики продають ся по болѣ-шихъ мѣстахъ Галичины и Буковины, а фабрика обуви Френклѣи въ Медлѣнѣвъ такожъ закупѣла значну партію кѣкѣвъ. Зѣбѣна зачинають кѣлки переходити до Россіи и Румуніи. Фабрика роз-виває ся, бо має добрый и дешѣвый матеріалъ зъ Дебеславцѣхъ, Зарубинцѣхъ та въ сѣубѣдѣныхъ лѣсахъ камеральныхъ; робѣтники цѣпильныи и вѣль-ми дешѣвыи. П. Косинскій гадає вырѣбѣити ще конѣты и листыи шевскіи, а єсли бы се удалѣо-то и вовну деревляну. На подѣставѣ справѣзданія п. Франкого поручѣла краєва комісія промысло-ва краєвомъ выдѣловѣи дѣти п. Косинскому значѣй-шу позичку на розширеннє єго фабрики.

— Средство на сухотѣ. Париска академія меди-цины розобѣдѣвала, за-дѣла великой смертѣльности зъ сухотѣ, якѣи суть можливѣи средства на ту-стороннѣи недугѣи. Найзнаменѣйшѣи лѣкарѣи бѣкрыли, що найнѣвнѣйшимъ средствомъ уничтожити бактеріи въ мокрыхъ цѣиовѣтинахъ єсть кипѣаа вода або огонь. Доказали они, що бактеріи не могутъ жити и плодити ся въ температурѣи высѣйшѣи по-надъ звѣчайну въ организмѣи звѣрѣи, с. є. по-надъ 37°; 40° температуры нащѣтъ ихъ розви-

токъ и множење а 50° цѣлѣкомъ выгубѣе бакте-ріи. Розходѣлось тому о вынайденнє средства за-рѣвно успѣшного якѣи и нешкѣдѣного для недѣжѣхъ, именѣю подѣдѣти бактеріи въ самыхъ легкѣхъ дѣ-лѣаи высѣиой температурѣи а тѣмъ самымъ зѣ-ничѣти и зарѣдѣищѣи недугѣи. Опираючи ся на тѣмъ бѣкрытѣи, впрѣвадѣвъ д-ръ Вагѣртѣи зъ Новѣго Йорку методѣи лѣченя при помощи изрядѣи, котрый дозволяє сухотѣникамъ дыхѣти воздухомъ о 100 до 150° Цѣлѣи. Зѣбѣлна привыкає организмъ людскій до такого дыханя и недугѣи уступає. Лѣ-ченнє на клінічѣи сѣю методѣю выказало, що скоро зменшѣвъ ся кашѣль, духѣта, горячка и пѣнѣтъ кровѣи, а зѣбѣлѣшали ся апѣтитѣи и вага тѣла. Таку методѣи лѣченя сухотѣи заведѣно въ дѣякихъ шпитѣлахъ французскихъ а справѣзданія въ фѣхо-выхъ писемѣхъ медицинѣхъ зазначуєтъ, що „не-дѣжѣи скоро привыкали до лѣченя сѣего рода и всѣмъ приносили єа значну пользу“.

— Дѣбѣи вѣсти. На памятникѣи Гуса зѣбранѣо до-си 47.000 зр. по найболѣйшѣи части лишъ зѣ са-мои Чехіи. — Служѣница Марія Щуръ, родѣмъ зъ Прилѣбѣи, высѣчила зѣ бѣка другого поверѣу въ каменѣици підѣ ч. 2 при улицѣи св. Шимѣна нау-лицѣи и тяжѣо потѣвѣкла. — П. Октавъ Петрус-скій, заступѣищѣи на похорѣнахъ кн. Саѣбѣи, за-недѣжѣвъ на запалѣнѣе легкѣхъ. — Юрко Га-рѣвъ, артилерѣистѣи, померъ въ львѣвскѣмъ шпи-тѣлю войсковѣмъ дня 6 н. ст. цѣвѣтѣи бѣвъ побѣти нанесѣного ему формѣлистромъ. — Въ поведѣлокѣи на польскѣи свѣта подѣчасѣи обѣивѣаа такъ забѣви-лѣсь львѣвскій зѣботчѣи, що выбѣли надѣ 60 шѣбѣ въ жидѣвскѣи бѣжѣици, а бѣдѣтъ почали мѣжъ собою битѣсь; поліція и войскова патруль узя-лиа кѣлѣканацѣи эксѣдѣнтѣвъ. — Въ Краковѣ зачѣи бѣвъ 1 мая с. р. выхѣдѣти двѣтыждѣн-никъ підѣ загл.: Polski Figaro; редакторѣи єсть п. Іосѣфъ Рѣхтеръ.

Посмертѣи — — оповѣстѣи.
Григорій Иваѣѣвъ, майстеръ кушѣнскій, упо-койнѣвъ ся у Львѣвѣи въ 55 роцѣи жѣтѣи. Вѣчна єму памятъ!

Наука, штука и литература.

— „Часописъ правичѣи“ число 4-те мѣстѣи: О до-говѣрахъ Руси зъ Греками (конѣцъ). — Чи має бути обмежена подѣльнѣсть грунтоѣвъ сѣлян-скихъ? (конѣцъ). — Практика судовѣи: зѣ права цѣвѣльного, процѣевого, вековѣевого и карного. — Зѣмѣтки літературѣи.

— „Нѣва“, одицѣи зъ найповажѣйшихъ илю-стровѣныхъ журѣнальѣвъ російскихъ, выхѣдѣищѣи въ Петербургѣи, помѣстѣивъ на прѣдѣи одѣного зѣ по-слѣднихъ чисѣлъ на памятъ ХХІХ-ыхъ роко-вѣиъ смѣрти Т. Шевченка, маючѣи о. П. Василь-ченка, прѣдѣставѣицѣи могилѣи Шевченка коло Ка-нева.

Именованя, конкурсы, перенесеня и пр.

— Именованя. Дирекція почтъ и телеграфѣи на-далѣа мѣсца почтѣмастерѣи въ Гвѣздци почтѣмай-строѣи Блаж. Подѣтаєскому зѣ Борислава; въ За-кѣичѣи почтѣи. Ант. Яворѣкому зѣ Устѣи руско-го; въ Ивѣи почтѣи. Емер. Асѣбѣи зѣ Мѣсца; въ Кѣнтахъ выслѣженѣю рѣтѣмастроѣи Вал. Воз-няковѣи; въ Будѣанѣи вѣдовѣи по почтѣмастерѣи Юст. Горѣдѣшевскѣи; въ Обѣртѣи выслѣженѣю капѣи-танѣи Петр. Ильянѣи; въ Бориславѣ почтѣи. Фѣл. Манастирѣскому зѣ Кѣнтѣи; — бѣдѣтъ мѣсца експѣдѣиторѣвъ почтовыхъ: въ Рѣпѣи експѣдѣиторѣ почтѣ. Авр. Арѣи; въ Кѣлици властѣителеѣи добѣръ Евг. Кѣнальскому; въ Лѣповцѣи експѣдѣиторѣ почтѣ. Флѣор. зѣ Кѣвалѣскихъ Гѣргѣтѣи; въ Грабовѣи вы-слѣженѣю канѣлистоѣи суд. Кар. Ельѣи; въ Моршѣи на двѣрѣи начальѣици стѣици Тѣт. Скаульскому; въ Устѣи рускѣи експѣдѣиторѣ почтѣ. Кар. Бѣзинскѣи; въ Устѣи зелѣнѣи експѣдѣиторѣ почтѣ. Іос. д'Аѣанкуръ; въ Мѣтѣвѣи на двѣрѣи начальѣици стѣици Альѣр. Викѣоскому; въ Багѣберѣи експѣдѣиторѣ почтѣ. Каз. Зѣи; въ Бѣосѣи на двѣрѣи касѣиери держѣвѣныхъ зѣ-лѣзѣици Вол. Кѣрѣи; въ Лѣицикахъ експѣдѣиторѣи почтѣ. Мах. Мѣзурѣи; въ Жѣгѣстѣи на двѣрѣи начальѣици стѣици Юл. Валѣхѣи; въ Камѣи-цѣи Лѣипѣику на двѣрѣи начальѣици стѣици Кар. Шѣи; въ Кудрицѣи експѣдѣиторѣи почтѣ. Ерастоѣи Горѣдѣшевѣскому.

— Конкурсы. Дирекція почтъ розѣисала конкурсъ на мѣсца експѣдѣиѣи въ Курѣи, пов. пере-мышлянского; рѣчѣицѣи до 23 цѣвѣтѣи с. р. — Краєва рада шкѣльна розѣисала конкурсъ на мѣ-сѣе учителя школы вѣправъ при сѣмѣиариѣи учи-тельскѣи въ Терѣи; рѣчѣицѣи до кѣнѣи цѣвѣ-тѣи с. р. — Презѣида наѣмѣстѣицѣи розѣисала кон-курсъ на мѣсца адѣиѣнтѣи инѣпѣкѣи лѣиѣи въ Х-ранѣи для округѣи лѣевого въ Перѣишѣи, а възгѣдѣи до инѣи галицѣи округѣи лѣевого; рѣчѣицѣи до кѣнѣи цѣвѣтѣи с. р.

Телеграммы „Дѣла“.

Берлинъ 9 цѣвѣтѣи. Парламентъ нѣмѣц-скій скликаѣи на день 6 мая. Цѣсаръ бувъ вчера на обѣдѣи у гр. Герѣрѣта Бѣсмарка. Въ пѣтѣицѣи поѣдѣ цѣсарѣ до Вѣсѣдѣнтѣи на пови-таннє австрѣйской цѣсарѣи.

Берно 5 цѣвѣтѣи. Всѣи швейцѣрскіи спѣлки робѣтѣици ухѣвалии свѣтѣкувати день 1 мая яко демонѣтрацію въ користѣи заведѣна 8-го-дѣиной робѣты.

Бѣлградъ 9 цѣвѣтѣи. Всѣхъ що були арѣштовѣи майѣе прѣдѣвъ рокомъ за екѣспѣи и нападѣи на наѣрѣдѣицѣи та бувшѣио презѣи-дѣнта мѣнѣстрѣи Гарѣшѣиіна пушено на волю. Противъ Гарѣшѣиіна буде процѣсъ вѣсти ся далѣе.

Кѣльѣи 9 цѣвѣтѣи. Зѣборы робѣтѣициѣи ухѣвалии одѣногѣисно свѣтѣкувати торжѣствен-но день 1 мая.

Вѣдѣнъ 9 цѣвѣтѣи. Цѣсаръ выхѣавъ вѣ-чера вечерѣи до Мѣнахѣиѣи и поверѣи ажъ въ субѣту.

Санѣибѣръ 9 цѣвѣтѣи. Банѣгѣи и Бѣасѣи подѣдали ся зѣ своимъ войскомъ майѣириѣи Вѣсѣиѣи.

Цѣна збѣжа и другихъ продуктовъ.

8. н. ст. цѣпня 1890.

Львовъ: Пшеница 8-40 до 9-—, жито 7-45 до 7-75, ячмень 6-— до 7-75, овесъ 7-15 до 7-50, горохъ 7-— до 12-—, вика 5-50 до 6-—, рѣпакъ 15-50 до 16-50, льнянка — до —, конюшина червона 31-— до 48-—, конюшина бѣла — до —, конюшина шведка — до —, хмѣль 6-— до 25-— до 65-— зр. за 56 килъ въ Львовѣ, оковита за 10.000 литрѣвъ 9,50 до 10-10 зр.

Тернополь: Пшеница 7-75 до 8-65, жито 7-15 до 7-65, ячмень 6-— до 7-75, овесъ — до —, горохъ 6-50 до 11-50, вика 4-80 до 5-25, рѣпакъ 15-— до 16-—, льнянка — до —, конюшина червона 30-— до 45-—, конюшина бѣла — до —, конюшина шведка — до —.

Подоличина: Пшеница 7-60 до 8-40, жито 7-— до 7-60, ячмень 6-— до 7-75, овесъ 6-75 до 7-—, горохъ 6-50 до 11-50, вика — до —, рѣпакъ 16-— до 16-70, льнянка — до —, конюшина червона 28-— до 44-—, конюшина бѣла — до —, конюшина шведка — до —.

Ярославъ: Пшеница 8-30 до 8-75, жито 7-— до 7-60, ячмень 6-50 до 8-—, овесъ 6-80 до 7-20, горохъ 7-— до 11-50, вика — до —, рѣпакъ 15-— до 16-—, льнянка — до —, конюшина червона 29-— до 46-—, конюшина бѣла — до —, конюшина швед. — до —, тимотка — до —.

НАДОСЛАНЕ.

Михайль Ковальчукъ

доцентъ политехники, архитекторъ и концессионаный будбвничій, отворивъ канцелярію будбвничу при улицѣ Лычаковскій ч. 4.

Д-ръ Стефанъ Федакъ

отворивъ

адвокатскую канцелярію

у Львовѣ

3357

подо ч. 3. плацъ Капитульный (рогъ Ринку ч. 23).

Пригадуемо П. Т. Товаришамъ матуристамъ зъ 1880 року, що звѣздъ зъ поводу 10-лѣтної рочницѣи одбутіи ся має въ маю по Зеленихъ свѣтахъ — **Д-ръ Володимаръ Шараневичъ; Тадей Пфрозинскій. Евгений Петрушевичъ.**

Всѣякія Листы заставни Товариства кредитового земского

4 1/2 % Листы заставни Банку краєвого

4 1/2 % Позичку краєву

4 % Облігаціи пропинаційні

Всѣякія облігаціи довгу державного

Земельні облігаціи першегства

Льосы державні и приватні

продае подо найкористивѣйшими условіями

Сокаль & Ліленъ

3360 89—156 Домъ банкый и контора вымѣны у Львовѣ.

Поручена зъ провинціи выготовленіи ся одвотропно почтою безъ доплати провизіи.

Матеріи на убраня

Перувіентъ и Доскинъ для Вир. Духовенства приписаніи матеріи для ц. к. униформовъ урядничихъ, такожъ для ветерановъ, сторожи огневои, гимнастикъ и на ліберію, сукна на блярдъ и стои до прани, гуна такожъ непромакаемъ на одежі ловецкій, матеріи пледы до подорожи одъ 4—12 зр. Все то дешевше якъ денде а лишъ найліпшою и наймоднѣйшою якостіи.

Joh. Stikarofsky въ Бернѣ.

Найбольшій складъ сукна въ Австро-Угорціи. Водитъ даромъ. Для крафтѣвъ вѣлыми обильнъ и дуже гарнй книжки зъ вѣзиріями. Послѣдплати по надъ 10 зр. оплати. При моѣмъ сталомъ складѣ на 200.000 зр. и при моѣмъ всесвѣтнѣмъ интересѣ розумѣе ся, що многіи речки лишаютъ ся, а що не можливо зъ нихъ высылати взорѣвъ, то я приймаю такіи речки назадъ, вымѣнюю, або звертаю грошѣ. Краекъ, довготу, цѣну треба подати при замовленіи речокъ.

Кореспондую по нѣмецки, угорски, чешки, польски, италіянски и французки. 3370

АНТОНЪ РОЗМАНИТЬ КРАКОВЪ

ФАБРИКА ПАРОВА
Цикоріи, Сурогаговъ кавы и кавы фіговомъ въ Равовіяхъ подо Краковомъ

Нагороджена двома сѣбными медалями заслуги ц. к. міністерства торговліи и рѣчництва.

Выготовляе зъ сырого продукту власной плянціи всѣ роды Цикоріи штучной и кавы, одзначаючіи ся богатствомъ частей поживныхъ, такожъ знаменитымъ смакомъ и запахомъ.

Фабрика поручае передовисль:

Сурогатъ кавы въ коробкахъ (шуклядахъ).

Сурогатъ кавы въ склянкахъ.

Каву шротову французку Розманита,

Цикорію краковскую горку.

Каву фігову.

Цикоріальну каву перлову (Новость).

Каву краковскую въ скринькахъ знамениту.

Каву жолудну.

Поручаючы выробы моєи фабрики, перевысшаючіи приймаемаи всѣмъ рода заграничнійи продуктамъ, надѣю ся, що нашъ Вл. Господицъ, котрій окружають все и всюды своєю прихотливостію краевыйи промыслъ, сходитъ и въ томъ случаю подпомагати и розповсюджувати моєи выробы.

Купувати можна у всѣхъ торговляхъ.

На пость

Россійскій сардинки въ барил. 5 кил. ваги

№ 1 по 1 зр. 50 кр.

№ 2 " 1 " 40 "

крѣмъ оплаты почтовою.

№ 1 мѣстить 65—68 штукъ; № 2 мѣстить 120—125 штукъ рыбъ.

(Звертаемо увагу на се, що цѣна есть найнижше подана и що всякій низшій офертъ подають або несвѣжу рыбу, або менше рыбъ а много цибуль.)

Оседець шкотскій великій, 5 кил. посылка (около 30 штукъ) за 1 зр. 90 кр. франко.

Мѣдъ патока въ бляшанцѣ 3 1/2 кил. netto за 2 зр. 25 кр. франко. 3377

Народна Торговля.

ДРОЖДЖЪ

найліпшіи вѣденскій по 1 зр. 40 кр.

за килѣграмъ.

Просимо завчасу замовляти зъ означеніемъ дня, коли маємо высылати. Найдобѣйшій высылка въ скринькахъ по 4 килѣграмъ netto. — За доброту нашихъ дрожжей ручаемо.

Народна Торговля

у Львовѣ и филии.

3043 9—2

Зъ весною!

Зъ фабрики братѣвъ Шулякевичѣвъ:

Плуги № 1, зр. 7-80, № 2, зр. 11-50; Колѣсница зр. 6. Іосо станія желѣзнична.

Косы зъ наилучшою стирійскою фабрикою на особне порученіе зъ наибольшою старанностію выконаніи.

55 центиметр. довгий, середно-широкий по 45 кр.

60 " " " " 50 "

70 " " " " 60 "

За доброту тыхъ косъ, приймаемо всяку поруку. — Окрѣмъ повѣсье згада- ныхъ суть еще вушпъ по 40 кр. На пять килѣграмову посылку иде 8—10 штукъ.

Народна Торговля у Львовѣ.

и филии.

Ученикъ краевецкій, Русинъ

укѣнчившій 4-ту класу народну.

маючий 14 лѣтъ, найде умѣнчивше подо фирмою Ант. Щербы, ул. Ко- перника ч. 10 у Львовѣ.

Дуже користный папѣръ льокаційный.

4 1/2 % Угорска позичка желѣзницѣи державной въ сѣбѣ зъ р. 1889.

4 1/2 % Ung. Staats-Eisenbahn Anleihe in Silber v. J. 1889.

Сей поручена вартый папѣръ несе понадъ 4 1/2 процентъ рѣчно, бо теперѣшній курсъ лишь около 96— платный дна 2 сѣчня и 1 лѣшня кождого року, гарантованый и мѣстечко записаный на доходахъ угорскихъ желѣзницѣи державныхъ, равнае ся отже першоряднымъ листамъ заставнымъ продае по курсѣ денномъ

АВГУСТЪ ШЕЛЛЕНБЕРГЪ

у Львовѣ

домъ банкый и контора вымѣны.

Выдаваніцтво газеты львовской "НАДѢЯ"; передплата рѣчна на провинцію зр. 1-80.

Словарь руско-нѣмецкій

Евгенія Желеховского.

Знижена цѣна 12 зр.

Дѣстати можна въ товариствѣ "Просвѣта"

ПАСѢКА

до продажи зъ 12 дѣрж. рамъ зъ до- бре пересимованыи пчолами и 14 ульѣвъ рамк. по- довѣ разомъ зъ потребными до то- го приборами за 150 зр. С Новіц- кій въ Комаринцахъ, почта и желѣзница Нажанковичѣ, 2—3

Складъ сукна и готовыхъ одѣговъ мужескихъ и дѣточихъ подо фирмою

Давидъ Шварцвальдъ

перенесенный

зъ улицы Галицкой ч. 8.

на плацъ Капитульный ч. 3.

Многолѣтній досвѣдъ въ томъ званіи, достаточный средства маестко- вой а такожъ навязаній безпосереднійи зносины зъ першорядными фабрика- ми якъ краевыми такъ и загра- ничными, роблять возможнымъ удо- вѣлѣніи всѣхъ вымоги и доставити Вл. Публицѣ товаръ добройи якостіи по найдешевшійи цѣнахъ.

Всякій листовой замовленія зъ провинціи полагоджу безпосредочно, высылючи на желаніе доту- чнійи пробки оплатно. 3109 8—2

Дякуючи за теперѣшнійи взгляды поручаю ся и на дальше

зъ поважаніемъ

Давидъ Шварцвальдъ.

СПЕЦІАЛЬНА

роботня колдеръ и матерацовъ

подо фирмою

ЮСИФЪ ШУСТЕРЪ

продае свои выробы дешевше

якъ всюды.

Львовѣ ул. Коперника ч. 7.

Rösler's

Zahn-Mundwasser

есть безперечно найліпшимъ сред- ствомъ на болѣ зубѣвъ и слу- житъ такожъ равностоно на уде- ржаніе и чистоту зубѣвъ. Ся одъ лѣтъ звѣстна и славна вода до устѣ одбѣрае цѣлѣвито злу- воию зъ устѣ. 1 флашка 35 кр.

R. Tüschler, Apotheker

W. Rösler's Nachfolger

Wien, I. Regierungsgasse Nr. 4.

3354 11—13

Ново отвореный Магазинъ

подо фирмою

Антонъ Гудіенсъ

у Львовѣ при плацѣ Маріяцкомъ ч. 8., домъ Вл. князя Понинского давнѣйше п. Гавеска

поручае по доступнымъ цѣнахъ

Бѣлы мужеске, копѣрки, ман- шеты и краватки, панчохи, окар- петки и паньчѣшки, сатины и по- лотно въ краскахъ на вышпъ, во- няне бѣлые оригинальне системы дра Гера.

Черезъ Редакцію "Дѣла"

можно замовити за знижену цѣну оскй книжки:

Фавстъ, трагедія І. В. Гетего, въ перекладѣ Івана Франка, зъ пе- редимымъ словомъ и поясненіями. Цѣна знижена зъ 1 зр. 50 кр. на 1 зр. (зъ рекомендаціоноу пересылкою 1 зр. 15 кр.)

М. Расветскій и русскій на- славиши, Корнеліа Н. Устѣиновича. Цѣна знижена зъ 80 кр. на 50 кр. (зъ рекомендаціоноу пересылкою 65 кр.)

Taras Szweczenko, życie i pi- sma jego, napisal Gwidio dr. Battaglia. Цѣна 20 кр. (зъ пересылкою не- рекомендаціоноу 25 кр.)

Хто замовитъ всѣ три книжки наразѣ, одержитъ ихъ за цѣну 1 зр. 80 кр. разомъ уже зъ рекоменда- ціоноу пересылкою

Позаятъ всѣхъ тыхъ трехъ кни- жокъ уже мало, треба посѣщати зъ замовленіями.

Торговля сукна и модныхъ товаровъ новинныхъ.

ИВАНЪ ВАЛЛЯХЪ и СЫНЪ

у Львовѣ, Ринокъ ч. 33.

Рѣка основана 1841.

Поручае свѣжо надѣйшовшій матеріи весняный и лѣтній у великомъ выборѣ, такожъ повѣдомляе, що пробки и кар- ты зъ пробками вже приготовленіи.

ВѢДЕНСКІЙ МАГАЗИНЪ

„AU LOUVRE“ у Львовѣ

Е. М. БЕРНФЕЛЬДЪ зъ Вѣдны,

плацъ Капитульный ч. 3.

Найбольшій складъ товаровъ у Львовѣ.

Сезонъ весняный и лѣтній 1890.

Сензационо дешевъи сталыи цѣны положены на кождѣмъ товарѣ.

Правильный англійскій Yersey-станки трикотей на сезонъ весняный и лѣтній по 2-50, 3-40, 4-50, 6, 7 до 15 зр. — Парасолки въ най- большомъ выборѣ 2-50, 3-50, 5 до 20 зр. — Специальности што до запасокъ дамскихъ и дѣточихъ, вельюветъ, коронокъ, лентъ, цвѣтѣвъ, перъ, кашеюхѣвъ дамскихъ, горсетѣвъ, паньчѣвъ, мережокъ, готовыхъ робѣтъ ручныхъ, коронокъ клецовыхъ, а такожъ вклады и пасѣвъ гафтованыхъ до бѣлы дамского и дѣтского.

Дуже добра нагода для властито- лѣвъ добръ и выль:

Веходійи кофры (Chenille) I. велико- сти зр. 98 — II. зр. 125 — III. зр. 2-90 — IV. зр. 4-50. — Правильный веходійи пор- тѣры тунетанскій и фѣранскій, пара зр. 3-30 до 3-75; правильный портѣры марокан- скій 4-75 зр.; трѣбизонскій 5-75. Припасо- ваный фѣранскій джукотый, складочный сѣ зъ 2 крыль, 1 траперіи и 2 зашинокъ зр. 1-75, 2-20, 2-90. Одиовѣдъ до того гарнитуры, складочный сѣ зъ 2 капъ на оджа и 1 ска- терти зр. 3-40, 5-—, 6-—. Припасованый бру- ксельскій фѣранскій дѣтъ части на пѣде бѣно зр. 1-90, 2-80, 3-50 до 9-—. Припасованый кофры сальоновы 4-50, 6-50, 10 до 30 зр.

8—12 метрѣвъ по цѣвъ 3-50 до 6 зр. цѣла рѣшка.

Одѣлѣ для кофрѣвъ, кофѣвъ, дерѣз на конѣ и до подорожкы есть на пѣвъ-повсѣвъ зъ сѣли I.; — Парасолы, цѣпты и кап- елюкы зъ сѣли II.; — Станки трикотей и сукны дѣточыи зъ сѣли III.

Експедитъ филиальный есть у Вѣдны I. Rothenthurnstrasse 37.

Замовленія зъ провинціи за послѣдплатою або попередимъ при славежѣ грошѣи. Илюстрованый цѣпныи товарѣвъ высылаетъ на провинцію даромъ и оплатно. — Поручае треба адресувати до: 3263

Магазину „AU LOUVRE“, Львовѣ плацъ Капитульный 3.

ВАРСТАТЬ ОБУВИ

истнующій одъ 17 лѣтъ

въ домѣ Ставропигійскомъ

выготовленіи всякій замовленія по можливому умѣнчившійи цѣнахъ а особливо для Вел. Духовенства, котро пересвѣдчене о со- лідности и тревалости мого выробу. Надѣюсь, що Вел. Духо- венство и П. Т. Публика схоче мене и дальше якъ доси сво- ими взглядами почтити. — Есть такожъ и готова обувь.

Цѣны значно обнижены.

Зъ глубокимъ поважаніемъ:

ПАВЛО С. МАРТИНОВЪ.

3414 4—5

Маріяцельскій капль жолудковій.

знаменито дѣлаючіи у всѣхъ недугахъ жолудка.

Незрѣваный при браку апетиту, слабѣмъ жолудку, воня- ючѣмъ одухомъ, кванѣмъ одликаню, колѣвъ, катаръ жолудка, газавъ, жѣвѣцѣ, одликаню и бѣлованю, болѣю головы (если по- ходитъ зъ жолудка), коркахъ жолудка, задѣнно, перетяжѣю жолудка стравами и пѣломи. Цѣна флашкѣи разомъ зъ при- писомъ 40 кр., подѣбною 70 кр.

Центр-розсылака черезъ аптекаря Carl Brady, Kremsier (Моравы). 3135 (30—43)

Осторога! Правильный Маріяцельскій капль жолудковій равно фальшуютъ и паслѣдуютъ.

На знакъ правдыности муситъ кожда флашка бути зави- нѣна въ червѣе запечатываніе, засомтѣне въ повѣсьи марку охоронну и при кождѣи флашкѣи на приписѣ муситъ находитися, що сей приписѣ дру- ко- ваный въ печати Г. Гуска въ Кромержау.

Маріяцельскій

пигулки розвѣдливяючіи.

Одъ лѣтъ уживаючіи зъ найліпшимъ успѣ- хомъ при задѣнно и запорѣ пи- гулки подѣбляються теперъ много- кратно. Треба тому уважати на повѣ- сну марку и на подѣсьи аптекаря С. Brady, Kremsier. — Цѣна пуделка 20 кр., ролька зъ 6 пуделокъ зр. 1. — Если грошъ приписѣе вышѣ то зъ присла- кою волюно одъ оплати кошту 1 ролька зр. 1-20, 2 ролька зр. 2-20.

Маріяцельскій капль жолудковій и маріяцельскій пигулки розвѣдливяючіи не суть потайнымъ лѣкомъ. Приписѣе есть поданный при кождѣи флашкѣи и пу- делку на способъ узнати.

Маріяцельскій капль жолудковій и маріяцельскій пигулки розвѣд- ливяючіи можна купити: у Львовѣ въ аптекахъ: Якова Вайзера, Г. Блом- фельда, Петра Гайльгофера, Кал. Крижановского, д-ра Петра Миколаши, Якова Пилеса, Жак. Рузера, Кар. Силеппинского, І. Венюрского, Ари. Раппапорта; — въ Белѣвъ у ап. Гросса; — въ Бѣбѣрѣ у ап. Бальбины Мандлицкой; — въ Березанѣхъ у ап. Ад. Дурета, Іос. В. Лобоса; — въ Бучачѣ у аптекаря Корнела Левинского; — въ Чортковѣ у ап. Людвиги Носса; — въ Долинѣ у ап. С. М. Трауфельнера; — въ Дрогобичѣ у ап. Айхмилера, П. Парти- ковскаго; — въ Галичанѣхъ у ап. А. Гельма; — въ Гусятинѣ у ап. Чер- ского, Пякарского; — въ Овѣрийѣ у ап. І. Череминского, М. Заградника; — въ Озернахъ у ап. А. Крайнеского; — въ Краковѣ у ап. Фел. Вальчака; — въ Камѣцѣ Струмиловѣ у ап. К. Пилевского, Кароли Пилевского; — въ Кошичинѣхъ у ап. Редера; — въ Мостѣхъ Великихъ у ап. І. Жолын- ского; — въ Мельниці у ап. Кроковского; — въ Немпѣровѣ у ап. Предри- мского; — въ Олеску у ап. А. Кофлера; — въ Перемислянахъ у ап. Омеа. Варановского; — въ Радеховѣ у ап. Яськевича; — въ Роздѣлѣ у ап. Людв. Мержавинского; — въ Самборѣ у ап. І. Алексевича, Е. Мареша; — въ Сколѣвѣ у ап. С. А. Лежковскаго; — въ Сокаліи у ап. Евг. Высочан- ского; — въ Старѣмъ Мѣстѣ у ап. Ад. Палеского; — въ Стрию у ап. Чалъбаваніо, В. Коморовского; — въ Скалѣ у ап. Адама. Ротальского; — въ Турѣ: ап. М. Понтия паслѣдѣи; — въ Тернополѣ у ап. Леона Фляйшманна и Фр. Ямрутевича; — въ Золочѣвѣ у ап. Франца Петеша, А. Раппапорта; — въ Журавѣ у ап. Іос. Л. Томашевскаго; — въ Зборовѣ у ап. Раппапорта; — въ Збаржѣ у ап. І. Круга; Варяжъ: ап. Яким. Козинскій; — въ Радомы- шлѣ надъ Сяномъ: ап. С. Соболескій, въ Зальцбурѣ: у ап. С. Каета новича. — въ Коломыи у ап. Ед. Стенця и Брон. Вітославского.

Выходить у Львовѣ що дня (крѣмъ воскресенья и свѣта) о 5-й година по полудни. Литературный додатокъ „Библиотека найзнаменитѣйшихъ новѣстей“ выходитъ въ вторникъ, а въ четвергъ и пятницу на перемену рамокъ въ „Дѣло“.

Предплату и нисератъ принимаютъ: у Львовѣ Адм. нисератъ „Дѣло“ ул. Баторія 24, Центральное бюро ogłoszeń, ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароли Липовицка 9. У Відня M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Moser; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonngasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Орпелік I. Stubenbastei 2. Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ M. Haasenstein & Vogler. G. L. Dauba & Comp.

Предплата на „Дѣло“ и нисератъ платитъ у Львовѣ.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ въ літер. додатокъ въ Австріи:

а цілый рікъ... 18 шр. на цілый рікъ... 24 шр.
на пів рікъ... 9 шр. на пів рікъ... 12 шр.
за чверть року... 4 шр. 50 шр. за чверть року... 6 шр.
а місяць... 1 шр. 50 шр.

у Львовѣ:

на цілый рікъ... 16 шр. на пів рікъ... 8 шр.
за чверть року... 4 шр. на місяць... 1 шр. 35 шр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція побѣ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вѣрстаються лише на попереднє застереження. — Редакція неопечатанъ вѣдѣль обѣ порта.

Подорожніе членіе коштує 8 шр. а в.

Оголошення принимаються по ціні 6 шр. обѣ однимъ стрічкою печатною, въ рубр. „Надбавка“ по 20 шр. а в.

Подати членіе по 10 шр. обѣ стрічка.

Зъ днемъ 1(13) вѣтня зачинає ся II-гій чвертьрѣкъ нашего издавництва. Просимо поспѣшати зъ предплатою и зъ евентуальнымъ вѣрбваньемъ залеглостей.

Хто каламутить...

I.

Читателямъ нашимъ вѣдомо, якъ днєвники польскіе принади до вѣрочный подготовлючій зѣздъ рускихъ дѣятелѣвъ зъ дня 25 в. ст. марта с. р.

Якъ самъ зѣздъ, такъ и хвалы зѣзду, на скѣлко вышли на яву, а именно проектъ подѣлу Галичины на часть руску и польску — очевидно не припали до вѣдобы ані польскимъ консервативамъ, ані демократамъ та поступовцамъ. Со Богъ злєзєу, tego niech nikt nie goziłєca — такъ сказавъ демократичный и поступовый Kurjer Lwowski солидаризуючись въ томъ дѣлѣ зъ становящими краѣвєсами, т. е. узнаючи Польшу не въ границахъ этнографическихъ, але въ межахъ давной рєчи посполитой.

Дальше Поляки розумѣють добре, що аби ухвалена для вѣсѣхъ Русинѣвъ програма политична привнесла результаты, потрібно, чтобы мѣжъ Русинами перестала вєсна вражда, а запанувало вѣрозумѣнє. Для того Русины мусѣть бути приготавленъ на то, що польскіе днєвники (а особливо такий, якъ Gazeta Narodowa и Kurjer Lwowski, що мають за сотрудничєвъ и Русинѣвъ, знаючи обєставины рускіе) не заляпати выкорєстати и найдрѣбнѣйшю пригодою, чтобы только выкликати мѣжъ Русинами що-разъ новый раздоръ и справѣдувати ще бѣльшій хаосъ въ рускіи одноєсини.

За доказъ сказаного нехай послужить статья въ ч. 98 Kurjer-a Lwowskiego дня 9 в. ст. вѣтня подъ заг. Objawy „zgody“.

Авторъ сей статьи на вступіи кнѣтъ собѣ зъ акціи поднятій рускими послани. Der Friede ist ausgebrochen — wybuchła zgoda w taborze (!) ruskim... bo po znanym zjeździe „notabłów“... rozpoczęło się wszechstronne trzieszczenie i skrzyżnienie w gmachach lwowskich ruskich organizacyj...

Насампередъ дуже „затрѣщало“ Kurjer-owi Lwowski-ому въ передоднѣ зѣзду рускихъ мужѣвъ довѣрія — на святкованю памяти Тараса Шевченка. Тамъ профессоръ

Н. Вахнянинъ мавъ промову и пѣдѣсь „національну“ програму Шевченка, котра Куржер-ови Lwowski-ому не припала до смаку, — була бачите неясна. [Правду сказати, для Поляковъ наилучше бы було, чтобы Русины не пѣдносили вѣяныхъ программъ национальных, а Полякамъ полишили поставити для Русинъ програму національну... нами поставлена для Русинѣвъ програма була бы вже ясна... „Со Богъ злєзєу“...]. По концерту въ память Шевченка обѣдъує ся комерсѣ а на томъ комерсѣ ще дужше „затрѣщало“ Куржер-ови. Ого п. Евгєній Левецкій, гоєва „Академічного Братєства“, заклинувъ проф. Вахнянина, що бѣвъ не бачить(?) соціальной программы Шевченка, а тільки національну, а національнѣсть — то лише форма до реальною працѣ для людю. [Слова „до реальною працѣ для людю“ додані вже въ Куржер-ѣ до слова „форма“]. „Промова тота — пише Куржер — выликала величезне обурєнє посередѣ старшихъ народовцѣвъ, котріи досѣ не можуть поняти якъ śmie student krytykować profesora, i to krytykować tak ostro! Другого дня — вже дальше Куржер — „Дѣло“ назвало промову п. Е. Левецкого „несчастливою зъ кожного погляду“. Въ наслідокъ того почавъ ся раздоръ въ лонѣ самого „Братєства“, поспышались спрєстєваня и протєсты, не выєвляючи, але затемнюючи(?) справу. Тая негода мєжъ старшимъ и молодшимъ поколѣньемъ табору народного прийшла дуже на руку „Червоной Руса“, котра розумѣючи пѣдъзгодо не що иного, якъ цѣлковиту капітуляцію народовцѣвъ, выкорєстала безвєстєдно сю пригоду, ударила на молоде поколѣнє народовцѣвъ, а на результатъ „новой еры едукацийной“ гєрєстєіе пѣзонизація та вынєродовленя, спекулюючи, що якъ убѣє влєвъ мєжъ старше и молодше поколѣнє протѣвного собѣ напѣрѣмъ, ослабитъ оба и улєкшатъ собѣ дорогу до побѣды.

Цѣлый сей уступъ статьи Куржер-a Lwowski доказує только, якъ то нинѣ Полякамъ на руку каждый фальшивый крокъ, каждый нехачъ хочѣ бы одивитъ зъ мѣжъ Русинѣвъ, и то навѣтъ одивитъ, котра не грає вѣякою выдѣвѣйшю рѣдѣ, бо не проявила ще, хочѣ бы для того, що не мала ще часу проявити, ані дѣвляности, ані вѣякого влєву въ справѣхъ рускихъ. Выкорєстуючи такий нехачъ, старають ся они зрѣбити зъ мухи вола, зъ пустоты фразы будувати нову якусь вѣбъ програму

для якоей нѣбѣ новоя партія и кидити нерозвѣжыхъ молодцѣвъ протѣвъ старшихъ патріотѣвъ — ну, бѣдай пѣдѣ оєсновою, що зъ миншого раздору користає третій, т. е. „Червоная Руса“ [яке вѣало, таке здыбало!]

Попередѣ всего нѣхто певно не допуститъ, чтобы старшіе Русины-народовцѣ не дожили своимъ молодымъ поколѣньемъ, а уважали его за щось собѣ чужого. Коли пѣсля сєова совѣсти и наилучшого розумѣня трудитъ ся нѣвъ для Русин, то чєй же знаютъ, що трудитъ ся не только на нѣвъ, але що падбѣвє свєо прѣйдєсь имъ зложити въ руки молодого поколѣня и оно буде вєсти дальшу работу.

Нѣвъшнѣ вєя работа Русинѣвъ-народовцѣвъ вєдєсь на основѣ національнѣй: при прѣсѣвѣтѣ народу и при пѣднѣоєнєю его економическому быту — Русинѣвъ-народовцѣвъ уєє мавъ и мавъ на оцѣ остаточну мету: удержати национальнѣсть нашу, скрѣпити почутѣ национальнѣе такъ, чтобы нѣмъ перєвѣвъ ся вєєь загаль народу, а коли се станєсь, тогдѣ мы, яко национальнѣя сила, упорядкуємось такъ, якъ того вымѣгає вѣдача нашей нацїи. Розумѣєсь, при томъ нѣхто зъ народовцѣвъ не бѣдєкуєсь поєступу, т. е. всего того, що лучшого прѣхѣдѣтъ до насъ бѣдѣ народовцѣвъ, етоячихъ культурно выше, только очевидно треба въ кождѣмъ случѣю прѣвѣрити, що дасть ся въ практицѣ приложити зъ бѣльшою чи меншою користію до обєставинъ, въ якихъ проживає нашъ народъ.

Що така основа для Русинѣвъ конче потрібна, о томъ каждый чоловікъ, що має очі на те, чтобы видѣти, може прѣсєвѣдити ся зъ досвѣду на другихъ народахъ хочѣ бы лише славянскихъ — на Чєхахъ, Полякахъ, Словѣнцѣхъ, Словакахъ и другихъ. Чѣмъ уєь тѣ народы — одѣи розвивають ся, а другіи середѣ дуже прикрѣхъ обєставинъ держатъ ся крѣпко, якъ не тѣмъ, що етоять на такий основѣ национальнѣй и що почутѣ национальнѣе у однихъ що-разъ бѣльше обєртѣає а у другихъ вже и обєртнуло интелігенцію и масы народу?!

Ажѣ ось на комерсѣ по сєгорѣчнѣмъ святкованю памяти Тараса Шевченка у Львовѣ выєтуєає молодецький п. Е. Левецкій, мѣмохѣдомъ сказавши, въ тонѣ выєвѣаючѣмъ, зъ промовою, въ котрой заявляє, що „национальнѣсть — форма“. Коли-бѣ се выповѣвъ и пр.

Французъ прѣдѣвъ Французамъ, то тѣи бай-дужно махнуви-бѣ рукою, — утраты зъ того для вѣповнѣ обєзпєченѣи ихъ народности не вышлѣ бы нѣякою. Коли бѣ такъ бѣвъ свѣзавъ Полякъ мєжъ Поляками або Мадѣаръ прѣдѣвъ Мадѣарами, булѣ-бѣ выєвѣляи его, знаючи, що практикѣ показує инакше. Коли-жѣ се сказавъ Русинъ мѣжъ Русинами, то вѣсѣхъ обурѣло. И мусѣло обурѣти.

Кѣли-бѣ национальнѣсть Русины узнали только за форму, то тѣмъ и оправдали бы вѣсѣхъ своихъ рєнєгѣтѣвъ, які досѣ бѣвали та й бѣвають, и не обєзпєчали бы будучности своѣй народности. У насъ жєжѣ досѣ такъ дѣлѣлось и дѣє ся, та й чєрєзъ то мы такий бєзвѣснѣй, що значна часть людєй зъ руского роду, добѣвѣшєє трѣхи лучшого быту, вынєродовляєсь и вынєродовляєсь — прѣєкидуєсь на Поляковъ, Румунѣвъ и т. д. Маємо на думцѣ не только людєй зъ интелігенції, але отъ хочѣ-бы и зъ мѣщанъ, хлѣборѣбѣвъ та ремѣснѣкѣвъ. Такий прѣєкнѣнѣкѣвъ, що нѣвъ вєє тѣзи не знайдє оправданя на свѣѣ рєнєгѣтєствѣ, дужє будє вѣдѣчнѣй авторѣи вынєаходу „национальнѣсть — то форма“. И Куржер-ови Lwowski-ому той вынєаходъ дужє подобаєсь и бѣвъ радѣуєсь, що student skrytykował profesora, i to tak ostro! Очевидно, Куржеръ знає, що Полякъ не дурный узнать национальнѣсть за форму, але для Русинѣвъ то було бы якъ-разъ добре, бо ще за мало у нихъ рєнєгѣтѣвъ...

Тѣлько-жѣ, хвала Богу, таєе поступовє пониманє национальнѣму, якъ то выголѣсѣвъ п. Е. Левецкій, єсть мѣжъ Русинами нѣвъ власностию только его и мѣжѣ ще кѣлькѣхъ его товаришѣвъ. Загалъ же Русинѣвъ-народѣвъ, бѣзѣ огляду на поколѣня, розумѣє национальнѣсть такъ, якъ се мы прѣдєставили выше. Отже Куржеръ радѣуєсь злѣрадою зъ нѣбѣ-то trzieszczenia w gmachu narodowców, прѣдєставивъ рѣчь фальшивѣ, мѣвъ-бѣ промовѣ п. Левецкого выкликѣла обурєнє лише мєжъ „старшими народовцѣми“. Прѣтѣвно, найдѣсѣдѣйшє розпрѣвѣвъ ся зъ п. Левецкимъ чоловікъ именно зъ „молодого поколѣня“ и бѣвъ то поєнѣвъ п. Левецкого, що „коли-бѣ национальнѣсть була формѣю, то мѣжна бѣ еи прѣмѣнѣити, але що национальнѣсть єсть чувєствомъ, то мѣжна-бѣ его только зъ сєрцємъ вырѣвати зъ груди...“ Вѣрѣчѣмъ и пѣдѣвѣйшѣ заявлєня членѣвъ выдѣву „Академічного Братєства“ чѣй же ажѣ надѣо выєвѣили справу.

2) Страшная кара.

Микола В. Гоголь.

(Дальше.)

Дубъ повернувъ и ставъ держатись лѣсѣвого берега. На берѣзѣ вѣдуко было окопєско; хрєсты старѣ етоили куюско. Нѣ кадина не рѣстє мѣжъ ними, нѣ трава не зєлєнѣє, только мѣсѣцѣ грѣє ихъ зъ небесной выєсоєсти.

— Чи чѣуєте, хлопцѣ, вѣвалъ? Хѣсь кричѣтъ про-Бѣ! — каже панъ Данило, обєртаючи до своихъ грѣбѣвъ.

— Чѣуємо гвалтъ и, здаєть ся, зъ того боку, — ѣдмовѣли хлопцѣ въ одѣнъ гоєсѣвъ, показуючи на окопєско.

Алє вєє затѣкло. Чѣвєнъ повернувъ и ставъ обѣнѣати шпѣлястѣй рѣгѣ, що выдѣвъ ся въ воду. Зрауу грѣбѣвъ кинули вєєла и вырѣяли очі, скамєнтѣвъ и панъ Данило. Страхъ и холодъ прѣбѣвъ по козѣцѣхъ жѣнахъ.

Хрєстѣ на могилѣ заколѣаєть ся и зъ неѣи тихо пѣдѣвѣвъ ся сѣхѣй мєрлєцѣ. Борода до пояса, на пальцѣхъ довгіи вѣгтѣ, довшіи самѣхъ пальцѣвъ. Тихѣи зѣвъ бѣвъ руки въ гору, вєє лице у него затрѣмѣло и покрѣвилѣсь. Мѣбутъ страшну муку терпѣвъ. „Душно мєнѣ, душно!“ прѣстѣгнавъ бѣвъ дѣвѣмъ, не чоловічѣмъ гоєсѣвомъ. Гоєсѣвъ его нѣачє нѣжѣвъ сєрцє, и мєрлєцѣ рѣпѣтомъ пѣшовъ у зємлю.

Захѣтавъ ся другій хрєстѣ и зновѣ пѣдѣвѣвъ ся мєрлєцѣ, страшѣйшѣй ще, выєтѣй бѣвъ прѣшого: вєєь зарѣбѣтъ, борода по колѣна, ще довшіи вѣгтѣи вѣгтѣ, ще страшѣйшє закѣрѣчѣвъ бѣвъ: „Душно мєнѣ!“ и пѣшовъ у зємлю.

Похѣтнувъ ся третій хрєстѣ, пѣдѣвѣвъ ся третій мєрлєцѣ. Здалѣсь, одѣнъ лишь кѣсти пѣдѣняи ся вышеко надѣ зємлю. Борода до самой пятѣ, пальцѣ зъ довгими вѣгтѣми вѣзли ся въ зємлю. Страшно зѣвъ бѣвъ руки въ гору, нєнѣчє хотѣвъ мѣсѣцѣ достѣати, и вѣстѣгѣвъ такъ, мѣвъ єму то пѣдувавъ его жѣвѣй кѣсти...

Дѣтѣна, що спѣла у Катєрины на рукахъ, звєрєсєкнула и прѣвѣнуєлась, сама панѣ скрѣкнула, зъ грѣбѣвъ попадали шапки у Дѣвѣро, самѣ панѣ здрѣгнувъ ся.

И въ мѣтъ вєє щєзѣло, нѣчє вѣчого и не было. Одѣнъ хлопѣвъ довго же не брались за вєєла. Любо подѣвѣвъ ся Бурульбашѣ на свою прѣрѣлѣкану жѣну, що забѣвѣла на рукахъ плачущу дѣтѣну, прѣгнѣрувъ єи до сєрцѣ, и поцѣлувавъ въ чѣло.

— Не бѣй ся, Катєрино! Дѣвѣсь: вѣчого нєма! — гоєрѣвъ бѣвъ, показуючи навѣруги. — Сє чѣрѣвѣнѣвъ хѣчє налякѣти людєй, чтобы нѣхто не смѣвъ наблѣжѣаєть до его нечѣятого вѣвѣзда. Одѣныхъ только бабѣвѣ налякає бѣвъ сѣмѣ. Дѣй мєнѣ на руки сына! — и зъ сѣмѣ словѣмъ уєвѣвъ бѣвъ на руки дѣтѣну и поцѣлувавъ.

— Що, Иване, ты не боѣшь ся вѣдѣма-кѣвъ? — Нѣ, кажи, тѣту, я козѣкъ! Годѣ-жѣ прѣстанѣи хлѣпѣти! До дому прѣйдѣмъ! прѣйдѣмъ до домѣу, мати нагодує вѣшою, покладѣ тебе въ колыську спѣти, засѣвѣає:

Люлю, люлю, люлю!

Люлю, сынку, люлю!

Да вырѣстѣи, вырѣстѣи въ забѣву,

Козѣцѣвъ на сѣау,

Вѣрѣжѣнѣкамъ на рѣсправу!

Слухай Катєрино! Мєнѣ здаєть ся, що батѣко тѣвѣи не хѣчє жѣти въ нами въ ладу. Прѣвѣхѣвъ сумный, сєрдѣтый, нѣбѣи гѣвѣаєть ся... Ну, не до вѣдобы, на що и прѣвѣзѣти? Не хѣчѣвъ выѣити за козѣцу волю! Не по-гѣйдѣвъ на рукахъ дѣтѣны! Сѣрѣшу я хотѣвъ було поговѣрити зъ нѣмъ прѣ вєє, что лєжѣтъ на сєрцѣ, та щѣсь не йдє, и слово не вымѣ-вѣаєть ся. Нѣ, у него не козѣцѣ сєрцѣ! Кѣзѣцѣи сєрцѣ, якъ дѣ зустрѣтѣи ся, то якъ не поєвѣсѣакуєтъ зъ груди на зустрѣчѣ одѣо другѣму!... Що, мон любій хлопѣвъ, сѣро бѣрѣтъ? Ну, шапки я вѣмъ подаю новѣ. Тѣбѣ, Стєцѣку, дамъ выкладѣну окєсамѣтомъ зъ золѣтомъ, я зѣвѣвъ єи разомъ зъ гоєвою зъ Тѣтѣ-рѣна; вєє его достѣлѣсь мєнѣ одну только душу я выѣпустилъ на волю... Ну, прѣставѣи! Отъ, Иване, мы и прѣвѣхѣли, а ты вєє плачєшь. Вѣзѣмъ его Катєрино!

Вѣвъ вышлѣи. Зѣ-пѣза горы манѣвѣла єо-домѣяна стрѣха; то дѣвѣсѣй дѣвѣвъ пана Дѣнѣла; за нѣмъ ще гора, а тамъ уже и полѣ, а тамъ хѣчѣ сто вєрѣтъ прѣйдѣи, не найдѣтъ нѣ одного козѣка.

III.

Хутѣръ пана Дѣнѣла етоявъ мѣжъ двѣма горами у вѣзѣкѣй долѣнѣ, що сѣхѣлѣась кѣсѣ-горѣмъ нѣвъ Дѣтѣровѣи. Не вєлѣка у него хѣта, на вѣдѣ якъ и у прѣстѣхъ козѣкѣвъ, и въ нѣвъ одна сѣвѣлѣця, та вѣ дѣ помѣтитѣи ся єму, и его жѣвѣнѣ, и старій прѣєлѣжѣнѣцѣ, и дѣєстѣомъ бѣбѣрѣнымъ козѣкамъ. Нѣвѣругѣи сѣвъ по-пѣдѣ стѣлу дѣубѣй полицѣ, густѣи на нѣхъ горѣбѣвъ, мѣсѣкѣ для трапѣзѣ; вѣ мѣжъ ними и кубѣи сѣрѣбѣи, и чѣрки опрѣвѣи золѣтомъ, и подѣрѣвѣи и на вѣи дѣубѣтъ; нѣчє вѣєтѣя дѣрѣгѣ рушнѣвъ, шабѣвъ, цѣстѣвъ, сѣпѣсѣи, — по воли и по нєволи дѣстѣлѣсь єи бѣдѣ Турѣкѣвъ, Тѣтарѣвъ и Лѣхѣвъ; не мало за те на нѣхъ и щѣрѣбѣи. Дѣвѣтъ ся на нѣхъ панъ Дѣнѣло и нѣбѣи по завѣсѣхъ прѣнѣадує вєєи воєвѣанѣе. По-пѣдѣ стѣвѣми въ-нѣзу дѣубѣй глѣдѣко вытєсанѣи лѣвѣи; бѣли нѣхъ прѣдѣвъ лѣжанѣю вѣєтѣи козѣка на вѣрѣвѣкахъ, зачѣплѣ-нѣхъ въ кѣльцѣ, вѣбитѣ въ стѣлу. У вѣсѣй сѣвѣлѣ-лѣцѣ долѣвка мѣбѣно вѣитѣи вымѣзѣана глѣиноу. На лѣвѣхъ сѣпѣи панъ Дѣнѣло и жѣвѣка, на лѣжанѣвъ старѣ прислѣжѣнѣца, въ колысьцѣ пѣєтѣи єи и гѣйдѣаєть ся малѣ дѣтѣи. На долѣвѣвъ покѣтомъ нѣчѣутѣи молодѣцѣ. Та козѣковѣи мѣлѣйшє спѣти на глѣдѣкѣи зємлѣи пѣдѣ шѣрѣвѣмъ нѣбѣомъ — єму не пѣрѣната та пѣухѣвѣвъ, бѣвъ мѣєтѣи собѣ пѣдѣ гоєвы сѣно и вѣдѣно прѣтѣгуєтъ ся на травѣ; прѣкнѣнувшиє сєрєдѣ нѣчи, єму вєєєло глѣнѣти на бѣєвѣрѣ нѣбо, у сѣвѣи зѣрѣмѣи, и здрѣгнѣтѣи бѣдѣ нѣчного холоду, що прѣхѣлодѣжує козѣцѣи вѣєтѣи; потѣгу-чѣвъ и мѣрѣмѣчѣи щѣсь крѣзъ сѣвъ, бѣвъ за-кѣтуєтъ ся въ тѣлѣй козѣку.

Не рано прѣвѣнуєвъ ся Бурульбашѣ пѣєлѣ вѣчѣрѣшного вѣєвѣла, а вѣставѣи, сѣвъ на лѣвѣ въ кутѣку и почѣвъ оєстрѣи нову вымѣнѣну турецку шаблю. Панѣ Катєрина зѣвѣаєсь вышѣ-вѣи зѣлѣомъ покѣвѣи рушнѣвъ.

Вѣишѣомъ Катєринѣнѣ батѣко зѣ замѣрѣ-сѣю люлькѣю въ зубѣхъ, сѣрдѣтый, поѣурыи, пѣдѣступѣвъ до дѣчки и сѣрдѣто почѣвъ допѣ-туватѣи, что за прѣчина, что она вѣчѣра такъ пѣзно вєрѣнуєлась до дому.

— Прѣ такий рѣчи, тѣєтѣ, не єи а мєнѣ треба пытѣти! Не жѣнка, а чоловікъ одѣвѣає. Не прѣгнѣвѣаєсь, у насъ вѣжѣ такъ поєводитѣи ся, — гоєрѣвъ панѣ Дѣнѣло, не покидаючи

своего дѣла, — може въ якихъ невѣрныхъ зєм-лѣхъ и не такъ робѣтъ ся, не знаю.

Кровь ударила у хмѣрѣе лице тѣєтѣ, а очі бѣєвѣаю хѣно.

— Кѣму-жѣ, якъ не отцѣи глѣдѣти за своєю дѣчѣю? — бѣубѣвъ бѣвъ собѣ пѣдѣ нѣбѣ. — Ну, я тебе спѣаю: дѣ шѣвѣдавѣи єи до пѣбѣи нѣчи?

— А, отсѣ дѣло, любѣй тѣєтѣ! На сє я тобѣ скажу, что я вѣжѣ давно вырѣбѣ зъ пѣлѣ-ночѣ. Умѣю сѣдѣти на конѣ, вѣмѣю держѣти и шаблю оєтру, и ще дѣ-що вѣмѣю... вѣмѣю и бѣ-повѣдѣи нѣчѣму не давати прѣ те, что робѣю.

— Я бѣчу, я знаю, Дѣнѣло, ты бѣжѣаєшь свѣрни. Хѣо вѣрѣтъ ся, у того, зачѣвѣе, щѣсь не добѣе на думѣвъ.

— Думѣи собѣ, что хѣчѣшь, — сказѣвъ Дѣнѣло, — думѣю и я собѣ. Хѣвалѣи Бѣга, щѣ нѣкѣи не бѣвъ я у бѣєстѣєтѣомъ дѣвѣвъ, уєє етоявъ за вѣру православѣну та отѣчѣну, не такъ, якъ инѣи брѣдѣи, что тынѣають ся Бѣгъ-знѣ-дѣ, коли православѣи бѣють ся на сѣмѣтъ, а ѣбѣєла дѣи вѣозмѣтѣи ся жѣтѣи на нѣи вѣсѣ-яне жѣнто; на уѣиѣтѣвъ навѣтъ не похѣжѣи, не заглѣнѣтъ у цѣрѣву Бѣжу... Отъ такихъ бѣи вѣрто було розѣнѣтѣи, дѣ она шѣвѣдѣаєтъ ся?

— Е, козѣче! А знаєшь ты... я не надѣо стрѣлѣць, вєєи на сѣто сѣжѣнѣвъ куля мѣо прѣ-стрѣлѣю сѣрцѣ; та й рѣжѣаєсь я не дѣжѣ-то, бѣдѣ чоловікѣ зѣстѣають ся одѣи лишь шѣмѣтѣ-ка, мѣнѣи нѣжѣ круѣа, что зъ нѣи вѣрѣтъ кашѣу.

— Гарѣзѣ! — сказѣвъ панѣ Дѣнѣло, хѣаѣко прѣхѣрѣєстѣивѣи поєрѣдѣ сѣбѣ шаблю, нѣчє знаєвъ, на что єи выєтѣрѣвъ.

— Дѣнѣло! — закрѣчѣла Катєрина, вѣхѣ-пѣи єго за руку, и повѣєла на нѣвъ, — ѣпѣ-мѣтай ся, бѣжѣвѣлѣнѣи! подѣвѣєсь, на кого ты пѣдѣймѣаєшь русѣу! Бѣтѣу, у тебе вѣлѣєа бѣ-лѣє, а ты розѣлѣвѣвъ ся нѣчє нерѣзѣумнѣй хло-пѣцѣ!

— Жѣнѣко! — грамѣнуєвъ панѣ Дѣнѣло, — ты знаєшь, я не люблю сѣго! знай сѣво бѣ-сѣе дѣло.

Шабѣвъ страшѣнно брѣзѣнуєвъ, зѣлѣзѣо рубѣло зѣлѣзѣо и искрѣми, мѣвъ пѣломъ ѣбѣєвало козѣкѣвъ. Зѣ плачѣмъ вышѣла Катєрина въ ѣ-крѣмѣну кѣмѣнѣу, вѣла на пѣстѣвъ и закутѣла гоєву, чтобы не чуѣа ѣвѣау шабѣль. Та не

(Дальше буде.)

нихъ а той подакувавъ за той донавъ дружбы сусѣдною державою. Въ Тулонѣ всѣ Карно на корабель и поѣде до Аяччо на Корсику а бѣдакъ обѣде часть сего острова: буде въ Проприано, Кортѣ и Басиѣ, а дня 24 верне назадъ до Франціи до Вильфрансѣ, въ-бѣда поѣде черезъ Ниццу, Канъ и Галъ до Гренобля и Лиона. Дня 27 цвѣтня буде Карно назадъ въ Парижѣ. Зъ президентомъ побѣду таково міністеръ дѣлъ внутрѣшнихъ Константъ, міністеръ маринарѣ Барбей и міністеръ публичныхъ робѣтъ Иве-Гіно. Здае ся, що президентъ задумавъ дѣлато такъ скоро вернутъ до Парижа, чтобы до дня 1 мая, когда то робѣтникамъ хотѣли устроити велику манифестацію робѣтнику, все члены правительствъ были въ столицѣ. Парисскій робѣтники захотѣли ся вже пѣльво около того, чтобы манифестація въ день 1 мая была якъ найсвѣтлѣйше. Въ субботу была ся въ Монпарнасъ въ Парижѣ великій зборъ робѣтниківъ, на которыхъ раджене надѣ програмою свѣта робѣтничого и ухвалено того дня домагаѣ ся загально заведеня 8-годинной работы.

Зъ Парижа доносятъ, що король Гумбертъ надалъ французскому міністеру дѣлъ заграничныхъ Спільерувы высый ордеръ. Въ Парижѣ уважаютъ се загально за новый доказъ, що итальянское правительство хоче удержувати въ Францію дружнѣйшіе отношенія. Здае ся, що се найновѣйше зближеніе правительствъ обохъ сусѣдныхъ державъ до себе влияло такоже и на французскій верховодячій кругъ финансовъ, котрѣ досѣ держалисе супротивъ Італіи въ великій резервъ а теперь гацають вже зъ той резервы выступати.

Зъ Лондону доносятъ, що англійскій робѣтники постановили не святкувати день 1 мая; 94 делегатѣвъ робѣтниківъ, клубѣ радикального и социалистическихъ товариствъ постановили бдѣжити се свѣта на день 4 мая въ недѣлю и хотѣли того дня устроити великую демонстрацію въ Гайд-парку въ користи 8-годинной работы. Вражда межа робѣтниками на доказъ а робѣтниками газетными прибрала такъ розмѣры, що каждый хвалѣт готово межи обома сторонами прийти до величезной бѣды. Соціалистическій рухъ въ Ирландіи ширѣт ся чимъ разъ болѣе.

Правительство португальское выдало кѣлька розпрядженъ, котрѣ очевидаѣмъ затряхну до якоей реакціи реформы, бо выликали въ цѣломъ краю велике недовольство. Повный звѣстъ тыхъ розпрядженъ ще не авѣсены. Цѣлая короткая вѣста телеграфическою односѣт ся одно зъ тыхъ розпрядженъ до утвореня міністерства просвѣты; другое гарантуя свободу пресы; третье заводѣт реформу закона карного; четверте реформу законѣ о зборахъ и товариствахъ та посяе права властей, котрѣ могутъ закатати всякія демонстраціи чѣ то протавъ державы чи протавъ подданыхъ личностей. Преса оцѣнила на протестуе голосно противъ сѣхъ розпрядженъ и называе ихъ диктаторскими а розпрядженіе, усуваюче суды прѣсѣжныхъ для провинціальныхъ, называе такъ замахомъ на державу. Она уважае поступованіе правительства за тымъ горше, що вже за двацѣть давѣтъ має зобрати ся новый парламентъ.

НОВИНКИ.

✠

Сумпу одержали мы въ остатній хвилѣ вѣст:

Леопидъ Заклинскій

учитель при гимназіи св. Анны въ Краковѣ, упокойнѣ ся сегодня въ ночи въ Станиславовѣ, проживши 40 лѣтъ.

Ширшу жѣтѣнѣсь покійника подамо пѣзнѣйше, на теперь скажемо лише, що Русь наша тратѣтъ въ покійномъ одного зъ найцѣннѣйшихъ своихъ сыновъ и найгорѣчѣйшихъ патріотѣвъ.

Вѣчна ему память!

— Депутація выступившихъ семинаристовъ была на аудіенціи у митрополита, але не одержала нѣякого категоричного заявленя на рѣшеніе цѣлой справы. При такомъ неспѣшномъ станѣ рѣчей ходѣтъ по Львовѣ рѣзкій вѣстои, котрѣ могутъ занепокоити че въ большій мѣрѣ всѣхъ заинтересованныхъ. И такъ говорить, що ректоръ семинаріи старае ся въ наместничествѣ, чтобы выступившій не были пѣдъ нѣякимъ условіемъ принятѣ назадъ до семинаріи, бо тымъ способомъ хоче охоронити духовную семинарію передъ возможнымъ недовольствомъ и занепокоеніемъ прочихъ питомцевъ. Также говорить, що духовникъ семинаріи о. Долниціи гадае уступити зъ свои посады въ львовскій семинаріи, бо его рады и замѣтки що до те перѣшнихъ порядковъ въ семинаріи не находятъ одобреня зѣ стороны ректорату. Ижъ бачимо, то лише енергичне и рѣшуче выступленіе всѣхъ нашихъ трѣхъ владыкъ може поладити цѣлу справу.

— Саніції въ справѣ оплатъ мытовыхъ. Цѣсаръ удѣлилъ свои саніції рѣшеніямъ соймовымъ, котрыми дозволено поборати оплатъ мытовъ отсымаѣ радамъ повѣтовымъ у вѣходной Галичинѣ: въ Гривовѣ на дорожѣ повѣтвой зборовицко-грибовской и въ Гривовѣ до Криничѣ та бѣдъ мосту на рѣцѣ Бѣлой; въ Жидачевѣ бѣдъ мосту на рѣцѣ Стрыи пѣдъ Жидачевомъ а Иванювѣ; въ вѣ Борщевѣ въ дорожѣ повѣтвой Иванювско-Гермаковѣ; въ Ланцутѣ на дорожѣ повѣтвой Ланцутско-Лейжакѣ, бѣдъ мосту на рѣцѣ Рудѣ и на рѣцѣ Млечѣ въ Кампучѣ; въ Дрогобичѣ на дорожѣ повѣтвой Дрогобичско-Бориславѣ; въ Равѣ на дорожѣ повѣтвой Угнѣво-Равѣ. — Згаданіи концесіи правосильны на пять лѣтъ.

— Громада Верѣвѣ, пов. подгаецкого, заявила рускому комитѣту ратушному, що готова взяти 200—300 корѣвъ жита для своихъ голодующихъ громадянъ, уплативши за ту посылку мыто и перевозъ желѣзничною зъ Гусятина до Монастирскихъ. Громада Верѣвѣ, хочѣ даже потребуюча подпомогѣ, не одержала нѣякой подпомогѣ зъ фондѣ повѣтовыхъ.

— Цѣсаръ затвердѣвъ выборъ посла Константъ. Телешевского на заступника маршалка рады повѣтвой въ Турѣ.

— Вандрѣвскій учитель господарства сѣльского въ Галичинѣ. Сказъ подае такій коммуникатъ въ той справѣ: Минувшого року вивраженъ институтъ учителя вандрѣвского для науки сѣльского господарства. Выдѣлъ краевый именувавъ такимъ учителемъ Едмунда Вельского. Позаякъ по-при учителемъ вандрѣвскимъ дѣлають въ тѣмъ самымъ напрямѣ и лекторы кулокъ рѣльничихъ, за-дѣла чого пожаданнымъ есть, чтобы учитель вандрѣвскій подпомагавъ дѣятельность лекторѣвъ, высланныхъ бѣдъ головного заряду кулокъ рѣльничихъ, поручивъ краевый выдѣлъ учителя вандрѣвскому, чтобы бѣдѣ можности все порозумѣвъ ся зъ зардомъ кулокъ якъ что-до плану своихъ подорожѣ такъ и что-до способу подпомагания дѣятельности кулокъ и ихъ лекторѣвъ. Въ подробной инструкціи, выданой для вандрѣвского учителя, поклавъ выдѣлъ краевый головну вагу на поучанье господарствъ-сѣлянъ, а то старати ся о розвитокъ у всѣхъ напрямѣхъ господарства сѣльского подпомаганиемъ и ульишеніемъ продукціи рослинной и звѣрчюи, введеніемъ найлѣпшихъ и найкористѣйшихъ способѣвъ перерѣбки и зужиткованя плодовъ рослинныхъ и господарскихъ, выгладѣнемъ и вказаніемъ найневыѣйшихъ мѣсѣвъ продажѣ для плодовъ сѣльского господарства и т. п. Учитель вандрѣвскій має выкладати сѣлянамъ въ популярный способъ, старати ся заняти ихъ своимъ выкладомъ, захоучувати ихъ ставити пытаня и розводити мѣжъ ними бесѣду про тѣ справы.

— На вчерашнемъ засѣданіи рады мѣста Львова порѣшено: П. Нѣмчиновскій поставѣтъ два внесеня: 1) выслати депутацію до наместника, чтобы припѣшити проектъ болѣе податковъ для тыхъ реальностей, котрѣ мали бы бути перебудованы за для санитарныхъ взглядовъ мѣста; 2) выбрати комісію, котра бы вынайшла одповѣдне мѣсѣ для ботаничного огорода, чтобы тымъ способомъ улегчити правительству выставленіе будынку на выдѣлъ лѣкарскій. До комісії выбранъ Мархвицкій, Шаеръ, Генпе, Климовичъ и Радзисевскій. Огородъ ботаничный бувъ бы въ мѣскомъ огородѣ при ул. Пекарской. — Дозволено п. Генр. Блюменфельду выставити чотири кіоски аноносовъ зъ годинниками, термометрами, розкладами бѣды желѣзничной, курсами грошевыми и т. п. информациями для публики, на плядахъ св. Духа, Маріацкомъ, Галицкомъ и Бернардинскомъ.

— Стягнѣнію зъ фондация им. Каролины Глинской рѣчно 105 ар. падало наместничеству на предложеніе институту Ставропільского п. Иванова Целенского, правникова III року въ львовскомъ университетѣ, сыновя бѣдного мѣщанина въ Комарѣ, почавши бѣдъ року школьного 1889/90.

— На урядѣ почтовый въ Долинѣ надѣслано намѣтку жалобу: „Въ Долинѣ надалавъ я порученый листъ. Хочѣ адреса була руска, то урядникъ выставѣвъ менѣ рецензію по польски и на польскомъ друку. Я упоминувъ ся о свое право и доперва панна експедирука (Русинка) выпукала десѣ лѣкій рускій друкъ и бѣдѣфотографовала адресу. Мене дивуе се тымъ болѣе, что властители почты въ Долинѣ есть Русинъ, п. Геровскій.“

— Зъ Гвѣздици пишуть до одной газеты львовской: Помимо оповѣщенъ о опороженіемъ мѣсѣцѣ лѣкарѣ не оголошиѣ ся досѣ нѣхто, чтобы поселити ся въ Гвѣздици. Тымчасомъ случаѣ недуги многѣ ся чѣрзѣ болѣе, а въ сусѣдномъ сѣлѣ Гвѣздицѣ старѣмъ людемъ ся навѣтъ пѣтнѣстѣи тѣмъ. До той великой недогѣдности, якою есть бракъ лѣкарѣ, долучѣе ся еще недуга антикаря, бо его служанца, замѣстъ въ кухню, функциюе въ антицѣ, выдаючи лѣки на диспозиціи лежачого въ лѣжку антикаря. Такой то порядки на провинціи.

— Львовскій амазонки. Три Львовянки ввели до цѣсарской канцеляріи у Вѣднѣ просьбу такого змісту: „Найласнѣйшій Панѣ! Мы, женщины зъ Галичины, складаемо у престола найпокорѣйшѣу слѣдуючу просьбу: Позаякъ теперь до службы войсковой принадлежить каждый, якъ молодой такъ и старый, чому-жъ бы мы, женщины, часто сильнѣйшій и бѣдѣажнѣйшій бѣдъ выпеченныхъ мужичѣ, не мали бути до нихъ зѣбными?! Система оружа есть теперь такъ ульишена, что потреба лишь якъ наиболѣе рукъ до еи обслуги. Нѣй зволѣтъ Вашѣ Мѣастѣтъ утворити охотничій корпусъ амазонокъ. Не буде се нѣякимъ тягаремъ для краю, бо униформѣ и конѣ справимо собѣ власнымъ коштомъ и не жадаемо нѣякой платнѣ. Нѣй лишь Вашѣ Мѣастѣтъ дасть свой найвышій дозволѣ и призначитъ намъ на командантѣ якого крѣпкого старого рубака, а будемо щасливѣ, если будемо могли взяти участь въ военномъ походѣ и положить жѣтъ въ жертвѣ за цѣсаря и нашу отчину. Львовѣ дня 30 груднѣ 1889. Въ имени многихъ: Отилія Р., Марія К., Юлія М.“ — Се поданѣе одослано зъ цѣсарской канцеляріи до міністерства войны, котре зловѣтъ поручило львовской командѣ корпусовой бѣдѣвѣсти петенткамъ одмовно. Такой то нашъ Львовянки!

— Фальшование цѣнныхъ паперѣвъ и купонѣвъ зачинае ся разъ болѣе лутчати ся въ заходной Европѣ а навѣтъ въ Австріи появились вже фальшование рента державна. Занепокоило се въ великій степени биржа, а то тымъ болѣе, что фальшование цѣнныхъ паперѣвъ выдѣе ся мѣвъ бы походило бѣдъ добре зорганізованой шайки злочинцевъ, котра фальшований валюры пускае рѣбночно на всѣхъ грошевыхъ торгахъ Европы. И такъ майже рѣвночасно зъ придержаніемъ у Вѣднѣ свѣдѣствованыхъ облігѣвъ сѣбной позиціи державной, появились ся на мадритской биржѣ фальшований валюры кѣлькихъ позичокъ испанскихъ, въ Бруксѣли подрѣбленѣй лѣсомъ мѣста Антверпѣи, въ Парижѣ зручно свѣдѣствованѣй итальяскій позички державной, а въ Прусахъ запрезентовано въ послѣднихъ часахъ велике число свѣдѣствованыхъ купонѣвъ бѣдъ тамошнихъ позичокъ дер-

жавныхъ. Трудности въ фальшование паперѣвыхъ грошей, выдумываныхъ що разъ штучнѣйше правительствами и банками, привелили мабуть фальшований перекинутѣ на ише поле, с. е. до фальшований цѣнныхъ паперѣвъ, далеко лѣпшихъ до подрѣбленя, и до фальшований аркушѣвъ купонѣвыхъ, выдаваемыхъ публичными институтами въ такъ примѣтливѣй формѣ, что для майстрѣвъ въ подрѣбленіи наймѣстерѣйшихъ паперѣвыхъ грошей російскихъ есть се майже забавно-стѣхливѣвати купонѣ о дуже легкомъ рисунку и незаосмотренѣй навѣтъ у воднѣ знаки.

— Пѣдъ колесами поѣзду мѣжъ Сянокомъ а Новосѣльцами бѣдѣвъ дня 2 цвѣтня пѣзно вечеромъ тяжке ушкодженѣе тѣла урлопникѣ Іосифѣ Навроцкѣй, переѣханный поѣздомъ за-дѣла власной неосторожности. Навроцкогго перевезено до шпиталѣ въ Сяноцѣ, де померъ за кѣлька годинѣ.

— Въ Берѣ засуджено на смертъ 26-лѣтнього челядника краевѣцкого Фр. Слезакѣ, котрѣ въ грудни мин. року застрѣливъ въ револьверу свою 5-мѣсячну дитину а бѣдѣтакъ три разы до себе стрѣливъ.

— Въ Едѣртонѣ, въ державѣ Канзасѣ, выбрано женщину бурмістромъ, а такоже всѣ мѣсѣца судѣвъ, радныхъ мѣсѣихъ и урядникѣвъ полиціиныхъ обсаженѣй женщинами.

— Кто есть Стенлі. Въ першѣмъ числѣ The reviews of reviews (Переглядъ переглядовъ) подана така звѣстка о молодыхъ лѣтахъ Стенліа: Уродивъ ся Стенлі въ нужденной хатчинѣ вельской и дѣточій вѣкъ проживъ въ домѣ притулку и працѣ въ мѣстѣ Ст. Асаѣ. Добродѣйне товариство бѣдало его на науку до рѣзника; хлопчина утѣкъ бѣдъ него, переѣхавъ ся до Нового Орлеана и зъ фантазією молодого эмигранта зачавъ на землі американской глядати каріеры. На имя звавъ ся Джонъ а по родичахъ Ровлендѣсъ. Въ одній склепкѣ побывавъ картку зъ написомъ: „Потреба хлопца; войшовъ и заждавъ работы. „Що выѣшь робити?“ — посчитавъ его купецъ, Генрі Мортляке Стенлі. „Все, что можна бѣдъ тогокого хлопца, якъ я, сподѣвати ся“ — одповѣвъ Джонъ. Купецъ принявъ его напередъ до послуги а бѣдѣтакъ до власной родины и прѣзвѣща. Герой нашъ мѣвъ тогдѣ 16 лѣтъ. По смерти купца занисавъ ся до арміи полудневою та пѣдъ Пітсбургѣмъ дѣбавъ ся до неволѣ, зѣ-бѣдѣ утѣкъ, переплывъ рѣку пѣдъ градомъ куль и по многѣхъ пригодахъ вернувъ до Англіи. Станувъ передъ овдовѣвшою матерью знарѣивъ въ лазахъ. Мати выйшла вдруге за рѣзника Джона. Не подобалося Стенліевѣ въ домѣ родичѣвъ, то зновъ, тяжко гаруючи на кораблі, переплывъ океанъ и вдруге ставъ войкомъ, але вже при маринарѣвъ пѣвнѣчной Америки. Одзначивши ся, добивъ ся степени поручника и бѣдъ тогдѣ зачавъ каріеру литерата—лю кореспондентъ ньюйорского Геральда. На кораблі заѣхавъ до Туреччины и по многѣхъ пригодахъ, въ которыхъ зазначилисе его енергіи, стѣтчивѣсть и проворнѣсть, вернувъ до Америки, скинувъ мундуръ и бѣдалъ ся журналюгѣй. Лю репортеръ военный бувъ въ кампаніи противъ Сиуковъ а бѣдѣтакъ зъ армією лорда Напера въ Абиссиніи. Его пѣзнѣйшій подвигъ въ Африцѣ звѣстѣй цѣлому свѣтову.

— Дрѣбнѣй вѣстои. Громада Берлоги, пов. калуского, одержала бѣдъ цѣсаря 100 ар. подпомогѣ на докѣнченѣе будовы школы. — П. Іоанъ Лидѣ, вице-президентъ наместничества, выѣхавъ на кѣлька днѣвъ до Вѣднѣ. — Повѣсѣвъ ся въ Ратисцахъ, пов. бродского, 80-лѣтній бѣдъ Грицко Слабий. — Вчера горѣло у Львовѣ въ каменниці Штрога при пляцу Маріацкомъ; затлѣвъсь белѣкъ на пѣдъ, але винушенъ въ коминѣ и згорѣло цѣле вѣзанѣе даху. — Спѣваѣтъ Мерзвинскій бѣдѣкликавъ свой концертъ у Львовѣ, але за се выступити въ театрѣ въ субботу въ оперѣ „Гугеноты“. — Въ Краковѣ рукополагавъ епископъ Дунавскій на свѣтлицѣи бывшого епископа англійскаго Лѣе Гранда, котрѣ въ р. 1888 переѣшовъ на католицизмъ. Лѣе Грандъ вступивъ до ордена Змартвѣхвѣстанцѣвъ а генералъ монаховъ ко. Шмевлоцкѣй призначѣвъ его до Кракова.

Вѣстои зъ Аеп. Львовской.

Презенту на Слободу, дек. болехѣвского, одержавъ о. Онуфр. Криничѣй зъ Дубровицѣ. На конкурсъ зъ речинѣемъ до 29 мая с. р. розписанъ: Явѣе, дек. ходорѣвского, пѣд. приват.; Устѣе, дек. роздѣвского, над. скарѣвской фондациі.

Зрѣзгнѣувавъ о. Мих. Свѣтенскій, сотрудникъ въ Ладичинѣ, зъ презенты на Медію, дек. калуского.

Завѣдѣтельствомъ одержали оо.: Волод. Громницкѣй въ Володимирѣхъ, Сявъ. Войковский въ Богданѣвѣ и Кар. Бардинъ въ Жунанѣ.

Сотрудничества одержали оо.: Ром. Красицкѣй въ Дерновѣ, Григ. Дичковскій въ Пониковицѣ, Лука Несторъ въ Конюхахъ, Ем. Вроковский въ Жуковѣ, Евг. Витоминскій въ Кошлякахъ, Яросл. Якевичъ въ Велѣжѣ, Мих. Гарбачевскій въ Вербѣвичѣ въ правомъ управленіи парохіеи.

Введенъ оо.: Ем. Левинскій зъ приходника Ивановецѣ, І. Топольницкѣй зъ приходника Соколовѣ, Левъ Гроралевѣвъ за завѣдѣателя Угерка, Дим. Ксьонжекъ за приходника Вережницѣ, Адамъ Витвинскій за завѣдѣателя Слободы.

Митр. Консистеріа: дозволено о. Евг. Ляховичѣи институтѣватѣся на Лютовѣче въ вересни 1890 р.; — вставилась до наместничества о. даръ ласки для вдовы Маріи Павчонки и о платно зъ рел. фонду для прив. сотрудника въ Кошлякахъ; — бѣдѣнеслась до окружной рады школьной въ Теревѣвѣ, чтобы заименовала заступникѣмъ катихизѣа тамошной 4-кл. школы о. Сим. Савулу, теревѣвельского сотрудника; — припоручила де канцелярию урядово калускому бѣдѣнести ся до колатора Меднѣй, чтобы бѣдъ запрѣзентовавъ якого ипшого кандидата зъ пропозиціи на сей приходѣ, бо о. Мих. Свѣтенскій зрѣзгнѣувавъ зъ презенты; припоручила де канцелярию урядово олескому бѣдѣнести ся до колатора прихода Подлѣсье, чтобы запрѣзентовавъ о. Войтовича.

Митр. Ординаріатъ удѣливъ о. Чайковско-

му зъ Глубѣчка власть бѣдѣправляти въ недѣлѣ и свѣта по двѣ службы Божѣ.

Президѣи наместничества годѣтъ ся на кан. институтѣи о. Вол. Коновалѣи на Малехѣвъ.

Дотажію зъ фонду релігійного 300 ар. рѣчно удѣлило правительство прив. сотрудникамъ въ Вербѣвичѣ.

Архїерейскій грамоты похваляѣи по поводу каноническѣи визитаціи львовско-замѣского деканату въ минувшѣмъ роцѣ одержали оо.: деканъ І. Юркевичъ зъ Германова, Андрей Матковскій (зъ правомъ уживати крил. бѣдѣзнаки), зъ Яричева, Вол. Брилинскій зъ Грядѣ, Мих. Бачинскій (зъ пр. уж. крил. бѣдѣзнаки) зъ Запытова, Дан. Крупка (зъ пр. уж. крил. бѣдѣзнаки) зъ Подборецѣ, Вол. Туркевичъ (зъ пр. уж. кр. бѣдѣзнаки) зъ Гривовичѣ вел., и Вол. Коновалѣи зъ Малехова.

Именованя, конкурсы, перенесеня и пр.

— Именованя. Краева рада школьна именовала дѣйственнымъ учителемъ Григ. Федѣка въ Вишенѣ малѣй.

Телеграмы „Дѣла“.

Вѣдѣнь 10 цвѣтня. Зачувати, що правительство румынское бѣдѣнесло ся до австро-угорского правительства, чтобы розпочати переговоры въ справѣ угоды торговельной.

Берлинѣ 10 цвѣтня. Правительство нѣмцѣе задумѣе навѣзати дружнѣйшіи отношенія зъ Францією а першимъ крокомъ до того має бути знесенѣе примусового паспорта въ Альпаци и Лютарингѣи. — Наспѣла тутъ вѣсть зъ Санзѣбару, що подорожники Петерсъ и Тидеманъ жиютъ а Петерсъ приславъ зъ-надѣ озера Вікторіи Нѣанза писмо, котре вже выслано до Берлина.

Петербургѣ 10 цвѣтня. Розбѣйшлась тутъ чутка, що гр. Шуваловъ именованный вже ген.-губернаторомъ Кавказу а на его мѣсѣе має прийти до Берлина кн. Лабановъ, амбасадоръ у Вѣднѣи.

Софія 10 цвѣтня. Вчера скѣнчило ся слѣдство противъ Паницы и акты слѣдства до-ручено міністеру войны.

Берлинѣ 10 цвѣтня. Парламентѣи маютъ бути предложенѣи три найважнѣйшіи справы: кредитъ на потребности войсковѣи, охорона робѣтничѣвъ и проектъ колоніальный. На покрьтѣе войскового кредиту думае правительство завести монополѣе тютюну.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Всѣ о. Чичи. въ Ожолѣ. Заплатѣно не до концѣ мая, але до концѣ цвѣтня. — Вл. Михан. въ Мости. Заплатѣно до концѣ лютого с. р., бо довгу зъ попередного року 1 ар. — Всѣ о. Барв. въ Постола. 4-80 ар. за II чвертьрокъ одержали. — Всѣ о. Сѣменов. въ Тысѣ. За першій чвертьрокъ приѣде намъ ще 250 ар.

Надѣслане.

Не могучи въ инѣй способѣ, объявити моєи вѣдѣности Благородному Панови Ароми Мирнонови Ясусѣи, лѣкарѣви въ Сокалі, за его дуже старанну опѣку въ мой тяжкой недугѣ и за выѣченѣе мене зъ него, высказую Тому Благородному Панови на той дорожѣ мою найсердечнѣйшу подаку.

Сокаль 6 цвѣтня.

Адолфъ Доєингъ

директоръ касы задатковой.

— Вѣчно бѣдѣмолужуча ся натура! Черезъ рокъ вычїняе кровь безустанно непожиточнѣй матеріи, котрѣ, если не бѣдѣде ся въ самѣе часѣ на вѣнѣ, выкликуютъ рѣзній и часто тяжкій недугъ. На веснѣ и осени есть якъ разъ добрый часѣ, чтобы бѣдѣвести тѣ осѣвшій въ тѣлѣ, збубауючѣи и вздержуючѣи чиннѣсть поодинокихъ органѣвъ матеріи и соки (жѣвъчѣи и слизѣ) правильнымъ и нешкоднымъ для тѣла лѣкомъ, та черезъ се уникнути инѣй тяжкой недуги, котрѣ легко выкликуютъ ся тымъ осѣдомъ матеріи. Не лишь для тыхъ, що то нездужають на эле травленіе, затѣканѣе, бѣдѣиванѣе, выкиды на шѣрѣ, гіпохондрію, напѣвъчѣи крови, заворотъ, осѣпѣлость и умученѣе членѣвъ, гістерію, геморѣидѣи, болѣзъ жѣлѣудковѣи и въ пѣчѣнѣи та кишѣкахъ, але и для здоровѣихъ або для уважающихъ ся за здоровѣихъ, можна щиро порадити, чтобы старанно хоронили понову чистѣсть и силу цѣнногѣо червоного соку жѣти бѣдѣповѣдно и правильно переведеннымъ лѣченіемъ. Лю найзнаменѣтѣе средство можемо каждому поручити антикаря Рихарда Брандѣа швейцарскѣи, про котрѣи запоручуютъ найзнаменѣтѣише поваги медицинскѣи, що суть и усѣпшій и цѣлкомъ нешкодѣи, а купувѣе шуделко ихъ по 70 кр. Треба оосторожно бачити, щобъ не одержати яке бѣдѣзартѣетѣе фальшование тыхъ шѣгулокъ.

Розкладъ бѣды на звѣтнѣицѣхъ державныхъ.

важнѣйшій бѣдѣ 1 надѣлиста 1889.

Пѣдѣла львовского годинника.

Одѣхѣдѣтъ зѣ Львова:

Въ напрямѣ до Стрыи: 1) До Стрыи, Хирова, Стружа Львовской, Мункача, Буда-Пешту, Станиславова и Гусятина поѣздъ особѣиый о 5 год. 50 мин. зъ рана. — 2) До Стрыи, Хирова и Сухѣи о 10 год. 20 м. передъ полуднѣ. — 3) До Стрыи, Хирова, Сухѣи, Львовской, Мункача, Буда-Пешту, Станиславова и Гусятина о 8 год. 45 мин. вечеромъ.

Въ напрямѣ до Станиславова: 1) Поѣздъ поспѣшнѣи до Станиславова, Черновѣцѣ, Сушавѣи, Ясѣи, Букарѣшту и Гусятина о 9 год. 16 мин. передъ полуднѣемъ. — 2) Поѣздъ особѣиый до Станиславова, Черновѣцѣ, Ясѣи и Букарѣшту о 4 год. 25 мин. по полудни. — 3) До Станиславова, Гусятина, Черновѣцѣи и Сушавѣи о 10 год. 13 мин. вечеромъ. Вѣ напрямѣ до Равѣ руской: 1) Поѣздъ мѣщаннѣи до Бѣзѣда и Сокала о 7 год. 43 мин. рано.

ПОДЯКА.

Неумолима смерть забрала 4 н. ст. цвѣтна Сте-
фанію зъ Рожаловскихъ Витошинскую жену учителя
Юсифа Витошинского зъ Поршны. Въ томъ горю
були намъ зичливы други и сусѣды, тожь и дякуемо
Иль Веѣмъ, а именню Высокодостоинному Панстау
Олексыямъ и Коберидцямъ, котры сердечню и ширю
помогали намъ якъ въ часѣ недуги покойницъ такъ и
по смерти Дякуемо Всѣмъ Отцямъ духовнымъ: Олек-
сыю зъ Поршны, Кукурузъ зъ Пустомытъ, Мошину,
лат. парохю зъ Наваріа за безинтересное одиро-
вѣженіе тѣла до гробу а першому такожь за кра-
ну и трогательну промову похоронну. Дякуемо всѣмъ
прибывшимъ на похоронъ сусѣднимъ учителямъ;
братству церковному, мѣсцевымъ селянамъ, знако-
мымъ и кровнымъ — старымъ и щирымъ рускимъ
словомъ Спаси-Богъ!

Юсифъ, мужъ; Анна, донька.

Матеріалы до потягання всякого рода имен-
Ляки копалеві и бурштинові дуже тре-
татана внутрішнього и внѣшного вай до по-
Ляки на підлоги а такожь дуже добре роз-
Олійні краски у всѣхъ ниясахъ по найде-
Краски чорні и кольорові всякого рода
для

друкарнѣ и літографіи
порукае:
WILHELM FRIEBE

Wien, Складъ: I., Operngasse Nr. 14.
Цѣнники по Народныхъ Торговляхъ и Карпат-
скихъ Крамницяхъ. 3464 1—9

Д-ръ Стефанъ Федакъ

отворивъ

адвокатску канцелярію

У ЛЬВОВѢ

3357

підъ ч. 3. пляць Капітульний (рогъ Ринку ч. 23).

РѢКЪ ОСНОВАНЫ 1872.

7 развѣзъ одначенія, 2 нагороды
державны

Carl Plawisch

Wien, VII. Kirchengasse 46.

Фабрикантъ вудокъ и всѣляныхъ
приборѣвъ до ловлѣ рыбъ. На
складѣ правдивый английскій при-
лады до ловлѣ рыбъ.

Продажа гуртомъ и поодинокю.

Цѣнники по Народныхъ Тор-
говляхъ и Карпатскихъ Крам-
ницяхъ.

3465 1—9

Вже вышли
ИЛЮСТРОВАН
ЖИТІЯ СВЯТЫХЪ

на каждый день въ роцѣ — 32 аркушъ вел.
8-ки, Выданье дуже гарне. Повинно бы бути
въ хатѣ каждого Русина. Цѣна зъ пересыл-
кою безъ оправы 3.45 кр., а въ сильной
оправѣ 3-70 кр.

Набути можъ каждого часу у О. Ев.
Гузара въ Заваловѣ, почта въ мѣсци.

Глядае ся дяка

для парохіи Тысьменица при цер-
квѣ т. зв. „Кокора“ — испыто-
ваного зъ добрымъ чистымъ го-
лосомъ, зѣбного запровадити пот-
ный свѣтъ. Зголошени приймае
Урядъ парохіальный въ Тыс-
меници до недѣлѣ Томиню.

РѢКЪ ОСНОВАНЫ 1870

Одзначенія на выставкахъ:
у Вѣдн 1873, въ Триестѣ 1882
и у Вѣдн 1880.

Siegfried Teutschländer

Wien VII. Dreilaufergasse 5.

ФАБРИКА
ГОРСЕТОВЪ

Порукае свои вырѣбы по дуже
3425 дешевыхъ цѣнахъ. 3—8

Фортепьянъ орѣховый о 7 окта-
вахъ въ добрымъ
станѣ можна кушити разомъ зъ па-
кою за 150 зр.
Вѣдомость у П. Рихарского
въ Подгорцахъ, почта въ мѣсци,
3445 3—3

РѢКЪ ОСНОВАНЫ 1845.

ФАБРИКА

гармоникъ губныхъ

Bruckbauer & Breinest

Wien, VII.,

Westbahnstrasse Nr. 27.

Порукаютъ свои вырѣбы
гуртомъ и подрѣбно.
3431 3—10

Ученикъ кравецкій, Русинъ

укончившій 4-ту классу народну,
маючий 14 лѣтъ, найде умищеніе
підъ фирмою Ант. Щербы, уа. Кипер-
ника ч. 10 у Львовѣ.

Фабрика перъ

струсячихъ и фантазі-
ныхъ та шпучныхъ цѣв-
товъ.

M. KOWARC

Wien VII.

Zollergasse Nr. 6.

порукае свои вырѣбы Вп.
Публицѣ.

РѢКЪ ОСНОВАНЫ 1822.

Josef Ortner

WIEN

Sechshaus, Wienflussgasse 11.

Фабрика клею.

Порукае всякі роды
клею безъ тощю и квасу
въ наилучшій якості.
3424 (3—12)

Истнууча бѣдъ 1845 р., протоколована и на многихъ выставкахъ наго родина

ФАБРИКА ДІАМАНТОВЪ

до рѣзаня скла, до рѣта при літографіи и до машинъ
наслѣдникъ Іосифа Legradу-а

AUG. STRICKER

Wien, 5, Kohlgrasse 36

порукае свой добре заосмотренный складъ оправныхъ и пе-
оправныхъ діамантовъ всякой величины сларимъ, власти-
телямъ гутъ скляныхъ, оптикамъ, літографамъ, механикамъ,
діаманты машинной машинистамъ до поточенъ твердыхъ
стѣловыхъ, паперовыхъ и порцелановыхъ вальцовъ; свер-
лики діамантовой и т. п. Цѣнники и взорѣ посланы на
жаданье оплатно. Такожъ порукае свой бралантовъ
и шлофованныхъ жамъвъявъ складѣ. 3463 1—6

H. Wayringer-a Наслѣдники

Годѣвля и торговля сѣменъ

Wien I. Rothenurmstrasse Nr. 39.

Порукаютъ насѣнье огородовны и цѣтовъ по найдешевшихъ
цѣнахъ Насѣнье наилучше о великой силѣ кольчана. — Цѣн-
ники розсылаются на жаданье оплатно. 3426 4—7

Основана 1827 р. 3433 3—9

Фабрика сосудѣвъ церковныхъ зъ сребла и метало

Karl Freisinger & Vinzenz Lang

передъ тымъ Johann Donnbbaum

Видень VIII, Strozsigasse Nr. 43.

Порукаютъ свои вырѣбы зъ правдивого и имі-
тованого метало, після жаляна по найдешевшихъ
цѣнахъ. Золочена и посреблювана въ огни вы-
готовляють ся точно якъ найскорше зъ порукою

Въ редакціи „Зеркала“

можна одстатки

„ЗЕРКАЛО“ зъ 1888 р. (всього
20 пр.) зброшуровано по 3 зр.
вже зъ почтовою пересылкою.
„ЗЕРКАЛО“ зъ 1889 р. всѣ ча-
сла кромѣ 2 (всього 26 пр.)
по 1 зр. вже зъ почт. пере-
3409 5—6 сылкою.
„Літор. картину“ рускихъ по-
сѣловъ соймовыхъ по 25 кр.
одинъ прим. 10 пр. разомъ за
2 зр. зъ почт. пересылкою.

Alexander Spannbauer

Instrumentenmacher

Wien, V. Spengergasse Nr. 17.

Вырѣбляе выпугнѣ цитры влас-
ной новой конструкціи, такожь
столики резонансовыи та складаніи
столики до подорожи для кон-
цертантовъ. 3432 1—10
Всякі направи дешево и солідно.

Найдѣшій

Берненскій сукна

порукае по цѣнахъ фабричныхъ

Feintuch-Fabrik

Siegel Imhof

in Brünn.

На порядне весняне або лѣтне

убранье мужеске

выстане 1 купонъ двоты 3-10

метр. с. в. 4 вѣдн. лѣтъ.

1 купонъ коштуе

зр. 4-80 зъ звичайной

зр. 7-75 зъ доброй

зр. 10-50 зъ лѣтшю

зр. 12-40 зъ найдѣшю

правдивою вовны овечюй.

Одтакъ можна одстатки въ вели-
комъ выборѣ: шовкомъ перет-
кай камгарны, сукна на ибер-
цгеры, пальмерстонъ и боя на
платѣ зимовй, гуни для стрѣль-
цѣвъ и окономѣвъ, перушине и
тоскинъ на убраня салоновъ,
приписанъ сукна для урядниковъ
даючы ся прати полотенця для
мужчинъ и хлопцѣвъ піковъ ма-
3366 терія и т. п. 17—40
Ручитъ ся за добрый товаръ
докладну достау.
Взорѣ даромъ и оплатно.

Артикулы

тоалетнѣ

а именню:

Перфумеріи, Вода кольоньска.

Вода кольоньска Льосого

„Eau de Lyse de Lohse“

Мыла тоалетнѣ

Пудеръ бѣлый и рожевый

Пушки на пудеръ

Лебедики до пудру

Ружъ театральнѣ и шминки

Гліцерина и оцѣтъ театральнѣ

Кремъ гліцериновый

Вода хінова Бергманна

Вода анатеринова и атеньсна

Щѣточки и пасты до зубѣвъ

„Kalodont“ до чищеня зубѣвъ

Щѣточки до рукъ и нѣгтъвъ

Гребенъ и щѣтки до волосъ

Губки тоалетнѣ

Апараты до фротерования тѣла

„Нугва“ въ картонахъ

порукае

ІОСИФЪ ГАНКЕ

Львѣвъ Ринокъ ч. 38

у власномъ домѣ.

„Підъ чорнымъ Неомъ“

Еликсиръ до зубѣвъ Порошокъ и паста до зубѣвъ.

Пр. ОО. БЕНЕДИКТИНОВЪ

зъ монастыря von Soulac

(Франція)

Dom MAGUELONNE Prior.

2 золоті медалі: Бруселя 1880 — Лондонъ 1884.

Найдѣшій одзначеніи

Выслано 1373 Петру Бурсо

зъ роцѣ

„Щоденно уживаючи Елик-
сиръ до зубѣвъ Пр. оо. Бе-
недиктинѣвъ въ силѣности
колькохъ капелъ въ скляницѣ
води, тамуси и лѣтитъ по-
рохавѣные зубѣвъ, бо черезъ
те надае имъ бѣлаго польсѣ-
ку и твердості та замѣняеся
ясно и удержуе ихъ здоровымъ.
„Тому то робимо нашимъ читателямъ зираденню пр-
суду, звертаючи увагу на сей дакий и практичный зѣвъ, по-
естъ найдѣшнимъ средствомъ цѣлющимъ
и одинокю охороною на бѣло зубѣвъ.“

Зал. нѣбр. 1807, 106 v. 108, r. Croix-de-Segner

Генер. агентъ: **Bordenaux**

Дѣстати можна у аскладѣхъ торговлѣхъ керууъ,

драгумеріяхъ и аптекахъ. 2765

2765

2765

2765

2765

2765

2765

2765

2765

2765

2765

2765

2765

2765

2765

2765

2765

2765

2765

2765

2765

2765

2765

2765

2765

2765

2765

2765

2765

2765

2765

2765

2765

2765

2765

2765

2765

2765

2765

2765

Виходить у Львові що дня (крім неділі і руських свят) о 5-й годі по полудні. Літературний додаток „Вісник найважливіших новостей“ виходить в вівторок, і в вівторок і п'ятницю на першому разі в „Діло“.

Предплати і нисерати приймають: У Львові: Адміністрація „Діла“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, і Впрод газет ул. Каюла Любимі 9. У Відні: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolph Moser: F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolon. Gasse 8; M. Stern, I. Wollzeile 24; H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelk I. Stubenbastei 3. В Франкфурті і Гамбурзі: M. Naassenstein & Vogler, G. L. Dauba & Comp.

Предплати на „Діло“ і належності за нисератами платити у Львові.

ДІЛО

Предплати на „Діло“ з літер. додатком в Австрії: на цілий рік... 18 ар. на півріччя... 10 ар. на чверть року... 6 ар. на місяць... 1 ар. 50 кр.

у Львові: на цілий рік... 16 ар. на півріччя... 8 ар. на чверть року... 4 ар. на місяць... 1 ар. 35 кр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертаються лише на попереднє застереження. — Редакція неоплачує вартість пошти. — Подорожні кошти 8 кр. в. Оголошення приймаються по ціні 6 кр. за одну строку печатки, в рубль „Надбавка“ по 20 кр. в. Подарки числяться по 10 кр. за штуку.

З 3-м днем 1(13) цвітня починає ся II-й чвертьріччя нашого видавництва. Просимо поспішати з предплатою і з евентуальним вивченням залежностей.

У Львові дня 12 н. ст. цвітня 1890.

Справа громадного виступлення II-го року питомців з духовної семінарії рускої досі не поладжена, хоча була вже предметом широкого наради на вівторковому засіданні конвенторського під проводом Впр. митрополита Сильвестра. Впрод. представителі виступили в першій лінії тих крилошан, що сен зими переводили слівство в семінарії, щоб висказали свої погляди на факт виступлення питомців і взагалі на стан науковий в семінарії. Дотичай со. крилошан скомстували аномальний стан в заведенні, а з тим згодилась і більшість членів капітули. Митрополит вислухав поглядів крилошан, однієї бди себе не сказав нічого позитивного. У Львові-ж загальною мовою, що справу виступлення питомців виступити в свої руки ір. Бадені і мав заняті становище противне питомцям, а навіть заявити, що евентуально питомці ті по скінченню богослов'я не одержать titulum menseae.

На наш погляд поладження справи зависить тільки від наших владик і конвенторів, і они не потребують в стій дїл відлягати на нікого по-за собою. Ми впрод. що виступити за інтересуванням справу, але не розуміємо, як би могли взяти в „в свої руки“. Допускаємо, що бди може бути і невдоволення з виступлення питомців из семінарії, але не розуміємо, як би могли загрозити відмовою коліс tituli menseae, коли виступивши питомці не провинились нічим таким, за що справді заслуговували б на таке покарання. Впрод. власть політична має межі свого впливу і по-за ті межі виступити не може, бо і суспільність наша і самі влади духовні мусіли б заложити свій протест, стаючи на сторожі права.

Отже, як кажемо, поладження справи зависить від самих наших властей духовних і на них в тій дїл глядіть вся суспільність руска, маючи надію, що поладять справу так, як сего вимагає добро ви-

ституція-семінарії, добро рускої церкви і руского народу.

Розуміє ся, иде тут не лиш о прийнятті до семінарії виступивших питомців, але і о реформу цілої нинішньої системи ведення питомців в семінарії. Бо що система та чи зла, чи несправедлива, чи як хтось хоче її назвати, — на всякий спосіб доброю она не єсть, коли виступили питомці, чи за втраченою не повторять ся знов, і то хто знає, в якій розмір. При такій ставі здоровий розум указує як найспівніше, що тут вина не в хилевій, односторонній якійсь пригоді, але в системі. Коли-ж вина в системі, то нічо не можуть марні паліативи, нічо не можуть негодні плястри, а конче треба приглянутись боляковим бліжам і взятись до вилічення радикального. Річ же вже доказана, що виступлення II-го року питомців з семінарії не було пригородом одної хвилі без звязи з пригодами попередніми. Виключення обох педельв було тільки іскрою, що наглі запахла нагромаджений палиний матеріал. Правда, пожеж той снів разом обмежив ся тільки на одній рбк питомців, але-ж не треба забувати, що сен зими доходило вже до того, що красні з надвору нові мурі рускої семінарії духовної туй-туй знайшлись бы були без питомців всіх чотирох рбк — і то при сценерії дуже драматичній...

Прикра, дуже прикра річ говорити о всіх тій, але наш закривати рану — було бы і нерозумно і несправедливо, тим більше, що двеннікарство руске уже віддавна вказувало на причини аномального стану семінарії і накликувало до реформи. Ми-ж за себе мусимо по совісти заручити, що нам при тій не вилі о ніякій побіжній дїлі, — ми поводитимься єдино добрим інституції і длатого все так об'єктивно реєстрували факти та й як найоб'єктивніше свій суд висказували. Salus reipublicae prima lex...

На наш погляд — впрод. се і вогорілі — нинішній ректорат семінарії має ось такий вни:

По перше: Русь умисловий межі

питомцями приголомшений. Славна коліс читальня семінарська розв'язана, велика бібліотека знищена, — а се були осередки образованної молодіж. На місце того ректорат питомцям не поставив нічого і взагалі на умислову сторону порученої собі молодіж не звертає уваги, мов-би задача ректора була чисто адміністративною натурою. А прецьм руске духовенство повинно бути всесторонньо образоване, а чотири роки спокійного забезпеченого матеріального життя в семінарії могли бы кандидати на священство використати в великій мір. Між питомцями лучають ся молодці і способні, і охочі до студій та літературного труду, а коли забьєсь перед ними жерело, з якого бы они могли черпати, пропаде і охота, нема труду, марнують ся таланти, так потрібні для Русі...

По друге: На самостійність духа, на твердість характеру і на почуття личного достоїнства у питомців не кладь належної ваги, — а се-ж прикмети добрих, благородних. Не з підозриваними приймати їх, але з утїхою, і плекати на корінь руского народу і рускої церкви.

По третє: Недоступність до ректора і шеретке трактування питомців. На той темат далось бы написати багато. З того остаточно вийшла і послідна афера. Будь-що будь, ексклюзив педельв ректор не повинен був давати stante pede, без намыслу і без поради з всіма настоятелями, як се давніше бувало.

Тут насуваєсь зараз четверта річ: Зредукування впливу всіх прочих настоятелів майже до нуля. Се факт, дуже некористно впливаючий на відносини в семінарії.

По п'яте: Погіршення життя питомців в новій будівлі семінарії через те, що питомці мусять від раного ранку до пізньої ночі сидіти в музеех, по 70 людей в одній кімнаті, через що і здоров'я втрачають і до ніякої роботи взятись не можуть.

По шесте: Невідповідне прокормлення, на котре питомці вично нарікають, а котрі і лїкарі, що случайно приглянулись харчеві семінарському, уналі невідповідним для здоров'я питомців. Н. пр. д-р Малі вказав ся, що коли торбк покликано его

до недужих на жодукову хворобу питомців, бди побачив, що в виду якості харчу медична ледя чи годна порадити... Пригадуємо також поданий свого часу осуд д-ра Вичковського...

Отже головний, в загальнім начерку поданий причини аномального стану в семінарії. Причини ті треба усунути, а румно, що семінарія буде взірцем порядку і гармонії.

Як усунути, — се вже не наше діло, а властей духовних. Ми скажемо лиш тільки, що коли нинішній ректорат чи не схоче чи не почує ся в силах змінити свою дотеперішню систему, — то власті духовні мусять поважно задуматись над дальшими наслідками — хто знає, як он доносимості?...

Вже за кілька днів, бо в четверть дня 5 (17) с. м., відбуде ся вибір послів до ради державної з мїст Стрия, Дрогобича і Самбора на місце покійного Гавзнера.

Русини тамошні не поставили досі, отже очевидно і не поставили свого кандидата, хотя в Стрию єсть до 4.000 а в Дрогобичі до 5.000 Русинів і хотя в обох мїстах давніше був раз вибраний Русин послівом сіймовим: в Стрию бл. п. Лавровський, в Дрогобичі д-р Антоневич.

Зі сторони польської виступають два кандидати: д-р Рощковський, професор львівського університету, а п. Евг. Абрагамович, ц. к. ад'юнкт судовий в Стрию. Проф. Рощковський єсть властиво Варшавянин і, як Варшавянин взагалі, чоловік з ліберальнішими поглядами від галицьких Поляків, а именно також і з об'єктивнішими поглядами на справу руску. П. Евг. Абрагамович єсть чоловіком з політич. зовсім незвичайним. Зор Русини не одбудули ся на свого кандидата, нехай бодай звяжуть того кандидата, на котрого свои голоси оддадут, що буде підписати їх справу, бодай так, як п. пр. посол Гавшо, о котрого виступленню перед кількома неділями ми вгадували.

Письма з села в справах економічних.

III.

В одній з попередніх статей сказав ми, що дїл єсть дороги до економічного подвїгнення нашого народу. Перша, що

Христос воскрес!

[З „Батьківщини.“]

День — Великдень! Руска церковь У всь дзвони грає
Й пісню радістну, воскресну
Русь ціла співає.
Повтірала зь ока слюзы,
Зрумяніла лиця,
Украсилась всьм, чим мала,
Наче Одданиця.
И вницем пасок румяних,
Поміж хоругвами,
Обнесла, обгородила,
Вкрыла церковь — маму.
Як дитина, крашанками
Грає ся, жартує,
Всьм, що має, величаєсь
И весь світ частує.

Руска земле, руский люде,
Тільки в тебе долі!
День один тоб — Великдень
На весь рік не долі!
Радуй ся як мой бідний краю!
Радуйсь всею душою,
Радуй ся Христом воскресшим!
Радуй ся весною!
Радуй ся, молись и вїруй,
Що там по-над нами
Все чуває промисль Божій
Тихими очами.
Он кладє змї границі,
Горю „амінь“ тече...
Он — як вибє та година —
Он і Русь закличе!
Тому радуйсь, мой народе,
Днем Божого Сына!
Жди, крїпи ся!... вибє й твого
Воскресу година!

Корнило Устїлювич.

В гімалайських горах.

[З подорожних споминок.]

Дарджилінг в сьчні 1890.

Вечірнім поїздом вернув я з Калькути.

Сонце стояло на заході і освітлювало своїм тропічним кривавим жаром рівнину Гангесову. Над горами стояла густа мрак і дим непрозоримий. Мені прийшло на думку, що та пара вноситься в нїз того міліонного прїчного нагого тїла усяких тїх ряс, — що штовхають ся лїтями у тїм величезнім мїстї.

Я з роду ніколи не був мїзантропом. Люде товариство ставив я над усяку велич природи. Однак в Калькуті я зненавидїв людей. Тут ти сьєси і глотати ся ціла орїя нагого тїла, котрого не стискає нї стана жївотї, нї не прерывають панталон мужескїх тїла, прїчного бди спеки і блискаючого бди кокосового олію. Усякий раси, усякий барви! Геркулесові постанє „кулїв“ робїтників, що нм за одєжу служать шматок полотняний — і золотом та брилантами вишиваний набоб! „Кулї“, що за три рупї прожывають цілий мїсяць — і магардж, що викидають за один вечір сто тисяч рупїх байдерам! Хатрї брами і пахрайсьї кулї, злупїлї і высохшї до скелету курцї опіума і гарий підростки-дївчата, що свою молодість виставляють на продаж! Сей дїявольскї танець усяких рас і усяких страстей надобля і деверує.

Я почув, яка правда лежить в словах Монтегадди, котрий, пробуваючи довшї час в Індїях, викликнув в своїй італїанськїй смех: „Усего тут за б. г.!“ То мовля, на котрий бы про Індїї писати треба. За багато людей, за багато звїрять, за багато тепла, за високий горі, за багато богатства, за багато сарб, за багато запашків, за багато пропащих та за багато любови, за багато мерцїв та за багато жавих. Най выдержує се, хто годєть, — європейскї нерви XIX столїтя за слабі!

И я був радий, та бддыхнув свобідно, коли поїхав Калькуту. Мені здавало ся,

що я уйшов великою небезпечности, коли мені удало ся здорово вийти з того плідного дожа усяких бацїлїв в бактерїї, великих і малих пасажїтїв. Я радував ся, що сї дїв самі одїв в купі і сїпїв в гори гімалайскї.

Шлях ішов через рівнину Гангесову. Видь монотонний. Кажуть, що й „степ широкїй — край веселїй“, має свою поезїю, і сїпївають те у пїснях. Я сего ніколи не знаходив. И степ українскїй був для мене монотонний і руска мадарска. Безкрайність степу вилізав услїду до могоз і на верв. Однак того єну, того слово було мені тепер треба побїлї вражїть в Калькуті.

Зелїзниця веде через ріжкі багнїстї поля. Тут то там замикотїла оселя з своїми солом'яними крышами, — тут то там промивкотїв мужик індїйскїй, що своїм передпотопним разом поривав землю, — он там закракали на дротах ворони, ті невдїстї товаришки індїйскї, або заверещала папуга, або шакал сполоханий шумом машини загнїв хвост під себе і перебїг нам з посїпхом дорогу. Впрод. усе мїрво і спокійно.

Коло 9 години вечером прибув поїзд до Дамуджа-Гат на правїм березї Гангеса. Тут пересїдаєсь на парохд, що перевозить на другїй берїз.

На парохдї прилягнена вечера. За кожним гостем стоїть нерухомий і мовчавий Індїєць. Нїхто нічого не говорить, усе тихо. Сїдї тільки за стїлї, а таку босою ходою приносить сїла усе по порядку. Нїякої сїуатї, нїяких клопотїв вїз плато. Положа 2 рупї на стїлї і все готово!

В Сара-Гатї пересїли ся в другїй поїзд на лївїм березї Гангеса. Се був нїчний поїзд.

Дивне диво для бїдного європейского подорожника: вагони тут уладженї до спанї! Се не спеціальний sleeping car, за котрї у нас в Європї годї доплатитись, — нї, се звичайні вагони, тільки англїйскї нїжнїрї додумались до того, до чого не додумали ся в Європї а спеціалью в Австрїї, що подорожники хоче часом заснути в дорозї. Поверх кожної лавки єсть тут ще одна лавка при-

сїжена до стїни вагону, так що лиш треба єн спустити за потиском пружини, а стане в кожній вагонї чотири вигідні постелї. Нї кондукторів вїз нїч не мїшає, нї нїякїй контролїор не загадає переглядати карти як-раз тогдї, коли пасажири тільки-що задрїмали... При кожній куї єсть маленькїй кабїнет тоалетовий, де з чопка можна спустити до умывальницї теїлої і змїної води, і зеркало тут єсть і ще де-що другого, що в подорожї ставє в пригодї.

Рано прибули ми до Сїлірі у підоба гір гімалайскїх. Тут знов сїдаєть — breakfast по англїйскї. Взагалї ті Англїчане тїшат ся добрим аїтїтом і удадїсь по вельзївїях до того аїтїту. Рано о 6-ї у них теа з привкусом, — о 9-ї breakfast з трох або чотирох м'ясних страв, — о 2-ї тіп, також з трох або чотирох страв, о 8-ї dinner з п'яти або шість страв — наконєць о 10-ї знов теа до відпої. Цїлу подорож до Дарджилінга треба пробїтись, і я пробїдав ся здорово, як і пробїдалися молодїкї мїдї, що їхали зо мною в одній поїздї.

В Сїлірі починаєсь уже зелїзниця гімалайскї. Сї мікрокопїйні вагони жєнуть в давню скоростю під гору. Підїєсьє доходить тут декуды до 5%.

Шлях веде через плантації чайні. По обох боках шляху тягнуть ся непрозорий темно-зеленї корчї, котрїх лїстя сталоє конєчною для здєнерзованой європейской раси. З чашмї иде тут на перемїну кави. Тут то там серед корчїв чайних стоїть гаучка хїва. Я вїлїз на поблискїй стациї з вагону, щоб придивитись блїзче тому до бродїви людскости і „вложати свій перст в рану“ корі тої благодїйної рослини. Мало на свїтї ростить, на котрї я споглядав з ширїшим „благоговїєм“, маю було такає нєтєт, котрїм я складав ширїше заявленє поважання. Кїли кави та чай бїльше сїуть людеєм чї єредством, як хтось думає, для піддержання енергїї в удаючих нервах в тїм їстеричїбї XIX-їм столїтїю, — то хїва єсть тою добродїїною їстєтою, що родує „алучїх“, напок „жаждущїх“ і усмирює бди „страждущїх“.

поволи але безпечно веде до ціли, и в ко-
трон ми ніколи не повинні вбачати — се
постепенне підвищення продукції рільної
на селянських грунтіх и в сільд за тими
вдуча еманіпація наших робітників-се-
лян од економічної залежності од двора;
друга-ж дорога, більше ринкова, маюча
характер хвилюючого доброго середства, але ве-
дуча скоро до ціли, — се виважене корист-
нішого заняття для тої маси сіль робітників,
котра нині бдєає за безцінь до дислокації
дворам.

Коли-б тут ходило о вказанье корист-
ного заняття для яких кількох або навіть
кількох тисяч людей, ми б, враз
з нашими, віділи цілковите спасення в со-
твореню кравого промыслу, — але нам х-
дять о заняття міліонів руских селян, бо
міліони людей, при слабійшій продукції се-
лянських земель, сучасно засуджені на життя
з мізерного зарбку головно на обшарах
дворівних. Промисел, — если справді має
вытримати конкуренцію з заграничними и
выперти его, — мусить в широкой мірї по-
слугувати ся машинами, а рух робітників
не затруднить богато, значить ся; для нас
піднесення промыслу кравого не
єсть альфою и омегою економічної
політики.

Хотят Галичина — край майже чисто
рільничий, а промысел розвятий дуже сла-
бо, то все таки земля прийме в себе и
подвійну суму тої праці, котру в неї до
тепер вкладано, и заплатит за тую працю;
а промысел, як сказано, здужає заняття ле-
дєв кількох тисяч, нехай кількадесят тис-
яч рук. Однак підвищення рільної про-
дукції вимагає, крім більших сіль робі-
тників, ще й інших вкладов, на котрі нам
селянство, борючись щоденно о хліб на-
сущий, здобутись не може, и з-вѣдєсь більше
потреба оглядати ся за зарбком для нашого
люду, котрий б давав йому бодай необходи-
мі средства до життя а в ціляхвх обста-
винах в капіталіх для інтенсивнішого за-
господарованя батьківської землі. В краю
таких зарбків нема, тож мусимо шукати
их по-за границями Галичини.

Народ сам уже з давна шукаючи за
кавалом хліба, ходять за зарбком на
Волощину, на Україну, на Волинь, ба в по-
вѣдших часах и до Америки, але при наз-
ком ступені его просити дучає ся аж на-
дто часто, що падає на дорожж жертвою безо-
вістних людей, котрі его крайню нужду ви-
користовують в огидний спосіб. Постійний
процєс в Вадювцях показав нам цілу
шайку павок, в більшій часті жидів,
зорганізовану власне для вишколу селян,
удачно ся на зарбком до Америки. А одна-
кож, мимо всіх труднощів, мимо небезпе-
костей, мимо вишколу жидівськими аген-
тами, еміграція до Америки не тільки не-
стєе, але и змагає ся безастанно. И мусить так
бути, бо еміграція єсть викликана зельною
коченістю и привисом для емігруючих ре-
альний користи. Наші селяне зарбають в
Амеріці розмірно значній сумі грошей; она
не тільки що викликає там порядком зар-
робку, але прибарюють ще в недовіль-
чєсь тільки гроша, що, вернувшись сюди, вы-
купують свои заставлені грунті, сплачують
довги, обзаводять ся худобою, підпомагають
и поправляють свои газдовствє. Тож емігра-
ція така, якою она в нас єсть в дѣйстви-
стї, т. є. еміграція на якійсь частї,
для зарбку, єсть сама в собі рѣчно зовсім
доброю и позитивно дозволена од всіх едо-
ро-мислячих и добра для люду бажаючих
людей всякою можливою підмогою.

Коли еміграція селян не тїшить ся
симпатією одної часті польскої преси, то се-
рѣч зовсім врозумѣла. Тї панї волѣли б,
щобь оть хлѣбъ в голоду снухот, нѣж
щобь мав дохід одного шляхтича о яку сот-
ку зменшити ся. Що-до нас, ми ставимо ча-
сову еміграцію, чи то до Америки чи де-будь
інде, яко суспільну програму. Зарбком бо в
сторонах, де праця пошлатишся, єсть єди-
ною дорогою, котрою може в короткій ча-
сї виплунти троха капіталу до наших гос-
подарств селянських, и зарбком єсть емі-
грація єдиним скорим ратунком од нуж-

ди. Щобь однак не дати людей удаючих
ся за зарбком по за границі Галичини ви-
зискувати жидівським и всяким иншим
павкам, повинні наш передовий люде зва-
зати ся в товариство, котре б сразу емігра-
цію переняло в свои руки. Щобь в това-
риствє була дѣйсна користь, повинно оно не
тільки служити інформаціям, але повинно
бути ведене зовсім по дѣловому, б тѣм
тогда можна бь вырвати емігруючих з ког-
тѣв жидівських агентѣв, наколи-бь свои
люде були на всіх пунктах, де бь селя-
нам треба удѣлти опіки и поради.

Не вдаючи ся на раз в мериторичне
обговорюванє сея важної справи, поддаємо єя
публікацій дискусіи.

о.

Домы примусовой праці и колоніи для малолѣтнихъ преступниковъ.

Дня 9 н. ст. цѣлїа бдбуло ся вь видѣл
кравѣмъ засѣданє анкеты вь справѣ домѣв
примусовой праці и колоніи для малолѣт-
нихъ преступниковъ. До анкеты належали:
маршалокъ Тарновскій, яко предсѣдатель,
дальше вь намѣстництвє с. в. Мандачевскій и
ком. Соколовскій, вь судѣнництвє надпрокура-
торъ Зданскій и сов. Гофманъ, вь рады мѣ-
ста д-р Марянович, Маркенич и Кохановскій,
вь магистрату сов. Урускій, вь товариства рѣл-
ничого гр. Стан. Стадницкій, Т. Лянгє и д-р
Т. Платъ, вь товариства опіки надъ вѣзнями
ке. Корженевскій, вь видѣл кравого д-р
Д. Савчакъ и Т. Романович.

Передъ приступленіємъ до нарядъ пред-
ставивъ д-р Савчакъ цѣлу дотепершю
исторію сея справи, а бдѣль наступила за-
гальна розправа, вь котрій гр. Стадницкій
авертывъ увагу на фінансову трудність, явй
насуває тая справа, а д-р Платъ покланю-
валъ ся на §. 4 закона зъ 24 мая 1885 ч. 89
В. з. д., т. є. на законъ о волонтерѣхъ, цѣла
котрого громады мають право особы безъ за-
нятия и средствъ удержаня приневолювати до
праці. Коли-бь громада выговняла то право,
зменшилась бь клієнтєля домѣв праці при-
мусовой и часть ихъ задачъ була бь вже
співнаєа.

Одѣль приступлено до спеціальной роз-
правы, при котрій ухвалено:

1. На-разъ має устроити ся два до-
мы примусовой праці, оденъ у вѣхѣд-
ной, другий вь захѣдній часті краю, однакъ
анъ у Львовѣ анъ вь Краковѣ, а до тѣхъ то-
го не сиріють тому бдѣсенны санітарий и со-
ціальній, а зъ другой стороны при домѣ при-
мусовой праці мусить бути и одновѣдний те-
ренъ до праці, особливо рѣлничой, що вь та-
кихъ мѣстахъ будо-бь неможливе або надто
коштовне.

2. Число то домѣв праці єсть мінімаль-
не и провізоричне.

3. Кождий зъ нихъ має устроити ся на
250 особь, однакъ такъ, щобь одбола можна
его розшарати до 500 особь.

4. Близь означеннє мѣста полишавєсь вь-
дѣлову кравому.

5. При кождомъ домѣ праці має бути
зачинийшій прѣсторъ грунтіахъ способныхъ до
управы. Крімъ того особы фѣзично до того
способній повинній уживатись одъ одновѣд-
ныхъ наглядомъ до праці меліоративныхъ, ре-
гуляцій рѣк, ровнѣ та каналѣв. Особы не-
способній до такихъ праці належить привѣзати
и уживати до такихъ занятъ промысловыхъ,
котрі по опущеню дому праці могли бь бд-
такъ вести ихъ самостійно.

6. Домы праці належить закладати окре-
мо для мужчанъ а окремо для жєнчанъ. О
устроєнє домѣв для жєнчанъ поручено вь-
дѣлову кравому уловити ся зъ львовскими за-
веденіями с. Тересы и с. Маріи Магдалены.

Обговорювано при тѣй нагодѣ такожъ
справу фундації, котру заснували мешканці
округа Нового Санча передъ 30 роками вь цѣлї
введеня вь житє вь Санчи талого дому
праці. Фундація тая вывостє нинѣ 22,455 зр.
Анкета признала за бдѣвѣає порозумѣти ся
зъ всѣмъ, котрий до управы тої фундації має
право, чи бь не можна єя ужити на цѣлѣ

устроєнє кравыхъ домѣв праці.

Що-до колоній для малолѣтнихъ
преступниковъ (хлѣпцѣв) порѣшила
анкета вь принципѣ, що узная конечну потре-
бу приступити вь якъ найкоротѣйшє часѣ до
заснуваня такої колоніи, що колонія та має
матї характеръ переважно рѣлничий, однакъ
не виключаючи занятъ ремѣсничихъ, и що має
закочитись по можности якъ найдальше одъ
мѣста, вь окрестности здоровѣ, надаючи єя
добре до огородового господарства. Близь
означеннє мѣста полишено и тутъ вьдѣлову
кравому.

Рухъ робітничій вь Австріи.

Побѣда соціалістѣв при выборахъ вь
Нѣмеччинѣ и выстєплєнє нѣмечкого цѣсєря
зъ гадкою реформы соціальныхъ бдѣсеннѣ вь
користь робітниківъ, мусѣли конечно выпл-
нути на класу робітничу вь цѣлїй Европѣ и
додати їй нову бдѣагу и надрѣ, особливо-жъ
мусѣли выплунти бдѣсенны вь Нѣмеччинѣ на
сусѣдну Австрію а особливо на вь захѣдній
краї, що одъ вьзглядѣмъ промысловыхъ сто-
ятъ значно выше якъ вѣхѣдній. Робітники вь
сѣхъ краяхъ почали зъ новою силою домага-
ти ся правъ, котрі забезпечили имъ лѣшю
долю и охоронили ихъ одъ вышколуваня ка-
піталістами, т. є. правъ, котрі зъ одной сто-
роны піднесли бь имъ платню а зъ другой
зменшили число работы и тѣмъ способѣмъ
зробили ихъ бдѣа вь часті участіями
тихъ здобуткѣв свои праці, котрі досє при-
падали майже виключно вь користь капіталу.
Перше мѣсце вь сѣмъ рухѣ робітничѣмъ за-
нявъ Вѣдєнь яко осередокъ цѣлого житя про-
мыслового вь Австріи. Рухъ той може бь не
бувъ зєвнухъ на себе вь тѣхъ великій мірѣхъ
уваги, якъ то сталоє теперѣ, коли-бь не тѣ
сумні розривы, що проявили ся дѣя 8 с. м.
на Лѣрхенфельдѣ, вь Отакринѣ и Гернальзѣ,
а вь котрыхъ, якъ то теперѣ показуєсь, робіт-
ники не брали майже ніякого участя, хочѣ
дали до нихъ безосередну причину, позаякъ
до ихъ зборѣв на Шмелцѣ прилучило ся
множество вѣлїкой авлочи и драги улїаючї,
котра скоротала зъ добромъ нагодѣ и киву-
лась на рабѣв.

Рухъ робітничій у Вѣднѣ ставъ теперѣ
такъ вѣлїкий, що обнявъ майже цѣлу робѣчу
класу вѣдєнєску, зъ котрой одна часть вѣл-
лась вже до пасивной оппозиції а застрайку-
вала а друга заповѣла страйки вже на най-
ближшій дѣл. Першій застрайкувала, якъ вѣст-
но, мулярѣ а за ними поїшли токарѣ, пека-
рѣ, значна часть чєлѣдникѣв шєвскихъ, фри-
зєры, возникъ спєдаторскї, експресы и робіт-
ники вь Зігєра фабрикъ машинъ до шати вь
Флѣорієдорфѣ. Страйкъ заповѣла: керничанѣ,
каналѣвники, чєлѣдники столярскї а оногоды та-
кожъ и модєстика та робітницѣ кравецкї. Ос-
роковъ робітничїхъ кравецкѣхъ выслало сильне
письмо до своихъ майстрѣв, вь котрѣмъ до-
магають ся знесеня работы одъ шати, заве-
дєня 8-годинной работы, подвойной платѣ за
работу понадъ 8 годнѣхъ и заповѣдають, що
будуть обходати робітничє свѣто вь дѣнь пер-
шого мая. Робітницѣ домагають ся одновѣды
до 13 цѣвтя. Майстры одновѣли на то пись-
мо, що они годять ся на 8-годинну роботу и
будуть платати за кождо годнѣу понадто. Чи
робітницѣ на то згодять ся, ще не знати.

Такожъ и трамваєна служба вѣдєнєска
грозила страйкомъ. Оногоды бдбули ся зборѣ
службы трамваєной всѣхъ категорій, на ко-
трыхъ насампередъ радженю надъ кассѣю ве-
дужихъ а бдѣль предладали кондукторы
свои жалобы. Зборѣ трєвала одъ 1 год. до 4
вь ночи и показало ся, що мѣжъ службою
трамваєною, особливо мѣжъ кондукторами,
єсть вѣлїке огрѣченє. Кондукторы жалували-
сь на поступованє дирекції зъ ними, кот-
ра ихъ гавѣнє послѣдними словами та ще
и жалуютъ того крейцєра, що имъ дає публі-
ка яко наддатѣль пра білетѣхъ. На зборѣхъ
проявились були такъ бурливѣ сєны, що збо-
ры скончили ся майже на нѣчѣмъ.

Але такъ само и на провинціи проявляє
ся сильний рухъ робітничій. Вь большихъ
центрахъ промысловыхъ бдбувають ся майже

всюды вѣлїкий вѣча робітничѣв, на котрыхъ
ведє ся нарада головно надъ свѣткованіємъ
1 мая и надъ установленіємъ 8-годинной
работы.

Вь сѣлѣ Чавшѣ кляо Брієксѣ вь пѣв-
нѣчно-захѣднихъ Чєхахъ, де єсть богато ко-
палєнѣ, бдбули ся вь вѣлїкоду недѣлю, збо-
ры горничѣв, вь котрыхъ взяло участя звыжє
1,500 робітничѣв. На зборѣхъ сѣхъ ухвалєно
свѣткувати дѣнь 1 мая; передъ полуднѣмъ то-
го дѣя мають бдбути ся зборѣ а по полуднѣ
забѣа. Всякѣ експєсы того дѣя сѣуть заказанѣ,
але все таки заявивъ редакторъ робітничѣхъ
газетъ, Керберъ, що коли жадає робітничѣв
не звайдѣти послуху, то не обѣдєсь лишє на
свѣткованє.

Вь Біліцѣ на Шлєску, де живе больше
якъ 20,000 робітничѣв бдбували ся такожъ
зборѣ вь понедѣлокъ вѣлїкодѣний, на котрі
були запрошенні и пос Краєвєтерѣ. Зборѣ
бдбули ся досѣть спокѣбно и не ухвалєно аѣ-
чого позитивного, але позаякъ кількохъ бе-
сѣдникѣв выстєпало на сѣхъ зборѣхъ зъ про-
грамѣю „дѣла“, то вь цѣлѣмъ мѣстѣ и околи-
цѣ настає вѣлїкий переполохъ.

На зборѣхъ вь Люблянѣ вь понедѣ-
локъ вѣлїкодѣний ухвалєно свѣткувати дѣнь 1.
мая и свѣткати вѣлїкѣ зборѣ, на котрыхъ бу-
дє вести ся нарада надъ заведеніємъ 8-годин-
ной работы и делѣми другими сѣравами. На
зборѣхъ сѣхъ зазначєно такожъ, що становище
нѣмечкого цѣсєря вь робітничѣй справѣ вый-
де и вь користь австрійскихъ робітничѣв.

На зборѣхъ вь Трієстѣ ухвалєно 2000
робітничѣв свѣткувати дѣнь 1 мая и домага-
тѣ заведеня 8-годинной работы.

Вь Будапєштѣ явила ся вь четвєрѣ у
старшого бурм. Терєка депутатіа робітничѣв
котра заявила єму, що робітники постановили
свѣткувати торжѣственю дѣнь 1 мая и устроитѣ
того дѣя вѣлїку манифєстацію вь користь 8-
годинной работы. Вѣб робітники мають того
дѣя збрати ся на плацу Кальвіна и поїдуть
зъ бдѣмъ вь торжѣственѣмъ походѣ о 2 1/2
год. по полуднѣ черезъ улїцѣ: Муєнгін, Вац-
неръ и Андрєсєго до лѣску за мѣстомъ.
Тутъ на лѣцѣ передъ лѣтнимъ театромъ бд-
будуть ся зборѣ. Аранжєры походу заявили,
що робітники самї будуть старати ся удер-
жати порядѣ. Терєкъ прийнявъ депутатіу
дуже прихильно и заявивъ їй, що вь найко-
ротѣйшє часѣ дасть имъ письменну бдѣвѣду
на ихъ заявленє.

Вѣдєнскї робітники ухвалили такожъ
свѣткувати торжѣственю дѣнь 1 мая. За-рава
мають бдбути ся зборѣ а по полуднѣ мають
выбрати ся робітники поодинокѣ, не вѣбъ ра-
зомъ, на прогулку. Вь мѣстѣ мають бути за-
ведєні того дѣя надзвичайній мѣры осторожнѣ-
стї. Войскѣ и поліція будуть стояти готовї
якъ до вѣдѣн.

Вь пѣвнѣчныхъ Чєхахъ настає мѣжъ та-
мѣшными промысловыми вь причинѣ руху
робітничого вѣлїкий переполохъ. Ліберєцка
палата промыслова выслала до міністра тор-
говлѣ запытанє, яке становище займе прави-
тельство вь своихъ предпріємствахъ про-
мысловыхъ вь виду того, що робітники постано-
вили свѣткувати дѣнь 1 мая и здержатись одъ
работы. Міністеръ торговлѣ обѣцає дати бд-
повѣдѣ телеграфічно вь якъ найкоротѣйшє часѣ.

По розривахъ зъ дѣя 8 с. м. настало у
Вѣднѣ трохи спокѣннѣше, хочѣ все ще таки
сѣдно яєсь розярєнє мѣжъ найнизшими
верстами вѣдєнєского населєня. На Лѣрхєн-
фельдѣ, Отакринѣ и Гернальзѣ панує спокѣй,
але майже тої патрулюють по всѣхъ улїахъ,
що ведуть на Шмелцѣ, скрѣпленїй бдѣлї
поліції. Вь двѣхъ сусѣднихъ касарняхъ сто-
ять такожъ и войско сѣвєрогерманѣв. Вѣчєрѣ
пришлѣ було на Флѣорієнтѣ зновъ до
бѣнѣ мѣжъ поліцією а масами людеи на улї-
ахъ. Кажуть, що якѣсь два робітники поби-
ли ся и зъ того зробило ся збѣговєско. Полі-
ція була за слаба и не могла дати собі рады
а коли видѣлась навѣть загрожєно, завозвала
помочи. Заразъ явивъ ся бдѣль конної полі-
ції и новѣ шєадроны гузарѣв вь доверѣа
сильными силами удалось имъ розбѣгати тов-
пу, котра сєрєдъ страшного крику и свѣту
стала розбѣгатись по домахъ. Кількохъ лю-
дєй арєштовано. Повный спокѣй настає до-

Недавно заведено тї рослины вь Індіахъ;
не больше, якъ 30—40 дѣтѣ, якъ зроблено зъ
ними першї пробы, а досє управа ихъ розши-
рилась такъ далеко, що теперѣ становить
оденъ изъ головнѣйшихъ доходѣв вь Індіахъ.
Індієскїхъ плантаторѣхъ опанували торгѣ свѣто-
вий. Та й не давно, що они дѣлать ся теперѣ
зъ завастію на всѣхъ новѣхъ пробы акліматизації
тихъ рослинъ вь Европѣ та Америцѣ. Поки-
що почали садити чай вь підпожжѣхъ Кавказу
и вь Канадѣ. Хочѣ бѣла т. з. научныхъ до-
сѣдѣв аґлїєско-індієскихъ, чай кавкаскій
не збѣдний до ужитку, бо за горѣй, неароматич-
ный и т. д. — то все таки плантаци вь
Кавказѣ розширюють ся. На рѣлничій выста-
вѣ вь Телєсіѣ мавушого року показували
чай, котрий зъ нѣякого огляду не уступає
китайскому. Надѣймо ся, що козачїй потомє,
котрыхъ царєка політика пересадѣла у багнє-
сте підпожжє Кавказу, не выгнауть одъ при-
пасницѣ, але, зинмаючись вь гору Кавказу,
ставуть здоровыми плантаторами и пѣнесуть
зъ успѣхомъ одинову вь сѣмъ столѣтїю мож-
ливу борѣу — борѣу економічну.

Гімалайська зєлѣзниця занмаєсь зъ заво-
ротною скорієстю вь гору. Вѣжє стоить таблі-
ца: Elevation 2,000 стѣвѣ, дѣль 3,000 стѣвѣ...
Шляхъ веде зинмаючись вь захѣдѣ. Дорога
вѣдє по-надъ пропастью зъ одного боку, а сєкє-
лєю зъ другого. Здєсь, що розбѣгана маши-
на туй-туй розбѣжєсь о скалу, котра заставляє
їй дорогу. Вь-тѣмъ поѣздъ задержуєсь на
хвиллю передъ самою скалою, сторожъ пе-
рєставляє шны — а зєлѣзниця занмаєсь зновъ
у другій бѣкѣ. Дальше веде шляхъ черезъ
лѣсѣ передѣлїчній. Старї дубы покритї мо-
хомъ, а папороти росуть вьсокими пнями.
Вѣтеръ, що недавно шугѣвъ цѣлѣючи шнѣлѣ

гімалайскїх, єсплє вь лицє густу мраку. По-
вѣзъ жєнє черезъ сѣдло вь верху Кірсѣнгъ.
На табличцѣ стоить: 5,000 стѣвѣ по-надъ по-
верхню моря. Мы вѣзєлись по-надъ мраку.
Пропасть передъ нами и підъ нами поквѣта
густою непрозорою мракою. Одѣвичїй дере-
ва шумлять одъ повѣву вѣтру. Менє оманува-
ло чувство, мовѣ бь я лєтѣвъ вь воздухѣ мѣжъ
шумячимъ морємъ а яснимъ небѣмъ — якъ
колись и будуть лѣтати нашї потомки вь двѣ-
цѣтѣмъ Х-бѣмъ столѣтїю.

На стациі Кірсѣнгъ (Kurseong) стрѣтивъ
я першїхъ скѣсий татарскѣ очі. У мужикѣв
пѣдголенїй чубы, лашѣ осєлєдєць за тѣмєнѣ
тѣлѣнаєсь по плєчи, або у парѣбѣхъ завитий
за ухо. Одягненї они всѣ якъ Москалѣ. Ша-
рокий кратчєсїй штани, червонї або синї каф-
таны зашпани на рамена. Жѣны и дѣвчє вь
московскихъ сарафанахъ підвѣзанихъ високо
підъ груди. Кремєзна дѣвка, обвѣшана тяж-
кимъ намѣстомъ зъ пацѣрѣкѣв та дукѣвѣхъ
пѣдѣйшла до мене и усмѣхаючись — при чѣмъ
показала свои здоровї зубѣ одъ уха до уха
— предлѣжала менѣ свой базаръ на покупи.
Одно слово зіг она знала по аґлїєски, а тамъ
бєлєнєтѣла по татарски. Не знаю чѣму, але
она своєю кремєзною постатію и здоровымъ
выразѣмъ лица, на котрѣмъ черезъ жѣвѣтаву
кожу пробивавъ ся здоровий румѣнацѣ, —
першїй, який я бачивъ одъ року, — нагадала
менѣ Гукіу Параску, що служила у моихъ
родичѣв коло товару. Она до мене по татар-
ски, а я до неї по нашому та ще зъ гукіу-
ськимъ акцентѣмъ. То бувъ пречудний розго-
воръ мѣжъ сѣкїєскою дѣвкою а Украинцемъ.
Коли однакъ моя Параска порозумѣла, що мы
не можемо нашихъ зубѣвъ привєсти до зго-
ды, — кивнула менѣ здоровымъ рухомъ, —

що мавъ бути щиримъ и зарбкомъ еґєгант-
нымъ — кілька помаранчѣхъ у купѣ, а я ки-
нувъ їй у кошѣ кілька мѣдѣвѣхъ вь замѣну.
Тутъ мѣжъ весєлыми Сікїєнцями, котрі такъ
бдѣивали одъ поважнихъ Індієцѣв, я чувъ
себе якъ дома. Менѣ видѣлось, що бачу пе-
редъ собою такого то Івана, або Грицька, або
Николу, вь такій самѣй вѣпанї або кучмѣ,
яка уживаєсь у насъ вь горахъ карпатскихъ.
Видѣло, до украинської крови примѣшалось
чємало монгольскихъ дрѣждѣй и кровь та-
тарєка плывє не лишєнь у сєраєнєцкихъ
шляхѣцѣхъ, але дєсуды и инде мѣжъ Укра-
инцями.

О 4-їй зъ полудня прибули мы до Дар-
джіліаґ.

Се новомодна осєла на высѣтѣ 7,800
стѣвѣ, посєрєдъ пречудной горєскою окованѣй,
и сотворєна єнергією Аґлїєцѣв. Прислѣ-
ванїй дєнервующимъ индієскимъ кліматѣмъ —
шукали мѣсца, де бы имъ жалось природѣй-
ше и отъ вынашли тѣ чарующє мѣсцє Дар-
джіліаґ. Тутъ на высѣтѣ нашѣхъ карпатскихъ
Чорногоры стоить вѣліа на вѣліа, одна кра-
сѣа бдѣь другѣа, одна вѣлїчавѣйша бдѣь другѣа.
Тутъ стоить гарѣа аґлїанєска церква, тутъ
и санаторіумъ для хорыхъ. Тутъ на границі
индієского царєства стоить червонї мундуры
войскѣв, однаковѣ усюда: підъ некуничѣмъ не-
бѣмъ Африки, на повєстрѣхъ Диброн Надѣв и
передъ янємъ бдѣвѣннихъ свѣтѣв гімалай-
скихъ. Аґлїанцѣмъ усюды дома. Вь Европѣ
и на цѣлїй кулі земскѣй — усюда звучить
аґлїєска бєсѣда, усюда панують его звѣчѣ.
Отъ тутъ вь Дарджіліаґъ грає аґлїєска мо-
лодѣжь такъ само своѣй lawn-tennis и croquet,
якъ на берєзѣ Темѣа, — тутъ на прєгарныхъ
дорогахъ гарцують на коняхъ gentlemen-ы и

lady-ы якъ бы вь своѣмъ Hyde-park-у, — тутъ
при вѣчѣрѣмъ dinner-ѣ вь гѣтели царѣв
фракъ и бѣла кравѣта, якъ бы вь салѣнахъ
якого сѣно-кровоного лѣрда.

На дворѣ стоїла зима. Термомєтръ без-
печно брєхавъ зухвало, коли показувавъ 4° С.
по-надъ зєро. Зъ студєни я зовѣнѣ зубами,
але все таки радувавъ ся, якъ радѣєсь чѣло-
вѣкъ, коли побачѣа доброго старого знако-
мого и приятєля. До того прѣѣзду вь Гіма-
лаї а прѣѣвъ майже два роки бєзъ перєста-
нєку, водочучись по сѣлѣхъ найгорѣйшїхъ
сторонахъ кулі земскої. Зима має вь собі
чѣсьє симпатичного. Зимѣ стоить натурѣ
людєку и додає їй тауєчності ума и єнергію во-
лѣ. То й не дивно, що всюда на свѣтѣ панує
пѣвнѣчна раса надъ полудневою. Отже коли
такъ я вѣшовъ за сѣкїєскими молодѣцями, що
почєхали мои пакуны до гѣтели, зъ черво-
нымъ одъ зима носѣмъ и зъ синими ухами,
и почувавъ вь собі вдовѣлєвє, якого не за-
знававъ ужє одъ роковѣ. А коли симпатич-
ный госнодаръ Woodlands Hotel-ю давъ менѣ
комнату, вь котрій палатѣхѣла живѣа подо-
мѣнѣ вь компанї, и я, дожидючи dinner-а,
розложивъсь вьдѣдно на аґлїєскимъ крѣслѣ
пятами вь гору, — то я чувъ ся панѣмъ надъ
панами, царѣмъ надъ царями. Усѣяні пєсѣмі-
стичний думкѣа цєзѣа и я радувавъ ся, що „живѣу
на свѣтѣ“.

Ставовице шпилью Кінічїюґа нѣ вь той
нѣ вь другій дѣнь я не бачивъ. Завѣстїй боги
заслѣняли его хмарною занавѣсою, якъ добрий
режисєръ хѣвавъ свою прїмѣдану на самѣ по-

Парцель до продажи при улицах Мицкевича, Браеровской, Подлевского Шопена, Моношова, Казимировской, также каменит при этих улицах. Ближайший информационный удел, а также дотачный плань ситуационный, мѣстичіи окруженіе того компьексу выдае и высылает на жадање П. Т. кушучимъ бесплатно Зарядъ реальности Емилъ Вертеміліяна Браера, Львовъ ул. Браеровека 10.

Д-ръ Стефанъ Федакъ

отворивъ

адвокатску канцелярію
У ЛЬВОВѢ 3857

подо ч. 3. пляцъ Капітульный (рогъ Ринку ч. 23).

Д-ръ Андрѣй Чайковскій

отворивъ канцелярію адвокатску
въ Бережанахъ,

Рынокъ дѣмъ Ляйдера.

Признану загально
найбѣйшою

МАСУ ВОСКОВУ

до помосту
власного виробу въ шести бѣтѣ-
няхъ такожъ

Глязуръ бурштинову

3450 до помостѣвъ 2-2

поручае

ЮСИФЪ ГАНКЕ

Львовъ Рынокъ ч. 38

у власномъ дѣмъ.

„Подъ чорнымъ Пеомъ“

ВОДОЛѢЧЕБНЕ ЗАДЕНЬЕ Sulz

коло Kaltenleutgeben.

Властитель и управитель дѣвичій д-ръ Емилъ Львовъ, досѣ черезъ
осѣмъ лѣтъ ассистентъ профессора д-ра Винтерница въ Кальтенлейт-
гебенъ — Отвореніе 1 мая. 3472 1-12

Проспекты на жадање сейчасъ.

„ROZNAU“

климатично мѣсте лѣчище
на Моравѣ.

СЕЗОНЪ

бѣдъ 15 мая до 15 вересня

3459 2-3

СУКНА!

розсылае за готовку або посѣплату
по дуже дешевыхъ цѣнахъ и
лишь добрый родъ:

3-10 М. на одитъ лишь зр. 3-30
3-10 „ „ „ зр. 4-60
3-10 „ „ „ зр. 6-80
3-10 „ „ „ зр. 12-
3-10 „ „ „ зр. 15-50
2-10 „ „ „ зр. 6-
2-10 „ „ „ зр. 9-
1-00 „ „ „ зр. 2-20 3-20
6-30 „ „ „ зр. 2-80

Tuchfabrikslager

E. Flusser in Brünn

Dominikanerplatz 8.

Взбрѣ даромъ и оплатно.

Рихтера

Anker-Pain-Expeller

держаться въ по многихъ
родинахъ яко знаменитый
лѣтъ домовой, тому злицимъ
лѣтъ его захвалювати. Однакъ
ту достается примѣтку лишь для
незначущихъ сего давно выпро-
бованого средства, що Anker-
Pain-Expeller ухваляе въ
найбѣйшихъ успѣхахъ, щоби
злагодити и вылѣчитъ нати-
рабельнъ гостецъ, ревматизмъ,
ломанье въ членахъ, бѣдъ въ
кряжкахъ, кольку въ боцѣ, бѣдъ
первовъ, бѣдъ зубѣвъ и т. п.
Сейдомовъ лѣтъ и певно поможе
и дешевый (40 и 70 кр. за флаш-
ку). Лишь правдивый зр. „ко-
вою“! Всюду по аптекахъ, го-
ловной складъ: Д-ра Рихтера а-
птеканѣвъ золотымъ лѣтъ въ
3150 Прага.

ДРОГЕРІЯ

Виробъ и складъ матеріалѣвъ античныхъ

Николая Карчевского

у Львовѣ, при улицѣ Городецкой число 75

удержуе такожъ на складѣ

звѣстнй виробы лѣчищій

Петра Крокевича въ Краковѣ.

Звѣстнй они въ нашѣмъ краю загально
що-до своихъ успѣхности, тому робитъ они заводу
и пенмлю конкуренцію чужимъ заграничнымъ ви-
робамъ лѣчищій, специальнымъ, котрий не разъ
обманули недужого. Численнй же признанья и по-
даки за лѣчищій виробы навѣтъ бѣдъ особѣ высоко
поставленыхъ, а дуже легко розсѣдѣти, бо суть
въ нашѣмъ краю. 3101 (31-7)
Цѣнники и проспекты пересылае на жадање
даромъ.
Замовленя на провинцію выготовляются бѣ-
воротною почтою.

Пѣвель церковный

23 лѣтъ маючий, значіи хоральный
спѣвъ, глѣдае мѣсця Зголошуват-
ись треба:

Василь Урбанскій, учитель въ
Угрюновѣ, почта Подгайцъ.

ПОЛОТНА.

Дирекція школы и Товариства
тѣатѣвъ въ Блажовѣ поручае Вн.
Публіцѣ отей свои виробы:

Полотна на сорочки, калісоны,
простирала чисто лѣниі, грубѣ
полотна конопляныі по цѣнахъ бѣдъ 5
до 26 зр., сохи дѣмки, полотениця
въ краскахъ, скатерти, серветы, за-
паски, хустины до носа бѣдѣ и въ
краскахъ, на голову и одягу, руш-
ники, дредіхи и т. п.

Проститъ ся о власнй замовле-
ня на полотна до сущенія хмѣлю.
Цѣнники и пробки на жадање да-
ромъ. Товари, купленіи понадъ 15 зр.
высылаемо оплатно.

Зѣ поваканьемъ:

В. Рильскій.

[Агентія анонсѣвъ „Импреса“
у Львовѣ, ул. Льва Сапѣги ч. 25].

Рѣкъ основана 1774.

Означена на многихъ выставкахъ красавыхъ и заграничныхъ.

Georg Piller & Söhne Nachfolger Jerschik & Böhm

Фабрики и контора: Wien Sechshauss, Ullmannstrasse Nr. 31.
Склады: I. Himmelfortgasse 9, Sechshauss, Ullmannstrasse 31.
Парижскій и берлинскій краски голубы; краски хромовы; жовты,
помаранчевы, зелены; въ хеміи и минеральны краски; олі-
вий и лѣкеровъ фарбы; Лакеры; найбѣлѣйшій краски ля-
зуровы; пензлы и т. п. предметы. Цѣнники и взбрѣ розсы-
лають ся даромъ и оплатно. 3421 4-6

Перша Карпатъ въ горняшій Угорщинѣ, бѣдѣлена бѣдѣ стаци
зѣлѣничой Tepla-Trencsin-Terplitz на плѣху долины Ваги
ново отвореной линіи Vlagaras о 20 минутъ ѣзды, а въ
Кракова черезъ Oderberg-Sillein можна достатись
въ 9 годинахъ. Найбѣлѣйшій теплицій сѣрчан-
ій австро-угорской монархіи зѣ жерелами на
40° С. температуры. Пышнѣе положеніе въ
гарной околици лѣсной. Поручають на го-
стецъ, ревматизмъ, парализмъ, неврал-
гизмъ, нехлѣсъ хроничій недуги шкѣ-
ры, каріесъ и некрозу костей и
т. п. Комфортно прилаженій бас-
сены и бѣдѣльнй купель, ве-
личаю устроены новы лазенки
(Hammam) въ маврискѣмъ
стилі.

Лѣченя жентицею,
масажемъ, электрикою и
на теренъ методою проф. Ер-
тля. Дешевѣе помѣшканя одновѣ-
даючй всѣмъ выгомамъ гигіены и
выгоды. Концерты, театръ и всѣлній
увеселеня. Добра гѣрская вода до пяти, зна-
менита кухня. Въ 1 и 3 сезонѣ зниженій цѣны.
Омнѣбѣы и фѣйкры при кождѣмъ побѣдѣ.
Участь около 3800 людей, що лѣзатъ ся а 5000, что
приѣзжаютъ. 3452 2-8

Сезонъ купельный бѣдъ 1 мая до 1 жовтня.

Поясненія и иллюстрованій проспекты розсылае даромъ графека
d' Harcourt дирекція купелева въ Тренчинъ-Теплицъ.

ИВОНИЧЪ

ЗАВЕДЕНЬЕ ЖЕРЕЛЬНО-КУПЕЛЕВЕ

(въ Галичинѣ).

стация зѣлѣничой Трансверсальной.

Щавы алыкал. солоній, маючий йодъ и бромъ

успѣшнй въ недугахъ скрофуличныхъ и въ ихъ упер-
тыхъ настѣдкахъ, въ хоробахъ шкѣрныхъ сифилитичныхъ,
ревматизмъ, катархъ болонъ сдѣнстыхъ, задаленяхъ ставѣвъ
и околосты и въ рѣзныхъ недугахъ жѣночыхъ.
Купель минеральнй, бороващій, илідецій, тушовъ и рѣ-
чій. — Молоко, жентиця, ингалаторія.

Знаменита стация климатично-лѣчища.

Пора купелева подѣлена на 3 сезонъ бѣдъ 20 мая до кѣн-
ца вересня. — Мѣшканя въ 1-шомъ и посѣдѣмъ сезонѣ о 1/2
часть дешевѣй.

Рады лѣкарской удѣлае: Д-ръ Климъ Дембицкій, бѣдѣ
ассистентъ клиники універс. гяйлонъ, лѣкаръ заведеня.

Заступство продажи водъ минеральныхъ, соли и бромъ
на купель домовой у Вн.: Гольдбава, Мендроховича, Міко-
лаша и Р. Вайиреба у Львовѣ та въ аптекахъ мѣсцевыхъ и про-
винціальныхъ. — Проспекты розсылае оплатно Дирекція.

Глядае ся дяка

для парохіи Тысьменица при церк-
вѣ т. зв. „Кокора“ — попыто-
ваного зѣ добрымъ чистымъ го-
лосомъ, зѣдѣбно запровадити нот-
ный свѣтъ. Зголошеня приймае
Урядъ парохіальный въ Ты-
сьмениці до недѣль Томиной.

Вѣдѣньска фабрика

позолотчикъ, металевыхъ папер-
цѣвъ зѣ сѣрбѣла алюминіумъ та
красокъ до бронзу.

FRANZ RIFTSCHKE

Wien, VIII.

Lerchenfelderstrasse 124

поручае тѣ товари по дуже деш-
евыхъ цѣнахъ.

Новѣсть! Новѣсть!

Тинктура до бронзована, зола-
та, сѣрбна и въ иншихъ крас-
нахъ. 3435 3-12

Цѣнники даромъ и оплатно.

Ц и прив. Львовско-Черновецко-Ясске тов. зѣлѣзниче.

Подписана рада управляюча має честь запросити акціонарѣвъ ц. к. прив. Львовско-
Черновецко-Ясского товариства зѣлѣзничого на среду, 30 цвѣтня 1890 о 10 год. передѣ
полуднемъ до салѣ инжинирѣвъ и архітектѣвъ у Вѣдни (Eschenbachgasse 9.) на

XXXII. (Звычайный) Загальнй Зборъ.

ПОРЯДОКЪ НАРАДѢ ТАКІЙ:

- 1) Справозданье рады управ. за рѣкъ 1889 и о перенятіи державого и австрійск. шляху.
- 2) Справозданье о руху на австрійскіхъ шляхахъ въ роцѣ 1889.
- 3) Справозданье комисіи ревизійной рахункѣвъ руху и замѣненя рахункѣвъ за р. 1889.
- 4) Внесенне рады управляючой що-до роздѣлу чистого змыку.
- 5) Выбѣръ выдѣлу ревизійного.
- 6) Дополненне рады управляючой.

Тѣ акціонарѣ, що хотять брати участь въ загальныхъ зборахъ або свое право голосованя
выконати посяла статутѣвъ, мають зложити свои акціи нейдальше до 23 цвѣтня 1890 у Вѣдни
въ ц. к. прив. австр. банку краєбѣдѣ, въ ГРАЦУ въ конторѣ вымѣны старійской банку есконто-
вого, у ЛЬВОВѢ въ галицкомъ банку ипотечномъ, въ КРАКОВѢ, ЧЕРНОВЦѢХЪ або ТЕРНО-
ПОЛИ у філіяхъ сего банку, въ БЕРЛИНѢ въ берлинскѣмъ товариствѣ торговельномъ або въ въ-
мѣцкомъ банку, въ ФРАНКФУРТѢ и М. въ итѣмѣцкомъ банку вѣзакѣмъ, въ ШТУТГАРТѢ въ
вѣзакѣмъ банку вѣртмбергскѣмъ, въ ПАРИЖИ въ Banque d'Escompte de Paris, въ ЛОНДОНѢ въ
англійско-австрійскѣмъ банку, выготовивши подобно консигнаціи (до чого выдають ся безплатно блян-
кеты при згаданныхъ касахъ) и одержавъ съ посвѣдѣньемъ вложеня акцій карты легитимаций на
загальнй зборъ. — На случай заступництва мусять бути власноручно подписаны повномочія на
противной сторонѣ картъ легитимацийныхъ.

Вѣдѣнь 1 цвѣтня 1890.

РАДА УПРАВЛЯЮЧА.

При закупнѣ товаровъ просимо покликуватись на нашу часоспись.